

FRÅN MÖRKER TILL LJUS

PETER OLSSON

Denna bok tillägnar jag
mina föräldrar
och
min syster.

Tack för allt stöd,
all inspiration,
all kunskap,
all glädje,
all kärlek
och allt annat
som ni har berikat
mitt liv med.

Jag älskar er
för evigt.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ATT SÖKA SANNINGEN 4
BAKOM KULISSERNA 17
PANDEMI 25
MILITARISTER, KRIGSHETSARE OCH VAPENDYRKARE 60
DJÄVULSMEDVETANDET OCH KAPITALDIKTATUREN REGERAR 108
VÄSTVÄRLDENS LÖGNER, PROPAGANDA OCH BLODIGA AVTRYCK 133
USA MOT KINA 163
DÅRSKAPENS BÄSTA TID ÄR NU 173
DÖDLIGA VINDAR FRÅN VÄST 202
MAKT OCH RIKEDOM 218
SKATTEPARADIS 242
DAGENS SLAVAR OCH HERREFOLK 252
DÖDENS INDUSTRIER 262
VI OCH DJUREN 267
KOST OCH HÄLSA 293
VI DRUNKNAR I GIFTER 344
NYA INSIKTER 358
UNIVERSUM OCH GUD 374
ENERGI 415
UTOMJORDINGAR 446
MAKTGALNA PSYKOPATER, NARCISSISTER OCH MYTOMANER 468
BÖNENS KRAFT OCH VÅRT VÄLMÅENDE 521
ALLT HÄNGER IHOP 529
TERRORSTATERNA USA OCH ISRAEL 547
POLITIK, SANN DEMOKRATI OCH ÄKTA KOMMUNISM 611
JAGET, MEDVETANDET OCH LIVET 655
URBEGÄRET OCH DEN HÖGSTA ELDEN 671
ATT SKAPA INRE FRID, YTTRE FRED, FRIHET, TRYGGHET OCH HARMONI ... 683
KARMALAGEN OCH REINKARNATIONSPRINCIPEN 701
TALANGKÄRNORNA 713
VIKTEN AV ETT SUNT TANKEKLIMAT 727
SVERIGES TOTALA URSPÅRNING 744
DAGS ATT VAKNA 813
ETT GIGANTISKT PARADIGMSKIFTE 845
SLUTORD 903

ATT SÖKA SANNINGEN

Vad är det som händer – i mig, i dig, i alla levande väsen, i våra kroppar, i våra organ, i våra celler, i våra tankar, i våra jag, i våra medvetanden, i våra liv?

Vad är det som sker i den stora världen, på den här planeten, i vårt solsystem, i vår galax, i hela vårt fantastiska universum?

Ja, vad är det som faktiskt pågår – inom och runt omkring oss?

Finns det någon mening med själva livet, med allt som händer, med alla oss jordmänniskor, med alla djuren, med alla växterna, med alla planeterna, med alla stjärnorna, med alla galaxerna, med varje liten cell, molekyl, atom och elektron – med allt och alla?

Finns det en tanke eller ett medvetande bakom allt?

Vad gör vi här?

Varför är vi här?

Vad är det vi upplever?

Vad består vårt universum av?

Är allting bara ett enda stort oförklarligt kaos, där allt sker helt slumpmässigt – utan en logisk tanke?

Är det bara en massa partiklar av olika ämnen som planlöst far omkring i en i övrigt tom, ödslig, mörk och kall rymd – partiklar som då och då råkar krocka med varandra och helt utan mål och mening plötsligt bildar alltifrån, ur ett jordmänskligt perspektiv, ofattbart små och osynliga till obegripligt stora och oöverskådliga organismer?

Handlar det sålunda endast om gåtfull materia i ett gigantiskt rum av kaos, där ständiga tillfälligheter av olika slag avlöser varandra, eller kan det kanske vara så att allt det som vi här och nu upplever i och omkring oss är fullkomligt logiska manifestationer i ett kosmos med ursprung i en andlig verklighet, bortom tid och rum, där den enda egentliga, outplånliga och gränslösa livskraften existerar?

Är det levande väsendet i själva verket betydligt mer än det synes vara, i grunden kanske till och med något helt annat – något som vi i vår nuvarande tillvaro varken kan observera eller förstå?

Befinner vi oss kanske i ett oändligt och evigt universum, där det finns eviga livslagar, där det finns en djupare mening med allt som händer, där det finns självklara och absoluta orsaker till precis allt som äger rum, där det finns ett budskap i varje händelse, liten som stor, som får oss att hela tiden söka vidare och utvecklas?

Ja, det finns onekligen mycket att begrunda.

Men vad är det som gör det möjligt för oss att över huvud taget kunna reflektera över tillvaron?

Hur har det blivit så?

Varifrån kommer vi?

Varför utvecklas vi – och hur går själva utvecklingen till?

Vart är vi på väg?

Hur mycket av det som vi i dag sysslar med förstår vi den verkliga innebörden av?

Inser vi vart våra tankar och handlingar för oss?

Hur kommer det sig att jordens mänsklighet, som ju i åtskilliga fall visar prov på stor omtanke, generositet och strålande intelligens, inom de flesta områden beter sig extremt egoistiskt, förfärligt girigt och katastrofalt oförståndigt?

Hur kan man tillåta sig att skydda, gynna och genomföra all den så omfattande, brutala och rent djävulska galenskap, alla dessa så grovt kriminella handlingar – ja, hela denna totalt sinnesrubbade och kompletta urspårning – som vi i dag ser härja fritt i vår värld?

Inser vi konsekvenserna av våra ödesdigra gärningar?

Vilken sorts värld vill vi leva i – egoismens eller altruismens?

Vad vill vi egentligen?

Varför bråkar och krigar vi – om det nu är fred och frihet vi vill ha?

Varför är somliga av oss friska, rika och lyckliga, medan andra är sjuka, fattiga och olyckliga?

Vad är ondska, varifrån kommer den och varför existerar den över huvud taget?

Vad är godhet, varifrån kommer den och varför existerar den över huvud taget?

Varifrån kommer alla våra olika tankar, viljor och önskningar – och vart leder de oss?

Det verkar finnas en okuvlig kraft i själva livet – en vilja att uppleva och utvecklas.

Finns det kanske en evig urkraft och ett evigt urbegär inbyggt i det som vi kallar för livet – en sorts outsläcklig livsaptit?

Finns det förresten liv endast här på jorden, eller finns det liv även på andra planeter?

Är jordklotet levande?

Är solen ett levande väsen?

Är galaxerna levande?
Är cellerna levande väsen?
Är en atom levande?
Är en kvark ett levande väsen?
Vad menar vi när vi säger att något är levande?
Vad innefattar själva livsbegreppet?
Kan det vara så att jordmänniskans definition på liv är felaktig, att man inte alls har förstått vad livet egentligen är, vad livet betyder och vad de verkliga tecknen på liv är?
Finns det kanske liv överallt?
Är allt som vi kan observera liv?
Är allt som vi inte kan observera också liv?
Är inget av det som vi kan observera levande, utan endast tecken på liv?
Men var finns i så fall det verkligt levande?
Var finns själva livet?
Vad är livet?
Vad är döden?
Varför finns döden?
Kan det vara så att det som vi kallar för döden endast är en liten del av livets eviga metamorfos?
Ja, varje person har ju sina funderingar, övertygelser och åsikter kring livet och döden.
Så vad ska man tro?
Vem kan man tro på?
Finns det ens någon som man kan lita på?
Kan man över huvud taget vara riktigt säker på någonting?
Är vår jordiska tillvaro kanske bara en illusion?
Men vad är i så fall verkligt?
Är universum verkligt?
Är universum logiskt?
Är universum levande?
Är universum likgiltigt eller kärleksfullt?
Är universum evigt och oändligt, eller skapades allt i den ytterst anmärkningsvärda händelse som vi valt att benämna den Stora Smällen (Big Bang)?
Men … kan något verkligen skapas ur intet?
En annan synnerligen intressant frågeställning lyder som följer:

Vad döljer sig egentligen i mörk materia och mörk energi?

Kan det vara så att Gud är inblandad i allt det här, på något sätt?

Finns Gud?

Om vi förutsätter att Gud faktiskt existerar, så undrar man ju vad eller vem denna Gud är, var Gud befinner sig samt vilken roll detta fantastiska väsen spelar?

Är universum medvetet?

Är detta medvetande i så fall detsamma som Guds medvetande?

Om allt som någonsin har funnits, som nu finns och som kommer att finnas – universum, kosmos, världsalltet eller vad man nu vill kalla det – är detsamma som Gud, så innebär givetvis detta att vi alla är delar av Gud.

Finns det då också ett universellt regelverk eller en sorts överallt gällande komplett, gudomlig lagbok?

Finns det ett hundraprocentigt äkta och för alltid giltigt facit över det som vi kallar för livet och allt som hör därtill?

Finns det en ultimat och för evigt tillförlitlig sanning om den stora helheten, om den eviga verkligheten, om dig och mig och alla andra levande väsen?

Finns det en kosmisk sanning?

Kommer vi någonsin att begåvas med den fulländade visdomen, den totala kunskapen om precis allt?

När och hur kommer vi i så fall att få uppleva denna – och vad krävs av oss för att nå dit?

Jag hoppas att du som nu har börjat läsa denna bok kommer att finna dess bokstavssamling formerad på ett sätt som både gör dig intresserad av att läsa vidare och ger dig kraft och inspiration till att lära dig nya saker om dig själv, om dina medväsen, om livet och om hela vårt fantastiska universum.

Jag kommer här att belysa och söka svaren på alla de nyss ställda frågorna, som bevisligen är några av de största och svåraste gåtor eller mysterier som över huvud taget finns.

Som du snart kommer att märka, så tar jag även upp en hel del andra ämnen – sådana som jag själv har funderat mycket kring och som jag tycker är av utomordentligt stor vikt att vi granskar och försöker bilda oss en klar uppfattning om.

Vi ska bland annat titta lite närmare på hur orsak och verkan fak-

tiskt fungerar, inte enbart på det lokala planet, utan framför allt sett ur ett betydligt vidare och intressantare perspektiv – ett kosmiskt sådant. Här har vi nämligen oerhört mycket att lära oss.

Min förhoppning är givetvis att vi så snart som möjligt ska komma till insikt om hur vi bör tänka och agera för att kunna eliminera alla de skadliga och destruktiva skeenden som för närvarande oavbrutet fortgår i vår värld – alla de allvarliga, giftiga och sjukdomsbringande urspårningar som vi kan se inom i stort sett alla områden där jordmänniskan är inblandad.

För att kunna förse oss med denna så viktiga och grundläggande kunskap, så måste vi ju först definiera vad som i själva verket är felaktigt, på det djupaste planet – vad det är som faktiskt behöver rättas till. Vi vill ju göra oss kvitt alla dumheter och lidanden för gott, inte bara tvätta ytan ren och trycka ett plåster på plats. Det handlar om att förstå livets sanna struktur – i alla riktningar.

Vi behöver hitta fram till och i varje situation endast använda oss av de rätta verktygen, det enda rätta tankeklimatet samt det med livets eviga lagar och den kosmiska sanningen helt överensstämmande beteendet, för att efter hand kunna bli helt och hållet fria från alla galenskaper, som ju bara leder till elände, och i stället skapa sunda och livsbejakande betingelser, som i sinom tid kommer att utmynna i en fullkomlig tillvaro för hela jordklotet och alla dess invånare.

Men är detta verkligen möjligt?

Ja, det är möjligt. Det är jag helt övertygad om.

Sanningssökandet är naturligtvis ett spännande, absolut oumbärligt men också oerhört komplext, på många sätt utmanande och ofta väldigt ansträngande arbete. Den oförfalskade sanningen är mestadels mycket svår att få grepp om, och den döljs inte sällan av allehanda vedervärdig desinformation, bedräglig propaganda och en uppsjö av stinkande och illvilliga lögner samt dubiösa, lömska och dunkla dimridåer, som är så omfattande och lagda i så många lager att det krävs både ett obevekligt tålamod och en exceptionellt välutvecklad känsla för vad som är rätt och fel för att kunna ta sig förbi alla dessa skamliga och i många fall chockerande hinder.

Jag har själv funnit det både lärorikt och välgörande att sammanställa denna text, som för mig känns viktig att förmedla till så många

som möjligt av alla mina kära medväsen på detta lilla klot, som liksom jag har en hunger efter sanningen i de stora och avgörande livsfrågorna. Jag upplever det som ofrånkomligt att åtminstone göra ett uppriktigt menat försök att begripa vad det är som sker i vår värld – hur hemskt och idiotiskt, hur fantastiskt och genialt, hur sorgligt och bedrövligt, hur glädjande och trevligt, hur ofattbart och märkligt det än må vara.

Vi behöver också arbeta oss fram till en riktig förståelse av vad det så kallade onda i grunden består av, verkligen inse dess upphov och dess djupaste mening. Jag tror nämligen att det är först när vi gör just det, när vi når den sanna kunskapen om tillvarons mörker, som vi kan bli riktigt kreativa i vår fortsatta vandring mot det hägrande ljuset.

Många av de ämnen som jag tar upp i denna bok är fortfarande högst kontroversiella, men det är ju inte så konstigt, med tanke på att livsmysteriets högsta lösning alltjämt är dold för jordmänniskan. Vi lever i ett mångfasetterat universum, där kunskapen om vilka vi är, varifrån vi kommer, vart vi är på väg och vad som är meningen med allt är mycket begränsad. Vissa individer har väldigt lätt för att tro på nästan vad som helst, medan andra hyser tvivel inför i stort sett allt – och så har vi ju alla de andra, som befinner sig någonstans emellan dessa båda ytterligheter. Vilken kategori man än tillhör, så rekommenderar jag att man, när man väl har bestämt sig för att ge sig i kast med att på allvar försöka komma underfund med tillvarons sanna uppbyggnad och djupaste mening, ger sig gott om tid för studier och en seriös begrundan – att man verkligen stannar upp, lyssnar, ser sig omkring, analyserar, forskar och tänker efter. Men inte nog med det, det är givetvis också fördelaktigt och på många sätt helt avgörande med ett öppet sinne, både för att kunna ta till sig ny kunskap och för att kunna bearbeta all information på ett konstruktivt sätt. Det kan ju faktiskt även hända att man plötsligt blir på det klara med att man behöver ändra sig, att ens gamla tro, livsfilosofi, tankar, tankeklimat, seder, vanor, traditioner, värderingar, övertygelser och åsikter inte längre håller, utan måste förnyas.

Förhoppningsvis kommer du som läsare att finna det lika intressant och upplysande att följa med på denna lilla resa, som jag själv har upplevt det att bestämma dess färdriktning och olika anhalter.

Att belysa det så kallade onda eller mörka – det många gånger oförståeliga – att inse dess orsaker, att få klart för sig hur, varför och varifrån detta så olustiga fenomen uppstår, för att sedan, med nyvunnen kunskap och entusiasm, kunna vandra vidare mot ljuset, har varit ett av mina mål med denna bok. Det är ju först när vi i grunden förstår vår verklighet som vi kan angripa de problem som finns i och omkring oss på ett riktigt kreativt och utvecklande sätt. Därför kommer jag här att presentera ett flertal tips på vad vi själva kan göra för att bli bättre på att bemästra vår tillvaro samt informera om vart vi kan vända oss för att begåva oss med den kunskap, den kraft och den inspiration som är nödvändig för att kunna hantera och ro i land vissa av livets olika utmaningar, som ibland kan handla om att göra en liten korrigering av livets färdriktning eller kanske till och med en helomvändning av densamma.

En annan drivkraft i författandet av denna bok har varit att försöka uppmuntra dig som läsare till att vilja ta tag i och rätta till sådant som du tycker är fel, på ett fredligt och ansvarsfullt sätt. Dessutom hoppas jag kunna motivera dig till att gå vidare i dina funderingar kring tillvarons mysterier. Det finns ju så oerhört mycket som vi ännu inte begriper, men som vi kommer att märka är spännande och utvecklande att sätta oss in i.

Vetenskapen har hunnit väldigt långt inom vissa områden och kan i dessa fall redovisa en stor mängd intressanta och värdefulla fakta, medan den är klart underutvecklad inom åtskilliga andra områden.

Att ge sig in i denna fascinerande värld av mystiska och svårtolkade händelser och hypoteser av olika slag, att fundera kring och undersöka vad som i själva verket är sanningen bakom allt – både sådant som ännu inte har fått någon förklaring och sådant som redan har fått en förklaring men som likväl visar sig vara inkorrekt, just därför att påståendena i dessa fall antingen bygger på tokiga antaganden eller är väl genomtänkta lögner – är mäkta engagerande och får oss att utvecklas och lära oss nya sätt att se på tillvaron.

Det finns förstås individer som inte alls är intresserade av att se på sig själva och sin omgivning från ett nytt perspektiv. I stället för att ge sig tid till att undersöka en händelse eller en tes som man inte riktigt kan överblicka, håller man fast vid en gammal och ofta felaktig uppfattning. Så är det – och så måste det ju få vara. Varje individ har såklart rätt att tänka, tycka och uttrycka sig på sitt sätt,

så länge det inte skadar någon annan. Var och en av oss har sin alldeles unika väg att vandra.

Det händer dock tyvärr tämligen ofta att den som presenterar nya, hälsosamma och kloka tankar, åsikter och värderingar – som är helt i linje med den genuina sanningen men som på något sätt strider mot gängse normer – blir bemött med både hånfullhet och allsköns spydigheter, inte sällan också aggressivitet och ilska från dem som är uppfyllda av ett rakt motsatt tankeklimat och är tvärsäkra på att de själva givetvis redan vet hur allting fungerar och vad livet faktiskt handlar om. Men efter dessa inledande och kraftiga protester, som alltså kan ta sig väldigt olika uttryck, kommer så småningom acceptansen, när bevisen för det nya sättet att tänka och agera tydligt har fastställt att det gamla paradigmet är uppenbart felaktigt och inte längre möjligt att klamra sig fast vid.

Vi bör dessutom ha i åtanke att stora, genomgripande förändringar oftast sker långsamt och att man bör föra fram nya insikter på ett respektfullt och vänligt sätt. Man kan aldrig någonsin vinna något, och då menar jag att i sanning uppnå ett positivt resultat, genom att på något sätt tvinga någon till lydnad. Att bli våldsam, ta till vapen och göra revolution eller, om man är i maktposition, hålla nere folket med diktatorfasoner, våld och tortyr fungerar kanske tillfälligtvis, men aldrig i längden – för den utsända energin slår ovillkorligen tillbaka, ända tills man har lärt sin läxa.

Förutom att lära oss mer om de verkliga orsakerna bakom mörkret, ondskan och galenskapen, ska vi alltså även försöka reda ut vad materia och energi är, vad universum utgörs av, vem Gud är, vad jaget och medvetandet är, vad som är meningen med livet, vad själva livet är, vad som styr våra liv, vad sann allkärlek eller nästakärlek innebär, vad en riktig människa är, vad kosmiskt medvetande är, vad andlig vetenskap handlar om, vilka utomjordingarna är samt ge oss i kast med en hel del annat spännande.

Under denna långa, innehållsdigra och äventyrliga resa kommer vi därför obestridligen att ställas inför ett stort antal avgrundsdjupa dårskaper, djävulska gärningar, totala urspårningar, mystiska händelser, gåtfulla fenomen, spännande tankegångar, banbrytande idéer, hälsosamma insikter, stimulerande visdomar, livsbejakande kunskaper, kristallklara klokheter och mången lärorik utmaning.

Jag kommer vid ett flertal tillfällen att hänvisa till **Martinus** samlade verk, som har titeln **Tredje testamentet**. Där lanseras en världsbild som är så logisk och kärleksfull, där total moral och äkta sanning råder, att ingen som verkligen sätter sig in i dess djupa förklaringar och förstår vad dessa innebär, behöver tvivla på att det faktiskt finns förnuftsenliga svar och lösningar på precis allt – allt som existerar i hela vårt eviga och oändliga universum.

Martinus sammanfattar så här:

Det grundläggande för läsarna blir alltså inte själva de andliga upplevelser som jag har haft, utan verkningarna som de har skapat. Dessa kan nämligen i större eller mindre utsträckning efterforskas av varje härför moraliskt lämplig, opartisk och frigjord människa. Dessa verkningar utgör min samlade manifestation:

Skapandet av en verklig matematisk världsanalys, en absolut orubblig andlig vetenskap och den därpå vilande begynnande tillblivelsen av en ny mentalitet, en ny kultur, i vilken den sanna förståelsen av livet, dess hårfina kärlekslagar, dess kulminerande världslogik och högsta facit "allt är mycket gott", från att vara utopier övergår till att vara verkligt liv, påtagliga fakta, tillgängliga för varje människa som i förstånd och känsla utvecklats eller mognat därtill.

Men kännedomen om denna mission kan omöjligen tillägnas enbart genom läsning eller genom andras berättelser. Den kan bli till verkligt faktum för forskaren eller sökaren endast genom hans helt frivilliga, opartiska och på erfarenheten grundade inlevelse av denna mission i hans eget medvetande, i hans eget dagliga liv, i hans eget uppträdande emot allt och alla. Endast moraliskt ofärdiga väsen dömer utan att verkligen se, utan att verkligen höra, utan att verkligen förstå. Och för att verkligen kunna förstå måste man således, efter bästa förmåga, göra min mission, mitt arbete, identiskt med sitt eget liv. Endast den som gör detta skall få erfara sanningen om en förklarad tillvaro i det vita och gyllene ljuset, en tillvaro i organismer av bländande solsken.
(Kring min missions födelse, kap. 20)

Denna fundamentala, alltigenom logiska, kärleksfulla, förstklassiga och vägledande visdom är nedtecknad som en hjälp för hela den jordiska mänskligheten. Den är idealisk att använda sig av för varje

enskild människa – att studera och tillämpa i alla sammanhang, i egen takt, för att kunna utvecklas på bästa sätt.

Den unika världsbild som i detta omfattande verk presenteras är fortfarande tämligen okänd bland människorna på detta klot, vilket jag tror att den inte kommer att vara så länge till.

Här kommer ännu ett tänkvärt citat från Martinus:

Om jag hade varit rädd för vad folk ska säga om mig hade jag aldrig vågat framställa mina analyser, vilket det har blivit min uppgift att göra. Jag är inte det minsta rädd för vad folk säger. Det har ingen betydelse vad folk säger, om man bara själv vet vad som är sanning. Det betyder ju frihet, och denna frihet är människorna på väg att utveckla. De blir klokare efter hand som de har varit bundna i den ena eller den andra felaktiga föreställningen, oavsett om det var heliga föreställningar, politiska föreställningar, allmänna föreställningar, föreställningar om skick och bruk och så vidare. Efter hand upptäcker människorna att de blir mer och mer fria. De upptäcker att det finns falskhet och att det har funnits fel i dessa föreställningar. Hela mänsklighetens utveckling visar hur kultur efter kultur har gått under i krig, mord och dråp. Det hade inte kunnat äga rum om människorna inte hade varit bundna av felaktiga uppfattningar, som hindrade dem från att nå fram till sanningen.
(Storkursen, st. 34)

Vi förbereder oss nu alltså för en resa som kommer att guida oss in i jordmänsklighetens allra mörkaste skrymslen – en resa som kommer att leda oss rakt in i det fullt utvecklade djävulsmedvetandet, just det medvetande som för närvarande härskar på vår planet. Vi ska givetvis inte bli kvar där, utan i stället, under resans gång, med den bästa hjälp som i dag finns att tillgå här på vårt klot, lära oss vad vi faktiskt behöver göra för att kunna ta oss vidare och steg för steg närma oss det efterlängtade och hägrande målet – en elyseisk tillvaro för allt och alla.

Denna omskakande och pulshöjande färd, detta gigantiska äventyr, kommer förhoppningsvis att begåva varje deltagare med välbehövliga insikter i vår nuvarande situation samt utrusta var och en med fundamentala kunskaper och de allra bästa verktygen för att hen sedan, på egen hand, med okuvlig kraft, livslust och inspiration ska kunna fortsätta sin unika vandring mot den kosmiska sanningen

om vårt fantastiska universum, mot den kompletta kunskapen om livet och dess eviga lagar, där naturligtvis en omisskännlig, solklar och säker vägbeskrivning till en paradisisk tillvaro ingår.

Det handlar följaktligen om en synnerligen spännande och sällsynt lärorik expedition.

En mycket viktig sak att tänka på i detta sammanhang är att vi förstår vad det är vi sysslar med. Att vara en seriös sanningssökare kräver nämligen en hel del. Opartiskhet, mod, hög moral, en stark vilja och ett gränslöst tålamod är några av de egenskaper som är klart fördelaktiga att vara i besittning av för att kunna bemästra alla de svårigheter som vägen mot sanningen vanligtvis kantas av, för att faktiskt orka ta sig ända fram till den så eftersträvansvärda oförvanskade sanningen – och för att till sist, oavsett vad denna nyupptäckta sanning har att visa upp, även våga konfronteras med hela dess innebörd.

Sanningen är sannerligen något som det ständigt diskuteras och funderas kring – inom alla områden, över hela världen.

Men vad är egentligen sanning?

Hur vet vi när vi har hittat den äkta sanningen?

Hur ska vi kunna separera den rena, oförvanskade sanningen från alla de vanföreställningar och noggrant komponerade lögner som för närvarande väller över oss likt ödesdigra tsunamier?

Eller … existerar det ens någon definitiv, obestridlig sanning – en allomfattande och evig sanning, som vi lugnt kan luta oss mot?

Det finns ett flertal olika sanningskriterier, alltså kännetecken på en utsagas sanning. De tre vanligaste filosofiska teorierna om just sanning är de som här följer:

- Korrespondensteorin – enligt vilken något är sant om det korresponderar (överensstämmer) med verkligheten.
- Koherensteorin – enligt vilken en sats är sann om den tillhör det system av satser som ger den mest omfattande, koherenta (sammanhängande) redogörelsen för verkligheten.
- Pragmatismen – enligt vilken ett påståendes mening är dess praktiska konsekvenser, det vill säga den handlingsdisposition och de förväntningar en person har om hen tror på påståendet i fråga.

Martinus ger oss här följande vägledning:

Genom att varje handling som är ändamålsenlig eller utlöses i ett bestämt syfte kan betecknas som en ”normal” handling, och varje handling som är ändamålslös eller utan syfte kan betecknas som en ”onormal” handling, har vi här en måttstock, med vars hjälp vi är i stånd att avgöra om en uppfattning om tillvaron eller en kännedom om livets högsta mysterium är identisk med den absoluta eller oföränderliga analysen av den eviga sanningen, eller om den ännu bara representerar ett föreställningsfacit av det slag som säger att två plus två är lika med tre, fem eller sex och så vidare. Om den omnämnda kännedomen avslöjar vibrationer, rörelser eller manifestationer i tillvaron som är helt planlösa eller ändamålslösa, och därigenom i motsvarande grad visar på planlösa områden i tillvaron, är detta endast tecken på att denna kännedom inte är identisk med den verkliga eller oföränderliga analysen av tillvaron. Den utgör då endast en föreställning som måste ge vika efter hand som analysen av verkliga fakta eller den verkliga kännedomen om livet växer fram – i vilken det över huvud taget inte finns några ändamålslösa manifestationer, rörelser eller planlösa områden, utan där allt tvärtom avslöjar sig som absolut ändamålsenligt, och där varje enskild realitet arbetar fullständigt i kontakt med de övriga realiteterna i universum och därvid skapar ett samspel i harmoni med högsta förnuft eller intelligens. Livet och tillvaron visar sig då för oss som en gudomlig, intelligensmässig världsplan, vilken avslöjar varje detalj, mikrokosmisk såväl som makrokosmisk, det så kallade onda såväl som det så kallade goda, såsom varande i den fullkomligaste samklang med begreppet ”allt är mycket gott”. En kännedom som visar oss tillvaron på detta sätt kan aldrig någonsin förändras, utan framträder som det eviga, orubbliga facit för alla livets vibrationer, rörelser och företeelser. Den är den klaraste blottläggning som den eviga sanningen över huvud taget kan få. Den är analysen av själva fakta när det gäller avslöjandet av tillvarons mysterium. Den är det absoluta vetandet om världsalltet, Gudomen och de levande väsendena.
(Livets Bog, del 1, st. 92)

Martinus fastslår sålunda att det finns en obestridlig sanning, en evig kosmisk eller universell sanning som existerar överallt – helt obunden av tid och rum.

Enkelt förklarat är den äkta sanningen detsamma som information som korrekt återger verkligheten. Man kan alltså säga att sanningen är själva avslöjandet av verkligheten.

Det som gör denna ultimata sanning så svår att få grepp om är först och främst vår oförmåga, och ibland även vår ovilja, att urskilja och verkligen ta till oss det innerliga budskap eller den kärleksfulla hälsning som denna renodlade sanning ständigt utstrålar.

Att fullt ut kunna separera den helgjutna sanningen från alla de medvetna och omedvetna lögner och galenskaper som i dag hotar, förmörkar och allvarligt skadar vår värld, kräver tvivelsutan oerhört mycket träning och är minsann en gudomlig konst.

På denna unika och av entusiastisk vetgirighet besjälade utflykt kommer vi således att färdas från täta dimridåer till klar visibilitet, från dårskapens frågetecken till genialitetens utropstecken – från mörker till ljus.

Med detta sagt, så tycker jag att det är dags att vi på allvar börjar avlägsna slöjorna, skingra dimmorna och se verkligheten precis så som den är. Lösningarna på alla problem, gåtor och mysterier finns ju redan, vi ska bara upptäcka dem.

BAKOM KULISSERNA

Vår just påbörjade kosmiska forskningsfärd tar oss klokt, försiktigt och omsorgsfullt fram genom vår tillvaros oändliga skiftningar, så att vi på bästa möjliga sätt ska kunna komplettera våra hittills vunna kunskaper med åtskilliga av livets alla övriga betydelsefulla men ännu inte erhållna insikter. Detta kommer att ge oss oumbärliga ledtrådar i sanningssökandet, vilket i sin tur, i sinom tid, kommer att begåva oss med nycklarna till den högsta visdomens gyllene salar.
Som jag nyss påpekade så ska vi ta oss en rejäl titt in i den totala galenskapens bisarra, våldsamma och mörka värld. Det är ju viktigt att vi vet och förstår vad som händer även där samt varför denna sida av tillvaron måste upplevas innan vi kan ta del av den kloka, logiska, kärleksfulla och ljusa sidan.

I ett större perspektiv – vilket vi under vår fortsatta resa ofta kommer att använda oss av, helt enkelt för att på det djupaste planet kunna begripa vad allt det som vi upplever i våra liv faktiskt betyder och vill säga oss – handlar det om att skaffa oss erfarenheter från livets hela spektrum, att berika oss med upplevelser från vår mångskiftande existens, att lära oss av hela vårt så oerhört kontrastrika varande.

Jordmänskligheten befinner sig ju dessutom i en sorts illusorisk verklighet. Det är viktigt att förstå detta. Allt är inte vad det tycks vara – det är sannerligen väldigt mycket som sker i det fördolda.

Martinus sträcker sig så långt att han hävdar att ingenting är vad det för våra fysiska sinnen verkar vara.

På något sätt måste vi därför ta oss in bakom kulisserna för att se hur det hela styrs – vilka krafter det är som skapar och dirigerar våra livsöden.

Vad är det som egentligen händer där?

Vad är det för mystiska figurer som smyger omkring i skuggorna och styr och ställer?

Hur gör de för att lyckas med sitt manipulerande?

Eller är det möjligen så att det i själva verket inte alls är de där ljusskygga varelserna som bestämmer?

Är det kanske så att dessa kallhamrade gestalter inte har den fullkomliga makt som många inbillar sig, utan i sin tur styrs av – ja, vad, vem eller vilka då?

Det räcker kanske inte att vi smyger oss in bakom de nyss nämnda kulisserna för att kunna avslöja var den yttersta makten huserar?

Vi måste kanske bege oss in i ytterst komplexa labyrinter, som är fyllda av så komplicerade mönster och märkliga gåtfullheter att de i tankegångarna hos flertalet av jordmänniskorna är obefintliga?

Kan det vara så att allt faktiskt har en betydligt djupare, men samtidigt kristallklar och logisk förklaring, och att det hela dessutom sköts från ett särdeles mycket högre och extremt mycket mer utvecklat plan än det som många på den här planeten i dag inbillar sig är det högsta och därmed mest åtråvärda att avslöja och som man därför har valt att kalla för den verkliga maktens boningar eller den djupa statens hemvist?

Måste vi kanske för den skull vidga vårt perspektiv en hel del, kanske oerhört mycket mer, gå långt bortom detta begränsade synsätt, för att förstå vidden och innebörden av allt det här – för att kunna se på själva livet och hela vårt magnifika universum på ett helt nytt och väldigt mycket mer logiskt sätt?

Kanske räcker det inte med att vi håller oss på det materiella och lokala planet för att få svar på våra stora frågor?

Är det möjligtvis så att vi kommer att bli tvungna att röra oss bort från allt det som vi kan observera, för att i stället söka oss in i den mystiska och osynliga världen?

Tänk om allt styrs från den andliga dimensionen av tillvaron?

Kanske måste vi söka svaren på våra frågor inom oss själva?

Men vänta nu – finns det över huvud taget en andlig värld?

Är det lönt att försöka förstå något som verkar vara i det närmaste omöjligt att utforska – något som kanske inte ens existerar?

Allt detta tal om andar, själar och annat som inte går att observera kanske bara är rena fantasier – sagor och myter om entiteter som aldrig har funnits – och därför endast förvillar oss?

Vad som avses med ande och själ kan dessutom variera en hel del.

Martinus använder orden ande, själ och psyke som synonymer till medvetande.

Vad detta medvetande faktiskt är, var det finns, vad det innehåller och hur det utvecklas ska vi komma in på längre fram under denna inre eller själsliga resa.

Vi ska då även försöka klargöra vad man behöver koncentrera sig

på för att på bästa sätt utveckla sitt medvetande och därmed skapa optimala förutsättningar för ett så föredömligt liv som möjligt.

Många funderar nog ibland på vad vi har för reella möjligheter att bestämma över våra liv, att beträda de vägar som vi innerst inne vill utforska, att leva i fred, glädje, harmoni och meningsfullhet – att kort och gott förverkliga en sann livsåskådning?

Hur använder man sin energi på ett sunt och klokt sätt?

Hur fungerar egentligen universums olika energier?

Samverkar de på något speciellt sätt, eller far de bara omkring i rymden som osaliga andar, utan vare sig mål eller mening?

Är det inte mest logiskt att tänka sig att det finns en särskild kraft som håller ihop hela vårt universum, en unik typ av oförgänglig, lagbunden energi, en bakomliggande, yttersta orsak till allt som sker och som för evigt ser till så att allas öden vävs samman på ett meningsfullt, följdriktigt, sannfärdigt och rättvist sätt?

Är det kanske här som vi blir tvungna att ta med ännu en faktor i våra beräkningar – nämligen den som vi brukar kalla för Gud?

Ja, då är vi där igen.

Hm, denna gåtfulla Gud och detta mystiska universum …

Men vad är vårt universum i realiteten – består det av mer än bara det som vi kan uppleva med våra sinnen? Hela det ofattbara, gigantiska tomrummet, till exempel – vad är det?

Kan det vara så att Gud är allt – att hela det enigmatiska och ständigt skiftande världsalltet är Guds astronomiska kropp och att det outrannsakliga, himmelsvida tomrummet är Guds medvetande?

Är det alltså Gud som är den allomfattande och styrande kraften?

Finns det tillförlitliga svar på dessa frågor?

Tänk om det faktiskt bara är så att hela detta till synes oändliga världsallt, universum eller kosmos bara är en tillfällig, oförklarlig och slumpartad kreation av ett uttråkat ”intet”, som av någon anledning för mycket länge sedan blev så fruktansvärt less på att befinna sig i detta frustrerande, ointressanta och enformiga tillstånd, trött på att bara vara just detta ”intet”, att detta missmod sakta övergick i något som närmast kan liknas vid ett högexplosivt ursinne, som ledde till att detta ”intet” bestämde sig för att bli något annat, och till sist, efter oräkneliga och ytterst ansträngande experiment, plötsligt lyckades förvandla sig till ett ”något”, alltså vårt universum, men som kanske, någon gång i framtiden, kommer att känna sig trött på detta kaos,

eller vad det nu är som vi befinner oss i, och därför beslutar sig för att återgå till sin ursprungliga form – ett tyst och osynligt ”intet”.

Hm, det här kan ju bli hur märkligt som helst.

Finns det ens någon logik i hela detta gåtfulla skådespel – hela denna till synes absurda teater som vi har bestämt oss för att kalla för livet – och på vilket sätt tilldelas vi i så fall våra roller?

Eller handlar allt det här bara om en sorts oreglerad boxningsmatch mellan olika sorters ostyriga energier?

Ja, vem vet …

Det kanske inte är meningen att vi ska komma fram till den yttersta orsaken bakom allt detta sällsamma skeende. Det är kanske bara löjligt att tro att vi ska kunna utvecklas till fullkomliga varelser, med kapacitet att se allt för vad det är och därmed få en klar och tydlig inblick i vårt universums allra djupaste mysterier.

Vi är måhända bara små fördärvbringande, oönskade och tillfälligt uppblossande gnistor i ett miserabelt, oberäkneligt och fullständigt likgiltigt universum.

Ja, sådana tankar, i kombination med allt det mörka eller onda som vi nu upplever här i vår värld, gör såklart att man väldigt lätt drabbas av sorg och livsleda.

Vi befinner oss verkligen i ett läge där vi behöver något som är både logiskt och kärleksfullt att hänga oss fast vid, något som ger både kunskap och hopp om en ljusare framtid, något som ger oss kraft och inspiration att vilja medverka i arbetet med att skapa en bättre värld, något som skänker oss en stark övertygelse om att det faktiskt är vi själva som styr över hur våra liv kommer att bli.

Enligt Martinus världsbild, så finns det inga löst omkringflaxande energier någonstans i universum. Alla energier är bundna till, styrs och regleras av eviga medvetanden, som alla har ett individuellt och oföränderligt jag som bas – som själva livskärnan, som sin fasta, helt stilla punkt – i ett logiskt, kärleksfullt, gränslöst, oförstörbart, för alltid föränderligt och nyskapande universum, där livets eviga lagar ger varje levande väsen evinnerliga garantier om ett outsläckligt liv i ständig utveckling.

Att var och en av oss i sin egen takt, steg för steg, tar sig fram till ett fullt utvecklat medvetande, då vi till sist kan se hur allting hänger ihop, då vi har full insyn i den ädlaste och oförvanskade sanningen, då vi är fyllda av altruism och den högsta moralen, då vi med rätta

kan kalla oss för riktiga människor, är troligtvis ett scenario som de flesta av oss finner tilltalande.

Låt oss därför, med tillförsikt och inspiration, vandra vidare på vår av ljus och mörker, tråkigheter och glädjeämnen väl uppblandade lilla stig genom livet och göra vad vi kan för att tillsammans bygga den allra bästa av världar, där den enda användbara, godkända och riktigt hållbara grunden består av allkärlek, logik och sanning.

Vi ska strax titta lite närmare på flera av de rysligt generande och rekordartade vansinnigheter som för närvarande äger rum i Sverige och den övriga världen och som därmed undergräver och fördröjer hela detta storslagna projekt. Det låter kanhända lite tråkigt att ta upp en massa hemskheter, men det är utan tvekan av största vikt att vi känner till vad det är som faktiskt händer i vår värld, för att vi ska kunna undanröja alla dessa undermåliga operationer. I denna de allra värsta lögnernas och bedrägeriernas gyllene era är det naturligtvis oerhört angeläget att vi kontinuerligt tränar oss på att kritiskt granska både oss själva och vår omgivning – så att vi kan bli bättre på att genomskåda vad som är sanning och vad som är lögn. Här finner jag det vara på sin plats att betona en viktig detalj som Martinus klargör för oss, nämligen att varje levande väsen på sin väg mot fullkomlighet kommer att få uppleva alla sidor av tillvaron.

På denna mäktiga odyssé genom evigheten kommer vi alltså alla att genomgå många högst anmärkningsvärda förvandlingar, bland annat från att vara en mordlysten, djävulsk och hatad individ till att bli en human, gudomlig och älskad person.

Jag kommer att beröra detta mer, längre fram i texten, men jag nämner det redan här, för att du som läsare inte ska få en felaktig bild av det jag försöker beskriva. Ingen är alltså vare sig bättre eller sämre än någon annan. Vi befinner oss bara på olika steg i vår utveckling – det är mycket viktigt att ha detta i åtanke.

Men hur länge ska jordmänniskan egentligen hålla på med sina dåraktiga urspårningar och fatala galenskaper?

Borde vi inte försöka rätta till alla fel så snart som möjligt, i stället för att gräva ned oss allt djupare i skiten?

Jo, det kan ju tyckas vara det mest logiska resonemanget.

Men det är en i många avseenden märklig, mörk och förnuftsvidrig tid vi lever i.

Lögnen, våldet, egoismen och girigheten är i våra dagar, mer än någonsin, obestridligen en upphöjd, beundrad och skrämmande mäktig kvartett, som gynnas och hyllas runt om i världen. Det är sannerligen en bisarr verklighet vi nu upplever. Vi har dessutom ett flertal helt och hållet sinnesrubbade lagar som gör det möjligt för den dödsbringande kapitaldiktaturens definitivt främsta och mest djävulska förespråkare – de allra lögnaktigaste, makthungrigaste, penningstinnaste, girigaste, våldsammaste, hänsynslösaste och självgodaste individerna – att lura, manipulera, utnyttja, förtrycka och plundra hela den övriga jordmänskligheten, utan att behöva stå till svars för någonting av detta. I stället glorifieras dessa personer och deras gangsterfasoner via en hårresande och djupt samhällsförstörande propaganda, medan de som avslöjar de korrupta makthavarna och terrorstaternas alla militära våldsdåd blir både hånade och jagade samt riskerar långa fängelsevistelser och dödsstraff!

Att verkligen förstå det rimliga i detta till synes fullständigt orimliga händelseförlopp kräver självfallet stor kunskap och djupa insikter i livets alla skiftningar.

Martinus upplyser oss om att vi alla, varje levande väsen, kommer att genomleva livets alla kontraster – från den allra mörkaste till den allra ljusaste. I denna process kommer vi givetvis – innan vi är fullt utvecklade, riktiga människor – att både råka ut för och göra oss skyldiga till mycken dårskap. Det handlar alltså om att inhämta den sanna kunskapen om varje sida av livet.

Efter att sedan länge ha uppnått genistatus vad gäller att göra det onda, att med sitt fullt utvecklade djävulsmedvetande skapa ett rent helvete på vår planet, ska jordmänniskan nu lära sig att leva i harmoni med de eviga livslagarna, att sålunda successivt övergå till ett riktigt människomedvetande och därmed bli genialisk även i sitt praktiserande av det verkligt goda och på så vis förverkliga det så hett eftertraktade himmelriket på jorden.

All galenskap, alla djävulska påfund, alla krig, alla sjukdomar och alla övriga plågor har ovedersägligen sina rötter i ren okunskap.

Med detta torde vi kunna fastslå att det knappast saknas motiv för att vidga våra kunskaper och söka efter den renodlade sanningen.

Allt går ju faktiskt att analysera och förstå, smått som stort. Det är dessutom så, att i varje ögonblick skapar varje individ, genom sitt agerande, sin egen framtid. Allt som existerar i vårt oändliga och

eviga universum hänger sålunda ihop. Det finns inget som är helt isolerat. Det finns heller inget som bara händer – utan en orsak. Allt har en orsak, som har en orsak, som har en orsak, som …

Men … just det!

Det finns förvisso en orsakslös orsak, nämligen den allra innersta orsaken. Här har vi alltså kommit fram till det ultimata undantaget.

Martinus förklarar:

Eftersom medvetande utgör en kombination av tankar, förmågor och anlag, vilka endast kan verka i kraft av ett dirigerande något, blir det alltså här ett faktum att detta ”något” existerar. Och vi har, i anslutning till de många föregående analyser av detta något som vi gått igenom i vårt studium av livets kosmiska analyser, lätt att känna igen det som ”jaget” i de levande väsendena. Vi möter alltså detta gudomliga något eller jag som alla tings innersta orsak. Det är det enda i världsalltet som inte existerar som en verkan av något annat. Jaget är således den absolut enda existerande orsak, till vilken det inte existerar någon föregående orsak. Det utgör alltså en orsakslös orsak. Och detta jag eller gudomliga något är det absolut enda som inte existerar såsom identiskt med rörelse, helt bortsett från att det kan åstadkomma rörelse. Därför kan det varken ha börjat eller någonsin komma att upphöra att existera. Detta gudomliga element, som alltså är närvarande bakom varje skapelse och närvarande i varje levande väsens organism såsom identiskt med dettas jag, är således livets absolut enda fasta punkt. I kraft av sin orörlighet är det evigt oföränderligt. Detta elements anknytning till medvetande och materia är likaså evig, för om det hade funnits en tid då denna anknytning inte existerade, skulle detta något inte kunna vara levande. Och då det inte kunde vara levande, kunde det varken önska eller begära. Utan önskan eller begär skulle inte vilja kunna uppstå. Och utan vilja skulle ingen som helst kraft kunna manifesteras. Utan kraft kan ingen rörelse och därmed inte heller någon skapelse äga rum. Och det vi kallar världsalltet skulle således inte ha existerat. Eftersom det emellertid är ett orubbligt faktum att det med alla sina detaljer, skapelseprocesser och levande väsen existerar, blir det likaså ett orubbligt faktum att det evigt har existerat som uttryck för detta gudomliga någots existens.
(Livets Bog, del 6, st. 2343)

Martinus klarlägger i sina analyser att varje levande väsen, i ett otal olika skepnader, sysselsätter sig med en evinnerlig upptäcktsfärd eller forskningsresa genom en gränslös och kontinuerligt föränderlig evighet.

Detta mirakulösa och synnerligen storslagna äventyr – denna av livets oräkneliga nyanser och av ett aldrig sinande antal upplevelser högst uppseendeväckande och dramatiska expedition – regleras i varje moment av vårt fulländade universums orubbliga lagar och den grundmurade kosmiska sanningen.

Vårt alltmer avancerade, självständiga och logiska tänkande, vår tilltagande förståelse för vad sann och total nästakärlek är, samt vår allt högre moral kommer efter hand att leda oss in i en livsstil där en accelererande, konkret och omdömesgill sådd av lyckobringande frön blir vår huvudsyssla.

Enligt Martinus råder det följaktligen inga som helst tvivel om att vi alla är eviga väsen, som lever våra liv i ett gränslöst, tidlöst, logiskt och outsläckligt kosmos, universum eller världsallt. Somliga kallar denna allomfattande enhet – detta enastående och unika väsen – för Gud.

PANDEMI

När vårt samhälle drabbas av något oväntat och besvärligt, så kan vi ofta se hur primitivt vi människor reagerar. Ifall man inte har lagt märke till det tidigare, så gör sig också en okunnighet bland våra politiska ledare tydligt påmind i dessa stunder av svårbemästrade problem – och denna påtagliga inkompetens kan givetvis vara både generande och farlig. Det är dock inte så konstigt att så är fallet, vi kan ju inte begära att man ska ha färdiga lösningar på precis allt, så långt har vi inte kommit än, men en mycket bekymmersam följd av detta tillkortakommande är att vi inte sällan, just i dessa situationer, faktiskt ljugs fulla med struntprat och allehanda gammal och felaktig information, som i vissa fall är så malplacerad och unken att man skulle kunna tro att vi plötsligt har lyckats med det föga önskvärda konststycket att förflytta oss till en långt svunnen tid.

Många av oss har säkerligen förundrats och troligtvis även förfärats av den vaccinhysteri och det vansinniga handlande som förekommit i flera länder under den senaste pandemin.

Låt oss därför börja med att försöka reda ut vad som i själva verket orsakade detta kaos samt vad de hastiga och ogenomtänkta beslut som fattades i samband med denna förvirring ledde till.

Mycket har ju redan sagts om denna fruktade pandemi, detta så mystiska och panikskapande globala fenomen, som ganska snabbt ledde till en sorts världsomfattande masspsykos, som i sin tur alltså resulterade i oräkneliga och mycket märkliga åtgärder.

Men varför hände detta?

Det är en synnerligen viktig fråga att ställa sig.

Det finns åtskilliga mer eller mindre trovärdiga teorier kring detta kontroversiella ämne – och världens så kallade experter och ledare har ju inte precis gjort det hela lättare att förstå, snarare tvärtom.

Några bestämde sig för att stänga ned hela samhällen. En annan tyckte att hans landsmän inte skulle få umgås under pandemin, alltmedan han själv festade loss i stora folksamlingar gång på gång. Andra införde en massa märkliga restriktioner, som endast ledde till att företag gick i konkurs och att människor tappade livslusten på grund av isolering – för en del gick det så långt att de begick självmord. Det finns också ledare som började skrika sig hesa om ”Fake News”. Flera av dessa individer har gjort detta beteende till en

vana, och begagnar sig av denna så fort något inte riktigt passar in i deras världsbild. I just detta fall visade det sig att dessa personer mycket gärna dessutom tog tillfället i akt att lägga hela skulden för pandemiutbrottet på någon annan, trots att de var väl medvetna om sina egna länders högrisklaboratorier och de enorma vådligheter som dessa medför. Att stänga sitt lands gränser var en väg som vissa valde, medan andra bestämde sig för att böter för ovaccinerade personer var en lämplig väg att gå. Sedan har vi ju även dessa fantastiska miljardärer, som här såg en ypperlig chans att fylla på sina bankkonton rejält och därför utsåg sig själva till experter på hur världen nu skulle skötas.

En redan utmattad sjukvårdspersonal runt om i världen blev på vissa ställen i det närmaste knockad av detta pandemiutbrott och tvingades ställa in massor med operationer och annan vård, vilket också bidrog till ett oerhört och mycket utspritt lidande, mycket mer komplicerade sjukdomstillstånd och att många människor helt enkelt avled i väntan på vård.

Det blev så småningom också rena vaccineringshysterin, och vår värld delades upp i två läger – de som inte brydde sig om att själva försöka förstå något, utan bara gjorde som överheten sa åt dem att göra, nämligen vaccinera sig, och de som var ytterst skeptiska till att vaccinera sig, som själva tog reda på så mycket som möjligt, och då också ofta valde att inte vaccinera sig.

Kampanjerna för att folk skulle vaccinera sig visste inga gränser, och det ena besynnerliga utspelet efter det andra florerade ohämmat i våra mediekanaler. Ibland handlade det om rena skrämselpropagandan – som ofta bestod av en vidrig desinformation om det mesta som hade med covid-19 att göra i kombination med rena hot om vad som skulle hända om man inte följde de särskilda rekommendationerna. Ibland rörde det sig om exceptionellt tragikomiska absurditeter, som till exempel i Indonesien, där man kunde få en levande kyckling om man vaccinerade sig, eller på ett ställe i norra Thailand, där man lottade ut en ko i veckan för att få fler att vaccinera sig. Ett annat tämligen befängt handlande för att få människor att vaccinera sig har vissa företag i USA visat prov på, när man valt att locka med en gratis joint, gratis öl eller sprit och givetvis, när det handlar om den stora vapenfabriken USA, ett lotteri där man kunde vinna till exempel skjutvapen!

Inom vissa idrottsgrenar fattades också beslut från högre instans om att man absolut inte fick delta i vissa tävlingar om man inte var vaccinerad.

Det finns således många exempel på hur besynnerligt och i vissa fall faktiskt rent panikartat jordens mänsklighet har agerat i denna situation.

Vi ska heller inte glömma bort alla de olika konspirationsteorier som har flödat och formligen sköljt över oss under denna period, vilket naturligtvis inte är särskilt uppseendeväckande, med tanke på alla de nyss nämnda konstigheterna.

Här landar vi alltså återigen i frågan om vad som är sant och vad som är falskt – och här har vi verkligen fått något bita i.

Kan det ligga någon sanning i det som sades från början, nämligen att viruset kom från en djurmarknad i Wuhan i Kina?

Eller kom det **till** Wuhan med några amerikanska militärer som deltog i det internationella idrottsevenemanget i Wuhan Military Games i oktober 2019?

Eller är det så att Wuhan pekas ut bara för att vi inte ska få reda på varifrån det verkligen kommer?

Enligt en stor samling dokument, som den engelskspråkiga nättidningen *The Intercept* fått tag på, så använde den USA-baserade, icke-statliga organisationen *EcoHealth Alliance* sammanlagt 3,1 miljoner dollar på coronavirusforskning. Av denna summa gick sammanlagt 599 000 dollar till laboratoriet i Wuhan. Informationen framkommer i sammanlagt 900 sidor dokument från USA:s nationella hälsoinstitut. *The Intercept* kom år 2021 över dessa dokument, efter att ha bett om att få ta del av innehållet redan ett år tidigare. Tusentals coronavirusprov tagna från fladdermöss har sparats i laboratoriet i Wuhan. Också prov tagna från människor som jobbar med djur har inkluderats i forskningen. Laboratoriet, alltså det kinesiska virologiska institutet i Wuhan, administreras av den kinesiska vetenskapsakademin och syftet där är att identifiera och modifiera olika typer av coronavirus som eventuellt kan smitta människor. Enligt tidigare antaganden utfördes coronavirusproverna i virusinstitutets utrymmen, men om man studerar de dokument som *The Intercept* sent omsider fått ta del av, så förstår man att de viktigaste testerna genomfördes i djurförsöksenheten vid Wuhans universitet. Utrymmets biologiska skyddsnivå är 3, vilket är nivån som krävs för han-

tering av livsfarliga ämnen. Forskarna har varnats för smittorisker.

Det har funnits misstankar om att coronaviruset, som ger upphov till sjukdomen covid-19, skulle ha rymt från ett laboratorium. Enligt en amerikansk underrättelserapport som publicerades i maj 2021 behövde forskare vid virologiska institutet i Wuhan vård på sjukhus i november 2019, strax innan virusutbrottet offentliggjordes.

Sedan har vi ju de individer som inte har det minsta intresse av att det forskas vidare i detta ämne. Man tycker att det är bäst att allmänheten ska förbli ovetande – och det är just bland dessa personer som många tror sig kunna finna de verkligt skyldiga.

Den djupaste orsaken till denna pandemi, som jag ser det, är dock ingen av de nyss nämnda, utan i stället mänskligheten behandling av djuren, en behandling som är så fruktansvärt grym och plågsam att det är svårt att förstå hur människor kan bete sig på detta sätt. I ljuset av detta groteska leverne, så blir det helt självklart att mänskligheten inte kan ha något annat än ett fruktansvärt mörkt öde att vänta, pandemin är bara en liten del av hela den becksvarta karma som är på väg mot oss – och det med en vidunderlig kraft. Tänk bara på vad som händer i alla dessa sjuka djurfabriker, där ett djävulskt och helt sinnessjukt plågeri är ständigt förekommande, varpå en minst lika vansinnig transport tar vid, där väldigt många djur skadas och dödas på sanslöst avskyvärda sätt. De stackars djur som inte redan är döda vid framkomsten till slakterierna, får där uppleva en total massaker – en helt gränslös grymhet. Om vi sedan även granskar hur människor behandlar sina jordiska medväsen i allehanda chockerande och mardrömslika djurförsök, så förstår vi hur primitiv människan fortfarande är. Lägg därtill det stora antal personer som ägnar sig åt jakt och fiske – och som dessutom finner ett rent nöje i detta förskräckliga dödande – så behöver vi inte använda särskilt stor del av vår intelligensenergi för att konstatera att väldigt stora delar av jordklotets mänsklighet fortfarande beter sig på ett synnerligen barbariskt sätt. Tillsammans med den enorma mängd intag av animalier som jordmänniskan står för, så blir naturligtvis alla dessa abnorma företeelser övertydliga bevis på ett avgrundsdjupt och bloddrypande djävulsmedvetande, vilket givetvis måste dana ett väldigt mörkt och smärtsamt öde. Alla dessa gärningar, som är så totalt känslokalla och ofattbart brutala, bygger självfallet upp ett öde som drabbar alla inblandade på ett sätt som

är fullkomligt naturligt och rättvist. Den som trodde något annat har inte förstått universums lagar. Mycket lidande måste därför utan tvekan genomgås innan de verkliga sambanden blir så tydliga att ingen kan missa dem, vilket följaktligen till sist kommer att resultera i att även de i dag allra blodtörstigaste, råaste, nonchalantaste och okunnigaste jordmänniskorna givetvis kommer att sluta upp med alla dessa fasansfulla handlingar.

Alla de ohyggliga skändligheter som för närvarande begås av jordklotets mänsklighet gentemot djuren menar jag alltså är de allra djupaste orsakerna till pandemin – och då förstår vi ju precis vad som måste göras för att förhindra liknande utfall i framtiden. Egentligen räcker det att veta detta.

Ja, det givna svaret, på det djupaste planet, är alltså solklart för den som har öron att höra med och ögon att se med. Mänsklighetens upparbetade mörka öde har härmed fått ett stort utbrott och alla de som nu drabbas har någon gång sänt ut en motsvarande energi, vilken alltså nu slår tillbaka med full kraft. Det är alltså den djupaste och helt sanningsenliga förklaringen, i alla fall om man lutar sig mot Martinus kosmologi, där det tydligt förklaras att alla energier går i kretslopp – och att alla händelser alltså har en given orsak. Allt som vi drabbas av är bara konsekvenser av våra tidigare tankar och handlingar. Detta är, enligt mig, den absolut korrekta bedömningen – och ett givet svar på den nyss ställda frågan.

Men vem är då Martinus – och vad är Martinus kosmologi?

Vi kommer att titta lite närmare på detta vid ett flertal tillfällen i den här boken, och anledningen till varför vi kommer att göra så är helt enkelt att den logik, med vilken Martinus förklarar sin världsbild, är så synnerligen intressant och viktig, inte minst i dessa tider, att det känns som en självklarhet att använda sig av hans analyser när man bestämt sig för att gå till botten med och verkligen försöka förstå vad som sker och varför det sker. Jag känner mig helt övertygad om att den som verkligen har satt sig in i och förstått denna kosmologi i dess helhet, inte skulle se någon som helst anledning till att betvivla att den faktiskt beskriver den enda riktigt sanna världsbilden. För mig syns alla svåra lidanden bland oss människor endast som ett otvivelaktigt svar på alla de hemskheter vi själva har skickat ut över vår omgivning, och där denna så omtalade pandemi bara är en liten del av hela den mörka karma som mänskligheten under

lång tid har byggt upp och nu måste ta sig igenom. Pandemin, andra sjukdomar och allt annat som för närvarande framkallar lidanden och kvalfylld död hos oss jordmänniskor ger oss dagligen påminnelser om våra fatala misstag och brister vad gäller logiskt och kärleksfullt handlande – och alla dessa plågors månghövdade efterföljare står såklart, med tanke på mänsklighetens fortsatta infernaliska grymheter, i en lång, mörk och olycksbådande kö, inte bara för att returnera de signaler som dessa okunniga väsen oavbrutet har sänt ut och fortfarande sänder ut, utan också för att skänka dem en grundläggande lärdom i livets spelregler.

Vi ska återkomma till detta så pyramidalt väsentliga ämne längre fram i texten – det är nämligen av helt avgörande betydelse att vi lär oss hur dessa saker hänger samman, inte bara för att undvika att råka ut för framtida pandemier och andra mer eller mindre allvarliga sjukdomar, utan också för att befrias från krig, naturkatastrofer och olyckor av olika slag.

Men hur ser det ut nu – vad gör man egentligen i dagsläget?

Ja, i stället för att presentera konstruktiva och verkligt fungerande både kortsiktiga och långsiktiga lösningar, så lägger man fram den ena överilade strategin efter den andra. Det blir väldigt tydligt hur oförståndet tillsammans med en okontrollerad stress skapar ett totalt kaos inom flera samhällssektorer.

Ett budskap, som dessutom verkar vara det enda som de, i många fall, självutnämnda experterna haft och fortfarande har att komma med, och som vi på ett ofta motbjudande och rent fanatiskt sätt matats och fortfarande matas med, är att vi måste vaccinera oss!

Dock har man varit i det närmaste brottsligt försiktiga med att redovisa vilka biverkningar som de olika vaccinerna dragit med sig. De här bieffekterna, som för det mesta alltså tystats ned, har nämligen, i många fall, blivit så helvetiska och dessutom så överväldigande många till antalet, att den verkliga vinsten på denna globala vaccinationshysteri tycks bli överlägset mest tydlig på de stora läkemedelsbolagens och de redan stormrika investerarnas bankkonton, alltså hos dem som valde att satsa en liten del av sina sjukt stora rikedomar på dessa vacciner. Man visste mycket väl att man inte tog några som helst risker, när man bestämde sig för att, på detta sätt, gå in i vår tids största pandemidrama, där en väl genom-

tänkt propaganda för vaccinering i stället garanterade en mångdubblering av gjorda investeringar. De som tog de verkliga riskerna var såklart alla de som valde, eller rättare sagt, alla de som blev pådrivna och lurade att vaccinera sig. Och det enda som rapporterades noggrant var hur många som hade dött med covid-19, och att man naturligtvis måste fortsätta att vaccinera sig.

Det som vi nu sålunda har kunnat och fortfarande kan bevittna är kanske det största biologiska experiment som jordens mänsklighet någonsin utsatts för – och det har bland annat lett till en tydligt ökad dödlighet och en fruktansvärd massa inrapporterade biverkningar både bland de barn och de vuxna som fått vaccinet. Alla dessa individer har valt att följa de rekommendationer som getts, vilket alltså resulterat i en ökad risk för att antingen dö eller skjutsas in i en djävulsk sjukdomssituation. Allt detta helvete tack vare de vacciner som insprutats i deras kroppar.

Den motbjudande propaganda för vaccinering som vi nu under en längre period har blivit utsatta för, vilket har lett till att vacciner, av olika kvalitet, från ett flertal olika läkemedelsbolag, har producerats i enorma mängder och tryckts in i en stor del av världens befolkning, har hela tiden varit ivrigt påhejad av ett stort antal så kallade förståsigpåare, dåligt pålästa politiker och ett antal krösusar som förstod att det här fanns miljarder att vinna. Hela detta tragiska förlopp har följaktligen lett fram till fruktansvärda följder för en mycket stor del av dem som valt att lyssna på och lyda alla de nyss nämnda erbarmligt okunniga, bedrövligt oprofessionella och sjukligt giriga rådgivarna. Flera olika vacciner från olika läkemedelsbolag har alltså i en hast producerats och dessutom blivit kontrollerade av den del av vår mänsklighet som sägs ha erforderlig kunskap för att göra riktiga analyser av dessa vacciners säkerhet, men som sorgligt nog ligger långt efter sanningen om hur alla dessa vacciner och deras olika ingredienser kommer att verka i människors kroppar.

Tyvärr tvingas vi således än en gång att konstatera att den viktiga kunskap som skulle behövas för att kunna göra en fullkomlig och säker bedömning saknas – man har helt enkelt inte vad som krävs när det gäller att förstå dessa vacciners verkan och biverkningar. Detta känner vi väl igen från allt annat som kommer från läkemedelsindustrin. Men samtidigt så måste vi förstå att vi människor är i full gång med att lära oss om hur allting fungerar. Vi gör misstag

hela tiden, ända till dess att vi är framme vid den äkta, gudomliga, eviga och till 100 procent logiska sanningen om allt.

Martinus uttrycker det på följande sätt:

Då sanningen är ett absolut vetande om osanningen, som är detsamma som det fullkomliga livets kontraster – hat, hämnd, mord, dråp, smärta, lidande, osundhet, sjukdom eller kort sagt om överträdelser av alla livets och därmed kärlekens allmänna lagar – så måste väsendet eller gudasonen föras till osanningens eller mörkrets speciella sfär eller domän.
(Vad är sanning?, kap. 13)

Vi måste alltså alla uppleva allt det som har med osanning att göra för att kunna förstå vad som är den ultimata sanningen. Därför kan vi också se att alla lögner, hur obehagliga och hemska de än är, ändå fyller en funktion – en mycket viktig funktion.

Alla de osanningar som under mänsklighetens hela historia virvlat omkring i vår värld, likt osaliga andar, och gjort så mycket skada på olika sätt, har alltså bidragit till vår utveckling, eftersom just dessa lögner och bedrägerier av olika slag tvingat oss att börja tänka självständigt och logiskt, och därmed också gjort det möjligt för oss att avslöja galenskaperna. Det kan ju tyckas vara en uppseendeväckande lång tid som vi har nöjt oss med att bara följa order och dessutom blint litat på all den ofta felaktiga information som de mäktiga i samhället ihärdigt har försökt och fortfarande, med ett till synes, i många fall, oresonligt vanvett, försöker få oss att tro är den äkta sanningen. I dag, mer än någonsin, florerar motstridiga och fullkomligt dåraktiga påståenden om allt möjligt i vår värld, och det har nog aldrig varit svårare att försöka lista ut vad som är sant och vad som är falskt. Ett överflöd av giriga, mörka krafter vill få oss in på villovägar, där vi kan kontrolleras och styras efter behag. Detta sker ideligen och på de mest raffinerade sätt som tänkas kan.

Det här låter självklart skrämmande för många. Men mitt i detta vansinne finns även ljuspunkter. Det är ju faktiskt så att inom varje levande väsen finns ett heligt ljus som sakta växer sig starkare och skingrar alltmer av de mörka, kusliga skuggorna, varför vi också undan för undan kommer till insikt om att vi på så oerhört många områden har matats fulla med lögner och allsköns desinformation, bara för att kunna ledas in på en förrädisk och till vissa delar rent

livsfarlig bana, som noggrant stakats ut av den styrande eliten, som egentligen inte alls är någon elit, utan bara ytterligare en liten vilsekommen klick med primitiva och extremt egoistiska väsen, som inte har förstått livets viktigaste grundprinciper.

Vi har nu kommit till ett skede där vi kan notera att allt fler av oss därför lämnar den lättledda flocken. Viljan att nå fram till den oförfalskade sanningen om allt har hos vissa individer i dag blivit så stark att de omöjligt kan finna sig i att bara bli ledda av de nyss nämnda flockledarna. Man beger sig i stället ut på en svindlande och högst angelägen resa, där den verkliga logiken och det självständiga tänkandet är oerhört viktiga ingredienser.

Men det gäller att du är vaksam, för det finns många falska profeter, mytomaner och psykopater som gärna vill dra med dig in i sina små privata världar av sagor och illusioner, en del värre än den du nyss lämnat. Många och svåra hinder väntar alltså på din väg, och du kommer ganska ofta att känna dig väldigt ensam. Men du är aldrig helt övergiven, och du kommer alltid att guidas av ditt inre ljus, vilket också kommer att leda dig fram till den ädlaste och mest kärleksfulla belöning du kan tänka dig, i form av den oförvanskade sanningen om dig själv och hela din omgivning.

Om vi nu återgår till att ventilera vaccinernas vara eller inte vara, så kan vi till att börja med konstatera att mänskligheten vid ett flertal tillfällen tveklöst haft väldigt stor nytta av att vaccinera sig mot olika, mycket besvärliga sjukdomar. Det vet nog de flesta av oss. Men att därför bara kasta in ett vaccin allt oftare som en behandling, utan att känna till dess risker, i stället för att göra just de förebyggande åtgärder som behövs, blir såklart bara ännu ett exempel på ett helt galet beteende, som otvivelaktigt leder till stora problem – som i det här fallet, med covid-19, där det dessutom visat sig att man behöver fylla på med den ena dosen vaccin efter den andra för att få ett skydd som likväl är långt ifrån hundraprocentigt. Till yttermera visso använder man sig alltså av vacciner vars biverkningar man har skrämmande dålig koll på och som därför också, i väldigt många fall, har gjort betydligt mer skada än nytta. Det är ju det omvända förhållandet som ska gälla om det över huvud taget ska vara aktuellt att använda sig av vacciner.

Vad som verkligen behövs är att människor börjar ta ett betydligt större ansvar för sin hälsa än vad de flesta gör i dag. En absolut

förkrossande majoritet av mänskligheten har oerhört mycket att lära sig vad gäller att leva ett hälsosamt liv. Det fungerar inte att fylla sina bukar med diverse animalisk och annan otjänlig föda och dessutom belasta sina kroppar med allehanda narkotika, alkohol, tobak och ett överflöd av mediciner. Detta knäcker så småningom vilket immunförsvar som helst.

Det är så otroligt många människor i världen i dag som är sjuka, och ett ytterst fåtal verkar förstå att detta i väldigt många fall beror på just den giftkompott vars dödsbringande ingredienser jag nyss räknade upp. De flesta som ännu inte har märkt av några sjukdomssymtom befinner sig med största sannolikhet precis intill gränsen där problemen till sist välter över och symtomen börjar göra sig tydligt påminda. Utsätter man därtill, i detta kritiska läge, kroppen för fler och fler vacciner, som den såklart då måste vänja sig vid, så är det bara naturligt att de som redan har tydliga sjukdomssymtom eller befinner sig nära gränsen för ett utbrott av dessa symtom kommer att drabbas av hälsoproblem som är alltifrån lindriga till riktigt allvarliga – som kan leda till döden.

Om dagens vaccinhysteri tillåts fortsätta, och får göra det tillsammans med jordmänniskans högst problematiska, alltmer sjukdomsbringande och allvarligt urspårade livsstil, så kommer vi snart att ha en situation där människor står i kö för att få sitt, som de har blivit suggererade till att tro, enda saliggörande dagliga tillskott, i form av ständigt nya varianter av vacciner.

Väldigt många individer tycks nämligen resonera på följande vis:

”*Ge mig vaccin, så löser sig allt, och jag kan fortsätta leva som jag gjorde innan den här pandemin bröt ut!*”

Detta är en väldigt naiv inställning. Vi måste lära oss att alla motgångar vi råkar ut för, vare sig det handlar om sjukdomar eller något annat, beror på ett felaktigt handlande från vår sida, som därför också givetvis kräver ett förändrat beteende, om vi inte vill råka ut för ett liknande problem inom en snar framtid.

Återigen – vi måste lära oss att tänka själva, ta reda på fakta och handla klokare än vad vi tidigare gjort. Vi måste alltså börja ta ett mycket större ansvar för vår hälsa. Det kan vara svårt – men det är absolut nödvändigt!

Den vaccinhysteri som vi nu tvingas bevittna påminner mycket om den sedan länge välkända och ödesdigra antibiotikahysterin.

Vi behöver vara aktsamma med användandet av alla våra effektiva botemedel, om vi inte ska förstöra dessas verkan fullständigt och göra dem till något totalt värdelöst – för att inte säga rent livsfarligt. Det är en nödvändighet att vi verkligen förstår detta och inte låter oss luras av de penningtörstande miljardärerna och alla andra giriga och mäktiga krafter i samhället, som till exempel läkemedelsbolagen, som bara vill tjäna så mycket pengar som möjligt.

Det är självklart bra att det finns läkemedel, men det är inte bra att de överanvänds. Det bästa är givetvis att klara sig utan dem, helt och hållet. Att de flesta människor på den här planeten i denna tid är beroende av läkemedel och allehanda sjukvård beror enbart på att man lever i disharmoni med de eviga livslagarna, vilket i sin tur oftast beror på att man är okunnig om just dessa livets lagar. Det handlar alltså i grunden om att utrusta sig med den sanna kunskapen och leva efter denna.

Detta betyder inte att man behöver försaka en massa trevligheter, som många tycks tro.

Nej, vad det handlar om är att öka sin förståelse av hur kroppen fungerar och därefter förse den med de ingredienser som stärker upp dess organ och celler – och att man dessutom övar upp sin förmåga att låta bli sådant som får den att degenerera. Vi ser ju hur den ena livsyttringen efter den andra ödeläggs i ett accelererande tempo när vi behandlar våra kroppar på felaktiga sätt. De flesta av oss har dock fastnat i ett gammalt vanebeteende, där vissa ageranden, som är mycket skadliga för oss, har blivit så djupt rotade att vi inte ens tänker på att de gör oss sjuka, och om vi gör det, så bryr vi oss likväl oftast inte om att försöka åstadkomma någon förändring, eftersom vi har fått för oss att en sådan korrigering säkerligen skulle bli alldeles för besvärlig – och dessutom skulle innebära ett mycket tråkigare liv, då vi ju faktiskt oftast har lärt oss att tycka om och ibland känna oss helt beroende av dessa vådliga manér.

När vi sedan blir sjuka, så går vi till läkaren, men där får vi nästan aldrig någon hjälp med att förstå vad som är grundorsaken till våra problem. Vi tilldelas däremot ofta en eller flera mediciner och tror att allt ska bli bra. Detta är djupt tragiskt.

Allt blir så mycket tydligare när vi drabbas av något som covid-19. Då vet vi ju att det handlar om ett virus. Vi följer de restriktioner och rekommendationer som gäller, vi vaccinerar oss och så är allt som

vanligt igen. Vi kan fortsätta att leva som vi gjorde innan pandemin bröt ut.

Nej, stopp nu! Ta det lite lugnt och tänk efter en stund. Försök förstå vad det här faktiskt handlar om.

Det som nu har hänt och fortfarande händer, och nu pratar jag inte bara om pandemin, utan om alla de lidanden som mänskligheten ständigt utsätts för, signalerar såklart att något är grundläggande fel i vårt sätt att leva. Ingen kan väl ha undgått att se hur dårskapen oavbrutet florerar i vår värld, inom alla möjliga områden.

Om vi nu åter koncentrerar oss på covid-19, så har vi utan några större svårigheter kunnat konstatera att ingen vettig information har fått tillfälle att spridas hos gemene man, som till exempel hur man bör bygga upp sitt immunförsvar, eller vad man bör äta och dricka för att inte göda bakterier och virus, alltså enkla råd om hur man på bästa sätt ser till att stärka sitt immunförsvar och dessutom minska belastningen på detsamma. Därtill matades vi under en lång period med information om hur många som hade dött med just covid-19. Det handlade alltså inte om hur många som hade dött **av** covid-19, utan om hur många som hade dött **med** covid-19.

Ren skrämselpropaganda, alltså!

Det är ju ungefär som att få veta att så här många människor har dött med en stukad fot, utan att också få veta att de har haft en långt framskriden cancersjukdom, eller att så här många människor har dött med pollenallergi, utan att få veta att de drabbats av en stroke eller hjärtinfarkt alldeles före dödsfallet!

På detta sätt serveras vi oavbrutet, inom alla möjliga områden, uppgifter som vi, om vi ger oss lite tid att granska dem, kan konstatera är sjukt snedvridna, helt absurda och i många fall faktiskt rent livsfarliga. Man skulle kunna tro att det är meningen att vi ska bli så bortkollrade att vi vet varken ut eller in – och därför väljer att göra exakt som de styrande vill. Konspirationsteorierna flödar naturligtvis, och det är ju självklart att det blir så, när problemen gång efter annan hanteras på ett så märkligt och valhänt sätt. Det finns självklart konspirationsteorier som är helt uppåt väggarna, men det finns även många som har korn av sanning i sig – och en del träffar faktiskt mitt i prick, när det gäller att beskriva vad som verkligen har hänt. Men vi kan också välja att se hela skeendet – från pandemins utbrott, via alla tokiga beslut, all spridning av felaktig information,

som ibland varit medveten och i vissa fall omedveten, alla övriga ageranden, som varit alltifrån galna till någorlunda vettiga, fram till pandemins utslocknande – som en skola för oss jordmänniskor, där vi lärt oss mycket nytt både om oss själva och vår omgivning.

I den nu aktuella och självklart mycket viktiga fas som vi genomgår i vår individuella utbildning, där självständigt tänkande har en alltmer central roll, är det av stor betydelse att vi förstår att arbeta utifrån ett perspektiv där vi har de allra bästa förutsättningarna att tillgodogöra oss den djupaste sanningen om varför vi hamnar i olika situationer, som ibland är trevliga och ibland otrevliga. Därför menar jag att det är av yttersta vikt att vi ser på allt det som vi utsätts för som självklara svar på våra egna tankar och handlingar. Då blir nämligen det mesta, efter lite övning, så mycket mer begripligt och dessutom fullkomligt hanterbart. Det är ju faktiskt så att det i grunden, i det stora kosmiska perspektivet, alltid är vi själva som skapar våra öden – från det nattsvartaste mörkret till det klaraste ljuset, från de svåraste sjukdomarna till den perfekta hälsan, från den värsta sorgen till den största lyckan. Att verkligen inse detta – att komma underfund med vad själva livet är, att begripa hur denna oändliga, gudomliga helhet fungerar, att förstå och leva i harmoni med dess eviga lagar – kräver att vi vågar och vill tänka självständigt, att vi vågar och vill följa den sanna, logiska och kärleksfulla vägen, även om det skulle innebära en vandring i ensamhet.

Det som sker i dag är att de flesta människor sällar sig till flocken, utan att bry sig om att den oftast är tragiskt okunnig om de verkliga livslagarna. Men för de flesta tycks detta inte spela någon roll, bara man får vara med där de stora ledarna befinner sig, de verkar ju så kunniga och trovärdiga.

Om vi nu återgår till att granska den pågående pandemins hela händelseförlopp, från dess uppkomst till dags dato, så lägger vi tämligen omgående märke till hur svårt det är att tvinna ihop alla de vitt spretande ledtrådar som hittills har presenterats till ett hållfast rep av riktigt vederhäftiga bevis.

Kan det vara så att man har skapat ett nytt coronavirus och sedan tillverkat ett vaccin i några olika varianter, som ett botemedel mot detta virus, varpå man spridit ut viruset på ett eller flera ställen, dels för att testa hur verkningsfulla vaccinerna är och vilka biverkningar dessa ger, dels för att se vad som händer i övrigt runt om i världen

vid en pandemi – och i samband med detta även undersöka hur väl man kan lyckas med att få jordens befolkning att godta olika sorters exceptionella bestämmelser, som till exempel tvångsvaccineringar, vaccinpass och varierande typer av nedstängningar?

Hur lättmanipulerad är egentligen världens befolkning?

Detta vet man, i och för sig, ganska väl redan, men det vore nog, för vissa krafter, onekligen ett spännande projekt. Dessutom så skulle ju läkemedelsindustrin tjäna stora pengar, och de riktigt välbesuttna, som redan styr över det mesta, skulle få tillfälle att roffa åt sig ännu mer pengar och utöva mer makt än någonsin.

De som i ett sådant läge inte har speciellt bra förståelse av vad det hela handlar om, kommer ju att lyssna på dem som säger sig ha kunskaper i ämnet och som dessutom säger sig veta hur man ska agera i den plötsligt uppkomna och, för de ovetande, mycket oälkomna och hotfulla situationen. Med sådana förutsättningar blir världen troligtvis tämligen lätt att styra i den riktning som önskas. De okunnigas hela uppmärksamhet dras till pandemins uppförstorade farlighet – och därmed ligger fältet för de riktigt stora bovarna helt öppet.

Skådespelet kan börja.

Ja, vad ska vi tro?

Skulle en sådan illistig plan kunna vara med den verkliga sanningen överensstämmande?

Exakt vilka personer är det i så fall som ligger bakom den – och hur många och vilka övriga individer vet hur det ligger till?

Hur länge har man förberett det här?

Ja, frågorna blir givetvis många när något sådant här inträffar, och sällan har väl en sjukdom under så kort tid genererat ett så stort antal olika konspirationsteorier som just covid-19.

Men vad är egentligen en konspiratör – och hur hänger dennes lömska ageranden ihop med dem som blir drabbade?

Ja, svaret på denna tudelade fråga blir i sanningens ljus självklar.

En verklig konspiratör är ju en person som ligger bakom eller på något sätt deltar i någon typ av sammansvärjning eller hemlig plan, och den som på något sätt drabbas av denna har såklart själv någon gång handlat på ett liknande sätt. Från detta perspektiv blir alltså konspiratören eller intrigmakaren endast en budbärare. Hen kommer själv givetvis att någon gång i framtiden råka ut för sin

egen nu utsända, i samband med genomförandet av den aktuella komplotten, då tillbakavändande energi – eftersom alla energier går i kretslopp och därmed återvänder till sitt ursprung. De som på olika sätt angrips, skördar följaktligen bara det som de själva tidigare har sått. Utan de okunniga och fatala ageranden som de således gjort sig skyldiga till, då de någon gång sänt i väg just sådana energier som de nu själva drabbas av, hade de aldrig kunnat hamna i en situation som denna.

Men så småningom, när vi har den totala kunskapen om allt, så kommer vi givetvis bara att sända ut energier som skapar ljusa och mycket behagliga reaktioner, vilka därmedelst kommer att skänka både vår omgivning och oss själva mycket angenäma upplevelser.
Där är vi dock inte ännu, som bekant, vilket blir smärtsamt tydligt när vi ser oss omkring och kan konstatera det otyglade och förnuftsvidriga helvete som mänskligheten för närvarande faktiskt skapar på vår vackra jord. Men hur obehagligt detta tillstånd än må vara, så är det onekligen intressant att följa med och se hur vi kommer att handskas med hela denna anskrämliga situation.

Vi kan ju till exempel notera att många av de företag som alltid försöker betala så lite skatt som möjligt, i belägenheter som denna känner sig tvungna att söka stöd hos staten för att klara sig.

Alltså – så länge allt flyter på och man tjänar gott om pengar, så gör dessa stora och, många gånger, övergödda företag allt i sin makt för att bidra med så lite som möjligt till samhället i övrigt, men när det blir lite kris, så vänder man sig genast till skattebetalarna för att hålla sina vinster intakta. Detta visar, med all tydlighet, hur infamt egoistiska dessa företagsägare är – och dessutom får vi flera och generande märkbara bevis på hur ohållbart och samhällsfientligt vissa delar av det privata ägandet är. Det finns således en hel del som i dagens samhälle är allvarligt sjukt och naturligtvis måste ändras i grunden. Att några få storpampar ska kunna sitta och gotta sig åt de enorma vinster som deras slavar jobbar ihop är inget annat än en samhällelig härdsmälta. Den råa kapitalism som nu under lång tid har brett ut sig över världen, likt ett gigantiskt, synnerligen giftigt och i det närmaste ogenomträngligt mörkt ovädersmoln, ger oss alla sannerligen något att fundera över.

Är det verkligen så här vi vill ha det?

Nej, jag tror inte det.

Allt som sker har dock ofta en betydligt djupare mening än vad vi först kanske är kapabla att urskilja, och vissa förhållanden tar lång tid att förändra. Men för att kunna göra detta på ett bra sätt, så krävs det att vi tränar upp vårt logiska och altruistiska tänkande.

Zoonoser eller zoonotiska sjukdomar sprids från djur till människa antingen via direktsmitta, via förorenat vatten, via livsmedel eller via vektorer (organismer som är smittbärare men inte själva framkallar sjukdomsförloppet). Zoonotiska sjukdomar kan vara orsakade av olika typer av patogener, såsom bakterier, parasiter, svampar och virus. Zoonotiska infektioner kommer oftare från virus än bakterier, och de uppstår antingen vid kontakt med ett sjukt djur eller genom konsumtion av dess kött.

Många trovärdiga och kunniga experter menar att industriell djuruppfödning ligger bakom covid-19 – och att det är den hemska behandlingen av djuren, som i dag sker runt om i världen, som är den största riskfaktorn även för framtida pandemier.

Coronavirussjukdomen från år 2019 kan alltså vara den senaste i en rad snabbspridande, mycket allvarliga infektionssjukdomar som orsakats av virus hos djur. Det handlar således om ett virus som, enligt ett flertal sakkunniga, har korsat artbarriären – ett virus som från djur inom djurindustrin har infekterat mänskligheten.

Av de ungefär 1 400 patogener (sjukdomsframkallande organismer) som den medicinska vetenskapen känner till i dag, kommer cirka 800 (alltså nästan 60 procent) ursprungligen från djur.

Trängseln och den stora genetiska likheten hos djuren i dagens djurfabriker skapar idealiska miljöer för snabb spridning av virus. Den höga produktionstakten, som orsakar kronisk stress, försvagar givetvis djurens immunförsvar och är således ännu en faktor som gynnar spridningen av patogener. Andra vittförgrenade spridningsvägar för zoonotiska sjukdomar är de omfattande försörjningskedjor som krävs för att frakta foder och djur på ett lönsamt sätt, där långa och fruktansvärt plågsamma djurtransporter ingår.

Den omfattande användningen av antibiotika i djurfabriker är ännu ett gigantiskt problem och anses av epidemiologer vara ett av de största hoten mot folkhälsan i världen. När konsumtionen av animalier ökar, så ökar såklart också risken för att patogener blir immuna mot antimikrobiella preparat, så kallad antibiotikaresistens.

Vi har nu under en längre period kunnat följa hur myndigheterna i olika länder världen över, på varierande sätt och med skiftande framgång, febrilt har försökt stoppa spridningen av covid-19. Vi ska emellertid vara medvetna om att man bara har bekämpat symtomen och effekterna – inte orsakerna. Vårdpersonal, epidemiologer, renhållningsarbetare, vaccinforskare och alla andra som är inblandade i arbetet med att försöka avvärja pandemin jobbar både hårt och hängivet, men deras ansträngningar kommer naturligtvis inte att få bestående resultat om de inte kombineras med stora och absolut nödvändiga systemförändringar vad gäller produktionen av mat.

Det är hög tid att jordmänniskorna inser att det är grovt kriminella handlingar som de oavbrutet gör sig skyldiga till i samband med den brutala exploateringen av världens djur. Det är ett alltigenom vansinnigt, respektlöst och bestialiskt beteende som man här visar upp och som givetvis inte enbart leder till ett gränslöst helvete för djuren, utan också till en fruktansvärd global miljökatastrof samt ett mörkt och plågsamt öde för dem själva. Hela detta makabra system är byggt på ett fundament av pinsam okunskap och en horribel hänsynslöshet. Det är dessutom ineffektivt, ohållbart, osäkert, livsfarligt, absurt, perverst och ruttet ända in i märgen.

Här följer några lästips:

- **”Varför det mesta du vet om covid-19 är fel”**, författad av **Sebastian Rushworth**.
- **”Falsklarm om corona?”**, skriven av **Sucharit Bhakdi** och **Karina Reiss**.
- **”Den verklige Anthony Fauci”**, författad av **Robert F. Kennedy Jr**.
- **”Vaccinernas historia”** och **”Modet att behandla covid-19”**, båda skrivna av **John Leake** och **Peter McCullough**.
- **”Covidkuppen”**, författad av **Debbie Lerman**.

Jag har just nåtts av mycket intressanta nyheter gällande den så kallade pandemin och de så kallade vaccinerna, vilka sägs skydda mot just covid-19-pandemin. I dessa nyheter ingår även avslöjanden angående WHO (World Health Organization), Bill Gates och hela det team som ligger bakom den massvaccination av människor som nu pågår runt om i världen. Dessa mänsklighetens välgörare

påstår såklart att man enbart använder sig av förstklassiga och godkända vacciner, vilka dock enligt nya uppgifter inte alls är några bra eller ens riktiga vacciner, utan i stället är katastrofalt dåliga, rent livsfarliga giftblandningar – som därmed givetvis aldrig borde ha blivit godkända, utan i stället omedelbart ha belagts med försäljningsförbud och därefter å det snaraste destruerats. För vissa låter detta säkerligen helt osannolikt, medan det för andra bara är ett bevis på det som man under en längre tid anat. Enligt denna information, som till stora delar bygger på vittnesmål från en så kallad visselblåsare, **Astrid Stuckelberger**, som tidigare arbetat inom WHO, så är denna ”pandemi” och dessa ”vacciner” något helt annat än vad som nu under flera år högljutt förkunnats från världens stora medier.

Det hela är ett djävulskt skådespel, där makt och pengar spelar huvudrollerna. Detta är kanske inte så förvånande, eftersom dessa två aktörer har varit de mest beundrade och dyrkade så länge de funnits. Själva handlingen kan tyckas ganska simpel, men skenet bedrar.

Det vi får veta i reklamen för detta världsomspännande drama är att världen har drabbats av ett fruktansvärt och högst dödligt virus, som har fått namnet covid-19, och att vi alla bara måste följa vissa direktiv från högsta ort.

Ganska snart meddelas att man på ny rekordtid har tagit fram helt fantastiska vacciner, som kommer att hjälpa mänskligheten att överleva. Det handlar om både traditionella proteinbaserade vacciner och nyare syntetiska mRNA-vacciner.

Omskakande och ytterst ovälkomna händelser tar dock tidigt plats i handlingen. Det rapporteras nämligen ganska snart om elakartade biverkningar och oroväckande stora dödstal kopplade till just dessa vacciner.

Det här liknar alltmer en ovanligt obehaglig science fiction-film, där skräckscenerna blir allt fler. Oförklarliga incidenter tystas ned, alltmedan grova lögner pumpas ut via alla de stora medierna.

Snart börjar det emellertid spridas rykten om att den här pandemin inte alls är en pandemi, det är bara något som man har hittat på för att kunna lura allmänheten att vaccinera sig, med något som egentligen inte är ett vaccin, utan något helt annat. Pandemin är bara en vanlig influensa, kanske inte ens det, då det visat sig att man inte har kunnat isolera viruset. De virusgenom som man här

talar om är ihopsatta sekvenser, som gjorts i datorprogram. Detta är naturligtvis mycket intressant, inte minst ur forskningssynpunkt.

Många av de personer som börjar ana och dessutom finner bevis för att något inte står rätt till med hela det här händelseförloppet, och därtill är tillräckligt modiga att gå ut med denna information, tystas dock tämligen snabbt och effektivt, på ett flertal olika sätt – en del mördas, andra avskedas från sina jobb, de flesta förlöjligas och stängs ute från alla stora medier, blir totalt utfrysta, medan resten av världen manipuleras och desinformeras varje dag, varje timme, varje minut. Massuggestionen är ett faktum.

De som redan har sett igenom den stora lögnen är givetvis inte mottagliga för denna hypnos, utan fortsätter oförtrutet att söka sanningen – och det är denna sanning som nu börjar spridas över hela världen. Sprickorna i den så tjockt pålagda lögnfernissan börjar bli allt tydligare, och de stora korrupta krafterna får det allt svårare att hålla skenet uppe.

Eftersom allt fler och allt starkare misstankar om oegentligheter i denna uppskakande thriller nu nystas upp och visar sig vara sanna, så kan man ju lätt få för sig att alla de skyldiga inom kort kommer att ställas inför rätta och tvingas erkänna sina vedervärdiga brott. Man har ju uppenbart gjort sig skyldiga till fruktansvärda övergrepp på stora delar av världens befolkning. Men tyvärr så är det inte alltid så det fungerar i vårt ofärdiga samhällsbygge.

Det känns emellertid som att den här informationen måste tas på allvar – den kan omöjligt bara sopas under mattan – eftersom den kommer från väldigt många och definitivt trovärdiga vittnen och därtill bygger på tydliga, handfasta bevis, som alla pekar på att det som nu händer här i världen har betydligt mer djupgående orsaker och konsekvenser än vad alla de etablerade massmedierna väljer att förmedla.

Vi är följaktligen ett stort antal tillförlitliga vittnen till en verklighet som i högsta grad är illusorisk, dessutom i flera lager, till och med fler lager än vad alla de högmodiga jordmänniskor som tror sig vara innehavare av både den största kunskapen och den yttersta makten känner till.

Vi kommer att ta oss djupare in i detta resonemang längre fram i boken, vid ett flertal tillfällen, och då även avslöja var den absoluta makten och den verkliga sanningen finns.

Vi ska dock så här långt nöja oss med att titta lite på ytterligare några av de viktigaste inslagen i just detta komplicerade och så omfattande dramatiska verk. Det är alltså rent djävulska handlingar som enligt de senaste uppgifterna har genomförts, och jag förstår om det finns många som inte tror på det jag nu försöker klä i ord, man vill ju såklart inte att något så förfärligt grymt ska vara sant. Jag kan dock i detta läge omöjligt veta hur stor del av den information som jag har tillgänglig som är med den absoluta sanningen helt överensstämmande, men jag vill ändå vidarebefordra det som jag tycker är av störst intresse i detta material, och som jag tycker att det är viktigt att vi känner till och kan granska, var och en efter sitt intresse och sina förutsättningar. Dessutom så vill jag betona att det som jag här beskriver bara är en liten del av alla de rysligheter som påstås ha begåtts, och att det i dag alltså ska finnas överväldigande bevis på att hela den här högst motbjudande pandemi- och vaccincirkusen är något helt annat än vad som meddelats från våra ”trovärdiga” och ”sanningsenliga” stora medier.

Genom att injicera jordklotets befolkning med denna mystiska giftcocktail, som man alltså kallar för vaccin, uppnår man flera mål, dels så reducerar man befolkningsmängden, injektionerna dödar alltså en del av befolkningen och gör många överlevande kvinnor infertila, dels så kommer man framöver att i viss grad kunna styra de vaccinerade överlevarna via nanomaterialet grafenoxid, som så lämpligt råkar följa med in i de vaccinerades kroppar.

Grafenoxid består av ett enda lager med kol- och syreatomer och kan beskrivas som en släkting till grafen, som är ett extremt tunt material, en miljon gånger tunnare än ett hårstrå, och som består av kolatomer som sitter ihop i ett lager, som alltså är en atom tjockt. Man har ju hela tiden förnekat att vaccinerna innehåller detta material, men nu har det framkommit bevis som säger det motsatta.

Detta nanomaterial, som på olika sätt kan påverka våra kroppar, bland annat vårt immunförsvar, kan ta emot, lagra och sända information.

Här kan vi kanske skymta en av anledningarna till att Bill Gates är så fantastiskt intresserad av att se till så att helst hela jordens befolkning vaccineras.

Tittar man bara på hur kolossalt mycket pengar som Bill Gates skänker till välgörenhet, så är det ju lätt att tycka om denne man

och vara ytterst tacksam för hans goda och mycket omtänksamma agerande. Om man däremot noterar vad han säger om att minska jordens befolkning, vilka fruktansvärda katastrofer som hans olika vaccinprogram lett till i Indien och i olika delar av Afrika på grund av att man där har kunnat testa vacciner på ”oviktiga” människor, att man från somliga håll skildrar hur han och hans anhängare inom WHO, där generalsekreterare Tedros Adhanom Ghebreyesus såklart har en viktig roll, har förvandlat WHO till ett kriminellt nätverk, som inte längre arbetar för människors bästa, utan styrs av herr Gates och dennes maktfullkomliga, giriga vänner, som nu vill skapa en planet av zombier med hjälp av sina ”vacciner”, att Bill och en annan mångmiljardär, Warren Buffett, satsar hårt på nya kärnkraftverk och tror att de ska kunna lösa både den så kallade klimatkrisen och den så kallade energikrisen på detta sätt – vilket tydligt vittnar om fundamentala och i högsta grad ohälsosamma kunskapsluckor – så blir givetvis bilden en helt annan.

Handlar detta i grund och botten uteslutande om en godhjärtad och sällsynt generös filantropi eller är det kanske så att några av vår världs rikaste och mest härsklystna individer med dessa vacciner har skaffat sig effektfulla verktyg för att kunna manipulera i stort sett hela jordklotets befolkning?

Varje virus, bakterie och parasit har en sorts elektromagnetisk kod. Nanomaterialet grafenoxid har många olika egenskaper och kan användas till väldigt mycket, bland annat så är det en receptor för elektromagnetisk strålning. Teoretiskt kan man inducera vilken sjukdom som helst i en människa som har en viss mängd av denna nanopartikel i sin kropp. Man kan även framkalla ett visst beteende via detta material.

Från vissa håll uppges alltså att man har funnit högst uppseendeväckande ingredienser i flera av dessa prisade vacciner. Man påstår till exempel att somliga vacciner har utrustats med substanser som gör dem direkt livsfarliga.

Vi känner nu till en uppsjö av förfärliga biverkningar, som efter hand uppdagats, och att vaccinerna orsakat väldigt många dödsfall. Det är således inte enbart pandemin – vilken allt fler dessutom hävdar inte är någon pandemi, utan en vanlig influensa – som här dödar. Nej, det framgår glasklart att vaccinerna gör åtskilliga männi-

skor sjuka och därtill dödar ett chockerande stort antal.

Det ska även ha visat sig att de som är nyligen vaccinerade kan smitta sin omgivning med de nanopartiklar jag nyss nämnde.

I dessa spöklika häxbrygder har man bland annat hittat de giftiga metallerna nickel och krom, parasiter, troligtvis syntetiska, och en massa andra komponenter som absolut inte ska finnas i ett vaccin.

En viss RFID-typ har också nyligen upptäckts av kemister. RFID står för ”Radio Frequency Identification” och används för kontaktlöst, krypterat datautbyte. Ett RFID-system består av en RFID-transponder – som är integrerad i RFID-kortet eller RFID-chipet, där vissa data kan lagras – och en RFID-läsare.

Hela detta agerande, även om bara vissa delar av det skulle vara sant, är både grymt och vidrigt, inte bara mot dem som blir vaccinerade, utan också gentemot den sjukvårdspersonal som inte har en aning om vare sig vad de injicerar i sina patienter eller vad detta kommer att leda till.

Sju olika läkemedelsföretag har tagit fram coronavacciner som nu är godkända i Sverige och EU. Dessa hopkok från Moderna, Pfizer/BioNTech, Astra Zeneca med flera betraktas numera av många som mycket farliga gifter, på grund av alla de graverande avslöjanden som gjorts och fortfarande görs. Men de sägs alltså vara väldigt mycket mer än så, nämligen, vilket jag tidigare påpekade, effektiva medel för att kunna övervaka och på olika sätt styra mänskligheten.

Vid obduktioner har man bland annat sett att spikproteinet inte finns på endast ett ställe, utan återfinns i hela kroppen, vilket inte är normalt. Det spikprotein som finns i vaccinet ska till största delen stanna kvar i den injicerade muskeln. Det finns teorier om att det är grafenoxiden som transporterar spikproteinet runt i kroppen.

Flera vaccinerade unga människor har drabbats av proppar och hjärtmuskelinflammationer. Det man funnit hos dessa ungdomar och många andra vaccinerade, bland annat hos ett stor antal döda idrottsutövare, är koagulerat blod.

Man vet inte om det är spikproteinet eller grafenoxiden som är orsaken till alla dessa dödsfall. Det koagulerade blod man hittat har dock visat sig vara så tjockt att spikproteinet allena troligtvis inte kan pekas ut som baneman. Det kan däremot vara en kombination av grafenoxid och spikprotein som, när dessa sprider sig runt i hela kroppen, inklusive hjärnan, ställer till med alla dessa mystiska sym-

tom och dödsfall. Det finns även teorier som säger att det bara är grafenoxiden, utan några medhjälpare, som ligger bakom alla de här tråkigheterna.

Några forskare har kommit fram till att dessa vacciners många giftiga komponenter tillsammans utgör en stor så kallad kemisk fara. Denna kemiska förgiftning, som det här alltså utan tvekan handlar om, orsakar såklart massor med problem, som inflammationer, organsvikt, hjärtattacker, slaganfall, missfall och så vidare.

Det man också funnit är att grafenoxid är ett material som är väldigt känsligt för strålning och därför kan tänkas ha en potential att förstärka den strålning som kroppen utsätts för med uppemot 1 000 gånger, vilket i sin tur kan bidra till att en människa avlider av endast denna orsak, alltså akut strålning. Strålningen koagulerar blodet, som då inte kan transporteras. Detta kan vara en orsak till att idrottsutövare som vaccinerats och anstränger sig hårt, vilket forcerar strålningen de utsätts för, råkar ut för de här plötsliga dödsfallen. Därför bör man alltså inte idrotta när man nyligen vaccinerats. Vi ska naturligtvis inte heller ge blod när vi har injicerats med dessa vacciner, eftersom vi då kommer att smitta mottagaren med nanopartiklar av nyss nämnda slag.

Det hela handlar sålunda om ett biologiskt vapen, och det pågår nu stora utredningar gentemot Pfizer/BioNTech och flera andra läkemedelsbolag, alltmedan Bill Gates och hans vänner inom WHO, Världsbanken, Internationella valutafonden och World Economic Forum planerar och genomför sina stora planer. I Indien och i flera av Afrikas länder har de i åratal testat olika sorters ”vacciner” och andra giftblandningar på framför allt barn, vilket lett till fruktansvärda tragedier.

Dessa välgörare, som väldigt många ser dem som, eller djävulska massmördare, som vissa andra ser dem som, har lyckats få en skrämmande stor mängd människor att känna sig tvingade att ta dessa injektioner, vars innehåll endast en ytterst liten medicinmaffia känner till. Man använder sig följaktligen av en mycket noggrant planerad taktik – först olika typer av skrämselpropaganda, sedan en lugnande vaccinpropaganda.

Det är massmord man håller på med, i välgörenhetens och sjukvårdens tecken. Man använder sig av läkare, sjuksköterskor, påven, präster, politiker, vetenskapsmän, hälsoinstitut, lärare, professorer,

journalister, celebriteter av alla de slag och så vidare och så vidare, i syfte att få så många människor som möjligt att vaccinera sig. Det handlar också om helvetiska påtryckningar gentemot alla dessa stackars lättlurade dårar, som genom att inte tänka självständigt och ta ansvar för sina handlingar, utan i stället ansluta sig till den stora, galna flocken, ta emot mutor och bara följa order, på så sätt blivit kolossalt viktiga delar i denna synnerligen välsmorda lögn- och mordmaskin.

Här kommer självklart också världens stora mediebolag in i bilden, som de enorma, kväljande lögnare de ofta är. De ljuger och desinformerar precis efter hur mycket ersättning de får från sina uppdragsgivare. I det här fallet är det enorma mutor som medierna tar emot, för att alla säga exakt samma sak, precis det som de stora läkemedelsbolagen, Bill Gates och WHO vill höra.

Alla inblandade länder satsar stora summor på vacciner. Sverige betalade år 2021 cirka 3 miljarder kronor för vacciner mot covid-19. Resultatet blir en sjukare och till vissa delar mördad befolkning, avsevärt mindre pengar till det som är viktigast och en liten övergödd vaccinmaffia som räknar in miljard efter miljard.

Det man för närvarande håller på att skapa är en evig pandemi, så att man kan hålla i gång vaccineringarna, tjäna pengar och styra befolkningen. Vilket underbart koncept!

Att lämna över så här mycket makt till dessa mångmiljardärer – som är fullkomligt kosmiskt döda, som inte är förmögna att se vilken skada de gör, som endast betraktar världen ur ett materiellt perspektiv, som inte förstår någonting om hur livet verkligen fungerar, som trots alla dessa tillkortakommanden anser det vara självklart att det är de rikaste, alltså de själva, som ska styra världen – är inget annat än ytterst avancerad och dödssjuk humor.

Jag förstår om allt detta blir för mycket för många. Jag känner dock att jag måste skriva om det här. Jag tror nämligen att vi behöver inse vad det är som håller på att hända, så att vi kan göra just de förändringar som är nödvändiga, så snart som möjligt.

Vi kan inte förlita oss på att vacciner och så kallade välgörande mångmiljardärer ska ge oss det vi behöver, så att vi kan fortsätta med det sjukdomsframkallande dödliga leverne som i våra dagar är så populärt. Vi behöver förstå att detta inte handlar om välgörenhet, utan bara är ett sätt för dessa individer att ta kontrollen över världen

och öka på sina egna rikedomar in absurdum. Vi måste själva ta kontrollen över våra liv, lära oss hur våra kroppar fungerar och därmed också ändra vår livsstil till att bli i fas med de eviga livslagarna, inte som nu – i fas med de eviga dödslagarna.

Detta är absolut ingen skrämselpropaganda. Tvärtom, det handlar om att förstå och att sprida sanningen.

Låt dig inte bli lurad in i döden, utan lär av misstagen, träna upp din tankeförmåga och hjälp till med att skingra idiotins dödande, mörka dimmor.

Vi kan göra detta tillsammans.

För närvarande erbjuds vi dessutom alldeles ypperliga träningsmöjligheter, då vi ständigt matas med lögner och propaganda. Vår uppgift är att förstå och se igenom dessa rökridåer, att snarast möjligt vandra bort från de bedrägliga villospåren, att lära oss var vi kan hitta sann kunskap och sedan använda oss av just denna skatt på bästa sätt.

Om vi nu återgår till den så kallade pandemin, så verkar det alltså som om det inte finns något väl fungerande vaccin mot denna, men det behövs ju inte heller, om det inte existerar någon pandemi. Det man från vissa håll kallar för pandemi är enligt andra tankegångar bara en vanlig influensa, som det inte behövs något vaccin mot.

Men varför är det då så viktigt att vaccinera sig?

Ja, det är en fråga som vi alla bör fundera på. Med tanke på bland annat det som jag nyss beskrivit, så är vi nu i ett läge där vi verkligen behöver stanna upp och tänka till.

Vi får dessutom, från ett tämligen stort antal källor, alltmer detaljerad information om att det som man kallar för vacciner, dessa fantastiska livräddare som sägs ha utvecklats i raketfart under denna så kallade pandemi, i verkligheten är en typ av nyutvecklade vapen som man nu testar i stor skala. Vissa av dessa djävulska vapen använder man för att minska folkmängden, andra varianter innehåller ingredienser som gör det möjligt att styra mänskligheten via datorer. Alla dessa olika uppgifter, som nu haglar över oss, måste vi såklart kontrollera väldigt noggrant – oavsett från vilket håll de kommer.

I slutet av september 2022 hade man injicerat mer än 12 miljarder vaccindoser mot covid-19.

Vi ska också komma ihåg att det så kallade PCR-testet är helt värdelöst när det gäller att ge svar på om man är smittad av

covid-19 eller inte. Detta är dock inte särskilt märkvärdigt, eftersom man inte heller har kunnat isolera det virus som går under namnet covid-19.

Förkortningen PCR står för övrigt för Polymerase Chain Reaction (polymeraskedjereaktion).

Från flera olika håll rapporteras nu alltså att man har lyckats detektera vissa av de mystiska komponenter som de olika vaccinerna innehåller – och det är tydligt att man även har börjat se det som mycket troligt att hela det här makabra skådespelet i själva verket handlar om förverkligandet av ett i hemlighet utformat pandemi- och vaccinprojekt, som under lång tid planerats.

Flera av de misstankar som funnits en tid har bekräftats, och allt fler märkligheter har uppdagats. Granskningar av olika slag har hållit på ett bra tag, och rättsliga processer har förberetts och nyligen inletts.

Vi får väl se vart det hela leder. Min önskan är naturligtvis att man kommer att lyckas med att identifiera alla de ingredienser som finns i dessa så omtalade vacciner, så att vi alla till sist kan få veta den osminkade sanningen om vad man nu alltså under flera år injicerat i stora delar av världens befolkning. Det vore synnerligen intressant att få veta vad som är sanning och vad som är lögn av allt det som sagts om denna så till synes hiskligt komplicerade pandemi- och vaccingåta.

”Världen i stort kan inte återgå till dess normala läge förrän hela dess befolkning har vaccinerats”, säger Bill Gates.

Är det verkligen så?

Nej, det är det självklart inte. Att denne man gör ett så i högsta grad ovetenskapligt uttalande är ju tämligen tragiskt – eller kanske mest komiskt. Tja, det är nog både och.

Men kom ihåg att än så länge är hela denna märkliga pandemihistoria omgärdad av stora frågetecken och dessutom belamrad med en extremt mångskiftande blandning av sanningar och lögner.

Den verkliga sanningen kommer såklart till sist att segra, som den alltid gör, men först måste vi få erfara vad lögnerna gör med oss, lära oss att genomskåda dem och till sist bli immuna mot dem.

Det är naturligtvis av oerhört stor vikt, oavsett vilket ämne det rör sig om, att vi från så många olika perspektiv som möjligt belyser och noggrant undersöker den information som vi får till oss – och att

vi använder oss av ett öppet och kritiskt sinne. Annars blir vi lätt precis de små lättmanövrerade marionetter som vissa krafter i vår värld vill att vi ska vara – vilket vi, just i denna tid, tyvärr ser obehagligt många exempel på. Detta är dock inte att förundras över, då vi, inom alla tänkbara områden, ständigt blir fullkomligt översköljda av en ocean av bedrägliga reklamattacker, vilseledande information och de mest djävulska lögner som är möjliga att tänka ut. Vi är alla således deltagare i en berättelse som för närvarande är inne i ett kritiskt skede, där några av våra allra mörkaste hemligheter speglas i den vardag vi möter. Allt fint och uppbyggande, som vi tillsammans genom historien har skapat, grumlas och smutsas ned av sorgliga och högst makabra ageranden. Girigheten och egoismen slår ständigt nya rekord i det märkliga spel som vi alla på något sätt tycks dras med i, och i vars pott vi som vanligt hittar – pengar och makt.

Det är således ett jättelikt vaccinationsprojekt som nu håller på att genomföras. I slutet av år 2022 hade, enligt den amerikanska dagstidningen *The New York Times,* nästan 30 stycken olika vacciner använts i världen mot covid-19, och den 13 mars 2023 hade drygt 5,55 miljarder av världens lite fler än 8 miljarder människor erhållit minst en vaccindos mot covid-19.

Det är uppenbart att vi har mycket kvar att lära oss, inte minst om vad ett sant kärleksfullt beteende är. Därför är det extra angeläget att vi ger varandra inspiration till att tänka i nya, outforskade banor. Kanske är det till och med så att det är dags att vi på verkligt allvar börjar fundera kring något så oerhört centralt och helt avgörande som vårt eget tankeklimat.

Martinus menar att vaccinering är en av den ofärdiga människans många olika nödåtgärder, en av alla de kryckor som man använder sig av i sitt ofullkomliga sätt att leva. Han talar också om hur viktigt det är att vi förstår skillnaden mellan livskraft och dödskraft, och han förklarar att sann livskraft, som skapar immunitet mot sjukdomar och allt annat ont, är ett psykiskt vaccin, som vi själva tillverkar med våra tankar. Denna livskraft kan inte skapas av någon som helst sorts fysisk materia och definitivt inte via medel som man bara kan framställa genom andra väsens lidande och död.

Nej, detta utomordentliga vaccin kräver absolut inga vanvördiga djurförsök eller någon mardrömslik tortyr av andra varelser. Man

skapar det som sagt, sagolikt nog, i stället med sin egen tankesfär.

Martinus skriver följande:

Alla tankearter är av elektrisk natur och går genom blodet. Här skapar de den verkliga, fullkomliga livskraften, men endast om vederbörande människas tankesfär helt är i kontakt med livets lagar. Är människans tankekraft däremot inte i kontakt med dessa lagar, så blir den en dålig – ja, ibland en helt dödsbringande livskraft. Den har inte någon förmåga att göra människan immun mot lidandena, utan är däremot i sig själv giftig och skapar i hög grad mottaglighet för underminerande psykiska och därefter fysiska sjukdomar för sin upphovsman. Den blir därmed absolut dödsbringande. I stället för att verka som livskraft blir den till en dödskraft i organismen, som den till sist kan bringa till fullständig undergång.
(Den eviga världsbilden, del 5, andra avsnittet, symbol 60, Kosmos: nummer 11/1998, ”Vägen ut ur dödsfruktan”, st. 8)

Hela den här pandemiföreställningen har bevisligen skapat stor förvirring och en solid grund för misstankar om mystiska och brottsliga förehavanden. Här finns alltså åtskilliga frågetecken som å det snaraste behöver rätas ut, men att uppnå en sådan framgång i en så grumlig och allvarligt infekterad soppa som det här handlar om är naturligtvis en oerhört svår uppgift, inte minst med tanke på att det i denna soppa tycks vimla av förbryllande, olämpliga och svåruppträckta ingredienser.

Högeligen intressant, ytterst viktig och i mitt tycke mycket trovärdig information om covid-19 kommer från en man som heter **Anthony William**. I sin bok **”Medial läkning”**, som gavs ut på svenska av bokförlaget och bokklubben **”Livsenergi”** år 2022, och som är en reviderad och utökad upplaga av boken **”Medial läkning”**, som gavs ut år 2016, förklarar han vad covid-19 är, varifrån viruset kommer, hur det beter sig och hur vi bör agera för att inte dra på oss detta virus, men också vad vi behöver göra för att bli friska igen om vi redan drabbats av det.

Vi lever nu i en tid då virus manipuleras och skapas, ibland genom att man avsiktligt muterar de ursprungliga, fredliga virusstammar som finns i vår naturliga miljö. Anthony menar att influensavirus och covid-19 är industriellt framställda virus. De odlas fram i labora-

torier, där man experimenterar med dem, testar dem och håller dem vid liv med olika sorters föda. Det är precis den typen av föda, som bland annat består av ägg, som vi behöver utesluta från vår kost, för att inte göda de virus och bakterier som finns i våra kroppar.

Anthony informerar oss vidare om att bakterier och virus kan livnära sig inte bara på vissa av de livsmedel som vi äter, utan också på de giftiga metaller som finns lagrade i våra kroppar. Covid-19 och influensavirus är i detta avseende inga undantag, men för just dessa virus är det, bland metallerna, endast kvicksilver som fungerar som föda.

Anthony hävdar också att covid-19 är en trigger för alla andra virus som gömmer sig i våra kroppar, som exempelvis Epstein-Barr-virus och bältrosvirus, som i samband med att vi blir smittade av covid-19 aktiveras. När detta inträffar, så upplever vi symtom från dessa, som annars kanske skulle tagit flera år på sig för att göra sig påminda. Covid-19 påskyndar alltså symtom och sjukdomar som man annars skulle råka ut för senare.

För vissa som drabbas av en covid-19-infektion blir konsekvensen skador på lungorna, som kan resultera i kroniska lungbesvär. Här är det alltså själva covid-19-viruset som gör skada.

Covid-19 kan även medföra en långvarig återhämtningsperiod, som kan bli fallet om viruset orsakar hög feber under en längre tid, vilket kan leda till uttorkning och allvarlig elektrolytbrist, vilket i sin tur kan ge upphov till hjärntrötthet i flera månader – det kan faktiskt ta ända upp till ett halvår innan man är fullt återställd.

Anthony vill dock göra det klart för oss att majoriteten av alla de problem som kvarstår efter en covid-19-infektion inte kommer sig av covid-19, utan beror på de virus som redan fanns i kroppen innan man blev smittad av covid-19. De flesta långvariga symtom som kan uppstå efter en covid-19-infektion, som till exempel värk i kroppen, ihållande trötthet, stickningar, domningar och migrän, beror alltså inte i sig på covid-19-viruset, utan är en följd av att detta virus har triggat i gång och accelererat framtida symtom och sjukdomar.

C-vitamin och zink är synnerligen viktiga ingredienser i kampen mot influensavirus och covid-19, och det finns många fler riktigt bra verktyg att ta till.

I ett av sina senaste mästerverk, **”Hjärnhälsa”**, beskriver Anthony William bland mycket annat vissa väsentliga delar av den för

många helt okända men icke desto mindre både skrämmande och beklagliga skillnaden mellan den offentligt kända medicin- och läkemedelsindustrin (både den alternativa och den konventionella) och den hemligstämplade medicin- och läkemedelsindustrin.

Anthony konstaterar att ett par av de riktigt stora problemen med den offentligt kända medicin- och läkemedelsindustrin är att det där fortfarande pågår en kamp om huruvida virus är levande eller döda samt att man ägnar alldeles för få resurser åt att lära sig vad ett virus egentligen är och hur det fungerar. Ingen i detta läger har hittills kunnat hitta den ogrumlade sanningen om virus, eftersom man inte har kunnat studera denna typ av organism i tillräcklig omfattning. Mycket få läkare och forskare har tillåtelse till det, varför resultaten blir både otydliga och ofullständiga. Det är också därför som man har snickrat ihop teorier som endast finns på papper, vilket naturligtvis får till följd att man inom denna grupp fortsätter att vara oense om huruvida virus bara är döda strängar av RNA och protein eller om de är levande organismer. Många läkare tror dessutom att virus är levande endast om de orsakar influensa, men även detta antagande är i dessa kretsar diskutabelt, just med anledning av de ständigt pågående interna åsiktsskiljaktigheterna.

Här drömmer man följaktligen om att en dag få tillräckligt med forskningsmedel för att kunna ta reda på vad ett virus egentligen är och vad det gör i våra kroppar.

Inom den hemligstämplade medicin- och läkemedelsindustrin vet man betydligt mer. Här känner man sedan länge till att virus är levande och äter. Här odlar, förökar och förändrar man virus. Anthony hävdar att man har hållit på med detta inom den hemligstämplade medicin- och läkemedelsindustrin i mer än 100 år. Här har under denna period dock inträffat ett flertal allvarliga och mycket märkliga incidenter, vilka i vissa fall fått katastrofala följder, som när man år 1918 råkade släppa ut det virus som orsakade den pandemi som går under namnet spanska sjukan.

I ”Hjärnhälsa”, som alltså är en helt enastående bok, blir vi tilldelade oerhört intressant och livsviktig information, som jag känner mig övertygad om kommer att hjälpa väldigt många människor på olika sätt.

Anthony gör oss till exempel uppmärksamma på att ett virus är en levande encellig organism, som därmed självfallet behöver näring.

Men hur går det då till när ett virus äter?

Ja, det kan ju vara intressant att veta. Eftersom ett virus inte har någon mun, så absorberar det sitt bränsle genom cellmembranet. Enligt Anthony William går det till så att viruscellen först skapar en vakuumeffekt, vilket medför att den, genom någon del av sitt cellmembran, drar in vatten från blodet, där näringen finns, och sedan genast utsöndrar vätskan genom en annan del av cellmembranet. Anthony förklarar också att om ett virus är mycket aktivt, så behöver det få i sig virusbränsle varje timme, men om det är inaktivt eller kanske sovande behöver det bara få näring en gång i veckan eller kanske så sällan som en gång i månaden.

Anthony menar att den mest rättvisande benämningen för denna encelliga mikroorganism är *viruscell*. Det är dock möjligt för ett virus att via en mutation bli flercelligt.

Jag återkommer till Anthony William – detta enastående medicinska medium – hans unika kunskaper och ovärderliga böcker längre fram i denna bok, och ger då bland annat en förklaring till varför jag ser just hans information om sjukdomar, läkning, kost och hälsa som så exceptionellt viktig och trovärdig.

Jag ska i detta sammanhang såklart också förmedla information från den nyligen utgivna studien ”COVID-19 vaccine-associated mortality in the Southern Hemisphere”. Denna studie publicerades den 17 september 2023 och visar upp ett chockerande resultat av den så omtalade massvaccinationen mot covid-19. Det kanadensiska forskarteam som ligger bakom studien kom fram till att cirka 17 miljoner dödsfall över hela världen, från ungefär 13,5 miljarder vaccininjektioner mot covid-19, fram till den 2 september 2023, kunde relateras till de här vaccinerna, vacciner som dessutom inte mätbart förhindrat några dödsfall. Man hävdar att denna studie bygger på vederhäftiga data, utan bias, vilket är tämligen ovanligt och naturligtvis oerhört viktigt och fördelaktigt för att få fram ett så sanningsenligt resultat som möjligt.

Ja, där fick vi ytterligare något att fundera på.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera, med de uppgifter som vi nu har, i början av juni 2025, att den här pandemins verkliga ursprung fortfarande är okänt, även om just detta ursprung, enligt ett flertal tämligen väl insatta källor, står att finna i ett manipulerat virus som

år 2019 på något mystiskt sätt lyckades smita från ett laboratorium i University of North Carolina i USA, för att sedan framkalla en sällan skådad kalabalik bland stora delar av världens befolkning.

Dessa stackars förvirrade jordmänniskor fick därefter finna sig i att bli måltavlor även för ett kontroversiellt vaccinationsexperiment, där ett flertal olika vacciner, framställda på rekordtid, snabbt togs i bruk, vissa med delvis märkliga ingredienser och därtill synnerligen allvarliga och besvärliga biverkningar, vilket miljontals individer fick känna på. Men inte nog med det, de här vaccinerna tycks dessutom ha vållat flera miljoner människors död.

Än är det sista ordet uppenbarligen inte sagt i denna spöklika härva av tragisk okunskap, lögner, propaganda, manipulationer, maktspel, intriger, penningbegär, mörkläggningar, nedstängningar, konspirationsteorier, dumheter, skandaler, fruktansvärda lidanden och plågsam död – långt därifrån.

Låt oss nu ta ännu ett steg i vår spännande forskning kring hälsa och ohälsa. Vi är ju utan tvekan i stort behov av att lära oss vad som måste göras för att vi ska bli helt fria från jobbiga symtom och sjukdomar, vad som krävs för att vi ska kunna läka och hålla oss friska, hur vi bör tänka, vad vi bör äta och dricka, vad vi bör undvika – ja, helt enkelt hur vi måste bete oss i det stora hela för att kunna leva ett både fysiskt och psykiskt hälsosamt liv.

Men för att kunna ta detta så långtgående och absolut oumbärliga steg framåt, i vilket den verkliga sanningen om en på alla sätt harmonisk tillvaro ingår, så är det nödvändigt att vi först vänder oss om och tar en ordentlig titt långt tillbaka i själva orsakskedjan.

Jag tycker att Martinus på ett fullkomligt lysande och kärnfullt sätt sammanfattar den kunskap som vi alla så väl behöver, när han ger oss beskedet att allt lidande – alla olyckor, sjukdomar och allt annat som på något sätt tillfogar skada – på det djupaste planet orsakas av brist på den sanna kärleken, den helt och hållet högsta logiken.

Här har vi således den viktigaste kunskapen i ett extremt avskalat koncentrat, vars verkliga innebörd varje individ framgent måste komma till insikt om, för att på så sätt göra det möjligt att komma på våglängd med universums grundton, som Martinus alltså menar är den enda sanna kärleken – allkärleken eller nästakärleken.

Ja, detta är sannerligen något att begrunda – och jobba med.

När det gäller sjukdomsbekämpning genom vacciner och andra preparat, så finns det onekligen väldigt mycket att ta i beaktande. Jag finner det därför ytterst lämpligt att vi tar oss en noggrann titt på vad Martinus har att förmedla i denna så komplicerade fråga:

Vaccination eller serumbehandling är alltså inte riskfritt och inte utan obehag, även om den för närvarande är oumbärlig i den jordiska människans nuvarande tillstånd. Men just på grund av att den ger obehag och kan åstadkomma livsfara när den används, så är det uppenbart att den inte är helt fullkomlig och därför inte heller är den absolut naturliga och slutgiltiga lösningen på problemet. Dessutom finns det ju också många sjukdomar eller kroppsliga lidanden där vaccination eller serum är helt utan verkan. Men även om man kunde skapa ett serum för varje slag av lidande, skulle problemet därmed inte vara löst. Det är visserligen bra att kunna lappa och laga eller reparera sönderslagna ting, men själva den olägliga sönderslagningen har därmed inte avlägsnats. Tingen kan alltjämt slås sönder olägligt, så länge själva betingelserna för detta inte har avlägsnats. Som jag tidigare har nämnt, så är det på samma sätt med organismerna. Även om läkarvetenskapen efter hand har blivit utomordentligt skicklig i att inte bara bota många sjukdomar, utan också förebygga många lidanden, så har den dock inte därmed uppnått den absolut högsta eller fullkomligaste lösningen på problemet, så länge bekämpandet och förebyggandet endast upprätthålls av medel som man bara kan framställa genom andra väsens lidande och död. Jag tänker här på de många djur som förlorat sin hälsa eller sitt liv genom vivisektion.
(Artiklar 1930–1945, ”Mikrokosmos”, st. 13.9–13.14)

Innan vi lämnar detta så vildsint omdebatterade och av stora lidanden och mystiska dödsfall svårt nedsmittade ämne, så vill jag göra lite reklam för ytterligare två intressanta böcker som nyligen kommit ut. Den första av dem behandlar vad vaccinerna mot covid-19 gör med vår andlighet – vad de gör med själva medvetandet – något som kan få mycket allvarliga konsekvenser, både i det nu pågående livet och i livet efter den så kallade döden. Bokens titel är **”Covid vaccines from a spiritual perspective”**, och författaren heter **Thomas Mayer**. Denna bok ger oss sålunda ännu ett tänkvärt perspektiv på hela det märkliga drama som vi sett utspelas på vårt

jordklot under de senaste åren, detta gåtfulla och högst bisarra drama vars huvudroller intagits dels av den av otaliga, makabra och obehagliga rykten omsusade, ständigt fruktade och på skrämmande många olika sätt rejält söndrande pandemin, dels av dem som av en förkrossande stor majoritet av birollsinnehavarna, åtminstone i inledningen av detta drama, sågs som de stora hjältarna, nämligen alla de olika vaccinvarianterna – alla de på ny rekordtid framtagna och så oerhört eftertraktade och lovprisade moderna typerna av vacciner. Dessa så fantastiska livräddare har dock i många fall visat sig vara något helt annat, då de orsakat en stor mängd oönskade, ytterst allvarliga och rent chockerande symtom eller effekter, varför de numera av en allt större del av sin tidigare så entusiastiska hyllningskör i stället för hjältar betraktas som sjukdomsbringande inkräktare och till och med förklädda mördare.

Den andra boken, **”Dödsorsak okänd”**, är skriven av **Edward Dowd**. Här får vi ta del av omskakande och högst angelägna uppgifter, som avslöjar en tydlig överdödlighet och en ökad funktionsnedsättning bland världens befolkning under åren 2021 och 2022. Författaren har samlat in statistik från myndigheter, försäkringsbolag och begravningsbyråer, och där framgår att dödligheten bland amerikaner i arbetsför ålder under andra halvåret 2021 var 40 procent högre än föregående år – ett utfall som saknar historiskt motstycke. Denna typ av distinkt avvikelse gäller emellertid inte enbart för USA:s befolkning. Nej, även data från andra länder pekar på stor överdödlighet bland den vanligtvis friskaste delen av befolkningen. Edward Dowd menar att det är de experimentella vaccinerna mot covid-19 som är boven i detta tragiska drama.

När vi funderar kring och betraktar vad som i nuläget händer i vår värld, så framgår det med en på många sätt brutal tydlighet att jordmänniskan inte ägnar de verkligt fredliga och kärleksfulla tankarna speciellt mycket uppmärksamhet, utan i stället gång på gång väljer att med en kuslig övertygelse och en grundmurad envishet agera enligt en komplett galen och rysligt plågsam dödsåskådning, som ständigt bryter mot de eviga livslagarna, just de lagar som ovillkorligen måste förstås och efterlevas för att man ska slippa alla hälsovådliga, förödande och djupt tragiska skeenden. Det känns både ledsamt och frustrerande att bevittna detta mörka drama.

Mitt i detta av märkliga, förvirrade tankar och allvarligt skadliga handlingar kraftigt kontaminerade kaos hittar vi följaktligen en hel del som vi behöver stanna upp och fundera över, realiteter vars ödesdigra konsekvenser vi ännu inte är i närheten av att förstå och som vi därmed, under lång tid, kommer att bli tvungna att anstränga oss till det yttersta för att komma underfund med och rätta till.

Så vad är det vi egentligen håller på med?

Vad kan vi lära oss av allt det som vi nu tvingas uppleva?

Hur ska vi bete oss för att bli kvitt allt elände?

MILITARISTER, KRIGSHETSARE OCH VAPENDYRKARE

Kriget mellan Ryssland och Ukraina har brutit ut och pågår för fullt, och från dess början har vi dagligen fått se åtskilliga prov på hur Västeuropas ledande politiker, eller ska vi kanske kalla dem för USA-ledda små okunniga nickedockor, av vilka de svenska stolt går längst fram i ledet, med den militaristiske Ulf Kristersson i spetsen, agerat på ett panikartat och ytterst oansvarigt sätt. Den, i detta läge, absolut största idiotin man kan tänka sig har alltså blivit verklighet, genom att USA och ett flertal europeiska länder tagit beslut om att, i stället för att omgående sätta in alla sina gemensamma krafter för att nå en omedelbar vapenvila och så småningom kunna arbeta fram en plan för en hållbar fred, fullständigt överösa Ukraina med allehanda vapen. Här tvingas vi alltså att lyssna till argument och bevittna ageranden som är så primitiva och instinktmässiga att man skulle kunna tro att de kommer från individer som just har klivit ut ur sina stenåldersgrottor. Alla Sveriges åtta riksdagspartier är dessutom överens om att man kraftigt ska höja de militära anslagen, och de fyra borgerliga partierna har nu också lyckats övertyga Socialdemokraterna och Sverigedemokraterna om att Sverige måste gå med i Nato (North Atlantic Treaty Organization), som i verkligheten står för North American Terror Organization. Detta var dock inte oväntat, eftersom alla dessa partier tycks ha råkat ut för en total kollaps när det gäller självständigt och sunt tänkande – man följer i stället minsta vink från det stora åbäket i väst. Det är egentligen bara Vänsterpartiet och Miljöpartiet som absolut inte tycker att ett Natomedlemskap vore lämpligt för Sverige. Dessa små, försiktiga yttringar av visdom blir man naturligtvis tacksam för. Det är, i och för sig, inte så märkligt att det är just dessa båda partier som här visar upp en klokhet som vi numera tyvärr bara i undantagsfall blir vittne till bland Sveriges riksdagspartier. Det visar sig nämligen gång på gång att det är Miljöpartiet och Vänsterpartiet som tar ställning och handlar på ett sätt som indikerar att det är just dessa partier som står för det största förnuftet i den svenska riksdagen. Detta faktum blir som tydligast när det handlar om människorättsfrågor, djuretiska frågor, miljöfrågor, verkliga freds- och säkerhetsfrågor och en för-

delningspolitik som gör livet drägligt för hela befolkningen. Därmed inte sagt att dessa partier skulle vara perfekta – nej, långt därifrån. Man behöver nämligen inte ha kommit särskilt långt i sin utveckling vad gäller logiskt tänkande och humant handlande för att anses vara den svenska riksdagens mest upplysta individer, tyvärr. Detta har på senare tid blivit allt tydligare.

Utanför riksdagen finns det tack och lov flera partier – till exempel **Enhet**, **Feministiskt initiativ** och **Vändpunkt** – som, till skillnad från riksdagspartierna, står för en politik som skapar ett samhälle där fred, humanitet, jämlikhet, sann djurvälfärd, ren miljö, god hälsa och en militär nedrustning är självklarheter. Dessa partier är dock ännu så länge tyvärr alldeles för små för att ha något större inflytande över den politik som Sverige i dag står för. De flesta svenska väljare tycks nämligen vara ganska nöjda med att krigshetsen och egoismen tillåts ta en allt större plats i vårt land.

Jag vill här ta tillfället i akt att tacka den före detta partiledaren för Feministiskt initiativ, **Farida al-Abani**, för hennes storartade jobb och fenomenala engagemang när det gäller att skapa en bättre värld. Denna altruistiska, insiktsfulla och mycket medvetna kvinna – enligt min mening den klokaste partiledare som något svenskt politiskt parti någonsin haft – visar gång på gång upp en enastående drivkraft när det handlar om att värna om djuren, människorna och miljön. Hennes omtanke om sina medväsen och starka vilja att skapa en fredlig, hållbar, jämlik, hälsosam och kärleksfull djur- och människovänlig planet gör henne till en strålande förebild inom många områden. Hon är helt enkelt en fantastisk människa som gör mycket gott. Hennes stora kunskaper, veganska livsstil och sunda åsikter är egenskaper som självfallet vore ytterst välkomna i den för närvarande så tragiskt stridslystna, uppseendeväckande obegåvade och på åtskilliga sätt bedrövliga svenska riksdagen. Jag hoppas att vårt vackra land å det snaraste utvecklas till en nation som är mogen för en statsminister som denna kvinna. Sverige och resten av världen är ovedersägligen i stort behov av förståndiga eldsjälar som Farida – människor som i sanning förstår hur man beter sig för att skapa fred, livsglädje och välfärd.

Den cyniska kapitaldiktaturen och dess glupska företrädare växer sig fortfarande allt starkare över hela världen och ökar klyftorna

mellan fattig och rik på ett högst motbjudande sätt. Vi vet att denna dystra process är mycket skadligt var den än tillåts pågå, men ett ytterst fåtal av oss tycks bry sig om detta oroande faktum. Vi kan också tydligt se hur kusligt många människor hyser en obehagligt stark böjelse för den sjukt kostsamma, fruktansvärt destruktiva men likväl växande militärmakten.

Det är alltså dessa mörka krafter som dominerar i dag, inte bara i Sverige, såklart, utan även i hela den övriga världen – sköt dig själv och ta för dig så mycket du kan, och gör det på ett så finurligt sätt som möjligt. Ju fler du kan lura, desto bättre. Dessutom så verkar det finnas en stor övertygelse och enighet om att den sanna freden byggs genom att tillverka fler vapen – ju fler och djävligare krigsredskap, desto stabilare fred och tryggare värld att leva i.

Ja, här har vi alltså först ett solklart och djupt tragiskt bevis på en himmelsskriande självviskhet som direkt följs av en fullblodig galenskap, där givetvis en katastrofal och total brist på logiskt tänkande är en av huvudingredienserna. Moralen är således något som inte tycks betyda särskilt mycket, varken bland politiker eller en förkrossande stor del av samhällets övriga medborgare.

Detta är dock inte alls särskilt konstigt, eftersom en mäkta övervägande del av jordmänskligheten fortfarande befinner sig på ett tämligen primitivt stadium när det gäller dessa stora och viktiga områden – och att dessa individer i många fall dessutom har drabbats av en total urspårning. När detta är ett faktum, så är det naturligtvis nästan omöjligt att handla på ett hederligt och i sanning fredligt sätt. Det är sorgligt att behöva konstatera detta, men det är precis just så det är. Därför är det av yttersta vikt att vi inser vad denna mycket skeva och fullständigt livsfarliga attityd verkligen leder till – och vad vi kan göra för att hjälpa till att hitta tillbaka till rätt spår igen och därmed också kunna skapa de bästa förutsättningarna för ett logiskt och sunt tänkande och agerande.

Om ni kommer ihåg vad jag nämnde om de energier som vi ständigt sänder ut, så kanske ni också kan begripa varför vi människor så ofta drabbas av olyckor, naturkatastrofer, krig och annat elände i den här världen. Det är följaktligen ingen slump. Detta är mycket viktigt att förstå, om vi verkligen har som mål att skapa en värld där sann frihet och äkta demokrati ska råda – där alla levande väsen ska behandlas med respekt och kärlek.

Det vi nu kan beskåda är alltså den raka motsatsen till detta. Vi ser i stället hur den globala vapenindustrin firar stora triumfer. Dess lobbyister jobbar hela tiden stenhårt för att sprida ångest och fruktan bland världens befolkning, för att sedan kunna förse dessa stackars ovetande individer med de senaste och mest djävulskt ödeläggande vapen som tänkas kan. Man måste ju, hur sorgligt det än känns, ändå medge att dessa förintelsens hantlangare utan tvekan tycks fullgöra sina uppgifter på ett, för dem själva och sina uppdragsgivare, ytterst lyckosamt sätt. Alla dessa totalt skrupelfria och med förödelsens och det infernaliska lidandets tätt lierade individer kan sålunda med stor tillfredsställelse om och om igen konstatera hur deras redan sprängfyllda och, i något skatteparadis, mycket väl undangömda bankkonton gång på gång expanderar och slår nya rekord. För varje sådan dödsbringande affär sker en katastrofal och fullkomligt galen underminering av hela vår gemensamma välfärd. Pengar som hade varit så synnerligen välbehövliga för att stabilisera och bygga upp en allt svajigare och ojämlikare värld används nu i stället till att spränga sönder densamma.

Det är också bedrövligt att skåda hur man från alla möjliga håll använder det pågående kriget som förevändning för några av de mest idiotiska beslut som över huvud taget går att fatta!

Felaktig information kablas oavbrutet ut via manipulerade medier. Varken vi som åskådare eller de flesta av de stackare som arbetar inom dessa, till stora delar, korrumperade medier ges några bra möjligheter att förstå vad som verkligen händer. De flesta av oss gapar och sväljer lydigt, utan att tugga och känna efter hur alla de köpta och lögnaktiga journalisternas påhittade texter och grovt manipulerade bilder och filmer, som hela tiden serveras, dygnet runt, verkligen smakar – och ingen, utom kockarna själva och deras hjälpredor, vet vilka ruttna råvaror och allehanda sinnesförvirrande kryddor dessa måltider, tillagade i själva helvetets välutrustade kök, verkligen består av.

Men varför gör man så?

Ja, anledningarna är många – dels för att misskreditera fienden, naturligtvis, men också för att dra med sig allmänheten i åsikter och tankesätt som gynnar en själv. Nu är det till exempel ett ypperligt tillfälle för hela den avskyvärda krigsindustrin att utvidgas, för vapentillverkningen att bli livsfarligt överviktig, för vapenförsäljningen att

slå nya rekord och för världens militärmakter att plocka åt sig sjukligt stora delar av våra gemensamma resurser. Ja, allt verkar vara perfekt upplagt för de mörka krafter som under lång tid har arbetat intensivt för att skapa just dessa förutsättningar.

Värt att nämna i detta sammanhang är att världens sammanlagda militärutgifter under år 2021, enligt SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute), uppgick till 2 113 miljarder amerikanska dollar (USD), vilket är nytt rekord. Jag gratulerar härmed alla de fullkomligt fenomenala individer som på något sätt har del i detta fantastiska resultat och som på så vis också har nått en helt ny nivå i en sedan många år seriöst välgrundad och nu alltså extremt långt framskriden galenskap! År efter år, till synes oförtröttligt, gör man alltid sitt bästa för att förtrycka världens fattigaste människor, sprida mesta möjliga kvalfulla död och djävulska lidanden bland människor och djur, sabotera allt äkta fredsarbete, förgifta miljön, skapa de bästa förutsättningarna för att så snabbt som möjligt kunna spränga sönder allt som vi tillsammans har byggt upp – och, som den absoluta höjdpunkten på hela detta noggrant planerade vansinne, få möjlighet att vara med om att ödelägga hela denna vackra planet!

Det finns sålunda oerhört väl utarbetade planer, vilka genast sätts i verket när något riktigt skrämmande händer. Alla inblandade har sina speciella uppgifter att sköta och vet exakt vad som ska göras, då man länge har förberett sig på och dessutom jobbat hårt för att just dessa händelser ska inträffa. Det är ett hjärtlöst spel, en riktigt brutal lek, som de flesta dras med i.

Sveriges och Finlands plötsligt ökade intresse för att gå med i Nato är såklart bara ytterligare en följd av hela detta välregisserade och vedervärdiga drama.

I detta läge är det väldigt lätt att de oinitierade drabbas av panik, varför det blir extra viktigt att här stanna upp och tänka efter.

Vad är det egentligen som händer?

Vem ligger bakom denna galenskap?

Varför blir vi indragna i detta bisarra förlopp?

Vad är orsaken – på det djupaste planet?

Ja, frågorna hopas, och svaren finner vi hos oss själva – i våra egna tankar och handlingar. Vi behöver inte vara med i denna lek om vi inte vill. Men då krävs också att vi anstränger oss för att förstå livets och universums eviga lagar, att vi inser att ju större vår militä-

ra styrka blir, desto otryggare blir våra liv. Vi måste vända oss bort från vansinnet och det mörka djävulsmedvetandet och i stället slå in på en ny väg – en sanningens, allkärlekens och fredens väg.

Om vi handlar så klokt, så väljer vi Kristusprincipen i stället för Moseprincipen. Med hjälp av det **Tredje testamentet** väljer vi alltså att handla efter det Andra testamentet (Nya testamentet), där Kristusprincipen, att vända andra kinden till, gäller, i stället för att agera efter det Första testamentet (Gamla testamentet), där den gamla Moseprincipen, hämndens väg, råder. Vi inser att vi, i vårt svar på ett angrepp, inte ska använda oss av något som vi inte vill få tillbaka. Denna synnerligen viktiga lärdom visar vi härmed att vi äntligen förstått att begagna oss av. Det innebär självfallet inte att vi ska vara, så att säga, dumsnälla, och bara acceptera allt, låta oss bli kuvade av vem som helst och inte protestera mot sådant som vi tycker är fel. Nej, riktig snällhet är när vi står upp för verkligt sunda värderingar och bekämpar mörkrets och ondskans makter på ett kärleksfullt men bestämt sätt, alltså utan att använda oss av vapen, våldsamheter och översitteri. Vi agerar således på ett sätt som ger vårt mörka ödes budbärare chansen att börja reflektera över sitt handlande, samtidigt som vi själva stärker oss som ljusets kurirer. Det är på detta vis som vi till sist kommer att eliminera allt våld och alla krig. Det är följaktligen genom att inte besvara våld med våld som vi kan stoppa den våldsspiral som har hållits levande hos jordmänskligheten genom hela dess hittillsvarande historia.

Alltså – att markant öka de militära anslagen, att öka vapentillverkning och vapenexport, att gå med i militära allianser och att tvinga in unga, icke färdigutvecklade människor till militärtjänstgöring kan ju inte vara annat än exempel på ett fruktansvärt djävulsmedvetande, som endast leder till mörkare öde och ett stort framtida lidande. Vi måste alla börja tänka till och lära oss att förstå vad det är som sker. Vi behöver verkligen på djupet inse vad vi gör och vad det i längden leder till. Vi kan inte bara lämna över alla beslut till våra politiker och sedan bara nicka och samtycka. Vi har ju faktiskt ett eget ansvar, som vi bör förvalta på bästa sätt.

Alla dessa galna politiska beslut, exempelvis angående de militära åtgärder som man nu anser sig tvungna att genomföra, är givetvis både irriterande och farligt ogenomtänkta. Den som har något litet förstånd kvar och dessutom vågar tänka lite själv begriper täm-

ligen omedelbart att detta är helt fel väg att gå, i alla fall om man har som mål att bygga upp ett genuint förtroende, ett hållbart samhälle, en varaktig fred och en värld i harmoni.

Den svenska sanna fredsrörelsen utgör givetvis den enda kraft som verkligen lämpar sig för styrningen av allt arbete som har med Sveriges fred och säkerhet att göra. Tyvärr så har en överväldigande majoritet av Sveriges befolkning ännu inte förstått detta. I stället visar de omdömeslösa beslut som nyligen tagits i den svenska riksdagen på en eskalerande galenskap.

De så kallade västländerna har nu under lång tid ägnat sig åt den mest bisarra formen av ”Följa John”, som i detta fall betyder ”Följa USA”. Här ser vi således ännu ett tydligt exempel på total kollaps vad gäller självständigt tänkande.

Vad ska man då ta sig till, när man känner att frustrationen håller på att bli olidlig – och man blir vittne till alla dessa extremt dåraktiga och infernaliskt inkompetenta beslut?

Vad bör jag göra – och vad är möjligt att göra?

Kan jag påverka någonting över huvud taget?

Är det någon mening med allt som händer?

Är det någon mening med att kämpa på – eller ska jag bara ge upp och strunta i alltihop?

Håller världen på att bli fullständigt galen?

Ja, det är inte särskilt konstigt att man ställer sig alla dessa frågor. Dårskaperna forsar ju fram i en till synes aldrig sinande ström, och i denna situation är det naturligtvis lätt att man skapar sig en bild av hur ondskan håller på att ta över allting.

Kan mina tankar och handlingar göra någon nytta i det som händer ute i den stora världen?

Ska jag över huvud taget bry mig?

Kanske är det bäst att låta idioterna leka färdigt och bara se till så att jag inte kommer i vägen för deras galenskaper?

Ska jag helt enkelt sluta känna efter – och bara låta mig styras?

Ja, det vore kanske det lättaste – att sluta tänka och i stället bara gå omkring som en lycklig idiot.

Ja, vi blir onekligen utsatta för ett stort antal och i vissa fall väldigt komplicerade prövningar här på vårt lilla klot.

Men om vi nu, för en stund, åter ägnar oss åt det tragiska kriget mellan Ryssland och Ukraina, så ska vi alltså, enligt den allmänna

meningen i väst, så gott som uteslutande skylla allt på Ryssland.

Visst, vi vet ju alla att Ryssland startade kriget – och det är naturligtvis galet …

Men vänta här nu – gjorde Ryssland verkligen det?

Vilka var det som egentligen startade kriget – och varför?

Vi kommer till det lite längre fram i texten. Men för att kunna se var de bakomliggande orsakerna verkligen finns, vilka krafter som har provocerat fram detta scenario, så bör vi ägna en del tid åt att försöka förstå alla inblandade parter – och vad det är som har lett fram till de nuvarande händelserna. Att fundera i dessa banor ger oss givetvis mycket värdefulla insikter om hur man i framtiden ska kunna förhindra liknande skeenden, vilket kanske är det viktigaste av allt i detta forskningsarbete.

I just det här fallet, så visar det sig ganska snart att man inte bara kan skylla på Ryssland. Det blir faktiskt väldigt tydligt att här finns en hel del dolda och mycket mörka krafter, som ligger bakom ett intensivt och långvarigt flöde av våldsamma och vämjeliga provokationer, ett ständigt manipulerande och en sanslöst omfattande desinformation, vilket självklart gör att den bild som då framträder visar oss att det faktiskt, till stora delar, är precis tvärtom. Det finns således åtskilliga delar i den här historien som gör att många kommer att ha svårt att ta till sig den riktiga bilden, just därför att man matats med desinformation och propaganda, vilket alltid sker när det handlar om krig. Detta måste vi ha klart för oss.

Det grundläggande problemet när det gäller att förstå vad som verkligen händer på olika ställen i världen är alltså att vi nästan aldrig har en möjlighet att överblicka hela den sanna bilden. Om vi däremot kunde det, så skulle vi med all önskvärd tydlighet även kunna se hur vi gång på gång blir grundlurade, också av dem som vi kanske trodde arbetade för sanningen. Att de mörka krafterna så ofta har framgång med sina vilseledande uppgifter är dock inte så svårt att förstå, eftersom de flesta människor väljer att inte tänka själva. Man orkar dessutom för det mesta inte lägga tid på att granska vad som förmedlas, utan tar för givet att medierna serverar sanningen.

Vi måste alltså förstå att bilder, filmer och all övrig information som vi får ta del av, speciellt när det handlar om oroligheter och strider av olika slag, som till exempel från det nuvarande kriget i

Ukraina, ofta innehåller allvarliga felaktigheter. Vi behöver också inse att den nyhetsrapportering som vi här i väst matas med från detta krig dirigeras av dem som är den verkliga orsaken till ifrågavarande konflikt, nämligen USA och Nato.

Att dessa krafter är de som ligger bakom och alltså har provocerat fram detta krig är en uppfattning som allt fler, särskilt de som är väl insatta i problemet, absolut håller med om.

Att jag över huvud taget tar upp stridigheterna mellan Ryssland och Ukraina i denna bok beror mest på att jag vill belysa hur en sjuklig nationalism oftast leder till katastrof och att vi i denna konflikt även kan finna väldigt många exempel på hur dåliga och korrumperade journalister, hur desinformation och propaganda från militära krafter, från vapenindustrin och från andra mörka och högst kriminella källor tillsammans med omsorgsfullt uttänkta rena lögner från politiker, medier och allehanda penningstinna element i västvärlden faktiskt har lyckats lura bort stora delar av världen från sanningen om dels hur händelser under lång tid har utvecklats i Ukraina, dels hur och varför det nu pågående kriget har kunnat bli verklighet. Sanningen har tystats ned och lögnerna har lyfts fram som dess självklara ersättare – allt för att skapa ett så kompakt och geografiskt omspännande hat gentemot Ryssland som möjligt.

Det är mycket viktigt att vi lär oss att genomskåda denna typ av vilseledande ageranden, för vi utsätts hela tiden för liknande påverkan, från alla möjliga håll, och vi kommer att göra det än mer den närmaste tiden – eftersom de mörka krafterna nu samlar sina styrkor för att utkämpa en sista strid. Alla de som för närvarande arbetar i mörkrets tjänst känner på sig att deras tid som härskare här på jorden börjar närma sig sitt slut, men i denna desperation gör man nu alltså en sista och tydligt panikartad kraftansträngning för att behålla sitt grepp om oss – och ju snabbare vi kan genomskåda dessa galenskaper, desto lättare kan vi också på ett fredligt sätt avväpna dessas hårt kämpande upphov.

Propaganda och desinformation från USA och ett stort antal USA-stödda högerextremister har under flera år, tillsammans med den förljugna mediebilden av Ryssland, bidragit till att ukrainare har utbildats till att hata allt som är ryskt.

Jag menar givetvis inte att Ryssland skulle vara helt oskyldiga, eller att det inte sprids propaganda och desinformation från detta

land, eller något annat land heller, för den delen. Nej, den som någorlunda följer med i världens händelser och analyserar vad som i själva verket äger rum kan ju knappast undgå att notera att vi varje dag blir fullkomligt överösta av halvsanningar och rena lögner från alla håll. De som har funnit den ultimata sanningen är ytterst få, och de tillåts nästan aldrig att sprida sitt budskap till övriga världsmedborgare. De hånas, förlöjligas, angrips och utsätts för alla möjliga övergrepp för att inte sanningen ska komma fram.

Eftersom jag bor i Sverige och fortfarande kallar mig svensk, vilket jag i och för sig känner mig mer och mer tveksam till att göra, av många olika anledningar, så kommer jag att koncentrera mig på vad det är som händer här i Sverige och till viss del i de länder som vi svenskar verkar ha valt ut som våra bästa kompisar – nämligen de stater som ingår i EU och Nato.

Jag tycker att det är oerhört viktigt att belysa och kritisera de beslut som tas här i vår närhet, att vi helt enkelt granskar oss själva och alla dem som så många tycks ha ett bergfast förtroende för. Det är hos oss i västvärlden tyvärr ganska vanligt och dessutom enkelt och bekvämt att utan att ta reda på fakta bara lyssna på och hålla med dem som tycker att Ryssland och Kina ska beskyllas för allt dåligt som sker på denna jord, samtidigt som vi blundar för alla våra egna fel och brister.

Det är alltså hög tid för lite självkritik – för vi måste ju begripa att det är väldigt mycket som blir fel också här i Sverige och i övriga västvärlden.

Det verkar dock, som jag nyss nämnde, vara populärt att skylla alla bekymmer och världsproblem på andra. Detta faktum borde emellertid inte komma som en överraskning för någon. Man behöver inte forska speciellt djupt för att upptäcka att jordmänniskorna, oavsett nationalitet, har ett stort antal felaktiga förhållningssätt till sin omgivning, och det i alla möjliga frågor.

Den uppmärksamme sanningssökaren har för länge sedan noterat hur galenskapen sprider sig med en bedövande kraft och hastighet på område efter område, över hela vår värld. De mest kända och obehagligt dominerande källor som vi hämtar våra kunskaper och nyheter ifrån är ofta mycket hårt drabbade av just denna avskyvärda och fruktansvärt smittsamma åkomma, och ger oss därför många gånger långt ifrån den definitiva sanning som de säger sig

presentera. De som håller sig till den politiskt korrekta linjen får allt stöd och i stort sett all önskvärd uppmärksamhet i våra medier, medan de övriga tystas ned på olika sätt.

Vi kan nu bevittna hur Sverige och övriga västvärlden väljer att överösa Ukraina med olika sorters vapen, vilket en stor majoritet verkligen tror är en bra hjälp. Men att förse sina medmänniskor med vapen är givetvis bara ännu ett mycket tragiskt bevis på ett extremt primitivt agerande, som tillika är ett allvarligt brott mot själva livet.

Det finns dessutom flera omständigheter som bevisar att detta handlande bara är ännu ett steg i en mycket väl genomtänkt plan, där USA, med hjälp av sina allierade, visar upp ett av alla sina extremt cyniska sätt att bekämpa Ryssland på. Det är ju väldigt bekvämt att sätta vapen i händerna på dessa naiva ukrainare, som då tror att de blir hjälpta, men som egentligen själva bara hjälper USA med att kriga mot Ryssland. Det synnerligen sjukt vapendyrkande USA myser givetvis högeligen nu, när man kan konstatera att man lyckats lura med sig så många länder i sitt illa dolda rysshat. Att man dessutom naturligtvis förstår att man bara är med om att förlänga kriget, med alla de lidanden och den brutala död som detta innebär för många, tycks bara fylla dessa samvetslösa individer med en än större tillfredsställelse. Varje dag följer man belåtet hur den väl uttänkta strategin fortskrider och leder till katastrof bland krigets alla stackars lättlurade människor, alltmedan man själva vältrar sig i lyx och slipper riskera att få sina kroppar söndersprängda – ja, man riskerar inte ens att behöva se minsta lilla blodstänk i sin närhet, annat än möjligtvis på TV.

För dig som vill få en bredare och mer djuplodande förklaring, vad gäller den historiska bakgrunden till det pågående kriget, än den tämligen enkelriktade information som ges av svenska och övriga USA-fjäskande medier i Västeuropa, rekommenderar jag följande filmer:

* **”Ukraine on fire”**, dokumentärfilm från 2016. Exekutiv producent är **Oliver Stone**, som också själv deltar i filmen. Regissör är **Igor Lopatonok**.
* **”Revealing Ukraine”**, dokumentärfilm från 2019. Producenter är **Igor Lopatonok**, **Vera Tomilova** och **Oliver Stone**. Regissör är **Igor Lopatonok**.

* **”Ukraina – revolutionens mörka sida”**, fransk dokumentärfilm från 2015. Filmen är skapad av dokumentärfilmmakaren och journalisten **Paul Moreira**. På våren 2016 gjorde SVT en märklig manöver, angående just denna film. Man hade då köpt in filmen och beslutat sig för vilket datum den skulle visas, då man plötsligt ändrade sig och lät bli att sända den. Rädslan att den skulle visa något som man inte ville skulle komma fram blev för stor. Man kan ju undra vilka påtryckningar som låg till grund för detta beslut. Antagligen var det någon som blev rädd att vi svenskar skulle få veta något som USA och Nato ville tysta ner. Filmen finns dock tillgänglig på internet – den är väl värd att se.

Jag föreslår att du även ser och lyssnar på fyra av Tucker Carlsons intressantaste intervjuer – en med Vladimir Putin, en med Jeffrey Sachs, en med Volodymyr Zelenskyjs tidigare pressekreterare Iuliia Mendel och en med Oliver Stone och Peter Kuznick – som alla finns på Youtube. Där presenteras bland annat trovärdiga upplysningar som tydligt klargör vad kriget i Ukraina faktiskt handlar om, vilka krafter som ligger bakom, när stridigheterna i själva verket startade och vem Volodymyr Zelenskyj egentligen är – sådant som våra etablerade medier valt att tysta ner.

En annan intressant detalj i hela denna på många sätt tragiska och hemska men samtidigt mycket lärorika historia är att man här i väst ständigt betonar att det handlar om en ”oprovocerad rysk attack” och om en ”fullskalig invasion”, trots att detta inte har något som helst med verkligheten att göra. Dessa begrepp etablerades i Washington och London under krigets tidiga timmar och har sedan dess ihärdigt upprepats i västvärldens medier.

Det är också spännande att ta del av vad **Jacques Baud**, en schweizisk författare och fristående konsult i Bryssel inom underrättelse- och säkerhetsområdet, har att säga om denna konflikt. Han har bland annat skrivit boken **”Operation Z”**, där han ger oss en djuplodande analys av Ukrainakriget och dess bakgrund. Det här är en bok som passar bra att läsa just i denna tid, då desinformation och propaganda fullkomligt haglar över oss. I denna bok finns saklig och välbehövlig information samt flera bevis på författarens skarpsinniga analysförmåga, en färdighet som hade varit trevlig att se hos åtminstone någon av ledarna i västvärldens länder.

Här finns även ett kapitel som handlar om Sveriges och Finlands Natoansökningar, i vilket vi får bekanta oss med en analys som jag tycker är ytterst träffsäker och som visar vilka märkliga, särdeles bristfälliga och panikartade utredningar som torde ligga bakom de beslut som Finlands och Sveriges ledare tillsammans kommit fram till. Det finns ingen som helst logik i deras överilade förfaringssätt, däremot en sällan skådad dumhet, som gör att man genast begriper att de här båda ländernas ansökningar om Natomedlemskap måste bero på någon sorts akut och, som det verkar, mycket allvarlig och bestående sinnesförvirring, som i sin tur självfallet kan ha en hel rad olika orsaker.

En annan intressant iakttagelse är att man har lyckats få med sig så många människor, både så kallade experter och personer som inte vet det minsta om vad allt det här handlar om, i dessa galna ställningstaganden. Det verkar som om hela denna församling har råkat ut för någon form av masspsykos, där rädslan för att inte vara politiskt korrekt och oförmågan till kritisk tänkande är två av de mest dominerande ingredienserna.

Jag vill här plocka med ett stycke från Jacques Bauds nyss nämnda bok, som handlar om just dessa ytterst mystiska, farligt dumdristiga och till synes helt ogenomtänkta svenska och finska ageranden i Natofrågan:

”På den strategiska nivån belyser Sveriges och Finlands Natoansökningar ländernas, såväl som europeiska ledningsorgans, analytiska svaghet. Dessa *generation X*-regeringar gör samma misstag som de tidigare östeuropeiska länderna, när de tror att USA:s kärnvapen skulle skydda dem i en händelse av en konflikt.

De gör två tankefel.

För det första tror de att Ryssland kommer att försöka attackera sina grannar utan anledning. Detta är uppenbarligen felaktigt, som vi har sett. Det ryska beslutet att ingripa i Ukraina är långt ifrån irrationellt, även om man inte håller med om grunden för det. Vår irriterande vana att inte lyssna på vad ryssarna säger, utan att i stället ersätta det med våra egna resonemang, har systematiskt drivit oss till dåliga beslut.

För det andra ignorerar de USA:s kärnvapenstrategi. USA kommer inte att offra sitt eget nationella territorium genom att angripa

ryskt territorium för Sveriges eller Finlands skull. Med andra ord har dessa båda länder, som tidigare uppfyllde kriterierna för just den neutralitet som Ryssland önskade för sina direkta grannar, nu medvetet gjort sig till måltavlor för Rysslands kärnvapen. Ty för Ryssland kommer det största hotet från den centraleuropeiska krigsskådeplatsen. Vid en hypotetisk konflikt i Europa skulle de ryska styrkorna vara engagerade främst i Centraleuropa och skulle kunna använda sina taktiska kärnvapenstyrkor för att bevaka flanken genom att slå till mot de nordiska länderna, praktiskt taget utan risk för något nukleärt svar från USA.”

Extra betydelsefull blir denna läsning alltså om man skulle få för sig att lyssna till vad USA:s och EU:s politiska elit säger om detta krig. I detta fall blir det följaktligen extremt viktigt att inhämta information som kan sudda bort den vämjeliga propaganda och desinformation som nu sprids likt en löpeld från den rika och ruggigt manipulerande högerrörelsens mäktigaste individer, vars kärna består av en vidrigt korrumperad och totalt hänsynslös skara av miljardärer, militärer och politiker. Vi kan dagligen bevittna hur dessa fasliga krafter ges fritt spelrum i framför allt de amerikanska och västeuropeiska medierna – och man stöttas naturligtvis fullt ut av Vita huset, Pentagon, EU och Ukraina.

När man granskar rötterna till konflikten i Ukraina, så förstår man genast att här finns mycket som har förvrängts och dessutom en hel del viktig underrättelse som aldrig ens fått se dagens ljus. De ord som gång på gång slungats över oss likt en väl genomtänkt besvärjelse ger inte en sann beskrivning, de är egentligen direkt bedrägliga. Vi hör ju nu hur EU och USA unisont tillkännager det som hela tiden har varit åtminstone USA:s mål, långt innan detta krig startade, nämligen att Ryssland ska besegras på slagfältet. Något verkligt fredsarbete existerar således inte för tillfället, nu gäller det bara att förse Ukraina med så mycket vapen som möjligt, så att man tillsammans kan ”vinna” kriget mot Ryssland.

Här ser vi således ännu ett exempel på en allvarlig variant av masspsykos, en fullkomligt galen sådan, för det finns såklart aldrig några vinnare i ett krig – bara förlorare. Denna grundläggande visdom måste bli tydlig för alla människor. Det är en av de absolut viktigaste insikter som finns, och den leder givetvis till att ingen någon-

sin skulle vilja medverka i ett krig, eftersom man då automatiskt skulle bli en förlorare.

Jag tänkte att vi nu ska gå igenom några skeenden som är oerhört viktiga för att vi ska förstå att vi har blivit utsatta för en fördummande propaganda och en infam desinformation när det gäller vad som verkligen har hänt i nyss nämnda krig. Det är upprörande att vi matas med alla dessa felaktigheter – och dessutom på ett sätt som får dem att framstå som helt felfria. Det blir både löjligt och högst motbjudande. Man behöver dock inte fundera så länge på hur det är möjligt att de nyheter som sänds ut över världen är så horribelt snedvridna – inte när man vet vilka krafter som ligger bakom.

Denna genomgång handlar, som jag tror att ni alla förstår, inte alls om att på något sätt rättfärdiga någon som helst krigshandling, inte heller om att ta ställning för någon part. Nej, vad det handlar om är att gräva fram sanningen och få oss att förstå vad som kan leda jordmänniskan in i ett krig, och därmed också få oss att inse hur man bör bete sig för att undvika att provocera fram stridigheter av detta våldsamma slag. Det handlar också om att begripa hur vi bör agera om vi själva inte deltar i kriget – eller om vi av en eller annan anledning skulle bli direkt involverade i en krigssituation. Till sist handlar det också såklart om det absolut viktigaste av allt – hur vi, med alla våra gemensamma krafter och med den totala kunskapen om vilka väsen vi egentligen är, ska kunna skapa de absolut bästa förutsättningarna för en tillvaro där krig och allehanda våldshandlingar aldrig mer kommer att vara en realitet.

Vi ska nu alltså studera kriget mellan Ukraina och Ryssland lite närmare, vilket vi gör med hjälp av de sakliga och detaljerade klargöranden som i dag faktiskt finns tillgängliga, både i böcker och på internet, tack vare personer som Jeffrey Sachs och Jacques Baud. Det handlar om klart tillförlitlig information, troligtvis den bästa som i dag finns att få när det gäller kriget i Ukraina och alla dess orsaker.

Vi börjar med att titta lite grann på de båda folkomröstningar som genomfördes av de två självutnämnda republikerna Donetsk och Lugansk i maj 2014. Dessa handlade inte om självständighet, som vissa skrupelfria journalister har hävdat, utan om självbestämmande eller autonomi. Attributet *pro-ryska* antyder att Ryssland var en part i konflikten, vilket inte var fallet – termen *rysktalande* skulle ha varit mer ärlig. Dessutom genomförde man dessa folkomröstningar

mot Vladimir Putins råd. Anledningen var att man ville ha en status som autonoma republiker, där man kunde ha det ryska språket som officiellt språk, eftersom Ukraina nyligen hade plockat bort ryska som ett officiellt språk. Detta beslut ledde inte oväntat till en storm hos den rysktalande befolkningen, vilket i sin tur resulterade i ett våldsamt förtryck mot de rysktalande regionerna Odessa, Kharkov, Dnepropetrovsk, Lugansk och Donetsk. Dessa övergrepp genomfördes med början i februari 2014 och ledde till en militarisering av situationen och några massakrer, där de i Odessa och Mariupol är de förfärligaste. I slutet av sommaren 2014 återstod bara de två självutnämnda republikerna Donetsk och Lugansk.

När Jacques Baud jobbade i Nato år 2014, var han ansvarig för kampen mot spridningen av handeldvapen och försökte även upptäcka ryska vapenleveranser till rebellerna, för att se om Moskva var inblandat. Informationen man då fick kom nästan helt och hållet från polska underrättelsetjänster och passade inte in med informationen som kom från OSSE (Organisationen för Säkerhet och Samarbete i Europa. Några av dess främsta uppgifter är att övervaka demokratiutveckling, att agera konfliktförebyggande och att hantera kriser). Trots tämligen grova anklagelser fanns det inga leveranser av vapen och militär utrustning från Ryssland.

De båda så kallade Minskavtalen (Minsk 1, september 2014 och Minsk 2, februari 2015) föreskrev inte republikernas separation eller oberoende, utan bara deras autonomi inom ramen för Ukraina. De som har läst dessa avtal har kunnat observera att det står skrivet i båda dokumenten att de bägge republikernas status skulle förhandlas mellan Kiev och republikernas representanter, alltså en intern lösning för Ukraina. Det är därför som Ryssland sedan år 2014 har krävt att dessa avtal ska genomföras, samtidigt som de vägrat att vara part i förhandlingarna, eftersom det var en intern angelägenhet för Ukraina. Men kom ihåg att det aldrig fanns några ryska trupper i Donbass före den 23–24 februari 2022. OSSE-observatörerna har dessutom aldrig sett minsta spår av ryska enheter som verkat i Donbass. Till exempel visar den amerikanska underrättelsekartan som publicerades av *The Washington Post* den 3 december 2021 inga ryska trupper i Donbass.

Den ukrainska armén var i ett bedrövligt tillstånd efter fyra års krig. Korruptionen inom arméns kärntrupper var också ett stort pro-

blem, vilket givetvis underminerade hela armén. Dessutom hade man inte längre befolkningens stöd.

Anatoly Matios, den ukrainske chefsåklagaren, uppgav i oktober 2018 att Ukraina hade förlorat bortemot 2 700 män i Donbass, varav 891 i sjukdomar, 318 i trafikolyckor, 177 i andra olyckor, 175 i förgiftningar (alkohol och droger), 172 i vårdslös hantering av vapen, 101 i brott mot säkerhetsföreskrifter, 228 i mord och 615 i självmord.

I oktober/november 2017 dök 70 procent av de värnpliktiga inte upp vid inkallelsekampanjen ”Hösten 2017”. Ett stort antal unga ukrainare vägrade alltså att ge sig i väg för att slåss i Donbass – man föredrog i många fall emigration. Det ukrainska försvarsministeriet vände sig då till Nato för att få hjälp med att göra de väpnade styrkorna mer attraktiva. Efter att redan ha arbetat med liknande projekt inom ramen för FN blev Jacques Baud ombedd av Nato att delta i ett program för att återuppbygga de ukrainska väpnade styrkorna, vilket självklart, särskilt i det aktuella läget, inte lät sig göras i en handvändning. Ukrainarna ville dock att det skulle gå snabbt, och för att kompensera för bristen på soldater tog den ukrainska regeringen till paramilitära miliser, som framför allt kom att utgöras av utländska legosoldater, mestadels med sympatier i extremhögern, från ett tjugotal olika länder, inklusive det ”neutrala” Schweiz. År 2020 utgjordes cirka 40 procent av de ukrainska styrkorna av den här sortens krigare, som enligt nyhetsbyrån Reuters då uppgick till ungefär 102 000 individer. Dessa soldater beväpnades, finansierades och tränades av Frankrike, Kanada, Storbritannien och USA.

En annan viktig detalj att komma ihåg är att det var USA som låg bakom den statskupp som skedde i Ukraina år 2014, där den folkvalde presidenten Viktor Janukovytj störtades. Det var naturligtvis också USA som efter denna kupp placerade ut sina handplockade små marionetter i Ukrainas ledning. Denna typ av sysselsättning är ju ett synnerligen välbekant signum för CIA och USA:s utrikespolitik, och den genomförs alltid med fullkomligt hänsynslösa metoder. Det handlar om ett beteende som med all önskvärd tydlighet visar att man måste befinna sig i det kompletta vansinnets högborg och därmed också mycket nära det totala djävulsmedvetandets absoluta höjdpunkt. Det finns inget annat land i världen som ens är i närheten av att ha genomfört så chockerande många liknande, helt

och hållet samvetslösa och omoraliska uppdrag. Det som man, från USA:s sida, inte tar med i beräkningen, eftersom man fortfarande befinner sig på ett så primitivt utvecklingsstadium att man omöjligt kan se dessa samband, är att den här typen av ageranden, som för de drabbade leder till ett rent helvete, alltid leder till ett nytt helvete, men denna gång för alla dem som på något sätt var inblandade i skapandet av det förra helvetet.

Tillsammans med andra västländer, som uppenbarligen inte heller har någon koll på universums eviga livslagar, har man sedan bistått Ukrainas högerextrema och svårt korrumperade ledning på allehanda vis – och dessutom skapat, beväpnat och på ett flertal andra sätt stöttat ukrainska högerextrema milisstyrkor, vilka har verkat i Donbass sedan år 2014 och sedan dess gjort sig skyldiga till åtskilliga avskyvärda brott mot civilbefolkningen, i form av våldtäkter, tortyr och flera massakrer. Den mest kända delen av denna milis är det så kallade Azovregementet.

Medan västvärlden har varit väldigt snabba med att vidta sanktioner mot Ryssland, så har man inte antagit några som helst gentemot Ukraina, som har massakrerat delar av sin egen befolkning sedan år 2014. Faktum är att de som försvarar de mänskliga rättigheterna i Ukraina länge har fördömt handlingarna som utförts av dessa anmärkningsvärt aggressiva och mordlystna grupper, men inte fått något som helst stöd från de regeringar som nu pumpar in vapen i landet med en frenesi som är fullständigt sinnesrubbad. Vi kan även notera att Ukraina i oktober 2021, i strid med Minskavtalen, genomförde flygattacker mot Donbass med hjälp av drönare samt minst en attack mot en bränsledepå i Donetsk. Den amerikanska pressen noterade detta, men inte européerna – och ingen fördömde dessa kränkningar.

Oron började sprida sig i det ryska parlamentet när de ukrainska förberedelserna i kontaktzonen fortsatte. Den 15 februari 2022 bad man därför Vladimir Putin att erkänna republikernas självständighet, vilket han vägrade. Två dagar senare upplyste USA:s president Joe Biden världen om att Ryssland skulle attackera Ukraina inom de närmaste dagarna. Hur han visste detta är ett mysterium.

I detta läge får vi emellertid mycket intressant information från OSSE-observatörernas dagliga rapporter, nämligen att från den 16 februari ökade artilleribeskjutningen av befolkningen i Donbass

dramatiskt. Varken EU eller Nato eller någon västerländsk regering tycks ha reagerat på det här. När detta ämne senare togs upp, så valde man att skylla på rysk desinformation. Egentligen verkar det dock som om Europeiska unionen och vissa länder medvetet har hållit tyst om massakern på Donbass befolkning, i vetskap om att detta troligtvis skulle provocera fram ryska åtgärder. Samtidigt kom det rapporter om sabotage i Donbass, där Donbass militär den 18 februari avlyssnade sabotörer, som talade polska, var försedda med västerländsk utrustning och försökte skapa kemiska incidenter.

Redan den 16 februari visste alltså Joe Biden att ukrainarna hade börjat beskjuta civilbefolkningen i Donbass.

Detta ställde Vladimir Putin inför ett svårt val – skulle man hjälpa Donbass militärt och skapa ett internationellt problem, eller skulle man stå bredvid och titta på när det rysktalande folket i Donbass blev krossade.

Den 21 februari gick Putin med på begäran från den ryska duman att erkänna de två Donbassrepublikernas oberoende. Samtidigt undertecknade han ett vänskaps- och biståndsavtal med dem, alltmedan den ukrainska artilleribeskjutningen av Donbass befolkning fortsatte.

Den 23 februari bad så de två republikerna om militär hjälp från Ryssland.

Den 24 februari åberopade Vladimir Putin artikel 51 i FN:s stadga, som föreskriver ömsesidig militär hjälp inom ramen för en defensiv allians.

För att göra den ryska interventionen totalt olaglig i allmänhetens ögon, gömde väst medvetet det faktum att kriget faktiskt började den 16 februari. Flera ryska och europeiska underrättelsetjänster visste mycket väl att den ukrainska armén förberedde en attack mot Donbass redan år 2021.

I sitt tal den 24 februari uttalade Vladimir Putin de två målen med sin operation, nämligen att demilitarisera och avnazifiera Ukraina. Det är således inte en fråga om att ta över Ukraina. Tanken har inte heller varit att ockupera detta land – och absolut inte att förstöra det. I norr ockuperades kraftverket i Tjernobyl omedelbart för att förhindra sabotage. Bilderna på ukrainska och ryska soldater som tillsammans vaktar anläggningen visas naturligtvis inte upp i våra västliga medier.

Tanken om att Ryssland kommer att ta över huvudstaden Kiev, för att sedan eliminera Zelenskyj, härstammar såklart från länderna i väst. Det var nämligen precis så som de själva agerade i Libyen, Afghanistan och Irak – och vad de i själva verket också ville göra i Syrien, med hjälp av IS (Islamiska staten). Men Vladimir Putin hade aldrig för avsikt att vare sig skjuta eller störta Zelenskyj. I stället försöker Ryssland, genom att omringa Kiev, ha honom kvar vid makten, för att därigenom pressa honom att förhandla.

I städer som Kharkov, Mariupol och Odessa består det ukrainska försvaret av paramilitära miliser. Dessa är mycket väl medvetna om att målet med denazifiering i första hand är riktat mot dem.

För en angripare i ett urbaniserat område är civila givetvis ett stort problem. Det är därför som Ryssland försöker skapa humanitära korridorer. Man vill alltså på detta sätt tömma städer på civila och bara låta milisen vara kvar, för att på så sätt lättare kunna bekämpa denna. Omvänt försöker milisen hålla kvar de civila i städerna för att avskräcka den ryska armén från att slåss där. Det är därför de är så ovilliga att implementera de här korridorerna – och av den orsaken också gör allt för att se till så att dessa ryska ansträngningar misslyckas. De använder alltså gärna civilbefolkningen som mänskliga sköldar. Videor som visar civila som försöker lämna Mariupol och misshandlas av soldater från Azovregementet censureras naturligtvis noggrant bort – och tittarna blir återigen grundlurade.

På Facebook ansågs Azovbataljonen vara i samma kategori som Islamiska staten och omfattades därför av plattformens ”policy om farliga individer och organisationer”. Det var därför förbjudet att på något sätt glorifiera dem – och inlägg som gynnade dem förbjöds systematiskt. Men den 24 februari ändrade Facebook sin policy och tillät inlägg som var gynnsamma för milisen. I samma anda tilläts uppmaningar på Facebook, i de före detta östländerna, att mörda ryska soldater och ledare.

Våra medier propagerar ofta för den romantiska bilden av folkligt motstånd. Det är denna bild som fått EU att finansiera distributionen av vapen till civilbefolkningen, vilket såklart är en kriminell handling. Genom att, som för närvarande alltså är fallet, på ett slumpartat sätt beväpna medborgarna, förvandlar EU dem till kombattanter, med följden att de blir potentiella mål. Detta är precis vad som hände i Tawarga i Libyen den 11–13 augusti 2011, där cirka 30 000 svarta

afrikaner massakrerades med vapen som olagligt släppts ner i fallskärmar av Frankrike. Genom att leverera vapen till ett land i krig, utsätter man sig dessutom för att bli betraktad som en krigförande part. Vissa underrättelsetjänster ser detta oansvariga beslut som ett sätt att använda den ukrainska befolkningen som kanonmat för att bekämpa Vladimir Putins Ryssland. Hade man i stället haft någon som helst tankeförmåga, så borde man givetvis ha insett det kloka i att ofördröjligen inleda förhandlingar och på så sätt skaffa sig garantier för civilbefolkningen. Det man nu gör från USA:s och EU:s sida är fruktansvärt cyniskt. Det blir inget annat än ohyggligt irriterande och särdeles provocerande att lyssna på dessa beräknande och högst motbjudande makthavare, när de i sin totala sinnesförvirring vräker ur sig den ena vansinnigheten värre än den andra. Det finns inte ett spår av logik i deras resonemang. Dessutom är det enkelt men också djävulskt skamlöst och gränslöst arrogant att visa sin stridslystnad och starka krigsvilja på detta skurkaktiga sätt – med andras liv, kroppar och blod som insats.

De ryska attackerna den 13 mars 2022 mot flygbasen Mykolayev följde på ryska varningar om att vapentransporter skulle betraktas som fientliga mål.

Det är viktigt att förstå att det inte är den ukrainska armén som försvarar Mariupol, utan Azovmilisen, som delvis består av utländska legosoldater. Problemet är att den paramilitära milisen som försvarar städerna, uppmuntras av det internationella samfundet att inte respektera krigets lagar. Det verkar som om ukrainarna, genom händelserna vid sjukhuset i Mariupol, velat återskapa scenariot från Kuwait Citys mödravårdssjukhus år 1990, som var helt och hållet iscensatt av företaget Hill & Knowlton, kostade 10,7 miljoner dollar, och genomfördes bara för att övertyga FN:s säkerhetsråd att ingripa i Irak med Operation Desert Shield/Storm.

Det är skrämmande att se den nonchalans, svekfullhet och allvarliga brist på logik som verkar vara allmänt förekommande hos västerländska politiker, vilka under åtta år accepterade attackerna på civila i Donbass utan att anta några som helst sanktioner mot den ukrainska regeringen. Dessa politiker hade alltså helt uppenbart bestämt sig för att offra internationell lag bara för att uppfylla ett av sina största mål, nämligen att försvaga Ryssland.

Medan vissa underrättelsetjänster hade en oklanderlig och ratio-

nell bild av situationen, så hade en del andra på grund av en, enligt Jacques Baud, extremt dålig analytisk förmåga uppenbarligen samma bild som propagerades av våra medier. Det verkar dessutom som om politiker i många länder medvetet har ignorerat sina underrättelsetjänster, vilket är en väsentlig anledning till att denna kris har varit irrationell ända från början.

Med alla de bevis som i dag finns, så är det glasklart att en stor mängd västerländska politiker ville att det här skulle bli en allvarlig konflikt.

Det bör också noteras att ett mycket stort antal av de dokument som presenterats för allmänheten under denna kris har lagts fram av politiker utifrån kommersiella källor.

Det tragiska skeende vi i dag bevittnar har några mycket kända och oomtvistliga orsaker, som många likafullt vägrar att erkänna:

- Utbyggnaden av Nato.
- Den västerländska vägran att genomföra Minsk-avtalen.
- De kontinuerliga och upprepade attackerna mot civilbefolkningen i Donbass under de senaste åren – och den dramatiska ökningen av sådana attacker i slutet av februari 2022.

Visst ska vi beklaga och fördöma den ryska attacken, självklart. Vi ska dock vara väl medvetna om att framför allt USA, men även Storbritannien och vissa länder inom EU, har arbetat hårt för att skapa förutsättningar för det krig som vi nu ser utspelas i Ukraina.

Medan Ukrainas gravt korrumperade ledning, som dessutom bestod av omisskännliga nazistiska och fascistiska krafter, under åtta år, från år 2014, med hjälp av militär och beväpnad milis, förföljde och vid ett flertal tillfällen massakrerade delar av den rysktalande ukrainska befolkningen i Donbass, förblev västvärldens ledare tysta. Man var såklart väl medvetna om vad som hände, men det fanns bevisligen ingen som helst vilja att ingripa för att få stopp på denna brutalitet, tvärtom så jobbade man intensivt under dessa år med att förstärka Ukrainas bestialiska militär och milis med utbildning och vapen. Dessa barbariska styrkor gjorde sig under denna period skyldiga till ett otal fruktansvärda brott mot stora delar av landets ryska civilbefolkning.

Som jag nyss nämnde, så fördömde de som försvarar de mänskliga rättigheterna i Ukraina gång på gång dessa infernaliska hand-

lingar, men man fick aldrig något stöd från västländernas regeringar, som i stället såg Ukrainas hänsynslösa råskinn som excellenta tillgångar i det framtida kriget mot Ryssland.

När detta krig nu har blivit verklighet, så arbetar man hårt för att upprätthålla illusionen om en möjlig ukrainsk seger, i stället för att uppmuntra en förhandlingsprocess.

Varken Frankrikes president Emmanuel Macron (som garant och medlem av FN:s säkerhetsråd) eller Olaf Scholz (Tysklands förbundskansler) eller Volodymyr Zelenskyj (Ukrainas president) har respekterat sina åtaganden, utan agerar i stället som USA:s patetiska lakejer.

Vi ser nu att USA har lyckats dra med sig hela västvärlden i sitt så efterlängtade krig mot Ryssland, och de flesta av dessa länder tycks stortrivas med att skicka vapen och ammunition Ukraina. Man mer eller mindre tvingar det här landets stackars dåraktiga invånare att fortsätta sitt deltagande i detta av USA, CIA och Nato väl iscensatta helvete. Man menar att man hjälper Ukraina genom att förse dem med alla dessa rent djävulska krigsredskap.

Visst är det underbart att kunna hjälpa sina medmänniskor, och alla som kan hjälpa dem som drabbas av krigets fasor bör naturligtvis göra det – med bostäder, kläder, mat och sjukvård – men aldrig med vapen och ammunition! Ett sådant efterblivet agerande har självklart ingenting med hjälp att göra – tvärtom!

Den 27 februari 2022 gick den ukrainska regeringen med på att inleda förhandlingar med Ryssland. Några timmar senare röstade EU igenom en budget på 450 miljoner euro att användas till att förse Ukraina med vapen – ett agerande som saboterade de tilltänkta förhandlingarna.

Galenskaperna har sedan dess staplats på varandra i ett furiöst tempo, alltmedan fredsförespråkare och sann klokhet har bemötts med nonchalans och demonisering.

I maj 2024 hade EU och dess medlemsländer tillhandahållit eller avsatt drygt 143 miljarder euro till Ukraina, endast på grund av ett krig som man på ett mycket aktivt sätt har bidragit till att både förlänga och trappa upp. Om vi ser till enskilda stater, så är det givetvis det här krigets överlägset största supporter, USA, som innehar en ohotad förstaplats i den svårt urspårade, kraftigt blodbestänkta och av likdelar tungt belastade tabellen över stöd till Ukraina. Detta

är dock inte att förundras över, eftersom Ukraina krigar mot Ryssland för USA:s räkning. De amerikanska fullkomligt vettlösa militära stödpaketen till Ukraina avlöser varandra på löpande band.

USA:s dåraktiga krigshets överraskar nog ingen, den har länge varit välkänd och är dessutom ytterst väldokumenterad, men det är svårt att låta bli att fundera kring den idioti som vi nu tvingas beskåda i Europa.

Det finns nämligen inte ett uns av logik i det krigiska beteende som man nu visar upp i vår världsdel. Visserligen lyckas man med en hel del – att förlänga kriget, att skapa lidanden, död och all annan tänkbar förödelse, att förstöra sin ekonomi samt att dra på sig ett fasligt mörkt öde – men detta är troligtvis inga särskilt önskvärda resultat.

Vore det inte mer spännande att försöka tillämpa en helt motsatt strategi, som alltså bygger på att skapa en sann och hållbar fred?

Hur som helst så blir det intressant och mycket lärorikt, men framför allt ohyggligt tragiskt, att studera hur världens makthungriga, vampyrliknande och fullständigt känslokalla kapitalstarka politiker, affärsmän, krigsprofitörer och övriga medlemmar av denna äkta helvetessekt, med ett fullt utvecklat och för sina innersta usla begär extremt väl anpassat djävulsmedvetande, följaktligen om och om igen, med stor hängivenhet, väljer att satsa på död och förintelse, alltmedan det i dag i vår gemensamma värld finns drygt 2 miljarder människor som inte har tillgång till rent vatten och mellan 800 och 900 miljoner människor som lever i hunger. Lägg därtill att det dör mellan 6 och 7 miljoner människor av svält varje år, så blir ju det nyss nämnda agerandet ett ännu tydligare bevis på det djupa mörker och den totala brist på humanism som råder bland dessa väsen.

Men hur kan ett så vederstyggligt helvete tillåtas fortgå – ja, till och med eldas på – år efter år?

Hur länge ska dessa rovgiriga och samvetslösa krafter få styra?

Det känns som om det är hög tid att visa att det får vara nog nu.

Jag uppmanar därför alla människor att verkligen fundera kring det här, speciellt när man nästa gång lyssnar på de vapendyrkande och synnerligen militanta ledare som har fått för sig att det är betydligt bättre att satsa på lidande och total förstörelse än att skapa en värld där alla människor, åtminstone till att börja med, har rent vatten, tillräckligt med mat och någonstans att bo.

Om vi nu för en stund återgår till det nyss nämnda kriget, så har vi ju redan sett och kommer att få se många fler exempel på just det fullständiga vanvett som för närvarande bara trappas upp.

När Putin vädjade till den ukrainska militären att inte lyda order, tolkades detta, med stor upprördhet och en oöverträffad partiskhet, som en uppmaning att störta regeringen. Det verkliga syftet bakom denna vädjan var emellertid att förmå de ukrainska styrkorna, som var utplacerade i Donbass, att kapitulera utan att slåss.

Ukraina har stationerat sina ultranationalistiska, paramilitära krigare i större städer som Mariupol och Kharkov, utan känslomässiga eller kulturella band till lokalbefolkningen. Detta anser man vara en klar fördel, eftersom dessa miliser då kan slåss utan att bli särskilt illa berörda av civila förluster. Dessutom anstränger man sig till det yttersta för att dessa barbarers grymheter ska förbli dolda i västvärldens medier, mest av rädsla för att det massiva stödet för Ukraina skulle minska om verkligheten blev känd.

En särskilt oroande aspekt av denna konflikt är den krigshetsande attityden hos många av de europeiska regeringarna. Man tillåter eller till och med uppmuntrar sina medborgare att resa till Ukraina och slåss. Volodymyr Zelenskyjs uppmaning att gå med i den internationella legionen för det territoriella försvaret av Ukraina, som landets ledning tidigt i denna konflikt skapade, hälsades med entusiasm av flera europeiska länder.

Sporrade av allehanda medier ger sig alltså många unga och äventyrslystna människor i väg och inbillar sig att de ska åka på någon sorts jaktresa. Men väl på plats blir de snabbt medvetna om sina villfarelser. Dessa amatörer slutar ofta som kanonmat, utan att ha någon egentlig inverkan på själva krigets utfall. Erfarenheterna från de senaste konflikterna visar att ankomsten av främmande krigare inte medför något gynnsamt för någon part, utan i stället bara leder till en ökning av antalet döda och en förlängning av stridigheterna.

De vapen som väst mycket frikostigt levererar till Ukraina är redan delvis i händerna på kriminella individer och organisationer – och har därmed börjat utgöra ett säkerhetsproblem för myndigheterna i Kiev. Det är, förutom denna nog så oroväckande situation, ett i högsta grad olustigt faktum att de vapen som prånglas ut som effektiva mot ryska flygplan så småningom mycket väl kan komma att

hota vilka militära och civila flygplan som helst. Att på detta lugubra och omdömeslösa sätt distribuera vapen kommer med tämligen stor sannolikhet att göra alla de länder som sysslar med denna fullkomligt vansinniga verksamhet till ovärderliga medhjälpare i fråga om olika typer av extremistdåd och internationell terrorism. Resultatet blir således att man staplar flera vittgående problem på det redan ruggigt omfattande eländet, endast för att behaga och på olika sätt berika en liten stridslysten maktelit, som inte på något sätt bryr sig om landet Ukraina och dess befolkning.

Putins höjda beredskap av kärnvapenstyrkor den 27 februari 2022 blev av västs medier och politiker presenterade som en irrationell handling eller utpressning. Det man absolut inte ville kännas vid var att just detta agerande följde på det tunt beslöjade hotet från Frankrikes utrikesminister Jean-Yves Le Drian tre dagar tidigare, om att Nato minsann skulle kunna använda kärnvapen. Det är högst troligt att Putin inte tog detta hot på allvar, utan endast ville pressa västländerna, i synnerhet Frankrike, att överge användningen av ett sådant överdrivet hotfullt språk.

En obehagligt stor del av de europeiska medierna går, som så många gånger förr, lydigt i USA:s ledband. Man gör i detta läge så gott man kan för att sprida rykten och rena lögner om Rysslands ageranden i Ukraina. Man påstår också att Vladimir Putin är irrationell och galen och att alla Europas länder nu givetvis måste göra sig beredda på krig.

Vi bör också observera att det är med västländernas välsignelse som de som har varit för en förhandling i Ukraina har eliminerats. Så är fallet med Denis Kireyev, en av de ukrainska förhandlarna. Han mördades den 5 mars 2022 av Ukrainas säkerhetstjänst (SBU) för att han varit för gynnsam mot Ryssland och därmed ansågs vara en förrädare. Samma dystra öde drabbade Dmitry Demyanenko, en tidigare biträdande chef för SBU:s huvuddirektorat för Kiev och dess region. Han sköts den 10 mars 2022 av Myrotvorets milis för att han varit för tillmötesgående beträffande ett avtal med Ryssland. Denna milis är associerad med **Myrotvorets** webbplats, där man listar ”Ukrainas fiender” med dessas personliga data, adresser och telefonnummer, så att de kan trakasseras eller till och med elimineras. Detta är en praxis som är straffbar i många länder, men inte i Ukraina. När FN och vissa av Europas länder därför framförde krav

på en stängning av denna ominösa webbplats, vägrade Rada (Ukrainas parlament).

”Myrotvorets” betyder ”Fredsstiftaren” eller ”Fredsbevararen”, vilket visar att vi även här har att göra med varelser som inte vet ett dugg om dessa ords sanna innebörd.

Amnesty International rapporterade i början av augusti 2022 om krigsförbrytelser som begåtts av den ukrainska armén, vilket gjorde att man hamnade i ett ordentligt blåsväder. Organisationen anklagade i sitt pressmeddelande, på synnerligen goda grunder, den ukrainska militären för att systematiskt utsätta civila för fara och bryta mot internationell lag. Bland kritikerna fanns chefen för Amnesty Ukraine, Oksana Pokalchuk, som nu har avgått på grund av den omstridda rapporten. Hon kommer emellertid aldrig att kunna känna sig trygg och leva ett normalt liv, eftersom hon nu finns med på Myrotvorets likvideringslista, där vi även finner Amnesty Internationals generalsekreterare Agnès Callamard.

Myrotvorets hävdar att man verkar i enlighet med ukrainsk lag och är enligt egen utsago en oberoende, icke-statlig organisation. Myrotvorets webbplats lanserades år 2014, och den som på ett eller annat sätt uppfattas som en förrädare mot Ukraina kan hamna på organisationens dödslistor. Under år 2016 stod 5 000 journalister uppförda på dessa listor – dödslistor som är tillgängliga för alla. Om du tar livet av någon vars namn finns med på en lista av detta slag, så är du i det närmaste immun mot att bli åtalad.

Den ryska journalisten Darya Dugina fanns med på en sådan dödslista när hon den 20 augusti 2022, vid 29 års ålder, utsattes för ett terrordåd med dödlig utgång. Nu, efter sin död, har hon fått en röd stämpel över sin profilbild på Myrotvorets webbplats – där det står ”likviderad” eller ”utstämplad”.

Myrotvorets är en närmast statligt auktoriserad organisation – den används av SBU och domstolarna och samarbetar med Nato, CIA och de ukrainska myndigheterna.

I Ukraina riskerar du således att hamna på dödslistor om du använder din yttrande- eller tryckfrihet till att opponera dig mot den omfattande korruption och våldsamma fascism som vi under det senaste decenniet sett äga rum i detta land. De ukrainska människorättsorganisationer som vid ett flertal tillfällen har rapporterat om åtskilliga och grava missförhållanden i landet har haft mycket svårt

att få något gehör för detta. De har ofta tystats ner på olika sätt eller helt enkelt ignorerats. Alla de hänsynslösa, inhemska krafter som opererat i Ukraina under denna period har bara tilltagit i styrka och har dessutom haft stor hjälp av den överenskommelse man haft med västländerna om att dessa inte på något sätt skulle hörsamma de här organisationernas vädjanden. Detta har såklart inte varit det minsta problematiskt, eftersom dessa stater, med USA i spetsen, hela tiden varit måna om precis samma taktik, eftersom de själva bidragit med en mycket stor del av de inhumana krafter som länge verkat i detta av svåra motsättningar hårt sargade land.

Tillsammans med Ukrainas styrande låtsas nu västvärldens ledare hylla Ukrainas tappra folk för de fantastiska insatser som de gör för demokratin och friheten, när det enda dessa stackars vilseledda individer verkligen lyckas åstadkomma är att offra sina egna och andras liv, bara för att gå USA:s, EU:s och sitt eget lands gravt korrumperade maktelit till mötes i dessa samvetslösa ränksmidares skurkaktiga föresatser. Hela det här tragiska skådespelet kan såklart inte bli något annat än en våldsam förolämpning mot allt det som är verklig demokrati, sanning, fred och frihet.

Åtskilliga amerikanska tankesmedjor har i samarbete med CIA, Nato och en stor mängd västerländska sjukligt härsklystna, giriga och krigshetsande politiker och militärer under lång tid utarbetat och genomfört lömska strategier avsedda att skapa kaos i olika delar av Ryssland, för att försvaga och till sist splittra detta världens största land i flera mindre enheter, i vilka det är meningen att USA sedan ska ha ett avgörande inflytande och ohämmat kunna roffa åt sig av dessa lydstaters enorma naturtillgångar.

I februari 2022, med massiv hjälp från långvariga militära provokationer, hade man så äntligen lyckats skapa de förutsättningar som resulterade i detta så efterlängtade krig i Ukraina. Det här gör att man numera, då man även haft stora framgångar med att sprida hat mot hela Ryssland, helt öppet kan visa sina ondskefulla intentioner, som av en förkrossande majoritet i hela västvärlden anses självklara att ansluta sig till. Samtidigt ser vi hur USA visar tydliga tecken på desperation i sina försök att hålla sig kvar som stormakt. Att man är den överlägset mest drivande kraften bakom nyss nämnda ageranden är ett otvetydigt exempel på just detta. Man känner såklart av att man är på väg utför och gör därför, på sitt be-

drägliga och oefterhärmliga sätt, allt man kan för att inte tappa mark i förhållande till sina konkurrenter. I samband med dessa ängsliga, allt mörkare och i de flesta fall givetvis även väl fördolda strävanden avslöjar man sig dock ideligen, men detta spelar uppenbarligen ingen roll, åtminstone inte för de zombieliknande europeiska ledarna, vilka tycks vara ytterst lättmanipulerade – och på grund av just detta allvarliga handikapp gör de sig titt som tätt skyldiga till alltmer verklighetsfrämmande och obskyra handlingar. Denna genomusla allians, mellan ett extremt högmodigt och stressat USA och den övriga fjäskande och förskrämda västvärlden, tar sig ständigt gravt osunda uttryck. Ett exempel på detta, som har en tämligen avgörande roll i hela det här maktspelet, är att man ständigt använder sig av korrumperade journalister, som i sina enkelriktade mediebolags tjänst skriver ihop exakt de sagor som deras uppdragsgivare har instruerat dem att göra. Resultatet blir dock ofta så genomskinligt att alla läskunniga borde fatta vad syftet är.

Riktigt bra journalistik är numera en allvarlig bristvara, eftersom många journalister lockas in i de där enkla och välbetalda fällorna, där man alltså bara tillåts skriva sådant som i förväg bestämts från högsta ort i den överallt gällande kapitaldiktaturen, där de mest penningstinna har tagit plats i förarsätet för att med total kallsinnighet och största möjliga girighet sköta om själva styrningen, där de korrumperade politikerna med belåtna miner har slagit sig ned i passagerarsätet för att tillsammans snickra ihop de mest vilseledande men ändå trovärdiga lögnerna och där en gränslöst brutal, blodtörstig och högerextrem militär styrka, fulladdad med vapen och ammunition, har brett ut sig i det rymliga baksätet för att planera nästa massaker.

Det har sålunda framkommit att journalister i ett flertal länder har köpts av CIA. Dessa korrumperade journalister får då lära sig precis hur man ska gå till väga för att på ett trovärdigt sätt kunna ljuga om det mesta – och allra helst hitta på sådant som skandaliserar och misstänkliggör Ryssland, Kina och andra nationer som inte fullt ut följer USA:s direktiv. Detta har pågått under många år.

En av alla dessa köpta journalister var den tyske före detta CIA-journalisten och visselblåsaren **Udo Ulfkotte**. Han blev, som den *insider* han alltså var*,* känd för avslöjandet om att de tyska och amerikanska underrättelsetjänsterna regelbundet och under lång tid

ägnat sig åt att köpa tyska journalister för att få dessa att skriva proamerikanskt och positivt om Nato. Det hela handlade således om en löpande produktion av vilseledande och påhittade nyheter, stimulerad från en hög nivå.

Udo bestämde sig sålunda till sist för att avslöja allt i sin bok **”Gekaufte Journalisten”**, från år 2014, efter att han arbetat som politisk skribent för bland annat den stora tyska dagstidningen *Frankfurter Allgemeine Zeitung* (*FAZ*) i flera år. Han berättade dessutom, i olika sammanhang, helt öppet om hur han och hans medarbetare jobbade med falska uppgifter, som alltsomoftast gick ut på att misskreditera, demonisera och ljuga om Ryssland samt att sprida desinformation för att dra in Europa i krig mot Ryssland.

Det är så USA:s diaboliska, lögnaktiga och vidriga makthavare jobbar, och tyvärr tvingas vi nu bevittna hur generande enkelt de lyckas få Europas ledare att gå in i denna fälla.

Den här informationen kommer nu från allt fler håll – och det ska bli intressant att se hur länge de europeiska patetiska makthavarna tänker gå USA:s ärenden och därmed även ha mage att föra hela Europas befolkning bakom ljuset.

I mitten av januari 2017 avled Udo plötsligt i en hjärtattack, endast 56 år gammal.

Det går ju inte att komma ifrån att det är lite märkligt med alla de svårförklarliga dödsfall som plötsligt sker när någon avslöjar eller är på väg att avslöja något som på ett eller annat sätt har att göra med de ljusskygga och blodiga göromål som CIA, Nato och andra mord-organisationer dagligen sysslar med. Eller också är det kanske inte alls så märkligt.

Från Vita huset och Pentagon kommer i regel bara en massa lögner och urspårade krigsplaner. Ihärdigt sprider man – med hjälp av mäkta förljugna och korrupta journalister, både i USA och i sina lydstater runt om i världen – hat mot och grova lögner om framför allt Ryssland och Kina. Intensiteten i dessa illvilliga kampanjer tar sig allt grövre uttryck ju närmare den egna kollapsen man kommer.

Jag tänkte att vi nu ska fundera lite kring de avskyvärda handlingar som USA:s militär har gjort sig skyldig till bara på senare år, som till exempel i krigen i Afghanistan, Irak, Iran, Jemen, Libyen, Somalia, Sudan, Syrien, Venezuela och en mängd andra stater.

Vilka sanktioner antogs mot dem som medvetet ljög för det internationella samfundet, bara för att göra det möjligt att sätta sig i en position från vilken man tänkte sig kunna rättfärdiga den här sortens sinnesrubbade, skamliga och förfärligt brutala krig?

Har USA och dess militära monster utsatts för någon som helst straffåtgärd efter sina barbariska härjningar på vår vackra planet?

Har USA fått känna på någon enda påföljd för sina massmord?

Svaren på dessa frågor blir övertydliga när vi på vår resa genom helvetets allra mörkaste domäner stannar till för ett kort besök på dessa väsens hemmaarena – dödsåskådningens och den stora lögnens huvudarena – en arena som är byggd av kroppsdelar från slaktade djur och människor, en arena som omgärdas av ett oräkneligt antal av de mest sataniska vapen som över huvud taget går att tillverka, en arena som håller på att sjunka ned i ett träsk bestående av all världens giftigaste avfall och ruttnande lik, en arena som är till bristningsgränsen fylld av kompletta bedragare och massmördare. Här välkomnas och dyrkas de mest förljugna och omoraliska individer som någonsin funnits. Under stormande hyllningar höjs de till skyarna, avgudas och lovsjungs, prisas och glorifieras för alla sina djävulska, gravt sinnessjuka och bestialiska insatser. Ingen har en tanke på vilket lidande som dessa bödlar, dessa fullständigt hänsynslösa psykopater och narcissister, dessa genuina egoister och rovgiriga marodörer har orsakat – eller hur många liv de med patologisk grymhet, glödande förstörelselystnad, total respektlöshet samt en helvetisk brutalitet har utplånat.

Vi blir här således åskådare till några av jordmänniskans allra makabraste och pinsammaste manifestationer.

Vi lämnar sedan denna diaboliska dödskulturs högborg med tunga steg och en svårbemästrad sorg över det kolsvarta och fulländade djävulsmedvetande som en stor del av jordmänskligheten fortfarande är stolta innehavare av.

Den ultimata sanningen regerar dock för evigt och kommer tids nog att ge varje individ just de erfarenheter som är nödvändiga för att hen ska kunna utvecklas till en fullkomlig människa. Detta verkställs, som vi tidigare varit inne på, genom att våra egna utsända energier går i kretslopp och alltså återkommer till var och en av oss med samma verkan som vi själva orsakade när vi sände ut dem. Det har aldrig funnits, finns inte och kommer aldrig att finnas en

bättre och mer effektiv lärare än just denna eviga princip.

När vi nu åter vänder våra blickar mot Ukraina, så kan vi alltså konstatera att man där under lång tid behandlat sina rysktalande medborgare illa, framför allt i Donetsk och Luhansk i östra Ukraina. USA-alliansen har med stor entusiasm stöttat detta beteende och har därmed till sist också lyckats skapa precis det läge man så länge har eftersträvat. Skådespelaren Zelenskyjs roll är också noggrant planerad och helt perfekt infogad i detta drama. Vi ser även hur gärna man i USA:s och EU:s politiska toppskikt anstränger sig till det yttersta för att skapa en personkult kring denne man, som med en osmaklig och teatralisk tydlighet visar hur berusad han är över sin befordran och nya roll som västvärldens lille favorit och högt älskade marionett. Han visar också allt fler prov på diktatoriska och mycket motbjudande ageranden, som accepteras och till och med applåderas av vissa ledare i väst, då han till exempel stänger ner alla medier som han själv inte kan styra, frihetsberövar politiskt oppositionella och dessutom tillåter Ukrainas högerextrema, mäkta våldsamma krafter att antingen avrätta eller på andra sätt tysta oliktänkande. Det är tydligt att det är våldets och det totala vanvettets väg som gäller också här.

Här vill jag passa på att tipsa om en insiktsfull och lärorik bok – ett synnerligen viktigt verk som ger oss trovärdig information både om den situation som vi i dag ser i Ukraina och om vad som har lett fram till just denna stora tragedi. Det är den ukrainska prisbelönta journalisten, före detta tv-presentatören och numera även förträffliga författaren **Diana Panchenko**, djupt bevandrad i vad som under lång tid hänt på den politiska scenen i Ukraina, som i sin bok **”The Inevitable: The shocking truth behind the war in Ukraine”** ger sin syn på detta bedrövliga skeende, från andra världskriget fram till den kompletta galenskap som nu äger rum i Ukraina under ledning av Zelensky. Vi får här veta sådant som västvärldens till stora delar korrupta medier förtiger eller förser oss med lögner om.

Hela detta krig är givetvis, som alla krig, en vämjelig soppa, där människor visar upp sina absolut sämsta sidor. Det är just detta faktum som gör det än mer motbjudande att se hur vissa krafter av någon besynnerlig anledning alltid försöker skapa och lyfta fram en ”hjälte” bland alla de skurkar som väljer att ta plats i den här sortens

avskyvärda dramer, där det naturligtvis aldrig finns några riktiga hjältar. Dessa inhumana stridslystna väsen är inget annat än totalt urspårade, primitiva våldsverkare med ett tämligen stort djävulsmedvetande. Viktigt att påpeka är dock att de här människorna såklart måste få slåss tills de blir trötta på det rena helvete som de tillsammans skapar. Så låt därför dessa underutvecklade väsen lemlästa och döda varandra tills kroppsdelarna flyter fram över slagfälten i en störtflod av blod. Det är ju så man vill ha det, när man väljer krig, förtryck och hat i stället för fred, frihet och kärlek.

Detta kanske låter lite väl cyniskt, men det är absolut inte det som är meningen. Det är ju faktiskt så att vi alla måste passera detta stadium på vår väg till att bli den riktiga människan. Vi måste alla få uppleva det djävulska lidande som kriget innebär. Det är dessutom så att detta bara är en av alla de fruktansvärt smärtsamma vägar som vi måste ta några steg på för att få veta hur det känns när vi väljer att lämna kärlekens upplysta stig. Dessa erfarenheter är följaktligen mycket viktiga, faktiskt helt nödvändiga, i vår långa och mödosamma utbildning, eftersom alla dumheter vi gör får oss att mogna och så småningom bli färdiga med all mörkerskapande verksamhet, så att vi i stället kan koncentrera oss enbart på det som ger oss sann livsglädje.

Vi ska såklart göra allt vi kan för att få de stridande att avsluta kriget så snart som möjligt – och få till en stabil och rättvis överenskommelse. Men vi gör det endast med hjälp av vänlighet och en välutvecklad, fredlig strategi – utan något vapenskrammel.

Ibland är det dock så att de stridande inte under några omständigheter är beredda att lyssna till någonting som har med fred att göra, och då måste dessa väsen alltså få slåss tills de av ren krigströtthet och ett tillräckligt stort lidande mognar så pass mycket att de inser att den enda vägen ut ur det helvete som de har skapat är att lägga ned vapnen och sluta fred.

Under tiden som kriget pågår är det alltså viktigt att, hur mörkt det än ser ut, fortsätta med våra strävanden att skapa fred, att ha väl utarbetade planer för hur vi ska få denna fred att bli hållbar, att hjälpa de människor som inte vill vara delaktiga i kriget med att komma undan detta inferno och se till så att dessa utsatta individer får vård, mat, kläder och husrum. Vi ska dock aldrig, inte i någon som helst situation, gå in och strida på någon sida eller förse människor med

vapen, om det är den verkliga och absolut sanna freden vi strävar efter. Man blir absolut ingen hjälte, som en del tycks tro, om man gör detta, man blir bara ännu en deltagare i de vansinnigheter som utspelas. De verkliga hjältarna är de som aldrig själva går in i de blodiga stridigheterna, utan i stället hjälper sina medmänniskor att hålla sig utanför dessa – och dessutom bara delar ut livsförnödenheter i stället för de dödsförnödenheter som ju vapentillförsel av olika slag innebär. Det är så här vi kommer att handla när vi verkligen har förstått att leva efter livets eviga lagar. Förutom att bli hjältar, så blir vi då också de verkligt sanna och bästa förebilderna för hur man ska bete sig för att kunna skapa den bästa av världar. Detta kräver dock, som alla nog förstår, en välutvecklad humanitet och sann kärlek till vår nästa.

Hela västvärlden agerar för närvarande på ett fullkomligt galet sätt, när man idogt fortsätter att, i en strid ström, skicka in vapen och ammunition i Ukraina, bara för att hålla kriget i gång. Hade man verkligen velat ha fred, så hade man såklart i stället stöttat de fredsförhandlingar mellan Ryssland och Ukraina som var aktuella redan tidigt på våren 2022.

USA, Storbritannien, Nato, EU och den högerextrema vingen i Ukraina, detta till stora delar gravt korrumperade land, är nu och har hela tiden varit den största orsaken till detta krig. Att dessa länders och organisationers vapenskramlande och djupt hypokritiska ledare sedan har mage att stå och beklaga sig över hur hemskt Ryssland beter sig, samtidigt som de alltså själva har bidragit med de största och flesta incitamenten till just detta krig – och att de därtill fortsätter att göra allt de kan för att hålla kriget i gång, bland annat via alla de vapenleveranser som naturligtvis bara bygger på det skoningslösa våldet och stora lidandet i det redan hårt drabbade området – är ju helt absurt. Det budskap som man så sturskt och unisont basunerar ut – att Ryssland, helt oprovocerat, har startat kriget – stämmer ju inte alls. Grunden till hela det tragiska skeende vi i dag ser lades redan i februari 2014, i och med den USA-stödda kuppen i Ukraina, varpå en gradvis eskalering av CIA- och Natostyrd vettlöshet – i form av allsköns grova provokationer och militära räder mot den ryska befolkningen i Ukraina, en konfliktsökande Natoutvidgning och en kompromisslös ovilja att ingå fredliga avtal – till sist fick Ryssland att känna sig tvunget att ingripa militärt.

Zelenskyj och alla de stupida, krigshetsande västledare som uppmanar alla ukrainare att lämna sina hem för att strida för sitt land mot Ryssland blottlägger ju bara en vederstygglig cynism och ett synnerligen idiotiskt sätt att resonera. De stackars omogna och stridslystna dårar som följer dessa bedrägliga lockrop ansluter alltså till den galna flocken och förstår inte att man endast förlänger detta våldsamma utbrott av förödelse, där inga vinnare finns. Genom att med sitt hat och allehanda dödsbringande vapen göda detta inferno är man således, från högsta politiska instans i alla de länder som agerar på detta ansvarslösa sätt, medskapare till helvetet här på jorden. Dessutom så är merparten av alla de okunniga och stridslystna personer som här, helt i linje med sina ledares önskningar, ger sig i väg för att kriga, i sin totala brist på kunskap om krigets inverkan på alla inblandade och vad detta i förlängningen leder till, dömda till att antingen bli dödade så snart de sätter vapnen i sina händer eller också till att inom kort skickas hem som invalider och psykiskt sjuka individer, som inte kommer att kunna klara sig utan professionell sjukvård under resten av sina liv.

Ja, det känns ibland som att orden inte räcker till för att beskriva hur sjukt galet detta är.

På tal om Volodymyr Zelenskyj, Ukrainas ledare, så ser vi alltså här en person som verkar tycka om att stå i centrum och som gärna ser sig själv som en stor hjälte när han talar till sitt folk. Det tycks inte som om han ens för en sekund förstår att han varje gång han påpekar att kriget måste fortsätta, för att man till sist ska kunna besegra Ryssland, också dömer var och en av sitt eget lands medborgare till antingen en tillvaro som krigsflykting eller som offer för krigets helvete, i form av mental ohälsa, ett livslångt fysiskt handikapp eller en kvalfull död. I stället för att göra allt för att avsluta detta galna krig och snarast förhandla fram en varaktig och solid fred, så blir det allt tydligare att hans upphöjda position, som västländernas makthavare med gemensamma krafter har lyft upp honom till, bara gör honom mer krigisk och därmed också allt dummare. Detta beklagansvärda tillstånd ligger dock precis i linje med hans amerikanska och europeiska vänners lömska plan och resulterar såklart i att denne man, likt en märklig liten kasperdocka, mot allt förnuft men med en allt större iver, bara fortsätter att blåsa på den eld som borde ha släckts för länge sedan.

Det som Zelenskyj och hans närmaste medarbetare nu håller på med – att entusiasmera och i åtskilliga fall tvinga folk att kriga för Ukraina och dess högerextrema styrkor – är naturligtvis inget annat än ren dårskap och ett helt och hållet livsfarligt djupdyk i lidandets allra mörkaste och mest skräckinjagande ocean. Man behöver inte känna till särskilt många procent av CIA:s, Natos och USA:s härjningar världen över under de senaste 70 åren, för att snabbt komma till insikt om vilka krafter som har lagt den solida grunden till det som vi i dag ser utspelas i Ukraina. Om man inte visste bättre, så skulle man lätt kunna tro att allt som dessa brutala och mordlystna krigsmaskiner har varit och fortfarande är ivrigt sysselsatta med är totalt okänt för alla dem som nu väljer att ställa sig på dessa massmördares sida. Men så är det naturligtvis inte. Man vet mycket väl vilka mörka krafter som man nu lierar sig med – och man tycks av någon mystisk anledning tro att detta är det enda rätta i den situation som nu är rådande. Dock så är man mycket långt ifrån den verkligt djupa förståelsen för vad det man nu gör så småningom kommer att leda till.

De upplysningar som inte passar in i USA:s och EU:s propaganda och desinformation tystas oftast ned och nämns över huvud taget aldrig i västvärldens medier. Vid ett fåtal tillfällen råkar emellertid viss oönskad information slinka igenom, som när Amnesty International torsdagen den 4 augusti 2022 släppte en rapport där man hävdar att ukrainsk militär använder bostadsområden, inklusive skolor och sjukhus, som baser. Totalt listar man 19 städer och byar där man dokumenterat detta. Man anser att Ukraina bryter mot internationell lag och sätter civila i fara när man handlar på detta oansvariga sätt.

Den ukrainske presidenten Zelenskyj avfärdar naturligtvis detta, då han är komplett oförmögen att se att hans militära kamrater skulle kunna göra något fel – allt är ju Rysslands fel. Zelenskyj och hans krigiska, högerextrema polare visar med allt större tydlighet att de inte bryr sig om att de med sina ansvarslösa ageranden gör sig skyldiga till att offra hela Ukrainas civilbefolkning. Detta gör man, som vi alla vet, ivrigt påhejade av USA, Kanada, Australien och EU.

Att Sveriges riksdag sedan väljer att visa prov på sin primitivitet, när man gång på gång beslutar att skicka vapen till dessa förbrytare, för enorma belopp, är så djupt tragiskt att man nästan inte tror

att det är sant. Dessa enträgna försök att på allvar dra in Sverige i kriget borde naturligtvis leda till att den som inte tidigare har förstått hur det står till med våra politiska ledares insikter om vad som verkligen håller oss borta från krig och dessutom bidrar till att skapa fred i resten av världen nu måste vara helt övertygad om att vi inom detta område låter oss styras av farligt inkompetenta personer. Med sitt underutvecklade agerande drar man inte bara ut på ett meningslöst krig, som leder till mer och mer lidande och död, utan bidrar givetvis också till att göra Sverige till föremål för någon typ av militärt anfall i det pågående kriget.

Detta är således ett anmärkningsvärt nonchalant och i högsta grad ansvarslöst förfaringssätt och borde givetvis leda till en omedelbar avstängning från alla politiska uppdrag, dryga böter och, i direkt anslutning till den givna diskvalifikationen, ett obligatoriskt deltagande i en omfattande grundutbildning i verkligt fredsarbete.

Det som nu händer i Ukraina är alltså något som USA och dess närmast allierade har planerat sedan länge. Ukraina har av dessa krigsglada stater och organisationer huvudsakligen erhållit militär utbildning, vapen och pengar. Man har, med stor hjälp av just dessa bidrag, valt att på olika sätt kuva och vid ett flertal tillfällen utföra massakrer på vissa av sitt eget lands invånare i mer än åtta år nu – i den så kallade Donbasskonflikten. Fruktansvärda grymheter har under dessa år ägt rum i det här området. Ukrainska högerextrema styrkor har ägnat sig åt upprepad terror gentemot den rysktalande befolkning som bor där, utan att västvärldens länder på något sätt försökt förhindra detta. Att man från väst agerat på detta vis är dock inte överraskande, inte för den som begriper vad som ligger bakom. Det var ju inte dessa människor man brydde sig om. De var bara en liten bricka i det dödliga spel som vi nu ser trappas upp alltmer.

Provokationerna gentemot Ryssland och de ryssar som bor i Ukraina har under årens lopp uppenbarligen tilltagit, samtidigt som de verkliga motiven bakom dessa bedrägliga och djävulska aktioner blivit allt tydligare.

Vi kan numera varje dag se och höra hur de stora västerländska medierna ljuger, manipulerar och sprider ut så mycket vansinniga påståenden man kan om Ryssland och Putin, och de som stannar upp för att begrunda och kanske till och med har mod att ifrågasätta dessa fabricerade historier är lätträknade. De som ändå faktiskt gör

detta – alltså de individer som klarar av att tänka självständigt – ser ganska snart stora och otvetydiga luckor i den pinsamt enkelriktade nyhetsrapportering som förmedlas av våra så russofobiska medier. Tyvärr så är de som lärt sig att avslöja den fördärvliga propaganda och de bisarra lögner som de löjligt västvinklade nyhetsmedierna vanligtvis basunerar ut, ännu så få till antalet, att deras röster för det mesta drunknar i den gigantiska, helt och hållet bortkollrade och faktaresistenta flockens högljudda ylande. Medlemmar av denna primitiva mobb har oftast varken vilja eller förmåga att tänka självständigt, utan rättar sig reservationslöst efter sina högmodiga och sturska ledares anvisningar, oavsett vad dessa kan tänkas leda till. De här makthavarna befinner sig i sin tur inte sällan i ett tillstånd av bråddjup okunnighet om vad som verkligen behöver göras för att skapa ett jämlikt, vackert, fridfullt, tryggt och behagligt samhälle och är därför tvivelsutan ytterst olämpliga att styra ett land.

Vi ser till exempel hur Sveriges invånare nu luras ut på mycket farliga villovägar av lögnaktiga, krigshetsande, korrumperade och ruggigt okunniga politiker, vapenlobbyister, militärer och medier, som alla bestämt hävdar att vi nu bara måste bli medlemmar i Nato, skicka massor med vapen till Ukraina och kraftigt förstärka Sveriges militära kapacitet.

Men hur kan detta komma sig – är det inte fred vi vill ha?

Jo, det tror jag faktiskt att de flesta människor innerst inne vill ha. Problemet är bara att majoriteten av oss fortfarande har en så pass stor dominans av tyngdenergi inom oss att vi inte riktigt klarar av att hålla oss på rätt köl. Vi blixtrar till ibland, vissa oftare än andra, och gör saker som vi egentligen inte vill göra. Viljan att skapa och leva i fred är vanligen större än förmågan till detsamma. Dessutom så förstår de flesta inte vad deras handlingar leder till. Jordmänniskan är helt enkelt alldeles för kosmiskt underutvecklad för att fullt ut klara av att leva enligt livets eviga lagar – och därför också oförmögen att skapa en sann och hållbar fred. Det är bland annat därför som allmänt förvirrade och stridslystna politiker, militärer och andra mer eller mindre vansinniga så kallade experter gång på gång tillåts visa vägen genom allvarliga konfliktsituationer – vilket såklart inte kan leda till något annat än en fortsatt färd på vansinnets gropiga och spöklika avtagsväg, där dödliga kollisioner ständigt släcker allt hopp om en ljusare tillvaro. En stor del av dessa människor, som vi alltså,

i tid och otid, tvingas se och lyssna på, har ett massivt behov av att få presentera sina geniala analyser och visa upp sina fulländade strategiska kunskaper, som i verkligheten inte är något annat än rent dravel, som tveklöst kommer att föra in alla inblandade på den nyss nämnda vägen till helvetet. Detta förstår de dock inte själva, eftersom de har fått för sig att de är de absolut bästa analytiker och strateger som finns.

De som äger de riktigt stora medierna förstår såklart inte heller de verkligt djupliggande orsakerna till varför situationen här på jorden är som den är, eller hur vi ska kunna förändra detta tillstånd till något bättre – och bryr sig heller inte nämnvärt om detta. Nej, dessa varelser är för det mesta helt fokuserade på hur de ska bära sig åt för att tjäna så mycket pengar som möjligt. För detta ändamål har de god hjälp av de mest arroganta, cyniska, själviska och giriga makthavarna och en hel del andra inflytelserika narcissister, psykopater och i vissa fall rena mytomaner, eftersom ett förkrossande stort antal av dessa väsen har behov av att dels synas så mycket som möjligt, dels expandera sina finansiella rikedomar. Därför är det ju också oftast just dessa personer som erbjuds utmärkta möjligheter att vilseleda hela nationer in i den mest hänsynslösa egoismens och girighetens gyllene salar. Alla inblandade medverkar därmed inte endast till varandras rikedomar, utan också till skapandet av en värld där nonchalans, egoism, girighet, hat, en väl urholkad demokrati, ojämlikhet, ofrihet och krig inte bara tillåts, utan även premieras. Denna dödligt giftiga samhällsstruktur har under de senaste åren byggts ut och gjorts allt starkare, för att nu dominera hela världen på ett mycket illavarslande sätt. Den ger alltså alla de nyss nämnda individerna, som dock är en ytterst liten del av jordens befolkning, ohälsosamt välkryddade bankkonton och en motbjudande stor makt. Det tycks emellertid inte råda någon tvekan om att det är så här människor vill ha det i stora delar av världen, inte minst i Sverige. Detta blir väldigt tydligt när man ser vilka partier som får flest röster vid de olika valen runt om i världen. Egoismen, girigheten och fiendskapen trivs uppenbarligen alldeles förträffligt här på jorden för närvarande – och till sin hjälp, för att se till så att inga fredens budbärare eller några som kämpar för sann demokrati, mänskliga rättigheter, ett jämlikt samhälle, djurrätt och en ren miljö ska komma för nära maktens boningar, har man den obehagligt

svällande militärmakten och dess ständiga och pålitliga stridskamrat vapenindustrin, vilka med stor entusiasm för jämnan erbjuder sina usla och blodiga djävulstjänster, direkt från helvetet.

Det är sorgligt att behöva konstatera att det inte heller existerar något verkligt fredssträvande hos de individer som bestämmer i vår värld i dag. I stället rustar man för krig på alla tänkbara sätt. Pengar som behövs till att bygga upp en väl fungerande värld används i stället till att skapa mordvapen, lidanden och ödeläggelse. De totalt urspårade krigshetsarna driver på, vapenlagren fylls och det gränslösa vansinnet drar fram över världen som en vildsint och högeligen smittsam pandemi. Den som har mest pengar och vapen regerar.

Makt, vapen och pengar.

Pengar, makt och vapen.

Vapen, pengar och makt.

Börjar det bli tjatigt?

Vi tar en titt på ett insiktsfullt citat av Martinus i stället:

Utomordentligt mycket tid, arbete och pengar används för skapandet av krigsberedskap, mordvapen med gigantisk kapacitet, både i form av apparater och livsnedbrytande kemikalier. Unga människor tvingas att som soldater utbildas i krigets mordteknik, en undervisning i hur man bäst kan mörda människor i en given krigssituation. Som vi här ser, har jordmänskligheten en utomordentligt stor skuggsida. Hela dess struktur och existens är i allra högsta grad baserad på militarism, krig och mordvapen. Den är ännu i alltför hög grad baserad på makt, sak samma om denna makt är rättfärdig eller orättfärdig. Maktutövning utan rättfärdighet är absolut inte kultur. Det är – anarki.
(Den eviga världsbilden, del 3, st. 33.60)

En oerhört viktig sak att komma ihåg är att en konflikt som ”löses” med hjälp av vapen aldrig kan ses som avslutad eller utagerad.

Som jag tidigare betonat, så finns det inga vinnare i ett krig, vilket dock vissa primitiva jordmänniskor tragiskt nog fortfarande tror. Det är just på grund av denna vanföreställning och en hel del andra allvarliga kunskapsbrister som krig fortfarande utkämpas här på jorden. Dessa djävulska krig, som i tusentals år lett till brutal förödelse och ohyggliga lidanden, löser således aldrig några problem, utan skapar endast nya. Konflikter måste lösas utan våld.

Det finns faktiskt plats för oss alla på det här klotet. Vi behöver inte bråka. Vi behöver däremot lära oss att samarbeta och fördela resurserna på ett verkligt kärleksfullt vis. Vi måste därför också lära oss att tala med varandra, på ett konstruktivt sätt. Men det räcker såklart inte – vi måste också lära oss att verkligen lyssna på varandra, så att vi kan sätta oss in i en annan människas situation. Det är dessutom helt nödvändigt att vi lär oss att varje människa befinner sig på sin unika nivå i sin utveckling och därmed också har sitt alldeles speciella perspektiv på tillvaron.

Oerhört viktigt i våra framtida liv blir alltså att vi förstår varandra och att vi blir helt på det klara med att endast ett vänligt bemötande och kärlek till vår nästa är vägen till en sann och hållbar fred.

När vi fokuserar på den situation som för närvarande är rådande, så blir det genast uppenbart vilken ruggigt kväljande propaganda som vid ett otal tillfällen per dag trycks upp i våra ansikten.

Här i Sverige ser vi enkelspåriga och kosmiskt ”döda” personer som Carl Bildt, Ulf Kristersson, Ann Linde, Johan Pehrson, Ebba Busch, Tobias Billström, Magdalena Andersson, Pål Jonson, Peter Hultqvist, Jimmie Åkesson, Alice Teodorescu Måwe, Micael Bydén, Joakim Paasikivi och en uppsjö av andra politiker, militärer och allsköns kändisar ta upp plats i olika medier, där de ges utmärkta möjligheter att sprida propaganda och lögner, samt redovisa sina löjligt ensidiga, avskyvärda och helt värdelösa idéer.

Åtskilliga av dessa självrättfärdiga och förljugna individer tar i dessa dagar inte sällan chansen att gömma undan sina egna ytterst pinsamma tillkortakommanden genom att skylla allt som går dem emot på Vladimir Putin och Ryssland. Detta har vi onekligen kunnat se och höra väldigt tydliga exempel på vid oräkneliga tillfällen.

Alla dessa omogna och komprometterande beteenden blottar en hårresande frånvaro av självinsikt, logik, sanning och fredsarbete.

Den rena dumheten visar i dag således upp många ansikten, och dess förödande konsekvenser är påtagliga. Men missförstå mig inte. Alla gör ju så gott de kan, och var och en måste självfallet få göra sin röst hörd. Det jag vill påpeka är att den totala urspårning som för närvarande råder inom stora delar av världspolitiken och inom en hel del andra verksamheter runt om i världen naturligtvis hindrar oss från att frambringa just det som jag tror att de flesta av oss vill ha – fred, frihet, trygghet, livsglädje och en hälsosam miljö.

I vår kära, trovärdiga och omutliga svenska riksdag diktar man numera allt oftare ihop allsköns hot mot vår säkerhet och pekar helt ogrundat ut vilka våra livsfarliga fiender är, mot vilka man bestämt hävdar endast finns ett sätt att skydda sig – allt fler och alltmer avancerade vapen, en utökad militärmakt och medlemskap i Nato. På detta vis skapar och sprider man helt obefogad oro och fruktan.

Martinus har en hel del viktigt att säga om just oro och fruktan:

Oro och fruktan är i verkligheten det som får människan att handla felaktigt, och de felaktiga handlingarna ger ett helt galet livsperspektiv. Den jordiska människan tror att vapen, pengar och makt över andra kan beskydda henne mot de faror som hotar henne från alla håll, hon tror att hon kan skapa fred med vapenmakt. Människorna i västerlandet kallar sig kristna, men de har spårat ur från kristusvägen, och det är deras vandring bort från kristusmentaliteten som oupphörligt skapar fruktan. Fruktan och bekymmer förorsakar inte endast att människan får dåliga nerver, utan kan också vara orsak till allvarliga fysiska sjukdomar. Fruktan skapar osunt blod, som försvagar organismen och gör den mindre motståndskraftig mot sjukdomar – ja, den kan rent av vara orsak till människors död. En organism skall vidmakthållas inte endast genom fysisk näring, utan också genom våra tankearter. Hela vårt medvetandeliv spelar en ännu större roll. Hela medvetandet är ett strålformigt område, varifrån energierna strålar in i den fysiska organismens atomer och uppladdar dem. De kan sedan i sin tur göra elektronerna fruktbara, av vilka blodet och hela den fysiska organismen består. Om det strålformiga området, det vill säga tomrummet mellan de fysiska partiklarna, fylls med negativ energi och denna går in i blodet och runt i organismen, blir människan ur stånd att genom denna organism uppleva ett sunt och normalt liv i den fysiska världen. Detta tillstånd förorsakar ytterligare fruktan hos väsendet, så att det möjligen till sist dör av oro och fruktan.
(Den eviga världsbilden, del 5, andra avsnittet, symbol 60, Kosmos: nummer 9/1997, ”Gudomen och livsmodet”, st. 9)

En ökad vapenproduktion, Natomedlemskap och ett flertal andra huvudlösa militära satsningar tycks nu alltså vara det enda verkligt viktiga för en förkrossande majoritet i Sveriges riksdag. Det är såklart direkt skadligt för människor att ständigt matas med denna

vedervärdiga krigspropaganda. Det är förstås dessutom maximalt kontraproduktivt – om det är just fred, frihet, trygghet, livsglädje och en hälsosam miljö vi vill ha.

Vi får dock inte glömma bort att målet med hela detta vansinne är något helt annat – total masshypnos.

De som ändå lyckas hålla sig på rätt köl och se igenom alla dessa tokigheter blir tyvärr ganska ensamma, trots att det är relativt enkelt att avslöja de mäktiga krafter som ligger bakom denna mycket noggrant konstruerade krigshets, som redan är betydligt värre, både vad gäller smittorisk och allvarliga konsekvenser, än covid-19.

Samtidigt blir det givetvis både frustrerande och provocerande att bevittna hur den bakomliggande mörka makten gång på gång ser till så att endast de lättstyrda levande döda får tillfälle att yttra sig i våra medier. Det tycks inte finnas någon gräns för detta vanvett.

Vi behöver få in åtminstone några verkligt seriösa människor i denna fullkomligt havererade debatt – personer som ser vad det är som händer och som vill göra något riktigt bra.

Kalla in de bästa fredsforskarna som finns och låt dessa personer ta plats i våra medier, ge dem möjlighet att sprida sann kunskap om vad som gäller om man vill skapa fred, i stället för att låta en massa knäppskallar breda ut sig med sina vansinniga analyser, som bara gynnar militären och vapenindustrin.

Vi måste hitta nya vägar.

Vi behöver fredsforskare, verkliga fredsarbetare och sanna humanister i ledande positioner runt om i världen, inte en massa egoistiska, moraliskt och känslomässigt underutvecklade karriärister.

Förklaringen till alla de våldsamma och hämndgiriga beteenden vi nu ser i världen måste vi söka i människans tillkortakommanden när det gäller att i grunden förstå vilka vi egentligen är och hur vi bör handla för att nå de bästa och mest kärleksfulla resultaten.

Vid en närmare granskning kommer vi att förstå att våra olika beteenden berättar för oss hur långt vi hunnit i vår utveckling – var vi befinner oss i vår klättring uppför den gigantiska och på många sätt svindlande utvecklingstrappan.

Våra stolta makthavare betonar ju ofta hur hårt de arbetar för att skapa en värld där verklig demokrati, säkerhet, fred och frihet råder, men detta blir inget annat än en ouppnåelig dröm om vi tvingas använda oss av de verktyg som dessa människor så omdömeslöst

propagerar för – det blir ett rent sabotage. Men detta tycks man inte förstå. Eller också är det tvärtom – man förstår, men man vill i själva verket inte ge liv åt det som man säger sig vilja uppnå. Man vill helt enkelt behålla det kaos som man genom sina tidigare mer eller mindre vansinniga ageranden har lyckats skapa.

De flesta jordmänniskor har fortfarande en lång väg att vandra innan de har nått det stadium då deras verkligt ljusa och kärleksfulla tankar tillåts att helt bryta igenom de mörka och tämligen kompakta dimmor som för närvarande härskar i deras medvetanden. Detta faktum gör det såklart omöjligt att i nuvarande situation skapa ett genuint välmående samhälle, där varje individ får de absolut bästa förutsättningarna för att kunna leva ett gott liv, men ska givetvis inte hindra oss från att göra vårt yttersta för att nå detta eftersträvansvärda tillstånd så snart som möjligt.

Vi behöver förstå detta och därmed också lära oss att urskilja det dåraktiga handlandet från sanningen – och, inte minst, protestera när vi ser hur det våldsamma beteendet och de mörka krafterna tillåts genomsyra våra samhällen. Vi behöver få mer sann information, mer sann kunskap, mer sann kärlek. Vi behöver få upp ögonen för hur vi blir vilseledda av de mörka krafternas falska profeter.

Min förhoppning är följaktligen att allt fler av oss nu ska vakna upp, att vi öppnar våra ögon och verkligen ser vad som händer, att vi förstår vad detta leder till och börjar fundera på vilka förändringar som behöver göras för att leda oss in på den fredliga, ljusa och kärleksfulla väg som vi alla, tror jag, innerst inne vill vandra fram på.

Som det nu är, så har den sanningssägande lilla klicken, som är bara en ytterst liten del av den stora jordmänskligheten, inte en chans. Vi kommer dock alla, genom högst individuella erfarenheter, att se till så att detta lilla sällskap expanderar och efter hand även utvecklas till den fullkomliga mänsklighet som verkligen förstår tillvarons livgivande sanning. Det är vår uppgift att ta våra liv på allvar och tillsammans skapa den perfekta världen. När makten drar med oss in på felaktiga och mörka vägar, måste vi säga stopp, men utan att själva bruka oförståndets brutala och känslokalla redskap.

För närvarande bekämpar emellertid jordmänniskan inte sällan krig med krig, vanvett med vanvett, lidande med lidande, mord med mord – alltså exakt så som man ska göra om man vill vara kvar i helvetet i all evighet.

Det kommer dock snart att bli ändring på detta så primitiva och befängda beteende, då allt fler, genom egna lidandeserfarenheter, kommer att upptäcka den verkliga sanningen och därmed också bli kapabla att kunna avslöja alla de stora egoistiska lögnare som i dag bestämmer här på jorden.

Men hur är det med krigen, egentligen?

Hur länge ska vi behöva stå ut med detta groteska vansinne?

Hur länge ska jordmänskligheten stå kvar på denna ociviliserade utvecklingsnivå, där blodtörst, stridslystnad och dårskap härskar?

Vi lever ju i dag, som de flesta av oss känner väl till, i en orolig och mycket omvälvande tid, där militära, politiska och religiösa krafter av varierande slag ofta drabbar samman i olika former av helt och hållet besinningslösa våldsamheter.

Martinus menar att ett stort problem i dag är jordmänniskornas tro på att krig kan avskaffas med krig och att mord kan avskaffas med mord. De tycks inte ha en aning om att det i själva verket är Gud som de kämpar emot på detta sätt. Man tror sig alltså kunna bli kvitt sina fiender genom att mörda dem. Att bete sig så barbariskt kan emellertid omöjligt leda till något som ens är i närheten av en verklig seger. Man har i stället på detta sätt, förutom risken för juridiskt straff i sitt nuvarande liv, skapat sig den synnerligen ofördelaktiga karma som innebär att man måste möta denna fiende också i sitt nästa fysiska jordeliv och där än en gång bli invecklad i fiendskap.

Martinus ger oss förklaringen till detta:

De förstår inte att Gud – och därmed de levande väsendenas kosmiska struktur, själ, ande och jag – är osårbar, odödlig och oövervinnelig. Generation efter generation av de i kriget dräpta eller mördade väsendena, och likaså de vid andra tillfällen genom fiendskap avlivade väsendena, föds åter och åter på det fysiska planet, såväl som deras mördare och förföljare. På så vis kommer både förföljare och förföljda att ständigt leva sida vid sida på det materiella planet, så länge fiendskapen dem emellan ännu inte är upplöst till följd av förlåtelse, vänskap eller kärlek och en absolut fred mellan dem därmed har uppstått på frivillig grund och inte i kraft av övermakt, förtryck och hot. Att man mördat en fiende betyder sålunda inte att man därmed gjort sig fri från honom.
(Livets Bog, del 6, st. 2238)

Martinus både skrev och pratade en hel del om jordmänniskans ragnarök, som i vår tid går över jorden på ett ytterst obehagligt och våldsamt sätt. Denna domedag började i och med första världskriget och kommer att kulminera i omvälvande globala konflikter. Resultatet kommer dock, som alltid, att bli något positivt – dels så får många människor genom lidandet, som dessa krig såklart medför, nog av alla stridigheter och blir därför så småningom pacifister, dels så kommer de så kallade stormakterna att förlora sin makt.

Världens alla stater kommer också att samarbeta allt bättre i stället för att försöka krossa varandra. Detta leder så småningom till skapandet av jordens förenta stater, där alla krig kommer att vara förbjudna. Alla resurser kommer att användas till att skapa glädje och lycka för jordklotets invånare. I denna ljusa epok blir allt fördelat på ett sätt som gör att var och en av världens alla medborgare får ett extremt bra liv, med tillgång till allt som behövs för att kunna leva ett hälsosamt, lyckligt och kärleksfullt liv.

Men innan vi nått denna eftersträvansvärda tidsperiod, så kommer alltså dessa globala storkonflikter, som beror på att man från olika håll har varierande uppfattningar om hur man ska bete sig för att komma till rätta med allehanda problem, att leda till våldsamma och ofta mycket blodiga sammanstötningar folk och stater emellan. De stora krigen kommer då självfallet att mest beröra världens stormakter och deras närmast allierade.

Enligt Martinus så kommer Skandinavien att vara den bästa platsen på jordklotet att befinna sig på. Även om vi också naturligtvis kommer att drabbas av vissa svårigheter på grund av krig, så blir dessa av det mildare slaget, av den orsaken att vi kommer att bli förskonade från själva krigen.

Det bästa vi kan göra är givetvis att nedrusta och arbeta för fred på alla möjliga sätt, till exempel genom olika typer av konstruktivt samarbete länder emellan och hjälpinsatser av varierande slag till dem som har det svårast här på vårt gemensamma jordklot. Vi ska självklart inte gå in i några militära allianser, utan hålla oss till sanningens väg, där fred och frihet råder.

Samtliga nordiska länder borde alltså, enligt min mening, genast gå ur Nato, säga upp sina respektive DCA-avtal med USA, se till att avveckla sina militära åbäken, samt visa resten av världen hur man bygger ett riktigt välfärdssamhälle där fred, frihet, jämlikhet, sanning

och konstruktivt samarbete råder. Då kan vi ärligt påstå att vi har tagit ett stort steg mot en fredligare tillvaro.

Martinus har förstås skrivit väldigt mycket och väldigt klokt om den eviga freden, bland annat i följande två citat:

Den enda vägen till beskydd mot det onda, mot andras överfall, våld och brutalitet är inte dödsbringande sabotage, mord och dråp, utan i stället att befria sig själv från allt av det slaget som finns i ens eget inre, eftersom det djuriska och dräpande i människans inre är källan till hennes eventuella krig mot nästan och de skador och mörka öden detta medför. Men mot denna återvändande verkan av mörk manifestation gentemot nästan finns det inget beskydd, oavsett hur mycket militär eller hur många divisioner eller arméer av soldater, poliser eller rättsväsen man än tror sig kunna finna skydd bakom. Ödet drabbar människan ofelbart, likaväl i stilla omgivningar som mitt i krigets dödsdans. Lagen går i uppfyllelse. Den som dräper med svärd skall själv dödas med svärd. Vägen till freden går således uteslutande genom att ge vår nästa den fred och välsignelse som vi själva önskar leva i.
(Artiklar 1945–1972, ”Vägen till freden”, st. 25.10)

Det absolut bästa och enda ofelbara medlet för att avlägsna kriget är uteslutande detta enda att rensa upp inom sig själv, så att man kan garantera att man inte i någon som helst riktning är smittad av krigets virus och därför inte kan vara smittfarlig för någon som helst. Har man övervunnit krigets virus i sitt eget inre är man immun inför all krigföring och dess verkningar. Freden har då blivit själens fundament.
(Martinus artiklar, Kosmos: nummer 3/2009, ”Krigets sanna orsak, virus eller smittämne”)

För att kunna skapa en värld i total harmoni behöver vi inse att vi måste lära oss att behandla alla levande väsen med respekt och kärlek – att utöva den sanna nästakärleken eller allkärleken.

Martinus framhäver att en människa som, när hen blir slagen på den ena kinden, vänder den andra kinden till – som alltså vänder den i sanning riktigt mänskliga sidan till, som förlåter i stället för att hämnas – gör mer för freden än en hel armé.

Så sant!

Det är ju genom att manifestera den här sortens uppträdande, där inget kan få oss att ta till våld, som vi blir just de föredömen och banbrytare som skapar och till sist kommer att skänka oss alla den hållbara och sanna freden.

Lägg detta på minnet och låt dig inte dras med i dårskapens vilseledande och livsfarliga karusell. Leta i stället rätt på sanningens, fredens, frihetens, förlåtelsens och kärlekens väl upplysta väg och håll dig till den – oavsett vad som händer. Denna väg, som är den överlägset vackraste av alla vägar, leder oss alla garanterat till den absolut högsta, magnifikaste, perfektaste och mest efterlängtade livsupplevelsen – ja, den leder oss till det enda sanna paradiset.

Så därför, min kära vän, ge inte upp.

Sök – och du skall finna.

Vi ska ju alla – var och en av oss – bli vägen, sanningen och livet.

DJÄVULSMEDVETANDET OCH KAPITAL-DIKTATUREN REGERAR

Som ni förstår av detta kapitels rubrik, så har vi fortfarande en hel del mörker och rent helvete att gå igenom.

Djävulsmedvetande och kapitaldiktatur är termer som du som läsare av denna bok redan har stött på några gånger, och som jag kommer att använda mig av även längre fram i texten, eftersom jag tycker att båda de här orden är synnerligen träffsäkra och aktuella. Jag har hämtat dem från Martinus oerhört rika och välutvecklade vokabulär.

Martinus skriver en hel del om djävulsmedvetandet, bland annat följande:

Det finns ännu ett otal områden och situationer där den jordiska människan inte endast uppträder med djuriskt medvetande, utan där denna djuriskhet, på grund av hennes överlägsna intelligens och makt över materiens krafter, är så överlägsen det djuriska att den absolut inte borde kallas djurisk, eftersom inget djur kan utföra sådana allt ödeläggande och livssaboterande handlingar. Endast den jordiska människan kan, på grund av sitt ofärdiga tillstånd, utveckla detta grymma beteende. Vi har därför i tidigare avsnitt av detta verk betecknat detta stadium av medvetande som djävulsmedvetande. Och det är resultatet av detta medvetande och den därav följande levnadsarten som befordrar den domedags- och ragnarökstillvaro som jordmänskligheten i sin nuvarande livsepok suckar och stönar under, i form av de stora världskrigen och de omätligt dyrbara krigsberedda vapenstillestånd som de, mellan dessa krig, ständigt känner sig nödsakade att upprätthålla. Här ser vi således att mänsklighetens eget inneboende djävulsmedvetande skapar en tillvaroform och en levnadsart inför vilken djurens levnadsart måste betraktas som vida mer human eller moralisk.
(Livets Bog, del 7, st. 2488)

Det är förklarligt nog allmänt känt att den moderna jordmänniskans praktiserande av den dräpande principen har en omfattning som är på många sätt chockerande och gigantisk i förhållande till djurens. En så fruktansvärt våldsam och mordisk individs medvetande blir vi,

enligt Martinus, tvungna att beteckna som ett djävulsmedvetande.

Ett medvetande som upprätthåller sitt liv genom att dräpa, mörda, stympa, massakrera och äta – ja, på alla tänkbara vis utnyttja och vanhelga – andra väsens organismer och följaktligen brukar sin höga intelligens helt i egennyttigt eller självisk intresse, bara för att därigenom kunna leva högt på andras bekostnad, kan sannerligen endast sägas vara till hinder och fördärv för andra väsens livslust eller livsglädje. Ett sådant medvetande bör självfallet betecknas som rent djävulskt eller sataniskt, eftersom denna sorts makabra gärningar inte på något sätt utgör livsvillkor för väsendena i fråga.

Martinus förklarar att de jordiska människorna varken är riktiga människor eller riktiga djur, utan ett slags övergångsväsen mellan dessa stora livsformer – en halvdjurisk och halvmänsklig tillvaroform, som i saga och sägen genom tiderna med rätta uppfattats som grunden till de människofientliga väsen vi lärt känna under de från forntiden härstammande begreppen troll och djävlar.

Vi kan i dag klart och tydligt se att denna typ av skräckinjagande figurer – som i sagans värld symboliserar lömskheten, ondskan och det allra hemskaste mentala mörkret – motsvaras av den moderna jordmänniskan. För visst är det så att inget annat väsen på detta klot ens är i närheten av att bete sig så infernaliskt som denna blodtörstiga varelse. Det mardrömslika helvetet, denna djävlarnas och trollens hemort, kan ju omöjligt bli mer realistiskt och chockerande manifesterat än på just de jordmänskliga krigsskådeplatserna och i de vederstyggliga djurfabrikerna och slakterierna.

Att pengar spelar en tämligen stor roll bland dagens jordmänniskor är såklart ingen nyhet. Ju mer pengar man har desto fler och dyrare prylar kan man köpa, men man kan också köpa sig makt.

Det är ovedersägligen en kuslig och totalt urspårad verklighet vi lever i, där härsklystna, giriga, självförgudande, depraverade och korrupta mångmiljardärer leker kungar, drottningar och allsmäktiga gudar, samtidigt som hundratals miljoner människor lider av akut undernäring. Kontrasterna är onekligen extrema och djupt tragiska.

Martinus konstaterar att det ändå är för väl att jordmänniskorna inte har kunnat erövra solljuset, luften och vattnet, för om så hade varit fallet, så hade dessa tillgångar för länge sedan säkerligen gjorts till privata egendomar av företagsamma och snikna individer.

På så vis menar han att jorden har räddats från en viss avfolkning, som annars skulle ha blivit följden, på grund av att vissa delar av jordklotets befolkning inte skulle haft råd att betala vad dessa livsförnödenheter då skulle ha kostat.

Vi är minsann i oerhört stort behov av att frigöra oss från den ödesdigra och alltmer absurda kapitaldiktaturen eller kapitalmakten, om vilken Martinus skriver följande:

Och håller inte samma diktatoriska strupgrepp sitt tag om allt som behärskas av den så kallade kapitalmakten?

Är inte denna makt just den allra nyaste och mest raffinerade, kamouflerade eller dolda formen av den allt annat än stagnerande diktaturprincipen?

Då ju allting kan värderas i pengar, värderas som kapital, blir den som har ett stort kapital en motsvarande stor maktfaktor. Han kan nämligen med sitt kapitals hjälp köpa andra väsens förmåga och arbetskraft. Denna köpta förmåga och arbetskraft blir hans krigsberedskap, hans vapen. Med dessa kan han tvinga de medväsen som är honom ekonomiskt underlägsna. På det sättet har många väsen och företagare tvingats till ruin eller undergång. Affärsdiktaturen leds nämligen inte av principen ”hellre ge än få”, utan i allra högsta grad av principen ”hellre få än ge”. Och då denna princip i stor utsträckning är lagligt skyddad och följaktligen medbestämmande i samhällets allmäntillstånd, förstår man att detta allmäntillstånd i motsvarande grad måste vara fullt av sorger och bekymmer. Ekonomisk ruin, konkurs och fattigdom måste vara oundvikliga faktorer i varje samhälle, så länge diktaturprincipen också har domäner på det ekonomiska området.
(Livets Bog, del 4, st. 1511)

Ja, vansinnigheterna duggade ganska tätt över jordmänskligheten redan för flera tusen år sedan, för att efter hand övergå i ett flertal kraftiga regnbyar, vilka nu utvecklats till ett intensivt och omfattande skyfall, som innehåller allt fler lögnaktiga, lömska, vilseledande, olycksdigra och dödsbringande inslag. Vi är således mitt inne i ett ytterst skadligt globalt villfarelseoväder, som tyvärr bara tycks tillta i styrka och som dessutom uppträder allt oftare tillsammans med sina allra käraste vänner, vilka vi känner som världens övriga naturkatastrofer.

Så varför inte – när vi nu med stor säkerhet dessutom kan konstatera att jordmänniskan iklätt sig djävulens av död och pina väl utsmyckade och mest skräckinjagande högtidsuniform – fortsätta vår besynnerliga resa genom lidandets alla diaboliska och spöklika labyrinter, där den kompletta galenskapen nu bevisligen har tagit ett kraftfullt strupgrepp på visdomen och tycks vara på väg att med stor beslutsamhet kväva densamma till döds.

Så illa kommer det såklart inte att sluta, men vi vet ju att vi alla måste ta oss igenom dessa helvetets irrgångar, där osanningar, hat och allt annat ologiskt härjar fritt, innan vi når fram till helig mark, där sanningen, kärleken och logiken råder. Vi kommer sålunda att få uppleva alltmer tilltalande, klargörande och helande ljus på vår resa ut ur okunskapens förbryllande mörker, för att till sist nå fram till det upplysta paradis som vi, hur otroligt det än kan låta, håller på att lägga grunden till, även om en sorgligt stor del av jordmänskligheten fortfarande – med en fanatisk iver – ägnar sig åt motsatsen.

De så kallade stormakterna har i dag väldigt mycket att säga till om här på jorden, och den som gör sig mest hörd och dessutom beter sig mest illa av dessa är utan tvekan USA, som ser sig själv som världens mäktigaste och självklara ledare, som frihetens och den sanna demokratins stolta fanbärare. Denna nation har under hela sin existens varit besatt av en makthunger av sällan skådat slag, som i våra dagar bara tycks eskalera och dessutom visa upp allt fler och groteskare inslag.

Enligt en rapport daterad den 8 mars 2022 från Congressional Research Service – som är en amerikansk federal, politiskt obunden myndighet, underordnad USA:s kongress – så har USA genomfört minst 251 militära interventioner mellan åren 1991 och 2022. Rapporten dokumenterar ytterligare 218 militära interventioner utförda av USA mellan år 1798 och år 1990. Det visar sig alltså att USA har verkställt totalt 469 militära interventioner mellan åren 1798 och 2022 – som alla har blivit bekräftade av USA:s kongress. Det ska dock starkt betonas att de här siffrorna endast är försiktiga uppskattningar och därtill utesluter en hel del aktiva ingripanden från USA:s militär, såsom ett stort antal hemliga operationer, talrika aktioner i konflikter i länder där USA:s trupper har varit stationerade ända sedan andra världskriget i ockupationsstyrkor, deltagande i

maffia-, krigs-, mord- och terrororganisationer som Nato, handlande enligt militära basavtal för de cirka 800 amerikanska militärbaser som finns utplacerade i omkring 80 andra länder, rutinmässig militär hjälp och militär utbildningsverksamhet.

Detta land hyser uppenbarligen en åtskillig mängd stridslystna och tämligen primitiva individer, som oavbrutet söker utlopp för sina aggressiva beteenden.

Ett angrepp från detta hungriga monster kan, som nog alla förstår, ske på många olika sätt, vilket vi också genom historien har fått se åtskilliga exempel på. Ibland har man valt att snabbt gå in med sina egna trupper och utplåna allt motstånd, för att därefter ersätta det angripna landets befintliga ledning med sina egna utvalda, lojala och mäkta korrumperade högerkrafter. I många andra fall har man, ofta under lång tid, försett vederbörande lands högerextrema krafter inom underrättelsetjänst, militär och polisväsende med svindlande summor pengar, militär utbildning och kolossala mängder med olika slags vapen. Allt detta – tillsammans med oerhört väl inarbetade och genomgripande desinformationskampanjer, en massiv och motbjudande propaganda samt mord på icke önskvärda politiska ledare – har ofta varit tillräckligt för att man också i dessa fall så småningom har kunnat lyfta fram sina egna väldresserade favoriter till de högsta maktpositionerna.

USA har genom åren invaderat ett stort antal länder, legat bakom massvis med statskupper, med stor glöd beväpnat och på alla tänkbara vis stöttat åtskilliga ytterst våldsamma högerextrema grupper samt utövat en omfattande statsterrorism där verkställandet av ett digert antal blodbad givetvis ingått. Man har således, i kraft av sin extraordinära sataniska förmåga, i vilken ett starkt stöd från flera maffialiknande terrororganisationer som Nato och CIA ingår, skapat fullständigt kaos och ett helvete på otaliga platser runt om i världen. Därtill har man på olika sätt blandat sig i val i länder som riskerat att få en politisk ledning som inte varit tillräckligt inställsam gentemot den amerikanska vapen- och dollarfixerade Vita huset-maffian. Med hjälp av dessa metoder, som alla innehållit mycket tydliga drag av besatthet och naturligtvis även varit högeligen kriminella, har man alltså försökt styra stora delar av världen till att bli USA:s lydstater. Man har härjat som den värsta djävul på nästan alla vårt jordklots kontinenter – utom möjligtvis Australien och Antarktis.

USA har i drygt 100 år haft en kommunistskräck som har tagit sig avskyvärda och komplett galna uttryck. De styrande i detta märkligt våldsbenägna land har, med stor hjälp av korrumperade medier, följaktligen under drygt 100 år spridit desinformation och en ofantlig mängd påhittade skräckhistorier om vad kommunismen innebär, allt i syfte att misskreditera och få världen att hata allt som kan tänkas komma nära en kommunistisk tanke. Man vill ge sken av att kämpa för den sunda demokratin och ett fritt företagsklimat, men det man egentligen förespråkar är ett förljuget militärstyre, där terror och falskhet blandas upp med den absolut råaste och mest osolidariska kapitalism som över huvud taget är möjlig. De mest maktgalna och egoistiska inom den rika överklassen har under denna period, av rädsla för att förlora sina helt absurda rikedomar och märkliga privilegier, gjort allt man kunnat för att så hat och misstankar mot alla som på något sätt velat se en jämnare fördelning av världens samlade resurser.

Om vi så granskar USA:s statschefer och deras ageranden lite mer specifikt, så kan vi utan svårigheter konstatera att det inte finns en enda amerikansk president som under denna period, fram till våra dagar, kan sägas ha gjort ett bra jobb.

Det vi här ser är i stället ett fullständigt haveri – både nationellt och internationellt. De sociala skillnaderna är rent groteska och de ekonomiska klyftorna är bråddjupa. Under de senaste decennierna har de barockt stora skillnaderna mellan de fattiga och de rika vidgats ytterligare, samtidigt som de sociala skyddsnäten är mycket begränsade. Det saknas också ett nationellt sjukförsäkringssystem som omfattar alla invånare. Anställda med låga löner har ofta varken sjukförsäkring eller rätt till sjukfrånvaro. Detta land har nu under många år även brottats med ett sjukt utbrett narkotika- och läkemedelsmissbruk, som givetvis lett till oerhörda sociala problem, både bland fattiga och rika. Om vi sedan tittar på den kost som majoriteten av USA:s medborgare varje dag belastar sina kroppar med, så begriper vi genast att behovet av sjukvård är alarmerande stort här. Dessutom vet vi ju att tillgången till vapen i detta militär- och vapenfixerade land är vettlöst stor, vilket givetvis leder till ett brutalt samhälle i fullständigt kaos.

Att alla dessa problem är så tydliga och av en sådan massiv storlek är självklart inte förvånande i ett land som bygger så mycket på

våld och dödsbringande verksamheter.

När vi så lägger till hur djävulskt man har betett sig gentemot oerhört många länder i övriga världen, vilket jag nyss påpekade, så kan ju betyget för denna djupt urspårade nations ledare omöjligt bli något annat än underkänt.

Här tycker jag att det passar väldigt bra att lägga in ett citat från den amerikanske språkvetaren och författaren Noam Chomsky. Han har sagt följande:

”Om man hade tillämpat Nürnbergprinciperna mot de amerikanska presidenter som har lett USA efter andra världskriget, så skulle samtliga ha hängts.”

Vi ser utan tvekan ett land i en djup kris, både på det nationella och det internationella planet. Hur USA fortfarande, trots alla dessa allvarliga brister, kan stå som ideal för många människor i världen är egentligen ofattbart. Dessa individer är dock oftast okunniga om de verkliga förhållandena och dessutom fast i den falska föreställningen om den så kallade amerikanska drömmen, där man talar om frihet och demokrati och att vem som helst kan bli enormt framgångsrik och förmögen. I dag vet ju de flesta av oss att USA har en samhällsstruktur som endast gynnar den redan rika överklassen. Det finns betydligt bättre möjligheter att nå sina drömmars mål i massor av andra länder än i just USA, där man alltså enbart omhuldar dem som redan är en del av den lilla men ytterst penningstarka eliten.

Den amerikanska drömmen, som trots allt många fortfarande tror på, är sålunda, som så mycket annat som kommer från USA, sprängfylld av svulstiga lögner. Det man i själva verket oftast ägnar sig åt i denna egoismens högborg är att trampa på de fattiga, de ”oviktiga”, och fjäska för de rika, de ”viktiga”. Detta gör man på de mest utstuderade sätt. Med hjälp av en oetisk, cynisk kapitalism och en genomrutten krigsmakt har detta självförgudande förtryckarland sedan länge ansträngt sig till det yttersta dels för att undanröja kommunister, socialister, fattiga och andra obekväma element som man inte har kunnat tjäna tillräckligt med pengar på eller som man av någon hopdiktad anledning har förklarat vara en allmän samhällsfara, dels för att kunna styra så många rika människor som möjligt, både på hemmaplan och i andra länder, till att älska och bli beroende av detta narcissismens eldorado.

Men det vi nu ser är början till slutet för denna så kallade stormakt. Man är på väg utför och handlar därför alltmer desperat. Detta kan vi tydligt se i de panikartade och lömska ageranden som man oavbrutet ger prov på gentemot sin omvärld. Alla de inhemska, mycket svårlösta problem som nu, på grund av långvarig ignorans och ett sjukt fokus på militär och vapenbaserad makt, bara tycks tillta, både vad beträffar omfattning och med vilken hastighet de breder ut sig, kräver såklart ett ledarskap med en helt annan inriktning än den som hittills varit gällande. Man har helt enkelt struntat i det som är verkligt viktigt. Därför befinner man sig nu i en, i högsta grad, ohållbar situation. Problemen har tagit sådana enorma proportioner, både nationellt och internationellt, att resan utför nu går allt snabbare. Landets fullkomligt sinnesrubbade och minst sagt avskyvärda krigshandlingar, som pågått under så oerhört lång tid och utspelat sig på så ruggigt många olika platser runt om i världen, har, tillsammans med en totalt otyglad och fullständigt urspårad satsning på militär upprustning, kostat ofantligt mycket pengar.

Det är framför allt detta ociviliserade och högst underutvecklade beteende som nu slår tillbaka – och det kommer att bli avsevärt mycket värre än så här.

USA har en milt sagt skenande statsskuld, som för närvarande är uppe på en nivå som är i högsta grad alarmerande och som känns ungefär lika befängd som den gravt obegåvade och fullkomligt livsfarliga gangsterliga som genom åren har skapat den. I augusti 2026 passerade USA:s federala statsskuld nämligen den svindlande gränsen på 40 biljoner (40 000 000 000 000) amerikanska dollar, samtidigt som just denna dollar blir ett allt mindre intressant betalningsmedel för en allt större del av världens övriga länder.

USA:s satsningar på militär överlägsenhet har resulterat i en högst allvarlig underlägsenhet inom många andra samhällssektorer, som till skillnad från den militära sektorn dessutom är väldigt viktiga. Detta visar sig tydligt i en total oförmåga att bekämpa fattigdom, drogproblem, hälsoproblem, miljöproblem, ojämlikhet, kriminalitet och det alltmer utbredda våldet. Vi noterar också att infrastrukturen är allvarligt eftersatt i stora delar av landet och på många ställen fallfärdig – ja, faktiskt rent livsfarlig.

Detta, under mycket lång tid, förhärskande vansinne, som givetvis är på definitiv kollisionskurs med livets eviga lagar, är ett otvetydigt

exempel på en extrem dödsåskådning och resulterar därför ständigt i svåra lidanden och plågsam död för alla de krafter som ligger bakom dess genomförande. Tiden som stormakt är bevisligen snart förbi för detta helt urspårade, mäkta våldsbenägna, oförblommerat krigsgalna och i skrämmande många avseenden destruktiva land.

Ett så i grunden infernaliskt beteende kan självfallet aldrig leda till något annat än undergång. Detta har vi kunnat konstatera gång på gång, genom jordmänniskans hela historia.

Återigen ser vi alltså att det vi sår får vi så småningom skörda.

Viktigt att ha i åtanke är också att varje människa endast kan bete sig på ett sätt som denna individs moraliska och övriga utveckling tillåter. Oavsett vad det handlar om, så är det av stort värde att vi förstår detta. Ingen kan hoppa över något steg i utvecklingen.

Alla gör vi fel, massor med fel, men med träning och genom att få känna på den återvändande energin från våra egna misstag lär vi oss att göra rätt. Detta gäller inom alla områden. Vi försöker, om och om igen, ibland tar det lång tid, men till sist har vi lärt oss – och då vet vi, då kan vi, och då är det dags att gå vidare. Nya erfarenheter förser oss med värdefulla insikter om livet – och gör oss på så sätt allt klokare.

Det finns alltid nya saker att lära sig och nya upplevelser att gå igenom. Något definitivt slut på detta sagolika äventyr, som vi kallar livet, existerar ju inte. Allt som finns i hela vårt fysiska, eviga och oändliga universum – från mikro-, via mellan-, till makrokosmos – är en enda stor rörelseocean, och all rörelse är ju tecken på liv.

Martinus förklarar:

Rörelse och liv kan sålunda inte åtskiljas, utan är, som nämnts, identiska. Det finns ingen som helst upplevelse av liv utan rörelse och ingen som helst rörelse som inte är upplevelse av liv. Men varje sak har två sidor: en utvändig och en invändig. Den invändiga sidan av rörelsen är sinnesförnimmelse, upplevelse av behag och obehag, tillfredsställelse av begär, hunger och mättnad, kort sagt, den är viljeföring, medvetande, tänkande och därmed förnimmelsen av liv. Den utvändiga sidan hos rörelsen är vibrationer, våglängder, grader av hastighet, mått och vikt, kort sagt, här är den endast fasta, flytande, gasformiga och strålformiga, föränderliga företeelser.
(Mänskligheten och världsbilden, kap. 30)

Vi själva och allt vi ser omkring oss, men även den materia som vi inte ser, som är för långt in i mikrokosmos eller för långt ut i makrokosmos för att vi ska kunna uppfatta dess existens, styrs således av våra eviga andliga väsen, oavsett om vi är en elektron, en atom, en molekyl, en cell, ett organ, en växt, ett djur, en jordmänniska, en planet, en stjärna, en galax, en galaxhop eller en superhop.

Martinus säger följande:

Det är riktigt att den materialistiska vetenskapen genom forskning har lärt sig att se att det så kallade mineraliska stoffet eller den mineraliska materien är rörelse, men att denna rörelse är uttryck för liv har ännu knappast blivit en fundamental, detaljerad kunskap för den i det fysiska förnimmelseperspektiv utifrån vilket den så att säga uteslutande iakttar. Därför kan man inte heller i det rent fysiska förnimmelseperspektivet ha någon verklig och absolut kosmisk världsbild. Den rent materialistiska världsbilden visar därför bara en bild av en ocean av högst olika rörelsearter, utan att dessa av ifrågavarande vetenskap är kända som uttryck för det bakom dem existerande livet eller medvetandet. Men denna vetenskap är ändå absolut nödvändig för människorna och kommer efter hand att belysas och förenas med den andliga eller kosmiska vetenskapen. Dessa båda vetenskaper kommer sålunda efter hand att bli till en enda vetenskap, som kommer att utgöra den absoluta sanningen och därmed livsmysteriets lösning. Den materialistiska vetenskapen är ju början till sanningens klarläggande eller uppenbarelse på det rent stoffliga eller materiella området i livsmysteriets lösning.
(Den eviga världsbilden, del 1, symbol 14, st. 7)

Detta spännande och mycket intressanta ämne kommer vi att beröra mer längre fram i boken.

Det är inte så konstigt att vi jordmänniskor upplever ilska ibland, av någon anledning, eftersom många av oss dagligen översköljs av mycken dumhet, från alla möjliga håll. Man kan lätt tappa humöret och bli arg och irriterad på den som gör något omdömeslöst. Men om vi tänker oss för, inser att det hela faktiskt bara är en fråga om utveckling, så behöver det egentligen aldrig bli några som helst våldsamheter eller bråk, oavsett vad det handlar om. Vi förstår att personen i fråga bara håller på att lära sig något som hen ännu inte

behärskar, och då kan vi, i stället för att bli ilskna och börja gräla, göra så gott vi kan för att hjälpa till på bästa möjliga vis. Vi vet ju nu att vi alla befinner oss på olika utvecklingsnivåer, och att varje individ endast kan handla i enlighet med sitt i högsta grad individuella utvecklingsstadium. Detta är en absolut och fundamental kunskap.

Vi begär ju inte att en femåring ska bete sig som en tjugoåring.

Det här innebär naturligtvis inte att vi bara ska acceptera alla tanklösa och fullständigt vansinniga ageranden. Vi ska givetvis påpeka om något är galet – och ibland behöver vi göra det väldigt tydligt. Men om förståelsen och kärleken till varje levande väsen finns där, så kommer vi att reda ut varje problem på absolut bästa och, för alla inblandade, mest utvecklande sätt.

För att kunna göra verkliga förbättringar är det av yttersta vikt att vi inte handlar i vredesmod, utan att vi i stället stannar upp, lyssnar, tänker efter och därefter agerar.

När vi nu ser oss omkring i världen, så är det lätt att få en känsla av att allt faktiskt håller på att gå åt helvete och att vårt stora mål är att snarast möjligt ödelägga vår planet och göra den helt obeboelig. Men så är det tack och lov inte – vi kommer varken att förinta oss själva eller jordklotet. Nej, sanningen är den att vi i stället närmar oss den kosmiska invigningen. Men för att kunna nå detta stadium måste vi först inse att vapen, fiendskap, krigshets, krig, djurplågeri, köttätande, miljöförstöring och propagandalögner inte är vägen dit.

Martinus klargör vad vi ovillkorligen måste lära oss för att kunna nå detta så åtråvärda utvecklingsstadium:

Att tro att vi kan skapa ett verkligt sunt och bestående välbefinnande för oss själva på bekostnad av vår nästas välbefinnande, glädje och livslust, är tillvarons allra största vanföreställning och manifestation av villfarelse, och därmed den största underminerande faktorn i allt skapande av den sanna eller verkliga upplevelsen av livet. Att komma fram till en absolut kosmisk klarsyn, ett kosmiskt medvetande, invigningen eller den stora födelsen, så länge man medvetet eller omedvetet i större eller mindre utsträckning berövar eller stjäl andra väsens tillgång till liv, ljus och välbefinnande, är lika omöjligt som det är omöjligt för en jordmänniska att ändra på solens temperatur, jordens gång eller månens sken.
(Livets Bog, del 5, st. 1814)

Vi gör alla vårt bästa, var och en på sitt unika sätt.

Jag känner mig helt övertygad om att vi kommer att reda ut alla missförstånd och problem – stora som små. Vi lär oss ju hela tiden av våra misstag, även om det ibland kanske inte ser så ut. Vi får själva känna på de elakheter och det lidande som vi utsätter våra medväsen för och utvecklas till följd därav till att bli alltmer ansvarstagande och humanare individer. Vi beter oss alltmer kärleksfullt gentemot alla levande varelser, både i vårt inre och yttre universum. Vi ska ju bli riktiga människor och tillsammans skapa ett strålande paradis här på jorden. Detta är absolut ingen naiv dröm. Nej, det är faktiskt inget annat än en ren och oförfalskad sanning.

När vi ser ut över världen i dag, så ska vi vara väl medvetna om att vi endast betraktar ett långt ifrån fullbordat konstverk, och då förstår vi också att inget kan vara varken bättre eller sämre än så som det för tillfället är.

Just det – för tillfället.

Genom att hela tiden försöka göra saker bättre uppnår vi till sist perfektion. När vi har nått tillräckligt långt i vår utveckling, så kommer vi aldrig att bråka eller kriga. Vi löser då alla problem med hjälp av vår stora humanitet, vår djupa kunskap om livets eviga lagar och vårt kärleksfulla beteende. Vår manifestationsprincip blir identisk med själva solens princip.

Martinus förklarar:

Solen, denna gudomliga, högsta ljus- och värmekälla och orsaken till all jordens prakt och paradisiska livsmöjligheter, skiner på, värmer och lyser över den så kallade onde såväl som den så kallade gode. Den utstrålar aldrig någonsin mörker – den kan inte ens någonstans skapa den allra minsta form av skugga. Solen är ljus och värme och kan endast vara ljus och värme. Skuggorna eller mörkret härstammar inte från solen, utan kan endast härstamma från mörka ting, vilket vill säga ting som är ett hinder för solens ljus och kraft. Överallt där mörker förekommer är det alltså inte solen, utan helt andra ting, som kastar sin slagskugga och inhöljer en större eller mindre del av sin omgivning i detta mörker. Dessa ting utestänger alltså solens ljus och värme och hindrar därigenom med sina slagskuggor andra väsen att få tillgång till livskällan.
(Kosmiskt medvetande, Mental suveränitet, kap. 20)

Vi ska nu fortsätta att granska både historiska och högst aktuella händelser och försöka reda ut vad som ligger bakom dessa många gånger märkliga och våldsamma beteenden. En helt och hållet grundläggande komponent i förståelsen av vad som verkligen har inträffat är naturligtvis den andliga aspekten av det hela.

Vi ser hur världen i dag domineras av en djävulsk egoism och en sällan skådad cynisk girighet, där USA, som tydligt visar att man ser sig som världens enda riktiga stormakt, med rätt att behandla resten av världens länder som sina lydstater, håller hårt, men också alltmer krampaktigt, i dirigentpinnen. Detta land, liksom många andra länder, har en fruktansvärt blodig historia, och är i våra dagar helt överlägset när det gäller att producera dödsbringande vapen, vilka man också mer än gärna ser till att sprida över hela världen. Man är den ohotade ledaren av den dödskultur som för närvarande har jordmänskligheten i sitt benhårda grepp.

Om vi går tillbaka lite drygt 100 år, så kan vi konstatera att USA:s hatobjekt nummer ett, som troligtvis de flesta vid det här laget känner till är Ryssland, faktiskt var det första landet på detta klot som försökte knäcka kapitalismens makt, genom att övergå till ett kommunistiskt samhällsskick. Att detta experiment missköttes och så småningom tvingades kapitulera för en oerhört rå och fullständigt hänsynslös kapitalism, berodde naturligtvis på att varken resten av världen eller ryssarna själva var färdiga med penningväldets skamlösa rofferi. Detta var den ena av de två mest avgörande orsakerna till misslyckandet med denna omdaning.

Den andra orsaken var att det hela skedde med hjälp av våld. Allt, helt oavsett vad det handlar om, som genomförs och upprätthålls med hjälp av sådana metoder har alltid varit, är och kommer alltid att vara dömt att gå i stöpet, eftersom det utsända våldet ofelbart kommer att slå tillbaka mot sitt ursprung.

Det var ju heller ingen sann kommunism som man här ägnade sig åt – långt därifrån. Man visste inte då hur man skulle gå till väga för att bygga ett verkligt kommunistiskt samhälle, vilket man inte heller vet i dag. Det fanns dock en i grunden ädel tanke och en stark vilja att skapa ett bättre samhälle. Vi får se det som ett viktigt test, en strävan att bryta egoismens och girighetens välde i världen. Detta försök var visserligen ganska dåligt, men ändock ett försök. Det var en indikation på att ett nytt tankesätt, i vilket man ställde sig på de

förtrycktas sida för att arbeta mot alla slags orättvisor, och en ny vilja, där drivkraften var att skapa ett mer jämlikt samhälle, hade väckts till liv. Vi förstår att det var ett embryo till något som ska komma att bli fulländat i framtiden.

I det här fallet var mänskligheten således inte på långa vägar mogen att ta klivet in i kommunismens värld. Men vi har lärt oss väldigt mycket av detta – och resan bara fortsätter.

I dag kämpar jordmänniskorna mot varandra på alla möjliga sätt. Det kan tyckas som att man hela tiden tävlar om vem som kan samla ihop mest pengar och prylar under sin livstid. Vi konkurrerar och slår ut varandra, i allas krig mot alla, tills vi ligger utmattade och nästan ihjälstressade, utan att förstå ett dyft av vad det hela ska leda till eller varför vi beter oss på detta vis.

En tämligen stor del av jordmänskligheten har för närvarande uppnått det största djävulsmedvetande som någonsin existerat här på jorden, där dessutom en obarmhärtigt cynisk kapitaldiktatur är överallt rådande. Mörkerskapandet är således komplett och urspårningen total.

Men detta är förstås nödvändigt. Vi måste alla få uppleva det mörkaste mörkret och vilket helvete våra vansinniga handlingar leder till, innan vi kan förstå hur vi ska ta oss an det arbete som så småningom ska leda oss alla in i det perfekta samhället. Denna framtida och helt sagolika tillvaro kommer varje levande väsen, utan något som helst undantag, att få uppleva.

Jorden ska bli ett kommunistiskt klot, där den högsta moralen härskar, där osjälviskheten och kärleken till vår nästa är så stor att vi alla då kommer att leva i fred och frihet, i en paradisisk tillvaro, där var och en har precis allt hen behöver för att kunna leva ett fullkomligt strålande, glädjerikt, intressant och bekvämt liv. Det är detta som är den sanna kommunismen.

Vi ska ta upp det här ämnet lite mer, längre fram i boken. Jag ville bara nämna det nu, för jag tror att många tänker, när man talar om kommunismen, att det är något som aldrig kommer att fungera, att det kommunistiska samhällsskicket har gjort sitt här på jorden, för all framtid. Till er kan jag bara säga att det faktiskt är dags att tänka om på den punkten.

Vi kommer nämligen alla, i sinom tid, att bli kommunister – men inte beroende på att någon tvingar oss att bli det.

Nej, självklart inte. Vi kommer att bli kommunister av egen fri vilja, just därför att vi, när vi har prövat på alla andra samhällsskick, kommer att inse att det enda hållbara sättet att leva – som i sanning leder till fred, frihet, jämlikhet, glädje, harmoni, välmående, trygghet och rikedom för alla – är det äkta kommunistiska. Vi hör nämligen alla ihop – ingen befinner sig ”utanför”. Vi är, var och en av oss, en liten del av den stora helheten. Vi är eviga väsen i det oändliga världsalltet – och vi är alla lika mycket värda. Det jag här talar om är följaktligen den fullkomliga kosmiska kommunismen.

Vi måste förstå att det vi har sett hittills inte i något enda fall varit ens nära ett äkta kommunistiskt statsskick. Inget land i världen har hittills klarat av att bygga upp ett verkligt sant kommunistiskt samhälle. Ryssland, Kina och flera andra stater har dock varit på rätt väg, viljan har funnits men förmågan har saknats. Därför har det hittills bara handlat om okunniga försök av en inte tillräckligt utvecklad mänsklighet.

Vi har nu under årtusenden sett prov på jordmänniskans flagranta inkompetens när det gäller att skapa ett hållbart, fredligt, jämlikt och kärleksfullt samhälle. Men det är också just genom alla dessa misslyckade försök som vi till sist blir ofelbara.

Vi behöver följaktligen grundligt undersöka alla olika sätt att leva, även de som innebär att vi gräver ned oss riktigt rejält i det allra mörkaste helvetet.

Att uppleva konsekvenserna av alla våra skiftande beteenden är således ett måste för att vi ska kunna utvecklas. Det är först när vi har gjort detta som vi kan förstå livets alla spelregler, vad som leder till elände och vad som leder till välbehag.

För att vi ska kunna leva i allkärlekens ljus behöver vi alltså arbeta oss igenom och till sist bli kvitt alla våra mörka sidor. Det lidande som vi på vår resa till att bli en riktig människa måste genomgå gör oss klokare och kärleksfullare, vilket gör att vi så småningom uppnår en sådan mognad att vi blir kapabla att skapa det perfekta samhället, som alltså kommer att byggas enligt kommunistisk modell. Jag vill här än en gång poängtera att jag nu alltså talar om sann kommunism – äkta kosmisk kommunism.

Men som sagt, vi återkommer till dessa spännande och mycket viktiga insikter.

Jag vill nu passa på att uppmana alla som vill tillägna sig en så

bra förståelse som möjligt av hur världen fungerar att inte endast ta in information från de stora och väletablerade medierna. I vissa frågor är dessa nämligen väldigt enkelriktade och kusligt ofta horribelt lögnaktiga, vilket blir solklart när vi till exempel väljer att granska och då med lätthet kan avslöja hur ensidigt och vilseledande man hela tiden har informerat oss om den mångfasetterade konflikt och det krig som nu pågått i Ukraina under många år samt hur vinklade och oriktiga uppgifter vi ständigt matats med beträffande covid-19. Det är djupt tragiskt att vi dagligen riskerar att bli rejält bortkollrade av denna mäktiga, korrumperade och vittutgrenade propaganda- och desinformationsapparat. Den tycks ständigt arbeta för högtryck, och de medier som stolta säger sig kämpa för det fria ordet, men ändå väljer att vara en del av detta manipulerande maskineri, gräver såklart sina egna gravar. Det är dock inte nog med all osanning man så förrädiskt gödslar runt sig. Nej, dessa medier är också, i väldigt många fall, skickliga på att tysta ner de uppgifter som man inte vill ska bli kända för allmänheten.

Vad gäller Ukraina, så bör vi komma ihåg att denna nation, vid sin självständighetsförklaring år 1991, var i besittning av mycket stora tillgångar inom flera områden, exempelvis i form av bördig åkermark och andra naturresurser. Här fanns också ett stort antal viktiga industrier, och enligt flera experter var denna nation högt utvecklad och hade goda framtidsutsikter. Men efter hand som ett antal hänsynslösa ekonomiska reformer genomfördes och ett sammanbrott av de ekonomiska relationerna med Ryssland och andra före detta sovjetstater blev ett faktum kunde man se tydliga tecken på hur Ukraina steg för steg, på flera områden, försvagades. Detta öppnade i sin tur upp för en alltmer märklig och fullständigt livsfarlig blandning av ultranationalistiska, nyfascistiska, nynazistiska och nyliberala krafter i landet.

USA, CIA, EU och Nato ansträngde sig sålunda till det yttersta för att öka på de spänningar som under lång tid funnits och växt sig allt starkare i Ukraina, inte minst genom att på olika sätt stötta synnerligen våldsamma och trångsynta högerextrema nationalister i dessas sammandrabbningar med landets rysktalande minoritet. Man lyckades på detta vis ställa till med en helvetisk oreda, vilket bland annat ledde fram till den USA-ledda statskupp som genomfördes år 2014, där Ukrainas folkvalde president Viktor Janukovytj avsattes.

Så långt hade allt således gått planenligt, nu skulle man bara se till att stärka den ukrainska militären rejält, tysta allt pro-ryskt i landet och därefter egga upp de stridslystna, högerextrema nationalisterna i Ukraina mot Ryssland.

USA har följaktligen, när kriget nu är i gång och stora delar av västvärlden hatar och försöker knäcka Ryssland, fått till exakt den situation som man under lång tid önskat och envist arbetat för att uppnå. Lyckan är således total. Vita huset och Pentagon gungar för närvarande i ett sällan skådat glädjerus, alltmedan krigets dödsflammor breder ut sig cirka 800 mil därifrån.

Ukraina hade alltså, redan långt innan det nu pågående kriget tog sin början, degenererat och blivit ett land med stor inflation, utbredd fattigdom, storskalig korruption, en oligarkisk struktur och många missnöjda grupper. Till allt detta elände måste vi tyvärr bifoga ett flertal fullkomligt hänsynslösa och tungt beväpnade högerextrema grupperingar, som vid åtskilliga tillfällen skapat tumult i landet.

Detta sorgliga tillstånd är resultatet av det politiska kaos och den grova misskötsel av landets tillgångar som vi under många år kunnat bevittna. Man har dock fått en hel del hjälp från både USA och Västeuropa med att genomföra flera av de helt vansinniga och så förödande ageranden som ligger bakom dagens situation.

Det har länge varit särdeles väldukat för den som i detta land velat dra i gång en subversiv verksamhet. USA:s krigshökar har såklart haft full koll på detta och därmed också lyckats styra händelseförloppet i precis den riktning som man sedan länge stakat ut.

Men att verkligen förstå varför så fullständigt sinnesförvirrade beslut ständigt tycks spottas ut från den pentagonformade eller femhörniga byggnad som kallas just Pentagon, där USA:s försvarsdepartement har sitt säte och varifrån man gång på gång sänder ut dödlig energi som rör om i världens alla hörn på de mest blodiga och avskyvärda sätt som tänkas kan, kräver att man först inser på vilken nivå de människor som ligger bakom dessa beslut befinner sig, rent utvecklingsmässigt. Att man så ofta väljer död och gränslöst lidande i stället för fredliga förhandlingar tyder såklart på något alldeles speciellt i dessa väsens tankeprocess.

Eftersom verklig logik – som på det allra djupaste planet, enligt Martinus, är detsamma som kärlek – bevisligen saknas hos dessa individer, kommer vi följaktligen att finna den grundläggande förkla-

ringen till deras okloka ageranden i deras allvarliga brist på kärlek.

Martinus ger oss här en välgörande lektion i sann logik:

Vad är då logik?

Logik är den planmässighet vars utlösning i manifestation eller skapelse ger hundraprocentig nyttoverkan. En hundraprocentig nyttoverkan åter är detsamma som uppenbarandet av en behagsförnimmelse, vars existens eller vidmakthållande inte på något som helst sätt grundar sig på synlig eller dold disharmoni, smärta eller lidande för något väsen. Men ett uppenbarande som endast kan vara hundraprocentig behagsmanifestation, utan att utgöra disharmoni, smärta eller lidande för något väsen, är ju detsamma som kulminationen av kärlek. Logik är alltså detsamma som kärlek. Något som inte är logiskt kan inte heller vara kärleksfullt, eftersom det är onyttigt och därigenom blir till slöseri med krafter, vilket ju är detsamma som tillintetgörande och nedbrytning av värden utan något skapande av ett uppvägande, rättfärdigande resultat. Det måste därför alltid vara ett minus, vilket i detta fall alltid är detsamma som en mental eller fysisk smärta. Kärlekslöshet kan alltså aldrig i något enda fall vara identisk med verklig logik och är därför primitivitetens främsta och absoluta kännetecken.
(Logik, kap. 82)

Ja, när vi förstår livets logik och vad sann kärlek är, så blir det ju solklart att det absolut inte är dessa ingredienser som figurerar i de strategier som kommer från Pentagon. Vi kan således än en gång konstatera att det man sysslar med när man jobbar fram sina krigsstrategier inte har något som helst med verklig logik att göra, och inte heller, som man ändå ofta brukar höra från dessa krigshökars håll, att det är demokratin man kämpar för, att man ska sprida en väl fungerande demokrati till länder som saknar en sådan. Men nu tror jag ju inte heller att det finns någon vettig människa som tror på dessa genomskinliga lögner. Självklart handlar det heller inte om att hjälpa ett annat lands medborgare av någon annan anledning.

Nej, absolut inte.

Här förstår vi att det endast rör sig om egoistiska, giriga, cyniska, fullkomligt skrupelfria och brutalt makthungriga väsens tillvägagångssätt när det gäller att skaffa sig så många egna fördelar som möjligt, oavsett hur mycket död och pina det innebär för andra vä-

sen. Vi ser här hur det otvivelaktigt mörkaste djävulsmedvetandet har fått helt fritt spelrum.

Detta ger oss också insikt om den djupast liggande orsaken till det här högst otrevliga beteendet, nämligen en låg utvecklingsnivå, som inte gör det möjligt för dessa väsen att handla på något annat sätt. Man saknar alltså ännu så länge de lidandeserfarenheter som behövs för att man ska kunna känna sann empati, förståelse och nästakärlek.

När vi verkligen har förstått detta, så behöver vi aldrig känna ilska eller bitterhet gentemot någon. Vi inser att alla de väsen som handlar galet inte har förmåga att agera på något annat vis. Vår uppgift blir då att på ett hänsynsfullt sätt se till så att dessa individers omogna beteenden ställer till med så lite skada som möjligt. De bör givetvis omgående förflyttas till positioner där de inte har någon som helst makt över andra människor eller djur.

USA:s makthavare har under vissa perioder, ända sedan år 1917, varit drabbade av en intensiv rädsla för och ett starkt hat gentemot kommunismen och dess eventuella spridning över världen. Vi vet att de alltid har sett kommunismen som något av det absolut värsta som finns här på vår jord – och att detta samhällsskick har varit och fortfarande är det största röda skynke man kan tänka sig för denna extremt narcissistiska och självgoda stats politiska elit.

Den som har studerat USA:s utrikespolitik känner givetvis till vilka rent djävulska och ofattbart barbariska handlingar som detta lands kommunistskräck har lett till runt om i världen.

Med hjälp av sin stora militära styrka har man länge velat skaffa sig full kontroll över jordklotets alla stater, för att, med den makt och överblick som detta skulle innebära, framför allt kunna se till så att inget land då skulle få minsta lilla möjlighet att bygga upp något som skulle kunna likna ett kommunistiskt samhällssystem – och att man såklart, under sådana omständigheter, även skulle ha de absolut största och bästa förutsättningarna för att med sina egenkonstruerade och fullkomligt samvetslösa metoder kunna bestämma över och utan några som helst begränsningar ha tillfälle att närhelst roffa åt sig av hela vår världs tillgångar.

Eftersom kommunismen för närvarande inte utgör något stort hot mot den cyniska kapitalism som råder i världen, så skulle man ju faktiskt kunna tänka sig att Vita husets och Pentagons allra ivrigaste

bekämpare av kommunism och socialism, det vill säga alla deras anställda, kanske inte längre behöver se det som helt nödvändigt att varje dag köra till och från jobbet, iklädda full stridsmundering, med sina senast inköpta privata stridsvagnar av modell M1 Abrams, även om kommunistskräcken fortfarande är ständigt närvarande och orsakar en hel del nervsammanbrott hos dessa stolta krigsföre-språkare.

Vi bör också tillägga, så att alla verkligen vet vad som gäller, och för att allas högsta möjliga säkerhet ska kunna bibehållas, att de här viktiga människornas arbetsmiljö givetvis måste hållas kliniskt ren från allt tal om fredsförhandlingar och militär nedrustning, och att den som inom dessa byggnaders väggar, Vita husets och Pentagons, visar minsta tecken på att svikta i sin övertygelse om att krig är enda lösningen på alla problem omedelbart måste kastas ut, omhändertas och åtalas för ett av de absolut allvarligaste brott som en människa kan begå, nämligen ”fredsstiftande verksamhet”. Samma sak gäller naturligtvis om någon individ vid något enda tillfälle, i dessa heliga byggnader, otroligt nog skulle få för sig att visa minsta lilla politiska vridning åt vänster, eftersom detta garanterat skulle framkalla både migrän och hjärtklappning och därmed också en överhängande risk för massiv hjärnblödning och akut hjärtinfarkt hos denna förrädares laglydiga medarbetare, dessa hela vår världs så betydelsefulla och oersättliga beskyddare. I detta omskakande fall skulle brottsrubriceringen i stället bli ”humanitär verksamhet”.

Straffet för vart och ett av dessa båda förskräckliga brott sägs för närvarande vara 1 000 000 år i isoleringscell. Vi kan dock inte vara riktigt säkra på om detta verkligen stämmer, eftersom ingen ännu har blivit dömd för någon av dessa illgärningar. Det ryktas emellertid att det ska finnas väl insatta källor som bestämt hävdar att det är precis så här det är och som dessutom menar att denna, som vissa tycker, lite onödigt långa fängelsevistelse skulle kunna utökas vid speciellt svåra brott – ifall exempelvis den som åtalats för något av de nyss nämnda missdåden även skulle ha ägnat sig åt något så fruktansvärt och avskyvärt som någon form av sanningssägande.

Men …

Nej, stopp nu.

Riktigt så galet är det faktiskt inte ens i denna så abderitiska och lugubra miljö … ännu …

Eller …?

I dessa byggnader härskar icke desto mindre en alldeles speciell och ytterst ruggig mentalitet, i vilken en ständig makthysteri och en helt absurd böjelse för krig och vapen av alla de slag är totalt dominerande. Moralen är här sålunda mer lik ett vilddjurs än en riktig människas, och som vi nyss kunde konstatera, så har sanningen och den korrekta logiken aldrig varit välkommen att hälsa på i dessa individers medvetanden, samtidigt som egoismen och girigheten inte tycks ha några som helst begränsningar.

Allt detta sammantaget visar med en kuslig övertydlighet hur fullständigt livsfarliga och himmelsskriande olämpliga dessa personer är i just de positioner som de nu är innehavare av.

Det finns ju inget mer vansinnigt än krig, så därför blir naturligtvis det slutliga svaret på varför man kan planera och genomföra något så sjukt galet helt enkelt att man inte har bättre förstånd, man befinner sig, som vi nyss kunde slå fast, på ett så lågt stadium i sin utveckling att man inte kan handla på något annat sätt.

Dessa primitiva väsen har följaktligen inte den minsta aning om att de faktiskt, på det mest minutiösa sätt man kan tänka sig, gräver sina egna gravar.

Vi ska naturligtvis också vara väl medvetna om att den groteskt omfattande vapenindustrin i detta land har en i det närmaste ofattbart stor makt. Likt en gigantisk giftspindel spinner den sina starka trådar genom varje liten del av det amerikanska samhället – och kontaminerar på så sätt hela landets uppbyggnad och befolkning.

Vi ska nu granska ytterligare några anledningar till USA:s så våldsamma och aggressiva utrikespolitik.

Om man vill förstå varför något händer, så är det av största vikt att känna till så mycket som möjligt om de aktuella händelsernas ursprung, att man får veta i vilken historisk, ekonomisk, politisk och social kontext de har utvecklats.

Vi ser dock, dag efter dag, hur de stora medierna inte bryr sig särskilt mycket om detta, utan gör precis raka motsatsen – man spelar uteslutande på känslor. De goda och de onda pekas ut, och politikerna känner sig pressade att ta parti. På det här sättet trappar man naturligtvis endast upp de konflikter som finns, vilka man i stället borde belysa på ett objektivt, genomgripande och sanningsenligt sätt.

Om vi ser tillbaka på jordmänniskans historia, så kan vi genast konstatera att krig och elände har varit en ständig följeslagare till denna alltmer komplexa varelse. När det gäller att hitta på nya sätt att skada och döda varandra har uppfinningsrikedomen nu nått en fullkomligt förnuftsstridig nivå. Vi kan i våra dagar sända i väg kärnvapen, som är placerade på interkontinentala ballistiska missiler, med en hastighet på runt 20 000 kilometer i timmen, som med hjälp av raketdrift kan träffa ett mål som befinner sig så långt borta som drygt 10 000 kilometer. Det finns i dag närmare 13 000 kärnvapen över hela världen och ungefär 1 800 av dessa står redo att avfyras inom loppet av några minuter, och har en total sprängstyrka som motsvarar nästan 50 000 Hiroshimabomber.

Med kärnvapen kan man döda hundratusentals människor på bara några sekunder. Lidandet skulle således bli ohyggligt och ödeläggelsen oöverskådlig om man skulle få för sig att börja använda sig av sina absolut värsta vapen. På ett sätt har man emellertid redan gjort det, och då tänker jag inte enbart på bomberna som USA fällde över Hiroshima och Nagasaki år 1945 – jag inkluderar även de kärnvapentester som vårt stackars jordklot har fått utstå. Enligt artikeln ”Vad är kärnvapen?” från Svenska Röda Korset, publicerad den 1 augusti 2022, så beräknas fler än 2,4 miljoner människor dö av cancer på grund av de över 2 000 kärnvapentester som gjorts. Man skriver också att sjukhus fortfarande behandlar tusentals patienter för skador som uppkommit efter bomberna – detta gäller både överlevande och deras barn.

Ja, vad ska man säga?

Det är svårt att finna ord för hur sorgligt det känns att bevittna jordmänniskans alla makabra urspårningar.

I dag är det dessutom värre än någonsin, när det gäller att stapla fullkomliga vansinnigheter på varandra, inom alla möjliga områden.

Vad är det då som gör detta?

Ja, det handlar såklart om vårt utvecklingsstadium.

Det vi hittar som grundläggande faktorer till dagens krigsidioti är således angreppsmentaliteten och försvarsmentaliteten, som ännu är helt dominerande hos jordklotets människor. Den verkliga fredsmentaliteten finns endast hos en ytterst liten del av människorna. Det där självviska beteendet, det som i djurriket är den största dygden, och som kan uttryckas med mottot ”var och en är sig själv

närmast", är synnerligen påtagligt i världen i dag. Detta djuriska adelsmärke är naturligtvis självklart och grundläggande för djuret, det har ju med dess överlevnad att göra.

Det är alltså denna djuriska självbevarelsedrift, denna inom djurriket så viktiga egenskap, som vi jordmänniskor till stora delar har kvar inom oss, vilket inte är så konstigt, eftersom vi ju tillbringat så kolossala tider i just djurriket – och dessutom ännu inte helt lämnat detta rike. Jordmänniskan är alltså inte något renodlat djur, men heller inte en färdigutvecklad människa.

Martinus kärnfulla formulering lyder:

Hon är en sårad flykting mellan två riken. Hon befinner sig för närvarande i ett ingenmansland.
(Livets Bog, del 1, st. 82)

För att fullt ut förstå detta resonemang, så måste man också förstå den så kallade reinkarnationsprincipen, vilken vi ska titta närmare på längre fram i boken.

Som jag nyss beskrev, så förfogar jordmänniskorna i dag över vapen som har en nästan ofattbar kapacitet. Vi har sålunda, med hjälp av vår intelligensutveckling, försett oss med besinningslöst välvässade klor och huggtänder, vilket gör att vår primitiva, djuriska och instinktmässiga självbevarelsedrift kan få katastrofala följder. Men i samband med denna kosmiska dödsepoks avtagande, tilltar en ny och i sanning mycket livgivande intressesfärs utveckling.

Martinus ger oss följande analys:

Denna nya intressesfärs objekt är just alla psykiska, själsliga eller andliga detaljer hos det levande väsendet eller själva livsmysteriets lösning. Genom denna nya medvetandesfärs utveckling eller mognad får individen efter hand förmåga att överblicka livsupplevelsens dödsepok. Såväl den jordiska människan som alla djur lever alltså i tillvarons verkliga dödsrike. De levande väsendena här är på sätt och vis "döda" väsen när det gäller kunskapen om kosmos eller livsmysteriet. Den sanna kunskapen om det verkliga livet är således helt begravd i den jordiska, materialistiska självbevarelsedriften, äganderätten, nationalismen och alla andra former av självbevarelsedriftens djuriska utslag.
(Livets Bog, del 5, st. 1773)

Vi ska också komma ihåg att väldigt många av jordmänniskorna alltjämt, utan att detta beror på självbevarelsedriften, begagnar sig av den dräpande principen. Skälet till ett så primitivt agerande är i dessa fall i stället ett outvecklat medvetande, där lusten att jaga och döda, samt njutningen av att äta kött och blod fortfarande råder och anses som självklarheter. Man är därtill av allt att döma renons på kunskap om det ansvar man har gentemot alla de väsen som lever sina liv i den kropp man för närvarande är föreståndare för.

Om detta skriver Martinus bland annat följande:

Att förstå det onaturliga med likbränning är självfallet inte lätt för individer som ännu lever i en primitiv uppfattning om tillvaron och endast kan uppfatta människor som de enda helt och fullt berättigade livsformerna eller som de enda väsen som står under det femte budets beskydd. Människor, som till följd av sin primitivitet eller sitt outvecklade medvetande ännu måste leva på en sådan hednisk medvetandenivå eller med en sådan naiv uppfattning, kan naturligtvis inte känna samvetskval när andra former av levande väsen berövas livet. I god tro, stundom rent av med stor begeistring och lustkänsla, jagar de och dräper massvis med stora djur – ja, till och med tävlar med andra djurmördare eller jägare om att nedlägga eller mörda det största antalet djur, om att uppvisa det största jaktbytet. Det är alltså inte av självbevarelsedrift, inte av nödvärn, utan i en mängd fall uteslutande på grund av den från djurriket nedärvda mordlusten som människorna dräper. Överträdandet av det femte budet har blivit en sport hos människan och har sålunda här nått sin kulmination. I de av människorna själva instiftade lagarna finner denna sport naturligtvis sitt beskydd, i synnerhet som människorna i stor utsträckning ännu med välbehag njuter av kött och blod. Och med detta beskydd som säkerhet tror sig människan vara fri från alla obehagliga efterverkningar av denna sin dödsbringande tendens och anar alltså inte att det existerar eviga lagar som helt oberoende av de jordiska lagarna absolut oundvikligt betingar att ”vad man sår får man också skörda” och att varje individ alltså genom sitt handlingssätt bygger sitt kommande öde, liksom hans nuvarande öde är ett samlat resultat av hans utlösta handlingar i en tidigare tillvaro.

(Bisättning, kap. 11)

Så här i slutet av detta kapitel, i vilket vi bland annat berört likheten mellan jordmänniskan och sagans djävlar och troll, kommer jag att tänka på följande citat ur **”The tempest”** (**”Stormen”**), en pjäs skriven av **William Shakespeare**:

”Hell is empty and all the devils are here.” (”Helvetet är tomt och alla djävlarna är här.”)

VÄSTVÄRLDENS LÖGNER, PROPAGANDA OCH BLODIGA AVTRYCK

Människan är en mycket komplex varelse, som genom historien har gett oräkneliga exempel på sin konstruktiva förmåga på alla möjliga områden, men också visat prov på sin fullkomligt hänsynslösa och gränslöst destruktiva sida. Dessa vitt spretande talanger beror såklart i grunden på att man ännu inte har nått mänsklighetens fulländning. Stor humanitet har blandats med fruktansvärd grymhet. Man har krigat, byggt imperier, slaktat och slaktats, byggt upp och raserat, byggt upp igen och raserat igen.

Vi känner ju till en hel del om hur de europeiska kolonialmakterna byggde sina imperier, hur egoismen tog sig fullständigt vedervärdiga uttryck i behandlingen av stora delar av resten av världen under flera århundraden.

Efter dessa härjningar tog USA, med sin djävulska militär, över denna maktens och dödens stafettpinne och bestämde sig i samma ögonblick för att se till så att inget mer sådant skifte skulle kunna ske, helt enkelt genom att man sedan dess har gjort allt man kunnat för att gömma denna dyrgrip under så många miljoner lik som möjligt. På botten av ett hav fyllt av blod, inälvor och andra likdelar, och över vars yta ett växande giftmoln ständigt brer ut sig, har nu denna maktens och det högsta djävulsmedvetandets klenod funnit sin sista vila.

Dagens så kallade västländer har alltså väldigt ofta betett sig fruktansvärt illa mot övriga världen – och gör det fortfarande.

Man har byggt imperier, mördat, torterat, förslavat, förgiftat, manipulerat, massakrerat, konspirerat, ruinerat, plundrat, tyranniserat, terroriserat, bombat sönder, idkat droghandel, ägnat sig åt korruption i stor skala, tvingat sig till handelsprivilegier, brutit avtal och på alla möjliga sätt betett sig som rena djävlar.

Det tycks således finnas hur många exempel som helst på dessa vidriga beteenden.

Storbritannien och Frankrike var under lång tid två av världens makthungrigaste och våldsammaste stater, vilket inte minst Kina fick känna på vid de två så kallade opiumkrigen – det första utspelade sig åren 1839–1842 mellan Kina och Storbritannien och det

andra, även kallat Arrowkriget, ägde rum åren 1856–1860 mellan Kina och de då förbundna kolonialmakterna Storbritannien och Frankrike. Dessa båda forna världsmakter, som länge har haft och fortfarande har ett stort behov av att markera sin närvaro i världen, har också varit bittra fiender och krigat mot varandra många gånger genom historien. År 1707 bildades Storbritannien, innan dess var det alltså England och Frankrike som hade otaliga, stora och ibland väldigt utdragna krig sinsemellan – det längsta var det så kallade hundraårskriget, som ägde rum åren 1337–1453 och alltså egentligen varade i hela 116 år. Vi ska dock komma ihåg att man inte krigade hela tiden under denna period – år 1360 slöts en tämligen osäker fred, som snart bröts, och runt sekelskiftet inträdde på nytt en period av bräcklig fred, då båda länderna huvudsakligen var upptagna av interna politiska problem och inre stridigheter. Efter denna paus fortsatte sedan kriget ända fram till den slutliga franska segern år 1453.

Vi ska inte fastna i dessa galenskaper, utan i stället flytta fram till betydligt mer aktuella vansinnigheter, men tyvärr inte mindre.

Här står vi nu alltså, jordens hela mänsklighet, så klok och så gränslöst kärleksfull, men ändå så …

Nej, vänta nu. Vi tar om det där.

Här står nu alltså en förkrossande majoritet av jordmänniskorna, i olika grad bristfälliga och ologiska, på randen till det tredje världskriget och stirrar rakt ut, med tomma, okunniga blickar, som levande döda, offer för den massuggestion och dödsåskådning som deras primitiva flockmedvetande gör dem till trofasta medlemmar av.

Man har stängt igen den upplysta och av all världens vackraste konst utsmyckade dörren till den kosmiska sanningen, till logiken, till den eviga allkärleken, låst ordentligt och sedan tappat bort den gyllene nyckeln på sin väg genom den totala tankekollapsens vilseledande korridorer. Den glödande och av dödliga eldstungor ständigt belamrade porten till helvetet, bakom vilken det allra mest skräckinjagande, explosiva och djävulska tankeklimatet har sin hemvist, har i stället öppnats upp på vid gavel i dessa väsens så förgiftade och farligt primitiva medvetanden. Man släpper nu ut och ger fritt spelrum åt det djupaste hatet, den kompletta dårskapen och de definitivt monstruösaste, sjukligaste och vedervärdigaste skändligheterna. Betingelserna för ett rent helvete är härmed de absolut

bästa tänkbara. Det totala djävulsmedvetandet härskar följaktligen. Frågan är hur stort dess byte ska bli den här gången.

Ska det bli så att detta från USA:s sida så länge planerade och högt önskade proxykrig i Ukraina kommer att mynna ut i ett tredje världskrig?

Ja, den risken finns naturligtvis – och i kombination med den krutdurk som länderna i Mellanöstern utgör, så är faran för en global katastrof utan tvekan överhängande.

Lyckligtvis finns det goda krafter som jobbar för en fredlig lösning i Ukraina. Det mest seriösa förslaget hittills kom från Kina i slutet av februari 2023 – och borde kunna leda till att de stridande parterna sätter sig vid förhandlingsbordet. Det är en alldeles utmärkt fredsplan, som förhoppningsvis kommer att leda till bra förhandlingar och en hållbar fred.

USA visar naturligtvis upp ett direkt motsatt agerande. Man matar Ukraina med ofantliga mängder vapen. Man lyckades till och med, med stöd från övriga västmakter, där Storbritanniens dåvarande premiärminister Boris Johnson gick i spetsen, stoppa de fredsförhandlingar som skulle inledas i början av mars 2022. Detta handlande är i och för sig självklart. Det är ju USA vi talar om, och i frågor som dessa styr man enkelt sina små europeiska knähundar. Man vill givetvis inte ha fred, när man nu äntligen har fått i gång det krig som man arbetat så hårt för att uppnå. Man vill demonstrera för resten av världen vilken oerhörd makt man har, bland annat genom att visa hur man styr hela Europa till att agera på ett sätt som till sist ska knäcka Ryssland – och på så vis också skrämma upp ett annat stort land, Kina, som man under många år har siktat in sig på. USA:s nästa krig kan mycket väl bli mot just Kina. Förberedelserna har alltså varit i gång under många år, bland annat med hjälp av de vanliga metoderna, såsom massiv misskreditering av allt kinesiskt, en vämjelig desinformation, ett alltmer besynnerligt handelskrig och en till stora delar helt sinnessjuk propaganda.

USA har under mer än hundra år jobbat hårt för att koppla ett stadigt grepp om världens övriga länder, och vid andra världskrigets slut, när stora delar av Europa låg i spillror, såg man en ypperlig möjlighet att axla rollen som världens härskare. Detta gjorde man med största glädje, en skrämmande iver, ett enormt självförtroende, en kommunistskräck av astronomiska mått och ett synnerligen

lömskt djävulsmedvetande, som redan då var omfattande och som nu obestridligen nått sin kulmen.

USA:s världsherravälde är på många sätt makabert och, som vi sett åtskilliga exempel på, rent djävulskt. Med hjälp av sin militära dominans, sina grova lögner och sin fullständiga hänsynslöshet har man hittills styrt och ställt som man velat.

Vi bör dock komma ihåg en annan oerhört viktig ingrediens i detta rovgiriga lands sjukliga hybris, nämligen dollarns skenbara styrkeposition i världen. Det som upprätthåller och stärker denna position är framför allt efterfrågan. Minsta attack mot den avgudade dollarns globala dominans ses av USA som en krigsförklaring.

De som på allvar vågat utmana dollarn, som exempelvis Saddam Hussein och Muammar Gaddafi, har för denna fasansfulla illgärning fått betala med sina liv.

Ett stort problem för USA är att det nu tycks som om allt fler stater söker sig bort från dollarn som betalmedel. De så kallade BRICS-länderna (Brasilien, Ryssland, Indien, Kina och Sydafrika) har klargjort att man vill slippa dollarn och skapa ett rättvisare betalningssystem. Att på detta sätt försöka bryta sig loss från dollarn är såklart ett viktigt steg i att helt frigöra sig från USA:s ödesdigra hegemoni, vilket även innebär ett jättekliv in i en betydligt jämlikare, fredligare, tillförlitligare och trevligare värld.

Flera åtgärder mot dollarns dominans antas allt oftare av länder i den så kallade globala södern, som består av stater från Afrika, Asien, Latinamerika och Oceanien. Att dessa länder, som i väldigt många fall varit utsatta för USA:s och Europas grymma översitteri och våldsamma härjningar under flera århundraden, vill komma bort från den förödande och diaboliska maktutövning som dessa usla förtryckare bedrivit och fortfarande ägnar sig åt är ju en självklarhet.

BRICS kallas numera också för BRICS+, eftersom även Egypten, Etiopien, Förenade arabemiraten, Indonesien och Iran antagits som medlemmar. BRICS+ har därutöver 10 så kallade partnerländer (Belarus, Bolivia, Kazakstan, Kuba, Malaysia, Nigeria, Thailand, Uganda, Uzbekistan och Vietnam). Ytterligare drygt 40 nationer, däribland Turkiet och Serbien, har visat stort intresse för detta spännande och lovvärda BRICS-projekt, som i juli 2025 representerar 44 procent av världens totala bruttonationalprodukt (BNP), mätt med köpkraftsjustering, och 56 procent av hela världens befolkning.

Jag har naturligtvis inget särskilt emot själva landet USA och dess invånare, det är bara det hänsynslösa beteende som de styrande i detta land gång på gång visar upp – ett i högsta grad skurkaktigt, monstruöst och chockerande uppförande – som jag starkt kritiserar.

Jag menar att dessa kriminella makthavares djävulska handlingar definitivt bör blottläggas, inte minst för deras destruktiva inflytande på Sveriges pinsamma regering, som dyrkar alla dessa härsklystna banditer och gör allt för att lyda och efterlikna dem.

Man matar oss oavbrutet med en vämjelig propaganda och alla lögner man kan komma på, framför allt rörande Kina och Ryssland. Denna avsiktligt falska information pumpas sålunda ideligen ut från våra lättlurade och i åtskilliga fall gravt korrupta medier – ett sjukt förfarande som är minst sagt både upprörande och fördärvligt. Det riskerar förstås att underminera alla mediers trovärdighet och är på så sätt ytterst skadligt för hela vårt samhälle. De flesta som nås av dessa absurda lögner och illvilliga påståenden har dessutom varken ork eller lust att undersöka sanningshalten i dem, utan tuggar lydigt i sig dem som vore de absoluta sanningar.

På detta vis byggs ett ytterst labilt och livsfarligt samhälle – ett samhälle där den största delen av befolkningen, med perfid och äckligt effektiv assistans av den rekordartade uselhetens makter, skapar sig en skrämmande och förvrängd bild av verkligheten.

Jag ska nu lägga fram ytterligare bevis på hur allvarligt sjukt hela vårt nuvarande system är och hur lurade vi gång efter annan blir till att delta i denna fullkomligt vansinniga kapitaldiktatur, där dessutom militära krafter tillåts växa på ett förryckt och olycksbringande sätt.

Jag själv är naturligtvis emot allt vad krig heter, men jag är också emot alla de krafter som under lång tid har provocerat Ryssland och verkligen ansträngt sig till det yttersta för att skapa förutsättningar för just det krig som vi i dag tvingas bevittna. Därför tycker jag att det inte bara är angeläget att få stopp på det krig som nu pågår, utan också att alla världens nationer går samman och skapar de riktlinjer som gör att en situation som kan leda till krig aldrig uppstår. I samband med detta väsentliga arbete bör man också, snarast möjligt, ta fram ett helgjutet underlag för ett slutgiltigt förbud mot alla krig. Det är hög tid att vi kommer överens om hur vi tillsammans ska bygga en vacker värld för alla jordens invånare, där en total global demilitarisering självklart ingår.

När det gäller den pågående konflikten, så vet vi ju att USA under lång tid har matat Ukraina med allehanda vapen och militär utbildning. Man har också i flera andra grannstater till Ryssland varit den drivande parten när det gäller att bygga nya Natobaser och biologiska labb, där man utvecklar biologiska stridsvapen. Man har till och med arbetat med att få fram ett speciellt virus som ska kunna användas för att angripa endast etniska ryssar. Dessutom har man både i och kring Ryssland stöttat ett flertal olika högerextrema rebeller och separatiströrelser.

USA:s rovlystna makthavare är specialister på att med alla tänkbara medel, ofta grovt kriminella handlingar, nästla sig in i och skapa kaos i andra länders regeringar och olika hemliga organisationer. Man stöttar korrumperade politiker, fascister, nazister, terrorister, gerillakrigare, militärer, poliser och andra våldsbenägna, predatoriska individer, varpå man med dessas hjälp och en uppsjö av påtryckningsmedel styr ifrågavarande länders politik. Man utbildar och förser således världens farligaste och mest krigiska personer med livsfarliga vapen, ofta via CIA och Nato.

De köpta och väldresserade USA-ledda medierna här i väst har givetvis inte brytt sig om att uppmärksamma detta, utan har i stället helt riktat in sig på att bygga på sina redan sjukt överdrivna lögner, bara för att vilseleda och fösa in så många som möjligt i den mörka och förrädiska dimman av osanningar och masspsykos, där krigens dyrkade orkesterledare, vid namn USA, som vanligt står ohotad på podiet och dirigerar sin stora, lättledda men också ytterst kompetenta mordorkester. Alla spelar sin del med stor ackuratess, exakt enligt det disharmoniska och blodbestänkta partituret. I den månghövdade publiken sitter miljardärer, politiker och militärer i givakt och lyssnar trollbundet på varje ton som släpps i väg från det väldrillade orkesterdiket, där EU, Nato, CIA, MI6 och alla deras djupt korrumperade medarbetare från världens övriga mest giriga, egoistiska och stridslystna organisationer har valt att samlas för att framföra sina tätt på varandra följande konserter. De musikstycken man spelar har komponerats av den högt dyrkade dirigenten – och bär tydliga spår av hegemoni, med kraftigt våldsamma inslag. Vi blir också tämligen snart varse hur lika varandra alla styckena faktiskt är. Ja, man skulle rent av kunna säga att det är samma musikstycke som upprepas om och om igen. De flesta som sitter hemma och lyssnar

på dessa konserter via radio eller tv har för länge sedan nått det massuggererade stadiet, eftersom man under lång tid, innan de aktuella konserterna, från allehanda medier, ideligen matats med information om hur fantastiska, moderna, briljanta och i en klass för sig själva, skyhögt över alla andra musikaliska verk, dessa gudomliga kompositioner verkligen är och vilka helt enastående musiker som kommer att framföra dem, och är därför inte i stånd att märka av det tydliga faktum att orkestern liksom aldrig tycks hitta riktigt rätt, trots att alla deltagare slaviskt följer med i kompositörens, tillika dirigentens, anvisningar. Ytterst få av dem som lyssnar tycks alltså ha förmågan att genomskåda det här, utan uppfattar i stället detta fullständiga haveri till musikstycke som den vackraste musik som någonsin framförts. Denna märkliga händelse kan sannerligen upplevas som mycket förbryllande, eller kanske bara skrattretande, för någon som inte har låtit sig suggereras in i detta så välregisserade drama.

USA har cirka 4 procent av världens befolkning. Bland dessa individer finner vi de makthavare och deras hejdukar, som till största delen består av fullständigt livsfarliga narcissister och psykopater, vilkas inställning till övriga världen är att den endast har två viktiga uppgifter att fylla – att serva och lyda USA. Denna så övertydligt egoistiska och kväljande självgoda inställning genomsyrar detta lands hela historia.

År 2020, på sommaren, lade Vita huset fram en rapport där man ansåg att WADA, World Anti-Doping Agency, inte hade gjort tillräckligt mot Ryssland och hotade därför med att dra in hela sitt stöd till organisationen. WADA anklagade då USA för politisk utpressning, vilket naturligtvis är precis vad det hela handlade om.

De flesta människor vill säkert inte se dopade idrottare, men hela det här ärendet, där man beskyllt Ryssland för statsstyrd dopning, har skötts på ett ytterst taffligt sätt, och några bevis har aldrig presenterats. Flera ryska idrottare som aldrig har blivit dömda för dopningsbrott blev avstängda från de olympiska spelen och andra internationella tävlingar. Något liknande har aldrig tidigare hänt. Det finns många som tycker att de avstängningar som blev följden av denna härva är helt felaktiga och bygger på ytterst tveksamma och i vissa fall rent lögnaktiga uppgifter. Man anser att IOK (Internationella Olympiska Kommittén) tog ett skamligt beslut, som var både

olagligt och fyllt av politisk laddning. När man tittar på vad som hänt genom idrottshistorien vad gäller dopning, så måste man ju konstatera att det är väldigt märkligt att det bara är Ryssland som drabbats på det här sättet.

Eller är det märkligt?

Nej, naturligtvis inte. Detta är bara ett av åtskilliga exempel som visar hur ihärdigt man från västvärlden jobbar med att demonisera och på alla sätt misskreditera Ryssland, medan man i många andra fall, när det gäller verkligt ”viktiga” personer eller stater, väljer att tysta ner, blunda och använda sig av helt andra regelverk. I ljuset av dessa fakta blir hela agerandet såklart alldeles naturligt.

Vi ser nu också hur ryska idrottare plockas bort från alla möjliga idrottsevenemang runt om i världen på grund av kriget mot Ukraina. Detta är naturligtvis både märkligt och helt absurt, med tanke på att man aldrig har stängt av USA – världens överlägset mest krigiska nation – och dess idrottare från att tävla, trots alla de gånger som denna självrättfärdiga stat har krigat i, bombat sönder, ödelagt och förstört land efter land, jorden runt.

När man nu alltså utestänger Ryssland från att delta i olika idrottsevenemang, så borde man självklart också plocka bort USA och ett flertal andra länder på samma grunder, vilket jag anser att man borde ha gjort för länge sedan, vid flera tillfällen. Men detta talar man inte ens om, det är helt tyst. Alla de små lydiga amerikanskledda knähundar som finns utspridda världen över, av vilka vårt eget lilla Sverige naturligtvis är en, gör som vanligt – de bockar och bugar, lägger sig på knä och ber, med blicken mot Washington, och fortsätter att fjäska omkring som de patetiska, ruggigt lättlurade och ängsliga små svansviftare de är.

Är det något land som borde ha stängts ute från all världens idrottsevenemang, så är det givetvis USA, på grund av allt det helvete, i form av allehanda djävulska krigshandlingar, som detta land så ofta har spridit ut över världen.

En annan konstighet som är värd att notera är att, när det är dags för USA att arrangera något stort mästerskap, ingen tycks bry sig om eller på minsta sätt kritisera de katastrofala förhållanden som många människor i detta land lever under, eller det sjuka samhällssystem och de märkliga lagar som är rådande i detta land, medan man häftigt klandrar många andra stater. Vi hör ju exempelvis hur

vissa svenska idrottare och ledare öppet kritiserar Ryssland, Kina, Qatar och flera andra nationer, vilket ofta kan anses befogat, medan man däremot förtjust och utan några som helst klagomål åker till världens största terror- och mördarnation, USA, och där frotterar sig med den rika eliten. Det känns bedrövligt att behöva konstatera hur motbjudande inställsamma, okunniga och pinsamt lättlurade dessa individer är.

Om och om igen ges vi således glasklara prov på hur effektiv västvärldens propaganda och desinformation är, men det är ytterst få som vill erkänna detta obekväma faktum.

Nej, vänta nu! Så där får du inte säga! Här finns absolut ingen propaganda och verkligen inte någon desinformation, här existerar bara sanningen! Propagandan och lögnerna kommer enbart från öst – så är det bara! Kom inte här med så hemska anklagelser! Haha, skulle vi här i väst ägna oss åt propaganda och en massa lögner? Du måste vara galen! Här är vi rena, vackra och rika – och talar enbart sanning!

USA, detta stora rovdjur i väst, har ju, som redan påpekats, länge haft en högsta önskan – nämligen att tillintetgöra Ryssland. Detta har man dock inte riktigt lyckats med ännu. Men under tiden som man flitigt jobbar på att nå detta efterlängtade mål, så sysslar man också med intrigmakeri och falskspel på hög nivå, med vars hjälp man går in i land efter land och styr och ställer som man vill. Detta är inte någon hemlighet – man behöver bara åka med på en ytterst simpel guidning genom USA:s historia för att fullkomligt överösas med exempel på detta förfarande. Denna nation har ju också gett oss prov på vad en riktig slaktarnation kan åstadkomma. Man har således inte bara byggt upp sitt eget land med slaveri, krig, blod och likdelar, utan också spridit sin så kallade demokrati i varenda världsdel, med förödande konsekvenser.

Vi vill ju bara befria människor och ge dem demokrati, säger man.

Vi behöver dock inte anstränga oss särskilt mycket för att kunna genomskåda att när USA:s makthavare pratar om att hjälpa något land till att bli en demokrati, så kan det handla om precis vad som helst utom just demokrati!

Detta tragiska, lögnaktiga, blodbesudlade och mördande skådespel bjuds vi att bevittna år efter år. Den djupa tragiken går dock

tämligen snabbt över i en humoristisk och ironisk pjäs, när man ser hur de mest imbecilla ledarna i Europa och andra delar av världen, som bara har USA:s krigsherrar som stora idoler, bugar och bockar och säger sig vara helt på det klara med att det är just så där som den verkligt sanna demokratin bör spridas. Man tackar och stöttar sin krigsgud och gör allt för att bli kompis med denna massmördare. Detta vidriga lismande och primitiva beteende innebär att vi faktiskt i rekordfart har tagit oss hela vägen från djup tragik till den mest skrattretande komiken.

En annan ytterst märkvärdig omständighet är att USA:s styrande på något egendomligt sätt brukar slingra sig tämligen oberörda ur de mest generande och upprörande avslöjanden man kan tänka sig. Gång på gång har de blivit påkomna med båda händerna djupt nedgrävda i syltburken.

Ett par intressanta exempel att studera lite närmare är dels hur denna blodtörstiga och imperialistiska terrorregim blev avslöjad av Julian Assange och *Wikileaks*, dels hur Edward Snowden blottlade den största spionhärva som någonsin uppdagats, där USA ägnade sig åt att spionera på hela världens befolkning.

Vi ser alltså här resultatet av två mycket starka krafter, som vid olika tidpunkter gjorde de tydligaste avslöjanden av brottslig verksamhet som man kan tänka sig. Bevisen är överväldigande och solklara.

Men vad händer då med dessa sanningssökare, när de presenterar sina minst sagt uppseendeväckande och definitivt säkra bevis för världen?

Jo, båda blir jagade av USA och dess lydiga sekundanter. Hämndlystnaden är total – hatet obeskrivligt.

Men vem hade väntat sig något annat?

De som har gjort dessa enorma avslöjanden, och givetvis borde hedras för detta, blir i stället jagade, som vore de två av de allra farligaste personer världen någonsin skådat, medan den mörkaste och överlägset mest dödsbringande staten i världen som vanligt tycks klara sig undan allt ansvar för sina avskyvärda handlingar. I sin jakt på de båda sanningssägarna och deras medhjälpare har man dessutom tagit hjälp av ett par av sina såtaste och mest patetiska vänner – Sverige och Storbritannien – samt Ecuador.

Jakten lär fortsätta – vi har ännu inte sett slutet.

Julian Assange sitter för närvarande i fängelse i Storbritannien.

Domaren i den brittiska domstolen *Westminster Magistrates' Court* har beslutat att Julian, som genom *Wikileaks* avslöjat amerikanska krigsbrott i Afghanistan och Irak, ska utlämnas till USA. Priti Patel, Storbritanniens inrikesminister, har godkänt utlämningsordern till USA. Reportrar utan gränser, som är en internationell organisation för press- och yttrandefrihet, fördömer beslutet. Man säger att det är ett tydligt misslyckande av den brittiska regeringen, som här alltså underlåter att skydda pressfriheten. Beslutet kommer att få farliga konsekvenser för journalistik runt om i världen, menar man.

Om Julian Assange lämnas ut riskerar han att dömas till 175 års fängelse i USA för spioneri och dataintrång.

Assange har överklagat beslutet.

Det som har hänt är alltså att Julian och hans medhjälpare, genom *Wikileaks*, har läckt dokument som till exempel bevisar hur USA:s militär begår krigsbrott, hur man dödar civila urskillningslöst, hur man begår flera brott mot mänskliga rättigheter i form av allehanda tortyr och övergrepp i olika fångläger samt hur USA:s allierade stater agerar på order från Washington.

Detta handlar om journalistiska avslöjanden, inte om spioneri.

Julian Assange har i skrivande stund redan suttit tre år i säkerhetsfängelset Belmarsh i London, efter att Ecuadors dåvarande president Lenín Moreno lät brittisk polis komma in på Ecuadors ambassad och gripa honom år 2019. Han hade då befunnit sig på ambassaden i nästan sju år, av rädsla för att bli utlämnad till USA.

Den förljugenhet som ideligen blottläggs i den amerikanska politiska toppen når allt högre nivåer. Det verkar inte finnas någon gräns för det hyckleri som huserar bland dessa skrupelfria och vettlösa individer. Ett av många övertydliga bevis på detta är att samtidigt som USA:s president Joe Biden och dennes stab gör allt man kan för att ställa Rysslands president Vladimir Putin inför rätta för krigsbrott i Ukraina, så jagar man envist den som har avslöjat USA:s egna krigsbrott i Afghanistan och Irak, för att snarast möjligt låsa in honom för gott.

Hösten 2021 avslöjades att CIA även haft planer på att mörda Assange, en nyhet som knappt fick någon uppmärksamhet alls i Sverige – och inte heller i några andra länder som är allierade med USA. Sverige har dessutom, helt i linje med sin allt större vördnad

för sin blodtörstige flockledare i väst, spelat en klart motbjudande roll i USA:s jakt på Assange.

Alla de hundratusentals läckta, hemligstämplade diplomatiska och militära dokument som avslöjar krigsförbrytelser och kränkningar av mänskliga rättigheter å det grövsta har naturligtvis varit en oerhört värdefull källa att hämta tillförlitlig information från för världens alla medier.

Men hur många av dessa medier har vågat stötta dem som har gjort detta möjligt?

Hur många har haft modet att vägra att gå fint i USA:s strama koppel och i stället, med tacksamhet, använda sig av de avslöjade uppgifterna, för att med dessa som vapen ställa världens i särklass största krigsmaskin till svars för dess vidriga brott?

För den som är intresserad av vad detta faktiskt handlar om, vad som är lögn och vad som är sanning i det här fallet, rekommenderar jag den schweiziske författaren **Nils Melzers** avslöjande, betydelsefulla och utomordentliga bok **”Fallet Julian Assange”**. Efter att som FN-specialrapportör om tortyr ha fördjupat sig i fallet Assange kom Nils Melzer fram till att alla de fyra direkt inblandade staterna – USA, Storbritannien, Sverige och Ecuador – ägnade sig åt politisk förföljelse, allvarlig rättslig godtycklighet och avsiktlig tortyr. I denna lysande och upprörande bok blottläggs hur de fyra nyss nämnda så kallade demokratiska staterna – genom sina regeringar, myndigheter, säkerhetstjänster och lättledda medier – under mer än tio års tid jagar och på olika sätt försöker tysta den för dem högst obekväme journalisten Julian Assange. Melzer menar att detta fall inte bara är vår tids största rättsskandal, utan även en process som synliggör djupa sprickor i den västerländska rättsstaten och demokratin.

”Secret Power – Wikileaks and its enemies”, skriven av den undersökande journalisten **Stefania Maurizi**, är en annan ögonöppnande bok, som handlar om *Wikileaks* och Julian Assange. Ett stort mod och ett noggrant, gediget arbete, under cirka 14 års tid, ligger bakom denna lovordade och flerfaldigt prisbelönta bok.

Läs också gärna **Edward Snowdens** bok **”I allmänhetens tjänst”**, där Snowden berättar hela den spännande historien om hur han hjälpte till att skapa ett system för massövervakning och varför han till sist bestämde sig för att göra det stora avslöjandet.

Edward Snowden fick uppehållstillstånd i Ryssland år 2013, och under hösten 2020 meddelades att han fått permanent uppehållstillstånd i Ryssland, där han lever i dag.

Assange, Snowden och deras medhjälpare har således blivit hett eftertraktade byten för några av världens absolut värsta förbrytare, som utan minsta tecken på sinnesändring fortsätter att planera och begå ohyggliga brott samtidigt som man gör panikartade försök att på olika sätt tysta sina avslöjare, där det bland annat ingår att hota dem med allehanda absurda straff, såsom dödsstraff.

Hur kan sådana här anomalier fortfarande tillåtas – utan att de verkliga brottslingarna spärras in?

Borde inte den totala urspårningen snart ha nått vägs ände?

De allt fler miljardärerna, de allt galnare militärerna och de alltmer korrupta medierna styr för närvarande stora delar av världen, och i USA tycks alliansen mellan dessa tre totalt urspårade aktörer växa sig allt starkare.

Men hur är detta möjligt, egentligen?

Jag menar, det är ju bara ett fåtal människor som gynnas av den snedvridna och förödande politik som nu genomförs här på jorden.

Det vi i detta sammanhang måste ha klart för oss är att de som tjänar på det här förvanskade samhällsskicket är väldigt skickliga på att skapa myter som hyllar och gagnar dem själva samt får den resterande delen av befolkningen att tro att det är just detta samhälle som är det obestridligt bästa – för alla. Man påstår att man vill ha en fri marknad, sund konkurrens, låga skatter, jämlikhet, demokrati, välfärd, fred och frihet samt att de enda som kan klara av att skapa de förutsättningar som behövs för en sådan tillvaro – vilken man bestämt hävdar kommer att resultera i lycka och välstånd för hela jordklotets invånare – är inga andra än de själva. Denna uppenbara lögn vårdas ömt av alla mångmiljardärer i USA, men även av andra penningmatadorer runt om i världen.

Kunskap, sanning, altruism, medkänsla och allkärlek kuvas fortfarande på ett primitivt och våldsamt sätt av dumhet, lögner, egoism, kallsinnighet och hat.

Vi är nog ganska många som har lagt märke till hur Donald Trumps supportrar brukar bete sig när han med hjälp av sin illaluktande mundiarré sprider sina uppdiktade lögner. En av vår tids

största mytomaner står alltså där och basunerar ut osanningar på löpande band, vilket dock inte tycks spela någon som helst roll för dessa sorgligt godtrogna lyssnare – just därför att de sedan länge befinner sig i ett tillstånd av djup suggestion. Trumps hätska svada lägger sig som ett mörkt moln över den stora åhörarskaran, som alltså tror sig lyssna till den definitiva sanningen.

Likt zombier ger de givetvis sina röster till denne i grunden primitive och egoistiske streber – som dessutom utstrålar en fruktansvärt obehaglig narcissistisk och psykopatisk hållning.

Vid valet år 2020 gick det emellertid inte som beräknat, och vid stormningen av den amerikanska kongressbyggnaden Kapitolium den 6 januari 2021 blev vi vittnen till hur en ursinnig ledare enkelt kan styra sin flock rakt in i galenskap.

Många amerikaner tror fortfarande att valet år 2020 var riggat så att Trump skulle förlora. För Trump och dessa enkelriktade individer spelar det ingen som helst roll att det gjorts flera noggranna undersökningar som visar att inga oegentligheter förekom i detta val.

Så vilka ligger då bakom denna märkliga historia?

Jo, naturligtvis Donald Trump och hans kusliga medhjälpare, som till stor del består av pengastinna egocentriker, före detta militärer, högerextremister och personer med ett omätligt och omättligt behov av att synas och höras – och som dessutom har ekonomiska förutsättningar att köpa sig en egen liten stab av ja-sägare. Herr Trump hävdade ju dessutom, långt före valet, att om han inte stod som segrare när alla rösterna var räknade, så berodde det på valfusk. Hans inställning var följaktligen att han omöjligt kunde förlora om allt gick rätt till.

Cynism och fräckhet är egenskaper som premieras världen över i dag, inte minst i USA. Att ta för sig, visa framfötterna och slå ut sina konkurrenter är för många människor det absolut viktigaste i livet. Man tar sin självklara plats bakom ratten, styr med stor säkerhet och väl upparbetad nonchalans in på den extrema kapitalismens boulevard, varifrån man, med den upphöjda position man nått via korruption och en uppsjö av andra bedrägerier, med stor lätthet kan roffa åt sig så mycket man orkar, vilket givetvis, tillsammans med USA:s abnorma militära utgifter, är den största anledningen till att det finns så skandalöst många medborgare i detta land som har det väldigt svårt att få sina liv att gå ihop rent ekonomiskt, trots att

många av dem har två-tre jobb.

Noam Chomsky säger i en intervju med den amerikanska tidskriften *The New Yorker* att Donald Trump är den värsta brottslingen i mänsklighetens historia. Han motiverar detta påstående med att Trump bär stor skuld för det ökade hotet om kärnvapenkrig och för jordens klimatförändringar. Chomsky säger vidare att Hitler var ett fullkomligt monster, men att han till skillnad från Trump inte medvetet ägnade sig åt att förstöra utsikterna för mänskligt liv på jorden. Chomsky fortsätter:

”Men jag talar inte om Trump som person, jag kunde inte bry mig mindre om honom, jag talar om politiken.”

Vi bör dock beakta att det genom historien inte har spelat någon betydande roll vem som har innehaft presidentposten i USA – samtliga presidenter och deras medarbetare har nämligen haft för vana att uppträda självupptaget och att bära sig illa åt på alla tänkbara sätt, både mot den inhemska befolkningen och gentemot omvärlden.

USA är ett land där fördomar, hat, ojämlikheter, vapen och vapenfixerade människor, våld, extremism och andra otrevligheter alltid varit frekvent förekommande. Man har dessutom länge hyllat den råa kapitaldiktatur som för närvarande styr världen med sina starka så kallade marknadskrafter, vilket egentligen inte är något annat än egoistiska och giriga plundringsmetoder.

De största skurkarna i denna anmärkningsvärt osolidariska utslagningstävling utgörs av dem som är innehavare av en relativt hög intelligens i kombination med väldigt låg moral. Detta kan inte leda till något annat än en odräglig egoism och en pinsamt låg humanitet, varför vi utan omsvep bör beteckna detta som ett fullödigt djävulsmedvetande, vilket är ännu ett i högsta grad korrekt epitet levererat av Martinus.

Det är detta djävulsmedvetande som får oss att handla på de mest själviska och ondskefulla vis gentemot vår omgivning.

Majoriteten av mänskligheten är så djupt inne i detta medvetande att de är helt oförmögna att se hur sjukt och skadligt detta beteende i verkligheten är, inte minst för dem själva, eftersom allt vad man gör mot andra kommer att slå tillbaka mot en själv.

USA och dess allierade väljer ofta att se de flesta andra länder, de som ännu inte är en del av den exklusiva och välutvecklade kul-

tur som de själva tycker att de representerar, som besvärliga och som man därför måste förändra, och det snabbt – och med vilka cyniska och obehagliga metoder som helst. Det är bland annat därför som jag tar upp just USA som ett varnande exempel på hur snett det kan gå när man inte ser sina egna fel och brister, utan endast väljer att skylla allt på resten av världen.

USA har under lång tid ignorerat åtskilliga av de enorma och i många fall akuta problem som landet råkat ut för. I stället har man valt att satsa sjukt stora belopp på att utvidga sin redan sprängfyllda vapenarsenal, bara för att kunna bege sig in i land efter land – och där ställa till med ett djävulskt lidande och en helvetes oreda.

Hela den så kallade västvärlden har blivit oerhört högmodig och självgod i sitt beteende gentemot övriga världen.

Vi måste inse att det faktiskt är så – och därmed också inta en betydligt ödmjukare inställning. Vi bör givetvis inte lägga så stort fokus på att hitta fel hos andra och skylla alla världens problem på dessa. Ofta är det ju faktiskt tvärtom. Det är just USA och dess allierade, med sina enorma ekonomiska ojämlikheter och sin obändiga övertygelse på att en militär upprustning är den enda lösningen på världens alla meningsskiljaktigheter, som skapar väldigt många och stora problem – och gör hela världen till en tickande bomb.

Detta förfarande är banalt och destruktivt.

Varje land måste få utvecklas i sin takt, man kan inte föra över en kultur på ett land som inte är mogen för denna – och dessutom göra detta med militära och monetära påtryckningar. Jag kritiserar därför tydligt och med stor emfas den politik och självgodhet som sprids ut över världen från USA och dess allierade i Västeuropa – dessa stater som så gärna använder sina resurser till att bygga upp en stark militär, det mest destruktiva handlande som man kan ägna sig åt här på jorden.

Vårt deltagande i denna märkliga teater har nu kantrat så pass att det är hög tid för oss att på verkligt allvar se över vilka åtgärder som snarast behöver vidtas. Vi är nämligen i stort behov av ett verkligt uppvaknande från den snedvridna och förljugna syn på världen som en stor del av jordmänskligheten i dag omhuldar.

Det är USA vi ska lyssna på om vi vill känna oss trygga. Vi måste gå med i Nato. All propaganda kommer från öst. Ryssland och Kina är livsfarliga och måste bekämpas på alla möjliga sätt.

Den här typen av tankar är givetvis felaktiga och leder oss in på en mycket farlig väg. Därför vill jag att vi öppnar våra ögon, lyssnar med våra öron och tänker självständiga tankar. Vi måste lära oss att urskilja vad som är lögner och vad som är sanning.

Kan det vara så att vi, med västvärldens partiska massmedier, får en helt felaktig bild av hur massivt rysshatet verkligen är?

Väst vill ju naturligtvis få det att verka som om hela världen hatar Ryssland, men självfallet är det inte så. Det är först och främst USA och dess väldresserade svansviftare i Europa, Kanada, Australien och Nya Zeeland som är svårt drabbade av russofobi och rysshat. Resten av världen observerar med ett visst intresse vad som nu pågår.

Verkligheten är den att USA under lång tid har skapat utmärkta förutsättningar för ett storkrig i och omkring Europa, där det är meningen att hela Europa, eller åtminstone de mäktigaste staterna i denna världsdel, ska manipuleras till att tro att det är Ryssland som är världens stora hot, som vi alla bör bekämpa. Man vill få Europa att på alla sätt, men mest militärt, stötta Ukraina i kriget mot Ryssland, och dessutom utsätta Ryssland för så många sanktioner som möjligt.

Hela det upptrappade hat vi nu ser kan mycket väl utveckla sig till ett tredje världskrig.

Kriget i Ukraina består egentligen av en hel drös med olika krig – faktiskt minst elva stycken, som jag ser det:

1. Inbördeskriget i Ukraina, som pågått sedan år 2014. Parallellt med detta byggde USA, med hjälp av Nato, upp Ukrainas militära kapacitet.
2. Det direkta kriget mellan USA och Ryssland. Om journalisten Seymour Hersh har rätt angående sprängningarna av gasledningarna Nord Stream 1 och 2, så är USA ansvarigt för det hittills okända direkta kriget mot Ryssland. Rörledningarna sprängdes i en hemlig operation, som planerades av CIA och utfördes av dykare från den amerikanska flottan, rapporterar Hersh. Enligt uppgift har det hela godkänts av USA:s president Joe Biden och övervakats av säkerhetsrådgivare Jake Sullivan, utrikesminister Antony Blinken och biträdande minister för politiska frågor Victoria Nuland – alla naturligtvis väl medvetna om

att detta var en krigshandling. Dessa sprängningar betyder i så fall att den amerikanska regeringen även gjort sig skyldig till ett enormt utsläpp av metan, vilket kan få katastrofala konsekvenser för havslivet nära utsläppet och innebär såklart också en djävulsk aktion gentemot hela miljö- och klimatrörelsen. Metan är en mycket kraftigare växthusgas än koldioxid på kort sikt, men bryts snabbare ner i atmosfären. Enligt Naturskyddsföreningen blir dess påverkan, utslaget på 100 år, 34 gånger så stor som för koldioxid, men räknar man på kortare sikt blir påverkan jämfört med koldioxid ännu större. Hela kriget är ju naturligtvis en naturkatastrof av gigantiska mått.

3. Natos och USA:s proxykrig (ombudskrig) mot Ryssland. Här handlar det om att, via Ukraina, på olika sätt kriga mot Ryssland. Mycket viktiga ingredienser i detta krig är att sprida lögner om Ryssland, att beskylla Ryssland för allt elände, givetvis även sådant som Nato och USA själva ligger bakom, som exempelvis sprängningarna av Nord Stream 1 och 2, att utsätta Ryssland för sanktioner av olika slag, att sprida antiryska känslor i Europa och att alltmer skära av Ryssland från Europa. Man vill därtill väldigt gärna ställa Tyskland och Ryssland mot varandra, för att till sist, med hjälp av så många övriga europeiska länder som möjligt, kunna knäcka Ryssland – och sedan, via olika manövrar, kunna komma åt detta stora lands enorma naturtillgångar. Den största drömmen är naturligtvis att kunna gå in i ett besegrat Ryssland och plundra landet på allt av värde.
4. Kriget mellan Ryssland och Ukraina, som har många bottnar. Natos, EU:s och USA:s inblandning i och styrning av Ukrainas politik har under många år byggt på spänningarna mellan dessa båda grannländer.
5. Kriget som USA för mot sina allierade i Europa, för att göra dem alltmer beroende av USA. Sprängningarna av gasledningarna Nord Stream 1 och 2, som går från Ryssland till Tyskland, är ett tydligt bevis på detta. USA ser till att på olika sätt utnyttja och försvaga Europa, samtidigt som man ideligen skuldbelägger Ryssland. Man förlänger, förvärrar och intensifierar kriget i Ukraina samt lurar/tvingar Europa att hänga på i detta morbida dödens spel, där man också triggar EU att försöka vinna och slå

nya rekord i det pågående sanktionsracet mot Ryssland. Alla dessa vansinnigheter innebär givetvis enorma kostnader och en allvarligt urholkad välfärd för ett alltmer sargat Europa, som därmed blir ännu lättare att styra för ett hungrigt, totalt hänsynslöst och desperat USA.

6. USA:s och EU:s lömska krig mot Ukraina, i form av en slags nyliberal chockterapi. Meningen är att Ukraina efter kriget ska kunna plundras av de hungrigaste länderna i väst. Dokument som läckte ut år 2021 visade att den brittiska regeringen coachade ukrainska tjänstemän i hur man kan övertyga en fientlig allmänhet att ge upp arbetarnas rättigheter och implementera antifacklig politik. En stor del av det stöd som getts till Ukraina är lån. Risken är stor att det som kommer att finnas kvar av Ukraina när kriget är slut kommer att slukas av giriga fordringsägare. Zelenskyjs omfamning av nyliberalismen, hans ökade auktoritarism, hans kontraproduktiva och självupptagna ledarskap och hans förtryck av rivaler har bara underblåst det pågående kriget mot Ryssland. Han går lydigt i västländernas koppel och spelar, som den skådespelare han är, rollen som sitt eget lands förrädare med bravur. Det han nu gör leder till ett Ukraina som till fullo kontrolleras av västvärlden och Nato.
7. USA:s krig mot Nato. Tyskland tycks för närvarande vara helt i händerna på USA, som ser det som oerhört viktigt att störa och helst omöjliggöra allt som skulle kunna likna ett samarbete mellan Tyskland och Ryssland. Enligt artikel 5 i Natofördraget, så är ett angrepp på någon av medlemsstaterna att betrakta som ett angrepp på dem alla. Ur detta perspektiv har USA startat ett krig mot hela Nato, i och med sprängningarna av gasledningarna mellan Ryssland och Tyskland. Detta agerande får ju ses som en attack mot inte bara Ryssland utan även Tyskland och stora delar av övriga Europa, vilket inte så många verkar ha förstått.
8. USA:s krig mot all vänsteropposition i Europa. Detta krig har pågått under mycket lång tid och eskalerar för närvarande, i form av en total utfrysning av de krafter som strävar efter fred och verklig demokrati i området. I stället ser vi ett extremt gynnande av högerpolitik, med nyliberala krafter i förarsätet och ett fortsatt krigsvansinne. Dessutom har man lyckats få med sig

stora delar av vänsterrörelsen i hela detta galna stöd för den militära upprustning och övriga vansinne som nu pågår i Europa.

9. Vapenindustrins krig mot världens demokrati och välfärd. Hela det militärindustriella komplexet växer sig nu allt starkare i många av världens länder, samtidigt som demokratin urholkas och pengar från välfärden tas för att pumpas in i vapenindustrin. Vansinnet flödar och lögnerna haglar. Hatets mörker sänker sig över jordklotet, alltmedan jordmänniskan gräver sig allt djupare ned i helvetets katakomber.
10. Kriget inom jordmänniskan. Om vi gräver oss lite djupare i förklaringen till vad det är som nu händer, så ser vi det krig som gör alla de föregående nio krigen möjliga – nämligen kriget inom jordmänniskan. Det är detta krig som nu florerar och når sin höjdpunkt hos alla de som på något vis är inblandade i stridigheterna. Här handlar det om angreppsväsen och försvarsväsen som drabbar samman, där ingen vill ge sig. Så länge dessa medvetandeformer existerar kommer det aldrig att vara möjligt att skapa verklig fred på jorden. Detta inre krig ser vi hos varje soldat, vi ser det bland Rysslands, Ukrainas, USA:s och EU:s makthavare – hur det kulminerar i alla de nyss nämnda konflikterna, där okunskapens och primitivitetens mörka moln på ett våldsamt sätt bäddar in hela det krigsdrabbade området. Vi tvingas konstatera hur makthavarnas i det närmaste hjärndöda ageranden leder till ett lidande av kolossala mått. Här i Sverige ser vi det hos statsministern, hos hans ociviliserade medhjälpare och hos alla de som tycker att Sverige nu, i all sin nakna galenskap, handlar rätt. Jordmänniskans inre krig visar sig alltså i dessa yttre våldsamheter. Det är uppenbart att det finns väldigt många människor som inte har lidit tillräckligt. Det är dessa väsens mörka karma som nu drabbar dem med full kraft. Hat och våldsamma handlingar, som man tidigare spridit omkring sig, slår nu tillbaka. Ett krig är ett synnerligen effektivt verktyg för gammal mörk karma att returneras till sitt upphov och för ny mörk karma att skapas och skickas ut. Alla inblandade jobbar för närvarande i djävulsmedvetandets dödliga tjänst. Vi måste dock komma ihåg att allt detta mörker och rena helvete faktiskt är ett nödvändigt ont för att riktiga människor ska kunna skapas. Människan måste nämligen få uppleva hur det känns att bli ut-

satt för det som hen själv tidigare har sänt ut. Det är så vi blir fredliga människor. Vi måste lära oss att inte utsätta andra levande väsen för lidanden och död. Så länge vi gör det, kommer vi också själva att bli utsatta för lidanden och död. Det gäller att i grunden förändra sitt tankeklimat till att bli logiskt och kärleksfullt. På så vis skapar vi inkarnationsbetingelser för ljusa och kärleksfulla mikroväsen i våra kroppar. Det är således vi som, med våra tankar, bestämmer vilken miljö, ljus eller mörk, kärleksfull eller hatisk, god eller ond, som blir den dominerande och därmed också helt avgörande för vilka mikroindivider som kommer att välkomnas och ta plats i våra organismer. Det är av största vikt att vi verkligen förstår detta – att det handlar om att bli ett kärleksfullt fredsväsen på alla plan, både gentemot människor och djur, utan undantag, men också gentemot alla de mikroväsen som lever inuti våra kroppar och de makroväsen, som exempelvis jordklotet, som utgör makrokosmos. Vi behöver bli kärleksfulla gentemot hela universum. Detta stadium kommer givetvis alla levande väsen att uppnå. När vi har fått nog av krig och lidanden, så blir vi pacifister. Det är nämligen just lidanden som krävs för att en människa ska lära sig att avsky krigets brutalitet, för att man i sanning ska förstå hur man ska bete sig för att skapa fred i sitt inre och omkring sig. När denna insikt har blivit komplett och endast sanningen och kärlekens totala logik härskar i vårt medvetande, så kommer vi naturligtvis aldrig att kunna göra något annat väsen illa, inte på något sätt. Vi har då lidit tillräckligt och använder oss hädanefter endast av ett ljust och kärleksfullt tankeklimat, som i sin tur öppnar upp för de vackraste och mest kärleksfulla mikroväsen att inkarnera i de uteslutande fredligt sinnade rymdvarelser som vi i detta stadium är. Vi är kloka och begagnar oss därför endast av ett fredligt och kärleksfullt beteende i alla situationer – gentemot allt och alla.

11. Jordklotets inre krig, i vilket klotet för närvarande gör upp med sina mörka sidor. Om vi nu, efter att ha tagit ett steg ner i mikrokosmos, i stället tar ett steg upp i makrokosmos, för att få en större överblick över vad som egentligen sker här på jorden, så får vi en ännu bredare och djupare förståelse av helheten – och ser då också vad som ligger till grund för de tio första krigen, nämligen jordklotets tankeklimat. Jordklotet är ju det makrovä-

sen där vi jordmänniskor har vårt livsrum. Vi bestämmer över vilken livsmiljö de mikroväsen som lever i våra kroppar ska få, och jordklotet bestämmer över vilken livsmiljö dess mikroväsen, alltså vi jordmänniskor, djuren, växterna och mineralerna ska erhålla. Jordklotet närmar sig nu kosmisk invigning och gör sig därför av med sina sista mörka tankar på olika sätt, det kan handla om krig, olyckor, naturkatastrofer och andra otrevligheter. Vad just detta krig handlar om vet vi dock inte. Det kan bero på att jordklotet är irriterat på ett annat klot, och visar detta på det sätt som nu sker, med kriget, pandemin och diverse naturkatastrofer som följd. Det kan också bero på att det har startat en utrensning av de gifter och allehanda mörka tankar som det vill bli av med. Vi vet alltså inte den exakta orsaken till allt det hemska som nu inträffar, men vi kan vara säkra på att det i grunden har med jordklotets medvetande att göra. Jordklotet, liksom vi jordmänniskor, har två kontrasterande sidor i sitt medvetande – som består av vad det vet och vad det inte vet. Varje väsen som lever här på klotet har ett medvetande som passar ihop med jordklotets medvetande. Klotet tillåter nämligen endast sådana väsen att födas här – detta sker per automatik. Varje individ dras till det klot, den miljö och den familj där hen får de absolut bästa förutsättningar som tänkas kan för att kunna träna upp just de färdigheter som hen ska utveckla i sin nya inkarnation. Jordklotet befinner sig nu alltså i den period av sin utveckling där det är nära den kosmiska invigningen, vilket också innebär att allt mörker som finns kvar i jordklotets medvetande gör en sista ansträngning och blossar upp, innan det falnar ned och helt försvinner. Det är således detta faktum som gör att det fortfarande är möjligt för krigs- och försvarsväsen att födas här på jorden. Snart kommer dock sådana väsen inte att ha tillträde till någon livsmiljö på detta klot, utan i stället bli tvingade att födas på ett klot med lägre utvecklingsnivå, där krig och våld fortfarande existerar. Alla levande väsen måste ju leva sig igenom alla de stadier som krävs för att kunna bli en riktig människa, en människa till Guds avbild. Den logiska följden av hela detta resonemang blir alltså att det är jordklotets för tillfället dåliga humör som visar sig vara alla de övriga tio krigens ursprung.

Det som nu händer i Ukraina har således oerhört många bottnar. De primitiva, djuriska krafterna samlas och kulminerar nu i detta krigs bloddrypande mörkervärld. Vi ser hur Sverige och övriga västvärlden överöser Ukraina med vapen, allt enligt den nyliberale diktatorn Zelenskyjs önskemål, som i sin tur handlar helt efter USA:s och Natos direktiv. Storbritannien och EU går i USA:s ledband – och förespråkar därmed självklart allt som kommer från Vita huset och Pentagon. Massuggestionen bara förstärks och tycks nu vara i det närmaste total.

Västmakterna, med USA och Storbritannien i spetsen, var i mars 2022 snabba med att blockera de fredsförhandlingar som just skulle inledas och som mycket väl hade kunnat resultera i ett bra fredsavtal mellan Ukraina och Ryssland.

Naftali Bennett, Israels före detta premiärminister, som var en av dem som försökte medla fred vid detta tillfälle, som dock i övrigt, likt många andra israeliska politiker, knappast kan påstås vara någon direkt fredsduva, berättar i en intervju hur västmakterna bestämt sig för att stoppa fredsförhandlingarna och i stället eskalera kriget. Han beskriver Storbritanniens dåvarande premiärminister Boris Johnson som den mest aggressive. Med USA och Storbritannien i spetsen såg västmakterna alltså till att omintetgöra alla försök till fredsförhandlingar. Både Putin och Zelenskyj var, enligt Bennett, annars beredda till stora eftergifter. Putin sade sig vara villig att släppa kraven på en ”avnazifiering” och ”demilitarisering”, det vill säga att inte störta den ukrainska regeringen och inte kräva en avväpning av Ukraina. Zelenskyj, å sin sida, sade sig vara villig att säga nej till Natomedlemskap.

Av detta blev alltså intet.

Det hela är tragiskt på många vis, inte minst när vi ser hur Sverige och övriga Europa hjälper Ukraina att förblöda. Vår regering använder således miljarder av våra skattepengar på ett fullkomligt ansvarslöst sätt, nämligen till att så mycket som möjligt öka lidandet och dödstalen i det pågående kriget, till att fördärva delar av både Ukraina och Ryssland med miljöförstörande vapen och till att lägga ett stort område i ruiner. Det är detta Sveriges regering nu gör, samtidigt som man har minskat biståndet till dem som verkligen behöver hjälp. Man väljer alltså att hellre lägga pengar på vapen och ammunition än på mat och rent vatten.

Det kan inte bli mer skandalöst!

Men med tanke på det gäng som nu håller i taktpinnen i vår riksdag, så blir man ju inte direkt överraskad. Detta agerande ligger helt i linje med hur man bör bete sig om man vill framstå som en sann USA-vän.

Alla de som förespråkar det handlande som Sverige nu gör sig skyldig till borde känna en djävulsk skam!

Detta är det största hån mot hela fredsrörelsen som man kan tänka sig. Man jobbar således inte för fred längre, det är den fullskaliga galenskapen som har tagit över.

Det som nu händer är givetvis USA:s dröm. Vi kan lyssna på vad flera av landets ledande politiker i detta land nu säger, hur nöjda man är med att kunna föra krig mot Ryssland på detta sätt, och hur man lyckats vrida in största delen av Europa på en väg som bara leder till ett beroende av USA och ett allt större avstånd till Ryssland.

Man passar såklart på att göra en hel del annat djävulskap också, i skuggan av själva kriget, bland annat för att få både sitt eget lands och andra länders medborgare positivt inställda till sina illistiga krigsplaner eller andra galenskaper. Denna terrorstat arbetar ständigt fram nya strategier i sin strävan efter totalt världsherravälde, och vi har sett hur man har förverkligat sina infama planer åtskilliga gånger genom historien, i form av alla tänkbara sorters krigföring, falsk flagg-operationer, sabotage av olika slag, mord och allt annat som vi kallar för illegal verksamhet.

Man vill ha en högerextrem värld, där man själv regerar och gör precis som man vill.

Nu verkar det dock som om allt fler av dessa aktioner börjar slå tillbaka. Vi ser hur USA:s och Europas fredsrörelser protesterar alltmer högljutt mot det vansinniga beteendet. Pengar som borde gå till folkets välfärd slösas nu i stället bort på ett vansinnigt krig.

USA:s fruktansvärda krigsinsatser världen över, som alltid riktat in sig på att krossa kommunism och socialism, har givetvis slagit hårdast mot de fattiga och på andra sätt mest utsatta människorna. Dessa ”mindre viktiga” individer har ju bara stått i vägen för de rika, som hela tiden, både före, under och efter invasionerna har gynnats på olika sätt, av endast en enda anledning: att göra USA:s maktelit rikare. De fattiga, ”de helt ointressanta och oviktiga människorna”,

tjänar man ju inga pengar på. Detta är sanningen, den cyniska och mördande sanningen, om USA och dess djävulspolitik. Man har dessutom fängslat, torterat och mördat dem som vågat lämna ut sann information om hur USA:s trupper burit sig åt mot civilbefolkningen och som rapporterat de verkliga dödstalen i de massakrer som USA legat bakom. Detta har man dock fått hjälp med av de USA-vänliga, korrumperade marionetter som man placerat på alla betydelsefulla positioner i det överkörda landet. Dessa köpta politiker, poliser, militärer, jurister och affärsmän, som alltså lyckats fjäska till sig sina nya maktpositioner, vet precis vad som förväntas av dem – gynna de rika och tyrannisera de fattiga.

Vi kan även här på hemmaplan se tydliga exempel på hur illa vissa makthavare kan bete sig när de inte är mogna att axla den roll de tagit på sig. Ulf Kristersson, denne vapenfixerade krigshetsare, är en av alla dessa mycket olämpliga ledare, som nu gör allt han kan för att imponera på USA:s och EU:s maktelit.

Om vi granskar Europas toppolitiker, så ser vi också här exempel på mycket primitiva ageranden. Hela detta märkliga gäng beter sig för närvarande som en liten religiös sekt. Man åker runt till sina bönemöten, som ofta hålls i Bryssel, där man knäböjer och tillber sina fyra stora gudar: USA, Nato, Pengar och Vapen. Dessa komplett kosmiskt döda individer, som dessutom befinner sig i en djup masspsykos, blir ju fullständigt livsfarliga att ha i ledande positioner. Det blir extra intressant att studera den jakt på Ryssland som denna primitiva och mycket målinriktade flock nu ägnar sig åt, och sedan jämföra den med hur man reagerat gentemot de hungriga rovdjur som USA och dess allierade gång på gång har skickat ut i världen för att kriga. I dessa sistnämnda otaliga fall brukar det nämligen inte vara tal om några speciella repressalier, eller om någon bojkott, eller om några avstängningar från idrottsarenorna för respektive lands idrottare. EU:s uppseendeväckande undfallenhet gentemot USA och Nato är extremt motbjudande att bevittna.

Följa John är ju den enda lek som …

Nej, vänta nu. Följa USA heter ju den här leken numera, och den är självklart den enda lek som tillåts inom USA-alliansen.

Lyssna nu ytterst noggrant på de allra dummaste och gapigaste ledarna i denna flock och gör därefter precis som de säger, så får du vara med och leka!

Ännu så länge bestämmer alltså USA, och man gör lite som man vill på det här jordklotet.

Men, som vi alla innerst inne vet, ingen kommer undan de energier man själv sänder ut – alltså sin på egen hand skapade och högst individuella utbildning. Gör man fel, så kommer det att göra ont – och ju större fel man begår, desto ondare kommer det att göra. Så skrattar bäst som skrattar sist, brukar det ju heta.

Ett land med ett mörkare öde än USA borde vara mycket svårt att hitta, och snart kommer självklart de allra mörkaste karmabågarna undan för undan att sopa bort varje liten del av den makt man i dag är i besittning av. Men naturligtvis är det inte bara USA som har ett mörkt öde att vänta – även världens övriga länder har självklart sina respektive felaktiga handlingar att stå till svars för. Som jag ser det, så råder det emellertid ingen tvekan om att USA är det land som är mest extremt i sitt våldsbejakande – det räcker ju med att titta på hur mycket man spenderar på sin militära kraft, hur många länder man varit och krigat i och vilket förödande resultat allt detta vanvettiga handlande lett till.

År 2020, under Donald Trumps ledning, ökade USA:s militära utgifter till 778 miljarder dollar, alltså till lite drygt 39 procent av hela världens militära utgifter, som detta år var 1 981 miljarder dollar, och placerade därmed denna nation på en överlägsen förstaplats i en av de mest bombade, bloddrypande och gravt dödsmärkta tabeller som någonsin skådats på den här planeten. Kina intog silverplats, med 252 miljarder dollar satsade på sin militära kapacitet. Trea kom Indien, med 72,9 miljarder dollar. Just utanför prispallen placerade sig Ryssland, med 61,7 miljarder dollar. Storbritannien spenderade 59,2 miljarder dollar på sin militär, vilket räckte till en femteplats.

Detta är alltså de redovisade siffrorna, vilket naturligtvis innebär att de verkliga militära utgifterna är betydligt större.

Jag kan ju tillägga att jag just fick veta att Joe Biden begär en militärbudget på enorma 886 miljarder dollar för år 2024. Denna absurda summa är ungefär tio gånger större än Rysslands dito.

Hur långt in i djävulsmedvetandet är det möjligt att komma?

Ja, det är väl det som mänskligheten på denna jord för närvarande håller på att utforska.

Så är det helt klart, och vi kan tydliggöra detta med ännu ett djupt tragiskt exempel på komplett galenskap, som vi hämtar från den

spanske politikern, tillika EU:s utrikeschef, Josep Borells uttalande efter ett möte i Stockholm den 8 mars 2023. Denne svårt förvirrade man hade fräckheten att meddela att man vill ta två miljarder euro ur EU:s fredsfond för att snabbare kunna leverera mer ammunition till Ukraina!

”Vi måste ha en krigsmentalitet”, förkunnade han på pressträffen.

Denne allvarligt sjuke man och alla de övriga deltagare som drabbats av samma livsfarliga åkomma – som alltså delade hans åsikt – borde självfallet genast tas ur tjänst.

EU:s försvarsministrar samlades således i Stockholm för att diskutera framför allt tre förslag:

- En gemensam upphandling av ammunition som ska skänkas till Ukraina.
- Att omedelbart avsätta en miljard euro till länder som tar av sina egna lager för att ge till Ukraina.
- Att stimulera försvarsindustrin att öka produktionen.

Att finansiera ammunition till kriget i Ukraina med hjälp av EU:s fredsfond är inte bara oetiskt, det är också ett direkt brott mot fondens syfte. EU:s fredsfond är givetvis avsedd att främja fred och stabilitet, genom att stödja initiativ som förebygger konflikter, främjar konfliktlösning, stärker institutioner och demokrati samt stödjer människor som påverkas av konflikter. Att använda fonden för att finansiera ammunition, vapen och ett fortsatt krig, med allt vad det innebär, strider naturligtvis å det grövsta mot dess syfte och uppdrag. Det handlar helt enkelt om ett allvarligt missutnyttjande, som aldrig kan tolereras. Alla de som presenterar och stödjer dessa förslag är såklart grova brottslingar och borde omedelbart plockas bort från sina uppdrag. Det som nu sker är både patetiskt och i högsta grad provocerande. Att över huvud taget visa upp dessa förslag tyder på allvarlig tankekollaps. Att därefter acceptera desamma kan ju inte vara annat än ett övertydligt bevis på intellektuell och känslomässig utvecklingshämning.

Detta möte, mellan EU:s försvarsministrar, sker alltså i Sverige, vårt vackra och fredsälskande land, som just nu tyvärr, på grund av alla de sanslöst ogenomtänkta beslut som här tagits den senaste tiden, överskuggas av hotfulla, mörka och dödligt giftiga moln.

De arroganta och vapenskramlande högerkrafter som nu styr

Sverige inte bara ignorerar allt vad fredsarbete heter, utan gör sig också skyldiga till en våldsam förolämpning mot alla fredsväsen och det verkligt sunda och logiska tänkandet.

Herr Kristersson, som antagligen vänder sig mot Washington för att be flera gånger om dagen, visar allt tydligare prov på sin oerhörda inkompetens när det gäller att hålla ett land på rätt köl i oroliga tider.

Det känns väldigt sorgligt att behöva konstatera att Sverige alltmer liknar ett USA i miniatyr. Vi bugar och bockar och tackar för att vi får vara med i det stora, rika gänget, även om vår uppgift inte sträcker sig så mycket längre än att fungera som den där lilla patetiska nickedockan. Man kan bli illamående för mindre!

Det är verkligen hög tid för en tydlig förändring av hela den här världens färdriktning. Här finns väldigt mycket att rätta till. Så varför inte börja med att få stopp på alla dessa djävulskt korkade vapenleveranser till Ukraina. Slut sedan fred med Ryssland. Få bort alla sanktioner och se till så att vi tillsammans, till att börja med, kan förbättra livsvillkoren markant för alla de människor som i dag lider störst nöd på vårt klot. Det skulle inte kosta mycket. Nej, det skulle faktiskt inte kosta någonting – tvärtom. Vi skulle alla vinna oerhört mycket på att vara mindre självviska.

EU:s farligt inkompetenta ledare har nu under lång tid betett sig som fullkomliga idioter i många frågor, pådrivna av USA förstås, detta stora åbäke i väst, som med sin allvarligt depraverade och sjukt vapenfixerade köttmassa i Vita huset och Pentagon håller på att lura med sig hela världen in i ett tredje världskrig. Detta har såklart länge varit en önskedröm för denna krigarnation, som då skulle få ordentlig användning för sin fruktansvärda vapenarsenal. Men det verkar inte som om någon av den övriga västvärldens zombieliknande ledare har förstått att det är just detta som håller på att hända. Man fortsätter bara att hälla bensin på krigshärden.

Det talas också en hel del om att Ryssland, i kriget mot Ukraina, ständigt begår krigsbrott, men det finns åtskilliga vittnen som har sett betydligt fler krigsbrott begås av den ukrainska sidan, vilket vi sällan får höra talas om. Det finns till exempel en intervju med en hjälparbetare från Frankrike, som faktiskt har sett krigsbrott begås endast av den ukrainska armén. Han har också blivit vittne till hur

ett amerikanskt tv-team samlade ihop åtskilliga lik, som till största delen var ryssar, arrangerade dem på ett sätt som man tyckte var lämpligt, så att det skulle se riktigt hemskt ut, varpå man filmade det hela och påstod att detta var Rysslands verk.

Är det någon som blir överraskad?

Vi ska också komma ihåg att USA och övriga Natostater hittills inte gjort något för att få stopp på kriget. Tvärtom, vilket jag nyss påpekade, så har man lyckats blockera de fredsförhandlingar som funnits och i stället sett till så att striderna bara eskalerat. Man har ju tydligt uttryckt att man ska besegra Ryssland på slagfältet – det är det enda som gäller. USA har som ultimat mål att krossa Ryssland, att stoppa ryssarna för gott, och det får mycket gärna ske just genom detta så kallade proxykrig. Här kan man alltså kriga utan att behöva skicka trupper. Det räcker att man levererar krigsutrustning till de dumma ukrainarna, som på så sätt offrar sina liv för USA:s maktelit. Det blir därför bara ”oviktiga” ukrainare och ryssar som skadas och dödas. Den oerhörda cynism som uttrycks från USA:s vrickade krigshetsare är vedervärdig.

Viktigt att känna till, och som ger oss ytterligare bevis på detta lands egoistiska och självrättfärdiga makthavares bedrägliga förfaranden, är att dessa psykopater ideligen, i åtskilliga sammanhang, genom manipulation och korruption, ingår överenskommelser som sedan hålls endast så länge som dessa avtal gynnar dem själva.

Ett annat högst alarmerande faktum är att alla de sanktioner som västvärlden i flera steg har infört mot Ryssland nu smärtsamt och obevekligt slår tillbaka, bland annat i form av kraftigt höjda mat- och energipriser. Ryssland förefaller emellertid klara sig bra, trots att sanktionerna är de hårdaste som någonsin satts in mot en så stor ekonomi. Intensifieringen av den här ekonomiska krigföringen mot Ryssland har sannerligen forcerats – på ett både besinningslöst och ansvarslöst sätt.

Det är kristallklart att västvärldens ledare här än en gång har gjort bort sig rejält. Man har struntat fullkomligt i allt vad konsekvenser heter, och någon gräns för vansinnet tycks absolut inte existera. Man har obestridligen uppslukats av en ytterst olycksbådande masspsykos, där den allra renaste formen av dumhet dyrkas.

USA:s makthavare och alla deras små västerländska förvirrade knähundar – av vilka de svenska politikerna givetvis är några av de

allra ivrigaste svansviftarna – gräver sig allt djupare ned i träsket av propaganda, lögner, krigshets och korruption. Man ägnar sig dessutom åt en vedervärdig manipulation för att skapa de allra bästa förutsättningarna för en skyndsam överflyttning av så mycket som möjligt av sina respektive länders samlade skattemedel, från allt sunt och samhällsnyttigt till det allra sjukaste och destruktivaste – militären och vapenindustrin. Man visar därmed klart och tydligt att det är idioti, djävulska vapen och krig som man föredrar framför visdom, nedrustning och skapandet av en fredlig värld.

USA MOT KINA

Eftersom hela världens stora medier oavbrutet producerar och levererar texter, bilder och filmer som ofta är manipulerade och avsedda att skapa en typ av virtuell verklighet, och gör detta i ett intimt samarbete med världens militärindustriella komplex och den globala kapitaldiktaturen, så tvingas vi ut på en mycket svårframkomlig men också högeligen intressant väg i vår strävan efter att försöka hitta så sanningsenliga källor som möjligt.

USA:s långvariga och på senare tid klart upptrappade krigsmuller gentemot Kina är ett tydligt tecken på att man planerar för ett krig också mot detta land inom en snar framtid. Många som känner till vilka diaboliska planer som nu alltmer utkristalliseras bland USA:s krigshökar nämner perioden från och med år 2025 till och med år 2027 som trolig för en stor konflikt mellan USA och Kina, i stort sett uteslutande beroende på USA:s makthunger, krigsvilja och sjukliga rädsla för att hamna på efterkälken gentemot just Kina – detta stora land i öst, som västländerna, framför allt USA, väldigt ofta och väldigt gärna kritiserar, vanligtvis på inbillade och lögnaktiga grunder.

Vi kan såklart peka på vissa allvarliga problem och stora brister i det kinesiska samhället, med all rätt, där finns mycket att förbättra. Men så är det ju över hela världen – det finns inte en nation som för närvarande ens är i närheten av att både teoretiskt och praktiskt kunna visa upp ett välbyggt och perfekt fungerande samhälle.

Kina är dock ett oerhört spännande land, och under de senaste årtiondena har dess utveckling varit enorm. Landet har växt sig allt starkare och är nu faktiskt världsledande inom flera områden. Många mycket positiva saker har hänt – och det har skett väldigt snabbt. Detta borde väcka intresse hos länderna i väst – en positiv nyfikenhet för att på riktigt lära känna och på djupet förstå en annan kultur och dess lösningar på olika problem.

Kina har satsat oerhört mycket på utbildning, vetenskap och teknik. Man ligger exempelvis väldigt långt fram vad gäller teknisk utveckling för att göra solenergin så effektiv och billig som möjligt, även om här fortfarande finns mycket att göra. Kinesiska solpanelsjätten Longi Green Energy Technology ska undersöka om det går att framställa el från solceller som satts i omloppsbana runt jorden. Ett av målen är att utvärdera hur väl den egna tekniken klarar

av de krävande förhållanden som råder utanför atmosfären. Tanken på att trådlöst överföra stora mängder energi ner till jorden låter kanske som science fiction, men forskare vid Xidian University i Xi'an, huvudstad i provinsen Shaanxi i nordvästra Kina, hävdar att de redan har genomfört framgångsrika tester med en modell. Energin som fångas upp av solpanelerna i rymden skickas till mottagarstationer på jorden med hjälp av mikrovågor, för att sedan omvandlas till sådan elektricitet som kan matas in i det lokala nätet för bostads- eller industribruk. Universitetet tror att tekniken ska klara av de avstånd som krävs. Som ledande tillverkare har Longi också musklerna för att bygga effektiva solpaneler.

Den kinesiska statsledningens informationsavdelning gav år 2021 ut den vitbok (en slags offentlig faktasammanställning) som hade rubriken ”Kinas fantastiska resa från fattigdom till välstånd”. Från att på 1960-talet ha varit ett land i fattigdom till att nu vara världens näst största ekonomi är en prestation utöver det vanliga. Vid slutet av år 2020 intog Kina första platsen i fråga om varuhandel och reserver av utländsk valuta, och låg på andra plats i handeln med tjänster och konsumtionsvaror. I denna vitbok ges bevis på hur ett land, med hjälp av noggrann planering, vetenskapliga framgångar, gemensamma målsättningar och en stark tro på det man gör, kan nå oerhörda framgångar. Kinas politik för tydliga reformer och en ny öppenhet gentemot resten av världen inleddes år 1978. Landets ekonomiska utveckling har varit enorm sedan dess, snabbare än något annat lands.

Under denna fantastiska resa, med så enastående resultat inom åtskilliga områden, följde dock nya stora problem, såsom korruption och miljöförstöring. Motsättningar mellan olika grupper inom landet, de som ville ha snabba förändringar och de som ville hålla kvar vid det gamla, har stundtals också blossat upp. Steg för steg har Kina emellertid omvandlat sig självt, och folket har belönats för sitt hårda arbete genom ständiga förbättringar av sina levnadsförhållanden.

Några år in på 2000-talet tog man på allvar tag i de problem som man brottats med under en längre tid. Den här nya linjen företrädde en mer vetenskaplig syn på utveckling än tidigare och en vision om ”det harmoniska samhället”, vilket i stora drag innebar att ekonomisk tillväxt inte skulle få ske på bekostnad av miljön – och att konsekvenserna för människors välbefinnande måste vägas in.

Kina har genomfört stora satsningar på utbildningsreformer, utbyggd hälsovård och miljöskydd. Man har också satt in krafttag mot korruptionen och jobbat hårt för att förbättra kontrollen av livsmedel och läkemedel.

Kina har byggt det största integrerade infrastruktursystem, med det mest avancerade järnvägs- och höghastighetstågnätet, som i dag finns i världen, vilket avsevärt förkortat de tidsmässiga avstånden inne i Kina och gjort det lättare att resa och transportera varor genom landet. Detta har också möjliggjort framväxten av ett effektivt system av industriella leveranskedjor inom landet.

Kina har även tagit över rollen som största finansiär av utvecklingsprojekt utomlands, rapporterade BBC hösten 2021. Under åren 2003–2021 har landet finansierat 13 427 infrastrukturprojekt i 165 länder till ett värde av 843 miljarder dollar, enligt en beräkning från ett universitet i USA. Många av projekten är kopplade till Kinas satsning på ”den nya Sidenvägen”.

Nya Sidenvägen (kinesiska ”Yi dai, yi lu”, ”Ett bälte, en väg”), Belt and Road Initiative (BRI), är ett kinesiskt infrastrukturprojekt med syfte att förbättra kommunikationerna mellan världens länder. Projektet initierades år 2013, lite efter att Kinas ledare Xi Jinping utnämnts till generalsekreterare för Kinas kommunistiska parti och därefter till Folkrepubliken Kinas president. Finansieringen sker med bidrag och lån från Kina – och med investeringar från de berörda länderna. Detta projekt, som är världshistoriens hittills största infrastrukturprojekt, är således ett politiskt samarbete mellan Kina och ett stort antal andra nationer. Det handlar om både infrastruktur, finansiellt samarbete och humanitärt samarbete, och det involverar i första hand länder i Asien, Europa och Afrika. Meningen är att den nya Sidenvägen ska förena öst och väst. Den är, precis som den gamla Sidenvägen, inte en enskild väg eller rutt, utan ett infrastruktursystem: ett nätverk av kommunikationer – vägar, järnvägar, flygplatser, hamnar, dammar, elförsörjning med mera – som byggs med främst kinesiska pengar. Projektet baseras alltså på den gamla historiska Sidenvägen och har redan nu expanderat en hel del jämfört med den ursprungliga tanken, och för närvarande deltar även flera av Sydamerikas länder. I hela detta stora Sidenvägsinitiativ ingår dessutom en så kallad digital sidenväg, där Kina satsar stort på högteknologisk utveckling och på att sprida sin teknik globalt.

Enligt artikeln ”10 years on, BRI shares opportunities with world”, som den 30 mars 2023 publicerades på webbplatsen **Belt and Road Portal**, så visar statistik att under det senaste decenniet har 151 länder och 32 internationella organisationer anslutit sig till detta enorma projekt. Det har genererat nästan en biljon amerikanska dollar i investeringar, etablerat mer än 3 000 samarbetsprojekt, skapat ungefär 420 000 jobb i deltagande länder och hjälpt till att lyfta nästan 40 miljoner människor ur fattigdom.

USA deltar givetvis inte i detta projekt, utan gör i stället allt man kan för att lägga hinder i vägen.

Enligt den tidigare nämnda vitboken, så formulerade Kina i början av sin fantastiska framgångsresa en målmedveten strategi för att minska fattigdomen, och vid slutet av år 2020 hade man lyft cirka 770 miljoner människor ur extrem fattigdom. Ett annat betydelsefullt framsteg är att den disponibla inkomsten per capita i Kina på lite drygt 40 år har ökat med nästan 100 gånger.

Landet har också under senare år gjort stora ansträngningar för att förebygga och minska miljöförstöring.

Öppenheten mot omvärlden har på många områden ökat betydligt, men vad gäller demokrati och yttrandefrihet finns det fortfarande en hel del att förbättra.

Till år 2049, vid hundraårsjubileet av Folkrepubliken Kinas grundande, planerar Kina att ha uppnått det mål som man nu arbetar hårt för att förverkliga, nämligen ”ett modernt socialistiskt land som är rikt, starkt, demokratiskt, kulturellt högtstående, harmoniskt och vackert”.

Att Kina delar med sig av sina kunskaper och erfarenheter till andra nationer är ett vackert tecken på landets generositet och goda vilja.

Till och med när det handlar om djurens välfärd, där Kina annars brukar plockas fram som ett skräckexempel, händer det faktiskt en del bra saker.

”Det finns en ökande medvetenhet hos Kinas befolkning om vikten av djurvälfärd – och en ökad efterfrågan på att maten vi äter kommer från djur med bättre livsvillkor”, säger Chu Xueqin, som är kampanjansvarig på World Animal Protections kontor i Kina.

Frågor om djurs välfärd har under senare år visat sig vara allt viktigare för Kinas yngre generation. Detta har bland annat lett till att

pälsindustrin i landet har börjat se över sitt sätt att föda upp och behandla djur.

När det gäller djurens välfärd och förståelsen för vad ett djur faktiskt är bör dock jordmänniskan skärpa till sig riktigt ordentligt, vara helt ärlig och se vad som verkligen pågår, över hela världen. Det som nu sker är nämligen under all kritik. Denna ständigt pågående och fruktansvärt blodiga massaker på stora delar av världens djurliv är en skam för hela den samlade jordmänskligheten.

Man beter sig som bestialiska, primitiva djävlar, rent ut sagt!

Nu talar vi alltså inte bara om Kina, utan om varje land, varje människa, som fortfarande medverkar till att djur far illa och dödas på de mest makabra sätt. Det är ju faktiskt så att även det som många människor i dag väljer att kalla för en god djurvälfärd i väldigt många fall inte är något annat än ett rent helvete för djuren. Detta beror givetvis till stor del på att jordmänniskan ännu varken har utvecklats tillräckligt i humanitetens tecken eller är kapabel att se sambandet mellan sin behandling av djuren och sitt eget välbefinnande. Andra viktiga komponenter i detta så ofta förekommande nonchalanta och fasansfulla beteende gentemot djuren är såklart gamla ingrodda vanor, ett i högsta grad omedvetet levnadssätt och en alarmerande stor okunskap om vad själva livet faktiskt handlar om, vad verklig kärlek till vår nästa innebär. Vi ska fördjupa oss i detta ämne, som är så oerhört viktigt, längre fram i boken.

Oavsett i vilket land vi rör oss, så ser vi exempel på gigantiska kontraster, inom alla möjliga områden. Vi kan utan tvivel säga att vi för närvarande befinner oss i de stora kontrasternas epok, där vi också får vara med om en forcerad utveckling och ett snabbt förändrligt samhälle. Detta ställer allt högre krav på oss människor. Det är en oerhört tuff värld vi lever i, där tävling, konkurrens, egoism, girighet och utslagning tyvärr är dominerande inslag. Det är ju också detta som gör att kontrasterna är så stora som de är i dag. Vi måste inse att det vi verkligen behöver utveckla och är i ofantligt stort behov av är kärlek, omtanke, lugn, respekt, ärlighet, samarbete och visdom. Om vi till alla dessa vackra egenskaper dessutom bifogar en vilja att förstå varandra, ett verkligt fredligt sinne och en stark vilja att hellre ge än ta, så har vi skapat fantastiska förutsättningar för en fredlig, kärleksfull, vacker, harmonisk och jämlik värld. Det ska inte spela någon roll vilket land eller vilken kultur vi kommer ifrån. Vi

behöver lägga ned och skrota våra vapen, sluta vara rädda för varandra och i stället slappna av och inspirera varandra till att göra verkligt goda gärningar. Varje land och kultur har sina specialiteter, där vi alla har något att lära. Den kultur som finns i Kina är givetvis unik och kan inte överföras helt och hållet på något annat land och ska ej så heller göras, lika lite som Sveriges eller USA:s kultur ska föras över helt och hållet på något annat land. Men vi kan som sagt lära oss av varandra. Detta är viktigt – för om vi koncentrerar oss på att samarbeta och plocka russinen ur allas våra halvdana kakor, så kommer vi snart att kunna presentera ett välsmakande bakverk.

”Men nej, nej, nej, så ska vi inte ha det”, säger USA:s självkära ledare och deras små europeiska drängar.

Man gör i stället allt man kan för att stänga ute, blockera och på alla möjliga sätt försöka frysa ut Kina, Ryssland och alla andra länder som inte rättar sig efter de västerländska normerna. Om dessa åtgärder inte räcker, så tycks det som om det enda återstående alternativet är krig.

Rädslan för Kinas allt större inflytande över världsmarknaden bara växer, och makteliten i Washington sänder hela tiden ut krigshetsande uppmaningar och tydliga direktiv till sina små otäckt lydiga medjamare i Europa.

Kina borde vara intressant, mycket intressant, att studera för resten av världen, och att dessutom, inom många olika områden, utveckla ett fördjupat samarbete med.

Vi jordmänniskor behöver ju i sanning lära oss hur vi delar med oss och tar tillvara varandras goda kunskaper, oavsett vilken kultur vi kommer ifrån, i stället för att bara hitta anledningar till att starta ett nytt krig, som USA nästan alltid ägnar sig åt.

Som vi nu har kunnat konstatera, så har Vita husets, Pentagons och CIA:s maktelit försatt hela USA i en ytterst prekär situation, som bara kan leda åt ett håll. Detta är givetvis tråkigt för alla inblandade, men tyvärr en given utgång av ett handlande som under så många år styrts av ett rent djävulsmedvetande.

Sverige och övriga västvärlden beklagar sig över det pågående kriget i Ukraina och gråter krokodiltårar över hur svårt folket där har det, medan man överöser dem med vapen.

Vilket avskyvärt, sataniskt hyckleri, rent ut sagt!

Man gör ingenting för att få stopp på kriget, tvärtom så hetsar

man till ett fortsatt blodbad och marscherar vidare i galenskapens fotspår genom att med dödsbringande vapenleveranser mata det groteska och hungriga krigsmonster som på detta sätt växer sig allt starkare.

Vi behöver människor som försöker se nyktert på tillvaron, inte bara låtsas gråta över eländet, samtidigt som man göder vansinnet å det grövsta. Det blir både penibelt och högst provocerande att behöva bli vittne till denna dumhet och vämjeliga skenhelighet.

Kinas utrikesministerium publicerade nyligen den väldigt intressanta rapporten ”USA:s hegemoni och dess faror”. Här analyseras de sätt på vilka USA har missbrukat sin makt politiskt, militärt, ekonomiskt, finansiellt, tekniskt och kulturellt. Kina vill med hjälp av denna rapport dra internationell uppmärksamhet till de faror som USA:s förfarande innebär för världsfreden, stabiliteten och alla människors välbefinnande. Rapporten, som är mycket läsvärd, finns översatt till svenska på följande adress: **www.globalpolitics.se**.

Global Politics är en oberoende debatt- och nyhetstidning som jag varmt rekommenderar.

När vi nu betraktar USA och de märkligheter som äger rum i detta land, så ingår det såklart att observera det faktum att USA är den nation i världen som spenderar mest pengar på sjukvård. Landets skamliga sjukvårdssystem, starkt sjukdomsfrämjande matkultur och absurda läkemedelsindustri bidrar i högsta grad till de gigantiska hälsoproblem som nu svämmar över åt alla håll. Här ser vi ett skräckexempel på vad som händer när egoismen och girigheten får fritt spelrum – när den äkta kapitaldiktaturen och det rena djävulsmedvetandet tillåts genomsyra och dirigera en hel nation.

Det handlar bevisligen om en ödesdiger dårskap, som resulterar i ett samhälle i makabert förfall, där människor och djur far illa, där miljön förgiftas och där infrastrukturen vansköts. Vi ser här sålunda en så kallad stormakt i pinsamt sönderfall och moralisk upplösning, där hatet, våldet, lögnerna, drogerna, kriminaliteten, ojämlikheterna, motsättningarna och den perfida, maligna militarismen härskar, samtidigt som ett allt stridare regn av dollarsedlar faller över en liten klick ultrakapitalister. Med en skrattretande frenesi, ett exceptionellt hyckleri, en oöverträffad idioti, en unik och patologisk nationalism, en gränslös hybris samt en fanatisk strävan efter världshegemoni gräver USA således sin egen – av lidanden och död mycket nog-

grant designade – lugubra och rent helveteslika djupa grav.

Här följer några tips på riktigt bra källor att använda sig av för den som vill försöka förstå vilka krafter som ligger bakom den galenskap som ideligen pumpas ut över världen från Washingtons brinnande krigskittel, men också för den som vill få kännedom om det helvete som detta galna beteende har lett till och fortfarande leder till:

* **”The Untold History of the United States”** är en oerhört intressant och mäkta avslöjande bok, skriven av **Peter Kuznick** och **Oliver Stone**. Du kan också välja att se den tio timmar långa dokumentärserien från år 2012. Den har samma namn som boken och är skapad, regisserad, producerad och berättad av Oliver Stone. Den är välgjord, mycket sevärd och kolossalt viktig, speciellt i dessa tider, när en förbluffande, för att inte säga skrämmande, stor del av Sveriges befolkning tycks tro att det bästa vi kan göra är att militärt liera oss med satan själv och hans egen lilla djävulssekt, det vill säga USA och Nato.

* **”CIA och USA:s verkliga utrikespolitik”** är en synnerligen viktig bok, skriven av **William Blum**, som har skrivit flera böcker, men det är bara denna som finns översatt till svenska. William Blum dog i december 2018, 85 år gammal. Han arbetade på USA:s utrikesdepartement, men valde att lämna denna anställning år 1967, i protest mot USA:s delaktighet i Vietnamkriget. Han var sedan verksam som frilansjournalist i USA, Sydamerika och Europa. Blum var med och grundade *Washington Free Press*, den första alternativa tidningen i huvudstaden. Han beskriver i nyss nämnda bok CIA:s och den amerikanska militärens interventioner efter andra världskriget. Han betonar den politiska sidan av aktionerna och skildrar hur USA i antikommunismens namn vid upprepade tillfällen krossade fackföreningar, medborgarrätts- och befrielserörelser, vänsterpartier och gräsrotsorganisationer. Gemensamt för dessa grupper är att de i den amerikanska propagandan har betecknats som kommunistiska och därmed lovliga att bekämpas med alla tillgängliga medel. Boken går igenom många av det kalla krigets mest omskrivna men också vissa mindre kända händelser. Noam Chomsky menar att denna bok är den överlägset bästa boken i ämnet. Vi ges här möjlighet att läsa om Koreakriget, statskuppen i Guatemala

år 1954, Vietnamkriget, generalernas kupp i Brasilien år 1964, statskuppen i Chile år 1973, USA:s invasion av Panama år 1989, USA:s krig mot sandinisterna i Nicaragua, Kuwaitkriget, striderna i Afghanistan, inbördeskriget i El Salvador, inbördeskriget i Angola och ytterligare drygt 40 fall där det totala vansinnet har fått härja fritt. Vi får här många exempel på vad en sjuk makthunger, en blodtörstig militärmakt, ett giftigt hat och ett äkta djävulsmedvetande kan leda till. I bokens början nämner William att han år 1993 råkade få syn på en recension av en bok om människor som förnekar att den nazistiska förintelsen verkligen har ägt rum. Blum menar att också en amerikansk förintelse har ägt rum. Förnekandet av denna är egentligen värre än förnekandet av nazisternas illdåd, eftersom förnekandet av den amerikanska förintelsen är så stort och djupt att de som förnekar den inte ens är medvetna om existensen av påståendet. Åtskilliga miljoner människor har dött i den amerikanska förintelsen och många fler miljoner har dömts till ett liv i elände och misär. I en intervju sa William Blum: ”I grunden är det USA:s utrikespolitik som skapar antiamerikanska terrorister. Det är sakerna vi gör mot världen. Det är inte, som Vita huset säger till oss, att de hatar vår frihet och demokrati. Det är bara propaganda.”

* **Douglas Valentine** är en annan mycket läsvärd amerikansk författare. Han har bland annat skrivit **”The CIA as Organized Crime”** och **”The Phoenix Program”**. I dessa båda böcker avslöjar han delar av USA:s och CIA:s avgrundsmörka och bloddränkta historia. Lyssna gärna på **”The CIA:s long project in Ukraine”** och **”The CIA and the war in Ukraine”**, där Douglas ger oss värdefull information. Båda dessa finns på Youtube.

* **Noam Chomsky** är en amerikansk professor emeritus i lingvistik vid MIT (Massachusetts Institute of Technology). Vi kan också titulera honom politisk aktivist, filosof, historiker och författare. Chomsky beskrivs av vissa som ”den moderna lingvistikens fader”. Förutom sin roll som ledande språkvetare är Chomsky alltså även känd för att vara aktiv inom samhällsdebatten. Han har skrivit ett stort antal böcker – både språkvetenskapliga och politiska. Hans största verk på svenska, **”Man kan inte mörda historien”**, anses av många vara en av 1990-talets

klart viktigaste politiska böcker. Jag vill gärna nämna ytterligare ett par mycket läsvärda böcker av denne författare, nämligen **”Historia och minne”** och **”Högern och välfärden”**.

* **Michael Moore** är en amerikansk filmskapare, författare, journalist och politisk aktivist. I sina filmer och böcker kritiserar han det amerikanska samhället med eftertryck och en stor dos humor. Här kommer några exempel på sevärda filmer: **”Bowling for Columbine”**, **”Fahrenheit 9/11”**, **”Sicko”**, **”Where to invade next”**, **”Michael Moore in Trumpland”**, **”Fahrenheit 11/9”**. Här får du också några boktips: **”Korkade vita män”**, **”Vem har snott mitt land?”** och **”Brev från en krigszon”**.

* **”Official secrets”** är en spännande långfilm från år 2019, regisserad av **Gavin Hood**. Här ges tydliga bevis på hur USA och Storbritannien startade ett olagligt krig i Irak år 2003. Se hur Bush, Rice, Powell, Rumsfeld, Blair och hela den övriga krigsmaffian lurade hela världen att gå in i detta våldsamma krig på helt felaktiga och brottsliga grunder. Här får vi också ännu en gång se hur en person som avslöjar sanningen behandlas, medan de grovt kriminella som vilseleder en hel värld går fria.

* Den oberoende journalisten och aktivisten **Eva Karene Bartlett**, född i USA och uppvuxen i Kanada, har mycket intressant information att förmedla. Det finns flera intervjuer med henne på internet, vilka jag varmt rekommenderar dig att lyssna till, bland annat en med **Alexandre Guerreiro**. Du kan också lyssna till hennes värdefulla klargöranden hos **Pål Steigan**, på adressen **steigan.no**.

Jag föreslår att du även tar dig tid att besöka **CGTN** (**China Global Television Network**), som du finner på adressen **www.cgtn.com**, där du kan lära dig väldigt mycket om framför allt Kina, men också en hel del om övriga världen. Där finns massvis med intressant kunskap att ta del av. Du kan till exempel, under rubriken *Opinions*, se och lyssna på **Liu Xin**, **Xu Qinduo**, **Tian Wei** och **Wang Guan**, som alla har spännande och viktig information att förmedla.

DÅRSKAPENS BÄSTA TID ÄR NU

Vi förflyttar oss nu till vårt vackra och fredsälskande Sverige. Här har vi ju inte haft krig på över 200 år, och en värdefull neutralitet har vi också kunnat hålla oss med, vilken givetvis i högsta grad har varit en bidragande orsak till den nyss nämnda långa perioden av fred. Vi har på så sätt inte tvingats in i några av alla de galenskaper som under denna period brutit loss lite varstans i vår värld. Men inte nog med det, vår neutralitet har dessutom gett oss särdeles goda möjligheter att agera opartisk medlare i andra länders tvister.

Därför tycker jag att det är befogat att vi nu sätter fokus på och kritiskt analyserar några aktuella och viktiga händelseförlopp i detta så fridsamma och förtjusande land. Här har nämligen fattats beslut som kommer att innebära stora tråkigheter, inte bara på grund av själva besluten och på vilket sätt de kommer att verkställas, utan också med tanke på vad dessa obalanserade och mörka utsända energier kommer att föra med sig i längden för alla dem som rycks med i denna dårskap och sålunda på något sätt har del i att dessa beslut genomförs.

Nyligen fattade Sveriges riksdag ett chockerande dåligt och, för alla som arbetar för fred i världen, i högsta grad provocerande beslut, när man bestämde sig för att skicka krigsmateriel till Ukraina. Beslutet i sig tyder på djup okunskap om vad fredsarbete verkligen handlar om och visar i stället med all tydlighet hur man väljer att gå hand i hand med den rena dödsprincipen.

Med tanke på denna uppenbara realitet, så blir det givetvis omöjligt att se på denna åtgärd på ett annat sätt än som en synnerligen ociviliserad och inhuman handling, som bara leder till ökad spänning och mer oro och död i området dit dessa vapen skickas. Följden blir alltså mer död, mer lidande och ett mer utdraget krig. Man visar härmed prov på ett skrämmande och totalt ansvarslöst handlande. Man tycks således inte förstå vad detta leder till, varken för dem som erhåller vapnen eller för dem som direkt drabbas av dessa vapens verkningar. Vilket mörkt öde man skapar för sig själva är man givetvis inte i närheten av att begripa. Man verkar inte heller inse att många av de här vapnen kommer att hamna hos kriminella personer, som med hjälp av dessa mordredskap kommer att ställa till med ett litet helvete för sin omgivning.

En annan viktig aspekt i det hela är att Sverige på det här sättet blir en aktiv deltagare i dessa strider – men inte ens detta verkar man förstå. Man tycks inte heller fatta att ett sådant förfarande i stort sett tillintetgör Sveriges möjligheter att verka som medlare i konflikten. Ett agerande av detta slag öppnar självfallet också upp för en ny och oroande praxis, nämligen att använda vapenexport som ett utrikespolitiskt verktyg.

Vi ser här alltså ett exempel på hur ett välutvecklat vansinne fungerar i praktiken. De skyldigas meritlistor måste såklart, i samband med detta sorgliga beteende, bli belastade med det absolut sämsta betyg som över huvud taget tänkas kan.

Det är lätt att bli både ledsen och arg när man bevittnar alla de ogenomtänkta och dödsbringande beslut som för närvarande tas på löpande band av vår inkompetenta, militaristiska ledarstab. Med hänsyn till detta högst generande faktum, så föreslår jag att hela Sveriges riksdag och Sveriges övriga krigiska befolkning går in på **Svenska Freds** webbplats och lär sig hur man arbetar för att skapa förtroende och förutsättningar för en stark och varaktig fred. Här finns många bra råd, som man absolut bör ta till sig.

En annan oerhört viktig och mycket fin svensk fredsorganisation är **Kvinnor för fred**, med webbadressen **www.kvinnorforfred.se**. Även du som är man bör såklart gå in på denna sida och läsa för att lära.

Jag kommer att presentera fler mycket betydelsefulla och högklassiga svenska fredsorganisationer längre fram i denna bok.

Det är ju självklart så att det är just representanter från Sveriges fredsorganisationer som borde tillsättas för att styra den svenska politiken i dessa så oerhört viktiga och känsliga frågor.

Vi måste alla inse att ett krig aldrig har någon vinnare. Det slutar alltid i tragedi för alla inblandade.

I det här sammanhanget tycker jag att det passar alldeles utmärkt att lyfta fram den fantastiska **Alva Myrdal**. Denna, inom åtskilliga områden, mycket begåvade kvinna levde mellan åren 1902 och 1986 och var känd för sina outtröttliga och betydelsefulla insatser för nedrustning och fred, men också för sitt stora engagemang i debatten om kvinnors frigörelse, för sitt arbete med att bekämpa ojämlikheter mellan världens länder och för många andra värdefulla gärningar, exempelvis inom familjepolitik och skolpolitik. Under åren

1962–1973 var hon svensk chefsdelegat vid nedrustningskonferensen i Genève, där hon, i samarbete med andra alliansfria stater, arbetade för att få stopp på supermakternas kapprustning. Alva blev en internationellt erkänd nedrustningsförhandlare, och under nästan sju år, från slutet av december år 1966 fram till början av november år 1973, var hon svensk nedrustningsminister. Hon var även en aktiv opinionsbildare för fred och kämpade ihärdigt mot den dåraktiga kärnvapenrustningen. Hon tog också ställning mot kärnkraft i folkomröstningen år 1980. Hennes starka och långvariga engagemang för fredsfrågor ledde bland annat till att hon, tillsammans med den mexikanske diplomaten Alfonso García Robles, tilldelades Nobels fredspris år 1982. På Alvas initiativ inrättades det internationella fredsforskningsinstitutet Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI), och hon blev dess första ordförande. Alva Myrdal var internationellt sett även känd i sina roller som chef för FN:s avdelning för sociala frågor åren 1949 och 1950 och som chef för Unescos socialvetenskapliga avdelning under åren 1951–1955.

Innan Alva fick Nobels fredspris hade hon år 1980 blivit den första mottagaren av Albert Einsteins fredspris.

Alva Myrdal var sannerligen en underbar och stark kontrast till de krigshetsare och huvudlösa militarister som för närvarande tillåts dominera den svenska riksdagen.

Det finns naturligtvis många godhjärtade och fenomenala krafter i vårt land och i övriga världen också i dag, som i Alva Myrdals anda arbetar idogt för en fredligare och bättre värld än den vi nu har, men för närvarande ser vi hur dessa modiga och fridsamma individer tvingas kämpa i en mycket stark motvind.

När vi till exempel betraktar västvärldens stora mediers aktuella ageranden, så blir vi tämligen omgående varse den frapperande inskränkthet och osaklighet som där exponeras – till förmån för krigshetsande politiker, vinstlystna vapenföretag och helgalna militärer. Man är så kusligt propagandistiska och styrda av penningstinna makthavare att vi inte längre får en nyhetsrapportering som är värd namnet. Allt som skulle kunna tänkas missgynna världens kapitaldiktatur eller gå emot de i förväg överenskomna narrativen tystas ner och visas över huvud taget inte. Likriktade medier, där vinstintressen och en vämjelig trångsynthet tillåts dominera, och korrupta,

inkompetenta journalister, som ivrigt och dagligdags matar oss med lögner och en noggrant utarbetad propaganda samtidigt som man förtiger allt vad sanning heter, är givetvis ett stort hot mot både välfärd och demokrati – ja, mot hela vårt samhälle.

Många av oss minns nog hur den svenska befolkningen valåret 2014 blev överkörda av de svenska högerkrafterna, som på något märkligt sätt lyckades stoppa visningen av den mycket viktiga, högst aktuella och synnerligen intressanta dokumentärfilmen **”Godheten”** av **Stefan Jarl**. SVT ansåg att man inte borde visa denna film före valet. Anledningen var att den visade upp en värld av ökade klassklyftor, helt absurda bonussystem, en cynisk kapitalism och en förnuftsvidrig utförsäljning av den svenska välfärden. Den verkliga sanningen om detta blev följaktligen för mycket för de högerfjäskande krafterna inom svenska medier. Egentligen var det ju precis den här typen av film som svenskarna behövde se, och att visa den vid just den här tidpunkten kunde såklart inte passa bättre. Det fanns ingen partipropaganda i denna film, den visade bara det sanna tillståndet i Sverige vid den här tidpunkten. ”Godheten” satte fingret på den rådande andan av egoism, en totalt obehärskad girighet, dyrkan av Mammon, sanslösa bonusar, glupska riskkapitalister, fruktansvärt ogenomtänkta privatiseringar av det allmänna, överklassens återkomst och den utpräglade och mycket obehagliga framväxten av ett nytt klassamhälle – med en tilltagande ojämlikhet, en stor utslagning och ett ökande våld. Det var givetvis exakt sådant som Sveriges befolkning behövde få veta, alltså sanningen om hur det stod till i det svenska samhället, och anledningen till att det var just så. Tommy Berggren, under många år känd som Thommy Berggren, medverkar i denna film i rollen som sig själv och som *Den Girige*, tillsammans med ekonomer och samhällsanalytiker samt ett par engelska professorer vid namn Richard Wilkinson och Kate Pickett. Filmen visades dock så småningom, men vid ett senare tillfälle – **efter valet**, för säkerhets skull!

Från ett neutralt och sanningssökande perspektiv blir det faktiskt både sorgligt och komiskt när man reflekterar över hur ofta Sveriges största medier låter en man som Carl Bildt komma till tals i ett flertal olika frågor, för att agera den expert som han själv är bergsäker på att han är, vilket förunderligt nog även medierna tycks vara helt

övertygade om. Varje gång detta sker garanteras vi i själva verket bara ett antal minuters snedvridet och i högsta grad kvalificerat struntprat. Men det är väl det som är meningen, antar jag. Vi ska naturligtvis, för att bli så lättledda som möjligt, bara matas med den av den högsta makten skapade virtuella bilden av verkligheten, och då blir ju denne magnifike viktighetsmakare och ytterst nonchalante vanelögnare – utan vare sig självkritik eller någon form av empati – ett givet val. Hans sätt att se på världen är givetvis det enda rätta, och de åsikter som han så beredvilligt förmedlar är i sig själva inget annat än det facit som den verkliga verkligheten självfallet måste anpassas till, för det kan ju inte vara på något annat sätt.

Carl Bildt är dessutom riktigt bra i sin väl inövade roll som en av vår tids definitivt namnkunnigaste svenska politiska zombier – en exemplarisk representant för alla de personer som grötmyndigt trampar runt i den patetiska och pyramidalt överdimensionerade självbelåtenhetens sfär.

I detta spöklika sällskap utövas därtill en bisarr men i våra dagar tämligen vanlig materialistisk, polyteistisk religion, där de största gudarna bär namnen Egoist, Girig, Militär, Nato, Pengar och Vapen. Anhängarna av denna lugubra men likväl allt populärare religion är emellertid alltid ytterst noggranna med att påpeka att allt de tar sig för självklart görs i frihetens och demokratins namn, för allas bästa.

Den, enligt honom själv, så oerhört, för att inte säga pyramidalt, kunnige Carl Bildt gör sålunda ett heroiskt och mycket viktigt arbete för hela jordens mänsklighet. Denne kavate, självförgudande, så obegripligt passionerade USA-dyrkare och ivrige Natoförespråkare menar att Sverige måste fortsätta med att leverera militär hjälp till Ukraina, så att vi tillsammans med övriga västvärlden kan segra i kriget mot Ryssland. Hans djupt rotade russofobi har resulterat i att han under flera decennier mycket gärna och ihärdigt basunerat ut inskränkta och grovt felaktiga uppgifter – ja, rent löjeväckande skrämselpropaganda – om Ryssland. Han betonar också att den militära kapaciteten i Sverige och övriga Europa behöver utvidgas rejält. Detta – i kombination med hans skurkaktiga inblandning i svensk vapenexport, allt han gjort och fortfarande gör för Sveriges vapenindustri, hans kopplingar till USA:s vapenindustri och denna terrorstats krigslobbyism med mera – visar ju att han måste vara en äkta pacifist, helt enkelt en av världens största fredsaktivister.

Men allvarligt talat, med tanke på hur Carl Bildt beter sig – allt detta ologiska vapenskrammel, alla dessa förnuftsstridiga hyllningar till olika typer av krigshandlingar från Nato och stora militärmakter som USA och Storbritannien, samt alla de vansinniga lovord för de svenska militära insatser som gjorts i andra länder – så undrar man ju, förklarligt nog, hur denne man har mage att påstå sig arbeta i fredens tjänst. Det kan väl knappast bli mer motbjudande och motsägelsefullt. Det måste ju vara någon sorts toppnotering i rent hyckleri. Carl Bildts renodlade svammel är inte bara patetiskt, det är också oerhört provocerande. Att rätta sig efter denne mans galet bakvända och katastrofalt urspårade förståelse av vad ordet fred innebär och hur man enligt hans förvissning bör agera för att uppnå denna så eftersträvansvärda stabila och rättvisa fred, gör såklart att man oftast hamnar i dess motsats, nämligen krig. Det är dock inte endast inom detta så aktuella och centrala ämne som herr Bildts cynism, arrogans och brist på logik och humanitet genom åren har visat sig, långt därifrån. Han har faktiskt lyckats blottlägga både sin inkompetens och kallsinnighet inom de flesta områden.

”Den enda vägens politik”, som Carl Bildt så bestämt och förmätet en gång uttryckte det – med nyliberala avregleringar, privatiseringar och massiva nedskärningar, som då presenterades som något helt oundvikligt för att rädda ekonomin – anammades bevisligen och märkligt nog av i stort sett alla Sveriges riksdagspartier, från höger till vänster. Tyvärr tycks man än i dag samarbeta för att fullfölja den här katastrofala och inhumana politiken, och dessutom verkar de flesta av riksdagens 349 ledamöter dela denne trångsynte och högdragne narcissists åsikter om att alla förslag som försöker begränsa kapitalisternas frihet är så gott som omöjliga att genomföra.

Om det nu faktiskt vore så väl att man inom svenska medier hade som mål att förmedla det som är riktigt intressant, viktigt och så nära sanningen som möjligt, så är det ju näst intill en olöslig gåta att Carl Bildt, denne märklige verklighetsförvrängare, så ofta lyckats nästla sig in i dessa medier för att där sprida sina skumma åsikter och värdelösa analyser.

När vi nu ändå är inne på svenska medier och deras vilja att lämna gott om utrymme åt självgoda, lömska och nonchalanta politiker, så tänkte jag att vi skulle ta och titta lite på första säsongen av ”Toppmötet”, ett samhällsprogram i fyra delar som SVT visade i slu-

tet av år 2016 och i början av år 2017, där Fredrik Reinfeldt, som var Sveriges statsminister mellan åren 2006 och 2014, samtalade med fyra av de senaste decenniernas inflytelserikaste makthavare.

Tony Blair (Storbritanniens premiärminister åren 1997–2007), Condoleezza Rice (USA:s utrikesminister åren 2005–2009), Anders Fogh Rasmussen (Danmarks statsminister åren 2001–2009 och Natos generalsekreterare mellan åren 2009 och 2014) och Jens Stoltenberg (Norges statsminister åren 2000–2001 och 2005–2013 och Natos generalsekreterare mellan åren 2014 och 2024) berättade i dessa samtal om livet som politiker, om hur de såg på den värld de varit med om att forma och hur det gick till när avgörande och svåra beslut fattades.

Det man inte nämnde något om var hur man hjälptes åt att skapa mycket goda förutsättningar dels för världens mångmiljonärer och miljardärer att roffa åt sig svindlande förmögenheter, dels för den så extremt destruktiva och genomusla vapenindustrin att öka på miljöförstöringen och lidandet för människor och djur på vår planet.

Fredrik Reinfeldt och hans excellenta gäster satt alltså där och strök varandra medhårs, medan de diskuterade världspolitiken på ett så frapperande arrogant och lögnaktigt sätt att det var svårt att veta om man som tittare skulle skratta eller gråta. Här gavs således i det närmaste fulländade prov på hur man inom denna storpolitiska sfär håller varandra om ryggen för att dölja ett politiskt haveri – och i stället få varandra att framstå som hjältar.

Dessa skenheliga små självsäkra figurer har sålunda med stor övertygelse vandrat på i de väl upptrampade spår som Margaret Thatcher, Ronald Reagan och deras medarbetare så gärna och så tydligt lämnade efter sig.

Sveriges makthavare behöver dock inte skämmas, ända sedan början av 1990-talet har de verkligen kämpat hårt för att visa sig värdiga en plats bland dessa ikoner, eller ska vi kanske kalla dem för vad de verkligen är – demokratins och välfärdens dödgrävare.

Sveriges nuvarande regering, med Ulf Kristersson i spetsen, har tagit åtskilliga gigantiska kliv in på den råaste kapitaldiktaturens och det sjukaste djävulsmedvetandets allra mörkaste färdvägar, och man kommer utan tvekan att fortsätta sin kavata vandring på dessa ödesdigra villovägar, för att där försöka hitta inspiration till att slå nya rekord i alla de politiska grenar som man redan nu är bäst på

och tycks vilja satsa mest på. När vi lyssnar till vilka mål man har och tittar på vilka beslut som man hittills tagit, så förstår vi genast att ökade ekonomiska klyftor, gränslös militarism, vapenproduktion, vapenexport, krigshets, respektlöshet, samvetslöshet, försämrad skola, försämrad sjukvård, fortsatt och utökat djurplågeri samt omfattande miljöförstöring måste räknas in som detta usla skurkgängs special- och absoluta favoritgrenar, vilket inte är något att förvånas över, eftersom en tätplacering i just dessa discipliner värderas allra högst och hyllas oerhört i Washington, som ju numera är Sveriges verkliga huvudstad. I flera av dessa grenar har denna så absurda regering minsann allaredan klarat av att även erövra en historiskt sett odiskutabel tätposition, vilket ovedersägligen måste anses som en unik – ja, i det närmaste mirakulös – prestation.

Vi befinner oss bevisligen i en synnerligen kaosartad värld, där det mesta – för att inte säga allt – för närvarande underordnas den mest cyniska kapitalismen och den mest helvetiska militarismen.

Sverige står nu mycket nära ett medlemskap i Nato, vilket är en tydlig signal till alla oss svenskar att vi har lyckats rösta fram politiker som är farligt ansvarslösa och ledsamt okunniga. Det lilla förnuft som tidigare fanns när det gäller denna fråga är nu fullständigt bortblåst. Stora delar av vårt lands medborgare tycks dock vara inne på samma linje, vilket gör det hela än mer trist. Dessa individer har således irrat bort sig fullständigt i den mörka och vilseledande dimma i vilken det sunda och självständiga tänkandet per automatik kopplas bort. Det är en skrämmande och klart frånstötande bild av dagens Sverige som vi nu tvingas bevittna, där vi ser hur en aldrig tidigare skådad masspsykos i militarismens namn snabbt breder ut sig. Här tycks endast finnas utrymme för de riktigt bombade resonemangen. Vi befinner oss sannerligen i den helgjutna dårskapens guldålder.

I den svenska riksdagen är Vänsterpartiet och Miljöpartiet ensamma om att inta ett förnuftigt förhållningssätt i denna fråga, vilket innebär att man bestämt hävdar att Sverige definitivt inte ska bli medlemmar i Nato. Större delar av den övriga svenska politikerkåren och en förkrossande majoritet av andra så kallade experter tycks vara helt överens om att Sverige nu skyndsamt måste gå med i Nato, inte minst eftersom Finland har bestämt sig för att göra just detta. Dessa sistnämnda räddhågsna och ruggigt ologiska individer

har därmed klart och tydligt avslöjat att deras kunskaper i denna fråga är under all kritik och att deras expertstatus därmed är totalt värdelös. Sämre experter och företrädare för ett land, åtminstone när det gäller denna fråga, kan omöjligt existera.

Det är fruktansvärt nedslående att se dessa omogna personer styra ett helt land bort från den fredliga vägen, för att i stället slå följe med världens mest militanta dårar.

Jag är självklart, som den pacifist jag är, en stark motståndare till allt vad krig, militär och våldsamma uppgörelser heter. Krig är aldrig en lösning på ett problem, och militär upprustning kan aldrig skapa stabilitet, säkerhet och trygghet – tvärtom. Allt detta skapar endast mycket svårlösta problem inom alla tänkbara områden. Det finns inget destruktivare än just militär upprustning och krig. Jag tror faktiskt att de flesta människor innerst inne vet detta. Likväl ser vi hur världens länder oavbrutet rustar för krig, nu mer än någonsin, och Sverige är verkligen inget undantag.

Den svenska vapenindustrin slår nya rekord. Natosoldater utbildas i Sverige. USA och Nato övar tillsammans med svenska försvaret i Sverige. Svenska soldater ger sig i väg och samarbetar med Natotrupper runt om i världen. Vårt lands makthavare har nu bestämt att vi, under flera år framöver, ska genomföra en kraftigt ökad satsning på det militära åbäket, där det ingår att lura in allt fler svenska ungdomar i en av de allra mest demoraliserande och urspårade aktivitet som vårt samhälle i dag har att erbjuda – den så kallade värnplikten.

Dårskapen har således inga gränser här i vårt fredliga land. Detta rysliga och besinningslösa beteende har dock snabbt accepterats hos majoriteten av Sveriges befolkning, vilket man lätt kan förstå när man vet vad som ligger bakom. Det är nämligen så att Sveriges ledning, med hjälp av grova lögner och hårresande propaganda, under en längre tid har jobbat kompromisslöst med att skapa de bästa förutsättningarna för att kunna genomföra de förändringar som man hävdar att vårt land måste genomgå. Det hela handlar om en kuslig omfördelning av resurser, från de viktigaste och samhällsbärande sektorerna till den onödigaste och samhällsdestruktivaste sektorn av alla – den militära. Detta arbete pågår redan för fullt och kommer följaktligen att eskalera under de närmaste åren.

Vi har ju också under de senaste 40 åren kunnat se, och för det

krävs inte några speciella glasögon, hur Sverige alltmer dragits in i den kapitaldiktatur som dominerar hela världen i dag.

Man behöver heller inte ha gett sig ut på särskilt djupdykande undersökningar av den svenska neutralitetspolitiken för att se att den inte längre existerar. Vi är snart fullvärdiga medlemmar i Nato, om nu inte något mirakel inträffar, mest på grund av att de allra osundaste och mörkaste krafterna inom svensk politik beklagligt nog lyckats få med sig även den usla socialdemokratiska ledningen i detta idiotprojekt. Därför kommer dessa vapen-, militär-, USA- och Natodyrkande små lömska, enfaldiga figurer – Sveriges nuvarande regering – med största sannolikhet att snart kunna konstatera att de äntligen lyckats trycka in Sverige i en av världens genom tiderna värdelösaste och destruktivaste organisationer. Tyvärr så luras allt fler lättledda svenskar in i denna krigshetsande Natoflock.

Den förmätenhet och okunnighet som genomsyrar en stor del av alla de politiska beslut som i dag tas runt om i världen visar med all önskvärd tydlighet att jordmänskligheten fortfarande ligger på en bedrövligt låg nivå vad gäller moral och förståelse av hur allt fungerar och hänger ihop. Sverige är sannerligen inte heller här något undantag. Vårt land har med allt större eftertryck tagit plats som en av de underdånigaste och mest omdömeslösa marionetterna till USA, med allt vad det innebär.

Vi måste emellertid förstå att våra politiker och övriga styrande i samhället helt enkelt inte kan åstadkomma något bättre än det vi nu ser. Man har inte kommit längre i sin utveckling, och därför blir det helt naturligt att man inte heller kan prestera på en högre nivå.

Men visst känns det fruktansvärt irriterande att svenska skattepengar för närvarande går till att stödja nazister och högerextrema krafter i ett genomkorrumperat land, där en liten otäck USA-docka vid namn Zelenskyj hela tiden kräver vapenassistans från ett flertal länder för att på så sätt kunna assistera USA i detta lands strävan efter att dominera världen. Denne lille obehaglige skådespelare passar perfekt som en liten del i Natos krigslek, där allt går ut på att förtala och krossa Ryssland.

Svenska och finska politiker, som av någon märklig och fullständigt vettlös anledning har fått för sig att respektive land bara måste gå med i Nato, och det omedelbart, visar att man är katastrofalt desorienterade i denna fråga, vilket i sig är mycket illavarslande.

Vad är det då för ovetande människor som nu låter sig luras in i denna djupt kriminella och vederstyggliga terrororganisation?

Ja, det är flera komponenter som måste tas i beaktande för att kunna förstå detta gåtfulla beteende.

USA är utan tvekan regissören bakom detta högst bedrägliga och blodiga skådespel. Man har tagit makten i Ukraina, man har försett landets högerextrema krafter med vapen, pengar och utbildning samt tillsatt en liten marionettregering, men man vill naturligtvis varken hjälpa Ukraina eller skapa någon fred, utan genomför nu förnöjt sina väl uttänkta djävulska planer.

EU går lydigt och med stora, kavata steg fram på den väg som noggrant stakats ut av CIA, Vita huset och Pentagon. Lögnerna om vad som verkligen har hänt och vad som nu händer i Ukraina staplas på varandra i en vämjelig hastighet. Vapen skickas in i landet i en till synes aldrig sinande ström. USA:s maktlystna, lömska och krigiska ledare gör precis som de vill, med stor hjälp av åtskilliga ängsliga och avskyvärt inställsamma politiker från Europa, som gång på gång visar att man varken har förmåga eller vilja att skapa de förutsättningar som behövs för att åstadkomma en hållbar fred i Ukraina. Man koncentrerar sig i stället på att lyda och repetera vad som sägs från den allsmäktige i väst, utan något som helst eget tänkande. Det hela handlar om en massuggestion av det verkligt ruggiga slaget. USA:s krigsmaffia känner sig för närvarande givetvis väldigt nöjd – man har jobbat för ett scenario som detta ända sedan tidigt 1950-tal. Det är dock först nu, drygt 70 år senare, som man lyckats provocera Ryssland till det okloka agerande som fått hela västvärlden att ansluta sig till USA:s djupa rysshat. Nu kan man lugnt luta sig tillbaka och låta sina enfaldiga och dumdristiga ukrainska betjänter sköta utförandet av sina makabra planer. Västvärldens stora massmedier drar därtill dagligen sina strån till den snabbt växande USA-ägda och gediget uppförda jättelika stacken, när man ger sina korrupta journalister maximalt med utrymme, så att de så effektivt som möjligt kan sprida sina specialkomponerade och fantasifulla lögner. Allt som kommer från USA:s ledning sväljs och vidarebefordras dessutom utan minsta lilla eftertanke. För den eventualiteten att det plötsligt skulle dyka upp personer med verkligt sunda tankar, som vågar yttra sig på ett sätt som visar att de börjar närma sig den sanna bilden av vad som händer, har naturligtvis

denna rutinerade terrorstat speciellt utbildad personal, som genast ser till så att dessa förargliga individer möts av förakt, ett massivt förlöjligande, hot eller någon form av våld – i vissa fall mord.

Den svenska uppskrämda flocken visade sig inte vara svår att övertala till att sluta upp bakom de ilskna vapenskramlarna. Dess rabiata medlemmar misskrediterade genast alla fredssträvanden, samtidigt som man med stor arrogans och stupiditet, stegade in på den för dem enda existerande och sedan länge färdigställda vägen, som är just den bloddrypande och av fullkomligt vansinne flankerade leden vi nu ser hela västvärldens ledare befrämja. I botten av detta sorgliga beteende finns naturligtvis, förutom nämnda rädsla, en svårbotad okunnighet om det mesta som har med det verkliga livet att göra. Med detta mycket allvarliga tillstånd följer ofta en stor risk att bli en idealisk måltavla för en intensiv massuggestion, som i sin tur leder till ett destruktivt och i högsta grad obildat agerande.

Från att ha varit tämligen ordinära jordmänniskor, alltså kosmiskt döda individer, har dessa varelser nu sålunda förvandlats till ett synnerligen säreget sällskap, bestående av kusligt zombieliknande väsen, som bara följer order.

Varande i detta hiskligt förvirrade tillstånd innebär såklart att man löper stor risk att bli inlurad i vilka dåraktigheter som helst, såsom den fatala maffia-, mord-, terror- och krigsorganisationen Nato.

För oss svenska medborgare leder således all denna svindlande galenskap dels till ett medlemskap i Nato, dels till att en betydligt större del av våra skattepengar under de närmaste åren kommer att gå till den mest destruktiva kraften vi har i vårt samhälle, nämligen den ytterst motbjudande militära sektorn. Men eftersom denna fullkomliga idioti är långt ifrån tillräcklig för de svenska politikerna, så ser man till att krydda hela vansinnet med ännu en tankekollaps, där repetitiva vapenleveranser till notoriska och extremt stridslystna högerextremister och nazister ses som självklara. Här kan vi alltså återigen tala om ett flockbeteende som är så befängt och vilselett att man nästan inte kan tro att det existerar.

Den fanatiska rysskräcken har antagit proportioner som är så omfattande att verkliga kunskaper om hur man arbetar för att få till en hållbar fred i världen är fullständigt bortblåsta. Det finns numera bara ett tydligt mantra hos dem som styr – och detta är ”mer militär, mer vapen, mer krig”.

Det är således hög tid för oss alla att tänka till, att vi verkligen anstränger oss för att förstå vad det här i grunden handlar om.

Skriv till politikerna, demonstrera eller visa på något annat fredligt sätt att det är fred vi vill ha – inte en massa djävulska vapen eller ett sjukt Natomedlemskap!

Vi måste försöka få dessa stackars okunniga och ansvarslösa individer att vakna upp ur den täta dimma av ren idioti som numera ständigt tycks omsluta dem och få dem att gå fullständigt vilse, rakt in i rena helvetet. Vi behöver också sluta upp med att lyssna på alla de där korrumperade och galna så kallade experterna och vapenlobbyisterna, som bara vill skrämma upp oss.

Vi är i stort behov av sanna, ljusa och fredliga tankar – och att göra fredens röst tydlig!

Att vi framöver kommer att styras in i ett skeende som leder oss rakt in i det absolut mörkaste helvetet blir givetvis det självklara och komplett sinnessjuka resultatet av att en liten klick med räddhågsna och fullkomligt inkompetenta politiker och så kallade experter i ren panik kommit överens om att vi måste bli Natomedlemmar.

Hela detta förfarande är ett solklart bevis på hur den rena dumheten nu regerar i Sveriges riksdag – det handlar om ett pinsamt och ytterst svekfullt beteende från Sveriges politiker gentemot den svenska befolkningen. Ett så här betydelsefullt beslut ska självklart inte tas utan en folkomröstning.

Det är uppenbart att det ligger mycket mer bakom detta katastrofala ställningstagande än vad man säger. Alla som har ett uns av förstånd vet ju också att de argument som man framhållit för att gå med i Nato kan smulas sönder på nolltid. Det är framför allt därför som vi aldrig har sett någon riktig debatt i ämnet – och det är också därför som hela denna process skyndades på maximalt. Man vet naturligtvis att de skäl som man anger för ett Natomedlemskap inte gör Sverige till ett säkrare land att bo i, tvärtom. Vi kommer att bli oerhört mycket mer utsatta vid ett medlemskap i Nato jämfört med att fortsätta som ett neutralt land, och vi kommer att riskera att hamna i alla möjliga sorters idiotiska konflikter, tack vare detta komplett galna beslut. Det man nu gör är att försätta hela Sverige i en ytterst obehaglig situation.

Vi ser följaktligen hur man från maktens boningar ännu en gång har skapat en virtuell verklighet, en manipulation av hela den aktu-

ella situationen, bara för att, av någon mystisk ännu icke känd anledning, få igenom sin vilja. Den svenska demokratin har genom detta skurkaktiga beteende från våra politiker drabbats av en högst allvarlig skada.

I skrivande stund verkar det som om ett svenskt Natomedlemskap kommer att bli verklighet. Det finns dock en liten chans att vi kan slippa ifrån detta helvete, inte för att jag tror att Sverige kommer att dra tillbaka sin ansökan, utan för att Turkiet och Ungern hittills inte har godkänt Sverige som Natomedlem och förhoppningsvis inte heller kommer att göra detta.

De svenska politikerna fick alltså helt plötsligt, under våren 2022, väldigt bråttom med denna Natoansökan och skyndade därför på hela processen på ett sätt som måste betecknas som panikartat, oskickligt, ytterst skadligt och skurkaktigt. Men eftersom Sveriges dåvarande statsminister Magdalena Andersson hade hamnat i ett akut och mycket allvarligt förvirringstillstånd och det chockskadade socialdemokratiska partiet lät sig styras av den totalt omdömeslöse och äckligt militante moderatledaren Ulf Kristersson, så blir ju detta genomusla handlande helt naturligt. Denne mans perversa förkärlek för allt som har med det militära att göra borde naturligtvis diskvalificera honom från alla viktiga uppdrag. Har man en så skrämmande okunskap om verkligt fredsarbete, så blir man självfallet en livsfarlig komponent i alla säkerhetspolitiska frågor och ska därför naturligtvis aldrig tillåtas delta i dessa så betydelsefulla sammanhang.

Ett uttryck som man ibland hör är att personer som tar ett dumt beslut inte tänker längre än näsan räcker. I det här fallet vill jag dock påstå att om Ulf Kristersson och hans allvarligt urspårade vänner åtminstone hade tänkt så långt som deras näsor räcker, så skulle det vara tillräckligt, även för dessa enfaldiga individer, för att komma till slutsatsen att ett Natomedlemskap aldrig kan bli aktuellt för Sverige, såvida Nato inte förvandlas till en sann fredsorganisation helt utan vapen. I det här fallet hade det faktiskt räckt med att tänka bara en absolut minimal del av näsans längd för att inse det fullkomligt sinnesförvirrade i att gå med i en allians som Nato. Men inte ens det klarade man av. Vad gäller vapenleveranser till Ukraina, var det endast ett parti, nämligen Vänsterpartiet, som till en början inte tyckte att detta var lämpligt, men efter påtryckningar från Jonas Sjöstedt, Vänsterpartiets förre partiledare, och många andra sorgligt

okunniga personer, orkade inte heller detta parti stå emot vansinnet. Dessutom verkar alla riksdagspartier vara överens beträffande den dårhusmässiga satsningen på det svenska militära fanskapet.

Vad är det egentligen för märkliga zombier som nu har tagit plats i denna församling?

Det är också väldigt sorgligt att höra hur man gång på gång talar om att Ryssland angriper ett fredligt Ukraina – ett fredligt Ukraina?

Vi talar här om ett Ukraina som hade startat ett inbördeskrig mot sin egen befolkning i ett folkrättsvidrigt försök att etniskt rensa bort rysktalande medborgare och rysk kultur, vilket ledde till 14 000 döda under ett åtta år långt krig.

Är det fredligt?

Det handlar alltså återigen om en total kollaps när det gäller förståelsen för hur verkligheten ser ut.

Det verkar som om Sveriges makthavare tycker att vi har haft fred i vårt land alldeles för länge, när man nu på punkt efter punkt tydligt visar att man vill vara med i ett storkrig.

Värt att notera är att Sveriges ÖB Micael Bydén är ännu en högt uppsatt person som inte tycks ha någon bra koll på hur verkligheten ser ut. Hans förståelse för hur man ska lösa konflikter i världen är inte heller något som imponerar. Tvärtom så tycks denna förmåga ligga helt i linje med den kompletta galenskap som florerar fritt inom det militära. Det är solklart att den här mannen saknar generande mycket i sin verktygslåda. Herr Bydéns penibla okunskap om den verklighet vi lever i bidrar såklart till hans märkliga beskrivning av den hotbild som nu finns gentemot Sverige och som han menar skulle komma att bli ännu större utan ett Natomedlemskap. Detta är givetvis bara ännu ett exempel på alla de lögner som ideligen kastas ut från helt ansvarslösa och dåraktiga militärer. Ett fortsatt neutralt Sverige, som i stället för militär upprustning ägnar sig åt det motsatta, är den överlägset bästa och mest självklara garantin för att Sverige ska kunna ha den absolut lägsta hotbild mot sig som över huvud taget är möjlig. Men med ett så sinnesrubbat agerande som Micael Bydén förespråkar, så kommer utan tvekan en mycket allvarlig hotbild att skapas. Vi ges alltså här ett prov på hur en självsäker och omdömeslös person faktiskt lyckas med konststycket att, i den mest stabila och lugna miljö som finns här på jorden, skapa rädsla, bygga upp hat och rusta för krig. Denna sjukt destruktiva

förmåga är typisk för den här sortens primitiva varelser, och det är också tack vare dessa lömska individer, som anstränger sig till det yttersta för att skrämma upp allmänheten och få den välvilligt inställd till allt som militären begär, som dårskapens virus för närvarande sprider sig med en omätbar hastighet i vårt samhälle. Vill man ha krig, så är det perfekt att lyssna på dessa knäppskallars sagor.

Det är oerhört frustrerande att behöva konstatera hur lätt, snabbt och självklart de svenska politikerna anammar, låter sig förgiftas av och sedan, ansvarslöst och panikartat, sprider vidare den idiotiska krigspropaganda som nu har tagit ett stadigt och livsfarligt grepp om hela västvärlden.

De få verkliga motkrafter som finns är så svaga att de knappt längre märks. Logiskt tänkande och verkligt fredsarbete tillåts knappt existera längre i Sverige och övriga västvärlden. Vi ser vilka mörka och djupt okunniga krafter som ideligen tar upp plats och tid i våra medier och där får i det närmaste obegränsade möjligheter att presentera sina sjuka vanföreställningar. Den lilla sant fredliga klick vi har här i landet, som vet hur man på diplomatisk väg löser konflikter, är i nuläget utsatt för ett allvarligt kvävningsförsök av landets militär och regering, som verkar vara uteslutande intresserade av att trappa upp det pågående kriget – och allra helst göra Sverige till en krigsskådeplats. Att säga att de åtgärder man nu företar sig endast görs för att främja freden är ju en lögn lika genomskinlig som att säga att det bästa sättet att släcka en brand är att hälla bensin på den.

Det blir naturligtvis inte bara löjligt – det blir i högsta grad korkat och respektlöst!

Sveriges medborgare behandlas för närvarande precis som om de vore ett gäng med idioter, som man kan lura i vad som helst.

De verkligt sanna och kloka idéerna finns faktiskt både i Sverige och på flera andra ställen, runt om i världen, men i dag är de helt chanslösa gentemot all den dårskap som nu dominerar i form av det kompletta djävulsmedvetandet och cynismens mest vedervärdiga kapitaldiktatur.

Att materialistiska, primitiva politiker lyssnar på och handlar efter det som krigiska militärer och giriga miljardärer har att säga kan ju inte resultera i något annat än ett hänsynslöst samhällsskick.

Sverige har under många år varit ett av världens allra bästa länder när det gäller att skapa ett fungerande och fredligt samhälle, med en bra välfärd, så varför inte göra detta ännu tydligare, genom att intensifiera våra ansträngningar inom dessa områden, med nedrustning av det militära och upprustning av välfärden.

Nej, nu lierar vi oss i stället med betydligt primitivare stater, som USA och Storbritannien, och satsar på upprustning av det militära och nedrustning av välfärden. Det är ju inget annat än en tillbakagång till ett fullständigt groteskt och ytterst primitivt agerande, där resultatet inte kan bli annat än katastrofalt.

Jag tror dock inte att Sverige kommer att bli en krigsskådeplats i ett eventuellt tredje världskrig. Att man däremot på något sätt kommer att bidra till att öka på lidandet i ett sådant scenario ser jag som en stor risk, med tanke på alla de nyligen vansinnigt tagna besluten. Vi kan emellertid inte beskylla herr Kristersson för att vi vid ett tredje världskrig skulle komma att hamna utanför själva stridigheterna. Hans krigiska och militärhysteriska läggning, i kombination med den genuina idioti som han själv och hans lilla grupp av krigshetsare representerar, visar ju med all önskvärd tydlighet att han faktiskt har kämpat väldigt hårt för att få med vår svenska nation som en stridande part i nyss nämnda potentiella storkrig.

Ju mer man synar den organisation som Sverige nu har bestämt sig för att bli medlem i, desto tydligare ser man hur dess agerande från starten till i dag gör den högst förtjänt av det föga avundsvärda epitetet maffialiknande mordorganisation.

Både Nato (North Atlantic Treaty Organization), som grundades år 1949, och CIA (Central Intelligence Agency), grundat år 1947, har hela tiden haft som mål att utvidga sina verksamheter.

Desinformation, tortyr, djupa samarbeten med olika högerextrema grupper och mord på icke önskvärda personer i en väldig omfattning verkar vara vardagsmat för dessa organisationer – det finns tydligen ingenting man drar sig för att göra, när det gäller att skapa förutsättningar för att kunna styra sin omgivning. Deras hemliga, kriminella nätverk har efter hand utökats och har i dag, med sina bläckfiskliknande armar, kommit att omsluta stora delar av världen. Man jobbar ständigt med att spionera på, infiltrera och manipulera världens övriga länder och dessas hela strukturer, så att man, när det vid något tillfälle yppar sig minsta lilla gynnsamma läge, enkelt

ska kunna ställa till med ett fullständigt kaos och därefter tillsätta den ledning man vill ha – en tjänstvillig, lydig och USA-vänlig liten nickedocka.

Som vi utan några som helst svårigheter vid ett otal tillfällen redan kunnat konstatera, har USA ett ofantligt stort behov av att lägga sig i andra länders inre angelägenheter. En stark vilja att dominera resten av världen har länge varit ett tydligt och genomgående tema hos denna nation. Lätt att observera är även den nationalism och patriotism som fortfarande präglar inte bara USA:s befolkning utan i stort sett hela jordens mänsklighet. Denna form av kollektiv egoism har nästan alltid legat till grund för konflikter och krig av olika slag – helt enkelt det helvete som vi så många gånger sett utspela sig på olika platser över hela vår jord. Så tack och lov för att dessa gamla unkna tankesystem, med tillhörande översitteri, våldsamheter, främlingsfientlighet och själviskhet, så småningom kommer att försvinna.

Världen kommer i framtiden i stället att genomsyras av en sund internationalism, vars fundament består av ett genuint samarbete, jämlikhet, rättvisa och en fullkomlig moral, där alla resurser fördelas lika och där alla individer ges perfekta möjligheter att skapa sig en behaglig och berikande tillvaro i harmoni med sin omgivning. En vacker, vördnadsfull, hälsosam, fredlig och glädjerik världsstat – där sanningen, logiken och allkärleken härskar och där alla kulturer som inte på något sätt förtrycker eller skadar någon får möjlighet att blomstra – är den framtid som jag önskar och även känner mig övertygad om kommer att bli verklighet.

Martinus menar att jordmänskligheten är på väg mot ett gemensamt fosterland – ett världsrike i vilket alla nationer blivit provinser. Han skriver bland annat om följande stora fördelar med detta:

Eftersom världsriket omspänner hela jorden, kommer det redan från början att ha den fördelen framför de vanliga staterna eller nationerna, att det inte kan ha några yttre fiender. Det kan därför inte heller ha några farliga eller fientliga gränsområden för vilka det ska bygga starka fort, tillverka giftgas eller kärnvapen, bygga stridsvagnar eller krigsmaskiner, liksom det inte heller kan ha några pass-, tull- eller valutabesvärligheter. Alla är ju invånare i samma rike, står under samma regering.
(Mänsklighetens öde, kap. 45)

Martinus påpekar också att osjälviskheten på så vis har segrat över självviskheten. Internationalism är nämligen nationens osjälviskhet, och nationalism nationens självviskhet eller egoism.

Men visst, vi är ju fortfarande kvar i en tid där nationalismen har ett starkt inflytande på jordmänskligheten. Det är ju till och med så att den har blossat upp på många ställen på vårt jordklot under de senaste åren. Detta ska dock ses som en sista kraftansträngning från ett döende tankesystem för att hålla sig kvar i livet – likt en uppflammande eld, just innan den falnar och dör.

Vi har således en hel del kvar att jobba med. Men det kan ändå vara bra att börja planera för en framtida världsallians.

Det kommer givetvis att bli en underbar tid när vi alla väl kommit så långt i vår moraliska utveckling att ingen levande varelse behöver frukta att bli illa behandlad, eftersom alla då lever för att hjälpa varandra, i stället för att, som i de flesta fall i dag, först och främst roffa åt sig själva och därefter kanske putta över lite smulor till dem som har det svårast på vår jord.

Sverige säger sig ju vara ett land som arbetar för fred i världen, men den väg som man har slagit in på under senare år visar upp något helt annat. Man har gått fullständigt vilse i sitt fredsarbete.

Den svenska försvarsbudgeten har under de senaste åren trappats upp och låg år 2022 på 76,6 miljarder kronor, men kommer alltså att utökas väsentligt under de närmaste åren.

Sverige är mitt uppe i den största militära satsningen sedan 1950-talet, med återinförd värnplikt som en av åtgärderna, konstaterade dåvarande statsminister Magdalena Andersson stolt.

Sveriges militära försvarsförmåga ska följaktligen kraftigt förstärkas, varför anslaget till det militära försvaret ska öka från nuvarande dryga 1 procent av BNP till 2 procent av BNP.

Detta är ju en fullkomligt sanslös ökning, som i stället givetvis borde vara en minskning ned till 0 procent av BNP. Vi ska väl förbättra vårt land, inte fördärva det. Alla dessa miljarder svenska kronor som nu skickas och framöver kommer att skickas i en allt större mängd direkt in i Sveriges militära destruktionsanläggning hade ju varit mycket välbehövliga i det som vi kallar ett sunt och kreativt samhällsbygge.

Jag anar emellertid att detta bara är början på ett vansinne som kommer att eskalera i allt fler och större dåraktigheter, vilket borgar

för en mycket tråkig tid framöver – en spöklik och militaristisk framtid – där Sveriges omogna och katastrofala ledning kommer att se till så att vårt lands militära vidunder eller svällande varböld snart kommer att tilldelas en fördubbling av den summa man nu talar om, eller varför inte klämma i med en årlig måltidskostnad för detta vårt samhälles till synes omättliga groteska monster som motsvarar så mycket som 5 procent av Sveriges BNP. Jag håller inte ett sådant scenario för omöjligt, snarare troligt, med de livsfarliga och urusla ledare som nu, likt uppspelta pyromaner – med en glödande emfas, ett brinnande engagemang och en djup tillfredsställelse – bränner våra skattepengar i den snabbt tilltagande och rasande militära eldsvåda som borde ha släckts för länge sedan. Min tanke är ju att de pengar som vi betalar i skatt endast ska användas till att bygga ett vackert, hälsosamt, välutvecklat och fredligt samhälle – ett samhälle med sann välfärd, där kreativiteten, omsorgen, kärleken och glädjen flödar.

Det är sorgligt att se hur Sverige följer med den övriga världens militära upprustning. Det tycks som om de svenska politikerna har bestämt sig för att tävla om vem som är mest vapenfixerad och kan gynna den svenska vapenindustrin och militären mest – alltså, med andra ord, vem som är mest ansvarslös och har minst förståelse för vad som verkligen behöver göras. Man blir ju självklart illa till mods när man tänker på vilka besinningslösa individer som sitter och beslutar i dessa frågor. Det är svårt att låta bli att reflektera över hur det kan vara möjligt att ha så fruktansvärt dåliga kunskaper om hur ett äkta fredsarbete ska genomföras. Väldigt okloka beslut och i grunden brottslig verksamhet är det som dessa galningar i verkligheten nu gör sig skyldiga till.

Troligtvis är det så att just denna allvarliga kunskapsbrist gör att man så lätt försvinner in i den livsfarliga masspsykos som på kort tid, likt en giftig vansinnesdimma, spridit sig över hela västvärlden. Man har således blivit en del av den primitiva flocken, utan att på något sätt kunna eller ens vilja ifrågasätta dess märkliga ageranden. Det blir ju också avsevärt lättare att göra så – att bara följa med, utan att själv behöva tänka.

Denna ociviliserade flock styrs för närvarande av det till synes gränslösa kapitalet och de allra mörkaste krafterna, med andra ord

det som vi här kallar kapitaldiktaturen och djävulsmedvetandet.

Dessa väl samspelande och mycket goda vänner har tagit hela jordklotet i besittning och utövar för tillfället, via jordmänsklighetens psykiska sfär, ett kompakt välde, i vars topp mer eller mindre hemliga organisationer återfinns, vilkas helt skrupelfria medlemmar består av bland annat styrelseordförande, ekonomer, bankmän, politiker, journalister, företagsledare och advokater. Dessa har till sin hjälp vapenindustrin, ett stort gäng med korrupta och högerextrema militärer och en ansenlig mängd köpta medier. I denna kompletta gangsterligas innersta krets skapas så en falsk bild av verkligheten, som sedan sprids ut över världen – just den bild som man vet kommer att fungera som en jättemagnet för den största delen av jordens mänsklighet. Det spöklika resultatet av det här lugubra samarbetet blir alltså precis den gigantiska flock med lättstyrda zombier som man helst av allt vill ha – och som vi i dag ser utpräglade representanter för åt vilket håll vi än vänder våra blickar.

Den 11 september 2022 ägde det senaste riksdagsvalet i Sverige rum. Det blev ett mycket jämnt val, men resultatet måste nog ändå sägas vara tämligen väntat.

Sveriges underbara och intelligenta medborgare lyckades i detta val med den alltigenom enastående bedriften att rösta fram en omognare, arrogantare, girigare, primitivare, människofientligare, djurfientligare, miljöfientligare, främlingsfientligare, mer egoistisk, nationalistisk och omoralisk regering än man på förhand ens kunde föreställa sig eller tro vara möjlig. Vi har genom detta så förödande resultat även garanterats ökade ojämlikheter inom i stort sett alla områden i vårt land ett bra tag framöver. Men inte nog med det, mitt i detta ljuvliga helvete måste vi svenskar självfallet belönas med en fanatisk USA-dyrkare och Natovän som statsminister – en manisk och vilsen liten huvudlös figur, som farligt förvirrad och med stor iver nu utforskar de allra mörkaste och mest perfida delarna av sitt i det närmaste kompletta djävulsmedvetande.

Visst blir man lycklig!

Ja, det är nästan för bra för att vara sant.

Grattis, Sverige!

Som vi tidigare varit inne på, så verkar det alltså som att Sveriges alliansfrihet ska gå graven år 2023. Det blir extra sorgligt att konsta-

tera detta, när vi vet att vi behövs som en neutral och stabil kraft i en värld som är full av konflikter och allehanda oroligheter. Vår alliansfrihet är alltså mycket viktig också ur denna synvinkel, eftersom vi då har de bästa förutsättningarna att som just denna neutrala kraft kunna hjälpa till på ett konstruktivt sätt när olika konflikter uppstår i världen.

Vi skulle, som en alliansfri stat, som dessutom helt öppet visar hur vi monterar ned vårt eget militära försvar och lägger ned den förödande vapenexporten, kunna bli en fantastisk förebild för hela världens övriga nationer. Denna möjlighet kommer nu alltså att tillintetgöras – med ett Natomedlemskap. När ansökan om detta medlemskap dessutom bygger på sanslöst usla analyser och rena lögner, så gör det ju än mer ont att se hur nöjda dessa klåpare till politiker, med en emfas som endast blir löjeväckande, försöker intala Sveriges medborgare att ett medlemskap i denna odiösa mordorganisation är vår enda chans till räddning.

Ett annat fruktansvärt fel begås av staten när man kallar landets ungdomar till mönstring och värnplikt. Detta sker från det år då de här unga människorna fyller 18 år. Jag vill kalla detta för vad det verkligen är, nämligen en avskyvärd förbrytelse, ett fruktansvärt övergrepp och ett av de otvivelaktigt allvarligaste moraliska brotten som begås i vårt land i dag – och det görs med det svenska samhällets samtycke!

Här har vi alltså ännu ett exempel på ett vidrigt och anmärkningsvärt sjukt system i vårt land – som uppenbarligen styrs av individer med en synnerligen låg moral och ett djävulskt rymligt samvete!

Men stopp nu – vad menar du med att detta skulle vara brottsligt?

Jo, just med anledning av att stora delar av det som lärs ut inom det militära är samvetslös, respektlös och grovt kriminell verksamhet, där de värnpliktiga bland annat får lära sig hur man mördar sina medmänniskor, vilket jag känner mig tämligen övertygad om att de flesta av oss anser vara det tveklöst allvarligaste och mest förödande brott som kan begås. Det är ju ett brott mot själva livet. Ett annat ytterst viktigt skäl till att kalla detta statliga agerande för ett mycket allvarligt brott och ett oförsvarligt missdåd har givetvis med dessa unga värnpliktigas ålder och därmed också utvecklingsnivå att göra. Faktum är ju att människans hjärna mognar ganska långsamt. Den

är inte färdigutvecklad förrän vid 25–30 års ålder. Allra sist mognar de så kallade pannloberna, som styr människans kognitiva förmåga. Forskning visar att det riskbeteende som ofta är karaktäristiskt hos unga individer beror på en obalans mellan de olika områden i hjärnan som sköter känslor (det limbiska systemet) respektive förstånd (pannloberna). Emedan pannloberna utvecklas långsammast, blir ju den logiska följden att känslorna och impulsiviteten under en period dominerar över förståndet. Detta kan vara en viktig förklaring till att ungdomar ofta tar större risker än vuxna – och har ett mer impulsivt beteende.

Den svenska staten kallar alltså in unga människor till militärtjänstgöring långt innan de är kapabla att förstå vad det är som de ger sig in i. Där utbildas de sedan i dödandets konst, för att så småningom bli statligt legitimerade mördare.

Detta synnerligen infama och avskyvärda övergrepp borde naturligtvis omedelbart förbjudas!

Vi skulle ju faktiskt kunna, och borde självklart, byta ut denna väldigt omoderna, sjukliga, destruktiva och totalt värdelösa så kallade värnplikt mot en human och fredsinriktad utbildning.

Mitt förslag är att alla vuxna människor i vårt land skulle erbjudas en ettårig utbildning i konstruktivt fredsarbete. Denna utbildning skulle självklart finnas i alla kommuner runt om i hela landet. Den skulle vara helt avgiftsfri och ge varje deltagare en bra lön. Denna lön skulle kunna vara densamma som den aktuella medellönen i vårt land, som för år 2024 var 41 600 kronor i månaden före skatt. Helt rimligt, tycker jag. Dessutom skulle ju detta innebära ett enormt lyft för hela det svenska samhället.

Ni politiker som på allvar verkligen vill göra något riktigt bra för Sverige och resten av världen har här ett projekt som ni bör ta itu med omedelbart. En utbildning av detta slag skulle givetvis bidra till oerhört mycket positivt, inom samhällets alla områden. Jag är dessutom helt övertygad om att ett sådant initiativ skulle inspirera världens övriga länder till att å det snaraste följa i Sveriges fotspår.

Sveriges, under många år, nära samarbete med Nato är ytterligare ett sanslöst och oerhört stort misstag. När man nu, tillsammans med Finland, med stor iver och uppenbar respektlöshet gentemot Sveriges befolkning, väljer att gå in i och bli en del av denna terror-

och mordorganisation, så har såklart den totala galenskapen nått en ny, aldrig tidigare skådad, nivå. Tyvärr så verkar det som om de flesta svenskar inte förstår vad som håller på att hända – man har helt enkelt inte orkat sätta sig in i vad det hela handlar om, utan i stället lyssnat på den vämjeliga Natopropaganda som har sköljt över hela landet under de senaste månaderna, varpå man på ett följsamt och mycket väldresserat sätt än en gång sällat sig till den stora idiotflocken.

Det råder inga som helst tvivel om att Sverige och stora delar av den resterande så kallade västvärlden har drabbats av ett virus som är långt mycket farligare än covid-19, nämligen den fullblodiga dårskapens virus. Denna lilla ytterst smittsamma mikroorganism är dessutom en av de absolut viktigaste komponenterna i den masspsykos som för närvarande lagt sig som en svart och i det närmaste ogenomtränglig dimma över vårt land.

SVT är ett av alla de massmedieföretag som har ansträngt sig till det yttersta för att propagera för ett svenskt Natomedlemskap, och man visade i samband med just detta gedigna arbete programmet ”Natomedlemskap? Frågor och svar”. Det enda vi här fick höra, med undantag för ett kort inlägg från Svenska Freds representant, var att ett medlemskap i Nato är ett måste – det finns inget annat. Sju svårt förvirrade paneldeltagare gjorde allt de kunde för att ge en så positiv bild av Nato som möjligt. Sveriges befolkning fick alltså tillfälle att lyssna på denna fantastiska samling okunniga, räddhågsna och lögnspridande individer, som inte hade en aning om vad det var de talade om. Ingen av dem hade något vettigt att säga, ingen var ens i närheten av att avslöja vad Nato egentligen är, vad denna USA-styrda krigsmaskin står för.

Det känns så fruktansvärt frustrerande och olustigt – ja, verkligen djupt tragiskt – att behöva konstatera detta envisa, blodsnitiska och totala vansinne gång på gång på gång på gång på gång …

Lögnhalsarna i Vita huset, Pentagon, CIA, Nato och EU har under lång tid arbetat frenetiskt med att gräva ner sig riktigt ordentligt i det allra smutsigaste djävulsmedvetandets högerdike – dock helt utan att förstå vad de egentligen håller på med.

Det elakartade dårskapsvirus som dessa människor blivit alltmer ansatta av har visat sig vara ytterst svårbehandlat. Många av de nu

hårdast drabbade har varit sjuka mycket länge och lider av ett flertal olika kroniska dårskaps- och lögninflammationer. En i princip helt enig forskarvärld misstänker att dessa svåra besvär till största delen beror på att vissa av de lögner, troligtvis de allra mest förfärliga, som individen i fråga ofta och gärna sprider omkring sig, på något mystiskt sätt aldrig helt avlägsnar sig från denna person, utan lämnar kvar en tunn, klisterlik film, som liksom klibbar fast både på ytan av och inuti organen i kroppen. Lungorna, hjärtat och hjärnan är de organ som hittills visat sig vara de mest utsatta. Man känner också till att när galenskaperna och lögnerna till sist når sin kulmen, så kommer den nyss nämnda klisteraktiga filmen att ha spritt sig till varenda liten cell i de angripnas kroppar. Det råder för närvarande en stor oro inom sjukvården, som än så länge inte är i närheten av att kunna bota denna mycket plågsamma sjukdom. De som är mest insatta i vad det hela tycks handla om hyser stora farhågor för att en fruktansvärd massdöd kommer att drabba världens befolkning framöver, om man inte inom en mycket snar framtid lyckas få fram en effektiv behandling.

Eftersom det här viruset upptäcktes alldeles nyligen, tack vare en aldrig tidigare använd undersökningsmetod, där den allra modernaste tekniska utrustningen spelade en helt avgörande roll, så är det heller ingen som vet hur länge det har funnits här på jordklotet. Det finns de som menar att detta virus förmodligen alltid har varit en trogen följeslagare till jordmänniskorna, om än i en från början mildare form, som efter hand tilltagit i styrka. Detta resonemang leder inte överraskande till misstankar om att ett gigantiskt antal dödsfall, genom hela mänsklighetens historia, i grunden skulle ha kunnat bero på just detta nyligen upptäckta, mycket lömska dårskapsvirus.

Fy fasen, det låter riktigt ruggigt!

Men vänta nu …

Vad är det som händer?

Kan detta verkligen vara … sant?

Jag nås just i detta ögonblick av en alldeles färsk och synnerligen världsomvälvande nyhet, som handlar om ett helt nytt vaccin, i tre olika varianter. Det är generaldirektören för WHO, Tedros Adhanom Ghebreyesus, som meddelar att tre av världens största läkemedelsbolag nu har tagit fram helt nya vacciner. Dessa vacciner och det storartade arbete som nu kommer att följa dem, i humanitetens,

den perfekta hälsans och den absoluta sanningens namn, som man så vackert uttrycker det i de nyligen premiärvisade och mycket påkostade reklamfilmerna, är dock på intet sätt ämnade att skydda oss mot dårskapsviruset. Nej, i stället är hela detta projekt ett otvetydigt bevis på att alla de inblandade är drabbade av den kanske allvarligaste formen av just dårskapsviruset. Det är nämligen så att dessa nya vacciner ska användas till att bekämpa alla de så kallade konspirationsteorier som man nu menar har uppnått en fullständigt livsfarlig nivå i vår värld. Faktum är att allt fler människor under de senaste åren har börjat misstänka att vissa av de gåtfulla skeenden som uppträder här på jordklotet i verkligheten inte alls är vad de sägs vara.

Detta har världens högsta ledare nu bestämt sig för att åtgärda.

Att det faktiskt skulle existera ett så kallat dårskapsvirus är bara ett exempel på alla dessa galenskaper, menar man. Alla de farliga sanningssökare som nu gör viktiga avslöjanden på löpande band måste helt enkelt stoppas. De har blivit ett allt större hot mot jordens överklassvälde, i vars topp vi hittar alla de fina mångmiljardärer som jobbar blott och bart för att skydda jordens befolkning.

Det här har lett till att denna rikaste maktelit under de senaste månaderna intensifierat och satsat enorma resurser i sitt arbete med att få fram ett nytt vaccin, som nu alltså ska sätta ett definitivt stopp för de farliga konspirationsteoretikerna. Man säger rent ut att ”dessa livsfarliga idioter hotar hela mänskligheten”, och för att klara av denna ”fruktansvärda attack”, så har man den senaste tiden haft ett mycket nära samarbete med WHO, några av världens största läkemedelsbolag och världens ledande politiker och militärer, vilket således har lett fram till att man nu kan presentera en slutgiltig lösning på detta så allvarliga problem.

En oidentifierad röst meddelar följande:

”Dessa på alla sätt välgörande vacciner kommer att skydda mot alla framtida konspirationsteorier. Förutom detta, så kommer alla farliga teorier som redan finns hos vissa människor att omedelbart raderas av en exceptionellt verksam och helt nyskapad komponent i dessa så ofattbart fantastiska vacciner. En annan ovanlig substans i dessa så sagolikt underbara vacciner kommer dessutom att se till så att varje individ blir extremt samarbetsvillig med den högsta makten. Vi kan faktiskt även lova att dessa makalösa, rent gudomliga vacciner

kommer att ge varje människa ett längre liv än vad som skulle varit fallet utan dessa mirakulösa, fullkomligt strålande vacciner. Det är på det här viset som vi skapar en perfekt värld. Vi gör givetvis detta av endast en anledning – för allas bästa.”

Hur detta fungerar ger man dock ingen information om. Vi får helt enkelt bara lita på dem som vet, och det brukar ju vara det bästa. Tanken är att de här nya vaccinerna ska tryckas in i varje levande jordmänniska inom det närmaste året, från nyfödda till döende. Det här måste bara göras, alla måste verkligen vaccineras denna gång, eftersom man aldrig kan veta vem som skulle kunna drabbas av felaktiga misstankar mot världens styrande. De vacciner som för närvarande är aktuella sägs ha ett hundraprocentigt skydd under minst två månader, så därför blir vi således alla tvungna att, åtminstone till att börja med, få en ny injektion varannan månad. Den som vägrar att ta detta vaccin kommer att få sitta i husarrest, med obligatoriskt andningsskydd, utan mat och dryck tills hen går med på att vaccineras.

Hela detta säregna projekt har ända fram till i dag hållits väldigt hemligt. Man har inte lämnat någon som helst information om vad dessa enastående vacciner – som har tagits fram på ny rekordtid – faktiskt innehåller. Man menar att detta bara skulle innebära onödigt extrajobb och omotiverad försening. Enligt uppgifter från de mycket trovärdiga läkemedelsbolagen, så ska det inte finnas några risker för biverkningar. Man försäkrar att dessa vacciners ingredienser är helt ofarliga. Vi kan följaktligen ha full tillit till att det som nu ska sprutas in i varje jordmänniskas kropp kommer att göra enbart gott. Det enda som vi, från och med nu, behöver göra, det är att ytterst noggrant lyssna på den styrande eliten, ha fullt förtroende för dessa suveräna personer och göra exakt det som vi blir tillsagda att göra, varken mer eller mindre. Konspirationsteorierna och det där löjliga och helt meningslösa egna tänkandet kommer att vara ett minne blott – eller … Nej, inte ens det.

Det här är ju helt fantastiskt!

Bill Gates, Elon Musk och Jeff Bezos, dessa stora humanister och välgörare, säger unisont i en nyligen gjord intervju, som i skrivande stund visas över hela världen, att man tillsammans har satsat cirka 300 miljarder dollar på de nya vaccinerna. Med stolta leenden förklarar man vidare att det är troligt att den verkliga vinsten för dem

själva kommer att ligga på ungefär 1 biljon dollar per person, bara det första året.

Nej, skämt åsido. Det här sista har givetvis inte hänt – ännu.

Vi blir emellertid ständigt utsatta för våra egna dåraktigheters ödesdigra konsekvenser, tyvärr oftast utan att begripa just dessa samband. Dessutom blir vi, på många olika och inte sällan mycket obehagliga sätt, påminda om att kapitaldiktaturens främsta och högmodigaste agenter använder hela vår planet som lekplats.

Ett högst aktuellt exempel på hur det så hett omdebatterade dårskapsviruset kan yttra sig har vi nyligen fått av ett gäng komplett ansvarslösa svenska och finska politiker, här kan vi verkligen tala om den värsta sortens gängkriminalitet, när dessa duktiga idioter beslutade sig för att tvinga in Sverige och Finland i Nato, denna maffialiknande mordorganisation, så förljugen, så våldsam och så korrumperad att varje människa med minsta lilla sundhetstecken borde se det som en självklarhet att hålla sig på längsta möjliga avstånd från denna fullkomligt livsfarliga cancersvulst. Det här handlar om en allians vars medlemmar ända sedan organisationens födelse tjänstgjort som brutala mördare och terrorister – grova brottslingar som varit runt i världens alla hörn och ställt till med ett rent helvete. Klaus Barbie, Reinhard Gehlen och Günther Bernau är namnen på några av de mest kända och samvetslösa nazister som USA valde att rekrytera in i sina så kallade Stay-behind-trupper i sin sinnesförvirrade jakt på kommunister och andra vänstersympatisörer. I detta paramilitära Natokontrollerade nätverk ingick en stor mängd nazister, fascister och diverse andra högerextrema element.

Det är lätt att bli illamående när man hör de svenska politikerna och militärerna tala sig varma för det fantastiska Nato, som om det vore det enda alternativet för ett tryggt Sverige.

De som går med i Nato blir medlemmar i en av de uslaste, mest bloddrypande och korrupta organisationer som någonsin har funnits på det här klotet. Det är naturligtvis bara en samling inskränkta, ledsamt okunniga, löjligt lättmanipulerade, krigiska små förvirrade idioter som kan besluta sig för att söka medlemskap i en så genomrutten gangsterorganisation!

Ett av många högst illavarslande och gigantiska problem i hela den här dödligt förgiftade sörjan är den kväljande och fruktansvärt

snedvridna Natopropagandan, som under lång tid har forsat ut från Sveriges största medier. Ingenting har sagts om Natos blodiga och djupt kriminella historia, om de sanna motiven till att denna stridslystna, hundraprocentigt överflödiga och enbart destruktiva maffiaorganisation fortfarande existerar eller om de faktiska orsakerna till att Sverige nu ska integreras i denna så gravt korrumperade, förljugna och allvarligt destabiliserande krigsallians.

Det är sålunda gyllene tider för den renodlade dårskapen och dess livsfarliga och hiskligt smittsamma virus.

DÖDLIGA VINDAR FRÅN VÄST

Om man, som Olof Palme gjorde, avvisar ett svenskt Natomedlemskap och i stället arbetar för att upprätta en kärnvapen- och alliansfri zon i Norden samt tar avstånd från USA:s många avskyvärda, inhumana handlingar, i vilka just Nato ofta deltagit, så är risken stor att man plötsligt plockas bort av just Nato, CIA eller någon av dessa organisationers nära vänner. Det finns åtskilliga exempel på att det är förenat med mycket stora risker att vara kritisk till Nato och att försöka hindra denna våldsamma organisations utbredning.

Stora delar av Europa har alltsedan början av 1950-talet infiltrerats av hemliga så kallade Stay-behind-arméer. Dessa har backat upp, planerat och verkställt blodiga terrorhandlingar och andra ohyggliga hemskheter, som de aldrig har behövt stå till svars för.

Men hur är detta möjligt?

Det obehagliga svaret på den frågan är att högt uppsatta politiker, militärer och rika affärsmän har hållit dem om ryggen.

Dessa Nato- och CIA-ledda arméer har alltså både stöttat och aktivt deltagit i terrorattacker, mord och allsköns ljusskygg verksamhet runt om i Europa, med kommunistskräck som drivmedel. Man har infiltrerat och vilselett polis, militär och regeringar i Storbritannien, Tyskland, Frankrike, Italien, Spanien, Portugal, Nederländerna, Belgien, Luxemburg, Schweiz, Österrike, Grekland, Turkiet, Finland, Danmark, Norge och Sverige. Man har även visat sig vara ytterst framgångsrika när det gäller att plantera falska bevis, som på olika sätt visat att de terrordåd, mord och omstörtande verksamheter man utfört i alla dessa länder skulle ha begåtts av vänsterrörelser.

Man har alltså genomfört en omfattande mängd horribla dåd i ett stort antal stater under falsk flagg, för att på detta sätt sprida skräck och skapa kaos i alla dessa länder och sedan få det att se ut som om kommunister stått för det hela.

Detta är ju naturligtvis bara en liten del av all den kriminella verksamhet som Nato ständigt ägnar sig åt – denna fantastiska allians, vars syfte är att säkerställa fred och säkerhet i medlemsstaterna.

Kan man tänka sig en opålitligare och olämpligare organisation att ansluta sig till?

Sveriges högervridna politiker och militärer ger sig dock inte så lätt. Man fortsätter att berätta sagor för den svenska befolkningen.

Man presenterar bilder av det som man själva kallar för verkligheten och förklarar vad Nato är och varför vi nu måste bli medlemmar av denna så livsviktiga organisation. Allt detta är så förnuftsvidrigt och totalt respektlöst att man blir både illamående och förbannad.

Sanningen är dock den att Sverige nu kommit så långt bort ifrån fredens sanna väg att man inte ens tycks tro att den existerar. Man investerar i stället miljard efter miljard för att på ett så aktivt sätt som möjligt kunna vara med i det militära dödsspel som nu breder ut sig över världen.

Du som vill ha bevis för det jag säger behöver inte bli besviken – det finns hur mycket som helst, både vad gäller hemliga dokument som har läckt ut, rena avslöjanden i domstolar, individer som ångrat sina fruktansvärda handlingar och därför öppet berättat sanningen, mycket trovärdiga författare som skrivit väl underbyggda böcker i ämnet och dessutom personer som inte ångrat någonting, utan i stället med stor stolthet gått ut och skrutit om sina bravader i dessa bloddrypande organisationer.

Ni som vid det här laget ännu inte har förstått vilken fullkomligt livsfarlig terrororganisation Nato är, där samvetslösa mördare tycks få härja fritt, bör studera följande verk:

- **”Natos hemliga arméer”**, skriven av **Daniele Ganser**.
- **”Vad alla behöver veta om Nato men få känner till”**, skriven av **Medea Benjamin** och **David Swanson**.
- **”Dö för Nato?”**, skriven av **Stefan Lindgren**.

Olof Palme, som även starkt kritiserade Sovjetunionen för dess invasion av Afghanistan, var inte det minsta intresserad av att, som dagens svenska politiker, gå i USA:s och Natos ledband. På grund av detta tydliga ställningstagande uppstod ett spänt förhållande mellan honom och stora delar av den svenska säkerhetsapparaten, där militärer och poliser med explicita högerextrema åsikter vid den här tidpunkten hade blivit alltmer dominerande.

Palme ville få bort Nato från alla de nordiska länderna och på så vis skapa en kärnvapenfri och alliansfri fredszon. Sommaren 1985 fick Olof Palme en informell inbjudan av Michail Gorbatjov, som var generalsekreterare för Sovjetunionens kommunistiska parti åren 1985–1991. Denna inbjudan blev offentliggjord under den svenska valrörelsen, och i december 1985 bekräftade Palme officiellt att han

tänkte resa till Moskva. Både Pentagons och Vita husets galna krigshökar blev givetvis mycket oroade, eftersom Natos underrättelsetjänst räknade med att de båda reformpolitikerna Olof Palme och Michail Gorbatjov skulle diskutera strategiska frågor, framför allt den skandinaviska fredsplanen, som påstås ha innefattat Danmarks och Norges utträde ur Nato och en demilitarisering av Finland. Som ni alla känner till, så blev det inget av med detta möte, eftersom Olof Palme mördades den 28 februari 1986.

Vid en lite närmare granskning av denna mordutredning – som är en av världens absolut största och som pågick mellan åren 1986 och 2020 – så blir det glasklart att det hela tiden har funnits mycket starka och kusligt dominerande högerextrema krafter såväl inom Säpo som inom Rikskriminalpolisen och Polismyndigheten i Stockholms län. Dessa mörkrets yrkesbröder har helt uppenbart gjort allt för att inte sanningen ska komma fram. Det handlar om betydelsefulla uppgifter som har ”försvunnit”, viktiga iakttagelser från vittnen som har nonchalerats och en ytterst märklig eller sjuklig fokusering på spår som har varit så vansinnigt vilseledande att det blivit rent löjligt. Det handlar också om hur man har lyckats plocka fram lämpliga syndabockar, som sedan dött under oklara omständigheter. Här har man i olika skeden även haft bra hjälp av vissa välkända journalister, som visat prov på en i det närmaste ofattbar okunskap och ett omåttligt och högst motbjudande högmod, tydligt demonstrerat även i många andra sammanhang. En annan mycket intressant men också obehaglig iakttagelse i denna så till synes svårlösta mordgåta är att flera av de privatspanare och journalister som verkligen gjort ett bra jobb och därmed börjat närma sig sanningen plötsligt råkat ut för någon form av ”olycka”, med dödlig utgång.

Palmehatet hade tilltagit alltmer under de sista åren före mordet, och det är väl känt att det var speciellt utbrett i de högerextrema kretsarna, som framför allt utgjordes av militärer, poliser och ett stort antal personer inom finansvärlden. Det fanns givetvis också en hel del högerpolitiker som ville få bort Olof Palme snarast möjligt. En av de allra otäckaste av dessa Palmehatare var den svenske kommendörkaptenen Hans von Hofsten, som i november 1985 låg bakom det så kallade officersupproret mot Olof Palme. Här riktade man in sig på just det som den alltid så självsäkre Carl Bildt så felaktigt uppfattat som Palmes alltför undfallande attityd gentemot de

så kallade sovjetiska ubåtskränkningarna av svenska farvatten. Som många av oss känner till, så är detta bara ett av alla de otaliga exempel där Carl Bildt visat prov på sin exceptionella förmåga att missförstå verkligheten och därtill göra sig skyldig till helt bisarra uttalanden. Hofsten och ett gäng andra högerextrema marinofficerare klargjorde i debattartiklar i flera högerorienterade dagstidningar att de saknade förtroende för statsministern.

”Jag har förtroende för svenska officerare, men dessa har agerat osakligt och omdömeslöst”, kommenterade Palme saken, vilket retade upp marinofficerarna ytterligare.

Det fanns alltså inom svenska högerkretsar under 1980-talet en uppfattning om att Olof Palme var en opålitlig politiker, en person som var på väg att sälja ut Sverige till Sovjetunionen. Han kallades ofta för landsförrädare, vilket givetvis var ett försök från de allra mest bombade militärerna och de inflytelserikaste affärsmännen i landet att sprida hat och väcka vrede hos högerextrema kretsar. Det var förstås smärtsamt och generande för dessa så självförnöjda och snarstuckna figurer att Palme hade mage att både kritisera landets militära befäl och tydligt försvara arbetarklassens intressen.

Helt klart så finns det ett flertal omständigheter som gör det ytterst nödvändigt att närmare granska Nato, CIA, den dåvarande politiska eliten i Vita huset, Pentagons konspiratörer, flera ledande svenska affärsmän, högt uppsatta svenska militärer, Säpo och högerextrema svenska poliser för att kunna få fram sanningen om mordet på den svenske statsministern Olof Palme. Det finns väldigt mycket som har utretts på ett högst klandervärt och synnerligen märkligt sätt när det gäller att bringa klarhet i denna mordgåta. Här finns alldeles för många besynnerliga och aldrig granskade sammanträffanden, som i flera fall dessutom sammanstrålar i det högerextrema nätverket, för att man ska kunna släppa detta spår.

Hotbilden mot den svenske statsministern var alltså massiv, och det intensiva hatet kom från starka och mycket mörka krafter, där mord anses som ett självklart tillvägagångssätt för att få bort någon som man inte vill ha i en ledande ställning. Ekonomiska resurser för att kunna rekrytera kompetenta gärningsmän saknades inte heller.

Enligt den svenska pressens källor hade en plan med namnet *Operation Tree*, som var kodnamnet för det förestående mordet på Sveriges statsminister Olof Palme, utarbetats.

Det ska även existera ett talande dokument som märgfullt fastslår att ledningen för detta djävulska projekt är inhemsk och att teknikern är importerad.

Det finns dessutom anonyma källor med underrättelsebakgrund, av vilka en bestämt hävdat att han hade sett och fotograferat det dokument som bevisade att Nato låg bakom mordet på Olof Palme.

Av icke alltför svårförståeliga skäl så har man inte vågat granska dessa ytterst viktiga fakta ordentligt, eftersom man då skulle riskera att komma på kant med sin stora hjälte i väst, kanske rent av själva mordplanens upphovsmän. Dessutom bör vi såklart inte bli särskilt förvånade över att man väljer att lägga locket på i denna känsliga mordgåta, om det nu är så att svenska poliser är inblandade i mordet. Därför blir nog alla vi som vill ha den sanna lösningen på denna mordgåta tvungna att vänta till dess att detta ärende tas omhand av tillräckligt orädda mordutredare, med hög moral, som vågar ta itu med denna fråga på ett professionellt och opartiskt sätt.

Enligt den oberoende underrättelsetidningen *Intelligence Online* hade den amerikanske dokumentärfilmaren Allan Francovich under sitt arbete med att undersöka om det kunde vara så att Sveriges Stay-behind-armé och Nato hade varit delaktiga i mordet på Olof Palme lyckats få tag i hemliga protokoll som var klassade som ”Kosmiska”, vilket är Natos högsta säkerhetsklass, i vilka det konstaterades att Palme utgjorde ett hot mot Natos mycket viktiga fäste i Norden. Det betonades därtill att den dåvarande situationen gjorde det nödvändigt att genomföra *Operation Tree* – vilket alltså var kodnamnet för Palmemordet.

Att USA:s regering, med hjälp av Nato, CIA och andra kriminella organisationer, dagligdags ägnar sig åt omfattande och synnerligen grov brottslig verksamhet är ju ingen nyhet, och under 1980-talet organiserades en stor del av landets illegala vapen- och drogaffärer av den lille vidrige gangstern Oliver North.

Palme var onekligen ett stort problem för USA, Nato och CIA. Han tog avstånd från deras smutsiga vapenaffärer och vägrade bland annat att ge amerikanska vapen felaktiga och illegala ursprungsintyg. Han hade under en period, tämligen kort före sin död, även sett till så att ett flertal vapen- och sprängmedelsleveranser från Bofors stoppats, efter avslöjanden om smuggling och olika typer av illegala försäljningar, och dessutom genomfört en undersök-

ning om mutor och illegal vapenförsäljning, där resultatet bland annat blev en exponering av en internationell kartell och konfiskerade dokument, där delar av smuggelrutten av vapen och sprängämnen till länder vid Persiska viken, södra Afrika och Centralamerika avslöjades. Denna operation blev givetvis en mycket obehaglig upplevelse för hela den kriminella organisation som här avslöjades, för dess allierade länder i både öst och väst och för alla de inblandade privata finansgrupperna. Hatet och raseriet mot Palme nådde härmed nya höjder. Efter dessa tillslag från den svenska tullkriminalavdelningen, som alltså gjorts på uppdrag av Olof Palme, sågs han som personligt ansvarig för de, för alla inblandade, mycket pinsamma och kostsamma följderna av de gjorda avslöjandena.

De nattsvarta krafterna samlade sig, rådslog en sista gång och var slutligen överens om att det nu var hög tid att tysta den svenske statsministern för gott. Man planerade allt ytterst noggrant och finslipade den djävulska mordplanen in i minsta detalj.

Följande intressanta och enligt många klart avslöjande telegram – daterat den 25 februari 1986, alltså tre dagar före Olof Palmes död – skickades från P2-chefen Licio Gelli (P2 står för Propaganda 2, som var en italiensk frimurarloge) till både hans P2-kollega Philip Guarino och det republikanska partiets styrelse i USA:

”Det svenska trädet kommer snart att falla. Säg det till vår gode vän Bush.”

Allan Francovich kände sig övertygad om att han vid den här tidpunkten hade placerat alla bitarna på rätt plats i detta så komplicerade och svårlösta mordpussel och var nu fast besluten att presentera sina klara bevis för att Palme hade mördats av en professionell mördare, som det Natostyrda hemliga Stay-behind-nätverket hade smugglat in i och ut ur Sverige. Den person som Francovich såg som Palmes mördare hade tidigare arbetat för den ökända iranska underrättelsetjänsten SAVAK, var CIA-utbildad och hade med tiden alltså blivit en professionell mördare. Francovich hade en bild på denne man, och på baksidan av detta fotografi stod det ”Hamid Dadashnijad, född i Teheran år 1953”. Namnet hade fastställts med hjälp av tre av varandra oberoende källor.

Denne iranske kurd ska alltså ha arbetat för shahens underrättelsetjänst SAVAK och senare för CIA. Som den välbetalde yrkesmördare han blivit, ska han ha fått i uppdrag av USA att, med god hjälp

av Nato, som tidigare beskrivits, under täcknamnet ”Nass Beirut”, mörda Olof Palme. Han ska vid tillfället för mordet troligtvis varit hemmahörande i Turkiet – och flyttade senare till USA. Att han var kurd har alltså inget med Hans Holmérs så kallade PKK-spår att göra. Täcknamnet ”Nass Beirut” var sannolikt ett namn som han brukade endast vid detta tillfälle, eftersom professionella mördare vanligtvis använder sig av olika täcknamn vid varje uppdrag.

Allan Francovich var således på väg att avslöja några av USA:s, Natos och den svenska hemliga arméns absolut mörkaste hemligheter, men fick sorgligt nog aldrig möjlighet att göra detta. När han i april 1997 passerade tullen på flygplatsen i Houston, Texas, på väg till ett för sin dokumentär helt avgörande möte, avled han plötsligt av en akut hjärtinfarkt.

Innan Allan Francovich dog sände han det ovannämnda fotot på Hamid Dadashnijad, som han alltså trodde var Palmes mördare, till den amerikanske politikern och före detta Pentagon-rådgivaren **Robert E. Harkavy**, som tillsammans med den tyske journalisten **Patrik Baab** skrivit boken **”Im spinnennetz der geheimdienste”**, där författarna påstår sig ha bevis för att CIA, MI6 och Natos Stay-behind-rörelse – som då bestod av hemliga arméer i många länder runt om i Europa, vilka sades vara tänkta att bli verksamma vid en eventuell sovjetisk invasion, men som i verkligheten endast ägnade sig åt omstörtande terroristverksamhet – låg bakom mordet på Olof Palme. Ett starkt motiv för detta än i dag ouppklarade mord uppges vara att man inom Nato oroade sig för att Palme skulle komma överens med Sovjetunionens ledare Gorbatjov om att samarbeta för att uppnå ett kärnvapenfritt Europa.

På olika sätt har dessa spöklika Stay-behind-arméer oavbrutet stöttat nazistiska och fascistiska krafter i hela Europa. Detta hemliga, synnerligen våldsamma och högerextrema nätverk har genom åren gjort sig skyldig till ett stort antal blodiga terrordåd och med skiftande metoder dessutom lyckats övertyga världen om att dessa attentat har utförts av kommunistiska och/eller socialdemokratiska grupper. Detta har man gjort för att skrämma upp Europas invånare och få dem att hata hela vänsterrörelsen.

I dag vet vi att Nato drev Stay-behind-arméer i de flesta länderna i Västeuropa under det kalla kriget. Vi vet även att det fanns en sådan hemlig armé i Sverige och att en stor del av dess medlemmar

under de första åren rekryterades från den högerextrema antikommunistiska organisationen Sveaborg. Det är också bekant att CIA spelade en aktiv roll vid rekrytering och utbildning av Stay-behind-medlemmar och att man planerade att aktivera hemliga soldater såväl i händelse av en sovjetisk invasion som i samband med en ”inhemsk nödsituation”.

Det är dock väldigt oklart varför man här i Sverige inte har gjort någon närmare granskning av den svenska Stay-behind-armén. Men om man tar i beaktande hur mycket som faktiskt tyder på att Olof Palme mördades av en utländsk professionell mördare, att USA:s ledning, Nato, CIA och italienska P2 – tillsammans med den svenska Stay-behind-armén och vissa högerextrema element inom Säpo och övriga delar av det svenska polisväsendet – planerade, genomförde och mörklade hela operationen, så förstår nog de flesta att här krävs det en sann vilja, en hög kompetens och ett alldeles speciellt mod för att kunna komma åt och sedan även presentera sanningen bakom detta avskyvärda brott.

Vi vet ju heller inte hur många som faktiskt har blivit tystade för att de visste för mycket eller hur många som känner till sanningen men inte vågar avslöja den.

Här passar jag på att rekommendera böckerna **”Statskupp i slowmotion I: Om mordet på Olof Palme och Estoniakatastrofen”** och **”Statskupp i slow motion II: Om mordet på Olof Palme och Estoniakatastrofen”**, skrivna av **Ole Dammegård**. Ole förser oss här med många intressanta uppgifter, men hans egen hypotes om vad som hände med Olof Palme tror jag inte alls på.

Ett par andra spännande och läsvärda böcker i detta ämne är **”Inuti labyrinten”**, skriven av bröderna **Kari** och **Pertti Poutiainen** och **”Den hemliga alliansen”**, författad av **Kari Poutiainen**.

Den svenske journalisten och författaren **Gunnar Wall** är en av de absolut främsta experterna vad gäller mordet på Olof Palme, kanske är han till och med den kunnigaste av dem alla. Han har skrivit ett flertal väldigt intressanta böcker om denna så märkligt svårlösta gåta, vilka alla har fått mycket fina recensioner. Herr Wall har gjort ett gigantiskt jobb. Detaljerat och välskrivet serverar han oss här en mängd kalla fakta, sensationella avslöjanden, väl avvägda analyser och noggrant granskade, mycket spännande upp-

gifter. Boktitlarna är som följer: **”Mörkläggning: Statsmakten och Palmemordet”**, **”Mordgåtan Olof Palme: Makten, lögnerna och tystnaden”**, **”Konspiration Olof Palme: Mordet, politikern och hans tysta fiender”** och **”Rättsskandalen Olof Palme: Mordet, syndabocken och hemligheterna”**.

Två av världens mest framstående politiker under 1900-talet, Olof Palme och Michail Gorbatjov, var båda starkt engagerade i arbetet med att skapa en fredlig och jämlik värld, där människors frihet, trygghet och lika värde, tillsammans med en militär nedrustning, var några av de viktigaste ingredienserna. Det känns sorgligt att tvingas konstatera att de här båda männen inte fick chansen att arbeta vidare med dessa goda idéer och tillsammans med världens övriga ledare komplettera dem med andra viktiga delar, såsom en sann djurvälfärd och ett äkta miljöarbete, och på så sätt skapa just de grundläggande förutsättningar som är ett måste för att vi alla ska kunna ta det stora steget in i en fredlig, jämlik och ansvarstagande global gemenskap, där den verkliga allkärleken råder.

I stället har det blivit så att diverse otäcka högerkrafter, med en vedervärdig kapitaldiktatur, en fullkomligt bisarr ojämlikhet och en helt och hållet barock militärkraft, har tagit världen i ett järngrepp.

När man verkligen förstår vilket underbart vackert scenario som vid detta tillfälle, i mitten av 1980-talet, faktiskt sågs som en reell möjlighet – ett Nato- och kärnvapenfritt Norden, med en verkligt stark fredsrörelse, i samarbete med ett Sovjetunionen som också ville nedrusta – så förstår man också att de mörka krafterna kände sig tvungna att agera på ett sätt som endast kunde sluta i tragedi för de ljusa framtidsutsikter som då alltså fanns för hela världen. När man också blir på det klara med hur Vita huset, Pentagon, Nato och CIA tänker och arbetar, så blir det inte speciellt svårt att räkna ut att det är just denna exceptionellt primitiva och bestialiska mörka elit, med en i stort sett obefintlig moral, som ligger bakom de flesta av de mest cyniska, giriga, bloddrypande och djävulska ageranden som någonsin skådats på denna planet.

Att det under lång tid existerat högerextrema, mycket obehagliga och våldsamma krafter bland svenska poliser och militärer är både välkänt och föga förvånande. Vi vet ju att det är just till dessa yrken som människor med sådana egenskaper ofta söker sig. Om vi tän-

ker oss att denna mobb har goda kontakter med Nato, CIA och USA:s våldsbenägna och högst omoraliska ledarstab, och på så sätt också får tillgång till alla dessa enheters hemliga nätverk, som ju förgrenar sig över hela världen, och sedan lägger till allt det uppdämda hat som i dessa kretsar fanns gentemot Palme vid den här tiden, plus all den dokumentation och alla de vittnesuppgifter som med stor skärpa pekar åt vilket håll vi ska söka de skyldiga till mordet på Olof Palme, både vad gäller dem som låg bakom planeringen och vilka som deltog i planens praktiska utförande, så blir det svårt att undgå att se hur allt faller på plats och ger en tydlig bild av hur detta så fruktansvärda mord har planlagts och genomförts.

Hela det polisarbete som inleddes i samband med detta mord, med ett fåtal undantag, tack vare de poliser som faktiskt har gjort ett så bra jobb som man kan begära, utvecklades, från minuterna efter mordet fram till i dag, till en slags absurd tragedi, med en hel del allvarligt sjuka och rent komiska inslag. Här presenterades misstankar gentemot PKK, mot en ensam alkoholist och så vidare och så vidare. När man sedan häromåret av någon anledning presenterade Stig Engström, även kallad Skandiamannen, som en sannolik mördare, så blev ju denna ytterst bisarra cirkus till just det verkliga antiklimax som hela tiden tycks ha varit målet. Man påstod att man inte kunde ”komma runt” denne man i sin utredning och därför heller inte kunde se det som meningsfullt att fortsätta granskningen av mordet på Olof Palme. Eftersom Stig Engström dog år 2000, så fanns det liksom inget mer att göra i detta ärende, tyckte man.

Det blir ju självklart enklast så – att avsluta hela detta totala haveri, eller kompletta hyckleri, med att anklaga en sedan länge död man på väldigt lösa grunder, och sedan helt enkelt påstå att man inte har något mer att tillägga eller jobba vidare med. Dessutom blir ju detta handlande självfallet en mycket välkommen present för de riktiga mördarna, som dock troligtvis inte har varit särskilt oroliga för att bli avslöjade, med tanke på vilka som är inblandade och den makt som dessa individer besitter.

Olof Palme mördades alltså den 28 februari 1986, och när sedan Michail Gorbatjov, Sovjetunionens siste ledare, tvingades avgå den 25 december 1991, var sålunda två av 1900-talets mest begåvade politiker bortplockade från den politiska scenen.

Gorbatjov var en reformvänlig politiker. Många känner nog till de båda termerna glasnost (öppenhet) och perestrojka (ombyggnad). Dessa båda ord blev de mest kända i det reformprogram som lanserades av Gorbatjov i mitten av 1980-talet. Tillsammans med detta reformprogram i det egna landet, där de ekonomiska reformerna, som skulle effektivisera det ekonomiska systemet, var tänkta att gå hand i hand med ett alltmer öppet samhälle, med yttrandefrihet och ökad pressfrihet, gjorde Gorbatjov också en beaktansvärd insats som en högt ansedd fredsarbetare på det internationella planet, där en stor vilja till nedrustning – och därmed också en viktig och välbehövlig avspänning i världen – stod högt på agendan. Michail Gorbatjov erhöll Nobels fredspris år 1990. Han avled, 91 år gammal, den 30 augusti 2022, efter en lång tids sjukdom.

Många skrupelfria, lömska, brutala och kriminella krafter ser alltså i mitten av 1980-talet ett fasansfullt framtidsscenario framför sig, där Palme och Gorbatjov, tillsammans med ytterligare några genuint freds- och demokratisträvande ledare, lyckas få med sig jordklotets alla länder in i en hotande och till sist fullständig världsfred, där de ekonomiska klyftorna helt suddas ut och världens rikedomar fördelas enligt en solidarisk och moralisk struktur.

Inför en så djupgående katastrof kunde naturligtvis inte jordmänsklighetens allra mörkaste och mest morbida krafter tillåta sig att stå svarslösa.

Efter Sovjetunionens upplösning fick det ryska folket uppleva en oerhört snabb och smärtsam förvandling av landets ekonomiska system, då en av de råaste och mest vidriga former av kapitalism tog vid. Detta skulle även komma att innebära en kolossal och fruktansvärd hälsokatastrof i detta land under de närmaste åren. Medellivslängden sjönk drastiskt under några år på 1990-talet. År 1987 var de ryska männens medellivslängd 65 år. Sju år senare, år 1994, hade den sjunkit till knappt 58 år. För de ryska kvinnorna var motsvarande fall i livslängd, under samma period, från drygt 74 år till 71 år, alltså drygt 3 år. Denna ökade dödlighet bottnade i en kombination av faktorer, där ojämlikhet, ekonomisk otrygghet och social stress kombinerades med ett våldsamt ökat alkoholmissbruk. Successivt tillkom även ett ökande narkotikamissbruk och svåra sjukdomar som aids och tuberkulos. Alkoholen spelade helt klart en

central roll för de ökade dödstalen. Under den framgångsrika kampanj som fördes mot alkoholen på 1980-talet förbättrades folkhälsan kraftigt. Under Jeltsins tid på 1990-talet släppte man på alla restriktioner och samhället dränktes i en flod av billig sprit.

Kan man beräkna hur många som faktiskt dog i Ryssland till följd av kapitalismens återkomst?

Den svenske läkaren Gunnar Ågren, före detta generaldirektör för Statens folkhälsoinstitut, skriver som svar på denna fråga, i en artikel som publicerades den 25 januari 2012 i tidningen Flamman, med titeln ”Dödsorsak: Kapitalism”, om en så pass stor överdödlighet som 800.000 människor per år.

Här har vi således ett tydligt bevis på att kapitalismen dödar, och den dödar på många olika sätt. Detta är ett absolut faktum, som hela världen länge har känt till. Det handlar följaktligen om en total urspårning, ett dårskapens virus, som nu har lett till den överlägset mest plågsamma och dödliga pandemin i jordmänsklighetens historia, och som bara fortsätter att gödas och spridas på alla tänkbara sätt. Detta ger oss ännu ett exempel på vår katastrofala och helt ursinniga framfart på den enkelriktade roffarandans och dumhetens väg, där sanning och visdom lämnats därhän, där förståelsen för de eviga livslagarna är obefintlig och där den kompletta galenskapen, egoismen och girigheten frodas som aldrig förr.

Kapitalismen är i ordets egentliga mening omänsklig. Människoliv har inget värde i detta system, annat än som källa till profiter.

President Boris Jeltsin och hans medarbetare valde sålunda att utsätta Ryssland för vår tids största nyliberala experiment. De två ryska politikerna och ekonomerna Jegor Gajdar och Anatolij Tjubajs hade centrala roller i denna så kallade chockterapi, som i stort sett gick ut på att snabbast möjligt privatisera och avreglera allt.

Vid genomförandet av denna stora omdaning ville man ha hjälp av den amerikanske nationalekonomen Jeffrey Sachs, som blivit känd för att ha lyckats mycket väl med sina tidigare uppdrag i bland annat Bolivia och Polen.

Jeffrey, som tog sig an denna ur flera perspektiv mycket viktiga uppgift med stor entusiasm och en uppriktig vilja att bistå Ryssland, tog för givet att han skulle få samma typ av stöd från USA:s ledning som han fått vid sitt arbete i Polen. Detta antagande visade sig dock vara felaktigt, då hans förnuftiga och fredsskapande idéer i det

här fallet starkt ogillades och därför saboterades av USA:s lömska makthavare, som hade helt andra planer.

Jeffrey Sachs kom inte underfund med de verkliga orsakerna bakom det här illvilliga beteendet från USA:s ledare förrän flera år senare. Han har berättat att han själv vid den här tidpunkten såg detta uppdrag som en unik och fantastisk möjlighet att kunna hjälpa Ryssland och dess medborgare till en stabil och bra tillvaro, att kunna bidra till att en gång för alla få slut på det kalla kriget och att tillsammans med det ryska folket kunna skapa de allra bästa förutsättningarna för en perfekt startpunkt på en ny och vänskaplig era mellan öst och väst, där avspänning, samförstånd, goda politiska och ekonomiska förbindelser skulle bilda fundamentet för en hållbar fred och en god välfärd.

Av denna definitivt realiserbara och vackra dröm blev alltså intet, på grund av USA:s arroganta ledarskap och dess totala vägran att assistera herr Sachs i hans välmenande strävanden.

Vad USA:s rovgiriga makthavare vid detta tillfälle i stället såg var en gyllene chans att knäcka sin stora fiende. Man var nu världens enda supermakt och såg det som självklart att, precis tvärtemot vad Jeffrey Sachs hade hoppats på, förverkliga sina sedan länge högsta drömmar om en total världshegemoni.

Ryssland – detta världens till ytan överlägset största land, med enorma naturtillgångar – blev under en period nyliberalismens viktigaste experimentverkstad. Den offentliga egendomen styckades upp och delades ut till ett antal skurkkapitalister. Man byggde inte upp något effektivt skattesystem, så att man kunde finansiera sjukvård och annan välfärd. Nej, i stället fick de offentliga institutionerna förfalla. Stora delar av industrin lades ner, medan man fortsatte att bedriva en skamlös rovdrift på landets värdefulla naturresurser, vilka blev de viktigaste profitkällorna för den nya makteliten.

Resultatet blev självfallet en social katastrof, med massarbetslöshet och helt groteska ekonomiska klyftor. Ryssland förvandlades på kort tid till ett av världens mest ojämlika länder, utan några som helst sociala skyddsnät för förlorarna. Kriminaliteten ökade dramatiskt – och mord blev en vanlig dödsorsak.

Anatolij Tjubajs förklarade motiven bakom massprivatiseringarna och varför de genomfördes, trots det oerhörda mänskliga lidandet, på följande sätt:

”Jag har blivit kritiserad av dem som såg privatiseringarna som en ekonomisk process. Men de har haft fel från början. Hela denna privatisering, ända fram till år 1997, var inte en ekonomisk process. Det var en kamp mot kommunisterna, där varje företag skulle säljas till privata ägare. Det dödade kommunisterna.”

Utvecklingen i Ryssland avslöjade därmed med all önskvärd tydlighet de yttersta konsekvenserna av den cyniska nyliberala marknadsekonomin.

Om privatiseringarna skulle kunna genomföras i Ryssland, så fanns det, enligt den svenske rådgivaren Anders Åslund, inte någon tid till eftertanke. I Dagens Nyheter förklarade han vad han menade med detta:

”Om inte företagen privatiseras snabbt, så kommer kommunisterna att ta revansch.”

Intressant blir det också att notera att exakt samma ståndpunkt upprepades av den dåvarande partiledaren för Moderaterna, Carl Bildt. Han tyckte att chockterapin inte var tillräckligt genomgripande. I en motion till riksdagen klargjorde herr Bildt vad han tyckte om den behandling som Ryssland utsattes för:

”De sociala problemen beror på en för långsam och ofullständig övergång från det socialistiska samhällssystemet till det marknadsekonomiska, inte på för snabb. Just av sociala skäl behövs det mer chock och mindre terapi.”

Ja, den här mannens fantastiska analysförmåga är ju otvetydigt något utöver det vanliga.

De ryska så kallade oligarkerna dök givetvis också upp på scenen under 1990-talet. De utnyttjade det politiska och ekonomiska kaoset efter Sovjetunionens fall för att berika sig själva. Deras största guldgruva var det nybildade Rysslands privatiseringsprogram.

Efter Sovjetunionens upplösning började Ryssland privatisera de stora, statligt ägda bolagen genom något som man valde att kalla för kupongprivatisering. Under de här åren, under den alltmer alkoholiserade Jeltsins ledning, var det i själva verket ren plundring av den statliga egendomen som ägde rum. Detta djävulskt skurkaktiga agerande dirigerades av en liten grupp extremt giriga och skrupelfria oligarker vid namn Alexander Smolensky, Vladimir Gusinsky, Roman Abramovitj, Michail Chodorkovskij, Vladimir Potanin, Boris Berezovskij och Michail Fridman, som under den här perioden alla

roffade åt sig vansinnigt stora miljardbelopp. Det typiska för dessa ovan nämnda herrar – ”de sju oligarkerna” – är att de inte bara var blivande storkapitalister, utan också aktiva politiker med goda kontakter med Boris Jeltsin och hans innersta krets. Under 1990-talets andra hälft, då Jeltsins tilltagande alkoholism gjorde honom alltmer frånvarande, blev de sju oligarkerna i praktiken de som styrde Ryssland.

De nyliberala principerna – med skattesänkningar, avregleringar och privatiseringar som självklara ledstjärnor – breder ut sig över världen likt en ytterst smittsam pandemi. Egoismen och girigheten tar sig allt absurdare uttryck, vilket har tydliggjorts med allt större skärpa under de senaste decennierna även i vårt land – och med den förödande regering vi nu har, så kommer detta mönster med all säkerhet att bli ännu mer utpräglat framöver.

Innan vi lämnar detta kapitel, ska vi stanna till en kort stund vid det som jag i förbigående alldeles nyss nämnde, nämligen de så kallade sovjetiska ubåtskränkningarna av svenskt territorialvatten. En av Sveriges definitivt främsta experter på ubåtsoperationer och säkerhetspolitik, **Ola Tunander**, tycker jag har presenterat trovärdiga svar på vad som verkligen låg bakom dessa lite märkliga och så omtalade händelser. Ola är historiker och statsvetare samt professor emeritus vid det norska fredsforskningsinstitutet PRIO (Peace Research Institute Oslo), där han arbetade i 30 år (1987-2017).

Ola Tunander är i Sverige kanske mest känd för sitt deltagande i debatten om ubåtsoperationerna i svenska vatten på 1980-talet. Han har i flera böcker samt i svenska, norska och andra länders medier påstått att territorialvattenkränkningarna med största sannolikhet utfördes av militära enheter från Storbritannien och USA, i samarbete med svenska militärer – utan den svenska regeringens vetskap.

Tunander utesluter visserligen inte att Sovjetunionen kan ha utfört vissa operationer, men han hävdar bestämt att västliga farkoster under denna period deltog i psykologiska operationer med uppgift att förändra svensk opinion. Beslut om dessa så kallade psyops ska ha tagits av en kommitté under William Casey, som var CIA-chef under åren 1981–1987 och därmed självfallet också inblandad i väldigt många skumraskaffärer.

”Den svenska befolkningen och sannolikt också regeringen var fullständigt lurade”, skrev Tunander år 2007.

Hela det patetiska och för alla inblandade ytterst genanta ubåtsspektaklet under 1980-talet handlade sålunda om hur de vanliga bråkstakarna och sjukligt maktgiriga staterna Storbritannien och USA på olika sätt försökte vinna herravälde över Östersjön. En viktig del i detta subversiva spel var att göra gällande att alla ubåtskränkningar av svenskt territorium hade sovjetiskt ursprung. På så vis hoppades man åstadkomma ett genuint rysshat i Sverige, vilket till sist skulle leda till att både Sverige och Finland tämligen enkelt skulle kunna pressas in i den avgudade krigsmaskinen Nato, så att man sedan på olika sätt skulle kunna utnyttja dessa lättlurade nationer i sina löjeväckande och paranoida jakter på kommunister och socialister samt i sina storhetsvansinniga drömmar om världsherravälde.

USA:s och Storbritanniens illistiga och hemliga krig mot Sverige, i maskopi med Sveriges militärer och högerpolitiker, gav till sist ett för dessa lömska djävlar mycket glädjande resultat – ett mord på den fredssträvande svenske statsministern och Natomotståndaren Olof Palme, samt en utbredd russofobisk mentalitet bland Sveriges medborgare, vilket till sist, efter ett flertal andra militära operationer, resulterade i ett för både Sverige och Finland, ur alla perspektiv, omotiverat och fullkomligt katastrofalt Natomedlemskap.

Till och med ubåten U 137 ingick i hela detta förrädiska spel. Det handlade alltså varken om ett avsiktligt intrång i militärt syfte av Sovjetunionen eller om en felnavigering.

Lyssna gärna när Ola Tunander intervjuas av Glenn Diesen, där de diskuterar Olas bok **”The secret war against Sweden”**. Denna intervju finns på internet och är mycket intressant att ta del av.

Andra läsvärda böcker som författats av Ola Tunander i detta ämne är **”Navigationsexperten”** och **”Det svenska ubåtskriget”**. I sin senaste bok, som fått titeln **”Hybris”**, försöker Ola reda ut och besvara några av de mest centrala frågorna om kriget i Ukraina.

MAKT OCH RIKEDOM

När nu Sveriges politiker har bestämt sig för att trycka in vårt land i Nato, så har man än en gång visat sin enorma brist på viktig och sann kunskap. Det är oerhört sorgligt att behöva bevittna detta så panikartade och djupt felaktiga agerande.

Sverige och övriga världen behöver helt uppenbart satsa väldigt mycket på att stärka vård, omsorg, skola och många andra viktiga delar av vårt gemensamma samhällsbygge. I stället väljer man nu att satsa ofattbara summor på den mest destruktiva kraft man kan tänka sig, nämligen den militära.

I Sverige ska vi nu dessutom alltså krydda detta vansinne med ett medlemskap i en av världens mest mordiska helvetessekter, vid namn Nato – och för detta naturligtvis betala en kraftig årlig avgift.

Hur kan Sverige gå så fullständigt vilse ?

Finns det verkligen ingen hejd på dårskapen?

Det verkar heller inte finnas någon bland de styrande som längre vågar säga emot – nu måste man gilla Nato.

När man till alla nyss nämnda vansinnigheter adderar den allt annat än restriktiva svenska vapenexporten, så kan ju inte påståendet att Sverige är en viktig part i världens fredsarbete bli annat än pinsamt patetiskt. Mer vapenexport till fler länder verkar vara det som gäller i Sverige för närvarande. På Svenska Freds webbplats kan man läsa att 331 företag, myndigheter och privatpersoner i Sverige hade år 2021 tillstånd att tillverka och tillhandahålla krigsmateriel – och av dem var 69 aktiva exportörer. Den svenska vapenexporten ökade från 16,3 miljarder kronor år 2020 till 20 miljarder kronor år 2021 och är nu den största någonsin. Vid lite närmare granskning ser vi också att en allt större andel svenska vapen går till diktaturer.

Linda Åkerström har skrivit **”Den svenska vapenexporten”**, en mycket intressant bok, som jag hoppas att många läser. Boken reder ut begreppen kring myndigheterna, lagarna och politiken. Den berättar också om skandalerna och konsekvenserna, hur vissa svenska kulturarbetare och det svenska kungahuset engagerats för marknadsföring, och om hur *fredsnationen* Sverige blev en av de största vapenexportörerna per capita i världen. Linda har gjort ett stort jobb för fredsrörelsen genom att skriva den här boken. Tusen tack för detta!

Ett synnerligen stort tack vill jag också rikta till världens alla fredsorganisationer, som tillsammans bildar en så oerhört värdefull motvikt till all den militanta och krigshetsande galenskap som i dag härskar i vår värld. Jag vet att alla dessa begåvade och fredliga krafter får stå emot en hel del otrevliga angrepp från den alltmer högljudda och vulgära krigiska flocken.

Här vill jag också passa på att göra reklam för en mycket intressant videointervju med **Jan Öberg**, en dansk-svensk fredsforskare, författare och konstfotograf. Han är medgrundare till, även ledare av, tankesmedjan Transnationella stiftelsen för freds- och framtidsforskning (TFF). I den här intervjun talar man bland annat om The TFF Abolish Nato Catalogue, i vilken det finns 30 argument för att avskaffa Nato.

”Varje argument är baserat på rationell fredsforskningsanalys, i motsats till den faktaresistenta propaganda som den så kallade försvarsalliansen Nato och mainstream-medier främjar om den *defensiva* alliansen. Natos intellektuella makt är omvänt proportionell mot alliansens enorma militära makt. Nato har blivit en sekulär religion, som bara hänvisar till sina egna skrifter och inte ser världen och sig själv på ett rationellt sätt. I 73 år har Nato misslyckats med att skapa fred”, skriver **Anders Romelsjö**, redaktör för debatt- och nyhetstidningen **Global Politics**, där intervjun med Jan Öberg finns.

Herr Öberg är en person som vet vad han talar om. Denne man borde vara en av de högst uppsatta inom FN. Se denna intervju, om du vill förse dig med viktig information. Här ser och hör vi en person som ofta borde vara med i nyhetssändningarna i public service, en verkligt intellektuell människa, som närmar sig den absoluta sanningen om vad humant fredsarbete egentligen innebär.

Om Nato över huvud taget ska få existera, så måste denna allians bli en fredsorganisation, helt utan vapen. Detta påpekar också Jan Öberg i nyss nämnda videointervju. Att Nato, med sina enorma resurser, skulle kunna fungera dels som stöd för flyktingar, dels som en fantastiskt stark kraft vid exempelvis olika sorters naturkatastrofer är ju givet, men då ska det naturligtvis till stora förändringar inom denna organisation. Fundamentala reformer såsom skrotning av alla vapen och en helhjärtad satsning på uppbyggande och human verksamhet måste genomföras, annars är det omedelbar avveckling som gäller för denna allians.

Vad som nu händer inom svensk politik är både ledsamt och upprörande att se, men man blir inte längre förvånad. Rädslan och nervositeten hos Sveriges befolkning byggs naturligtvis bara på, främst på grund av alla de anmärkningsvärt ogenomtänkta beslut som den svenska riksdagen har paketerat och skjutit i väg i ren panik på sistone. Vi ser också hur svenska massmedier kör enkelriktad propaganda för Nato, militär upprustning och vapenleveranser till Ukraina och andra länder.

En av anledningarna till all den propaganda och desinformation som vi ständigt matas med är såklart journalisternas rädsla för att i stället avslöja och förmedla sanningen – de är helt enkelt styrda av de makthavare som endast vill se och höra om den virtuella verklighet som dessa har bestämt ska vara den enda som presenteras. En annan orsak är inget annat än riktigt dåligt journalistiskt arbete kombinerat med någon slags lathet, där man ser det som den lättaste och säkraste vägen att bara skriva precis som alla andra gör – alltså, följ flocken och du riskerar inget. Vi kan också urskilja en tredje anledning, som kan vara lite svår att uppfatta till en början, nämligen den att skapa en stat där landets medborgare inte längre har något att säga till om. Allt är redan bestämt från högre ort. De stora penninginstituten, medierna, politikerna, militärerna och de rikaste affärsmännen har redan kommit överens om vilken information som ska förmedlas och självklart också på vilket sätt samma information ska serveras allmänheten, allt för att indoktrineringen ska ge det absolut bästa resultatet, vilket givetvis är att så många som möjligt, helst alla, utan något som helst ifrågasättande, genast ska svälja budskapet – och göra det med en lycklig min och en bergfast övertygelse om att det som har beslutats är rätt och riktigt. Den verkliga sanningen hålls väl dold. Pengarna och makten är allt som räknas, och så länge världens medborgare hålls okunniga om sanningen och därför bara nickar och samtycker, utan att på något sätt ifrågasätta det som påstås, så blir världen offer för dessa övergödda lögnare, rånare och mördare – och deras omättliga aptit. Man förklarar sina sinnessjuka beslut med en himmelsskriande och otvetydig arrogans, som är så fylld av nonsens och i grunden illvillig egoism att dess härskna, giftiga och fullkomligt livsfarliga andedräkt skrämmer de flesta till tystnad och dessutom på olika sätt dödar allt som inte genast lyder.

Här ser vi tydliga exempel på hur samhällets styrande krafter inte alls är på våglängd med verkligt fredsarbete. Det är inte lätt att se ljust på framtiden, när ledarskapet går mörkrets väg – man lyssnar inte ens på fredliga och demilitariserande förslag längre, vilka förvisso är i det närmaste ohörbara, eftersom de flesta väljer att gå med i den högljudda, desorienterade och högst aggressiva flocken. Det är följaktligen bara mer vapen och fler militärövningar som gäller för dessa förvånansvärt okunniga och stridslystna varelser. De som verkligen jobbar för freden och som vill bygga ett konstruktivt, starkt samhälle, där alla inkluderas, tycks vara skrämmande få.

Vill vårt lands medborgare verkligen att Sverige fortsätter sin nuvarande marsch mot att bli en skamlös, korrupt och efterbliven militärstat, som minutiöst kopierar varje liten del av USA:s huvudlösa politik, eller vill vi leva i ett land där fred, frihet och respekt för alla levande väsen är rättesnöre för alla beslut som tas – ett land där vi alla är sanna fredsmäklare?

Vård, omsorg, skola och en hel del andra sektorer i det svenska samhället är i ytterst stort behov av finansiella tillskott. Vi har också en stor grupp människor i vårt land som onekligen skulle behöva en betydlig höjning av sin levnadsstandard, nämligen alla de fattiga pensionärerna.

Finns det några som verkligen bryr sig om detta?

Ja, det finns det säkert, men de tycks inte vara många – i alla fall inte bland dem som sitter i den svenska riksdagen, det är en sak som är säker. De flesta av dessa kosmiskt döda väsen har, genom sina skurkaktiga och samvetslösa fasoner, tydligt klargjort att deras viktigaste uppgifter, förutom att höja sina egna löner och fara med osanningar, är att utrusta Sveriges helt och hållet meningslösa och djävulskt destruktiva militära sektor med så många särskilda förmåner och dödligt roliga leksaker som möjligt samt att förse vårt lands mångmiljonärer och miljardärer med extrema skattelättnader och andra märkliga, ytterst kostsamma privilegier.

Alla dessa kriminella, djupt korrumperade och övergödda svenska politiker, vapendyrkare och penningmatadorer ljuger och skrattar sålunda hånfullt varje övrig svensk medborgare rakt upp i ansiktet.

Det stora militära åbäket, som man nyligen alltså har beslutat ska bli ännu större, borde självfallet inte ha en enda krona mer av vår gemensamma samhällspott, utan i stället plockas bort helt.

Mitt i detta fullkomliga vansinne gör man dessutom, på väldigt många områden, totalt hänsynslösa och moraliskt sett horribla nedskärningar. Ett exempel på detta presenterades av SVT Nyheter den 27 maj 2022:

”Stödet till arbetet för mänskliga rättigheter, demokrati, hållbar utveckling och flera andra områden minskar kraftigt när regeringen styr om pengar till kostnader i Sverige för mottagandet av ukrainska flyktingar.”

Man har alltså på grund av detta flyktingmottagande bestämt sig för att minska det svenska biståndet med sammanlagt 6,9 miljarder kronor. Stödet till bland annat demokratiarbete och mänskliga rättigheter sänks från 981 till 559 miljoner kronor, en minskning med hela 43 procent, och stödet till fredsskapande åtgärder och forskning ska dras ner med 37 procent respektive 32 procent. För området hållbar utveckling, där bland annat stöd till program för kvinnor ingår, blir minskningen så mycket som 47 procent.

Är det omtänksamma, hänsynsfulla och fredsälskande svenska politiker som tar dessa beslut?

Nej, givetvis inte, särskilt inte när vi dessutom ser hur Sverige gång på gång skickar enorma mängder ammunition och vapen till just Ukraina, vilket bara kommer att leda till att kriget där förlängs.

Vad är det då för sorts människor som ligger bakom dessa sjuka och helt förnuftsvidriga ageranden?

Jo, det är givetvis moraliskt svårt handikappade personer, med ett välutvecklat djävulsmedvetande, som vi här ser ta dessa i högsta grad klandervärda beslut, vilka alla byggts på ren dårskap.

Man skickar alltså vapen och ammunition till Ukraina, vilket tveklöst kommer att förlänga kriget, öka antalet flyktingar och dessutom medverka till att lidandet och dödandet eskalerar, alltmedan man ojar sig över hur många flyktingar som kommer hit från just Ukraina, vad detta kostar oss svenskar, och att det är dessa oerhörda kostnader som är orsaken till att man måste skära ned på biståndet.

Det man alltså i realiteten gör är att man flyttar biståndspengar till vapenindustrin och militären.

Det är så sjukt att man nästan inte tror att det kan vara sant.

All den privatisering och avreglering som skett under de senaste årtiondena, som dessutom har gått hand i hand med en pinsam rädsla för att dra in skattepengar från de oförskämt rika i vårt sam-

hälle, har såklart lett till den situation som i dag är ett faktum och som måste anses vara både generande och fullständigt oförsvarbar i ett land med Sveriges kapacitet. Vi behöver sålunda massor med pengar till reparationer och utbyggnad av vårt lands hårt sargade välfärdssystem.

Men vad gör då Sveriges makthavare?

Jo, man ökar drastiskt de militära utgifterna!

Man skickar vapen till Ukraina, man gör vansinniga satsningar på den egna militären och man söker medlemskap i Nato.

Det tycks finnas ett obegränsat spelrum för denna idioti – det är liksom inget att snacka om, det ska bara vara så. Skulle någon våga motsätta sig dessa kompletta dårskaper, så riskerar denna person att bli totalt utfryst och förlöjligad. Men när det rör sig om att höja de lägsta pensionerna, förbättra den svenska dåligt skötta skolan, modernisera och bygga ut den hårt sargade svenska sjukvården och bistå världens absolut fattigaste människor, då vrider man på sig och beklagar att pengarna inte räcker till.

Förhoppningsvis kommer kriget att hålla sig på långt avstånd från våra svenska gränser. Detta känner jag mig ganska säker på, trots att en skrämmande stor del av Sveriges riksdagspolitiker, vissa andra svenska makthavare och flera av våra stora svenska massmedier tycks göra allt man kan för att få med vår nation i ett storkrig mot Ryssland. Det förefaller således vara ytterst svårt att begränsa vanvettet, vilket blir än mer uppenbart när man ser på de snabbt ökande ekonomiska klyftorna i det för inte så länge sedan relativt jämlika landet Sverige.

Det är ju faktiskt så att övriga världen ofta använder Sverige som modell, när man vill visa hur ett land kan gå från att ha varit ett av de mest ojämlika länderna i världen, som ju Sverige var i början av 1900-talet, till att, i slutet av 1970- och början av 1980-talet, bli det mest jämlika landet i världen, även om det också då naturligtvis fanns otrevligt stora ekonomiska klyftor. Tyvärr så har det ju blivit så att denna berättelse nu kan förlängas med historien om hur Sverige lyckades med det omvända, under betydligt kortare tid. Sverige är faktiskt ett av de länder inom OECD (the Organisation for Economic Co-operation and Development) där den ekonomiska ojämlikheten ökat mest de senaste decennierna. Det är speciellt skattepolitiken som anges som största orsak till att Sverige nu rankas som nästan

sämst i världen på att bekämpa ekonomisk ojämlikhet.

Inkomstklyftorna i Sverige är nu både makabra och helt absurda.

Kapitalägandet är därtill mer ojämlikt i Sverige än i de flesta andra länder. Klyftan mellan dem som har förmögenheter och dem som inte har förmögenheter ökar på ett kusligt och högst osunt sätt.

På 20 år har värdet av de privata förmögenheterna i Sverige, mätt som andel av BNP, fördubblats. SNS (Studieförbundet Näringsliv och Samhälle) rapporterade år 2018 att Sveriges 40 rikaste familjers andel av hela befolkningens förmögenhet hade blivit hela sex gånger större sedan början av 1980-talet. Klubben för miljardärer tycks inte behöva någon extra växtnäring i Sverige.

Enligt Aftonbladet uppgår år 2022 den samlade förmögenheten hos svenska miljardärer till 3 514 miljarder kronor. Detta är faktiskt en fördubbling på två år – och ett belopp som är tre gånger så stort som den totala statsbudgeten för Sverige år 2022. Sedan år 1996 har antalet miljardärer ökat från 28 till dagens 542 stycken. Ingen av dessa kan emellertid mäta sig med till exempel Jeff Bezos eller Bill Gates vad beträffar förmögenhetens storlek.

Men om vi i stället tar oss en titt på antalet miljardärer per en miljon invånare, så ser vi att inte ens USA, Ryssland, Japan, Tyskland, England eller Australien kan slå Sverige, som i denna tabell står att finna på sjätte plats.

Förmögenheten för Sveriges miljardärer i förhållande till BNP har stigit kraftigt de senaste 25 åren – från 6 procent till 68 procent av landets bruttonationalprodukt.

Klyftan mellan de mest förmögna och resten av befolkningen i vårt fina Sverige har under de senaste åren alltså ökat explosionsartat. Enligt World Wealth Report (WWR) från Capgemini (ett stort franskt management- och IT-konsultbolag) år 2022, fick Sverige 12 800 nya dollarmiljonärer under år 2021. Under samma period växte deras samlade investeringsbara förmögenheter med 9,3 procent.

Världens superrika har under pandemin ökat värdet på sina redan förnuftsvidriga förmögenheter med svindlande belopp, visar en ny rapport från hjälporganisationen Oxfam. Förklaringen till detta är bland annat aktieuppgångar och massiva ekonomiska stödpaket.

”Ojämlikheten har exploderat under pandemin. För miljardärerna har det här varit en period med högkonjunktur utan motstycke”, säger Oxfams generalsekreterare Abby Maxman i SVT:s Agenda.

Enligt organisationens senaste ojämlikhetsrapport har de tio rikaste männen i världen gynnats enormt av covid-19 och fördubblat sina förmögenheter.

Hur ser det då ut för Sveriges tio rikaste miljardärer?

Med hjälp av affärstidningen *Forbes* har Agenda räknat ut hur mycket dessa individers förmögenheter har ökat från mars 2019 till januari 2022:

	Mars 2019	Januari 2022
1. Stefan Persson	145 miljarder	172 miljarder
2. Jörn Rausing	81 miljarder	121 miljarder
2. Finn Rausing	73 miljarder	121 miljarder
2. Kirsten Rausing	73 miljarder	121 miljarder
5. Melker Schörling m. familj	63 miljarder	100 miljarder
5. Gustaf Douglas	35 miljarder	100 miljarder
7. Carl Bennet	29 miljarder	82 miljarder
8. Frederik Paulsen	66 miljarder	74 miljarder
9. Antonia Ax:son Johnson m. familj	50 miljarder	69 miljarder
10. Fredrik Lundberg	36 miljarder	62 miljarder

Källa: *Forbes* dagligen uppdaterade lista över hela jordklotets 2 755 miljardärers nettoförmögenhet. Värdet omräknat till svenska kronor.

På den motsatta sidan av denna utveckling ser vi rapporter från Oxfam som menar att 160 miljoner människor runt om i världen har kastats in i fattigdom under de senaste tre åren. Detta beror, enligt Oxfam, på ett riggat system som därmed faktiskt utövar en form av våld, där en människa dör var fjärde sekund på grund av sin låga ekonomiska position i klassamhället. Ser man till Sverige så lever cirka 400 000 personer i så kallad materiell och social fattigdom. Enligt SCB så klarar dessa personer inte av att betala oförutsedda utgifter, att ha en tillräcklig uppvärmning av bostaden eller att delta i sociala aktiviteter, såsom en middag med vänner, minst en gång i månaden.

För att kunna lägga det här pusslet, där drivkrafterna bakom de stigande klyftorna i Sverige avslöjas, behöver vi titta på flera olika områden. En viktig ingrediens i att försöka förstå varför de superrika blivit ännu rikare är att vara på det klara med att Sverige har blivit

ett skatteparadis för miljonärer. Sverige har ingen fastighetsskatt, ingen förmögenhetsskatt, ingen gåvoskatt och ingen arvsskatt.

Lägg sedan till en snårig djungel av skatter på kapitalavkastning, där den som har kunskap kraftigt kan sänka sin effektiva skatt på kapitalvinster, och att vi här i Sverige dessutom, vilket jag tidigare påpekade, har en del storbolag som inte betalar en enda krona i bolagsskatt, så börjar bilden av ett oansvarigt och ett för de riktigt rika undfallande och knäböjande svenskt ledarskap att skymta.

Sverige och övriga västvärlden ändrade sin politik på flera sätt under 1980-talet. Sverige kom då att bli ledande inom avregleringar, skattesänkningar och ökning av ojämlikhet.

Den tydligt högerdrivna politiken, som Socialdemokraterna alltså inte klarade av att stå emot, har fått mycket skadlig inverkan på det svenska samhället. Allt ska helst privatiseras och gå med stora vinster. Dessa vinster försvinner sedan, utan några större hinder, snabbt in på de privata ägarnas mycket väl undangömda och välfyllda bankkonton, inte sällan i något av världens mest förmånliga skatteparadis.

Det förefaller inte finnas något land i världen som på riktigt allvar vill förändra den nuvarande kaosartade situationen, där de ekonomiska klyftorna bara växer. Intresset för att ta tag i de missförhållanden som ligger till grund för detta mycket allvarliga tillstånd verkar sorgligt nog ligga otrevligt nära den absoluta nollpunkten, även om vi nu endast talar om att se till så att de allra värsta dårskaperna rättas till.

Att kapitalet samlas hos en allt mindre klick extremt egoistiska individer tycks nästan vara en naturlag, och på något högst förbryllande sätt verkar det som om dagens kapitaldiktatur och dess förkämpar har lyckats övertyga den övriga världen om att det måste vara på det här sättet. Det finns givetvis människor som har kommit en bra bit längre i sin utveckling och som också gör så gott de kan för att få till ett mer jämlikt samhälle, men dessa individer är för närvarande alldeles för få till antalet – alldeles för få för att klara av att uppbåda de enorma krafter som krävs för att detta ska lyckas.

Vi blir således återigen tvungna att konstatera att större delen av dagens jordmänsklighet står på ett steg i sin utveckling där egoismen och girigheten är två av de överlägset mest dominanta egenskaperna.

Sveriges och övriga världens samhällssystem genomgår för närvarande en förvandling där målet tycks vara att göra det så djävligt som möjligt för dem som redan har det svårt. Dessutom ser de styrande självklart till så att de som har det allra bäst, de riktigt sjukt övergödda kapitalisterna, ges förträffliga möjligheter att expandera sina överdimensionerade tillgångar.

I Oxfams årliga rapport från januari 2023, som bar namnet ”Survival of the Richest”, gavs många bevis på hur den råa kapitalismen styr världen i en alltmer hänsynslös riktning:

- Tiotals miljoner människor riskerar akut hunger.
- Hundratals miljoner människor upplever prisökningar som gör det omöjligt för dem att ha råd med basvaror eller att värma sina hem.
- Fattigdomen har ökat för första gången på 25 år.
- Kriserna har gjort de allra rikaste väldigt mycket rikare.
- Företag gör rekordvinster, vilket accelererar ojämlikheten.
- Med en förmögenhet på nästan 200 miljarder dollar är Elon Musk en av världens rikaste personer. Han betalade lite mer än 3 procent i skatt åren 2014–2018.
- Aber Christine säljer ris, mjöl och soja på ett torg i Kampala. Hon gör en vinst på 80 dollar i månaden och betalar 40 procent i skatt.
- Sedan år 2020 har den rikaste procenten i världen tillskansat sig nästan två tredjedelar av all ny förmögenhet.
- Miljardärernas förmögenheter ökar med 2,7 miljarder dollar varje dag, samtidigt som lönerna för minst 1,7 miljarder människor (mer än Indiens hela befolkning) urholkas av inflation.
- Livsmedelsföretag och energiföretag mer än fördubblade sina vinster under år 2022 och betalade ut 257 miljarder dollar till sina aktieägare. Samtidigt gick mer än 800 miljoner människor till sängs hungriga.
- En skatt på upp till 5 procent för världens mångmiljonärer och miljardärer skulle kunna generera 1,7 biljoner dollar per år. Det skulle räcka för att hjälpa 2 miljarder människor ur fattigdom och dessutom kunna finansiera en global plan för att utrota hunger.
- För varje dollar som betalas in i skatt kommer bara 4 cent från förmögenhetsskatt.

Rapportens fokus ligger på hur en beskattning av de rika är helt avgörande för att kunna hantera den här unika polykrisen – en kris som består av flera kriser samtidigt – och en kraftigt ökande ojämlikhet. Den visar hur vi, genom beskattning av de välbemedlade, kan ta ett stort steg på vägen mot en mer jämlik och hållbar värld, som är fri från fattigdom.

Under pandemin valde de rika länderna att pumpa in gigantiska summor av offentliga medel i sina ekonomier, vilket bidrog till både prishöjningar och en markant ökning av de rikastes förmögenheter. I avsaknad av en välbehövlig progressiv beskattning blev resultatet att de redan välbärgade tjänade pengar som aldrig förr.

Med stigande priser på mat och energi skapar den pågående levnadskostnadskrisen rekordstora vinster för livsmedelsföretagen och energiföretagen, som därmed kan dela ut rekordstora summor till sina aktieägare. Företagens oskäliga prissättning ligger bakom minst 50 procent av USA:s och Europas inflation.

Att dessa absurda vinster förekommer och att de penningstinnastes förmögenheter når nya toppnoteringar samtidigt som en stor del av jordens befolkning drabbas av enorma svårigheter – såsom smärtsamma åtstramningar, social utslagning, fattigdom och svält – ger oss ytterligare kristallklara bevis på att vårt ekonomiska system är allvarligt sjukt, på pricken den helt förnuftsvidriga kapitaldiktatur som befrämjar alla de mäktiga egoisternas roffaranda.

Regeringar, internationella finansinstitut och världens girigaste penningfurstar brukar dock inte vara sena att framhålla den så kallade nedsippringsteorin – där en låg skattesats och höga vinster för ett fåtal knösar sägs vara bra, eftersom det i slutänden gynnar alla. En större lögn är svår att hitta – denna förklaring är endast till för att få resten av jordmänskligheten att acceptera de groteska ojämlikheter som i dag existerar och som bara fortsätter att växa.

Oxfam anser att världen till att börja med bör sikta på att halvera förmögenheterna och antalet miljardärer till år 2030, genom att dels höja skatten för den rikaste procenten, dels genomföra annan politik som är särskilt riktad mot miljardärerna. Detta är givetvis något som man borde ha gjort för länge sedan. Det skulle minska antalet miljardärer och deras samlade förmögenhet till samma nivå som år 2013, alltså för bara 10 år sedan. Slutmålet måste naturligtvis vara att gå betydligt längre. Som en del av en mer rättvis och rationell

fördelning av världens rikedomar bör man omgående göra det helt omöjligt för någon att bli miljardär.

Förr betalade de allra rikaste mycket högre skatt. I USA låg den federala inkomstbeskattningens högsta marginalskatt på 91 procent mellan åren 1951 och 1963. Den högsta skattesatsen för arvsskatt var 77 procent fram till år 1975, och företagsbeskattningen låg i genomsnitt på strax över 50 procent under 1950- och 1960-talen. Beskattningen var ungefär lika hög i andra rika länder. De här höga skatterna hade stöd över hela den politiska skalan och gällde alltså under ett flertal decennier på 1900-talet. Undersökningar över hela världen visar att de flesta människor faktiskt vill att de rika ska betala mer skatt. Trots detta så är det precis tvärtom, vilket bara visar vilket märkligt politiskt system vi har i denna värld, där demokratin inte alls är någon demokrati och där sann allkärlek och verklig respekt är ytterst ovanliga egenskaper.

En skatt som direkt riktas mot de allra rikaste skulle minska både deras antal och deras förmögenhet, samtidigt som den skulle skapa mer jämlika samhällen och förhindra att det uppstår mäktiga eliter som inte kan ställas till svars. Den skulle också minska sociala ojämlikheter, som annars underminerar och förstör ett samhälle. Detta är så oerhört viktigt, för i ett samhälle där jämlikheten ökar kommer alla motsättningar att minska. Mer pengar till vårt gemensamma samhälle kommer att ge oss bättre möjligheter att kunna ge alla samhällets medborgare en allt bättre service, vilket naturligtvis kommer att bidra till att vi får friskare, starkare, lyckligare och mer kunniga medborgare. Trovärdigheten för landets ledare, respekten människor emellan och varje medborgares möjligheter att utbilda sig, uttrycka sig och på sitt sätt bidra till ett bättre samhällsklimat kommer som en naturlig följd att förbättras av en jämlik värld.

Under tidigare globala kriser har beskattningen av de rikaste ökat, som en solidarisk handling. Detta förfarande såg vi inte mycket av då den så kallade pandemin sades vara som värst. Hela 95 procent av världens länder valde att inte öka skatten för rika individer och företag – i stället sänkte man skatten för flera av dessa!

Den gränslöst cyniska kapitaldiktaturen har under lång tid allt oftare visat upp sanslösa och alltmer bisarra former av toppnoteringar, och den visar inga som helst tecken på försvagning, utan fortsätter i

stället, skyndsamt och oblygt, sin djupt skadliga rekordslakt.

Nedanstående lista demonstrerar ett av många i högsta grad osunda och himmelsskriande resultat av detta kompletta vansinne.

VÄRLDENS 10 RIKASTE PERSONER

1. Elon Musk	USA	1 100	miljarder dollar
2. Larry Page	USA	294	miljarder dollar
3. Sergey Brin	USA	271	miljarder dollar
4. Jeff Bezos	USA	249	miljarder dollar
5. Larry Ellison	USA	231	miljarder dollar
6. Michael Dell	USA	225	miljarder dollar
7. Mark Zuckerberg	USA	195	miljarder dollar
8. Jensen Huang	USA	177	miljarder dollar
9. Bernard Arnault med familj	Frankrike	158	miljarder dollar
10. Warren Buffett	USA	144	miljarder dollar

Källa: Affärstidningen *Forbes*, den 13 juni 2026.

Enligt Oxfams rapport från den 19 januari 2026, så växte världens dollarmiljardärers samlade förmögenhet med omkring 2,5 biljoner dollar under år 2025, till 18,3 biljoner dollar – historiens högsta nivå. Denna så markanta ökning, alltså dessa 2,5 biljoner dollar, skulle räcka till att utrota extrem fattigdom 26 gånger om!

Antalet dollarmiljardärer översteg 3 000 under år 2025, för första gången någonsin, medan den allra rikaste, Elon Musk, blev först med ett ägande värt en halv biljon dollar – en förmögenhet som i raketfart har styrt mot en hel biljon dollar, ett mål som uppnåddes den 12 juni 2026!

Det är nu så abnormt att Elon Musk är förmögnare än 46 procent av hela jordmänskligheten. Denne så exceptionellt välsituerade man, denne extremt mammondyrkande penningfurste, är sålunda rikare än vad drygt 3,8 miljarder av vårt lilla vackra jordklots minst bemedlade människor är tillsammans.

Vi kan också konstatera att Sveriges 46 dollarmiljardärers totala förmögenhet nu överstiger värdet på 8 miljoner svenskars samlade förmögenhet och att 700 000 av dessa personer lever i fattigdom.

”Det är ett misslyckande för vårt ekonomiska system att världen ser ut så här. Men det är inte bara de rikas förmögenheter som växer, utan även deras makt”, säger Suzanne Standfast, generalsekreterare för Oxfam Sverige.

Detta sjukliga, korrupta och urspårade rikemansvälde är självfallet dysfunktionellt och söndrar världen på många sätt – kriminaliteten, konflikterna och våldet ökar, samtidigt som demokratin tillintetgörs.

Oxfam uppmanar nu världens alla regeringar att med omedelbara och kraftiga åtgärder bekämpa vår tids snabbt tilltagande och djupt skadliga ojämlikheter. Det är oerhört viktigt att vi får stopp på denna utveckling av extrem rikedom och att vi ser till så att alla människor lyfts ur fattigdom. Detta kan och ska förverkligas omgående – via framför allt en betydligt högre beskattning av de rikaste individerna och företagen, skuldavskrivningar för de fattigaste länderna och ett definitivt slut på de rika ländernas skamliga, respektlösa och högst kriminella nykolonialism och exploatering av världens fattiga länder.

Fri marknadsekonomi, med den fria konkurrensen, där staten får allt mindre att säga till om, har blivit en självklarhet för de flesta – och bör inte bli ifrågasatt. Enskild äganderätt, hur stor den än är, och privatägda företag är heliga kor i marknadsekonomin. Detta tycks vara mycket viktigare än att ha ett väl fungerande samhälle, där alla kan ha en bekväm och givande tillvaro. Den största andelen av vårt jordklots länder verkar göra allt för att hänga med i denna märkligt galna cirkus. För närvarande är kapitalismen det fullständigt dominerande ekonomiska systemet i världen. Den liberala marknadsekonomin, där transparensen blir alltmer eftersatt, kombinerad med den låga moral som råder i världen i dag, inte minst hos de stora företagsledarna, gör ju att ett sådant system måste bli katastrofalt för ett samhälle. Lägg därtill att den förödande dåliga kontrollen av pengaflödet gör det möjligt för miljonärer, miljardärer och biljonärer att på ett ganska enkelt sätt gömma undan enorma penningsummor från beskattning. Själva samhällsbygget saboteras dessutom av att man i flera länder ger de stormrika företagen en massa subventioner och skattefördelar – vissa behöver inte lägga en krona i skatt!

Det är i sanning hög tid att vi alla begriper att denna cyniska kapitalism, detta på åtskilliga vis skadliga och ologiska – ja, i många fall även dödande – ekonomiska system, är långt ifrån passande i ett

samhälle som gör anspråk på att vara civiliserat och upplyst.

Ser man något så när nyktert på vår tillvaro och dessutom har en hög moral som riktmärke, så kan kapitalismen aldrig bli något annat än en fullständig härdsmälta, en garant för evig ojämlikhet och dårskap.

Det är givetvis inte det minsta konstigt att skolorna, sjukvården, omsorgen och andra viktiga samhällsbärande sektorer i dag är svårt sargade vrak, som för var dag som går trasas sönder alltmer av de stora kapitalisternas girighet.

Måste vi verkligen köra hela världen i botten, innan vi inser att det här är så fruktansvärt fördärvligt?

Inkomst- och kapitalskillnaderna har stigit till nivåer som inte kan kallas annat än inhumana – och dess ödeläggande biverkningar är groteska.

I detta sammanhang måste vi ju givetvis också nämna de extremt motbjudande och komplett vansinniga vinstuttag som under en längre period har gjorts och fortfarande görs bland de svenska privata välfärdsbolagen inom skola, vård och omsorg.

De svenska medborgarnas skattepengar omvandlas alltså här till privata vinster, som inte sällan försvinner ut ur landet och landar i något vackert skatteparadis!

Att vi kan ha ett regelverk som tillåter dessa rån är inget annat än ett tydligt bevis på att de styrande i vårt land väljer att gå de giriga kapitalisterna till mötes, hellre än att se till så att våra skattepengar används på det sätt som de är avsedda att göra.

Det här förfarandet borde ju vara brottsligt, vilket det naturligtvis också är, rent moraliskt, och självklart ha stoppats för länge sedan.
Det är alltså ett rent djävulsmedvetande som man låter regera – ett vilddjurs moral uppblandat med en mänsklig intelligens. Men detta sker ju, som sagt, naturligtvis inte bara i Sverige, utan i stort sett i hela världen. Kapitaldiktaturen är i nuläget sålunda allestädes närvarande.

Men hur kan då detta sjuka system vara så oerhört dominerande?

Ja, en viktig faktor är givetvis att det fåtal individer som tjänar riktigt mycket på att vi använder oss av just det här ekonomiska systemet har en gigantiskt stor makt att påverka i stort sett hela den övriga befolkningens åsikter – och detta gör man till exempel genom sitt ägande av alla stora massmedier, genom sin kontroll över

vad vi får lära oss i skolan, genom att styra vad vi får se på tv och film och genom att bestämma över vad vi får höra på radio.

Här tycker jag att det är befogat med ännu ett bra lästips, nämligen **”Girig-Sverige”**, skriven av **Andreas Cervenka**. Hans sommarprat i **”Sommar i P1”** år 2023 är också mycket intressant.

Vi ser varje dag oräkneliga exempel på den förödelse som det så väl utbredda och mycket svårbotade dårskapsviruset lämnar efter sig. Det handlar utan tvekan om det värsta virus som världen någonsin skådat. Det är ytterst smittsamt, och det tycks finnas överallt. Här kan vi verkligen tala om en pandemi.

Sveriges regering påstår att Sverige måste gå med i Nato för att skydda sig mot Ryssland. När man granskar de argument som finns för detta märkliga ställningstagande, så krävs det inte särskilt stor tillgång till det som vi brukar kalla för tankeförmåga eller intelligens för att inse att vi här ännu en gång utsätts för både sorgliga och djävulska lögner. Ryssland är absolut inget hot gentemot Sverige, så när vi nu från maktens boningar hör bestämda uttalanden om att vi måste skydda oss mot detta lands aggressivitet, så får vi här följaktligen ännu ett explicit exempel på hur dårskapens virus har ätit sig farligt djupt in i de svenska makthavarnas medvetanden.

Vi måste förstå att det ligger helt andra och väl dolda orsaker bakom det här beslutet än dem som så tydligt uttalats – och som endast haft till uppgift att få just detta galna beslut att verka klokt.

Det enda vettiga som man från svenskt håll nu kan göra är att dra tillbaka sin ansökan om medlemskap i Nato och därefter be hela det svenska folket om ursäkt för de lögner och den propaganda som man tillsammans med EU, USA och Nato har spridit.

Svenska omdömeslösa och inkompetenta politiker, återigen med den arrogante, självgode och sjukligt militaristiske Ulf Kristersson i spetsen, har dock inte visat några som helst tecken på funderingar i den riktningen.

Nej, i stället har man bestämt att Sverige nu ska ingå i en av den här planetens mest depraverade, förljugna, förödande, stridslystna och korrumperade organisationer. Ingen av dessa lysande förmågor är ens i närheten av att begripa vad man egentligen håller på med.

Det man härmed sannerligen fullt ut ägnar sig åt är ju att premiera och glorifiera några av det allra renaste vansinnets mest sataniska

ingredienser – militären, vapenindustrin och dessas gravt imbecilla anhang – samt att, förutom att förgifta, vanhelga och grundligt skämma ut nationen Sverige, även förse vårt land med ett smärtsamt och dystert öde.

Det som vi nu sålunda tvingas bevittna är utan tvekan det mest genomruttna och allvarligt sinnessjuka beslut som en svensk riksdag någonsin fattat. Man har dessutom genomfört det på ett sätt som visar på extrem nedlåtenhet gentemot hela Sveriges befolkning, som man, i och med detta befängda förfarande, pressar in i en fullkomligt absurd allians, där militär upprustning och härsklystnad står högst upp på dagordningen. Man väljer följaktligen att betala en dyr och blodbestänkt inträdesbiljett till den barbariska, monstruösa och likluktande pakt som stolt dirigeras av USA:s mest maktgalna, vapenskramlande och från verklig visdom helt befriade varelser, hellre än att värna om sin neutralitet, frihet och möjlighet att när som helst verkställa en total militär avrustning och på så vis också kunna agera som en trovärdig och sann fredsmäklare var som helst i världen.

Här har vi således ett mycket svårslaget svenskt rekord, inte endast vad gäller förakt och avskyvärt handlande gentemot Sveriges medborgare, utan även när vi talar om moralisk erbarmlighet, fullkomlig omdömeslöshet, sjukligt vanstyre, total brist på klokhet och den absolut renaste formen av dårskap!

Grattis – starkt jobbat!

När vi nu dessutom ser hur Turkiet och Ungern hindrar Sverige från att vara med och leka i den allt större och gravt vapenbelamrade sandlådan, så blir det väldigt svårt att hålla sig för skratt. Vi kan konstatera hur de svenska politikerna kryper och fjäskar för sandlådans kungar och drottningar. Man gör sig till fullständiga åtlöjen och visar med all önskvärd tydlighet att man hellre drunknar i förnedring och total galenskap än att erkänna sin kompletta urspårning och genast lämna detta dödsdömda skådespel. Insikten om att vara svårt drabbad av ett dårskapsvirus, som under lång tid härjat helt besinningslöst i den svenska riksdagen, tycks inte existera.

Det som nu äger rum är så fullkomligt huvudlöst att det självfallet borde leda till att åtminstone några av alla de zombieliknande väljare som finns i detta land ruskas om och kanske till och med vaknar. Med anledning av detta förhoppningsfulla antagande, men endast

därför, så känns det befogat att skicka ett stort tack till Andersson, Kristersson, Lööf, Pehrson, Åkesson, Busch och deras närmaste kollegor. Det ledarskap som dessa grönköpingsmässiga små figurer representerar leder oss bara djupare in i en värld där rädslor, stor osäkerhet och ökade spänningar tillåts dominera. Låt därför deras lugubra manér och ideliga tankekollapser få oss alla att vakna till.

Vi blir alltså tvungna att konstatera att Sveriges numera största säkerhetsrisk, vår statsminister Ulf Kristersson, en farligt ansvarslös politiker och en fanatisk förespråkare för en bedrövlig och ytterst ojämlik världsbild, än en gång har lyckats lura och smitta ned flera av de övriga partiledarna med sitt inhumana, sanslösa och osunda militaristiska och mammonsdyrkande djävulsmedvetande.

Att stridslystna militärer, stormrika affärsmän och alla andra sjukt vapenfixerade och pengastinna individer, som alla befinner sig på samma våglängd som våra farligaste politiker, röstar på och följer dessa är ju helt naturligt. Men att så många av Sveriges alla övriga medborgare finner det lämpligt att rösta på dessa pajasar – högst olämpliga att styra ett land – är både bisarrt och djupt tragiskt.

Vi vet ju emellertid att ingen människa kan ta ett bättre beslut än vad hen har förstånd till. Vi vet också att vi inte kan förvänta oss att en femåring ska kunna förstå lika mycket som en tjugoåring.

Det vi nu ser är alltså en värld där cirka åtta miljarder småbarn springer omkring i sin förskola och bråkar om allt möjligt, medan de extremt få individer som börjar närma sig vuxen ålder, som ändå ska finnas där i mängden någonstans, är fullständigt chanslösa när det gäller att försöka skapa någon som helst ordning. Visdom, fred, frihet, demokrati och jämlikhet är för de små barnen bara svåra ord, vilkas innebörd man inte har en aning om. Några av dem, de mest trotsiga och aggressiva, har för närvarande, med hjälp av våld och olika tillhyggen, tvingat till sig makten – och bestämmer nu helt och hållet.

Det är tyvärr så det ser ut i dag – och det vi kan göra är att oförtrutet försöka bringa ordning i detta kaos med hjälp av kunskap, kärlek och tålamod, för dessa barn kommer ju trots allt att växa upp och bli vuxna någon gång.

Det känns såklart sorgligt att behöva konstatera att jordmänskligheten alltså inte har kommit längre än så här i sin utveckling – och nu talar jag alltså om den andliga och moraliska utvecklingen, den

djupaste förståelsen för vad livet egentligen handlar om. Denna mognad är en absolut nödvändighet för att kunna uppfatta den så eftersträvansvärda sanna verkligheten och därmed också kunna ta beslut som leder till jämlikhet, fred, humanitet och allkärlek.

Det vi ser prov på i dag är en obehagligt väl utbredd analfabetism när det gäller de stora och riktigt viktiga frågorna – som till exempel hur ett sant fredsarbete ska genomföras och vilka som är de obestridligen viktigaste ingredienserna för att kunna nå ett lyckat resultat i detta arbete.

När vi alltså bevittnar hur dessa frågor sköts av Sveriges politiker, andra beslutsfattare och vissa så kallade experter, hur de uttrycker sig i dessa frågor, vilka åtgärder de gör för att skapa fred och harmoni, så förstår vi omedelbart att här har vi att göra med en gruvlig och högst infantil inkompetens. Det är sorgligt att behöva konstatera att de som har den yttersta makten inom detta område faktiskt är analfabeter just här. Tyvärr så är det nästan omöjligt att få dem att förstå hur de bör agera.

Hur kan någon tro på att en ökad vapenexport, höjda anslag till det militära, en utökad värnplikt, ett medlemskap i Nato och stora vapenbistånd till Ukraina ska leda till en fredligare värld?

Nej, om man tror på sådana lösningar, så visar man bara att man är helt okunnig när det gäller att arbeta för fred i världen.

Om vi nu bläddrar vidare i Sveriges stolta vansinnighetspärm, som är generande välfylld, så blir vi tyvärr tvungna att konstatera att den svenska försvarsmakten nu gör reklam för ytterligare ett hjärndött projekt – det nya stridsflygplanet JAS 39 Gripen E. De planer, högtflygande och rejält bombade, som ligger bakom det här helt obefogade och värdelösa missfostret har självfallet sitt ursprung i det allra mörkaste djävulsmedvetandet och kan följaktligen omöjligt resultera i något annat än en tillintetgörande kraschlandning.

Vi ser också hur det förestående Natomedlemskapet tvingar fram lagändringar i vårt land – naturligtvis endast till det sämre.

Man gör därtill allt man kan för att tysta all kritik – både via olika former av censur och nya lagar. Yttrandefriheten får sig på så vis en ordentlig snyting, vilket är helt väntat, med den regering vi nu har.

Vi kan granska vad de svenska riksdagspartierna har för inställning i nästan vilka frågor som helst, det verkar ändå bara finnas två partier som är värda att nämnas och över huvud taget lyssna på –

och det är naturligtvis Vänsterpartiet och Miljöpartiet. Hos dessa kan man åtminstone skymta en vilja att förbättra livsvillkoren för dem som har det svårast här på vår jord – och en någorlunda förståelse för hur vi bör tänka och agera för att kunna lägga grunden till och så småningom färdigställa ett hållbart samhälle, där alla är välkomna, inte bara de som har de fetaste bankkontona. Här finns också de starkaste krafterna för djurens och miljöns bästa.

Om vi så vänder blicken, för att i stället granska de absolut sämsta politiska partierna, där de viktigaste målen tycks vara militär upprustning, lägre skatter för de rika, en katastrofal miljöpolitik, en obefintlig djurvälfärd och maximal ojämlikhet, så hittar vi naturligtvis Moderaterna, Sverigedemokraterna och Kristdemokraterna.

Finns det någon som blir överraskad av detta resultat?

Nej, självfallet så borde ingen som har något att tänka med och som kan göra de allra enklaste analyserna av den politik som framförs av dessa partier bli förvånad av detta faktum.

Det finns alltså en cynism och en arrogans som är frapperande när det gäller på vilket sätt man tar sig an de viktigaste frågorna i vårt land.

Det är lätt att bli både yr och illamående när man ser hur egoismen, cynismen, nonchalansen, girigheten och den rena dårskapen med stor kraft och beslutsamhet dirigerar vårt samhälle – som nu har nått ett stadium som inte kan betecknas som annat än dödssjukt. Den till synes obändiga oviljan att lyssna på dem som har ett högre utvecklat medvetande och därmed också en djupare förståelse för hur man bygger ett riktigt bra samhälle gör naturligtvis att den politiska debatten fortfarande domineras av tämligen lågt utvecklade individer och deras oförmåga att skapa ett vänligt och kreativt samarbetsklimat.

De som har de riktigt bra lösningarna utsätts vanligtvis för antipati och lömska angrepp av olika slag från den i dag styrande primitiva flocken, som bara tycks vilja se mer vapen, mer köttätande, mer kärnkraft, mer av allt det som leder oss in i det allra djupaste, mörkaste och mest infernaliska djävulsmedvetande som någonsin funnits på denna planet!

Men mitt i detta helvete ska vi givetvis inte glömma bort att det även pågår fantastiska och positiva saker. Det finns de som oförtrutet jobbar vidare med att försöka omsätta sina sunda värderingar

och kloka idéer i smarta praktiska lösningar på de olika problem som vi i våra dagar i det närmaste dränks av. Detta gör man dessutom oavsett vilket motstånd man råkar ut för. Dessa individers starka övertygelse och vilja att förändra vårt samhälle till något mycket bättre gör att de under inga omständigheter skulle låta sig tystas av den världsomspännande och djupt beklagliga dårskapen. Det krävs ett oerhört starkt psyke för att orka stå upp mot de giriga, egoistiska, inhumana och våldsbejakande krafter som i dag är så utbredda och än så länge så gigantiskt dominerande.

Vi ser gång på gång hur våra medier nästan uteslutande låter sig styras av det stora kapitalet, vars innehavare otvivelaktigt är mycket mer intresserade av krig, egoism och utslagning än fred, samarbete och välfärd.

Som vi alla vet så präglas USA:s hela historia av våld, krig och ett enormt stort maktbegär. Ett högmod av sällan skådat slag utstrålar ständigt från Vita huset och Pentagon. Målet är utan tvekan att sätta sig i en position där man kan styra hela världen. Man har hittills gått till väga på många olika sätt för att skaffa sig kontroll över nya landområden och naturtillgångar. Det är naturligtvis först och främst det stora militära åbäket som man har satt sin största tillit till. Ja, denna tillit har i detta land alltid varit pyramidal, så till den grad att man nu, som en självklar följd av de så sjukligt stora investeringarna i just denna sektor, tvingas konstatera att den ödesdigra försummelse som flera av de övriga delarna i detta krigiska lands samhällsbygge fått utstå lett till att de flesta av dessa nu visar oroande och helt oförblommerade tecken på en mycket allvarlig undernäring.

Sveriges ledning verkar dock tycka att detta är en alldeles utmärkt väg att gå, med tanke på de beslut som man tagit de senaste årtiondena.

Vårt land blir alltmer likt ett litet USA.

Den 17 april till den 11 maj 2023 pågår här i Sverige något av det absolut sjukaste och mest avskyvärda man kan tänka sig – det har namnet Aurora 23 och är den största militärövningen i Sverige på 30 år. Den kommer att kosta svenska skattebetalare 750 miljoner kronor. Här har vi således ännu ett extremt exempel på hur dårskapens virus nu breder ut sig alltmer i vårt land.

Ett flertal nationer och myndigheter kommer att delta i denna kompletta galenskap. Deltagande nationer förutom Sverige är USA,

Storbritannien, Finland, Polen, Norge, Estland, Lettland, Litauen, Ukraina, Danmark, Österrike, Tyskland och Frankrike. Hela detta spektakel kommer att ha cirka 26 000 deltagare, män och kvinnor. Övningen kommer att genomföras i luften, på marken och till sjöss. Förband över hela Sverige kommer att vara delaktiga.

Anders Gustafsson, politisk chefredaktör på Blekinge Läns Tidning, presenterar den 19 april 2023 på ledarsidan en krönika som han betitlat ”Sanna fredsvänner älskar Aurora 23”.

När man vet vad Aurora 23 här står för, så inser man omgående att här är det något som inte står rätt till. Hela det resonemang som herr Gustafsson framför är dränkt i primitivitet – tankegångar som är så totalt befriade från visdom och logik att man skulle kunna tro att de kommer direkt från Joe Bidens eller Ulf Kristerssons egna små tankesmedjor.

”Om du vill ha fred, rusta för krig”, skriver han.

Detta påstående i kombination med alla de övriga tokigheter som ivrigt luftas i herr Gustafssons bisarra krönika ger mer än tydliga bevis på en penibel sinnesförvirring eller grav tankekollaps.

Det finns dock även fredliga, sunda och kloka krafter i vårt vackra land. ”Stoppa Aurora 23” är en välbehövlig protest mot den skamfläck som hela den här abderitiska militärövningen är. Bakom denna glädjande och friska motreaktion står över 30 organisationer, bland annat Feministiskt initiativ, Kommunistiska partiet, Kvinnor för Fred, Jordens Vänner och Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen.

Demonstrationerna kommer att äga rum på ett flertal platser runt om i Sverige och riktas inte endast mot Aurora 23, utan också mot det svenska Natomedlemskapet.

Samtidigt manar nätverket Folk och Fred till protester i samband med just Aurora 23.

Denna stora militärövning, som även helt respektlöst drar ner det vackra namnet Aurora i det illaluktande, korrupta, blodbestänkta och på alla sätt avskyvärt fula militära träsket, genomförs såklart inte för att stärka freden i världen.

Nej, det handlar i stället om att öka på oron och motsättningarna, som nu bara växer sig allt starkare, vilket i sin tur gynnar den så magnifika och underbara – ja, rent gudomliga – vapenindustrin.

Att lägga så mycket energi och pengar på att förstöra stora delar av miljön, djurlivet och människors trygghet och trivsel kan omöjligt

anses vara något annat än ett komplett vansinne. Detta projekt passar och tilltalar därför Sveriges, av dårskapens virus mycket hårt drabbade, regering och riksdag perfekt, och givetvis behagar det alldeles speciellt vår djupt militaristiske statsminister Ulf Kristersson, då han ju har ett särskilt gott öga, för att inte säga exceptionellt kärleksförhållande, till vapen, militär, Vita huset, Pentagon och Nato. Tillsammans med energi- och näringsminister Ebba Busch, försvarsminister Pål Jonson, finansminister Elisabeth Svantesson och utrikesminister Tobias Billström utgör han den dödligt giftiga spets på det fatala självmordsvapen som Sverige nu begåvats med.

Ett oerhört viktigt arbete när det gäller att få med sig så många som möjligt i ett krigiskt och ociviliserat agerande är givetvis att mata hela sin omgivning med desinformation och propaganda. Detta görs ofta via egna medier och köpta journalister, som jobbar på stora mediebolag runt om i världen.

Jag nämnde tidigare den tyske journalisten **Udo Ulfkotte**, som alltså var en av dessa ymnigt förekommande köpta journalister. Så småningom blev han dock ångerfull över sitt agerande och beslutade sig för att avslöja hur han utbildades i att på ett så trovärdigt sätt som möjligt skriva dessa lögner och fruktansvärda påhitt.

”I have been a journalist for about 25 years. During that time I was taught to always lie, betray and never tell the truth to the public. I was paid by the CIA, American billionaires, secret services etcetera to push for war with Russia. Journalists in Europe and all over the world are used to manipulate the public”, sade han då.

Ulfkotte har skrivit en bok om hur detta gick till, alltså hur de nyss nämnda mäktiga, hycklande och korrupta krafterna bestämde vad han skulle skriva i en av Tysklands största tidningar. Ofta handlade det om Natopropaganda och rena lögner om Ryssland – såsom falska texter, bilder och filmer – allt för att få med sig i första hand Västeuropa i sitt hat mot Ryssland. Hans mycket intressanta och högst läsvärda bok heter **”Gekaufte Journalisten”** och finns nu också på engelska med titeln **”Presstitutes Embedded in the Pay of the CIA: A Confession from the Profession”**.

Vi bör alla följaktligen vara väl medvetna om att det finns gott om välutbildade lögnare inom olika delar av världspressen. Det finns naturligtvis också många journalister som inte är köpta, men det

tycks som om även dessa i hög grad väljer att hänga med i den högröstade flocken – och gärna vidarebefordrar alla de felaktigheter och rena lögner som sprids av de journalister som har de rymligaste samvetena och av blodspengar väl fyllda bankkonton. Det är både lättast och säkrast att vara politiskt korrekt och därmed följa den stora flocken. Ytterst få vågar skriva sanningen.

Är man rädd om livet och dessutom vill ha en trygg anställning med en hög lön, så bör man endast sprida den information som dikteras från de stora makthavarna.

Det som man emellertid kan tycka är lite märkligt är att till och med Sveriges public service följer med i den så ofta förekommande helt felaktiga nyhetsrapporteringen – vilket framkallar mycket obehagliga känslor och gör en allvarligt fundersam.

Ska man över huvud taget få kalla detta för public service?

Att vara politiskt korrekt har visat sig vara särskilt viktigt om man vill klättra på karriärstegen. De som vågar presentera en nyanserad och oförvanskad bild av verkligheten blir inte sällan utfrysta eller tystade. Det är säkrast att följa den stora flocken.

Denna krassa verklighet har vi ju fått tydliga bevis på vid två av de senaste stora världshändelserna – covid-19-pandemin och Ukrainakonflikten. Ingen har i dessa fall varit välkommen att ifrågasätta eller ha en annan uppfattning än den från högsta ort redan från början bestämda. Det har bara funnits ett spår att följa om man har velat göra sin röst hörd. I annat fall har man oftast blivit utstött och totalt ointressant.

Det är naturligtvis oerhört viktigt att vi inte låter oss begränsas av dessa mörka och hämmande krafter, utan att vi fortsätter att tänka själva och söka inspiration och kunskap från olika håll.

SKATTEPARADIS

Sveriges ekonomiska system är givetvis bara en liten del av den världsomspännande kapitaldiktatur som för närvarande håller oss i ett fast grepp, och det förefaller som om de flesta av oss svenskar faktiskt tycker att det är just denna modell som är den enda rätta. Man får lätt en känsla av att det inte finns några andra alternativ.

Man avreglerar och privatiserar och avreglerar och privatiserar och tycker att detta är mycket bra – precis så som det ska vara, precis så som det bara måste vara. Pengarna ska självklart flöda fritt och i rätt riktning, alltså från de fattiga till de rika, så att världens alla skickliga penningmatadorer (plundrare) kan överleva och kanske till och med ha möjlighet att investera (gömma undan) åtminstone några kronor (miljarder dollar) av sina välförtjänta pengar (rånbyten) i något företagsvänligt, vackert land (skatteparadis).

Det som emellertid är riktigt jobbigt för alla dessa pengastinna och småsinta stackare är att även de ibland måste gå på toaletten och lämna ifrån sig något som ju egentligen är deras – utan att få någon som helst ekonomisk ersättning.

Vid en närmare granskning kan vi tämligen omgående konstatera att det här i själva verket handlar om ett problem av gigantiska mått, något som sannerligen inte har uppmärksammats tillräckligt genom åren. Nej, denna högst alarmerande orättvisa har faktiskt knappast ens nämnts och absolut inte behandlats i Sveriges riksdag, vilket givetvis är hårresande, för att inte säga rent chockerande!

Följaktligen har vi här ett område som genast behöver ses över. De riktigt rika måste självklart erbjudas de bästa möjligheterna att på olika sätt kunna kapitalisera på allt som kommer ut ur deras kroppar. Detta måste ses som en mänsklig rättighet – för de riktigt rika, alltså.

Jag menar, det kan väl ändå inte vara meningen att en massa andra, som till exempel fattiga och medelinkomsttagare, ska kunna dra nytta av de rikas urin och avföring.

Nej, stå nu upp, varje svensk medborgare, och försvara de rikas äganderätt! Vi måste givetvis se till så att de riktigt välbesuttna får chansen att dra nytta av varje del av allt det som på något sätt har med dem själva att göra. Här krävs resoluta åtgärder, denna mörka fläck i det svenska samhället måste å det snaraste åtgärdas!

Jag vill vara extra tydlig med att denna speciella del av äganderätten självklart endast kommer att gälla för de riktigt rika. Vi måste ju alla förstå att hela Sverige kommer att gynnas enormt av de pengar som de riktigt rika med hjälp av dessa framtida rättmätiga tillskott kommer att kunna investera i vårt samhälle, samtidigt som våra avloppssystem även i fortsättningen kommer att föräras otaliga besök av celebra gäster på genomresa.

En intressant idé, som snabbt borde kunna förverkligas, är att lägga till en ny punkt i självdeklarationen, där varje medlem av det där lilla välbärgade sällskapet skulle ha möjlighet att göra avdrag med värdet på hela sitt avloppsförädlande bidrag, vars kvantitet var och en själv skulle få estimera.

Eller varför inte göra alla mångmiljonärer helt skattebefriade!

För att klara av att finansiera och en gång för alla implementera dessa förmodligen skitdyra men definitivt nödiga förändringar, oavsett vilket system man kommer att använda sig av, skulle man ju kunna införa en slags omvänd värnskatt, som endast åläggs dem med de lägsta inkomsterna.

Just det – det vore väl en pissbra idé!

Varför har ingen tänkt på det förut?

Jag menar, dagens så kallade fattiga är ju alldeles för slösaktiga. De har helt enkelt för mycket pengar. Till exempel så äter de oftast för stora mängder mat, som dessutom är onödigt dyr. De behöver heller inte köpa lika många nya prylar som de gör i dag. Med den här nya extraskatten är jag övertygad om att vi även kommer att få bättre kontroll på dessa oviktiga och jobbiga människor. Vi skulle ju faktiskt kunna passa på att, samtidigt med införandet av denna på alla vis så ändamålsenliga skatt, sänka deras löner en bra bit.

Ja, det var många utmärkta förslag på en gång. Hur som helst, det viktigaste är att de riktigt rika så snart som möjligt belönas för sina väl genomarbetade produkter.

Absolut – det är egentligen ofattbart att dessa insatser så länge har kunnat förbigås!

Ja, det är sannerligen häpnadsväckande. Det känns nästan overkligt, särskilt när man inser hur gynnsamma alla de nyss nämnda åtgärderna garanterat skulle bli för hela vår nation. Sverige skulle tveklöst konsolidera sin position som ett legendariskt och helt unikt internationellt föredöme när det gäller att tänka ut och genom-

föra nya metoder för att åstadkomma den ultimata, mest ojämlika och hänsynslösa kapitalismen.

Snacka om skatteparadis!

De svenska politikerna har här sålunda en delikat och pyramidalt viktig fråga att utreda. Det vore inget annat än ett stort hån mot de allra rikaste i det här landet, kanske den största förolämpning man kan tänka sig, om inte just denna fråga togs på största allvar. Den är ju dessutom som klippt och skuren för Ulf Kristersson och hans team.

Det vore verkligen en prestation utöver allt annat som man hittills har beslutat om i Sveriges riksdag – och som därtill troligtvis aldrig någonsin skulle kunna övertrumfas – om Sveriges regering skulle lyckas med konststycket att dels dra in Sverige i Nato, dels, som väldigt mycket grädde på moset, driva igenom nyss nämnda reformer. Dessa båda ärenden är, som jag tror och hoppas att alla förstår, av identisk dignitet, vilket innebär att det inte råder någon som helst tvekan om att det endast är Sveriges nuvarande regering som är tillräckligt kvalificerad för att kunna genomföra två så oerhört viktiga förändringar av det svenska samhället.

Nu tycker jag att vi spolar ned dessa skitfrågor för att i stället titta lite närmare på vad som egentligen menas med begreppet skatteparadis.

Vi är många som känner igen denna benämning och tycker oss ha en ganska klar uppfattning om vad ett skatteparadis är, nämligen ett land som har en väldigt låg skatt eller helt saknar skatteplikt.

Så kallade offshore-ekonomier (offshore financial centres, OFC), även kallade skatteparadis, är finanscentrum, vars affärsidé är att locka till sig företags kapitalhantering genom långtgående förmåner. Termen används av Internationella valutafonden (IMF), som årligen rankar dessa finanscentrums samarbetsvilja. En annan vanlig definition på detta uttryck syftar på ett land som har mycket strikt banksekretess, vilket möjliggör för personer och företag att gömma undan tillgångar och inkomster som annars skall beskattas. Ännu ett karaktäristiskt drag för ett skatteparadis är att det här saknas internationella avtal om utbyte av beskattningsuppgifter med andra länder. Ytterligare ett kännetecken är att lagstiftningen inte ställer krav på transparens gällande ägandestrukturen i företag och koncerner, vilket såklart ökar chanserna till anonymitet.

Att på olika sätt använda sig av skatteparadis ses i dag som en ganska självklar placeringsstrategi hos både privatpersoner och företag på den globala marknaden. Denna möjlighet har resulterat i att förmögenheter hos företag och privatpersoner, som har sett till att på detta sätt avsevärt reducera eller till och med helt slippa sina skattebetalningar, har vuxit betydligt snabbare än vad som annars hade varit tänkbart. Globaliseringen av ekonomin och teknikens utveckling, som banat väg för allt snabbare pengaflöden mellan länder, gör skatteundandragande till ett stort internationellt problem. Hur mycket i tillgångar som göms i skatteparadis internationellt är svårt att uppskatta, men en fransk ekonom gjorde en bedömning på motsvarande 74 000 miljarder kronor. Han underströk emellertid att denna summa troligtvis var kraftigt underskattad. Som alla förstår så är detta ett enormt problem, som måste rättas till snarast möjligt. Enligt Skatteverkets senaste bedömning försvinner 130 miljarder kronor per år, som annars skulle ha beskattats i Sverige.

Internationella journalistnätverket ICIJ (International Consortium of Investigative Journalists) avslöjade år 2021 de så kallade Pandoradokumenten, bestående av cirka 11,9 miljoner dokument, som spänner över en period från början av 1970-talet fram till år 2020 och visar hur stats- och regeringschefer, kungligheter, statstjänstemän, kriminella, välkända artister och sportstjärnor gömmer undan sina tillgångar för att slippa betala skatt, genom att använda sig av metoder som exempelvis anonyma brevlådeföretag och stiftelser i olika skatteparadis. Det här handlar om det hittills största avslöjandet av finanshemligheter, meddelar ICIJ. 600 journalister från 117 länder har deltagit i granskningen.

”Läckan visar att det finns en skuggvärld som vi inte känner till. När länder dräneras på sina tillgångar leder det till ökade klyftor. Skatteparadisen fördjupar fattigdomen”, säger Gerard Ryle, som är chef för ICIJ.

År 2016 avslöjade detta oberoende globala journalistnätverk även de så kallade Panamadokumenten, innehållande cirka 11,5 miljoner dokument, som ådagalade att 214 488 företag och fonder, kopplade till personer runt om i hela världen, hade skapats i 21 olika skatteparadis.

Enligt Oxfam använder flera storföretag skatteparadis för att slippa betala skatt.

”Man behöver stödja land-för-land-rapportering, så att multinationella bolag tvingas redovisa hur mycket man betalar i skatt i alla sina verksamhetsländer”, säger Robert Höglund, som är talesperson för Oxfam i Sverige, i ett pressmeddelande.

Sverige är ett av flera länder som under många år har kritiserats för att inte göra tillräckligt för att stoppa företagens skatteflykt. Vårt lands ståndpunkt i den här frågan är bevisligen bakåtsträvande. Svenska regeringen behöver givetvis erkänna att en bolagsskatt på 0 procent är en mycket skadlig skattepolitik.

Det finns alltså flera storföretag i Sverige som inte betalar en enda krona i bolagsskatt!

Enligt EU-kommissionen gav Irland storbolaget Apple skattelättnader i över tio år – mellan åren 2003 och 2014 – för att hålla kvar Apples högkvarter i Europa på ”den gröna ön”. Företaget betalade mellan 0,005 procent och 1 procent i skatt per år.

När rika personer och företag undviker att betala skatt, genom att till exempel placera pengar i skatteparadis, är det vanliga människor, speciellt de som lever i fattigdom, som får betala priset.

Utvecklingsländer förlorar ungefär 200 miljarder dollar årligen på grund av skatteflykt, en summa större än världens samlade bistånd. Genom att placera sina tillgångar i skatteparadis gör sig storföretag skyldiga till plundring av fattiga länders tillgångar, samtidigt som de gör enorma vinster. Den här typen av aggressiv skatteplanering kan och bör givetvis stoppas omedelbart.

Sverige har vid ett flertal tillfällen varit passiva eller till och med sänkt sig till en så låg moralisk nivå att man röstat emot lagstiftning som skulle göra det svårare för företag att ägna sig åt skatteflykt. Tillsammans med ett fåtal andra länder har man till exempel lyckats med den högst osympatiska bedriften att blockera EU-förslaget om offentlig land-för-land-rapportering. Förslaget skulle tvinga företag att redovisa sina vinster öppet och på så sätt inte kunna smita ifrån att betala skatt i sina verksamhetsländer.

Det är synbarligen så bedrövligt att Sverige hjälper de rika att ta från de fattiga.

I oktober 2020 lanserade Oxfam Sverige rapporten ”Vill Sverige stoppa skatteflykten?”, tillsammans med en publik kampanj. Här ser vi tyvärr att skillnaden mellan ord och handling i Sveriges agerande i skatteflyktsfrågor är stor. Rapporten visar tydligt att den svenska

regeringen röstat emot förslag som skulle försvåra skatteflykt, och dessutom underlåtit att trycka på för starkare regler, trots att det är just sådana förändringar som är så viktiga faktorer i bekämpandet av fattigdomens grundorsaker. Själva kampanjen, som bland annat bestod av en namninsamling och en utomhusannonsering, syftade till att synliggöra Sveriges motstånd mot åtgärder som kan stoppa skatteflykten – och skapa ett folkligt tryck för att förändra detta.

Skatteflykt gör att regeringar får balansera sina budgetar genom att höja skatter och skära ner på sociala tjänster.

De fattiga länderna drabbas extra hårt av företagens skatteflykt, då de är dubbelt så beroende av företagsskatteintäkter som de rika länderna.

Ett land som Bangladesh förlorar 310 miljoner dollar varje år på grund av att storföretag inte betalar den skatt de borde betala i landet, något som naturligtvis gör det mycket svårare för detta land att tillhandahålla sjukvård och utbildning för sin befolkning.

Ett skatteparadis är alltså ett land vars lagstiftning gör skatteflykt möjlig. Detta rena sabotage mot en väl fungerande global ekonomi inkluderar bland annat nollprocentig bolagsskatt, gravt ologiska och improduktiva skatteincitament och en tydlig brist på internationellt samarbete mot skatteflykt. Det finns inte några som helst ekonomiska fördelar med att tillåta skatteparadis, de orsakar en himmelsskriande ojämlikhet, en omfattande korruption och förhindrar dessutom stater att inkassera viktiga skatteintäkter.

EU:s så kallade svarta lista över skatteparadis har vid ett flertal tillfällen kritiserats för att ha utelämnat åtskilliga skatteparadis på grund av politiska påtryckningar.

Den svarta listan bygger på tre huvudkriterier som tagits fram av EU:s finansministrar:

1. Skattetransparens: Landet behöver uppfylla kraven på information och utbyte med andra länder.
2. Rättvis beskattning: Landet behöver uppfylla kraven på bland annat en rättvis beskattning och en rättvis skattekonkurrens.
3. Implementering av åtgärdspunkterna i BEPS: Landet behöver uppfylla en viss minimistandard för att exempelvis motverka skattekonkurrens, motverka missbruk av skatteavtal och förbättra sina tvistlösningsmekanismer.

Base Erosion and Profit Shifting (BEPS) är ett förslag till åtgärdsplan, framlagt av OECD i februari 2013. Syftet är att förhindra att länders skattebaser eroderas genom att internationella bolag väljer att utnyttja vissa länders nationella skattelagstiftningar och därmed kan allokera intäkter och kostnader till just de länder som har låg beskattning eller ingen beskattning alls.

Vi ska veta att skatteflykt alltid drabbar de fattigaste hårdast. När storföretag lätt kan flytta sina vinster till skatteparadis förlorar utvecklingsländer stora intäkter, som kunde använts till bland annat utbildning och sjukvård.

Att ta fram en ambitiös svart lista på skatteparadis, och i samband med detta även vidta lämpliga åtgärder, är givetvis ett oerhört viktigt steg i kampen mot skatteflykt.

De övergödda miljardärernas sätt att dels roffa åt sig svindlande penningsummor via korruption och allsköns högst tvivelaktiga affärer, dels hålla undan sina blodspengar från all beskattning är inget annat än rena folkmord, elegant insvepta i finansvärldens lyxiga liksäckar. Dessa rika och helt samvetslösa storförbrytare kommer oftast undan både skatter, mordanklagelser och livstids fängelse. I stället hyllas de av den styrande eliten, som om de vore de mest geniala och godhjärtade välgörare vår värld någonsin skådat.

Man får lätt en känsla av att de högst önskvärda globala målen för närvarande är att göra de allra rikaste ännu rikare, att maximera de redan abnorma ojämlikheterna och att se till så att en försvinnande liten del av samhällets resurser, helst ingenting, går till de mest behövande.

Korruptionens och girighetens muskulösa och sugkoppsförsedda fångarmar är allestädes närvarande och drar med lätthet till sig man som kvinna, ung som gammal, rik som fattig, högutbildad som lågutbildad.

Vi bevittnar således ett samhälle där dekadensen florerar och det definitiva förfallet lurar runt hörnet. Vi får också allt tydligare bevis på att de allra rikaste individernas tillgångar, som de i många fall har tillskansat sig med hjälp av allehanda skändliga politiska beslut och skrupelfria professionella lagvrängare, i grund och botten ej kan betecknas som något annat än rena stölder från världens fattiga.

Detta ger oss den mycket tragiska bilden av ett komplett sinnessjukt samhälle, som med stora svårigheter balanserar på en slak

och på flera ställen till bristningsgränsen belastad lina, där fritt fall mot en total kollaps tycks vara det oundvikliga slutet.

De fattiga blir allt fattigare, medan de rika skyddas av märkliga lagar och speciella undantag, som gör det möjligt för dem att fortsätta med sina vinningslystna och i grunden brutalt brottsliga handlingar. Vi måste inse att när dessa hagalna plundrare berikar sig på det sätt som de i dag gör, fräckare än någonsin, så innebär ju det också att ett stort antal människor blir helt utan resurser.

Dessa fruktansvärda massmord, som alltså sker i lönndom, utan några andra vapen än specifika finansiella åtgärder, är naturligtvis oftast helt bortom förståelsens horisont för de flesta av världens människor. Men det är precis så det ligger till – de rikaste individernas ofantliga rikedomar och deras sätt att tillägna sig dessa innebär katastrof för miljontals människor över hela världen. När denna verksamhet dessutom kryddas med en skatteflykt av det alltmer groteska slaget, så blir illgärningen fullständig. Inget lämnas till de verkligt behövande, och lidandet och dödssiffrorna bland världens svältande eskalerar. Det tycks inte som om någon vill befatta sig med detta eller ens försöka förstå hur illa det i verkligheten är.

Kapitaldiktaturen regerar alltså över hela världen i dag, samtidigt som dess härsklystna beskyddare förnekar det accelererande armod som sker i skydd av dess mörka skuggor.

En Oxfamrapport från år 2018, *Prescription for Poverty,* kunde visa hur läkemedelsföretag flyr från att betala skatt. Rapporten indikerade att de största läkemedelsföretagen i världen smiter från att betala skatter till ett värde av cirka 3,8 miljarder dollar per år, 112 miljoner dollar i utvecklingsländer och 3,7 miljarder dollar i rika länder. Granskningen av Abbott, Johnson & Johnson, Merck & Co (MSD) och Pfizer visar att dessa fyra företag flyttar vinster från sina verksamhetsländer till skatteparadis och att de sätter överpriser på mediciner, vilket gör dessa mediciner oåtkomliga för fattiga patienter och offentlig sjukvård som inte har de stora resurser som därmed behövs. Rapporten beskriver även hur läkemedelsindustrin använder sitt ekonomiska och politiska inflytande till att påverka regeringars policyer kring skatter, handel och vård för att gagna sina egna intressen, framför allt i USA, där denna mäktiga industri årligen spenderar över 200 miljoner dollar på lobbyister och politiska donationer.

I mars 2017 publicerade Oxfam rapporten *Opening the Vaults*, där offentliga data från land-för-land-rapportering analyserades på djupet för första gången. Rapporten visar att några av Europas största banker redovisar vinster i skatteparadis som ligger långt ifrån proportionerna till den verkliga ekonomiska aktiviteten som förekommer där.

Oxfam bedriver aktivt kampanjarbete för insyn i skatter, eftersom skattepolitiken i Europa påverkar länder runt om i världen, både rika och fattiga. Företag måste givetvis betala sin rättvisa andel skatt, så att världens regeringar kan tillhandahålla grundläggande tjänster som vård och utbildning.

Över 350 000 EU-medborgare har skrivit under ett upprop lett av Oxfam, som kräver åtgärder från sina respektive regeringar för att företag offentligt ska uppge var de bedriver sin verksamhet och var de betalar sina skatter.

Enligt Oxfams uppskattning håller de stora företagen, med hjälp av noggrann skatteplanering, undan flera miljarder dollar i skatt.

Skatteparadisen understödjer följaktligen ett chockerande ojämlikt ekonomiskt system – ett mycket skadligt, konfliktskapande och på många sätt ödesdigert system, som lämnar miljontals människor i en fruktansvärt svår situation.

Utbildning, mat, rent vatten, sjukvård och säkerhet är sådant som miljontals människor rånas på så länge prominenta affärsmän och stora företag smiter undan till sina skatteparadis.

Det här är i sanningens namn ett genomuselt agerande, och det sker med våra politiska ledares goda minne. I stället för att bestämt och skyndsamt rycka undan mattan för alla de maniska och extremt gnidna mammonsträlar som i dag roar sig med att manipulera hela världsekonomin, så höjer man dessa kamouflerade massmördare till skyarna, idoliserar och geniförklarar dem samt förser dem med nya privilegier – alltmedan deras offer blir fler och fler.

Sverige kan numera räknas som ett skatteparadis – för de rikaste. Vanliga löntagare betalar här procentuellt långt mer i skatt än vad de som sitter på kapital gör.

Sverige var ju annars, omkring år 1980, det land som hade de minsta ekonomiska klyftorna i världen. Därtill byggde man ett välfärdssamhälle som såg ut att utvecklas till något riktigt bra.

Detta har dock förändrats radikalt.

Under de senaste 40 åren har vi inte lyckats stå emot de starka krafter som på alla möjliga sätt försökt få oss att tappa orienteringen och tvinga oss till en mycket obehaglig krasch ner i högerdiket. Vi har sålunda drabbats av den fatala girighet som tycks ha smittat hela världen och vars vådliga konsekvenser nu kulminerar. Vi ser hur ojämlikheterna ständigt slår nya rekord och hur den monstruösa militarismen hungrigt och till synes omättligt glufsar i sig stora delar av vårt redan svårt sargade och under många år medvetet och grovt misshandlade välfärdssamhälle.

Sveriges fördelning av förmögenhet är numera den sjätte mest ojämlika i världen, efter Brasilien, Ryssland, Sydafrika, Förenade arabemiraten och Saudiarabien. Vi befinner oss alltså i denna tabell före ett land som USA, som ligger strax efter oss, på sjunde plats. Detta visar den ekonomiska översikten *Global Wealth Report 2025*.

Oxfam sammanställde år 2016 en lista över världens 15 värsta skatteparadis genom att undersöka i vilken omfattning dessa stater använde sig av lagstiftning som gör skatteflykt möjlig, vilket inkluderar exempelvis nollprocentig bolagsskatt, orättvisa och improduktiva skatteincitament samt en brist på internationellt samarbete mot skatteflykt.

Världens 15 värsta skatteparadis

1. Bermuda
2. Caymanöarna
3. Nederländerna
4. Schweiz
5. Singapore
6. Irland
7. Luxemburg
8. Curaçao
9. Hong Kong
10. Cypern
11. Bahamas
12. Jersey
13. Barbados
14. Mauritius
15. Brittiska Jungfruöarna

DAGENS SLAVAR OCH HERREFOLK

De flesta av oss tänker nog att slaveriet avskaffades för ganska länge sedan, under 1800-talet. Detta är dock en oerhörd villfarelse. När vi ser hur jordmänniskorna lever sina liv, så blir vi tvungna att konstatera att en förkrossande majoritet av befolkningen på vårt kära klot fortfarande befinner sig i någon form av slavtillvaro.

Väldigt många människor tvingas i våra dagar arbeta under de mest djävulska förhållanden, där arbetsmiljön kantas av enorma risker för allvarliga olycksfall, där hot och våld är högst vardagliga företeelser, där arbetet är tungt, där arbetspassen är långa och där de arbetandes löner, om de nu över huvud taget ska få kallas löner, knappt räcker till ett skjul att sova i, lite halvtrasiga kläder och något som, med en stor portion fantasi, kanske skulle kunna kallas för mat. Här talar vi således om de miljoner människor som har det allra värst, och som inte har någonting att säga till om.

Den 2 december firar vi den internationella dagen för avskaffandet av slaveri. Det sorgliga är dock att det så kallade moderna slaveriet eller det rena helvete, som man också kan kalla det, som miljontals människor fortsatt tvingas utstå, alltför ofta faller i glömska. Det finns alltså i dag fler slavar i världen än någonsin tidigare i mänsklighetens historia. De mest avskyvärda formerna av detta slaveri ser vi kusligt många exempel på. Det är ju så att varje dag, runt om i världen, säljs människor som sexslavar. Andra tvingas till arbete på plantager eller att leva inlåsta i fabriker, separerade från sina familjer, för att kunna betala av lån som aldrig tycks ta slut. Många barn tvingas till långa arbetsdagar, inte sällan med livsfarliga arbetsuppgifter. Dessutom tvingas ett stort antal barn att delta som soldater i krig och väpnade konflikter.

Ett i allra högsta grad aktuellt exempel på hur fattiga människor blir extremt utnyttjade för att serva miljonärer och miljardärer har vi ju kunnat se och höra om i flera reportage som visats inför herrarnas fotbolls-VM i Qatar. Detta land anses faktiskt av väldigt många, och det på grund av flera olika orsaker, som det sämsta värdlandet för ett fotbolls-VM som det internationella fotbollsförbundet Fifa (Fédération Internationale de Football Association) någonsin har valt. Qatar är ett av världens rikaste länder, men landets ekonomi är beroende av de cirka två miljoner migrantarbetare som finns där.

Dessa människor har gjort helt fantastiska jobb under miserabla arbetsförhållanden och med högst motbjudande dåliga löner, ibland har man inte ens fått några löner. De har ofta tvingats jobba i en djävulsk hetta. De har tvingats bo trångt och i ren misär. De har även, på grund av dålig och i många fall rent livsfarlig arbetsmiljö, ofta råkat ut för olyckor, ibland med dödlig utgång.

Här sliter alltså slavarna och riskerar sina liv för att miljardärerna i detta land, som till ytan är bara aningen större än Skåne, ska kunna duka upp till en lyxig och oerhört påkostad fest för sin uppdragsgivare Fifa, för världens stora fotbollspublik och för några av vårt jordklots absolut bästa fotbollsspelare. De rika gynnar de rika och bryr sig inte ett skvatt om dem som har gjort hela detta fantastiska evenemang möjligt. Det vi här bevittnar är höjden av hänsynslöshet, girighet och egoism. Det är naturligtvis av största betydelse att vi å det snaraste lyckas ersätta och därefter förrätta en ytterst noggrann begravning av det genomruttna och djupt korrumperade system som tillåter ett så förkastligt agerande.

Men hur ska vi bära oss åt?

Vad kan vi göra för att stoppa denna omoraliska, dödsbringande ångvält?

Ja, var och en av oss kan ju börja med att granska sig själv.

Vad gör jag i min vardag för att förbättra världen – för att vi alla ska få en mer dräglig och jämlik tillvaro?

Som konsument i dag är det inte alltid lätt att göra etiska val. Slutprodukten man köper i butiken har ofta passerat via en lång kedja av producenter, handlare och återförsäljare. Detta gör det naturligtvis svårt att spåra enskilda komponenter av en vara till en specifik producent, till exempel bomullen i en T-shirt till en specifik bomullsfabrik. Konsumenter kan dock sätta press på försäljare, till exempel genom att ställa frågor och kräva KRAV- och Fairtrademärkta produkter. De flesta av oss borde dessutom i betydligt högre grad än vad som sker i dag även på andra sätt informera oss om vad de produkter som vi tänker köpa verkligen innehåller. Vi skulle helt klart ha en betydligt bättre värld om vi alla ansträngde oss för att bli mer medvetna konsumenter.

Fairtrade är en oberoende produktmärkning för rättvis handel, och genom Fairtrade-certifieringen får odlare och anställda i länder med

utbredd fattigdom bättre tillgång till en internationell marknad, högre inkomster och en premie som kan investeras i exempelvis skolor, sjukvård och vattenförsörjning. Kriterierna ställer också krav på ökad miljöhänsyn, men Fairtrade är inte en ekologisk märkning.

KRAV:s regler för socialt ansvar innebär att importören ska kunna verifiera att

- det inte förekommer brott mot mänskliga rättigheter i samband med produktionen
- barn under 15 år inte är anställda
- anställda som är under 18 år ska ha möjlighet att delta i grundläggande utbildning och att arbetet inte ska vara skadligt för deras hälsa eller utveckling
- arbetstagarna kan organisera sig och förhandla kollektivt
- diskriminering av arbetstagare eller tvångsarbete inte förekommer
- lönen är minst lagstadgad minimilön i respektive land.

EU:s regler för ekologisk produktion saknar däremot helt regler för socialt ansvar.

När vi sänder pengar till eller på något sätt engagerar oss i organisationer som exempelvis **Rädda Barnen** och **Röda Korset**, så gör vi givetvis samtidigt vårt jordklot till ett vackrare och vänligare ställe att leva på.

Följaktligen så finns det många möjligheter att bidra till en bättre värld. Vi kan alla göra något mycket betydelsefullt i denna så viktiga fråga.

Som vanligt så gäller det att skaffa sig kunskaper – och att sedan använda sig av dessa på ett så kärleksfullt sätt som möjligt.

De nyss nämnda exemplen på hur fattiga människor utnyttjas är tydliga bevis på det avskyvärda slaveri som i dag alltså utövas här på vår jord. Detta grymma förfarande måste såklart omedelbart tas itu med, för att slutgiltigt avskaffas.

Om vi så rör oss vidare uppåt i slavarnas hierarki, så kommer vi så småningom att möta oss själva. Vi har det ju egentligen ganska bra, men är likväl slavar.

Vi lever under tvånget att gå till ett jobb ett visst antal timmar varje vecka. Detta gör vi oftast endast för att kunna ha pengar till att överleva. Det fåtal jordmänniskor som har makten och åt vilka vi alla andra jobbar behöver dock inte själva jobba, utan kan vältra sig i lyx och frosserier av olika slag. Dessa individer äger alltså delar av vår livstid här på jorden. De blir därmed en sorts slavägare eller, om man så vill, dagens herrefolk.

Martinus skriver följande om vår framtida tillvaro, där allt slaveri upphört:

Eftersom det till slut inte blir kvar några privata besittningar, kommer alla fartyg och järnvägar, alla fabriker och verkstäder, alla gruvor och maskiner, alla råvaror och så vidare att ägas av världsstaten, det vill säga av hela jordmänskligheten, inte av några av dess enskilda medlemmar. Det blir därför i själva verket blott ett företag i hela världen. Detta företag har inte till uppgift att genom ”vinst” eller ”överskott” tillägna sig obetalda värden, för att därmed säkra en ”gratistillvaro” och dagdriveri åt en stab av ”aktieägare” och deras familjer, arvingar och anhöriga. Detta företag har däremot uteslutande till uppgift att upprätthålla exakt den produktion av livsförnödenheter som är nödvändig för att jordmänsklighetens alla enskilda individer ska få en bekymmerslös och träldomsfri existens. För det här ändamålet kommer ju, som vi redan vet, maskiner att användas för att utföra det grövre fysiska arbetet, men för allt övrigt arbete behövs mänsklig arbetskraft. Varje arbetsför individ blir därför skyldig att prestera sin del av det arbete som enligt vetenskaplig uträkning är nödvändigt för att han själv och den övriga delen av jordmänniskosamhället, inklusive dess till arbete oförmögna individer, ska få en existens av ovannämnda slag. Detta lagpliktiga arbete kommer på inget vis att få en framtoning av slavgöra eller tvång, eftersom världsstatens högtstående moraliska och vetenskapliga administration garanterar varje individ hans arbete inom det fack eller på det område där han just har sitt intresse, sin största begåvning och sina mest utvecklade anlag.
(Livets Bog, del 1, st. 111)

De flesta av oss tänkte nog inte så mycket på vad det var som egentligen hände – och varför – när vi fick direktiv om att så här måste vi göra, annars kommer världsekonomin att rasa samman:

”Vi har inte råd med att se till så att alla har en god levnadsstandard. Nej, de flesta måste vara slavar. Ni måste ju förstå att det inte går att dra in skattepengar och sedan slösa bort dessa på något slags märkligt kommunistiskt samhälle. Vi ska avreglera, sänka skatter och satsa på den fria marknaden – privatisera hela djävla jordklotet! Vi måste alla lära oss att aldrig bli beroende av bidrag. Staten ska absolut inte blanda sig i ekonomiska frågor. Det är bara vi – vi som har den riktiga kunskapen och den rätta viljan – som ska sköta sådant. Vi måste skapa ett klimat där det lönar sig att jobba. De som inte fattar detta tvingas vi rätt och slätt eliminera på något sätt. Vi vet givetvis att det finns sjuka och arbetslösa, men dessa oföretagsamma och arbetsskygga individer har enbart sig själva att skylla. De måste helt enkelt skärpa till sig och lösa alla de problem som de själva har skapat – det får ju alla vi andra göra – annars har de inte här att göra. Så är det bara! Det är inget konstigt med det. Det begriper ni säkert allihop, om ni bara tänker efter lite.”

Även om man inte uttryckte sig exakt så tydligt – så var det precis detta man menade.

Men vilka är då dessa varelser, och hur bär de sig åt för att driva igenom sina så föraktfulla och fullständigt horribla idéer?

Vi har här att göra med de allra rikaste, maktgalnaste och mest egoistiska individerna på detta klot – inte sällan psykopater och narcissister – vilkas rysliga arrogans och girighet tycks vara gränslös. Det är alltså den här typen av jordmänniskor, var och en med ett tämligen välutvecklat djävulsmedvetande, som vi ser högst upp i den kapitaldiktatur som i dag dominerar vår värld. Det är såklart ingen överraskning att det är så, eftersom dessa individer här kan få utlopp för sina speciella och mycket obehagliga ambitioner.

I dag använder man sig av två väldigt effektiva medel för att styra världen in i ett rent helvete. För det första så dödar man helt enkelt de icke önskvärda, med hjälp av det ständigt växande och i högsta grad vidriga militära åbäket och dess maffialiknande ytterst brutala och väldrillade kompisar. Det är ju så att en allt större andel av samhällsmedborgarnas gemensamma tillgångar, som med kloka ledare självklart hade satsats på en uppbyggande verksamhet, nu i stället läggs på något så destruktivt som det militära, vars kapacitet bara kan användas till dödande och att lägga samhälle efter sam-

hälle i ruiner. För det andra så ser man på diverse svekfulla sätt till så att en allt större del av jordens samlade ekonomiska resurser leds in i de redan välbesuttnas domäner och på så sätt aldrig blir tillgängliga för de verkligt behövande.

När vi sålunda sätter dessa enorma tillgångars kringelkrokiga vägar under luppen, så tas vi med på en fasansfull resa, där en ljusskygg åtgärd gång på gång blir avlöst av en än mer obskyr dito.

Detta fartfyllda men ack så urspårade gangsterrally dirigeras alltså av helt skrupelfria individer, med ett enda syfte – att styra så mycket som möjligt av allt det som egentligen är vårt samhälles gemensamma resurser till de redan övergödda multimiljardärernas synnerligen väl kamouflerade bankkonton.

Majoriteten av jordens befolkning åker sålunda, vimmelkantiga och ovetande, bara med i detta halsbrytande pengarace, som styrs helt av kriminella penningfurstar och politiker, som maniskt plundrar och exploaterar – allt för att uppnå maximal makt och rikedom.

Men vi reflekterar inte särskilt mycket över detta – för vi är en del av det. Vi kastades in i något som de flesta av oss aldrig riktigt har förstått, och nu är vi så vana vid det, att vi ser det som självklart. Det måste ju bara vara så här. Vi har helt enkelt blivit blinda för det helt uppenbart felaktiga – och dessutom oförmögna att tänka själva. Vi tycker att vissa saker är så självklara att vi inte ens reagerar när vansinnigheterna regnar över oss. Dessutom så är det alldeles för jobbigt att försöka opponera sig – om man nu händelsevis skulle ha råkat tänka till lite. Vi följer bara med, det blir enklast så. De flesta av oss överlever ju ändå, även om det är knappt ibland. Det handlar följaktligen om en eftersläpning i vår utveckling. Vi bara fortsätter att, utan minsta eftertanke, agera på ett sätt som inte på långa vägar gynnar framväxten av en värld i harmoni. De enda som är nöjda är de självutnämnda finansiella kungarna och drottningarna. Men inte ens de kan glädjas i längden, eftersom de går en mycket obehaglig framtid till mötes, på grund av sin mördande roffaranda, som givetvis kommer att drabba dem själva någon gång i framtiden.

Det känns verkligen som om den rena idiotin har fått fritt spelrum, och det är ett ytterst fåtal individer som vågar eller ens har förstånd att se och påtala alla de missförhållanden som i dag tillåts grassera in absurdum. De flesta låter sig på olika sätt duperas av de mäktiga krafter som egentligen är rent djävulska.

Men varför har vi inte styrt bort från denna väg till helvetet?

Tja, vi vet ju att det faktiskt finns några som har sagt stopp – och gjort det både länge och kraftfullt. Tyvärr så är dessa individer för tillfället alldeles för få för att det ska kunna bli något märkbart resultat av deras ansträngningar – och de som blir för besvärliga för makten brukar bli tystade eller bortplockade på olika sätt.

Men varför är det då inte fler som gör sig hörda?

Ja, ett skäl är naturligtvis att man inte vågar säga emot makten. Om man skulle opponera sig, så kanske man skulle bli utfryst och utan jobb – eller kanske ännu värre, råka ut för någon ”olycka”. En annan viktig orsak är, som jag nyss nämnde, att många inte ens förstår att de är slavar och blir extremt utnyttjade och lurade på alla sätt. Vissa orkar inte ens bry sig – man känner att man har alldeles för starka krafter emot sig. Man kanske också ser att de som har en annorlunda åsikt oftast tystas ned väldigt effektivt. Ytterligare en mycket vanlig och viktig anledning till att ojämlikheten och utsugningen av de svagaste bara tycks öka är självklart att de flesta jordmänniskor har fått för sig att det måste vara så här, att det helt enkelt inte finns något alternativ.

Men efter hand som världsmedborgare efter världsmedborgare, på olika sätt, allt hårdare kommer att drabbas av den galenskap som nu bara tycks intensifieras, så kommer förhoppningsvis också allt fler att vakna upp ur den spöklika massuggestion som man befinner sig i.

De som verkligen förstår vad som händer och som i vissa fall dessutom har de väl genomtänkta lösningarna på flera av världens stora problem, som alltså ser de fantastiska möjligheter som redan finns och som vi omgående skulle kunna använda oss av för att tillsammans skapa en värld i balans och harmoni, får aldrig ens komma till tals i den stora debatten där allt bestäms. Dessa individer är tyvärr få till antalet och har för det mesta alldeles för begränsade ekonomiska resurser för att kunna genomföra sina idéer, och deras visioner hotar dessutom inte sällan den maktelit som för närvarande skor sig på det omfattande slavarbete som i våra dagar utförs av en ofattbart stor del av jordmänskligheten. Dessa slavar eller anställda, som man numera ofta kallar dem, ska minsann vara glada att de har ett jobb, brukar man ju höra från vissa håll. De ska också vara enormt tacksamma för att världens alla gudomliga, omtänksamma

och kolossalt generösa penningfurstar faktiskt ger dem, dessa små oviktiga väsen, möjlighet att bli de slavar som de nu är.

De flesta människor är alltså slavar i den mest infernaliska och genomtänkta kapitaldiktatur som någonsin har funnits. Detta gör att nästan hela världens befolkning under hela sina liv är upptagna med att leta och skrapa smulor från golven i de stora salongerna, där världens största och mest överdådiga festmåltid som någonsin har skådats gång på gång serveras. De små smulletande individerna orkar över huvud taget inte tänka på något annat. Man plockar snabbt åt sig de halvmögliga resterna och springer sedan raskt därifrån. Några tankar på att försöka förstå vad det är som verkligen händer existerar inte hos dessa väsen. De tycks vara helt tillfreds med den nuvarande situationen och dessutom över hövan tacksamma för att de där oerhört briljanta miljardärerna är så generösa att de faktiskt vill dela med sig av sitt överflöd, även om det bara är smulor som dessa knösar låter sopa ned på sina välpolerade golv.

”Det är fantastiskt bra att de där små krypen finns. De håller ju faktiskt ganska rent också. Att vi har lyckats få dem så förbannat lydiga är nästan för bra för att vara sant! Jag menar, de gör ju allt skitjobb – både i fabrikerna och här”, hörs en av alla nöjda middagsgäster fastslå, medan hans entusiastiska och instämmande bordsgrannar, med stora leenden och svullna kinder, lyckas trycka ned ännu några hormon- och antibiotikapreparerade likdelar, från de djur som ligger styckade på det av död dignande middagsbordet, i sina fläskiga och giftstinna bukar.

”Ja, tänk om vi skulle behöva städa undan all skit. Vilket djävla jobb – och vilken tid det skulle ta! Tack, gode Gud, för alla dessa väldresserade små stackare, som så fint servar oss med allt det som vi behöver! Mm, mycket bra! Vi ska kanske kasta till dem några extra smulor ibland”, inflikar en annan glupsk trindskalle medan han släpper ur sig ett par ljudliga och illaluktande gasmoln från två håll.

Nej, nu lämnar vi detta så rysliga helvetesslott och alla de lömska, perfida och utpräglade djävulsmedvetanden som där residerar, för att i stället fokusera på vår framtida paradislika tillvaro.

Att vara i samklang med följande tolv punkter är, enligt Martinus, detsamma som att vara i fullkomlig harmoni med den gudomliga världsplanen. Han menar att detta är att vara en stimulerande faktor

vid skapandet av världsfreden på jorden och att det, för varje jordmänniska, är den snabbaste vägen till kosmiskt medvetande:

1. *Osjälviskhetens seger över självviskheten på alla områden. (De gemensamma intressenas seger över privatintressena.)*
2. *Skapandet av en internationell, demokratisk världsstyrelse.*
3. *Alla länders avrustning – till förmån för upprättandet av en internationell, opartisk världspolis.*
4. *Utvecklandet av ett internationellt, öppet – inte hemligt – högsta lag- och rättsväsen, sammansatt av vetenskapens yppersta representanter på såväl andliga som materiella områden, vilka kan vara kvalificerade att skilja mellan ”abnorma handlingar” och ”förbrytelser”, och som känner utvecklingens gång och tillvarons eviga lagar och därmed utgör en garanti för absolut rätt och rättvisa för allt och alla.*
5. *Avskaffandet av privatpersoners ägande av värdena – till förmån för världsstatens övertagande av dessa värden.*
6. *Avskaffandet av pengar – till förmån för införandet av individens personligen presterade arbete som enda betalningsvärde, samt kvittot härför som enda betalningsmedel för samma person.*
7. *Upprättandet av en för hela världsstaten gemensam barndoms-, ålderdoms- och sjukdomsfond, grundad på avdrag från arbetskvittona.*
8. *Nyttjandet av maskinerna för att förkorta den materiella arbetstiden – till förmån för studiedagar och andlig forskning.*
9. *Avskaffandet av all våldspolitik och alla blodsutgjutelser.*
10. *Avskaffandet av tortyr, prygel- och dödsstraff – till förmån för välbetänkta internerings- och uppfostringsåtgärder.*
11. *Utvecklandet av vegetariska näringsmedel, hälsa och kroppsvård samt sunda och ljusa bostadsförhållanden.*
12. *Utvecklandet av andlig frihet, tolerans, humanitet och kärlek till alla levande väsen, till människor och djur, till växter och mineral.*

(Livets Bog, del 1, st. 117)

Som avslutning på detta kapitel vill jag rekommendera den mycket tänkvärda och välargumenterade boken **”Jordens herrar”**, skriven av den eminente författaren **Pelle Strindlund**. Det är en bok som är ständigt aktuell och oerhört viktig ur många olika perspektiv – en bok som innehåller fakta som hela jordmänskligheten obestridligen behöver konfronteras med. Det är en bok som omöjligt kan få annat än absolut högsta betyg!

Du kan också lyssna på vad Pelle har att säga i ett flertal ytterst intressanta och inspirerande föredrag, som finns att ta del av på Youtube.

DÖDENS INDUSTRIER

Vapenindustrin och alla de industrier som förser jordmänskligheten med animaliska produkter – framför allt köttindustrin, fiskindustrin, päls- och skinnindustrin, mejeriindustrin och äggindustrin – orsakar oerhörda skador runt om i världen, skador som är så katastrofala, så chockerande, så smärtsamma och så oöverskådliga att ingen riktigt kan föreställa sig de totala konsekvenserna av dessa sjuka verksamheter. Det skulle dessutom inte räcka med att vi räknade in alla de här industriernas hälsovådliga och miljöförstörande utsläpp som förorenar luften och förgiftar marker, vattendrag, sjöar, hav och andra delar av vår vackra natur. Nej, till alla dessa förödande och rent sataniska galenskaper måste vi naturligtvis och sorgligt nog också lägga dels den vittfamnande och huvudlösa ödeläggelsen av stora delar av vår kära planets livsviktiga och vördnadsbjudande skogsområden – inte minst Amazonas regnskog, som är världens största sammanhängande regnskog och den mest artrika skogen på hela jordklotet – som den rysliga och alltigenom förkastliga köttindustrin är den överlägset största orsaken till, eftersom den brutala skogsskövlingen först och främst fortgår till förmån för odlingar och betesmarker för boskap, dels den stora förstörelsen av havsbottnar som fiskemetoden bottentrålning förorsakar, dels det gränslösa och djävulska lidande som alla djur i de helvetiska djurfabrikerna tvingas utstå och dels förstås själva användandet av alla dessa så allvarligt sjuka industriers lidandeskapande, dödsbringande och i högsta grad oetiska produkter. Tillsammans bidrar alla de här bedrövliga urspårningarna och patologiska komponenterna – som de flesta jordmänniskor anser vara helt naturliga, normala och absolut nödvändiga – till att skapa perfekta förutsättningar för bevarandet av den kusliga och på många sätt ofattbara dödssekt som majoriteten av jordklotets befolkning för närvarande tveklöst, men också oftast ovetande, bekänner sig till.

Vår planet är för närvarande sannerligen och sorgligt nog klart överbelastad med dårhusaktiga industrier, vars berättigande självfallet inte existerar i en human värld.

De som äger och på olika sätt styr dessa så frekvent förekommande och synnerligen makabra företag är tämligen primitiva, totalt skrupelfria jordmänniskor, som av allt att döma inte bryr sig det

minsta om vilka förfärliga spår och djupa sår deras moraliskt förkastliga verksamheter lämnar efter sig. De tycks inte ha några som helst tankar på att tjäna sin nästa, men däremot att tjäna på sin nästa. Dessa rovlystna och iskallt beräknande varelser har med största sannolikhet endast ett stort mål för ögonen – att fylla på sina bankkonton så mycket som möjligt.

Vi ska självklart inte heller glömma bort alla våra omtänksamma politiker, som anstränger sig till det yttersta för att förse alla dessa destruktiva, sjuka och alltigenom naturstridiga industriers korrupta, omoraliska och egoistiska ägare med allehanda subventioner och övriga förmåner, vilket såklart gör hela detta redan så utstuderade och kompletta vansinne än mer idiotiskt, vilket åter understryks när man dessutom vet att det ju är en omöjlighet att göra något verkligt gott med dessa dödens industriers vedervärdiga produkter.

En annan viktig del i förståelsen av hur dessa primitiva sysslor kan ha en så dominerande ställning på denna himlakropp är insikten om hur de samverkar med och gynnar varandra. Vapenindustrin och företagen inom animalieproduktionen göder ju på många sätt läkemedelsindustrin. Vapnen och den felaktiga kosten dödar ju inte bara en massa individer, utan är också orsak till många allvarliga skador och svåra sjukdomar, både psykiska och fysiska, och trycker på så vis in stora delar av jordmänskligheten i ett beroende av sjukvård och olika läkemedel, vilket även bedövar dessa redan utsatta personer och begränsar deras förmåga att tänka klart, vilket i sin tur gynnar vapenindustrin och företagen inom animalieproduktionen.

Som bonus i detta beklagliga och obehagliga tillstånd, som inte sällan karakteriseras av väldigt svåra lidanden, där en uppsjö av olika mystiska smärttillstånd, rädslor, panikkänslor, depressioner och en i vissa fall tämligen svårhanterad desperation ingår, erbjuder ett flertal andra fullständigt absurda och odelat destruktiva delar av vårt samhälle – de för alla människors hälsa ytterst ogynnsamma narkotika-, alkohol- och tobaksindustrierna – sina förledande, ytterst tärande, ännu mer avtrubbande och inte sällan dödliga produkter.

Lägg därtill alla de föroreningar och giftiga avfall som de nyss nämnda industrierna spyr ut över världen och att deras ägare gör allt i sin makt för att komma undan alla skatter och avgifter, så är det inte speciellt svårt att begripa vilka hårresande och monstruösa skador alla dessa diaboliska verksamheter tillsammans står för.

När vi lägger detta spöklika och världsomspännande pussel och ser vilka ohyggliga bilder som framträder, så inser vi ganska snart att jordmänsklighetens djävulsmedvetande nu har nått en nivå som blir svår att överträffa.

Är det då konstigt att världen ser ut som den gör?

Nej, naturligtvis inte!

Det är därför som jag menar att det är så viktigt att vi vaknar till och börjar inse vad det är som händer runt omkring oss. Vi behöver utrusta oss med verkligt sann kunskap, höja våra medvetanden till en nivå där vi inte längre kan nås av dårskapen – där vi aldrig kan låta oss ledas av dem som endast står för det mörka, det sjuka, det lögnaktiga och genomdjävliga i tillvaron. Vi måste hjälpas åt med att visa upp vad det är som verkligen händer i världen, på alla områden, så att vi sedan kan göra alltmer genomtänkta, medvetna och kärleksfulla val i våra liv. Sanningen måste komma fram i ljuset. Det är först då som vi, med hjälp av de logiska och eviga livslagarna, på verkligt allvar förstår att vi kan och bör bryta upp från den förhatliga, gamla välkända dödsåskådning som för närvarande – med massiv assistans från alla de nyss nämnda industrierna – regerar på vårt jordklot, och i stället främja det vackra och livsbejakande. Låt oss därför genast påbörja den definitiva utrensningen av alla destruktiva och dödsbringande industrier, så att vi kan fokusera fullt ut på den rena, hållbara, konstruktiva och hälsofrämjande industrin.

En ivrigt subventionerad och huvudlöst omhuldad – helt och hållet dårhusmässig – industri genomsyrar alltså i dag vår värld och gör allt för att lura på oss sina värdelösa och osunda produkter.

Det är också så att väldigt många medier numera ägnar sig åt spridning av desinformation, propaganda och rena lögner samt mörkläggning av oönskade fakta och åsikter – allt i linje med deras ägares direktiv – vilket självklart leder till att korrekt information och alla, av ledningen, icke önskvärda perspektiv på vad som inträffar i världen manipuleras, förvanskas, reduceras, kvävs eller helt uteblir, vilket i sin tur oftast resulterar i stora och prekära vanföreställningar.

I detta läge behöver vi alla därför vara mycket observanta på vad som egentligen sägs och görs. Myter, propaganda och illistiga lögner presenteras bevisligen dagligen som sanningar av profithungriga fifflare, härsklystna makthavare och lömska narcissister

och mytomaner. Vi måste följaktligen utveckla vårt självständiga tänkande, våga se och analysera vad som verkligen händer omkring oss – men även inom oss – och därtill lära oss att se igenom de falska profeternas budskap, men också granska och eventuellt korrigera gamla felaktiga föreställningar som vi själva härbärgerar i våra inre rum. Vi vill ju veta mer om de bakomliggande orsakerna till det som sker – och till sist nå fram till den allra djupaste sanningen. Detta innebär att vi också måste utveckla vår andliga sida – till att börja med konstatera att den över huvud taget existerar. Denna så fundamentala insikt är helt nödvändig, eftersom det ju är från det andliga planet som allt styrs.

Vi har onekligen en upplysande och spännande tid framför oss.

Med all ny och i sanning väl förankrad kunskap, så kommer det att bli avsevärt mycket enklare att säga nej till dem som försöker lura i oss något som bara leder till elände. Vi kommer att kunna avslöja alla lömska påhitt och all manipulation och därmed också, med lätthet, sluta upp med att godta de bedrägliga budskap som oavbrutet sköljer över oss, i form av vilseledande reklamkampanjer och utspekulerad propaganda.

Ju oftare vi tvingas konstatera hur galet jordens mänsklighet beter sig, hur den kusliga urspårningen på område efter område närmar sig sitt maximum, desto större blir vår hunger efter den ultimata, hälsosamma och befriande sanningen.

Intresset för de riktigt stora frågorna tilltar, liksom längtan efter de definitiva svaren på desamma.

Allt fler av oss börjar dock inse att vi inte kan finna de kompletta svaren på dessa frågor vare sig inom religionerna eller inom den materiella vetenskapen – långt därifrån. Vi behöver onekligen hjälp med det här, från annat håll – från den andliga vetenskapen. Den ger oss en stabil grund att stå på, en orubblig och universell struktur att luta oss emot, en heltäckande kunskap som förklarar vad livet och allt som hör därtill egentligen handlar om – och hur allt faktiskt hänger ihop.

Vi kommer alla att i sinom tid kunna ta till oss dessa oumbärliga insikter fullt ut, vilket sker i samband med vår kosmiska invigning, då vi utvecklats till riktiga människor med ett kosmiskt medvetande. Med hjälp av det **Tredje testamentet** kan vi emellertid redan nu, på teoretisk väg, införliva dessa så oerhört viktiga kunskaper i våra liv.

Martinus berättar för oss att hans andliga mission började med ett antal psykiska upplevelser, vilkas speciella struktur var något helt privat – bara för honom själv.

Dessa upplevelser lämnade honom icke desto mindre i ett tillstånd som gjorde honom kvalificerad att mottaga en omfattande kunskap om hela universum. Själva den gudomliga världsplanen blev fullständigt klar för hans fattningsförmåga – blev till vaket dagsmedvetande.

Martinus fick därmed förmågan att fatta saker som omöjligt kunde upplevas genom enbart fysisk förnimmelse. Han kunde se hur varje sak, oavsett storlek, var en uppenbarelse av oändligheten och evigheten, där evigheten framstod som den absolut fasta punkten, medan tiden och rummet var det rörliga.

Martinus förklarar vidare:

I det jag blev medveten i evigheten, var identisk med odödligheten, överlevde jag varje tidsbegrepp. Jag existerade både före och efter varje ting och kunde således se både dess alfa och omega, dess begynnelse och avslutning och hela dess livsbana. Det är denna upplevelseförmåga som jag i mitt huvudverk Livets Bog kallar för kosmiskt medvetande, liksom jag har kallat beskrivningen av livets detaljer utifrån denna iakttagelseförmåga för kosmiska analyser. Dessa mina kosmiska analyser är alltså detsamma som iakttagelser vilka möjliggjorts genom min frigörelse från tiden och rummet. Mina psykiska upplevelser var alltså en process som så att säga plötsligt i mitt medvetande medförde denna frigörelse. Jag hade upplevt en ”invigning”. Det hade genom denna process skett en förvandling med mitt medvetande. Medan jag förut endast var medveten i en bestämd tid och ett bestämt rum, hade jag nu på sätt och vis blivit medveten i alla tider och alla rum. Medan mitt medvetande före denna min upplevelse kunde betecknas endast som ”lokalmedvetande”, kunde det nu betecknas som ”universalmedvetande”. Efter denna förändring av medvetandet blev det en lätt sak för mig att orientera mig i fråga om det levande väsendets och därmed jordmänsklighetens öde. Det blev en lätt sak för mig att se att hela den ocean av lidanden som jordmänniskorna befinner sig i uteslutande beror på den omständigheten att de ännu inte är mentalt frigjorda.
(Kosmiskt medvetande, Mental suveränitet, kap. 1)

VI OCH DJUREN

Jordmänniskans agerande gentemot andra levande väsen här på vårt klot är i många fall så fasansfullt att man har svårt att förstå hur det är möjligt att bete sig på ett så vidrigt och rent djävulskt sätt – och vi ser det dessutom upprepas miljontals gånger varje dag.

Människorna jobbar följaktligen ihärdigt för att skapa sig själva ett så mörkt öde som möjligt. Detta hemska öde visar sig i form av krig, olyckor, sjukdomar, fattigdom och naturkatastrofer – och är alltså till stora delar knutet till just jordmänniskans grymma behandling av ett nästan ofattbart stort antal andra levande varelser.

Enligt uppgifter från *Food and Agriculture Organization of the United Nations*, som bearbetats av *Our World in Data*, som är en del av den icke vinstdrivande organisationen *Global Change Data Lab*, så slaktades cirka 81 855 280 000 landlevande djur på vår planet år 2022. När det gäller de vattenlevande djuren, så är det naturligtvis betydligt svårare att få fram några exakta siffror, men med hjälp av den information som ändå finns tillgänglig, så har man kunnat göra beräkningar som visar att 1 000 000 000 000–3 000 000 000 000 (1–3 biljoner) fiskar och andra vattenlevande djur dödas varje år.

Om man så bara är en ynka gnutta human och kan uppfatta blott ett uns av alla de fruktansvärda lidanden som jordmänniskan utsätter andra levande varelser för, så kan man kanske tycka att det ändå borde vara tämligen enkelt att komma till insikt om det absurda och helt sinnesrubbade i detta beteende – att misshandla och döda andra levande väsen så som i dag sker är ju rent groteskt!

Förutom det ohyggliga lidande som alla dessa djur utsätts för, så leder givetvis hela denna sjuka process till ett resursslöseri som är så pinsamt förödande att man kan undra hur det är möjligt att detta totala vansinne nästan aldrig berörs i politiska debatter.

Den enormt utbredda miljöförstöring som dessutom följer i dessa bloddränkta verksamheters kölvatten är ännu en ödesdiger och alarmerande faktor, vilket gör att de omedelbart borde stoppas.

Något som många människor känner väl till, men som en skrämmande stor del av mänskligheten faktiskt ännu förnekar, är sambandet mellan intagandet av animalisk föda och alla de svåra och i väldigt många fall obotliga och dödliga sjukdomar som jordmänniskorna ständigt drabbas av. Vi måste inse att våra kroppar inte

längre är anpassade för animalisk föda – det var länge sedan vår utveckling passerade det stadiet. Att mänskligheten likväl fortfarande, med stor lust, använder sig av detta barbariska manér, är inget annat än en tydlig eftersläpning i dess utveckling. Just vanan att äta kött och blunda för allt negativt som detta innebär gör att jordmänniskan, till synes utan några som helst skrupler, förlänger det här, för alla inblandade, så djupt skadliga beteendet.

På grund av just detta så primitiva levnadssätt, drar man inte bara på sig svåra lidanden i form av alla möjliga sorters sjukdomar, som garanterat visar sig efter hand – man åsamkar sig ovillkorligen även ett annat mycket mörkt öde. De svåra lidanden som man är med om att utsätta djuren för kommer nämligen så småningom att utlösas i en stor mängd olika smärtfyllda mänskliga umbäranden, såsom naturkatastrofer, krig, olyckor, fattigdom och andra plågsamma vedermödor – ingen av djurens plågoandar kommer såklart undan de här återvändande energierna.

Världens bästa djurskydd, som många svenskar påstår att vi har, visar sig i verkligheten vara katastrofalt dåligt!

Ytterligare några förfärliga ingredienser i denna blodiga soppa är alla de subventioner och bidrag som Sveriges djurplågare och djurmördare kan gotta sig åt. Man blir väldigt besviken och ledsen när man ser vilka dårskaper våra skattepengar används till.

Nedanstående punkter är hämtade från tidningen **Djurens Rätt**, nummer 1 år 2022, Nordens största tidning om djurrätt och djurskydd. Detta är en mycket välgjord och viktig tidning. Den har getts ut under samma namn sedan år 1909, och den kommer ut med fyra nummer per år. Jag rekommenderar den å det varmaste.

Som referens till nedanstående punkter vill jag först nämna att växtproduktionen bara fick 6 miljoner kronor i stöd år 2020.

- 150 miljoner kronor betalades ut åren 2015–2017 för att dämpa mjölkkrisen, orsakad av svag efterfrågan. Staten brukar köpa rött kött, smör och skummjölkspulver till offentliga lager, för att få bort överskott från marknaden och undvika prisras på animalierna. Produkterna säljs igen när ”det inte stör marknadspriserna”.
- 60 miljoner kronor betalades ut till svenska minkfarmer under avelsförbudet år 2021, som infördes på grund av spridningen av coronavirus på farmerna. 36 minkfarmer ansökte om stöd.

- 864 miljoner kronor betalades ut till nötkreatursstödet under år 2020. Detta stöd är högt år efter år. Syftet är att ”ge lantbruksföretag möjlighet att behålla en lönsam mjölk- och köttproduktion”. Samtidigt utpekas rött kött och mjölk som de största klimatbovarna – och FN kritiserar denna typ av subventioner hårt.
- 2 miljarder kronor ska delas ut mellan åren 2021 och 2027 för att stötta fiske, fiskuppfödning och nya investeringar i branschen. Inom fiskuppfödning och fiskslakt finns det naturligtvis stora djurskyddsproblem. Djurens Rätt arbetar för ett slutdatum av den kritiserade koldioxidbedövningen.
- 27 miljoner kronor har tilldelats reklamkampanjen ”Gilla gris”, som drivs av branschorganisationen Svenskt Kött. Målet är att öka efterfrågan på griskött bland unga vuxna i Sverige och Danmark, som i allt högre utsträckning, klokt nog, har valt bort griskött.
- 460 miljoner kronor har djurfabrikernas fågelinfluensautbrott säsongen 2020–2021 kostat skattebetalarna, och notan tickar fortfarande uppåt. 2,4 miljoner fjäderfän dog, och företagarna fick då ersättning för det ekonomiska värdet på djuren, för saneringsarbetet och för produktionsbortfallet.
- 10,8 miljarder bidragskronor delades ut till jordbruksföretag av Jordbruksverket under år 2020 – det handlar om liknande summor år efter år. Ofta är djurhållning en förutsättning för att få ta del av gårdsstödet, som är potten med mest pengar i. 100 000 kronor är snittet som varje lantbrukare i Sverige får i årligt gårdsstöd.
- 1 miljard kronor sänds till lantbruken i ett nytt stödpaket. Orsaken är höjda priser på diesel, el och gödsel. 260 miljoner kronor går direkt till gris- och kycklingföretagare medan trädgårdsföretagen får 40 miljoner kronor att dela på. Dieselskatten ska rabatteras för lantbrukarna, vilket kommer att kosta 700 miljoner kronor.
- 107 miljoner kronor slapp slakterier betala under år 2020, eftersom livsmedelsverkets kontrollavgifter av slakterierna subventionerades. I snitt har detta kostat skattebetalarna 100 miljoner kronor per år. Slakterierna slipper alltså betala för att bli kontrollerade att de följer reglerna.

Det är lätt att bli både förfärad och frustrerad när man får veta till vilka sjukdomsframkallande, miljöförstörande och dödsbringande aktiviteter våra skattepengar används.

Vi behöver såklart också bli påminda om alla dessa fruktansvärda djurförsök som fortfarande pågår runt om i världen.

1220 djur används och dör i djurförsök i Sverige varje dag, enligt den svenska definitionen av djurförsök, som innebär att syftet med utnyttjandet avgör om det är ett djurförsök. Djuren används för tester av till exempel rengörings- och bekämpningsmedel, målarfärg och läkemedel.

När vi söker efter information om hur många djur som används i djurförsök över hela världen, så upptäcker vi att det inte finns någon sådan statistik. Det är inte heller möjligt att uppskatta detta antal, dels därför att ett flertal länder över huvud taget inte redovisar den här typen av statistik, dels därför att man i många andra länder endast räknar med vissa typer av försök och försök på särskilda djurslag i statistiken.

Det är så obeskrivligt ledsamt att behöva konstatera hur makabert och med vilken fullständigt ohämmad grymhet så många människor i dag i vår värld väljer att bete sig mot andra levande varelser.

Att jordmänniskan handlar på detta sätt visar klart och tydligt på den låga moral och det brutala och utstuderade djävulsmedvetande som i nuläget är rådande inom denna kategori levande väsen, vilket givetvis känns väldigt sorgligt. Det är verkligen dags att komma bort från dessa sysslor en gång för alla. Så länge detta får fortgå, så länge alla dessa bloddrypande dödsfabriker tillåts fortsätta med sina ohyggliga sysslor, så kommer naturligtvis jordmänniskorna att hemsökas av ett liknande helvete.

Den mycket insiktsfulle ryske författaren, pacifisten och hängivne vegetarianen **Leo Tolstoy**, som levde mellan åren 1828 och 1910, uttryckte det på följande sätt:

”Så länge det finns slakthus kommer det också att finnas slagfält.”

Tolstoy försökte få så många som möjligt att sluta äta kött, för att få ett slut på dödandet – både av djur och människor. Hans idéer om icke-våld kan man läsa om i hans verk **”Guds rike finns inom dig”**, som kom att inspirera både **mahatma Gandhi** och **Martin Luther King**.

Många är de som har reflekterat över de oerhörda grymheter som mänskligheten utsätter djuren för och vad detta vansinne egentligen leder till. En av de mest kända är **Leonardo da Vinci**, som levde mellan åren 1452 och 1519. Denne italienske mångsysslare, ansedd som en av världens absolut främsta konstnärer någonsin, har kallats för både universalgeni och den ultimata renässansmänniskan, eftersom han var begåvad inom så många olika områden. Flera historiska dokument indikerar att Leonardo da Vinci redan i unga år valde att bli vegetarian på etiska grunder. Det berättas även att han hade för vana att friköpa frihetsberövade fåglar. Han ska bland annat ha uttryckt sig så här:

”Det kommer en dag då vi ser på dödandet av djur på samma sätt som vi ser på dödandet av människor.”

”Min kropp ska inte vara en gravplats för andra varelser.”

Pythagoras, cirka 570–497 f.Kr., som var en grekisk matematiker och filosof, omnämns ofta som en av de första inflytelserika personerna som förespråkade en vegetarisk kost. Pythagoras var övertygad om att djur, liksom människor, hade en själ och förtjänade vår medkänsla. Han såg också det direkta sambandet mellan det dagliga våldet bakom maten vi äter och krig. Han ska ha sagt följande:

”Så länge som människor massakrerar djur, kommer de att döda varandra. Ja, han som sår fröet av mord och smärta kan inte skörda glädje och kärlek.”

Pythagoras förstod också hur man bygger verklig hälsa:

”En vegetarisk kost ger oss fridfull och kärleksfull energi – inte bara till vår kropp, utan särskilt till vår ande.”

Albert Einstein, tysk-schweizisk-amerikansk matematiker, fysiker och filosof, som levde från år 1879 till år 1955, är känd för bland annat sina relativitetsteorier, den allmänna och den speciella, och formeln $E=mc^2$. Han övergick till en vegetarisk föda mot slutet av sitt liv. Han hade dock under lång tid instämt med vegetarianismens moraliska principer och hade ofta dåligt samvete för sitt köttätande. Han ska bland annat ha påpekat följande:

”Inget kommer att främja människans hälsa och öka chanserna till fortsatt liv på jorden såsom utvecklingen till en vegetarisk kost.”

Mahatma Gandhi eller **Mohandas Karamchand Gandhi**, som han egentligen hette (mahatma är en indisk term som betyder ”stor ande” och kan jämföras med den kristna termen ”helgon”), var en indisk advokat, politiker och andlig ledare, som levde mellan åren 1869 och 1948. Han var en stark försvarare av icke-våld och skrev mycket om det. Han betonade även hur viktigt det är att vår kost ändras till att bli helt växtbaserad, så att vi kan få stopp på det fruktansvärda dödandet av andra varelser. Han ska ha betonat följande insiktsfulla uppfattning:

”Jag upplever att spirituell utveckling vid någon tidpunkt kräver att vi slutar döda våra medvarelser för att tillfredsställa våra kroppsliga önskningar.”

Donald Watson, som levde från den 2 september 1910 till den 16 november 2005, var en engelsk djurrättsförespråkare och pacifist. När Donald växte upp avstod han från att röka, dricka alkohol och konsumera livsmedel eller ämnen som han ansåg giftiga. Vid 14 års ålder blev han vegetarian, och i början av 1940-talet, efter att ha lärt sig mer om mjölkproduktion, blev han vegan. I november 1944 grundade Donald och några av hans vänner **”The Vegan Society”**, som i dag är en registrerad välgörenhetsorganisation och den äldsta veganorganisationen i världen.

Termen ”vegan”, bildad från början och slutet av ordet ”vegetarian”, föreslog Watson för att beskriva deras sätt att leva, för att beteckna vegetarianer som inte konsumerar mejeriprodukter eller ägg och därmed skiljer sig från andra former av vegetarianism.

Organisationen definierar numera veganism som ”en filosofi och en livsstil som, så långt det är möjligt och praktiskt genomförbart, försöker utesluta alla former av utnyttjande av och grymhet mot djur för mat, kläder eller något annat ändamål – och som i förlängningen även främjar utvecklingen och användandet av icke-animaliska alternativ till gagn för människor, djur och miljö. I kostsammanhang betecknar det praxis att avstå från alla produkter som helt eller delvis härstammar från djur”.

Veganismen är ett tydligt ställningstagande mot allt våld – och blir på så vis även en fredsrörelse.

Som jag ser det, så är veganismen den viktigaste form av politisk

aktivism som man kan engagera sig i, särskilt när man förstår hela vidden av denna ståndpunkt, när man förstår att det är just denna förändring som kommer att bidra till en värld där fred, kärlek och omtanke regerar.

Jordmänniskans sätt att plåga och döda djuren, att se på dem som endast råvaror – enheter utan själ – som kan behandlas hur som helst, gör givetvis att kriget, det som de flesta människor säger sig vilja slippa, fortfarande lever kvar. Människorna bär på detta sätt ständigt kriget med sig, både i tanke och handling. Det är i det närmaste ofattbart att man inte ser dessa självklara samband.

Den horribla och helt bisarra mängd djur som oavbrutet misshandlas och dödas av jordmänskligheten bildar självfallet ett mörkt och gigantiskt karmamoln över hela vår planet. Det är förstås helt omöjligt att åstadkomma fred på jorden så länge man plågar och dödar sina medväsen. Det säger sig ju självt. Sjukdomar, olyckor och fruktansvärda plågor, som ofta slutar i en kvalfull död, kommer att förfölja mänskligheten så länge det här absurda dödandet pågår.

Energin vi sänder ut kommer alltid tillbaka till oss. Det är så det fungerar – till 100 procent! Ingen kommer undan universums lag – och det är ju för väl, för hur skulle vi annars lära oss något.

Men om inte människorna dödar och äter upp djuren, så blir de såklart alldeles för många. Vi själva skulle ju få allt mindre plats att leva på och kanske till och med utrotas av en massa vilddjur.

Detta är ett resonemang som man ofta hör. Vissa delar av jordmänskligheten har alltså fått för sig att man måste fortsätta med att döda djuren, annars kommer det att sluta i katastrof för oss.

En sådan tankegång är emellertid inte alls med verkligheten överensstämmande. Den ligger dock helt i linje med alla de mycket märkliga, grötmyndiga och vilseledande påståenden som inte sällan basuneras ut av dem som tjänar pengar på och/eller finner nöje i att jaga, döda, äta, utnyttja och förtrycka djuren.

Martinus ger oss mycket viktig och klarsynt information också i denna fråga. Han visste ju att många av hans läsare skulle komma att opponera sig mot hans påpekanden om jordmänsklighetens felaktiga kostvanor – och att åtskilliga av dessa individer skulle hävda att det skulle bli alltför många djur här på vår planet, om vi slutade jaga, döda och äta upp dem.

Martinus hjälper oss att förstå, med följande insiktsfulla ord:

Att människan skulle bli undanträngd av får, kor och svin därför att hon upphör med att äta dem kan aldrig någonsin bli ett faktum, i synnerhet som all onaturlig djuruppfödning därmed skulle upphöra. Av de levande varelsernas antal på jorden har det i själva verket fallit på människornas lott att reglera endast en obetydlig del, vid sidan av den verkliga regleringsfaktorn: jordens andliga atmosfär, genom att den är det direkt utlösande momentet i jordens tilldragnings- och frånstötningsförmåga, och denna i sin tur, enligt kosmiska analyser, utgör fundamentet för jordens astronomiska förhållanden och därmed för dess klimat. Följaktligen blir den andliga atmosfären bestämmande för alla livnäringsförhållanden och existensmöjligheter och därmed även för de levande väsendenas antal på klotet.
(Den idealiska födan, kap. 7)

Det finns flera mycket fina organisationer som arbetar med djurskydd, djurrättigheter och djurens välfärd samt utbildar oss jordmänniskor i hur vi bör bete oss mot alla dessa fantastiska varelser. Jag vill härmed varmt rekommendera följande:

* **Djurens Rätt** (**djurensratt.se**)
* **Djurrättsalliansen** (**djurrattsalliansen.se**)
* **Djurskyddet Sverige** (**www.djurskyddet.se**)
* **Forska Utan Djurförsök** (**forskautandjurforsok.se**)
* **Four Paws** (**www.four-paws.org**)
* **International Fund for Animal Welfare** (**www.ifaw.org**)
* **Jaktkritikerna** (**jaktkritikerna.se**)
* **People for the Ethical Treatment of Animals** (**www.peta.org**)
* **Revolution Rov** (**revolutionrov.org**)
* **Save Movement Sverige** (**savemovementsverige.se**)
* **Sea Shepherd** (**www.seashepherdscandinavia.org**)
* **Svenska Djurskyddsföreningen** (**www.djurskydd.org**)
* **Svenska Rovdjursföreningen** (**www.rovdjur.se**)
* **Total Insyn** (**www.totalinsyn.nu**)
* **Veganprojekten** (**www.veganprojekten.se**)
* **World Animal Protection Sverige** (**worldanimalprotection.se**)

Jag menar att det är absolut nödvändigt att vi inser hur vanvördig jordmänniskans ständigt pågående globala massaker på djuren är och att vi på djupet förstår alla dess förödande konsekvenser. Jag vill därför ge några tips på synnerligen lärorika böcker och filmer att studera för den som vill veta vad som faktiskt försiggår och hur vi kan ändra på detta. Vi behöver alla göra allt vi kan för att sätta stopp för denna djävulska masslakt – detta kompletta vansinne.

Boktips

- **”Animal liberation”** och **”Animal liberation now”**, båda skrivna av **Peter Singer**.
- **”Djurens förintelse – människans nazism mot andra arter”**, skriven av **Pelle Strindlund** och **Henrik Wig**.
- **”Djurens rättigheter – en filosofisk argumentation”**, **”Djurens rätt, människans fel?”** och **”Tomma burar”**, alla författade av **Tom Regan**.
- **”Jordens herrar”**, **”Alla mot djuren”** och **”Upp med djuren”**, alla författade av **Pelle Strindlund**.
- **”Rapport från ett slakteri – en veterinärs berättelse”**, skriven av **Lina Gustafsson**.
- **”Skönheter och odjur”**, författad av **Lisa Gålmark**.
- **”Så skapar vi en vegansk värld”**, skriven av **Tobias Leenaert**.
- **”Varje varelse ett Guds ord”**, skriven av **Annika Spalde** och **Pelle Strindlund**.
- **”Why we love dogs, eat pigs and wear cows”** och **”How to end injustice everywhere”**, båda författade av **Melanie Joy**.
- **”Äta djur”**, författad av **Jonathan Safran Foer**.

Filmtips

”Cowspiracy”
”Djurfabriken”
”Dominion”
”Earthlings”
”Eating animals”
”Farm to fridge”
”Food choices”
”Forks over knives”
”Live and let live”
”Maximum tolerated dose”
”Milked”
”Seaspiracy”
”What the health”
”What you eat matters”

Alla ovanstående filmer kan ses på Youtube, Vimeo eller Netflix.

Ta även en titt på **”Världens bästa djurskydd”**, en 3D-animerad film, som är en berättelse om tre turbokycklingar i olika delar av livet i en djurfabrik. Filmen hade premiär den 17 februari 2022 och visades som bioreklam över hela Sverige under våren detta år. Den finns att se på Djurens Rätts webbplats.

Lyssna också gärna på **På djurens sida!** – en högst angelägen och riktigt bra podcast från Djurens Rätt.

På **SVT Play** kan du se hur **Uppdrag granskning** i filmerna **”Kycklingens pris”** och **”Älskade kyckling”** avslöjar den mörka sanningen om svensk kycklingproduktion. Inom denna avskyvärda bransch finner vi många av vårt lands allra värsta djurplågare, som dessutom har den upprörande fräckheten att stolt påstå att man producerar världens bästa kyckling – en populär, klimatsmart och billig matfågel. Det framgår här med all önskvärd tydlighet att man inte bryr sig ett dugg om djuren, utan att det, precis som vanligt, enbart handlar om att tjäna så mycket pengar som möjligt.

Påståendet att Sverige har en så förträfflig djurvälfärd – faktiskt världens bästa – är givetvis inget annat än rent hyckleri, tveklöst en av de största och horriblaste lögner som existerar i det här landet.

Att man i denna blodiga och extremt våldsamma kontext har den stora fräckheten att ens använda sig av begreppet välfärd tyder ju dessutom på ett skrämmande och djupt förakt för djuren.

Inom animalieproduktionen, oavsett var i världen vi befinner oss, ges sannerligen oupphörliga och explicita prov på hårresande förljugenhet, gränslös brutalitet, systematiskt dödande och perversa beteenden, med andra ord ett fullt utvecklat djävulsmedvetande.

Martinus har som bekant skrivit väldigt mycket beträffande jordmänniskans livssaboterande primitivitet. Han gör definitivt klart för oss att bruket av narkotiska berusningsmedel i alla former, samt intagandet av blod- och köttföda är företeelser som resulterar i en för tidig död. Han understryker att den individ som konsumerar dessa hälsofientliga produkter och på så vis befrämjar sin egen död måste betraktas som självmördare. Varje person som väljer en kost i vilken de ytterst olämpliga animalierna ingår, är således inte bara med om att mörda sina medvarelser, utan är till råga på allt, om än långsamt, med om att mörda sig själv.

Martinus förklarar här vilka konsekvenserna blir för jordmänniskan på grund av hens köttätande:

Hon är både mördare och självmördare, och längre kan hon inte komma när det gäller att representera överträdelsen av femte budet eller att undergräva det eviga fundamentet för det fullkomliga livet: ”Du skall inte dräpa.” En sådan individ representerar ännu hedendomen och måste i motsvarande grad vara underkastad dess lagar och konsekvenser, bli belastad med sjukdomar och lidande, helt oberoende av om han är präst, biskop eller påve, eller hur mycket han än må kalla sig kristen, helig, omvänd, salig, rättroende eller dylikt. Den verkligt stora överstrålningen av den helige Ande, eller den fundamentala formen av ”den stora födelsen” och den därav utlösta förklarade tillvaron som ”gudamänniska”, kan ingen individ uppnå så länge denne ännu hungrar efter andra väsens kött och blod, ännu är både mördare och självmördare. Väsendet måste således under denna tidsperiod i motsvarande grad alltjämt sakna kosmiskt medvetande eller den verkliga förmågan att ”se Gud”.
(Den idealiska födan, kap. 6)

”Djurens förintelse – människans nazism mot andra arter”, skriven av **Pelle Strindlund** och **Henrik Wig**, är en bok som jag här vill lyfta fram lite extra. Detta mästerverk är utan tvekan en av de absolut viktigaste och mest klarsynta böcker som skrivits om jordmänniskans nuvarande förhållande till djuren. Pelle och Henrik har sålunda gjort ett stort och mycket betydelsefullt jobb, vilket resulterat i ett särdeles angeläget och på många sätt omskakande verk. Dessa båda herrar belyser här en avskyvärd och synnerligen makaber del av den nuvarande jordmänniskans gravt underutvecklade moral, och man har med denna bok skapat en väldokumenterad och sannfärdig skildring av det cyniska, massiva djurförtrycket och det storskaliga dödandet av djur, från ett nytt och intressant perspektiv. Vi får här en avslöjande och oemotsäglig beskrivning av hur respektlöst och helt och hållet skrupelfritt en stor del av jordmänskligheten resonerar när det gäller djurens liv och välmående – att man i sin tydliga maktposition och med sin större intelligens anser sig vara i sin fulla rätt att göra precis vad man vill med dessa fantastiska varelser, utan någon som helst hänsyn. Därtill blir vi i denna gedigna bok serverade flera av de fullkomligt horribla förklaringar som dessa marodörer ger till sina grymma och rent djävulska handlingar, som man dessutom anser vara helt naturliga och självklara.

Det här är sannerligen en ovanligt meningsfull och ögonöppnande bok – ett verk för hela jordmänskligheten att studera och lära sig av.

Boken finns för övrigt, liksom flera andra välskrivna och lärorika böcker, inläst på **Ljud för djuren**, en podcast där du helt gratis, hur ofta du vill, kan lyssna på ljudböcker med fokus på djurskydd, djurrätt, djurens välfärd och veganism.

På Youtube kan du även ta del av Henrik Wigs föredrag om just den här boken och detta så högaktuella ämne, som här synliggörs på ett uppriktigt och i högsta grad tankeväckande sätt.

Mitt råd är sålunda – läs, lyssna och lär!

Jag vill också tipsa om det högintressanta och viktiga projektet **Ett år för djuren och jorden** på adressen **www.ettårfördjuren.se** och den förträffliga **Aktivismpodden** som du finner på adressen **podcasters.spotify.com/pod/show/aktivismpodden**, som båda har **Martin Smedjeback**, svensk aktivist och föredragshållare inom freds- och djurrättsfrågor, som upphovsman.

På webbplatsen **Beyond Carnism**, med adressen **carnism.org**, finns ytterligare värdefull information att ta del av. Organisationen grundades år 2012, då under namnet **Carnism Awareness and Action Network** (**CAAN**), av den amerikanska socialpsykologen författaren och föreläsaren **Melanie Joy**, som också är ordförande i denna USA-baserade internationella organisation, vars namn år 2015 alltså ändrades till **Beyond Carnism**.

Det är Melanie Joy som har lanserat begreppet *carnism* (karnism på svenska). Termen har sitt ursprung i det latinska ordet för kött. Karnism är i huvudsak motsatsen till veganism och är i dag ett klart förhärskande och enormt inflytelserikt trossystem, vilket betyder att det är så utbrett att dess principer och praxis anses vara sunt förnuft. Karnism är ett hänsynslöst och känslokallt förtryckarsystem, som uppvisar samma grundläggande struktur och är beroende av samma mentalitet som andra förtryckande system, såsom patriarkat och rasism. Karnism är även ett fruktansvärt våldsamt system, då det är organiserat kring intensivt och omfattande våld gentemot djur. Större delen av jordmänskligheten är egentligen motståndare till sådana chockerande hemskheter, så för att hålla sig opåverkad och inte tappa några av sina anhängare använder sig karnismen av en massiv uppsättning av psykologiska försvarsmekanismer, som

alla är ytterst noggrant utformade för att förhindra människor att bli medvetna om detta systems djävulska brutalitet eller om det faktum att det här gränslöst vedervärdiga och alltigenom perversa systemet över huvud taget existerar.

Vi får ofta höra ytterst märkliga, respektlösa, samvetslösa och totalt obegåvade argument för köttätandet, djurfabrikerna, jakten, fisket och så vidare. Intressant är till exempel ett uttalande av Sveriges konung Carl XVI Gustaf, där han trångsynt, vanvördigt och bestämt försvarar sitt stora jaktintresse.

”Jag måste fortsätta med min jakt, för annars skulle ju naturen löpa amok”, svarade han den polska Nobelpristagaren i litteratur från år 2018, **Olga Tokarczuk**, när hon försökte övertala honom att sluta jaga.

Med sina prispengar från Nobelpriset åkte Olga sedan hem till Polen och startade en stiftelse för att stödja djurrättsligt arbete.

Här vill jag passa på att rekommendera den spännande boken **”Styr din plog över de dödas ben”**, som Olga har skrivit.

Ed Winters är en författare, föredragshållare och djurrättsaktivist från Storbritannien som också gör storartade insatser för att skapa en bättre värld. Han har skrivit tre mycket uppskattade böcker, som jag hoppas och tror att många kommer att läsa – **”This is vegan propaganda”**, **”How to argue with a meat eater (and win every time)”** och **”How to go (and stay) vegan”**. Hans podcaster, videor och intervjuer finns att ta del av på Youtube och på hans webbplats **Ed Winters** (**earthlinged.org**), vilken jag varmt förespråkar.

Mitt i all brutalitet och galenskap ser vi bevisligen vördnadsvärda, uppfriskande och kloka krafter lägga grunden till en framtida hälsosam och underbar planet, där människor och djur lever i harmoni med varandra i en kärleksfull och vacker miljö. Det är ju så som jag tror att vi alla innerst inne vill leva. Det är dock inte så lätt att se hur vi ska kunna förvandla det inferno som vi så vårdslöst och obegåvat har förorsakat – och som vi för närvarande upplever den ytterst smärtsamma kulminationen av – till att bli ett strålande paradis fyllt av godhet och visdom. Jag är emellertid helt övertygad om att så kommer att ske, hur utopisk denna ståndpunkt än kan tyckas just nu. Men det kommer givetvis att dröja ännu ett tag innan vi är där.

Vi har mycket kvar att lära, men vi ska också komma ihåg att vi i dag lever i en forcerad utveckling, vilket inte har något att göra med brådska eller någon form av hastverk, utan helt enkelt betyder att vi för närvarande har makalöst stora upplevelsemöjligheter, vilket även resulterar i ett förstärkt lidande, som i sin tur leder till ett högre och fullkomligare medvetandetillstånd. Ju fler och allvarligare fel vi gör oss skyldiga till, desto större blir våra lidanden, som till sist blir så svåra – ja, på många sätt rent outhärdliga – att de tvingar oss att ändra våra levnadssätt. På detta vis lär vi oss alltså hur vi bör leva, och då blir vår strävan att genomföra denna enorma transformation – från helvete till himmelrike – allt målmedvetnare och självklarare. I hela denna tacknämliga och mirakulösa process är det självklart oerhört betydelsefullt med osjälviska, engagerade och förståndiga individer som går först – som visar vägen – och viger sina liv åt att inspirera, undervisa och hjälpa sina medmänniskor, varför jag här väljer att tipsa vidare om hälsosamma och strålande platser eller oaser, där det verkligen sjuder av vänlighet, optimism, kunskap, en okuvad energi och en stark vilja att förbättra vår värld:

- **Animal Ethics** (**www.animal-ethics.org**)
- **Eat Green Make Green** (**www.eatgreenmakegreen.com**)
- **Healthification** (**strongbodygreenplanet.com**)
- **Humane World for Animals** (**www.humaneworld.org**)
- **Nonhuman Rights Project** (**www.nonhumanrights.org**)
- **REAL** (**responsibleeatingandliving.com**)
- **Species Unite** (**www.speciesunite.com**)
- **The Perfect World Foundation** (**theperfectworld.com**)
- **Viva!** (**viva.org.uk**)
- **VivaVegie Society** (**www.vivavegie.org**)

Om vi så vänder våra blickar mot den svenska djurskyddslagen – en lag som syftar till att säkerställa ett gott djurskydd, en lag som ska främja en god djurvälfärd och respekt för djuren, en lag som ska säkerställa att djuren mår fysiskt och psykiskt bra, en lag där det slås fast att alla djur ska ha rätt till sina naturliga beteenden, ska behandlas väl och ska skyddas från lidanden och sjukdomar – och sedan granskar vad som verkligen sker inom den svenska djurhållningen, så är det ju bevisligen så att denna lag inte fungerar över

huvud taget. Det som vi tvingas bevittna, i stället för just det som djurskyddslagen så tydligt föreskriver, är ett genomgående respektlöst, cyniskt, chockerande brutalt och perverst förfarande gentemot djuren. Det handlar således om ett hyckleri av absolut värsta slag! Man talar så vördnadsfullt och vackert om den fantastiska svenska djurhållningen, om det enastående svenska djurskyddet, de glada svenska grisarna, de lyckliga svenska korna och så vidare. Detta är ett makabert, på alla vis avskyvärt och rent djävulskt hån, inte bara mot alla djur och all djurrätt utan också mot själva begreppen moral och sanning. Det hela är så vedervärdigt, så äckligt lögnaktigt och oetiskt, att man får kväljningar varje gång man hör eller ser dessa pinsamma, självförnöjda vanelögnare och skenheliga monster, som med bisarr stolthet och en påtaglig entusiasm ägnar sig åt att sprida den här typen av skönmålande och helt falska påståenden.

Vi får ständiga bevis på hur grymt jordmänskligheten beter sig gentemot djuren runt om i världen, inom alla möjliga områden. Denna avskyvärda dödskultur måste vi alla hjälpas åt med att få stopp på – så här kan det ju bara inte få fortsätta. Jag tror att denna djävulska massaker tyvärr måste visas upp i all sin hemskhet, så länge den tillåts pågå, för att kontinuerligt påminna oss om att det här är ett monstruöst och allvarligt sjukt beteende, som bara leder till lidanden för alla inblandade och en total ödeläggelse av allt som är vackert. Det här är följaktligen en gränslös tragedi, som för varje sekund utvidgas och förstör allt i sin väg. Vi måste bli medvetna om vad som faktiskt pågår och vad våra levnadssätt resulterar i, både för vår omgivning och för oss själva. Allt detta måste ådagaläggas på ett helt och hållet otvetydigt och sanningsenligt sätt – ett sätt som ingen kan missa och som inte lämnar någon oberörd.

Här följer nu några rysliga fakta från djurförsöksområdet, fakta som borde mana till en skyndsam avveckling av denna hemska tortyr.

Ingen vet exakt hur många djur som används i djurförsök över hela världen, eftersom både pålitlig statistik och en enhetlig definition av vad som är ett djurförsök saknas. Antalet djur som används i djurförsök globalt har dock uppskattats till mellan 50 och 200 miljoner per år, beroende på vilket beräkningssätt och vilken definition som används – detta enligt stiftelsen **Forska Utan Djurförsök**, vars webbadress är **forskautandjurforsok.se**. Jag rekommenderar dig

att besöka denna utmärkta webbplats, för att lära dig mer om hur plågsamma, vansinniga, vidriga och grymma djurförsök faktiskt är. Därtill är de helt onödiga – det finns i dag mycket bättre alternativ.

Moraliskt sett är naturligtvis alla djurförsök helt förkastliga och övertydliga uttryck för jordmänniskans egoistiska, brutala, skändliga och fasansfulla grymhet gentemot jordklotets övriga varelser.

Enligt tidningen Djurens Rätt, nummer 3 år 2024, utsattes under år 2022 hela 8 390 000 djur för djurförsök inom EU och Norge. Alla dessa djupt kränkande experiment, som på olika sätt givetvis innebar horribla lidanden för djuren, är obestridligen solklara bevis på ännu en jordmänsklig total urspårning.

I samma tidning får vi ta del av en mycket intressant intervju med cancerforskaren Stina Oredsson, en kvinna som inte nöjt sig med att endast utesluta djurförsöken i sitt arbete, utan också under ett flertal år kämpat målmedvetet för att få bort alla animaliska produkter från forskningen. Stinas engagemang i djurfri forskning är stort och dessutom prisbelönt. Hon har i denna berömvärda strävan framställt en djurfri näringslösning för cellodling, som ersättning för det så kallade fetala kalvserum som använts sedan 1950-talet.

Stina berättar att detta kalvserum produceras genom att man för in en nål i hjärtat på ett kalvfoster som tagits ur kons livmoder, för att sedan låta hjärtat långsamt pumpa ut blodet tills kalven dör. Det här sker utan någon som helst bedövning. Kalvfostret är i stort sett fullgånget och hade bara några timmar senare kunnat födas och stå på benen. Ett till tre kalvfoster behövs för att tillverka en liter serum.

Denna morbida produkt genererar givetvis enorma penningbelopp för köttindustrin. En liter serum, med amerikanskt ursprung, kostar i dagsläget 13 440 kronor. Cirka 800 000 liter produceras årligen.

Stina har valt att ge bort receptet på den djurfria näringslösning för cellodling som hon har skapat – helt gratis. Detta genialiska recept är nu alltså fritt tillgängligt, och priset ligger i nivå med nyss nämnda kalvserum. Därtill kan vi lägga att Stinas näringslösning, som bland annat innehåller humant serumalbumin, som är en biprodukt från blodgivning, i alla avseenden – såsom tillförlitlighet, stabilitet, renhet och moral – slår ut kalvserumet.

Stina Oredsson informerar oss också om att vårt lands regering år 2023 fastslog en kraftig minskning av bidraget till Sveriges 3R-center, alltså det nationella kompetenscentrum som arbetar för en

ökad djurvälfärd och för att färre djur ska användas i djurförsök.

3R står för *replace*, *reduce*, *refine* (ersätta, minska, förfina).

Sedan invigningen år 2017 har centret, som helt klart kan ses som Sveriges kunskapsnav för forskning utan djurförsök, erhållit en årlig summa på 15 miljoner kronor, som i sig indikerar en skamlig snålhet, men som alltså trots detta generande faktum nu kraftigt skärs ned – till endast 3 miljoner kronor per år.

Här ser vi sålunda hur Sveriges katastrofala regering återigen visar prov på sin rena dumhet, sin ödesdigra inkompetens, sin extrema egoism, sin kväljande girighet, sin oförblommerade perfiditet och sin totala brist på respekt och omtanke.

Jag menar att hela denna så gränslöst cyniska, respektlösa och alltigenom ofattbart hänsynslösa behandling av djuren runt om i vår värld självfallet måste betraktas som grovt kriminell verksamhet, från början till slut!

Det är naturligtvis både pinsamt och skrämmande att denna globala massaker inte endast tillåts fortgå, utan dessutom förhärligas och lyfts fram som en oumbärlig del av vårt samhälle. Det är sannerligen avskyvärt in i minsta detalj!

En av otaliga, ytterst tragiska detaljer i hela detta ständigt pågående massmord är att i stort sett alla de jordmänniskor som dagligen på olika sätt medverkar till att skapa detta blodiga helvete, direkt eller indirekt, inte ens reflekterar över vad det är för hemskheter som de gör sig skyldiga till, utan bara rycker nonchalant på axlarna och hävdar kallsinnigt att djuren har det bra och att det som nu äger rum är helt naturligt. Man menar följaktligen att det är just så här som vi ska behandla djuren, att det är absolut korrekt, att det helt enkelt är vår rätt – en rätt som vi absolut ska utnyttja.

När man begrundar denna så föraktfulla, ociviliserade och totalt hänsynslösa attityd, så slås man av en i högsta grad uppseendeväckande paradox, nämligen att detta världsomspännande och monstruösa brott gentemot djuren, detta världshistoriens allra mest omfattande och djävulskt grymma brott, faktiskt genomförs och på alla tänkbara vis stöttas av individer som själva säger sig vilja leva i en kärleksfull värld – i fred och frihet. Dessa trångsynta och kallhamrade personer försvarar därtill ofta ivrigt sina absurda tankar och levnadssätt med argument som strider mot all sann logik.

Allt som har med alla dessa osunda och idiotiska verksamheter

att göra, allt som på något sätt har med det fruktansvärda utnyttjandet, plågeriet och dödandet av jordklotets vackra djur att göra, bör såklart ses som en manual för hur man skapar den definitiva motsatsen till en kärleksfull och fridfull värld – det rena helvetet.

Det enda riktigt förnuftiga vore såklart att snarast möjligt genomföra ett globalt totalstopp för alla dessa brutala, bloddrypande och alltigenom förödande sysslor. Låt oss därför oavbrutet göra våra röster hörda för en i sanning fredlig, klok och kärleksfull värld – en värld där djur och människor lever lyckliga i fullkomlig harmoni i en vacker och sund miljö.

Djurrättsalliansen och Djurens Rätt är två briljanta och gränslöst värdefulla exempel på partipolitiskt obundna, ideella djurrätts- och djurskyddsorganisationer som oavbrutet kämpar för ett samhälle utan djurförtryck. Man granskar, dokumenterar och avslöjar djurens verklighet i Sverige. Genom sina sanningsenliga och mycket välgjorda undersökningar synliggör man vad djur utsätts för på grund av jordmänniskans levnadsvanor. Man åstadkommer därtill, med hjälp av just dessa undersökningar och avslöjanden samt ett i övrigt mycket engagerat och godhjärtat arbete, goda förutsättningar för de många förändringar som djuren är i ett så akut behov av.

Under hösten 2025 har både Djurrättsalliansen och Djurens Rätt gjort stora och viktiga avslöjanden om hur fruktansvärt illa djuren i de svenska djurfabrikerna behandlas. Djurrättsalliansen visar här upp en chockerande vanskötsel och grov misshandel av nötkreatur inom den svenska djurindustrin, och Djurens Rätt blottlägger hur kränkande de svenska grisarna behandlas i Sveriges djurfabriker.

På webbplatserna **djurrattsalliansen.se** och **djurensratt.se** kan du ta del av allt detta och mycket annat oerhört angeläget och lärorikt text-, bild- och filmmaterial.

”Vi kämpar såklart för att antalet döda djur ständigt ska minska, tills vi lever i ett samhälle utan slakterier och djurfabriker – ett samhälle där djuren behandlas med empati och respekt. Vår granskning ger en inblick i hur djurens fasansfulla sista timmar i livet ser ut på de svenska slakterierna. Våra filmer visar grova lagbrott, men också hur slakt i grund och botten går till. Vi tror att människor som ser dessa filmer inte bara reagerar på själva djurskyddsbrotten, utan även på hur fruktansvärt det faktiskt är när människor tar livet av

andra djur, vilket är lagligt och sker hela tiden. När filmerna visades i medierna varnades tittarna för starka bilder. Att man inte ens kan se hur sin så kallade mat blir till, för att det är för våldsamt, borde säga tillräckligt för att man ska förstå hur fel det man gör mot djuren är. Vill man inte medverka till att djur utsätts för lidande och död, så bör man helt enkelt välja växtbaserat", säger Malin Gustafsson, som är talesperson för Djurrättsalliansen.

I november 2025 monterade Djurrättsalliansen upp dolda kameror på en svensk så kallad Arlagård på Öland. Under cirka en veckas tid spelade man in vad som skedde på mjölkgården. Filmen från en av de dokumenterade dagarna visar vad en ko som inte kunde resa sig upp utsattes för. Hon blev slagen, sparkad och hoppad på vid ett flertal tillfällen. Senare hittade personer från Djurrättsalliansen kon död utanför djurstallet, med uppskuren hals.

När TV4 den 9 december 2025 visade delar av Djurrättsalliansens aktuella filmer, där vanvårdade kor och kalvar misshandlades å det grövsta, så reagerade många av tittarna starkt, vilket inte är så konstigt. Att se kor som slås med redskap, magra djur som är täckta av avföring och kalvar som hanteras hänsynslöst gör en naturligtvis både arg och ledsen.

Djurrättsalliansen har alltså än en gång avslöjat vad som sker inom den svenska djurindustrin när personalen tror att ingen ser. Man har ju tidigare bland annat även avslöjat vilket fruktansvärt djurplågeri som ständigt pågår inom kycklingindustrin och hur djur på ett KRAV-slakteri i Skåne blev sparkade och misshandlade med kedjor, vilket resulterade i att slakteriet, endast två dagar efter det att materialet offentliggjorts, stängdes och att två slakteriarbetare dömdes till villkorlig dom och dagsböter för djurplågeri och brott mot djurskyddslagen.

"Vad som gjort skillnad för djuren i det här fallet är att avslöjandet fick slakteriet att stänga och att filmerna har fått många människor att sluta äta djur. Den rättsliga processen synliggör mycket tydligt samhällets dubbelmoral när det kommer till djur. Det är – med rätta – olagligt att slå en gris med en kedja, men det är lagligt att skära upp halsen på en gris som egentligen har hela livet framför sig", påpekar Malin Gustafsson.

De flesta förstår nog innerst inne att all den där fromma svadan om djurens välfärd och att djuren inte ska utsättas för något onödigt

lidande, som vi så ofta hör från politiker och dem som arbetar inom den här abnorma och urspårade branschen, bara är meningslöst svammel, tomt prat eller den värsta sortens hyckleri. Vi vet ju att det inte finns något som ens är i närheten av djurvälfärd och omtanke om djuren inom den här bloddränkta verksamheten och att allt – ja, precis allt – lidande i djurfabriker och på slakterier är onödigt, helt enkelt för att alla dessa anläggningar i sig själva är onödiga och ur ett etiskt perspektiv helt och hållet oförsvarbara.

Det är sannerligen chockerande och djupt beklagligt att jordmänskligheten fortfarande tycker att det är befogat med något så förhatligt som djurfabriker och slakterier.

Vi ska ju inte inbilla oss att det finns något så motsägelsefullt som djurvänliga djurfabriker, där djuren respekteras och mår bra – det är givetvis en omöjlighet, eftersom djurfabrikernas mål är att så fort som möjligt föda upp ett så stort antal djur som möjligt till slakt.

Det här handlar sålunda om att utnyttja djuren maximalt och på så sätt tjäna så mycket pengar som möjligt.

Vi hör likväl alltjämt, vilket jag just påpekade, att djuren inte ska utsättas för onödigt lidande i djurfabrikerna och på slakterierna.

Men vad är då onödigt lidande i dessa sammanhang?

Som jag nyss konstaterade, så är ju precis allt lidande som djuren utsätts för på dessa ställen fullkomligt onödigt. Det som sker i djurfabriker och på slakterier, varje moment i dessa av bottenlös skräck, hopplöshet och svår misshandel genomsyrade anläggningar, är ju blott och bart rent vansinne – ett sjukt påhitt som på intet sätt kan rättfärdigas. Dessa helvetiska pinorum har ju det hemskaste och mest sataniska lidandet inbyggt i sina fundament – ja, faktiskt i hela sina existenser och strukturer.

Alla djurindustrier och slakterier måste naturligtvis stängas ned för gott – de har inte något som helst existensberättigande.

En överväldigande majoritet av oss jordmänniskor vet ingenting om vilket förfärligt lidande som djuren tvingas utstå för att vi ska kunna fortsätta med vår ologiska och osunda livsföring, där allsköns animalier ingår, eftersom det förtryck, den vanvård och det extrema våld som djuren utsätts för till stor del sker i det fördolda.

Dessutom förser oss denna illistiga och högst klandervärda bransch dagligen med sanslöst bedräglig reklam.

När jag skriver detta närmar sig julen med stormsteg, och jag ser

det därför som oundvikligt att vädja till alla, framför allt till dem som fortfarande är fast i karnismens våldsamma grepp, att ägna lite tid åt att på allvar fundera kring hur vi skulle kunna göra den olyckliga svenska grisen till en lycklig svensk gris.

Till att börja med, så är det naturligtvis önskvärt att vi anstränger oss för att verkligen sätta oss in i och på så vis förstå vilket konstant och svåruthärdligt helvete som grisarna i Sverige tvingas uppleva – från födsel till slakt. Detta hemska plågeri pågår ju året runt, men i extremt stor omfattning i just dessa tider – bara för att en så rysligt stor del av Sveriges befolkning anser det vara ett absolut måste att tugga i sig enorma mängder av dessa stackars svårt misshandlade grisars kroppsdelar, inte minst skinkor, vid juletid.

Som jag nyss nämnde, så har Djurens Rätt under hösten 2025 utfört ännu ett hedervärt och betydelsefullt arbete för djuren. Man kan därför nu, via ett högst aktuellt och digert bild- och filmmaterial från de hemska svenska djurfabrikerna, visa vilken vedervärdig miljö som Sveriges plågade och vanvårdade grisar tvingas leva i.

Vi behöver sannerligen alla hjälpas åt för att få stopp på det här djävulska plågeriet – detta primitiva och usla beteende – som till största delen beror på brist på kunskap och medkänsla.

Grisar är ju fantastiska djur. De är sociala, nyfikna och anses vara lika intelligenta som ett treårigt barn. De kan till exempel njuta av musik och lära sig en hel del tricks. De är också renliga djur, som är noga med att skilja på var de sover och var de gör sina behov.

Majoriteten av Sveriges grisar vistas aldrig utomhus, utan hålls instängda i små boxar i djurfabriker – tio grisar på nio kvadratmeter. I dessa kala, trista, smutsiga och minimala boxar kan grisarna omöjligt få utlopp för sina naturliga beteenden. Denna miserabla tillvaro, där trängseln och sysslolösheten utgör stora problem, leder självfallet till frustration och störda beteenden. Det är till exempel inte ovanligt att grisar biter på varandras svansar och öron.

När grisarna i djurfabrikerna i Sverige är cirka sex månader gamla skickas de till slakt, och redan vid framkomsten till slakteriet är många skadade, efter en inte sällan tämligen ovarsam pålastning och en allt annat än djurvänlig transport. En stor del av grisarna är vid det här laget vettskrämda, flera så skräckslagna att de inte ens kan gå – vissa kollapsar helt enkelt. Veterinären **Lina Gustafsson** vittnar i sin bok **”Rapport från ett slakteri”** om hur brutalt grisarna

behandlas, alltmedan de tvingas fram mot en ytterst plågsam död. På slakterierna tas ingen hänsyn till djuren – inget får sakta ner produktionen. Djuren utsätts här för ett ohyggligt lidande, men även slakteriarbetarna far illa – både fysiskt och psykiskt.

Den vanligaste bedövningsmetoden vid slakt av grisar, i Sverige och internationellt, är gasbedövning med koldioxid. Grisarna drivs vid ankomsten till slakteriet in i en trång gång, med hjälp av plastpaddlar och ibland även elpåfösare, till en sorts hisskorg, som tar dem ner till ett schakt, där de, oftast tre–fyra stycken åt gången, tvingas att andas in höghaltig koldioxid. Panikslagna skriker och skakar grisarna, medan de i ren desperation trampar på varandra och försöker klättra på väggarna för att ta sig upp ur gaskammaren. Detta pågår tills grisarna förlorar medvetandet, vilket kan ta upp till två–tre minuter. Gasen är smärtsam att inandas och framkallar rädsla och ångest samt kvävnings- och panikkänslor – ett tillstånd som av forskare beskrivs som den högsta möjliga nivån av rädsla. Därefter får grisarna halsen uppskuren och förblöder till döds.

Omkring 350 000 grisar slaktas varje år i Sverige för att bli julmat. Det är dock tämligen få människor som känner till det förskräckliga lidande som grisarna utsätts för, men tack vare strävsamma och hjältemodiga insatser av bland annat nyss nämnda djurrätts- och djurskyddsorganisationer, så kan allt fler av oss nu få inblick i dessa djurs mardrömslika och chockerande levnadsförhållanden – en tillvaro som deras plågoandar och exploatörer gör allt för att dölja.

Det är ofta genom att läsa om eller se den oförvanskade, i just dessa fall så ofattbart och gränslöst grymma, verkligheten – precis så allvarligt sjuk, destruktiv och rent satanisk som den är – som vi jordmänniskor får oss en rejäl tankeställare, som till sist resulterar i vederhäftig kunskap om hur vi bör och inte bör bete oss mot andra levande varelser, oavsett om det handlar om människor eller djur.

Jag rekommenderar att man läser nyss nämnda bok – **”Rapport från ett slakteri”** – innan man bestämmer sig för vad man ska fylla sitt julbord med i fortsättningen.

Att äta sig bukstinn av det av animalier välfyllda, bloddrypande och i högsta grad sjukdomsbringande julbordet, som håller på att rasa ihop av allsköns bisarra och mäkta mörkerskapande (o)rätter, är obestridligen fortfarande en av jordmänniskans allra märkligaste, primitivaste och mest motbjudande vanor – en tradition som man

kan tycka att vi alla för länge sedan borde ha gjort oss kvitt.

Julen är ju glädjens, vänskapens, fridens och kärlekens högtid, men så länge man å det gruvligaste saboterar denna underbara helg med ett makabert julbord fyllt av likdelar från misshandlade djur, uppstyckade och söndermalda i varierande former, så kan det ju aldrig, i sanning, bli någon riktigt lyckad, glädjefylld och vacker högtid.

Tänk vilken underbar värld vi kommer att ha, när vi människor – i varje land, jorden runt – har lärt oss att leva utan att på något sätt förtrycka eller utnyttja vare sig människor eller djur.

Med en innerlig önskan om att denna dag mycket snart ska vara här, vill jag nu även passa på att tillönska dig en synnerligen trevlig julhelg – förhoppningsvis en vegansk sådan!

Det är sannerligen ett rysansvärt stort antal djur som dödas på svenska slakterier varje år. Nedanstående djupt sorgesamma och nattsvarta siffror är hämtade från Jordbruksverkets slaktstatistik. I denna dystra statistik är som synes kasserade kycklingar, hönor och kalkoner medräknade, vilket betyder att de av olika anledningar inte ansetts duga som människoföda.

Jordbruksverkets slaktstatistik omfattar dock inte alla djur som dödas inom livsmedelsindustrin, såsom getter, kaniner och renar. Antalet gäss, ankor, tuppar och broilermödrar som dödats kan man få fram en totalsumma på, men inte uppdelat per djurslag. Det rör sig emellertid även här om ett stort antal – hundratusentals individer per år. Inte heller de miljarder fiskar och övriga vattenlevande djur som årligen dödas i svenska vatten och fiskfabriker ingår i den här statistiken. För dessa djur finns ingen tillförlitlig statistik, eftersom de inte räknas i antal individer, utan enbart i vikt.

Antal dödade landlevande djur på svenska slakterier år 2024

Kycklingar: 111 467 060 (varav 4 438 850 kasserade) individer
Hönor: 2 731 040 (varav 71 390 kasserade) individer
Kalkoner: 477 130 (varav 16 040 kasserade) individer
Grisar: 2 579 130 individer
Nötkreatur: 424 770 individer
Får: 201 190 individer
Hästar: 1 220 individer
Totalt: 117 881 540 (varav 4 526 280 kasserade) individer

Martinus har mycket viktig information att förmedla vad gäller jordmänsklighetens avlivning eller slakt av djuren, och därför lämnar jag över ordet till denne insiktsfulle man:

Hurdan blir den karma som människan får genom att döda djur?

Det är en karma som exakt motsvarar den överraskande, plötsliga död som hon har åsamkat djuren genom att slakta eller döda dem eller genom sin medverkan till detta. Denna död som på detta sätt åsamkas djuren är som nämnts inte baserad på någon som helst form av hat eller hämndeakt. Den är helt fri från hatiska och mörka tankar. Det är en sådan form av död som blir vedergällningen av djurdråp. En sådan form av död uppstår under begreppet ”olycksfall”. När en människa dödas genom en bilolycka, innebär det inte att det är en karma för att hon själv har dödat en människa med sin bilkörning. Däremot är det en utlösning av den obeskyddade ”karmaauran” från hennes djurdråp som här gör sig gällande. Och människan får här en överraskande, plötslig död, analog med den död som djuren får när de slaktas. Alla olycksfall med döden som följd motsvarar således den död man åsamkar djuren genom slakt, fiske och andra metoder. Men människorna vet inte här vad de gör. Och även om det berättas för dem, kan de som regel ännu inte uppfatta denna karmaupplysning som sanning. De kommer att betrakta en sådan karmaupplysning som ren fantasi eller osanning. Och därför kan man absolut inte med rätta förebrå dessa väsen för denna deras okunnighet. Man kan inte förebrå den blinde att han inte kan se. Men karman förändrar oundgängligen väsendet. Genom den återvändande karman i form av olycksfall och lidande förändras människornas känslotillstånd, och det uppstår en ny förmåga, som gör att man efter hand inte kan nännas att göra andra levande väsen illa. Och detta medför då att man naturligtvis inte längre kan slakta eller döda djur.

(Den eviga världsbilden, del 4, st. 38:7)

Nu tycker jag att vi stannar till vid den fina webbplatsen **Vegan at any age** (**veganatanyage.com**), där vi träffar **Michele Olender**, som bjuder oss på vederkvickande tips kring veganism – kloka och inspirerande råd till alla som vill komma bort från karnismen för att i stället leva ett hälsosamt och medkännande liv som vegan. Här finns också massor med högintressanta och lärorika podcaster.

Vid vår nästa hållplats bjuds vi på filmförevisning. Två synnerligen upplysande, tänkvärda och sevärda dokumentärfilmer visas. Den första heter **”Let us be heroes”**, vars seriösa förkunnelse jag verkligen hoppas att alla inspireras av och tar till sig. Namnet på den andra filmen är **”Slay”**, i vilken den chockerande, våldsamma, smutsiga och förgiftade verkligheten bakom den bländande och flärdfulla modeindustrin avslöjas. **Rebecca Cappelli** har regisserat båda dessa filmer, vilka du kan se på Youtube. Rebecca är, förutom en utomordentlig filmskapare, även en mycket välinformerad, klok och hängiven djurrättsaktivist, som jag råder dig att lyssna på – det finns åtskilliga engagerande föredrag, podcaster och intervjuer med henne på internet.

Martinus får här komma till tals ännu en gång i detta så särdeles viktiga ämne, med följande högst relevanta och välmenande ord:

Då den animaliska födan således, som vi här har omtalat, förorsakar både onaturliga dödsfall och sjukdom, leder till både en för tidig fysisk död och kroppsligt lidande samt överträdelse av det femte budet, ”Du skall inte dräpa”, blir det här till faktum för den utvecklade forskaren att animalisk föda är en urspårning, som mänskligheten med nödvändighet måste komma bort ifrån. Det är inte tillräckligt att människorna vant sig av med att äta sin egen art, har vant sig av med att vara människoätare. De måste även vänja sig vid att följa Guds bud och inta vegetabiliska näringsämnen eller växtföda. De kan aldrig någonsin bli människan som Guds avbild, honom lik, så länge de i likhet med rovdjuren äter andra animaliska väsens organismer och har sin livrätt i stekta eller kokta, styckade lik. Det hör samman med skapandet av helvete eller ragnarök att på detta sätt äta andra framskridna levande väsens organismer och därmed leva på dessa väsens onaturliga död och undergång och därmed ytterligare skapa onaturlig död och undergång för sig själv. Det är således inte någon livsbetingelse för människorna att äta animalisk föda. Tvärtom är det en växande livsbetingelse för människan att låta bli att äta den animaliska födan, om hon vill uppnå att följa kärlekslagen och befrias från de onaturliga dödsfall eller den förkortning av sina fysiska jordeliv som den animaliska näringen eller djurdråpen åsamkar sitt upphov som öde.
(Den eviga världsbilden, del 3, st. 33:61)

Vi avslutar detta kapitel med att titta på en svensk dokumentärfilm, som fått titeln **”Någon inte något”**. Filmen kan ses på Youtube, och min innerliga förhoppning är att den kommer att få en stor publik. Jag är nämligen helt övertygad om att den kunskap och det betydelsefulla budskap som här förmedlas kommer att leda både till en större medkänsla för djuren och en tilltagande veganism – som ju till på köpet är två av de definitivt viktigaste och mest välgörande ingredienserna i jordmänsklighetens vidare utveckling.

KOST OCH HÄLSA

Vad ska man äta för att erhålla en god hälsa?

Denna fråga diskuteras i dag flitigt, ur olika perspektiv, över hela världen.

Men vad har man egentligen kommit fram till, så här långt?

Ja, allt visar, med all önskvärd tydlighet, att den växtbaserade kosten, ur alla synvinklar, är helt överlägsen den animaliska.

Hur kan det då vara möjligt att den mat som i dag konsumeras till så stor del kommer från animalier?

Om vi tar oss en titt på skolornas, sjukhusens och arbetsplatsernas matsedlar, om vi noterar vilken mat som serveras i hemmen och om vi frågar människor i olika åldrar om deras matvanor, oavsett var i världen vi befinner oss, så kan vi konstatera att jordmänniskans kost fortfarande till mycket stora delar består av animaliska ingredienser.

Dessa vanor strider ju mot allt bättre vetande.

Visst är det märkligt.

Ja, men framför allt känns det sorgligt. Att dessa ytterst ohälsosamma och helt absurda kostvanor alltjämt över huvud taget existerar kan man ju tycka är en i det närmaste olöslig gåta – och att de sedan förekommer i en så förkrossande omfattning gör naturligtvis hela den jordiska tillvaron till en rent djävulsk mardröm. För att inte tala om det fullständigt avskyvärda och sinnessjuka mördande som allt detta makabra och vedervärdiga köttätande kräver – eller vilket oerhört resursslöseri och vilken vansinnig miljöförstöring denna bestialiska livsstil för med sig.

I den politiska debatten verkar det vara tabu att ens nämna de fasansfulla omständigheter som är förknippade med köttätandet – det finns följaktligen en fruktansvärd rädsla för att råka trampa någon köttätare på tårna och av den orsaken kanske förlora några röster. Eftersom de flesta jordmänniskor alltså fortfarande ser förtäring av animalisk föda som en självklarhet, något man inte kan vara utan, och därmed också vägrar inse det ohållbara i att fortsätta med just denna skadliga ätstörning, för det är just precis vad det handlar om, en mycket allvarlig ätstörning, så tvingar man samtidigt sig själv till ett förlängt deltagande i en uppseendeväckande förnuftsvidrig, helt galet fördärvbringande och redan på förhand förlorad brottnings-

match mot alla de vittgående och kraftigt ödeläggande verkningar som den så fatala dödsåskådning man själv representerar medför.

Att den verkliga sanningen på detta område är så svår att komma åt beror till stor del på att de individer som tjänar ofantliga summor pengar på att jordmänniskorna är så sjuka som de i dag är också ser till så att den hälsobringande sanningen, som givetvis är ett stort hot mot alla dessa dödsåskådningens förkämpar, hålls tillbaka, med hjälp av lögner, propaganda, mutor, allsköns hot och i vissa fall även mord.

Hela denna mörka, grymma och helveteslika teater – fullständigt överbelamrad med slaktade kroppar, sjukdomar, lidanden och komplett idioti – ger oss givetvis omisskännliga bevis på både djup tragik och en i högsta grad brottslig verksamhet. Vi får här sålunda se vad ett fullfjädrat djävulsmedvetande är kapabelt till.

Det krävs ju inte särskilt mycket eftertanke för att inse hur fruktansvärt fel en förkrossande majoritet av jordmänskligheten för närvarande går, när det gäller valet av livsmedel. Man väljer sorgligt ofta animalier, vilket jag menar inte är några verkliga livsmedel – snarare dödsmedel. Det handlar således om en oerhört tragisk och ödesdiger ätstörning – en total urspårning.

Jag vet givetvis att de flesta jordmänniskor inte alls håller med mig om det som jag här förmedlar, utan i stället kraftigt och upprört protesterar:

”*Nej, nej, stopp, stopp! Så kan det väl inte vara? Och vad var det han sa om ätstörning? Vi vet ju alla att köttätandet absolut inte är någon ätstörning. Det är dessutom viktigt att vi får i oss kött, fisk, ägg och mejeriprodukter av olika slag. Det är ju både nyttigt och gott!*”

Dessa vilseledda och okunniga personer anser sig dock ofta vara mycket välinformerade och kunniga – så att i deras närvaro kalla köttätandet för en ätstörning och en urspårning väcker ofta ont blod.

Att däremot håna dem som försöker bryta sig loss från den svårt desorienterade, köttätande flocken, att hävda att dessa individer är hjärntvättade och helt säkert även drabbade av ortorexi, eller att sprida grova lögner, som köttindustrins lobbyister ständigt ägnar sig åt – det verkar vara helt okej.

Ja, det är sannerligen ett märkligt och inte så lite sjukt samhälle som vi i dag lever i.

Naturligtvis så är jag väl medveten om att köttätandet ännu är långt ifrån att diagnosticeras som någon ätstörning.

Men vad beror detta på?

Ja, dels att det inte finns en chans att den stora och beklagligt oupplysta flocken skulle godta detta, dels att det återigen är så att de flesta människor oavsett nationalitet, samhällsklass, ålder eller kön är ledsamt okunniga om vad detta beteende i verkligheten betyder – att det i längden alltid leder till stort elände, i form av sjukdomar och för tidig död. Man är dessutom helt ovetande om att vi jordmänniskor i dag har hunnit så pass långt i vår utveckling att animaliska livsmedel för länge sedan upphörde att vara gynnsamma för våra kroppar.

Så därför, på basis av denna resoluta och dödliga okunnighet, kan det inte uppfattas som trovärdigt att intag av animalier skulle kunna klassas som en ätstörning. Många är alltså de individer som vägrar att inse sanningen – och förnekar denna in i döden. Detta agerande är dock inte så konstigt, eftersom de under hela sina hittillsvarande liv har hjärntvättats av köttindustrins lögnaktiga reklamkampanjer och alla de vansinniga påståenden som under så lång tid oavbrutet har spytts ut från diverse så kallade experter och medier av alla slag. Det ligger en fruktansvärd och dräpande cynism i botten på de argument som så länge framförts och nu mer än någonsin predikas av dessa grovt vilseledande källor, som så oerhört många människor fortfarande tar för trovärdiga. Därtill så har man ju fått lära sig att om vi resonerar kring en ätstörning, då handlar det om anorexia nervosa, bulimia nervosa, hetsätningsstörning eller någon annan specificerad ätstörning – men absolut inte om det så vanliga och för väldigt många i det närmaste heliga köttätandet!

Nej, nej, nej!

Jo, just precis så är det faktiskt.

Konsumtionen av animalier är en global ätstörning av gigantiska mått. Det finns ingen annan ätstörning i vår värld som ens är i närheten av just denna på alla sätt så katastrofalt lidandeskapande och destruktiva animaliekonsumtion. Det finns faktiskt ingenting positivt att säga om denna förtäring.

Karnismen är följaktligen en abnorm, sjukdomsframkallande och dödsbringande – ja, på alla tänkbara vis extremt problematisk – livsstil, som vi snarast måste komma bort ifrån. Den animaliska fö-

dan befrämjar nämligen inte längre jordmänniskans hälsa. Nej, våra kroppars organ och celler får jobba hårt för att vi ska kunna tillgodogöra oss den lilla näring som finns i dessa animalier. Det var länge sedan vi lämnade det stadiet när kött och fisk var tjänlig föda för oss. Våra kroppar var då grövre och mer robusta, mer lika rovdjurens dito. Nu har vi utvecklats till att bli mer känsliga varelser, både på det fysiska och det andliga planet. Vi kommer allt längre ifrån köttätandets och dödandets epok. Att människan ändå håller på med detta är inget annat än en tragisk och mycket problematisk eftersläpning i utvecklingen, som helt bygger på gamla traditioner, som för länge sedan borde stoppats och i dag endast kunnat läsas om i historieböckerna. Vanan har blivit så djupt ingrodd att det faktiskt fortfarande finns väldigt många människor som tror att vi behöver äta kött för att överleva.

Ett oerhört nonchalant, arrogant och fullkomligt ansvarslöst yttrande man ofta hör från köttätare är att man inte skulle klara sig utan att äta kött – bara därför att det är så gott.

Hur man kan hålla fast vid ett sådant argument, när man vet hur mycket skada detta förfarande innebär för allt och alla, utom då möjligtvis för ens egen egoistiska smakupplevelse, är inte något annat än fruktansvärt stötande och visar tydligt hur långt ifrån en riktig och kärleksfull människa man verkligen är. Dessutom har vi ju den mörka karma som vi drar på oss, i och med köttätandet, att tänka på.

Vi måste återigen påminnas om naturens lagar – den energi vi ger ut går i kretslopp, vilket alltså betyder att den ovillkorligen kommer tillbaka till oss själva. Vi behöver således förstå vad detta på alla vis skadliga beteende verkligen innebär, inte bara för stunden, utan också vad det leder till i längden. Så länge man fortsätter med att stoppa i sig dessa animalier, så bidrar man ju naturligtvis till att de här djuren plågas och slaktas. Man göder alltså mördandet, till synes utan att bry sig eller ha en aning om vad det är man egentligen sysslar med.

När vi summerar alla redan nämnda grova överträdelser av de eviga livslagarna med den vettlösa antibiotikaanvändning som man i dag ser inom stora delar av världens djuruppfödning, och till sist även plussar på med den stress som djuren utsätts för innan de slaktas och som naturligtvis sätter sig i köttet, kan vi utan några

större svårigheter konstatera att ett hundraprocentigt dödsmedel har skapats. Oftast så dödar det inte direkt, för då hade det ju naturligtvis ganska snabbt tagits bort. Nej, det drar ut på lidandet och dödar långsamt. Vi får svårare och svårare att fungera i samhället – att tänka och dra egna slutsatser blir, om det inte redan är omöjligt, alltmer besvärligt. Minnet sviker, värken i olika delar av kroppen blir svårbemästrad, organ efter organ överbelastas, skadas och ger så småningom helt upp, vilket leder oss till en alltför tidig död. Men oftast får vi plågas en hel del innan det är dags att lämna in vår hårt sargade rymdkostym för återvinning.

Vi står naturligtvis också utan skydd för olyckor, krig och allehanda naturkatastrofer så länge vi bidrar till allt detta lidande och dödande. Jag vet att de flesta människor inte vill höra eller se någonting som har med dödandet av djur att göra – och vad som blir den självklara följden av detta. Jag betonar naturligtvis inte alla dessa hemskheter för att plåga någon, inte heller för att jag tycker att det är roligt att skrämma människor, eller för att jag vill få dem att må dåligt av någon annan egoistisk anledning.

Nej, jag gör detta för att jag ser det som ett bra sätt att försöka inspirera människor att förändra sina liv, så att var och en kan leva ett friare, friskare, lyckligare, mer utvecklande och betydligt längre liv. Jag gör det för djurens skull. Jag gör det för vår planets skull. Jag gör det för alla små mikroväsens skull. Jag gör det för att jag vill ha ett samhälle där vi inte drabbas av en massa tråkigheter som krig, olyckor, naturkatastrofer, fattigdom, svält och sjukdomar. Jag gör det för att jag är övertygad om att vi kan skapa något som är så oerhört mycket bättre än det som vi har i dag. Jag gör det för människans skull. Jag gör det för allas vårt bästa – för varje levande väsens skull. Jag gör det för Guds skull.

Oj, det där lät väldigt pretentiöst.

Kanske det, men det handlar egentligen bara om att förstå vad ens eget agerande leder till. Vill man verkligen göra något riktigt bra för sig själv och alla ens medväsen, både inre och yttre, så kräver det att man rannsakar sig själv – för att komma underfund med vad i ens liv som leder till bra respektive dåliga resultat. På detta sätt kommer man så småningom fram till vad man behöver göra för att kunna stimulera den kreativa och uppbyggande, den kärleksfulla och livsbejakande sidan hos sig själv, vilket givetvis också leder till

att man kan uppmuntra och hjälpa sin omgivning att göra detsamma. Det handlar återigen om att lära sig leva i överensstämmelse med de eviga livslagarna, att använda sig av logik och kärlek i allt man gör. När man väl har förstått detta, så inser man också hur oerhört mycket man själv kan bidra med. Vi är såklart inga små betydelselösa, hjälplösa individer, som bara styrs av slumpen eller några andra yttre, mäktiga krafter, som vi inte själva kan påverka.

Nej, vi har allt i våra egna händer. Det är just detta vi måste lära oss. Vi har en hundraprocentig makt över våra öden. Vi är alla fria individer i ett evigt och oändligt samhälle, där allt vi gör får logiska konsekvenser. Varje väsen tillför helheten något alldeles unikt, och vi är alla exakt lika viktiga. Vi är både individuella och sociala varelser – var och en av oss skapar i varje ögonblick sin egen framtid, samtidigt som hen samarbetar med resten av universum, vare sig hen vill eller inte. Vi är för evigt sammanlänkade. Tillsammans bildar vi ett outplånligt och gränslöst universum, ett sanningens och den verkliga kärlekens väsen – som bär namnet Gud.

Vi är ett!

Här vill jag återigen hänvisa till det **Tredje testamentet**. I detta finns nämligen en ovärderlig hjälp för den som strävar efter att förstå sig själv, sin närmaste omgivning och hela universum, både vad gäller den fysiska och den andliga delen. Det som där presenteras är just den ultimata kunskap som vi alla behöver och som är helt nödvändig för att vi ska kunna ta oss fram till det stadium som gör oss till riktiga människor, med kosmiskt medvetande.

Det räcker dock inte med enbart teoretiska kunskaper. Vi behöver såklart tillämpa dem i praktiken också – och då är det, precis som alltid, träning som gäller.

En vakenhet, en klarhet i tänkandet och en genuin vilja att arbeta sig fram till den äkta sanningen är givetvis helt grundläggande egenskaper när man vill ha svar på vad våra tankar och handlingar har för djupaste orsaker, och vad de ger oss för resultat i olika sammanhang. När man väl begriper detta, och så småningom börjar erhålla svaren på sina frågor, så kan det såklart i vissa fall betyda att man tvingas genomgå något av en personlig kris. Då är det också av yttersta vikt att man lär sig vad mörkret, allt lidande och det rena helvete som man ibland tvingas genomgå verkligen betyder, vad det fyller för funktion, och hur man ska göra för att undvika

detta i framtiden.

Också det här hjälper oss Martinus med – hans kosmiska analyser är kristallklara på alla punkter. Med denna kunskap kan vi lugnt betrakta allt det så kallade onda. Vi förstår dess ursprung och vet vad vi behöver göra för att undgå att trassla in oss i sådana tråkigheter. Vi inser också att det ibland är av godo att må dåligt och börja tycka illa om ett visst beteende, även om det är ens eget. Det är ju inte så att man är en dålig människa för att man gör något fel. Alla gör vi fel – vi gör det dessutom väldigt ofta – och det är ju faktiskt konsekvenserna av våra misstag som utvecklar oss. För övrigt så är det viktigt att känna till att ingen urspårning är så svår att den inte kan rättas till.

Våra eviga liv, som ibland tar plats i fysiska kroppar, består av ett evigt lärande och en evig underhållning. Vårt samvete talar om för oss när vi gör något som inte stämmer med vår uppfattning om vad som är rätt eller fel, och ju mer utvecklade vi blir, desto mindre samvete behöver vi, eftersom vi gör allt mindre fel – för att så småningom inte ha något samvete alls, just därför att vi inte längre är i behov av något sådant. Vi har då utvecklats till just de riktiga människor som vi under mycket lång tid strävat mot att bli, med en totalt felfri moral. Vi kan då inte längre göra fel – vi gör allt rätt.

Men detta fullkomliga tillstånd ligger en bra bit in i framtiden, vilket sannerligen inte är särskilt svårt att förstå, när vi ser oss omkring och på olika sätt upplever vad som händer i vår värld.

Vi översköljs dagligen av en mängd olika sorters reklam, propaganda och en ofantlig mängd rena lögner. Detta sker dessutom i en frapperande strid ström, som det minsann inte är lätt att värja sig emot.

Vad ska man tro?

Vad är sant och vad är lögn?

När det gäller just kosten så finns det alltså fortfarande, på grund av all lögnaktig och helt vilseledande information från de mörkaste krafterna, väldigt motsägelsefulla uppgifter om vad som är bra och vad som är dåligt för oss människor att förtära.

Det är naturligtvis ytterst sorgligt, för det är just här som människan kan göra sina största och enklaste förändringar – förändringar som är både genomgripande och ofantligt viktiga, ur ett flertal olika synvinklar.

Antalet sjuka människor är i dag groteskt stort, och just människans vämjeliga behandling av andra djurarter är alltså, som jag tydligt beskrev i föregående kapitel, den överlägset största orsaken till att det är på det viset.

Martinus, den andliga vetenskapens mästare, har försett oss med ovärderlig kunskap i detta ämne och inom många andra områden som har med förståelsen av våra liv och hela universum att göra.

Här kommer vi återigen in på hur futtig den politiska debatten är, så länge man inte ser helheten i tillvaron – så länge man inte förstår att hela vår materiella värld styrs av en andlig dito. Det är nämligen på den andliga sidan som det verkliga livet finns, alltså det som skapar och styr hela vår materiella värld.

Alla de sjukdomar som jordmänniskan ständigt drabbas av är en kusligt omfattande brydsamhet och beror alltså endast på okunskap och massiva lögnkampanjer från de enormt vinstgivande industrier som tjänar på att vi människor hålls sjuka.

Men med hjälp av den sanna kunskap som ju faktiskt finns tillgänglig i dag skulle den största delen av detta enorma dilemma kunna åtgärdas tämligen enkelt och snabbt.

Alla sjukdomar har i grunden att göra med ett felaktigt tänkande, enligt Martinus. Och detta kommer var och en att förstå, när man inser att ens tankar är det första stadiet i ens vidare utveckling. Det är nämligen just här som man skapar förutsättningarna för sitt kommande agerande. När vi väl har kommit underfund med detta, så begriper vi också hur viktigt det är att tänka rätt, till exempel när det gäller att välja vilken kost vi bör hålla oss till. Det finns i dag mycket väl underbyggd forskning som visar att en omläggning till vegansk kost skulle minska världens sjukdomar drastiskt. Den växtbaserade kostens fördelar är ovedersägliga och totala.

Här tycker jag att det är på sin plats att rekommendera några av de absolut bästa och viktigaste böcker som finns i världen i dag när det gäller kost och hälsa. Vi får här lära oss hur vi förebygger alla de sjukdomar som i dag plågar oss jordmänniskor, men också hur vi blir kvitt sjukdomar och allehanda obehag som vi redan har dragit på oss, alltifrån mindre till ytterst allvarliga. Dessutom finns här, i vissa av böckerna, mycket delikata recept på de absolut nyttigaste maträtter man kan tänka sig. Jag hoppas att du tar dig tid att läsa någon eller några av följande mästerverk:

- **”Den idealiska födan”**, skriven av **Martinus**.
- **”Konsten att inte dö”**, författad av **Michael Greger** och **Gene Stone**.
- **”Kinastudien”**, skriven av **T. Colin Campbell** och **Thomas M. Campbell**.
- **”Pigg & glad med raw food”**, författad av **Vibeke Amdisen**.
- **”Den växtbaserade kosten”**, författad av **Maria Felding** och **Tobias Schmidt Hansen** .
- **”Medial läkning”**, **”Medial läkning – Kostguiden”**, **”Medial läkning – Sköldkörtelns hemlighet”**, **”Medial läkning – Leverns okända kraft”**, **”Medial läkning – Sellerijuice”**, **”Medial läkning – Läk med detox”**, **”Medial läkning – reviderad & utökad”**, **”Medial läkning – Hjärnhälsa”** och **”Medial läkning – Handlingsplan för hjärnhälsa”**, alla skrivna av **Anthony William**.

Anthony William är världens enda nu levande medicinska medium. Hans böcker har sålts världen över i miljonupplagor – och alla har legat överst på försäljningslistorna. Detta är inte utan fog, eftersom hans förklaringar till sjukdomars upphov och hur man ska bete sig för att bli frisk har hjälpt miljoner människor att återfå hälsan – detta gäller individer med alltifrån lättare till livshotande sjukdomar.

Anthony får alla sina medicinska kunskaper helt och hållet från Medkänslans Ande (Spirit of Compassion), som han kom i kontakt med första gången vid 4 års ålder. Denna andliga röst har därefter, oavbrutet, försett honom med hälsoinformation, både gällande diagnoser och behandlingar.

Här kommer vi alltså åter in på den andliga vetenskapen.

Anthony beskriver den här andliga rösten som en röst helt utanför honom själv, som talar direkt in i hans öra:

”Det är en oberoende källa, helt separerad från mina tankar.”

Anthony William är i dag lite drygt 50 år gammal och har alltså, ända sedan barnsben, ägnat sitt liv åt att hjälpa människor att bli fria från sina sjukdomssymtom. Denne filantrop är mycket generös med alla sina helande kunskaper. På internet förmedlar han massor med viktig och ytterst välgörande information – helt gratis.

Jag rekommenderar alla, både friska och sjuka, att besöka webb-

platsen **Medical Medium** (**www.medicalmedium.com**). Här får vi alltså tillgång till banbrytande kunskap, kostnadsfritt, som i de flesta fall ligger årtionden, ibland århundraden, framför den kunskap som finns tillgänglig inom dagens hälso- och sjukvård, särskilt när det handlar om kroniska sjukdomar, där man verkligen famlar i blindo, men där Anthony ger klara besked.

Bland väldigt många av dagens så kallade hälsoexperter förekommer mycket allvarlig felinformation och rena myter, inte bara när det gäller orsakerna till sjukdomar och hur man ska bära sig åt för att bli frisk igen, utan även när det handlar om hur man ska bete sig för att förebygga sjukdom. Dessa galenskaper blir totalt tillintetgjorda av Anthony. Han förklarar på ett logiskt sätt vad som orsakar alla dessa sjukdomar, som ingen annan tycks ha en aning om varifrån de kommer eller hur man ska göra för att bota dem. Han klargör även varför vår kost spelar en så viktig roll om vi vill förebygga eller återhämta oss från sjukdom – vad vi bör förtära och vad vi måste undvika.

Jag vill gärna att vi tittar lite närmare på några av de absolut viktigaste bitarna i det stora hälsopussel som vi alla tvingas till att någon gång på allvar ge oss i kast med. För att kunna nå den fullkomliga hälsan är det nämligen ett måste att varje liten pusselbit hittar sin rätta plats.

Låt oss börja med att belysa och röja undan några extremt djupgående villfarelser, som för närvarande florerar som aldrig förr inom sjukvården. Det handlar först och främst om de så kallade kroniska sjukdomarna. I dag får ju väldigt många patienter beskedet att deras sjukdomssymtom beror på antingen deras egna defekta gener eller att de har drabbats av någon autoimmun sjukdom.

Detta är naturligtvis bara ett sätt för läkarkåren att slippa forska vidare i sina patienters problem. När man inser att man inte har en aning om vad som ligger bakom alla de märkliga symtom som många människor drabbas av i dag, och därför såklart heller inte kan erbjuda någon adekvat behandling, så väljer man det lättaste alternativet, nämligen att skylla på generna eller de autoimmuna sjukdomarna. Man har alltså helt enkelt för dåliga kunskaper för att kunna erbjuda någon verklig hjälp. Man brukar dock inte vara sen med att skriva ut mediciner, även om man inte vet vad patienten lider av. När sedan biverkningarna slår till, så finns det ju alltid mer

mediciner att ta till, som hjälper mot just dessa biverkningar. När så dessa mediciners biverkningar blir för jobbiga, så finns det naturligtvis andra mediciner mot just dessa biverkningar – och så vidare och så vidare och så vidare. Till sist är patienten så fullmatad med gifter att kroppens organ kollapsar och ger upp, ett efter ett, varpå sjukvården kan stryka ännu en från de svårbehandlades lista. När denna sorts död, som är så förfärligt vanlig i världen i dag, inträder, så är det naturligtvis en befrielse för alla inblandade – och då har såklart läkemedelsindustrin redan tjänat en fruktansvärd massa pengar på denna olyckliga individ.

Dagens sjukvård göder således den alltmer groteska läkemedelsindustrin – en industri som i sin tur har som högsta prioritet att göra sina ägare till mångmiljardärer.

Det som skapar detta besynnerliga och mäkta sjukliga tillstånd är givetvis jordmänniskornas dödsåskådning. Man har vant sig vid så bisarra kostvanor och en i övrigt så fatalt nedbrytande livsstil att man gjort sig helt beroende av mediciner av olika slag – till stor glädje för alla läkemedelsbolag. De flesta individer fortsätter hellre med en sjuk och letal livsstil, vars ingredienser framför allt består av dödens mat, tobak, alkohol, droger och läkemedel, i stället för att ägna sig åt en klok och livgivande livsstil, där inga läkemedel behövs – detta är ett solklart faktum.

Inom sjukvården är det alltså fortfarande så att man inte har tillräckligt med kunskaper för att kunna behandla grundorsakerna till de sjukdomar man ställs inför, eftersom man ännu inte vet vilka dessa verkligen är. Många av dem som arbetar inom sjukvården gör dock ett fantastiskt jobb, men trots detta tvingas man inom vissa områden koncentrera sig på att endast lindra symtomen, med hjälp av en mängd varierande giftblandningar, vilket givetvis bara fyller på problemen.

Man gissar och gör så gott man kan, men är fortfarande långt ifrån att förstå livet och dess eviga livslagar, varför ett äkta helande tycks vara omöjligt. Och så som jordmänniskan för närvarande lever, så är det just det – omöjligt. Det går inte att erhålla ett friskt liv med en mördande dödsfilosofi – det är en total omöjlighet. Det spelar ingen roll hur skicklig sjukvårdspersonal som finns tillgänglig. Mänskligheten måste ta sig bort från den dödens återvändsväg som man nu under lång tid självsäkert och utan någon som helst efter-

tanke klampat allt längre in på.

Hur ska något kunna bli helt rätt, när man ständigt gör fel?

När sjukdomssymtomen alltså blivit för påträngande, vilket såklart indikerar att något är fel, så väljer människan inte sällan att dämpa smärtorna med olika mediciners nedbrytande gifter, vilket innebär att man dels kopplar bort det viktiga larmsystem som allt ivrigare signalerar att något är galet, dels ökar belastningen på levern och övriga organ – alltmedan man fortsätter med sin felaktiga livsstil.

Det här är självfallet ett mycket olyckligt förfaringssätt, som i längden garanterat leder till katastrof.

Vad säger då Martinus om jordmänniskans besvärliga sjukdomar och dessas orsaker?

Ja, han har också här en hel del synnerligen viktig och helt livsavgörande information att förmedla, bland annat följande:

Då det är ett alltöverstrålande faktum att det inte är någon livsbetingelse för människorna att äta animalisk föda, utan att de tvärtom kan få sjukdomar och besvär i sin organism av denna grova kost, är det inte så märkligt att sjukdomar florerar över hela världen. Det gör inte saken bättre att människorna samtidigt inte drar sig för att i sin organism inta allsköns giftämnen, alkohol, nikotin, narkotika och liknande. Oerhört många sjuka människor världen över – ja, miljoner och åter miljoner – fyller stora sjukhus, mycket ofta till sista plats, på grund av organiska sjukdomar som uppstått genom onaturlig kost och onaturliga drycker. En mängd av dessa sjukdomar har sin rot i jordmänniskornas intag av animalisk föda och andra onaturliga nyttjandesituationer. Men detta är så att säga helt omedvetet för massorna själva. De är starkt suggererade genom flockmedvetandets massuggestion, som nästan orubbligt håller människorna bundna till den animaliska kostens blodiga och dräpande princip. Människorna är i kosthänseende i kompanjonskap med lejonet, tigern, hyenan och ormen. Härtill kommer så den stora ansträngning det kostar mänskligheten att hålla miljontals människor utbildade som läkare och sjuksköterskor och andra medarbetare på sjukhus, uteslutande upptagna av sjukvård, uteslutande för att sköta de miljontals människor som är sjuka på grund av sin felaktiga skötsel och omsorg om sin egen organism.
(Den eviga världsbilden, del 4, st. 38:18)

På tal om hälsa och sjukvård, så ska vi uppmärksamma ytterligare några mycket viktiga skeenden, som i våra dagar förmörkar vår värld på ett ytterst obehagligt sätt.

När vi ser på all den handel som sker med alkohol, narkotika och tobak, så måste vi också inse att denna i grund och botten är förklätt folkmord.

De fattigas elände ökar, alltmedan efterfrågan på alkohol, tobak och andra droger skjuter i höjden. Detta sker samtidigt som sjukvården överbelastas och behovet av fler fängelser och häkten ökar. Det är först och främst den del av befolkningen som numera av många anses som ”överflödig” som drabbas på olika sätt, alltså dels de som bor i gettona i rika länder, dels alla de som bor i de fattiga länderna. Det handlar således huvudsakligen om en jakt på de individer som redan har det svårast, de allra mest utsatta. Dessa människor frestas ständigt av den dödens reklambyrå som medelst massiva lögnkampanjer och djävulskt illvilliga lockelser gör allt för att få dem att köpa gift i form av tobak, alkohol och andra dödande droger. De rika länderna säljer alltså död till de fattiga. Detta gör man dels för att tjäna så mycket pengar som möjligt, dels för att minska konkurrensen inom handeln.

Det är ett samhällsklimat som är så cyniskt att man har svårt att tro att det förekommer. Men ju mer vi lär oss om vilken nivå det jordmänskliga djävulsmedvetandet för närvarande befinner sig på, desto mer självklara blir dessa grymheter. Vi tvingas följaktligen återigen bevittna den gränslösa girighet och totala hänsynslöshet som i våra dagar är så dominerande.

De fattiga länderna utsätts också för rent brottsliga påtryckningar, som oftast sätter dem i en situation där de mer eller mindre tvingas att köpa västvärldens alla dödliga produkter. De rika länderna ska naturligtvis tjäna så mycket pengar som möjligt på dessa överflödiga människor, innan man sätter in den definitiva dödsstöten.

USA går naturligtvis i bräschen när det gäller detta kriminella och fullständigt avskyvärda agerande. Man har ju även under lång tid mycket idogt arbetat med att sprida sin fantastiska ”demokrati” till ett stort antal av världens övriga länder, och i samband med denna välgörenhet ”skänkt” den interna militären i dessa länder, där speciella dödsskvadroner oftast ingått, all möjlig terrorutbildning, främst inom de mest populära grenarna – tortyr och mord. Man har dess-

utom bistått med enorma mängder vapen och avsevärda mutor till högerextrema diktatorer och deras medhjälpare, så att dessa marionetter på ett enkelt och effektivt sätt har kunnat bekämpa och utrota socialarbetare, fackföreningsaktivister, lärare och så vidare – helt enkelt alla män och kvinnor som inte hyllat det militära och helt USA-styrda, högerextrema etablissemanget och som på grund av detta klassats som fullkomligt livsfarliga kommunistiska extremister.

Vi ska också vara väl medvetna om att när USA säger att man bedriver ett krig mot droger, så menar man att man bedriver krig mot de utländska droghandlarnas vinster. Det är just dessa vinster som Vita husets drogbaroner vill komma åt. De vill givetvis även skaffa sig de bästa förutsättningarna att bedriva egen droghandel i frihandelns namn, precis som med vapen, samtidigt som de vill förstöra för sina konkurrenter.

Målet är maximal ekonomisk vinst, samtidigt som man vill rasera så stora delar som möjligt av andra länder, i första hand de stater där det finns något inslag av socialt eller kommunistiskt inflytande. I just dessa länder är det specifika syftet att ställa till med största tänkbara katastrof, bland annat med hjälp av en extremt aggressiv drogförsäljning. Man vill helst göra dessa nationers hela befolkning till knarkare, som då naturligtvis kommer att belasta sina respektive nationers sjukvård enormt, vilket kommer att föra med sig att USA:s militära insats för att kuva dessa länder blir liten men effektiv.

USA använder sig främst av sju synnerligen kraftfulla dödsmedel för att hålla resten av världen i schack – militär, vapen, terror, droger, dålig mat, lögner och propaganda. Detta depraverade land har länge varit och är utan tvekan fortfarande den överlägsna mästaren i den ultimata dödsåskådning som i nuläget regerar på vår jord.

Hela detta skeende är såklart både sinnessjukt och sorgligt.

Låt oss därför ägna oss åt att i stället försöka hitta de bästa vägarna till den högsta livsåskådningen. Kanske kan vi inspirera även de väsen som i dagsläget befinner sig i det djupaste mörkret till att dra sig bort från krig, droger och annat elände, för att så småningom förstå vad som verkligen behövs för att skapa ett liv i kärlek och fullkomlig harmoni.

En av många väldigt viktiga saker att tänka på, om man vill skapa de bästa förutsättningarna för att kunna leva ett hälsosamt liv, är att undvika alla de oerhört skadliga och sjukdomsframkallande dieter

som det görs så mycket reklam för i dag – till exempel LCHF, Atkins-metoden och andra märkliga och synnerligen dåraktiga fettdieter och diverse andra ohälsosamma dieter, som givetvis har skapats endast för att gynna någons bankkonto. De flesta människor i den rika världen i dag äter alldeles för mycket fet mat. När denna föda dessutom till största delen består av animalier och enorma mängder av tillsatser av olika giftighetsgrad, så blir vi tvungna att än en gång konstatera att den moderna och på många områden så upplysta människan i detta fall, alltså när det gäller att förse sin kropp med bästa möjliga drivmedel, visar tydliga tecken på ren dårskap. Det går inte att komma ifrån – en förkrossande majoritet av dagens jordmänniskor ägnar sig åt en total och fullkomligt livsfarlig urspårning när det gäller att välja vilken mat man stoppar i sig.

Men hur ska man då bete sig om man inte längre vill ha en roll i denna sjuka och dödsbringande matpjäs – om man vill komma bort från alla de här djävulska dödsmedlen?

Ja, det finns egentligen inte så mycket att välja på. Du måste helt enkelt lära dig vad din kropp verkligen behöver för att fungera på bästa möjliga sätt, och därefter omsätta denna teori i praktiken.

I dag har vi tillgång till mycket bra och dessutom lättillgänglig information, både i böcker och på internet. Läs gärna de böcker som jag nyss rekommenderade. Både Michael Greger och Anthony William sprider sina oerhört viktiga kunskaper om kost och hälsa, inte bara i sina böcker, utan även via internet, helt gratis. Dessa mycket breda och djupa kunskaper är guld värda, inte bara för dem som är sjuka, utan även för de människor som ännu känner sig friska och vill fortsätta med detta, vilket tyvärr inte är det lättaste i dag, med all den mördande reklam som vi oavbrutet översköljs med.

En allvarlig oriktighet som under ganska lång tid har spridits över världen – och som fortfarande gör det, både snabbare och vidare än någonsin – är, som jag tidigare nämnde, diagnosen autoimmun sjukdom. Enligt Anthony William finns det egentligen inget som heter autoimmuna sjukdomar, kroppen angriper nämligen aldrig sig själv. En annan mycket populär förklaring till att vi blir sjuka är att våra gener skulle vara orsak till detta, vilket, i vissa fall, är klart möjligt, men mycket långt ifrån så vanligt som man i dag vill göra gällande.

Men vad är det då som ligger bakom alla dessa så mystiska och kroniska sjukdomar?

Anthony William menar att orsakerna är virus, bakterier och allehanda gifter som vi människor har samlat på oss – och fortsätter att samla på oss i en obehagligt strid ström.

Men hur ska vi då göra för att bli friska igen, om nu sjukvården inte kan hjälpa oss?

Bland det första vi måste göra är att plocka bort de rena dödsmedel som butikerna fortfarande envisas med att kalla för livsmedel. Det gäller att komma underfund med, på djupet, vad som hjälper och vad som stjälper. Vi behöver således inse att väldigt mycket av det som vi har lärt oss om vad som är nyttigt att äta och dricka är till stora delar felaktigt. Vi måste helt enkelt lära oss på nytt, och den här gången har vi mycket goda möjligheter att se till så att det blir den riktiga och sunda kunskapen som fäster i våra sinnen.

Ett par i högsta grad livsnödvändiga åtgärder är dels att hjälpa våra organ att bli kvitt alla de gifter som vi under vår livstid har bjudit in till ett gratis boende i våra kroppar, dels att se till så att vi inte göder de virus och bakterier som ställer till med problem av olika slag.

De flesta av oss är följaktligen i stort behov av en väl genomtänkt och skonsam avgiftning, som renar oss från allehanda gifter och patogener. Dessutom är det ett ofrånkomligt krav att vi ändrar livsstil – från dödligt giftig till sund och giftfri. Vi behöver lära oss att ta hand om inte bara oss själva, utan också vår omgivning och vårt inre mikrokosmos, på ett helt nytt sätt, där en stark vilja, ett stort tålamod och en fullständigt sann och hälsobringande kunskap – som ligger helt i linje med de eviga livslagarna – är av absolut avgörande betydelse. Det handlar om att plocka bort allt skadligt – och ersätta detta med det allra mest helande.

Det är därför av yttersta vikt att vi tar oss tid till att analysera våra obetänksamma beteenden, och att vi gör det på ett verkligt seriöst sätt, med hjälp av den genuint sanna kunskap som vi i dag faktiskt har tillgång till. Martinus, Anthony William och Michael Greger ger oss de otvivelaktigt bästa och ur alla synvinklar mest hälsosamma kostrekommendationer man kan tänka sig.

För dig som vill finna en väg ut ur den galet katastrofala kosthållning som i våra dagar av många faktiskt anses som helt normal och hälsofrämjande, och som dessutom förespråkas av vissa så kallade

experter, som dock inte är något annat än fullkomliga analfabeter när det gäller förståelsen för hur kroppen fungerar och vad vi verkligen behöver för sorts näring, följer här synnerligen viktig information. Den som anammar dessa råd och dessutom bygger på med den gedigna kunskap som förmedlas av Martinus, Anthony William och Michael Greger kommer garanterat att skapa en verkligt hälsosam, omtänksam och kärleksfull tillvaro för både sig själv, sin omgivning och sitt inre universum.

Väldigt många människor har blivit lurade att i hälsans tecken använda sig av olika sorters mycket märkliga och allvarligt skadliga produkter, i vissa fall till och med dödliga. Detta ser vi upprepas gång på gång, via en så vämjelig och himmelsskriande lögnaktig reklam att man blir förvånad över att dess sort fortfarande, med den kunskap som i dag finns, tillåts visas, särskilt när man vet att den enda anledningen till dessa produkters existens är att tjäna pengar på ovetande och i många fall av sjukdom hårt drabbade människor. Det som här händer är utan gensägelse ett anmärkningsvärt hånfullt och exceptionellt avskyvärt brott mot allt vad moral, ansvar och respekt heter.

En av alla dessa bisarra och mycket hälsovådliga produkter är den av många så hyllade fiskoljan, som jag menar genast borde förbjudas. Den är dyr, totalt värdelös och förgiftar dessutom din kropp till den grad att du så småningom kommer att drabbas av en eller flera mystiska sjukdomar, där de fruktade demenssjukdomarna är några av de allra mest djävulska.

Avlägsna dessutom omedelbart ägg och mejeriprodukter, eftersom dessa är favoritföda för virus och bakterier. Plocka också bort kött, fläsk, fisk, hummer, krabbor, räkor, sniglar, musslor och dylikt, så fort som möjligt. Den animaliska födan ger dig över huvud taget inga fördelar, varken när du är frisk eller sjuk. Även om du älskar denna mat och inte tycker att den ger dig några som helst problem, så kommer den så småningom att göra dig sjuk.

Dessutom så leder ditt ätande av animalier till att ditt framtida öde blir dystert – du drar ovillkorligen på dig mörk karma. Förutom de sjukdomar som du kan drabbas av, så har du inget skydd mot krig, naturkatastrofer och allsköns hemska olyckor. Det är nämligen den dräpande energi som du själv, vid intagandet av animalisk föda, har sänt ut, som i någon av dessa former kommer att återvända till dig.

Det är således av absolut avgörande betydelse att man övergår till en helt växtbaserad kost, om man vill skapa verkligt fina förutsättningar för att kunna erhålla en god hälsa och dessutom åstadkomma en hänsynsfull och kärleksfull tillvaro för sig själv, sin omgivning och sitt inre universum. Detta är dock inte tillräckligt för att garantera perfekt hälsa. Det som också är av stort värde, och i vissa fall helt nödvändigt, är att mer exakt känna till vilka örter, grönsaker och frukter som är de mest effektiva när det gäller att hjälpa oss att bli av med de bråkstakar som eventuellt har invaderat våra kroppar. Man behöver även veta vilka livsmedel man ska undvika, både när man är frisk, för att inte bli sjuk, och när man är sjuk, för att kunna bli frisk igen. Det finns nämligen en del födoämnen även inom växtriket som man bör avstå från – som till exempel gluten, majs, soja, vinäger, kakao, koffein, matcha, rapsolja och andra industriellt framställda, ohälsosamma oljor, såsom majsolja, palmolja, tistelolja och sojaolja. Undvik även läskedrycker, näringsjäst, fermenterad mat, citronsyra, formaldehyd, konserveringsmedel, natriumglutamat (E620–625), aspartam och andra syntetiska sötningsmedel, all genmodifierad mat och olika smaksättningar, som exempelvis naturliga aromer och artificiella smaker av olika slag. Alla produkter som innehåller alkohol, tobak och någon form av narkotiska preparat vet nog de flesta att man ska undvika, om man vill ha en bra hälsa.

Vidare bör man också tänka på att om man ska salta maten, så är det bäst att använda sig av havssalt eller bergssalt – och att göra det i väldigt små mängder.

Dra också ner på fettkonsumtionen. Detta är väldigt viktigt, bland annat för att din kropp ska kunna avgiftas på ett effektivt sätt. För mycket fett täpper dessutom till dina blodkärl och kommer efter hand att ge dig ett högt blodtryck och så småningom fina förutsättningar för att drabbas av en kraftig stroke och/eller hjärtinfarkt. Mycket fett i blodet gör det även betydligt svårare för immunförsvaret att sköta sitt jobb. Fettet är också i vägen för insulinet, när detta ska öppna upp våra celler för kolhydraterna, vilket ofta successivt leder fram till diabetes. En annan viktig omständighet att känna till är att ju större fettlager som våra kroppar bär på, desto större möjligheter för virus och bakterier att finna en skyddad och, för dessa ovälkomna gäster, perfekt miljö att föröka sig och trivas i.

Det finns dock vissa nyttiga oljor, såsom kokosnötsolja, olivolja, valnötsolja, solrosolja, sesamolja, avokadoolja, druvkärnolja, mandelolja, makadamiaolja, jordnötsolja och linfröolja. Men även dessa oljor bör man vara restriktiv med. Det bästa fettet är det man får i sig när man äter till exempel avokado, kokosnöt, oliver och olika sorters nötter och frön.

Kolhydrater är kroppens främsta energikälla, eftersom de är lättast att omvandla till energi. De är nödvändiga både för hjärnaktivitet och för fysisk aktivitet.

Kosttillskott kan i vissa lägen också behövas, som hjälp för att stärka upp våra kroppar och för att bekämpa alla de virus, bakterier och gifter som ställer till med problem av olika slag. Även på detta område är det av yttersta vikt att vi är noggranna i våra val. Vi ska bara använda oss av de tillskott som är av absolut högsta kvalitet.

Också i denna bransch finns det nämligen goda möjligheter för producenter att tjäna stora pengar, vilket givetvis innebär att en betydande del av denna marknad är fylld av i stort sett värdelösa produkter. De viktiga vitaminer och mineraler som tillskotten ska ge oss är inte sällan av katastrofalt dålig kvalitet, och har därtill ofta legat lagrade alldeles för länge för att vara verkningsfulla. Men inte nog med det, ty de här redan så misshandlade tillskotten innehåller för det mesta även en hop med billiga tillsatser, såsom animaliska ingredienser, alkohol och andra olämpliga substanser, vilka såklart helt förstör dessa produkter, ibland till den grad att de faktiskt blir hälsofarliga.

Anthony William har utomordentligt bra koll på var man kan hitta de absolut bästa, renaste och mest verkningsfulla tillskotten. Han rekommenderar därför oftast i första hand produkter från företaget Vimergy, som han anser är ett av världens definitivt bästa i just den här branschen, kanske det allra bästa. Dess produkter finns i flytande form, som pulver och som kapslar.

Anthony ger oss även de bästa tipsen när det gäller vilka tillskott som vi bör använda oss av för att hålla oss friska, och han förmedlar dessutom väldigt exakt information om vilka tillskott som vi, om vi är sjuka, behöver i våra olika läkningsprocesser, beroende på vilka sjukdomar vi lider av.

Jag vill här nämna fyra tillskott, av märket Vimergy, som Anthony William menar är en bra grund för i stort sett alla människor:

- Vitamin B12 – i form av adenosylkobalamin och metylkobalamin.
- Zink – i form av flytande zinksulfat.
- Vitamin C – i form av Micro-C.
- Citronmeliss – i flytande form.

I Anthonys böcker finns också ett flertal mycket verkningsfulla avgiftningskurer, alla perfekt anpassade för att lämpa sig även för de mest känsliga individerna. Jag vill också att du ska veta att den här andliga kunskapen, som Anthony sprider så generöst via böcker och helt gratis via internet, har hjälpt miljontals människor över hela världen. Det är faktiskt så att under de senaste åren har allt fler av de mest insiktsfulla läkarna på detta klot börjat ta till sig av hans livsnödvändiga handledning, vilket naturligtvis är mycket glädjande.

Anthony William kan alltså, som jag nyss nämnde, inte bara sätta fingret på vad som är orsakerna bakom människors svåra lidanden, utan också förmedla den information som är nödvändig för att ett tillfrisknande från alla de mycket varierande och besvärliga hälsoproblem som i våra dagar plågar mänskligheten ska vara möjligt.

Kom också ihåg, med tanke på vad Martinus förklarar för oss, att det aldrig är för sent att lära sig något nytt eller att göra någon förbättring i sitt leverne, eftersom vi är eviga varelser. Det vi kanske inte märker någon nytta av i detta liv, kommer oss helt visst till gagn i våra framtida inkarnationer. Allt vi lär oss och allt vi upplever lagras i våra talangkärnor – det utvecklar oss och gör oss klokare.

Man hör dock ofta, sorgligt nog, många människor säga att de är så gamla att det inte spelar någon roll om de gör några förbättringar i sina liv, det är ändå för sent.

Inget kan vara mer fel!

Allt du gör – när du än gör det – formar ditt framtida öde. Om du inte hinner se resultaten av förändringarna i detta liv, så kommer du garanterat att se dem i nästa och de därefter följande. Detta är en absolut sanning – och givetvis en mycket viktig sådan!

Vill vi ha ett harmoniskt och friskt liv, så måste vi jobba för det. Vi är alla olika, och vi befinner oss, var och en, i en unik situation. Vissa av oss kanske inte behöver göra så stora förändringar, medan andra är i akut behov av jättelika förändringar.

Det kan självfallet vara svårt att ändra på gamla ingrodda vanor –

och svårare blir det ju om man behöver göra det på så många områden att man nästan inte känner igen sig själv efteråt.

Men kom ihåg att du inte behöver göra allt på en gång. Det viktiga är att du tar ditt första steg på vägen mot en perfekt hälsa och ett liv i fullständig harmoni – för det är dit vi alla ska komma, någon gång.

Jordmänniskan är onekligen i ytterst stort behov av att lära sig att tänka rätt, för att sedan även kunna göra rätt.

Vi vet att våra tankar spelar en mycket viktig och helt avgörande roll i våra liv. Tankarna styr våra handlingar, och har vi felaktiga tankar om vad som är bra för oss, så kommer vi såklart att göra sådant som får oss att må dåligt, bland annat att välja fel mat att stoppa i oss. Det är ju också så att negativa tankar under en längre period sätter ner immunförsvaret och gör oss mer mottagliga för alla sorters sjukdomar.

En annan sak som är oerhört viktig att förstå är att var och en av oss har ansvar för ett helt universum, som är fullständigt beroende av vad vi gör.

Just det, ett helt universum!

Våra kroppar innehåller nämligen ett oändligt antal levande väsen, vilkas liv i hög grad påverkas av våra tankar och handlingar. När vi på djupet har tagit till oss denna kunskap, så kommer vi också att göra mer medvetna och kärleksfulla val i våra liv.

Det handlar alltså om att vi ska se till så att våra organ, våra celler och alla andra små levande väsen, vilkas hemvist är våra kroppar, ska få tillbringa sina liv i en så harmonisk och livsbejakande miljö som möjligt. Ju bättre tillvaro vi skapar för dessa små väsen, desto bättre kommer vi själva att må.

Martinus skriver en hel del om detta så oerhört viktiga ämne:

Detta mikrokosmiska liv är av olika kvalitet, på gott och ont. Då de mellankosmiska väsendena med sina särskilda tankearters kvaliteter drar till sig och ger plats för inkarnation av mikroliv av motsvarande kvalitet i sina organismer eller fysiska kroppar, förstår man här hur viktigt det är att skapa sina tankeformer på ett sådant sätt att de utgör en så hög, god och kärleksfull kvalitet som möjligt. Därigenom får vi sålunda det sundaste och mest utvecklade mikrolivet och dettas materia inkarnerat i vår organism.
(Den eviga världsbilden, del 1, symbol 14, st.19)

Det här är således en fundamental och synnerligen viktig insikt, som vi alla någon gång måste anamma – det som du utsätter ditt mikrokosmos för, kommer makrokosmos att utsätta dig för. Ditt samarbete med alla de organ och små mikroväsen som din kropp består av kommer att bli mer och mer fullkomligt allteftersom du gör förbättringar i din livsstil. Resultatet av detta alltmer finstämda lagarbete blir givetvis att varje väsen i din kropp får ett mer harmoniskt, lyckligt och kärleksfullt liv. Kom dock ihåg att det handlar om att göra förändringar som håller i längden, för det är inte meningen att du ska gå tillbaka och ta upp de gamla ohälsosamma vanorna igen, så fort du börjar känna dig bättre.

Vi vet ju alla att vi behöver ett flertal speciella näringsämnen för att våra kroppar ska fungera – vatten, kolhydrater, proteiner, fett och olika sorters vitaminer och mineraler.

Men vad består egentligen den verkliga näringen av?

Ja, ytterst sett så är det solljus. All mat du äter består av bundet solljus, som frisätts i din kropp när maten bryts ned. Och eftersom solljuset består av elektromagnetiska vågrörelser från den andliga världen – vi kan alltså säga att det handlar om medvetandekrafter och dess utsida, som vi kallar elektricitet – så är det just dessa som håller oss friska och vid liv. Därför är det viktigt att vi får så rent och lättillgängligt solljus som möjligt in i våra kroppar, vilket vi får genom att inta den renaste och mest lättupptagliga föda vi kan hitta – som för närvarande alltså är den ekologiska växtbaserade födan.

Vi behöver frukt, bär, grönsaker, örter och diverse frön och gryn i vårt nuvarande utvecklingsstadium, eftersom våra kroppar är konstruerade som de är. Men så småningom, när vi utvecklats vidare, kommer vi bara att leva på den mest lättillgängliga födan, som är frukter och bär – för att i nästa steg, ännu längre in i framtiden, klara oss på endast ren luft och rent, koherent solljus.

När vi har nått så långt i vår utveckling behöver vi heller inte någon sjukvård, eftersom vi då kan behandla oss själva, med våra högpsykiska krafter. Vi kommer till och med att kunna materialisera och dematerialisera oss själva under en period, som en slags övergångsfas, innan det är dags att helt gå upp i de andliga världarna, där vi kommer att tillbringa eoner av tid – innan det åter är dags att kliva in i den fysiska delen av ett nytt spiralkretslopp.

Detta förklarar Martinus på ett synnerligen ögonöppnande, tydligt

och välformulerat sätt. Han har i det **Tredje testamentet** försett oss med de absolut mest livsnödvändiga kunskaperna, i form av logiska analyser – en kärleksfull hjälp till självhjälp. Dessa insikter, som han med hjälp av sin kosmiska klarsyn kunnat delge oss, får oss att komma underfund med livet och allt som hör därtill samt ger oss den guidning som vi behöver för att vi själva så småningom ska kunna urskilja och på det djupaste planet verkligen förstå den absoluta sanningen om allt.

För att nå denna högsta visdom, så räcker det dock inte med enbart teoretiska kunskaper, hur omfattande dessa än är. Nej, det är nämligen av helt avgörande betydelse att dessa insikter tillåts nå ett sådant djup inom oss att vi även omsätter dem i praktiken – att vi tillämpar dem i vår vardag, i alla möjliga situationer.

Vår omfattande och spännande uppgift är följaktligen att studera och använda oss av de eviga sanningar som nu alltså finns tillgängliga för oss alla på denna underbara planet. Vi gör så gott vi kan, som de livets forskare vi är. Allt som vi upplever ger oss erfarenheter, som kommer att vara oss till gagn i framtiden. Vi gör fortfarande väldigt ofta fel, men det är just dessa avvikelser från det korrekta som utvecklar oss, får oss att tänka och slutligen göra rätt. Var och en av oss ska ju onekligen bli en fullkomlig, självständigt tänkande individ, som helt på egen hand ska kunna urskilja vad som är sant och vad som är falskt. Vi närmar oss sålunda alltmer den riktiga människozonen.

Martinus skriver:

Och ju mer vi alltså närmar oss den verkliga människozonen, desto mer finner vi att väsendena är fria från grova materiella begär, såsom hämndbegär, råa materiella förlustelser, jagandet efter gods och rikedom och så vidare. Dessa väsens fysiska intressen har alltså blivit mycket försvagade till förmån för andliga intressen, för verklig kunskap, verkligt skapande och verklig kärlek. Inom dem börjar således en förklarad tillvaro att gry.
(Livets Bog, del 1, st. 176)

Med hjälp av kärleken till vår nästa och den rena sanningen – den helige Ande – som Martinus har begåvat oss med i form av **Tredje testamentet**, ska vi således ta de sista stegen i vår utveckling till att bli riktiga människor.

Vi jordmänniskor är för närvarande sannerligen i stort behov av att skapa ordnade förhållanden i vår värld, och för det fordras ett livskraftigt, starkt fundament, bestående av kärlek till vår nästa och praktiserandet av livets eviga lagar.

Martinus menar att för att vara i samklang med skapandet av ett gudomligt fredsrike och nå den absoluta harmonin och lyckan på jorden, så måste vi luta oss mot den gudomliga visdomen och därmed det stora budet:

”Älska varandra!”

Det gäller alltså för oss att i största möjliga mån begagna oss av den över allt annat dominerande, den effektivaste och överlägset största, den aldrig sinande, den livgivande, den oförstörbara, den outsläckliga, den eviga, den oändliga, den odödliga, den klara, den rena, den sanna, den logiska, den osjälviska, den verkliga, den absolut äkta kärleken – allkärleken – Guds levnadsart.

Denna kärlek genomsyras av fullkomlig sanning, visdom och logik, och den står som slutsegrare i alla spiralkretslopp, där den fyller varje fullt utvecklat medvetande.

Allkärleken är lika med den högsta sanningen. Den är vackrast, och den är evig och oändlig. Denna oerhörda livskraft är det starkaste och mest genialiska fundamentet i varje fullkomligt konstverk inom livets alla områden – den är hela universums grundton.

Denna stabila och hjärtliga grundton begåvar var och en av oss, i ett visst skede av vår utveckling i varje spiralkretslopp, med ett alldeles eget allkärlekssinne, som successivt växer till sig, för att till sist, efter mången inkarnation, nå sitt fullkomliga stadium.

Martinus skriver bland annat följande om detta allkärlekssinne:

Universums grundton, allkärleken, som i verkligheten behärskar alla företeelser, är en värld eller ett element som fördolt är närvarande för allmänheten på samma sätt som ljuset fördolt är närvarande för den blinda människan. Och liksom ljusets närvaro efter hand under årtusendena åstadkom synsinnets tillblivelse hos de levande väsendena, åstadkommer universums grundton eller allkärleken att allkärlekssinnet blir till hos det levande väsendet. I kraft av detta sinne blir väsendet inställt på att endast se allt i allkärlekens sanna ljus.

(Livets Bog, del 5, st. 1725)

Vi kommer alla att nå en nivå i vår utveckling där vi inte längre kan medverka till något som helst lidande. Vi har då lämnat dräpandets kultur, den dödsåskådning som bara leder till sjukdomar, lidanden och död. Vi har inte längre hjärta att göra något levande väsen illa. Vi förstår till fullo vad det innebär att leva enligt livets eviga lagar. Vi har kommit till insikt om hur allt hänger ihop.

Vi kan se hur perfekt alla delar av vårt universum, allt som finns i mikro-, mellan- och makrokosmos, tillsammans utgör den mest fulländade Gudomens symfoniorkester, där varje levande väsen spelar sin del på ett sätt som ingen annan kan. Vi kan höra den eviga kosmiska sanningens symfoni ljuda genom det oändliga världsalltet, där varje ton har sin obestridda och viktiga uppgift att fylla. Vi upplever hur hela detta evigt levande opus ekar genom världsrymden i ständiga variationer, melodiöst och fullkomligt, i en elyseisk ocean av harmoniska toner, där livets oändliga berättelse ger oss hela den kosmiska sanningen om allt.

Vi har nått dithän att vi har förmågan att betrakta den helt kompletta bilden av den eviga och oändliga, i allkärleken vilande, tillvaron. Vi fylls av en vördnad för livet, för varje levande väsen, litet som stort. Vi inser, på det djupaste planet, att vi alla bidrar med våra samlade erfarenheter på absolut bästa möjliga sätt, att vi alla samspelar för universums bästa, och att vi gör det genom att i varje ögonblick inta vår självklara plats i den gränslösa och för alltid existerande helheten.

När vi i både tanke och handling i varje skede följer kärlekens väg, när vårt högmod har ersatts av ödmjukhet, när vi lever i sanningens tjänst och i fullkomlig förening med livets eviga lagar, då har vi blivit riktiga människor. Då gör vi alltid rätt, helt i linje med den absoluta moralen, logiken och sanningen. Vi har då full insikt i universums hela struktur, både på det andliga och det fysiska planet. I detta allkärlekens, sanningens och logikens högsta medvetande förstår vi så äntligen hela universum, hela Gudomens eviga och oändliga allkärlek, allvishet och allmakt.

Vi har nått fram till den fullständiga kännedomen om livet, att det är evigt, oändligt och i alla lägen logiskt, och att det har den högsta formen av kärlek – nästakärleken eller allkärleken – som bas.

Vi har nu blivit vägen, sanningen och livet.

Vi har blivit fullkomliga människor – Guds avbilder.

Vi förstår nu att allt är mycket gott.

Nästakärlekens makt är större än atombombens, som Martinus så målande och klokt uttrycker det.

För att komma i total kontakt med allkärleken och livets eviga lagar krävs naturligtvis oerhörda insikter och ett fullt utvecklat medvetande. Vi jordmänniskor är följaktligen i stort behov av att vakna upp ur vår på många sätt zombieliknande tillvaro.

Att ändra sitt levnadssätt kräver naturligtvis en viss grad av ansträngning – och ibland kan det kännas väldigt jobbigt. Därför är det såklart en stor fördel att ha tydliga mål med sina förändringar – och att dessutom känna en stark motivation att genomföra dem och göra dem hållbara. Ju bättre kunskaper man har om varför man gör det man gör, desto lättare blir det att knuffa bort de jobbiga tankarna till förmån för den nya, sunda vägen.

Det är givetvis inte meningen att någon ska tvingas in i dessa förändringar, för då kommer det bara att bli som en sorts dressyr, som inte kommer att fungera i längden.

Nej, det är viktigt att det är du själv som fattar alla de avgörande besluten i ditt liv. Och för att detta ska fungera på bästa möjliga sätt, så är givetvis en genomgripande sann kunskap A och O.

Martinus ger oss mycket värdefull information om hur smaksinnet kan undermineras och mer eller mindre sättas ur spel. Han klargör också vad vi, i ett så prekärt läge, behöver göra för att omskapa detta sargade smaksinne, så att det åter fungerar som det är tänkt. Smaksinnets uppgift är ju att i medvetandet skapa motvilja inför onaturliga och ohälsosamma födoämnen, samt att skapa längtan efter en naturlig och hälsosam kost.

Köttätarens smaksinne är sålunda helt vilse, i och med att det inte framkallar avsky för animalierna, utan tvärtom gör så att dessa upplevs som aptitliga. Att njuta av något som är fördärvligt, något som man med hjälp av sin smak absolut borde finna motbjudande, är såklart ytterst riskabelt och hälsovådligt.

Martinus påpekar hur oerhört viktigt det är att jordmänniskorna vänjer sig av med att äta djurens kroppsdelar – att detta är en ödesdiger last som man snarast bör avveckla.

Det här kan emellertid visa sig vara förfärligt svårt. Det kräver ofta både en stark vilja och ihärdig träning, eftersom det deformerade

smaksinnet måste omskapas, så att det återfår sitt naturliga motstånd mot all skadlig föda, vilket bara kan ske genom en tillvänjning till de välgörande och genuina livsmedlen.

Det som gör denna tillvänjning så besvärlig är att de gynnsamma och sunda matvarorna, på grund av det förvända smaksinnet, inte smakar särskilt gott, utan till och med kan väcka avsmak.

Fast precis som tobak, alkohol och många andra naturstridiga och sjukdomsbringande njutningsmedel var klart motbjudande före tillvänjningen, men efter hand blev njutbara och eftertraktade, kommer de naturenliga och hälsobringande näringsprodukterna också så småningom att upplevas som välsmakande och lockande.

En annan anledning till att det kan vara svårt att helt upphöra med köttätandet är att det fortfarande är så vedertaget att äta animalier. Det ses oftast som självklart, nyttigt, nödvändigt och oantastligt och är därmed för det mesta inte ens i närheten av att kritiseras eller ses som en last som man måste vänja sig av med.

Martinus skriver:

Att nämnda last är allmänt förekommande, så tillvida att föräldrar och syskon, far- och morföräldrar och deras föräldrar, vänner och bekanta etcetera i regel också är offer för denna, det förändrar ju inte principen eller upphäver lastens verkningar, men bländar däremot i många fall individens förnuft, så att han inte ser klart på det aktuella området, utan just på grund av dessa omständigheter ibland rent av suggereras att tro att hela det felaktiga näringsproblemet inte är felaktigt utan fullständigt i kontakt med naturen och därför också i kontakt med ett sunt liv. Det är givet att en sådan inställning av medvetandet har en absolut dräpande effekt på viljan att göra det naturliga. Sådana förblindade individer skulle därför aldrig någonsin kunna bli av med suggestionen och därmed komma bort från lasten, om inte just de eviga lagarna, på vilka allt i naturen är baserat, gjorde att en last aldrig i något fall kan existera utan att ge upphov till en undergrävning av organismen i fråga, alldeles oavsett i hur hög grad den framstår som en njutning för individen i fråga. Och det är denna undergrävning, i form av alla existerande organiska sjukdomar, som är den största agitatorn för människornas utveckling fram till den riktiga människofödan.
(Den idealiska födan, kap. 8)

Martinus menar alltså att det som till sist kommer att leda mänskligheten fram till den riktiga födan är det lidande och de sjukdomar som den felaktiga födan för med sig. Han tydliggör att den skriftliga och muntliga upplysningen är strålande komplement till lidandet, vilket gör att utvecklingen går snabbare för de varelser som hunnit genomgå ett så stort mått av lidande att de blivit mottagliga för just den teoretiska formen av påverkan och därför har lust och energi att rätta sig efter den, men att det också finns individer som ännu inte är mottagliga för teoretisk undervisning.

Martinus förklarar vidare:

För övriga varelser saknar undervisning eller teoretisk påverkan all betydelse. För dem är ännu den narkotisk-animaliska näringskällan på grund av det felaktiga och onaturliga smaksinnet ännu ett slags gungfly, ett slags flugpapper som de inte kan frigöra sig ifrån. Sjukdomarna eller lidandet är därför för dessa varelser det enda talande eller verkningsfulla språket, och det tillkommer var och en att vara tolerant och förstående gentemot sådana varelser, ty de har ännu inte förmågan att fatta eller begripa situationens allvar.
(Den idealiska födan, kap. 8)

Att sprida betydelsefull, sann information och att inspirera varandra till användning av just de metoder som är de absolut bästa och mest kärleksfulla när det handlar om vår utveckling mot ljuset och den sanna kunskapen, och att dessutom göra detta på ett ödmjukt och klokt sätt, bidrar såklart i allra högsta grad till att föra jordmänskligheten framåt – mot freden, mot ljuset, mot hälsan, mot allkärleken och mot den ultimata och oförvanskade sanningen.

Kom ihåg att det är du som avgör hur ditt framtida liv ska se ut.
Det är dina tankar och handlingar som formar ditt framtida liv.
Allt du gör spelar roll – ingenting är meningslöst.
Minsta lilla förbättring är ett steg i rätt riktning.
Var sann mot dig själv och din omgivning.
Var vänlig mot dig själv och alla andra människor.
Var vänlig mot djuren.
Var vänlig mot naturen.

Förutom alla de tips och rekommendationer angående kost och hälsa som jag vid det här laget redan har presenterat, så vill jag för

alla er som är intresserade av idrott, och dessutom kanske gärna vill förbättra era idrottsliga prestationer, men även för alla er andra, som kanske inte alls är intresserade av idrott, rekommendera en film som visades på de svenska biograferna hösten 2019, nämligen **”The game changers”**, regisserad av **Louie Psihoyos**.

Allt fler toppidrottsmän- och kvinnor väljer numera en växtbaserad kost. Det finns naturligtvis många olika anledningar till detta faktum, men ett gemensamt argument för just den här kategorin människor torde vara att de vill förbättra sina resultat på idrottsarenan. Det är ju självklart att de som tävlar på toppnivå måste lära sig att ge sina kroppar det bränsle som är det absolut bästa – och i dag finns det så mycket kunskap inom detta ämne att det inte råder någon som helst tvekan om att det är just den växtbaserade kosten som är det överlägset bästa drivmedlet. Att sedan många väljer denna föda också för djurens, naturens och hela mänsklighetens bästa är naturligtvis glädjande och dessutom självklart, åtminstone för dem som har kommit så långt i sin humana utveckling.

Vilken typ av kost man väljer att förse sin kropp med är således av helt avgörande betydelse, dock inte bara för hur man själv vill må, utan också för vilken värld man vill leva i – antingen en värld där sjukdomar, lidanden och grymheter dominerar, eller en värld där sundhet, glädje och nästakärlek råder.

Varje gång du väljer ett veganskt mål mat i stället för ett med animalier, så gynnar du både djuren, miljön, andra människor, dig själv och hela ditt inre universum. Och väljer du dessutom en helt och hållet vegansk livsstil, så blir ju resultatet fullkomligt!

Du har följaktligen en kolossal makt. Tänk på det – det är stort.

Det är också intressant att jämföra resursanvändningen vid produktionen av vegetabilier kontra animalier:

- Det går åt 5 000 liter vatten för att producera 1 kg ost.
- Det går åt 16 000 liter vatten för att producera 1 kg nötkött.
- Det går åt 700 liter vatten för att producera 1 kg äpplen.
- Det går åt 250 liter vatten för att producera 1 kg potatis.
- Det går åt 180 liter vatten för att producera 1 kg tomater.
- Det går åt 130 liter vatten för att producera 1 kg sallad.
- Det går åt 10 kg spannmål för att producera 1 kg kött.

Maten räcker alltså till betydligt fler individer om man väljer att få i sig den näring man behöver genom att äta vegetabilierna direkt, i stället för att gå den miljöförstörande, komplicerade, garanterat sjukdomsbringande och dräpande omvägen via animalier. Likväl ökar efterfrågan på kött, fisk, ägg och mejeriprodukter i världen.

Detta står givetvis i skarp kontrast till allt sunt tänkande. I dag vet vi ju hur fruktansvärt ogynnsamma dessa animaliska produkter är, inte endast för vår hälsa, utan även ur alla andra perspektiv – vilken gigantisk miljöförstöring de orsakar, vilken grym och rent djävulsk behandling alla inblandade djur utsätts för, vilket skrämmande mörkt öde vi skapar för oss själva genom att delta i denna sataniska massaker samt att detta abnorma sätt att producera mat, som är ett resursslöseri av enorma mått, hör samman med en fasansfull hungersnöd och svält för en stor del av jordens befolkning.

Vi tvingas sålunda här konstatera, utan några som helst omsvep, att det hela i verkligheten rör sig om en mycket allvarlig och totalt sanslös urspårning – som ger oss tydliga och chockerande bevis på den primitivitet, den kusliga blodtörst och den till synes bottenlösa dårskap som jordmänniskan fortfarande besitter.

Mer än 75 procent av all mark för livsmedelsproduktion i Sverige går till att utfodra djur. Enligt en rapport från Naturskyddsföreningen består svensk odling av två lika stora kategorier, som tillsammans står för 85 till 90 procent av allt som odlas. Dessa kategorier är vall, det vill säga klöver och gräs, som blir till djurfoder, samt spannmål. Av det spannmål som odlas i Sverige äts endast 13 procent direkt av människor, i form av bröd, pasta, flingor etcetera. Den stora majoriteten, 68 procent, går i stället till djurfoder.

Även globalt beräknas mellan 75 och 83 procent av odlingsarealen gå till djurutfodring. Nu kanske någon undrar varför detta är ett problem. Jo, det är ett extremt ineffektivt sätt att producera mat på. Om vi äter djur, ägg och mejeriprodukter får vi endast ut 10 procent av de ursprungliga kalorierna djuren matades med. Låt oss därför göra ett tankeexperiment där alla de grödor som produceras går direkt till mat för människor, i stället för att dirigeras in på den allt annat än välgörande omvägen via djur. På detta sätt skulle vi kunna mätta 4 miljarder fler människor än vi kan i dag. Vi skulle öka mängden tillgängliga kalorier för konsumtion med 70 procent.

Miljöförstöringen vid produktionen av animalier är gigantisk. Förutom det ineffektiva i att producera mat genom att ta en omväg via djur, så är kött och mejeriprodukter en stor miljöbov. 1 kg svenskt nötkött ger i genomsnitt ett utsläpp på 26 kg koldioxid, vilket kan jämföras med mellan 0,2 och 1,5 kg koldioxidutsläpp för produktion och transport av 1 kg baljväxter. Importerat nötkött har ofta, jämfört med svenskt, en betydligt större miljöpåverkan – och kan i vissa fall generera dubbelt så stora utsläpp. Jordmänniskans stora hunger efter alltmer animalier har varit den huvudsakliga drivkraften bakom en fullkomligt absurd skövling av regnskog. Denna så livsviktiga skog huggs och bränns ned för att skapa nya betesmarker åt köttdjur och för att ge plats åt en intensiv odling av grödor, som huvudsakligen består av soja, och som till största delen blir djurfoder i framför allt västvärlden. Dessa vittomfattande odlingar innehåller mestadels grödor som är genmodifierade och intensivt besprutade med giftiga bekämpningsmedel och andra kemikalier, vilket givetvis bara bygger på de redan oöverskådliga problem som här breder ut sig, bland annat i form av en minskad biologisk mångfald. Ett annat globalt och ofantligt stort miljöproblem när det gäller produktionen av animalier är den enorma mängd avföring, urin och slaktavfall som denna lugubra sysselsättning för med sig. Detta är således ännu en mörk sida av en totalt förnuftsvidrig verksamhet, som ju hela denna blodiga dödscirkus egentligen är, och som också den sköts på ett horribelt och mäkta ansvarslöst sätt. Djurfabrikerna och slakterierna är två fasansfulla varianter av de fullkomliga helvetesanläggningar som i ett skrämmande stort antal finns utspridda här på vårt jordklot, där man ständigt ägnar sig åt de grövsta överträdelserna av livets eviga lagar. Man sysslar därtill med en fortlöpande miljöförstöring av djävulska mått, på många olika sätt, och på åtskilliga ställen runt om i världen släpper man ut sitt avfall direkt i mark, luft, sjöar, hav och vattendrag. Det är dessutom så att tillväxthormoner, antibiotika och andra mediciner, som de flesta djurfabriker proppat sina djur fulla med, givetvis finns i stora mängder i allt som kommer från de här djuren, och därför också på mångahanda sätt ställer till med svåra miljöproblem. Dessa i högsta grad problematiska substanser kommer självklart så småningom även att finna olika vägar in i våra kroppar, som, i många fall, redan är allvarligt tyngda av allehanda gifter. Jordmänniskan har här således, med

hjälp av sitt för närvarande helt kompromisslösa och exceptionella djävulsmedvetande, lyckats skapa sig ett helvetiskt problem, som är extremt sjukdomsframkallande och dessutom helt onödigt.

Angående jordmänsklighetens många urspårningar skriver Martinus följande:

Det finns bland vår tids människor en mängd urspårningar, både sexuella och sådana som består av överdrivet bruk av narkotika och alkohol. Sådana urspårningar kan i kommande inkarnationer bringa människor in i större eller mindre sinnesslöhet, eller leda till medfödda fysiska defekter, som de urspårade väsendena efter några inkarnationers förlopp kommer att ha övervunnit. Dessa väsen, som tidigare gått igenom en urspårnings mörka tillstånd, kommer att vara särskilt rustade med erfarenheter och förmåga till medlidande, så att de, när de har återvunnit sin hälsa, blir de allra bästa hjälpare och vägledare för medmänniskor som befinner sig i ett liknande urspårat tillstånd som de själva har genomgått. Det är alltså riktigt att ”det inte finns något ont som inte har något gott med sig”, som ordspråket säger. Detta betyder emellertid inte att jag därmed vill rekommendera mina medmänniskor att bli urspårade inom de ovannämnda områdena, det är möjligt att uppnå de nödvändiga livserfarenheterna utan att gå denna väg. Visserligen kan ingen jordisk människa uppnå kosmiskt medvetande annat än genom erfarenheter och däribland obehagliga erfarenheter, som i sig själva är ett slags urspårningar. Kosmiskt sett är det faktiskt på det sättet att så att säga hela den jordiska mänskligheten av i dag på en mängd områden är urspårad. Detta säger jag naturligtvis inte som kritik eller som uttryck för att jag är förargad över tillstånden. Den jordiska mänskligheten kan inte vara annorlunda för ögonblicket, eftersom den är på väg från ett djuriskt tillstånd till ett riktigt människotillstånd. Men den kan bli annorlunda, och den kommer att bli annorlunda.
(Martinus artiklar, Kosmos: nummer 11/1996, ”Livskraftens ursprung”)

Jag vill i detta sammanhang också gärna rekommendera filmen **”Hippocratic hypocrisy”**, där vi får se hur USA:s sjukvård och så kallade läkemedelsindustri har byggts upp och finansierats. Det är

ganska skrämmande att bevittna hur hela det hälsovådliga och i många fall dödsbringande sätt att tänka och agera kring hälsa och sjukvård, som inleddes i USA några år in på 1900-talet och som sedan spred sig till stora delar av övriga världen, fortfarande håller majoriteten av jordmänskligheten i ett brutalt och mycket stadigt grepp, trots att detta till stora delar felaktiga sätt att se på sjukdomar, dessas orsaker och hur man bör bekämpa dem gång på gång har visat sig vara förödande. Det är helt uppenbart att den lömska lobbyism som genom åren utövats av den här branschens farligt vilseledande agenter och deras profithungriga, hycklande uppdragsgivare ekonomiskt sett har varit mycket lönsam för dessa skrupelfria små figurer, men för åtskilliga av alla dem som använt sig av deras inte sällan mer skadliga än hälsosamma produkter har det, föga förvånande, i stället blivit en ytterst kostsam affär, sett ur ett både ekonomiskt och hälsomässigt perspektiv.

Här kommer lite fler boktips för den vetgiriga forskaren, för den som gärna vill fördjupa sig i och försöka förstå livets mångfasetterade verklighet:

- **”Den nionde insikten”**, **”Den tionde insikten”** och **”Visionen – att leva med den nya andliga medvetenheten”**, alla skrivna av **James Redfield**.
- **”Flow”**, författad av **Mihály Csíkszentmihályi**.
- **”Hemligheten”**, **”Kraften”**, **”Magin”**, **”Hjälten”**, **”Den största hemligheten”** och **”Hemligheten – dagens visdomsord”**, alla skrivna av **Rhonda Byrne**.
- **”Bryt ovanan att vara dig själv”**, **”Tänk dig frisk”** och **”Hitta din övernaturliga kraft”**, alla skrivna av **Joe Dispenza**.
- **”Övertygelsens kraft”**, **”The wisdom codes”**, **”The divine matrix”**, **”Resilience from the heart”**, **”The God code”** och **”Pure human”**, alla författade av **Gregg Braden**.
- **”Tro, dogmer och biologi”** och **”The honeymoon effect”**, båda skrivna av **Bruce H. Lipton**.

Att skapa ett ljust och kärleksfullt tankeklimat är oerhört viktigt i alla sammanhang, inte minst för att lägga grunden till en god hälsa.

Martinus hävdar att alla sjukdomar innerst inne beror på tankefel:

Man börjar förnimma den sundhet som genomströmmar blodet, för tanken – det vi tänker, medvetandet som strömmar genom hjärnan i detta ögonblick – är inte bara något som försiggår därinne, det är väldiga vågor som vibrerar omkring oss. Tankarna har till uppgift att vara livskraft för blodet, muskulaturen och alla organ. Våra tankar består av de olika grundenergierna, och alla de tankar vi tänker har en förbindelse med de olika delar som organismen består av. Instinkten har med muskulaturen att göra. Intelligensen har med hjärnan och nervsystemet att göra, alltså med atomkraften nere i mikrokosmos, för tomrummet mellan atomerna i hjärnregionerna och i nervsystemet består av intellektuell kraft. Blodet och andningssystemet är uppbyggda av atomer och elektroner och så vidare. Det är ytterst små partiklar, ytterst små stjärnsystem, med tomrum emellan, som är mycket, mycket större än partiklarna. Detta tomrum är bara ett fysiskt tomrum – det är fyllt av det känslotillstånd, av de känslotankar, vi tänker. Det är så viktigt vad vi tänker, för det är tankarna som ger livskraft till organismens olika delar. Felaktiga tankar gör organismens funktioner felaktiga, och därigenom uppstår sjukdomar. En ond tanke kan urarta till att bli en cancersvulst. Det låter märkligt, men det kommer människorna efter hand att upptäcka.
(Storkursen, st. 52)

Det gäller alltså att förstå hur viktiga våra tankar är – att ständigt träna oss i att tänka logiskt och kärleksfullt. När vi har lärt oss att behärska detta till fullo – och därmed ständigt bär med oss ett sunt tankeklimat samt agerar utifrån detta – så kan vi inte göra fel. Vår visdom och nästakärlek har då skapat en så ren och stark aura att lidanden inte längre kan nå oss. Vi lever då i allkärlekens namn, helt i enlighet med livets eviga lagar och den fullkomliga moralen.

Det handlar sålunda om att med hjälp av de rätta, kärleksfulla tankarna göra oss immuna mot alla tråkigheter, såsom sjukdomar, olyckor, krig, naturkatastrofer, fattigdom och svält.

När vi har nått så långt, så har vi på djupet förstått den helt äkta sanningen om livet och Gudomen, och vi kan därmed endast agera som de kärleksfulla väsen vi blivit. Vi har då nått det stadium i vår utveckling där vi är onåbara för den mörka karma som vi tidigare, i

vårt bristfälliga leverne, skapat – och som ännu inte har hunnit komma tillbaka till oss. Vi har således välsignats med det som man brukar kalla för syndernas förlåtelse – det är nämligen just detta som är den verkliga betydelsen av det uttrycket. Vi drabbas naturligtvis endast av vår mörka karma så länge som det är befogat – så länge vi har något att lära av den.

Jag känner att vi också bör ta upp det för närvarande så aktuella ämnet psykedeliska droger, som man nu inom vissa kretsar har fått för sig skapar hälsa – vilket givetvis är helt galet.

Vi ser på många håll i världen en ganska skrämmande inkompetens och ren dumhet florera i samband med dessa märkliga idéer, bland annat inom vissa delar av sjukvården, där man tycker att man ska begagna sig av psykedelika vid behandling av till exempel depressioner och vissa beroenden. Det är solklart att man här har lyssnat till och utan närmare eftertanke anammat de huvudlösa argument som kommer från framför allt drogliberala forskare, schamaner, läkare och andra omtöcknade förståsigpåare, som inte är annat än sorgligt okunniga om vad en människa i verkligheten är, och som i vissa fall dessutom själva är allvarligt skadade av ett eget drogmissbruk, vilket man givetvis inte medger. Man har inte en aning om vad dessa preparat gör med kroppen – framför allt så är man helt ovetande om vad drogerna orsakar för skador på människans medvetande, alltså på väsendets andliga organ.

Att vi nu befinner oss i denna situation är bara ännu ett bevis på att jordmänniskan inte klarar av att leva på ett sunt sätt, utan i stället fortsätter med sin skadliga livsstil, som egentligen är en dödsstil, för att sedan, med allt större desperation, söka efter läkemedel, i det här fallet olika sorters psykedeliska droger, för att försöka få bort de deletära verkningar som man på grund av sitt sjukdomsframkallande levnadssätt ådragit sig. Man tänker sig alltså bota ett urspårat sätt att leva med en metod som kommer att göra urspårningen än värre.

Detta är oerhört allvarligt, och man är här av allt att döma på god väg att ta ännu ett steg in i den kompakta dårskapens dimmor. Man förespråkar alltså sådant vars egentliga verkan man är helt aningslös om. Det här beror såklart på att vetenskapen inte har kommit så långt att man kan se detta, men också på att människors urspår-

ningar på område efter område helt enkelt forcerar fram en i det närmaste gränslös produktion av olika läkemedel, som alla har mer eller mindre skadliga biverkningar, de flesta helt okända. Dessa ofta mycket obehagliga och hälsovådliga sidoeffekter manifesteras dock inte alltid på ett tydligt sätt förrän efter ett långt bruk, men skadorna börjar omedelbart, redan vid premiäranvändningen. Man spelar således här ett livsfarligt spel – likt rysk roulette.

Okunnighetens mörka och hotfulla molntäcke skymmer följaktligen, på ett ytterst effektivt och fullkomligt förödande sätt, sanningens och den verkliga kunskapens ljus, och vi förstår omedelbart att vetskapen om vilka mikroskopiska men mycket allvarliga skador dessa droger gör på bland annat hjärnan, nervsystemet och de andliga organen i dessa sällskap är lika med noll.

Det är dock inte så svårt att förstå att man tar till de här desperata åtgärderna, eftersom de psykiska besvären hos jordmänniskorna för närvarande tilltar lavinartat, och att antalet alkohol- och nikotinberoende personer, som är i behov av akut hjälp, är vansinnigt stort. Därutöver måste vi ha i åtanke att vi här har en vinningslysten industri i bakgrunden, som utövar en högst motbjudande lobbyism. Man har ju här fått ännu en ypperlig möjlighet att tjäna gigantiska summor pengar på jordmänniskans sjukdomar och felaktiga sätt att leva.

Vad dessa illistiga krafter än försöker övertyga oss om, så måste vi komma ihåg att all användning av droger, inte minst de psykedeliska, är ett livsfarligt spel – som alltid har skadliga biverkningar.

I dag kan vi konstatera att väldigt många människor tyvärr har lagt sig till med ett tämligen stort antal sjukdomsbringande vanor, vilket ofta innebär att man också har gjort sig beroende av mediciner av olika slag. Som jag tror att alla förstår, så betyder detta att man så småningom inte bara behöver göra sig kvitt de osunda levnadsvanor som man genom livet lagt sig till med, utan även tvingas till en avvänjning från alla de kryckor, alltså alla de mediciner, som man efter hand gjort sig beroende av.

En i många fall påfrestande, långvarig och tålamodsprövande avgiftning måste alltså genomlidas för att bli av med allt det skräp som man samlat på sig. Detta steg är naturligtvis viktigt att ta snarast möjligt, för att få stopp på den ödesdigra nedbrytning av både fysiska och andliga organ som annars bara kommer att fortskrida – och

till sist fullborda en oundviklig katastrof. En felaktig livsstil leder nämligen alltid till en för tidig undergång för individens nuvarande kropp – och inverkar dessutom fördärvligt på uppbyggandet av en ny kropp i nästkommande fysiska liv.

Jag hoppas att du verkligen har förstått det som jag redan vid ett flertal tillfällen påpekat – nämligen vilken oerhörd makt du har att skapa dig ett framtida ljust öde. Allt du gör kommer tillbaka till dig. Det är endast dina egna tankar och handlingar som styr din framtid. Det är således aldrig för sent att göra förbättringar i din livsstil, då dessa korrigeringar inte endast förbättrar hälsan i ditt pågående liv, utan också ger dig garanterat bättre förutsättningar att skapa en friskare och bättre fungerande kropp i ditt nästkommande fysiska liv. Angående den omfattande problematik som omger de psykedeliska drogerna, så vet vi ju att många människor använder sig av dessa endast för att uppnå ett högre medvetande, varvid man tar sig in på ett andligt plan som man absolut inte är mogen för. Detta experimenterande kan leda till mycket allvarliga psykoser och permanenta fysiska och psykiska sjukdomar. Även om följderna inte alltid blir fullt så allvarliga, så vill jag än en gång påpeka att det är viktigt att känna till att all användning av droger inverkar skadligt både på individens fysiska och andliga eller psykiska organ.

Vi kommer alla att få tillgång till det högsta medvetandet, men detta ska ske på okonstlad väg, när vi är mogna för det, när vi har nått dit i vår naturliga utveckling. Detta gör vi genom att studera det **Tredje testamentet**, praktisera nästakärlek och leva i enlighet med livets eviga lagar.

Martinus betonar att intuitionsförmågan absolut inte ska forceras fram på onaturlig väg, eftersom den då i motsvarande grad kommer före det utvecklingssteg som annars är det normala för begynnande intuition. Individen kommer i så fall att få kosmiska glimtar innan hen har nått det normala utvecklingssteget för detta mottagande, vilket betyder att hen varken har utvecklat den moraliska stabilitet eller den nervmässiga konstitution som behövs för att på ett normalt sätt kunna ta emot kosmiska glimtar. Därför kan dessa kosmiska glimtar mycket lätt bli till stor skada, såväl i nerver som i mentalitet. Det här handlar nämligen om starka krafter, som är avsedda att föra individen mot ljuset, men om de erhålls på konstlad väg, utan tillräcklig ödmjukhet, kan det gå riktigt illa.

Martinus är noggrann med att poängtera att det absolut inte finns några genvägar till det kosmiska medvetandet. Han skriver bland annat så här:

Inslag av kosmiska glimtar uppfyller väsendet med stor andlig kraft. Denna andliga kraft söker utlösning genom väsendets mentalitet eller tankevärld. Om väsendet på grund av sin bristfälliga utveckling inte har tillräcklig ödmjukhet, men däremot är fåfängt och hungrar efter att vara något stort i människornas ögon, och om dess ärlighet inte heller är tillräckligt stabiliserad, blir dessa ofärdiga sidor kanaler för de kosmiska krafterna i väsendets manifestation inför omgivningen. Dessa gudomliga krafter, som i högsta grad är avsedda att föra väsendena mot ljuset, framträder här i mycket hög grad präglade av väsendets bristande ödmjukhet och därför i motsvarande grad präglade av väsendets fåfänga och självdyrkan. Förnimmelsen av de starka krafterna kan rent av föra väsendet till den självsuggestionen att det i värsta fall uppfattar sig självt som Kristus eller som något annat högt andligt väsen, som en ny messias eller världsfrälsare eller på annat sätt tror att det skall utföra en mycket stor andlig mission. Ett sådant misstag leder till tråkiga verkningar för väsendet, eventuellt till totalt nervsammanbrott. Man skall absolut inte tro att man på konstlad väg kan skaffa sig de högre kosmiska förmågorna och på detta sätt skapa en genväg till kosmiskt medvetande eller det stora slutfacit: den färdiga människan som Guds avbild, honom lik. Det finns absolut bara en enda väg till ljuset, och det är ödmjukhetens och nästakärlekens väg. Utöver denna gudomliga väg finns det inte någon enda kortare eller längre väg till ljuset eller den stora födelsen. Inget enda väsen kommer lättare eller svårare till det stora livsfacit än andra väsen. Alla måste absolut igenom detsamma för att bli detsamma.
(Den eviga världsbilden, del 2, st. 21.6)

De flesta känner nog till att kosten är kolossalt viktig för hela vårt välmående, men vi vet ju också att våra tankar kring hälsosam kost är tämligen skiftande – ja, inte sällan helt och hållet oförenliga.

Martinus har väldigt mycket, ofantligt nyttig och ur ett flertal perspektiv helt livsavgörande information att förmedla när det gäller just kost och hälsa, så därför väljer jag att skicka med ytterligare några av hans kloka ord:

Det liv som inte kan dräpas genom matsmältningen blir till näring. Det är så nära det andliga livet att dess organism bara är en elektrisk våg kring dess ande. Det kan inkarnera i vårt kött och blod. Det tas ut ur maten, och det finns i all mat. Det finns i köttet, och det finns i växterna och frukterna. Köttet är den grövsta födan och hör till den lägsta utvecklingsgraden, den lägsta maten eller födan. Därefter kommer den vegetariska födan, som passar till det stadium som människorna nu har kommit fram till. Växtlivet har också utvecklats fram till ett stadium där det bättre lämpar sig som föda än tidigare, och det kommer att växa väldigt, till ett nytt stadium, där det blir mycket mer ägnat att vara föda. En gång i framtiden kommer födan enbart att bestå av mogna frukter, som bananer, fruktköttet kring kärnorna, vindruvor och så vidare. På de sista stadierna kommer människorna att leva av rent fruktkött plus andningen. Andningen utvecklas, och man kommer att ta upp mycket mer näring från luften än vad som nu är fallet. I dag får man också mycket näring från luften, och till sist kommer man alltså att kunna livnära sig på fruktköttet och andningen. Det befordrar människornas sista stadier, då de kommer att vara helt fria från matsmältning, eftersom mikrolivet i det mogna fruktköttet inte ska dräpas. Det är en livsbetingelse för detta mikroliv att det kommer över i en organism där det kan inkarnera vidare. Om det inte kommer över i organismen, så ruttnar det och får en onaturlig död.
(Storkursen, st. 359)

Jag vill här också informera om den av många uppmärksammade och på flera sätt banbrytande **”Hälsosantpodden”**, där **Carolina Johansson** sprider viktig lärdom om varför vi jordmänniskor i våra dagar, med all den forskning, vetenskap och alla de mediciner som finns, likväl brottas med så många olika smärtsamma, märkliga och svårbotade sjukdomar. Hon hjälper oss också att förstå vad vi bör göra för att kunna bli friska igen. Carolina är utbildad sjuksköterska och näringsterapeut, och hon använder sig av de kunskaper som Anthony William förmedlar inom kost och hälsa. Hon har själv gått igenom långvariga och svåra hälsoproblem, men med hjälp av just Anthonys livskraftiga och ytterst välgörande upplysningar blivit frisk igen. Här finns sålunda en hel del fundamentala, mycket sunda och livsviktiga insikter att ta del av.

Om vi så tar en liten titt på den livsmedelspolitik som i dag förs över i stort sett hela världen, så ser vi genast att den på ett högst motbjudande sätt gynnar den absolut mest katastrofala och dåraktiga sektorn av världens totala livsmedelsframställning, det vill säga den jättelika och extremt barbariska animaliebaserade avdelningen, vilket innebär att vi just här, så länge vi befinner oss i denna så sjuka och komplett vansinniga zon, egentligen inte alls talar om verkliga livsmedel, utan snarare om dödsmedel. Därför bör vi såklart, i stället för benämningen livsmedelsframställning, använda oss av en term som på ett mer korrekt sätt beskriver vad det här faktiskt handlar om, nämligen en fullblodig dödsmedelsframställning.

De flesta jordmänniskor har ju en inre önskan om att ständigt ha tillgång till god, näringsrik, giftfri och på alla sätt hälsosam mat, men denna möjlighet slås effektivt undan av samhällets girigaste och mest primitiva krafter. Dessa människor är dels analfabeter när det gäller att förstå vad som i sanning är ett hälsosamt leverne, dels helt ointresserade av allt som inte rejält fyller på deras bankkonton. Med en till fullo omotiverad stolthet och väl inarbetade vanföreställningar om det mesta stövlar man därför med bestämda steg vidare i den dödligt giriga kapitalismens fotspår, som givetvis leder rakt in i den gåtfulla, rysligt förvillande och världsomspännande labyrint som i grunden består av hela jordmänsklighetens alla urspårningar, där självklart den bloddränkta, förhatliga och helt absurda nyss nämnda animaliebaserade delen av jordmänniskans så kallade livsmedelsindustri ingår. Denna så grundligt mortala verksamhet är i själva verket alltså en i den yttersta idiotins namn synnerligen välutvecklad dödsmedelsindustri, och den intar dessutom utan minsta tvekan en position som ett av de absolut sjukaste, ovanligt bisarra och gravt missbildade inslagen i hela detta komplex av det totala vansinnets irrgångar.

Vi tvingas dagligen konstatera att vi lever i en kapitaldiktatur, där en särdeles oklok dödsåskådning ständigt hyllas, gynnas och på ett genomgripande sätt efterlevs.

Se bara hur olika typer av diabetes, demenssjukdomar, strokar, hjärtinfarkter och cancer ökar lavinartat i världen i dag. Sambandet mellan dessa sjukdomar och de katastrofala matvaror som i våra dagar produceras och konsumeras i ofantliga mängder kan väl svårligen vara tydligare. Man tror ju knappt att det är sant, när man

ser på vilket primitivt och därmed också extremt sjukdoms- och dödsfrämjande sätt som okunniga och giriga individer tillåts styra denna så helt livsavgörande samhällssektor.

Vill vi verkligen ha ett så vanskapt och dödssjukt samhälle?

Ja, då är det naturligtvis perfekt att fortsätta vandringen på den mörka och svårt sjukdomsdrabbade väg som vi sedan länge valt att följa, men vill vi ha ett hälsosamt, friskt samhälle, med sunda människor, som faktiskt klarar av att tänka själva, som ges möjlighet att skapa hälsosamma liv, så är det hög tid att sätta in kraftfulla åtgärder och slå in på den av sann kunskap tydligt upplysta vägen.

I dag förs alltså en politik som på obehagligt många sätt gynnar den sjukdomsframkallande maten och därmed saboterar åtskilliga möjligheter till en hälsofrämjande livsstil. Detta är såklart helt förödande, och det ger oss ännu ett bevis på att vi lever i en tid där logik och visdom är tydliga bristvaror och dessutom i flera sammanhang tycks vara både ointressanta och icke önskvärda.

Det är väldigt frustrerande att vara vittne till detta så förnuftsvidriga agerande, när vi i dag vet hur fantastiskt mycket sann och hälsosam kunskap det finns om vad som är bra att äta och dricka.

Ett av världens otaliga exempel på allvarlig brist på visdom är att vi här i Sverige under år 2023 har minskat den ekologiska jordbruksarealen med cirka 100 000 hektar.

Bra jobbat!

När vi därförutom kan konstatera att den största delen åkermark i Europa nu inte används till att odla grödor för människor, utan till att odla foder åt plågade och inspärrade djur, som på olika vis utnyttjas maximalt innan de skickas till slakt, så förstår man än bättre att det är den hjärndöda linjen som premieras i dessa sammanhang.

Duktigt!

Världens makthavare satsar helt uppenbart mycket hellre sina länders tillgångar på vapen och krig än på att se till så att befolkningen har tillräckligt med riktigt bra och hälsosam mat.

Fantastiskt!

Att världen ideligen drabbas av matbrist och svält, när en så komplett idiotpolitik i kombination med de rika ländernas glupska girighet tillåts härska, är ju en självklarhet.

Inget levande väsen på det här klotet skulle någonsin behöva befinna sig ens i närheten av att svälta, inte med alla de fantastiska

möjligheter som vårt jordklot ständigt serverar oss. Men det tycks inte finnas varken vilja eller mod att göra de förändringar som så väl behövs för att skapa ett system som hjälper oss att på ett moraliskt och hälsosamt fullkomligt sätt se till så att var och en får sin del av dessa generösa gåvor.

Nej, det är andra krafter, extremt mörka och sjuka krafter, som styr, där vapenindustrin och köttindustrin är två av de värsta.
Intressant att notera, men föga överraskande, är att man i en ny studie från universitetet i Stanford, i Kalifornien i USA, konstaterar att enorma summor skattemedel används till att subventionera kött- och mejeriproduktionen, både i USA och i Europa. Under åren 2014 till 2020 gavs stöd motsvarande cirka 480 miljarder kronor till kött- och mejeriproducenter. Denna offentliga finansiering är omkring 1000 gånger större än vad de som producerar växtbaserade alternativ eller odlat kött fick. Djuruppfödningssektorns politiska inflytande, både i USA och i Europa, är sorgligt nog förkrossande stort. Man använder sig av en ruggigt effektiv lobbyism, där man inte skyr några som helst medel för att skydda kött- och mejeriproduktionen.

En djupgående förändring av världens livsmedelssystem, som i dag i en förödande hög grad förlitar sig på animaliska produkter, är såklart helt avgörande för att minska denna huvudlösa sektors så gigantiskt negativa påverkan på människors hälsa, djurens välfärd och hela jordklotets natur.

Här följer några av alla de ödesdigra konsekvenser som denna så fullständigt sinnesrubbade och blodiga dödsmedelsindustri leder till:

- En omfattande avskogning av bland annat Amazonas regnskog.
- En horribelt stor användning av antibiotika, som bland annat leder till antibiotikaresistens.
- Mord på ett flertal djurrätts- och miljöaktivister.
- Ett gigantiskt slöseri med vatten.
- Matbrist och världssvält, beroende på ett absurt resursslöseri.
- Några av vår tids allvarligaste sjukdomar.
- En global fetmaepidemi.
- Åtskilliga och vidsträckta döda zoner, både på land och i sjöar och hav, och oerhörda vattenföroreningar, allt på grund av enorma mängder animaliskt avfall.

- Ett alarmerande stort antal djurarter utrotas, och detta sker i en skrämmande snabb takt, som en följd av till exempel avverkning av regnskog och oavsiktligt fångade djur i fisknät.
- En vittomfattande korruption.
- Global uppvärmning.
- En ständig påbyggnad av mörk karma för alla inblandade.

Vi kan alla, var och en på sitt sätt, bidra till att livsbetingelserna på vår vackra planet förädlas. Ett stort steg i rätt riktning vore såklart om vi dessutom tillsammans kunde påverka politiker och andra makthavare till att skapa optimala förutsättningar för produktion och konsumtion av växtbaserade livsmedel – mat som är näringsrik, välsmakande, giftfri och utan några skadliga tillsatser. Det finns i dag utomordentligt goda möjligheter för jordmänskligheten att göra de förändringar som radikalt skulle förbättra tillvaron för oss alla. Om den rätta viljan finns, så kan detta önskvärda och förtjänstfulla arbete gå väldigt snabbt.

Här presenterar jag några förslag som jag tror skulle leda till mycket stora förbättringar inom många olika områden – och som jag därför hoppas snart kommer att genomföras i hela världen:

* Ta bort all moms på växtbaserad mat.
* Subventionera alla ekologiska frukter och grönsaker kraftigt, så att alla människor har råd att köpa dessa produkter.
* Ta bort alla subventioner och övriga förmåner inom produktion och försäljning av animalier.
* Höj skatten på alla ohälsosamma matvaror, så att den blir i paritet med de samhällskostnader som dessa produkter orsakar.
* Hjälp jordbrukare att ställa om från animaliebaserad till växtbaserad produktion och från monokulturer till odlingar med mångfald.
* Höj skatten på alkohol och tobak, så att den blir i paritet med de samhällskostnader som dessa produkter orsakar.
* Ta bort alla subventioner och övriga förmåner inom produktion och försäljning av alkohol och tobak.
* Förbjud all reklam för tobak, alkohol och ohälsosam mat.

I juni 2023 presenterades de nya nordiska näringsrekommendationerna, NNR 2023, som är en uppdatering av forskningsrön och övrig kunskap kring mat och hälsa. Man beskriver här matvanor som man anser är bra för hälsan på kort och lång sikt. Hälsan är alltså själva basen, men för första gången – detta är den sjätte utgåvan av NNR (den första publicerades år 1980) – tar man hänsyn till hur det vi äter påverkar klimat och miljö. Allt detta låter ju lovande, men som vanligt så bryr man sig inte det minsta om djuren – här finns det noll förståelse och inget som helst hänsynstagande. Det var ju inte heller att vänta, då okunskapen i dessa kretsar är total vad gäller de djupaste och utan tvivel viktigaste perspektiven på vad kosten faktiskt har för betydelse för vår hälsa – hur viktigt det är att minska lidandet för andra väsen om vi själva vill ha ett mindre lidande, färre sjukdomar samt ett hälsosammare och lyckligare liv. Det här handlar således om riktlinjer som är långt ifrån fulländade, men det som är bra är att man ändå har kommit fram till att vi måste äta en mer växtbaserad kost och mindre kött, även om man inte säger att vi helt bör sluta äta kött, vilket man givetvis borde ha gjort.

I denna så viktiga fråga tycks Sveriges regering dock redan ha bestämt sig för sanslöst förståndshandikappade åtgärder. Med alla de bevis som i dag finns för hur viktigt det är att vi lämnar all den animaliebaserade kosten bakom oss, för allas skull – för människorna, för djuren och för miljön – så hävdar Sveriges landsbygdsminister Peter Kullgren (KD) att Sverige definitivt inte ska minska utan i stället öka köttproduktionen!

Denne mans obildade argument och groteskt felaktiga påståenden är emellertid inte det minsta överraskande, eftersom han ju ändå är minister i den mest katastrofala regering som Sverige någonsin haft. Det går ju liksom inte att få fram ett vettigt resonemang och kloka beslut ur en alltigenom hänsynslös och totalt urblåst källa.

Den verkliga förståelsen för hur vi fungerar – vad som ger hälsa och ohälsa, vad som skapar en stark och vital kropp, vad livets eviga lagar säger – är i de här kretsarna helt obefintlig. Dessa kapitaldiktaturens största hejdukar inhämtar tveklöst stora delar av sina beslutsunderlag från vapenindustrins, köttindustrins och övriga bakåtsträvande och allvarligt samhällssaboterande verksamheters giriga lobbyister. De leder på detta sätt den svenska befolkningen rakt in i ett makabert helvete.

Herr Kullgren meddelar således att man från regeringens håll tänker se till så att Sverige inte kommer att följa de allra viktigaste delarna av rekommendationerna från NNR 2023, vilket betyder att man även går emot de råd som ges av Världshälsoorganisationen, som är FN:s fackorgan för hälsofrågor, och Världscancerfonden, som är världsledande inom forskningsområdet cancerprevention, där man bestämt betonar att alla sorters köttprodukter förorsakar ett flertal mycket svåra sjukdomar, såsom cancer, diabetes typ 2 samt hjärt- och kärlsjukdomar.

Detta vet man i dag – det är ett ovedersägligt faktum.

Lägger man sedan till det ofantliga lidande som köttproduktionen innebär för djuren, den förhärjande och storskaliga miljöförstörelse som dessa huvudlösa aktiviteter resulterar i samt det dystra öde som jordmänniskan drar på sig i och med de här skändligheterna, så blir ju allt annat än ett slutgiltigt stopp för all köttproduktion detsamma som det sjukaste, mest korkade och omoraliska beteende man kan tänka sig – ett handlande som endast ett mäktigt djävulsmedvetande kan frambringa.

När de svenska makthavarna på det här sättet går den maximalt oetiska, på alla vis djävulska och genomruttna köttindustrin till mötes, så betyder ju det att man aktivt medverkar till en fortsatt ökad miljöförstörelse, fruktansvärda lidanden för djuren samt en katastrofal ökning av sjukdomar och dödlighet bland Sveriges befolkning.

Och dessa människor sitter alltså i Sveriges regering!

Kunskapsresistensen är i denna zombieförsamling obestridligen uppseendeväckande, för att inte säga rekordmässig.

Den här attityden är sjukligt destruktiv – samhällssaboterande in i minsta detalj – och skulle givetvis, i ett samhälle med hyfsat hög moral, leda till långa fängelsestraff för alla inblandade. Det handlar ju om en total förödelse av de verkliga livsbetingelserna för djur, människor och miljö.

Det är så fruktansvärt dåligt!

Men det räcker inte med detta – nej, nej, naturligtvis inte.

Galningarna har ju nu möjlighet att leva ut sina sataniska och perverterade maktbegär, vilket man bevisligen utnyttjar fullt ut.

I stället för att ta till sig och praktisera den gedigna och hälsofrämjande kunskap som numera faktiskt finns angående livsmedel, och nu talar jag om verkliga livsmedel – växtbaserade, näringsrika och

giftfria livsmedel, som gynnar allt och alla – så kör den svenska regeringen i gång ett projekt som man kallar för Livsmedelsstrategin 2.0, vars initiativtagare är bransch- och arbetsgivarorganisationen Livsmedelsföretagen. De som ska utforma denna strategi ingår i något som har fått namnet Livsmedelspolitiska rådet.

Detta helt fantastiska råd består av Peter Kullgren – Sveriges landsbygdsminister, Cecilia Kocken – vd för Arla Sverige, Magnus Kagevik – vd och koncernchef för Lantmännen, Lars Appelqvist – vd för Scan Sverige AB, Palle Borgström – ordförande för LRF (Lantbrukarnas Riksförbund), Henrik Samuelsson – vd för Santa Maria AB, Henrik Julin – vd för Orkla Foods Sverige AB, Katarina Tell – vd och koncernchef för Cloetta AB, Fredrik Spendrup – vd och koncernchef för Spendrups Bryggeri AB, Jonas Tunestål – vd och koncernchef för Scandi Standard (där svenska Kronfågel AB ingår), Sofie Eliasson Morsink – vd för Coca-Cola Europacific Partners Sverige AB och ordförande för Livsmedelsföretagen samt Anders Carlsson Jerndal – vd för Pågen AB.

Det är alltså dessa individer som kommer att ha väldigt mycket att säga till om när det gäller vilka livsmedel som kommer att finnas tillgängliga för Sveriges befolkning framöver. I mina ögon är det så nära en total katastrof man kan komma – helt enkelt ett dråpslag för folkhälsan i det här landet. Ett initiativ som detta bevisar än en gång hur skadligt okunniga och urspårade den svenska regeringens medlemmar är när det gäller kost och hälsa.

Peter Kullgren, hela detta spektakels huvudrollsinnehavare, öppnade det första mötet, som hölls den 13 mars 2024, med att säga att han ser Livsmedelspolitiska rådet som en viktig åtgärd i arbetet med Livsmedelsstrategin 2.0.

”Det är viktigt för mig att höra från er vad ni ser att regeringen kan göra för att ge er förutsättningar till att öka er produktion. För det är ju det som Livsmedelsstrategin 2.0 handlar om, att öka svensk livsmedelsproduktion”, påpekade han.

Jaha, det var ju bra att veta. Det handlar alltså inte om att i fortsättningen satsa på att framför allt producera växtbaserade, giftfria och hälsosamma livsmedel.

Nej, såklart inte!

Men var det någon som hade trott det?

Det räcker ju med att se vilka personer som ingår i nyss nämnda råd och vilka företag som de representerar, för att begripa att här är det något helt annat som premieras.

Här gäller det som vanligt att först och främst supporta den allra renaste idiotin – animalieindustrin. En ökad tillverkning av de allra onödigaste, hälsovådligaste och mest miljöförstörande varorna är alltså högsta prioritet. Att denna huvudlösa, helt absurda produktion kommer att resultera i en allt värre miljöförstöring och ett allt större lidande för både människor och djur, bryr man sig inte alls om.

Att denna så fruktansvärt bedrövliga regering – som ju är en total katastrof ur alla tänkbara perspektiv, inte minst rörande miljöfrågor, djurvälfärd, människors hälsa samt kunskap om riktigt bra mat – väljer att gynna just den här sortens företag är förklarligt nog inget som förvånar, tvärtom. Det är dock självklart oerhört beklagligt.

Ett annat tragiskt faktum är att en överväldigande majoritet av Sveriges befolkning uppenbarligen är mycket tillfreds med alla de skräpprodukter som i dag fyller våra så kallade livsmedelsbutiker. Denna högst alarmerande kunskapsbrist gör såklart att Sveriges omdömeslösa, skrupelfria och kriminella regering kan fortsätta med sin olycksbådande inkompetenta och totalt urspårade styrning.

Vi ska också ha i åtanke att man genom detta hälsovådliga och korkade förfarande skapar de otvetydigt gynnsammaste förutsättningarna för läkemedelsindustrins utbredning. Sveriges befolkning kommer nämligen att bli väldigt mycket sjukare än vad som är fallet i dag, om denna galenskap tillåts fortsätta – diabetes, cancersjukdomar, hjärt- och kärlsjukdomar samt alla andra oförklarliga och till synes obotliga sjukdomar kommer att nå nivåer som blir förödande för hela samhället.

Icke att förglömma är heller alla de oförtjänta förmåner som de största dödsmedelsproducenterna ständigt förses med, i form av allsköns märkliga subventioner och helt vansinniga bidrag.

Tidöregeringen står bevisligen för en unik uppvisning i total idioti!

Här ser jag det som i högsta grad nödvändigt att tipsa om ännu en synnerligen välskriven, intressant och för allas välbefinnande ytterst betydelsefull bok, nämligen **”Kostens kraft”**, skriven av **David Stenholtz**. David är överläkare i onkologi och har under många år intresserat sig för hur maten påverkar människans hälsa. Han har

studerat nutritionsepidemiologi och grundade år 2013 läkarföreningen **Läkare för framtiden**, som är en ideell förening där alla kan bli medlemmar. Här möts nutritionsintresserade människor, såsom vårdpersonal och forskare, som sedan vidarebefordrar sina viktiga kunskaper om matens hälsopotential till kollegor och den breda allmänheten. Man sprider på så vis ovärderlig och evidensbaserad information om hur våra kostval kan påverka hälsa och sjukdomsrisk.

Gör gärna ett besök på den mycket inspirerande webbplatsen **Läkare för framtiden** (**www.lakareforframtiden.se**).

David Stenholtz ser veganismen som en sund livsstil, men inte endast ur ett för människan gynnsamt perspektiv. Hans empati och kloka insikter om hur vi kan skapa en bättre värld för både djur och människor får vi ett tydligt bevis på i följande uttalande:

”Jag slutade med kött mest för djurens skull. Att veganskt skulle vara bättre för hälsan kanske jag inte tänkte så mycket på i tonåren. Men i dag vet jag att det är så. Dessutom känns det skönt att mina handlingar överensstämmer med mina värderingar. Djurindustrin är onödig och utsätter djur för lidande.”

Du hittar flera mycket berikande och hälsofrämjande föredrag med David Stenholtz på Youtube. Denne man har en hel del värdefullt vetande att förmedla.

På **SVT Play** hittar du de båda mycket sevärda dokumentärfilmerna **”Världens sämsta mat”**(uppdelad i två avsnitt) och **”Farligt gott”**.

”Food for thought”, som premiärvisades i början av januari 2025, finns att se på Youtube. Detta är en helt underbar, rolig, i högsta grad entusiasmerande och hoppingivande film. Här får vi se flera inspirerande exempel på vad en genuin djurvälfärd innebär och vad veganismen kan åstadkomma, denna hänsynsfulla livsåskådning som är en grundbult i skapandet av en verkligt kärleksfull planet, en livsstil som erbjuder många och helt fantastiska fördelar för alla oss jordmänniskor, för djuren och för miljön – ja, för hela vår planet och alla dess invånare. Filmens båda regissörer, **Giles Alderson** och **Dan Richardson**, ger oss med det här mästerverket inte bara en nödvändig tankeställare, utan därtill en både önskvärd och trovärdig vision av den paradisiska tillvaro som en vegansk och altruistisk livsstil skulle kunna frambringa – en framtidsbild som jag är säker på kommer att förverkligas i sinom tid här på vårt vackra klot.

Jag vill också gärna upplysa dig om Rip Esselstyns engagerande och bildande projekt **PLANTSTRONG**. Jag hoppas att du gör ett besök på adressen **www.plantstrongpodcast.com**, för där kommer du att finna massor med utomordentlig, vital och oerhört inspirerande information. **Rip Esselstyn** är en amerikansk hälsoaktivist och matskribent, före detta brandman och triatlet. Han förespråkar en växtbaserad kost med låg fetthalt, utan skadliga konserveringsmedel, artificiella färgämnen och smakförstärkare – mat som helt utesluter animaliska ingredienser och därtill inte är ultraprocessad.

Jag föreslår att du även besöker följande ädelmodiga och hårt kämpande organisationers webbplatser – där finns väldigt mycket angelägen information att anamma:

- **Veganarchy** (**www.veganarchy.be**) är en belgisk organisation, där man med stort engagemang ägnar sig åt kunskapsspridning om veganism, ekologi och djurs och människors rättigheter.
- **Farm Transparency Project** (**www.farmtransparency.org**) är en australisk djurskyddsorganisation, som hängivet arbetar för att få stopp på jordmänniskans misshandel och utnyttjande av djuren. På dess webbplats finns bland mycket annat ett oerhört digert, upplysande och i högsta grad relevant bild- och filmmaterial.

Här kommer ännu ett hett filmtips – eller rättare sagt filmserietips – innefattande hela fem filmer, som alla har veganismen som tema. Här serveras du många viktiga och berikande avslöjanden om den på vårt lilla klot ännu så länge dominerande, fruktansvärt grymma och på alla sätt så djävulskt destruktiva karnismen, samt åtskilliga utomordentligt glädjande och inspirerande historier från världens alla hörn, i vilka forskare, läkare, författare, aktivister, idrottare med flera ger oss kristallklara och hälsosamma bevis på veganismens alla fördelar. Klokt, sakligt och inspirerande argumenterar man för hur vi tillsammans, med hjälp av just en vegansk livsstil, kan skapa en harmonisk och sagolik tillvaro för alla – både människor och djur.

Arbetet med denna välgjorda och ögonöppnande dokumentärfilmserie pågick mellan åren 2018 och 2024.

Jag rekommenderar å det varmaste ett besök på den altruistiska och vackra webbplatsen **Planet Vegan** (**planetvegan.com**), där du kan se alla filmerna i denna filmserie gratis.

Filmseriens namn är alltså **”Planet vegan”** och består av följande synnerligen tänkvärda, faktaspäckade och i högsta grad sevärda dokumentärfilmer:

✳**Episode one – ”The future of meat”**

✳**Episode two – ”The future of cheese”**

✳**Episode three – ”Powered by plants”**

✳**Episode four – ”Hit the streets”**

✳**Episode five – ”Meat the victims”**

Martinus ger oss grundläggande och omistlig information om den bästa maten – mat som passar dagens jordmänniskor perfekt:

Som sagt, en del kommer att invända att man dräper något genom att koka maten. Men det som ska inkarnera i oss kan inte dräpas. Det som kan dräpas genom kokning dräps också genom matsmältningen. Vitaminerna kan inte dräpas genom kokningen eller matsmältningen; de är små andliga väsen som inte behöver dö. De går över i den nya organismen med sina små fysiska kroppar som bara är en elektrisk våg. De består alltså av ande och kropp, och därför kan de stimulera det fysiska. Den elektriska vågen är deras manifestationskraft. Därigenom kan de vara med och bygga upp de särskilda delar av organismen som de ska, till den hälsa den ska representera. Men självklart finns det redan föda som inte ska kokas. Man förstår ju att mogna äpplen, päron, vindruvor, apelsiner och så vidare förlorar genom att kokas. Där förstör man tingen, så att de inte har samma kraft. Det är riktigt att man måste konservera det, om man vill att det ska kunna hålla till senare förbrukning. Fruktköttet är den riktiga råkosten, men människorna kan ännu inte leva helt av frukt. Därför behöver de blad, rötter och stjälkar, säd och kärnor och så vidare, eftersom det är utfyllnad, och eftersom det också i särskild grad har några av de ämnen som de är vana att få. Men det innehåller också en mängd mikroindivider som ska dräpas, eftersom deras organismer är för långt komna för att direkt kunna gå över i kroppen. De är inte bara elektriska vågor, de består också av mycket mer materiellt stoff. De är mycket mer materialiserade och ska därför dräpas för att näringen ska kunna gå över i kroppen.
(Storkursen, st. 360)

På följande ställen kan du botanisera bland nyttig och synnerligen livsviktig information vad gäller kost, hälsa och sjukdomar:

- På webbadressen **martinus.se/inspelade-foredrag/** finns många mycket intressanta föredrag, av vilka flera handlar om just kost och hälsa samt sjukdomar och dessas orsaker:

Att hela sig själv
Biologi i kosmisk belysning
Framtidens mat
Kan man äta sig frisk?
Kan man äta sig frisk? (**Del 2**)
Martinus om kostråden
Människan och jorden på väg ut ur sjukdomarna
Näringsforskning möter Martinus kosmologi
The ideal food
Vad ska vi äta egentligen?
Våra sjukdomars innersta orsak

- På webbadressen **martinuscentervarnhem.se** hittar du många inspirerande föredrag – vissa handlar om hälsa och ohälsa:

Hälsa och sjukdom
Livskraft och livsmod
Tankar, sjukdom och hälsa
Våra tankars betydelse för sjukdom och hälsa
Vårt inre universum

- Webbplatsen **NutritionFacts.org** (**nutritionfacts.org**) matar oss med oerhört viktig och aktuell kunskap om kost och hälsa.
- I **Kosmologipodden** (**kosmologipodden.libsyn.com**) finns ett stort antal tankeväckande och spännande avsnitt, av vilka några behandlar kost, hälsa och sjukdomar ur olika perspektiv.
- Här följer ett par adresser till webbplatser som innehåller föredrag, podcaster och intervjuer på engelska, där vissa handlar om just kost, hälsa och sjukdomar:

*** martinuscosmologypodcast.com**
* **www.youtube.com/@TheMartinusInstitute**

VI DRUNKNAR I GIFTER

Det bästa vore naturligtvis om butikerna i vår värld endast hade ekologiskt odlade frukter, grönsaker och andra livsmedel från växtriket att erbjuda, eftersom alla de kemikalier som i dag används i olika bekämpningsmedel orsakar stor skada på både djur, människor och natur. Bekämpningsmedel kan spridas via vatten, jord, luft och i näringskedjorna. Vid kemisk bekämpning av till exempel ogräs besprutas ofta ett helt markområde. Växtskyddsmedlen stannar kvar i miljön under kortare eller längre tid och kan i vissa fall ta sig långt ifrån den plats där de använts. Dagens jordbruk, med stora monokulturer, använder väldiga mängder bekämpningsmedel, trots att många av dessa har allvarlig miljöpåverkan och att vissa även är farliga för både människor och djur. Åtskilliga bekämpningsmedel stannar dessutom kvar mycket länge i naturen utan att brytas ned. Det finns naturligtvis en stor mängd andra anledningar till att vi behöver bekämpa bekämpningsmedlen.

I detta sammanhang vill jag självklart nämna en av vår tids största miljöaktivister, nämligen **Greta Thunberg**. Denna unga kvinna har genom ett ihärdigt och bergfast miljöengagemang med stor framgång lyckats med konststycket att skapa något så fantastiskt som en solid och fredlig rörelse för jordklotets framtid. Hon är verkligen värd att hyllas för det enorma jobb som hon har lagt ned i denna sin helgjutna övertygelse om att vi tillsammans faktiskt kan göra något riktigt bra – inte bara för oss själva och alla andra levande varelser på det här klotet, utan också för själva jordklotet.

Hennes entusiasm har smittat av sig till miljontals ungdomar i hela världen, men även vuxna i alla åldrar har fått upp ögonen för vad som pågår, tack vare denna äkta eldsjäl.

Greta har alltså många som stöttar och förstår henne i den kamp som hon så inspirerande driver – och hon gör det med en övertygelse och viljekraft som är beundransvärd. Men hon har också många och starka krafter som hon måste kämpa emot, som tar varje chans att försöka undergräva hennes argument, vilket den här unga och mycket pålästa kvinnan dock hittills lyckats hantera på ett alldeles galant sätt.

Greta Thunberg är kanske mest känd som klimataktivist, men om man verkligen lyssnar och försöker förstå hennes djupaste bud-

skap, så märker man ganska snart att här finns något mycket mer genomgripande. Vi förnimmer då att det i grunden är en kärleksfull tanke om allas rätt att leva i en vacker värld – utan gifter, utan hat och utan krig – som här håller på att manifesteras. Här finns alltså en i högsta grad vital och sann önskan om att vi ska börja agera enligt livets eviga lagar. Denna vackra strävan väcker upp och manar på mänskligheten – den talar om för oss jordmänniskor att det är hög tid att vi på verkligt allvar börja använda oss av den välgörande kunskap som i dag finns, och att vi på ett intelligent sätt tar tillvara de enorma resurser som vår sol och vårt klot serverar oss.

Här följer några tips för den som vill veta mer om Greta Thunberg och vad hon sysslar med:

- Filmen **”Greta”** och den tredelade dokumentären **”Greta: Lyssna inte på mig”**.
- Gretas debut som sommarpratare i **”Sommar i P1”** år 2020 är ett program som är väl värt att lyssna på.
- Boken **”Scener ur hjärtat”**, som Greta skrivit tillsammans med **Svante Thunberg**, **Beata Ernman** och **Malena Ernman**, och den nyligen utgivna **”Klimatboken”**, skapad av **Greta Thunberg**.

Det här med klimatet och hur vi människor påverkar detta har ju med rätta diskuterats hit och dit, ur otaliga perspektiv, under lång tid. Exakt i vilken grad jordmänskligheten påverkar klimatet är dock, med de kunskaper vi i dag har, omöjligt att säga, vilket självklart inte får hindra oss från att göra allt vi kan för att skapa en vacker, giftfri och hälsosam planet – en planet där den veritabla kunskapen om livets eviga lagar förstås och efterlevs.

I kapitlet **”Livets axellutning”** i boken **”Kosmiska lektioner”** förklarar Martinus att klimatförhållandena och alla övriga fysiska livsbetingelser på jordklotet bestäms av klotets rotation kring sin egen axel, klotets bana runt solen och klotets axellutning.

På tal om axellutning, så nämner han att också de högst utvecklade cellerna i jordklotsväsendets fysiska organism, dess hjärnceller, som ju består av oss, den jordiska mänskligheten alltså, har en sorts axellutning, som är psykisk eller mental. Han förklarar vidare, att om jordklotets axel stod vinkelrätt i förhållande till sin bana runt solen, så skulle ljus och mörker, kyla och värme vara så fördelat

över jordens yta att det i verkligheten bara skulle finnas *en* årstid på största delen av klotet – nämligen en lagom tempererad sommar. Det skulle då finnas väldiga landområden där det rent fysiskt rådde ett paradisiskt tillstånd. En sådan värld kan dock bara bebos av fullkomliga väsen och skulle därför inte passa för jordmänniskorna.

Det skulle alltså inte bli något paradis på jorden om jordaxelns lutning plötsligt upphävdes – för detta krävs nämligen även en speciell så kallad paradisisk mentalitet, som jordens mänsklighet ännu inte är i besittning av. Martinus konstaterar att jordmänniskan fortfarande är ett krigsväsen. Fanatism, härsklystnad, intolerans, svartsjuka, avundsjuka, hat, hämndbegär, lömskhet, oärlighet och allt annat som vi kallar *det onda* är tankeklimat i jordmänniskans mentalitet, som bara skapar lidanden och besvärliga levnadsvillkor. Det måste alltså till en rejäl mentalitetsförändring, en så kallad mental axelförskjutning, hos oss jordmänniskor.

Men hur går detta till?

Martinus menar att en andlig vetenskap är på väg att växa fram. Den kommer att ge varje odogmatisk andlig forskare en hjälp till självhjälp, så att hen kan ställa in sitt medvetande på universums grundton, den gudomliga skaparprincipens ljusa utstrålning, som likt en kosmisk sols strålar genomströmmar hela universum.

När en individ verkligen anstränger sig för att eliminera kriget från sitt liv, så kommer en naturlig glädje över att finnas till att utstråla från detta väsen, tillsammans med en växande skaparförmåga.

Det är faktiskt så att jordklotet, enligt Martinus, håller på att få sin fysiska axellutning upphävd, men det kommer att ske gradvis och sträcka sig över tusentals år. Långt innan något sådant äger rum kommer allt fler av jordklotets hjärnceller, det vill säga de jordiska människorna, att uppnå den mentala jämvikt och själsliga balans, varigenom de förvandlar den fysiska jorden till en fredens värld. Deras mänskliga känsla, intelligens och intuition i förening kommer att upphäva den mentala axellutningen och skapa ett fullkomligt förhållande till livets eviga kraftkälla.

Efter detta tydliggörande från Martinus, angående jordens klimat, så nöjer jag mig med att konstatera att oavsett hur stor del som vi människor har i denna så omtalade klimatpåverkan, så är det långt ifrån en överdrift att påstå att det finns ett kolossalt behov av förbättringsarbete i våra levnadssätt och mentala klimat.

I detta livsviktiga arbete ingår givetvis kraftigt utökade insikter i det som vi kallar för miljömedvetenhet. Vi har ju så oerhört mycket att rätta till inom detta område, som är gigantiskt i sig. Det handlar såklart inte bara om koldioxidutsläpp, utan minst lika mycket om alla de tusentals fullständigt livsfarliga och garanterat väldigt sjukdomsframkallande gifter som vi omger oss med i alla möjliga situationer i våra dagliga liv.

Vi har alla en stor uppgift framför oss – att tillsammans skapa en ren och giftfri värld.

Men måste verkligen alla göra något, är det inte bara de där stora företagen som smutsar ned mest som behöver bättra sig?

Naturligtvis måste de stora nedsmutsarna göra det största arbetet, men vi behöver alla hjälpas åt för att vi ska lyckas föra detta så stora och viktiga projekt i hamn.

Vi har alla ett ansvar – som vi måste ta på allvar. Varje människa behöver verkligen tänka igenom hur hen lever sitt liv och vad hen kan och bör förbättra – både när det gäller den inre och den yttre miljön.

Tyvärr så tvingas vi även på dessa så grundläggande områden fortfarande, i en skrämmande omfattning, bevittna en anmärkningsvärd nonchalans och ren dumhet, inte minst hos dem som styr våra länder och hela vår värld. Inte sällan saboterar dessa individers ageranden hela det så viktiga och fina miljöarbete som man från samma håll talar så vitt och brett om – och som vissa delar av jordens mänsklighet faktiskt ägnar sig åt i dag. Man förstör således, från högsta ort, medvetet alla de insatser som verkligen skapar en renare och vänligare värld att leva i. Här kommer vi alltså återigen in på den sjuka vapenindustrin och den lika galna militära avdelningen. Förutom det besinningslösa våld som de hemska krigen i världen står för, med djävulska lidanden och massdöd som följd, så ser vi också hur hela det militärindustriella komplexet sätter enorma, dödligt giftiga avtryck i vår miljö.

Hur tänker dessa stridsgalna politiker, militärer och övriga makthavare i de här frågorna, egentligen?

Tänker man alls?

Jo, det gör man nog – men det handlar således om ett mycket primitivt tänkande, där ett stort djävulsmedvetande backas upp av en enorm lucka i förståelsen av livets eviga lagar.

Det militärindustriella komplexet är en benämning som syftar på det osunda och nära samarbete som i dag, runt om i världen, existerar och sorgligt nog expanderar mellan politiker, den militära sektorn och vapenindustrin. I sitt avskedstal som USA:s president år 1961 gjorde Dwight D. Eisenhower begreppet allmänt bekant, när han varnade för det accelererande inflytandet hos de företag som, på uppdrag av USA:s politiker, förser USA:s militär med vapen och ammunition.

I dag kan vi tydligt se vilket makabert och alltmer militariserat samhälle denna sjukliga struktur, detta så förödande samarbete – där genomgripande korruption och övrig, mycket allvarlig kriminell verksamhet är chockerande vanligt förekommande – leder till.

Bland västvärldens makthavare talas det nu mest om att kriget mot Ryssland bara måste vinnas. Man hävdar bestämt att det inte finns några alternativ och att det absolut viktigaste i detta läge är att vapenproduktionen ökas på rejält och att varje land rustar upp och expanderar varje del av sin militära förmåga.

Denna sjukliga attityd, som jag ju redan har kritiserat vid ett flertal tillfällen, tål dock att klandras även i detta sammanhang, när vi alltså talar om en helvetisk miljöförstöring, emedan just denna militära dårskap, med en ogenerad och extremt självförnöjd stolthet, svingar sig upp mot nya rekordhöjder.

Detta är inget som man brukar tala om i våra nyhetssändningar, men det är ju inte så märkligt, eftersom de djävulska krafter som finns bakom krigen och vapenindustrin även bestämmer det mesta om vilken information som medierna ska få ta del av och vidarebefordra. Dessa medier, som de nyss nämnda förstörelsekrafterna dessutom ganska ofta äger, är därmed mycket effektiva verktyg i arbetet med att vilseleda stora delar av jordmänskligheten, vilket vi gång på gång tvingas bevittna.

Alla journalister och medier är naturligtvis inte korrumperade och lögnaktiga – det finns faktiskt en hel del förtroendeingivande och alldeles strålande undantag.

Enligt **Truthdig** – en oberoende, progressiv nyhetswebbplats och ett av just dessa mycket viktiga undantag – är Pentagon, USA:s försvarsdepartement, världens största institutionella användare av petroleum och på motsvarande sätt den enskilt största producenten av växthusgaser på den här planeten.

Världens militära styrkor dödar således inte bara människor, djur och växter, man håller bevisligen på att ta död på hela vår planet, med allehanda dödsbringande hjälpmedel. Detta har framför allt USA, men även många av världens övriga länder, jobbat hårt för att lyckas med, på många olika sätt, under lång tid. Jordmänniskan har blivit en fullkomligt makalös expert på att ständigt överträffa sig själv när det gäller att hitta på och tillverka letala och alltmer diaboliska vapen.

Vi har därtill väldigt många exempel på hur krigets fasor inte stannar av bara för att ett krig tar slut. Det finns stora landområden och hav som efter ett krig är förgiftade för lång tid framöver – och dessutom belamrade med livsfarliga minor.

Efter andra världskriget dumpades flera hundratusen ton kemiska och konventionella stridsmedel i havet av de allierade, enligt webbplatsen **Havet.nu***,* **www.havet.nu**, där man också kan läsa om hur den svenska försvarsmakten har använt havet som dumpningsplats. Samma källa begåvar oss dessutom med information om att Östersjön troligen är det hav i världen som har störst koncentration av minor, ammunition och kemiska stridsmedel på botten. Med tiden har stridsmedlens metallbehållare börjat rosta sönder, varpå de giftiga ämnena naturligtvis läcker ut i havsmiljön.

Om vi så tar oss en titt på hur det ser ut i luftrummet, så blir vi ju inte så mycket gladare. Här spyr man ut gifter i mängder från all möjlig industri. Det har också visat sig att vissa gifter, som man trodde hade havet som slutdestination, har visat sig kunna följa med små vattendroppar, så kallade aerosoler, i luften. Dessa bildas när vågorna slår, och är alltså en naturlig process, men tidigare har man inte känt till att miljögifter kan följa med i dropparna. Denna upptäckt gjordes vid *Institutionen för miljövetenskap* på Stockholms universitet år 2021. Detta innebär således att gifter som man trodde var fast i haven kan spridas genom luften, över enorma områden – och dessutom på tämligen kort tid.

Ja, man blir nästan sjuk bara av att inse hur tätt omgärdade vi är av allehanda gifter, nästan var vi än befinner oss, och hur skrämmande skröpliga kunskaper vi egentligen fortfarande har om alla dessa till synes oräkneliga hälsofarliga ämnen – och hur dåliga oddsen är för att vi ska kunna hålla oss friska i en så sjukdomsfrämjande och dödlig miljö.

Jordklotet har dock ett immunförsvar som heter duga och kommer givetvis inte att duka under på grund av några ociviliserade jordmänniskors galenskaper. Däremot så kommer väldigt många av dessa små figurer att tvingas uppleva mycket påfrestande tider framöver. Vi har ju på senare år kunnat konstatera att allt fler personer drabbas av sjukdomar som sjukvården ännu är långt ifrån att bemästra – och det kommer tråkigt nog att bli värre. Det är dock inget konstigt med det – tvärtom. Så länge vi inte lever enligt livets eviga lagar, så kan vi heller inte räkna med att få vara friska.

Men vi kommer att klara oss – allt kommer att bli bra. Det kommer visserligen att göra ont ett tag, och vi kommer att bli tvungna att göra många förändringar i våra sätt att leva, men till sist blir vi fullärda och kan då leva våra liv i total harmoni, där lidandet är ett minne blott.

De svenska politikernas och deras trogna följeslagares nonchalans, högmod och självupptagenhet demonstreras nu helt oförblommerat. Den föraktfulla och arroganta attityden som exponerats i samband med många av de senaste politiska besluten är högst motbjudande och dessutom ett klart bevis på en moralisk uselhet i kombination med en fullkomligt livsfarlig inkompetens. Den beklagliga och på många sätt skrämmande omdömeslöshet som den senaste tiden fått härja fritt i framför allt de frågor som rör den militära sfären, med en Natoansökan som den absoluta höjdpunkten på ett oinskränkt vansinne, är inget mindre än en katastrof. Allt detta ska naturligtvis ses som ett ytterst välriktat och kraftfullt knytnävsslag mitt i ansiktet på hela den växande fredsrörelsen i vårt land – och dessutom som ett allvarligt sabotage mot en allt starkare miljörörelse.

När man ser med vilken förmätenhet och egenmäktighet som de styrande nu marscherar in i de allra mörkaste och destruktivaste environgerna för att där frottera sig med sina skumma gelikar, så är det inte särskilt förvånande att individer som har en helt annan syn på livet känner en i det närmaste förlamande maktlöshet och ett överväldigande obehag. Det tycks inte längre finnas något utrymme för sunda värderingar och kloka tankar. Åsikter som inte ligger helt i linje med maktens direktiv ignoreras helt och hållet. Det är fruktansvärt sorgligt att behöva konstatera det mörka tankeklimat och den gruvligt låga nivå av insikt som numera residerar i Sveriges riksdag.

Om vi nu riktar våra blickar mot den kolossala nedskräpning och skandalöst omfattande spridning av alla slags gifter som i dag sker runt om i världen, samt ägnar en stund åt att studera följderna av detta omoraliska och okunniga beteende, så kommer vi onekligen att kunna konstatera en chockerande och mardrömslik förödelse av gigantiska mått.

Vi kan också se ett otal märkliga och i vissa fall groteska skepnader, bestående av allehanda skräp, ta form och snabbt växa till sig på många platser i vår värld. Ett exempel är den enorma ansamling sopor som driver runt i Stilla havet mellan Kalifornien och Hawaii. Denna originella koncentration av sopor, som fått namnet ”The Great Pacific Garbage Patch” (Det stora Stillahavssopområdet), mäter över 1 600 000 kvadratkilometer – alltså drygt tre gånger Sveriges yta. ”Sopön”, som detta område också kallas, är givetvis inte en kompakt ö, utan världens största sopansamling, som är löst sammanhållen av en enorm virvelström som drar in skräp mot mitten. Sopområdet består av uppskattningsvis 1 800 000 000 000 plastföremål, enligt den ideella miljöorganisationen **The Ocean Cleanup**. Det är dock mycket svårt att avgöra antalet föremål med någon större exakthet – det kan ligga på allt från 1 100 000 000 000 till 3 600 000 000 000.

Men vad är då meningen med dessa galenskaper?

Varför ägnar vi oss åt alla de här så livssaboterande sysslorna?

Jo, så länge vi inte förstår hur allt hänger ihop, så länge vi inte kan se skillnaden mellan livsåskådning och dödsåskådning, så länge vi inte har vetskap om vad vår självviskhet, vår girighet och vårt högmod verkligen innebär, så länge vår moral och våra logiska och kärleksfulla tankar befinner sig på ett tämligen primitivt stadium, så länge vi inte inser att det är oss själva vi skadar med vårt vansinne, så kommer detta sjuka beteende att fortsätta.

Men allteftersom vi utvecklas och ser galenskapen allt tydligare, så kommer vi också att efter hand göra de förbättringar i våra sätt att leva som behövs för att skapa den där felfria, ljusa och kärleksfulla tillvaron som vi alla innerst inne vill ha.

Att utvecklas från ett renodlat djur till en riktig människa kräver självfallet en väldig mängd inkarnationer. Vi jordmänniskor befinner oss alltså för närvarande i ett utvecklingstillstånd som kan beskrivas som övergången från djur till människa.

Martinus förklarar att mörkrets kulmination omöjligt kan komma till utlösning i ett renodlat djurmedvetande. Djurets intelligens klarar nämligen bara av att bringa dråp- och egoismkapaciteten till den nivå som är livsnödvändig för djurets egen existens.

Martinus berättar här om det så kallade djävulsmedvetandet:

Men den begynnande människan, som i sin mentalitet ännu har kvar den djuriska egoismen och dråptendensen, kan med hjälp av sin förvärvade intelligensförmåga utveckla tillfredsställandet av sin egoism och dess dråpmetoder till allra högsta kapacitet i form av ödeläggelser, tortyr, mord och dråp av sin nästa, det vill säga varje annat väsen, utan att dessa handlingar motsvaras av något verkligt livsbehov. Det är dessa väsens mentalitet som vi kallat ”djävulsmedvetande”. Det är detta medvetandetillstånd som ligger till grund för allt som hör samman med begreppen krig, mord och dråp, tortyr och ödeläggelser etcetera. Det är det som ligger till grund för skapandet av atom- och vätevapen, varigenom den ofärdiga människan kan göra sin dråp- och ödeläggelsekapacitet miljoner gånger större i kampen mot sina medväsen. Det är självklart att en värld av sådana väsen i motsvarande grad måste bli en ”djävulsvärld”, en domedags- eller ragnaröksepok, som är den kulminerande kontrasten till den allra högsta tillvaroformen, den absolut fullkomliga människans i kärlek kulminerande ljusvärld eller det verkliga ”himmelriket”. Med detta avses den ljusvärld som sträcker sig genom det fullkomliga människoriket, visdomsriket, den gudomliga världen och salighetsriket, vilka riken utgör hemorten för det verkligt färdiga och därmed primära livsupplevelsetillståndet i de kosmiska spiralkretsloppen. Djävulsmedvetandets eller domedagens epok är således en övergångsepok mellan djurriket och människoriket.
(Livets Bog, del 7, st. 2658, punkt 16)

Det är alltså följderna av vårt galna agerande i kombination med studier av det **Tredje testamentet** som till sist kommer att lära oss att göra rätt. Vi måste således igenom det allra mörkaste för att kunna nå fram till det allra ljusaste.

Vi har alltså en oerhört intressant och underbar tillvaro att se fram emot. Det finns dock en hel del att rätta till på vägen. Detta faktum blir solklart när vi betraktar det aktuella världsläget. Vi avslöjar gång på gång hur mycket vi har kvar att lära.

Vi ges till exempel otaliga och odiskutabla bevis på hur ojuste och fruktansvärt respektlöst de rikaste länderna beter sig gentemot de allra fattigaste. De fattiga människorna utnyttjas maximalt. De stora företagen placerar inte sällan sin produktion i fattiga länder, där man kan komma undan med de absolut sämsta arbetsmiljöerna, som för det mesta är garanterat sjukdomsframkallande och extremt livsfarliga, de lägsta lönerna, om det ens existerar några löner, och allt annat djävulskap – bara för att kunna plocka ut så stora vinster som möjligt.
Oräkneliga företag från den rika världen använder sig dessutom ofta av fattiga länder som avstjälpningsplatser för allsköns avfall, som därtill nästan alltid innehåller mycket giftiga komponenter. Världens fattiga länder har följaktligen blivit de rikas soptippar.

Jordmänniskans girighet håller således på att ödelägga stora delar av jordklotet. Växter, djur och människor drunknar och kvävs i de helvetiska gifter som omoraliska, profithungriga och extremt egoistiska individer skickar ut i kolossala mängder i luft, mark och vatten.

Vi behöver ta oss ur det zombieliknande tillstånd som för närvarande håller på att tillintetgöra allas våra livsbetingelser.

Det är dags att vi bryter oss loss från den massuggestion och de förbannade lögner som vi ständigt matas med – och vi ska göra det på ett fredligt och demokratiskt sätt. Vi har aldrig haft bättre möjligheter att skapa en vacker, fredlig och hälsosam tillvaro för alla på vår planet än just nu – bland annat med hjälp av all den fantastiska teknologi och materiella kunskap som vi i dag besitter. Det som hindrar oss från att göra detta är den fruktansvärda egoism, den helt vansinniga nationalism, den hjärndöda militarism, den brutala karnism och den genomruttna girighet som vi i olika grad fortfarande lider svårt av. Vi måste begripa att det endast är genom altruism, internationalism, pacifism, veganism, logik, allkärlek och sanning som vi kan skapa en värld i fullständig harmoni.

Lär dig mer om vad som händer i vår fantastiska, vackra natur och om hur vi bör bete oss gentemot vår kära planet jorden och alla dess invånare – alltså hur vi alla kan bidra till att skapa en renare, hälsosammare, fredligare, kärleksfullare och så småningom helt giftfri miljö – genom att bland annat besöka följande lärorika och inspirerande webbplatser:

- **United Nations Environment Programme** (**www.unep.org**)
- **Greenpeace** (**www.greenpeace.org**)
- **Greenpeace Sverige** (**www.greenpeace.org/sweden/**)
- **Världsnaturfonden WWF** (**www.wwf.se**)
- **Naturskyddsföreningen** (**www.naturskyddsforeningen.se**)
- **Naturvårdsverket** (**www.naturvardsverket.se**)

Jag rekommenderar dig också att lyssna på vad **Bo Landin** har att säga i sitt sommarprat i **”Sommar i P1”** från år 2023.

I den högst relevanta och synnerligen tänkvärda dokumentärfilmen **”Seaspiracy”** får vi tydliga och chockerande bevis på hur förnuftsvidrig och kolossalt skadlig dagens fiskeindustri är. Vi får här se flera exempel på hur fruktansvärt illa de vattenlevande djuren behandlas, hur alla de horribla fiskemetoder som man i dag använder sig av massakrerar enorma mängder marina djur, samt vilken katastrofal förödelse denna sysselsättning medför på många andra sätt, till exempel att den tar död på de vackra och värdefulla korallreven och hur den ödelägger stora delar av världens havsbottnar. Denna skräckinjagande och jättelika mordmaskin är – på grund av alla sina ödesdigra illgärningar, ohyggliga förbrytelser och dessas gravlika konsekvenser – bevisligen en av de största klimatbovarna. Det är således inom världens fiskerinäring som vi i dag utan tvekan hittar några av de absolut värsta marodörerna när det gäller destruktiv och ytterst plågsam inverkan på djurlivet och miljön. Att dessa världsomspännande, gravt korrupta och barbariska sysslor dessutom subventioneras med omkring 35 miljarder USD per år – något som jag tror att de flesta inte känner till – är givetvis både skrämmande och obegripligt, inte minst när vi betänker det faktum som säger oss att cirka 30 av dessa miljarder skulle räcka för att bekämpa och utrota världssvälten. Det handlar alltså om en gigantisk summa skattepengar som mals ned i en totalt urspårad och genomrutten verksamhet, bara för att få ner priset på en vara som ingen behöver och som därtill, i alla led, enbart resulterar i stor förödelse, fruktansvärda lidanden och massdöd. Vi får i denna oerhört viktiga film också veta att den plast som förorenar världens hav till stor del, ungefär 46 procent, består av fisknät, samt vilka enorma mängder oönskad bifångst som dagens fiske för med sig – alla

dessa miljarder vattenlevande djur som varje år kastas tillbaka i vattnet, döda eller svårt skadade. Vi ska heller inte glömma alla de miljoner sjöfåglar som skadas och dödas av fiskeredskap varje år. Skaparna av **”Seaspiracy”** förser oss även med mycket betydelsefull kännedom om vilket utstuderat bedrägeri som i många fall ligger bakom märkningen av det så kallade hållbara fisket, hur mardrömslika och sjukdomsbringande de så kallade fiskodlingarna egentligen är och vilken rysligt omfattande grov kriminell verksamhet som döljer sig inom den rådande fiskerinäringen.

Så vad bör vi göra för att få stopp på det här vansinnet?

Hur ska vi bete oss för att världens hav, sjöar och marina djurliv ska kunna återhämta sig, frodas och spela sin självklara, livgivande huvudroll i ett välmående globalt och väl fungerande kretslopp, vilket naturligtvis är en absolut förutsättning för en, för oss alla, hälsosam tillvaro här på vår magnifika planet?

Det är ju inte konstigt om en känsla av maktlöshet och förtvivlan infinner sig, när man förstår vidden av dessa patologiska, brottsliga förehavanden – vilket vederstyggligt plågeri och vilka nedtystade, fördolda och förödande konsekvenser de för med sig.

Men då ska vi veta att var och en av oss har ett tämligen enkelt val att göra – att hjälpa till med att plåga och ödelägga jordklotet och dess invånare, eller att tillämpa en hälsosam, altruistisk och klok livsstil som stimulerar och främjar en sann livsåskådning.

Det största och definitivt viktigaste steget att ta – ett steg som vi tillsammans, på ett mycket enkelt sätt, kan se till så att varje jordmänniska har de allra bästa möjligheterna att ta – är att sluta upp med att äta och på andra sätt utnyttja och plåga djuren, både de landlevande och vattenlevande. Det handlar således om att skapa de ultimata förutsättningarna för ett totalt utplånande av den fatala karnismen. Att varje människa gör allt hen kan för att hålla sig till en sund, växtbaserad kost är utan tvekan en synnerligen enkel och helt avgörande faktor i en verkligt tillfrisknande process, som tämligen snabbt kommer att leda till en blomstrande och så småningom fullt utvecklad planet, med de bästa livsvillkoren som över huvud taget är möjliga. Detta är fundamentet för en värld i harmoni, för när vi gör detta, så innebär ju det att vi även lägger grunden för en fridfull och människovänlig tillvaro – där vi alla hjälps åt för att skapa en hänsynsfull och hälsosam existens för alla levande väsen.

Jag vill alltså än en gång understryka att det är absolut nödvändigt att vi jordmänniskor förstår hur viktiga våra tankar och handlingar är, att de faktiskt formar våra öden, och att vi begriper hur orsak och verkan fungerar – ja, att vi helt enkelt inser vad livet egentligen är och att allkärleken är den allra viktigaste ingrediensen i tillvaron.

Här följer därför några punkter som jag anser är av största vikt att vi inkluderar i vårt framtida samhällsbygge:

* Vår mat ska naturligtvis bestå av riktiga livsmedel – näringsrika, ekologiska och välsmakande produkter från växtriket – inte de mer eller mindre utpräglade dödsmedel som i dag utgör en så stor del av våra så kallade livsmedelsbutikers sortiment.
* Vi ska anstränga oss till det yttersta för att skapa attraktiva, trygga och för varje individ väl anpassade arbetsplatser i en sund miljö, med konstruktiva och intressanta arbetsuppgifter.
* Vi ska designa och förverkliga en vacker värld som är helt fri från gifter, vapen, militär, djurfabriker och slakthus.
* Alla människor ska erhålla en omfattande utbildning i sant fredsarbete, med en bra lön.
* Alla människor ska få en grundutbildning i friskvård – också denna utbildning ska självklart genomföras med en bra lön.
* Vi ska gynna allt sunt och osjälviskt internationellt samarbete, eftersom den egoistiska nationalismen är en mycket stor och viktig orsak till krig och många andra otrevligheter. Vi ska tillsammans skapa en kärleksfull och magnifik värld, där alla är synnerligen viktiga kuggar i vårt jordklots väl genomtänkta och humana maskineri. Vi ska alla känna oss lyckligt delaktiga i det här nya världsbygget – ett världsbygge där samverkan, trygghet, frihet, kunskap och livsglädje ersätter konkurrens, utslagning, slaveri, dårskap och livsleda.
* Karnismen – denna extremt våldsamma, blodiga, perversa och ödesdigra ideologi – plågar, förpestar och ödelägger precis allt som den rör vid. Därför måste vi givetvis göra oss kvitt denna absurditet å det snaraste.
* Hela det avskyvärda militära åbäket ska vi självfallet också så snart som möjligt helt befria oss från.

* Ett nytt transparent, logiskt och världsomspännande ekonomiskt system måste införas, där någon form av basinkomst ingår – en basinkomst som kommer att bli välgörande för hela vår värld, för allas hälsa och för kreativiteten som finns inom varje människa. Ingen kommer att kunna bli skuldsatt i det här systemet, där alla dessutom kommer att få idealiska möjligheter att utbilda sig och arbeta inom just de områden som de är mest intresserade av. Alla företags eventuella vinster kommer, utan undantag, att användas till samhällets vidare utveckling. Ingen kommer heller att kunna berika sig på någon annans bekostnad i detta moderna och på alla sätt välgörande system.
* Att utveckla och implementera den äkta demokratin är såklart en av våra allra viktigaste uppgifter.
* Noggrannhet, hög moral, hederlighet, generositet, kreativitet, sanning, klokhet och allkärlek ska prägla allt som har med detta storslagna globala projekt att göra.

NYA INSIKTER

Hur ska man tänka för att kunna uppleva en behaglig, inspirerande, lycklig och meningsfull tillvaro i en värld där girighet, egoism, lögner, korruption, cynism, militarism, karnism, våld, krig och all möjlig övrig dårskap dominerar, på alla tänkbara sätt gynnas och dessutom ses som orubbliga självklarheter?

Ja, den frågan ställer sig många i dag – och den är naturligtvis i högsta grad befogad.

Varken religionerna eller den materiella vetenskapen klarar av att ge oss ett riktigt svar på varför vi är här, vad som är meningen med livet och vad som i själva verket händer när det som vi har lärt oss att kalla för döden inträder. De försök till förklaringar som finns är väldigt splittrade och för det mesta dogmatiska och till stora delar ologiska. Detta är såklart högst otillräckligt för allt fler av dagens jordmänniskor, som söker en sund och hållbar förklaring till livets källa och syfte – en sann beskrivning som i varje led är meningsfull och motsägelsefri. Man vill själv kunna hänga med i resonemanget och verkligen förstå vad det hela handlar om.

Jordmänniskan har således börjat ställa allt högre krav på ett sanningsenligt klargörande av vad världsalltet egentligen är, vad själva livet är och hur allt hänger ihop.

Vi är ju alla sanningssökare, och många av oss har nu nått den utvecklingsnivå då vi är mogna att ta emot svaren på de största och mest komplicerade frågorna.

Även om en stor del av jordklotets människor fortfarande har starka band till någon av alla de religioner som existerar, och inte tycker att det finns någon anledning att ifrågasätta det som där sägs, så är det följaktligen så att allt fler individer känner ett växande behov av att få svar på de där stora frågorna – de som handlar om vilka vi är, vad universum består av, vem Gud är, livets mening och så vidare – frågor som inte någon religion klarar av att besvara.

Men också en stor mängd ateister, många av dem som sedan länge lämnat religionerna för att söka svaren inom den materiella världen, börjar vackla i sin tro, den tro som bygger på att alla svar finns inom naturvetenskapen.

För många människor är teorin om Big Bang den som gäller, när vi talar om universums födelse. Denna extremt märkliga händelse

sägs alltså ha inträffat för ungefär 13,8 miljarder år sedan, och innefattade skapelsen av rum, tid och materia. Enligt denna teori ska vårt universum ha varit väl komprimerat i något väldigt litet, som helt plötsligt, av någon ännu icke klarlagd anledning, exploderade och utvidgade sig med en enorm hastighet.

Det finns sålunda oerhört många frågor, både stora och små, som varken religionerna eller naturvetenskapen hittills har kunnat ge oss några svar på.

En av alla de knepiga frågor som det funderats mycket kring har med universums grundläggande lagar att göra.

Åtskilliga individer, däribland många ytterst seriösa och mycket framstående vetenskapsmän, har under lång tid och med stor möda försökt förstå och därmed också förklara varför och hur det är möjligt att det råder olika lagar i mikrokosmos och makrokosmos.

För mer än etthundra år sedan presenterade Albert Einstein den allmänna relativitetsteorin. Ungefär lika gammal är den så kallade kvantteorin, alltså den gren av fysiken som behandlar de naturlagar som gäller på mikroskopisk nivå, och som man alltså har fått för sig skiljer sig från de naturlagar som gäller på makroskopisk nivå. Ännu har dock ingen lyckats förena dessa båda teorier till en universell teori.

Man har alltså hittills förgäves försökt komma underfund med hur detta resonemang, där man förutsätter att olika naturlagar gäller för mikrokosmos respektive makrokosmos, vilket i grunden sannerligen låter tämligen absurt, skulle kunna leda fram till ett riktigt och allomfattande svar – att man på så sätt till sist alltså skulle kunna presentera den fullkomliga ”Teorin om allt”.

Detta kommer man givetvis inte att lyckas med förrän man skaffat sig absolut kännedom om universums alla självklara och till 100 procent oförvanskade och helt sanningsenliga lagar. Då kommer man också att se att dessa lagar är gällande för hela världsalltet, både i mikro- och makrokosmos. Det finns således inga speciella lagar för mikrokosmos som inte gäller i makrokosmos – och naturligtvis inte heller några speciella lagar som bara gäller i makrokosmos men inte i mikrokosmos.

Som jag nyss nämnde så har jordmänniskorna lika lite i religionerna som i naturvetenskapen kunnat finna de med den definitiva sanningen överensstämmande svaren på de verkligt stora frågorna.

Det var först i och med det **Tredje testamentets** färdigställande som den verkligt logiska och, som jag uppfattar det, sanna världsbilden presenterades. De analyser som finns i detta omfattande verk ger oss exakt de verktyg som behövs för att var och en av oss ska kunna förstå vad hela vårt oändliga och eviga universum egentligen är – och vad livet på det allra djupaste planet handlar om. Denna kunskap finns alltså nu tillgänglig för alla de individer som känner sig mogna att ta det stora och helt avgörande klivet in i den högsta kosmiska sanningens ljusa och strålande salonger.

Viktigt att komma ihåg är att de här analyserna inte ska uppfattas som något man endast ska tro på.

Nej, de ska givetvis granskas och användas med en förnuftsenlig skepsis – detta var Martinus mycket noga med att påpeka. Varje individ som studerar det **Tredje testamentet** kommer, förutom all den kunskap som hen här begåvas med, även att inspireras till ett självständigt och kritiskt tänkande, vilket alltså är synnerligen viktigt.

Alla som intresserar sig för denna andliga vetenskap kommer att märka att vad man än sysslar med, vilket intresse man än har, så kommer man att kunna använda sig av och ha stor nytta av dess analyser, både för att öka sin förståelse av den stora helheten och som hjälp för att bli bättre på varje liten del i just denna helhet.

Alla människor kommer att ha en enorm nytta av den här kunskapen i framtiden. Ännu så länge är det ganska få som känner till den, men det kommer alltså att förändras, allteftersom mänskligheten utvecklas och blir mottaglig för denna så grundläggande och helt avgörande kunskap när det gäller att förstå universums och allt det som tillhör livets kompletta struktur.

All sjukvård, både på det andliga och det fysiska planet, kommer i och med den djupaste förståelsen för vad som ligger bakom alla våra sjukdomar givetvis att genomgå enorma förbättringar. Denna så avgörande kunskap kommer hand i hand med den ökande insikten om vad livets eviga lagar verkligen betyder, och hur man i sanning lär sig att leva efter dessa, självfallet att föra oss fram till ett stadium där den andliga vetenskapen är fullt ut integrerad i all sorts behandling. Sjukvården kommer således att spela en helt ny roll i framtiden, då den i sin fullt utvecklade form kommer att kunna erbjuda människor en typ av behandling som kommer att hjälpa varje individ på ett banbrytande och garanterat helande sätt, tack vare de

kloka insikter om livet och de logiska förklaringar på sjukdomars orsaker som då kommer att utgöra grunden i all sjukvård.

Om vi tar oss en liten titt ännu längre in i framtiden, så ser vi att all sjukvård så småningom kommer att bli helt överflödig, eftersom varje människa, genom sin allt högre moraliska standard och tilltagande intuition, kommer att drabbas av allt färre och dessutom mindre allvarliga skade- och sjukdomsproblem, och de skador och sjukdomar som i detta alltmer utvecklade människostadium ändå fortfarande existerar, kommer varje väsen att själv kunna ta hand om – genom att, via sin välutvecklade tankeförmåga och sin inre klarsyn, kunna se problemen och dessutom genast rätta till dessa.

Nästa steg – när vi kommit så långt fram i vår utveckling att vi inte längre kan göra några fel, och då vår moraliska standard har nått perfektion – innebär att vi inte längre kommer att kunna råka ut för varken skador eller sjukdomar.

Detta kanske låter för bra för att vara sant, men det är faktiskt just så det kommer att bli – ingen sjukvård kommer att behövas i vår framtida, fullt utvecklade värld.

Martinus menar att vi redan nu kan börja öva oss i att, i våra tankar, vandra ned i vårt inre mikrokosmos och på så vis bekanta oss med denna strålande och fascinerande inre värld.

Martinus världsbild ger alltså den sökande människan de logiska svaren på alla de stora frågorna, som till exempel vad det verkliga livet egentligen är och vad det handlar om, vad rättvisan är och hur den fungerar – och vad den äkta kärleken är. Den ger oss också, på ett synnerligen hoppingivande och klarsynt sätt, svar på vad vårt oändliga och eviga universum i själva verket är, hur det är uppbyggt, vad det består av och hur det fungerar. Dessutom får vi här veta vem Gud egentligen är.

Det är såklart viktigt att vi får med alla bitar i vårt livspussel, i våra svar på vad livet är och vad det verkligen handlar om. Det är givetvis precis det som behövs. Får man inte med hela bilden, hur och varför allt sker, så står man ju bara där och stampar, ofta otåligt och med stor frustration. Fragmentariska små delar far omkring – utan någon tydlig struktur. Allt blir till ett enda stort kaos, som ingen kan förstå. Någon säger si, en annan säger så. Men visst, vi behöver också uppleva detta. Hela livet är ju en skola, där vi ständigt tränar

oss på att genomskåda lögner, för att så småningom hitta fram till den efterlängtade sanningen. Vi ska alla bli de fritt tänkande och självständiga varelser som vi är menade att bli, med förmågan att hitta och följa den fullkomligt moraliska vägen. Men på den slingriga och många gånger svårtydda stigen dit får vi möta hårt motstånd, vilket emellertid i det långa loppet stärker oss och fyller oss med insikter om universums lagar. När vi gör fel gör det ont, och det har gjort ont många gånger hittills, och det kommer att göra ont en bra bit in i framtiden, för vi har ju en hel del att lära oss innan vi på verkligt allvar inser vad som leder oss till sann glädje, lycka, fred, sundhet och harmoni och vad som leder oss in i sjukdomar, krig och olyckor av olika slag. Allt styr vi själva, mer eller mindre medvetet. Vi måste lära oss att läsa livets bok, vars sanningsfyllda sidor i alla lägen finns tillgängliga för oss, precis framför våra ögon, vart vi än går. Det finns dock inga genvägar. Allt måste läsas och omsättas i praktiken – varje kapitel, varje mening, varje ord.

Vad jag ännu en gång vill påpeka i detta sammanhang, det är att vi nu faktiskt har en oerhört stor hjälp att tillgå i just Martinus skrifter, om vi förstår att använda oss av dessa. De består nämligen av de djupaste och mest kompletta livsanalyser som finns, och de beskriver den helt oförvanskade, totalt sanningsenliga helhetsbilden av vårt universum. Här kan vi också läsa om alla de principer och lagar som vi behöver ta till oss för att förstå hur allt fungerar och att allt i grunden styrs av evigt levande väsen, att det alltid har varit så och att det alltid kommer att vara så.

Vi är således alla eviga, och vi befinner oss i ett oändligt och evigt universum, där varje levande väsen alltid styr sitt eget öde till 100 procent.

Jag kan naturligtvis inte här bevisa för dig att detta är absolut sant. Eftersom jag fortfarande är en av alla dem som ännu inte har begåvats med kosmisk klarsyn, så kan jag givetvis bara presentera sådant som för mig personligen upplevs som det verkligt sanna. Jag får en oerhört stark och inspirerande känsla av äkthet och fullkomlig sanning när jag studerar det **Tredje testamentet**. Det handlar dock inte endast om denna känsla, utan lika mycket om en intellektuell upplevelse – för i detta verk finns en logisk förklaring på allt sådant som jag tror att de flesta sökande människor ofta funderar kring. Här får du tillgång till den eviga sanningen om det eviga och

oändliga universum som ditt eviga och oändliga jag för alltid kommer att vara en del av.

Att till fullo förstå dessa begrepp – evig och oändlig – är givetvis inte lätt för oss jordmänniskor, eftersom vi i vår dagliga tillvaro omges av varelser och ting som alla tycks, precis som vi själva, ha en begränsad livslängd, med en början och ett slut. Det är ju därför heller inte så konstigt om vi tror att vi bara har ett enda slumpartat liv, och att vi således upphör att existera i samband med att vår fysiska kropp slutar fungera.

Hela detta högst begränsande ettlivsperspektiv leder dock fram till en mycket märklig, kaosartad, orättvis, kärlekslös, grym, ofullständig och ologisk världsbild. Ett så absurt och galet universum existerar såklart inte, men om vi likväl envisas med att se på vår tillvaro ur ett ettlivsperspektiv, så måste vi såklart göra det med förståelsen om att detta enda liv inte är detsamma som vår fysiska kropp, utan något som var och en av oss är, alltid har varit och alltid kommer att vara, något som varken har en början eller ett slut, något som är oändligt och evigt. Vi måste helt enkelt förstå att detta enda, gränslösa och outplånliga liv existerar bortom tid och rum.

Sedan är det ju också så att just detta liv eller eviga varande för alltid kommer att manifestera sig på olika sätt, i en framåtskridande utveckling, genom varje spiralkretslopp. Jaget är dock under alla omständigheter för evigt oföränderligt.

Ett verkligt logiskt tänkande kommer alltid att leda fram till den djupaste insikten om att intet aldrig kan bli till något och att något aldrig kan bli till intet. Det riktiga livet har alltid funnits – det har således ingen början och inget slut. Livet är något som vi är, inte något som vi har. Liv kan aldrig bli till död, och död kan aldrig bli till liv.

Eftersom vi är liv, så kan vi följaktligen inte dö.

När man har förstått den andliga vetenskapens innehåll, så begriper man också att det inte bara finns hopp om bättring för allt och alla, utan att framsteg faktiskt är ett måste, eftersom det i varje levande väsen finns en inbyggd garanti för en progressiv utveckling. Allt mörker kommer att skingras och ge plats för det mest gyllene och kärleksfulla ljuset, allt det helvete som vi i dag ser i form av sjukdomar, krig, naturkatastrofer, svält, fattigdom och alla övriga lidanden kommer att ersättas av en paradisisk tillvaro, och alla de problem som kan tyckas oöverstigliga kommer att övervinnas. Detta

är en absolut realitet, en verklighet som den andliga vetenskapen ger oss fullständig kunskap om. Här får vi således genomgripande och högst förnuftiga svar på våra frågor.

Martinus ger oss alltså en världsbild där sanning, kärlek, rättvisa och logik tillsammans skapar ett evigt och oförstörbart fundament.

I det **Tredje testamentet** betonar Martinus vid ett flertal tillfällen hur oerhört betydelsefullt ett sunt tankeklimat är – att det är i våra tankar som vi lägger grunden till ett friskt liv eller ett liv i sjukdom och lidande. Han förser oss också med åtskillig information om vad medvetandet och tankarna egentligen är – vad de i själva verket består av.

Martinus skriver bland annat följande:

Hjälparen, den helige Ande, vad betyder det?

Det betyder att det ska komma något som kan vara hjälpare åt Gud, hjälpare åt det Kristus har förklarat, och åt det som är förklarat genom världsreligionerna. En hjälpare för livsmysteriets lösning, en hjälpare för kärleken, kallar Kristus den helige Ande. Ande är medvetande, och medvetande består av tankar, och tankar är vetande och erfarenheter av sanningen. Alltså måste den helige Ande vara detsamma som det heliga medvetandet, och det heliga medvetandet måste vara heliga tankar. Och heliga tankar kan endast vara heliga där de är absolut sanning. Heliga tankar som är uttryck för den absoluta sanningen kan endast vara vetenskap, kan endast vara realistiska fakta, som man inte kan komma förbi och som kan upplevas – även utan kosmiskt förnimmande. Vi kan lära oss att uppleva de odödliga sanningarna här i den fysiska materien.
(Storkursen, st. 40)

Det är verkligen en makalös och i högsta grad fascinerande resa, en livets ändlösa upptäcktsresa, som vi, var och en av oss, via det oöverskådliga kosmiska vägnätet, får uppleva. Vi lär oss alltmer om vår omgivning och om oss själva, och tack vare denna ständiga påfyllning av korrekt kunskap, som i sin tur leder till att vi förstår och förmår att styra vår sagolika kosmiska forskningsresa till att bara bli bättre och bättre, så fylls vi också med en allt större tacksamhet, kärlek och eufori.

Vi befinner oss alltså mitt i ett ständigt växlande, fantastiskt, oändligt och för varje individ helt unikt äventyr. Oavsett var i universum vi

befinner oss, oavsett vad vi gör, oavsett hur vi tänker, oavsett vad vi önskar, oavsett om vi vandrar i mörker eller ljus, oavsett om vi upplever hat eller kärlek, lycka eller olycka, krig eller fred, så kommer vi för alltid att vara ett med livets eviga rytm – dess andetag och pulsslag. Vi garanteras följaktligen en evig och oändlig livsupplevelse.

Om vi stannar kvar här i vårt mellankosmos, eller om vi förflyttar oss in i mikrokosmos eller ut i makrokosmos, så kommer vi ständigt att stöta på liv – i ett oändligt antal olika former, i all evighet. Hela vårt oändliga universum är således ett evigt levande och evigt föränderligt kosmos.

Eftersom evighet och oändlighet är begrepp som är svåra att både definiera och förstå, men också mycket intressanta, så tycker jag att vi här ska ägna lite mer tid åt dem.

Det är givetvis inte så lätt att i sina tankar göra sig en bild av den verkliga innebörden av dessa kryptiska termer och att dessutom förstå dem exakt, för när vi befinner oss i vårt nuvarande fysiska tillstånd, så är vi ju vana vid att kunna mäta och väga olika ting. Varje sak har här en bestämd vikt och bestämda mått. Dessutom varar ju inget av det som vi kan uppleva för evigt, allt har en början och ett slut. När vi betraktar vår omgivning, så ser vi hur alla levande väsen föds, åldras och dör – hela vår tillvaro tycks vara tidsbestämd. I det här sammanhanget är det följaktligen inte så konstigt att vi finner det svårt att förstå de på många sätt gåtfulla orden evighet och oändlighet.

Men hur ska vi då gå till väga för att kunna närma oss och till sist verkligen tydliggöra betydelsen av dessa så abstrakta begrepp?

Ja, till att börja med så ska vi ha klart för oss att vikterna, måtten och tingens ålder i verkligheten endast är tillfälliga tillstånd i den materiella världen. Det finns naturligtvis bestämda definitioner av vad vikt, mått och tid är. Men kom ihåg att detta bara är teoretiska definitioner på egenskaper hos allt som finns i den fysiska världen – en fysisk värld där allt alltid har varit, är och alltid kommer att vara i ständig förändring, i ständig rörelse.

Vårt materiella universum genomgår således en oupphörlig förvandling – men det är evigt och oändligt, alltså precis som den andliga världen.

Angående skillnader och likheter mellan den fysiska och den andliga världen serverar Martinus oss följande kloka ord:

Eftersom över huvud taget varje form av upplevelse är identisk med en växelverkan mellan två former av energi, nämligen ett väsens egen energi och dess omgivnings energi, och då energi i absolut mening är detsamma som stoff eller materia, blir alla upplevelser i verkligheten baserade på materia och är således materiella. Att det inte är vanligt att uppfatta det på detta sätt, beror på den omständigheten att materien framträder i grader av olika täthet och med olika egenskaper. Då den jordiska människans sinnen huvudsakligen bara är skapade till att reagera för växelverkan mellan de tätaste graderna, blir de övriga och mer förtunnade graderna av energi liksom mer och mer gasformiga för att till sist bli helt osynliga, alltefter som de kommer utanför den jordiska människans förnimmelseområde. Men detta förändrar ju inte det faktum att dessa grader av energier ändå existerar. I det dagliga livet skiljer man därför också mellan synliga och osynliga energier. De förtätade energierna kallar man för fysisk materia och de gasformiga för ande, liksom området för den förstnämnda energin kallas för den fysiska världen och området för den sistnämnda uppfattas som den andliga världen. Denna sistnämnda värld är alltså också materiell, om än av förfinade energier eller materier.
(Mänsklighetens öde, kap. 9)

Att väga en oändlig vikt går inte, att mäta upp ett oändligt avstånd går ju heller inte – och att bestämma en ålder på en evighet är naturligtvis också en omöjlighet.

Vad innebär då detta?

Ja, för det första så förstår vi nu att begreppen vikt, mått och ålder endast kan användas på tillfälliga realiteter i vårt fysiska universum. Martinus förklarar att evigheten och oändligheten i verkligheten inte blott och bart är främmande, fantastiska och oförståeliga ting, som bara existerar utanför oss själva, utan att de i absolut mening är just det levande inom oss själva. Det levande i vårt eget inre är således ett med evigheten och oändligheten. Varje levande väsen är alltså identiskt med oändligheten och evigheten – och utgör därmed ett evigt existerande något.

För att kunna bli medveten om evigheten och oändligheten bortom tid och rum krävs enligt Martinus kosmiska förmågor. Dessa förmågor utvecklar väsendet i samband med att det genomgår sin

kosmiska invigning.

Martinus skriver en hel del om det eviga och det oändliga – alltid lika skarpsinnigt och läsvärt, vilket visas i följande klargörande:

När vi studerar själva livet, naturen, finner vi att detta något, denna oändlighet, är närvarande i det hela. Vi kommer att upptäcka att denna evighet eller oändlighet inte är detta att det är en omätligt lång tid eller ett stort oändligt rum; det har ingenting med storlek att göra, utan det är något helt annat. Det är uttryck för den absolut högsta princip som existerar – den fasta punkten. Evigheten och oändligheten är det enda som är fast. Det är det enda som är absolut stilla, allt annat är rörelse. Rörelse är betingelsen för att något kan förnimmas. Evigheten och oändligheten kan däremot inte förnimmas, utan ger sig till känna genom det som kan förnimmas. Vi ska gå vidare och undersöka denna realitet som ligger bakom det hela. Vi har kommit till en realitet som visar sig som oändligheten och evigheten. Men ser vi uteslutande på dessa principer, existerar de utanför det materiella området. Det är alltså som en fast princip, något som inte kan avlägsnas. Det är denna princip, den fasta punkten, som hela världsalltet vilar på. Denna fasta punkt har ingen analys. Den kan inte ha någon analys. När den är oändlig, och när den är evig, kan den ju inte ha någon analys. Vi kan bara säga att den är ”något som är”. Vi kan ju inte ta bort den. Vi kan inte komma ifrån att vi kan dela, och att oändligheten kommer till synes i denna delning, i varje ting oberoende av storlek. De storlekar vi iakttar är inte det verkliga. Därför är det ingenting alls av det vi ser som är vad det ser ut att vara.
(Storkursen, st. 77)

Till skillnad från din tidsbegränsade fysiska kropp, som du iklär dig när du upplever den fysiska delen av det eviga och oändliga kretsloppet och där du hela tiden alltså är under ständig utveckling och förändring, så är ditt innersta jag evigt, oföränderligt och helt stilla.

Jaget är själva livskärnan i det levande väsendet – den osynlige härskaren i organismen eller kroppen. Denna eviga dirigent eller kosmiska kemist är den djupaste orsaken till allt som kan förnimmas, upplevas och manifesteras. Jaget är följaktligen den fasta punkt kring vilken individens eller det levande väsendets alla manifestationer rör sig eller vibrerar. Det har ingen ålder och ingen form,

och det kan omöjligt bindas vid någon viss plats, utan kan sägas vara allestädes närvarande. Det har således aldrig haft någon början, liksom det aldrig någonsin kan upphöra med att vara till. Det utgör oändligheten och evigheten. Martinus kallar detta innersta jag för X1. Alla levande väsen har därtill en skapar- och upplevelseförmåga, som han kallar för X2. Där finns övermedvetandet, där vi bland annat hittar det så kallade ödeselementet, som innehåller myriader av talangkärnor, där alla erfarenheter och talanger sparas från liv till liv, vilket gör det möjligt för oss att utvecklas och bli bättre på något. Detta X2 är såklart också evigt. Resultatet av jaget och dess skaparförmåga, alltså det som X1 med hjälp av X2 frambringar, är de skapade realiteter som Martinus kallar för X3, där även väsendets undermedvetande ingår. Undermedvetandet utgör i själva verket en förlängning av övermedvetandet, ned i det tids- och rumsdimensionella eller skapelseresultatens och upplevelsernas område, som alltså är detsamma som X3. För väsen i den fysiska världen delas undermedvetandet upp i ett vaket dagsmedvetande och ett drömliknande nattmedvetande. Som princip är X3 naturligtvis också evig, även om de skapade realiteterna – vilka består av energi, som i absolut mening är detsamma som stoff eller materia – befinner sig i ständig förändring. I X3 finns således ingen fast punkt. Själva principen X3 betecknas, i likhet med X1 och X2, som ”något som är”.

Martinus är noga med att påpeka att X1, X2 och X3 utgör en komplett enhet – den treeniga principen – en enhet som egentligen aldrig kan delas upp. Det är denna treeniga princip som utgör det levande väsendet – där det upplevande något, själva jaget, känns igen som X1, sinnena som X2 och materien som X3.

Detta är följaktligen det levande väsendets grundanalys, vare sig det framträder som ett mikrokosmiskt, makrokosmiskt eller mellankosmiskt väsen.

Men gäller denna grundanalys även för själva världsalltet?

Ja, så är det absolut.

Martinus förklarar att denna treeniga princip också är själva världsalltets grundanalys. X3 är här hela det outsinliga hav av helt unika skapelser, vari den logiska skaparförmågan, X2, avslöjas, vars existens i sin tur vore helt omöjlig utan X1 – själva skaparen.

Martinus förtydligar:

Först har vi här den allomfattande materieocean som världsalltet uppenbarar sig igenom, alltså X3. Därefter blir vi vittne till att en logisk skapelse avslöjas i denna materieocean. Och då logisk skapelse omöjligt kan äga rum annat än i kraft av ett föregående tänkande, avslöjar denna skapelse att ett sådant tänkande och därmed medvetande i allra högsta grad existerar likaväl bakom naturens skapelseprocesser som bakom de kända levande väsendenas manifestationer eller frambringanden. Eftersom en sådan process endast kan försiggå genom sinnen som kan omskapa materiens reaktioner till tankar och därmed till medvetande och livsupplevelse, ser vi alltså här att även världsalltet utgör medvetande eller X2. Men medvetande, förnimmelse och tänkande samt därav följande upplevelse existerar inte som fria, självständiga realiteter. De kan endast existera i anknytning till ett "något", för vilket de blir till livsupplevelse. En upplevelse är i sig själv en död realitet. Den kan inte alls uppleva något. Den kan endast existera tack vare "något" som kan uppleva. Existerade inte ett sådant "något", skulle allt vad upplevelse och skapelse heter vara en omöjlighet. Detta "något" utgör alltså världsalltets X1.
(Livets Bog, del 6, st. 2322)

Dessa tre enheter, som i verkligheten är oskiljbara, utgör alltså tillsammans det som varje evigt väsen består av.

Var och en av oss är sålunda garanterad en spännande och evigt skiftande tillvaro i detta gränslösa och outplånliga världsallt, kosmos eller universum. Vi rör oss oavbrutet fram genom livets oändliga ocean, vars virvelströmmar tar oss med på en unik och sagolik resa genom spiralkretslopp efter spiralkretslopp. På denna ändlösa forskningsresa färdas vi sålunda för alltid framåt och uppåt, mot allt högre höjder vad gäller kärlek, harmoni, kunskap och skönhet.

Martinus klargör här vad som är evigt hos det levande väsendet:

Det som alltså är evigt och oförgängligt hos det levande väsendet är jaget och dess övermedvetande, det vill säga polprincipen, ödeselementet, grundtalangkärnorna, ödestalangkärnorna och de härtill knutna eviga mellanledsorganen för jagets eller övermedvetandets förbindelse med den tids- och rumsdimensionella delen av dess samlade organism, samt moderenergin och urbegäret.
(Den eviga världsbilden, del 1, symbol 11, st. 15)

När vi nu talar om nya insikter, en ny förståelse av vår tillvaro och den eviga, genom den oändliga rymden allhärskande kosmiska sanningen, så måste vi såklart nämna ”Hjälparen, den helige Ande”, som ju är just den eviga, alltid gällande och den överallt rådande äkta kosmiska sanningen, det kosmiska medvetandet, det högsta medvetandet – Guds medvetande.

Det handlar alltså egentligen om ett för varje levande väsen, i varje spiralkretslopp, återupptäckande och en komplett förståelse av de eviga livslagarna och den universella, kärleksfulla logiken. Varje individs medvetande genomgår således i varje spiralkretslopp en förnyelse, där det med hjälp av den helige Ande utvecklas till att bli fullkomligt, med total insikt i livsmysteriets lösning, vilket alltså vill säga uppnåendet av det kosmiska tillstånd som är lika med att bli ett med Gudomen.

Alla våra nya insikter som gradvis leder oss fram till den djupaste förståelsen för vad vårt eviga och oändliga världsallt egentligen är, vad livet är, visar sig följaktligen bara vara en återupptäckt av den ultimata kosmiska sanningen, de eviga lagar som styr vår andliga och fysiska tillvaro, den helige Ande – Guds medvetande.

Martinus menar att det **Tredje testamentet** är den i Bibeln utlovade ”Hjälparen, den helige Ande”, som nu alltså finns tillgänglig för jordens mänsklighet, och som berättar just det som Jesus menade att han på den tiden inte kunde klargöra, eftersom mänskligheten då inte var mogen att ta till sig denna kunskap – nämligen en grundläggande genomgång och förklaring av livsmysteriets lösning.

Jesus uttalade följande:

”Jag har mycket mer att säga er, men ni förmår inte ta emot det nu. Men när han kommer, sanningens Ande, skall han vägleda er med hela sanningen. Han ska inte tala av sig själv, utan förkunna det han hör och låta er veta vad som kommer att ske. Han skall förhärliga mig, ty av mig skall han ta emot det han låter er veta. Allt vad Fadern har är mitt. Därför säger jag att det är av mig han tar emot det han skall låta er veta.”
(Johannesevangeliet, 16:12–15)

”Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er.”
(Johannesevangeliet, 14:26)

Martinus förklarar:

Med uppdagandet att det materiella vetandet och kunnandet är absolut otillräckligt när det gäller väsendets verkliga livslycka eller fullkomliga själsliga harmoni, alstras trängtan till de faktorer med vilka väsendet kan tillägna sig denna livslycka eller harmoni. Och det enda som kan vara material eller näring för denna trängtan, hunger eller svält är själva den obeslöjade eviga sanningens analys, som åter är detsamma som ”den helige Ande”. Efter hand som väsendet har genomlevt sin part av materialismens eller mörkrets erfarenheter och lidandetillstånd, söker det inte mera något objekt för tillbedjan. Det kan inte längre ledas av ett annat väsens dogmer eller påståenden och är därigenom totalt avskuret från att kunna bli en ”messiastillbedjare”. Då utomordentligt stora mängder av jordens befolkning just befinner sig på detta vantrons stadium och således är absolut utan förmåga att tro, men däremot har en starkt tilltagande förmåga att förstå, kan deras intresseobjekt endast vara sådant som kan utgöra näring eller material för denna förmåga. Det är därför här lätt att se att varje individ som i dag hävdar att han är en ny messias eller proklamerar sig själv som en kristus, och till och med helst ser att folk faller ner och tillber honom, är offer för en illusion. Detta behöver naturligtvis inte betyda att ifrågavarande väsen inte är i god tro – tvärtom. Det finns nästan inga gränser för vad instängd, otillfredsställd äregirighet kan alstra av abnorma tillstånd i ett sådant väsens tankesfär eller psyke.
(Vad är sanning?, kap. 16)

I dag kan vi, både via böcker och internet, ta del av en oerhört stor mängd trovärdiga berättelser som på olika sätt pekar på att vi är mer än en fysisk kropp. Miljontals människor, runt om i världen, har haft en så kallad näradödenupplevelse, och kan på ett detaljerat sätt beskriva vad som hänt när de befunnit sig i detta tillstånd.

Det finns också ett stort antal jordmänniskor som säger sig ha minnen från tidigare liv.

Ny vetenskap, den senaste forskningen och alla de omsorgsfulla redogörelser som i dag existerar inom detta område har gett oss nya insikter och vital information när det gäller dessa fenomen.

Här följer några av alla de tankeväckande och berikande böcker som finns att studera för den som vill fördjupa sig i detta ämne:

- **”Vägvisaren till himlen”** och **”Till himlen och tillbaka”**, båda skrivna av **Eben Alexander**.
- **”Att möta döden med tillit och hopp”**, författad av **Peter** och **Elizabeth Fenwick**.
- **”I dödens gränsland”** och **”Ljuset ur tunneln”**, båda skrivna av **Raymond A. Moody**.
- **”Döden gav mig livet”**, skriven av **Anita Moorjani**.
- **”Upptäck himlen”**, författad av **John Burke**.
- **”Förvandlad av ljuset”**, skriven av **Melvin Morse** i samarbete med **Paul Perry**.
- **”Min tid i himlen”**, skriven av **Richard Sigmund**.
- **”Heligt liv, helig död”**, författad av **Robert Boldman**.
- **”Himlen tur/retur”**, skriven av **Mary C. Neal**.
- **”Consciousness beyond life”**, författad av **Pim van Lommel**.
- **”The crossover experience”**, skriven av **D.J. Kadagian**, **Pim van Lommel** och **Gregory Shushan**.
- **”After”**, författad av **Bruce Greyson**.

I det **Tredje testamentet** får vi, förutom fundamentet till en logisk, rättvis och kärleksfull världsbild, en hel del välbehövliga upplysningar om vad många av Bibelns symboliska och i åtskilliga fall svårtydda berättelser egentligen handlar om. Ett av alla dessa välgörande klargöranden låter oss förstå den verklighet som ligger bakom berättelsen om Adam och Eva.

Martinus ger oss här sålunda äntligen svaret på vad dessa båda väsen i själva verket representerar. Han påpekar att begreppet Adam täcker de fysiska levande väsendenas förjordiska tillvaro, det vill säga deras tillvaro i paradiset eller salighetsriket, vilket är detsamma som spiralkretsloppets ”höstzon”. Begreppet Eva täcker däremot alla levande väsens jordiska tillvaro, vilket är detsamma som spiralkretsloppets ”vinterzon”, alltså den zon som kulminerar i djurriket. I strängt kosmisk mening är Eva följaktligen inte något speciellt uttryck för kvinnan, utan är i lika hög grad ett uttryck för mannen.

Martinus förklarar vidare:

Eva är i verkligheten det absolut kosmiska uttrycket för mannen och kvinnan, medan Adam är det absolut kosmiska uttrycket för det levande väsendet innan det blev till ett specialväsen i hankön eller honkön. Adam är alltså inte det väsen vi kallar för man. Adam är det levande väsendet i spiralkretsloppets ”livszon”, medan Eva är det levande väsendet i samma kretslopps ”dödszon”. Adam är kärleken, Eva (mannen och kvinnan) är hatet. Adam är fullkomligheten, medan Eva är ofullkomligheten. Adam är glädjen och ljuset, medan Eva är sorgen och mörkret. Adam är paradiset eller himmelriket, medan Eva är ragnarök eller helvete. Adam är efterlevandet av livslagen, medan Eva är överträdelsen av livslagen. Som vi ser, så är Adam och Eva av så vitt skilda naturer att något äktenskap mellan två sådana väsen (ett överjordiskt, andligt eller himmelskt väsen och ett jordiskt, fysiskt väsen) är en fullständig omöjlighet.
(Livets Bog, del 5, st. 1710)

UNIVERSUM OCH GUD

Det är fantastiskt spännande och fantasieggande att fundera kring och försöka förstå vad det som vi kallar för universum i verkligheten är. Detta mäktiga och gåtfulla världsallt omges av så mycket mystik och innehåller så många oförklarliga fenomen att man, när man ger sig på att försöka begripa vad det hela i själva verket handlar om, lätt blir alldeles vimmelkantig. Alla de teorier som finns angående detta eviga kosmos – dess mening, dess struktur, dess komponenter, dess historia och dess framtid – tar oss med på en hissnande och mäkta fascinerande resa genom sann kunskap, mer eller mindre realistiska antaganden, rena sagor och de mest fantasifulla och bisarra funderingar som en människas medvetande klarar av att åstadkomma. Många av de tankar som genom historien har presenterats har givetvis också efter hand förkastats, allteftersom vetenskapen utvecklats, men vissa har förfinats och putsats på så till den grad att de i dag samlar åtskilliga anhängare, som helt okritiskt betraktar dem som fullkomliga och absolut oemotsägliga sanningar, trots att dessa idéer i verkligheten bara är hypoteser, vilka till stora delar bygger på rena spekulationer, som i sin tur ofta är både motsägelsefulla och påfallande ofullständiga. Det här beteendet är dock helt förståeligt, eftersom vi jordmänniskor i nuvarande skede inte har kapacitet att urskilja den äkta kosmiska sanningen. För att komma åt den djupaste och verkligt sanna kunskapen om lösningen på universums stora gåta krävs ett kosmiskt medvetande, vilket ingen av oss som för närvarande lever på det här lilla charmiga klotet ännu har begåvats med.

Vi befinner oss alla på olika nivåer i vår ständigt pågående individuella utveckling, och därför är givetvis även förmågan att se vad som är sant och vad som är falskt högst varierande bland oss jordmänniskor. Men ju närmare det kosmiska medvetandet vi kommer, desto tydligare framträder den kosmiska sanningen om hela vårt universum, denna kompletta och fullständigt genialiska andliga och fysiska helhet. Vi närmar oss alltså, steg för steg, det fullkomliga och med sanningen helt överensstämmande svaret på det stora livsmysteriets gåta. Vi börjar så smått inse vad vårt storslagna och alldeles enastående universum faktiskt är, varför det existerar, varför vi själva finns till och vilka vi egentligen är.

Martinus världsbild ger oss, enligt min mening, de överlägset mest trovärdiga och helt logiska svaren på alla de stora frågorna.

Eftersom Martinus hade kosmisk klarsyn och därmed full tillgång till den totala vetenskapen, både den andliga och den materiella, så borde ju detta innebära att alla de analyser som han har försett oss med i det **Tredje testamentet** är genuina uttryck för den eviga och överallt gällande kosmiska sanningen.

Martinus skriver bland annat följande angående det som han kallar för den kosmiska klarsynen:

Det framskridna intuitionsväsendet, eller väsendet bortom den stora födelsen, har alltså genom sin kosmiska klarsyn tillgång till guldkopiorna från tidigare tillvaroformer, ända ned genom de vanliga djurtillstånden, ned genom växt- och mineralriket och genom tillvaroformer på forna klot. Ja, det skådar till och med guldkopiorna genom klots, sol- och vintergatssystems hela utvecklingspanoramor. Sådana realiteter alstrar alltså, i form av guldkopior, de reaktioner i individens högsta andliga kroppar som framkallar tankeupplevelsen eller tankeprocessen ”uppifrån”, på samma sätt som de fysiska föremålen och manifestationerna ger upphov till de reaktioner som genom individens fysiska sinnen åstadkommer tankeprocessen ”nedifrån”. Eftersom en guldkopia utgör en tidigare energiutlösnings efterlämnade facit eller idé, så kommer alla existerande guldkopior tillsammans att utgöra själva världsalltets idéer eller facit. Då guldkopiorna är detsamma som världsalltets koncentrerade och renade facit och idéer, får individen således genom intuitionskroppen förmågan att se in i ”världsalltets historia”, i vilken hans eget förflutna evighetspanorama i form av guldkopior ju också finns manifesterat. När intuitionsförmågan blivit så högt utvecklad att den framträder som en permanent syn hos individen, ”ser” denne alltså sin egen odödliga tillvaro, ser världsalltets eviga och ofelbara kärlekslagar, ser världsalltet som ”ett levande väsen” och upplever därigenom som ett faktum ”åsynen av en alltöverstrålande Gudom”.
(Livets Bog, del 1, st. 218)

Vi ska självklart inte bara acceptera och blint tro på allt det som denne man har skrivit, utan kritiskt granska och ifrågasätta alla de analyser som han har presenterat för oss. Martinus menade att ett sådant förfarande är mycket viktigt. Vi ska ju alla så småningom bli

riktiga människor, självständiga människor med ett suveränt, helt fritt och sunt tänkande.

För min egen del, så tycker jag alltså att Martinus världsbild är den som känns mest tilltalande, eftersom den omfattar alla viktiga bitar och dessutom kan förklara alla de stora och betydelsefulla frågorna på ett, som jag tycker, tydligt, trovärdigt och logiskt sätt. Men detta är som sagt bara min personliga åsikt. Jag har ju fortfarande inte tillgång till all den information som behövs för att kunna göra denna bedömning på ett helt säkert sätt, med min egen förmåga. Jag kan bara luta mig mot att det som Martinus beskriver, enligt mina funderingar och granskningar, verkar vara det rätta sättet att se på det hela. Det är givetvis först när jag befinner mig i den position som gör att jag själv har tillgång till hela den sanna bilden, när jag själv har kommit i besittning av den kosmiska klarsynen, som jag kan veta säkert.

Martinus menar alltså att universum är oändligt och evigt – det har alltid funnits och kommer alltid att finnas. Den självklara följden av detta resonemang blir att den teori som de flesta inom naturvetenskapen i våra dagar menar är den riktiga, att hela vårt universum föddes för omkring 13,8 miljarder år sedan, måste vara felaktig.

Men vi kanske ändå kan förstå varför många av oss jordmänniskor tror på denna hypotes, trots att den visar upp oerhörda brister både vad gäller verkliga fakta och sann logik.

Alla vi som för närvarande lever på den här planeten är fortfarande ofärdiga människor, och vi använder oss därför också i de flesta fall av det ofärdiga som ideal – vilket är en synnerligen viktig orsak till att vi titt som tätt spårar ur på det ena området efter det andra. Det är utan tvekan så att vi i detta ofullkomliga tanketillstånd lätt kan suggereras till att tro att något som egentligen bara är en vag, outvecklad teori kan likställas med den absoluta sanningen – särskilt om den bekräftas av flera högt utbildade auktoriteter. Oavsett vad det handlar om, så är det naturligtvis av största vikt att komma ihåg att inte heller dessa experter är några fullkomliga människor, utan att de i sina ofärdiga tillstånd väldigt ofta har fel och nästan alltid är så specialiserade inom ett visst område att de inte klarar av att se den stora helheten, utan i stället irrar omkring bland detaljerna, vilka man tyvärr heller inte alltid har full koll på.

Att man lyfter en ofärdig lösning till att bli ett ideal beror alltså på

att man själv är ofärdig.

Så låt oss därför se lite närmare på teorin om Big Bang, som ju är ett tydligt exempel på en sådan ofärdig lösning. Denna hypotes omfattar ett flertal märkliga och i vissa fall ologiska tankar, vilket gör att den omöjligt alltigenom kan stämma överens med sanningen. Det betyder dock inte att den behöver vara helt felaktig.

Martinus menar att hela världsalltet består av väsen inuti väsen och därmed liv inuti liv, i all oändlighet – både uppåt i makrokosmos och nedåt i mikrokosmos. Detta innebär att det universum som man inom naturvetenskapen menar ska ha bildats för cirka 13,8 miljarder år sedan egentligen, enligt Martinus, bara är en del av en oändlig och för alltid existerande enhet – en av fullkomlig kärlek och logik uppbyggd outsläcklig enhet som vi har valt att kalla för allas vårt universum, världsallt eller kosmos. För liksom du och jag en gång har fötts, så har ju jordklotet, alla andra planeter, alla solar, alla galaxer, alla galaxhopar och så vidare ut i det oändliga makrokosmos, liksom alla organ, celler, atomer, elektroner och så vidare in i det oändliga mikrokosmos också någon gång fötts och skall därför, precis som du och jag, även någon gång dö. Det är bara det att när vi förstår denna världsbild, så inser vi också att ingenting sker av en slump, absolut ingenting – bakom varje händelse finns en orsak. Vi förstår också att födelse och död inte betyder att ett nytt väsen skapas och sedan försvinner, utan endast innebär att ett evigt levande väsen tar plats i och sedan lämnar en fysisk kropp.

Varje fysisk kropp styrs alltså av ett evigt levande andligt väsen.

När ett sådant andligt väsen är redo att ta plats på de fysiska kropparnas scen igen, efter en viloperiod eller en sorts semestertillvaro i de andliga världarna – vars tidsmässiga varaktighet beror på dels hur långt framskridet väsendet är i sin utveckling i det innevarande spiralkretsloppet, dels vid vilken ålder dess föregående fysiska liv upphörde – så skapar detta väsen en ny kropp, vilket görs med hjälp av dess talangkärnor, som finns bevarade i väsendets så kallade ödeselement i dess övermedvetande, och det material som de båda väsen som ska bli dess föräldrar i dess kommande fysiska tillvaro ställer till förfogande.

När sedan den så kallade döden inträffar, så lämnar väsendet sin fysiska kropp och inträder återigen i en enbart andlig tillvaro.

På detta vis fortgår livet ända tills väsendet inte längre är i behov

av några föräldrar för att kunna uppleva det fysiska livet, utan kan då helt på egen hand, på ett ögonblick, skapa en tillfällig fysisk kropp, genom materialisation, och lika snabbt kan detta väsen sedan lämna den fysiska världen, genom dematerialisation. Denna förmåga kommer såklart att skapa en fantastisk samvaro mellan de ”döda” och de ”levande”, vilket vill säga mellan de andliga eller diskarnerade väsendena och de inkarnerade väsendena. Döden kommer i detta skede inte att vara en skilsmässa mellan de andliga och de fysiska väsendena. Därför finns det heller inte några begravnings- eller sorgeceremonier här. Hela denna tillvaro kommer sålunda att genomströmmas av ljus och glädje.

Martinus ger oss kristallklara besked även beträffande väsendets skaparförmåga, vilket följande stycke exemplifierar:

Skaparförmågan är således den absolut enda formen för sann rikedom. Den kan inte förvärvas genom plundring eller utarmning av andra väsen. Man kan inte heller få den till skänks, liksom man inte heller kan ge bort den till någon annan. Den kan inte köpas och den kan inte säljas. Den har ingenting med pengar att göra. Den är det enda som kan vara absolut ”privategendom”. Den är också det absolut enda som kan vara medfött och det enda man kan ta med sig från det fysiska livet, in genom den andliga världens sfärer och så tillbaka igen till det nya fysiska livet. Endast den som har en utvecklad och fullkomlig skapar- eller manifestationsförmåga är verkligt, orubbligt och absolut ”rik” och representerar verklig ”överklass”.
(Vägen till invigning, Vägen till invigning, kap. 15)

Jag vill än en gång betona att inget sker slumpmässigt, det har det aldrig gjort och det kommer det aldrig att göra, inte på något enda område någonstans i hela universum. Detta innebär såklart också att ett andligt väsen alltid föds in i exakt den fysiska miljö som är bäst för just det väsendets fortsatta utveckling. Den här processen sköts helt automatiskt av varje individs övermedvetande. Det finns således inte en enda varelse, inte en enda partikel, stor eller liten, som någonsin har kommit fel – allt är, har alltid varit och kommer alltid att vara i hundraprocentig samstämmighet med de lagar som för evigt regerar i universum. Vi lever alltså i ett perfekt kosmos.

Om vi nu återgår till den teori i vilken naturvetenskapen menar att hela vårt universum skulle ha börjat sin existens för omkring 13,8

miljarder år sedan, så har vi ju redan konstaterat att detta resonemang bygger på ett bristfälligt underlag.

När vi jordmänniskor försöker komma underfund med hur vårt universum är uppbyggt, vad det består av, hur stort det är, hur gammalt det är och så vidare, så blir vi ju tvungna att, trots alla de framsteg som gjorts under historiens gång, samtidigt konstatera hur lite vi egentligen vet om dessa frågor, att de flesta av våra antaganden i detta så omfattande ämne fortfarande åtföljs av åtskilliga bastanta frågetecken, vilket dock inte är att förundras över. Man konfronteras ju här med oerhört komplexa ting och skeenden, som till stora delar ännu är långt ifrån överskådliga, och den gängse teorin – som emellertid innehåller ett flertal mer eller mindre fantasifulla variationer, som alla spretar i väg i olika riktningar – är därför, som vi tidigare noterat, ett exempel på en ofärdig lösning. Den är dessutom skapad av ofullkomliga människor.

Allt detta sammantaget gör att det kompletta svaret på universums gåta just nu självfallet måste vara omöjligt att frambringa.

Många av de astronomer, astrofysiker, fysiker och andra vetenskapsmän som sysslar med det här väldigt omfattande ämnet är naturligtvis mycket kunniga och lägger ned ett stort jobb på att försöka förstå och förklara alla de komplicerade problem som de ofta ställs inför. Men eftersom dessa jordmänniskor, liksom jordens övriga befolkning, alltså är ofullkomliga, vilket innebär att de ännu inte har nått den utvecklingsgrad då de kan använda sig av kosmisk klarsyn, och att de flesta av dem dessutom har bestämt sig för att endast begagna sig av sådana verktyg som gör det omöjligt för dem att nå fram till de riktiga, fullkomliga svaren, så kan man självklart inte begära att deras förklaringar ska vara utförligare än vad de i dag är.

Men låt oss nu se lite närmare på vad det var som faktiskt inträffade för ungefär 13,8 miljarder år sedan, och vad som kan ha varit den fundamentala orsaken till denna så fantastiskt storslagna och in i minsta detalj gudomligt vackra händelse.

Om vi väljer att vända oss till Martinus, denne man som verkligen hade kosmisk klarsyn, och hans analyser, så blir vi på det klara med, som vi redan flera gånger har konstaterat, att universum är oändligt och evigt – det har sålunda varken storlek eller ålder. Den logiska följden av denna tankegång måste bli att vad det än var

som hände vid Big Bang, så var det absolut inte något som har med hela universums födelse att göra, eftersom en sådan födelse aldrig ägt rum. Men om vi då tänker, som vi nyss var inne på, att det som naturvetenskapen i våra dagar tror är hela vårt universum, egentligen bara är en del av det oändliga, eviga världsalltet, så blir det hela genast lite mer förståeligt.

Det som inträffade vid Big Bang borde ju därför rimligen endast ha varit en av alla de födelser som ständigt avlöser varandra här i vårt ändlösa kosmos, vilket resulterar i att det som man i dag inom naturvetenskapen menar är hela världsalltet, i verkligheten bara är ett andligt väsens fysiska manifestationskropp – alltså den temporära rymdkostym eller materiella kropp som ett andligt, evigt väsen har skapat åt sig för just det här besöket i den fysiska världen i vårt allomfattande, tidlösa universum. Detta väsen var således moget att födas på det materiella planet igen för cirka 13,8 miljarder år sedan, efter en tid i den enbart andliga tillvaron i de andliga världarna.

Med detta nya sätt att se på det som vi hittills betraktat som vårt hela universum, världsallt eller kosmos, så inser vi också att denna, ur vår synvinkel, gigantiska skapelse bara är en del i en större organism, som i sin tur är en del i en ännu större organism och så vidare. Om vi tittar lite närmare på vad detta innebär och samtidigt lyssnar på dem som säger sig vara övertygade om att vårt universum fortfarande utvidgas, vilket det emellertid råder delade meningar om – bland annat beroende på olika tolkningar av himlakroppars så kallade rödförskjutning – så kan vi sluta oss till att detta antingen kan bero på att det som vi kallar för vårt universum är en kropp eller ett organ som ännu inte har växt färdigt, eller också att det är en större organisms andningsorgan, som visserligen kan ha växt färdigt men som för närvarande är upptaget av en inandning och därför alltså utvidgar sig.

Detta är onekligen mycket intressanta tankar – och dessutom, som jag ser det, helt logiska.

Allt som vi, alla levande väsen, upplever – hur vi uppfattar hela vår tillvaro i tid och rum – beror på den grundläggande kosmiska princip som Martinus benämner perspektivprincipen. Denna princip utgör, enligt Martinus, i sin högsta analys den begränsning som gör världsalltet tillgängligt för förnimmelse – och som till följd därav gör upplevelsen av livet till ett faktum.

Martinus förklarar vidare:

Vad är då ett perspektiv?

Ett perspektiv är förhållandet mellan detaljerna i en förnimmelsehorisont och dess centrum. Inget levande väsen kan existera utan att vara den absoluta eller fasta centrumpunkten inom sin egen förnimmelsehorisont eller i sin egen mentala bild av livet eller tillvaron. Då detaljerna inom denna horisont eller bild av livet omöjligt kan existera utan att stå i ett visst avbalanserat förhållande till centrum, blir detta centrum således den absoluta jämviktspunkt från vilken detaljerna kan bedömas. Varje bild, vilket i detta fall betyder varje uppfattning, vars detaljer inte kan bedömas utifrån sin kontakt med centrum, är en osann eller falsk bild. Perspektivprincipen är således fundamentet för varje upplevelse och skapelse av den absoluta sanningen.

(Livets Bog, del 3, st. 983)

Det finns så kolossalt mycket som vi måste ta hänsyn till och på djupet förstå för att vi ska kunna uppleva och verkligen ta till oss den sanna och fullkomliga bilden av vårt universum.

De vetenskapsmän som genom historien gjort stora upptäckter och stått för alldeles enastående insatser inom olika områden har ju alla därigenom bidragit till att skapa hållbara länkar i den kunskapskedja som har guidat oss till den punkt där vi i dag befinner oss.

Men hur stor inblick i livets eviga lagar hade dessa giganter?

Vad visste de egentligen om den evighetsmaskin – den för alltid sammankopplade elektriska apparatur – som du, jag, de själva och alla andra levande väsen för evigt är delar av?

Hur mycket kände de till om den andliga delen av tillvaron?

Dessa kunskaper varierade förstås från individ till individ. Något kosmiskt medvetande var det såklart inte tal om för någon av dem, men att vissa av dessa snillen någon gång upplevde en kosmisk glimt är ganska troligt.

Platon, Archimedes, da Vinci, Kopernikus, Kepler, Newton, Galilei, Maxwell, Faraday, Volta, Ampère, Weber, Darwin, Tesla, Einstein, Bohr, Heisenberg, Planck, Pascal, Schröder, Bohm och Hawking är bara några av alla de lysande förmågor som försett oss med nödvändiga bitar i det stora universumpusslet – det pussel som vi jordmänniskor fortfarande håller på att lägga.

Jag vill här gärna rekommendera den fantastiskt vackra tv-serien **”Cosmos – a spacetime odyssey”**, från år 2014. Astrofysikern **Neil deGrasse Tyson** tar oss här med på en lärorik och spännande resa i vetenskapens tecken. Denna serie är en uppföljning av en annan mycket uppskattad tv-serie, som visades första gången år 1980 – **”Cosmos: A Personal Voyage”**. Den presenterades av **Carl Sagan**, som även har skrivit boken **”Kosmos”**. Neil deGrasse Tyson är också författare och har skrivit den av många högt värderade boken **”Astrofysik i ljusets hastighet”**.

I det här sammanhanget är det väl lämpligt att vi också nämner den svensk-amerikanske fysikern och kosmologen **Max Tegmark**, som har sina egna, lite speciella teorier om hur universum är uppbyggt. Han talar bland annat om multiversum och parallella universum. Han har skrivit **”Vårt matematiska universum”** och **”Liv 3.0”**, båda mycket intressanta och inspirerande böcker, som kanske kan få oss att tänka i helt, eller åtminstone delvis, nya banor.

Ulf Danielsson är en svensk professor i teoretisk fysik. Hans funderingar kring universum – dess ursprung, uppbyggnad och framtid – är också spännande att ta del av. Han är författare till följande böcker: **”Stjärnor och äpplen som faller”**, **”Den bästa av världar”**, **”Mörkret vid tidens ände”**, **”Vårt klot så ömkligt litet”** och **”Världen själv”**.

Jordmänskligheten har definitivt, inom en rad olika områden, visat förtroendeingivande prov på sin alltmer välutvecklade intelligens.

Men hur fenomenala, mästerliga och skarpsinniga alla de stora och betydelsefulla upptäckter som gjorts genom historien än är – alla de gudabenådade uppfinningar som på olika sätt moderniserat vår värld, alla de mäkta geniala och nyskapande idéer och teorier som frambringats och utvecklats efter hand – så är det likväl helt uppenbart att de största och utan gensägelse mest fundamentala pusselbitarna, de som absolut krävs för att vi ska kunna förstå oss själva och hela vårt sagolika universum, ännu saknas. Det rör sig med andra ord om bristen på den djupaste insikten om vad livet handlar om, vad det levande i själva verket utgörs av, var livet finns och hur vi ska leva våra liv för att kunna skapa en värld i harmoni, där fullkomlig hälsa, verklig fred, äkta kärlek och sann logik råder.

Ja, det finns sannerligen en hel del stora gåtor kvar att lösa.

När vi granskar det som man inom naturvetenskapen i dag tror sig veta om vårt kära universum, så förstår vi, när vi tar hjälp av den andliga vetenskapen, att man faktiskt har fel i väldigt många av de stora frågorna, inte minst när det gäller vad vårt mäktiga universum verkligen är och hur allt hänger ihop. Det finns följaktligen alltjämt åtskilligt att upptäcka och justera, vilket är fullt begripligt, eftersom ingen människa som i dag lever på vårt klot har kosmisk klarsyn. Hittills har man därför helt enkelt varit tvungen att förlita sig på den materiella kunskap som föreligger, på matematiska beräkningar, på diverse experiment och på de instrument och olika apparater som finns tillgängliga – och här har man ju faktiskt ganska ofta visat prov på mycket stor kunskap och imponerande skicklighet.

Men för att nå den fullkomliga insikten om livet, om universum och om hur allt faktiskt är sammanlänkat – för att kunna finna det fullständiga svaret på hela livsmysteriets gåta – så är vi tvungna att komplettera med och ta hjälp av den andliga vetenskapen.

Hur allt i verkligheten hänger ihop blir således helt omöjligt att uppfatta så länge man uteslutande söker svaren på det materiella planet. Ett sådant tankesätt innebär att man låser in sig i och famlar runt i det ytterst svagt upplysta fysiska universumet, som ju endast är en liten del av den stora helheten. Det som måste göras är att öppna upp för det verkliga livets uppfriskande, klarläggande och flödande ljus och på så vis ge sig själv möjlighet att utforska det kompletta världsalltet.

Så om vi nu forskar vidare och, med hjälp av både den materiella och den andliga vetenskapen, försöker förstå mer av den här så mystiska, fantasieggande och på samma gång oerhört storslagna och vördnadsbjudande skapelsen, som vi alltså kallar för universum, så blir vi tämligen omgående medvetna om att vi har ett enormt omfattande och mycket intressant och spännande arbete framför oss.

Några av vårt universums absolut märkligaste, mest fascinerande och svårförklarliga fenomen är onekligen svarta hål, mörk materia och mörk energi.

Låt oss därför börja med att försöka bringa klarhet i vad de så kallade svarta hålen egentligen är för något. Detta har man ju inom den materiella vetenskapen hittills inte lyckats klargöra på något trovärdigt sätt. Vissa snillen har visserligen trott sig vara ganska

nära en hållbar förklaring, men när man granskar de teorier som finns angående just svarta hål, så kan man konstatera att det mesta handlar om mycket fantasifulla och oerhört märkliga påståenden.

Innan vi går djupare in i detta dunkla ärende, så är det viktigt att komma ihåg att alla galaxer, stjärnor och planeter, molekyler, atomer och elektroner, människor, djur och växter, liksom allt annat skapat, det vill säga allt som finns i vårt materiella universum, i realiteten endast utgör fysiska rörelse- eller vibrationsarter. Hela vårt fysiska världsallt är alltså inte levande i sig, utan visar endast upp tecken på liv. Det är alltså genom denna så fantastiska och fulländade skapelse – denna oändliga och eviga rörelseocean – som vi blir varse det som Martinus kallar för livsyttringsfacit, alltså facit som visar på liv, ande eller medvetande eller psykisk kraft bakom det skapade.

Martinus förklarar:

Den totalt materialistiska människan, som endast accepterar mått- och viktfacit, det vill säga den rent materialistiska vetenskapen, och som förnekar varje form av kunskap och uppfattning om den eviga orsaken till det tids- och rumsdimensionella, förstår inte att hon med detta förnekande avslöjar att hon själv är hemfallen åt den naivitet och övertro som hon menar att den religiösa eller andligt inställda människan är offer för. Hon förstår inte att den myckna materialistiska kunskap som hon sitter inne med enbart är en kunskap om en enda företeelse, nämligen ”rörelse”. Hela den fysiska världen utgör inget annat än en ocean av olika rörelsearter. Vare sig vi iakttar fasta, flytande eller gasformiga ämnen, eller vi iakttar alla de många levande väsendenas organismer, eller vi iakttar färger, ljus och mörker, eller ljud, musik, tal och sång, så utgör alla dessa företeelser i realiteten bara fysiska rörelse- eller vibrationsarter – organiserade, styrda och ledda i ändamålsenliga banor av en osynlig makt. Absolut allt som existerar som fysisk materia, helt oberoende av vilken form denna materia framträder i, har utgått från denna dolda makt.
(Livets Bog, del 6, st. 2205)

Det finns således, i absolut mening, varken födelse eller död, eftersom det verkligt levande – denna osynliga och organiserande makt, som finns bakom och styr hela den fysiska världen – är evigt

och befinner sig på det andliga planet. Den materiella eller fysiska världen består alltså endast av olika rörelsearter och dessas kombinationer och inbördes reaktioner. Eftersom rörelse är detsamma som förvandling, så förstår vi att alla skapade ting genomgår en ständig förvandling eller omskapelse. Inget kan bara försvinna, och inget kan skapas ur intet, vilket alltså innebär att all materia och alla andliga väsen alltid har funnits. Det som vi kallar för födelse och död är därmed i själva verket endast illusioner. Samtidigt ska vi veta att dessa illusoriska upplevelser är en förutsättning för vår utveckling, som ju endast sker när vi befinner oss i den fysiska världen.

Martinus får här åter ordet:

Vad är en upplevelse?

En upplevelse är i sig själv en materiereaktions överföring till en andlig reaktion, vilket är detsamma som en livlös reaktions överföring eller ombildning till "livsupplevelse". Här befinner vi oss vid den absoluta gränsen mellan materia och ande eller mellan den materiella världen och den andliga världen. Medan den materiella eller fysiska världen endast består av olika rörelsearter och dessas kombinationer och inbördes reaktioner, så består den andliga världen av dessa reaktioner ombildade till tankar och tankekombinationer, det vill säga insikter, erfarenheter, vetande, önskningar eller alla de företeelser som utgör det vi kallar medvetande, vilket återigen är detsamma som det vi kallar livet.

(Livets Bog, del 6, st. 2320)

Alla vi eviga väsen manifesterar oss på olika sätt med hjälp av vår skaparkraft och de energier som vi har tillgång till. Det är följaktligen endast de fysiska upplevelsekostymerna eller kropparna, vilka vi måste skapa för att kunna uppleva den fysiska världen, som föds och dör, även om inte heller dessa, vilket vi nyss kunde konstatera, i egentlig mening föds och dör, eftersom de i sig själva aldrig har varit och aldrig kommer att vara levande. Vad det är som egentligen händer när en växt, ett djur eller en människa föds och dör är att ett evigt levande väsens dagsmedvetande förflyttas till och så småningom från en fysisk kropp, vars material alltid har funnits och alltid kommer att finnas, i någon form, i olika skepnader. Det är alltså aldrig ett helt nytt väsen som bildas vid födelsen, och det är heller aldrig så att ett väsen upphör att existera, blir till intet, vid döden. Det

är naturligtvis oerhört betydelsefullt att inse det här.

Vi behöver också känna till att allt det som vi kallar för tomrum på det djupaste planet inte alls är något tomrum. Nej, det är just där som den andliga världen finns – alltså alla levande väsens jag och medvetanden. Denna kunskap är av fundamental betydelse.

Martinus påpekar hur viktigt det är att förstå detta:

Mellan partiklarna finns en annan materia, nämligen tankematerien, skaparmaterien, viljematerien, som är den materia som binder atomerna i sina särskilda former, som får atomerna att utgöra olika vintergatssystem, en arm, en fot, ett hjärta, körtlar och så vidare. Allt detta leds av en kraft som är i tomrummet. I tomrummet finns väsendenas andliga och psykiska krafter, därbakom är övermedvetandet, och bakom detta i sin tur kommer jaget. Så är det också ute i världsalltets tomrum, och således utgörs de levande väsendenas organismer av sådana stjärnsystem. Det är mycket viktigt att förstå detta.

Då kanske ni säger:

Varför ska man det?

Jo, för då kommer ni ju att förstå världsalltet som ni har sett på i hela ert liv, som människorna i årtusenden har tittat på utan att veta vad det är de ser. Men de ska lära sig att se att det är levande organismer i Gudomens kropp.
(Storkursen, st. 136)

Detta sätt att se på tillvaron skiljer sig markant från hur man tänker inom naturvetenskapen, där man träget jobbar vidare för att hitta de i tjocka, mörka dimmor väl dolda svaren på de i många fall oerhört komplicerade gåtor som vi jordmänniskor under mycket långa tider har funderat kring.

Det känns som om det nu är dags för oss att dyka ned i några av de absolut djupaste, mörkaste, mest svårtillgängliga och i det närmaste outforskade kosmiska djuphavsgravar som finns, där alla ledtrådar till lösningarna på de definitivt största och mest svårlösta mysterier som mänskligheten någonsin ställts inför står att finna – men endast för den i sin utveckling tillräckligt långt framskridne forskaren, som dock för att kunna förstå alla ledtrådarna på ett riktigt sätt, och därmed även kunna sätta ihop dem korrekt och se hela den sanna bilden, måste vara begåvad med kosmisk klarsyn.

Men trots att ingen av oss ännu är utrustad med denna sjusärdeles egenskap, så ska vi nu alltså likväl försöka närma oss sanningen om de förbryllande och extremt märkliga så kallade svarta hålen.

Finns det över huvud taget någon som helst möjlighet för oss jordmänniskor att, på den utvecklingsnivå som vi för närvarande befinner oss, få insikt i vad detta mysterium egentligen handlar om, vad dessa fenomen, som inspirerat vissa mycket intelligenta individer till att bygga några av de mest fantasifulla och egendomliga tankekonstruktioner som någonsin frambringats på detta klot, i verkligheten består av – och vad de betyder?

Kanske är det en omöjlig uppgift som vi nu tar oss an, men låt oss ändå försöka.

Så vad är då ett svart hål?

När och hur bildas ett svart hål?

Finns det verkligen svarta hål, eller är dessa endast exempel på ett kolossalt tankefel?

En liten kort sammanfattning av vad man i dag säger om svarta hål ges i följande stycke:

Ett svart hål är en region i rymden där gravitationsfältet är så starkt att varken strålning eller materia kan lämna området. Svarta hål omges av en så kallad händelsehorisont, ett tänkt område runt himlakroppen som utgör gränsen för när ljus och materia inte längre kan undkomma dragningskraften. Det finns svarta hål av olika slag runt om i universum. En typ är de så kallade stellära svarta hålen, som kan tänkas bildas i slutfasen av tunga stjärnors liv, när dessa kollapsar. De intilliggande kroppar som ligger nära den kollapsade stjärnan kommer att sugas in i det svarta hålet, men om de befinner sig på ett tillräckligt avstånd kommer de i stället att färdas i en bana runt hålet, på samma sätt som planeter färdas runt solen. En annan typ är de supermassiva svarta hålen, som finns i mitten av alla stora galaxer. Det supermassiva svarta hål som finns i vår egen galax, Vintergatan, är fyra miljoner gånger så massivt som vår sol och har så hög gravitation att allt i galaxen snurrar i omloppsbana runt det. Astronomer har med hjälp av ny teknik nyligen upptäckt ett av de största svarta hål som hittills har registrerats. Detta ultramassiva svarta hål har en massa som är mer än 30 miljarder gånger solens massa. Denna nyhet publicerades i flera medier i slutet av mars 2023. Vi ska förvisso känna till att det som kallas för ett svart hål i

egentlig mening inte är något hål, utan i stället mycket tät materia med en oerhört stark gravitation.

Ett annat svårbegripligt begrepp är det som vi kallar för singularitet, som kan ha flera betydelser, beroende på inom vilket område vi rör oss. Inom astronomi, gravitationsteori och kosmologi är en singularitet en punkt i rumtiden, i vilken rumtidskrökningen är oändlig och där de allmänt vedertagna fysikaliska lagarna upphör att vara användbara för att beskriva tillståndet i singulariteten. Vissa menar att de starka gravitationskrafter som finns i ett svart hål gör att all massa som försvinner in i det svarta hålet hamnar i det tillstånd som kallas singularitet, där gravitationskraften är oändlig. Denna singularitet är i sin tur en oändligt liten och helt dimensionslös punkt, det vill säga en så liten punkt att den varken har volym eller yta. Det ursprungliga tillståndet vid begynnelsen av universum som helhet, vid den så kallade Stora Smällen (Big Bang), beskrivs också som en singularitet, åtminstone inom ramen för den allmänna relativitetsteorin. Men det finns också de som menar att universum kan ha uppstått utan någon singularitet i det första ögonblicket. Vi ska också vara på det klara med att själva existensen av singulariteter i universum är omtvistad.

Som vi förstår är svarta hål och singulariteter, eller mer specifikt gravitationella singulariteter, fenomen som man vet väldigt lite om. Man fantiserar, gissar och räknar så gott man kan.

För närvarande pågår ett intensivt arbete inom den teoretiska fysiken, där målet är att skapa en ny teori som ska förena relativitetsteorin och kvantmekaniken, dessa fysikens två stöttepelare, som man menar möts i de svarta hålens extrema inre.

Man söker naturligtvis efter lösningar på de allra knepigaste gåtorna både i mikro- och makrokosmos, men trots många stora och små upptäckter, så är det uppenbart att man nu inte kan komma mycket längre, inte förrän man inser att det inte går att lägga detta pussel med enbart materiella bitar. Den vetenskapsman eller forskare som vill komma i kontakt med den yttersta kosmiska sanningen, som vill hitta de viktigaste och mest svårfunna pusselbitarna, måste även utveckla sin andliga sida, för att så småningom nå den kosmiska klarsyn som krävs för att kunna hitta de viktigaste komponenterna, för att förstå hur dessa fungerar och sedan kunna placera dem på de rätta platserna – och därmed också kunna se hur

det färdiglagda pusslet ser ut, hur det kompletta universum som vi alla befinner oss i är uppbyggt och fungerar.

Där är vi dock inte ännu. Men det händer såklart ändå en hel del intressanta saker.

Den 4 juli 2012 kunde forskare vid Europeiska organisationen för kärnforskning, vars ursprungliga namn var Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire, CERN, bekräfta den så kallade Higgspartikelns existens. CERN, som grundades år 1954 och samma år bytte namn till Organisation Européenne pour la Recherche Nucléaire, men behöll den gamla förkortningen, är världens största partikelfysiklaboratorium, beläget strax utanför Genève, på gränsen mellan Schweiz och Frankrike. Dess partikelkolliderare, LHC (Large Hadron Collider), är troligen den största och mest komplicerade maskin som någonsin byggts av människor. LHC är ringformad, hela 27 kilometer lång och inrymd i en tunnel, cirka 100 meter under jord. Ur miljarder partikelkrockar i LHC lyckades två grupper med cirka 3 000 forskare i varje, med hjälp av de stora detektorerna ATLAS och CMS, vaska fram Higgspartikeln. Denna partikel är uppkallad efter den brittiske fysikern Peter Higgs. Oberoende av varandra presenterade Higgs och den belgiske François Englert, tillsammans med den hädangångne amerikansk-belgiske kollegan Robert Brout, år 1964 en teoretisk upptäckt av en mekanism som bidrog till förståelsen av massans ursprung hos subatomära partiklar, vilket medverkade till upptäckten av nyss nämnda partikel. För detta tilldelades Peter Higgs och François Englert Nobelpriset i fysik år 2013.

Denna partikel kallas också för Higgsbosonen – en boson är en partikel inom atomfysiken, uppkallad efter den indiske fysikern och matematikern Satyendra Nath Bose, som gjorde uppmärksammade insatser inom teoretisk fysik – och har i vissa medier fått ett tredje namn, ”Gudspartikeln”. Den anses viktig för att kunna förklara hur universum en gång uppstod – och enligt vissa personer kanske den till och med kommer att göra Gud överflödig.

Det finns människor som påstår att detta fantastiska rön inte endast är ett jättelikt steg för vetenskapen, utan för hela mänskligheten. Andra tonar ner betydelsen och ser det här med ”Gudspartikeln” som enbart nonsens – man hävdar att det i stället bara handlar om ytterligare en liten bit av den stora helheten.

Ja, jag vill mena att det som vi här bevittnar endast är upptäckten av ännu en variant av den oändliga mängd olika partiklar som finns i vårt oförgängliga och gränslösa universum. Någon absolut minsta partikel existerar inte, vi kan gå hur långt in i mikrokosmos som helst – den vägen är oändlig. Någon absolut största partikel existerar naturligtvis inte heller, vi kan gå hur långt ut i makrokosmos som helst – den vägen är också oändlig. Att vissa individer vill kalla den här Higgspartikeln för ”Gudspartikeln” är dock inte fel – inte alls. Det är ju nämligen så att allt i hela vårt universum faktiskt består av ”Gudspartiklar”, eftersom allt som finns – både på det fysiska och det andliga planet – är delar av Gud.

Om vi återgår till det som naturvetenskapen i våra dagar har att säga om de svarta hålen och de gravitationella singulariteterna, och jämför detta med vad Martinus framhåller i det här ämnet, så kan vi genast konstatera att vetenskapsmännen eller forskarna har lyckats sno in sig något alldeles fruktansvärt märkligt i sina försök att förklara dessa mystiska fenomen.

Svarta hål är dessutom egentligen en felaktig term, eftersom det i verkligheten inte handlar om några svarta hål.

Däremot finns det på dessa ställen, enligt Martinus, andliga klot, alltså högre utvecklade klotväsen som befinner sig på det andliga planet – och därifrån utövar den kraft som ingen i vår värld i dag riktigt kan förstå sig på. Bland annat så kommunicerar dessa klotväsen med vårt eget jordklot, som är på väg in i sitt kosmiska medvetande. Som hjälp i sin utveckling till detta stadium erhåller vårt klot tankeimpulser från de andliga högre utvecklade kloten – som alltså finns i centrum av vår galax.

De gravitationella singulariteterna och de svarta hålen är därmed troligtvis detsamma som de områden där andliga himlakroppar befinner sig, alltså där högt utvecklade diskarnerade himlakroppsväsens jag och medvetanden uppehåller sig.

Universum består, enligt den senaste forskningen, av 4,9 procent atomär materia, 26,6 procent mörk materia och 68,5 procent mörk energi. Hela världsalltets atomära materia, alltså den materia som bygger upp till exempel planeter, människor, djur och växter, utgörs i sin tur av cirka 99,99 procent tomrum.

Martinus fortsätter här sina klargöranden gällande tomrummet och alla levande väsens verkliga, innersta kärnor:

Av absolut intet kan omöjligt uppstå något, lika litet som något kan bli till absolut intet. Det är därför vi har kunnat konstatera att alla skapade företeelser alls inte utgör den absoluthet eller verklighet som de tycks vara för sinnena, eftersom vi kan föra dem tillbaka till att vara tomrum. Detta tomrum kan sålunda inte utgöra något absolut intet. Vi blir därför nödsakade att här betrakta detta tomrum såsom ”något som är”. Dess framträdande som tomrum beror alltså enbart på att det är absolut otillgängligt för förnimmelse. Detta ”något som är” känner vi redan till från tidigare analyser som själva livets fasta punkt, nämligen som det eviga jagelement som upplevs som den regerande mittpunktsförnimmelsen i varje levande väsen. Då detta jagelement i sig självt är utan analys, i och med att det existerar före det skapade och existerar efter det skapade, kan det inte vara identiskt med det skapade. Vi ser däremot att alla ting utgår från detta och återvänder till detta. Det framträder här alltså som alla skapade företeelsers upphov och fundament. Detta jag, förenat med den från det självt utgående rörelsen, vilken genom sinnena upplevs som skapelse, som återigen är detsamma som manifestation och upplevelse, känner vi till som ”det levande väsendet”. Det som upplever och manifesterar sig genom det levande väsendets organism, alltså den verkliga väsenskärnan, är helt otillgängligt för sinnesförnimmelse. Det vi ser av det levande väsendet är alltså dess organism och övriga yttringar i form av manifestationer eller skapelser.
(Livets Bog, del 6, st. 1979)

Tomrummet är således fyllt av jagelement och medvetanden eller strålformig materia. Martinus hävdar att detta gäller överallt i hela vårt oändliga och eviga universum – både i tomrummet mellan partiklarna som befinner sig inuti våra kroppar i mikrokosmos och i tomrummet mellan partiklarna eller himlakropparna ute i det stora makrokosmos. Det är följaktligen från tomrummet som allt dirigeras.

Martinus menar att mörk energi och mörk materia är ett kosmiskt medvetandefält som genomstrålar och strukturerar materien. Det är alltså detta medvetandefält som gör att universum hålls samman som det gör. Alla galaxer, stjärnor, planeter, människor, djur, växter, organ, celler, atomer, atomkärnor och elektroner – ja, precis allt i detta eviga och oändliga världsallt – hålls alltså levande och på sina

respektive platser med hjälp av detta medvetandefält.

Det är sålunda endast på det andliga planet som det faktiskt levande finns. Materien är i sin djupaste innebörd endast rörelse, styrd av det levande medvetandefältet, så att det ser ut som om det är materien som är det enda som finns och det enda som lever.

Den mörka energin kallar Martinus för tyngdenergin och den mörka materien kallar han för känsloenergin. Det är dessa båda energier som ligger till grund för all materia. Tyngdenergin är den explosiva eller utvidgande kraften och känsloenergin är den avkylande eller sammanhållande kraften. Spänningen mellan kyla och värme, eller känslo- och tyngdenergi, ger alltså upphov till förkroppsligande av de fysiska partiklarna, som då bildar vårt synliga universum, som alltså i renodlad form endast är rörelse.

Martinus får här återigen komma till tals:

På det fysiska planet har det aldrig någonsin existerat något annat och kommer aldrig att existera något annat än rörelse. Här finns det över huvud taget inte något levande väsen, stoff, tid eller rum. Här existerar alltså absolut bara rörelse. Men rörelse kan endast äga rum genom att något rörs. Det är detta något som genom sinnena uppfattas som stoff eller materia. Men denna insikt utgör alltså inte en fysisk utan en psykisk eller andlig produkt. På det fysiska planet självt existerar inget som helst uppfattande av det som vi upplever som livet, universum eller världsalltet och alla de härtill hörande detaljerna. Och då det här inte kan existera något som helst uppfattande, så existerar det heller inget som helst vetande, inga tankar, inget medvetande och därmed inte heller alls någon form av liv. Den fysiska världen är sålunda uteslutande rörelse och åter rörelse i renodlad form. Absolut allt som finns i världsalltet, utöver rörelse, existerar i en helt annan dimension. Det är denna andra dimension som mänskligheten felaktigt kallar den fysiska världen eller det fysiska tillvaroplanet. Men denna dimension är således i realiteten absolut inte något fysiskt tillvaroplan, utan utgör ett verkligt hundraprocentigt andligt tillvaro- eller upplevelseplan. Rörelse kan omöjligt uppstå av sig själv, och därigenom blir det till ett orubbligt faktum att det måste finnas ett annat plan än den livlösa fysiska oceanen av rörelse.

(Livets Bog, del 6, st. 2340)

Kom också ihåg att universums alla kosmiska principer och lagar utgör eviga realiteter. De är lika med den absoluta sanningen, världsalltets kosmiska struktur, och gäller naturligtvis för hela kosmos – mikrokosmos, mellankosmos och makrokosmos – i all evighet. Detta är mycket viktigt att förstå.

När man från naturvetenskapligt håll i dag talar om att det inom kvantfysiken skulle finnas speciella lagar, lagar som inte gäller inom den övriga fysiken, så är detta alltså ett stort misstag.

Man har dessutom en extremt felaktig, dock förståelig, uppfattning vad gäller atomernas livslängd. Man anser att med undantag för en del radioaktiva sönderfall, så skapas eller förstörs inte atomer. Man hävdar i stället att de ingår i ett evigt kretslopp, och att de bildades vid det som man kallar Big Bang och den närmaste tiden strax efter denna händelse. Det skulle alltså vara dessa byggstenar som vi fortfarande har i och omkring oss i dag, eftersom man med detta synsätt menar att naturen använder samma atomer om och om igen.

Detta kan såklart inte stämma, eftersom inga materiella kroppar är eviga, inte ens en liten atoms. Dessutom så blir detta resonemang på ett annat fundamentalt sätt oriktigt, eftersom allt som någon gång har skapats, som alltså har en början, omöjligt kan vara evigt. Att det kretslopp som man menar att atomerna ingår i skulle vara evigt, måste ju därmed vara en omöjlighet, då man samtidigt hävdar att allt, hela universum, skapades vid Big Bang.

Hos en stor del av jordmänskligheten, inte minst bland forskare eller vetenskapsmän, uppfattas mineralmateria och materia i mikrokosmos som död. Man betraktar alltså denna materia som något livlöst – helt utan medvetande – vilket givetvis är en mycket allvarlig och avgörande feltolkning, som gör det fullständigt omöjligt att förstå vad som verkligen händer i denna del av universum.

Att atomer ingår i ett kretslopp är naturligtvis riktigt, för det gör allt.

Problemet i nyss nämnda fall är att det kretslopp som man där tänker sig blir alltigenom ologiskt, för i likhet med all annan materia, byts förstås även atomväsendenas kroppar ut. All materia, både den andliga och den fysiska, utgörs ju av olika kombinationer av grundenergierna och är detsamma som olikartade vibrationer eller rörelser i ständig förvandling. Varje litet atomväsen inkarnerar och diskarnerar således, precis som allt annat levande.

Martinus förklarar att dessa väsens liv framskrider i ett för oss så högt tempo att vi inte ens uppfattar deras fysiska födelse och död. Det är detta faktum som gör vetenskapsmännen så konfunderade, när de försöker observera vad som händer inom kvantfysiken.

Allt i denna till synes besynnerliga mikrovärld sker med en så obegripligt hög hastighet att de som betraktar händelseförloppet från vårt jordiska perspektiv, trots all den fantastiska tekniska utrustning som man i dag har till hjälp, möts av stora och skenbart oöverstigliga hinder när det gäller att förstå vad som där faktiskt försiggår. Men kom då ihåg att detta beror på just vårt perspektiv i förhållande till de händelser som utspelar sig där. Om vi kunde förminska oss till mikroväsen, så skulle såklart alla nuvarande mystiska dimmor skingras. Vi skulle då med egna ögon kunna se vad som i själva verket händer även på denna scen och därmed bli helt och hållet på det klara med att livet och döden obestridligen avspeglar sig där precis likadant som dessa begrepp tar sig uttryck i den för oss här synliga världen. En sådan dramatisk flytt av vårt perspektiv skulle följaktligen skänka oss synnerligen värdefull kunskap. Den skulle ge oss en annan rums- och tidsuppfattning, vilket i sin tur skulle begåva oss med en suverän och helt fantastisk insikt i denna för oss i dag så gåtfulla värld. Samma sak gäller självfallet det omvända förhållandet. När vi tittar upp mot stjärnhimlen, så kan vi ju endast se en ytterst begränsad del av vårt oändliga makrokosmos, bara det som våra instrument ger oss möjlighet att observera. Men om vi kunde förstora oss till ett makroväsen, så skulle vi även där och då uppfatta tid och rum på ett annat sätt än vad vi gör här och nu, i vårt mellankosmos, också detta beroende på perspektivprincipen. Vad vi lär oss av detta är således att universums och livets lagar är överallt och alltid gällande – det existerar inga slumpartade händelser eller undantag. Detta är den logiska kosmiska sanningen.

När vi nu är inne på det här med vår uppfattning om olika kroppars rörelser och hastigheter, så kan det ju vara intressant att notera med vilken hastighet vår egen rymdfarkost, jordklotet, rör sig. Vi börjar med att se på hur snabbt jordklotet roterar runt sin egen axel – och kan då konstatera en hastighet på cirka 1 670 kilometer i timmen, vid ekvatorn. Vi går sedan vidare för att se med vilken fart vårt storslagna jordklot färdas runt vår livgivande sol – och kan då fastställa en hastighet som är ungefär 107 200 kilometer i timmen.

Om vi så tar ännu ett steg ut i det oändliga och eviga världsalltet, så får vi veta att vår sol rör sig runt Vintergatans centrum med en hastighet av cirka 792 000 kilometer i timmen.

Vårt helt fantastiska, fullkomligt strålande och ständigt föränderliga universum skänker faktiskt oss alla, varje levande väsen, på vilken nivå vi än befinner oss, hela tiden nya möjligheter att gå vidare i vår utforskning och förståelse av hela detta magnifika världsallts så oändligt varierande ingredienser, av vilka vi jordmänniskor är en liten eller en stor del, beroende på vilket perspektiv som iakttagaren använder sig av. Ju mer vi lär oss, desto självklarare kommer det att bli för oss att bakom varje formbildning, skapelse eller rörelse finns det ett evigt levande väsen, ett medvetande.

I detta sammanhang tycker jag att det kan vara intressant att för en kort stund fästa uppmärksamheten på att några astronomer år 2014 upptäckte att Vintergatan, i vars utkant vårt solsystem ju befinner sig, tillhör en kolossalt stor superhop, som man valde att kalla för Laniakea, som är hawaiiska för *vidsträckt himmel*, (lani för himmel, akea för vidsträckt). Denna superhop, som alltså är en anhopning av flera galaxhopar, sträcker ut sig över cirka en halv miljard ljusår, rymmer omkring 100 000 galaxer och har en massa på ungefär 100 miljoner miljarder solar.

”Vi är medvetna, och vi befinner oss i en situation som vi kallar universum”, säger doktor **Robert Lanza**, en amerikansk professor och författare som har utforskat universum i över fyrtio år och anses vara en av världens främsta forskare.

Lanza har tillsammans med **Bob Berman**, som är astronom och författare, tagit fram biocentrismen – en revolutionerande ny bild av universum. Hans båda böcker **”Biocentrism”** och **”Ett levande universum”**, båda skrivna tillsammans med Bob Berman, ger oss en mycket intressant och ny bild av vad vårt universum och vårt medvetande egentligen är.

”Våra aktuella teorier om den fysiska världen fungerar inte, och kan heller aldrig fås att fungera, förrän de tar hänsyn till livet och medvetandet”, menar Robert Lanza.

Detta är naturligtvis ett mycket viktigt påstående som alla vetenskapsmän borde ta till sig. Den forskare som inte förstår den här typen av logiska argument, utan envist hävdar att allt som finns endast består av fysisk materia och att hela detta universum uppstod

vid en slumpartad och ytterst märklig händelse som kallas för Big Bang, kommer såklart inte att kunna lösa universums och livets stora gåtor. Det finns nämligen ingen möjlighet att komma underfund med hur allt fungerar och är uppbyggt om man inte tar hänsyn till medvetandet och det innersta jaget – och dessutom begriper att dessa är eviga.

Det finns en grupp vetenskapsmän som jag tycker har mycket intressanta teorier om hur vårt universum fungerar, nämligen de som jobbar med **”The Electric Universe”**. Förgrundsfigur i denna grupp var **Wallace Thornhill**, som under flera decennier arbetade med teorin om att elektriciteten är den grundläggande och egentligen enda kraften i vårt universum. Wallace avled den 7 februari 2023, men de tankar om världsalltet som han förmedlade lever vidare, och jag tror att allt fler kommer att ansluta sig till dessa och utveckla dem ännu mer i framtiden. Wallace Thornhill och hans närmaste forskarkollegor har visat prov på både förmåga och mod att ta sig fram via nya vägar, och man har på detta sätt närmat sig just den logiska förklaring som ger oss den verkliga sanningen om hur vårt universum fungerar – och man har i denna strävan dessutom begagnat sig av både ett mer tolerant och obegränsat sinne än många andra forskargrupper.

I själva förståelsen av hur fundamentala universums elektriska krafter faktiskt är, hittar vi troligtvis den mest betydelsefulla skillnaden mellan den allmänna uppfattningen bland fysiker och astronomer och de tankegångar som framförs av dem som representerar ”The Electric Universe”.

Tyvärr så finns det väldigt lite information om denna mycket intressanta forskargrupp och deras arbeten, och man hör nästan aldrig talas om dem, åtminstone inte när man rör sig bland de vanliga nyhetsmedierna. På internet finns dock en del fakta om både deras verksamhet och deras åsikter om hur vårt universum fungerar. Där finns till exempel flera intervjuer med Wallace Thornhill, som jag nyss nämnde som denna forskargrupps förgrundsfigur, och ett antal föreläsningar, där denne man på ett tydligt sätt förklarar vad ”The Electric Universe” handlar om.

Om du, vilket jag varmt rekommenderar, väljer att besöka **The Thunderbolts Project**, på adressen **www.thunderbolts.info**, så kommer du att finna massor med spännande nyheter och flera

tänkvärda, mycket intressanta filmer om vårt elektriska universum.

Jag råder dig att även gästa Wallace Thornhills egen webbplats, på adressen **holoscience.com**, där du hittar ännu fler fascinerande uppgifter om vårt fantastiska universum.

Wallace Thornhill nämnde ofta två skandinaviska vetenskapsmän som väldigt viktiga för vår förståelse av vårt elektriska universum, nämligen Kristian Birkeland, en norsk fysiker och professor som studerade elektricitet och magnetism, bland annat berömd för sina undersökningar av sambandet mellan jordmagnetism och norrsken, och den svenske fysikern och professorn Hannes Alfvén, som år 1970 erhöll Nobelpriset i fysik, och som även var en aktiv samhällsdebattör och känd kärnkraftsmotståndare. Det finns givetvis många genialiska och mycket omtalade vetenskapsmän som är betydelsefulla inspirationskällor för dem som arbetar med teorin om ”The Electric Universe”. Två av de klart mindre uppmärksammade, men likväl, av denna forskargrupp, ofta nämnda och mycket uppskattade personer, är Halton Arp, en amerikansk astronom, bland annat känd för sin rödförskjutningsmodell ”Intrinsic redshift” och sin kritik av teorin om Big Bang, och Immanuel Velikovsky, en rysk-amerikansk författare till flera böcker, bland vilka framför allt boken som publicerades år 1950, ”Worlds in Collision”, blev en stor framgång, men som också kritiserades av flera fysiker, astronomer, arkeologer och andra etablerade forskare, som menade att boken saknade vetenskaplig trovärdighet.

En mycket fin och högt uppskattad egenskap hos dem som arbetar med ”The Electric Universe” är att man välkomnar alla idéer och frågeställningar, hur märkliga de än kan tyckas, när det gäller att försöka förstå vad universum verkligen är. Man menar att det är av yttersta vikt att olika synsätt och förklaringar tas på allvar och att de alla är värda att bli seriöst prövade.

Wallace Thornhill uttryckte sig så här insiktsfullt och vackert när han sammanfattade vårt elektriska universum:

”Från de minsta partiklarna till de största galaktiska formationerna finns ett nätverk av elektriska ledningar som sammanbinder och förenar hela naturen, organiserar galaxer, ger energi till stjärnor, skapar födelse av planeter och, i vår egen värld, kontrollerar väder och levandegör biologiska organismer. Det finns inga isolerade områden i ett elektriskt universum.”

Detta låter väldigt logiskt, åtminstone i mina öron, och stämmer dessutom bra överens med vad Martinus påpekar, nämligen att elektriciteten är den enda kraftkällan i universum, att den är utsidan av vårt medvetande, själva bron mellan det andliga och det fysiska.

Hos de individer som är engagerade i ”The Electric Universe” finns således tankar som till vissa delar påminner om Martinus klargöranden, även om man inte heller i denna forskargrupp gör några tydliga hänvisningar till den andliga vetenskapen. Jag tror dock att man inte är helt främmande för funderingar kring det andliga, att man kanske till och med befinner sig väldigt nära insikten om att sådana inslag har en helt avgörande betydelse för vår förståelse av den stora helheten.

Om vi jämför det nyss återgivna citatet från Wallace Thornhill med det som Martinus skriver om vårt elektriska universum, så ser vi att det finns vissa tydliga gemensamma nämnare:

I själva verket är alltså världsalltet en allomfattande elektrisk apparatur. Allt i denna apparatur försiggår med elektriciteten som den absolut enda och innersta kraftkällan. Elektriciteten är alltså kraftkällornas kraftkälla. Men då elektricitet är detsamma som ande, så har vi här åter en bekräftelse på Bibelns ord om kraften bakom skapelsen: ”Guds ande svävade över vattnet.”
(Livets Bog, del 6, st. 2173)

Universum är ju något helt fantastiskt, absolut fulländat – så sagolikt vackert och så fullkomligt logiskt – med en struktur som bärs upp av en kärleksfull grundton. Detta kommer vi alla att till fullo inse när vi har nått fram till det stadium i vår utveckling då vi åtnjuter det kosmiska medvetandet.

Martinus beskriver detta så eftertraktade kosmiska medvetande som jordmänniskans färdiga mentalitet – just den mentalitet som är målet för den stora skapelseprocessen eller jordens förvandling.

När majoriteten av oss jordmänniskor har nått detta utvecklingsstadium, så lever vi förstås i en värld som på alla tänkbara sätt är betydligt bättre än den värld som vi i dag befinner oss i.

Jordklotets gigantiska och förträffliga resurser kommer då, enligt Martinus, att fördelas på ett sätt som gör att ingen behöver svälta eller frysa, att ingen känner längtan efter att stjäla från andra och att ingen behöver dö av vare sig armod eller överflöd.

Martinus förklarar vidare:

Likaledes är detta medvetandetillstånd uttryck för ett så stort och omfattande mentalt kartotek att individen därmed är i stånd att förnimma alla livets skickelser som en av Försynen överdådigt iscensatt undervisningsprocess, vilken genom minnesformandet ofrånkomligt skall föra fram alla varelser till insikt om det stora facit ”allt är mycket gott” eller världsplanens identitet som kulminerande kärlek, manifesterad genom varje levande väsen, oberoende av hur detta väsen än ter sig, vad det än tänker eller hur det än handlar. Varje rörelse, varje vibration, varje handling är Guds manifestation, är ljus och kärlek och därmed skapelsen av välbefinnande för alla levande väsen. Att vara i kontakt med denna skapelse är i sanning uppfyllelsen av livets största evangelium eller förverkligandet av änglarnas strålande julbudskap: ”Frid på jorden!”
(Kosmiskt medvetande, kap. 15)

Trots att vi ännu inte har begåvats med kosmisk klarsyn, så kan vi naturligtvis, även på det utvecklingsstadium vi nu befinner oss, uppleva vissa delar av allt det vackra som vårt kära universum har att erbjuda – både i mikro-, mellan- och makrokosmos.

Att befinna sig ute i naturen en stjärnklar och stilla natt och där låta blicken långsamt vandra över himlavalvet ger nog de flesta av oss en alldeles speciell upplevelse. Betraktandet av hela det här, från just detta perspektiv, så stillsamma och gudomliga skådespelet, väcker ofta en stark känsla av tacksamhet.

För egen del, så brukar jag i dessa stunder även bli varse en vilsam förnimmelse av harmoni och frihet, som i sin tur tar mig med på en drömlik färd ut i den gåtfulla rymden, där jag möts av den djupa insikten om hur fantastiskt det är att leva och att dessutom, i varje moment, få vara just den guide som leder mig själv in i det ena äventyret efter det andra.

Tänk att vi för alltid är på väg mot något nytt i detta storslagna och oändliga kosmos – detta för evigt föränderliga och synnerligen genialiska världsallt. Det handlar sannerligen om en ynnest av det allra yppersta slaget, en gudomlig gåva, som inte går att beskriva i ord – den måste naturligtvis upplevas – och det är ju precis det vi gör, på olika sätt, varje dag, varje timme, varje minut, varje sekund, i all evighet.

I dag har vi också möjlighet att via våra datorer åka ut i vårt oändliga makrokosmos. Att kunna se alla dessa sagolikt vackra bilder och filmer som finns inom detta område ger oss såklart både värdefull kunskap och en extra krydda av kosmisk spänning i tillvaron.

James Webb-teleskopet (**James Webb Space Telescope**, förkortat **JWST**), som har fått sitt namn efter James E. Webb, som åren 1961–1968 var chef för NASA, är ett av de mest avancerade instrument som jordmänskligheten någonsin har skapat, och det ger oss rymdbilder som har en skärpa och en detaljrikedom som är häpnadsväckande. Detta mäktiga rymdteleskop är uppföljaren till det berömda **Hubble-teleskopet** (**Hubble Space Telescope**, förkortat **HST**), som sändes upp i rymden år 1990 och är uppkallat efter den amerikanske astronomen Edwin P. Hubble.

James Webb-teleskopet, som följaktligen är världens nyaste och största rymdteleskop, skickades upp i rymden den 25 december 2021, från den europeiska rymdbasen Kourou i Franska Guyana i Sydamerika med hjälp av en Ariane 5-raket.

JWST är ett samarbete mellan **ESA** (European Space Agency), **NASA** (National Aeronautics and Space Administration) och **CSA** (Canadian Space Agency).

Tanken är att ge forskarna möjlighet att studera universums historia samt att utforska avlägsna världar och stjärnor som de inte har kunnat observera tidigare.

De vetenskapliga målen är framför allt följande:

- Studera de första ljusa objekten som bildades i universum cirka 400 miljoner år efter Big Bang.
- Studera hur galaxerna bildas och utvecklas.
- Studera stjärnornas och planeternas födelser.
- Studera solsystemet och exoplaneter, alltså planeter utanför vårt solsystem som kretsar runt andra stjärnor än solen.

Genom detta teleskop görs observationer i infrarött ljus, vilket väntas ge många nya upptäckter. Det ljus som människor kan se kallar vi för ”synligt ljus”, vilket utgör endast en mycket liten del av det ljus som finns i universum. James Webb-teleskopet kan fånga ljus med en längre våglängd än vad både våra ögon och Hubble-teleskopet klarar av.

Detta över tio miljarder dollar dyra rymdteleskop, vars uppskjutning försenats med cirka tio år, skickades alltså nyligen ut i rymden för att fånga bilder på stjärnor och galaxer som vi aldrig tidigare haft en möjlighet att kunna se, och den 12 juli 2022 fick vi så äntligen chans att betrakta de första bilderna från detta så omtalade James Webb-teleskop. Det vi fick se var extraordinärt och bedårande – det var helt enkelt sagolikt vackra och detaljrika bilder!

Den information som JWST skickar till oss är alltså oerhört rik på detaljer, och efter det att mycket skickliga bildbehandlare på ett både vetenskapligt och konstnärligt sätt, med stor och beundransvärd noggrannhet, bearbetat denna information, presenteras till sist de färdiga bilderna, som är de detaljrikaste och storslagnaste bilder av vårt universum som vi jordbor någonsin kunnat skåda.

Detta kraftfulla rymdteleskop befinner sig nu ungefär 1 500 000 kilometer utanför jordens omloppsbana, där det följer jorden i dess bana runt solen. Detta avstånd motsvarar omkring fyra gånger avståndet mellan jorden och månen – som längst befinner sig månen cirka 406 700 kilometer och som närmast cirka 356 500 kilometer från jorden, beroende på var i omloppsbanan månen befinner sig – och ungefär 1 procent av avståndet mellan jorden och solen, som ju är omkring 150 000 000 kilometer.

James Webb-teleskopets huvudspegel är gjord av 18 guldpläterade hexagoner, som tillsammans bildar en 25,4 kvadratmeter stor spegelyta. Spegelns diameter är 6,5 meter – Hubble-teleskopets är 2,4 meter – och har en fokallängd eller brännvidd på 131,4 meter. Varje hexagon är tillverkad av beryllium, som är extremt okänsligt för temperaturskillnader. Hela teleskopet väger cirka 6,5 ton.

Detta makalösa teleskop, som 258 olika företag har bidragit till att förverkliga, har alltså en oerhört detaljrik upplösning – det sägs att det kan detektera och observera objekt motsvarande storleken av ett mynt på fyra mils avstånd. Man menar faktiskt att teleskopet till och med kan påvisa närvaro av de infraröda signaler som motsvarar en humla på månen.

JWST har redan försett oss med flera fantastiskt vackra bilder, bland annat så har vi fått se teleskopets första djupfältsbild – den föreställer galaxhopen SMACS 0723 som den såg ut för omkring 4,6 miljarder år sedan – och vissa delar av bilden sägs faktiskt visa upp ljus som har färdats genom kosmos i ungefär 13 miljarder år.

Hela bilden föreställer dock en väldigt liten del av universum – den påstås täcka endast storleken av ett sandkorn som hålls upp mot himlen på en armlängds avstånd.

Vi har även fått se en imponerande skarp och fullkomligt underbar bild på den kända Carinanebulosan, som befinner sig cirka 7 500 ljusår från vårt jordklot, och som sträcker sig omkring 150 ljusår från kant till kant.

Ett ljusår, det vill säga den sträcka som en ljusstråle färdas i rymdens vakuum under ett år, är cirka 9,46 biljoner kilometer, eller mer exakt 9 460 730 472 580 800 meter.

För dig som är intresserad av astronomi och rymdforskning rekommenderar jag en titt på följande sidor:

www.rymdstyrelsen.se **www.esa.int**

www.asc-csa.gc.ca **www.nasa.gov**

webbtelescope.org **hubblesite.org**

rymdkollen.se **www.popularastronomi.se**

Mitt i alla dessa konstateranden och funderingar kring universum, så vill jag också nämna att vi i mitten av sommaren 2023 fick information om att vårt universum kan vara nästan dubbelt så gammalt som de nyligen uppdaterade uppskattningarna gör gällande. Detta enligt en ny studie, som alltså riktigt rejält utmanar den dominerande kosmologiska modellen.

Denna nyhet publicerades i tidskriften *Monthly Notices of the Royal Astronomical Society*.

”Vår nyutvecklade modell sträcker ut galaxbildningstiden med flera miljarder år, vilket gör universum 26,7 miljarder år gammalt, och inte 13,7 miljarder, som tidigare uppskattats”, förklarar Rajendra Gupta, astrofysiker vid University of Ottawa i Kanada.

År 2021 uppskattades vårt universums ålder till 13,797 miljarder år, med hjälp av den förhärskande modellen i Big Bang-kosmologin, den så kallade Lambda-CDM-modellen, som också brukar kallas för den kosmologiska standardmodellen. Lambda, Λ, är den grekiska versal som betecknar den kosmologiska konstanten, och CDM står för *cold dark matter*.

Många astronomer har emellertid förbryllats av förekomsten av stjärnor som HD 140283, även kallad Metusalem, som man menar

är en av universums äldsta stjärnor. Den har fått sitt namn efter den, enligt Gamla testamentet, längst levande människan, som sägs ha levt i hela 969 år. Denna stjärna befinner sig cirka 190 ljusår från jorden, i stjärnbilden Vågen, och den tros vara mellan 13,65 miljarder och 15,25 miljarder år gammal.

James Webb-teleskopet har tittat in i det riktigt unga universum, in i en tid som inga andra teleskop någonsin kunnat se. Det visar sig att universum redan på detta stadium tycks ha varit mycket mer utvecklat än man tidigare anat. Dessa nya observationer visar att det hade hunnit tändas många fler stjärnor i de första galaxerna än man trodde var möjligt. En av de galaxer som James Webb-teleskopet har observerat i universums barndom tycks vara lika utvecklad som den galax som vi kallar för Vintergatan, som ju vårt solsystem är en del av.

Ja, det händer uppenbarligen en hel del, både intressant och omvälvande, inom detta område i dessa dagar.

Samtidigt som vi bygger på vår kompetens inom alla möjliga verksamheter – i ett allt snabbare tempo – så får vi också allt tydligare bevis på hur lite vi egentligen vet om hur alla ting och skeenden på det djupaste planet är sammanflätade, vad hela vårt världsallt i själva verket är och hur det fungerar. Detta faktum bör dock inte göra oss nedstämda, eftersom alla våra misstag och vår allt större insikt om vår egen okunskap, tillsammans med vårt idoga sökande efter sanningen, är absolut nödvändiga ingredienser i vår utveckling, för att vi så småningom ska kunna se på oss själva och hela universum på ett nytt och med sanningen helt överensstämmande sätt.

Åtskilliga oerhört betydelsefulla bitar saknas följaktligen alltjämt i det pussel som, när det är färdiglagt, ska ge oss svaret på universums gåta. För att vi ska kunna lyckas med detta gigantiska projekt, så räcker det inte med att bara leta efter bitarna som saknas, eftersom det faktiskt tycks vara så att ett flertal av de bitar som för närvarande tar upp en väldigt stor plats på några av de mest grundläggande positionerna, och även anses som självklara just där, inte alls hör hemma i detta pussel. Det är därför av största vikt att de så snart som möjligt plockas bort och ersätts med de verkligt genuina och perfekt passande pusselbitarna.

Mycket måste således förändras om vi vill utrota alla frågetecken.

Inom varje område av vår nuvarande existens, inte minst inom den vetenskapliga sfären, krävs inte bara en större öppenhet för nya idéer och innovativa sätt att se på det som vi kallar för verkligheten, utan också en skarpsinnig konstnärs förmåga att se hur alla de små detaljerna, som de så kallade specialisterna kan så oerhört mycket om, faktiskt passar ihop och tillsammans utgör ett mönster, ett livets allra skönaste och kompletta struktur, för att vi till sist, i den allra yppersta estetikens, den högsta moralens och den allomfattande vetenskapens namn, ska kunna förstå och beskriva den absoluta och på alla sätt fulländade helheten, det ultimata och evigt äkta konstverket – den djupaste sanningen om kärleken och livet.

I hela detta skeende ingår såklart en för varje väsen individuell och genomgripande mognadsprocess, där högmod, egoism och snobbism så sakteliga putsas bort för att ersättas av ödmjukhet, altruism samt en förståelse av och vördnad för själva livet.

Låt oss nu övergå till att fundera lite kring några av de frågor som vi jordmänniskor har ställt oss oräkneliga gånger, och som för många av oss upplevs som både de svåraste och de mest väsentliga frågor som någonsin ställts – frågor som vi känner att det finns ett allt större behov av att få definitiva svar på:

Vem eller vad är Gud?

Var finns Gud?

Kan vi kommunicera med Gud?

Ja, här har vi ju några högst intressanta spörsmål, men kanske vore det lämpligast att börja med följande fråga:

Finns Gud?

Om vi väljer att lyssna på **Richard Dawkins**, biolog och antagligen världens mest kände ateist, så finns det såklart ingen Gud. I sitt sökande efter att bevisa denna sin, i eget tycke, ofelbara inställning, framträder en del, från denne man, uppenbart diskutabla ageranden, vilka alla leder honom till precis de svar som omöjligt kan bereda honom några större svårigheter att hålla fast vid den gudsförnekelse som ligger honom så varmt om hjärtat. De åsiktsantagonister som han väljer att debattera med förefaller inte kunna presentera något som kan bringa denne självsäkre man ur fattningen, vilket han redan på förhand tycks vara mycket väl medveten om. Detta innebär såklart att han får precis de svar han vill ha, vilket i sin tur

bygger på hans redan oförblommerade högdragenhet, och dessutom skänker honom ännu en stabil byggsten till konsolideringen av den världsbild som han hyser en så stark kärlek till. Hans självbelåtna uppträdande när han stolt meddelar hela världen sin övertygelse om att det där som många kallar för Gud bara är ett av naiva och högst okunniga människor påhittat fantasifoster blir ganska ofta aningen komiskt. Det är ju uppenbart att han hittills har lyckats undvika att träffa på någon person som på ett trovärdigt och logiskt sätt har kunnat förklara för honom vad den andliga vetenskapen egentligen handlar om – och vem Gud i själva verket är. Dawkins kan därmed, med en allt större förmätenhet, tämligen lugnt luta sig tillbaka och briljera med sina materiella vetenskapliga förklaringar, medan hans meningsmotståndare, som ofta guidas av antingen någon form av dogmatisk religion eller någon mystisk övertygelse som inte innehåller mycket till vettiga upplysningar om vem Gud är eller vad andlig vetenskap och reinkarnation i sanning innebär, förgäves försöker tydliggöra något som de själva har tämligen torftiga kunskaper om.

Richard Dawkins världsbild och flera av de förklaringar som finns i hans böcker – **”Illusionen om Gud”**, **”Den blinde urmakaren”** och **”Den själviska genen”** – bygger förvisso på en del vetenskapliga fakta, naturvetenskapliga sådana, vilket givetvis är bra, men i händerna på denne inbitne materialist får ju dessa kunskaper inte minsta assistans av den allra viktigaste vetenskapen, det vill säga den andliga vetenskapen, som ju är den centrala och oumbärliga faktorn för alla dem som vill lära sig vad vårt universum i själva verket är, vilka dess eviga lagar är och hur denna unika, elektriska evighetsmaskin faktiskt fungerar.

Herr Dawkins tycks annars vara en mycket allmänbildad och högst intelligent person, med en hel del sunda och humana åsikter, vilket han tydligt klarlägger genom flera olika och till vissa delar mycket intressanta exempel. Hans slutliga analys av universum och vad livet egentligen är blottlägger dock just den andliga analfabetism som han och så många andra gudsförnekare uppvisar. Han har grävt ned sig så djupt i fysikens och biologins underbara värld att han inte är kapabel att se något annat. Detta är, i sig, inte fel, vi behöver verkligen all den materiella kunskapen också, självklart. Det är bara det att detta vetande, vilket jag nyss påpekade, måste

kompletteras med de absolut viktigaste insikterna, närmare bestämt de som existerar i den sanna andliga vetenskapen, annars kan man aldrig presentera de korrekta svaren på de stora frågorna.

Richard Dawkins och hans gelikar har sålunda ännu inte kommit till det stadiet att de intresserar sig för och kan förstå det som den andliga vetenskapen förmedlar. Denna oförmåga i kombination med deras resoluta förnekanden av det eviga livet och själva Gudomens medvetande gör naturligtvis, tvärtemot vad herr Dawkins själv och hans likatänkande vänner tycks tro, att de är långt ifrån kvalificerade att presentera en trovärdig och logisk världsbild.

Richard är, som jag tidigare nämnt, den kanske mest kände ateisten på den här planeten, och han har egentligen inte särskilt mycket att tillföra den kosmologiska debatten. Det kan likväl vara intressant att läsa hans böcker, eftersom de tydligt vittnar om hur han, som den helt övertygade ateist han är, tänker när det gäller att komma fram till svaren på de riktigt stora och betydelsefulla frågorna. Vissa tankebanor är givetvis riktiga och spännande, men då han utelämnar några av de viktigaste ingredienserna i sina motiveringar, såsom andlighet, reinkarnation och Gud, så kan han, åtminstone som jag ser det, omöjligt komma fram till den yttersta sanningen om universum, långt därifrån. I stället blir det ju självklart så att han bara avslöjar hur erbarmligt okunnig han är när det gäller att förstå sig på hur allt i verkligheten hänger ihop. Ju fler cyniska citat och trångsynta hypoteser som denne man gräver fram och presenterar, alla formulerade av hans gudsförnekande vänner, både historiska och nutida, och som han själv tycker är fenomenala och roliga, desto mer övertygade borde hans läsare bli om hans och hans kamraters grava inkompetens vad gäller att förstå universum och det eviga livet.

Richard Dawkins lutar sig tungt mot Charles Darwins evolutionsteori och förkastar all gudomlig existens. Han menar att det finns en oförsonlig konflikt mellan evolutionsteorin och tron på Gud. Han inser alltså inte att det faktiskt är precis tvärtom – Darwins evolutionsteori måste kompletteras med den absolut djupaste insikten om den verkliga Gudomen, om man vill förstå universums sanna natur.

Det blir tämligen komiskt att se hur en man som Dawkins, som inom biologin och vissa andra områden tycks vara mycket kunnig, helt sonika ger sig in på att, med stor emfas, förklara något som

kräver insikter som han är fullständigt renons på, vilket han själv givetvis inte håller med om, eftersom han tycker att han har fått alla de klara bevis som han behöver för att kunna påstå att varje levande varelse som finns på denna planet bara har ett enda liv – ett alldeles unikt fysiskt liv – och att den där Gud är fullständigt onödig och helt overklig.

Jag vill dock tillägga att denne man tar upp mycket viktiga och intressanta frågor – och att han ibland, genom sina tydliga ställningstaganden i flera av dessa frågor, visar att han i grunden troligtvis har en sund och human inställning till det levande, även om han inte alls har förstått vad detta levande i verkligheten är.

Det vore onekligen intressant att se hur herr Dawkins skulle reagera i ett möte med en person som verkligen är insatt i och på ett tydligt sätt kan beskriva den verkliga andliga vetenskapen, den som förmedlas i det **Tredje testamentet**?

Men för att få svar på denna fråga krävs ju såklart att denne så övertygade ateist har modet att medverka i en sådan ordväxling.

Hur skulle han i så fall se på denna grundläggande vetenskap, som på ett så tydligt och synnerligen logiskt sätt förklarar hela vårt fantastiska universum, hur utvecklingen av alla väsen i verkligheten fortlöper – och vem Gud är?

Skulle han förstå och värdesätta denna kunskapsskatt – eller skulle han bara le lite hånfullt och med en spydig kommentar förpassa den till någon i hans tycke passande mental sophög?

I drygt 160 år har har det pågått en oenighet mellan teologer och darwinister om den verkliga orsaken till skapandet av alla de komplexa organismer som vår natur visar upp.

Om vi tar oss en lite närmare titt på själva begreppet teologi, så ser vi att det brukar översättas med ”läran om Gud”. Ordet härstammar från det grekiska språkets två ord theos (Gud) och logos (ord, lära), och har under de senaste tvåtusen åren genomgått en betydande begreppsförskjutning. Det finns många sätt att definiera teologi och vad som är teologins uppgift. Om vi ser på den ursprungliga och bokstavliga betydelsen, så inbegriper begreppet en innebörd av teoretiska tankar och uppfattningar kring det övervärldsliga (Gud), världens beskaffenhet och människans förhållande till den övervärldsliga verkligheten.

Charles Darwin, som lade fram sin evolutionsteori år 1859 i boken **”Om arternas uppkomst”**, utgår från en gradvis utveckling, där speciellt de två faktorerna slumpartad variation och naturligt urval beskrivs som de viktigaste drivande krafterna vid utvecklingen. Naturens komplicerade och ändamålsenliga strukturer skulle alltså enligt denna teori ha kunnat utvecklas helt enligt naturlagarna, utan någon skapare. Därmed krossade Darwin också det så kallade teleologiska gudsbeviset (från grekiska telos = mål, syfte) eller ändamålsargumentet, som finns i några olika varianter, och som kan sammanfattas med att den komplexitet som vi kan se i hela vårt universum kräver en intelligent skapare, alltså Gud. Det lär vara just detta som var orsaken till mycket av det förbittrade motstånd som hans teori mötte – Gud behövdes ju inte längre i denna förklaring.

Det finns en oerhörd mängd med olika tankar och försök till förklaringar kring universums och människans ursprung och vem Gud är – om nu detta så omtalade väsen alls finns.

Ett av de nyaste begreppen inom detta fält är Intelligent Design (ID), en idé som gör gällande att en intelligent kraft är inblandad i uppkomsten av den levande naturen. Uttrycket myntades år 1989 av **Percival Davis** och **Dean H. Kenyon** i boken **”Of Pandas and People: The Central Question of Biological Origins”**, och anhängare av intelligent design anser att det är vetenskapligt bevisat att det finns så komplexa strukturer i cellerna att de omöjligt kan ha uppstått genom successiva mutationer, alla med en överlevnadsfördel, som darwinismen påstår. Därför blir det givetvis nödvändigt med en annan orsak – och det faller sig naturligt att det då handlar om en intelligent orsak. Det hela måste alltså i grund och botten röra sig om en intelligent design.

Men vad skiljer då den moderna ID-teorin från de äldre, teologiska argumenten?

Inte mycket, faktiskt. Man har bytt ut orden ”Gud” eller ”skapare” mot ”intelligens” eller ”designer”, och man framställer sig som en vetenskaplig teori, helt oberoende av **Bibeln** och religion. Man har dock inte mycket till förklaringar att komma med.

Religionerna ger oss ju lite olika besked vad gäller Guds existens, universum, livet och meningen med det hela, men några riktigt tydliga svar, sådana svar som den moderna jordmänniskan kräver, svar som har en helgjuten logik i botten, lyckas man inte förmedla.

Vi ser därför hur allt fler människor vänder sig bort från dessa gamla religioner, för att i stället söka svaren inom det område som de kan uppfatta med sina sinnen, där det finns en tydlighet som får dem att känna sig mer hemma, alltså inom den fysiska världen – inom den materiella vetenskapen. Man är trött på alla de dogmer och märkliga berättelser som religionerna presenterar, de känns naiva och ointressanta – som gamla uttjatade sagor. Problemet är bara, vilket alla så småningom kommer att upptäcka, att man inte heller inom den fysiska världen, inom denna materiella livsåskådning eller religion, kan finna några tydliga och verkligt logiska svar på alla de stora frågorna. De upplysningar som där ges är naturligtvis endast tillfredsställande vad gäller världsalltets mekaniska och kemiska struktur, vilket sålunda får till följd att när man försöker hitta facit till de nyss nämnda stora frågorna – de som handlar om världsalltets egentliga manöverorgan, Guds existens, universums ursprung, vad själva livet är, var livet finns och vad livets egentliga, allra djupaste mening är – så finner man, i den materialistiska världsbilden, minst lika förbryllande, inkonsekventa och ofullkomliga svar som inom alla de andra religionerna.

Om vi nu åter koncentrerar oss på den världsbild som Martinus presenterar, som spänner över livets alla områden, både på det andliga och det materiella planet, och som jag menar är den överlägset mest intressanta och trovärdiga, så kommer vi tämligen snart underfund med att det i denna kosmologi existerar precis de så självklara och logiska beskrivningar av en sammanhängande och av äkta kärlek genomsyrad världsbild som den moderna människan så länge har sökt efter – och dessutom är i allt större behov av. Denna gyllene skatt, som ger oss så ytterst värdefull kunskap inom så många olika områden, innehåller givetvis också en fullkomligt logisk utvecklingslära, i vilken vi bjuds på en mäkta intressant och perspektivrik skildring av ett levande väsens eviga resa genom vårt outsläckliga och gränslösa universum.

Martinus argumenterar för en evolution som grundar sig på det levande väsendets eget medvetande och en evigt skiftande upplevelse av ljus och mörker. Han menar att de bakomliggande orsakerna till en individs alla upplevelser står att finna i samma individs tidigare sätt att tänka och agera, vilket följaktligen innebär att varje individ, helt på egen hand, genom sina tankar och sitt agerande,

skapar sin egen framtid.

Ju längre fram i vår mognadsprocess vi befinner oss, desto mer av allt detta förstår vi, vilket får oss att utföra allt fler och alltmer kärleksfulla och kloka handlingar, både för vår egen och för vår nästas skull. Vi har onekligen en oerhört spännande tid framför oss – både på det materiella och det andliga planet.

Martinus ger oss, via sina kosmiska analyser, en berikande och utomordentligt intressant inblick i vår utveckling mot fullkomlighet, där vi bland annat får kännedom om vad som krävs av oss för att vi ska kunna uppnå det riktiga människostadiet.

Ett väsen som ännu inte nått sitt kosmiska medvetande kan alltså endast uppleva livets högsta kosmiska realiteter eller företeelser genom de förklaringar, symboler och liknelser som det erbjuds av väsen som nått just denna kosmiska upplevelseförmåga.

Här följer ytterligare några klargörande ord från Martinus:

På dessa förklaringar, vilka i sin enklaste form givits mänskligheten genom profeter och världsåterlösare som rena facit eller dogmer, endast avpassade för ointellektuella väsens förmåga att tro, är alla världsreligionerna baserade. Därför är ingen av världens religioner byggd på någon intellektuell utformning eller analysering av världsalltets kosmiska struktur. De religiösa dogmerna uppvisar endast i grova, känslobetonade detaljer en idealism som passar för de speciella utvecklingssteg som ifrågavarande väsen står i begrepp att uppleva. Även om denna idealism visserligen rymmer mer eller mindre kosmiska facit, så är dessa facit i regel avsiktligt beslöjade för att vara acceptabla för den anings- eller instinktegenskap som ger det ointellektuella väsendet förmåga att tro. Dessa religiösa facit är sålunda inte avsedda att vara verkliga, vetenskapliga och för intelligensen kontrollerbara analyser. De är därför endast av primär betydelse för de väsen som alltjämt leds av sin religiösa instinkt, vilken är så stark att de oberoende av intelligens kan ana eller förnimma den för dem tillräckliga sanningen i dessa kosmiska facit. För dessa väsen är alltså förmågan att tro den primära i deras religiositet, under det att intelligensförmågan inom samma fält i deras medvetande eller psyke blott är något sekundärt – ja, stundom helt försatt ur funktion på just detta fält.
(Livets Bog, del 7, st. 2648)

Martinus menar att den fysiska eller materiella delen av universum är Guds eviga organism, genom vilken Guds jag och medvetande utformas. Allt som rör sig i detta gränslösa kosmos, som ju är under ständig förvandling, är Guds manifestationer.

Martinus klarlägger också att världsalltets psykiska eller andliga sida i sin helhet är detsamma som Guds ande.

Med hjälp av de insiktsfulla förklaringar, byggda på absolut logik, som Martinus förser oss med, kan även vi, trots att vi saknar kosmisk klarsyn, förstå att Gud är allt och därmed också allestädes närvarande – i stort som litet. Gud är alltså evig och oändlig, både på det andliga och det fysiska planet.

Detta innebär att de levande väsendenas jag, deras medvetanden och deras organismer tillsammans bildar Guds jag, Guds medvetande och Guds organism. Alla vi levande väsen är således delar av Gud – det har vi alltid varit och det kommer vi alltid att vara.

Det här betyder dels att det enda som vi någonsin har upplevt och någonsin kommer att uppleva är just denna för evigt existerande Gudom, dels att alla levande väsens upplevelser är detsamma som Guds upplevelser.

Vi har följaktligen de absolut bästa möjligheter man kan tänka sig att kommunicera med och lära oss av Gud, eftersom detta väsen hela tiden ger oss respons på det vi tänker, säger och gör. Gud talar ständigt till oss via allt som vi upplever, genom allt och alla som vi möter, i absolut varje situation. Vi har dessutom tillgång till ett komplett och helt perfekt hjälpmedel i vårt samspel med Gudomen – i bönen. Denna fantastiska naturkraft ska vi alla lära oss att förstå och behärska. Det finns ingen större eller mer fulländad hjälp att få än den som erhålls genom bönen.

Martinus har skrivit en hel del om just bönen, och han betonar att vi kan be precis var som helst och när som helst.

Det finns inga speciella klockslag eller särskilda platser som man måste hålla sig till för att bönen ska vara meningsfull – absolut inte. Man kan be mitt på dagen eller mitt i natten, man kan be mitt i ett gigantiskt folkhav eller ensam mitt ute i öknen.

I Bibeln (Matteusevangeliet, 6:6) står det visserligen att man ska gå in i sin kammare, stänga dörren och sedan be till Gud, som är i det fördolda. Då kommer Gud att belöna en.

Detta ska dock inte tas bokstavligt.

Martinus tydliggör vad som egentligen avses med dessa ord:

Meningen är att man ska koncentrera sig på Gud. Det nyttar ingenting till att man rabblar en massa ord. Man ska koncentrera sig på Gud, för det är också viktigt för skyddsänglarna att de vet att det är en bön, att det inte är något som stannar på det materiella planet. Man måste koncentrera sig, men det kan man visst lära sig att göra, oavsett hur många som finns omkring en. Var man än är, kan man be eller rikta sitt medvetande mot Gud.
(Storkursen, st. 403)

Vi återkommer till bönen längre fram i denna bok, men nu tycker jag att det är dags att vi ställer den fråga som jag känner mig övertygad om att varje individ, i en viss utvecklingsfas i varje spiralkretslopp, vid åtskilliga tillfällen spekulerar kring:

Finns det verkligen någon djupare mening med livet?

På denna fråga hittar vi såklart en ofantlig massa olika svar om vi väljer att botanisera bland världens religioner, naturvetenskapliga redogörelser och filosofiska funderingar. Det är ju en fråga som har ett svindlande djup, en fråga som kan ses ur ett obegränsat antal perspektiv, en fråga som kan väcka både hopp och förtvivlan – och som därför också kan ha oändligt många svar.

I det **Tredje testamentet** delges vi som bekant kunskap om det allra mest fundamentala vad gäller livet och allt som hör därtill. Där får vi just de efterlängtade och logiska klargöranden som hjälper oss att förstå oss själva och hela vår omgivning, de skeenden som vi på olika sätt är insnärjda i och hur allt faktiskt hänger ihop.

När det gäller just frågan om meningen med livet, så tycker jag att Martinus ger oss ett mycket kärnfullt och insiktsfullt men kanske också lite överraskande svar:

Ja, det är ju en mycket svår fråga – för i själva verket måste man säga att det inte finns någon mening. Det låter självklart märkligt. Men saken är den, att livet existerar evigt. Varje mening, varje ändamål är däremot något skapat. Det är något tidsbestämt, och det kan därför inte vara uttryck för det som är evigt. Man kan ändå säga att livet existerar för att de levande väsendena ska uppleva det, alltså att ändamålet är själva livsupplevelsen!
(Martinus som vi minns honom, sid. 207)

Innan vi hoppar vidare till nästa kapitel vill jag skicka med ännu några tips på mycket värdefulla, inspirerande och lärorika böcker och webbplatser, som alla – ur ett flertal varierande och spännande perspektiv – relaterar till Martinus världsbild:

- **”Universum – vem är du?”**, författad av **Rune Östensson**.
- **”Kosmisk resenär”**, skriven av **Olav Johansson**.
- **”Martinus, Darwin och intelligent design”** och **”Martinus och den nya världsmoralen”**, båda författade av **Ole Therkelsen**.
- **”Livet – din spegel”**, **”Livet – en fråga om kärlek”**, **”Livet – ett gudomligt äventyr”** och **”Reinkarnation – en logisk och kärleksfull syn på livet”**, alla med **Sören Grind** som författare.
- **”Återställelsen av allt”** och **”Varat och medvetandet”**, båda skrivna av **Max Käck**.
- **”Kosmologi och vetenskap”**, skriven av **Gunnar Carlsson**.
- **”Kosmisk livssyn”**, **”Kristendomens hedendom”**, **”Tio Guds bud och Tredje testamentet”**, **”Vi och våra gener”**, och **”Så här är det”**, alla med **Nils Kalén** som författare.
- **”Världslärare eller falsk profet?”**, författad av **Pia Hellertz**.
- **”Sol & måne”**, **”Projekt liv”**, **”Livet och det slutna rummet”** och **”Människan och livsmysteriet”**, alla skrivna av **Per Bruus-Jensen**.
- **”Soluppgång över vetenskapen”**, med **Magdalena Rosell** som författare.
- **”Karma”**, skriven av **Per Ragnar**.
- **”En introduktion till Tredje testamentet”**, med **Rolf Elving** som författare.
- **”Fysiken, Martinus kosmologi och Teorin om allt”**, skriven av **Leif Pettersson**.
- **”Lyckan och lidandet”**, författad av **Gunner Frederiksen**.
- **”Reinkarnation ger kristendomens kärna nytt liv”**, skriven av **Hokan Lundberg**.
- **”Dialog om vår samtida och vår framtida världsbild”**, författad av **Gunnar Lundberg**.

- **Olav Johansson** förser oss med massor av stimulerande, hälsosam, engagerande och ytterst värdefull kunskap på sin mycket vackra och synnerligen högklassiga webbplats **Kosmisk resenär** (**www.kosmiskresenar.se**).
- **Lasse Malmgren** presenterar åtskilliga spännande funderingar i den intresseväckande kategorin **Spaning mot framtiden** på sin fina webbplats **Illusionernas tid** (**illusionernastid.nu**).
- **Ole Therkelsen** har sedan år 1980 hållit över 2 000 föredrag om Martinus kosmologi i ett flertal länder runt om i världen. Flera av dessa ögonöppnande och fängslande föredrag kan höras på olika språk, bland annat svenska, på Oles egen webbplats, som har adressen **oletherkelsen.dk**.

ENERGI

Energi är rörelse – eller förmågan till rörelse. Energi finns i mat, trä, avfall, olja, vatten och vind – ja, allt är sammansatt av ett antal olika energier.

Men vänta lite här nu. Det där stämmer faktiskt inte – inte till 100 procent – för det finns faktiskt något som inte består av energier.

Det är visserligen helt riktigt att all materia i hela universum, både andlig och fysisk, består av ett flertal olika energier – absolut!

Men den stora helheten, den definitivt kompletta, allomfattande och för alltid oinskränkta helheten – det eviga och oändliga världsalltet – innehåller ju faktiskt ytterligare något, något som i högsta grad är fundamentalt för allt liv och för all upplevelse. Vi talar alltså här om den del av universum som ligger bakom hela detta fullkomligt strålande, geniala, oslagbara och unika kosmiska mästerverk. Vi talar om den orsakslösa orsaken till all manifestation och upplevelse, själva livskärnan i varje levande väsen. Vi talar om alla levande väsens eviga jag, som var för sig följaktligen är medskapare av hela världsalltets rörelse- eller skapelsestruktur.

Tillsammans utgör alla dessa jag Guds jag.

Enligt Martinus så står jaget bakom varje organism absolut fritt i förhållande till alla energier eller ämnen i tillvaron. Varje jag har emellertid en mycket nära anknytning till energierna. Det räcker med att jaget önskar, så sätts energierna i svängning – ja, det är faktiskt så att jagets minsta lilla mikroskopiska begär får energierna att övergå i nya kombinationsförhållanden.

Vi återkommer till detta längre fram.

Energi är ju ett gigantiskt begrepp, och den sanna kunskapen om den och dess innersta natur är, för oss jordmänniskor, fortfarande höljd i ett visst dunkel, vilket naturligtvis vållar oss en hel del stora problem, inte minst när det gäller våra enträgna försök att ta kontroll över och skapa harmoni bland alla de olika energiarter som vi själva består av.

Man talar i dag om flera olika former av energi, såsom elektrisk energi, kemisk energi, lägesenergi, rörelseenergi, strålningsenergi, kärnenergi, ljudenergi och värmeenergi. Energi (franska *énergie*, av latin *energi'a*, av grekiska *ene'rgeia,* som betyder verksamhet, handlingskraft) är alltså en fysikalisk storhet som beskriver något

med potential att medföra rörelse, med andra ord något som har förmågan att utföra arbete.

Summan av energi i universum är konstant. Energin lyder alltså under den så kallade energiprincipen, som även kallas för energilagen eller lagen om energins bevarande. Enligt denna fysiska lag kan energi varken skapas eller förintas – den kan bara omvandlas.

Energi beräknas ofta som produkten av en intensiv och en extensiv storhet, till exempel kraft och sträcka.

Men vad säger naturvetenskapen om materia?

Om vi sammanfattar det lite kort, så menar man att materia är det som bygger upp vårt universum. Det inkluderar allt som vi kan se, allt som vi fysiskt kan känna och allt som kan detekteras. All materia är uppbyggd av atomer, och länge trodde man att atomerna var de minsta byggstenarna, att de var odelbara, men numera vet man att även atomerna kan sönderdelas i mindre partiklar, som i sin tur kan sönderdelas i ännu mindre partiklar. De partiklar som man i dag menar är materiens minsta beståndsdelar kallar man för elementarpartiklar. Den traditionella definitionen av materia är att allt som har massa och volym är materia, och att all materia förekommer i tre olika former – så kallade aggregationstillstånd – fast form, flytande form och gasform. Plasma eller joniserad gas betecknas ibland som ett fjärde aggregationstillstånd.

Albert Einstein visade med sin speciella relativitetsteori att massa och energi är ekvivalenta, det vill säga en viss mängd massa svarar mot en viss mängd energi och omvänt. Uttryckt i energienheter motsvarar varje massa en mycket stor mängd energi. Denna relation skrivs $\mathbf{E=mc^2}$, som vi känner igen som Einsteins berömda formel. Den betyder följaktligen att energi (E) är lika med massa (m) multiplicerat med ljusets hastighet i vakuum (c) i kvadrat. Ljusets hastighet i vakuum är cirka 300 000 000 meter/sekund eller mer exakt 299 792 458 meter/sekund. Energi mäts i joule (J), en joule är detsamma som en wattsekund eller Ws (en wattsekund definieras som en effekt på en watt under en sekund), massa mäts i kilogram och ljushastigheten mäts i meter per sekund. Denna formel beskriver således att massa kan ses som en sorts energi, och ju större massa ett föremål har, desto mer energi har det. Med andra ord så är energin proportionell mot massan, men enbart när föremålet är i viloläge – när det är i rörelse gäller en annan formel.

Martinus menar att energi är detsamma som kraft eller jagets stora kraftkälla, och att all materia är identisk med energi, kraft, rörelse eller vibration. Han delar upp all befintlig energi i sju grundläggande kategorier, det vill säga den så kallade moderenergin – som är en evig, kosmisk, fundamental energi, som bildar ett evighetsplan, en tillvaro utanför tid och rum – och de sex övriga grundenergierna.

Moderenergin utgör det levande väsendets skaparförmåga eller övermedvetande och kan aldrig, som fallet är med övriga materier eller ämnen, bli av fast, flytande eller gasformig natur. Denna energi skiljer sig således från alla andra energiarter genom att den inte är underkastad kretsloppet. Den kan följaktligen aldrig någonsin bli av fysisk natur, utan kommer evigt och oföränderligt endast att framträda i det som Martinus kallar för strålformigt tillstånd. Den är endast indirekt tillgänglig för sinnena, som en bakom materien central skaparförmåga, och som sådan är den närvarande hos och förnims i varje levande väsen. Denna skaparförmåga fungerar både när väsendet är diskarnerat och när det är i fysisk materia, när det sover och när det är vaket samt utanför och innanför dess klara dagsmedvetna område.

De sex andra kosmiska grundenergierna är av både materiell och andlig art, och Martinus har försett dem med namnen instinktenergi, tyngdenergi, känsloenergi, intelligensenergi, intuitionsenergi samt minnesenergi. Jaget, som ju är utrustat med skaparförmåga, har tillgång till dessa energier för att kunna skapa evig livsupplevelse i form av rörelser och vibrationer. En rörelse eller vibration är, enligt Martinus, alltid uttryck för energi, och olika upplevelser består i grunden av olika energiers beröring med andra energier.

Martinus förklarar för oss att all materia kan föras tillbaka till de sex stora nyss nämnda fundamentala grundenergierna, som alla existerar som kraftkällor för det i varje väsen förekommande jaget. Han klargör också att ingen materia någonsin befinner sig i ett oföränderligt tillstånd – allt är ständigt på glid, är hela tiden i rörelse, är en återupprepning av framåtskridande och tillbakagång, uppgång och nedgång, ont och gott, ljus och mörker, värme och kyla, liv och död. Martinus är väldigt tydlig med att all kraft och därmed all energi i hela vårt magnifika universum i sin djupaste analys går tillbaka på elektricitet som den innersta kraftkällan, vilket inte går att ta miste på i följande citat:

Enligt de kosmiska analyserna är elektriciteten hela universums livskraft – den är Guds egen ande.
(Vägen till paradiset, kap. 32)

I mellankosmos, mikrokosmos och makrokosmos är det således mellankosmisk, mikrokosmisk respektive makrokosmisk elektricitet som är drivkraften. Elektriciteten är således alla existerande krafters innersta analys.
(Livets Bog, del 6, st. 2173)

Martinus skildrar hela tillvaron som att den i grunden består av två olika energiformer, vilka befinner sig i en evig växelverkan med varandra – den energi eller det medvetande som strålar ut från det levande väsendet eller gudasonen och den energi som strålar ut från Guds medvetande eller universum i form av vår omgivning.

Martinus förklarar:

Varje upplevelse är endast upplevelsen av en reaktion mellan energiformer. Synen, lukten, smaken, hörseln, känseln och tänkandet är således uteslutande reaktioner av energiers beröring med varandra.
(Livets Bog, del 2, st. 290)

Jaget använder alltså ämnena eller energierna i tillvaron som material för skapandet av sin organism, sitt medvetande och hela sitt fysiska och själsliga eller andliga framträdande.
(Livets Bog, del 2, st. 305)

Eftersom upplevelsen av livet endast kan existera i form av en växelverkan mellan två former av energi, nämligen den från universum, i form av vår omgivning, och den från vårt eget inre utstrålande energin, i form av vår manifestation, och denna växelverkan, i form av livsupplevelsen, just är identisk med skapandet av vår tillvaro, blir det alldeles tydligt att var och en av oss utgör en inte obetydlig faktor vid detta skapande av vårt öde – särskilt som vi inom ett visst område äger en så kallad fri vilja.
(Livets Bog, del 1, st. 2)

Om vi nu övergår till att analysera den politiska energidebatten, så ser vi återigen bevis på hur dåliga beslut över hela världen leder till att man fortfarande inte klarar av att underhålla världens energiför-

sörjning på ett sunt sätt. I stället så använder man sig av allehanda ogenomtänkta och i grunden synnerligen förkastliga argument för att propagera för att fortsätta med att investera i framför allt något så oerhört riskabelt som kärnkraft, detta mycket skadliga sätt att utvinna energi på, som naturligtvis borde ha lagts till handlingarna för länge sedan. Som Martinus påpekar, så förstår jordmänniskan inte vilka krafter man här har att göra med, och man förstår inte heller hur stor skada man gör i mikrokosmos när man utvinner denna energi, som alltså är oerhört skadlig på flera plan. Kärnkraften är en alldeles för stark kraft för mänskligheten att hantera – och innebär dessutom risker för mycket allvarliga olyckor, som vi vid ett flertal tillfällen tvingats se förverkligas.

När man till detta lägger att de flesta människor är helt oförmögna att begripa att man själva har skapat och fortsätter att skapa alla de problem som ständigt sköljer över oss i olika former, såsom krig, miljöförstöring, naturkatastrofer och all världens olyckor, så blir bilden av en mänsklighet som snärjer in sig i ett allt större kaos av dårskap allt tydligare.

Allt som vi drabbas av, oavsett vad det handlar om, har vi själva skapat, genom att vi, som jag tidigare påpekat, hela tiden sänder ut energier som så småningom kommer tillbaka till sitt ursprung, alltså oss själva. Att försöka få mänskligheten att förstå detta faktum, som är fullständigt logiskt, kärleksfullt och med den ultimata sanningen helt överensstämmande, är något av det svåraste man kan ge sig in på, eftersom de flesta människor inte har en aning om att de lever i en lögn. Att, för att ta några mycket aktuella exempel, vi oavbrutet tvingas lyssna på hur våra politiska ledare och deras anhängare, i en totalt och djupt tragisk inkompetens om universums lagar, låter meddela att man bestämt sig för att införa den ena sanktionen efter den andra mot Ryssland, hur man väljer att kalla alla höga priser för Putinpriser, hur man har beslutat sig för att skylla i stort sett alla problem på Putin och Ryssland, hur man likt religiösa, fanatiska ledare fortsätter att predika, men inte om att vi ska älska vår nästa, utan om att vi kraftigt måste öka våra satsningar på det militära, vara medlemmar i Nato, öka vapentillverkning och vapenexport och så vidare och så vidare och så vidare, i en till synes aldrig sinande flod av idiotiska förslag, visar ju med största möjliga tydlighet på just detta, nämligen att de flesta av jordmänniskorna inte förstår att de

lever i den största av lögner. Att bara lyssna till dessa människors förödande och pinsamma okunskap i så oerhört viktiga frågor kan ju få vem som helst att förvånas, men att dessutom tvingas bevittna med vilken övertygelse och fullständig galenskap man vidhåller sina primitiva ställningstaganden får givetvis varje insiktsfull individ att förstå att vi här har att göra med människor som aldrig borde ha tillgång till de beslutsfattande positioner i vilka de nu befinner sig. Man gör ju absolut ingenting konstruktivt för att få till en omedelbar fred mellan Ryssland och Ukraina – nej, i stället väljer den så kallade västvärlden att mata Ukraina med en ofantlig mängd vapen. Om man inte inser att detta bara leder till att alla problem, som man nu väljer att skylla på Ryssland, bara blir större och dessutom fler, att dödandet och lidandet bara blir grymmare och blodigare och att kriget bara blir längre och mer djävulskt, så visar ju detta endast på ett fullständigt livsfarligt och fruktansvärt obegåvat ledarskap. Det finns sålunda inte en gnutta logik i hela detta agerande.

Denna kulmination av dårskap är dock inget att förvånas över, dels därför att det i grunden handlar om beslut som tagits av politiker med klen begåvning och låg moral, dels eftersom vi vet att det för närvarande, i just denna fråga, tycks finnas en extremt trångsynt enighet mellan dessa politiker och stora delar av den övriga svenska vuxna, och då talar vi enbart om åldern, befolkningen.

Detta fick vi ett klart bevis på i en av Eurobarometern nyligen gjord opinionsmätning, där man – enligt SVT Nyheter, som publicerade delar av denna mätning den 23 augusti 2023 – till ett tusental invånare i respektive land inom EU ställde frågan:

”I vilken utsträckning stödjer du EU:s beslut att finansiera inköp och leverans av militär utrustning till Ukraina?”

Hela 93 procent av de svarande svenskarna, vars antal man dock inte avslöjade, stödjer EU:s vapenleveranser till Ukraina. Detta var den högsta siffran bland alla tillfrågade länder, och tätt efter kom våra grannländer i Norden samt Portugal, Albanien och Polen, alla med ett stöd på omkring 90 procent.

Här kan vi alltså, utan att behöva kliva särskilt högt upp på intelligensstegen, konstatera hur oklokt den större delen av befolkningen i flera länder tänker. Detta leder naturligtvis till ett fasansfullt slöseri med både människoliv och den kraft eller energi som hela världen är i så stort behov av, men som man nu alltså väljer att kasta bort

på ett helt och hållet sinnesförvirrat krig.

Vi kan således, i samband med denna sjuka konflikt, konstatera ett fullkomligt huvudlöst beteende, som tyvärr synes vara kusligt smittsamt. Det smyger sig på från alla håll, och när attacken kommer, så förstår den drabbade oftast inte vad som händer, hen hinner inte värja sig, hinner inte tänka efter, utan förvandlas på ett ögonblick till exakt den där lilla extremt lättledda zombien som troget följer sin ledare, hur vansinnigt agerande detta än leder till. Vi ser nu dessa blåögda offer poppa upp lite varstans i vår närhet – och de blir snabbt allt fler.

Sveriges makthavare har ju för länge sedan valt vilken väg man ska följa, och man visar med en högst motbjudande tydlighet hur man arbetar för att successivt trappa upp nyss nämnda konflikt. Man ger i samband med detta stolliga uppträdande prov på sin stora lojalitet och sitt i det närmaste självutplånande fjäskeri gentemot USA, och man låter sig dessutom med en makalöst pinsam inställsamhet och en fullkomligt grotesk självklarhet slukas upp av och bli ett med den äckligt cyniska och på många sätt dödsbringande energi som från Washingtons mörkaste och mest djävulska tankesmedjor, likt ett gigantiskt giftmoln, sprider sig runt jorden för att söka upp och snabbt ta kontroll över de mest lättmanipulerade individernas medvetanden.

Den största delen av jordmänskligheten tycks i dagsläget ingå i den världsomspännande massuggererade flocken, den som rättar sig helt och hållet efter det som den allsmäktige ledaren säger, hur hjärndött detta än låter. Man har därmed inte någon som helst koll på vilken energi man är med om att föra ut till sin omgivning, vad denna energi orsakar och till vilken hamn den slutligen anländer.

Eftersom all energi går i kretslopp, så är det ju inte så svårt att inse vem som till sist blir mottagare av den energikombination som man själv sänder ut. När mänskligheten på verkligt allvar förstår detta, när man tillräckligt många gånger har drabbats av sin egenutsända mörka energi, så kommer man såklart att bete sig på ett mer omtänksamt, konstruktivt och logiskt sätt än man i dag gör. Ett mer rättvist och lärorikt system än detta kan givetvis inte existera, det är en omöjlighet, så därför är det ju en välsignelse att vårt vackra och så oändligt mångfasetterade universum för alltid kommer att följa denna princip.

När vi ser hur jordmänskligheten i våra dagar beter sig, så blir vi genast varse en uppsjö av märkliga, disharmoniska, destruktiva och obalanserade handlingar, som man kan tycka inte borde innebära alltför stora svårigheter att rätta till – och därmed skapa en betydligt trevligare värld att leva i.

Det låter ju hoppingivande, även om det ibland kan kännas som en hart när omöjlig uppgift att stå emot och driva bort vår planets för närvarande tämligen mörka mentala molnområden, dess dräpande tankeklimat och förödande krigsenergi.

Jordmänniskans galenskaper och totala urspårningar lämnar otaliga djupt skadliga och dödliga spår efter sig, det är ju ett sedan länge känt faktum, vilket självfallet också innebär att vi kan hitta enorma förbättringsmöjligheter vart vi än vänder blicken. Men det är viktigt att komma ihåg att den idioti som vi numera så ofta konfronteras med bara är en övergående fas i vår utveckling, vilket självklart inte betyder att vi bara ska sitta och vänta, medan den långsamt falnar och till sist dör. Vi ska givetvis agera inspirerande och uppmuntra alla goda initiativ så gott vi förmår – använda vår energi på bästa möjliga sätt – för vi vet ju att alla vi jordmänniskor, förutom de fel och brister som vi ännu inte lyckats slipa bort, har enastående förmågor när det gäller att göra gott, och att dessa i framtiden kommer att bli både fler och oerhört mycket effektivare.

Det handlar följaktligen om att använda all energi på ett sätt som ligger helt i linje med livets eviga lagar. Jag är kanske lite tjatig om denna självklarhet, men den tål att upprepas, och jag gör det för att jag tror att det behövs – och för att jag vet att det är så kolossalt viktigt att inse detta. Vi måste komma in på den här vägen, då det är den enda vägen att gå, om vi vill skapa en värld i harmoni – och ju snabbare vi tar detta så livsavgörande steg, desto bättre.

Vi behöver således öva upp vår skicklighet när det gäller hur vi ska komponera alla de fantastiska krafter eller energier som vi har till vårt förfogande, så att vi kan börja använda oss av dessa på ett betydligt mer medvetet och livgivande sätt än vad vi gör i dag. Det är av största vikt att vi lär oss vilka energikombinationer som är de mest gynnsamma för den stora helheten i alla de olika situationer som vi hamnar i – och att vi så ofta vi kan tränar oss på att bygga dessa strukturer.

Från mitt perspektiv finns det framför allt tre områden – tre jättelika, tragiska, ytterst klandervärda och på alla tänkbara sätt ödesdigra områden – där jordmänskligheten oförblommerat och kontinuerligt visar upp sina absolut sämsta sidor. Dessa absurda och urspårade verksamheter omfattar dels vår världs farligt osunda ekonomiska system, som på ett vederstyggligt och allvarligt sinnesrubbat sätt gynnar den värsta egoismen, girigheten, kriminaliteten, ojämlikheten och det i det närmaste obegränsade privata ägandet, dels det i högsta grad avskyvärda militärindustriella komplex som nu breder ut sig över vår planet likt en aldrig tidigare upplevd farsot och dels jordmänniskans makabra, sataniska och perversa behandling av djuren, i form av såväl fasansfulla och rent djävulska djurförsök som en exceptionellt bestialisk global massaker – ett fullkomligt groteskt blodbad, ett extremt brutalt massmord, ett alltigenom skändligt och sinnessjukt dödande – som tar oss med på en chockerande och skräckfylld vansinnesfärd in i det mest helvetiska plågeriets och den vedervärdigaste slaktkonstens monstruösa och mentalsjuka värld, en resa vars förverkligande har sin rot i jordmänniskans såväl omättliga trängtan efter att få klä sig i djurens skinn och pälsar som hens hälsovidriga, äckliga och olycksbringande hunger efter att få glufsa i sig deras kroppsdelar.

Här har vi således tre globala sfärer där en förödande galenskap under lång tid har fått fritt spelrum och därmed kunnat utvecklas till ett explosivt, livsfarligt och fulländat vansinne, som i våra dagar tar sig uttryck i de mest livsfientliga former som över huvud taget går att frambringa – här kan vi i sanning tala om en äkta dödsåskådning. Därför bör vi absolut och akut, med hjälp av fredliga och kloka metoder, ta itu med just de här ohämmade och på djupet samhällssaboterande verksamheterna.

Det hela handlar om att på alla tänkbara vis frigöra och använda sig av den energi som finns tillgänglig på ett intelligent, kärleksfullt och rättvist sätt.

Jag tänker så här:

- Det kapitalistiska system som i dag dominerar världen – ett förnuftsvidrigt, genomkorrumperat, snårigt, ohederligt, slavdrivande, vanskapt och definitivt sjukdoms- och dödsbringande system, helt enkelt ett komplett exempel på en verklig dödsåskådnings avgud,

vars heliga struktur via företag som *The Vanguard Group*, ett amerikanskt multinationellt investmentbolag, och *BlackRock*, en stor amerikansk fondförvaltare, ger profithungriga och maktgalna narcissister, psykopater och mytomaner lov att leka smågudar, med tillgång till hela vår planets resurser – behöver givetvis snarast möjligt förändras i grunden. Vi ges ständiga prov på helt utflippade beteenden inom detta bisarra system, ageranden som definitivt gynnas av denna på många sätt skadliga kapitalism, fula vanor som i våra dagar dessutom är kutym inom hela det globala finansiella systemet, där ett kaotiskt och extremt girigt internationellt banksystem, också detta givetvis styrt av människor med nyss nämnda, i just dessa kretsar, tämligen väl utbredda och minst sagt otrevliga särdrag, ges tillåtelse att härja helt obehindrat runt hela vårt klot, likt en finansiell huligan, en mentalt abnorm vildhjärna, som nu, enligt min mening, är i stort behov av en särdeles grundlig avgiftningskur och därefter en hälsosam omstrukturering. Vi har låtit de största makthavarna, dessa till stora delar självförgudande psykfall, skapa sina egna spelregler, sina egna både skrivna och oskrivna lagar, som gång på gång har lett oss in i katastrofala skeenden. Vi tvingas här konstatera att vi är slavar under ett kapitalistiskt system som är genomruttet och fullständigt renons på sund logik, ett system konstruerat av psykopater för psykopater, som i första hand omhuldar dessa självbeundrande varelsers möjligheter att ge sig själva en till bristningsgränsen välutrustad och geografiskt obegränsad lekhage, där man i den mest extrema nyliberalismens tecken sporras till att bygga sina överdådiga slott, sina lyxiga palats, i vilka man sedan ägnar mycken tid åt att smida och verkställa de sofistikerade men totalt ansvarslösa och av stort högmod tydligt färgade planer som gör det komplicerat och i många fall helt omöjligt för resten av befolkningen att orka koncentrera sig på något annat än att överleva. Man ser nämligen till så att man på ett enkelt sätt kan kuva denna enorma hord av trälar, dessa godtrogna tjänare. Detta sker med hjälp av två av maktens absolut bästa vänner – låga löner och skuldsättning – vilket såklart mer eller mindre tvingar den underställda massan att utföra de slavarbeten som gör de redan välbesuttna ännu mycket rikare. Det är sålunda alltjämt ett kusligt, kaotiskt, primitivt och inhumant samhälle som vi, i en värld av enastående

teknisk utveckling, tillhör. Som jag ser det, så beror jordmänniskans alla problem på en i grunden underutvecklad moral och en djup okunskap om vad livet egentligen är. Självbevarelsedriften tar sig fortfarande förnuftslösa uttryck, vilket tydliggörs på ett markant sätt hos dem som med en glödande fanatism anstränger sig till det yttersta för att det kapitalistiska system som i närvarande stund sitter i förarsätet ska fortsätta med det, och dessutom gärna gasa på lite extra i den av de allra mest giriga individerna noggrant utstakade riktningen – alltså mot ännu mer gigantiska ekonomiska klyftor och ett ännu mer koncentrerat ägande. Det som nu sker är en fullkomligt horribel massaker på den fattigaste delen av jordklotets befolkning – det handlar om ett långsamt massmord. Världens mest ekonomiskt välgödda personer roffar åt sig likt utsvultna bestar, och inget blir kvar till de fattiga, som sakta tynar bort. Det är ett svårt sjukt system som vi här har att göra med, som bär på flera livshotande skador och därför är i stort behov av åtskilliga och genomgripande operationer, som bör verkställas utan minsta fördröjning. Därefter behövs naturligtvis avsevärda ekonomiska tillskott till och en omfattande modernisering av alla de sektorer som under lång tid lidit svårt av grov vanskötsel och en vettlös snedfördelning av de resurser som våra kära vänner solen och jordklotet så tålmodigt och generöst kontinuerligt förser oss med. Så låt oss därför genast sätta i gång med detta så livsnödvändiga och voluminösa arbete, i vars inledningsfas vi såklart måste lägga själva grunden till en sund och rättvis global ekonomi, där en av de första åtgärderna måste bli att se till så att alla penningplaceringar i de så kallade skatteparadisen blir en total omöjlighet. I samband med denna solklara och för hela världen gynnsamma operation är det fullt logiskt att alla de förmögenheter som i dag göms undan i dessa oetiska och till synes totalt samvetsbefriade paradis – pengar som dels har undanhållits världens statskassor, dels har sitt ursprung i all upptänklig kriminell verksamhet – tas om hand och läggs i en gemensam välfärdspott.

- Hela världens ledare samlas och kommer överens om att stoppa och för all framtid förbjuda alla investeringar i det stora militära åbäket. All militär verksamhet blir alltså helt förbjuden, alla krig förbjuds, all militär utrustning skrotas och alla resurser som i dag satsas på det militära läggs i stället i nyss nämnda välfärdspott.

- Hela den genomusla, komplett galna, naturvidriga och sjukt omfattande industri som runt om i världen medverkar till lidanden och död för våra vänner djuren avvecklas å det snaraste. Alla de skattemedel som i dag används till att stödja dessa ociviliserade verksamheter läggs i stället i hela vår världs gemensamma välfärdspott.

Inom dessa tre områden ser vi extrema exempel på hur primitivt jordmänniskan fortfarande beter sig. Den här typen av ansvarslösa, vanvördiga och våldsbejakande ageranden lägger naturligtvis en massiv grund till den sjuka tillvaro som vi tyvärr tvingas leva i ännu ett tag. Det är nämligen just den här typen av stora brister i vår kärlek till vår nästa, i kunskapen om livet och dess eviga lagar, i insikten om att man med dessa förfaranden går emot världsalltets själva fundament, som gör att man ständigt drabbas av sjukdomar, olyckor och andra svåra besvär. Det är en sann dödsåskådning, med enorma lidanden som följd, som i dag härskar här på jorden. Man skapar oavbrutet ny mörk karma när man ägnar sig åt dessa verksamheter, dessa på alla sätt sjukdoms- och dödsbringande sysslor. Detta samband känner de flesta jordmänniskor inte till, eftersom man inte har någon som helst insikt i den andliga vetenskapen.

Man kan kanske tycka att det borde räcka med att vi betraktar de beteenden som fortfarande prioriteras i vårt samhälle, bland annat just dem som jag nyss tog upp, för att vi ska förstå att det är något i oss själva, något i vår livsstil, som inte stämmer överens med den harmoni och lycka som vi så gärna vill uppnå, att det inom oss själva går att hitta just de allvarliga brister som mynnar ut i ett helvetiskt lidande i stället för i ett himmelskt välmående. Det vi fortfarande saknar, förutom en hög moral, är således en verklig förståelse för vad som i sanning gynnar och skapar ett harmoniskt, lyckligt och hälsosamt liv.

De operationer som jag nyss berättade om – som jag tycker är så oerhört viktiga, faktiskt helt nödvändiga för att vi på riktigt allvar ska kunna bygga en fredlig och vacker tillvaro – är ju självklara åtgärder i en logisk, kärleksfull och klok värld, men de är troligtvis inte speciellt önskvärda av alla dem som gör sig penningstinna med hjälp av just dessa mörka, livsutsläckande sysslor, dessa livets sanna antagonister, dessa dödens durkdrivna och mordlystna verktyg.

Kan det vara så att det är just på grund av dessa underutvecklade beteenden, som alltså har sin utgångspunkt i jordmänniskans låga moral och omfattande okunskap om livet, som vi bland annat har stoppats från att utnyttja den fria energin?

Helt säkert är det så.

Jordmänniskan har länge varit och är fortfarande, utan minsta tvekan, en stor säkerhetsrisk för sig själv och alla andra levande varelser på den här planeten. Det känns inte särskilt upplyftande att behöva konstatera detta, men det är ju ett obestridligt faktum att så är fallet.

De kaos- och våldsscener som vi i våra dagar ideligen ser utspela sig runt om i världen tycks inte ha några som helst gränser, och denna ständiga upptrappning av bestialiska galenskaper, som till exempel att man i allt högre grad prioriterar vapenproduktion framför matproduktion, riskerar nu dels att mynna ut i en helvetisk massvält i ett allt större antal länder, dels att leda oss raka vägen in i ett av åtskilliga krigiska politiker och vapentillverkare hett efterlängtat tredje världskrig. Det är tyvärr så att det finns obehagligt många individer på planeten jorden som ännu inte har gått igenom tillräckligt mycket elände – de synes vara långt ifrån mätta på våld, krig och allt annat djävulskap.

Vi befinner oss för närvarande i en tydligt forcerad utveckling, där våra omogna och inte sällan mycket skadliga beteenden pinsamt ofta slår nya ohyggliga vansinnesrekord. Vi måste emellertid ha i åtanke att det bland annat är genom just dessa till sin spets dragna stolligheter som vi lär oss och blir klokare. Till exempel så når nu allt fler av oss en punkt i vår utveckling där våra egna lidanden blir så långvariga och smärtsamma att vi vänder oss bort från våldets oräkneliga, brutala uttryck – för att till sist bli pacifister. Vi börjar också ana att våra egna plågor beror på de lidanden som vi själva tidigare utsatt vår omgivning för.

När vi sålunda äntligen vaknar upp ur den primitiva och på många sätt skräckinjagande mardröm som så länge hållit oss fångna i en rysansvärd och i högsta grad bedräglig okunskap, och när detta sunda uppvaknande därtill är så omfångsrikt att det inte endast får oss att se igenom andras lögner och manipulationer, utan dessutom, kompromisslöst, tar oss ett stort steg längre, ett helt avgörande och i sanning befriande jättekliv, i vår förståelse av hur allt i

vårt universum fungerar, och tack vare detta även skänker oss den allra djupaste insikten i det fundamentala faktum att det i grunden är vi själva, genom våra tankar och handlingar, som skapar allt det som just vi själva senare kommer att få uppleva, både det så kallat onda och det så kallat goda, så börjar det också hända fantastiska saker, både lokalt och internationellt, både inom oss och omkring oss, och det tämligen snabbt. Vi inleder nu, i detta nya, vakna och upplysta tillstånd, en tillvaro där vi tänker och agerar på ett alltmer medvetet sätt, ett kärleksfullt och logiskt sätt, och börjar tack vare just dessa nyväckta, progressiva förmågor även att träna oss på att bygga de energikombinationer som gagnar den stora helheten, där största möjliga hänsyn tas till alla levande väsen, helt i enlighet med de eviga livslagarna, vilket givetvis resulterar i att vi allt oftare skapar förutsättningar för en vänlig och ytterst välmående värld, där den högsta moralen är den självklara ledstjärnan.

Det är inte så lång tid kvar nu, hur verklighetsfrämmande det än kan låta – med tanke på alla de mänskliga urspårningar som vi dagligen konfronteras med – till dess att vi på verkligt allvar och på allt fler ställen på detta vårt gemensamma och snart färdigutvecklade klot kan börja skymta den paradisliknande tillvaro som under alla de svåra umbäranden som vi hittills tvingats genomgå i det nu pågående spiralkretsloppet, under denna svindlande långa tidsperiod, under så ofantligt många inkarnationer, på så mångskiftande sätt hägrat i våra vackraste drömmar.

Så låt oss därför nu gå vidare med resonemanget kring just den elyseiska tillvaro som väntar oss alla, för den kommer alltså ganska snart att förverkligas.

Genomförandet av de tre nyss nämnda punkterna kommer naturligtvis att skapa en helt ny värld. Tänk vilken enorm mängd energi som kommer att frigöras och därmed bli tillgänglig på ett garanterat positivt och livgivande sätt.

Det är emellertid så, att de flesta jordmänniskor i dag befinner sig i den utvecklingsfas som gör att det hos dem fortfarande finns ett tämligen stort motstånd mot de förändringar som jag nyss beskrev. Man har alltså ännu inte nått det stadium som krävs för att kunna ta till sig och verkställa dessa idéer, utan domineras i stället av giriga, självviska och på olika sätt krigiska tendenser, som givetvis först måste få levas ut. Mer eget lidande och kunskap erfordras sålunda.

I september 2015 antog världens stats- och regeringschefer en ny utvecklingsagenda, **Agenda 2030**, som består av 17 globala mål för hållbar utveckling, och som syftar till att utrota fattigdom, stoppa klimatförändringar och skapa fredliga och trygga samhällen. De 17 globala målen har i sin tur 169 delmål och drygt 230 globala indikatorer för hur arbetet ska genomföras och följas upp. Agenda 2030 är den mest ambitiösa plan för att skapa en hållbar utveckling som världens länder någonsin antagit, och världens ledare har lovat att uppnå de globala målen till år 2030. Alla länder har därmed tagit på sig ansvaret att tillsammans skapa en rättvis, hållbar och human värld.

Det här är ett gigantiskt och oerhört intressant projekt, ur väldigt många synvinklar.

I dag kan vi dock konstatera tydliga motsättningar mellan människor när det gäller synen på detta så enorma samarbetsprojekt, som ju innebär stora förändringar inom många olika områden.

Man ser på denna agenda ur uppenbart skilda perspektiv – några är väldigt positiva och tycker att det är ett fantastiskt projekt som genast bör genomföras, man ser möjligheter att genom detta storslagna, gemensamma arbete skapa en underbar värld, där fattigdom utrotas, där vi alla kan leva tillsammans i högsta välmåga, där vi alla ingår i en rättvis världsstat med hög välfärd, där det finns förträffliga utbildningsmöjligheter för alla, där vi använder oss av en exceptionellt avancerad teknologi, som förser oss med lösningar på alla eventuella problem, där maskiner uträttar alla de jobb som vi människor inte längre vill utföra, där vi lever i en ren och hälsosam miljö, där livgivande vatten och sund mat tillsammans med en stor och välutvecklad humanism bidrar till att människa, djur och natur får de absolut bästa förutsättningarna för att kunna leva tillsammans i en på alla sätt harmonisk tillvaro, medan andra är klart negativa och livrädda för att Agenda 2030 ska leda till att en liten maktlysten och penningstinn elit tar sig rätten att bestämma över hela jordens befolkning, att det införs nya lagar och bestämmelser som gör att denna lilla skara lätt kan styra hela världen med hjälp av sina enorma finansiella rikedomar, en blodtörstig ordningsmakt och en på många sätt spöklik teknologi, att man skapar ett samhälle där vi alla är fångar och ständigt kontrollerade, utan någon som helst privat sfär och utan rätt att äga något, där teknologin och de så kallade

transhumanisterna får fritt spelrum, vilket man befarar väldigt snart kommer att innebära att människan tappar kontrollen över de alltmer intelligenta maskinerna, som sedan snabbt gör sig helt fria från mänskligt inflytande, fria från allt humant tänkande, och helt enkelt suddar ut hela mänskligheten på ett fasansfullt sätt, för att därefter ta över hela världen.

Här måste naturligtvis båda sidor sansa sig och verkligen lyssna på varandra. Det är absolut nödvändigt att man åstadkommer och kommer överens om ett stort spektrum av intelligenta och humana lösningar som på olika sätt kan samverka och bygga en samhällsstruktur som gör att alla blir nöjda – det är både väsentligt och möjligt – men då krävs också insikt i den sanna verkligheten.

Vi behöver lära oss att se sambanden mellan det som vi i dag upplever här på vår planet och vad dessa upplevelser har för djupaste orsaker – varför vår värld ser ut som den gör, vad det är som i själva verket skapar alla problem, sjukdomar och allt helvetiskt lidande och vad som skänker oss det motsatta.

Detta elementära arbete är absolut oundvikligt om vi på ett riktigt bra sätt ska kunna anlägga ett sunt och hållbart fundament till alla framtida förändringar. Om inte detta görs, så riskerar varje debatt att endast handla om ytligt käbbel, utan någon som helst konstruktiv substans, vilket oftast leder till dåliga och sorgligt ologiska beslut, som i sin tur utmynnar i ett resultat som, i bästa fall, kan beskrivas som ännu en i raden av alla de kryckor som jordmänniskans galet felaktiga sätt att leva kräver.

Om vi tittar på vilka mål som i Agenda 2030 presenteras, så inser vi genast att det i grunden handlar om i högsta grad eftersträvansvärda förbättringar av jordmänniskans tillvaro. Vi har sannerligen ett mastodontiskt arbete framför oss, som givetvis är helt nödvändigt om vi har tänkt oss att skapa ett i sanning humant samhälle, ur alla synvinklar. Det gäller dock att vara ytterst noggrann vid valet av de människor som ska leda denna mission, och att man hela tiden är observant på hur allt sköts, då ett så omfattande projekt i fel händer kan få allvarliga, för att inte säga rent katastrofala, konsekvenser.

Agenda 2030 ger oss även fantastiska möjligheter att träna oss i internationellt samarbete, vilket vi är i ett himmelsskriande behov av. Nu menar jag ett verkligt seriöst samarbete, ett samarbete som omfattar hela världen – där varje röst är lika mycket värd. Det är

inte meningen att denna plattform ska bli ännu en lekplats för de rikaste ländernas hänsynslösa makthavare, där dessa tillåts fortsätta med sina motbjudande översittarfasoner, i vilka all världens avskyvärda påtryckningsmedel, korruption och en ocean av andra tarvligheter hittills har varit självklara ingredienser. Man ska med andra ord inte få minsta chans att använda sig av denna agendas i grunden så välmenande och humana intentioner som täckmantel för ännu ett i högsta grad skamligt och grovt kriminellt förfarande, vars enda egentliga mål är att, via en mängd illistiga metoder, expandera och konsolidera de rika och maktlystna individernas redan över alla gränser oanständigt överdimensionerade tillgångar och i alla avseenden sjukt uppsvällda makt – sådana förhatliga manér har vi sett tillräckligt av.

I detta sammanhang vill jag gärna rekommendera tre mycket omtalade, tänkvärda och spännande böcker, nämligen **”1984”**, skriven av **George Orwell**, **”Kallocain”**, skriven av **Karin Boye** och **”Du sköna nya värld”**, skriven av **Aldous Huxley**.

Nu är det hög tid för oss jordmänniskor att visa upp att vi har förstått vad det innebär att arbeta tillsammans för allas bästa, att vi påbörjar och utvecklar världens första riktiga och verkligt rättvisa samarbete.

Om Agenda 2030 är allvarligt menad, vilket jag känner mig tämligen säker på att den är, så måste naturligtvis hela handlingsplanen implementeras med absolut fredliga medel och i sann demokratisk anda mellan världens alla länder. Det är av helt avgörande betydelse att alla deltagare känner sig bekväma i denna genomgripande process – att man erfar att man de facto är med och bidrar med sin värdefulla kunskap – och att ingen utesluts eller glöms bort.

När varje individ får de ultimata möjligheterna att utvecklas och göra just det som hen är mest intresserad av och bäst på, så skapas såklart förutsättningar för att nå det mest optimala resultatet för en väl fungerande helhet. Vi erhåller på så vis en solid och harmonisk värld – ett jordklot i toppform.

Det handlar således om att ta båda sidor på allvar – både den som vill ha snabba förändringar, som här ser en ljus och hoppingivande framtid, en sedan länge önskad utopi, växa fram, och den som är rädd för vad dessa förändringar ska leda till, som ser en hotande och mörk framtid, en sedan länge fruktad dystopi, växa fram.

Sedan har vi alla dem som befinner sig mellan dessa ytterligheter, som ser positivt på vissa bitar och negativt på andra, som givetvis också ska få komma till tals och bli lyssnade på.

Här har vi alltså en synnerligen bra möjlighet att verkligen utveckla vår för närvarande tämligen usla och på många sätt svårt efterblivna så kallade demokrati – till att bli den nya, sunda och på alla sätt äkta demokratin, den som ska genomsyra hela den framtida, jämlika och fredliga världsstat som vi nu håller på att bygga.

Låter det knepigt?

Ja, visst är det så – det är fruktansvärt komplext. Men det är görligt, och det kommer att göras.

Vill vi ha ett riktigt bra resultat, så måste allt ske i harmoni och med största respekt för allt och alla. Inget får hastas fram – allt måste få ta sin tid.

Här eftersöks därför människor med en väldigt hög moral och god förståelse för vad livet i sanning är, personer med en synnerligen långt utvecklad förmåga att använda sig av sina energier på ett kreativt och på samma gång varsamt och klokt sätt, människor som är verkligt humana och som inte använder pengar och militär för att köra över sina meningsmotståndare, utan i stället begagnar sig av en kärleksfull logik i alla situationer, och gör det med en äkta och välutvecklad altruism i grunden – alltså en osjälvisk vilja att göra gott för hela vår planet och alla dess invånare. Det är dessa personer som vi vill ha i ledningen av ett projekt som Agenda 2030 – inte några maktgalna miljardärer som i några av sina groteska knarkrus har fantiserat ihop en bisarr virtuell verklighet, som de nu har bestämt sig för att förverkliga.

Det är omöjligt att genomföra något som Agenda 2030 på ett hållbart, rättvist och klokt sätt, om man inte förstår vad livet är. Man kan inte enbart luta sig emot den materiella kunskapen, om man vill skapa en värld i sann harmoni. Vi måste således arbeta oss fram till ett stadium där vi har tillgång till alla ingredienser, framför allt de verkligt vitala och mest fundamentala. Det går nämligen inte att bygga ett hus helt utan grund.

Vi jordmänniskor är följaktligen i uppenbart behov av det **Tredje testamentet**. Vi kan inte ta oss så mycket längre utan den kunskap som där förmedlas. Det är helt enkelt nödvändigt att vi förstår livets eviga lagar – hur livet fungerar och vad livet egentligen är – för att vi

ska kunna gå vidare i vår utveckling. Det är dags att införliva denna så ytterst välgörande kunskap i hela det arbete som alla vi världsmedborgare nu behöver göra, både på lokal och internationell nivå.

Jag är övertygad om att detta är den enda framkomliga vägen till sann kunskap och en värld i perfekt harmoni.

Frågan är bara hur lång tid som måste förflyta innan vi på djupet förstår detta och därmed också börjar tänka och agera på ett samvetsgrant och konstruktivt sätt, i linje med själva livet.

Det är sannerligen en tid att se fram emot med största tillförsikt, då enorma mängder energi äntligen kommer att frigöras ur de i dag så egoistiska och våldsamma verksamheterna, för att i stället användas till att bygga en ljus och kärleksfull värld.

Tänk så mycket energi som i dag används till att konstruera allehanda tortyrredskap och dödliga vapen, till att tillverka giftiga och helt värdelösa produkter, till sabotage och skadegörelse, till hat och våld, till gräl, krig och terror, till att gynna egoismen och girigheten, till bedrägerier och rån, till plågeri och dödande, till att sprida propaganda, lögner och desinformation, till att framställa droger, alkohol, tobak och sjukdomsframkallande mat – ja, uppfinningsrikedomen i ämnet komplett galenskap tycks vara outsinlig.

Försök nu att i stället visualisera hur vår tillvaro kommer att se ut när vi på verkligt allvar börjar använda hela vår samlade energi till att skapa de absolut bästa förutsättningar som finns för själva livet, för det konstruktiva samarbetet, för sundheten, för sanningen, för ljuset, för glädjen, för lyckan, för den hälsobringande maten, för humaniteten, för rättvisan, för jämlikheten, för kärleken till vår nästa, för den sanna och logiska kärleken till livet – oj, vilken värld vi kommer att få se!

Det handlar alltså om ett paradigmskifte av kolossala mått.

Men hur kommer vi dit?

Vad kan jag göra – som enskild individ?

Spelar det egentligen någon roll vad jag hittar på?

Kan en enda liten jordmänniska förändra den stora världen?

Det är fullt förståeligt om man känner sig liten och obetydlig ibland, men då gäller det att komma ihåg att man alltid är en del i den stora helheten – en precis lika viktig del som alla andra delar.

Man kanske inte själv kan förhindra svältkatastrofer, pandemier, krig och naturkatastrofer, eller helt på egen hand skapa en omedel-

bar fred och ett ljuvligt paradis, men …

Jo, det kan man faktiskt!

Hur märkligt det än låter, så är det fullt möjligt för var och en av oss att göra just detta, fast i mindre skala, vilket emellertid, på ett helt naturligt och självklart sätt, kommer att ge tydliga avtryck också i den stora världen.

Det finns alltså väldigt mycket som vi kan åstadkomma – både tillsammans och var för sig – och det är av största vikt att vi alla förstår det.

Om du tar hand om ditt eget inre mikrokosmos på ett omtänksamt sätt, behandlar din kropp, dig själv och alla dem – växter, djur och människor – som finns i din närhet med kärlek och respekt, och med hjälp av bönen sprider vackra och kärleksfulla tankar till alla levande väsen, även till dem som du aldrig har träffat – ja, till och med till dem som du tycker beter sig på ett avskyvärt sätt – så har du gjort exakt det som skapar de absolut bästa förutsättningar som finns för en värld i harmoni.

På det här viset skapar du fred, lycka, glädje och en hälsosam miljö i hela ditt inre universum, och sprider dessutom detsamma i hela din omgivning, i alla kontakter med dina medväsen, men också till alla dem som du aldrig har träffat och inte heller kommer att träffa i just det här livet. Detta är naturligtvis helt fenomenalt, och du blir med det här beteendet en unik och betydelsefull inspirationskälla. Det kan omöjligt bli större än så här. Genom denna effektiva och kärleksfulla utstrålning, i tanke och handling, så bidrar du på bästa sätt med din personliga gåva till varje levande väsen, till hela vårt magnifika och eviga universum, till Gud.

Givetvis så kan vi inte begära att vi omgående ska klara av denna stora uppgift på ett mästerligt sätt. Men vi ska veta att vi alla är på väg till detta så efterlängtade och fulländade stadium i vår utveckling – det är således både möjligt och oundvikligt. Vi vet också att övning ger färdighet.

Det handlar alltså om träning, träning – och åter träning!

Det går ju inte att bli bättre på något utan träning.

Så det absolut bästa och snabbaste sättet att påverka vår värld i en positiv och human riktning är att medvetet och fokuserat, så ofta vi kan, träna på att använda oss av förnuftsenliga, osjälviska och kärleksfulla tankearter.

Det är följaktligen kolossalt viktigt att vi inser hur avgörande och synnerligen fundamentalt vårt tankeklimat är när det gäller vårt medvetande, vårt hälsotillstånd och vårt beteende – ja, faktiskt hela vår existens.

Martinus talar mycket om detta och betonar också hur enormt stor påverkan vårt tankeklimat har på vår organism och hela vår tillvaro.

Han skriver bland annat följande:

Var och en som börjat studera tillvaron med hjälp av Livets Bog känner ju i förväg till en del om ”instinkt”, ”tyngd”, ”känsla”, ”intelligens”, ”intuition” och ”minne”. Allt som kan förekomma i medvetandet i form av tankar, själsliv eller medvetandemässiga rörelser är oundvikligen ett spel, i vilket dessa energier var för sig är mer eller mindre representerade. Utan dessa energier skulle det alltså inte finnas någon som helst form av liv. Allt som existerar är i verkligheten endast kombinationer eller samspel av dessa tankeenergier. Det är detta samspel av krafter som utgör den ”livsande” som Gud ”blåste in” i Adam. Dessa energier är alltså för det levande väsendets jag ett slags atmosfär, med vars hjälp det ”andas”, det vill säga manifesterar eller levandegör sig självt. Denna atmosfär rymmer bildligt talat både solsken och gråväder, torka och regn, snösörja och slask, storm och stiltje, vulkanutbrott och jordskalv. Den skapar med andra ord olika slag av ”klimat” i jagets medvetande eller tankevärld. Vi kan därför kalla dessa ”klimat” för ”tankeklimat”. I den dagliga tillvaron är dessa mer kända under benämningarna glädje, sorg, ångest, längtan, fanatism, äregirighet, högmod, hetsighet, hat, girighet, förälskelse, svartsjuka, avund och många andra.
(Livets Bog, del 2, st. 442)

Martinus understryker även jordmänniskans ofta ologiska tankar:

Att jordmänniskorna i stor utsträckning visar sig mycket okunniga i umgänget med sin kosmiska kemi, det vill säga sitt tankematerial eller de ämnen som de skapar sitt medvetande av, är väl ett av tillvarons mest påtagliga fakta.

Vad finns i högre grad representerat i den jordmänskliga medvetandesfären än – misstag?

Och vad saknas inom denna sfär i större utsträckning än – logik?
(Livets Bog, del 2, st. 302)

Fundamentet i hela mitt varande är följaktligen, förutom mitt jag, det tankeklimat som jag ständigt skapar och använder mig av i min upplevelse av livet. Det är min förmåga att hantera och kombinera de olika tankeenergierna som lägger grunden till hur mitt liv ser ut, vad jag klarar av att manifestera och hur jag upplever min tillvaro.

Jag vill därför än en gång betona hur viktigt det är att vi ser till att så snart som möjligt nedmontera och göra oss kvitt de åbäken som jag i tre punkter, tidigare i detta kapitel, tog upp. Vi är sannerligen i stort behov av att lära oss hur de gigantiska mängder av ödesdigra och djupt skadliga energikombinationer som skapas inuti just dessa tre kolosser faktiskt fungerar – hur fruktansvärt negativt de påverkar hela vår värld – och vad de i realiteten innebär för alla de individer som så ogenerat frambringar, favoriserar och sänder ut dem.

Det är ju horribelt, helt ologiskt och såklart både ansvarslöst och respektlöst – ja, helt enkelt vanvördigt mot själva livet – att en överväldigande majoritet av jordmänskligheten fortfarande inte endast tillåter utan också beskyddar, övergöder och glorifierar dessa tre monster. Att man över huvud taget kan acceptera, somliga hävdar till och med att det är nödvändigt och alldeles självklart, att världens resurser fördelas så himlaskriande ojämlikt som nu sker och därtill, till stora delar, missbrukas och slarvas bort på helt katastrofala sjukdoms- och dödsbringande verksamheter – sysslor som är så förnuftsvidriga, att en människa med bara en gnutta moral omöjligt kan se dem som legitima – är ju inget annat än den värsta av alla helvetiska dårskaper man kan tänka sig!

Ett ohyggligt lidande, diaboliska grymheter och ett resursslöseri av astronomiska mått äger således rum och förevisas, likt en helt absurd och bloddrypande skräckfilm, mitt framför våra ögon varje dag, varje timme, varje minut, varje sekund.

Hälsovådliga och ”dödliga” energier sänds ständigt ut i oändliga mängder, och sedan undrar vissa jordmänniskor, som med stor aptit och uppenbar eufori själva deltar i dessa fullkomliga vansinnigheter, varför just de, som är så goda och fina människor, har oturen att drabbas av sjukdomar och andra lidanden.

Ja, den sortens instängda och begränsade tankeklimat behöver onekligen vädras, städas och moderniseras.

Men visst, har man inte viljan att försöka förstå kopplingen mellan sitt eget handlande och vad man sedan drabbas av, och dessutom

inte bryr sig om det lidande som ens eget agerande orsakar andra varelser, så sitter man ju fast i allsköns trista och av egna lidanden alltmer genomsyrade vanföreställningar.

Jag påpekar alltså detta igen, eftersom jag tycker att det är så oändligt angeläget att var och en av oss verkligen begriper det här. Dessa dräpande energier, liksom alla energier, går i kretslopp, och därför kommer man obönhörligen, så länge man inte upphör med sitt dödsbringande beteende, själv att drabbas av de mörka, återvändande energier som man tidigare skickat ut.

Så länge jordmänniskan inte förstår detta, utan fortsätter med sitt avskyvärda mördande eller på annat sätt gynnar en dödsbringande kultur, så håller man sig naturligtvis kvar i ett liv fyllt av sjukdomar och ett synnerligen mörkt öde, där man inte är det minsta skyddad mot olyckor, krig, naturkatastrofer, fattigdom, svält och andra hemskheter.

Detta obestridliga faktum är dock något att vara ytterst tacksam för, eftersom det är just på grund av de här återvändande energierna, när vi alltså fått känna på våra egna smärtsamma energiutskick tillräckligt många gånger, som vi till sist inte längre har hjärta att bete oss illa mot våra medväsen. Vi utvecklas således tack vare dessa smärtsamma lärdomar till att så småningom bli humana, riktiga människor.

Martinus förklarar att det är detta lidande som efter hand utvecklar känslan och intelligensen till en inbördes harmoni, så att dessa båda energier slutligen tillsammans framträder som absolut kärlek.

Det vi i fortsättningen skulle kunna försöka oss på är att genomföra våra träningspass i ämnet goda tankearter eller tankeklimat oftare än vad vi gör i dag, och att vi har som målsättning att få dessa så centrala och betydelsefulla övningar att bli helt självklara inslag i allt vi gör. Jag tror att det kan leda till många väldigt bra resultat.

Det ska bli oerhört intressant att se den förändring som det kommer att innebära när en allt större del av världens befolkning börjar förstå och rätta sig efter livets eviga lagar, att se alla dessa suveräna krafter frigöras, från att ha varit bundna i rädsla, stress och sjukdomar, till att bli en fritt flödande kreativ energi i god hälsa, glädje, trygghet och ett av själva livet inspirerat skapande.

Intressant blir givetvis också att se vad som kommer att hända när vi äntligen får tillgång till och kan dra nytta av den helt fria ener-

gin, den energi som ett ljusets geni, vetenskapsmannen Nikola Tesla, hade stora förhoppningar om att kunna utvinna. Han proklamerade att han hade som mål att se till så att hela världen kunde förses med gratis energi, ett tillkännagivande som i fortsättningen gjorde det hart när omöjligt för honom att få med några investerare i detta så altruistiska projekt. Tesla var en oerhört idérik man och jobbade verkligen stenhårt för att förverkliga sina snillrika tankar. Av hans stora dröm om att förse jordmänskligheten med fri energi blev dock intet. Men han var uppenbarligen inne på rätt spår redan då, i början av 1900-talet.

Också Martinus talade om den fria energin, vilken han påpekade omöjligt kan komma jordmänskligheten till del förrän alla krig är helt avslutade. Han klargjorde att vi i framtiden kommer att lära oss att använda oss av den fria energi som hela tiden finns omkring oss. Vi ska helt enkelt lära oss att ta den direkt ur luften. Han fastslog ju att vi ska bli genier inom naturvetenskapens alla områden, och i denna omfattande kunskap ingår såklart kännedom om hur man utvinner energi direkt ur luften. På så sätt kommer vi att bli helt oberoende av andra primitiva energikällor.

Vid en frågestund i Varnhem den 26 maj 1969, fick Martinus en fråga om hur vi kommer att använda oss av energi i framtiden, när bensinen har tagit slut. Han svarade då att det är en väldig, ny kraft på väg – en kraft som man, i sinom tid, kommer att kunna ta direkt från rymden. Han poängterade emellertid att denna kraft inte kan komma i funktion förrän jordmänskligheten är helt färdig med alla krig, men han försäkrade att den existerar och att den kommer att utnyttjas. Det är nämligen inte alls meningen att jordens människor framgent ska bruka sådana krafter som man nu begagnar sig av, som ju bara är temporära och primitiva krafter. De krafter som man i framtiden kommer att använda sig av är kosmiska krafter. Martinus förklarade att man då kommer att konstruera apparater som kan ta emot de kosmiska strålar som finns i världsrymden och utveckla dem till kraft. Denna kraft kommer man bland annat att använda till nya sorters farkoster, som exempelvis flygande tefat.

Wow, det där låter ju oerhört spännande och ytterst välbehövligt!

Martinus talar om att all kraft är en reaktion mellan eld och köld. Han definierar eld som tyngdenergi och köld som känsloenergi. Om vi ser på den fysiska världens hela beskaffenhet, antingen det gäller

vår sols eller andra stjärnors tillblivelse eller jordklotets befordran av liv, så rör det sig om en reaktion mellan eld och köld. Han förklarar att denna reaktion bildar en produkt av dessa två företeelser. Denna produkt kan vara av varierande natur och har sin alldeles speciella reaktionsförmåga i överensstämmelse med det balansförhållande som elden och kölden hålls bundna i produkten, som är det som vi kallar för fysisk materia. Martinus hävdar också, bland annat i sitt födelsedagstal år 1979 på hotell Sheraton, att framtidens nya kraft är analog med hjärtats kraft. Han förklarar att det är eld och köld som får våra hjärtan att slå, och om man kan bringa dessa båda energier i en viss harmonisk balans, så kan man skapa en ny kraft. Han talar lite gåtfullt om att den här nya kraften ska komma av is och vatten. Han går inte närmare in på detta, eftersom det inte är hans sak att avslöja mer än så.

Martinus menar också att kärnkraften kommer att försvinna, för den är, som vi ju väl känner till, på många sätt skadlig och riskfylld – den är absolut inte lämplig för jordmänniskan att använda sig av. Denna typ av energi är alldeles för stark för oss. Vi kan inte bemästra den på ett helt säkert och insiktsfullt sätt. Det som nu sker runt om i världen innebär alltså att man tar oerhörda risker med en kraft som man omöjligt kan ha full koll på och som dessutom lämnar ett avfall efter sig som man ännu så länge inte vet hur man ska hantera på ett säkert sätt.

Även själva brytningen av uran orsakar en mängd mycket allvarliga skador på människor, djur och natur. När uranmalm bryts frigörs nämligen radioaktiva gaser och radioaktivt damm. Vi ska veta att varje ton uranoxid som produceras lämnar tusentals ton miljöfarligt avfall efter sig. I gruvavfallet, som ofta lämnas liggande på marken i närheten av gruvan, blir radioaktiva sönderfallsprodukter kvar, och dessa riskerar att läcka ut när vind och vatten kommer åt dem. Vinden kan bära med sig de radioaktiva gaserna och det radioaktiva dammet flera kilometer, och förorenat regnvatten tar sig ner i jorden och till sist till grundvattnet, där det kommer in i livsmedelskedjan. Människor kan drabbas mycket svårt genom till exempel kontaminerat dricksvatten och när de andas in de radioaktiva gaserna och det radioaktiva dammet. Forskning har visat att arbete i urangruvor medför en ökad risk att drabbas av bland annat lungcancer och skador på lever och njurar.

I många fall sker uranbrytningen i områden där ursprungsbefolkningar lever. Utvinningen har förstört åtskilliga lokalsamhällen och miljöer i Nordamerika, Sydamerika, Australien, Afrika och Asien. Men inte nog med dessa vansinnigheter, man har också dumpat radioaktivt avfall och provsprängt kärnvapen i områden som tillhör ursprungsbefolkningar. Detta har självfallet medfört en fruktansvärd och massiv miljöförstöring och en mycket allvarlig och på flera sätt ytterst hälsovådlig radioaktiv kontaminering.

Uranbrytning är sedan år 2018 förbjudet i Sverige – och det är såklart både klandervärt och skamligt av de svenskar som menar att folk i andra länder ska offra sin hälsa för vår skull. Vi hör därtill inte sällan högst motbjudande och lögnaktiga argument – till förmån för den, som det påstås, så nödvändiga, hållbara, riskfria och rena kärnkraften – spridas av svenska arroganta och förljugna politiker samt andra kärnkraftsförespråkare. Man visar här sålunda ideliga prov på sin djupa okunskap, otäcka falskhet och totala nonchalans, inte bara gentemot människor, utan även mot djur, miljö och själva jordklotet. Detta är dock inget ovanligt för dessa individer, som är så vana vid att ljuga och snacka skit, att de själva inte ens märker det.

Enligt IAEA (International Atomic Energy Agency) finns det i dag, den 3 oktober 2023, utspridda i 38 av världens länder, 411 kärnkraftsreaktorer som är i drift, 58 som är under byggnation och 209 som är permanent nedstängda.

Jordmänniskans ansvarslöshet och rena dumhet är bevisligen omfattande även inom detta område, vilket här tragiskt nog innebär mycket allvarliga hälsorisker, svåra lidanden och katastrofala följder för ett otal levande väsen.

Martinus berättar en hel del om kärnkraften, bland annat att den för närvarande saboterar vårt jordklot, och att anhopningen av avfallet är som en förstoppning i klotets organism. Han förklarar att jordmänniskan med denna atomkraft har förstört väldigt mycket – att man här har kommit in på något grovt felaktigt, något som måste rättas till av högre krafter. Man har sprängt atomkärnan, vilket man aldrig skulle ha gjort. Det var då man verkligen började sabotera vårt klot – det var då som jorden blev så att säga mikrosjuk, med andra ord sjuk i sitt inre.

Det visar sig gång på gång att de krafter som jordmänniskan här använder sig av är på många sätt fruktansvärda, förödande och

dödsbringande. Denna kärnkraft lämnar också ett mycket otrevligt atomavfall efter sig, nämligen ett radioaktivt, giftigt och dödligt avfall, som inte kan återgå till det naturliga kretsloppet. Vi små jordmänniskor har nu alltså bromsat upp delar av jordklotets kretslopp, så att avfallet anhopas och atomkraften strömmar ut.

Jorden är ju, precis som var och en av oss människor, en levande organism. Atomkraften är oerhört våldsam och gigantisk i förhållande till en människas kraft – men den är helande och livgivande för planeten. Den är så att säga en makrokosmisk livskraft. Vi jordmänniskor har något liknande inom oss, nämligen det som Martinus kallar för mellankosmisk livskraft.

Martinus menar att den atomkraft som släpps lös då man klyver atomkärnan förorsakar cancersjukdomar i jordmänniskans celler. Den för oss alldeles för starka kraft som då alltså kommer in i våra kroppar resulterar i en skenande celltillväxt, så att cancersvulster bildas. Detta är enligt Martinus den djupaste och innersta förklaringen till cancer. Han säger också att det kan uppstå många andra cancersjukdomar, som dock inte är så farliga som just den här sorten. Den verkligt besvärande cancern kommer således av att man har gett sig in på ett område som man inte alls behärskar, man har gått lös på jordklotets inre livskraft, som ju ska vara jordens livskraft allena, inte människornas. Vi har ju vår egen livskraft, som helar våra sår och så vidare.

Atom- eller kärnkraften är det farligaste och brutalaste sättet att utvinna energi på. Man skadar då inte enbart sig själv, utan tillintetgör på detta sätt också massvis med världar i mikrokosmos, varav många faktiskt hyser fysiskt dagsmedvetna väsen. Man förorsakar sålunda katastrofer av oöverskådliga mått, uppenbarligen helt utan att ha en aning om vad man i själva verket håller på med.

De fasansfulla skadeverkningarna av detta rysligt ociviliserade och vårdslösa förfarande håller sig, till råga på allt, inte till endast ett spiralkretslopp, utan sprider sig ned genom spiralerna och medför såklart att man drar på sig än mer otrevlig karma, som om det inte räckte med den man redan har, på grund av alla övriga dumheter man ägnar sig åt.

Detta är ytterligare ett exempel på hur jordmänniskan, i sin sällsamt begränsade kunskap om vad livet är och var livet finns, ställer till med ett rent helvete för sina mindre medväsen. Det är verkligen

något att begrunda i dessa tider, när det talas så vitt och brett om den förträffliga kärnkraften.

Det blir här absolut nödvändigt att inse att de som förespråkar detta energislag utgör en inom detta område tankemässigt mycket svårt handikappad och ytterst primitiv del av befolkningen, alltså den del som har sämst koll på läget. Det handlar följaktligen om de individer som håller för både ögon och öron, som vägrar att ta till sig den visdom som finns, och som väljer att bara gasa på och köra vidare på den enkelriktade väg som sedan länge stakats ut av alla de sorgligt oförståndiga, ansvarslösa och totalt hänsynslösa politiker och andra makthavare som i obehagligt många situationer även inom de flesta andra områden utan att tveka verkar föredra det solida vansinnet framför klokheten. Vi hittar här oftast samma personer som är de allra stoltaste fanbärarna för nationalismen, girigheten, egoismen och militarismen, alltså de överlägset mest uppblåsta och minst utvecklade marionetterna till vår tids mäktigaste och farligaste administration, nämligen den som består av Washingtons sjukaste, mörkaste och mest kompletta djävulsmedvetanden, med andra ord den helvetesregim som för närvarande är den obestridliga världsmästaren i den rena galenskapens beslutsfattande, och vars tentakler sträcker sig långt i väg åt alla håll, genom vilka man oavbrutet sänder direktiv och en stor variation av kontrollerande impulser, som skickar alla individer som inte är motståndskraftiga mot ren dårskap in i en lydig, ivrigt svansviftande och massuggererad flock, en för alla utomstående helt oresonlig och fullkomligt livsfarlig flock, en flock som till 100 procent följer sin ledares minsta lilla vink, en flock vars medlemmar vi nu ser figurera inom en allt större sfär i det inre av maktens alla korrumperade boningar runt om i världen, där Sveriges och övriga Nordens små särklassigt väldresserade och dumdryga medjamare, troget och på ett pinsamt underdånigt sätt, jobbar stenhårt för att vara sin dårhusmässiga men icke desto mindre avgudade idol och ledare till lags.

Vi har ju på riktigt nära håll under de senaste åren kunnat bevittna en väldig mängd med extremt tydliga exempel på jordmänniskans förmåga att använda sina energier på ett dumdristigt och destruktivt sätt, och dessutom så är det ju omöjligt att förbise det faktum att den där obehagliga zombieflocken snabbt blivit groteskt stor och mäktig.

Martinus påpekar att vi med hjälp av ofarliga energikällor med lätthet skulle kunna utvinna all den energi som vi behöver, om vi använde oss av det tekniska kunnande och förstånd som vi i dag i stället brukar inom atomkraften.

Martinus framhåller även att vi inte behöver oroa oss för att jorden ska gå under eller bli obeboelig. Det finns nämligen ingenting som skulle kunna förorsaka ett fullständigt förstört och dött jordklot, helt enkelt på grund av att jorden befinner sig så pass långt fram i sin utveckling att en sådan katastrof är helt och hållet utesluten. Det finns alltså i detta skede inte en möjlighet att något sådant skulle kunna hända – jordklotet har ingen dödlig karma. Ett stort antal överjordiska, mäktiga krafter har till yttermera visso satts i gång, som alla medverkar till att göra det omöjligt att ödelägga jorden.

Försynen har naturligtvis full koll på vad vi klantiga och ansvarslösa små jordmänniskor tar oss för och ger oss precis den hjälp vi så väl behöver. Detta tackar vi allra ödmjukast för.

Jordklotet kommer, enligt Martinus, att inom 3 000 år uppnå sitt kosmiska medvetande. Det är klotets utrensning av sin sista mörka karma som vi nu ser i alla krig, naturkatastrofer och andra fasor.

Det känns som att det är hög tid för oss jordmänniskor att ta oss i kragen och allvarligt skärpa till oss. Vi är ju här för att lära oss att samarbeta och älska varandra – inte för att ta död på allt och alla.

Det ska dock återigen påpekas att vi självfallet inte kan handla på ett klokare och kärleksfullare sätt än vår utveckling tillåter.

Men när vi nu – tack vare det **Tredje testamentet** – har tillgång till hela livsmysteriets lösning, sanningen om livet och dess eviga lagar, så kan vi ju åtminstone hoppas på att vi snarast möjligt kommer att göra allt vi kan för att bekanta oss med, försöka förstå och börja använda oss av denna så unika och välgörande kunskap. Den skänker oss ju, oavsett vad vi för närvarande sysselsätter oss med, ytterst värdefull hjälp på vår vandring genom livet.

Jordmänniskan är utan tvekan, inom alla samhällssektorer, i ett himmelsskriande behov av att på ett genomgripande sätt lära sig hur man gör noggranna och medvetna val, med den sanna kärleken som grundton. Jag tror att många av oss börjar förstå vad klockan är slagen, vilket jag är helt övertygad om kommer att leda till att allt fler ganska snart inser hur viktigt det är att vi använder alla våra energier på det mest logiska och kärleksfulla sätt som är möjligt.

Här tycker jag att det passar alldeles utmärkt att rekommendera **Lasse Malmgrens** mycket intressanta **”Spaning 46,5 – Energikris eller fri energi?”**, som du hittar på hans webbplats **Illusionernas tid**. Lasse gör ett fantastiskt jobb med sina spännande och ögonöppnande spaningar.

Jag vill här också ta tillfället i akt att tipsa om de två intressanta och mycket inspirerande webbplatserna **Ember** (**ember-energy.org**) och **thefuture** (**www.thefuture.se**), som båda innehåller massvis med aktuell och viktig information.

Martinus ger oss i följande citat mycket viktig information om jagets sjunde stora kraftkälla, som han kallar för moderenergin:

Medan de tidigare nämnda energierna utgör material för de timliga organismerna eller kropparna, för mentalitet, upplevelse och skapelse, så bildar den sjunde grundenergin material för allt hos jaget som är av evig natur, allt som ska överföras som förmågor, talanger eller anlag från det ena livet till det andra. Den är således fundamentet för allt som individen har ”medfött” i sina timliga liv. Det är också i kraft av denna energi som den rytm utlöses genom vilken jaget kan befinna sig på den eviga ”spiralresan” eller den evigt skiftande upplevelsen av ”intellektualitet” och ”ointellektualitet” och den åtföljande upplevelsen av kärlek respektive hat. Det är den här energin som reglerar de andra energiernas rytmer, så att var och en har sitt största och sitt minsta framträdande, vilket innebär att var och en har en kulmination i sitt framträdande, där den behärskar de andra energierna, och ett latent tillstånd, där den bara i mycket liten grad gör sig gällande. Det är i den sjunde grundenergin som jagets övermedvetande har sitt säte. Här existerar talangkärnorna och ödeselementet. Härifrån byggs de kroppar upp genom vilka jaget kan göra sig till herre över var och en av de sex andra grundenergierna och med hjälp av dessa skapa sitt undermedvetande samt all annan manifestation och allt annat framträdande. Då denna energi alltså i verkligheten utgör fundamentet för jagets bruk av de övriga energierna, och dessa därigenom på sätt och vis är underordnade denna, har denna jagets sjunde stora kraftkälla här fått namnet ”moderenergin”.
(Livets Bog, del 2, st. 357)

Som avslutning på detta energirika och energiska kapitel, måste vi naturligtvis även titta lite närmare på det obestridliga faktum som säger att energin inte utgör allt som existerar. Det finns nämligen ännu en ytterst viktig realitet i varje levande väsen – själva jaget.

Martinus konstaterar som bekant att det i varje levande väsen finns ett levande något – ett jag – som upplever livet, vilket betyder att detta jag omöjligt kan vara identiskt med energi, av den orsaken att energi är detsamma som vibration och vibration är detsamma som rörelse och rörelsen till sin natur är en livlös realitet, som är helt utan sinnen och organ och därför inte kan uppleva någonting.

Martinus ger oss följande logiska och inspirerande information:

Om inte just detta levande ”något” vore närvarande bakom organismen, skulle det inte finnas någon skillnad mellan ett levande väsen och ett ”lik”. Ett lik är ju en organism som har blivit avskild från det levande något som skapat och begagnat det. Då detta något alltså inte är en skapad realitet, kan det aldrig någonsin ha haft en början, utan har evigt funnits till. Och då det inte är vibration eller energi, så är det inte underkastat förvandling, utan måste vara evigt oföränderligt. Det kan därför heller aldrig bli föremål för en avslutning. Eftersom detta något är identiskt med jaget eller det som upplever livet i ett levande väsen, och inte är skapat, inte har någon början eller avslutning, framträder därmed detta väsens upplevelse av livet som något evigt oföränderligt. Alla existerande levande väsen är alltså odödliga. Då det levande något inte är ett skapat ting och inte består av energi eller stoff, är det höjt över varje form av analys utom denna enda – att det är energins upphov – eftersom det är detta som upplever energierna och inte omvänt. Att ge detta något en speciell karaktärsbeteckning kan således endast ske på basis av en illusion. Ty om vi säger att detta något är stort eller litet, att det är gult eller grönt, att det är gott eller ont och så vidare, så kan alla sådana begrepp endast vara uttryck för speciella energiutlösningar eller skapade realiteter och kan därmed omöjligt vara uttryck för det levande något. Detta något – jaget eller det som upplever livet i varje väsen – är och förblir alltså i all evighet en över alla företeelser och skapelser höjd namnlös realitet. I förbindelse med en organism framträder det i tillvaron som ett levande väsen.
(Mänskligheten öde, kap.12)

UTOMJORDINGAR

Finns utomjordingar?

De svar som hittills getts på denna fråga och alla andra funderingar som har med detta spörsmål att göra har, så länge dessa undringar funnits hos jordmänniskan, varit mångskiftande, spännande och i många fall synnerligen fantasieggande. Detta ser vi tydliga prov på inte minst bland alla de märkliga gissningar och vilda teorier som fortfarande gör sig gällande inom den vetenskapliga sfären. Här finns dock även en del intressanta tankar som börjar närma sig den verkliga sanningen.

Det är ju först när vi klarar av att se på verkligheten som den är, när vi har nått så långt i vår utveckling att vi kan ta till oss den oförvanskade sanningen och därmed på ett ingående vis förstå vad själva livet och hela universum egentligen är, som vi inte längre behöver fundera kring den nyss, och under så ofantligt lång tid innan dess så ofta, ställda frågan.

Svaret är, i detta framskridna skede, givet och fullständigt självklart. Naturligtvis finns det utomjordingar – i en oändlig mängd. Vi är absolut inte ensamma – hela universum är ett enda stort bevis på obegränsat och evigt liv.

Martinus ger oss – i det **Tredje testamentet** – en logisk förklaring till att så är fallet. Han upplyser oss om att universum är gränslöst och fyllt av evigt levande väsen, inte endast såsom människor, djur och växter, utan också i form av organ, celler, molekyler, atomer, elektroner och så vidare, allt djupare in i det oändliga mikrokosmos. Sedan har vi såklart även alla klot, stjärnor, galaxer, galaxhopar, superhopar och så vidare, allt längre ut i det oändliga makrokosmos, som också är manifestationer för levande väsen. Vårt jordklot är alltså ett levande väsens kropp. Detta väsen styr, på ett övermedvetet plan, vilka andra väsen som får leva sina liv i dess organism, liksom vi människor, genom våra sätt att leva, ger livsutrymme åt de mikroväsen som passar in i våra kroppar och får möjlighet att där leva sina liv.

Jordklotet håller för närvarande på med en noggrann utrensning, en sista reningsprocess, där allt överskott av dess tyngdenergi nu kulminerar – i form av en extensiv och rent brutal mängd irritation, hat, krig, naturkatastrofer och olyckor av alla de slag – för att sedan

försvinna för gott. Det är i denna fas som känsloenergin börjar komma i balans med tyngdenergin, varefter vi kan vänta oss en värld i harmoni. Den naturliga följden av detta blir att inga våldsamma människor eller rovdjur kommer att kunna födas på vår planet längre. Det här innebär självfallet inte att dessa utplånas. Nej, alla är ju eviga väsen. Det som kommer att hända är att de som inte längre platsar på detta klot – som då kommer att bli ett fredens och frihetens klot, där humanitet, harmoni, kärlek och omtanke regerar – i stället kommer att återfödas på ett annat klot, ett klot som passar perfekt för just deras fortsatta utveckling. Varje väsen kommer alltså alltid att inkarnera i en miljö som ger hen de absolut bästa förutsättningarna för att kunna klättra vidare på sin individuella utvecklingsstege. Allt detta fullbordas med total precision och helt enligt den kristallklara och högsta logiken – ingenting sker slumpmässigt.

Sedan finns det såklart ”döda” klot, liksom det finns ”döda” djur- och människokroppar, vilket i själva verket inte är detsamma som att något liv har släckts ut. Nej, en ”död” kropp betyder ju egentligen bara att det levande väsen som tidigare har haft sin boning i och styrt denna fysiska kropp nu har lämnat densamma. Dessa ”döda” kroppar är givetvis dessutom, ända till sin totala upplösning, fyllda av liv, eftersom det bakom all materia existerar levande väsen.

Martinus förklarar på följande sätt:

Skillnaden mellan mineralmateria och organisk materia är i själva verket enbart att jaget är dagsmedvetet i den sistnämnda, medan det inte är i stånd att få någon som helst dagsmedvetandeupplevelse i den förstnämnda materien. Att detta är riktigt framstår i högsta grad som faktum, genom det förhållandet att man kan skära eller klippa i sitt hår, sina naglar eller annan mineralmateria i sin organism utan att det känns eller gör ont. Däremot har man känsel överallt där mineralmaterien är genomsyrad av strålformig materia, eller med andra ord, där den är organisk. Att denna strålformiga materia är en självständig energi, som kan kopplas bort från organismen, blir också ett faktum, genom det som vi kallar för svimning och bedövning, samt det naturliga avbrottet – genom sömnen. Härtill kommer även själva döden, som ju endast är ett sista avbrott i jagets strålformiga materias anknytning till den fysiska materien.
(Livets Bog, del 2, st. 594)

Ju mer vi förstår av livet, desto större insikt får vi också i hur allt hänger ihop och hur perfekt varje del, liten som stor, samverkar i den eviga och gränslösa helheten. Vi ser hur livet i mikrokosmos är beroende av men också främjar livet i makrokosmos – och hur livet i makrokosmos behöver men också gynnar livet i mikrokosmos. Det handlar om ett samspel på den absolut högsta nivån, en nivå där allt har en mening och där inget någonsin lämnas åt slumpen.

Vi ingår alla i ett universellt drama, där varje enskilt väsens eviga medverkan, som är uppdelad i ett oändligt antal varierande roller, i spiralkretslopp efter spiralkretslopp, är under ständig förvandling.

Vi gör alltså, var och en av oss, en oupphörlig och helt unik resa genom evighetens mystiska labyrinter – och utan några som helst undantag bibringar oss alla upplevelser under denna kringelikrokfärd, från de allra lycksaligaste stunderna till de allra mest tragiska ögonblicken, oumbärliga erfarenheter och obligatoriska lärdomar, som till sist, i varje spiralkretslopp, alltid mynnar ut i ett praktfullt intåg på den strålande vackra och i den sanna kunskapens klädnad väl inramade målrakan, som vi, med en helande sinnesfrid, en stor visdom och en innerlig tacksamhet, lugnt och förtröstansfullt kan avverka. När vi sedan, efter en obeskrivligt efterlängtad och sannerligen välförtjänt målgång, äntligen tillåts kliva in på den heligaste av alla marker, så gör vi det i ett landskap så bedårande och fyllt av kärlekens ljus att det endast går att uppfatta med just den kosmiska klarsyn som vi nyss förvärvat. Vi upplever här en from, rogivande och sagolikt hänförande vandring, som tar oss djupt in i de av kosmiskt medvetande fullt upplysta, vördnadsfulla och guldskimrande nejderna – vi har nu blivit ett med vägen, sanningen och livet, blivit ett med Gud.

För att vi ska kunna nå fram till detta fulländade stadium, så är det nödvändigt att vi förstår livet, att vi skaffar oss kunskap om den fullkomliga och orubbliga sanningen, den kosmiska sanningen, och att vi i alla situationer använder oss av den genuina och bergfasta logiken, den logik som till 100 procent bygger på universums grundton – den gudomliga allkärleken.

En central del i hela denna process är att vi lär oss hur allt hänger ihop, hur våra ageranden påverkar inte bara oss själva, utan även oräkneliga väsen i och omkring oss, och att vi därmed också inser hur viktigt ett riktigt gott samarbete är – för allas bästa.

Martinus hjälper oss att förstå den djupa innebörden av detta, bland annat genom att förmedla följande fundamentala och mycket värdefulla insikter:

Men eftersom hela tillvaron är baserad på att ”vad man sår får man också skörda”, kan de små väsendena inte så gåvor i makroväsendets medvetande utan att skörda gåvor tillbaka. Utan makroindividens medvetande skulle den samlade organismen, som ju betyder ”jord och himmel” för mikroindividerna, inte existera. De små väsendena skulle alltså, utan sitt samarbete med ett makroväsen, vara helt hemlösa i den fysiska delen av världsalltet. I kraft av makroväsendets aktuella inställning till de fasta, flytande, gas- och strålformiga materierna upprätthålls på samma sätt uppfyllelsen av de betingelser på vilka mikroindividernas tillgång till det fysiska planet är baserad. Makroväsendets gåva till mikroindividerna blir alltså varken mer eller mindre än mikroindividernas ”universum”, deras ”himmel och jord”, i vilken de ges tillgång till det fysiska plan som de själva är med om att ge makroindividen. Då makroväsendena samtidigt är mikroväsen i förhållande till de väsen i vars organismer de befinner sig, upprepas samma växelverkan uppåt mellan makroindividen och dennes makroindivid, och så fortsätter det. Konklusionen blir att det levande väsendet sår himmel och jord nedåt i mikrokosmos och skördar himmel och jord i makrokosmos, medan det sår organmateria (bjuder makroindividen assistans) i makrokosmos och skördar organmateria (tar emot mikroindividernas assistans) i mikrokosmos.

Kan något vara mer rättvist, rättfärdigt eller kärleksfullt?
(Livets Bog, del 2, st. 600)

Det existerar följaktligen en oändlig mängd evigt levande väsen, som är inkarnerade i en oändlig variation av organismer, både vad gäller storlek och utseende. Därtill finns det ett oändligt antal evigt levande väsen som är diskarnerade, alltså väsen som för tillfället inte befinner sig på det fysiska planet.

Martinus informerar oss om att den andliga världen är en värld av rena elektriska, strålformiga våglängder – en tankevärld. Han hävdar att vi alla i grunden alltid är andliga väsen, även när vi befinner oss i den fysiska världen. Att förneka den andliga världens existens är därför detsamma som att förneka sin egen medvetandefunktion.

Det hela handlar således om ett kontinuerligt universellt drama, där livet är evigt och tar sig uttryck på oändligt många olika sätt. Allt som vi kan uppleva är i ständig rörelse och genomgår onekligen en fortlöpande förändringsprocess. Detta är sannerligen ett ovedersägligt faktum, och det gäller faktiskt allt som existerar i hela vårt eviga och oändliga universum – allt utom själva jaget och den del av individens medvetande som Martinus betecknar som övermedvetandet. Vi talar nu om det som verkligen är själva fundamentet, det som styr och bestämmer, det evigt levande och oföränderliga, den evigt fasta punkten i varje väsen. Det är alltså så att de levande väsendenas jag och övermedvetanden var för sig utgör en absolut fast punkt och tillsammans utgör världsalltets fasta punkt. Detta innebär att de enskilda väsendenas fasta punkt, såväl som världsalltets fasta punkt, som i grunden betyder absolut orörlighet och därmed absolut stillhet, är helt otillgänglig för forskning på materialistisk väg.

I det så kallade spiralkretsloppet genomgår väsendet en gigantisk process, som tar sin början i salighetsrikets sista del, mineralriket, med dess nattmedvetande, som är en drömlik och omedveten upplevelse, som inte kan kontrolleras med viljan. Väsendet tar sig därefter vidare genom växtriket och djurriket, och når sedan, efter åtskilliga tusen olika inkarnationer, fram till det riktiga människoriket, där ett fullt upplyst dagsmedvetande förvärvas – ett komplett, högklassigt medvetande, som Martinus kallar för kosmiskt medvetande. Han menar att detta medvetande utgör den allra högsta kontakt som det levande väsendet kan nå med allt det övriga i tillvaron, och att just detta kosmiska medvetande därför är den absoluta grunden för all fullkomlighet i hela vårt oändliga och eviga universum. Vi talar här om själva Gudomens eget medvetande, som ju är detsamma som den totala kunskapen om universum, världsalltet eller kosmos. Det kosmiska medvetandet gör det sålunda möjligt att uppleva världsalltets struktur, Guds existens – ja, hela livsmysteriets lösning.

När väsendet sedermera lämnar det riktiga människoriket, upphör reinkarnationen, vilket medför att väsendets fortsatta tillvaro i det pågående spiralkretsloppet kommer att äga rum enbart i de andliga världarna – visdomsriket, det gudomliga riket och salighetsriket.

Martinus försäkrar oss om att varje levande väsen garanteras en evig livsupplevelse genom den så kallade spiralkretsloppsprincipen. Han säger att all manifestation i tillvaron ingår i någon form av

kretslopp, och att det finns kretslopp som fullbordas på bråkdelen av en sekund och andra som fordrar årtusenden för sin manifestation eller fulländning – ja, till och med årmiljoner.

Ett av alla dessa otaliga kretslopp är det snillrika och för vår utveckling så fundamentala reinkarnationskretsloppet. Detta består av en inkarnation i en fysisk kropp och en efterföljande semester- eller återhämtningsperiod i de andliga världarna. Därefter fortsätter den eviga resan in i ett nytt reinkarnationskretslopp, som alltså börjar med att man återföds i en ny fysisk kropp, vilken man sedan lämnar för en rekreationsvistelse i de andliga världarna och så vidare. Den här typen av kretslopp avverkas ju tämligen snabbt, men kan likväl variera en hel del i tid beroende på hur gammal man är när man ”dör”. Martinus berättar till exempel att ett litet spädbarn som ”dör” kan ta sig igenom de andliga världarna på två–tre år, och för ett barn som ”dör” i sju- till tioårsåldern kan detta förlopp ta fyra–sju år, medan en människa som ”dör” av ålderdom, om hen är högintellektuell och långt kommen i sin andliga utveckling, kan tillbringa upp till hundra år i den andliga världen. Det är ju ett indisputabelt faktum att jordmänniskan behöver reinkarnera ofantligt många gånger för att bli den fullt utvecklade människan, och då reinkarnationsprincipen befordrar just denna process, så betyder det att vi under varje inkarnation klättrar allt högre på vår stege mot himlen och det gudomliga ljuset, mot kosmiskt medvetande. Eftersom detta innebär att våra andliga förmågor och andliga kroppar utvecklas, så kan vi även uppleva mer i de andliga världarna under ”döden”.

Väsendet utvecklas således genom en diger mängd reinkarnationskretslopp, för att i sinom tid, i det riktiga människoriket, uppnå sitt fullkomliga tillstånd, det tillstånd som är livets största konstverk, det slutgiltiga allkonstverket, det gudomliga konstverk som omöjligt kan överglänsas av något annat konstverk.

Martinus konstaterar med stor säkerhet att om cirka 3 000 år så kommer såväl jordklotet som alla de människor som då har sin tillvaro på detta klot att ha nått upp till detta fullt utvecklade stadium. Han påpekar dock att vi inte ska gå omkring och vänta på att denna förändring ska komma utifrån. Nej, det är inom oss själva, inom var och en av oss, som förändringen ska ske. Vi ska inte tro att den kommer utifrån. Det är vi själva som måste förse den godhet, den omtanke och den kärlek som finns inom oss alla med riklig och

förstklassig näring, så att vi alla efter hand får tillfälle att blomstra och via en sagolikt storslagen och världsomspännande utställning kan visa upp alla våra unika och fullkomligt briljanta konstverk, dessa egenhändigt producerade och gudalika mästerverk. Denna oskattbara rikedom kan vi sedan oavbrutet exponera för hela vår omgivning och på så vis bidra till en komplett och alldeles enastående elyseisk tillvaro, i vilken varje individ sålunda ständigt kommer att få möjlighet att på sitt alldeles speciella sätt synliggöra sitt ultimata konstverk, sitt magnifika och definitiva magnum opus, som perfekt demonstrerar hur en riktig människa agerar – en människa som helt och hållet förstår och lever enligt de eviga livslagarna, en människa som har blivit ett i sanning fredligt väsen, en människa som älskar Gud över allting och sin nästa som sig själv.

Denna suveräna gudamänniska har på den här föredömliga och optimala utvecklingsnivån inte längre något att lära på det fysiska planet. Hen kommer i sina sista inkarnationer, innan hen övergår till att enbart leva i de andliga världarna, inte att ”födas” och ”dö” på det sätt som i dag sker.

Martinus ger oss följande besked:

I det fullkomliga tvåpoliga tillståndet sker kroppsuppbyggnaden i blixttempo. Den uppbyggnad av organismen som i enpoligheten tar många år för att nå ett vuxet stadium tar här lika många minuter – ja, ibland bara sekunder. Det är denna manifestation och skapelse som vi känner till under begreppet materialisation. Men liksom organismen på detta sätt kan byggas upp i blixttempo, kan den även upplösas eller dematerialiseras i samma tempo. Hos de högt utvecklade väsendena på detta plan, det vill säga väsen som nästan uteslutande lever genom andningen, lever av luft och till en liten procent av den allra finaste råkost som finns, nämligen fruktköttet kring kärnan i de ädlaste frukterna, kan organismen till och med dematerialiseras och åter byggas upp alltefter individens eget gottfinnande, alltså utanför den ordinära materialisation och dematerialisation som ersätter födelse respektive död. Under sin fysiska inkarnation kan väsendet således här genom sitt kroppsliga tillstånd och sin höga medvetandemässiga utveckling så att säga vandra in i och ut ur den andliga världen alltefter behag och önskan.
(Livets Bog, del 5, st. 1936)

Men hur många år omfattar då detta så innehållsdigra kosmiska spiralkretslopp som vi nu befinner oss i?

Det tycks inte finnas några exakta uppgifter om detta. Vi förstår dock att det handlar om en gigantisk tidsrymd.

Med ledning av hur Martinus i detta sammanhang, bland annat på flera ställen i det **Tredje testamentet,** har formulerat sig, så uppfattar jag det som att vi tillbringar flera miljoner år i vart och ett av vårt kosmiska spiralkretslopps sex olika riken. Alltså torde hela vårt kosmiska spiralkretslopp, med den tideräkning som vi här på vår planet begagnar oss av, omfatta åtskilliga miljoner år – kanske till och med flera hundra miljoner år.

Beträffande detta tidsliga ämne kan vi också notera att Martinus understryker att mikroväsendenas spiralkretslopp försiggår mycket hastigare än vårt eget spiralkretslopp. Med denna information som bas står det klart för oss, med tanke på att våra kroppar är uppbyggda av materier som representerar levande väsen från avsevärt skilda spiralkretslopp, att en fullständig kontakt mellan dessa olika livsformer eller levande väsen endast kan upprätthållas under en mycket begränsad tidsrymd. Denna tidsrymd utgörs av den period under vilken organismens ledande livsformer, såsom hjärta, hjärna, lever, lungor och så vidare, var för sig passerar ett avsnitt i sitt eget spiralkretslopp som någorlunda motsvarar det spiralavsnitt som organismens upphov självt representerar i sitt spiralkretslopp. Vi inser därigenom att både ”födelse” och ”död” blir självklara konsekvenser av att organväsendena passerar snabbare genom sitt spiralkretslopp än makroväsendet passerar genom sitt.

En annan intressant detalj att känna till är att varje spiralkretslopp ingår i ett större kretslopp, som sammanlagt innehåller sju spiralkretslopp.

Vårt makrokosmos utgörs av tre spiralkretslopp, nämligen planetspiralen, i vars organiska strukturområde vi befinner oss, solsystemsspiralen, i vars strukturområde planetspiralen befinner sig och vintergatsspiralen, i vars strukturområde vi finner solsystemet.

Så här fortsätter det i all oändlighet uppåt i allt större spiralkretslopp, som ligger över vintergatsspiralen – i det så kallade supermakrokosmos.

På samma sätt har vi tre spiralkretslopp som utgör vårt mikrokosmos, nämligen organspiralen, som finns i vårt strukturområde,

cellspiralen, som finns i organspiralens strukturområde och molekyl- och atomspiralen, som återfinns i cellspiralens strukturområde.

Så här fortsätter det i all oändlighet nedåt i allt mindre spiralkretslopp, som ligger under molekyl- och atomspiralen – i det så kallade supermikrokosmos.

Martinus menar att detta kosmiska samarbete faktiskt är av helt livsavgörande betydelse. Han hävdar bestämt att livets existens skulle vara en absolut omöjlighet om inte världsalltet framträdde i form av tre kosmos – mellankosmos, det vill säga människor, djur och växter, som tillhör vårt eget spiralkretslopp, mikrokosmos, som ger oss material till uppbyggnad och underhåll av vår organism och medvetandefunktion samt makrokosmos, som så att säga ger oss husrum i universum.

Martinus skänker oss följande visdomsord:

Hur skulle livet på jordklotet kunna uppkomma och blomstra om inte detta klot befann sig inne i solsystemets organism?

Är det inte tydligt att solens liv och framträdande vilar i en balans mellan dess mikrokosmos och dess makrokosmos, på samma sätt som vi själva vilar i en balans mellan vårt mikrokosmos och vårt makrokosmos?

Är det inte just den kosmiska balansen som krävs för att skapelse över huvud taget skall kunna äga rum och upplevelse av liv och tillvaro manifesteras?

Att tro att universum eller världsalltet blott är en oändlig ocean av döda krafters tillfälliga spel och att det av denna tillfällighet skapade lilla mikroliv som utgörs av den jordiska mänskligheten, alltså invånarna på det dammkorn i världsalltet som vi kallar jorden, skulle vara det enda och högsta existerande livet, är en gigantisk kosmisk urspårning från logiskt tänkande. Det är att leva i döden i stället för i livet.

(Livets Bog, del 6, st. 2350)

En annan intressant och viktig kunskap att ha med sig genom livet är den som handlar om en princip som Martinus har gett namnet polprincipen. Här får vi bland annat veta att den maskulina och den feminina principens kretslopp kräver två kosmiska spiralkretslopp för sitt fullständiga framträdande. Man skiftar följaktligen inte kön mellan inkarnationerna inom ett och samma spiralkretslopp.

Inom varje spiralkretslopp utvecklas vi från att alldeles i början av spiralkretsloppet vara ett dubbelpoligt väsen, till att bli ett renodlat enpoligt väsen, för att sedan åter bli ett dubbelpoligt väsen. Detta sker i varje spiralkretslopp, vilket innebär att den som varit ett hankönsväsen i ett spiralkretslopp kommer att bli ett honkönsväsen i nästa spiralkretslopp, och så fortsätter det i all evighet.

Martinus förklarar att det väsen i vilket den maskulina polen kulminerar eller är som högst utvecklad, medan den feminina polen är latent, utgör ett renodlat hankönsväsen, och det väsen i vilket den feminina polen kulminerar eller står på höjden av sin utveckling, medan den maskulina är latent, utgör ett renodlat honkönsväsen.

I inledningen av varje spiralkretslopp är vi alltså dubbelpoliga, men redan i växtriket börjar dubbelpoligheten omvandlas. Enpoligheten inleds alltså här så smått, för att sedan kulminera i djurriket. Vi jordmänniskor, som ju är övergångsväsen från djur till riktiga människor, representerar en degenererande enpolighet och en begynnande dubbelpolighet. Den riktiga människans dubbelpolighet är sålunda under utveckling, vilket vi ser allt fler explicita tecken på.

Män och kvinnor kommer alltså gradvis att försvinna från jordklotet, och ersättas av ett tredje kön. Det är nämligen så att det manliga i kvinnorna och det kvinnliga i männen nu håller på att växa sig allt starkare, för att till sist nå jämvikt med det kön som för närvarande är dominerande hos varje väsen. När detta tillstånd av harmoni uppstår mellan det manliga och det kvinnliga i väsendet, så övergår detta till att bli ett så kallat dubbelpoligt väsen. Detta dubbelpoliga väsen älskar sin nästa som sig själv, oavsett kön eller vem denna nästa är, och det är just denna dubbelpolighet som utgör själva fundamentet för det färdiga människomedvetandet.

Här har vi således ännu ett område där Martinus ger oss oerhört viktig information, inte minst med tanke på det som vi under långa tider kunnat se tydliga bevis på runt om i världen – ett totalt oförstånd när det gäller kärlekstalangens utveckling. Denna dårskap tar sig fortfarande avskyvärda uttryck, såsom hat, förtryck, intolerans, förföljelse och grovt våld gentemot de människor hos vilka allkärlekstalangen eller dubbelpoligheten tilltar och blir alltmer uppenbar. På många ställen i världen behandlar man dessa individer fortfarande som sjuka och abnorma – ja, till och med som brottslingar.

Jordmänskligheten är uppenbarligen i ett himmelsskriande behov

av att lära sig vad den här polprincipen i sanning innebär. Det är nämligen med denna kunskap i bagaget som man till sist kommer att kunna skingra de galenskapens mörka moln som på ett kusligt sätt bäddar in och befrämjar alla de förvecklingar och urspårningar som alltså fortfarande existerar inom detta område.

Martinus skriver, tack och lov, en hel del om detta ämne, som det alltså är högst angeläget att vi lär oss mer om. Han fastslår att de båda polerna – den maskulina och den feminina – befinner sig i ett evigt skiftande förhållande till varandra i varje levande väsen, och detta skiftande förhållande bestämmer väsendets framträdande som antingen speciellt hankönsväsen eller som speciellt honkönsväsen. I detta renodlade enpoliga tillstånd befinner sig väsendet i djurriket, där det upplever den så kallade domedagen, vilket ju är kontrasten till paradiset. Men eftersom polkonstellationen inte står stilla, utan ständigt förändras, så leds väsendet steg för steg bort från domedagen, in i livsupplevelsens kulmination av ljus. Detta sker tack vare att väsendets båda poler efter hand närmar sig den perfekta – ja, helt gudomliga – balansen.

När detta stadium så småningom nås är väsendet dubbelpoligt – dess två poler är i detta skede likvärdiga och lika mycket utvecklade – och väsendet är därmed inte längre ett hankönsväsen eller honkönsväsen, utan utgör i stället ett helkönsväsen, vilket i sin högsta utveckling är detsamma som den fullkomliga människan, skapad till Guds avbild.

Martinus kastar sannerligen ett synnerligen välbehövligt ljus över detta så fundamentala men ack så missförstådda område.

Vi känner nu till att vår utvecklingsprocess i varje spiralkretslopp går från mörker till ljus – från okunskap till kunskap – och att den kulminerar i ett kosmiskt medvetande. Vi vet också att de renodlat enpoliga väsendena utgör djurriket och att de färdigutvecklade, dubbelpoliga väsendena utgör det riktiga människoriket. Vi har även förstått att den spirande feminina polen hos mannen och den likaså spirande maskulina polen hos kvinnan är själva basen för dessa väsens andliga och därmed sanna mänskliga utveckling samt den åtföljande degenerationen av den djuriska delen i deras mentalitet.

Vi kan härmed konstatera att vi jordmänniskor i detta skede av spiralkretsloppet är på väg ut ur djurriket och att vi nu befinner oss i gränslandet mellan detta djurrike och det riktiga människoriket.

Martinus beskriver här den dubbelpoliga, fullkomliga människan:

Kärleken till nästan är då inte längre något som mödosamt utlöses efter andras föreskrifter, utan är en naturlig medvetandefunktion på samma sätt som hjärtfunktionen, synen och hörseln eller andra organiska funktioner. Kärleken till nästan är inte längre något som man måste tillägna sig genom träning och genom att efterlikna andras iakttagande av moralföreskrifter. Den är en levande eld som flammar ut från vårt eget inres största djup, och dess allmänna objekt och näring är alla levande väsen. Dess kulminationsföremål är vilken tvåpolig medmänniska som helst. Man älskar alla som man älskar sig själv. Den eviga högsta elden, som genom enpoligheten gjorde oss till rytande, dräpande och mördande vilda djur, har nu genom tvåpoligheten förvandlat oss till strålande, lysande och värmande kärlekssolar i Guds strålgloria. Vi är organiskt, vaket dagsmedvetet sammanbyggda med den evige Fadern. Genom oss inplanterar Gud sitt eget högsta liv i alla andra levande väsen. Vi har, som redan tidigare nämnts, blivit ett med vägen, sanningen och livet. Vi är Försynen, rättfärdigheten och kärleken. Vi är det levande i det levande. Dödsriket är för länge sedan passerat. Vi är Guds ljus och strålflöde i universum, tiden och rummet. Vår identitet är evigheten och oändligheten. I sanning, vi har blivit gudar på jorden. Guds avbild tindrar genom våra hjärnor och nerver. Den lyser och värmer i vårt kött och blod, i vår tanke och vilja. Alla möter i oss honom, i vilken vi alla lever, rör oss och är till.
(Livets Bog, del 5, st. 1908)

Att känna till detta med polförvandlingen är alltså av absolut central betydelse. Vi talar ju här om en förvandling som är en del av allas vår obligatoriska utveckling, ett helt nödvändigt steg för att kunna bli den fullkomliga människan, ett steg som alla kommer att ta.

Genom att följa med på den i högsta grad upplysande resa som Martinus erbjuder oss, där vi sitter säkert i kristallklara analyser och på alla sätt logiska tankebanor, ökar såklart vår insikt om och ödmjukhet inför själva livet. Vi får veta vad det verkligt levande i oss är, hur det befrämjas och vad vi behöver göra för att fortsätta vår utveckling på bästa sätt. Vi erhåller en genomgripande förståelse för livets hela struktur, en klar insikt om att detta välbalanserade, snillrika och oändliga system alltid har styrt, i detta nu leder och för

all framtid kommer att dirigera hela vårt sagolikt vackra och strålande universum, världsallt eller kosmos. Vi lär oss således att vi är, att vi alltid har varit och att vi alltid kommer att vara liv. Vi inser att vi är för evigt levande väsen i en oändlighet som bebos av oändligt många andra evigt levande väsen, och att vi alla, på det mest genialiska vis, är sammanlänkade i en gränslös och tidlös enhet – Gud.

Så nog finns utomjordingar. Allt som vi kan uppfatta i vårt fysiska universum, som alltså i sig, i sin djupaste analys, endast är rörelser, är ju tecken på liv – liv som dirigerar just dessa rörelser.

Som vi ju väl känner till, så finns det fortfarande väldigt många människor som förnekar den andliga delen av vår tillvaro, vilket betyder att man inte heller tror på själva livet – eftersom det är just i den andliga världen som det levande existerar. Det fysiska universumet har alltså aldrig varit, är inte och kommer heller aldrig att bli levande, eftersom det bara består av evig rörelse och därmed kontinuerlig förvandling. Det är endast i den andliga världen, den värld som består av andlig materia eller elektriska medvetandefält, den värld varifrån alla de fysiska kropparna styrs, den värld som finns precis överallt i det man ofta betecknar som tomrum, som det verkliga livet står att finna. Så de som inte tar med den andliga delen i sin världsbild gör ett allvarligt misstag, eftersom deras livsåskådning på så vis blir helt renons på det som är själva livet och därför mer skulle kunna liknas vid raka motsatsen – en dödsåskådning.

”Det finns ingenting nytt under solen.” (Predikaren, 1:9)

Detta uttryck känner nog många av oss igen, och på det djupaste planet innehåller det en evig sanning. Visserligen skapas det hela tiden nya kombinationer av de energier som vi levande väsen har till vårt förfogande, men dessa energier har alltid funnits och kommer alltid att finnas. Det tillförs således aldrig någon ny materia till vårt fysiska universum, ej heller något nytt andligt väsen till vår andliga värld, liksom det heller aldrig försvinner någon materia eller något andligt väsen. Allt är därmed evigt, det är bara själva skapelsen som så att säga föds och dör.

Att något eller någon föds och till sist dör betyder följaktligen inte att vare sig vårt fysiska eller vårt andliga världsallt först utökas och sedan förminskas. Det som vi kallar för födelse och död är helt enkelt detsamma som att ett evigt levande andligt väsen först tar plats

i och sedan träder ut ur en fysisk kropp, en fysisk kropp vars materia är att betrakta som en samling energikombinationer. Detta resonemang leder ovillkorligen fram till den logiska slutsatsen att det inte existerar någon egentlig födelse och ej heller någon verklig död, då den fysiska materien aldrig har varit, inte är och aldrig kommer att bli levande, och det andliga väsendet alltid har varit, är och alltid kommer att vara levande. Det är en omöjlighet att ett helt nytt väsen skulle kunna uppstå ur ingenting, för att sedan försvinna och åter bli till ingenting. Detta betyder sålunda att det vi kallar för födelse och död endast är två för evigt, i varje spiralkretslopp, återkommande faser i det levande väsendets eviga liv, två faser som varje gång de genomlevs leder till en tillvaro fylld av nya upplevelser i en ny fysisk kropp respektive en viloperiod i en enbart andlig tillvaro. Det handlar alltså om att väsendet designar och producerar någon form av fysisk rymddräkt, som hen tar plats i och begagnar sig av för att på det fysiska planet vinna nya upplevelser och på så sätt berika sig med nya lärdomar, för att sedan, när denna skapelse tjänat sitt syfte, lämna in den för återvinning, och därefter för en tid uppleva livet på ett uteslutande andligt plan.

Men vad är då egentligen alla dessa ufon, som har observerats på så många olika platser runt om i världen?

Vilka är det som färdas i dessa farkoster?

Vad vill de oss – och varifrån kommer de?

Dessa frågor är ganska knepiga att lämna fullödiga svar på, inte minst eftersom det rör sig om ett så stort antal olika, på många sätt märkliga och för jordmänniskan i så hög grad både främmande och skrämmande händelser. Dessutom så undrar vi såklart även vilka av alla de här iakttagelserna som är äkta och vilka som är sagor. I vilket fall som helst så har dessa fortfarande oförklarliga och av djup mystik omslutna fenomen lett till hypoteser av vitt skilda slag, när det gäller vad allt det här egentligen rör sig om. Det tycks ju faktiskt, vid närmare granskning, som om flera av händelserna är verkliga.

Martinus har inte nämnt så mycket om detta ämne – det ingick inte i hans mission, som jag förstår det. Vi kan dock använda oss av hans analyser när vi granskar vad som är sannolikt – och han har ju faktiskt, bland annat i samband med vissa frågestunder, berättat lite grann om dessa fenomen. Vi ska snart återkomma till detta.

Om vi nu bland alla dessa så gåtfulla företeelser först plockar bort alla rena fantasier och alla händelser i vilka vi har kunnat utesluta all utomjordisk inblandning, så reduceras såklart antalet en hel del, men likväl kvarstår det en tämligen stor mängd trovärdiga observationer som ingen verkar kunna förklara på ett logiskt sätt.

Många mycket märkliga historier har ju genom åren berättats, som handlat om oförklarliga iakttagelser, mystiska möten och spöklika bortföranden. Ett stort antal böcker har skrivits, och filmer har gjorts, mer eller mindre trovärdiga, om detta så spektakulära ämne. Det kanske är så att vi för närvarande helt enkelt får nöja oss med att spekulera och lägga fram de teorier som vi i dag tror är de mest sannolika – och att vi sedan bara kan hoppas på att vi någon gång i framtiden får veta vad som är den kosmiska sanningen bakom alla dessa så fantasieggande och spänningsmättade berättelser.

Så är det nog.

Men vänta lite, förresten. Jag tror det är dags för oss att fundera lite mer kring vad Martinus säger om det här. Även om det, som jag tidigare nämnde, inte direkt ingick i hans mission att gå in i detalj och förklara detta mysterium, så blir det likväl mycket intressant att studera vad han har sagt om dessa gåtfulla fenomen.

Enligt Martinus så handlar de verkligt sanna berättelserna om att vi jordmänniskor faktiskt har observerat och i vissa fall även kommit i närmare kontakt med väsen som är så långt komna i sin utveckling att de kan materialisera och dematerialisera både sig själva och sina farkoster när och var de vill.

Här har vi alltså en förklaring till varför det ser ut som om de plötsligt bara dyker upp från ingenstans – och att de sedan försvinner på liknande sätt.

Men vad är de egentligen ute efter?

Vill de oss illa – eller vill de hjälpa oss?

Om vi nu förutsätter att de kan materialisera och dematerialisera sig, så är ju detta, enligt Martinus, ett tydligt bevis på att de har kommit väldigt långt i sin utveckling, vilket också innebär att deras moral är hög, eftersom denna egenskap följer den övriga utvecklingen – universum tillåter inte att ett väsen med låg moral får tillgång till högpsykiska krafter – vilket i sin tur innebär att allt talar för att dessa mystiska väsen bara vill oss väl. De håller oss under uppsikt och är oss till stor hjälp. Vi ska strax titta lite närmare på detta.

I denna kontext, där fortfarande en mängd oklarheter och en laddad mystik härskar, vilket får vissa av oss att vandra djupt in i fantasins gränslösa värld för att där kunna få fatt i sanningen, tycker jag att det passar bra att också nämna lite om Cheopspyramiden och dess gåta. Det finns väldigt många teorier om dels hur man har lyckats uppföra detta enorma byggnadsverk, dels varför och när detta så omfattande och på många sätt krävande arbete ska ha genomförts. Cheopspyramiden är den största av pyramiderna i Giza i Egypten, och det sägs att den byggdes för att vara gravkammare för farao Cheops. Pyramidens ursprungliga höjd var 146,5 meter, och den består av cirka 2,3 miljoner stenblock – den genomsnittliga vikten per stenblock är omkring 2,5 ton. Den utgör tillsammans med Chefrens pyramid och Menkauras pyramid, samt sfinxen, några av världens mest berömda byggnadsverk. Cheopspyramiden är även det äldsta av antikens sju underverk, och är i dag det enda av de ursprungliga underverken som finns kvar. Det är fortfarande ett stort mysterium hur de väldiga blocken har levererats från stenbrotten till byggarbetsplatsen och hur själva byggnationen har gått till, men de flesta experter inom denna sfär har likväl, på ytterst lösa grunder, bestämt sig för att Cheopspyramiden byggdes för mellan 4 500 och 4 600 år sedan, och att den uppfördes av 10 000–40 000 arbetare.

Vi ska veta att denna pyramid är ytterst noggrant byggd, med millimeterprecision. De här jättelika stenblocken är nästan ofattbart väl utskurna, i perfekta vinklar och dessutom minutiöst sammanfogade.

Vad inte så många känner till är att Martinus har förklarat hur och när denna pyramid kom till. Dessutom säger han att pyramiden och dess omgivning såg påtagbart annorlunda ut vid den tiden, om man jämför med i dag. När arbetet med detta fantastiska byggnadsverk var avslutat så var pyramiden skinande vit, eftersom dess sidor var täckta av ett hårt, vitt porslinsliknande material. I dag är det som bekant öken runt pyramiden, men då var det en fruktbar oas med frodiga palmer.

Och hur länge sedan är då detta?

Martinus menar att Cheopspyramiden byggdes för cirka 90 000 år sedan, och att den är byggd med hjälp av andliga krafter. Han påstår att ett broderskap eller samfund av invigda personer, som kom hit från andra högre utvecklade planeter för att bistå vid skapandet av en mänsklig kultur här på jorden, byggde pyramiden med psy-

kisk kraft, genom en slags materialisering eller projektion av materiens atomer. Pyramiden skulle användas vid invigningen av den kommande faraon och var alltså aldrig avsedd att vara, och har heller aldrig varit, någon gravkammare. Det var bara de andligt starkaste faraokandidaterna som kunde klara av de många psykiska prövningar som de utsattes för inuti pyramiden. När kandidaten till invigningen, efter många svårigheter och faror i de lägre underjordiska gångarna och hålorna, slutligen hade nått till Drottningens kammare, och där gått igenom invigningen, kunde han stiga upp till Kungens kammare, där det stora avgörande provet väntade honom. Han lades i stenkistan som fanns där, och med hjälp av magiska och hypnotiska krafter, härrörande från de adepter som ledde den här invigningen, frigjordes hans ande eller jag för en tid från den fysiska kroppen. Han blev, i den andliga världen, invigd i vissa av universums hemligheter. Om han därefter var i stånd att med fullt medvetande vända tillbaka till sin fysiska kropp, och dessutom kunde minnas vad han hade upplevt, så blev han betraktad som invigd och anförtroddes därmed uppgiften som kung eller ledare för det uppväxande människosläktet.

Den här typen av sofistikerade invigningsprov ägde rum under den historiska period i mänsklighetens utveckling som Martinus kallar för ”den gudomliga diktaturens epok”. Det var en tid när mänskligheten leddes av mer eller mindre invigda konungar och faraoner. Konunga- eller faraotiteln samt de kungliga symbolerna, regalierna, har ursprungligen en andlig innebörd, som sedan länge gått förlorad i samband med att ”den gudomliga diktaturens epok” begynte degenerera, vilket tydligt markerades genom att kungakronan började ärvas. Man behövde alltså inte längre klara av de prövningar som tidigare varit ett krav. Detta innebar såklart att makten kom att innehas av oinvigda och periodvis mycket primitiva och brutala väsen.

Vi ska veta att den mytomspunna och väldiga Cheopspyramiden fortfarande innehåller en hel del oupptäckta hemligheter. Vi ser därför fram emot framtida utforskning, såväl av pyramidens gåtfulla inre delar som av marken under den, med stor spänning.

Sfinxen är också väldigt intressant i detta sammanhang – som symbol för jordmänniskans förvandling från djur till människa.

Ruvar måhända även denna grandiosa skapelse på hemligheter?

Ja, vi har sannerligen mycket spännande att se fram emot.

Martinus har antytt att man i sinom tid kommer att påträffa något i Cheopspyramiden som har direkt anknytning till det som var hans mission här på jorden, nämligen att presentera och förklara den andliga vetenskapen. Han menar att det är just denna upptäckt som Jesus syftar på med sina gåtfulla ord:

”Jag säger er att om de tiger, kommer stenarna att ropa.”
(Lukasevangeliet, 19:40)

Ja, tigandet har ju hittills onekligen varit ganska omfattande när det gäller Martinus och hans enastående verk. Det är en tämligen liten del av jordklotets befolkning som över huvud taget känner till det **Tredje testamentet** – och en väldigt mycket mindre skara som på djupet har studerat detsamma.

Martinus talade om tre begivenheter, som alla har varit ovärderliga för jordmänsklighetens utveckling, nämligen Pyramidbegivenheten, Mosesbegivenheten (med de tio buden) och Kristusbegivenheten (med korsfästelsen).

I sina julföredrag brukade Martinus berätta om den så kallade världsåterlösningsprincipen, som innebär att väsen som ligger långt fram i sin utveckling hjälper dem som ännu inte har hunnit så långt. Denna typ av hjälp har vi jordbor hittills erhållit genom att det vid ett flertal tillfällen fötts världsåterlösare och profeter i fysisk gestalt, som till exempel Moses, Buddha, Jesus, Mohammed och Martinus.

Vi begåvas dock även med ständig hjälp på andlig väg.

I föredraget ”Julstämning”, som hölls den 19 december 1960, nämner Martinus att just julstämningen är den nya världskulturens atmosfär, den stämning som människorna alltmer börjar känna av. I samma föredrag talar han om födelsen av denna gudomliga princip:

Denna väldiga födelse av den gudomliga principen började för cirka 90 000 år sedan, då mänskligheten blev begåvad med några stora väsen som inkarnerade på jorden. De placerade också grundprinciperna för hela den materiella vetenskapen i pyramiderna i Egypten. Detta skall jag inte komma in på, men det var en födelse då de första mänskliga tillstånden föddes. På den tiden var människorna ett slags djurmänniskor, men en del var så mogna att man kunde börja påverka dem, så att humanismen kunde växa fram.
(Kosmos: nummer 12/1992, ”Julstämning”)

På den intresseväckande, inspirerande och lärorika webbplatsen **The Archaeologist** (**www.thearchaeologist.org**) hittar vi mängder av spänningsmättad och betydelsefull information om exempelvis historiska och arkeologiska upptäckter, inklusive de allra senaste nyheterna från till exempel utforskningarna vid pyramiderna i Giza.

Ett annat intressant fenomen, som även det har visat sig vara väldigt svårförklarligt, är de så kallade sädesfältscirklarna eller kornscirklarna, som har upptäckts lite varstans i världen. Dessa bildar ett geometriskt mönster, frambringat i ett sädesfält, genom att strån böjts ner vid marken för att skapa kontrast mot de stående stråna.

Liknande geometriska former, som ofta uppstår i naturen, kan man finna i exempelvis snöflingor.

Detta fenomen uppmärksammades till en början i England på 1970-talet och har efter hand visat sig förekomma i ett flertal andra länder. Det har hävdats att geometrin i sädesfältscirklarna tyder på att det skulle kunna vara någon form av icke-mänsklig intelligens, som exempelvis utomjordingar eller ovanliga naturfenomen, som ligger bakom dem. Detta har såklart givit upphov till en mängd konspirationsteorier och spekulationer kring cirklarnas ursprung.

Det är endast ett ytterst fåtal av cirklarna som har bevisats vara tillverkade av jordmänniskor, och när man får möjlighet att studera de oerhört komplicerade symboler som gjorts, så kan man genast utesluta den förklaring som ges med att en bräda bunden vid foten skulle vara det sätt på vilket dessa cirklar har skapats.

Åtskilliga är de som har anslutit sig till teorin om att det är utomjordiska besökare som genom dessa bilder vill förmedla något slags budskap till oss jordmänniskor.

Lucy Pringle är en känd författare och fotograf som har forskat en hel del kring dessa mystiska symboler. Hon har bland annat skrivit böckerna **”Crop circles”**, **”Crop circles: The greatest mystery of modern times”**, **”Crop circles: Art in the landscape”** och tillsammans med James Lyons författat **”The energies of crop circles: The science and power of a mysterious intelligence”**.

Jag råder dig att göra ett besök på Lucys webbplats, där du kan se spännande filmer, lyssna på intervjuer och betrakta alla de fullkomligt enastående konstverk som hon under flera decennier fotograferat. Adressen dit är **cropcirclephotographs.co.uk**.

Det finns vittnen som har kunnat berätta om hur dessa märkliga och mycket komplicerade mönster har bildats – och att det hela har skett på väldigt kort tid, endast ett fåtal minuter. Till exempel så har man i något fall flugit över ett fält där inget ovanligt först observerats, och sedan, när man några minuter senare passerat samma område, så har man kunnat beskåda ett helt färdigt och mycket avancerat mönster.

Det är också intressant att notera *hur* säden varit böjd i många av dessa mönster. Själva sädesstråna var här nämligen inte brutna, vilket de borde ha varit om det hade skett med mänsklig kraft och fysiska hjälpmedel. Det är som om en elektromagnetisk kraft har lagt ned säden, men den är som sagt inte bruten.

Flera forskare som har studerat ett stort antal av dessa fenomen påpekar just detta. Det verkar, enligt dessa forskare, dessutom som att det är någon slags programmering med elektromagnetisk strålning på just sädesstråna, eftersom man har kunnat lägga märke till att de vanliga grässtråna, som på vissa ställen är uppblandade med säden, inte har böjts.

Det är i många fall underbart vackra och mycket sofistikerade mönster som har bildats. Det ska bli väldigt spännande att se vad framtidens forskning kommer att visa angående dessa ovanliga konstverk – vad de betyder och vilket ursprung de har.

Intressant att notera är att åtskilliga av dessa symboler till stora delar påminner om vissa av Martinus symboler.

Jag vill här också passa på att föreslå en titt på ett par mycket sevärda dokumentärfilmer i detta ämne, som båda finns att beskåda på Youtube:

* **”Crop Circles – Hyperspace Gateways”**

* **”New swirled order”**

Det finns också en spännande spelfilm, **”Signs”**, på samma tema, från år 2002, som är regisserad av **M. Night Shyamalan**.

Innan vi lämnar dessa spänningsfyllda och hittills olösta gåtor, så ska vi återvända en stund till ufo-observationerna. Det finns ju numera intressanta och trovärdiga uppgifter om den bakomliggande orsaken till ett stort antal av dessa så mystiska fenomen – och även om vilka de där märkliga utomjordingarna i själva verket är.

I våra dagar verkar det ju allt oftare som om de mest krigiska och våldsamma krafterna på jorden närmar sig en mycket oroväckande kulmination. Många människor är rädda för att ett kärnvapenkrig när som helst ska bryta ut. Detta är emellertid något som jag inte tror kommer att ske, åtminstone inte i en omfattning som skulle leda till att jorden går under eller blir helt obeboelig. Denna förhoppning hänger till stor del ihop med just de uppgifter som jag nyss nämnde.

Enligt Martinus så har nämligen Försynens krafter sedan länge satts i gång för att se till så att man har total kontroll över jordklotets kärnvapensystem, så att dessa inte kommer att kunna användas av rabiata och obetänksamma individer, som skulle kunna ödelägga hela jordklotet och därmed också utplåna jordmänskligheten.

Utomjordingarna är alltså människor med kosmiskt medvetande, individer som begåvats med förmågor som för oss jordmänniskor kan tyckas helt osannolika, som till exempel att kunna materialisera och dematerialisera sig. Dessa väsen jobbar således som delar av Försynen – och de har full koll på vad som händer här på vårt klot.

Det är ju nämligen så, vilket vi tidigare varit inne på, att jordklotet inte längre kan drabbas av en katastrof av det slag som ett totalt kärnvapenkrig skulle innebära – det har inte den sortens mörka karma. Detta beror på att vår planet nu har kommit så långt fram i sin utveckling att den inom en snar framtid, cirka 3 000 år, kommer att få kosmiskt medvetande. Därmed finns det alltså inte längre, i detta framskridna utvecklingsskede, någon som helst möjlighet för den typen av mörka och förgörande krafter att komma åt och förinta vare sig jordklotet eller jordmänskligheten.

Före detta chefer på kärnvapenanläggningar i USA har berättat om ufo-observationer och vad dessa haft för effekter. Till exempel så svävade ett stort mystiskt rödlysande klot vid ett tillfälle över en av anläggningarna, samtidigt som all utrustning där slutade fungera, men när det rödlysande ufo-fenomenet försvann, så började allt fungera igen. Liknande händelser har inträffat på åtskilliga andra platser i USA vid olika tillfällen, men också i andra stater. Dessa märkliga företeelser har påfallande ofta ägt rum just där man har kärnvapen, faktiskt även ovanför kärnvapenbestyckade ubåtar och hangarfartyg. Vi vet därtill att ett stort antal ufo-observationer har gjorts vid andra militäranläggningar på flera olika platser runt om i världen, alltså även på ställen där kärnvapen inte finns.

Den gudomliga Försynen övervakar och vägleder oss sålunda ständigt, vilket vi naturligtvis är oerhört tacksamma för. Dessa fullkomliga människor, med 100 procent moral och kosmisk klarsyn, har varit oss behjälpliga vid ett flertal tillfällen genom historien. Vi kan läsa om vissa händelser i Bibeln, som beskriver hur vår planet besökts av högre utvecklade väsen, som på olika sätt hjälpt jordens mänsklighet till nya insikter. Det är dessutom så att dessa varelser inte bara kommer hit och hjälper oss rent fysiskt – de sänder oss även psykiska impulser, som bland annat ger oss kraft att klara av livets olika svårigheter och inspiration att skapa storverk.

Jordmänskligheten håller ju ständigt på med att producera och förbättra alla möjliga sorters maskiner, både sådana som hjälper oss på en mängd olika vis, som förbättrar våra levnadsvillkor och ger oss en intressantare och mindre slitsam tillvaro, och sådana som på ett alltmer diaboliskt sätt försämrar, förstör och ödelägger våra liv, som exempelvis tortyrredskap och vapen av olika slag – och detta sker i ett tempo som oupphörligen tycks skruvas upp. Vi kommer att fortsätta med denna allt snabbare utveckling av vår maskinpark så långt det är möjligt – där den destruktiva delen såklart, i takt med att vår moral utvecklas, kommer att fasas ut – för att till sist uppnå status som fullkomliga genier på det materiella planet.

Ännu längre in i framtiden, så kommer vi att nå det stadium då vi kan materialisera och dematerialisera oss.

Vi kommer då att kunna fungera som hjälpare för befolkningar på andra klot, där utvecklingsnivån är lägre. Dessa väsen kommer antagligen med skräckblandad fascination att nyfiket fråga sig var de där märkliga och gåtfulla utomjordingarna i själva verket hör hemma. Kanske kommer böcker att skrivas om oss, där man spekulerar om vilka vi är och vad vi egentligen vill. Måhända kommer man också att producera filmer, alltifrån komedier till skräckfilmer, där vi och våra besöks avsikter skildras på ett otal varierande sätt.

En stor majoritet av dessa världars individer kommer dock att vara väldigt skeptiska när de hör talas om oss – och en tämligen omfattande del av denna väldiga skara kommer dessutom att med stort eftertryck påstå att vi helt enkelt inte existerar.

MAKTGALNA PSYKOPATER, NARCISSISTER OCH MYTOMANER

”Varför slåss ni?”

”Det var de som började! Vi bara försvarar oss!”

”Nej, så var det inte alls! Det var ni som började!”

”Nej, det var det inte! Det är alltid ni som börjar!”

”Det är aldrig vi som börjar! Vi försvarar oss ju bara!”

”Nej, det är vi som bara försvarar oss!”

Det här meningsutbytet skulle kunna vara hämtat från en lekplats eller en skolgård, där några förskolebarn eller lågstadieelever råkat i luven på varandra.

Sanningen är dock att det precis lika gärna skulle kunna vara hämtat från en dispyt mellan några av världens alla högt uppsatta politiker och militärer.

Nej, men så kan det väl inte …

Jo, just så kan det låta, och det är så det väldigt ofta låter bland dessa omogna individer.

Till detta måste vi lägga ytterligare en mycket beklagansvärd men likväl övertydlig iakttagelse, som inte minst i dagens världspolitiska situation är ytterst viktig att känna till, nämligen att vissa grupper av jordmänniskor medelst i synnerhet finansiella och militära verktyg gång på gång provocerar, hånar, nedvärderar, förtrycker, torterar, förslavar eller på andra sätt väljer att plåga och utnyttja somliga av sina medväsen, vilket ibland leder till att dessa trakasserade och ofta grovt misshandlade individer på något vis förr eller senare slår tillbaka.

En uppenbart bisarr men ofta förekommande reaktion hos åtskilliga av de mobbare som alltså betett sig omisskännligt provocerande och skamlöst – i många fall rysligt brutalt – mot sin omgivning, är att de blir väldigt uppskärrade och indignerade när deras offer till sist, i ren desperation och frustration, ger igen. Dessa mäktiga översittare och grova brottslingar försöker då göra gällande att de själva, dessa fredens änglar, helt oförståeligt, som en blixt från klar himmel, blivit attackerade av en ovanligt grym fiende – en fiende som naturligtvis bara måste besegras och helst tillintetgöras.

Den här typen av bedrägliga beteenden har vi sett många prov på

genom historien. I skrivande stund kan vi konstatera två pågående och kusligt talande exempel på sådana mycket tragiska händelseförlopp, dels i samband med kriget i det gravt korrumperade och sanslöst misskötta Ukraina, där USA:s sjukligt militanta krafter har lyckats dra in i stort sett hela västvärlden i en högst fördärvlig militär operation som rättfärdigas med idel lögner och en demonisering av Ryssland, dels i Israels förintelsekrig mot Palestina, där det krigsglada Israel, med kontinuerlig support från USA, har mage att påstå att det är palestinierna som är skyldiga till alla problem.

USA och Israel styrs bevisligen av militanta vettvillingar – livsfarliga psykfall som är experter på att provocera fram krig.

Man arbetar efter mycket noggrant uppgjorda planer, där ständiga lögner, våldsamma uppviglingar, terror och mord ingår, allt för att skapa situationer där man till sist säger sig vara tvungna att tillgripa militärt våld för att få stopp på de oroligheter som man alltså själva har skapat, men som man självklart sett till så att andra fått skulden för, varpå man bestämt kliver in i sina väl inövade roller – USA som den stolta demokratins förkämpe, som av rent humanistiska skäl, utan några som helst baktankar, alltid stöttar de svaga och utsatta, och Israel som det stackars oskyldiga offret, det alltid så fredliga och orättvist attackerade heliga landet, som tvingas försvara sig för att inte helt utraderas av en brutal och fruktansvärd fiende.

Det handlar således om ett så lågt och groteskt skådespeleri att det är nästan ofattbart att någon människa med normal tankeverksamhet kan undgå att se den skenhelighet som dessa primitiva individer så tydligt utstrålar.

Det är precis samma typ av högmod och militant agerande som USA under ett flertal år nu har visat upp gentemot Kina. Man har mycket tydliga och långt gångna planer på att inom kort utkämpa ett krig mot Kina, och då påstå att man gör detta endast för att stötta det demokratiska Taiwan. Man gör allt man kan för att provocera Kina och få detta land att framstå som världens stora fiende, precis som man gjort och fortfarande gör med sina lögner om Ryssland. Man har sina köpta journalister och övriga medarbetare runt om i världen, som ständigt producerar lögner om dessa båda länder.

Tänk om Kina skulle svara hotfullt och kanske till och med våldsamt på USA:s ständigt pågående fientliga och förljugna retorik samt ideliga militära provokationer i form av exempelvis den uppsjö

av militärbaser och militär personal som man har placerat i Kinas närområde och den omfångsrika beväpning av Taiwan som man länge och med stor iver ägnat sig åt. Ett sådant skeende skulle självfallet framställas som ett helt oprovocerat angrepp från ett stridslystet Kina – denna hemska, irrationella fiende, vars slutgiltiga mål inte kan vara något annat än att ta kontroll över hela världen.

Fundera dessutom lite kring vad som skulle hända om Ryssland och Kina bestämde sig för att placera ett hundratal militärbaser i Kanada och Mexiko, alldeles i närheten av USA:s gränser.

Ja, det är oerhört viktigt att vi är medvetna om västvärldens monstruösa hyckleri, särskilt med tanke på att vi, från våra stora massmedier, ständigt blir överösta med allsköns desinformation, propaganda och grovt lögnaktiga påståenden. Med stor noggrannhet vinklas allt, stort som litet, så att USA:s och övriga västvärldens intressen ska bli väl tillgodosedda. Vi ser denna farligt snedvridna föreställning utspelas mitt framför våra ögon varje dag.

Vi blir följaktligen konstant vilseförda och suggereras därmed till att tro på något helt annat än den verkliga sanningen.

Världens alla stater borde vid det här laget ha lärt sig att känna igen USA:s avskyvärda falskspel, som aldrig syftar till något annat än eget världsherravälde och maximal egen vinning.

Västvärldens korrupta medier upprepar i dessa tider maniskt och taktfast sitt gemensamma dårhusmässiga, militaristiska mantra:

”Varje nation behöver ett starkt militärt försvar – och Nato är en given garant för fred, frihet och säkerhet på jorden!”

De flesta av Europas omdömeslösa ledare tävlar om vem som kan visa den största tacksamheten över att få vara en del av denna USA-ledda mord-, maffia-, terror- och krigsorganisation. Man slösar bort enorma penningsummor på detta militära monster och understödjer på så vis alla dess bestialiska och förödande illgärningar. Man lovsjunger ständigt dess ”fredsbevarande” och ”demokratiska” insatser, och varje gång detta vanställda vidunder ödelägger något land, vars naturtillgångar dess medlemsstater i regel hungrar efter, så ylar denna härsklystna narcissist-, psykopat- och mytomanflock gillande i kör och applåderar så frenetiskt att händerna domnar bort. Det hela blir ett både löjeväckande och synnerligen vederstyggligt skådespel, och när dessa patetiska knasbollar dessutom i tid och otid står och gråter krokodiltårar och högljutt beklagar sig över det

fullskaliga och oprovocerade angrepp som deras ”tappra vänner”, som egentligen bara är små brickor i USA:s alltid lika avskyvärda och djävulska stormaktsspel, nu blivit utsatta för, så finns det en avsevärd risk att intensiva och akuta kräkningskänslor uppstår bland dem som ännu inte nått det totala zombiestadiet, utan alltjämt är i stånd att genomskåda denna cynism och djupgående förljugenhet.

Den gigantiska skenhelighetens stoltaste härförare skyndar sig sedan att, till ett ohämmat och gravt missljudande ackompanjemang av sjukligt översvallande beklaganden, skicka vapen och ammunition i massor till sina ”heroiska krigande kamrater”, som är så hårresande dåraktiga och grundligt bortkollrade att de offrar sina liv och hela sitt land för att USA och Nato ska få precis som de vill.

Sveriges militäriske statsminister Ulf Kristersson står såklart i det främsta ledet och talar sig varm för den svenska vapenindustrin, samtidigt som han visar sitt tydliga stöd för militära hämndaktioner.

”Vi stöttar Ukraina fullt ut i dess rätt att försvara sig mot denna fullskaliga, olagliga och oprovocerade invasion!”

”Vi stöttar Israel fullt ut i dess rätt att försvara sig mot detta brutala och oprovocerade terrorattentat!”

”Vi stöttar Taiwan fullt ut i dess rätt att …”

Rätten att försvara sig hävdas med en glödande emfas.

Men gäller denna rätt verkligen i alla situationer?

Har man minsta aning om hur en jordmänniska fungerar, så är det till exempel förståeligt att ett mångårigt krigsfrämjande agerande och ett terrorbaserat förtryck från den ena parten till sist leder fram till ett våldsamt och desperat utbrott från den drabbade sidan.

Detta är givetvis oerhört tragiskt men likväl en självklar följd av nyss nämnda översittarfasoner. Det går inte att bete sig som en djävul och sedan vänta sig att man ska bli sedd och behandlad som en ängel.

Ska provokatören och förtryckaren i detta läge ha rätt att med dödligt våld försvara sig mot den i ren förtvivlan genomförda attack som den under många år förtryckta parten nu gjort sig skyldig till?

Ja, alla måste ju få försvara sig!

Jaha, men vad menar man egentligen när man gång på gång bara upprepar detta påstående?

Det indikerar ju bara ett i grunden ologiskt beteende, som i vissa fall på ett sjukt och genomruttet sätt gynnar såväl ett groteskt och

högmodigt översitteri som helt absurda, djävulska hämndaktioner, där samma mönster ideligen upprepas. Det blir således bara ännu ett solklart uttryck för ett mycket allvarligt mentalt handikapp.

Vad är det som säger att man alltid har rätt att försvara sig?

Vem är det som man har rätt att försvara sig emot?

Och vad menar man egentligen när man talar om att försvara sig?

Vad räknas in i ett försvar?

Ja, det är uppenbart att det råder väldigt olika meningar om själva innebörden av detta ord, vilka ageranden som kan tänkas ingå i ett verkligt försvar, när och hur man har rätt att försvara sig – och vad och vem man har rätt att försvara sig emot.

Är det inte så att hela detta resonemang – att i alla lägen se ett så kallat försvar som en självklarhet – leder oss in i ett obildat, ohälsosamt och felaktigt tankeklimat?

Jo, visst är det så, och det riktigt intressanta kommer vi till när vi börjar granska vad anfall och försvar på det mest fundamentala planet egentligen rör sig om. Det är naturligtvis först då som vi kan komma fram till en sann förståelse av dessa ord och därmed även erhålla riktiga svar på alla de nyss ställda frågorna.

För att få hela bilden klar för oss, så måste vi börja med att fråga oss vad den verkliga anledningen är till att någon blir attackerad.

Jaha, men det skiftar väl från fall till fall?

Ja, ytligt sett är det utan tvekan så. Men det var inte det jag syftade på. Jag hävdar att vi måste ta ännu ett steg i själva orsakskedjan för att bli varse den yttersta orsaken till varje våldsam attack – alltså vad som i själva verket ligger till grund för att det över huvud taget ska finnas en möjlighet att en individ ska kunna bli attackerad.

Vi har här således med den så kallade ödeslagen att göra, en av de kosmiska eviga lagarna.

Martinus pekar på denna så helt avgörande lag och vår förståelse av den för att vi ska kunna göra oss fria från allt lidande.

Denna lag är alltså en kosmisk lag, som har sitt ursprung i lagen för all rörelse, enligt vilken alla rörelseformer går i kretslopp. I enlighet med denna lag så kommer därmed all rörelse – såväl fysisk som psykisk – att någon gång återvända till sin utgångspunkt. Den definitivt räta linjen existerar således inte. Men eftersom ingen rörelse kan starta eller skapa sig själv, så måste den såklart ha ett upphov, någon eller något som sätter i gång den.

Martinus förklarar för oss att detta upphov är det levande väsendets innersta, eviga och oföränderliga kärna. Vi talar följaktligen här om väsendets jag, som inte är identiskt med rörelse. Det är ju så att alla former av rörelse utgår från ett jag. Jaget är den centrala, fasta punkten i varje levande väsen, och eftersom den räta linjen alltså inte existerar, utan alla former av rörelser går i kretslopp, så måste därför själva rörelsen – vare sig den är fysisk eller psykisk – återvända till sitt upphov. Den logiska följden av detta är att man blir behandlad på det vis som man själv har behandlat sin omgivning.

Svaret på våra tidigare funderingar blir i ljuset av denna värdefulla kunskap alldeles självklart och väldigt enkelt.

Om du blir angripen, så beror det endast på att du själv har sänt ut denna energi. Du har alltså själv i ett tidigare skede angripit någon på ett liknande sätt.

Vad har du då för rätt att försvara dig mot den som följaktligen endast förmedlar den våldsamma energi som du själv, i detta eller i ett tidigare liv, har sänt ut?

På lokal nivå, utan den kosmiska förståelsen, är det naturligtvis lätt att betrakta någon som råkar ut för något hemskt som ett oskyldigt offer, men detta är alltså långt ifrån den kosmiska, äkta sanningen, som ju innebär att varje gång man angriper någon, fysiskt eller psykiskt, så lägger man också grunden till ett eget framtida lidande av samma slag. Sysslar man inte med sådana dumheter, så kommer man heller inte att drabbas av något dylikt.

Så enkelt och rättvist är det. Det finns således ingen risk att någon råkar ut för ett lidande som hen inte själv är orsak till – något sådant har aldrig hänt och kommer aldrig att hända.

Du har alltså inte alls någon självklar rätt att försvara dig med våld, eftersom ett sådant agerande egentligen inte handlar om ett försvar, utan om ett nytt angrepp.

Om du inser detta, så kan du genast sätta stopp för den annars evigt pågående våldsspiralen.

Men eftersom nästan ingen jordmänniska förstår hur allt hänger ihop – man ser sig själv som ett oskyldigt offer, som slumpmässigt bara råkar drabbas av än den ena, än den andra hemskheten, och reagerar dessutom oftast instinktivt på dessa händelser, utan någon som helst eftertanke – så är man också mästare på att bygga upp ny mörk karma, som sedan faller tillbaka på en själv.

Vi ser det varje dag – våldshandlingar och provokationer av alla tänkbara slag, som leder till hämnd, som leder till en utökad vapenproduktion, som leder till krig, som leder till en ännu större vapenproduktion, som leder till ännu fler krig, som leder till ännu fler hämndaktioner, som leder till ännu mer hat och våld, som leder till ödeläggelse av allt det vackra, allt det som man tillsammans har byggt upp en gång – och de människor som står för detta vansinne är naturligtvis helt okunniga om hur man skapar en fredlig värld.

Det handlar således om ageranden där det överlägset största och mest dräpande djävulsmedvetandet har tagit kommandot, där all logik och verklig kunskap om livet åsidosatts, där rovgirighet och provokationer, våldsamma anfall och därpå följande våldsamma försvar ideligen hyllas, där allt är ett stort kaos – en totalt utflippad röra som ingen tycks kunna reda ut eller förstå.

Det enda som kan få dessa okunniga jordmänniskor att sluta mörda, hata, roffa åt sig, hämnas och ödelägga hela sin omgivning är uppenbarligen det lidande som de själva kommer att få uppleva på grund av sina djävulska handlingar.

Vi måste förstå att det aldrig går att skapa rättvisa med våld och hämnd som verktyg. Det går heller aldrig att skapa fred med hjälp av krig. Detta är dock sanningar som en sorgligt och förkrossande stor del av jordmänskligheten fortfarande inte tycks vara i närheten av att förstå, vilket åskådliggörs med obehagligt stor tydlighet i vår nuvarande världspolitiska situation, och tittar vi på de beslut som Sveriges regering och riksdag under de senaste åren tagit, beslut som är absurt genomsyrade av en himmelsskriande dumhet och ett gränslöst hyckleri, så är det ju lätt att hålla sig för skratt. Man har exempelvis kommit överens om att kraftigt upprusta vår nations lumpnaste, destruktivaste och uruslaste åbäke – det vederstyggliga militära fanskapet. Man använder således pengar som självklart borde ha gått till vårt lands så välbehövliga välfärdsupprustning till att i stället gynna den USA-styrda maffia- och terrororganisationen Nato, de primitiva och äckligt bortskämda svenska militärerna, ett sinnessjukt USA-styrt krig i Ukraina och den komplett vansinniga vapenindustrin som vi har här i vårt land, men även de förhatliga vapenindustrier som finns i världens två stora terrorstater – USA och Israel. Man utarmar således det svenska samhället till förmån för världens sjukaste, mest djävulska och ödeläggande krafter som

finns. Ett så sanslöst beteende är naturligtvis helt ofattbart och totalt oacceptabelt om man har som mål att bygga en fredlig och vacker värld. Men det har såklart inte den svenska regeringen, det bevisar man ju ständigt numera – ett galnare ledarskap har vi inte haft här i landet sedan de stridslystna kungarna styrde vår nation.

På tal om kungligheter, så tvingas vi ju faktiskt konstatera, hur märkligt och utdaterat det än kan tyckas, att Sverige fortfarande är en monarki, en så kallad konstitutionell monarki, som är ett statsskick där en monark är statschef, dock med mycket begränsade befogenheter – motsatsen är absolut monarki, där monarken har mer eller mindre totala befogenheter.

Jag tycker att det finns något högst motbjudande och synnerligen förlegat – ja, rent av upprörande och nästan spöklikt – i hela tanken kring att som statschef ha en monark som har ärvt sitt ämbete. Det handlar således om ett statsskick som är extremt odemokratiskt och dessutom belamrat med gamla ceremonier och etikettregler av det mest patetiska slaget, vilket passar väldigt dåligt in i ett land som vill göra sig gällande som en jämlik, human och modern nation. Men visst, tittar man på hur obsolet och primitivt som vår regering och riksdag dagligdags beter sig, så blir det ju helt naturligt att vi har ett mossbelupet system som detta.

Om vi nu återgår till att granska vår regerings, vår riksdags och våra gamla krigsglada kungars sätt att bete sig, så går det ju inte att väja för de obehagligt stora likheter som finns med väsen som levde betydligt längre tillbaka än bara några hundra år. Vi ser dagligen hur den stridslystna jordmänniskans långt gångna djävulsmedvetande ställer till med ett helvete här på jorden, och det blir ett ovedersägligt faktum att detta väsen till viss del fortfarande befinner sig på stenåldersstadiet. Man är dock numera utrustad med en större kapacitet vad gäller intelligens – en kall, inhuman intelligens som i kombination med rovdjurets självbevarelsedrift skapar det nyss nämnda djävulsmedvetandet – vilket gör att plågeriet och dödandet har nått det fulländade stadiet, vilket vi ges ständiga bevis på, både vad gäller jordmänniskans behandling av sina medmänniskor och hur man beter sig mot djuren. Tar vi därtill en titt på hur mycket pengar som spenderas på det militära, så får vi ännu ett kvitto på att dessa väsen fortfarande är fruktansvärt okunniga och ologiska – helt enkelt bedrövligt primitiva.

Information från SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute) säger oss att världens totala militärutgifter återigen har slagit ett nytt vansinnigt rekord. År 2022 ökade nämligen dessa morbida utgifter för åttonde året i rad, denna gång till den nya och hårresande rekordnivån 2 240 miljarder amerikanska dollar (USD).

Det känns verkligen som om jordmänniskans djävulsmedvetande nu kulminerar och att man i detta chockerande vansinne gång på gång, med en i högsta grad motbjudande stolthet, väljer att visa upp den totala urspårningens maximala kapacitet. Ju dummare, desto bättre. Den äkta dårskapen vet inga gränser.

Det här kan ju få vem som helst att bli deprimerad och önska sig bort från detta jordiska inferno. Vi måste dock komma ihåg att det vi nu ser är ett oundvikligt steg i allas vår utveckling till att bli riktiga människor. Inget väsen kan nämligen bli fullkomligt utan att genomleva alla utvecklingsstadier, även de allra mörkaste.

Martinus serverar oss följande viktiga insikter:

Då den jordiska mänskligheten lever i en zon där den dräpande principen fortfarande utgör omkring 30 procents livsbetingelse, är det omöjligt att uppfylla kärlekslagen till mer än de 70 procent som inte kolliderar med livsbetingelsen. Men då det här på jorden i dag finns betingelser för att kunna uppfylla kärlekslagen till omkring 70 procent, är det onaturligt att den endast uppfylls till exempelvis 15, 20 eller 25 procent. Och det är alltså i detta fall de resterande 55, 50 respektive 45 procenten av uppfyllandet som vi måste tillägna oss. De omkring 30 procentens överträdelse av kärlekslagen, som i dag är en livsbetingelse, behöver inte bekämpas förrän så småningom, i den mån de på grund av utvecklingen upphör med att vara livsbetingelse. Dessutom är det heller inte verkningarna av denna del av överträdelsen som är huvudfaktorn i mänsklighetens nuvarande lidandetillstånd, även om den naturligtvis inte kan frånkännas sin medverkan. Det väsentliga för den jordiska människa som själv börjar ta del i sin egen utveckling är inte att koncentrera eller rikta in sig så mycket på de områden där överträdelsen ännu är en livsbetingelse, utan att med all kraft koncentrera sig på de områden där hon överträder lagen utan att denna överträdelse är en livsbetingelse.
(Bisättning, kap. 185)

Martinus tydliggör i och med denna redogörelse varför han i särskild grad har koncentrerat sitt arbete på att upplysa oss om att jakt, slakt, fiske, krigföring och så vidare inte längre hör till de områden för överträdelse av kärlekslagen som utgör livsbetingelser. De är alla gamla, primitiva och onaturliga vanor som jordmänniskan utan vidare spisning måste bekämpa och snarast göra sig helt fri från.

Ja, det finns uppenbarligen oerhört mycket som vi behöver lära oss om oss själva och vår omgivning. Vi kan dock vara säkra på att allt i sinom tid kommer att mynna ut i ett fulländat leverne, och ju mer vi tränar oss på att agera klokt, hänsynsfullt, logiskt och godhjärtat desto snabbare kommer vi att nå den så efterlängtade ljusa och behagliga tillvaron.

Som extra inspiration till detta omfattande förvandlingsarbete ska jag här låta Martinus förklara ytterligare en viktig del av ödeslagen, eftersom den innehåller en möjlighet att neutralisera ett mörkt öde, vilket i sig är värdefullt att känna till. Detta kräver emellertid vissa fundamentala insikter och ett förändrat beteende hos det levande väsendet. Det hela handlar ju faktiskt om moralisk utveckling.

Martinus förklarar:

Om människan har begått en ”synd”, alltså en felmanifestation, till exempel ett mord, antingen på ett djur eller en människa, så kommer verkningarna av detta mord att ingå i mördarens framtida öde. Detta väsen är därmed predestinerat till att självt mördas, när ödesbågen från detta mord kommer tillbaka till mördaren. Men om mördaren, innan denna ödesbåge kommer tillbaka, helt har förändrats på detta mordiska område och absolut inte längre vill eller kan mörda något väsen, då blir denna individ, genom sitt förändrade sinnelag, immun mot detta mords ödesbåge eller verkningar. Omärkligt för väsendet neutraliseras eller upplöses dessa verkningar i väsendets förändrade aura eller utstrålning. Och väsendet undgår helt omärkligt den karma, verkningarna av det mord, som det annars skulle ha blivit offer för, alltså om dess medvetande inte hade förändrats innan ifrågavarande ödesbåge kom tillbaka. Här har vi sannerligen, på ett helt logiskt och naturligt sätt, en verklig kosmisk syndaförlåtelseprincip, i form av befrielse från felmanifestationens verkningar.
(Den eviga världsbilden, del 2, st. 20.8)

Jordmänskligheten har onekligen kommit väldigt långt inom en hel del olika områden. Geniala uppfinningar, enastående upptäckter och ett synnerligen hårt och målinriktat arbete har lagt grunden till det moderna samhälle som många av oss i dag lever i. Tyvärr så är den vackra altruismen inte särskilt välutvecklad ännu, då vi ser att alla de enorma framsteg vi hittills gjort endast kan åtnjutas av en begränsad del av jordens befolkning.

Inom vissa områden tycks det således som att utvecklingen har stått helt stilla i flera tusen år. Detta gäller framför allt själva hanteringen av det mörka eller det så kallade onda – hur vi måste bete oss för att få detta att försvinna ur våra liv. Här ser vi tyvärr ständiga bevis på en pinsam och i många fall total tankekollaps, detta trots att det nu är cirka 2 000 år sedan vi utrustades med den ultimata kunskapen i detta ämne – den eviga visdomen om ljusets seger över mörkret – och därmed alltså har haft två hela millennier på oss att smälta och träna på denna färdighet, som då förmedlades av vår störste läromästare på just detta område, Jesus Kristus.

När vi förstår den kosmiska sanningen i detta, så inser vi också att inget väsen har rättighet att skada ett annat väsen, vare sig det handlar om anfall eller försvar.

Det enda försvar som ger oss fred, det enda som kan få stopp på allt våld och alla krig och därmed ge oss en tillvaro i ljusets och allkärlekens strålande landskap är den rena pacifismen.

Vi måste förstå att inget ont kan drabba oss som vi inte själva är den yttersta orsaken till. Vi måste begripa detta kosmiska faktum.

Så som vi behandlar andra kommer vi själva att bli behandlade.

Visa därför hänsyn och omtanke gentemot allt levande – bli ett allkärlekens fulländade redskap – så kommer också du själv att bli bemött med kärlek och omtanke.

Eftersom jordmänniskan i gemen ännu inte klarar av att leva efter denna självklara regel, så lever hen fortfarande i ett helvetiskt kaos.

Vi ser till exempel hur den organiserade brottsligheten och den så kallade gängkriminaliteten här i Sverige slår nya, tragiska rekord, både vad gäller dödsskjutningar och en alltmer illistig infiltration av vårt samhälles olika sektorer.

Vad är det som händer i vårt så fredliga och humana Sverige?

Vad är det som faktiskt ligger bakom den dystra och mardrömslika position som vi nu befinner oss i?

Varför har vi hamnat i denna så bedrövliga situation – och vad gör vi för att komma ur den?

Ja, lyssnar man på vad våra politiker och andra så kallade experter har att säga, så blir man för det mesta besviken. Dessa personer är dock tämligen framstående när det gäller att beklaga sig och att fördöma, att föreslå hårdare tag, längre fängelsestraff, mer poliser, insatser från det militära och en ökad övervakning. Det sorgligaste av allt är emellertid att man inte har den blekaste aning om varför Sverige nu drabbas av dessa hemskheter, vilket naturligtvis innebär att man bara kommer att fortsätta med sitt okunniga pladder, utan att på något sätt agera i enlighet med de kosmiska lagar som leder till ett harmoniskt samhälle. Man lägger nu i stället fram olika förslag på lösningar som ligger helt i linje med den okunniga människans förmåga, och man är därmed hela tiden långt ifrån att hitta själva grundorsaken till allt det tråkiga och brutala som nu sker och som bara tycks eskalera här i vårt land. På grund av detta så tydligt omogna beteende, så blir man kvar i ett läge där man på sin höjd klarar av att vidta vissa akuta aktioner, som möjligtvis, åtminstone tillfälligt, kan lindra somliga sjukdomssymtom och läka några av alla de mer eller mindre omfattande skador som man själv, utan att veta om det, har varit upphov till, varpå man därför genast går vidare med att lägga grunden till nya skador och sjukdomar, som i sin tur behöver nya akuta insatser och så vidare och så vidare och så vidare …

Men är det egentligen så svårt att fatta vad som ligger bakom, vad som är grundorsaken, vad det är som vi måste förändra för att i sanning komma tillrätta med dessa så elakartade problem?

Nej, det är faktiskt precis tvärtom.

Det är ganska enkelt att begripa vad det här faktiskt handlar om. Det är i själva verket mycket märkligt att man inte ens tycks vara i närheten av att fundera i dessa sunda banor och därmed kunna genomföra just de åtgärder som obestridligen måste vidtas för att till sist bli kvitt alla dessa bekymmer. Det är ju solklart vad som är själva upphovet till den sorgliga händelsekedja vars länkar snabbt blir allt fler och allt starkare och vars våldsamma strupgrepp på den allt töntigare och allt pinsammare svenskheten hårdnar för varje dag.

Det är icke desto mindre tydligt att Sveriges regering varken har viljan eller förmågan att kunna urskilja och ta itu med detta.

Om vi ska kunna göra något åt det här, så är det av yttersta vikt att vi, till att börja med, känner till och erkänner att det spöklika lilla gäng som nu styr vårt kära Sverige – vårt så fredliga, jämlika och fridfulla Sverige – består av lömska, inkompetenta, militaristiska, krigshetsande och korrupta små monster, som för en helt urspårad, extremt skadlig, alltigenom destruktiv, chockerande ansvarslös och genomusel politik. Dessa självgoda små skurkaktiga figurer har i skrivande stund, i juni 2026, snart fullbordat en fyra års oavbruten vandalisering och grov misshandel av nationen Sverige. Det finns kanske somliga som inte helt håller med mig om detta, och det är oftast just dessa individer som även har svårast att förstå varför det kusliga mörker som nu hotfullt sänker sig över stora delar av vårt land faktiskt skulle kunna ha en naturlig förklaring – en ovedersäglig och logisk förklaring, en för många ovälkommen men nödvändig förklaring – som oförblommerat avslöjar Sveriges både historiska och nuvarande rovlystna, skräckfyllda och kriminella ageranden.

Vi ser här tyvärr tydliga exempel på pinsamt enkelspåriga och lättmanipulerade individer, som dessutom oftast är immuna mot den sanna kunskapen eller visdomen. Det råder därtill otvivelaktigt en högst alarmerande brist på sunda, kloka och fredliga tankegångar i de medvetanden som arbetar i de förgiftade, allt smutsigare och ruggigt omoderna hjärnkontor som i dag förorenar Sveriges riksdag. En riktig storstädning, en rejäl avgiftning och en särdeles noggrann helrenovering är i detta prekära läge åtgärder som utan tvekan vore ytterst välkomna i vart och ett av dessa ljusfattiga, vanvårdade och vindlande kontorslandskap samt i varje individs själva medvetande.

Men vad är det då man gör, som snarast måste rättas till?

En hel del, faktiskt. Läs och begrunda:

- Man stöttar och hyllar Sveriges vapenindustri och vapenexport.
- Man supportar, med stor entusiasm och stolthet, flera av världens konflikter med vapen, ammunition och mer eller mindre påhittade narrativ samt en störtskur av blamerande och huvudlös krigshets.
- Man ser det som självklart att med en strid ström av vapenpaket och allsköns andra bidrag understödja en korrupt och fascistisk ledning i Ukraina och på så sätt även sponsra det förödande och hjärndöda USA-skapade och USA-ledda kriget där mot Ryssland.
- Man låter USA:s militär härja fritt på 17 svenska militärbaser.

- Man tar ställning för ett fascistiskt och barbariskt Israel, som kuvar och titt som tätt roar sig med att begå massmord på sina grannar.
- Man lovsjunger Sveriges medlemskap i den krigiska maffia-, mord- och terrororganisationen Nato.
- Man assisterar och hyllar världens definitivt värsta brottslingar, alltså USA:s och Israels krigslystna, bestialiska, perversa, blodtörstiga och mentalsjuka politiska ledare och militärer.
- Man pläderar, med ett vulgärt engagemang, för en helt sinnessjuk upprustning av Sveriges miljö-, djur- och människofientligaste, destruktivaste, onödigaste och värdelösaste komponent – den vederstyggliga svenska militärmakten.
- Man har ett undersåtligt samarbete med ett flertal av de gamla imperialiststaterna – Storbritannien och Frankrike är två av dessa odrägliga, machiavelliska och egenrättfärdiga förtryckarnationer – och stöttar dessa rovlystna länder i deras utarmning av sina före detta kolonier, som alltså än i dag utnyttjas, plågas och styrs av dessa usla europeiska mördare och slavdrivare.
- Man gör drastiska nedskärningar av det svenska biståndet till världens fattigaste länder, samtidigt som man, bland annat via de gamla vanliga terror- och imperialiststaterna, ofta och gärna drar nytta av de kraftigt underbetalda varor och, i vissa fall, stöldgods som oupphörligen fraktas från alla de ruttna, tyranniserande och härsklystna översittarnationernas fattiga och förtryckta lydstater.
- Man visar öppet, trovärdigt och stolt upp sin extrema girighet, sin totala nonchalans, sin sprickfärdiga uppblåsthet, sin gränslösa egoism och sin fulländade dumhet.
- Man arbetar fanatiskt, omdömeslöst och i den sanna girighetens anda för att privata vinstdrivande företag ska tillåtas inom vård, skola och omsorg.
- Man värnar om ett ytterst skadligt, egoistiskt och i högsta grad krigsfrämjande tankeklimat, nämligen det sjukligt självupptagna och nationalistiska.
- Man ignorerar fredliga och kloka röster för att i stället intensifiera krigshetsen och förhärliga den tvättäkta idiotin.
- Man skapar ett samhälle där ojämlikheten ökar.

- Man minimerar djurens värde, deras skydd och rätt att leva – och legaliserar på så vis ett brutalt, fullkomligt hänsynslöst och rent djävulskt plågeri samt massdödande av dessa vackra varelser.
- Man subventionerar ohälsosamma och ytterst skadliga produkter, som enbart skapar problem, lidanden och förödelse.
- Man hyllar militarismen och låter dess glupska cancersvulst glufsa i sig av våra skattepengar samt förgifta och ödelägga vår natur.
- Man använder sig inte sällan av allsköns skamlösa och lömska metoder, såsom censur, utfrysning, uteslutning, svartmålning, nedlåtenhet och misstänkliggörande, för att oskadliggöra dem som inte strikt följer eller kanske till och med har bestämt sig för att avslöja den propaganda och de i åtskilliga fall helt fabricerade narrativ som ivrigt sprids av köpta och usla journalister i de alltmer likriktade, enögda och fördummande etablerade nyhetsmedierna.
- Man offrar fred, demokrati, välfärd, miljö, djur och människor till förmån för krig, fascism, korruption, vapentillverkning, militarism och en skamlös påfyllning av mångmiljonärernas rikedomar.
- Man för en politik som skapar sämre sjukvård, sämre skolor och sämre äldreomsorg samt favoriserar en sjukdomsbringande kost.
- Man kryper och fjäskar oupphörligen för sina överordnade i Vita huset, vilket resulterar i att man åderlåter hela vårt lands välfärd enbart för att försöka mätta det omättliga militära monstret.
- Man har stoppat alla bidrag till fredsorganisationer, för att i stället lägga dessa pengar på djävulska mordvapen.
- Man sprider lögner, fifflar och agerar i övrigt precis som den djupt korrumperade lilla otäcka gangsterorganisation man är.
- Man demoniserar och smutskastar djurrätts-, människorätts- och miljöaktivister – kallar dem för sabotörer och terrorister.
- Man är, med sina egna höga löner, förmätna nog att ivra för stora skattesänkningar för de rikaste, samtidigt som den övriga befolkningen uppmanas att snåla och leva sparsamt.
- Man propagerar, missionerar och kampanjar för samt skönmålar, favoriserar, hyllar, subventionerar och maximerar den förödande, djävulskt våldsamma, djupt oetiska och psykopatiska karnismen.
- Man lovprisar absurditeter och omhuldar en fatal dödsåskådning.

Här regerar följaktligen ett tankeklimat och ett uppförande som är avskyvärt, kriminellt, chockerande samvetsbefriat och genomsyrat av egoism, karriärlystnad, girighet, nationalism, dårskap, grymhet och ren och skär förnekelse av sann visdom.

Det handlar helt klart om en patologiskt illvillig och rent djävulsk krigföring mot allt som är av betydelse, mot allt som är i sanning värdefullt – ja, mot själva logiken, mot livets eviga lagar, mot den tidlösa kosmiska sanningen och mot den verkliga allkärleken.

Man skapar på detta sätt enbart ett hänsynslöst, ociviliserat och lågtstående samhälle, där våldet och den rena dårskapen hyllas. Allt detta gör man i sin blinda och döva framfart på den numera så välanvända och av allvarliga olyckor ständigt drabbade motorvägen till helvetet.

Här saknas av allt att döma förmågan att inse att det är just detta totalt urspårade och abnorma egna förfarande – just precis det här fördärvbringande beteendet – som ligger som en bergfast grund till det inferno som vi i dag ser breda ut sig alltmer i vårt samhälle.

Man stöttar och följer förtjust och beredvilligt med i den allra mest spöklika händelseutveckling som tänkas kan, och på denna tokiga resa begagnar man sig av ett arrogant och skrupelfritt agerande, utan att ägna minsta tanke åt vad detta verkligen innebär, hur man själv och omgivningen på grund av detta obetänksamma handlande faktiskt påverkas, både i det aktuella ögonblicket och i framtiden.

Som vi tidigare kunnat konstatera, så handlar det i grunden om en massuggerering av enorma proportioner, där dessa manipulerade individer, likt robotar eller zombier, lydigt följer flockledarens minsta lilla vink.

Vi får ständiga bevis på hur groteskt och uselt dessa västvärldens flockledare, USA och Nato, beter sig. Man säger sig göra en insats för demokratin och de mänskliga rättigheterna, när det är precis det motsatta man gör. Man bombar sönder samhällen, städer och hela nationer, varpå det är fritt fram för USA:s gamar att med skydd av militära styrkor gå in i de helt eller delvis ödelagda länderna och där stjäla eller för en billig penning tvinga till sig dessa staters naturtillgångar. Vi har sett det här djävulska beteendet utövas gång på gång på gång på gång och på ett ytterst skamligt sätt prisas och främjas av dessa förtryckares och mördares alla små otäcka supportrar och svansviftande jasägare, av vilka Sveriges regering allt

oftare sällar sig till den allra mest lovordande och inbilska skaran – denna tosiga flock, där vår tids verkliga djävulsdyrkare finns.

Stora delar av de förhärjade staternas överlevande befolkning har således sett sina hem bombas sönder och tvingats bevittna rena massakrer på sina släktingar och vänner.

Vad blir det av det här?

Tar Sverige avstånd från västvärldens brutala och skoningslösa barbari?

Nej, lilla duktiga Sverige stöttar i stället alla dessa gamla rovlystna kolonialmakter, alla dessa översittare, tyranner, förtryckare och råa terrorstater som USA och Israel, maffia- och terrororganisationer som CIA och Nato och allehanda andra massmördare, och man gör det med stolta och högdragna förklaringar, som givetvis endast är groteska lögner, men som har dubbla funktioner, nämligen att dels bidra till att man på detta vis hjälper till att dölja vansinnet och de kriminella handlingar som så bestialiskt utförts av nyss nämnda såta vänner, dels att man, som tack för denna vilseledande och samvetslösa oärlighet, får vara med och dela på plundringsgodset.

Har man ägnat någon som helst tanke åt vad ett sådant agerande betyder för de drabbade?

Har man ens en aning om vad detta svekfulla beteende kommer att föra med sig för egen del?

Har man på något sätt, i någon situation, vid någon tidpunkt på riktigt allvar funderat kring de roller som man själva spelar i denna kaotiska och bedrägliga teaterföreställning?

Har man lyssnat det minsta på den inre röst som säger något helt annat än det som västvärldens ledare och medier ständigt basunerar ut?

Finns det någon enda individ i den svenska regeringen som har stannat upp, lyssnat och tänkt efter?

Nej, nej, nej, nej och åter nej.

Har man tänkt någon självständig tanke, någon tanke som vågar ifrågasätta och på allvar kritisera den av självgoda, omoraliska och extremt giriga individer vitt spridda inkompetenta, ensidiga och grovt lögnaktiga bilden av verkligheten?

Nej, absolut inte!

Kan man hos dessa individer skymta någon som helst insikt om det verkliga livet?

Nej, tyvärr inte – något sådant existerar inte i dessa kretsar.

Finner man hos dessa väsen ens en minsta lilla antydan till något som skulle kunna liknas vid åtminstone en vilja att förstå de sanna orsakerna till det skeende som vi i dag ser i vårt samhälle?

Nej, glöm det!

Kan man bland dessa personer någon gång se något tecken på en sund självrannsakan?

Nej, däremot övertydliga tecken på en osund självförgudning.

Är det således så erbarmligt dåligt ställt med de absolut mest grundläggande och betydelsefulla kunskaperna om själva livet och det logiska tänkandet bland dessa prominenta svenska makthavare att det i deras medvetanden vare sig existerar vilja eller förmåga att förstå att det faktiskt är vårt eget beteende som måste korrigeras om det ska vara möjligt att komma tillrätta med alla de problem som vi i dag brottas med?

Ja, uppenbarligen är det så. Den typen av tankar tycks nämligen vara absolut tabu att över huvud taget komma i närheten av. Det är både sorgligt och märkligt.

Men … just det!

Vad då?

Kan det kanske ha något att göra med att man numera – på ett otal stolliga sätt – firar både alla zombiers och alla knäppskallars dag här i Sverige?

Vad säger du – gör man verkligen det?

Ja, visste du inte det?

Nej, det har jag aldrig hört talas om.

Jojomän, så är det.

Men vilka datum är det?

Varje dag!

Som jag nyss nämnde, så ser vi hur Frankrike, via sin variant av härskarstrategi, gärna parasiterar på fattiga länder, till exempel sina före detta kolonier, som man fortfarande styr och behandlar lite som man vill, vilket nyligen belystes vid upproret mot den franskstödda regimen i den afrikanska staten Niger. Denna nation, som är en av världens fattigaste, utnyttjas och dirigeras av sin gamla kolonialmakt på ett inhumant och rovgirigt sätt. De som nu har gjort uppror i detta utarmade och förtryckta land menar att Frankrike blandar sig i

Nigers inre angelägenheter och struntar i att respektera nationens lagar. Niger blev självständigt år 1960, men landet har även efter denna efterlängtade händelse kuvats och utplundrats av Frankrike, som framför allt har ägnat sig åt ett hänsynslöst rofferi av Nigers största naturtillgångar, som är guld, olja och uran. Det man från Frankrikes sida använder sig av för att behålla sin maktposition bland sina gamla kolonier är ekonomisk utpressning och militär makt – men det är snart slut med det nu. Allt fler afrikanska stater är väldigt trötta på och frustrerade över hur illa deras gamla översittare fortfarande beter sig mot dem.

Intressant är också att notera vad Nigers kuppmakare svarade på USA:s hot om att hålla tillbaka sitt bistånd till landet:

”Vi behöver inte era pengar. Ge dem i stället till de hemlösa i USA.”

Vi ser ett uruselt och i högsta grad vämjeligt beteende hos flera av de gamla kolonialmakterna, inte minst hos Storbritannien, denna självgoda snylt- och mördarnation av högsta klass, som fortfarande i stor skala parasiterar på och kväver sina gamla kolonier och den övriga fattiga världen.

Men missnöjet från de afrikanska staterna gentemot västvärldens maktfullkomliga tjuvnationer ökar alltså alltmer, och vi ser också att upproren, med antivästliga förtecken, tilltar i Afrika.

Trots en djupt beklaglig och lång period av utländsk plundring, så finns det glädjande nog fortfarande väldigt mycket kvar av Afrikas enorma rikedomar – dessa så värdefulla naturtillgångar, som självklart, använda på rätt sätt, kommer att bidra till en modern kontinent i högsta välmående. Men för närvarande, på grund av västvärldens ständiga förtryck och utarmning, så är tillvaron på väldigt många platser i Afrika präglad av horribel fattigdom, där befolkningen lever under miserabla förhållanden. Vi hittar här de absolut fattigaste länderna i världen, och det handlar ofta om ett armod som är i det närmaste ofattbart och obeskrivligt – och detta beror som sagt till stor del på västvärldens tidigare kolonialism och alltjämt pågående tyranniserande och profithungriga beteende. Naturligtvis så orsakas denna misär även av militärkupper, inbördeskrig, våldsamma konflikter länder emellan, brist på utbildning och en omfattande korruption. Men även de här faktorerna har såklart med kolonialismen och det fortsatta förtrycket från västvärlden att göra, eftersom ett sådant

agerande helt naturligt leder till frustration och ett uppbyggt hat bland den kvästa befolkningen, som i sin tur väldigt ofta mynnar ut i våldsamheter mellan olika grupper, där de förtryckta i ren desperation slåss mot de av västvärlden oftast gynnade militära styrkorna, vilket i sin tur resulterar i att all form av utbildning för väldigt stora delar av den afrikanska befolkningen omöjliggörs, samtidigt som korruptionen, givetvis noggrant dirigerad av västvärldens djävulska förtryckare, förpestar och undergräver allt som skulle kunna likna ett fungerande och rättvist samhälle.

Denna på naturtillgångar så rika men av mänskligt lidande så hårt drabbade kontinent har således ett kolossalt stort behov av fred, korruptionsbekämpning, omfattande utbildningssatsningar, en övergripande modernisering och en kraftigt höjd allmän levnadsstandard.

Om vi tänker oss att västvärldens ledare hade någon som helst förmåga att känna dåligt samvete eller vore begåvade med åtminstone en tillstymmelse till humanitet, och därför möjligtvis även kunde förnimma något som skulle kunna liknas vid en vilja att frambringa ett agerande som på något vis skulle kunna tänkas påminna om någon sorts anständighet eller allmänt hyfs, så skulle man nu såklart, utan minsta dröjsmål, se till så att man på alla tänkbara sätt kommer att kunna hjälpa de afrikanska staterna med att genomföra hela detta enorma projekt, exempelvis genom att ställa kvalificerad arbetskraft till förfogande och genom att erbjuda de absolut bästa tekniska och miljövänliga lösningarna inom olika samhällsbyggande områden, allt till kraftigt rabatterade priser givetvis. Dessutom så borde man självfallet, utan några som helst tveksamheter, omedelbart skriva av alla afrikanska länders skulder.

Tyvärr, med vetskap om västvärldens omättliga egoism och rovgirighet, så är risken överhängande att det blir precis tvärtom – alltså att man kommer att gå vidare med sina vulgära lögner, sina rent helvetiska ekonomiska utpressningsmetoder och sina avskyvärda, patologiska militära operationer för att försäkra sig om att man kan fortsätta med sin maktutövning och plundring – som ju för dessa sjuka psykopater, narcissister och mytomaner blivit ett högst uppskattat och självklart sätt att leva.

Det här beteendet är naturligtvis vedervärdigt och helt oacceptabelt i en civiliserad värld – men där är vi uppenbarligen inte ännu.

Finns det någon i dessa förtryckar- och utsugarstaters ledande positioner, någon av alla dessa otäcka vampyrer, som vid åtminstone något enstaka tillfälle har förstått en liten gnutta av vad det är man i själva verket håller på med?

Finns det någon bland dessa enkelriktade jordmänniskor som har tagit sig tid att lyssna på förnuftet, på sin inre röst – den röst som förmedlar samvetets funderingar?

Finns det någon som har ägnat en tanke åt att man faktiskt skulle kunna ändra sitt förhållningssätt till dessa fattiga länder – att man borde ägna sig åt att samarbeta med och i sanning hjälpa dem?

Finns det någon som i detta sammanhang har stannat upp för att lyssna på den verkliga humanitetens viskningar – eller som på något oförklarligt sätt har råkat nudda vid moralens och medkänslans tankar?

Nej, nej, nej och åter nej.

I dessa så kallhamrade och maktgalna sällskap är det den iskalla intelligensen i allians med de djuriska instinkterna som bestämmer. Här sätter sig således det illsluga, egenkära djävulsmedvetandet i förarsätet och trampar genast, med en obändig självsäkerhet, gaspedalen i botten. Detta omoraliska, våldsamma psyke berusas sedan av farten, av kontrollen – framför allt av makten – och vägrar att inse sin växande galenskap. Här finns varken vilja eller förmåga att bromsa in, lyssna och tänka efter.

På så sätt segrar våldet och dårskapen ännu en gång – och blir därmed detta väsens givna ledstjärnor.

Denna seger är dock dyrköpt, eftersom den visar sig vara något helt annat än just en seger, nämligen en allvarlig felnavigering, ett ödesdigert misstag, som leder väsendet in på nederlagets sliriga och livsfarliga avtagsväg – ett skräckinjagande sidospår där ett ohyggligt lidande väntar. Det är emellertid en väg som bjuder på just de upplevelser som får detta så härsklystna och egotrippade väsen att till sist, ångerfullt och med en nyvunnen humanism, att lugnt och säkert svänga in på ödmjukhetens upplysta aveny, för att där på verkligt allvar ägna sig åt ett ärligt, hänsynsfullt och generöst leverne.

När vi talar om kolonialmakter, så ska vi såklart påminnas om att även vårt kära Sverige har varit en sådan.

I den nyligen utkomna och av många mycket hyllade boken **”Svarta S:t Barthélemy”**, skriven av **Fredrik Thomasson**, får vi ta del av slavarnas öden och Sveriges agerande som brutal kolonialmakt och slavnation, som också var involverad i den transatlantiska slavhandeln. Det är en omskakande, tankeväckande och mycket viktig bok. När det gäller kolonialism, slaveri och slavhandel, så finns det ju en hel del betydelsefull och läsvärd litteratur. Förutom nyss nämnda bok, väljer jag att plocka fram två av de stora klassikerna, nämligen **”Mörkrets hjärta”**, skriven av **Joseph Conrad** och **”Rötter”**, som är författad av **Alex Haley**.

Jag kom just att tänka på några uttalanden från Barack Obama, Donald Trump och Joe Biden, där dessa herrar, dock i olika grad, deklarerat att USA är trött på och inte längre vill ha rollen som världspolis.

Det patetiska och skrattretande i dessa yttranden är ju att man här talar om något som hittills aldrig har förekommit, vilket såklart innebär att det därmed också är omöjligt att avsluta. Jag menar, man har ju aldrig någonsin varit världspolis, och man kommer självfallet heller aldrig att tillåtas bli detta, vilket betyder att man inte behöver orda mer om just denna obefintlighet.

En verklig världspolis är ju något som världens alla nationer tillsammans utser och inrättar – och den är självfallet till för att skydda och hjälpa världens befolkning, inte bomba sönder, tortera, mörda och slakta den. Det är ju nämligen just detta som USA har sysslat med genom åren, vilket dessa tre mytomaner av allt att döma menar är de huvudsakliga arbetsuppgifterna för en riktig världspolis. Detta lands karriärlystna och pinsamt självbeundrande ledare talar alltså här om en av USA under mycket lång tid självpåtagen men icke längre önskvärd roll, en roll som dock inte har ett dugg med en väl fungerande världspolis att göra. Det här handlar i stället om USA:s väldiga, brutala och fullständigt hänsynslösa dödspatrull – bestående av predatoriska, urspårade och mentalt störda terrorister eller militärer – som i sina frekventa morduppdrag oftast har ett nära samarbete med världens två allra värsta och mest korrumperade organisationer, CIA och Nato. Detta oberäkneliga och fullkomligt livsfarliga gäng galningar har utan tvekan stått för många av de allra sjukaste och våldsammaste handlingar som någonsin har genom-

förts på detta klot, där massmord, via de definitivt mest diaboliska krigs- och terroraktioner som man kan tänka sig, alltid tycks ha varit något av en favoritgren, och man har upprepat och fortsätter att upprepa detta sitt helt vansinniga agerande om och om och om och om och om igen.

Förutom de på senare år i Pentagon och Vita huset så oerhört uppskattade proxykrigen eller ombudskrigen – i vilka man endast är delaktig med lögner, propaganda, desinformation, korruption och vapen i massor, medan själva kriget utkämpas av ett annat lands lättlurade individer på dessas mark, vilket vi nu ser ett tydligt exempel på i Ukraina, vars befolkning nu krigar mot Ryssland å USA:s vägnar – och de allehanda hot och ekonomiska påtryckningsmedel gentemot dem som inte till punkt och pricka följer de från Vita huset utskickade direktiven, så har det alltså handlat om en brutal och kallblodig terror och en helt och hållet samvetslös och blodtörstig krigföring som man från USA:s ledning, via landets egna och Natos militära styrkor, kontinuerligt har skickat ut över världen. Man har roat sig med de fasansfullaste, mest chockerande och infernaliska aktiviteter som över huvud taget är möjliga att genomföra, vilket självfallet lett till obeskrivliga lidanden för alla dem som på olika sätt drabbats. Dessa ytterst makabra och blodiga skådespel, inte sällan regisserade av CIA:s otäcka små monster, kan naturligtvis endast framföras av väsen med ett alltigenom ondskefullt, hänsynslöst och fullt utvecklat djävulsmedvetande.

Med anledning av detta ständigt återkommande genomruttna beteende, detta avskyvärda hyckleri, denna patetiska självgodhet och en så korkat grov feltolkning och användning av ordet världspolis, så blir det såklart svårt att känna något annat än äckel och vrede, men även djup tragik, varje gång man ser och hör dessa mörkrets clowner, dessa inbilska sagoberättare, dessa trångsynta och uppblåsta muppar, dessa psykopater och narcissister, som också, i vissa sammanhang, kallas för presidenter.

Hade man däremot sagt något om att det nu var dags för USA att sluta upp med all terror och krigföring, att man var ångerfull och ville be resten av världen om förlåtelse för allt lidande, all död och allt helvete som man genom åren så noggrant planerat och förorsakat, att man ville kompensera alla de överlevande så gott det nu var möjligt, så hade det ju kunnat bli intressant och värt att lyssna på.

Detta får vi dock tills vidare nöja oss med att ha som en vacker dröm, eftersom det tankeklimat som för närvarande dominerar hos denna terrorstats maktfullkomliga och rovlystna kärntrupp är totalt renons på tankar som rör verklig fred, sann frihet, äkta demokrati, samvete, nedrustning, humanitet, sanning, omtanke, osjälviskhet, jämlikhet, ärlighet och generositet.

I denna tid av falskhet och ständigt lögnspridande, så tycker jag att vi även bör belysa den svekfullhet och det omoraliska beteende som stora delar av både Sveriges och Finlands ledande politiker och övriga makthavare numera gång på gång gör sig skyldiga till.

Om vi börjar med Finland – som ju Sverige så gärna allierar sig med i olika sammanhang – så gör man där ingen hemlighet av sin märkligt okritiska och inställsamma hållning gentemot sin mycket omtyckta handelspartner Israel. Detta vårt så självgoda och kavata grannland stoltserar nu med ett nytt vapensystem, som nyligen köpts in från Israel, till en kostnad av 317 miljoner euro, samtidigt som Israel, denna terror- och apartheidstat, agerar massmördare i Gaza. Finland gynnar och urskuldar följaktligen detta land, bland annat genom att köpa dessa slaktares luftvärnssystem, som kallas för ”Davids slunga”, och som föga förvånande är framtaget av de två extremt våldsfixerade terrorstaterna USA och Israel. Finland har dessutom köpt in vapensystem från Israel vid ett flertal andra tillfällen de senaste åren, det har då bland annat handlat om pansar- och luftvärn samt drönare.

Sverige beter sig emellertid, på det här området, minst lika illa som Finland. Man samarbetar med det israeliska Elbit Systems, som är det största israeliska vapenföretaget och en av de främsta leverantörerna till den israeliska militären. Detta företag har också etablerat sig här i Sverige – man har funnits här sedan år 2020 – då man anser att Sverige är en viktig marknad för Elbit Systems och en grundsten för vidare expansion i Europa. Sverige har ingått flera sinnessjuka avtal med detta företag och i oktober 2023, medan massakrer pågick mot civilbefolkningen i Gaza, slöts ett avtal på 1,7 miljarder kronor, som tillägg till tidigare avtal. Att den svenska försvarsmakten köper krigsmateriel från ett land som ständigt begår brott mot folkrätten och de mänskliga rättigheterna är naturligtvis oacceptabelt och skandalöst. Att detta land dessutom, i samma

stund som affären med Sverige görs upp, bombar sönder försvarslösa människor och deras hem, skolor och sjukhus, plus att man ser till så att palestinierna i Gaza under vissa perioder blir helt utan mat, vatten och elektricitet, bidrar förstås till att man som svensk ännu en gång känner sig väldigt besviken på de krafter som nu har makten här i landet – dessa vidriga och mörka krafter som ständigt beter sig skamlöst och visar upp den allra sämsta sidan av Sverige.

”Vi belägrar Gaza helt. Ingen elektricitet, ingen mat, inget vatten, ingen gas – allt är stängt”, meddelade Israels försvarsminister Yoav Gallant stolt och hånfullt i inledningsskedet av Israels brutala svar på den våldsamma attacken från Hamas.

Så uttalar sig ett väsen med ett mycket primitivt medvetande, där rovdjursmentaliteten härskar. Denne man tycks vara av samma sort som Israels premiärminister Benjamin Netanyahu, som under många år undanröjt alla tvivel om att han är en synnerligen sjuk och extremt våldsam psykopat.

Nu ser vi alltså återigen vilken låg nivå Sverige och Finland befinner sig på när det handlar om moral och verklig visdom. Det var ju inte länge sedan vi kunde följa hur sjukt ologiskt och odemokratiskt de här ländernas makthavare agerade i Natofrågan och en hel mängd andra frågor kring det övergödda och odiösa militära fanskapet. Här framgick, med all önskvärd tydlighet, vilket bedrövligt och totalt urspårat tankeklimat som härskar bland dessa ociviliserade och okunniga individer.

Med tanke på dessa och en uppsjö av andra tvättäkta dåraktigheter, är det numera nästan omöjligt att bli förvånad över vad Sveriges och Finlands makthavare hittar på. Vi ser hur man ständigt fjäskar för USA, sin stora terrorspridande idol, som på ett aldrig tidigare skådat, ruggigt dominerande och förnedrande sätt tillåts leka med och fullständigt kontrollera dessa båda små nordiska väldresserade undersåtar. Det har aldrig varit tydligare i vems ledband och vems ärenden dessa båda länder nu går. Detta är bedrövligt och innebär såklart att den lilla flisa av demokrati som vi vid vissa tillfällen sägs ha här i vårt land riskerar att snart vara helt söndersmulad.

När Rysslands krig mot Ukraina hade inletts, så kom västvärlden snabbt överens om att man skulle införa allehanda sanktioner mot och på olika sätt isolera Ryssland. Att skicka vapen i massor till Ukraina var självklart, och att bojkotta allt som kom från den där

galna stormakten Ryssland, som nu hade bestämt sig för att ta över hela världen, var lika givet. Galenskaperna och lögnerna haglade och haglar fortfarande friskt, inte minst över Sverige och Finland, som alltså båda snabbt bestämde sig för att gå med i Nato. Vi fick också se prov på hur flera av de professionella idrottsutövare som inte lämnade sina klubbar i Ryssland genast blev stämplade som osolidariska och omoraliska, men också som olämpliga att ha med i ett landslag, vilket somliga av dem, inom vissa idrotter, fick erfara med omedelbar verkan. Ryssland skulle dessutom utestängas från alla möjliga evenemang och helt skäras av från övriga världen. Ett annat och oerhört viktigt uppdrag var att fabricera och sprida västvärldens propaganda om sin egen förträfflighet och tillförlitlighet samt en gigantisk mängd desinformation och extrema lögner om Ryssland och det pågående kriget i Ukraina – vilket var ett uppdrag som utan några diskussioner, precis som vanligt, överlämnades till Pentagon, Vita huset och några av Washingtons mest väloljade tankesmedjor, där landets största mytomaner och psykopater håller till – budskap som nu med stor övertygelse fortfarande tas emot och sprids vidare av alla USA:s räddhågsna, lättlurade, ivrigt svansviftande och väldresserade idioter, vilket vill säga hela den övriga västvärlden. Men när Israel går fullständig bärsärkagång i Gaza, så ser vi alltså hur flera av dessa lömska små nickedockor, däribland Sverige och Finland, väljer att stötta detta beteende dels genom att enträget hänvisa till Israels rätt att försvara sig, dels genom att handla militär utrustning från denna förtryckar- och terrorstat.

Ja, vad ska man säga?

Visst är det en på många sätt galen tillvaro vi lever i.

Det är naturligtvis ytterst beklagligt att man från svensk och finsk sida väljer att handla militär utrustning av och i många andra olika sammanhang liera sig med alla dessa dårar och översittare, dessa slaktare och förtryckare, dessa utsugare och plågoris, dessa infantila, giriga, egoistiska, nationalistiska, nonchalanta, högmodiga, motbjudande och hycklande banditer och mördare. Man visar på så sätt väldigt tydligt att man vill tillhöra denna kriminella, gemena och så sorgligt obildade församling.

Här är det sannerligen hög tid att stanna upp, lyssna på samvetets och moralens röst och sedan tänka ut ett lämpligt sätt att agera, som kan få oss bort från detta vanvettiga sällskap.

Man måste ju någon gång begripa att det är alla dessa vansinnigheter som gör att man får problem i sitt eget land. Är man så dum så att man inte förstår detta, utan fortsätter på den inslagna, galna, förljugna och våldsbejakande vägen, så finns det ju kampsporter och pågående krig dit man kan söka sig, i stället för att ta upp plats i regering och riksdag, där vi behöver människor som jobbar för fred och en harmonisk tillvaro för vårt jordklots alla invånare.

Om man ska komma åt kriminaliteten, om man verkligen vill bli kvitt denna samhällssaboterande verksamhet, så måste man sluta upp med allt hyckleri. Det är dags att börja göra rätt och på allvar visa att man vill ha ett tryggt, jämlikt, humant och harmoniskt samhälle, där man följer livets eviga lagar, där den äkta demokratin och den oförfalskade sanningen råder.

Är det ett ojämlikt, våldsamt, kriminellt, inhumant samhälle man vill ha, där människor och djur bara ses som brickor i ett spel – som ska manipuleras och utnyttjas maximalt – ja, då är det bara att köra vidare på den så oerhört populära och enkelriktade Route 666.

Det är bara att välja.

Jag tror ju att de flesta vill leva i en harmonisk, fredlig och på alla sätt human värld – egentligen. Det är bara det att man ännu inte har förstått vad som krävs för att vi ska kunna skapa denna önskvärda tillvaro. Många tror dessutom att det inte är möjligt, att det aldrig kommer att bli så – att det bara är en dröm.

Men så är det inte. Det är i högsta grad möjligt – och det kommer garanterat att bli så. Detta kräver dock tämligen stora förändringar i jordmänsklighetens livsföring.

Det bästa sättet att så snabbt som möjligt förverkliga den där så svåruppnåeliga paradisiska tillvaron är att ständigt träna sig på att leva i harmoni med den eviga kärlekslagen, att älska sin nästa, att bli ett med vägen, sanningen och livet. Detta är, som jag tror att alla förstår, ett mycket omfattande arbete, som kräver sann vilja och ett bergfast tålamod. Vi behöver öva oss på att tänka självständigt och logiskt. Vi ska bli modiga nog att stå upp för och skapa de bästa förutsättningarna för den sanna freden och friheten. Vi måste tydligt ta avstånd från våldet, girigheten, egoismen, den sjuka och avskyvärda militära upprustningen och den skadliga nationalismen.

Det är så mycket som man i dag på olika sätt, till synes utan att för ett ögonblick stanna upp och tänka efter, med en kuslig själv-

klarhet godkänner och gynnar. Kosmiskt sett så stöttar och begår man både här i Sverige och i övriga världen fruktansvärda och i högsta grad kriminella handlingar inom alla möjliga områden.

På detta vis drar man såklart bara till sig just precis de problem och den typen av ageranden som man allra helst vill bli av med.

Vi är således i stort behov av att tänka om och på många plan göra precis tvärtom mot vad vi i dag gör.

För att vi ska kunna åstadkomma en snar förbättring, så är det av helt avgörande betydelse att vi förstår att förändringen inte kommer till oss utifrån – all utveckling börjar nämligen inombords, hos var och en av oss.

Att vilja göra gott, att vilja stå upp för det fredliga och vackra, men att inte ha denna förmåga, att inte ha modet som krävs för att kunna ta steget ut ur den trångsynta, stridslystna, primitiva och okunniga flocken, utan i stället trampa vidare på krigets, hatets, våldets och hämndens blodiga stig, det är ett av skälen till att det här vansinnet som vi ser omkring oss fortfarande regerar på vår planet.

Obetänksamheten och den självviska instinkten, karriärlystnaden och högmodet, allt detta står ofta i vägen för ett verkligt hänsynsfullt agerande, inte minst hos alla dem som sitter vid makten och är så dråpligt rädda för att förlora denna upphöjda ställning, sina sjukt höga löner och den berusande känslan av att kunna bestämma över så många andra. Att stötta, alliera sig med och anlita världens mörkaste och utan konkurrens våldsammaste krafter för att behålla sina positioner och bekämpa allt oönskat i tillvaron har blivit så självklart att det numera tycks vara det enda som accepteras. Det existerar inte längre några alternativ. De som har andra förslag blir på alla tänkbara vis snabbt och effektivt tystade.

Att de kriminella kommer hit och ägnar sig åt det som de nu gör är självklart. Det skulle ju vara helt ologiskt om vi svenskar, med den respektlöshet och våldsbejakande politik som för tillfället förs här, skulle klara oss utan våldsamheter och kriminalitet av detta slag. Det som Sverige har sänt i väg till de här människornas länder, dels i form av stridsflygplan (JAS 39 Gripen) och övriga krigsredskap, dels i form av sitt ivriga och skandalösa stöttande av den djävulska förödelse som USA och Nato gång på gång har ställt till med – man har ju bombat dessa individers nationer sönder och samman, varpå man med extremt välutvecklad rovgirighet och stor

förtjusning roffat åt sig det mesta av de återstående resurserna, vilket sammantaget skapat de bästa förutsättningar som finns för all sorts slavhandel och nya terrorgrupper – är givetvis detsamma som en direkt inbjudan till dessa kriminella väsen att komma hit och ställa till med ett litet helvete för oss, även om det här helvetet är betydligt mindre än det som det så välvilliga och fredliga lilla Sverige och övriga västvärlden har frambringat i deras hemländer. Vi har följaktligen långt ifrån sett det fullständiga svaret på våra mörka handlingar – det finns tyvärr mycket mer tråkigheter att vänta. Det är dock inte nog med detta, vår nuvarande regering ser ju till att oavbrutet fylla på magasinen där dessa styggelser lagras, vilka sedan, när tiden är mogen, kommer att distribueras tillbaka till sina upphov.

Allt det som händer oss är således en naturlig följd av våra egna handlingar, men detta tycks vara oerhört svårt att fatta, särskilt för de så groteskt uppblåsta, underutvecklade och dumdryga svenska politiker och andra makthavare som bara tycks förlita sig på Vita huset, Pentagon, CIA och Nato, vilket vill säga våld och komplett galenskap. Dessa individers små trångsynta, förkrympta medvetanden är inte i närheten av att greppa ens en liten del av den sanna verkligheten, man nöjer sig med de sagor som skickas över från den store ledaren i Washington. Så är det bara – och de flesta svenskar tycks hålla med dessa så omogna individer. Man verkar inte ha det minsta intresse av att få veta vad som verkligen händer eller hur man gör för att skapa en värld i harmoni.

Se på alla dessa patetiska Natoförespråkare, dessa militanta små vapendyrkare, dessa hyckleriets stolta företrädare, dessa stackars oskyldiga svenskar som ständigt sprider groteska lögner och beklagar sig över att vi i vårt fantastiska, fredliga, fina land ska behöva drabbas av något så oförskyllt hemskt som våld och kriminalitet. Många är dessutom duktiga på att detaljerat beskriva hur alla de hemska klanerna och kriminella nätverken infiltrerar stackars lilla Sverige, men är fullkomligt värdelösa på att se de verkliga orsakerna till varför detta händer.

Det är ju faktiskt så att Sverige, via sitt stöd till Nato, USA och hela det förhatliga militärindustriella komplexet, har blivit en viktig kugge i den skamliga plundring och terror som västvärldens länder ägnar sig åt gentemot stora delar av den övriga världen, där de allra fattigaste som vanligt behandlas sämst och råkar mest illa ut.

Vi ser hur just det militärindustriella komplexet – detta världsomspännande, förödande nätverk, detta den stora lögnens, hatets, hämndens och det totala mörkrets nätverk, detta det kompletta vansinnets nätverk, detta det fullt utvecklade djävulsmedvetandets nätverk – nu ställer till med allt större problem, hur det smittar ner och angriper allt i sin omgivning och hur det genom sin kusliga och okontrollerade tillväxt lägger beslag på och glufsar i sig en allt större del av våra gemensamma resurser. Detta hungriga monster äter sig in i, genomsyrar, demolerar och slår ut allt fler viktiga delar av vårt samhälle, samtidigt som det starkt begränsar och i ett otal fall helt omöjliggör all upprustning och olika former av konstruktiva nysatsningar inom alla möjliga områden, utom sitt eget naturligtvis.

De okunnigaste och mest ociviliserade jordmänniskorna göder således gladeligen detta missfoster, som därför fortsätter att breda ut sig likt en ostoppbar cancersjukdom, vars metastaser plötsligt dyker upp lite varstans. Allt tal om fred ignoreras fullständigt. Man koncentrerar sig i stället på vapenproduktion och krigföring, man utnyttjar och svälter ut, man plundrar och korrumperar, man ljuger och manipulerar – det otäcka, mörka djävulsmedvetandet gör allt för att hålla världen i rädsla och dess jordmänsklighet i ett massuggererat tillstånd, där sann visdom, logik och allkärlek viftas bort som något ointressant och helt värdelöst.

Ja, det ser ju onekligen lite mörkt ut för tillfället, om man föredrar att uttrycka sig milt. Men det är bland annat just i dessa stunder som det är så betydelsefullt att ha det **Tredje testamentet** att luta sig mot. Denna andliga vetenskap hjälper oss att stå ut med all den dårskap, alla de totala urspårningar och övriga konstigheter, som vi i dag tvingas bevittna, och den gör det genom att skänka oss den äkta, kosmiska sanningen om varför det som nu sker måste genomlevas – vi får just den vägledning som är så viktig för att vi på djupet ska kunna inse att detta vansinne faktiskt bara är en övergående fas i allas vår utveckling.

Men hur var det nu?

Hur gör vi för att …?

Jo, just det – vi tränar oss i att tänka rätt, tränar oss på att byta ut en mörk tanke mot en ljus. Att detta kan kännas svårt – ja, kanske till och med omöjligt – gör denna träning än viktigare. Vi känner ju väl till att alla sorters förändringar kräver ett visst mått av tålamod,

men också att det som ska göras underlättas av en i grunden stark vilja till förbättring och en god kännedom om orsakerna bakom själva förändringen. Att använda sig av ett sunt och logiskt tankeklimat, att alltid försöka tänka kärleksfulla tankar och att lära sig hur livets eviga lagar fungerar är ofrånkomliga krav för att man ska kunna lyckas fullt ut i sin strävan efter att nå kosmiskt medvetande. Det är också viktigt att förstå att detta är något som vi alla kommer att få uppleva – det finns nämligen inga förlorade själar eller något evigt brinnande, svavelosande helvete dit de fördömda, ogudaktiga, evigt förtappade själarna hänvisas för att där i all evighet pinas som straff för sina onda gärningar. Den absoluta döden är givetvis också helt utesluten – den är endast en illusion – eftersom det verkligt levande i varje väsen är evigt. Hela universum ger oss ständigt oändliga tecken på evigt liv och förmedlar därmed också att någon verklig död inte existerar.

Vägen till det fullkomliga kosmiska medvetandet är dock lång. Den bjuder på både kärlek och hat, krig och fred, dårskap och visdom, hunger och mättnad, mörker och ljus – och den är till fullo unik för varje levande väsen.

När vi har fått nog av sjukdomar och annat lidande och börjar inse att det är vi själva som är orsak till allt som händer oss, så blir det såklart helt naturligt att vi vill lära oss hur vi behöver bete oss, vad vi måste förändra i vår livsföring, för att kunna skapa en vacker och av sann nästakärlek präglad tillvaro. Vi har då kommit till den punkt i vår utveckling då vi är öppna för den stora förändringen. Det är också då som vi verkligen börjar fokusera på att tillbringa så mycket tid som möjligt i det ljusa tankeklimatet, där vi på allvar börjar se möjligheterna att ta in och faktiskt förstå hela universums struktur, alla de logiska, eviga sanningarna och själva livet.

Allt som jag sänder ut går i kretslopp och kommer därför helt logiskt någon gång tillbaka till mig själv.

Jag kan inte drabbas av något som jag inte själv är upphov till.

Det finns inga lidanden som beror på otur, eftersom det i kosmisk mening inte existerar vare sig tur eller otur.

Man kan inte befinna sig på fel plats vid fel tidpunkt, tack vare att universums eviga lagar ser till så att vi alla alltid är på exakt rätt plats och i varje ögonblick upplever exakt det som mest gagnar var och en av oss.

För att bli fullkomliga människor måste vi gå igenom allt, från det hemskaste, mörkaste och mest djävulska till det vackraste, ljusaste och mest bedårande. Vi ska således uppleva och lära av livets alla kontraster. Det är ju faktiskt så att hela vår livsupplevelse är baserad på kontraster.

Martinus menar att man med hjälp av kontrastprincipen kan förstå allt som nu sker i världen. Denna princip kan endast existera i kraft av det tids- och rumsdimensionella området, alltså där det finns en början och ett slut, där det finns en kulmination och ett latent tillstånd. Kontrastprincipen bildar alla de motsatser som vi ser allting genom, och utan den skulle det inte vara möjligt att uppleva något över huvud taget. Allt som vi har förmåga att erfara är det som vi har kontraster till i oss själva. Om vi står inför något som vi inte har kontraster till, så vet vi inte vad det är vi upplever. Vi kan i en sådan situation helt enkelt inte komma underfund med vad det är vi ser.

Alla de hemskheter som jordmänniskor nu gör sig skyldiga till beror i grunden på okunskap. Man vet inte hur man ska bära sig åt för att göra rätt, och man prövar sig därför fram. Man är också till viss del fast i gamla olycks- och sjukdomsbringande vanor, som man inte ens har en tanke på att förändra. Man har således en mycket dålig insikt i vad det egna beteendet kommer att resultera i. Vissa hävdar dessutom att livet endast består av en mängd slumpartade händelser och att allt som man får vara med om i detta sitt enda, tämligen korta och i stort sett meningslösa liv uteslutande beror på tur eller otur.

Är man fast i dessa funderingar, så kan det ju lätt bli så att livet känns både tomt och hopplöst. Men om man i stället vänder sig till det **Tredje testamentet**, där Martinus förklarar att livet är evigt, där han presenterar sanningen om hela vår tillvaro, både den fysiska och den andliga – vi begåvas här alltså med den fundamentala och absolut nödvändiga kunskapen om hela vårt oändliga och eviga universum – så kommer man att kunna se på livet och allt som händer i oss och omkring oss med nya ögon.

Jag kommer här att tänka på den franske författaren Marcel Prousts visdomsord:

”Den sanna upptäcktsresan består inte i att finna nya landskap, utan att se med nya ögon.”

Ja, visst är det väl så, även om det naturligtvis är väldigt trevligt och inspirerande att också finna nya landskap.

När man börjar fördjupa sig i de logiska och djupgående analyser som presenteras i det **Tredje testamentet**, så förstår man ganska snart att det verkliga livet är något heligt, synnerligen magnifikt, fullkomligt unikt och definitivt genialiskt – helt sonika det största, mest spännande, för evigt varierande och innehållsrika äventyr som man någonsin skulle kunna tänka sig.

Ja, visst är det hänförande – i sanning gudomligt – och man kan ju inte vara annat än evigt tacksam för denna ultimata gåva.

Livet rymmer uppenbarligen allt, och vi blir allt bättre på att läsa och förstå det som står skrivet i livets bok – vi inser att varje mening, varje ord, varje bokstav har en mer vittgående betydelse än den som vi först uppfattar. Vi genomgår en ständig utveckling, och i våra så oändligt mångfasetterade strävanden belönas vi efter hand med nya kunskaper. Våra begär eller önskningar driver oss hela tiden framåt mot nya upplevelser.

Martinus skriver en hel del om hunger- och mättnadsprincipen, den stora kosmiska princip som upprätthåller varje väsens eviga livsupplevelse. Denna princip har följaktligen inte endast med daglig mat och dryck att göra, utan gäller minst lika mycket på väsendets mentala eller psykiska plan, där hungern är detsamma som begär eller önskningar.

Martinus förklarar att väsendets livsupplevelse ger sig tillkänna som en hunger, en längtan eller ett begär och att det är denna hunger som automatiskt skapar viljan att söka mättnad. Det är just detta faktum som får jordmänniskan att, på ett visst ofärdigt stadium i spiralkretsloppet, tro att hens liv helt och hållet – till 100 procent – är automatism och att hen därmed inte har någon fri vilja. Det som detta väsen inte begriper är att denna automatism är det definitiva villkoret för att hen alls ska kunna ha en vilja. Det är nämligen just denna automatiska hunger- och mättnadsprincips varande som gör att viljan över huvud taget existerar. Det är alltså hungerns krav på tillfredsställelse som automatiskt skapar viljan till att söka tillfredsställelse eller icke tillfredsställelse. Martinus påpekar att det är här som de två situationer uppstår som vi benämner frihet och ofrihet.

I följande text beskriver Martinus vilken grundläggande funktion de två kontrasterna viljans frihet och viljans blockering fyller:

Väsendet kan alltså här, inom detta timliga område, skapa sin viljas frihet såväl som dess blockering. Här befinner vi oss sålunda utanför det eviga, alltså utanför området för de eviga principer till vilka hunger- och mättnadsprincipen hör och vars eviga existens över huvud taget ingen vilja kan ha något som helst inflytande på eller åstadkomma någon ändring i. Utan upplevelsen av de två kontrasterna ”viljans frihet” och ”viljans blockering” skulle alls inget väsen kunna uppleva sig som en självständig suverän individualitet. Väsendet skulle inte ha mer medvetande än ett hjul i en maskin. Men det levande väsendet har något som ett hjul inte har. Det har medvetande och, kosmiskt sett, i sitt högsta stadium suverän fri vilja.
(Livets Bog, del 6, st. 2278)

Kom ihåg att det endast finns ett enda väsen som kan hindra dig från att nå dit du vill – ett enda mäktigt väsen – och det är du själv.

Varje dröm – varje liten önskan – finns inom räckhåll för var och en av oss. Det är av helt avgörande betydelse att vi förstår detta.

Men som nog alla känner till, så krävs det något mer än bara en önskan eller en vacker dröm, man måste naturligtvis även göra det jobb som erfordras för att uppnå denna önskedröm. Det finns ju inte något som bara dyker upp ur intet, enbart för att någon önskar det, vare sig det handlar om ett ting eller en förmåga. Vill vi till exempel förkovra oss, utvidga våra färdigheter inom något område, så finns det bara en väg att gå.

Just det – den så välkända träningsvägen.

Det är ju endast på detta sätt som vi kan bli bättre på något. Det där med att vissa har det enklare än andra – att de bara har haft tur, att slumpen har gett just dem goda förutsättningar för att lyckas med något, eller att somliga skulle få någon typ av fribiljett, tack vare ärvda talanger från någon släkting – stämmer inte alls. Alla de så briljanta och helt fantastiska förmågor du har – absolut allt som du vet och kan utföra – har du själv förvärvat genom just olika typer av träning, medveten eller omedveten.

Martinus förklarar för oss att alla dessa värdefulla talanger finns lagrade i våra talangkärnor, som förvaras i ödeselementet, som är en typ av förrådskammare för alla våra förmågor. Detta ödeselement är beläget i övermedvetandet, som är fundamentet för individens framträdande. Det levande väsendets övermedvetande består

av jaget, ödeselementet och det så kallade urbegäret – och tillsammans utgör dessa tre realiteter det levande väsendets överkommando.

Vi ska dock inte fördjupa oss i dessa intressanta klarlägganden just nu – vi återkommer till dem lite längre fram. Här nöjer vi oss därför med att konstatera att vad det än är som vi vill bli bra på så tarvas det träning, och i likhet med allt annat som ska förädla oss så gäller det att vi också inom detta område söker oss fram till och därefter håller oss till de rätta vägarna – det finns nämligen inte några sunda och verkligt sanna genvägar.

Om du har en riktigt hög målsättning, till exempel att bli ett geni eller världsbäst inom en fordrande och högst avancerad verksamhet, så är det också av yttersta vikt att du har en synnerligen stark vilja och ett okuvligt tålamod, då det i sådana fall kan tänkas ta flera liv innan du når fram till ditt mål. Men när du väl har förstått detta så inser du ju även att det aldrig är för sent att börja träna.

Du har avgörandet i dina egna händer. Du styr över ditt öde. Du bestämmer hur din framtida tillvaro ska se ut – kom ihåg det.

Du tycker kanske att jag är lite tjatig när det gäller det här, och det stämmer ju bra. Anledningen till mitt ältande av detta axiom är helt enkelt att jag är övertygad om att insikten i denna grundprincip är helt avgörande även när det gäller vår förståelse av själva livet och vår förmåga att så småningom kunna skapa en perfekt värld, där vi alla lever i högsta välmåga.

Just detta faktum – alltså att det kosmiskt sett uteslutande är jag själv som är upphov till mitt öde, vare sig detta är ont eller gott, ljust eller mörkt – är naturligtvis kolossalt viktigt att känna till. Ju mer medveten om detta jag blir, desto större chans har jag att förverkliga just den framtid som jag vill ha. Det handlar således om att hela tiden förbättra min livsföring, till att så småningom bli perfekt, i total harmoni med universums eviga lagar, där allkärleken är ständigt närvarande – i varje tanke och i varje handling.

Man måste rätt och slätt lära sig att gå de riktiga vägarna – de i sanning kloka, hälsofrämjande och av äkta kärlek klart upplysta vägarna – för inte heller här existerar några genvägar, det har det aldrig gjort och det kommer det aldrig att göra.

Så nu vet vi ju vad som krävs för att så snabbt som möjligt slippa allt lidande och uppnå det fullkomliga människostadiet.

Eller hur?

Just det – att vara hänsynsfull, att skapa ett ljust och kärleksfullt tankeklimat och att inte utsätta andra levande väsen för lidande.

För att vi ska lyckas med denna bedrift, som ju kan tyckas hur självklar som helst, behövs emellertid en hel del träning, vilket blir uppenbart när vi ser oss omkring i världen. Vi är i stort behov av att träna oss på att tänka och agera logiskt, självständigt och altruistiskt – att i varje moment se till så att allkärleken har sin säkra plats i högsätet. Detta omfattande och viktiga arbete förfinar och utvecklar våra tankeklimat och oss själva som individer.

För att komma på våglängd med universums eller världsalltets grundton eller Gudomens egna tankevibrationer, som enbart består av den sanna kärleken, så måste man lära sig att älska sin nästa som sig själv.

Vår kunskapsbrist leder oss in i felaktiga tankebanor, som i sin tur får oss att begå felaktiga handlingar, vilket resulterar i lidanden av olika slag, och det är just dessa lidanden som får oss att förstå att vi här har något viktigt att lära. Det är denna så oerhört betydelsefulla insikt som till sist utmynnar i kunskaper som får oss att tänka och agera helt i harmoni med universums eviga lagar.

Vi ska vara på det klara med att varje individ får uppleva just det lidande som behövs för att förändra hens medvetande – varken mer eller mindre. När man nått dithän i sin utveckling att man inte längre har hjärta att på något vis utsätta ett annat väsen för lidande, så kommer all den mörka karma som ännu inte hunnit återvända att neutraliseras av medvetandet. Var och en av oss bär alltså hela syndaförlåtelseprincipen i sitt eget medvetande, vilket betyder att vi slipper lida när vi inte längre begår felaktiga handlingar.

Grundorsaken till alla de problem med kriminalitet och grovt våld som man här i vårt vackra Sverige på senare år oroat sig över och talat så mycket om – detta lömska djävulskap som splittrar och fördärvar vårt land, detta mörkrets brutala redskap som hotar och skrämmer så många människor – står således att finna i Sveriges eget agerande gentemot omvärlden. Förstår man inte detta, så blir det väldigt svårt, för att inte säga omöjligt, att på ett konstruktivt och hållbart sätt göra sig kvitt de bekymmer som man nu har – alltså alla de stora besvärligheter som Sveriges så vansinniga ledning hittills har skapat. Tragiskt nog så fortsätter man att skicka i väg

sina fulländade galenskaper i en allt stridare ström, vilket givetvis kommer att resultera i en ytterst obehaglig eskalering av just den sorts problem som man nu så gärna vill bli av med. Det riktigt stora problemet är dock att man inte tycks ha en aning om att det som man nu dagligen sysselsätter sig med börjar närma sig maximal kontraproduktivitet, eftersom dessa huvudlösa fasoner kontinuerligt bjuder in och späder på med nya problem. Man har bevisligen inga som helst kunskaper ens i de mest fundamentala kosmiska lagarna. Man tycks numera inte ägna en tanke åt att göra rätt – att handla hänsynsfullt, humant och moraliskt – utan visar i stället, genom sina allvarligt sinnessjuka uttalanden och de konstant vanvettiga beslut man fattar, att man bestämt sig för att det enda sättet att rätta till ett fel är genom att göra ännu fler och ännu större fel.

Sverige supportar kriget i Ukraina, man säljer vapen för nya rekordsummor, man stöttar världens två ledande terrorstater, Israel och USA, i deras avskyvärda och blodiga terror- och krigshandlingar, man har sökt medlemskap i Nato – världens ledande terror-, krigs- och maffiaorganisation – och man låter sig med stor glädje styras av ett gäng allvarligt sinnessjuka och extremt rovlystna krigshökar från Vita huset, Pentagon och CIA, individer som är de mest utpräglade narcissister, mytomaner och psykopater som någonsin funnits på detta klot. Dessutom så sticker Sverige ut på ett tragiskt och uppseendeväckande obehagligt sätt när det gäller biståndet, och därtill så gör man det på tre områden, samtidigt som behoven i världen aldrig varit större. För det första så minskar Sverige sitt bistånd i relation till BNI (Bruttonationalinkomsten), medan den totala trenden är att andra givarländer ökar sitt bistånd. För det andra så finansierar Sverige sitt flyktingmottagande med biståndspengar, medan en majoritet av givarländerna finansierar sina flyktingkostnader utanför det planerade biståndet. För det tredje så plockar Sverige bort mer från biståndet än vad som faktiskt är tillåtet enligt det system som riksdagen beslutat om ska finansiera Sveriges flyktingmottagande. Både den nuvarande regeringen och den tidigare tar alltså mer i avräkningar än systemet tillåter.

Ett så sjukt, så groteskt, så fullkomligt absurt och, kosmiskt sett, i högsta grad kriminellt beteende är givetvis en bidragande faktor till att miljontals människor tvingas bort från sina hem och blir just de flyktingar som Sverige nu helst inte vill ha med att göra.

Detta kan såklart inte leda till något annat än ett rent helvete, varken för de stackars människor som i sina hemländer råkar ut för följderna av detta vansinniga och cyniska svenska agerande eller för de delar av befolkningen i Sverige som beslutar om, genomför, stöttar och hyllar dessa handlingar. Denna arroganta, okunniga och lättmanipulerade svenska församling kommer självfallet, när tiden är mogen för detta, att drabbas av de återvändande energierna från just dessa sina egna så djupt urspårade och ur ett alltmer renodlat djävulsmedvetande sprungna handlingar.

Så stå inte där och beklaga er, ni lismande, nationalistiska små otäcka falskspelare. Ni måste givetvis lära er vad era lömska och fullkomligt hänsynslösa ageranden faktiskt leder till, lära er vad det är som i själva verket skapar era egna problem, helt enkelt förstå vad ni håller på med, vad det är som ni håller så hårt fast vid och är så övertygade om kommer att ge er ett rikt, tryggt, hälsosamt och lyckligt liv – fast det är precis tvärtom.

Varje svensk medborgare behöver inse att ju mer vi rättar oss efter USA:s giriga, stridslystna och underutvecklade ledares sätt att se på världen, desto större kaos ställer vi till med här hemma. Man kan inte gå i djävulens fotspår om man vill skapa en nation där jämlikhet, fred och sann humanitet råder. Vi ser ju hur det har gått hittills. Sverige har alltmer blivit en lydstat till denna världens dominerande krigs- och terrorstat, och för varje steg vi tagit i den riktningen har vårt eget samhällsklimat blivit kallare, råare, girigare, kriminellare, våldsammare, mer egoistiskt, mer fyllt av hat och på alla vis betydligt otrevligare att vara en del av.

Man tycks vara fullständigt övertygad om att bara man lierar sig med världens största och överlägset mest djävulska militärmakt, så kommer man att vara skyddad och begåvas med en garanterat trygg tillvaro.

Det handlar sålunda om ett så svårt efterblivet tankeklimat att man nästan inte tror att det är sant.

Vad är det som är så svårt att begripa?

Hur länge ska vi behöva bevittna denna galenskap?

Dessa hypokritiska jordmänniskor – som är okunniga om det mesta som har med den verkliga sanningen om livet att göra, som älskar att höra sin egen stämma, som tar varje tillfälle i akt att vädra sin så vämjeliga, genomkorkade rappakalja – är utan tvekan fortfa-

rande den sorts individer som majoriteten av den svenska befolkningen väljer att lyssna på. Att dessa personer – så stolt nationalistiska, så självförgudande och så till bristningsgränsen fyllda av högmod – har mage att stå och säga att Sverige ska ha en restriktiv flyktingpolitik, när man själva har medverkat till att så oerhört många människors hem är i ruiner, är inget annat än en övertydlig demonstration av ett ytterst vanvördigt och samvetslöst beteende, som dessutom strider mot all logik.

Det är naturligtvis så att Sverige har ett stort ansvar när det gäller att ta emot många av dessa flyktingar. Framför allt så borde det vara en självklarhet för alla de så patologiskt nationalistiska, militanta, vapendyrkande och pinsamt kavata svenskar som stöttar den krigsfrämjande politik som nu förs av den svenska regeringen att omedelbart upplåta sina egna bostäder åt de flyktingar vilkas hem och hemländer man varit med om att bomba sönder.

Lika naturligt som det är att det numera så stridslystna Sverige ska ta emot en del av världens flyktingar är det att en liten del av alla dem som kommer hit har som uppgift att vara den fulländade galenskapens budbärare, alltså att vara just de kurirer som kommer tillbaka med den kriminalitet och hemska brutalitet som Sverige tidigare har skickat ut över dem och deras släktingar och vänner.

När man sänder ut så mycket vansinne och våld, så är det ju självklart att man drabbas av detsamma.

Det finns en viss logik i detta, eller hur?

Att sedan stå och tycka synd om sig själv och sitt fredliga Sverige samt att med sitt falska medlidande fälla sina avskyvärda krokodiltårar, när det ena terrorattentatet efter det andra drabbar någon stackars oskyldig svensk eller någon annan av västvärldens alltid så fredsälskande och fina offer, blir både skenheligt och äckligt. Man visar sålunda återigen upp sitt ytterst pinsamma och ynkliga beteende – detta väl inövade och praktfulla hyckleri.

Att gå i USA:s ledband innebär att man drar på sig väldigt mycket mörk karma. Detta har Sverige tyvärr gjort länge nu. Det beklagliga resultatet av ett så undergivet och sinnesrubbat beteende visar sig därför nu inom allt fler områden – och värre kommer det såklart att bli, om vi inte frigör oss.

Det handlar av allt att döma om en total kollaps på den svenska riksdagens hjärnkontor – chockerande obegåvade och militanta

ageranden ackompanjeras av ständiga och uppenbara lögner.

Vi tvingas bevittna hur Sveriges regering fördömer olika våldsdåd, för att i nästa sekund uttrycka sitt stöd för de drabbades självklara rätt att försvara sig med våld, varpå man skickar i väg vapen och ammunition i massor, vilket i sin tur är detsamma som att uppmana och uppmuntra en våldsam hämndaktion, vilket i sin tur är det mest kontraproduktiva och krigsfrämjande beteende man kan tänka sig.

Vi ser till exempel hur Sverige motarbetar fredsinitiativ från FN. Man stöttar alltså det krig som Israel nu för, det mest djävulska man kan tänka sig, dels genom att gång på gång upprepa sitt tydliga ställningstagande angående Israels rätt att försvara sig med våld, dels genom att inte stödja det förslag i vilket FN kräver ett omedelbart vapenstillestånd mellan Israel och Hamas.

Vita husets lille springpojke Tobias Billström visar i sitt uttalande om anledningen till detta korkade svenska beslut, som alltså innebar att man lade ned sin röst, hur gravt infamt och inhumant han och hans regering tänker i denna fråga. En totalt okunnig och livsfarlig liten skurkaktig psykopat sitter alltså och försöker briljera med sin avskyvärda och mycket märkliga inställning i denna så akuta och viktiga fråga. Han och hans regeringsmedarbetare slår ideligen nya rekord i den högsta idiotins tiokamp och visar därigenom hur olämpliga de är att leda ett land. Man gör bort sig fullständigt, gång på gång, och här väljer man således att inte stödja ett omedelbart stopp på en fruktansvärd massaker. Man menar att FN:s resolution inte tillräckligt tydligt fördömer Hamas attack på Israel och heller inte hänvisar till Israels rätt att försvara sig mot terrorister.

Att på grund av detta negligera ett livsviktigt fredsarbete i ett akut läge, som det här verkligen handlar om, är inte bara katastrofalt och inkompetent – det är ett allvarligt sjukt agerande, som tydligt visar hur en svårt underutvecklad och krigshetsande man och hans lågtstående medarbetare resonerar.

Det är ett skandalöst beteende – en skymf mot själva livet.

Dessa svenska politiker borde skämmas ögonen ur sig!

Sveriges regering tycker att våldet som Israels militär nu står för är proportionerligt och man stöttar följaktligen Israels nuvarande krigföring i Gaza, trots den massaker på palestinier som nu sker, trots alla övergrepp mot människor i det avspärrade Gaza, trots mord på tusentals barn och trots en uttalad plan som nu noggrant

följs – som utformats av Israels finansminister Bezalel Smotrich, som också är ansvarig minister för de ockuperade palestinska områdena – där palestinierna kan välja mellan fördrivning ut ur sitt land, att bo i speciella enklaver med begränsade rättigheter, alltså i ett tydligt apartheidsystem, eller, om man vägrar att samarbeta, bli behandlade av Israels säkerhetsstyrkor, vilket är detsamma som att bli avrättade. Svenska politiker känner dessutom mycket väl till att Israels i dag cirka 700 000 så kallade bosättare ockuperar palestinsk mark och att Israel under 75 år har utsatt palestinierna för ett fruktansvärt förtryck, där ständiga övergrepp, tortyr och mord ingått.

Mitt under den nyss nämnda rent sataniska och bloddrypande massakern på palestinier, så väljer man nu likväl från svensk sida, skändligt nog, att teckna ett nytt avtal om vapensamarbete med den mordiska terrorstaten Israel.

Det är ju ett fullkomligt horribelt och helt sinnesrubbat beteende!

Denna militaristiska svenska regering är utan tvekan en särdeles välutbildad och högst kompetent sabotör av fredligt arbete och dessutom en stolt bidragsgivare till världens mest brutala krigs- och våldshandlingar. Man gynnar på flera sätt terrorstater som USA och Israel och göder fortsatt kriget i Ukraina med så mycket mordvapen att man nästan förtar sig.

Sveriges Radio rapporterade den 1 november 2023 att Sverige och USA nu har förhandlat fram ett avtal som bland annat ger USA tillgång till svenska militärbaser.

Visst är det väl underbart!

Att tvingas bevittna denna fatala och kraftiga regression i vårt lands position som ett av världens mest fredsälskande och utvecklade länder – att behöva se hur våra karriärlystna och så kavata ledare utan minsta betänkligheter, likt lättstyrda robotar, med bestämda steg marscherar in i de verkliga krigshökarnas och de allra största dårarnas högborg, för att där samarbeta med dessa världens mörkaste och mest djävulska krafter – känns oerhört sorgligt.

De krig som nu pågår skapar garanterat – förutom allt lidande för människor och djur, förutom alla sönderbombade samhällen och en förgiftad miljö – nya terrorister, och ju längre krigsperioder, desto fler och större terrorgrupper får vi se i framtiden. Det är alltså precis som vanligt – ett helvete skapar ett nytt helvete. Det är ju så det fungerar, vilket man inte tycks ha förstått.

De riktigt stora terrorstaterna, USA och Israel, bygger sålunda upp ett enormt hat, ivrigt påhejade av EU och alla övriga stater som stöttar ett våldsamt och primitivt agerande från dessa båda slaktarnationer. Vi kommer alltså framöver att få se både de gamla och de av de nuvarande krigen nyskapade terrorgrupperna utföra det ena terrorattentatet efter det andra i de länder som har stöttat alla de så djävulskt brutala och i högsta grad sjukt kriminella krigshandlingar som dagligen genomförs med stor övertygelse och ett vansinne som bara kan liknas vid ett fullt utvecklat djävulsmedvetande.

När svaren på detta vanvett följaktligen så småningom skickas ut, i form av allsköns våldsamma handlingar, så kommer de drabbade ländernas ledare och övriga befolkning återigen att stå och tycka synd om sig själva och beklaga sig över det fruktansvärda våldet som bara växer. Därefter samlas man och kommer överens om att man bara måste satsa på militär upprustning och starta nya krig mot den hemska terrorismen, som man ju så oförskyllt återigen drabbats av, vilket givetvis skapar nya terrorgrupper, som utför nya terrorattentat och så vidare och så vidare och så vidare …

Ett av många övertydliga exempel på vilken kuslig okunnighet som råder hos väldigt många svenskar i dag, när det gäller att förstå vad ett äkta fredsarbete faktiskt innebär, kunde vi se i ”Sverige möts”, som SVT visade i oktober 2023, där kriget i Ukraina diskuterades. Fantastiska och sjukligt krigshetsande representanter för denna enfald fick vi där se och lyssna på i form av Gunilla Herolf, forskare på Utrikespolitiska institutet, Mikael Oscarsson, Kristdemokraternas försvarspolitiska talesperson, Adam Cwejman, politisk redaktör på Göteborgs-Posten och Mikael Holmström, försvarsreporter på DN.

Det fanns en vettig person i detta program – fredsaktivisten **Karin Utas Carlsson** – som genom det lilla hon fick tillfälle att framföra visade att det faktiskt finns kloka människor i detta gamla och fria Sverige, där allt fler individer annars visar en betydande brist på förståelse i frågor som har med krig och fred att göra.

Vi ser nu följaktligen ett alltmer ovänligt, dystert, stridslystet och militaristiskt Sverige snabbt växa fram – vilket såklart är bedrövligt.

Förutom det som Karin hade att säga, vilket var väl värt att lyssna på, så bjöd resten av denna närapå timslånga sändning på ett rejält haveri vad beträffar sanningsenliga och intressanta uppgifter. Det

rörde sig i stället oftast om ren och skär krigspropaganda och uppdiktade sagor – uppenbarligen direkt hämtade från Washingtons välsmorda och massproducerande propaganda- och lögnfabrik.

Den pinsamma förmätenhet som man här så tydligt visar prov på, när man bestämt förordar fortsatta vapenleveranser till Ukraina och att vi tillsammans bara måste se till så att Ryssland besegras, är ett ytterst allvarligt tecken på den förödande dårskap som präglar en individ som inte har en aning om vad det är hen i själva verket påstår, en person som är helt renons på kunskap om vad som verkligen behövs i ett läge som detta. Dessa individer borde, direkt efter allt sitt skitsnack i det här tv-programmet, ha transporterats till Ukraina, så att de där hade fått tillfälle att delta i de strider som de så gärna ville se en fortsättning på. Att dessa människor över huvud taget bjuds in till ett program av detta slag undergräver ju endast det lilla förtroende som SVT möjligtvis fortfarande har kvar i den här typen av frågor. Att en person som Karin Utas Carlsson fick vara med och förse den svenska befolkningen med några insiktsfulla tankar får dock ses som en klart förmildrande omständighet, även om det givetvis är sorgligt att hon ensam ska behöva stå för all klokhet. Men så är det tråkigt nog för det mesta i den här typen av debatter – en förståndig människa ställs mot en ilsken flock med primitiva, gapiga och inbilska ynkryggar. I vissa fall är det ju faktiskt än värre – då det inte finns en enda visdomens förespråkare, utan i stället två eller flera olika grupperingar med något skilda men precis lika underutvecklade och gruvliga åsikter.

Jag har just läst en artikel av Karin som heter **”Kriget i Ukraina måste få ett slut – tänk nytt!”**, en mycket sansad och intressant artikel som utstrålar visdom, i skarp kontrast till den sinnesrubbade, krigiska retorik som Sveriges politiker ägnat sig åt de senaste åren.

Jag vill i detta sammanhang också göra reklam för den alldeles strålande, i högsta grad beundransvärda och så oerhört värdefulla webbplatsen **LÄRA FÖR FRED** (**www.laraforfred.se**) som har tagits fram av Ingrid Inglander, Anita Grünbaum och Karin Utas Carlsson. Det är exakt sådana här initiativ som vi människor behöver i dag. Här finns en fundamental och rikt flödande livskunskap i kombination med en sann övertygelse om att vi tillsammans kan skapa de bästa förutsättningarna för en värld i fred och harmoni.

Alla våra svenska vapendyrkande och militaristiska politiker,

samhällsdebattörer och övriga så kallade experter borde verkligen ta sig tid att besöka denna webbplats. Här finns nämligen ypperliga möjligheter även för den här sortens farligt vilsegångna små figurer att lära sig vad ett genuint fredsarbete innebär. Jag hoppas innerligt att många av dem, helst alla, har förmågan, modet och viljan att ta detta så kolossalt betydelsefulla steg – dels för att bli medvetna om hur galet de hittills har betett sig, dels för att på allvar inse hur de bör agera som sanna fredsvänner.

Sverige skulle som neutral stat kunna spela en oerhört viktig roll i det nutida och framtida globala fredsarbetet, vilket emellertid kräver ett tillbakadragande av den svenska Natoansökan.

Om vi tänker oss att alla partierna i Sveriges riksdag i samband med ett sådant underbart och samstämmigt beslut dessutom lika enhälligt bestämde sig för att skrota hela det militära åbäket, för att i stället använda alla våra gemensamma resurser till att skapa en modern, jämlik, fredlig och human nation, så skulle vi självklart bli ett föregångsland på många olika, hälsosamma vis. Då skulle man faktiskt kunna känna sig tillfreds med att vara svensk, vilket i dag är en omöjlighet, med de politiska beslut som här har tagits under de senaste åren. Allt fredsarbete har kastats i sopkorgen – nu ska det bara satsas på det militära. Den katastrofala regering som vi i dag har i vårt land saboterar och förstör det mesta som är verkligt uppbyggande och kärleksfullt, och man sprider lögner, desinformation och propaganda på ett sätt som förgiftar hela vårt samhälle.

Vi ska dock inte misströsta. Sanningen kommer alltid fram till sist, men först måste vi såklart dras in i den mörkaste dimman, där den totala galenskapen och de mest djävulska lögnerna är förhärskande. Vi ska lära oss att se igenom oärligheten, att avslöja alla de så obarmhärtiga och djävulska bedrägerierna och att inte låta oss bli lurade av allt hyckleri.

Vi har alla ett tämligen stort behov av att komma till insikt om hur vår värld – ja, om hur hela vårt oändliga universum – i realiteten fungerar.

Vad är livet?

Vad betyder mitt och alla andras liv – lokalt och kosmiskt sett?

Hur skapar vi fred?

Vill vi verkligen leva i en fredlig, jämlik och human värld?

Kanske vill vi fortsätta vår tillvaro i en värld där människan plågar, torterar och avrättar andra levande väsen?

Vill vi leva i en värld där människor har fått för sig att man måste bygga upp ett allt större militärt försvar för att skydda sig?

Behöver vi verkligen krypa omkring i dessa mörka, avgrundsdjupa idiotschakt – med den intelligens vi ju faktiskt ändå har?

Ja, hur vill vi ha det, egentligen?

Att träna sig på att sätta sig in i andras situation är ett mycket viktigt steg att ta, samtidigt som ett logiskt och kärleksfullt tänkande måste prioriteras, i alla fall om vi vill ha en bättre värld. Det agerande som vi i dag ser från så många olika håll, där våldet ses som en självklarhet, både gentemot människor och djur, måste såklart få ett slut, om vi ska kunna skapa något riktigt bra.

Det är sannerligen en urspårad jordmänsklighet vi nu ser.

Vi behöver stanna upp, inhämta kunskap och tänka efter.

Vi måste ge oss tid till detta, om vi vill förstå vad det är som händer i världen och i oss själva, förstå vad som ligger bakom allt – och för att kunna göra de absolut bästa, logiska och humana valen.

Här är det läge att titta på ännu en märklig företeelse, som belyser den vilsenhet som så många jordmänniskor visar prov på i dag. Vi ser hur de totalitära krafterna förstärks, hur vi måste vara politiskt korrekta för att bli lyssnade på. De som uttrycker skepsis mot den presenterade, nästan alltid högervridna, vansinniga och virtuella verkligheten, eller har en annan åsikt än den på förhand bestämda, trycks inte sällan in i den allt större församlingen av konspirationsteoretiker och blir därmed också genast stämplade som tokiga, varpå man från den alltmer odemokratiska och censurerande makten lätt kan nonchalera allt som kommer från dessa individer.

Men makthavarna förstår givetvis att detta inte alltid räcker. En viss del av oppositionen, de verkliga sanningssökarna, ger sig inte så lätt, så därför är det ju viktigt för de mörkaste krafterna att se till så att dessa människor, som blir allt fler, hålls sysselsatta med något som för dem verkar intressant, men som för makthavarna är helt ofarligt. Man måste alltså klura ut hur man på ett smart sätt ska kunna kontrollera även dessa envisa individer. Det bästa vore ju om man kunde lura dem till att tro att de är nära att avslöja sanningen, när de i stället, i själva verket, har blivit medlöpare till dem som de från början ville avslöja.

Jag tycker mig se ett intressant och tämligen spöklikt exempel på detta i den superhemliga så kallade QAnon-rörelsen – en märklig, högerextrem rörelse – som presenterar en konspirationsteori som gör gällande att det existerar ett sorts mystiskt globalt nätverk, den så kallade djupa staten, som består av satanistiska pedofiler, med förgreningar i den amerikanska politiska och kulturella eliten. Denna rörelse framträdde i USA under Donald Trumps presidentskap år 2017 och har nu spridit sig långt utanför USA:s gränser, och den har även dragit till sig ett flertal andra konspirationsteorier.

Men vad handlar då detta om, egentligen?

Konspirationsteorier är ett ämne som i högsta grad är aktuellt i flera olika sammanhang och som berör människor på mycket varierande sätt. Speciellt under de senaste åren har många av oss kommit i kontakt med en del tämligen uppseendeväckande och upprörande teorier, inte minst vad gäller covid-19-pandemin och vaccineringen mot densamma, även om den här typen av tankar kring sammansvärjningar av olika slag naturligtvis har existerat så länge människan haft förmåga att tänka och sätta ihop sina funderingar på ett liknande vis.

Det är tydligt att somliga makthavare och andra ljusskygga varelser inte är det minsta intresserade av att lyssna till den här typen av förklaringar, utan i stället väljer att kalla dem för galna påhitt – man menar att det är mer eller mindre störda och okunniga personer, som inte förstår verkligheten, som tänker ut och sprider sådana dumheter. Det som inte är politiskt korrekt tillåts sällan något utrymme i de stora medierna, det tystas ned på olika sätt, nonchaleras och kallas vanligtvis för galna konspirationsteorier. De flesta jordmänniskor är dessutom fortfarande suggererade till att endast lyssna på och tro på politikerna, de stora medierna och vissa av de så kallade experterna, som nästan alla har samma åsikter. Och visst, ibland handlar det ju om helt galna påståenden som de här konspirationsteoretikerna sprider kring sig, men i vissa fall är det väl genomarbetade teorier som man presenterar, som åtminstone till stora delar bygger på verkliga händelser – ja, i somliga ärenden har man faktiskt träffat helt rätt och därmed lyckats göra obestridliga avslöjanden, som stundom varit av gigantiska mått och synnerligen viktig karaktär. I dessa speciella fall, som antagligen är fler än vad de flesta tror, så hittar vi de äkta sanningssökarna, de personer som

verkligen har lärt sig och är briljanta på att gräva fram, granska och avslöja hela den palett av oegentligheter som förekommer inom den illegala sfären.

Vi har genom åren följaktligen fått tydliga bevis på att åtskilliga konspirationsteorier har varit helt överensstämmande med verkligheten och därmed också uppdagat sådant som vissa ljusskygga makthavare och kriminella figurer har gjort allt för att mörklägga. Helt klart är att en uppsjö av dramatiska avslöjanden kommer att äga rum i takt med att jordmänsklighetens förstånd och medkänsla tilltar. Det kommer därmed att finnas allt mindre plats för lögner, kriminalitet, allehanda skumraskaffärer och illvilliga konspirationer i framtiden – och till sist kommer allt sådant att dö ut. I en fulländad värld är lögnen inte bara onödig och oönskad – utan också omöjlig.

Nu tänkte jag att vi ska koncentrera oss på att försöka lista ut vad den här QAnon-rörelsen de facto är för något.

Vad är dess syfte, egentligen?

Vem eller vilka är dess grundare?

Hur mycket av det som man påstår är sanning och hur mycket är lögner och rena sagor?

Ja, vi ska titta vidare på detta.

Enligt QAnon så leder Donald Trump en sorts hemlig kamp mot den djupa staten, som alltså är ett internationellt nätverk av satanistiska pedofiler, där politiker, filmstjärnor, musiker, religiösa ledare och andra kända och förmögna personer ingår. Man säger sig veta att denna mäktiga sammanslutning styr stora delar av världens politik, ekonomi, medier och underhållningsbransch.

Många QAnon-anhängare menar dessutom att den djupa statens medlemmar begår sexuella övergrepp mot barn och mördar en del av dessa barn för att sedan dricka deras blod och på så sätt bli både höga på och yngre av det adrenokrom som barnen utsöndrar vid sin dödskamp.

Några bevis för dessa anklagelser har man dock inte klarat av att visa upp.

Att den här typen av allvarligt sjuka, helt vansinniga och djävulska urspårningar faktiskt förekommer i vår värld tycks emellertid tyvärr vara sant. Det finns av allt att döma trovärdiga personer som har berättat om och avslöjat liknande händelser.

Ett exempel på ett sådant avslöjande kan vi läsa om i boken **”Quest for love”**, skriven av **Anneke Lucas**, som själv är en av de drabbade. Du kan också ta del av Annekes och andras berättelser, vad de har upplevt och hur de har klarat sig igenom det helvete som de har blivit utsatta för, via den upplysande och ur flera olika perspektiv oerhört viktiga webbplatsen **Anneke Lucas**, som du hittar på adressen **annekelucas.com**.

De perversa förövare som det här handlar om hör ofta hemma inom den dekadenta aristokratin. De är mäktiga, ytterst välbesuttna och i många fall även högt respekterade och beundrade, och de lider alla givetvis av allvarliga psykiska skador och sjukdomar, olika typer av drogberoende, förvridna verklighetsuppfattningar och en ryslig okunskap om vad själva livet egentligen är. De lever i en tillvaro där de uppfattar sig själva som väldigt speciella, mäktiga och upphöjda övermänniskor, med rätt att göra precis vad som helst med andra levande varelser.

Men alla de som menar att granskningar och avslöjanden av dessa psykopaters och sjuka brottslingars förehavanden ska skötas av en skum, högerextrem rörelse som QAnon – en rörelse med Donald Trump, en av vår tids största lögnare, som sin frälsare, och vars anhängare har för vana att kasta ur sig anklagelser om pedofili och satanism mot vem som helst, utan minsta bevis – visar bara att man inte har förstått någonting av vad det är som faktiskt pågår här.

QAnon, denna på många sätt märkliga och hemlighetsfulla sekt, ger sig alltså ut för att vara den rörelse som ska fånga in och sätta hela den djupa staten i fängelse. Man hävdar bestämt att man ska rädda världen undan alla de gravt korrumperade makthavare som i dag styr här på vårt klot.

Ingen tycks veta, inte ens QAnons anhängare, vem eller vilka det är som ligger bakom denna rörelse, men det påstås att dess kärna består av väl insatta personer, som alla jobbar inom USA:s underrättelsetjänst och militär. Det är alltså dessa människor som är de verkligt goda, som vi alla kan och bör luta oss emot, och Donald Trump är den givne ledaren för alla dessa hjältemodiga världens räddare. Vi kan ta det lugnt. Allt är på gång, och snart kommer alla de skyldiga att tas omhand och sättas i fängelse. Det räcker att vi ger Donald Trump och hans medarbetare vårt stöd, så kommer allt snart att bli bra.

Jag tror inte att vi behöver mer information än så för att inse att här har vi ännu en komponent i den kompletta galenskap eller totala urspårning som i dag förmörkar hela vår värld.

Konspirationsteorin inleddes med inlägg på internetforumet 4chan av en användare som kallade sig *Q Clearance Patriot*, senare känd som Q, i oktober 2017. Användaren sade sig vara säkerhetsprövad och hade den högsta klassen, Q, hos USA:s energimyndighet, den myndighet som hanterar USA:s kärnvapen och kärnvapenprogram. Användaren postade i forumtråden *Calm before the storm*, som namngivits efter en kommentar av Donald Trump, och lade där ut meddelanden som hen kallade *crumbs* (smulor). Personen hävdade att hen hade som uppgift att informera allmänheten om att Donald Trump arbetar mot och bekämpar en alternativ regering som har styrt USA i decennier.

Meddelandena är väldigt kryptiska och tolkas sedan av en mängd olika användare som därefter sprider sina tolkningar i andra sociala medier. Flera användare har fått för sig att den så kallade stormen egentligen handlar om massarresteringar av personer inom den djupa staten, som deras Donald Trump av gudomliga krafter blivit utsedd att bekämpa. Denna djupa stat påstås alltså bestå av bland annat politiska motståndare till Donald Trump och en mängd kändisar inom underhållningsbranschen. Bevis för dessa påståenden saknas alltjämt, men de riktigt hängivna QAnon-anhängarna hävdar bestämt att de politiker som sitter i ledningen av det globala nätverket av satanister och pedofiler är medlemmar av det Demokratiska partiet. Men vi behöver inte vara oroliga – Donald Trump kommer att fixa allt. Han kommer att se till så att alla dessa hemska brottslingar får sina rättmätiga straff. Han kommer också att sätta punkt för alla krig och skapa fred på jorden. Han kommer att ordna så att USA blir överlägset bäst och starkast på allt, vilket såklart kommer att gynna hela världen.

Ta det bara lugnt och lita på Donald Kristus Trump!

I en tv-sänd utfrågning den 15 oktober 2020 påstod Trump att han inte visste så mycket om QAnon, inte mycket mer än att de var starkt emot pedofili, och att han var enig med dem i detta ställningstagande. Han har också sagt att det verkar som om dessa fina människor tycker om honom, vilket han naturligtvis uppskattar.

QAnon var från början en benämning och hashtag som relaterade

till de inlägg som gjordes av Q, och övergick sedan till att betyda konspirationsteorierna som skapats genom de inläggen.

QAnon-anhängare bär tröjor, plakat och märken med bokstaven Q, och på öppna möten som Trump anordnade under år 2018 började bokstaven Q och sloganer med denna bokstav dyka upp.

Rörelsen nådde snabbt stora framgångar i USA, och den har efter hand spridit sig och blivit allt större även i andra länder, där lättmanipulerade människor dyrkar dess hemliga upphovsmän, vilka man uppfattar som en sorts sanningssägande hjältar, som man tycks vara helt övertygade om kommer att krossa den djupa staten.

Vi har på senare tid kunnat se allt fler människor uppträda med QAnons symboler runt om i världen, bland annat vid ett flertal olika demonstrationer i Europa, som till exempel brexit-demonstrationerna i Storbritannien, och vid åtskilliga tillfällen har individer med utgångspunkt i QAnons teorier genomfört kriminella handlingar både i USA och Europa, såsom hot, kidnappning, misshandel och mord.

Det känns inte särskilt avlägset att tänka sig denna sekteristiska massrörelse som en skapelse av en liten hängiven och fanatisk supporterskara till Donald Trump, en supporterskara som på detta minst sagt originella sätt försöker bana väg för ännu en period med sin älskade hjälte som USA:s president.

Det skulle också kunna vara så att det från början faktiskt bara handlar om att en enda av världens alla vansinniga och skenheliga Trump-anhängare får för sig att blanda några korn av sanning med en dos mytologiska inslag, en portion samhällskritik och en rejäl mängd med rena lögner – ett perfekt hopkok för den på många vis urspårade jordmänniskan – som hen sedan skickar ut i den digitala världen för att, med hjälp av mystiska och ganska kluriga ledtrådar som släpps lite då och då, se hur långt det är möjligt att driva hela denna galenskap.

Jag ska här presentera ytterligare en möjlig teori, nämligen den att QAnon i själva verket är en del av det nätverk som den säger sig bekämpa – den djupa staten.

Det man med QAnon gör är att ställa sig på sanningssökarnas sida och hålla med dem om att vi måste bekämpa och avslöja den djupa staten. Dessa lömska individer, som alltså själva är en del av den verkliga djupa staten, stöttar följaktligen den växande skara som är ute efter att avslöja dem, men leder givetvis in dessa perso-

ner på helt fel spår, genom att svartmåla och peka ut sina motståndare som varande den djupa staten. Man lyckas på så sätt både med att undvika att själva bli granskade och att misstänkliggöra sina motståndare för alla möjliga perversa och djävulska brott.

De mest lättlurade jordmänniskorna, alltså de trofasta och verkligt sanna QAnon-anhängarna, blir på detta vis den äkta djupa statens lojala och väldresserade följare – och de blir därmed också så pass vilseförda att de, i sin orubbliga övertygelse om att de nu är på rätt spår, ger sig på den genuina djupa statens motståndare. De har sålunda förvandlats från äkta sanningssökare till den stora lögnens allra mest fanatiska hantlangare.

Det handlar återigen om en sorts masspsykos, och en stor del av sanningssökarna försvinner djupt in i detta zombieliknande tillstånd, där de sedan sitter ordentligt fast – totalt bortkollrade – vilket de är helt oförmögna att själva inse.

Man får veta att snart kommer det att ske – det datumet kommer vi att kunna bevittna det så efterlängtade, stora avslöjandet, de här dagarna kommer alla brottslingarna att gripas och ställas inför rätta och så vidare och så vidare. Ingenting av detta förverkligas dock. Då får man information om att det hela bara blivit lite uppskjutet. Vad orsakerna till denna fördröjning är får man inte veta, men man kan vara lugn – allt är under kontroll. Så håller det på, och man uppmanas hela tiden till att lita på den gode Donald Trump, de rättrognas nye Messias.

QAnon och andra liknande påhitt, såsom de ”vita hattarna” – som används som referens för att associera till en hemlig myndighet, grupp eller person som arbetar för folket mot de mörka, sataniska krafterna, de ”svarta hattarna” – är alltså i grunden mycket effektiva medel för världens verkliga maktelit att använda sig av när man vill transformera entusiastiska sanningssökare till förvirrade och lättstyrda bundsförvanter. Vi ser hur man genom att släppa så kallade Q-drops, små gåtfulla ledtrådar, styr dessa sina nya allierade precis hur man vill, alltmedan man fortsätter med sitt övriga ohämmade makt- och falskspel.

I detta scenario ser vi således hur den verkliga djupa staten på ett tämligen sofistikerat sätt lyckats leda in stora delar av oppositionen på en försåtlig sidoväg, där dessa blåögda individer, utan att förstå vad som händer, snabbt och effektivt omformas till maktelitens

tjänstvilliga medlöpare – en synnerligen bisarr och kusligt spöklik flock med zombier. Ja, så skulle det faktiskt kunna vara.

Här följer några spännande lästips, som jag tycker passar ganska väl in i detta sammanhang:

- **”Allt är en konspiration”** och **”Konspirationsfeber”**, båda författade av **Kent Werne**.
- **”Sekter, hemliga sällskap och domedagsprofeter”**, skriven av **Clas Svahn**.

Ja, det finns mycket att fundera kring. Det är givetvis väldigt svårt att veta exakt vad som är sanning och vad som är lögn, så länge man inte är utrustad med ett kosmiskt medvetande.

Vi blir numera dagligen översköljda av en gigantisk, mörk och olycksbådande tsunami av lögner, desinformation och propaganda, som några små odiösa mytomaner, narcissister och psykopater roat sig med att frambringa och skicka ut över världen.

Vi ser hur makteliten infiltrerar och på olika sätt försöker förstöra för fredsorganisationer, hur man saboterar demonstrationer mot den korrumperade makten och hur man i övrigt misskrediterar allt som inte gynnar den snabbväxande militära cancersvulst som nu håller på att äta upp vårt samhälle – och man gör det via en stor mängd obehagliga och ytterst giriga lobbyister, högerextrema brottslingar och väldrillade bråkstakar. Dessa makthavare vill ge sken av att ha koll på allt, att de kan göra precis vad de vill, så att vi ska känna att det är meningslöst att göra motstånd. Det är oerhört viktigt att vi inte låter oss bli lurade av detta, för det är långt ifrån sanningen. De har förvisso stora resurser och väl inarbetade metoder för att tysta sina kritiker, där alltifrån censur till mord ingår, men ett ärligt, fredligt och kärleksfullt arbete i sanningens namn – som görs för att skapa ett humant, blomstrande, sunt och jämlikt samhälle, som görs för att avslöja dessa gnidna, självförgudande personer och en gång för alla få bort dem från deras högt uppsatta positioner – kommer till sist, helt säkert, att segra.

Ja, det känns ju tryggt att känna till. Men visst är det en på många sätt sjuk och märklig värld som jordmänniskan har skapat och som man fortsätter att underhålla med den ena vansinnigheten värre än den andra. Nya rekord i ren galenskap sätts i tid och otid.

Viktigt att känna till är emellertid att alla dessa tråkigheter till 100 procent beror på okunskap. Alla krig, alla elakheter och alla övriga galenskaper som förorsakar förödelse och lidanden – ja, i själva verket allt som inte är till välsignelse och i överensstämmelse med kärlekens och livets eviga lagar – bottnar i ren och skär okunskap.

Väldigt mycket sker i dag så snabbt att visdomen, den lilla försynta klokhet som ändå finns där någonstans, ofta helt ignoreras, glöms bort eller till och med göms undan. Det är sålunda vår uppgift – en oändligt viktig sådan – att hitta den, att vårda den och att utveckla den till fulländning.

Vi behöver stanna upp.

Vi behöver inhämta kunskap.

Vi behöver tänka efter.

BÖNENS KRAFT OCH VÅRT VÄLMÅENDE

Vi är uppenbarligen i ett himmelsskriande behov av att utveckla vårt självständiga och logiska tänkande, om vi vill kunna skapa en i sanning lycklig och human framtida tillvaro för oss alla.

Här tycker jag att det är läge att inflika ett mycket tänkvärt citat av **Nelson Mandela**, denne man som under vidriga förhållanden satt fängslad i drygt 27 år och under den tiden tvingades utstå åtskilliga fruktansvärt förnedrande och plågsamma händelser. Trots detta så visade han inga som helst tecken på hämndbegär eller bitterhet när han äntligen blev en fri man igen. Han beskriver det som hände som en utbildning, en utbildning som gick ut på att träna sig i att inte vara ett offer, att inte se sig själv som den motbjudande och mindre värda människa som fångvaktarna försökte få honom att känna sig. Han och hans medfångar tränade sig ofta på att tänka tankar som fick den aktuella situationen och de förtryckande människorna att framstå på ett sätt som förvandlade hela händelsen till något som gav dem ny kraft och fick dem att känna sig lite bättre.

Nelson Mandela har ju hyllats över hela världen för sin långa kamp mot apartheid och sin försonliga inställning gentemot sina tidigare antagonister och förtryckare. Han har berättat om speciellt en tanke som han övade sig på att plocka fram när han blev utsatt för olika sorters kränkande situationer, för att inte fastna i offerrollen:

”Det finns ingen situation som är så hemsk att du inte kan välja att tänka en tanke som gör att du mår något lite bättre.”

Det handlar alltså om att alltid försöka skapa förutsättningar för ett bättre, mer harmoniskt och kärleksfullt liv.

Martinus talade ofta om hur viktigt det är att vi kommer till insikt om livets eviga lagar och att vi i möjligaste mån följer dessa. Vi behöver lära oss att i alla händelser ha allkärleken eller nästakärleken som ledstjärna.

Detta är stort och kan tyckas omöjligt i vissa situationer, men det är det alltså inte. Det är givetvis oerhört svårt, men det fungerar följaktligen, och med ständig träning så blir vi fullärda och genier även inom detta så livsavgörande gebit – alltså i att tänka rätt.

Det är av största vikt att vi inser att vi här faktiskt har ett mirakulöst, helt enastående verktyg, ett redskap som vi kan använda oss

av precis när som helst, inte endast för att skapa vår egen lycka, utan också för att hjälpa och inspirera hela vårt inre universum och vår omvärld.

Försök därför att i varje jobbig situation tänka en tanke som gör att du känner dig åtminstone lite bättre och lite lyckligare.

Om du dessutom, några minuter om dagen, ägnar dig åt att tänka ljusa och kärleksfulla tankar om de personer som du uppfattar som dina fiender, så kommer du till sist att ha skapat ett tankeklimat där all fiendskap är utplånad, dina forna fiender har blivit dina vänner.

Enligt Martinus så är den här typen av träning ytterst effektfull vad beträffar utvecklingen av ditt medvetande – den gör dig till ett alltmer moraliskt, kärleksfullt och logiskt väsen – och bidrar i allra högsta grad till att du slutligen kommer att befinna dig på våglängd med universums eller världsalltets grundton eller själva Gudomens egna tankevibrationer, som är enbart kärlek, vilket är vad som krävs för att du i alla lägen ska kunna agera på ett klokt sätt, helt i linje med livets eviga lagar.

Det är alltså på detta vis som vi snabbast utvecklar vårt kärleksfulla medvetande och därmed också gör oss mottagliga för de absolut högsta kunskaperna. Var och en av oss kommer sannerligen att bli en mästare på att förstå själva livet, oss själva, alla våra medväsen och hela universum – hela Gudomen.

För att få ork och inspiration i tillräcklig dos till detta så oerhört viktiga arbete, men naturligtvis också till mycket annat – ja, faktiskt till allt som livet för med sig – kan vi vända oss till den eviga, outsinliga kraftkällan, det starkaste hjälpmedel som universum har att erbjuda, ett redskap som vi alla har tillgång till, som alltid finns där i vår egen lilla verktygslåda, nämligen bönen. Många tycks i våra dagar ha glömt bort detta lite försynta hjälpmedel, eller så ser man kanske på bönen som något helt meningslöst och naivt – oavsett vilket, så är det beklagligt om man inte använder sig av det här oslagbara verktyget.

Alla har vi ju vissa svårigheter som vi måste gå igenom för att utvecklas, och dessa kan vi inte slippa bara genom att be, men vi kan be om styrka och inspiration, så att vi på bästa sätt kan klara oss igenom dessa svåra prövningar. Ju mer vi tränar på att be, övar oss på att jobba upp kontakten med det gudomliga, desto mer kommer vi att märka hur vi blir stärkta i våra strävanden.

Bönen kan också ge oss kraft att bygga det försvar – detta ord som så många jordmänniskor i dag missförstår och missbrukar å det grövsta – som vi alla kan använda oss av precis när som helst. Det handlar här om ett genuint försvar, ett pacifistiskt försvar som lierar sig med den ultimata sanningen, den enda verkliga kunskapen eller Gudomens medvetande. Här talar vi sålunda om det enda äkta och logiska försvaret, det försvar som bygger på den största visdomen, den eviga allkärleken och den kosmiska sanningen om livet. Tyvärr så finns det många i vår värld som fortfarande inte alls har förstått detta – man ber om Guds beskydd och välsignar krigsmaskiner, samtidigt som man med hjälp av just dessa sataniska mordvapen massakrerar både djur och människor, bombar sönder skolor, sjukhus och bostäder samt förgiftar och ödelägger naturen.

Jag väljer här att åter lämna ordet till Martinus:

Detta är ju uppenbar parodi på sann kristendom – denna ”välsignelse” och dessa ”böner” från män som inte bara är döpta och konfirmerade och därmed officiellt har lovat att tjäna den kristna moraluppfattningen och levnadsarten, utan som även har låtit högtidligt förbereda sig och viga sig till präster i den ”kristna kyrkan”, till tjänare åt en moral som enligt dess upphovsmans eget personliga uttalande endast befaller:

”Stick ditt svärd i skidan, ty alla som taga till svärd skola förgöras genom svärd.”

”Allt vad I viljen att människorna skola göra eder, det skolen I ock göra dem.”

”Om någon slår dig på den högra kinden, så vänd ock den andra till åt honom.”

Att sådana personer högtidligen gjorts till officiella auktoriteter och sakkunniga i en levnadsart vars fundament är principen ”du skall icke dräpa” och vars yttersta konsekvens är uppfyllandet av principen ”att älska sin nästa som sig själv” kan ju blott skapa en förkrympt kristendom och göra dess frukter så sura att de blir föga åtråvärda, för att inte säga giftiga, för den som av hjärtat älskar världsåterlösaren och genom hans – i kulminerande kärlek praktiserade – sanna kristendom och moraluppfattning börjar förnimma den levnadsart som verkligen är ”vägen, sanningen och livet”.
(Den längst levande avguden, kap. 3)

Det här handlar således om ett mycket väsentligt förändringsarbete för hela jordens mänsklighet – ett arbete som bör tas itu med å det snaraste. Vi måste inse att vi alla är en viktig del av Gudomen, och att allas vår uppgift, i kontakt med detta allvetande gudomliga medvetande, är att skapa en fredlig och blomstrande värld, där logiken och den sanna allkärleken härskar.

Vi behöver därför lära oss att kommunicera med Gudomen på ett naturligt sätt, precis som när vi pratar med vår bästa kompis. Gud lyssnar alltid, och ju mer vi tränar oss på att skapa denna kontakt, desto mer kommer vi att lägga märke till att vår nästakärlek tilltar, hur den breder ut sig och sätter sin prägel på allt fler av våra tankar och gärningar samt vilken oerhört positiv inverkan detta har på det egna välmåendet.

Martinus har skrivit boken **”Bönens mysterium”** – en liten pärla som ger oss mycken kunskap om hur vi på bästa sätt kan använda oss av bönen, detta unika och verkningsfulla verktyg.

Vi kan med hjälp av bönens kraft till exempel få styrka att genomlida svåra sjukdomar.

Martinus framhåller att man kan be precis när som helst och var som helst. Det viktigaste är att man koncentrerar sig på Gud. Att bara rabbla en massa ord är inte till någon nytta. Vi måste därtill förstå att vi inte ska rikta blicken mot en man med vitt skägg, en gamling uppe bland molnen. Att hänvända sig till Gud är nämligen att hänvända sig till sina medmänniskor.

Martinus menar att allt som vi gör mot våra medmänniskor, mot djuren och mot växterna är riktat mot Gud. Han konstaterar bland annat följande apropå vår kultur och vår förbindelse med Gud:

De människor som bestämmer om det ska vara krig, har inte någon förbindelse med Gud. Det finns undantag, men det vanliga är att statsöverhuvudena inte har någon tät förbindelse med Gudomen. Därför har kriget blivit det man räknar med ska vara det mest fundamentala, det avgörande. Det är viktigt att man har vapen och blir den starkaste, att man kan försvara sig, binda och tillintetgöra fienden. Det har blivit detta levnadssätt som vi kallar kultur, som vi kallar civilisation. Men det är inte någon kultur, tvärtom är det ju bara en övergång till att existera enligt precis samma princip som djuret.
(Storkursen, st. 388)

Det påstås ju ofta att man ska be i Jesu namn.

Men vad betyder det, egentligen?

Martinus upplyser oss:

Att be i Jesu namn, är att be med samma inställning som han. Det är inte detta att man ska tala om för Gud att man känner Jesus – att be i Jesu namn är att be i Jesu anda. Jesus bad inte om något egoistiskt. Han bad inte om något sådant, han bad om att få styrka att göra Guds vilja. Han bad om att få styrka så att Guds vilja kunde ske. Det är så vi ska vara inställda. Om vi vill ha ut något av bönen, måste vi vara inställda på att det är en kraft, med vars hjälp vi kan bli mer och mer inställda på att göra Guds vilja. Ofta är man kanske inte helt klar över vad man kan be om. Självklart ber vi om det vi önskar, om att det och det skulle vi mycket gärna vilja, men självklart bara om det är Guds vilja. Vi kan be om att bli klara över Guds vilja. Vi bör be om att vi ska kunna göra det riktiga.
(Storkursen, st. 434)

Det är också viktigt att komma ihåg vilket oerhört stort värde som skrattet och glädjen har i våra liv.

Ett gott skratt förlänger livet – så sant!

Humorn har följaktligen stor betydelse för oss – som den livgivande glädjens kraftförmedlare – så att vi orkar vandra vidare på livets så skiftande och omtumlande stig. Att se en komisk film, att lyssna på någon rolig berättelse, att bara ställa sig framför spegeln och le mot sig själv är några små enkla knep som vi kan använda oss av när vi behöver en paus i allt allvar – eller när vi är i behov av att ladda vårt elektriska system med positiv, uppfriskande energi.

Ytterligare en viktig komponent i det komplexa bygget av ett liv i harmoni är såklart rörelse – att träna upp sin kondition, snabbhet, styrka, koordination, balans och smidighet. Försök hitta något som känns stimulerande att hålla på med, något som verkligen tilltalar dig, något som du tycker är roligt.

Det viktigaste är att vi rör oss – hela kroppen mår bra av rörelse.

Det är dessutom på det viset att det faktiskt inte endast handlar om att bygga upp sin fysik – det är tydligt bevisat i många undersökningar att även psyket mår väldigt bra av att vi rör på oss.

Inga mediciner i världen är i närheten av att bidra med så många och så stora positiva effekter på vår hälsa som just fysisk träning.

En promenad ute i vår vackra natur är något av det bästa som finns för vårt välmående.

Givetvis kan det kännas lite motigt i början, om du inte är van vid att träna och röra på dig, men du kommer snart att märka att du har blivit fast i denna mycket goda vana.

Att vara ute i naturen fungerar som något av en mirakelkur – för hälsans, glädjens, livslustens och inspirationens skull, men också för vår förmåga att kunna se sambanden i allt som händer. Frisk luft och rörelse hjälper oss ofta med att komma på nya, sunda och smarta lösningar på olika svårigheter. Dessutom kan de få oss att se på problemen från helt nya perspektiv, vilket gör att vi kanske inte ens upplever problemen som några problem längre.

Att röra på sig har i allt fler studier visat sig vara av stor betydelse också för en god hjärnhälsa. Flertalet kognitiva processer, såsom minne och uppmärksamhet, förbättras. Impulskontrollen blir bättre och risken för depression och ångest minskar. Regelbunden fysisk aktivitet kan även minska risken för att utveckla hjärnsjukdomar.

Jag vill här ta tillfället i akt att rekommendera ett par intressanta och mycket lärorika böcker, som jag tror kan inspirera många till att motionera mera:

- **”Hälsa på recept”**, skriven av **Anders Hansen** och **Carl Johan Sundberg**.
- **”Hjärnstark”**, författad av **Anders Hansen**.

Det är emellertid inte meningen att vi bara ska hasta omkring i ett virrvarr av olika aktiviteter.

Nej, vi behöver såklart kombinera våra aktiva liv med andra inslag, som är nog så viktiga för att vi ska kunna finna och hålla fast vid en god hälsa och den så betydelsefulla livsglädjen.

Något som vi alla behöver ibland, men som många har väldigt svårt att hitta fram till i dagens samhälle, är tystnad, lugn och ro.

Vi behöver träna oss på att vara i nuet och öppna upp våra sinnen för allt det vackra som finns omkring oss.

Vi behöver stillhet och tid för eftertanke.

En lugn stund i naturens kravlösa omgivning ger oss, förutom allt det nyss nämnda, även fantastiska möjligheter att skapa den så välbehövliga sinnesfriden.

En annan synnerligen viktig beståndsdel i våra fysiska liv, som utan tvekan spelar en helt avgörande roll för att vi ska kunna hålla oss friska och så pass alerta att vi i livets alla mångskiftande situationer ska mäkta med att ta högkvalitativa och ansvarsfulla beslut, är sömnen. Det är nämligen under sömnen som kroppen ombesörjer stora delar av sitt så omfattande och livsviktiga läkningsarbete – då får till exempel vårt nervsystem vila och dessutom tid att repareras, efter dagens slitage.

De flesta jordmänniskor behöver mellan sex och åtta timmars sömn för att må bra. Försök att placera fyra av dessa timmar mellan klockan 22.00 och 02.00, emedan just dessa fyra timmar på dygnet, enligt Anthony William, ger den mest effektiva återhämtningen. Han menar att det är under denna tid på dygnet som kroppen gör den största delen av sitt läkningsarbete. Kan du sova under den tiden, så ger du kroppen optimala förutsättningar för en snabb och gynnsam läkning. Även om du är vaken och bara ligger ner, med ögonen stängda, under den här tidsperioden, så hjälper det kroppen att läka. Anthony klargör dessutom att om du av någon anledning inte kan sova på natten, så kan du lägga dig och blunda någon gång mellan klockan 10.00 och 14.00. Detta intervall är dagens motsvarighet till nattens heliga sömnfönster.

Martinus har också åtskillig relevant information att förmedla när det gäller sömnen – varför den är så viktig och vad som faktiskt sker i detta tillstånd. Han ger oss en bild av nervsystemet som ett stort och sofistikerat ledningsnät för själsliga eller andliga krafter, det vill säga tankeenergier. Dessa exklusiva ledningar blir emellertid slitna, mer eller mindre söndertrasade, efter en hel dags upplevelser eller medvetandefunktioner och därigenom alltmer oanvändbara som strömledare eller bärare av medvetandefunktionen – därav det tillstånd som vi kallar sömnighet. Under sömnen förekommer ingen tankefunktion i den fysiska hjärnan och följaktligen inte heller någon strömföring genom de fysiska nerverna. I och med att strömföringen upphör, så avbryts slitaget på hjärna och nerver, varvid läkningen påbörjas. Nerverna repareras, de mikroskopiska risporna och såren försvinner, och inom loppet av några timmar är hela skadan avhjälpt. De andliga krafterna eller energierna leds därpå på nytt in i det fysiska nervsystemet, medvetandefunktionen kommer åter i

gång och på så vis återupptas tankefunktionen – individen vaknar.

Martinus förklarar att det är enbart för att kunna vidmakthålla den fysiska kroppen som de jordiska väsendena måste sova. Vilan kan endast bli fullständig när själva vakenmedvetandets funktioner totalt upphör. Jordmänsklighetens bärande energi för dessa funktioner är den så kallade tyngdenergin eller explosionsenergin, alltså den energi som åstadkommer det största slitaget på nervsystemet. För att skadorna på nervsystemet ska kunna läkas krävs motsvarande mängd sömn.

Efter hand som vi utvecklas och alltmer kommer att begagna oss av högre energier, det vill säga energier som utgör kontraster till tyngdenergin, blir påfrestningarna på nerverna mindre och mindre, vilket innebär att det blir allt mindre att läka, och därför kommer vi helt naturligt också att i motsvarande grad sova mindre. På sikt kommer dagsmedvetandet att nästan upphäva nattmedvetandet, som då blir av en helt latent natur.

Vi går sålunda en, på flera sätt, alltmer vaken tillvaro till mötes, tack och lov.

Martinus skriver en hel del även om sömnen och dess betydelse, exempelvis följande:

Sömnen är det vilotillstånd som den fysiska kroppen försätts i för att det fysiska nervsystemets slitage eller sönderslitning i mikrovärlden (trötttheten) ska kunna läka. Men för att läkningen ska kunna äga rum, så måste ju nervsystemet frigöras från de krafter som är slitagets orsak. Då dessa krafter utlöses av den jordiska människans tankefunktion eller sinnestillstånd i det vakna fysiska dagsmedvetandet, så måste tankefunktionen bringas att upphöra inom detta dagsmedvetande. Det kan endast ske genom att funktionen överförs på en helt annan manifestationskropp än den fysiska, och vi vet ju redan att det levande väsendet har fem manifestationskroppar förutom den fysiska, och att den fysiska är nummer två i raden. För den jordiska människan betyder sömnen alltså en överföring av dagsmedvetandet från kropp nummer två (den fysiska kroppen) till kropp nummer tre (känslokroppen).
(Livets Bog, del 2, st. 343)

ALLT HÄNGER IHOP

Vi ingår alla i en för evigt sammanhängande och samverkande enhet – ett levande system som består av ett oändligt antal odödliga, individuella väsen. Det finns absolut ingenting som befinner sig vid sidan om eller utanför, ej heller något som har funnits före eller som kommer att uppstå efter detta enastående kosmos, helt enkelt därför att just detta briljanta, fullkomliga kosmos, universum eller världsallt innehåller precis allt, är helt utan gränser och saknar både början och slut – dess födelse och död är två omöjligheter – det har sålunda alltid funnits och kommer aldrig någonsin att sluta existera. Varje väsen, utan något som helst undantag, har en naturlig, alldeles självklar, evig tillvaro i detta mirakulösa universum, i denna kärleksfulla Gudom – en Gudom som följaktligen inte befinner sig utanför övriga väsens livsrum, utan som är själva livsrummet, inklusive allt och alla som där existerar. Detta väsen är därmed detsamma som hela vårt eviga, oändliga och fulländade världsallt, universum eller kosmos, där varje skapelse, varje talang, varje rörelse, varje medvetande, varje tanke, varje jag omfattas – ja, där precis allt ingår. Gud är således en fulländad fysisk och andlig enhet, en helt komplett, allvetande och allsmäktig evighetsmaskin, kort sagt allt som någonsin har existerat och någonsin kommer att existera.

Varje levande väsen är en alltigenom unik, synnerligen värdefull och absolut oersättlig komponent – av definitivt högsta dignitet – i detta eviga och oändliga kosmos, i detta livets ständigt pågående skådespel, i detta obegränsade, geniala, alltomfattande och variationsrika universum, i detta tidlösa och odödliga väsen, som av många kallas för Gud. Här gäller livets eviga, logiska och kärleksfulla lagar, där ingenting lämnas åt slumpen, där det för alltid oföränderliga och orörliga, evigt skapande och upplevande jaget är den orsakslösa orsaken bakom allt. I vår fysiska tillvaro får vi även lära oss att det man sår får man också skörda, att allt som vi är upphov till kommer vi någon gång till fullo att få känna effekterna av.

Det är mycket att sätta sig in i och på djupet verkligen förstå, men när man börjar komma underfund med att det faktiskt måste vara så, då inser man också att det är just nästakärleken eller allkärleken som vi måste utveckla fullt ut för att vi alla ska få möjlighet att leva i en fredlig och vacker värld, som är fylld med omtanke och kärlek.

För den som är intresserad av att fördjupa sig i och verkligen förstå hur allt hänger samman, rekommenderar jag Martinus magnifika verk, det **Tredje testamentet**, som jag menar är det obestridligen viktigaste litterära verk som någonsin har skrivits på detta klot.

Jag har ju redan nämnt Martinus vid ett flertal tillfällen i denna skrift, och anledningen till detta är givetvis hans djuplodande och synnerligen klarsynta analyser, dessa redogörelser och klargöranden som är en ovärderlig skatt och av absolut avgörande betydelse för hela jordmänskligheten i dess vidare utveckling.

Dessa analyser är, som ni troligtvis redan har förstått, inga teorier som Martinus satt och tänkte ut själv. Nej, det här handlar om ett absolut vetande, en fullständig insikt i universums eller Gudomens eviga och oändliga struktur. Det handlar om den korrekta andliga vetenskapen, om hur allting är uppbyggt, vad det består av och varför det måste fungera så som det gör.

I det **Tredje testamentet** presenteras logiska förklaringar till allt som är nödvändigt för att ge oss jordmänniskor de bästa förutsättningarna att inse den allra djupaste sanningen om livet och hela universum.

I dessa analyser förklaras inte bara ljuset och allt det som vi strävar efter, utan givetvis också mörkrets berättigande. Det är en omistlig hjälp i varje människas liv att få ta del av alla dessa insiktsfulla och tankeväckande analyser. Ett studium av dessa klarläggan-den utvecklar vår förståelse för allt och alla, och det får oss att se på hela universum, Gud och oss själva ur helt nya perspektiv – som öppnar upp för sunda tankegångar och en livssyn som präglas av den äkta allkärleken och de eviga kosmiska lagarna.

Efter det att Martinus i 30-årsåldern upplevde sin så kallade kosmiska födelse, så uppstod det, enligt honom själv, aldrig en fråga i hans medvetande som han inte omedelbart inom sig fick ett logiskt och sanningsenligt svar på. Det var den evigt sannfärdiga, ordlösa kunskapen som blev tillgänglig för honom – den som ständigt flödar genom universums eller Gudomens högsta medvetande.

Martinus stora uppgift var sedan att transformera ned detta ordlösa vetande till jordmänskligt språk – till en form av information som vi jordmänniskor kan förstå. Det här gigantiska arbetet – alltså att i ord och bilder beskriva kosmiska sanningar för individer som saknar kosmiskt medvetande – ägnade han resten av sitt liv åt.

Detta universella, intuitiva vetande blev således nedtransformerat i en sorts intelligensmateria – en form av förnuftsmässiga analyser i text och symbolbilder – vilket så småningom resulterade i det unika och kunskapsdigra mästerverk som Martinus valde att kalla för det **Tredje testamentet**.

Det känns som en oerhört efterlängtad befrielse att utrustas med dessa klargöranden och på så vis erhålla nya och verkligt effektiva möjligheter att genomlysa och avslöja alla de mörka krafterna – de krafter som så gärna vill lura in oss i sina noggrant konstruerade, vilseledande labyrinter av lögner och propaganda, vilka inte sällan leder vidare in i en grotesk, svårgenomtränglig väv av ett i många fall livsfarligt vansinne, ett vansinne som miljontals jordmänniskor genom historien har fastnat i och aldrig lyckats ta sig ur.

Vi får också lära oss att just den här typen av försåtligt beteende, men även allt annat destruktivt och dåraktigt agerande, egentligen bara handlar om underutvecklade varelsers okunskap om hur livets lagar fungerar – och när vi på djupet förstår att vi alla befinner oss på olika utvecklingssteg, vad detta i själva verket innebär och att alla faktiskt gör så gott de kan, så blir det såklart lättare att inte känna hämndbegär, frustration, hat och så vidare när man drabbas av dessa väsens ofullkomliga handlande.

Målet är ju att i stället koppla upp sig till det eviga sanningsfältet och med dess hjälp göra det absolut bästa, det mest moraliska och därmed också det kärleksfullaste – i varje situation.

För att nå detta fulländade stadium, denna kulmen av visdom, krävs naturligtvis en enorm livserfarenhet, som det tar mycket lång tid att samla på sig – från att göra entré i ett nytt spiralkretslopp som ett mineralväsen till att bli den fullkomliga människan i det riktiga människoriket. Det handlar således om en tidsperiod som rymmer många miljoner år.

Men nu är det ju, glädjande nog, faktiskt så att vi snart är framme, även om det är svårt att tro, när man ser vad som händer i vår värld i dag. Utvecklingen går dock allt snabbare, och som tidigare nämnts så kommer, enligt Martinus, både jordklotet och dess mänsklighet att inom 3 000 år begåvas med kosmiskt medvetande.

Vår intuition, som i dag är tämligen klen, kommer alltså att växa till sig och bli total, och det är då vi får den kosmiska klarsynen – vi blir kosmiskt medvetna, riktiga människor med den fullkomliga mo-

ralen och den hundraprocentiga nästakärleken.

En särdeles viktig förmåga som vi behöver förvärva före denna stora invigning är det självständiga, logiska tänkandet. Var och en av oss måste bli så pass bildad och fri i tanke och handling att hen – oavsett vad resten av mänskligheten tänker, tycker, tror och gör – på egen hand kan skilja på rätt och fel, kan förstå livets eviga lagar och i alla lägen kan, vill och vågar stå upp för och praktisera just dessa kosmiska lagar, den verkliga rättfärdigheten, den renodlade sanningen, den felfria logiken och den totala allkärleken.

Det fungerar väldigt dåligt att bara blint följa flocken, vilket de flesta människor alltjämt gör – ett förfarande som ofta leder till ologiska, ohälsosamma och rent katastrofala resultat.

Martinus har en hel del att säga om jordmänniskans i åtskilliga fall så iögonenfallande ologiska åtgärder och det på många sätt ytterst märkliga flockbeteende som fortfarande är så oerhört dominerande på vårt klot. Han förklarar hur en uppfattning som accepteras av många blir till en kraft, oavsett om den är logisk eller ologisk, om den är verklig eller overklig, om den är sann eller osann. Han menar att en stor majoritet av jordmänniskorna fortfarande är så rotfasta i djurrikets traditioner att de tycker om att gå i flock. De går hellre fel väg tillsammans med flocken, än de går rätt väg ensamma, vilket givetvis resulterar i att de måste dela flockens öde.

Vad som är väldigt viktigt, för att kunna bete sig på ett förnuftigt och kärleksfullt sätt, är att stanna upp, ta sig tid att undersöka huruvida det som påstås är med sanningen överensstämmande och därefter, med hjälp av logik, sin inre moraliska kompass och ett självständigt tänkande komma fram till ett moget ställningstagande. Att därtill inte ge vika för några som helst påtryckningar, utan ha modet att agera i linje med sin genomtänkta ståndpunkt, hur ensam man än blir, är givetvis helt avgörande för var man hamnar.

Martinus påpekar att många jordmänniskor i dag handlar efter påståenden som helt gripits ur luften. Man låter därtill inte sällan snobberi, fåfänga, stolthet, äregirighet, avund, svartsjuka, girighet, hat, egennytta, intolerans, maktbegär och så vidare dirigera sina gärningar, utan att ta någon som helst hänsyn till förnuftet eller logiken. Oftast är det påtryckningar, den allmänna uppfattningen, seder och bruk, moderiktningar och åsikter om vad som passar sig som dikterar individens ageranden mer än hens logiska sinne. Rädslan

för att gå emot en stark opinion och kanske mista ära, position och anseende är hos de allra flesta så stor att man offrar logiken och sanningen. För att inte riskera något ansluter man sig till flocken.

Martinus skriver:

Allmänheten går i flock. Flockens mening är lag. Den är den auktoriserade moralen och rättfärdigheten, helt bortsett från vilken utvecklingsnivå den representerar, helt bortsett från hur ologisk den är. Att gå emot denna mening kräver stort mod, stor klokhet och sinnesnärvaro. Vägen till den verkliga sanningen, rättfärdigheten och kunskapen går alltså genom den allmänna meningens skärseld, dess korsfästelse och förhånande av allt som ej uttalats av den för tillfället offentligt erkända auktoriteten, genom dess ringaktning eller förutfattade mening om allt vars upphov inte bär akademisk stämpel. Dess ironi, misstänksamhet, förtal och förlöjligande är realiteter som varje sanningssökare, varje verklighetsforskare måste övervinna, måste göra sig immun mot, innan han kan börja förstå den verkliga logiken, börja uppleva det verkliga livet. Vägen till den verkliga sanningen, vägen till förståelse av livets verkliga mening har således på förhand av samhället självt gjorts oerhört svår. Höga hinder tornar upp sig för den sökande. Illusionens dimmor vilar över allt och alla på de primitiva tillvaroplanen.
(Logik, kap. 5)

Dessa kloka ord är av synnerligen stor betydelse, alltså ytterst viktiga att förstå och ta till sig, då lögnerna, desinformationen, propagandan och de totala urspårningarna inom de flesta områden i våra dagar ständigt slår nya rekord. De kompletta galenskaper som numera oavbrutet spys ut från Sveriges regering och övriga bisarra makthavare är ju ypperliga exempel på den groteska och extremt förljugna bild av verkligheten som den jordiska överheten – dessa självförgudande, giriga och skamlösa individer – för närvarande på ett så patologiskt nonchalant och hänsynslöst sätt sprider omkring sig. Man handskas med livet, sanningen och rättfärdigheten på det mest hånfulla, vedervärdiga och dåraktiga sätt som tänkas kan.

I detta läge är det i det närmaste oumbärligt att ha ett verk som det **Tredje testamentet** att luta sig mot, även om detta naturligtvis inte i en handvändning kan lösa alla våra problem och genast omskapa oss till riktiga människor.

Att studera denna andliga vetenskap är dock absolut nödvändigt för att vi ska kunna förstå livet, universum och Gudomen. Varje kapitel av detta suveräna verk skänker den äkta sanningssökaren en unik känsla av befrielse, en ytterst hälsosam frigörelse från alla ologiska och vanvettiga påståenden, men även en förståelse för varför just dessa orimligheter existerar. Vi ges här en helgjuten kunskap om sanningen och livet, en visdom som förmedlas utan några som helst bestämda riter, mystiska ceremonier eller något speciellt krav på medlemskap. Det är helt enkelt en grundlig genomgång av hur allt fungerar, vilka vi är, vad vi och övriga universum består av och vem Gud egentligen är.

Vi får alltså här ett fantastiskt redskap som vi fritt kan använda oss av i vår vidare forskning av detta oändliga och eviga världsallt, i vårt sanningssökande i livets alla skeenden.

Denna kosmologi eller grundläggande andliga vetenskap om oss själva, om livet, om universum och om Gud är ännu inte särskilt känd ute i den vida världen – endast en liten skara av jordmänskligheten känner till Martinus och den världsbild som han så briljant har presenterat för oss.

Allt fler börjar emellertid bli mogna för universums högre sanningar, vilket, som jag ser det, självklart kommer att få till följd att dessa individer, i sina vetgiriga strävanden, ganska snart kommer att söka sig till just Martinus kosmologi.

Hela denna världsbild har en logisk, principiell och alltomspännande karaktär, som förfogar över en grundmurad förmåga att förklara alla de fenomen som i dag är inhöljda i en gåtfull dimma eller ses som stora problem. I och med sin så förnuftsgrundade och sammanhängande struktur, där varje analys bottnar i fullkomlig logik, så har detta verk också kapacitet att överbrygga alla de motsättningar som i dag finns mellan den naturvetenskapliga och den humanvetenskapliga synen på jordmänniskan. Vi begåvas här även med mycket användbara analyser av samhällsvetenskapen, varför den ser ut som den gör och hur den kommer att utvecklas. Hela verket omfattar därtill områden som ligger utanför den etablerade vetenskapens ramar. Universums hela konstruktion och dess egenskaper, religionernas uppgifter och ursprung, materiens innersta och djupaste sanning förklaras här på ett okonstlat och trovärdigt sätt. De slöjor av mystik som så länge har omslutit jaget och med-

vetandet skingras härmedelst, och vi begåvas dessutom med djupa insikter om varför vi befinner oss på just det här klotet.

Historiska, nutida och framtida skeenden och beteenden ges i det **Tredje testamentet** en beaktansvärd och välbehövlig redogörelse. Djupgående insikter i jordmänniskans psykiska och sexuella utveckling blir vi också serverade, liksom den så oerhört viktiga lösningen på mörkrets gåta och varför det vi kallar för ondskan spelar en berättigad och faktiskt helt avgörande roll i allas vår utveckling till att bli den fullkomliga människan. Naturligtvis får vi även stifta bekantskap med sanningen bakom det väsen i vars tidlösa och oändliga kropp vi alla har vår eviga tillvaro, det väsen som vi alla är en del av, det obestridligen överlägset mest gåtfulla och mäktiga av alla väsen, det väsen som jordmänniskan har byggt så oerhört många berättelser, myter och religioner kring – nämligen Gud.

Försynen har följaktligen, genom Martinus, skänkt mänskligheten detta, i text och symbolbilder, eminenta verk. Böckerna ger oss ett solitt teoretiskt fundament att utgå ifrån i vår forskning mot det högsta vetandet. Precis som Martinus påpekade, så måste vi alltså själva göra jobbet. Detta verk bygger inte på att man blint ska tro på vad som står skrivet, så som fallet var med de gamla religionerna, vilkas uppgift också förklaras i det **Tredje testamentet**.

Nej, meningen är att vi ska använda dessa analyser till att förstå oss själva och vår omgivning. Det handlar alltså inte om någon dogmatisk religiös tro, där man inte får ifrågasätta eller tvivla på det skrivna ordet. Tvärtom, det är viktigt med en sund skepsis, där man ifrågasätter och prövar analyserna, för att se om de håller för en grundlig granskning.

Enligt Martinus så är detta den slutgiltiga, helt sannfärdiga andliga vetenskapen, den som kommer att guida jordmänniskorna fram till det kosmiska medvetandet. Vi får här således ett genialt och unikt redskap i vårt sanningssökande – ett mästerligt verktyg som kommer att utveckla vårt självständiga tänkande. Det här handlar alltså inte om en ny dogmatisk tro, utan om själva sanningens absoluta analyser – en andlig kraft i form av en ny vetenskap.

Att ta till oss denna gudomliga visdom, att integrera denna efterlängtade klokhet i våra medvetanden, i våra samhällen – ja, i hela vår tillvaro – ger oss just den djupa förståelse som resulterar i en logisk värld i allkärlekens namn.

Martinus förklarar:

Denna vetenskap känns igen därpå att den uteslutande är kärlekens analyser och att dessa analyser, vilka i sig själva endast kan existera som ett universellt försvar för allt och alla, utgör en detaljerad utredning av själva livets mysterium. De visar Gudomens existens och det levande väsendets odödlighet och livets kretslopp – inte som dogmer eller blotta huvudfacit, utan som en så fullkomligt logiskt sammanhängande tankeföljd att det därigenom blir uppenbart för intelligensen, uppenbart för det utvecklade levande väsendets förstånd, att ”allt är mycket gott” och att livet uteslutande är ett utslag av en Gudoms eviga vara i form av kärlek. Vidare måste denna vetenskap visa för intellektualiteten att vartenda levande väsen skall få uppleva detta och att således ingen förtappelse eller utplåning av någon som helst individ existerar. Den måste klargöra att det levande väsendet är en evig son av själva upphovet till denna allomfattande kärlek och gudomliga världsplan.
(Vad är sanning?, kap. 26)

Den som på verkligt allvar sätter sig in i dessa kosmiska analyser, och därmed förstår vad de vill säga, kommer inte att bli besviken, ej heller behöva tvivla på äktheten i dem. Men, som sagt, var och en måste själv ägna tid och intresse åt att fördjupa sig i detta digra verk, om man verkligen vill förstå dess genialitet.

Känner du ingen dragning till dessa visdomsord, så ska du inte tvinga dig till att studera dem. Låt dem då vara till dess att du känner att din lust och inspiration finns där, först då är du mogen att ta till dig och verkligen förstå dessa genomgripande analyser.

Denna kosmologi är alltså den ultimata hjälpen till självhjälp för alla oss jordmänniskor i vår strävan mot det högsta medvetandet.

Martinus tillkännagav år 1975 att hans samlade verk skulle ha namnet **Tredje testamentet**. Han ville med detta understryka att det är en fortsättning på Nya testamentet och hela det arbete som Jesus gjorde. Martinus var dock mycket noggrann med att påpeka att hans verk absolut inte skulle ligga till grund för en religion eller sekt. I stället för suggestion och en dogmatisk tro ligger tyngdpunkten här på intelligensmässiga klarlägganden som består av logiska tankemönster och detaljerade analyser, som kan undersökas av alla som är intresserade av att förstå livets eviga lagar.

Det **Tredje testamentet** är följaktligen detsamma som ”Hjälparen, den helige Ande” – det sanna livets och den äkta visdomens verk.

Jag vill här passa på att rekommendera den mycket intressanta och förträffliga webbplatsen **Tredje Testamentet**, som har adressen **tredjetestamentet.se**.

En annan utmärkt webbplats i detta sammanhang är **Stiftelsen Martinus Kosmologi**, med adressen **martinus.se**, som belyser olika delar av Martinus världsbild. Där hittar du bland annat ett stort antal synnerligen intressanta föredrag, många berikande avsnitt av **Kosmologipodden** och flera lärorika filmer, som exempelvis **”The Life-Changing Cosmology”**.

Martinus höll regelbundet föredrag i Danmark och ibland i Sverige och andra länder. Ett flertal av dessa, samt några frågestunder, spelades in på band och finns i dag att lyssna till på webbplatsen **Martinus Institut**, som du finner på adressen **martinus.dk**. Där kan du även läsa ett stort antal artiklar som Martinus skrivit.

Martinus mottog dessutom en hel del brev från människor som hade ett problem eller en fråga som de gärna ville ha hans svar på. Flera av dessa brev och brev som Martinus själv skrivit kan också studeras på denna digra och stimulerande webbplats.

Martinus Institut i Danmark ger därtill ut tidskriften **Kosmos**, nu fyra gånger per år. Den har sin utgångspunkt i Martinus världsbild och anknyter till nutida frågor. I **Kosmologipodden** ägnar man numera, från och med **Kosmos** nummer 1 år 2022, ett helt avsnitt åt varje nytt nummer av denna högklassiga och bildande tidskrift. Jag rekommenderar både tidskriften och dessa avsnitt å det varmaste.

Martinus förmedlade sitt värdefulla budskap även genom att teckna och måla bilder av de kunskaper som han fick till sig tack vare den intuitionsförmåga som aktiverades genom hans kosmiska invigning, som ägde rum på våren 1921. Precis som var fallet med all den text han skrev, arbetade han noggrant med sina förklarande bilder, som han kom att kalla för symboler. Sammanlagt blev det 100 symboler, som alla, tillsammans med sammanfattande förklaringar, finns att betrakta på **Martinus Institut** (**martinus.dk/sv**). På denna webbplats kan man även ta del av den digitala utgåvan av **Tredje testamentet** – helt gratis.

Om du har frågor, så kan du mejla dessa till **info@varldsbild.se**.

Tredje testamentet omfattar alla Martinus böcker, artiklar, föredrag och brev. Följande böcker, alla utgivna av **Världsbild förlag AB,** finns på svenska:

Livets Bog, del 1–7
Den eviga världsbilden, del 1, 2, 3 & 4, 5, 6
Logik
Bisättning
Den intellektualiserade kristendomen
Storkursen
Artiklar 1930–1945
Artiklar 1945–1972

Bönens mysterium
Den idealiska födan
Genom dödens port
Julevangeliet
Kosmiska glimtar
Kosmiskt medvetande
Kring min missions födelse
Kulturens skapelse
Livets väg
Meditation
Mänskligheten och världsbilden
Mänsklighetens öde
Påsk
Två slags kärlek
Vad är sanning?
Vägen till invigning
Vägen till paradiset
Världsfredens skapelse

Kosmiska lektioner 1
Kosmiska lektioner 2
Kosmiska lektioner 3
Kosmiska lektioner 4

Martinus minnen
Martinus som vi minns honom
Genom döden
Martinus svarar på frågor

Martinus var noga med att framhäva att de förmågor som han via sitt kosmiska medvetande uppnått endast var vad alla människor före honom uppnått och vad alla människor efter honom kommer att uppnå – absolut alla, utan något som helst undantag. Varje väsen kommer sålunda i varje spiralkretslopp att begåvas med kosmiskt medvetande, när tiden är mogen. Detta är en helgjuten konsekvens av Gudomens tre huvudegenskaper – allkärleken, allmakten och allvetandet.

I det **Tredje testamentet** blir vi upplysta och tydligt påminda om att allt hänger ihop på ett naturligt och självklart sätt – att varje väsen, varje handling, varje tanke spelar en betydligt större roll än de flesta av oss har en aning om.

Här kommer jag återigen in på hur beklagligt det är, ur alla möjliga synvinklar, att en så stor del av jordmänskligheten fortfarande beter sig så djävulskt grymt, så sjukligt och groteskt avskyvärt gentemot djuren. Ett så omfattande och horribelt plågeri och dödande måste självfallet lämna fruktansvärda spår på alla plan och dessutom skapa en skrämmande framtid för alla dem som medverkar till detta råa och blodiga förlopp.

Att man inte bryr sig om djuren är ju uppenbart. Det avskyvärda plågeri och slaktande som ständigt pågår runt om i världen, samt den cynism och bisarra arrogans som jordmänniskan i alla dessa infernaliska sammanhang gör sig skyldig till är ju inget annat än ett övertydligt bevis på att man domineras av ett djävulsmedvetande av gigantiska mått, där förståelsen och efterlevnaden av sann nästakärlek eller allkärlek naturligtvis inte är i närheten av att existera. Med en så kallhamrad, vanskapt och djävulsk inställning till en så stor del av sina medväsen är det emellertid inte så konstigt att man bara fortsätter att begå alla de här helt ofattbart respektlösa, sjukt grymma och ociviliserade handlingarna.

Men att varje individ som deltar och på något sätt göder detta så vederstyggliga och hänsynslösa förfarande även skapar ett mycket obehagligt och mörkt öde för sig själv tycks inte så många ha klart för sig.

Vi måste här givetvis ha i åtanke att vi alla är olika och befinner oss på olika nivåer i vår ständigt pågående utveckling.

Vissa av oss inser hur djupt omoraliskt det är att behandla djuren på det sätt som i dag sker i till exempel djurförsök och i de så kalla-

de djurfabrikerna – att alltså av olika anledningar, på de mest djävulska sätt, plåga dessa väsen och till sist döda dem – och väljer därför att bli veganer. Somliga bryr sig inte om djuren, men förstår att de själva kommer att råka illa ut på grund av sitt grymma beteende och slutar därför upp med detta – dessa människor ändrar sålunda sitt leverne mest för att skydda sig själva mot diverse obehagligheter. Det finns även en grupp jordmänniskor som anar och kanske till och med förstår att de själva kommer att drabbas av stora svårigheter genom att på olika vis medverka till djurens lidanden och död, men som likväl fortsätter med detta beteende, helt enkelt på grund av att man inte klarar av att bryta detta skadliga vanemönster. Ytterligare en kategori jordiska människor är den stora grupp som inte verkar förstå någonting av detta, utan bara tycker att det är självklart att de ska kunna göra vad de vill med djuren – de menar att de som är smartast och har makten självklart har rätt att bestämma över alla andra varelser. Att ta hänsyn till världens alla olika djur – att behandla dessa levande varelser med respekt och kärlek, att förstå att även dessa väsen har rätt att leva sina liv och utvecklas här på vår gemensamma planet, att handla moraliskt, att inse att allt det man gör mot sin nästa kommer man själv att få känna på – ja, att över huvud taget fundera kring dessa livets grundläggande och så viktiga frågor tycks för vissa personer vara totalt ointressant. Man har fått för sig att livet och universum endast styrs av en lång rad slumpartade händelser, där det bara gäller att ta för sig och utnyttja sin omgivning så mycket man kan.

Det finns såklart en given förklaring till allt detta, även till det mest urspårade och motsägelsefulla jordmänskliga beteendet. Allt handlar nämligen om förmåga och vilja, om hunger och mättnad, om kunskap och utveckling. De som tycks vara helt okänsliga och varken bry sig om andras lidanden eller ett eventuellt eget dito, har helt enkelt inte lidit tillräckligt – det är nämligen ett faktum att ett visst mått av eget lidande är det enda som kan få ett väsen att bli genuint humant och verkligt kärleksfullt.

Att vi jordmänniskor över huvud taget befinner oss i våra fysiska kroppar här på jorden är ett ovedersägligt bevis på att vi fortfarande har en hel del kvar att lära oss. Vi behöver alla träna oss på att tänka och agera logiskt, att skapa ett tankeklimat som leder till ett liv där vi agerar i den sanna allkärlekens eller nästakärlekens namn.

Det är absolut nödvändigt att var och en av oss förstår hur viktigt det är att älska sin nästa. Detta kräver såklart att vi inser vem vår nästa är, alltså att vi begriper att vår nästa är varje levande väsen i hela vårt oändliga universum.

Ja, här har vi följaktligen en hel del att jobba med.

Det är av största vikt att vi å det snaraste blir på det klara med att även djuren är eviga väsen, precis som vi människor, att de har samma rätt som vi att leva sina liv och utvecklas här på jorden. När vi har förstått detta och lärt oss att behandla alla levande varelser som våra vänner, med kärlek och omtanke, så kan vi också få en värld utan krig, fattigdom, olyckor och sjukdomar – där människor och djur lever tillsammans i en verkligt harmonisk tillvaro.

Det som vi sänder ut till vår omgivning kommer alltid tillbaka till oss själva – detta är en naturlag.

Om vi än en gång fäster vår uppmärksamhet på hur Sveriges nuvarande regering beter sig, så kan vi ju genast konstatera att den är en katastrof för både människorna, djuren och miljön – det verkar inte finnas någon i denna så ansvarslösa och cyniska församling som förstår någonting om hur man bygger ett verkligt humant, kärleksfullt och väl fungerande samhälle. Man tycks inte ha en aning om hur livets och universums eviga lagar fungerar. Att skapa goda förutsättningar för en verkligt omtänksam och respektfull behandling av djuren står inte särskilt högt upp på dessa inkompetenta individers prioriteringslista – nej, sådana tankar finns självfallet inte ens med där – man visar i stället, ideligen, att man tycker att det absolut viktigaste man kan göra är att kasta så mycket som möjligt av de svenska skattebetalarnas pengar i gapet på den hungriga militärmakten och vapenindustrin, bland annat genom att gång på gång skicka stridsvagnar, avancerade vapensystem och ammunition till Ukraina, genom att egensinnigt stå fast vid sin hjärndöda ansökan om medlemskap i Nato, genom att skämma bort och rusta upp det förhatliga svenska militära vidundret samt genom att göra skamliga vapenaffärer och helt sinnesrubbade militära överenskommelser med världens två otvivelaktigt sjukaste, lömskaste och överlägset största terrorstater – USA och Israel. Man drar ner på eller plockar bort i stort sett alla satsningar som behövs för att kunna bygga ett i sanning kärleksfullt samhälle – där jämlikhet, bistånd till världens fattigaste länder, arbete för en hållbar fred, en ren och livgivande

miljö och en sann djurvälfärd ingår – för att i stället bombardera den korrupta vapenindustrin, den helt onödiga och värdelösa militären, de största skattesmitarna och samhällets övriga parasiter med allehanda fördelar.

Man visar således upp en skrämmande kunskapsbrist och en helt och hållet befängd inställning i det mesta man gör – det handlar om urspårningar som är så vanskliga och ologiska att man genast förstår att ett sunt tankeklimat, en sann nästakärlek och en hög moral är egenskaper som i dessa kretsar över huvud taget inte existerar. Hela detta så destruktiva och av noggrant genomarbetade lögner nedsmittade förfarande bidrar givetvis till ett samhälle i förfall.

För närvarande tycks det som om ingen av dem som ingår i den svenska regeringen har vare sig förmåga eller vilja att inse vad alla de mörksens gärningar som man nu ständigt ägnar sig åt faktiskt leder till – att de saboterar hela vårt samhälles fundament. I den här bedrövliga, sjukligt självupptagna församlingen regerar i stället ett exceptionellt högmod och en förödande brist på insikt om hur man bygger ett hållbart, harmoniskt, tryggt, jämlikt och blomstrande samhälle. Man har uppenbarligen inte den minsta aning om hur allt hänger ihop. Logik och medkänsla saknas helt – i stället visar man upp en extraordinär dumhet och ett skandalöst hyckleri.

Vi tvingas sålunda bevittna hur miserabelt denna dårhusmässiga och vilseledda flock, detta kusliga zombiegäng, beter sig – hur man så obesvärat låter sig dirigeras av Vita huset, Pentagon och några av Washingtons absurdaste tankesmedjor.

Vi kunde också se hur Sveriges politiska högdjur tillsammans med sina såta vänner inom den svenska militärmakten vid Folk och Försvars Rikskonferens 2024 gavs de bästa förutsättningarna att sprida både en stinkande militaristisk propaganda och sina bisarra, väl inövade lögner om det världspolitiska läget.

Socialdemokraterna ville imponera lite extra på sina patetiska, stridslystna vapenbröder – denna skumma samling med vämjeliga skadegörare – genom att tillkännage att man kommer att lägga ett förslag till riksdagen som gäller statliga garantier för att Sveriges försvarsindustri ska kunna öka sin produktionskapacitet och faktiskt upprätta direktproduktion av ammunition och vapen till Ukraina.

Detta meddelade Magdalena Andersson och Peter Hultqvist, två av de mest stridslystna och omogna individerna i hela den här så

abnormt militärvänliga och av kompromisslös, huvudlös krigshets dödligt förgiftade sekten – även kallad Sveriges riksdag.

Att Sveriges makthavare numera är både vådligt och pinsamt ologiska och begagnar sig av ett tämligen horribelt tankeklimat i de allra viktigaste frågorna är ställt bortom alla tvivel, vilket ytterligare accentuerades via det nyligen ingångna så kallade DCA-avtalet med USA om militärt samarbete, där man överlämnar 17 av vårt lands militära lekplatser till USA:s mest rökta tokskallar, alltså till världens blodtörstigaste, lögnaktigaste och mest djävulska militärmakt.

Det här är naturligtvis inget mindre än en fullständig katastrof!

Avtalet ger alltså den amerikanska militären rätt och möjlighet att använda totalt 17 svenska baser, anläggningar eller övningsområden över hela Sverige. Försvarsminister Pål Jonson påpekar att detta skickar starka signaler om ett mycket djupt försvarspolitiskt samarbete med USA.

Ja, det är ju svårt att ta miste på, men det avslöjar även att denne Pål Jonson under en längre tid ägnat sig åt så pass målmedveten, manisk och extrem djupdykning i vanvettets enorma ocean att hans redan värdelösa och moraliskt förkastliga omdöme nu bevisligen satt ett nytt, svårslaget bottenrekord.

Det är bland annat avtal av den här sorten och den djupt ologiska ansökan om medlemskap i Nato som visar att de svenska politikerna nu gör precis som de vill, utan att ta någon som helst hänsyn till det som kallas för demokrati. Någon verklig demokrati har vi i och för sig aldrig haft – och vår nuvarande regerings självgodhet och militanta åtgärder visar med all önskvärd tydlighet att den demokrati man vill ha i Sverige ska bestämmas av USA, vilket betyder lydnad.

Vi har heller inget socialdemokratiskt parti längre, som skulle kunna sätta stopp för dessa galenskaper. Nej, däremot kan vi glädja oss åt att ha fått ett nytt, starkt högerparti – Lättmoderaterna – som för närvarande leds av ännu en nonchalant och krigisk liten löjlig soldat – det finns ju många sådana i Sveriges riksdag numera.

Alla dessa högmodiga, lögnaktiga, propagandaspridande och självsvåldiga politiker, militärer och övriga makthavare, som därtill har ett nära och i högsta grad osunt samarbete med den korrupta, lömska och hundraprocentigt destruktiva vapenindustrins usla och samvetslösa företrädare, ser nu till att – genom ett vedervärdigt

egenmäktigt förfarande, som dessutom bara tycks eskalera – helt och hållet sabotera inte bara Sveriges neutralitet och trovärdighet som en demokratisk och fredssträvande nation, utan också vårt lands alla möjligheter att fungera som fredsmäklare. Detta abnorma och farligt underutvecklade beteende ger oss glasklara bevis på det som jag nyss påpekade – att vi inte längre har någon demokrati i det här landet.

Med alla de patologiska lögnare som nu befinner sig i ledande positioner i vårt land, så kan vi förvänta oss precis vilka galenskaper som helst. Faktum är att det i själva verket är just dessa underutvecklade och klumpiga svenska makthavare som för närvarande är det enda verkliga hotet mot Sveriges fred, frihet och demokrati. Det agerande som vi på senare tid har tvingats bevittna är nämligen, utan undantag, hundraprocentigt ologiskt om man vill skapa ett äkta demokratiskt och moraliskt samhälle, där man kan hålla sig neutral, utanför alla konflikter och krig, och leva i harmoni och frihet.

Vi har nu, tack vare dessa räddhågsna, okunniga och lättstyrda element, blivit USA:s och Israels trognaste vapendragare.

Ingen av Sveriges makthavare tycks vara intresserad av att få slut på de konflikter och krig som pågår. Nej, åtskilliga av dessa små kavata svenska politiker, militärer och andra huvudlösa zombier, som hela tiden med vidrig stolthet har underhållit kriget i Ukraina och stöttat Israels utrotningskrig i Gaza, agerar i stället som om man ville skapa de bästa förutsättningarna för ett rent helvete, alltså ett riktigt storskaligt krig – ett tredje världskrig.

Det är ett högst motbjudande och katastrofalt beteende. Genom detta agerande har man redan skapat en stor skamfläck i den svenska historien, en skamfläck som aldrig kan suddas ut och som för närvarande bara växer och dessutom saboterar allt det fina fredsarbete som de sanna humanisterna och pacifisterna dagligen genomför.

Sverige har ganska snabbt förvandlats från en tämligen jämlik, fredsälskande och neutral nation till en mycket obehaglig, i hög grad odemokratisk, våldsbejakande och stridslysten stat – en stat som numera är äckligt tätt ansluten till världens mest djävulska krafter, varför man inom kort självfallet riskerar att finna sig stående mitt i den gravt efterblivna militärens och alla de sinnessjuka krigens helvetesträsk.

Alla dessa fasansfulla exempel – där vi tvingas bevittna hur den ena förnuftsstridiga handlingen efter den andra endast leder till ännu värre idioti, som sedan bara byggs på, till dess att allt mynnar ut i ett skräckinjagande crescendo av lidanden och död – ger oss explicita insikter i hur det absoluta vansinnets krafter verkar. Använder man sig av dessa ondskans och dårskapens verktyg, så får man också själv känna på dess smärtfyllda effekter. Det är ju så det fungerar – man ska inte tro att en sådd av våld och krig bringar en skörd av trygghet och fred. Det är omöjligt. Allt hänger ihop på ett synnerligen logiskt sätt. Våld och krig skapar mer våld och krig, medan ett fredligt och altruistiskt agerande begåvar oss med ett fredligt och altruistiskt samhälle.

Det är således smärtsamt uppenbart att vi här fortfarande har oerhört mycket att lära.

Var och en av oss behöver sannerligen granska sitt beteende noggrant, i lugn och ro. Vi måste lära oss vad vi alla behöver göra för att skapa en värld i harmoni. Vi är onekligen i stort behov av att på djupet begripa hur allt hänger ihop.

Här har vi helt klart ett gigantiskt jobb framför oss, men vi kommer att lyckas – och det **Tredje testamentet** kommer garanterat att ge oss det stöd som vi så väl behöver i detta arbete.

Men hur kan vi veta att det som står där stämmer?

Det kan vi naturligtvis inte – inte ännu – inte på den ofullkomliga utvecklingsnivå som vi jordmänniskor för närvarande befinner oss, med alla de ofullständiga kunskaper som vi än så länge besitter, och som därmed får oss att så ofta agera på ett sätt som leder till problem och stora lidanden. Vi har en bra bit kvar innan vi till fullo har förstått och lärt oss att handla enligt de verkliga och i sanning kärleksfulla kosmiska lagarna. Meningen är att vi i alla skeenden i våra liv, oavsett vad det handlar om, ska kunna använda oss av dessa analyser dels för att få hjälp att förstå vad som sker i och runt omkring oss, dels för att kunna inhämta och använda oss av den kunskap som är nödvändig för en fortsatt utveckling, en moralisk och på alla sätt human utveckling, som till sist tar oss fram till det stadium där vi blir riktiga människor.

En helt och hållet utvecklad moral är av helt avgörande betydelse för att vi på intuitiv väg ska kunna se den äkta kosmiska sanningen i och till fullo förstå den världsbild som presenteras av Martinus.

Det är med andra ord först när vi når fram till vårt eget kosmiska medvetande som vi själva definitivt kan kontrollera sanningen i det som Martinus förmedlar i det **Tredje testamentet**, eftersom det är först då som vi själva upplever universums eviga sanningar, livets fundamentala och obestridliga lagar samt den verkligt logiska och djupaste förklaringen till varför hela universums eller Gudomens grundton är ren kärlek, den äkta allkärleken eller nästakärleken, det som alla de kosmiska analyserna leder fram till och som Martinus bestämt hävdar är det ultimata beviset på den verkliga sanningen – att allt är mycket gott.

Till dess får vi jobba med att utveckla vår humanitet, vår moral och vår nästakärlek och träna oss på att uppfatta och tyda alla de fantastiska mönster, alla dessa livets självklara ledtrådar, som finns inom oss och i vår omgivning.

Vi behöver lära oss att läsa livets bok – vilket vi får en synnerligen kraftfull och solid hjälp med genom den visdom som finns i det **Tredje testamentet**.

Gradvis blir vi allt bättre på att verkligen förstå hur allt hänger ihop, för att till sist nå upp till den kompletta genistatusen. Allt det som finns inom oss och omkring oss fungerar då som ett sanningens uppslagsverk, där vi finner svar på livets alla gåtor, där vi förstår universums lagar, där vi ser hur allt hänger ihop.

Universum eller Gud talar ständigt till oss.

TERRORSTATERNA USA OCH ISRAEL

Om vi nu går vidare och tittar på hur vår planet ser ut i dag, så kan vi ganska snart konstatera att vi befinner oss på ett klot med enorma resurser. Lägg därtill den tämligen höga teknologiska nivå vi har jobbat oss upp till, så blir det tydligt att vi alla skulle kunna leva i överflöd – varje människa skulle kunna leva som miljonär och ha tillgång till alla bekvämligheter.

Detta är ingen falsk, påhittad framtidsvision, utan en absolut och självklar sanning som gäller just nu – denna dag.

Men vad är det då som gör att vi alla inte har det så fantastiskt bra och kan leva ett behagligt liv?

Orsaken är till stor del girighetens och egoismens utbredning.

Det här beror i sin tur på jordmänniskans nuvarande genomsnittliga utvecklingsnivå. Man tänker mest på sig själv – man armbågar sig fram i alla möjliga sammanhang – och man tar hellre än man ger. Var och en står sig själv närmast, och man är inte kapabel att inse vad detta handlande slutligen mynnar ut i.

Den som har pengar har också makt – ju mer pengar, desto mer makt. Detta har väl aldrig varit tydligare än det är just i dagens samhälle, där Internationella valutafonden (IMF) och Världsbanken är två internationella organ i nära samarbete, som sägs verka för en stabil världsekonomi, ökad världshandel och ekonomisk tillväxt i världens länder. Det som faktiskt sker, som de flesta av oss troligen inte har kunnat undgå att lägga märke till, och som de två nyss nämnda organisationerna naturligtvis har en stor del i, är att de rika blir allt rikare och alltmer maktfullkomliga. Dessa individer – dessa mångmiljardärer – kan därmed också bestämma över och på alla möjliga sätt utnyttja jordklotets övriga invånare, vilket man mer än gärna gör, och detta sker inte sällan på ett sanslöst inhumant sätt. Med en välplanerad och totalt skrupelfri assistans av korrumperade och lättstyrda organisationer, regeringar, affärsmän, företagsledare, advokater, journalister och militärer lägger man hela världen under sig. Människor, djur och miljö utnyttjas, misshandlas och vilseleds å det grövsta, alltmedan makteliten glufsar i sig allt av värde, allt utom lite överblivna småsmulor, som man motvilligt, med tårar i ögonen, släpper ifrån sig – men endast för att hålla sina slavar levande.

Vi ser också hur missunnsamt och brutalt världens ekonomiska

och militära stormakter beter sig gentemot sin omgivning. Ett av många skandalösa exempel, som nu pågått i flera år, är Israels och USA:s mördande, manipulerande och plundrande i Syrien. Man säger att man bekämpar den Islamiska staten (IS), men det man i själva verket gör är att stötta just den här organisationen, bara för att hålla i gång inbördeskriget. USA utnyttjar denna situation på så sätt att man ockuperar en del av Syrien, naturligtvis den del som är den tveklöst resursrikaste i landet. Här roffar man åt sig framför allt olja och jordbruksprodukter. Man tjänar enorma pengar på detta, alltmedan stora delar av Syriens befolkning svälter.

Många av dem som följer med i det vanliga nyhetsflödet ser på USA som världens stora hjälte, det fantastiska land som oavbrutet och med stort tålamod bekämpar terrorismen – men i verkligheten är det alltså tvärtom. Man hävdar dock med bestämdhet att man är världens bästa och mest framgångsrika terrorbekämpare, vilket blir tämligen märkligt, för det är ju hur uppenbart som helst att just USA är världens största och den mest djävulska terrorstat som någonsin har existerat på detta jordklot, alltså det land som utfört allra flest massiva, bloddrypande och förödande terrordåd.

USA är alltså världens dominerande terrorstat, samtidigt som man säger sig vara den största terrorbekämparen.

Bekämpar man sig själv då, eller …?

Hur går det ihop?

Ja, det kan ju onekligen tyckas egendomligt och motsägelsefullt.

Men om jag dessutom avslöjar att USA:s makthavare är de största och mäktigaste mytomanerna, psykopaterna, narcissisterna och överlägset grövsta lögnspridarna i världshistorien, så förstår nog de flesta hur det ligger till.

Vi vet att USA är den girigaste, mest självgoda och krigiska staten i hela världen. Moral, humanism, ansvar, respekt och pålitlighet är ord som denna nations makthavare inte känner till. Ett i högsta grad primitivt, extremt girigt och självförgudande förfarande är det enda man kan vänta sig av dessa individer. Man ljuger och manipulerar, dikterar och hotar, fördärvar och mördar med stor entusiasm. Man skövlar och förgiftar odlingar och annan växtlighet, man bombar sönder skolor, sjukhus, bostäder och övriga byggnader, man ägnar sig åt massmord på människor och djur, man plundrar och berikar sig på alla sätt. Dessa människor är uppenbart övertygade om att

man är starkare, viktigare och värdefullare än alla övriga världsmedborgare, vilket leder till att man tycker sig ha rätt att förstöra allt och döda alla som inte stämmer riktigt överens med eller passar in i den världsbild som man själv har.

Israel agerar naturligtvis på liknande vis, som den effektiva och väldrillade terror-, förgörelse- och slaktarnation man är. Den här fundamentalistiska och rasistiska ockupationsmaktens ledare har fått för sig att man kan göra precis vad man vill, utan några som helst påföljder, eftersom man är helt övertygade om att man är Guds utvalda folk – och därmed följaktligen har den av Gud givna rätten att, utan hänsyn till vad andra tycker och tänker, styra och bestämma efter eget behag, oavsett vad detta innebär. Man menar således på fullt allvar att den israeliska statens sanna medborgare, givetvis endast de som bevisligen är riktiga judar, är överlägsna alla andra människor och därmed tveklöst värda så oerhört mycket mer än hela den övriga jordmänskligheten. Man slaktar och rövar som hungriga monster. Man intar och ockuperar mark som man har fått för sig att man av Gud har blivit lovade – och som man därför anser sig ha odiskutabla och fullkomliga rättigheter att förfoga över.

Hela detta självsvåldiga och extremt brottsliga förfarande är förstås, i just de här fallen, enligt dessa gangsters egna värderingar och syn på livet, absolut regelrätt – israelerna är ju Guds utvalda folk, det folk som ska styra hela världen, och måste av den anledningen också självklart få använda sig av de tillvägagångssätt som de anser vara lämpligast.

Israel ockuperar till exempel fortfarande Golanhöjderna och östra Jerusalem, vilket man gjort i mer än 55 år. I slutet av det så kallade sexdagarskriget år 1967 tog Israel kontroll över de här områdena och drev flertalet av dessas arabiska invånare på flykt. Därefter har man alltså ockuperat dessa områden, och år 2019 fastslog USA:s dåvarande president Donald Trump att Golanhöjderna tillhör Israel. Detta beslut fattades trots att FN:s säkerhetsråd år 1981 konstaterat att detta handlade om en illegal annektering från Israels sida. Golanhöjderna tillhör Syrien och måste därför såklart återlämnas, detta har FN:s säkerhetsråd beslutat. Inget av världens övriga länder har följt USA:s exempel och erkänt Golanhöjderna som israeliska – Turkiet, Iran och Ryssland har tvärtom fördömt just det här beskedet från Trump. Detta bryr sig givetvis inte Donald Trump och

USA:s övriga maktelit om, man marscherar i stället högfärdigt vidare på den av horribla lögner, helvetiska krig och allt annat elände noggrant konstruerade, enkelriktade led som USA, Storbritannien och dessa båda nationers käraste vapenbroder Israel ofta och helst använder sig av i alla möjliga sammanhang. Donald Trump erkände dessutom år 2017 den omtvistade staden Jerusalem som Israels huvudstad, dit USA året därpå flyttade sin ambassad från Tel Aviv. Donald Trump tycks sålunda inte endast ha ambitioner att skriva in sig i den amerikanska och världspolitiska historien, utan även i den israeliska – och varför inte i den bibliska. Med hjälp av sina allra mest inflytelserika och korrumperade vänner i den högsta israeliska maktsfären skulle han nog kunna pressa in sig mellan Bibelns pärmar i någon framtida, moderniserad upplaga av detta verk, kanske via ett helt nyskrivet tillägg till Gamla testamentet – ”Trumps bok”!

Vi kan också se hur Frankrike fortfarande styr och ställer lite som man vill i 14 av sina gamla kolonier i Afrika, framför allt via ett hänsynslöst plundrande av dessa länders naturtillgångar och ett korrupt banksystem, som gör de här afrikanska staterna helt beroende av den franska centralbanken. Allt fler av dessa förtryckta länder tycks emellertid nu ha fått nog av Frankrikes illistiga och skurkaktiga översittarfasoner. Niger, som är en av världens absolut fattigaste stater, men som har stora och värdefulla naturresurser, är en av de nationer som nu gör uppror mot Frankrikes vämjeliga snyltande och i övrigt avskyvärda fasoner. Denna europeiska stormakt tycker sig uppenbarligen ha rätt att även i våra dagar härska över sina gamla kolonier och till exempel efter eget behag roffa åt sig olja, uran och guld från ett av världens fattigaste länder.

Imperialismen frodas således fortfarande.

De fattiga länderna leds ofta av korrumperade regimer, köpta och styrda av västvärldens lömskaste och mäktigaste stater. USA:s maffiaregim eller gangstergäng dirigerar och dominerar, precis som vanligt, världens grövsta och mest omfattande kriminalitet och intar därmed självklart, med en förkrossande överlägsenhet, den föga avundsvärda förstaplatsen i den globala och kraftigt blodbestänkta rofferi- och mördarligan. Storbritannien och Frankrike är två andra tydliga exempel på giriga, brutala och perfida förbrytarnationer, som härjar fritt, likt omättliga monster, bland världens fattiga länder.

Västvärlden skor sig följaktligen på de här fattiga staternas högklassiga naturresurser, som ofta är kolossala, men eftersom denna plundring ständigt äger rum och dessa fattiga nationer i stället för att själva kunna dra nytta av sina resurser blir bestulna på dem och därför ofta intvingade i skuldfällor med höga räntor – allt detta naturligtvis arrangerat av de rika västländerna – så har de här fattiga länderna det självfallet fortsatt väldigt besvärligt. Så länge det här illistiga gangsterförfarandet från västvärldens giriga stater tillåts fortgå, så är det ju i stort sett omöjligt för världens fattiga människor att ta sig ur fattigdomen.

Egoismen och girigheten tar sig således uttryck på många olika sätt, och de som har makten tycks ha utvecklat enorma talanger när det gäller att hitta nya metoder för att berika sig, inte minst på andras bekostnad.

Det är den världen vi har i dag.

För närvarande kan vi till exempel konstatera vilka talanger Israel valt att använda sig av när man nu visar upp sitt barbariska svar på den attack som man den 7 oktober 2023 utsattes för av den palestinska sunnimuslimska organisationen Hamas.

Hamas är ett arabiskt ord som betyder entusiasm eller kämpaglöd och dessutom en akronym – initialförkortning som består av initialerna från flera ord – för ett arabiskt uttryck som översatt till svenska blir ungefär ”Den islamiska motståndsrörelsen”.

Israels diskriminering av de omkring 2,3 miljoner palestinier som bor i Gaza, som är en yta på cirka 37 kvadratkilometer, har under flera decennier utförts genom bland annat fördrivning, förtryck av oliktänkande och varierande former av våld. Alla dessa grymma metoder är komponenter i ett system som utformats för att gynna israeliska judar på bekostnad av palestinier.

Fattar inte israelerna vad som händer med människor som lever under sådana förhållanden – människor som hela tiden förtrycks, hånas, bespottas, torteras, mördas och utsätts för alla möjliga sjuka experiment?

Jo, visst begriper man det. Meningen har naturligtvis hela tiden varit att provocera fram en palestinsk attack, lik den som Hamas nyligen genomförde, så att Israels brutala, USA-stödda militär sedan skulle kunna utföra den massaker vi nu ser, med motiveringen att den utgör ett absolut nödvändigt och på alla vis legitimt självförsvar.

Med en gigantisk och blodtörstig entusiasm verkställer man nu samma typ av förintelseaktion gentemot palestinierna som man gjorde år 1948, när staten Israel framtvingades. Äntligen har man lyckats framkalla den perfekta förevändningen för att på riktigt allvar kunna ta itu med det uppdrag som man så länge har förberett sig för och som man nu, en gång för alla, bara måste slutföra. Enligt sin abnorma och bloddränkta trosuppfattning har man ju här förärats en gyllene chans att slutgiltigt förinta den palestinska befolkningen.

Dessa sionistiska sektmedlemmar – dessa extremt nationalistiska, våldsamma och av största möjliga högmod helt förblindade individer – är bevisligen dessutom drabbade av en förödande, livsfarlig sinnesförvirring och gravt patologisk självrättfärdighet i frambringandet av sin anmärkningsvärt groteska, extremt skadliga och makabra bild av Gud. Man har här således i sin inskränkta insikt om vem Gudomen verkligen är helt enkelt plockat ner detta allsmäktiga, allvetande och oändligt kärleksfulla väsen till just den inhumana och primitiva nivå som man själva befinner sig på, alltså förvandlat den enda sanna Gudomen till en hämndens, mördandets och det fullt utvecklade djävulsmedvetandets krigsgud.

När vi betraktar Israels militära ageranden, lyssnar till de israeliska politikernas och militärernas uttalanden och väger in de fanatiska sionisternas cyniska och hatiska utspel gentemot palestinierna, så blir det ju ganska enkelt att genomskåda målsättningen med detta militära uppdrag, hela denna djävulska massaker, och dra tydliga paralleller till Tysklands judeförintelse och USA:s åtskilliga, totalt vansinniga och bestialiska förintelsekrig genom historien.

Vid närmare granskning av attacken från Hamas, så synes det vara mycket möjligt att denna gisslantagning i själva verket underlättades en hel del av Israels militär, endast för att skapa en ursäkt för den förintelse som nu äger rum. I den urskillningslösa korseld som följde på Hamas gisslantagning bör vi känna till att ett tämligen stort antal israeler dödades av den vilt skjutande israeliska militären. Därefter lade man såklart all skuld på Hamas för att få västvärldens stater på sin sida, vilket man till stora delar, speciellt bland dessa länders krigshetsare, vapentillverkare, evangelikala anhängare och korrumperade makthavare, lyckats väldigt bra med.

Ett ur svensk synvinkel ytterst generande faktum – till alla dem som vi redan tvingats konstatera under de senaste åren – är att

Sveriges regering, i samarbete med både Sverigedemokraterna och Socialdemokraterna, mitt i sitt alltmer kraftfulla militära och övriga stöd till Ukrainas högerextrema, fascistiska och sjukligt korrupta ledare, väljer att på flera sätt stötta ännu en ultranationalistisk, högerradikal och genomkorrumperad regim, denna gång i Israel.

Den här förtryckarregimen har länge utövat en oavbruten terror och en synnerligen avskyvärd apartheidpolitik gentemot palestinierna – och därtill ockuperat områden på ett i högsta grad illegalt sätt.

Det lilla USA-fjäskande och alltmer vämjeliga Sverige väljer således att ignorera dessa rättsvidriga processer och därtill, som den äckligt vulgära och högerextrema, militaristiska stat man på kort tid blivit, att på olika sätt stötta den här ultranationalistiska regeringen, en sjukt brutal maffiaregim som under 75 års tid har utövat sin utstuderade gangsterpolitik, där ständigt återkommande och självklara inslag har varit att marginalisera palestinierna och att utsätta dem för allehanda vederstyggliga experiment och övergrepp.

Värd att uppmärksamma i detta sammanhang är den politiska chefredaktören på Svenska Dagbladet, Tove Lifvendahl, som utan att tveka hävdar att Israel är Mellanösterns enda demokrati. Detta mycket märkliga påstående gör henne dock långt ifrån unik. Hon har snarare ett otal meningsfränder i denna fråga, som exempelvis följande, i det närmaste oslagbara, triss i generande oupplysta, nonchalanta och ociviliserade USA- och Israeldyrkande damer – Ebba Busch, Sara Skyttedal och Alice Teodorescu Måwe.

Man måste emellertid medge att för att lyckas med detta konststycke, alltså att helt uppriktigt kalla en av världens värsta terrorstater, som dessutom är en uppenbar apartheidstat, för demokrati, krävs något utöver det vanliga – det handlar utan tvekan om en bedrift som går bortom allt förnuft. Självfallet så kan kommentarer som denna ha många olika orsaker, men tydligt är ju att ordet demokrati här har missbrukats å det grövsta.

Att man ser på Israel som en demokratisk stat bevisar tydligt hur okunnig och fullkomligt förvriden syn man har på begreppet demokrati och dess verkliga betydelse. Hela Sveriges regering hävdar ju faktiskt med emfas att Israel är en demokrati, vilket inte kan ses som något annat än fruktansvärt pinsamt och obegåvat.

Det trångsynta och i många frågor sorgligt inkompetenta partiet Kristdemokraterna är ju ett av de mest förljugna regeringspartier

som Sverige någonsin haft. Man visar gång på gång att man är ett fanatiskt Israel- och USA-hyllande parti – oavsett vad dessa stater tar sig för – vilket givetvis tyder på en omdömeslöshet som är skrämmande. Ett vämjeligare fjäskande för dessa krigiska och sjukligt militanta terrorstater är troligtvis mycket svårt att finna någon annanstans i världen. Detta helt och hållet skrupelfria parti säger sig alltså stå för demokrati byggd på kristen människosyn och värdegrund, vilket givetvis är både upprörande och skrattretande – det är dessutom en grov förolämpning mot den äkta demokratin och den sanna kristendomen. Att man därtill har mage att bära namnet Kristdemokraterna tyder på en förvrängd självbild eller någon form av patologisk hybris. Att hyckleriet är den självklara huvudrollsinnehavaren inom detta självförhärligande parti går väl knappast att ta miste på. Det är såklart fullkomligt omöjligt att hysa någon som helst tilltro till ett så vanvördigt och på alla tänkbara sätt skenheligt parti.

För att återgå till påståendet om Israel som Mellanösterns enda demokrati, så måste ju den som har ögon att se med och öron att höra med fatta att detta är en himmelsskriande lögn.

Det finns inget land i Mellanöstern, ej heller i resten av världen, som i nuläget kan kallas för en verklig demokrati, allra minst Israel. Denna nation är en fanatisk, religiös sekt, vars mest dogmatiska medlemmar består av självförgudande, militanta och föraktfulla översittare, som läser judendomens heliga skrift, betitlad Tanakh (som till stora delar har samma innehåll som Gamla testamentet i den kristna Bibeln), som om den världsbild och de beskrivningar av Gud och Guds handlingar som där presenteras vore lika med den definitiva sanningen, som absolut inte får ifrågasättas. Dessa självsäkra och högmodiga individer är sålunda fundamentalister av den värsta och allra farligaste sorten, som har fått för sig att de är Guds utvalda folk, Guds favoriter, och därmed självklart så oerhört mycket mer värda än alla andra levande varelser på detta klot.

Kusligt explicita exempel på denna vanföreställning har vi genom åren, ända från staten Israels bildande till dags dato, vid oräkneliga tillfällen kunnat notera via denna krigiska nations översittarfasoner och dess makthavares chockerande uttalanden – och det finns överväldigande bevis på att stora delar av den sionistiska rörelsen fortfarande i hög grad lever i denna groteska villfarelse.

Att Israel i våra dagar är mycket långt ifrån att vara en demokrati klargörs ideligen i åtskilliga sammanhang, bland annat av landets nuvarande premiärminister Benjamin Netanyahu – inte minst vid de otaliga gånger som denne rabiate vettvilling och massmördare valt att uttala sig om palestinierna.

Vid ett tillfälle år 2019 förklarade Netanyahu bestämt följande:

”Israel är inte en stat för alla dess invånare. Enligt den lag som vi nyligen godkänt, så är Israel en nationalstat för det judiska folket – och endast för dem.”

Den lag som han här talar om åsidosatte sålunda rättigheter för alla de i Israel boende palestinierna, som vid denna tidpunkt utgjorde drygt 15 procent av landets befolkning, och befäste därmed de här människornas status som andra klassens medborgare.

Netanyahu menar följaktligen att de enda riktigt sanna och värdiga israeliska medborgarna är de som är judar.

Som jag tror att de flesta känner till, så innebär en sann demokrati att alla människor är lika mycket värda, har samma rättigheter och behandlas lika inför lagen. Rösträtten är såklart också av central betydelse, liksom rätten att uttrycka och sprida sina åsikter, tankar, idéer och känslor.

Ett annat skandalöst uttalande gjordes år 2014 av den dåvarande vice talmannen i Knesset (Israels parlament, landets högsta lagstiftande organ), Moshe Feiglin, i vilket han på ett synnerligen primitivt och ondskefullt sätt uppmanade den israeliska militären att ta hela Gazaremsan i besittning och att mörda och fördriva alla som inte var judar:

”Hela Gazaremsan ska erövras och för evigt bli en del av Israel, endast befolkad av israeler. Israel måste attackera Gaza ännu mer skoningslöst, utvisa befolkningen och åter bosätta territoriet med judar. Våra soldater är de enda oskyldiga i Gaza. Ett hårstrå på en israelisk soldats huvud är värt mer än hela Gazas befolkning!”

Om du väljer att läsa boken **”Tio myter om Israel”**, skriven av **Ilan Pappe**, så får du veta en hel del om hur det verkligen ligger till i den långa och våldsamma konflikten mellan Israel och Palestina.

Ilan presenterar sin bok så här:

”Den sionistiska framställningen av hur det omtvistade landet en gång blev staten Israel baseras på en samling myter som på ett raf-

finerat sätt ifrågasätter palestiniernas moraliska rätt till området. Gängse medier och politiska eliter i väst accepterar ofta dessa myter som odisputabla sanningar och som ett berättigande av israeliska handlingar. Den tysta acceptansen av dessa myter kan ofta förklara västmakternas ovilja att ingripa med kraft i en konflikt som har pågått ända sedan den israeliska statens tillkomst. Den här boken utmanar dessa myter, som vanligen framstår som odiskutabla sanningar i den offentliga debatten. Det rör sig, enligt min uppfattning, om förvrängningar och lögner som kan och måste tillbakavisas genom ett noggrant studium av de historiska vittnesbörden. Bokens tema är att ställa populära föreställningar och historiska realiteter mot varandra. I varje kapitel kommer svagheterna i gängse uppfattningar att avslöjas, när dessa kontrasteras mot historieforskningens nuvarande ståndpunkt."

Den brittiske, oberoende journalisten **Jonathan Cook** är en av de få som vi med rätta kan kalla för Mellanösterns sanningssägare. Läs gärna hans avslöjande artiklar, av vilka ett flertal finns på internet i debatt- och nyhetstidningen **Global Politics**, och hans tankeväckande böcker **"Blood and religion"**, **"Israel and the clash of civilisations"** och **"Disappearing Palestine"**. År 2011 tilldelades han *Martha Gellhorn Special Prize for Journalism*. Juryn motiverade sitt beslut på följande vis:

"Jonathan Cooks arbete om Palestina och Israel, särskilt hans avkodning av officiell propaganda och hans enastående analys av händelser som ofta fördunklas i mainstream, har gjort honom till en av de pålitliga sanningssägarna i Mellanöstern."

I den spännande och gripande boken **"Svart skimmer"**, skriven av **Nada Alami**, får du ett chockerande bevis på att det som Israel utsatte palestinierna för år 1948, liksom det vi i dag ser Israel genomföra i Gaza, var en fruktansvärd massaker eller förintelse.

Clare Daly – av många ansedd som Europaparlamentets tuffaste politiker – är en irländsk kvinna som är väl värd att lyssna på i flera olika sammanhang. Hon är, till skillnad från de flesta andra i denna förljugna församling, inte rädd för att stå upp emot den i detta parlament ständigt USA-dikterade politiken, som med motbjudande stolthet drivs på av Europas mäktigaste kvinna, EU-kommissionens

ordförande Ursula von der Leyen, och hennes närmaste medarbetare. Clare visar ideligen prov på en befriande klarsynthet, en hög moral och ett civilkurage som jag innerligt önskar att alla de övriga Europaparlamentarikerna inom en snar framtid kommer att ha både vilja och förmåga att efterlikna. Hennes ageranden och ställningstaganden i en rad oerhört viktiga frågor visar att detta är en människa som har förstått väldigt mycket av vad som behöver göras för att skapa ett humant samhälle. Det finns åtskilliga särdeles intressanta tal av och intervjuer med denna kunniga kvinna på internet. Hon förmedlar dessutom – tillsammans med **Mick Wallace**, som också är en frispråkig och orädd irländsk Europaparlamentariker – viktig kunskap inom ett flertal olika ämnen i en spännande och lärorik podcast, som har fått det underfundiga namnet **I4C Trouble with Daly and Wallace**.

Jag rekommenderar alla – inte minst er som är trötta på många av de andra Europaparlamentarikernas inte sällan högkvalitativa skitsnack, alltmer högervridna politik och obehagligt högljudda vapenskrammel – att lyssna på vad dessa båda modiga, empatiska och intelligenta personer har att säga.

Oroligheter, konflikter och krig eskalerar nu, i början av år 2024, runt om i världen. Blodiga och alltmer vedervärdiga ageranden, rent djävulska och totalt sinnesrubbade våldsdåd påhejas numera av allt fler stridslystna tokskallar, av vilka skrämmande många faktiskt är ledamöter i Sveriges riksdag. Det är till yttermera visso ett högst beklagligt men välkänt faktum att Sverige för närvarande har en av världens mest krigshetsande regimer, som i nära samarbete med några av sina bästa kompisar – ett gäng bombade och panikslagna militärer – med stort allvar och ett ruggigt provocerande beteende varnar för krig. Man menar att det är av största vikt att varje svensk medborgare förbereder sig på ett krig här i Sverige.

Men vänta här nu – vad är det man säger, egentligen?

Ja, vad är det som håller på att hända här i vårt en gång så neutrala och fredliga land, där en liten, svag nyans av demokrati hade börjat skönjas?

Utan några större svårigheter kan vi konstatera att ett synnerligen odemokratiskt och självbeundrande gäng regeringsmedlemmar tillsammans med gräddan av Sveriges mest patetiska och huvudlösa

militärer för närvarande ägnar sig åt ett genomgripande sabotage gentemot hela den svenska fredsrörelsen och en fullständigt förödande underminering av hela vårt samhälle – ja, hela vår trygghet och tillvaro – bara för att imponera på och fullt ut lyda USA. Man anstränger sig till bristningsgränsen för att visa att Sverige kommer att bli en fantastisk, i det närmaste oumbärlig tillgång för Nato. Detta korrupta svenska gangstergäng trycker ur sig chockerande aggressiva och allvarligt sinnesförvirrade budskap, det ena värre än det andra – och man gör det på löpande band. Man visar konstant prov på den långt gångna megalomani som man är så hårt drabbade av och den nyfascism som man otvivelaktigt högeligen dyrkar och gör allt för att integrera i vårt svenska samhälle.

En större dårskap har vi inte kunnat se i detta land sedan början av 1800-talet, alltså då Sverige fortfarande var en brutal och underutvecklad krigarnation.

Dessa idioter talar nu alltså ideligen om ett krig i Sverige – som om det skulle vara en överhängande fara.

Det man däremot inte talar om är att den enda möjliga orsaken till att Sverige återigen skulle kunna bli en krigsskådeplats är dessa träskallars egna stridslystna ageranden och vansinniga beslut.

Det är ju faktiskt så att Sverige, just tack vare beslut som tagits av dessa psykfall, redan nu deltar i ett flertal krig och konflikter runt om i världen, dels via de svenska ytterst pinsamma vapenleveranserna till det genomkorrumperade landet Ukraina och den övriga svenska i högsta grad omoraliska och bedrövliga vapenexporten, dels via alla de svenska stridslystna, korkade soldater som gärna ger sig i väg för att kriga i andra länder, i insatser som leds av framför allt USA, EU och Nato.

Nu skrämmer man dessutom upp och lurar okunniga och omogna svenska ungdomar till att göra något av det mest vansinniga som en människa kan göra, nämligen värnplikten. Det här illistiga förfarandet är i grunden högst kriminellt. Som brukligt är i dessa kretsar, så ljuger man och kör på med sin patologiska krigshets och högst motbjudande nationalistiska propaganda, så till den grad att unga människor mer eller mindre tvingas in i det helvete som det militära i verkligheten är. Detta håller förstås inte politikerna och militärerna med om, eftersom dessa brottslingar är fullständigt uppfyllda av det djävulsmedvetande som trivs allra bäst i just det rena helvetet.

Det här är således djupt tragiska exempel på fruktansvärt omoraliska och skamliga fasoner – fasoner som dessa ansvarslösa svenska makthavare uppenbarligen tycker är helt korrekta. Det otillräkneliga tillstånd som dessa individer nu befinner sig i, denna farligt låga utvecklingsnivå som här ständigt ådagaläggs, gör dem såklart direkt olämpliga att ens vara i närheten av de positioner som de för närvarande besitter.

Man har nu till på köpet lyckats kröna denna dårskap med ännu ett katastrofalt beslut, man har nämligen bestämt sig för att Sverige ska delta i USA:s krigsorganisation Natos största militärövning sedan år 1988. 90 000 soldater från Natos 31 länder – plus lilla otäcka och krigshetsande Sverige – kommer att delta i denna extremt skitnödiga övning, som fått namnet *Steadfast Defender 2024*, en helt urspårad och fullständigt absurd exercis som kommer att hålla på från den 31 januari till den 31 maj 2024 i Tyskland, Polen och de baltiska staterna.

Ulf Kristersson förklarar stolt att Sveriges försvarsutgifter har fördubblats mellan åren 2020 och 2024.

Sveriges totala försvarsbudget för år 2024 uppgick till hela 119 miljarder kronor – en ökning med drygt 27 miljarder kronor jämfört med år 2023. Om vi sedan granskar försvarsbudgeten för år 2025, så upptäcker vi att man där fyller på med ytterligare 19 miljarder kronor, vilket alltså betyder att man under år 2025 kommer att förstöra 138 miljarder svenska kronor på det rent idiotiska och gränslöst destruktiva militära fanskapet!

Det här handlar naturligtvis i grunden om en grov och minutiöst organiserad brottslighet. Ett så sinnesrubbat förfarande med det svenska folkets skattepengar borde såklart inte vara möjligt – inte i ett land där visdomen och ett fredligt sinne regerar. Men dit har vi ju bevisligen ännu inte kommit. Med det tankeklimat som i dag tycks dominera den svenska befolkningen, så accepteras dessa djupt skadliga åtgärder utan några större protester, tvärtom så välkomnas de av många.

Herr Kristersson och hans samhällssaboterande medarbetare har kommit en bra bit på väg i sitt arbete med att skapa en riktigt mardrömslik nation – en militaristisk kapitaldiktatur. Vi ser sålunda ett Sverige som man snart har förvandlat till en ondskefull, dystopisk stat, en enda stor lekplats för USA:s militärer, vilket givetvis gör alla

dessa politiker – dessa absurt härsklystna psykopater, narcissister och mytomaner – till vårt lands värsta och farligaste brottslingar, som genom sina morbida ageranden tveklöst har meriterat sig som självskrivna och ständiga patienter på de psykiatriska kliniker som erbjuder den allra mest kvalificerade specialistvården.

Om Sveriges ledare hade förmågan att tänka lite logiskt och börja arbeta för fred i stället för att skapa förutsättningar för krig här på hemmaplan – ett krig som man nu uppenbarligen försöker forcera fram genom att fullt ut stötta terrorstaten USA:s desperata och helt vansinniga jakt på världshegemoni samt att på olika sätt provocera Ryssland, samtidigt som man maniskt deltar i terror-, maffia-, mord- och krigsorganisationen Natos alla sjuka övningar – så skulle det inte finnas minsta lilla risk för vårt vackra och i grunden så fridfulla Sverige att bli indraget i något krig.

Men icke, nu försöker man i stället skrämma upp och manipulera den svenska befolkningen, så att dessa lättlurade individer, utan något som helst ifrågasättande, ska stötta alla de helidiotiska och sjukliga militärrelaterade idéer samt olagliga handlingar som man för närvarande, i tämligen rask takt, håller på att genomföra.

De flitigt upprepade varningar för krig som Sveriges regering och militär på senare tid så högtidligt och vilseledande kastat ur sig har successivt alltmer övergått till att bli fullödiga uppmaningar till den svenska allmänheten att utrusta sig med vapen för att när som helst kunna gå ut i krig.

Det är ett uppseendeväckande obehagligt och kompromisslöst uppträdande som vi nu kan notera från dessa rabiata ränksmidare, men för de individer som är kapabla att tänka självständigt och dessutom är begåvade med en någorlunda utvecklad klarsynthet är det som nu händer naturligtvis ingen överraskning – tvärtom.

Vi har under flera decennier kunnat konstatera hur något mycket illavarslande håller på att hända i vårt land, hur giriga psykopater, på ett utspekulerat och självsvåldigt sätt, ägnar sig åt att förvandla vårt land i grunden. Att nationen Sverige faktiskt är på god väg att bli en totalitär stat blir allt tydligare – en stat där regeringen, oavsett om den leds av Socialdemokraterna eller Moderaterna, har bestämt sig för att egenmäktigt stega vidare i den nationalistiska, militanta och odemokratiska riktningen. Man smyger in absurda lagar och skriver under avtal, troligtvis med förbundna ögon, med framför allt

världens största krigs- och terrorstat USA, vilket såklart transformerar Sveriges medborgare till patetiska små nickedockor, som USA:s totalt urspårade militanta makthavare har fullständig kontroll över, vilket i sin tur innebär att USA och Nato snart kan göra precis vad som helst i hela vårt land, utan att behöva ta ansvar för eller på något sätt redovisa vad man håller på med. Firma ”Kristersson och Bydén” garanterar självklart sina uppdragsgivare eller gudar fullkomlig bestämmanderätt över Sveriges invånare – oavsett vad det handlar om.

Till alla de galenskaper som vår regering på senare år stått för blir vi kanske snart tvungna att lägga ytterligare en.

”Sverige kan komma att stödja insatserna mot Huthirörelsen i Röda havet”, uppger vårt lands utrikesminister Tobias Billström.

Sverige skulle på så sätt bli en del av det nya krig som har inletts av USA och Storbritannien, till stöd för Israel mot Jemen. Jemen är ett av världens mest utsatta länder, ett land där katastrofala förhållanden råder, ett land som naturligtvis i första hand är i extremt stort behov av fred.

De Iranstödda Huthirebellerna har attackerat framför allt israeliska fartyg i Röda havet, för att hämnas Gazakriget, men även fartyg som inte är direkt kopplade till Israel har angripits. Storbritannien och USA har nu svarat på dessa händelser på ett för dessa båda primitiva stater typiskt sätt, nämligen medelst dödligt våld, vilket i just det här fallet förverkligats via omfattande flygräder mot den Iranstödda Huthirörelsen i Jemen.

”USA och Storbritannien kommer att behöva förbereda sig på att betala ett högt pris och svara för alla ödesdigra konsekvenser av denna grova aggression”, säger Huthiernas vice utrikesminister Hussein Al-Ezzi.

Eftersom Sveriges egen underbare militär- och krigsnörd Tobias Billström nu uttalat sig om att Sverige gärna vill delta också i dessa krigslekar, så finns det följaktligen en uppenbar risk för att Sverige än en gång ska skämma ut sig – och dra på sig ny mörk karma.

Sveriges militärfanatiska och vapenskramlande regim har nu alltså planer på att med gränslös obegåvning och djävulskt våld lägga sig i ännu en allvarlig konflikt utomlands, utan stöd från FN. Det är dock inget som helst märkligt med en sådan manöver – tvärtom – det är ju precis så som Storbritannien och framför allt USA har för

vana att göra, och då måste förstås vår lilla fjäskande, otäckt pinsamma och militanta regering följa efter, inte minst för att visa sin obegränsade lojalitet med dessa puckon, dessa världens värsta tokskallar.

Det passar ju dessutom alldeles utmärkt att göra detta i jordklotets för närvarande största och mest helvetiska häxkittel, där alla de ingredienser som behövs för att kunna laga till den giftigaste och mest förödande soppa som tänkas kan är väl representerade.

Låt oss hoppas och be för att de sunda krafter som ju faktiskt finns i vårt land, även om de i dag nonchaleras, smutskastas och tystas ned på de kusligaste och skamligaste sätt, både från väntade och oväntade håll, klarar av att hålla Sverige utanför alla dessa kompletta galenskaper samt att alla vi som vill leva i ett fredligt land, där visdom och medkänsla regerar, tillsammans lyckas få stopp på det nu så dominerande vansinnet, och att vi kan skapa det fredliga, hälsofrämjande och kloka föregångsland som Sverige, trots allt det förfärliga som nu händer här, har goda förutsättningar att bli – ett land i vilket sann välfärd, omtanke, vänlighet, kunskap och hjälpsamhet genomsyrar allt.

Mellanöstern har ju länge varit en ytterst infekterad oroshärd, och nu verkar det som om detta område snart kommer att vara skådeplats för ett storkrig, vilket i sin tur mycket väl kan tänkas mynna ut i ett tredje världskrig.

Med det omogna och på många sätt urspårade beteende som de allra flesta av jordmänniskorna dagligen visar upp, så känns det bara naturligt att ett sådant scenario blir verklighet.

Vårt numera så kaxiga och militanta Sverige har på senaste tiden profilerat sig som en av världens mest krigshetsande nationer, vilket därmed också skänker dess invånare en gyllene chans att vara med och på allvar dra i gång det tredje världskriget.

Vilken mästerlig prestation – ja, vilken sagolik, svindlande och i alla avseenden mirakulös bragd – det skulle vara!

Tänk vilka fantastiska förebilder vi skulle bli för vårt lands framtida generationer – under århundraden framöver – och vilken enorm lycka det skulle bringa alla oss ädelmodiga, äkta svenskar att på vårt storartade och alltid så hänsynsfulla sätt få möjlighet att kriga för och sprida vår demokrati och våra svenska värderingar!

Wow – så förbannat häftigt!

Vi skulle återigen kunna känna den svunna stormaktstidens vindar lyfta oss mot gudomliga höjder. Sverige, du gamla, du fria, du tronar på minnen från fornstora dar, då ärat ditt namn flög över jorden.

Om vi ändå kunde bli som vi var då – stolta, starka och ädla svenskar – stora, fruktade och mäktiga nordbor!

Ta oss dit igen!

Käre Ulf Kristersson, käre Tobias Billström, käre Pål Jonson, käre Johan Pehrson, käre Jimmie Åkesson, käre Micael Bydén, käre Carl XVI Gustaf – ni riktiga svenskar, ni handlingskraftiga och stolta svenska män som står rakryggade med vapen i hand, ni som vet bäst, ni som kan mest! Vi övriga svenska medborgare lägger med största vördnad och tacksamhet våra liv i era händer. Ta med oss in i den allra vackraste av världar, till den där … totalitära … nej, jag menar till den där … dystopiska … nej, nej, jag menar till det där … mörka helvetet … där krig … och … lidanden … nej, nej, nej, jag menar till den där outhärdliga platsen … där förödelse … och … död … och … evigt elände … härskar …

Eller …?

Om den krigiske och omdömeslöse herr Billströms önskningar går i uppfyllelse, så får det bland annat den sorgliga konsekvensen att Sverige överger en pågående mycket viktig FN-diplomati för att skapa fred i Jemen. Det har självfallet varit en godsint och hedervärd svensk utrikespolitik att tjäna som fredsmäklare i detta långa, fasansfulla krig – och som en del i dessa ansträngningar naturligtvis också försöka få stopp på den förödande blockad som har kastat in Jemen i en stor och fruktansvärd svältkatastrof – men samtidigt som Sverige har stått för detta goda arbete, så har man exporterat vapen till flera av de länder som strider i detta krigshärjade och i övrigt fruktansvärt hårt drabbade land. Här kan vi sålunda konstatera ännu ett tecken på Sveriges skenhelighet – och nu gör bevisligen vår utrikesminister och hans exceptionellt omoraliska regering sitt bästa för att driva detta hyckleri till en ny rekordnivå.

Finns det ingen gräns för hur omfattande dessa makthavares så djävulskt sjukliga och allvarligt urspårade vansinnigheter kan bli?

Nej, självklart gör det inte det – det känner vi ju till sedan länge.

Vi kan också konstatera hur kallsinnigt de svenska politikerna har uttalat sig om och i övrigt hanterat det som nu händer i Gaza – de är fullkomligt livrädda för att råka uttrycka sig på ett sätt som inte skulle falla det allsmäktiga USA i smaken. Ingen av Sveriges 349 riksdagsledamöter tycks ha vare sig vilja eller förmåga att sticka hål på den idiotbubbla som omger dem.

Sydafrika är ett land som har visat sig ha betydligt större empati, humanitet, visdom och kurage än Sverige i den här frågan. Man har nämligen anmält Israel för folkmord till Internationella domstolen i Haag och har där lagt fram en tydlig dokumentation av Israels oerhörda kriminalitet, inklusive intentioner att begå folkmord.

Sveriges riksdags kriminella zombiegängs grundmurade ståndpunkt är att det militära samarbetet med USA, Storbritannien och övriga krigsgalna Natoländer måste få styra allt annat politiskt arbete. Det här vanskapta tankeklimatet ger dem inspiration att ihärdigt kämpa på för att på ett övertygande sätt kunna markera att Sverige minsann lyder alla de av olika sorters korruption nedsmittade, djupt omoraliska överenskommelser som man har med USA och Nato. Man väljer obestridligen hellre att till 100 procent stötta blodiga krig och en vansinnig eskalering av världens konflikter, bland annat just de i Mellanöstern, än att försöka utveckla sina fredsansträngningar.

Det Sverige såklart omedelbart borde göra är att stoppa sin sjuka vapenexport, dra tillbaka sin Natoansökan, avveckla hela den svenska vapenindustrin, lägga ner all svensk militär verksamhet och i stället, på verkligt allvar, börja ägna sig åt äkta fredsarbete.

Tänk så underbart att leva i ett land där fred, frihet, humanitet och harmoni regerar, ett land helt utan militär, ett land där ärlighet, hög moral, jämlikhet, rättvisa och sann demokrati är självklarheter, ett land som på alla sätt verkar för en ren och hälsosam miljö och människors och djurs välfärd, ett land som i sanning kämpar för en absolut jämlik fördelning av jordklotets resurser, ett land som är en fredsälskande, högklassig förebild för världens alla övriga nationer.

Ja, det är sannerligen något att sträva efter.

Om vi för en stund återgår till Folk och Försvars Rikskonferens 2024 i Sälen, så var det under just dessa dagar, 7–9 januari 2024, uppenbart att politiker och militärer gjorde precis tvärtom – man ansträngde sig nämligen till det yttersta för att överträffa varandra i hotfull krigsretorik. Många av Sveriges mest värdelösa, okritiska

journalister stämde sedan in i skrämselkören.

Men hur påverkar egentligen det här vämjeliga krigshetsandet den svenska befolkningen?

Hur påverkas Sveriges säkerhet av den nu totalt sinnesrubbade och snabbt ökande militariseringen av vårt land?

Hur mår vår så kallade demokrati i detta läge, den demokrati som vi i verklig mening inte längre ens är i närheten av att ha?

Jag är också fundersam över vad som håller på att hända med vår yttrandefrihet – även denna har nämligen börjat angripas på ett mycket obehagligt och aggressivt sätt från den alltmer totalitära svenska regeringen.

Fredsaktivister som kritiserar den livsfarliga och på så oerhört många sätt gravt sinnesförvirrade utveckling som vi nu ser i Sverige blir gång på gång svartmålade och demoniserade av våra medier, politiker och militärer.

Vad är det som håller på att hända här i vårt fridfulla Sverige?

Denna ödesdigra marsch – denna vapenskramlande, militanta taktfasta gång som våra makthavare har bestämt sig för att vi stolt och fanatiskt ska trampa vidare i – leder oss garanterat endast in i helveteslika sammanhang.

När vi lyssnar på Ulf Kristerssons tal vid nyss nämnda konferens, så får vi ännu ett tydligt bevis på att den här regeringens strategiska vandring mot total idioti är allvarligt menad, samtidigt som denne militaristiske lille man genom hela sitt framträdande blottlägger och oförblommerat undanröjer alla eventuella tvivel på att han lider av synnerligen ohälsosamma vanföreställningar, vilket han absolut inte är ensam om vid dessa spöklika sammankomster, där propaganda, lögner och krigshets applåderas ivrigt – år efter år.

Här är ett litet utdrag från det hätska, höggradigt obildade och på många sätt penibla tal som jag just refererade till:

”Upprustningen av Sverige måste ske brett. Det militära, det civila och det högteknologiska måste bilda en helhet. Ukraina lär oss att ett lands viktigaste resurs i krig – det är den gemensamma försvarsviljan. Även vi måste börja tala högt om de förväntningar som följer av ett svenskt medborgarskap. Ytterst handlar det om att med vapen i hand och med livet som insats försvara Sverige, våra värderingar och vårt sätt att leva – inte mer och inte mindre. Medborgarskap är inte en resehandling.”

Det här är ju ett skrämmande tal. Att Sveriges statsminister – denne krigshetsande och struntförnäme Ulf Kristersson – talar på ett sätt som detta är emellertid inte på något sätt överraskande, tvärtom så ligger det helt i linje med den primitiva utvecklingsnivå han befinner sig på. Han förolämpar härmed hela den svenska fredsrörelsen och anstränger sig ständigt för att grundligt sabotera – ja, fullständigt smula sönder – allt sant fredsarbete, till förmån för vapenindustrin och militären.

Vad är det han egentligen talar om?

Vad är det han menar, när han så högtidligt förklarar att varje svensk förväntas försvara Sverige, våra värderingar och vårt sätt att leva?

Herr Kristersson tror bevisligen att han kan föra över sin vanskapta bild av Sverige, sina gravt underutvecklade värderingar och sitt lömska, krigiska levnadssätt på hela den svenska befolkningen – och att han efter denna bisarra prestation skulle kunna få oss att agera lika förnuftsvidrigt som den fullkomlige tokskalle han själv är.

Att den här lille mannen har tagit sig fram till en statsministerpost i Sverige bevisar bara att en hel del har gått väldigt snett i det här landet.

Det som Ulf Kristersson i sitt skandalösa, obegåvade och på många sätt helt bedrövliga tal framhävde innebär att Sveriges alla fredsaktivister, pacifister och alla andra som inte är villiga att med vapen i hand kriga för Sverige inte har de kvalifikationer som krävs för ett svenskt medborgarskap. Att vara en fredsvän, pacifist och vapenvägrare är alltså detsamma som att man inte längre är värdig att kalla sig svensk.

Men vem trivs egentligen med att vara svensk när så utpräglade sanningsförnekare, militanta nationalister och mytomaner som Ulf Kristersson och hans regering har makten?

Dessa fullblodiga lögnare påstod tidigare att Sveriges enda chans att inte bli indragna i krig var att gå med i Nato. Nu, när det verkar som att man snart har lyckats med denna extremt vansinniga gangstermanöver, så talar man i stället om att vi alla måste vara förberedda på krig, att vi ska stå med vapen i hand och kunna strida för Sverige och våra svenska värderingar, med livet som insats.

Det som nu sålunda sker, vilket omöjligt kan vara en överraskning för någon med minsta lilla spår av tankeförmåga, är att Sveriges

hjärndöda och panikartade ansökan om Natomedlemskap samt alla övriga oerhört stupida och krigshetsande ageranden från Sveriges riksdag, regering och militära ledning – vilka vi i ett absurt stort antal har tvingats bevittna på senare tid – håller på att dra in Sverige i krig och andra konflikter som USA och Nato är inblandade i, vilket naturligtvis är oerhört korkat och riskerar att resultera i oönskade, fruktansvärt tråkiga, rent idiotiska och katastrofala händelser.

Det är hög tid att göra halt, vakna upp ur och skaka av oss den här fruktansvärda mardrömmen!

Det enda rätta förfarandet, om man vill hålla sig borta från krig och konflikter och dessutom skapa de bästa förutsättningarna för en värld i fred och harmoni, är att hålla sig neutral, att skrota vapenindustrin, att avveckla hela det militära åbäket, att lägga ner alla de avskyvärda djurfabrikerna och slakterierna, att sluta upp med djurförsök, att satsa på enbart växtbaserad mat, att arbeta för en jämlik värld och att investera vårt lands skattemedel i ett fredligt, modernt, hälsosamt djur- och människovänligt samhälle.

Ingen något så när klok människa skulle kunna ha ett enda ord att invända mot dessa självklarheter.

Ingen kan heller påstå att det saknas pengar för att kunna genomföra allt detta.

Nej, pengar och alla andra nödvändiga resurser finns nämligen i överflöd, det är bara det att dessa resurser i dag till en chockerande stor del används på ett idiotiskt, egoistiskt och mycket skadligt sätt.

Här blir vi än en gång tvungna att konstatera att en överväldigande majoriteten av jordmänskligheten har en väldigt dålig förståelse för vad en verkligt fredlig, insiktsfull och hälsosam politik innebär, vad den sanna demokratin de facto betyder och vad kommunismen i realiteten är.

Ett mycket allvarligt, kusligt och i högsta grad genant problem för nationen Sverige – som ju är ett av världens mest utvecklade och under många år dessutom har varit ett av världens absolut fredligaste länder, och som därmed även med lätthet skulle kunna vara ett riktigt bra föregångsland inom en stor mängd olika områden – är att denna stat numera styrs av en underutvecklad och på många sätt farligt urspårad regering, en regering som av allt att döma inte har en aning om vad livet egentligen är eller vad vår tillvaro faktiskt handlar om, man har uppenbarligen gått helt vilse när det gäller den

korrekta förståelsen av de fundamentala begrepp som jag nyss nämnde, alltså att på djupet inse vad en förnuftig, fredlig och hälsosam politik innebär, vad sann demokrati betyder och vad den äkta kommunismen i själva verket är – inte heller tycks man begripa vilken innebörd ord som nästakärlek, allkärlek, fred, frihet, humanitet, jämlikhet, logik och visdom har. Man anstränger sig i stället till det yttersta för att visa att man minsann har kommit väldigt långt när det gäller att utveckla och använda sig av ett riktigt livsfarligt och sjukt djävulsmedvetande, ett medvetande där den makabra galenskapen oavbrutet får fritt spelrum. Här är det således nedmontering och allmän försämring av hela samhället som gäller – utom allt som har med det militära att göra såklart, denna i grunden så extremt missbildade och helvetiska skapelse ska ju givetvis på alla tänkbara sätt omhuldas, moderniseras och gödas för att bli en allt effektivare, mer dominerande, infernaliskt ödeläggande, horribelt omfattande och brutalt blodtörstig dödsmaskin.

Den vidriga Natopropaganda som vi i Sverige och även våra grannar i Finland har påtvingats de senaste åren är något av det mest förljugna, vilseledande och djävulska som ett lands befolkning kan utsättas för. Det grovt kränkande agerande som dessa båda länders förnöjda och föraktliga makthavare nu gjort sig skyldiga till är inte bara skamligt, utan också brottsligt.

Förtroendet för dessa lömska och självsvåldiga små fåntrattar är i och med detta skrupelfria beteende givetvis – jämte allt äckligt hyckleri – självfallet irreparabelt.

Åtskilliga av oss nordbor är mycket väl medvetna om att Nato är en krigsorganisation – tillika en absurd och djävulsk mord-, terror- och maffiaorganisation – som USA:s makthavare ideligen använder sig av för att härska över och terrorisera andra länder, för att massakrera alla dem som man tycker inte passar in i sin egen lilla trångsynta världsbild, den groteska världsbild där man alltså ger sig själv rätten att via sina hänsynslösa krigs- och terrorhandlingar samt övriga besinningslösa översittarfasoner, med hjälp av just Nato och CIA, styra och ställa precis som man vill runt om i världen.

Det som jag tycker att vi i Norden bör sträva efter är att bli först i världen med en total militär avrustning – att här skapa en zon som andas klokhet och innerlig fred – där våra länders första gemensamma åtgärd blir ett definitivt avsked till Nato.

Vad förkortningen Nato verkligen står för – denna bisarra och missbildade kombination av virus, bakterie och parasit, denna rena helvetets inkörsport – är som jag tidigare nämnt inget annat än just North American Terror Organization.

Sverige har på ganska kort tid gått från att vara ett tämligen fredligt land till att bli ett av de absolut mest krigshetsande länderna i hela världen. Makthavarna får som vanligt mycket god hjälp med detta avskyvärda agerande av de stora svenska medierna. Denna enade styrka ser även till så att alla vapenvägrare, pacifister, fredsarbetare, fredsaktivister, Natomotståndare och alla andra som inte tycker att vi ska producera och exportera vapen exkluderas från i stort sett alla nyhetsinslag och politiska debatter. Man demoniserar därtill dessa människor och misstänkliggör dem för att vara ryska spioner eller ytterst farliga och illvilliga brottslingar som endast är ute efter att på alla tänkbara, märkliga sätt skada Sverige.

Att varna för krig och på så vis skapa rädsla är ett effektivt sätt att göra människor fogliga och lättstyrda. De mest lättmanipulerade, och de är många – inte minst i Sverige – nickar genast fromt och går med på i stort sett allt som kommer från den giriga och skenheliga överheten.

Sverige är nu sålunda, tillsammans med Israel, Storbritannien och USA, jordklotets största krigshetsare. Fredsarbetare är inte längre välkomna i detta land – alla fredsaktivister, pacifister och människor som vill nedrusta är inte riktiga svenskar – för en riktig svensk ska stå med vapen i hand och vara beredd att när som helst gå Natos och USA:s ärenden och kriga mot alla dem som inte passar in i dessa psykopaters, narcissisters, mytomaners och mördares världsbild.

Sverige har blivit en fullkomligt galen nation med den här ansvarslösa, huvudlösa och oregerliga regeringen.

Folk och Försvars konferens 2024 visade sig på ett otvetydigt och mycket skrämmande sätt vara ett krigsindustrins och krigshetsarnas eldorado, en dödsåskådningens högborg, där man oavbrutet överträffade varandra i patologisk och gruvsam krigsretorik, där cynisk krigshets och demonisering av fredens företrädare applåderades så att händerna blödde.

För att platsa i detta dårarnas paradis, så måste man självfallet, på heder och samvete, i förväg ha försäkrat att man nu har, alltid

har haft och alltid kommer att ha exakt samma enkelspåriga åsikter som vår gudomlige statsminister Ulf Kristersson, och att man alltid, tills man är död och begraven, kommer att vara beredd att när som helst med vapen i hand och med livet som insats, utan något som helst ifrågasättande eller minsta tvekan, gå ut i strid för att försvara konungadömet Sverige, och där se till att invalidisera och mörda så många som möjligt av vårt kära fosterlands fiender. I det kontrakt som man i samband med detta event skrivit under ingår givetvis också att man lovar att på alla sätt gynna och tala särdeles väl om en synnerligen kraftig utbyggnad av det militärindustriella komplexet och att ständigt påminna sin omgivning om att den som inte älskar krig och vapen, den som inte handlöst kastar sig ut för att med sitt kära vapen i hand stolt och resolut försvara allt det som vår vackra blågula fana står för, heller inte är värd ett svenskt medborgarskap.

Det är denna linje som Micael Bydén, hans militärkompisar och de svenska politikerna så slaviskt följer. Man bygger systematiskt och skamlöst upp den sorts rädsla hos Sveriges medborgare som gör att man, utan att mötas av protester, ska kunna flytta över så mycket som möjligt av våra gemensamma skattemedel till det militära åbäket. Man har dessutom ansträngt sig hårt för att ge USA:s militär och Nato tillgång till vårt land, så att dessa pundhuvuden ska kunna använda Sverige som en gigantisk militärbas.

De från Washingtons allra mörkaste maktsfär fjärrstyrda svenska militär-, riksdag- och regeringszombierna är nu sålunda mitt uppe i genomförandet av det stora, sedan länge förberedda och hett eftertraktade projekt som till sist kommer att förvandla Sverige till en mardrömslik lekplats för några av världens kriminellaste och mest stridslystna idioter.

Att på detta högst obildade och dessutom brottsliga sätt bjuda in och överlämna nationen Sveriges huvudnycklar till USA:s maktelit eller terrorister eller vad man nu vill kalla dem, så att dessa giriga och självförgudande puckon kan ta över hela vårt land är ju ett agerande som borde leda till ett omedelbart avskedande, höga böter och långvarig psykiatrisk vård för alla inblandade. Vi vet ju vart USA:s utrikespolitik leder. Ja, det vet vi mycket väl – till krig, krig, krig och ännu fler krig. Detta lands makthavare ska man självklart hålla på så långt avstånd som möjligt.

Här finner jag det lämpligt att rekommendera den högst aktuella boken **”Världens dummaste folk?”**, skriven av **Sven Ruin**.

Är det verkligen så tragiskt att vi svenskar är världens dummaste folk – och då menar jag först och främst i bemärkelsen lättlurade?

Ja, det tål att funderas över.

När man ser och hör vad som för närvarande händer här i landet, så skulle man minsann kunna tro att det är så beklämmande. Det verkar som om de alltmer självsvåldiga makthavarna tror att de har rätt att bete sig precis hur som helst och att deras viktigaste sysslor består av att ständigt förolämpa och vilseleda Sveriges befolkning. Dessa självbelåtna, uppblåsta små marodörer tycks dessutom komma undan med vilka märkliga och kriminella förfaranden som helst. Helt befängda och totalitära metoder ser vi i tilltagande och djupt oroande grad tillämpas – och dessutom på ett ytterst nonchalant vis försvaras – mitt framför våra ögon, gång på gång. Det är faktiskt så illa att Sveriges myndigheter nu använder sig av privata bolag, som exempelvis Afactor, för att syna och misstänkliggöra fredsaktivister och pacifister, för att noggrant granska vad dessa säger och har sagt om framför allt Ryssland – om man har sagt något som man absolut inte får säga om detta land, alltså något som skulle kunna tolkas som ryssvänligt eller gynnsamt för Ryssland. Man nagelfar nu alltså flera svenska fredsorganisationer för att se om det där finns sysslor eller uttalanden som skulle kunna uppfattas som proryska. Detta är ju helt sinnessjukt!

Sveriges makthavare håller dock inte med om detta, utan anser tvärtom att det här är mycket viktigt, samtidigt som man med stor förnöjsamhet säljer krigsmateriel i massor till vilka galningar och massmördare som helst, samt skänker vapen och ammunition till ett fascistiskt, fruktansvärt misskött och genomkorrumperat Ukraina, bara för att det heliga USA där ska kunna fortsätta med sitt proxykrig mot Ryssland. Man fjäskar och kryper sålunda för vårt jordklots obestridligt djävligaste gangstervälde – dessa urusla, makabra, djupt kriminella och maktgalna fascister – som översittaraktigt kommenderar Europas patetiska och lättmanipulerade ledare, bland vilka vi hittar alla de blåögda svenska små fanatiska svansviftarna, vårt lands allra värsta tokstollar, som med stor iver, förutom att knäböja för och avguda Vita husets och Pentagons yrkesbrottslingar, stöttar Israels bindgalna, bestialiska och totalt vansinniga krigs- och

plundringståg i Mellanöstern. Flera av dessa svenska politiker har därtill mage att påstå att det djävulska folkmord på palestinierna som Israels militär – denna världens brutalaste och rent sataniska mördarsekt – nu verkställer bara handlar om självförsvar!

Den regering som valet till Sveriges riksdag år 2022 gav oss har inte oväntat visat sig vara extremt omdömeslös, obegåvad, opålitlig, ologisk, hycklande, samvetsbefriad, respektlös, krigshetsande, människofientlig, djurfientlig, miljöfientlig, arrogant, cynisk, korrupt, exceptionellt destruktiv, grovt kriminell, maniskt vapendyrkande och absurt militaristisk, med andra ord en genomusel, totalt urspårad och på alla sätt fullständigt katastrofal regim.

Hela västvärldens högervridna, förljugna, stridslystna och sjukligt härsklystna makthavare – dessa hyckleriets och rena vansinnets kungar och drottningar, dessa arroganta, självrättfärdiga och dumdryga politiker, gravt bombade militärer, profithungriga miljardärer och allvarligt sinnesrubbade zionistsympatisörer, dessa vårt samhälles grövsta brottslingar – hånskrattar nu åt sina godtrogna och lättsuggererade undersåtar, alltmedan man via dessa dumbommars skattepengar förlustar sig med sina töntiga och intelligensbefriade krigslekar samt en hel drös med andra skurkaktiga förehavanden.

Det här är sannerligen ett tragikomiskt och bisarrt drama.

Det är dock viktigt att komma ihåg att vi alla är en del av det som händer. Det är ju faktiskt så att det är vi, alla röstberättigade, som har röstat på ett sätt, eller helt enkelt struntat i att rösta, som gör att dessa galningar nu sitter vid makten – det vi sår får vi skörda.

Oavsett varför, när, var och hur vansinnets alla gåtfulla labyrinter manifesteras, så måste vi begripa att vi alltid har ett val – att gå in i och bli en del av idiotin eller att gå klokhetens väg. Detta är en av livets viktigaste lärdomar. Ju erfarnare vi blir, desto lättare gör vi de rätta valen – de val som leder oss in i en ljus, harmonisk och vacker framtid, där sanningen, logiken och allkärleken regerar.

Jag vill här ge ännu några tips till alla vetgiriga och fredsälskande forskare, som vill skaffa sig viktiga kunskaper om vad som händer i världen och om vad vi kan göra för att skapa ett humant samhälle. Här får vi tillgång till värdefull, oberoende och tillförlitlig information, vilket nu mer än någonsin behövs, emedan de etablerade svenska mediernas nyhetsrapportering blivit alltmer pinsam och enkelriktad:

- **Sveriges Fredsråd** har sedan år 1946 verkat för att samla fredsorganisationer och enskilda aktivister som arbetar för fred och nedrustning samt för att förebygga väpnade konflikter. Adressen till denna underbara organisations webbplats är **frednu.se**.
- **Internationella Kvinnoförbundet för Fred & Frihet**, **IKFF**, är den svenska sektionen av den internationella fredsorganisationen **Women's International League för Peace and Freedom**, **WILPF**, som bildades år 1915. Denna strålande organisation är världens äldsta feministiska fredsorganisation – en global rörelse som står upp för fred, frihet och feminism. **IKFF**, som grundades i Sverige år 1919, hittar du på adressen **ikff.se**.
- **Kristna Fredsrörelsen** bildades år 1919 av personer som drevs av övertygelsen att det är oförenligt med kristen tro att bära vapen och delta i krig. Idag samlar man människor med olika tro och drivkrafter, individer som står enade i övertygelsen om ickevåldets transformerande kraft och som tillsammans bidrar till att skapa ett hållbart samhälle. Adressen till denna förträffliga organisations webbplats är **krf.se**.
- **Nyhetsbanken** är en oberoende, mycket bra nyhetskälla, som förser oss med nyheter inom flera olika områden. Adressen dit är **www.nyhetsbanken.se**.
- **Kajsa Ekis Ekman** är en svensk journalist och författare som har en hel del viktigt att förmedla. Hon startade år 2023 nättidningen **Parabol** (**www.parabol.press**), som är väl värd att besöka.
- **Mediehuset Grön Press** ger ut ett flertal nyhetstidningar, framför allt avsedda för alla dem som vill förbättra världen och skapa ett fredligt, fritt, demokratiskt, solidariskt och hållbart samhälle – där både människor, djur och natur behandlas väl – ett samhälle vars fundament är byggt på sunda värderingar, jämlikhet och rättvisa, långt bortom all vämjelig girighet, uttjatade och förlegade tillväxtdogmer och trångsynta arbetslinjer:

  ***Syre** (**tidningensyre.se**)

  ***Tidningen Global** (**tidningenglobal.se**)

  ***Landets Fria Tidning** (**landetsfria.nu**)

  ***Fempers Nyheter** (**fempers.se**)

När vi betraktar vår omgivning och ser hur tokigt jordmänniskan ofta beter sig, så gäller det att vi, samtidigt som vi försöker förstå hur det har kunnat bli så galet, ser till att hålla oss inom det sunda tankeklimatets gränser – att vi inte lockas med i den inte sällan rabiata, högljudda och okunniga flocken, utan i stället anstränger oss för att genomskåda alla lögner, all propaganda och all desinformation.

Vi utsätts för närvarande, mer än någonsin tidigare, för en massiv och ytterst obehaglig men också oerhört effektiv träning i detta så svårbemästrade ämne. Vissa tokigheter kan tyckas väldigt enkla att genomskåda, men uppenbarligen inte för alla, vilket vi har fått klara bevis på under de senaste åren.

Ett övertydligt och chockerande exempel på veritabel galenskap kan vi notera i de kopplingar som nu finns mellan Jämställdhetsmyndigheten, Säkerhetspolisen och den militära underrättelsetjänsten i vårt land. Dessa tre aktörer har gaddat ihop sig och samverkar nu på ett målmedvetet och högst bedrägligt sätt för att trakassera och kuva Sveriges fredligaste medborgare. Här används följaktligen våra gemensamma skattemedel till att på olika vis smutskasta och ge Sveriges förståndigaste människor – alla de äkta fredsvänner som säger nej till vapen och våld och som arbetar för verklig fred och frihet – dåligt rykte. Detta är givetvis ett led i det omfattande arbete som det svenska rikets makthavare nu genomför i syfte att få majoriteten av den svenska befolkningen att förkasta och förlöjliga allt sant fredsarbete för att i stället acceptera och omfamna den militära, fullkomligt vansinniga upprustning som nu sker i Sverige.

Det vi nu ser växa fram här i Sverige börjar alltmer likna ett militaristiskt, kusligt kontrollsamhälle, där det snart kommer att vara lag på att man aldrig får säga något positivt om och minst en gång om dagen måste uttala sig negativt om Ryssland och Kina, att man ska tillbe och lyda USA och Nato, att man ska vara beredd att när som helst och var som helst, utan minsta ifrågasättande, följa Natos och USA:s krigskommandon, att man med vapen i hand måste försvara Sverige (USA) och våra (USA:s) värderingar, samt att man måste strida för USA:s räkning, så att denna gudomliga nations giriga krigshökar ska kunna roffa åt sig allt som de vill ha av världens alla tillgångar och på så sätt få möjlighet att under ytterligare några år känna sig som jordklotets gudar och självskrivna härskare. Vi ska bara lyda – säga ja och amen till allt som våra kära ledare beslutar.

Ja, vi tvingas allt oftare till ett allt ofriare och fjäskigare beteende för att bli betraktade som sanna och laglydiga svenskar.

Med den politik som på senare år har förts, denna enerverande och snabbt accelererande nationalistiska propaganda och totalt sinnesrubbade krigshets, så tror jag att det finns många som känner att det har blivit allt svårare – ja, rent av plågsamt och i det närmaste hälsovådligt genant – att se sig som svensk medborgare. Om det verkligen är så absurt att det är den nuvarande regeringens sjuka värderingar, bisarra beslut och i övrigt hjärndöda, krigiska ageranden som måste gillas, efterlevas och i snabb takt implementeras i hela det svenska samhället, så kommer det för en stor del av de svenskar som klarar av att tänka självständigt – och dessutom inte känner sig det minsta lockade av att vara USA:s och Natos små nickedockor – att bli en omöjlighet att kunna trivas i och vilja vara kvar i det här landet.

Det känns som mycket troligt att man från Moderaternas rikskansli inom en tämligen snar framtid kommer att skicka ut en detaljerad och flashig broschyr till alla svenska hushåll. Framsidan på denna lilla bok kommer självfallet att prydas av partiets egen store gud, den skenheligt leende Ulf Kristersson, med den svenska flaggan i bakgrunden. Om man – efter ett tjugotal sidor med militant, högerradikal och nationalistisk propaganda – ändå orkar läsa vidare, så får man veta vad som faktiskt gäller för att få vara kvar i det här landet och kunna stoltsera med ett äkta svenskt medborgarskap. Om det trots denna genomgripande information skulle finnas några som helst tveksamheter om vad som gäller i dessa så viktiga frågor, så kommer det längst bak i detta fascistiska och sjukligt patriotiska manifest att finnas tydliga instruktioner om vart man absolut bör vända sig om man känner sig det minsta osäker på hur man ska bete sig i någon situation – man kommer att via fullfjädrade och hundraprocentigt enkelspåriga specialister få exakta uppgifter och solklara direktiv om hur man måste tänka och agera för att inte fängslas eller bli direkt utvisad ur landet.

Hur som helst så är det av yttersta vikt att vi är uppmärksamma på vad som egentligen händer i vårt land och i resten av världen och att vi lär oss att skilja på visdom och galenskap.

Vi har under lång tid kunnat bevittna hur USA:s groteska militära satsningar, ständiga terroraktioner och gravt patologiska krigföring har förstört inte bara andra länder, utan helt följdriktigt även landets egen ekonomi. Nu håller Europa – med Sverige i spetsen, som en av de mest krigshetsande nationerna – på att göra samma sak. Det militära upprustas på ett sanslöst och chockerande obegåvat sätt, och inom kort så kommer vi – om denna galenskap fortsätter, vilket den ser ut att göra – att ha ruinerat oss själva, att ha trasat sönder hela Europas ekonomi, till stora delar beroende på att vi har valt att följa ett anmärkningsvärt omoget, alltigenom katastrofalt agerande från världens mest urspårade land. Men inte nog med detta, för vi kan utan tvekan också konstatera att hela det patetiska militärindustriella komplexet, som ju är så förnuftsvidrigt dominerande i USA, på ett liknande och hårresande kusligt sätt – därtill i ett alltmer accelererande tempo – nu breder ut sig över hela Europa. I denna rysligt dödsbringande konstruktion finns dessutom en alldeles självklar, ytterst väloljad och hiskligt omfattande korruption samt en i det närmaste brutalt utbredd övrig kriminell verksamhet inbyggd, som underminerar, ödelägger och med en glupande aptit äter upp stora delar av det övriga samhället.

Det känns naturligtvis både beklämmande och förbaskat irriterande att behöva bevittna hur en förkrossande majoritet av de europeiska makthavarna nu, utan några som helst tecken på opposition eller minsta lilla ifrågasättande, på ett undergivet och som det verkar uppgivet sätt, låter sig hunsas av sina omogna, okunniga och våldsfixerade huligankompisar från Washington.

Det är ju faktiskt så att det som vi här ser kan liknas vid en grupp ungdomar, Europa, som ganska nyligen har bestämt sig för att lämna brottets bana och nu är i färd med att ta klivet in i en mer vuxen och betydligt ljusare tillvaro, men som ännu inte har förmågan att säga ifrån till sina några år yngre men redan tungt kriminella, ständigt alkohol- och narkotikapåverkade och ruggigt hotfulla kompisar i värstinggänget USA – man låter sig i stället luras med på dessa så farligt omogna och hänsynslösa ungdomars totalt urspårade rån- och mordturné jorden runt.

Ännu ett av alla de otaliga bevis – vilka nu blivit så vådligt många och farligt kraftfulla att de riskerar att dränka hela Sveriges befolk-

ning – som pekar på Sveriges nuvarande makthavares militaristiska inställning och totala olämplighet att leda ett land får vi om vi går tillbaka till och granskar det i högsta grad bisarra och mycket skumma avtal som Sverige och USA nyligen ingått. Detta militära avtal, som undertecknades i december 2023, kan få långtgående och fruktansvärda konsekvenser för Sverige, ur alla tänkbara perspektiv. Avtalet betyder att USA:s militär har rätt att göra i stort sett som man vill på alla de 17 militärbaser som man nu har fått tillträde till här i Sverige. Man kommer inte att behöva redovisa vad man håller på med, inte heller kommer man att utsättas för någon som helst kontroll från svensk sida. Sverige har således på detta vis frånsagt sig all rätt till kunskap om vad dessa militärer faktiskt håller på med här i vårt eget land.

Flera fredsvänner har vid granskning av detta avtal kommit fram till att det troligtvis strider mot den svenska grundlagen och flera andra lagar som vi har i det här landet, vilket de svenska politikerna tycks ha struntat fullständigt i. Författaren Sven Ruin har därför valt att, för människorättsorganisationen *Accoun*, som han själv är aktiv i, polisanmäla detta så kallade DCA-avtal (Defence Cooperation Agreement-avtal).

Ett sådant här avtal och andra liknande avtal innebär såklart stora hot mot demokratins idéer, mot fred, mot frihet och mot mänskliga rättigheter. Svenska myndigheter har enligt detta DCA-avtal inte rätt att kontrollera eller strängt taget göra någonting alls för att erhålla information om vad USA:s militära styrkor sysslar med i vårt land.

Detta avtal kommer också att innebära katastrofala följder för stora delar av Sveriges natur och djurliv – det vet vi med säkerhet redan nu. All militär verksamhet medför nämligen just detta – den smutsar ned, förgiftar, saboterar, dödar och raserar allt i sin väg. Det finns ingenting positivt med någon som helst militär aktivitet, men detta spelar ingen roll för Sveriges ledare, för nu har man bestämt sig för att förstöra landet Sverige i grunden.

Dessutom kommer det att bli förbannat dyrt att bekosta dessa sjuka sysselsättningar, som vi alltså inte kommer att få någon som helst insikt i eller nytta av – tvärtom så kommer dessa kompletta dårskaper givetvis endast att innebära nackdelar för Sverige.

Det här är sålunda ännu en viktig komponent i den kriminella verksamhet som Sveriges regering ägnar sig åt för att så snabbt

som möjligt sabotera och utarma alla de verkligt viktiga sektorerna i vårt samhälle – samtidigt som man gynnar vapenindustrin, den svenska militären och USA:s underutvecklade soldaters härjningar i vårt land.

Men vi måste ju förstå att detta sker enkom för allas bästa.

Är det inte så?

Jo, visst …

Tänk bara så underbart trygga och säkra vi svenskar kommer att känna oss framöver – med alla de soldater som hela tiden har oss under uppsikt och skyddar oss på alla tänkbara sätt, alltmedan de springer omkring i våra skogar och trädgårdar, fullastade med sina kära mordredskap. Och tänk så lugna och ohotade vi kan känna oss med alla de vapen, inklusive kärnvapen, som kommer att finnas utplacerade lite varstans i vår miljö. Dessutom så kommer alla lekplatser runt om i landet att vara utrustade med krigsleksaker av bästa märke, i stället för dagens fjantiga lekredskap, och på varje lekplats, utan några som helst undantag, ska det naturligtvis också finnas ett antal riktiga vapen, skarpladdade och osäkrade förstås, så att alla barn redan i tidig ålder ska få möjlighet att lära sig att hantera livsfarliga vapen.

Det känns ju nästan overkligt när man tänker på hur sagolikt vi kommer att få det framöver – hur våra skattepengar kommer att omdirigeras från vård, skola, omsorg och allt annat oviktigt strunt till den verkligt samhällsbärande, militära kraften, till Nato, till alla de fantastiska militära avtalen med USA och till den välsignade vapenindustrin, denna heliga industri som gör så att vi kan fortsätta med våra omtänksamma och kristliga leveranser av mord- och krigsredskap till fascister, nazister och alla övriga underbara slaktare runt om i världen!

Men allvarligt talat – hur mycket av den svenska befolkningens samlade skattemedel ska vi tillåta att vårt lands stridslystne maffialedare Ulf Kristersson och hans gangsterkompisar förskingrar innan vi säger stopp?

Det chockerande urusla DCA-avtalet och alla de övriga farligt omdömeslösa och olycksbådande militäravtalen – i vilka svenska hjärndöda politiker helt enkelt ställer staten Sverige till förfogande för den mest krigsgalna och destruktiva militärmakt som någonsin funnits på det här klotet – måste självfallet omintetgöras.

Samma sak med den huvudlösa ansökan om ett svenskt medlemskap i Nato – den måste ju bara dras tillbaka, allt annat vore en fullkomlig katastrof. Det är ofattbart att man vill bli medlem i en så totalt genomrutten, grovt kriminell och korrumperad krigsorganisation.

Malin Nilsson, som är generalsekreterare i IKFF, Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet, ser en mängd mycket negativa konsekvenser av ett svenskt Natomedlemskap. Hon är uppriktigt arg och menar att ett medlemskap i Nato inte förebygger några konflikter, utan snarare ökar motsättningarna mellan stormakterna.

Ja, visst är det så, hon har ju helt rätt. Vid ett medlemskap tvingas Sverige att acceptera allt som Nato står för, och vi kommer dessutom naturligtvis att dras med i Natos framtida konflikter.

Jaha, det låter ju spännande … eller … nej?

”Det här verkar vara väl förberett, men jag anser att beslutet är en fars, då det inte har föregåtts av en öppen dialog. Framåt ser vi att Sverige, för att kunna arbeta aktivt för nedrustning av kärnvapen, måste skriva under FN:s kärnvapenförbud och på så sätt ta tydligt avstånd från Natos kärnvapendoktrin”, säger Malin.

IKFF är med och driver ICAN (International Campaign to Abolish Nuclear Weapons) i Sverige, och år 2017 tilldelades ICAN Nobels fredspris.

”Det betyder jättemycket! Fredspriset har hjälpt till att sätta fokus på kärnvapenfrågan, och vi ser ett helt annat intresse från allmänheten nu än tidigare. Att Nobelkommittén valde att ge priset till en civilsamhällesorganisation hoppas jag också har ökat förståelsen för hur mycket arbete som bedrivs i organisationer som IKFF och att vanliga människor faktiskt kan påverka även den globala politiken”, fortsätter Malin.

Den 7 juli 2017 antog majoriteten av FN:s medlemsstater ett förbud mot kärnvapen, Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons (TPNW), och den 22 januari 2021 trädde avtalet i kraft. I de förhandlingar som ledde fram till detta avtal deltog 124 kärnvapenfria stater, medan världens kärnvapenländer valde att inte medverka. Nederländerna var det enda Natoland som deltog. 122 stater röstade ja till förbudet, som alltså antogs den 7 juli 2017. Men för att denna FN-konvention om förbud mot kärnvapen skulle bli gällande krävdes det att 50 länder skrev under och ratificerade den. Den 20

september 2017 öppnade avtalet för underskrifter, och på självaste FN-dagen, den 24 oktober 2020, blev Honduras den 50:e staten att ratificera avtalet, som 90 dagar senare, den 22 januari 2021, trädde i kraft. Kärnvapen blev då förbjudna enligt internationell lag.

Den 15 januari 2024 hade 93 länder signerat konventionen, varav 70 stater har ratificerat den och ytterligare 3 anslutit sig.

Sverige har dock ännu inte skrivit under detta avtal, trots att man var ett av de 122 länder som var med och röstade igenom avtalet år 2017. Detta är naturligtvis helt sinnessjukt. Orsaken till att Sveriges regering fortfarande säger nej till att signera och ratificera detta kärnvapenförbud är bistra påtryckningar från Nato och USA, som här än en gång blottar sina oetiska förfaranden och vedervärdiga översittarfasoner, varpå Sverige ånyo skyltar med sin pinsamma lydnad och sitt sjukligt omoraliska beteende.

Den svenska regeringen har fått hård kritik från fredsrörelsen för att ha backat i frågor kopplade till kärnvapen och nedrustning, vilket blivit extra tydligt sedan Natoprocessen inleddes. I augusti 2022 avstod Sverige dessutom från att ställa sig bakom ett uttalande om kärnvapens fruktansvärda humanitära konsekvenser. Sverige har, helt enligt sin nuvarande moraliskt förkastliga och totalt urspårade praxis, också lämnat det så kallade humanitära initiativet, det kloka initiativ som antogs som resolution under FN:s generalförsamlings första utskott år 2015 och som innebär att stater fokuserar på de humanitära konsekvenserna av kärnvapen, alltså på effekterna på hälsa, samhälle och miljö, i stället för på militära frågor och teknikaliteter.

Är det någon som blir förvånad över dessa primitiva och alltmer vårdslösa ageranden från Sveriges makthavare?

Nej, jag tror inte det – denna ansvarslösa attityd ligger ju helt i linje med all annan galenskap som vi oavbrutet har tvingats bevittna från vårt lands regering under de senaste åren.

Malin Nilsson poängterar också de stora brister i miljöaspekten som den svenska Natoansökan visar upp.

”Sveriges Natoansökan urholkar redan skyddet för miljön. Regeringen vill ta bort kravet på miljöprövning för militära övningar med andra länder. Det är ju kopplat till att allt fler Natoländer nu vill komma hit och öva, och Sverige vill väldigt gärna ha alla de här övningarna. Då är man också beredd att strunta i svensk lagstiftning.

Detta hotar vår mest grundläggande trygghet, en frisk miljö och tillgången till rent vatten”, säger hon.

Sverige bjuder således in USA:s och Natos militärer, så att de efter eget behag, på svensk mark, ska få ägna sig åt sina superhemliga, bombade krigslekar och på så sätt förstöra så mycket som möjligt av Sveriges miljö och djurliv, skapa rädsla och otrygghet, rasera våra städer och samhällen – ja, destabilisera och sabotera hela vårt land. Man kommer dessutom självklart att ges alldeles ypperliga möjligheter att på alla möjliga vis vilseleda den svenska lättlurade befolkningen med propaganda, desinformation och lögner samt att placera ut djävulska vapen, bland annat kärnvapen, på hemliga platser i hela vårt land och därmed göra Sverige till en rymlig och mycket bekväm militärbas för USA:s krigshökar.

Det verkligt sorgliga är att det i dag inte existerar ett enda parti i Sveriges riksdag som aktivt verkar för att Sverige ska dra tillbaka sin Natoansökan, ej heller för att upphäva DCA-avtalet med USA.

Detta tydliggör på ett skrämmande sätt den totala nonchalans, oförmåga och okunskap som hos alla de svenska riksdagspartierna numera är rådande när det gäller dessa så viktiga frågor.

Sveriges krigiske ledare, Ulf Kristersson, leder sin allvarligt sjuka och förblindade flock in genom helvetets portar, rakt in i djävulens högborg, där han småskrattande, med en cynisk egoists alla kännetecken, frotterar sig med hela världens girigaste, mest narcissistiska, psykopatiska och predatoriska monster, och där en bloddränkt och köttig måltid, med allehanda kroppsdelar – stekta, grillade, kokta, råa och marinerade – serveras. Här finns allt som den optimala dårskapen – som det fulländade djävulsmedvetandet – kan erbjuda.

Sveriges politiker beter sig återigen omdömeslöst, sanslöst dåraktigt och totalt ansvarslöst. Att rösta fram dessa mytomaner till makten kan vi likna vid att lämna ifrån sig bilnycklarna till en drogad och kriminell psykopat, som aldrig förut har suttit bakom ratten.

Sverige och de övriga nordiska länderna – som alla nu, i stort sett, intagits av USA – har blivit allt betydelsefullare komponenter i Vita husets och Pentagons alla krigshetsande trindskallars maniska försök att utarbeta en vinstgivande strategi för det slutgiltiga och så hysteriskt efterlängtade storkriget mot Ryssland, ett krig som man tänker sig till sist ska knäcka detta gigantiska Ryssland, ett krig som

alltså äntligen ska ge USA tillgång till Rysslands alla enorma rikedomar, ett helt och hållet hjärndött krig, vilket ju alla krig är, men som de svenska politikerna och militärerna likväl obestridligen tycks vara synnerligen intresserade av att delta i.

Mitt förslag är att nästa gång Sverige skickar vapen till Ukraina, vilket troligtvis kommer att ske ganska snart, så skickar vi med Ulf Kristersson, Pål Jonson, Tobias Billström, Johan Pehrson, Ebba Busch och Jimmie Åkesson, så att de kan sättas in i Ukrainas frontlinje mot Ryssland och på så vis få känna på krigets verkliga puls – jag menar, som de har längtat! Jag tycker faktiskt att alla vi stolta, kristliga och fredliga svenskar bör vara helt överens om att vi – till vårt redan så godhjärtade och guldkantade bonuspaket, som en alldeles extra gudfruktig handling gentemot Ukraina, EU, USA och Nato – ska bifoga även resten av Tidöpartiernas riksdagsledamöter, men inte nog med det, utan också Magdalena Andersson, Peter Hultqvist, Ann Linde, Muharrem Demirok och Sveriges alla övriga riksdagsledamöter som i sina krigshetsande tillstånd är fullständigt övertygade om att Sverige måste fortsätta med alla sina vapen- och ammunitionsleveranser till Ukraina.

En annan mycket märklig aktion är Jämställdhetsmyndighetens utredning av svenska fredsorganisationer. Man vill nämligen få utrett huruvida föreningarna Kvinnor för Fred och Sveriges Fredsråd och/eller deras företrädare har fört en opinion i säkerhetspolitiska frågor som främjar diktaturer, i synnerhet Ryssland och dess invasion av Ukraina. Man vill dessutom få klarhet i om organisationerna på något vis motarbetar det demokratiska styrelseskicket, genom svar på följande frågor:

1. Finns det organisatoriska kopplingar eller samarbeten, som till exempel spridning av propaganda, mellan organisationerna Kvinnor för Fred samt Sveriges Fredsråd och diktaturer, i synnerhet Ryssland?
2. Finns det kopplingar mellan företrädare för Kvinnor för Fred samt Sveriges Fredsråd och diktaturer, i synnerhet Ryssland?
3. Har företrädare för Kvinnor för Fred samt Sveriges Fredsråd uttalat sig eller på annat sätt uttryckt stöd för diktaturer, i synnerhet Ryssland?

Detta indikerar inte bara omdömeslöshet och omfattande brister i Jämställdhetsmyndighetens kontakt med verkligheten, utan blottlägger också en hispig och narraktig russofobi.

Man utreder alltså svenska fredsorganisationers arbete för att se om dessa organisationers medlemmar motarbetar demokratin, om de är ryssvänliga eller om de kanske till och med är ryska spioner!

Att man dessutom kallar Ryssland för en diktatur ger ju ytterligare bevis på att man inte vet vad man håller på med. Ryssland styrs av en folkvald president och ett folkvalt parlament – duman. Med andra ord uppfyller inte Ryssland kraven för att vara en diktatur. Landet är dock ingen sann demokrati, vilket inte heller någon annan stat i världen kan göra anspråk på att vara.

Bakom nyss nämnda utredning skymtar naturligtvis den svenska vapenindustrin och lobbyorganisationen Svenskt Näringsliv.

Med detta schizofrena handlande i åtanke, så är det inte så svårt att räkna ut vilka som kommer att hamna i skottgluggen härnäst.

Hela den svenska miljörörelsen ligger såklart riktigt illa till just för tillfället.

I det kortsiktiga perspektivet medför en omställning till miljövänlig produktion oftast ökade kostnader för industrin, och eftersom strävan efter största och snabbast tänkbara vinst utan tvekan än så länge styr beslutsfattandet inom i stort sett all produktion, så gäller det att med alla till buds stående medel, så effektivt och skyndsamt som möjligt, sopa undan dem som på allvar förespråkar en bättre miljö. Ulf Kristersson gör givetvis sitt yttersta för att hjälpa till med denna smutsiga storstädning, bland annat genom att beskriva verkligt humana klimataktivister – som Greta Thunberg och hennes vänner – som totalitära krafter, som om dessa människor vore ett allvarligt hot mot demokratin. Han anser att de är klimatterrorister.

De största terroristerna som vi har i Sverige i dag – och det definitivt allvarligaste hotet mot Sveriges så kallade demokrati – är inga andra än herr Kristersson själv och hans ivrigaste supporterskara, vilka vi framför allt finner i Sveriges riksdag, inom den svenska försvarsmakten och bland vårt lands mest infama kapitalister.

Sabotörer och sektmedlemmar som använder totalitära metoder – så beskriver de hätska och egenrättfärdiga högerradikala krafterna, inte minst den svenska så kallade Tidöregeringen, miljövänner och klimataktivister. Är det några som ska beskrivas som sabotörer och

sektmedlemmar som använder totalitära metoder, så är det just denna bedrövliga regerings medlemmar.

Den patetiskt inskränkta och av den livsfarliga privatiseringssjukan allvarligt drabbade tankesmedjan Timbro har sedan år 1978 jobbat stenhårt med ord som sektmedlemmar, extremister, sabotörer och terrorister för att förnedra, demonisera och smutskasta människor i klimatrörelsen – ja, egentligen alla personer som på något vis har varit eller är engagerade i organisationer eller verksamheter där man arbetar för en bättre, rättvisare, hälsosammare, jämlikare och humanare värld, där människor, djur och miljö behandlas på ett verkligt omtänksamt, osjälviskt och kärleksfullt sätt. Timbros värderingar stinker extrem girighet och egoism och propagerar för ett samhälle likt det i USA, där ett litet syndikat – överdrivet förmögna, självbeundrande och mer eller mindre kriminella – kan roffa åt sig precis vad de vill från ett dignande smörgåsbord av privat lyx, samtidigt som delar av befolkningen, vissa med 2–3 slitsamma låglönejobb, får nöja sig med ett begränsat antal överblivna småsmulor.

Den i våra dagar mycket vanliga och dessutom absolut verkningsfullaste tekniken när det gäller att sabotera och montera ner ett välfärdssystem är att banta de gemensamma resurserna till den grad att samhällets grundläggande och viktigaste sektorer inte längre kan fungera på ett acceptabelt sätt, vilket gör människor besvikna, missnöjda och arga, vilket i sin tur öppnar upp för ett överlämnande av hela samhället till de privata företagen.

Ja, så går det till, och detta har vi ju under de senaste decennierna sett ske här i Sverige. Om man till detta svekfulla och ansvarslösa tillvägagångssätt lägger alla andra dumheter som vi svenskar har tvingats acceptera på senare tid, som exempelvis den så rysligt kostsamma, brutalt destruktiva och på alla tänkbara vis samhällsplundrande militarismen samt den blamerande utredningen av fredsrörelser här i Sverige, där åsiktsregistrering helt klart har förekommit, så är det ju ingen tvekan om att vi redan lever i en mycket obehaglig nationalistisk, högerradikal kapitaldiktatur, som nu tar hjälp av en allt större militär för att hålla koll på och styra befolkningen. Sverige tar för närvarande med all tydlighet allt större och bestämdare kliv in i en högerfascistisk tillvaro, där alltmer totalitära medel tillåts.

När man nu följaktligen, dock på föga förtroendeingivande grunder, har genomfört en rigorös utredning av svenska fredsorganisationers aktiviteter – vilket givetvis endast har gjorts i syfte att smutskasta och misstänkliggöra ifrågavarande organisationer, för att därvid på ett simpelt och effektivt sätt kunna tysta ner dessa, främst genom att inte längre ge dem några som helst bidrag, vilket i sig är en självklarhet för Sveriges nuvarande regering, som i fullkomligt och maniskt samförstånd med den övriga västvärlden numera enbart koncentrerar sig på militär upprustning och krig – så anser jag att det vore välbefogat att omgående verkställa en grundlig utredning av de svenska riksdagspartiernas, framför allt regeringspartiernas, göromål, för att se mer exakt hur dessa jobbar för att plocka bort de allra sista bitarna av vår så kallade demokrati, men även kontrollera hur långt deras USA-svassande manér i själva verket sträcker sig.

Hur insyltade är egentligen de svenska riksdagspartierna och de enskilda svenska politikerna i USA:s krigs- och plundringsaktioner?

Jämställdhetsmyndighetens uppgift blir i detta fall att med största noggrannhet undersöka följande:

1. Finns det organisatoriska kopplingar eller samarbeten, som till exempel spridning av desinformation, lögner och propaganda, mellan Sveriges riksdagspartier och världens mest kriminella terrorstater, i synnerhet USA?
2. Finns det kopplingar mellan företrädare för Sveriges riksdagspartier och världens mest kriminella terrorstater, i synnerhet USA?
3. Har företrädare för Sveriges riksdagspartier uttalat sig eller på annat sätt uttryckt stöd för världens mest kriminella terrorstater, i synnerhet USA?

Vi noterar härmed att den svenska regeringen nu beslutat att plocka bort allt det viktiga ekonomiska stöd som under snart 100 år givits till svenska fredsorganisationer. Sammantaget handlar det om drygt 20 miljoner kronor, som år 2023 fördelades på 18 organisationer. Detta stöd kommer nu alltså att helt försvinna, medan det vedervärdiga militära åbäket omhuldas och matas med miljard efter miljard av våra gemensamma skattepengar.

Regeringens dårhusmässiga och svekfulla beslut om att avskaffa stödet till civilsamhällesorganisationer som arbetar för fred och nedrustning ger självfallet upphov till både besvikelse och skarp kritik.

”Vi ser detta som en riktad attack mot kritiskt granskande röster. Det här beslutet är sannerligen häpnadsväckande. Det riskerar att slå undan benen för oss och alla andra som förespråkar nedrustning, konfliktförebyggande och fredlig konflikthantering. Vi ser det som en medveten politik från regeringen för att minska det demokratiska utrymmet för det civila samhällets arbete och för oss”, säger **Svenska Freds** ordförande Kerstin Bergeå.

Organisationen **Svenska Läkare mot Kärnvapen**, som också blir av med sitt stöd, vilket utgör ungefär 40 procent av budgeten, gör en liknande analys av den skumma svenska militärregeringens synnerligen okloka beslut.

”För oss som organisation är det jätteallvarligt. Vi kan inte tolka det på något annat sätt än att regeringen vill tysta röster för fred, säkerhet och nedrustning”, säger generalsekreteraren Josefin Lind.

Vi ser också hur Sveriges sjuka satsningar på det militära slår mot flera av de svenska public service-företagen. Som exempel på detta noterar vi att satirgruppen ”Public Service” har fått sparken från Sveriges Radio. Detta beslut är förstås bara en liten del av det stora sparpaket som Sveriges Radio (SR) nu genomför.

”Det är en extern dramagrupp som gjort produktionerna, och det har vi tyvärr inte råd med när vi ska göra sparpaketet”, säger Nina Glans, programansvarig för Sveriges Radio P1.

P1 har dessutom lagt ned programmen ”Människor och tro” och ”Radioföljetongen”. Framöver kommer även ”Odla med P1” att läggas ned. SR måste göra besparingar på cirka 250 miljoner kronor under år 2024.

Det är hur tydligt som helst, inom alla möjliga områden, vad som faktiskt pågår på vårt vackra klot för närvarande – och det känns inte alls bra. Men visst, var och en har ju sina åsikter om vad som är viktigt här i världen. Man kan såklart undra varför man ska satsa på vetenskap, kultur, skola, sjukvård, friskvård, miljövård, omsorg, ren energi, fredsarbete och annat värdefullt, när man i stället, i ett huj, kan kasta bort varenda krona på det enbart destruktiva militära åbäket, på dödliga vapen och på blodiga, ödeläggande krig.

Som vi redan vid ett flertal tillfällen kunnat konstatera, så pågår det något mycket sjukt i världen i dag – en global urspårning, skulle man kunna säga – där militariseringen, som reducerar och sopar bort stora delar av det verkligt viktiga och vettiga som hittills har byggts upp i vår värld, och jordmänniskans svårt efterblivna och djävulska behandling av djuren är de två mest omfattande och kosmiskt sett mest förödande och kriminella företeelserna. Med de makthavare som vi för närvarande tvingas stå ut med, går vi obönhörligen en mycket obehaglig, dystopisk framtid till mötes. Men som vi så väl vet, så har vi just precis de ledare som vi förtjänar. Den så oumbärliga kunskapen om livet, om oss själva, om universum och om Gud är hos oss jordmänniskor sannerligen fortfarande väldigt begränsad. Det är också därför som vi ideligen låter oss luras och kuvas. Allt fler rättar nu in sig alltmer i det så fullkomligt besatta och våldsamt psykotiska militära ledet, där det fullt utvecklade djävulsmedvetandet är enväldig härskare. Ja, det är inte utan att man allt oftare önskar sig bort från denna tillvaro. Tänk om man bara kunde ta ett jättekliv in i framtiden, ett kliv på sisådär 2 500–3 000 år.

Ja, det hade varit underbart, men låter sig förstås inte göras. Vi måste naturligtvis gå igenom det öde som vi själva har skapat. Och med tanke på just detta faktum, så tror jag att de flesta förstår att det är hög tid att plocka fram den rätta kartan, att slutgiltigt vända ryggen åt alla galenskaper och urspårningar, att på allvar se till så att vi, vad som än händer, inte låter oss än en gång bli vilseledda, utan håller oss till den väg som strikt följer livets eviga lagar, för att på bästa vis kunna orientera oss fram till vårt så efterlängtade, fullkomliga och ljusa kosmiska medvetande.

Vi har ju nyligen här i Sverige, i Sälen, den 7–9 januari 2024, haft möjlighet att bevittna hur ett aggressivt, sinnesförvirrat och militant arrangemang genomförs, alltså Folk och Försvars Rikskonferens 2024. Här har Sveriges största psykopater, narcissister, mytomaner och gravt enkelspåriga våldsbejakare – dessa sjukligt lögnaktiga politiker, militärer och övriga dyngspridare – under några dygn således erhållit fritt spelrum. Det är hårresande och ytterst beklagligt att dessa kavata och uppblåsta individer har den makabra fräckheten att stå och berätta dessa spökhistorier, dessa grövsta lögner man kan tänka sig, bara för att skrämma upp Sveriges befolkning. Det

råder ju ingen tvekan om att detta är ett klart bevis på hur föraktfullt man ser på oss övriga svenskar. Det fanatiska och skandalöst krigshetsande beteende som här så tydligt visades upp av dessa primitiva hycklare avslöjar, på ett kristallklart och maximalt pinsamt sätt, de egentliga och rent diaboliska avsikterna med hela detta vämjeliga, ultranationalistiska evenemang – att propagera för och med alla till buds stående medel stödja Sveriges vapenindustri, att spä på lögnerna om kriget i Ukraina, att propagera för och med hjälp av alla tänkbara metoder stödja fortsatta vapenleveranser till Ukrainas korrumperade fascister och nazister, att fortsätta med sin vedervärdiga desinformation om hur helt enastående den alldeles underbara försvarsorganisationen Nato är samt att tala sig hesa för en brådskande och gigantisk upprustning av hela det äckliga svenska militära monstret.

Den 13–15 januari 2024 genomfördes en vederhäftig och på alla vis betydelsefull konferens, också denna i Sälen, under namnet **Folk och Fred**. Här deltog människor som hade något verkligt viktigt att säga. Nätverket Folk och Fred presenterar och sprider just det som Sverige och övriga världen är i kolossalt stort behov av för närvarande, nämligen tankar och värderingar som lägger grunden för ett gott samarbete, en hållbar fred samt ett verkligt stabilt och utvecklande klimat för sann demokrati. Budskapet är solklart – man jobbar tillsammans för fred, en ren och vacker miljö, en utökad och allt bättre välfärd och militär nedrustning. Nätverkets webbplats finner du på adressen **folkochfred.wordpress.com**, dess Facebooksida på adressen **www.facebook.com/folkochfred** (den kan ses även av dig som inte har ett Facebookkonto) och dess Youtubekanal på adressen **www.youtube.com/@folkochfred**, där man bland annat lägger upp sina webbinarier i efterhand.

Ett svenskt Natomedlemskap innebär givetvis stora affärer och enorma vinster för den svenska vapenindustrins lilla hjärtegryn Saab, vars ägare, med familjen Wallenberg i spetsen, nu, i början av år 2024, på mindre än två år, närmare bestämt sedan Rysslands invasion av Ukraina, har blivit 60 miljarder kronor rikare. Detta framgår i Saabs senaste delårsrapport, där företaget rapporterar en ökning av omsättningen med hela 26 procent, till över 35,5 miljarder kronor och en vinstökning med 94 procent, till 2,2 miljarder kronor.

Efter inledningen av Rysslands militära operation i Ukraina, som enligt Ryssland handlar om att stoppa massmordet på rysktalande ukrainare och att göra en tydlig markering mot Natos ständigt ökande provokationer, så har Saabaktiens värde ökat från 217 kronor till 660 kronor, vilket gör den till en av de mest framgångsrika aktierna på Stockholmsbörsen.

Saabs verkställande direktör Micael Johansson säger att han ser tio år av tillväxt framför sig. Han gör inte heller någon hemlighet av att bolaget gynnas av ett svenskt Natomedlemskap.

Detta ekonomiska fenomen är dock inte unikt för Sverige. Andra stora försvarsbolag – som brittiska BAE Systems, franska Thales Group och amerikanska företag som General Dynamics, Lockheed Martin och Northrop Grumman – har också sett betydande aktieuppgångar sedan kriget i Ukraina startade.

Denna utveckling ställer onekligen viktiga frågor om hur det egentligen står till med moralen i den så förödande och rysligt omfattande globala vapenhandeln.

Det okomplicerade och, utan några som helst tvivel, helt naturliga svaret på dessa frågor är att det definitivt inte existerar något annat än den absolut lägsta formen av moral när det handlar om krig och vapenhandel.

Men ska vi verkligen godkänna det här – att vapenindustrin skor sig på och saboterar hela vårt övriga samhälle och hela vår välfärd?

Nej, naturligtvis ska vi inte det!

Det tråkiga är att det ändå är så, och det är fruktansvärt svårt att ändra på det. De svenska politikerna och militärerna har kommit överens om att man nu ska satsa gigantiska penningsummor på en enorm upprustning och utvidgning av den svenska militära sektorn, och man har valt att försvara detta vansinniga agerande med ett lika genomkorkat påstående, nämligen att Sverige när som helst kan komma att anfallas av Ryssland. Denna förklaring är en saga, vars författare vi givetvis hittar i de kretsar som i rent ekonomiskt hänseende vinner mest på alla de dödsbringande sysslor som nu har trappats upp. Det finns absolut ingenting som kan försvara den militära upprustning som nu sker i Sverige och övriga Europa. Allt det som politiker, militärer och affärsmän nu påstår om hur livsviktig just denna militära upprustning är för alla oss svenskar och hela vårt vackra, fria och fredliga land är alltså inget annat än fantasier,

rent djävulska lögner och nytt svenskt rekord i den i våra dagar så våldsamt populära grenen massiv och maximalt skräckinjagande propaganda för den svenska vapenindustrin. Det finns nämligen bara en vinnare i detta förnuftsvidriga spel, och det är utan tvekan vapenindustrins ägare. Jag tror inte att familjen Wallenberg gråter så mycket över den situation som nu är rådande. Något dåligt samvete tycks inte heller existera, varken hos Europas egotrippade, skurkaktiga knösar eller hos någon av alla de kriminella europeiska politiker och militärer som om och om igen ljuger för och på alla tänkbara vis vilseleder sina länders invånare. Dessa gravt omoraliska förehavanden är ju svindlande och högst klandervärda och borde tveklöst rendera i långa fängelsevistelser för alla inblandade. Men icke, i stället så har man lyckats bygga upp en virtuell verklighet som gör dessa skamlösa sysslor inte endast acceptabla, utan till och med kraftigt supportade av större delen av den europeiska så generande och farligt lättduperade befolkningen, faktiskt så till den grad att inga som helst åsikter eller ifrågasättanden som skulle kunna hindra denna galenskap från att förverkligas längre tolereras. Miljarder och åter miljarder av Europas samlade skattemedel trycks in i detta omättliga monster – vilket söndrar och bryter ned hela vårt övriga samhälle. Vi ser hur människor blir vräkta från sina hem, hur allt fler inte klarar av den svåra ekonomiska situation som Europa nu hamnat i, tack vare att ländernas regimer valt att gå det militärindustriella komplexets ärenden i stället för att skrota det militära monstret och stärka vårt civila samhälle via ett äkta fredsarbete och ekonomiska satsningar på sann välfärd. Bakom hela den idiotiska militära upprustning och den skamlösa nedmontering av vår välfärd som vi nu tvingas bevittna här i Europa hittar vi således de riktigt stora vinnarna – en maktlysten liten junta av högmodiga och bortskämda miljardärer – de som äger och styr vapenindustrin och som till stora delar faktiskt även dirigerar själva krigen, givetvis med sina underdåniga och i alla lägen så tacksamt beredvilliga politikers och militärers skyndsamma hjälp.

Det på många sätt komiska, men naturligtvis även djupt tragiska, i hela detta spektakel är att dessa girigbukar inte har en aning om att de på detta vis – noggrant, begeistrat och med en patetisk stöddighet – gräver sina egna gravar.

En annan intressant och ytterst tänkvärd detalj att iaktta och fundera kring i hela detta infama och allvarligt vanskapta skådespel är hur Sveriges och hela den övriga västvärldens stora, primitiva och hätska flock med så kallade förståsigpåare – som alla är så oerhört fina föredömen, så ädla och ärbara ideal – kritiserar och inte sällan smutskastar idrottare, före detta idrottare och tränare när de här personerna väljer att på något sätt bedriva sin professionella karriär i länder som Saudiarabien, Qatar, Kina eller Ryssland. Vi hör ju till exempel hur dessa så högmodiga viktigpettrar diskriminerar och baktalar de idrottare från västvärlden som efter det att kriget i Ukraina startade valde att spela kvar i sina ryska klubblag, hur man med stolthet och vämjeliga översittarfasoner utestänger ryska och belarusiska idrottare, till och med barn och ungdomar från dessa nationer, från internationella tävlingar, hur man fördömer, utesluter och snackar skit om allt som har med rysk och belarusisk idrott att göra – ja, all kultur från dessa länder är på vissa ställen i den så moraliska västvärlden bannlyst, inte minst här i Sverige, tack vare rekommendationer från vår ultranationalistiska, skamligt militanta regim – men när det till exempel handlar om de svenska mest framgångsrika ishockeystjärnorna, de som åker över Atlanten och blir mångmiljonärer i världens största terror- och krigsstat, USA, så hörs enbart hyllningar och positiva kommentarer, inte ett knyst om sportswashing eller om vad landet som dessa stora idoler nu ska bo och verka i faktiskt står för. Inte heller höjs det några som helst kritiska röster angående det faktum att dessa svenska idrottsliga förebilder följaktligen väljer att tjäna miljontals dollar i världens överlägset mest mordiska, krigiska, förljugna och galet kriminella land. Här får vi sålunda ännu ett övertydligt bevis på hur sanslöst enkelspårig den svenska synnerligen patetiska flocken bestående av självgoda journalister och övriga besserwissrar i själva verket är.

Demokrati, rättvisa, jämlikhet, fredsarbete, hög moral, sunt tänkande och sann kunskap är begrepp som de flesta personer helt uppenbart svänger sig med på ett lättvindigt, okunnigt, snedvridet och för det mesta grovt felaktigt sätt. Det fåtal verkligt klarsynta människor som gör de jämförelser som jag nyss beskrev – de individer som faktiskt observerar och reagerar på den här typen av märkligheter, denna sjukliga favorisering av den djupaste kosmiska brottsligheten, och som dessutom vågar påtala detta oskick samt

har det stora modet att stå upp emot och på fullt allvar kritisera den penibelt undfallande och högst vedervärdiga attityd som man här återigen ser gentemot USA:s maktelit och dess allierade, dessa västvärldens obegripligt upphöjda barbarer – har ju helt rätt. Det är dessa människor som har genomskådat och verkligen förstått att det här handlar om ännu en lömsk komponent i västvärldens så avskyvärt fundamentala hyckleri!

Också dessa personer diskrimineras, svartmålas och demoniseras givetvis å det grövsta – för alla tankar, åsikter och sysslor som inte följer USA:s riktlinjer är ju numera förbjudna här i det fria väst.

Vi erhåller följaktligen gång på gång tydliga exempel på den ödesdigra skenhelighet som för närvarande dominerar i Sverige, i Norden, i Europa – ja, i hela den västvärld som nu är på dekis.

Att Europas makthavare hunsas av Washingtons stridslystna och despotiska översittare, detta alltmer desperata och sinnesrubbade gangstergäng, är ju ingen nyhet, men det får en självfallet att bli både bekymrad och fundersam. Än mer oroväckande är emellertid att Europas ledande politiker, dessa briljanta snillen, fanatiskt och kaxigt håller sig fast vid de tre grundpelare som de själva med stor entusiasm och beslutsamhet mejslat fram – och som nu bevisligen är själva fundamentet i deras gemensamma politiska program:

- Smutskasta Kina!
- Hata Ryssland!
- Lyd USA!

Det här är ju ett synnerligen sorgligt bevis på ett obegåvat, primitivt och i högsta grad olycksbådande flockbeteende, varför jag menar att vi européer omgående bör ställa oss följande frågor:

- Vill vi verkligen åka med på USA:s vansinnesfärd mot en total ekonomisk kollaps – en våldsam frontalkrock med verkligheten?
- Ska vi fortsätta med att skämma ut oss så kapitalt som vi nu utan tvekan oavbrutet gör – på riktigt?
- Är det önskvärt att driva galenskapen längre än så här?
- Är det kanske dags att vi på allvar uppmärksammar och gör oss kvitt våra urspårade ageranden och ohälsosamma levnadsvanor?

Låt oss nu betrakta och fundera lite kring följande fakta:

- USA är det land som ligger bakom världshistoriens överlägset största förintelse av människor. Om vi till exempel tittar på tiden efter andra världskriget, så har USA varit drivande i krig som har krävt 20–30 miljoner dödsoffer, och efter år 2000 har man varit drivande part i krig som resulterat i 4,5 miljoner döda människor. Inget annat land i världen har någonsin varit ens i närheten av liknande prestationer. Ingen annan nation har heller blandat sig i så många andra länders demokratiska val eller stöttat så många militärkupper i andra länder som just USA. Även vad gäller dessa föga avundsvärda prestationer är denna helt skrupelfria stat förkrossande dominant.
- USA:s makthavare ägnar sig för jämnan åt ett oslagbart hyckleri, som placerar dem i en helt egen, suverän division. Detta faktum blir pinsamt tydligt när dessa maktgalna psykopater och eminenta mytomaner så högtidligt talar om exempelvis den regelbaserade världsordningen, som givetvis borde avse FN-stadgans regler om fredliga lösningar av tvister, om våldsförbudet samt de därtill kopplade aggressions- och interventionsförbuden. Men så är det inte alls i de fall som USA:s lömska krigshökar använder sig av detta begrepp. Då handlar det nämligen i stället mest om sådana regler som USA och dess allierade fastställt, som dessa länders självrättfärdiga ledare sedan har full rätt att ändra eller bryta mot närhelst man finner detta lämpligt.
- USA:s hemliga försök till regimförändringar i andra länder – vissa lyckade, andra misslyckade – är ännu en solklar bekräftelse på denna så odiskutabelt predatoriska nations föraktfulla och självförgudande ledares nonchalanta arbetssätt. De respektlösa och chockerande verksamheter som vi här talar om är dessutom sanslöst ofta förekommande, faktiskt i stort sett rutinmässiga. I detta sammanhang vill jag passa på att rekommendera dig att lyssna på **Jeffrey Sachs** intressanta intervju med **Lindsey A. O'Rourke**, som du hittar på Youtube, i vilken man talar om hennes spännande bok **"Covert Regime Change"**. Lindsey räknar i denna bok upp 64 hemliga försök till regimförändringar, som USA genomförde under det kalla kriget mellan åren 1947 och 1989, men som till antalet i själva verket har varit betydligt större, bland annat eftersom hon valt att räkna upprepade försök inom ett land

som en enda utdragen episod. USA lyckades med 25 av dessa, medan 39 misslyckades. Sedan dess har USA:s regimförändringsoperationer varit fortsatt frekventa, och nu, i början av år 2024, har antalet ökat från nyss nämnda 64 till minst 80 stycken. Ett av dessa senare exempel sattes i verket när Barack Obama signerade en presidentorder som gav CIA rätt att skapa *Timber Sycamore*, ett sekretessbelagt program som gick ut på att träna syriska rebeller och förse dessa med krigsmateriel i samband med kriget i Syrien, där meningen var att man skulle plocka bort Syriens president Bashar al-Assad och ersätta honom med en USA-marionett, vilket resulterade i ett totalt misslyckande och ett helvetiskt, utdraget krig, med stora dödstal, fruktansvärda lidanden och miljontals flyktingar. Ett mer aktuellt exempel är hur man från USA:s sida år 2022 lyckades få bort Pakistans ledare Imran Khan från dennes premiärministerpost. Orsaken till detta ingripande var att han inte var intresserad av att gå i USA:s ledband, utan ville hålla Pakistan neutralt. En sådan inställning är ju fullkomligt livsfarlig för vilken ledare som helst i världen. Men nu ser det faktiskt ut som om USA och CIA inte kommer att lyckas riktigt här heller. Khan har dessutom presenterat fakta som visar att det var just USA och CIA som låg bakom avsättandet av honom, och nu verkar det som om de flesta pakistanier vill ha Khan tillbaka som ledare, vilket visade sig i det val som genomfördes i början av februari 2024, trots att USA och dess korrumperade medhjälpare inom Pakistans högsta ledning gjort allt för att sätta stopp för denne man och hans medarbetare. Så alla de ansträngningar som gjorts från USA och dess omhuldade maffiaorganisation CIA, som jobbat tämligen intensivt med sin kriminella verksamhet i Pakistan i flera decennier, tycks vara förgäves, och man tvingas därmed än en gång bita i det riktigt sura äpplet. Ja, att USA:s metoder för att hålla sig kvar som stormakt är dömda att misslyckas vet ju alla med minsta gnutta intelligens, frågan är bara hur lång tid det ska ta för det här landets makthavare att nå det utvecklingsstadium som gör det möjligt även för dem att begripa detta.

- USA:s ledning lovade Rysslands president Michail Gorbatjov vid ett flertal tillfällen under åren 1989–1991 att man absolut inte skulle utvidga Nato österut, om Sovjetunionen såg till att upplösa Warszawapakten – *not one inch*, försäkrade man. Detta löfte var

precis som allt annat som USA lovar i sina avtal – vare sig dessa är skriftliga, muntliga eller både och – endast struntprat, alltså ingenting värt. Detta lands makthavare gjorde då och gör i dag precis som det passar dem, oavsett vad man tidigare lovat och kommit överens om – det är ett förfarande som är helt naturligt för dessa psykopater, dessa världens mest högmodiga, självupptagna och osannfärdiga ledare. Vid Warszawapaktens upplösning såg man såklart en gyllene chans att förverkliga drömmen om en snar och massiv utvidgning av Nato fram till den ryska gränsen, och i dag kan vi alla notera hur man med trotsig självförhävelse och skrämmande arrogans arbetar målmedvetet för att fullborda denna sjukligt aggressiva expansion av sin maffialiknande terror- och krigsorganisation, vars skurkaktiga lobbyister har vilselett och lurat in många länder i rena helvetet – Finland och Sverige, två synnerligen löjligt korkade USA-dyrkande nationer, är de senaste offren. Putin har vid ett flertal tillfällen bett USA och Nato att inte fortsätta med detta konfliktfyllda och odiplomatiska beteende, men det har dessa tokskallar givetvis struntat helt i. Ett ytterst taktlöst exempel på detta är hur man tillsammans med extrema högerkrafter i Ukraina under många år har försökt forcera fram ett ukrainskt Natomedlemskap, trots att en klar majoritet av detta lands befolkning inte är det minsta intresserade av att bli en del av denna avskyvärda terrororganisation. USA, CIA och Nato har dock hela tiden fortsatt med sitt ränksmideri, och till sist lyckades man, via en omfattande korruption och annan genomgripande kriminell verksamhet, år 2014 – i nära samarbete med nazistiska, fascistiska och ultranationalistiska krafter – åstadkomma både det så kallade Majdanupproret och en statskupp i Ukraina. Dessa händelser och ett fortsatt intensivt intrigspel från väst resulterade snart i ett inbördeskrig, ett krig som följaktligen har växt till sig, precis enligt planerna, och som i skivande stund firar tioårsjubileum. Ett stort grattis till alla som lyckats så fint med detta arbete! En intressant men för USA givetvis ytterst kompromettерande händelse i detta maktspel är det telefonsamtal som, några veckor före statskuppen i Ukraina, ägde rum mellan Victoria Nuland, dåvarande tredjeperson i amerikanska UD, och Geoffrey R. Pyatt, som då var USA:s ambassadör i Ukraina, där de samtalar om hur den kommande ukrainska regeringen ska se ut. Speciellt Victoria

Nuland visar prov på ett pinsamt högmod när hon talar om vilka som bör och vilka som inte bör ingå där, och när hon angående EU:s deltagande i dessa framtida samtal utbrister: ”Fuck the EU!” Du som är intresserad av att veta mer om det här och mycket annat som händer inom världspolitiken i dag bör lyssna på vad Jeffrey Sachs har att säga. Det finns många väldigt lärorika och ytterst tänkvärda intervjuer och föredrag med denne man på internet, och jag rekommenderar dem alla å det varmaste. Hans idéer om hur världens länder bör samarbeta för en fredlig tillvaro och en global välfärd är mycket tilltalande, och hans skarpa kritik av USA:s krigshetsande och giriga beteende är i allra högsta grad berättigad. Han ger oss i ett flertal intervjuer viktig information om bland annat USA:s och CIA:s subversiva verksamheter i många länder runt om i världen, riktigt sjuka aktiviteter, som pågått i drygt 75 år nu. Världens sjukaste, girigaste, farligaste och mest urspårade trio – USA, CIA och Nato – har på alla tänkbara sätt destabiliserat hela vår värld gång på gång. Man provocerar, desinformerar, ljuger, propagerar, torterar, avrättar, massmördar, terroriserar, krigar, genomför statskupper – ja, allt helvete som finns ägnar man sig åt, och man gör det med glädje och en patologisk hänförelse. Det är inget annat än kriminellt förfarande på högsta nivå, och det är naturligtvis en global skandal att USA inte har behövt stå till svars för några av dessa rysliga överträdelser – det är faktiskt helt ofattbart! Man har om och om igen – fullkomligt besinningslöst, utan några som helst samvetsbetänkligheter – bombat sönder, förgiftat och ödelagt stora delar av vår värld. Att EU och den övriga västvärlden godkänner och på en rad olika sätt supportar dessa gangsterfasoner är givetvis både horribelt och brottsligt. Detta konstanta fjäskande för världens värsta gangstervälde och dess övergödda penningmagnater är vämjeligt. Man har bevisligen bestämt sig för att svara ja och amen på varje order från Washingtons allra mörkaste helveteskatakomber.

- Som jag tidigare har redogjort för, så har USA enligt en rapport daterad den 8 mars 2022 från Congressional Research Service – som är en amerikansk federal, politiskt obunden myndighet, underordnad USA:s kongress – genomfört minst 251 militära interventioner mellan åren 1991 och 2022. Rapporten dokumenterar ytterligare 218 militära interventioner utförda av USA mellan år

1798 och år 1990. Det visar sig alltså att USA har verkställt totalt 469 militära interventioner mellan åren 1798 och 2022 – som alla har blivit bekräftade av USA:s kongress. Det ska dock starkt betonas att de här siffrorna endast är försiktiga uppskattningar och dessutom utesluter en hel del ytterst aktiva ingripanden från USA:s militär, som exempelvis ett stort antal olika hemliga operationer, talrika aktioner i konflikter i länder där USA:s trupper har varit stationerade ända sedan andra världskriget i ockupationsstyrkor, deltagande i aggressiva maffia-, krigs- och terrororganisationer som Nato, handlande enligt militära basavtal för de cirka 800 amerikanska militärbaser som finns utplacerade i omkring 80 andra länder, rutinmässig militär hjälp och militär utbildningsverksamhet. I Norden har USA nyligen skaffat sig tillgång till ytterligare 39 militärbaser – 3 i Danmark, 4 i Norge, 15 i Finland och 17 i Sverige. Man har dessutom sedan länge en, av flera anledningar, mycket omstridd militärbas på Grönland.

- Om vi så vänder våra blickar mot de summor som spenderas på det militära i vår värld, så är det svårt att bli annat än besviken, förbannad och ledsen. Trots ökningen i Europa, så hade USA fortsatt världens överlägset högsta militärutgifter under år 2022. Detta fanatiskt militanta och krigsglada land stod då för drygt 39 procent av den globala totalsumman. USA, Kina och Ryssland stod sammanlagt för 56 procent av de 2 240 miljarder amerikanska dollar (motsvarande drygt 23 100 miljarder svenska kronor) som år 2022 slösades bort på det militära monstret. Natos medlemsländers sammanlagda militärutgifter var detta år 1 232 miljarder USD, alltså drygt 14 gånger så stora som Rysslands. Med Finland och Sverige som medlemmar kommer de europeiska Natostaternas årliga militära utgifter att klättra en bra bit över 300 miljarder USD. Den lista som presenteras på följande sida visar vilka fem länder som, enligt fredsforskningsinstitutet SIPRI, hade världens högsta militärutgifter under år 2022, med summorna angivna i amerikanska dollar. Jag vill dock tillägga att de siffror som anges när det handlar om militära utgifter runt om i världen i de flesta fall är gravt underskattade. Det räcker följaktligen inte på långa vägar med de groteskt stora penningsummor som visas upp i nedanstående lista. Detta är givetvis nödvändigt att känna till, om man vill frambringa en så sann bild som möjligt av den

sjukt militanta, förljugna och urspårade verklighet som vi i dag lever i. Det är rent chockerande och förfärligt tragiskt att behöva konstatera vilka sanslösa belopp det faktiskt handlar om, särskilt när man tänker på vilken fantastisk nytta dessa pengar skulle göra om de i stället satsades på sunda, humana och konstruktiva verksamheter. I USA:s fall så handlar det förstås om belopp som hamnar i en helt egen klass. När vi räknar in pengar som exempelvis går till landets hemliga underrättelsetjänst och speciella spjutspets när det gäller att verkställa kriminella handlingar (CIA) och ett flertal andra underrättelseorganisationer samt till landets departement för inrikes säkerhet (U.S. Department of Homeland Security), så står det helt klart att USA numera årligen kastar bort en bra bit över en biljon (1 000 000 000 000) USD på komplett galenskap! Till detta ska naturligtvis även läggas alla de fullkomligt hårresande penningsummor som inom den militära sfären förslösas på övriga hemliga projekt, korruption och annan kriminell verksamhet, som ju är så förödande omfattande i denna mörka och dödsbringande bransch – och som förståeligt nog inte heller inkluderats i den nyss nämnda fem-i-topp-lista som du här och nu kan studera och fundera kring:

1. USA: 877 miljarder USD
2. Kina: 292 miljarder USD
3. Ryssland: 86,4 miljarder USD
4. Indien: 81,4 miljarder USD
5. Saudiarabien: 75 miljarder USD

- USA är en nation vars flesta delstater fortfarande håller sig med dödsstraff. Den 25 januari 2024 använde sig delstaten Alabama dessutom av en ny och mycket kontroversiell avrättningsmetod, av många ansedd som fruktansvärt plågsam. Den dödsdömde spändes fast på en bår, och via en ansiktsmask som fästes över hans näsa och mun tvingades han att andas in rent kväve. Vittnen kunde sedan berätta att den nu avdagatagne mannen var vid medvetande åtskilliga minuter in i själva avrättningen. Man såg hur han efter en stund började skaka och vrida sig på båren. Det här pågick under minst ett par minuter och följdes av ytterligare några minuters djupa andetag, varefter hans andning blev allt långsammare för att till sist inte längre vara märkbar. Efter en 22

minuter lång dödskamp avslutades så denna makabra och rent djävulska avrättningsprocess med en dödförklaring. Bödlarna kunde då äntligen glädja sig åt ännu ett fullgjort uppdrag. Det är nämligen så att denna avrättning skulle ha utförts redan i november 2022, genom en dödlig injektion, men då banemännen, efter timmar av idoga försök att hitta en lämplig ven för injektionen, inte lyckades med sin mission, så avbröt man detta avrättningsförsök, som enligt uppgift handlade om ren tortyr. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Volker Türk, och en grupp FN-experter, så kallade specialrapportörer, är förfärade över och beklagar djupt den grymma avrättningen av Kenneth Eugene Smith i Alabama. I ett pressmeddelande som publicerades den 3 januari 2024 försökte man stoppa denna avrättning, bland annat genom att påtala de farhågor som fanns om att den nya och oprövade metoden för kvävning med kvävgas, även kallad kvävehypoxi, troligen skulle komma att bryta mot förbudet mot tortyr och andra grymma, inhumana eller förnedrande bestraffningar. Vid detta tillfälle uttryckte man också bedrövelse över att USA fortsätter med sina avrättningar, vilket går helt emot den globala trenden mot avskaffandet av dödsstraff. USA:s misslyckade avrättningar, brist på transparens i avrättningsprotokoll samt användandet av oprövade droger för att avrätta fångar har kontinuerligt dragit till sig FN:s uppmärksamhet, dess maskineri och särskilda förfaranden. ”Den hemska avrättningen av Kenneth Eugene Smith är en skarp påminnelse om dödsstraffets barbariska natur och ett mäktigt tillfälle för att intensifiera samtal för dess avskaffande i USA och resten av världen”, betonade FN:s specialrapportörer efter avrättningens genomförande. Man har givetvis fördömt denna morbida och skandalösa handling, som även flera läkare runt om i världen menar är ren tortyr.

- Det finns i USA en evangelikal högerradikal rörelse som har en fruktansvärt stor makt, faktiskt ändå upp i Vita huset, och har så haft under många år. En stor del av dessa ultranationalistiska fundamentalister är sanna Donald Trump-anhängare och sjukligt fanatiska Israeldyrkare. Kristen sionism är en doktrin som teologiskt bygger på en bokstavstroende tolkning av Bibeln och präglas av en övertygelse om att Israel som stat är en nödvändighet för profetian om Jesu återkomst till jorden, och den utgör

numera en teologisk grundbult för många amerikanska evangelikala kristna, som menar att när Jesus kommer tillbaka, så gör han det som krigare – på en vit häst, med blodfläckad vit mantel och svärd i hand – och för vissa av dessa vilseförda och allra mest militanta mytomaner kommer svärdet att vara utbytt mot ett gevär av typen AR-15. Dessa människor har alltså oerhört starka band till Israel, Israels militär och de i högsta grad kriminella israeliska bosättarna, som med hjälp av USA och israeliska skurkdomstolar ges rätt att lägga beslag på palestiniernas hus och mark. Detta mäkta kriminella förfarande har ideligen upprepats, ända sedan år 1948, då Israel bildades, men ingen vågar sätta sig upp mot dessa brottslingar, då USA, världens största krigs- och terrorstat, till 100 procent står på Israels sida, oavsett vad dessa exceptionellt våldsamma sionister tar sig för. Fundamentalisterna inom sioniströrelsen och inom den evangelikala rörelsen i USA har alltså fått för sig att varje ord i Bibeln är Guds ord och att Israels folk är Guds utvalda folk. USA:s evangelikala kristna menar att man måste skydda, beväpna och på alla tänkbara sätt stötta Israel, så att man vid Jesu återkomst ska få möjlighet att tillsammans med Jesus och Israels soldater besegra Antikrist i ett blodigt världskrig, vars avgörande slag kommer att äga rum vid Harmagedon eller Armageddon. Man gör nu allt man kan för att denna händelse ska kunna inträffa så snart som möjligt, för det är alltså i just detta sammanhang som man inbillar sig att Jesus ska återvända hit till jorden. Här finner jag det passande att rekommendera den mycket intressanta och lärorika dokumentärfilmen **”I väntan på Armageddon”**, som finns att se på **SVT Play**. Här får vi ett skrämmande exempel på en ytterst vanskapt tolkning av det som står i Bibeln – en allvarligt sinnesrubbad och krigshetsande tolkning – där vissheten om att Jesus kommer att återvända till jorden vid Harmagedon, denna gång som domare och som den oövervinnerlige krigaren, är total. Ungefär 100 miljoner av USA:s för närvarande drygt 336 miljoner invånare är så här pass allvarligt urspårade. Många av dessa individer är bevisligen hjärntvättade och tycks inte ha några som helst skrupler när det gäller hur man ska nå sina mål. Angående själva namnet på den nyss nämnda platsen Harmagedon eller Armageddon ska jag här ge en liten kort förklaring. Harmagedon är den grekiska formen

av det hebreiska namnet Har Megiddo. Det hebreiska ordet *har* betyder en bergstrakt eller ett högland, och Harmagedon syftar alltså på höglandet med anknytning till den historiska israeliska staden Megiddo – som låg cirka 90 kilometer norr om Jerusalem och omkring 31 kilometer sydöst om den plats där staden Haifa nu är belägen – det vill säga Megiddohöjden eller Megiddoberget. Armageddon är den latinska stavningen på Harmagedon.

- Det har av **Yahoo News**, som är en nyhetswebbplats, offentliggjorts att CIA, då Mike Pompeo var organisationens chef, övervägde att kidnappa eller döda Julian Assange. Det var år 2017, när Donald Trump var president och Mike Pompeo var nytillsatt CIA-chef, som planer på att oskadliggöra Julian Assange diskuterades på absolut högsta nivå inom Trumpadministrationen och CIA, avslöjar flera höga källor. En viktig anledning till detta var *Wikileaks* publicering av *Vault 7*, som innehöll beskrivningar av ett stort antal operationer som gjorts av och verktyg som använts av CIA, bland annat om sätt att avlyssna mobiltelefoner, hur rumsavlyssning genom hemelektronik som verkar vara avslagen går till samt skildringar av olika skadeprogram. CIA har beskrivit detta som den största dataförlusten i organisationens historia. *Vault 7*, som alltså var *Wikileaks* stora läcka med information om CIA:s verktyg för avlyssning, avläsning och övervakning, publicerades av *Wikileaks* i flera avsnitt, med början den 7 mars 2017. *Year Zero* var den första delen av *Vault 7*, där det avslöjades vilka metoder som användes för att aktivera inbyggda mikrofoner i mobiltelefoner och i annan elektronisk utrustning, utan att ägaren märker det, till exempel i vissa tv-apparater från Samsung, då dessa har en inbyggd mikrofon för talstyrning och kan anslutas till internet. Pompeo och andra höga chefer var helt bortkopplade från verkligheten, för att de var så generade över *Vault 7*, berättar en dåvarande tjänsteman inom Trumpadministrationen för *Yahoo News* journalister. Historien med *Vault 7* fick CIA:s gangsterkung Mike Pompeo att officiellt stämpla *Wikileaks* som en icke-statlig fientlig underrättelsetjänst. Denna benämning gjorde att CIA kunde behandla *Wikileaks* på samma sätt som man gör med utländska spionorganisationer, vilket resulterade i att man snart började spionera på många av *Wikileaks* medarbetare, inklusive video- och ljudövervakning av Assange själv. På USA:s uppdrag

övervakades han dygnet runt av den spanska säkerhetsfirman UC Global, såväl hans privatliv som hans överläggningar med juridiska rådgivare bevakades noggrant. Vid den här tiden befann sig Assange sedan fem år tillbaka på Ecuadors ambassad i London, som han inte vågade lämna av rädsla för att bli utlämnad till USA och där bli dömd för sin roll i avslöjandet av amerikanska krigsbrott i Afghanistan och Irak. Detta var en högst befogad rädsla, vilket kusliga avslöjanden som gjorts av journalister på *Yahoo News* tydligt visar. USA ville inte bara få honom utlämnad, utan diskuterade på högsta nivå att bryta sig in på ambassaden och kidnappa eller mörda honom. Dessa planer lades dock på is sent under år 2017, när CIA hade fått uppgifter om att man från Moskva gärna ville hjälpa Assange att flytta till Ryssland. I detta läge valde CIA att i stället planera för andra perfida scenarier, som till exempel att ramma den ryska diplomatbil som Assange skulle färdas i eller att skjuta sönder däcken på det flygplan som man trodde skulle lyfta med Julian Assange. I det senare fallet bad CIA sina brittiska kollegor om att stå för skjutandet, vilket britterna ska ha gått med på. Inga av dessa planer förverkligades dock, utan till slut blev det så att britterna i april 2019 gick in på Ecuadors ambassad i London och arresterade Assange, efter att Ecuadors dåvarande president Lenín Moreno dragit tillbaka hans diplomatiska immunitet. Visst är det märkligt att Storbritanniens och USA:s makthavare kan planera och verkställa vilka avskyvärda handlingar, vilka galenskaper, vilka sjuka förfaranden, vilka blodiga massakrer, vilka krigsförbrytelser, vilka perversa övergrepp, vilka kriminella gärningar, vilka skändliga aktioner, vilka djävulska brott som helst, utan att någon ansvarig åtalas eller ens granskas, medan den som avslöjar dessa vidrigheter förföljs, övervakas, plågas, kan dömas till livstids fängelse och riskerar att mördas. Ja, det känns onekligen kusligt. Men är det så konstigt, egentligen? Nej, det är ju inte det, eftersom vi lever i en värld där lögnen och våldet – två av jordmänniskans allra trognaste och mest anlitade vänner – för närvarande regerar.

- Tack vare Edward Snowden har världens medborgare fått veta att de under lång tid övervakats av Storbritannien och USA. År 2013 läckte han tusentals sekretessbelagda CIA-dokument till den brittiska tidningen *The Guardian* och den amerikanska tid-

ningen *The Washington Post*, och avslöjade på så sätt att USA och Storbritannien under många år bedrivit en systematisk, topphemlig och gigantisk övervakning av privatpersoner, politiker och företag över hela världen. Snowden avslöjade hur NSA (National Security Agency) med hjälp av data från ett flertal amerikanska internetföretag kunde kartlägga människors liv in i minsta detalj. Man granskade allt möjligt, såsom mejl, personliga foton, telefonsamtal, chattar i datorspel och så vidare. Härigenom ser vi än en gång hur illa USA:s och Storbritanniens självsvåldiga ledare och deras inställsamma medarbetare beter sig. Dessa högfärdiga översittare ser sig själva som demokratins verkliga förkämpar, trots att de mestadels ägnar sig åt de mest odemokratiska och kriminella sysslor man kan tänka sig. Det kan ju knappast bli mer generande. Snowden hade funderat på att berätta om övervakningen länge, och han bestämde sig när han såg och hörde en högt uppsatt chef inom NSA sitta och ljuga om övervakningsprogrammen i ett kongressförhör. Snowden läckte alltså sekretessbelagda dokument som påvisar existensen av storskaliga och topphemliga övervakningsprojekt, men även dokument som han menar klart visar på att USA och Storbritannien bedriver hackingattacker riktade mot datorer över hela världen, speciellt mot Kina, vilket pågått under många år, och mot vissa deltagare vid speciella möten, som exempelvis mot delegaterna på G20-mötet i London år 2009. Här finns också dokument som visar att Sverige, under kodnamnet Sardine, är en mycket viktig samarbetspartner i hela detta hemliga övervakningsarbete. Svenska myndigheter, som Försvarets radioanstalt (FRA), har numera möjlighet att samla in enorma datamängder, vilket underlättades betydligt efter den så omtalade och av många hårt kritiserade FRA-lagen från år 2009. Edward Snowden har beskrivit Sveriges underrättelseapparat som en av NSA:s absolut viktigaste bundsförvanter, och dokument som han lämnat ut till massmedier visar att FRA har ett genomgripande försvarsunderrättelsesamarbete med amerikanska National Security Agency (NSA) och brittiska Government Communications Headquarters (GCHQ). Efter Snowdens graverande avslöjanden inledde Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor en utredning av USA:s och Storbritanniens massövervakning av EU-

medborgare. I utfrågningar som hölls av utskottet berättade den brittiske undersökande journalisten Duncan Campbell att FRA var USA:s och Storbritanniens största samarbetspartner i massövervakningen. Campbells uppgifter ledde till att utskottet kallade FRA:s dåvarande generaldirektör Dag Hartelius till utfrågningarna för att lämna upplysningar. FRA svarade emellertid att myndigheten inte tänkte medverka i utredningen. Den alltid så kavate och framför allt pinsamt självrättfärdige Carl Bildt tog naturligtvis tillfället i akt att även i denna fråga göra bort sig fullständigt, genom att påstå att Snowden är en landsförrädare som skadat den demokratiska världen. Det är precis som vanligt när det gäller denne kusligt självförgudande Carl Bildt – om hans yttranden ska bli begripliga, så måste de avkodas till motsatsen av det han har sagt. I detta fall innebär det att Edward Snowden i själva verket är en nationalhjälte – självklart också en världshjälte – och att det som han med sina avslöjanden gjort sig skyldig till givetvis stärker hela världens demokrati.

- Vi kan därtill notera att Storbritannien och USA har pressat den svenska regeringen till inskränkningar i publiceringsrätten. Svensk lagstiftning har på ett mycket otrevligt sätt EU- och Nato-anpassats, och vi ser hur Sveriges nuvarande regering kryper, fjäskar, bockar och bugar inför dessa skamlösa och odiösa krigs- och terrorstater – det är både löjeväckande och högst generande.
- En annan liten komisk detalj i hela det förryckta globala maktspel som oavbrutet leds och drivs på av USA – nu med en allt större intensitet och tydlig panik – är den beteckning som ges alla de stater som vill vara neutrala. Från USA:s sida menar man att dessa nationer ägnar sig åt något så fruktansvärt spöklikt som *aggressive neutrality* (aggressiv neutralitet). USA:s ledande politiker hävdar nämligen att inget land kan vara neutralt. I dessa trångsynta jordmänniskors rysligt primitiva världsbild är man antingen för eller emot. Väljer man att likväl kalla sig neutral, så räknas man som en lömsk motståndare, en fiende som står för något så förskräckligt som aggressiv neutralitet.
- USA har, enligt vissa källor, ända sedan nationens grundande år 1776 ständigt befunnit sig i krig. Andra menar att man haft fred i 11 år och somliga säger 17 år. Detta är en definitionsfråga.

- USA är även världsledande vad gäller antalet genomförda statskupper, stöd till statskupper samt olagliga interventioner i andra länders val, allt enligt forskare i USA.
- USA är den enda stat i världen som har fällt atombomber över ett annat land, med 100 000-tals civila offer som följd, samt vid upprepade tillfällen i sin så groteskt omfattande, allvarligt sjukliga och totalt urspårade krigföring använt sig av biologiska och kemiska vapen.

Ja, vad ska man säga?

Det känns som om språket inte räcker till för att beskriva den rena dumhet, den trångsynthet, den totala hänsynslöshet, den äckliga ultranationalism, den sjuka militärdyrkan och den makabra krigshets som konstant flödar från USA:s maktcentrum. Denna i det djupaste djävulsmedvetandet väl förankrade nations förehavanden – både inom och utanför det egna landets gränser – bevisar med all önskvärd tydlighet dess ledares totala urspårning och respektlöshet gentemot själva livet. Det handlar här om en brutal och komplett kollaps när det gäller fredligt och hälsosamt tänkande och agerande. Att känna förtroende för och ha tillit till ett sådant lands regering och övriga makthavare är ju lika med att förklara sig själv som helt och hållet intelligensbefriad.

Här följer ett antal frågor som jag tycker är värda att fundera lite grann – eller kanske en hel del – över:

- Är det moraliskt försvarbart att liera sig militärt med USA?
- Är det logiskt att vara medlem i Nato – som ju är en mord-, terror-, krigs- och maffiaorganisation, styrd av USA – om man vill ha fred?
- Är det sunt att låta USA:s militär – denna monstruösa, bloddrivna helvetesmaskin – få tillgång till 17 av Sveriges militärbaser?
- Är det ett bevis på visdom att ingå militära avtal med USA – ett land med så patologiskt förljugna, egotrippade, predatoriska och urspårade ledare – som har ödelagt så många andra länder?
- Är det begåvat att ägna sig åt militärt samarbete med USA, vars militära krafter har förorsakat och fortfarande förorsakar ofantliga lidanden för ett chockerande stort antal djur och människor på det här klotet?

- Är det skarpsinnigt att samverka med USA:s militär, som ständigt förgiftar och skövlar stora områden runt om i världen?
- Är det förståndigt att så fullt ut lita på och lydaktigt rätta sig efter USA:s överhet som de svenska makthavarna nu gör?
- Är det vettigt att ha något som helst militärt samröre med ett så fruktansvärt stridslystet och våldsfixerat land som USA?
- Är det acceptabelt att ansvarslösa och korrumperade politiker, sjukligt rovlystna och bedrägliga affärsmän, krigiska militärer och andra grova brottslingar tillåts styra vårt land?
- Är det klokt att rösta fram och stötta en regering som gör allt för att undergräva sant fredsarbete, som anstränger sig hårt för att öka klyftorna i samhället, som saboterar välfärden och som likt en fanatisk sekt avgudar och gynnar vapenindustrin och militären?
- Är det humant att göra vapenaffärer med ett land som Israel, vars totalt samvetslösa, dårhusmässiga och grovt perverterade militär oavbrutet begår fasansfull tortyr och ett djävulskt folkmord?
- Är det etiskt godtagbart att samarbeta med en så rutten och utpräglat satanisk nation som USA, som bevisligen titt som tätt utsätter andra stater för grovt kriminella och diaboliska sanktioner?
- Kan man skapa trygghet med hjälp av vapen och militär?
- Finns det någon som helst logik i att ägna sig åt någon som helst militär verksamhet om man vill åstadkomma en sann och riktigt hållbar fred?

Ja, vad tycker du?

Själv anser jag att det finns ett kort, gemensamt och helt logiskt svar på alla dessa frågor – ett kristallklart sådant – och det skrivs med tre bokstäver.

Den 28 februari 2026 genomförde de båda laglösa, amoraliska och mordlystna skurkstaterna USA och Israel ett besinningslöst, helt och hållet oprovocerat militärt angrepp på Iran. Detta skedde ånyo mitt i förhandlingarna om ett nytt kärnenergiavtal, precis som i juni 2025. Denna gång handlade det emellertid om ett mer omfattande anfall, som vissa menar är inledningen på ett långvarigt krig, som i sin tur riskerar att leda till ett tredje världskrig, medan andra tror att både USA och Israel snart kommer att tvingas till en pinsam reträtt.

Israel och USA startade detta krig med en serie attacker i flera städer i Iran. Det handlade bland annat om ett bombanfall riktat mot en skola, som resulterade i att 168 personer – 120 barn, de flesta 5–12 år gamla, ett antal föräldrar, 26 lärare och några ur den övriga skolpersonalen – dödades. I andra bombattacker, även dessa just i inledningsskedet av detta krig, dödades flera ledare inom Irans toppskikt, bland dem Irans högste ledare Ali Khamenei. Också Alis hustru Mansoureh Khojasteh Bagherzadeh samt en av deras fyra söner, en av deras två döttrar och ett av deras barnbarn dödades.

Donald Trump, James David Vance, Marco Rubio, Pete Hegseth, Scott Bessent, Lindsey Graham, Mike Waltz, Stephen Miller, Peter Navarro, Benjamin Netanyahu, Yoav Gallant, Israel Katz, Bezalel Smotrich, Itamar Ben-Gvir, Eli Cohen och alla övriga medlemmar av USA:s och Israels sjuka, fascistiska och helvetiska massmördarsekt förverkligar på så vis den gravt sinnesrubbade Netanyahus 40 år gamla morbida dröm om att få kriga mot Iran.

Man demoniserar, hånar och mördar Irans militära, religiösa och politiska ledare, man massakrerar civila i alla åldrar, man bombar sönder skolor, sjukhus och bostäder. Allt verkställs med stor iver och utan några som helst betänkligheter. Man slaktar och ödelägger följaktligen precis som vanligt. Parallellt med detta kompletta vansinne angriper israelisk militär Libanon och fortsätter dessutom med sitt bestialiska folkmord på palestinierna i Gaza, på Västbanken och i östra Jerusalem.

Vi har nu sett Donald Trump och hans lömska maffiagäng utsätta många nationer, däribland Venezuela, Kuba och Iran, för en helt absurd och vedervärdig smutskastning, demonisering, ekonomisk krigföring och allsköns sanktioner samt militära hot och attacker, samtidigt som man, via sina genomusla nyhetsmedier, spridit hat, propaganda, desinformation och lögner – allt för att skapa allmänt kaos och på så vis bana väg för statskupper, där målet varit att snabbt ta kontroll över ländernas värdefulla resurser samt att, som dessa nationers nya ledare, installera sina egna högerextrema, otäcka och höggradigt korrumperade små nickedockor.

Utöver det mångåriga skamlösa handelsembargot och flera nya infama sanktioner mot Kuba har Donald Trump och hans perfida gangsterpolare nu även hotat att ta över hela landet, och man har i praktiken stoppat alla bränsleleveranser till ön.

Kuba står nu sålunda under extremt hård press. Vi ska veta att den notoriska skurkstaten USA, på ett stort antal grovt kriminella och totalt hänsynslösa sätt, under lång tid har försökt krossa Kuba, i princip ända sedan den kubanska revolutionen år 1959, då landets diktator Fulgencio Batista – en av USA:s alla vidriga marionetter – störtades av revolutionärerna, som leddes av Fidel Castro, Raúl Castro, Ernesto ”Che” Guevara och Camilo Cienfuegos.

Under det senaste året har situationen förvärrats dramatiskt på Kuba. Bränslebristen har slagit väldigt hårt mot energiförsörjningen. Elsystemet befinner sig i djup kris och omfattande strömavbrott har blivit en del av vardagen.

USA:s sanktioner mot Kuba har också lett till allvarlig brist på mat, vatten och sjukvård. Enligt FN så har dessa sanktioner orsakat en kraftig ökning av spädbarnsdödligheten samt betydligt försämrat barns chanser att överleva cancer på ön, eftersom läkarna där, på grund av USA:s sataniska illgärningar, inte längre har tillgång till livsviktiga mediciner.

Det är sannerligen ödesdigert och ytterst pinsamt att USA:s och Israels egenrättfärdiga, dårhusmässiga, rent sataniska och grovt kriminella makthavare fortfarande tillåts härja fritt i vår värld. Dessa tvättäkta galningar och vår planets obestridligen allra farligaste brottslingar borde såklart ögonaböj spärras in i ett högriskfängelse, utrustat med den allra modernaste psykiatriska specialistvården.

Jag vill här gärna slå ett slag för den excellenta, viktiga och lärorika podcasten **Cuba Analysis** (**www.cubanalysis.org**). Där kan du lyssna på personer som vet en hel del om Kuba, och som uppriktigt berättar om vad som faktiskt händer på denna vackra ö. För dig som söker fullödiga och fördjupade kunskaper om Kuba är denna podcast följaktligen ett självklart val – en definitivt tillförlitlig källa. Du som tidigare har lyssnat och trott på arroganta vanelögnare och barbariska yrkesbrottslingar som Donald Trump, Marco Rubio, Pete Hegseth och deras lömska maffiakompisar, när de har kastat ur sig sina groteska, illvilliga och genomruttna lögner om Kuba, kommer sålunda att få en helt ny bild av denna intressanta, sympatiska och generösa önation, som under drygt sex decennier blivit fruktansvärt misshandlad, trakasserad, svartmålad och demoniserad av USA:s skurkaktiga makthavare eller otäcka små monster.

Jag hoppas verkligen att du, som den kloka och vetgiriga läsare jag har en känsla av att du är, väljer att ta del av vad den förstklassige, kolossalt påläste och trovärdige **K. J. Noh** – journalist, fredsaktivist och politisk analytiker samt lärare och forskare inom geopolitik – har att säga om läget i världen i dag. Herr Noh är synnerligen väl insatt i åtskilliga frågor inom världsekonomi, världshistoria och världspolitik – alldeles speciellt de som berör Asien och Stillahavsregionen. Han ger oss till exempel värdefull information om USA:s ofantliga och fruktansvärt destruktiva inflytande över hela denna region, vilken enorm makt detta abominabla terrorimperium har över ett flertal av det här områdets stater, inte minst Japan och Sydkorea, samt hur skamligt USA och dess allierade konstant betett sig mot Nordkorea, via framför allt allsköns gränslösa och djävulska sanktioner, för att på så vis utarma och fördärva nordkoreanernas liv samt knäcka landets ekonomi, alltså i mångt och mycket likt alla de mörksens gärningar som man plågar Kuba med.

Både Nordkorea och Kuba har emellertid hela tiden stått upp mot och vägrat ge efter för USA:s vedervärdiga förbrytelser. Nordkorea har ju därtill tvingats utstå ett av världshistoriens rysligaste och grymmaste krig, som tog sin början i slutet av juni 1950 – ett krig i vilket USA försökte tillintetgöra Nordkoreas befolkning, ungefär som Israel i dag ansträngер sig för att utplåna palestinierna i Gaza, med den skillnaden att förödelsen i Nordkorea omfattade ett oerhört mycket större område än Gaza. Koreakriget pågick till slutet av juli 1953, men har faktiskt aldrig riktigt avslutats, eftersom de väpnade striderna i praktiken upphörde genom ett avtal om vapenstillestånd, som de facto, i slutet av juni 2026, fortfarande gäller. Det existerar alltså inget specifikt fredsfördrag. Nordkorea har alltsedan dess ständigt mobbats. USA:s mål har hela tiden varit att svälta ut och förgöra Nordkorea – att blockera och vandalisera så mycket som möjligt av det nordkoreanska folkets livsbetingelser.

Den briljante K. J. Noh förser oss med välbehövlig och sannfärdig information om vad som faktiskt äger rum bakom världspolitikens kulisser. Vi får bland annat veta vad som i själva verket har hänt och vad som i dag sker i Nordkorea, detta så baktalade, trakasserade, utfrysta och demoniserade land – upplysningar som såklart går tvärt emot den vämjeliga desinformation och alla de perfida lögner som vi här i västvärlden kontinuerligt överöses med.

Det finns ett flertal väldigt lärorika och spännande intervjuer, podcaster och videor på internet, exempelvis på Youtube, i vilka denne skicklige kunskapsförmedlare begåvar oss med viktig och tillförlitlig information – vederhäftiga uppgifter som vi inte finner på så många fler ställen.

Att världens två, utan konkurrens, mest bestialiska, djävulska och urspårade terrorstater – USA och Israel – fortfarande, i juni 2026, inte endast tillåts att delta i världens alla stora evenemang, såsom världsmästerskap inom olika idrottsgrenar och de olympiska spelen, utan därtill fjäskas för, glorifieras, skönmålas, dyrkas och noggrant åtlyds på alla tänkbara vis, samtidigt som vissa andra nationer, som Belarus (Vitryssland) och Ryssland, ständigt provoceras, fördöms, nonchaleras, smutskastas, hånas och utestängs från samma tillställningar, är ju tydliga bevis på att västvärldens hiskligt osunda maktställning, oförblommerade självgodhet, kroniska hyckleri, helt absurda russofobi och gränslösa korruption nu än en gång har nått rekordartade och synnerligen svindlande höjder.

Om man över huvud taget ska hindra stater från att delta i vissa aktiviteter, som exempelvis globala idrottsevenemang av olika slag, så menar jag att det är självklart att i första hand exkludera världens brutalaste, uslaste och kriminellaste länder – alltså de båda extremt korrupta, fascistiska, predatoriska, gangsterstyrda och militaristiska terrorstaterna Israel och USA – i vars ledning vi hittar några av de definitivt farligaste, maktgalnaste, lögnaktigaste och självgodaste knäppskallar som någonsin huserat på detta klot.

POLITIK, SANN DEMOKRATI OCH ÄKTA KOMMUNISM

Som jag tidigare påpekat så är världen alltjämt inte kapabel att presentera något enda land som med rätta kan benämnas som en sann demokrati – långt därifrån!

Det är tvärtom så att en tillbakagång vad gäller demokratin nu äger rum, i flera länder. Vi kan där se tydliga tecken på hur girighet, egoism, nationalism, militarism och en massiv förljugenhet har lett till något som börjar likna en kuslig totalitarism, och Sverige är definitivt inget undantag. Från att under lång tid ha varit på rätt väg mot en sann demokrati, förvisso med väldigt mycket kvar att förbättra, så slirade man plötsligt in på en enkelriktad, militärövervakad och livsfarlig avtagsväg – en kringelkrokig, oberäknelig och dåligt upplyst väg, utan några vägräcken – som successivt bara blivit smalare och ojämnare och vars förgiftade omgivning präglats av allt större förödelse och brantare stup. Denna ominösa resrutt tog sin början för snart 40 år sedan, och den närmar sig nu målet – snabbt. Vi har under dessa år tvingats uppleva en inom många områden högst osund privatisering, en ytterst skadlig nedmontering av hela vårt välfärdssystem, skumma skatteomläggningar som gynnat de allra rikaste och så vidare. Nyligen har vi ju också fått bevittna de mest huvudlösa delarna i denna förfärliga tragedi, närmare bestämt den gravt sinnessjuka och absurt tilltagande militarismen, det på alla plan ogenomtänkta och panikartade medlemskapet i Nato, som dessutom föregicks av en i högsta grad odemokratisk och skamlös process, samt den direkt blamanta, genomusla och servila inbjudan till USA:s militär att komma hit och ta över delar av vår nation. Med den USA-dyrkande, militaristiske och skenhelige Ulf Kristersson vid rodret finns det förmodligen ingenting som kan hindra någon enda del av detta dystopiska scenario från att bli verklighet – han och hans trogna lakejer är nämligen just i färd med att förbereda och installera de sista glödheta komponenterna i det äckligt militanta och totalitära helvete som Sverige snart har förvandlats till.

Den i vårt land allt starkare kapitaldiktaturen kompletteras nu således med diaboliska militärdiktatoriska principer, i vilka ingår att USA:s militära styrkor och terrororganisationen Nato har tillåtelse

att förgifta, ödelägga och med sina löjeväckande krigslekar härja fritt i Sverige och övriga Norden.

Vi ser också hur Säpo till punkt och pricka följer direktiven från USA, när man nu målar upp den stora hotbilden mot Sverige. Den 21 februari 2024 presenterade Säpo sin lägesbildsrapport, där Kina, Ryssland och Iran utpekas som stora hot mot Sverige. Den här skildringen skapar givetvis frågor och viss irritation i dessa tre länder. Kina påstår, helt riktigt, att Säpo sprider desinformation och gör provocerande uttalanden gentemot landet. Säpo hävdar att Kina genom sitt agerande bland annat utgör ett långsiktigt hot mot svensk ekonomi, vilket givetvis är helt felaktigt.

Det här handlar i själva verket om svartmålning av Kina, för att på så sätt få Sveriges befolkning att ta ställning för skurkstaten USA, som gör allt det som Kina nu anklagas för – och väldigt mycket mer.

Så här är det hela tiden – grova lögner från Vita huset tas tacksamt emot från svenska myndigheter. Man sväljer gladeligen allt som kommer från denna lögnens högborg och sprider sedan ivrigt skiten vidare.

Kinas ambassad i Stockholm riktar nu kraftfull kritik mot Sverige, efter de senaste dagarnas övermåttan märkliga rapporter om det svenska säkerhetsläget. Säpo presenterar där påhittade och helt grundlösa anklagelser – det rör sig rätt och slätt om illvilligt förtal – där målet är att smutskasta och demonisera Kina.

”Rapporten blandar ihop rätt och fel, vilket är extremt oansvarigt. Vi uttrycker starkt missnöje och resolut motstånd gentemot ett sådant beteende. Det förstör inte bara den vänskapliga atmosfären i det fina samarbetet mellan de båda länderna, utan skadar även de två folkens grundläggande intressen”, skriver den kinesiska ambassaden i ett uttalande. Man menar att det är den svenska mentaliteten som ligger bakom denna inkorrekta och skadliga rapport.

”Vi kräver att den svenska sidan skakar av sig sin kalla krigetmentalitet och sina ideologiska fördomar, att man respekterar sanningen och fakta samt ser på Kina och dess utveckling på ett objektivt och rationellt sätt”, betonar man vidare.

Ledande politiker och affärsmän i USA befinner sig för närvarande i ett paniktillstånd – de ser vilka enorma framsteg som görs i Kina, hur oerhört framgångsrikt detta land är i sina affärer och övriga kontakter med andra länder, medan de själva, genom sina synnerligen

obegåvade militära satsningar och till synes ändlösa krigsinsatser runt om i världen, inte bara bidrar till fruktansvärd förödelse i andra länder, utan även har lyckats förstöra sitt eget lands ekonomi. De enda åtgärder som dessa högmodiga översittare tycks förlita sig på i sin desperata kamp om världsherraväldet är propaganda, lögner, desinformation, korruption, hat, hot, terror, vapenskrammel och krig. Tyvärr så är Sverige ett land som fortfarande låter sig luras in i den här typen av förhatliga och bedrägliga maktspel, vilket, om detta fortsätter, självfallet kommer att dra med sig vår nation i den katastrofala och totala kollaps som redan inletts i USA – det handlar om ett mardrömslikt haveri som kommer att bli fruktansvärt smärtsamt för alla inblandade.

Det är naturligtvis oerhört viktigt att vi svenskar inser vad det hela rör sig om och vad som faktiskt står på spel här. Vi bör självklart omgående vända ryggen åt hela detta spöklika maktspel. Det är hög tid att vi säger stopp, att vi nyktrar till, att vi bestämt avlägsnar oss ifrån det avgrundsdjupa, rena djävulsmedvetande som ligger bakom USA:s vansinniga metoder. Än är det inte för sent – men det börjar bli bråttom.

Jordmänskligheten dirigeras i dag först och främst via en bisarr och kuslig form av kapitaldiktatur, som behärskas och manipuleras av ett fåtal giriga, självrådiga och kolossalt förmögna individer, vilka naturligtvis stöttas på alla tänkbara vis av en skrupelfri och brutalt högervriden politikerskara, glupska affärsmän, korrumperade jurister och en helt vansinnig, bestialisk militär. Med dessa världsomspännande, grovt kriminella och fruktansvärt mäktiga krafter, så finns det såklart inga som helst förutsättningar för något som skulle kunna liknas vid eller ens vara i närheten av en någorlunda väl fungerande demokrati – det blir ju bara löjligt om man försöker påskina något sådant. Sann demokrati finns i nuläget endast i vackra sagor och i våra drömmar. Egoismen och girigheten är de helt dominerande drivkrafterna bakom den totalt hänsynslösa kapitalism som för närvarande regerar i världen, en kapitalism som har lett till de mest himmelsskriande skillnader man kan tänka sig mellan de allra fattigaste och de allra rikaste. Det rör sig här om ett komplext och djuplodande samspel mellan de mest profithungriga, självcentrerade, samvetsbefriade och kriminella varelser som den här planeten ovedersägligen alltjämt kan uppvisa. Detta gigantiska nätverks väl

undangömda och ytterst noggrant spunna trådar har successivt vävts in i vårt klots olika samhällsstrukturer och sålunda möjliggjort kontroll över världens rikedomar. Det har därmed blivit ett skrämmande effektivt instrument för rofferiets okrönta mästare eller girighetens virtuoser – detta cyniska, självförgudande och iskallt föraktfulla gäng som skulle kunna tituleras som klanernas klan eller som alla maffiaorganisationers maffia.

Det här kan ju upplevas som både kusligt och fruktansvärt sorgligt. Och visst är det så – för tillfället. Men allt förändras ständigt, och på det djupaste planet så är det helt andra krafter som styr än vad som från ett fysiskt perspektiv kan tyckas glasklart.

Så trots det kaos, det mörker, det rena helvete och alla de bisarra urspårningar som vi tvingas bevittna dagligen i vår värld, så måste vi konstatera att – allt är perfekt.

Men det kan väl ändå inte vara sant – att all denna galenskap skulle vara perfekt?

Det låter ju inte klokt!

Nej, det kanske det inte gör, om man inte känner till de allra djupast liggande orsakerna till att något inträffar. Det finns nämligen alltid en orsak till allt som sker. Men inte bara det, det finns även en mening, ett betydelsefullt syfte, med allt som äger rum. Det är ju faktiskt så att allt som någonsin har hänt, det som nu händer och allt som i framtiden kommer att hända – i mikrokosmos, i mellankosmos, i makrokosmos, alltså i hela universum – är konsekvenser av alla de evigt levande väsendenas tidigare ageranden.

Alla händelseförlopp följer en hundraprocentig logik – ingenting styrs av en slump. Den värld som vi nu lever i är tveklöst den bästa värld som vi för närvarande är kapabla att skapa, där varje levande väsen får uppleva följderna av sina gärningar, och därmed ges ultimata möjligheter att utvecklas. Så har det alltid varit och så kommer det alltid att vara – och ju längre vi kommer i vår utveckling, desto trevligare och humanare samhällen kommer vi att skapa.

Vi måste helt enkelt själva få känna på det som vi har utsatt andra för, gott som ont, om vi ska kunna bli fulländade, riktiga människor. Vårt eviga och oändliga universum är helt och hållet logiskt, alltigenom rättvist – och dess grundton är kärlek. Det finns således ingen som lider orätt, ej heller någon som har det oförtjänt bra. Men för att verkligen förstå detta resonemang, så måste vi förstås också känna

till reinkarnationsprincipen och kontrastprincipen – att vi alla på vår resa genom varje spiralkretslopp, genom oräkneliga inkarnationer, kommer att få uppleva allt, från det hemskaste och allra mest djävliga till det underbaraste och allra mest gudomliga.

När vi har nått det stadium i vår utveckling då denna så fundamentala och helt avgörande kunskap har en självklar plats i vår förståelse av livet och universum – när vi på djupet har fattat hur allt hänger ihop – så har vi kommit mycket långt. Det är först då som vi på verkligt allvar inser att alla hämndaktioner, all ilska, allt hat, alla krig och alla andra livssaboterande tankeklimat och sysslor endast leder oss in i ett nytt mörker, med nya lidanden.

För att kunna åstadkomma en ljus och kärleksfull värld, så måste vi alltså först lära oss allt om dess kontrast – varifrån mörkret och all så kallad ondska kommer, förstå hur detta hemska skapas, varför det uppstår och hur vi ska bära oss åt för att undvika det.

Vi kommer alla i sinom tid att inse att allt ont och allt skadligt som vi råkar ut för, allt det som vi absolut inte vill ha i våra liv, alltid har sitt ursprung i oss själva och därför också slutligen drabbar oss själva, eftersom all energi eller rörelse går i kretslopp. När vi har kommit så långt att vi dels förstår orsakerna till våra egna lidanden, dels har utvecklat en så hög moral att vi omöjligt kan vålla lidanden för något annat levande väsen, så är vi äntligen framme vid den milstolpe i vår utveckling då vi definitivt vänder oss bort från allt plågeri och allt dödande, för att i stället bli fredliga och vänliga varelser. Våra egna lidanden begåvar oss följaktligen med nödvändiga och ovärderliga erfarenheter för att vi ska kunna förstå livets eviga lagar, för att vi ska kunna uppnå den allra högsta moralen och utvecklas till riktiga människor. Att till fullo förstå mörkret eller det onda eller vad man nu vill kalla det för, att komma underfund med att allt som skapar våra lidanden bottnar i ren okunskap och en allvarlig brist på medkänsla samt att i ljuset av dessa insikter vidta de åtgärder som till sist gör oss till riktiga människor är alltså själva nyckeln till den gyllene port som öppnar upp för det kosmiska medvetandet, där Gudomen bjuder in oss till en fulländad tillvaro i den kompletta kunskapens glittrande nejder, i allvetandets oändliga skattkammare, i ljusets, allkärlekens och den totala harmonins högsta sfär.

Hur viktigt detta så grundläggande vetande är har vi ju redan vid ett flertal tillfällen konstaterat och betonat, men det tål att upprepas,

för vi behöver verkligen bli påminda, om och om igen, att det bara är vi själva som – genom ett osjälviskt, respektfullt, vänligt och kärleksfullt agerande gentemot vår nästa – kan skapa en bättre och så småningom fullkomlig existens. Det är inte så att allt bara blir bättre helt av sig självt, av en slump eller av någon märklig kraft utifrån – utan att vi själva behöver göra något. Nej, ska vi få en bättre värld att leva i, så är det upp till oss själva att se till så att det blir så – och då måste vi ju bete oss på ett humant sätt, vilket innebär att vi i alla situationer använder oss av allkärlekens kraft, att vi lever enligt livets eviga lagar, vilket i sin tur givetvis betyder ett definitivt slut på allt plågeri och allt dödande av både djur och människor.

Men för att nå detta stadium av högsta moral och största begåvning behöver vi en hel del hjälp.

Martinus klargör på följande sätt:

Till detta stadium kommer man inte utan hjälp ”från ovan”, det vill säga från väsen som ligger före i utvecklingen och som därför står över en själv i moral och begåvning. Vägen till den absoluta lyckan är inom den jordiska mänskligheten baserad på en sådan princip – ”kristusprincipen”. Denna princip innebär alltså att det bland människorna inkarnerar äldre bröder i utvecklingen, vilka med sitt medvetandes överlägsenhet kan genomsyra människornas mentalitet med nya och fruktbärande idéer och vetande om livet och sålunda på alla sätt manifestera den mentala hjälp till verklig kunskap om och upplevelse av sanningen, som är den jordiska människans medvetna eller omedvetna livsmål. Dessa äldre bröder är identiska med dem vi kallar profeter och vise män. De främste bland dem är ”messiasgestalterna”, ”kristusväsendena” eller ”världsåterlösarna”. Dessa väsen är helt besjälade av den helige Ande, vilket vill säga det gudomliga absoluta vetandet om alltets natur, livets lagar och individernas odödlighet. När människorna genom sina lidanden och erfarenheter utvecklat sin mottaglighet för det högsta vetandet, förs de av sådana väsen fram till ”den stora födelsen”, som är ingången till det riktiga människoriket, där varje människa själv är ”vägen, sanningen och livet”. Och därmed upphör det mentala fostertillstånd som i dag utgör det bärande medvetandelivet här på jorden. Den verkliga upplevelsen av livet tar sin början.
(Logik, kap. 80)

Den högsta moralen och de verkligt djupa insikterna om själva livet är sålunda absoluta krav för att vi tillsammans ska kunna skapa en paradisisk värld, där varje levande väsen lever ett gott, hälsosamt, lyckligt och glädjefyllt liv. På detta stadium har vi arbetat oss igenom alla våra mörka sidor, lärt oss allt som finns att lära av dessa, och är därför redo att ta nästa steg i vår utveckling – ett mycket efterlängtat och synnerligen välförtjänt steg.

Vi måste helt enkelt lära oss att bete oss kärleksfullt mot allt och alla – även mot dem som behandlar oss illa. Detta är bevisligen ett tidskrävande och genomgripande arbete, som fordrar ett stort antal inkarnationer, ett gigantiskt tålamod och ett gudomligt stöd – ett stöd som vi alla alltid bär med oss, eftersom vi alla, varje levande väsen, ständigt lever i Gudomen och Gudomen ständigt lever i oss.

Trots alla de jordmänskliga urspårningar som inom många områden bara tycks bli alltmer graverande, så kan vi faktiskt glädja oss åt att allt fler av oss börjar bli fruktansvärt trötta på allt våld, all egoism, all girighet och all den ojämlikhet som i dag tar så stor plats i vår värld. Detta är givetvis ett tydligt tecken på en ökad humanitet, vilket i sin tur resulterar i att vi börjar förstå hur vi måste tänka och agera för att kunna skapa en vacker värld, där alla kan trivas och ha det bra. Våra erfarenheter av lidandet får oss således till sist att inse att det är den höga moralen, allkärleken och osjälviskheten som leder oss in på den rätta vägen.

Jordmänniskan befinner sig i dagsläget mitt i en mycket intensiv lärdomsprocess, där totala urspårningar och besinningslös galenskap leder till fruktansvärda lidanden. Här finns uppenbarligen otaliga möjligheter för varje individ att leva ut sin dumhet, att få känna på vad denna dumhet faktiskt leder till och att till sist även träna upp sin förmåga att lösa de problem som denna dumhet ställt till med, att alltså komma till insikt om vilka tankeklimat och handlingar som man måste begagna sig av för att sätta en definitiv punkt för denna dumhet.

Vi kan faktiskt vara helt övertygade om att den värld vi nu lever i är helt perfekt för det utvecklingssteg som vi för närvarande befinner oss på – den ger garanterat de absolut bästa förutsättningarna för var och en av oss att utvecklas på bästa sätt, för att så småningom kunna bli den fullkomliga människan, med fullt utvecklad moral. Det är först då som vi kan skapa det högst utvecklade sam-

hället, den högst utvecklade världen – det så kallade paradiset. Men vi kan inte komma dit utan att först gå igenom allt det elände som vi, genom vår svindlande kunskapsbrist, har skapat. Vi måste helt enkelt lära oss av alla de fruktansvärda misstag och dårskaper som vi har stått för genom historien. Våra egna gärningar är sålunda de medel med vilka livet ständigt undervisar oss. Vi ska veta att världen – ja, hela vårt universum – alltid är perfekt, i den mening att varje levande väsen alltid, i varje moment, får uppleva exakt det som hen behöver för att utvecklas på det absolut bästa och mest fördelaktiga vis som är tänkbart, och att allt detta styrs av varje väsens eget beteende, dess egna tankar och handlingar, de frö som hen förut har sått. Det är med andra ord inte möjligt att frambringa en katastrof eller en underbar händelse eller över huvud taget någonting om det inte i förväg har skapats perfekta förutsättningar för detta.

Att den globala kapitalismen i våra dagar har en så stark ställning beror givetvis på att det i medvetandet hos de flesta jordmänniskor har utvecklats en perfekt jordmån – girig och egoistisk – för detta systems välbefinnande, som inte bara främjar dess överlevnad, utan också ser till att förverkliga dess totala och i det närmaste kvävande dominans. Vi har av allt att döma fortfarande inte fått nog av denna cyniska kapitalism. Men i takt med att vi klättrar vidare på vår utvecklingsstege – och vår moral så sakteliga växer till sig – så kommer vi att allt tydligare lägga märke till hur illa detta ekonomiska system, med sin absurda rovlystnad, passar in i det samhälle som vi vill leva i. Den logiska följden av det här blir att kapitalismen, penningbegäret och alla divalater på ett helt naturligt sätt, steg för steg, kommer att försvinna.

Alltså – allt som sker är en logisk följd av tidigare händelser, och genom våra egna lidanden, som vi djupast sett alltid själva är orsak till, utvecklas vi till empatiska och altruistiska människor, med hög moral.

Ja, det låter ju både troligt och vettigt. Att leva i ett logiskt, rättvist och kärleksfullt universum känns naturligtvis väldigt bra – och fullkomligt självklart.

Dessutom så vet vi redan nu hur vi ska bete oss för att få slut på alla krig och allt annat våld – innerst inne vet vi ju precis hur det ska gå till. Detta demonstrerades nämligen på det mest övertygande

sätt som tänkas kan av en man som hette Jesus för snart 2 000 år sedan. Denne välkände världsåterlösare visade oss då exakt hur man möter ondskan, om man vill få bort den ur sitt liv. Då finns det sannerligen ingen plats för några hämndaktioner – inget våld och inget hat – oavsett vad man utsätts för. Om vi vill bo på en fredlig planet, så måste vi i våra tankar och i våra handlingar visa just detta – att det är den sanna freden vi vill ha.

Så är det bara – väldigt enkelt, egentligen.

Ja, i teorin kan man kanske tycka att det verkar okomplicerat, men i praktiken är det bevisligen fruktansvärt svårt. Snart har det alltså gått hela 2 000 år sedan Jesu korsfästelse – denna fenomenala lektion i hur man möter våldet och förlåter sina plågoandar – och vi ser ju hur galet jordmänniskan fortfarande beter sig. Så visst handlar det om en synnerligen monumental medvetandeförändring som måste till för att lyckas med ett liknande konststycke.

Men om vi tar hjälp av ytterligare en världsåterlösare – Martinus, som dessutom var jordklotets siste världsåterlösare – så kommer vi att, via det **Tredje testamentet**, begåvas med ytterst välbehövliga och inspirerande kunskaper om hur allt hänger ihop, hur det hela fungerar, vad livet egentligen är, de allra djupast liggande orsakerna till allt som sker, vad universum och Gud är samt vilka vi själva är. Därtill får vi i detta verk kännedom om sanningen bakom många av de händelser som beskrivs i Bibeln, anmärkningsvärda tilldragelser som feltolkats å det grövsta. Dessa klargöranden är givetvis av helt avgörande natur för att man ska kunna förstå vad som verkligen menas med mycket av det som står i Bibeln, som ju är fylld av symbolik och märkliga texter, både vad gäller det Gamla och det Nya testamentet. Med tanke på den ofullkomlighet och det otydliga resonemang som stora delar av bibeltexterna genomsyras av, så är det ju inte så konstigt att detta har lett till några av de mest horribla och ologiska förklaringar som över huvud taget är möjliga. Dessa graverande vanföreställningar är till råga på allt mycket betydelsefulla delar i flera religioners fundament, religioner som i sin tur innehåller ett stort antal samfund – bara kristendomen har till exempel cirka 9 000 olika samfund runt om i världen – som alla har sina speciella tolkningar av vad som är viktigt och sant.

För den som känner sig mogen för ett tydligt klarläggande av vad det var som i själva verket hände vid det nyss nämnda och av

många anledningar så minnesvärda påskdramat – vad hela denna process, från mörker till ljus, och alla dess aktörer symboliserar och betyder – och därutöver kanske vill ha hjälp att förstå vad dagens jordmänniskor kan lära sig av just detta händelseförlopp, föreslår jag ett studium av boken **”Påsk”**, skriven av **Martinus**. För många människor kan en läsning av denna text även fungera som en naturlig och varsam läkningsprocess, på många olika sätt, vilket jag känner mig helt övertygad om att alla de böcker som ingår i det **Tredje testamentet** kan förse sina läsare med, eftersom den så genomgripande och välgörande kunskap som där förmedlas skänker oss mängder av sunda och stimulerande insikter.

Som tydligt framgår, så betecknar Martinus i sina analyser Jesus Kristus som en världsåterlösare. Men när Martinus uppfattar Jesus som en sådan, så måste vi ha klart för oss att det inte alls är på samma grundval som den på vilken alla de religiösa eller kyrkliga auktoriteterna uppfattar honom som återlösare eller befriare. De tror som bekant att Jesus kom till jorden blott för att korsfästas eller straffas för de synder som jordmänniskorna hade begått. Dessa auktoriteter har sålunda den mycket märkliga och helt bisarra tron att varje jordmänniska i kraft av denna korsfästelse kan bli fritagen från straffet för alla de synder eller allt det onda som hen har begått gentemot sina medväsen – och på så vis komma in i det så kallade himmelriket. Himmelriket blir ju i så fall enbart en zon eller hemvist för väsen som alla har sprungit ifrån sitt ansvar genom att låta ett oskyldigt väsen lida för allt det onda som de själva har begått och som de själva givetvis borde ha tagit straffet för. Alla som har något att tänka med måste ju inse att detta inte kan vara sant – det ligger något allvarligt sjukt, helt absurt och genomruttet i ett så horribelt resonemang. Det strider naturligtvis mot all logik och rättvisa att himmelriket skulle kunna vara något som man tillägnar sig genom misshandel, korsfästelse och mord på ett helt oskyldigt väsen. Himmelriket kan självklart inte vara sunt, fridfullt, lyckligt och vackert om det kan uppnås i kraft av en så extremt diabolisk och omoralisk metod, och Gudomen kan lika solklart inte vara en så skändlig och usel representant för rättfärdighet och tillika en så blodtörstig sadist, att hen för att över huvud taget förlåta väsendena deras synder, som Gud för övrigt själv har skapat dem med, kräver att se ett oskyldigt väsens korsfästelse, lidande och död. Det blir ju groteskt!

Vad det hela i själva verket handlade om var ju att Jesus på detta vis gav oss jordmänniskor en fullkomlig, en helt och hållet kärleksfull – ja, en på alla tänkbara sätt hundraprocentigt sanningsenlig – lektion i hur man möter mörkret eller det så kallade onda, hur man förlåter allt och alla, för att till sist bli helt fri från alla hämndbegär, allt våld och alla mörka tankar och därmed även bli kapabel att i sanning vara med och skapa det länge efterlängtade, harmoniska och strålande paradiset eller himmelriket på jorden.

Det blir sålunda lätt att begripa varför den etablerade men ack så reducerade och misstolkade kristendomen avfolkas, varför våra kyrkor får allt färre besökare, varför människorna blir tvivlare, gudlösa och materialister – i takt med att bildning och intelligens tilltar.

Det är heller inte särskilt svårt att fatta att alltmer avancerade och djävulska vapen och vapensystem samt ödeläggande krig aldrig någonsin kommer att kunna rädda världen, tvärtom. Men likväl ser vi i dag hur jordmänskligheten håller på att rusta ihjäl sig, bara för att, som man så kompromisslöst och chockerande ologiskt påstår, kunna försvara och skydda sig. Det är ju så galet som det kan bli!

Martinus menar att jordmänskligheten nu är inne i en mental kris, som hotar med fullständig kulturundergång. Detta beror på en överdimensionerad fysisk men nästan total brist på psykisk begåvning, vilket gör att man inte kan finna andra medel eller vägar till räddning än alla de extremt destruktiva, överdimensionerade, ödeläggande och livsutplånande vapen som man i dag producerar för brinnande livet. Man förstår av allt att döma inte att man på detta vis sjunker allt längre ned i ett allt hemskare lidande.

Vad som behövs är en förändring av sinnelaget. Martinus fastslår att utan en sådan förändring skulle jordklotet ganska snart vara fullständigt olämpligt för mänsklig kultur och existens.

Det är i detta vådliga läge som världsåterlösningen sätts in för att befria jordens befolkning från såväl den irreligiositetsbefordrande religiösa världsbilden som från den härav följande materialistiska, gudlösa världsbilden – och därmed föra jordmänskligheten fram till den slutliga naturliga balansen mellan fysiskt och psykiskt vetande. Martinus hävdar bestämt att det är denna balans som är den enda vägen till invigning, till kosmiskt medvetande, till andlig frigörelse och till den följande sammansmältningen med Gudomen eller världsmedvetandet.

Han klargör att det är genom den andliga vetenskapen som den här balansen och därmed världsåterlösningen kommer att befordra jordmänskligheten ut ur hatets, våldets, krigens, sjukdomarnas och lidandenas zon fram till den absoluta fredens ljuvliga och solljusa tillvaro, fram till det sanna himmelriket, som givetvis uteslutande och för evigt upprätthålls på basis av total nästakärlek och definitivt inte, aldrig någonsin, på grundval av andra väsens lidanden och död – för synder de aldrig någonsin har begått.

Tack vare denna så snillrika världsåterlösningsprincip, som ju är detsamma som kärleksprincipen, vilken betingar att föräldrarna beskyddar avkomman tills den blir vuxen, erhåller jordmänniskorna ett visst beskydd tills de har kommit till den andliga mognad som gör att de kan klara sig själva. Medelst denna princip kommer alltså jordmänskligheten att föras fram till befrielse från det gastkramande inferno som den själv har skapat och vidmakthållit, precis som den i alla sina tidigare mentala kriser i sin historia har blivit befriad.

Martinus påpekar att dessa svårartade kriser alltid har upprepats under perioder då de traditionsenliga moralbegreppen eller gudsuppfattningarna har blivit utlevda eller föråldrade, som ett resultat av väsendenas intellektuella utveckling. De dåtida kulturbegreppen upplevdes efter hand som verklighetsfrämmande – och väsendena blev mer eller mindre utan moral. I sådana tider, varje gång som den religiösa grunden vacklade, blev det följaktligen fritt fram för djungellagen – den starkares rätt. Men när jordmänniskornas nöd var som allra störst, då var också hjälpen som närmast.

Martinus berättar att det var i just dessa svåra tider som det alltid föddes ett väsen med den psykiska begåvning och det vetande som behövdes för att lyfta jordmänniskorna ur deras bekymmersamma och riskabla tillstånd, genom att uppdatera deras andliga fundament så mycket att de kunde komma vidare i sin utveckling. Dessa väsen befann sig självfallet på en, i det aktuella spiralkretsloppet, högre utvecklingsnivå än jordmänskligheten och kunde därmed bli goda förebilder för och på olika sätt hjälpa sina mindre begåvade bröder och systrar. Det är dessa väsen som vi känner under begreppet världsåterlösare. De var ursprungligen kungar, överstepräster och profeter, och de befriade jordmänniskorna från alla de föråldrade dogmerna och traditionerna, genom att förse dem med nya och mer tidsenliga sådana.

Martinus förklarar vidare:

För västerlandets folk blev Kristus på sin tid den störste världsåterlösaren. Genom honom blev en så stor andlig riktlinje manifesterad att den aldrig någonsin kommer att kunna övertrumfas. I den skall därför också alla jordens släkten välsignas – och det är denna fullbordan som sker genom det tjugonde århundradets världsåterlösning. Därmed kommer världsåterlösningens mission på jorden att vara fullbordad. Genom denna sista stora utlösning av denna gudomliga princip kan varje jordmänniska efter hand själv nå invigningen, som är den andliga mognadens fullbordan. Hon har då själv blivit vägen, sanningen och livet. Och där hon kan lysa med sitt eget ljus är alla andra ljuskällor överflödiga.
(Kontaktbrev nummer 12/1950. Artikel-id: M3017)

Som det nu är så har kapitalismen bevisligen ett oerhört starkt grepp om jordmänskligheten, och dess ivriga förespråkare har dessutom den stora fräckheten att presentera ännu en förljugen och vanskapt bild av verkligheten, när man gång på gång, på ett så övertygande sätt man förmår, låter allmänheten ta del av den så kallade nedsippringsteorin – vilken betecknar antagandet att införandet av skattesänkningar och allehanda andra ekonomiska fördelar för företag och höginkomsttagare indirekt bidrar till att förbättra de ekonomiska förhållandena för hela befolkningen. Detta är givetvis en myt, men också en av de största och mest omtyckta lögnerna hos många av de självgoda och giriga storkapitalisterna, vilka således allt som oftast hänvisar till just denna teori för att rättfärdiga och konsolidera sina höga maktpositioner och pompösa livsstilar.

Det man med nedsippringsteorin vill dölja är att det i verkligheten är precis tvärtom mot vad man med hjälp av just denna skenheliga teori hävdar. På detta illfundiga vis försöker världens ekonomiska absoluta toppskikt följaktligen att få resten av jordmänniskorna att inte endast acceptera den fullkomligt förnuftsstridiga ojämlikhet som i dag råder på vårt klot, utan också att vara tacksamma för de små ynkliga smulor som de ju faktiskt får möjlighet att slåss om.

Om vi ska kunna skapa ett väl fungerande samhälle, så är det självklart att vi måste låta de oersättliga, gudalika och höggradigt uppsvällda men likväl alltid vrålhungriga penningmatadorerna roffa åt sig så mycket de orkar. Det är ju endast dessa redan så ruskigt

välbärgade och så ofattbart överlägsna väsen som gör det möjligt för resten av jordmänskligheten att över huvud taget överleva. Vi står i evig tacksamhetsskuld till dessa präktiga altruister. Vi har dem att tacka för allt – precis allt!

Eller … har vi bara … blivit … lurade?

Kan det vara så?

Vi blir faktiskt nästan oavbrutet lurade, mer eller mindre, på olika sätt. De som ligger bakom alla dessa lögner väljer likväl att kalla sig för sanna demokrater och betonar envist att västvärldens länder är starka demokratier. Det är ju både blamerande och absurt att påstå något sådant, särskilt nu, i början av år 2024, då majoriteten av dessa stater har en totalt sinnesrubbad, sjukt militaristisk, krigisk, alltmer auktoritär och riktigt usel regering vid spakarna. Sverige och övriga västvärlden kan numera liknas vid ett gigantiskt dårhus.

Vi har som bekant ett otal högst alarmerande problem i världen i dag, som alla, på olika vis, bidrar till att den sanna demokratin, vart vi än vänder våra blickar, ännu är i princip obefintlig. Ett av dessa bekymmer är de så kallade klanerna och dessas utbredning, inte minst i Sverige. Dessa sammanslutningar har tillskansat sig allt större makt genom att infiltrera stora delar av vårt samhälle.

”Klanerna”, skriven av **Jan Persson** och **Johannes Wahlström**, är en bra bok att läsa om man vill få en klar bild av hur detta har gått till och hur det ser ut i dag i vårt land. Här får vi nämligen en god insikt i hur den organiserade brottsligheten arbetar sig in i och tar kontroll över samhället.

Det är förstås viktigt att vi skaffar oss kunskap om mörkrets tjänare, så vi kan avslöja dem och försöka hejda deras illgärningar, men för att kunna förebygga brottslighet på bästa sätt måste vi självfallet först komma underfund med dess grundorsaker – varför vi i dag till exempel befinner oss i ett gravt undermåligt och totalt urspårat penningvälde, en ryslig kapitaldiktatur i vilken egoismen, girigheten och den allra grövsta kriminaliteten oavbrutet befrämjas samt där mångmiljonärer och miljardärer i det närmaste dränks i en störtflod av pengar och allehanda märkliga förmåner – och att vi med hjälp av denna fundamentala kunskap sedan väljer att röra oss bort från självviskhetens och penningbegärets mörka territorier, för att i stället vistas i altruismens och generositetens upplysta landskap.

Att leva i sanning generöst, efter principen ”hellre ge än ta”, är inte något som tilltalar särskilt många miljonärer och miljardärer. Dessa individer har oftast en sjuklig profithunger och lever för det mesta efter principen ”jag vinner, du förlorar” eller ”hellre ta än ge”, en princip som otvivelaktigt är den ledande på jordmänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, även om den verkligt generösa och kärleksfulla principen ”hellre ge än ta” glädjande nog håller på att utvecklas, dock ganska långsamt.

Martinus påpekar att den sanna affärsprincipen är gudomlig, av den enkla anledningen att den är ett bytesmedel enligt principen ”samma värde för samma värde”. Den falska affärsprincipen ”mer värde för mindre värde” gör däremot oerhört stor skada i världen.

Martinus berättar i följande stycke om den falska och urspårade affärsprincipens infernaliska konsekvenser:

Den är så att säga urspårad och kosmiskt sett så omoralisk på detta område att den tvingar alla att tjäna på alla, alltså till att ”hellre ta än ge”. Den som inte hänger med blir själv ruinerad eller slav under andra. Denna princips utbredning i världen i dag skapar så mycken ruin, så mycket svältdöd, så mycken psykisk sjukdom, så mycket fattigdom, så mycken nöd och elände, så många sjukhuspatienter, så mycket förvrängd livsuppfattning, så mycket hjärtlöshet och hänsynslöshet, så mycket rån och plundring, bedrägeri och lögnaktighet, snobberi och ont kamouflage, övervärdering och undervärdering av människor alltefter deras rikedom och bankkonton och den åtföljande falska klassindelningen i ståndspersoner, ordnar och titlar – ja, kort sagt så mycket sabotage mot mänsklighetens normala liv – att den inte övertrumfas ens av atom- och vätebomber. Det är inte så märkligt att Kristus anbefallde den rike mannen att överge inställningen ”hellre ta än ge”. I samma mån som man hellre tar än ger är man med om att sabotera världens eller mänsklighetens framtida liv eller livslycka. Detta ”hellre ta än ge” är således livets största och mest förödande krigsvapen. Under denna princip sorterar absolut alla andra existerande krigsvapen, alltifrån stenar till de mest skräckinjagande atom-, väte- och raketvapen och andra eventuellt ännu större och fruktansvärdare vapen som det jordmänskliga medvetandet kan tänka ut och skapa.
(Kosmiska lektioner 3, st. 5.7)

Flera av de länder som under 1900-talet gjorde seriösa försök att skapa ett jämlikt samhälle med hjälp av socialism och kommunism har förolämpats, destabiliserats, invaderats, terroriserats, bombats, förgiftats, ödelagts, utsatts för horribla sanktioner och på många andra i högsta grad kriminella sätt bekämpats och därmed också mer eller mindre förintats av USA:s militär och CIA. Dessa samhällsskick var förvisso inte kompletta och felfria – långt därifrån, det vet vi alla – där fanns mycket som behövde utvecklas och rättas till. Men vi vet också att där, i många fall, i grunden fanns en tro på att man tillsammans skulle kunna skapa en jämlik och bättre framtida tillvaro, där alla skulle ha tillgång till allt som behövs för att kunna leva ett bra och hälsosamt liv. Vi kan följaktligen konstatera att de här samhällssystemen hittills inte har tillåtits att utvecklas till något riktigt bra, utan har oupphörligen demoniserats och, som jag nyss nämnde, blivit utsatta för allsköns sataniska attacker, som USA:s djupt korrumperade, genomruttna, självkära och vederstyggliga maktelit – obestridligen bestående av världens mest härsklystna och militanta individer, själva djävulsmedvetandets hotfullaste och prominentaste representanter – legat bakom. Inom denna lömska, högerextrema och djävulskt mordlystna maffia, som under hela sin existens varit helt uppslukad av en manisk kommunistskräck, har högsta prioritet alltid varit att allt som på något sätt skulle kunna tänkas leda till en riktigt sann demokrati och sund socialism eller som visat minsta spår av ambition att skapa något som till och med skulle kunna kallas kommunism, snarast möjligt måste tillintetgöras.

De sinnessjukt penningstinna individer som i dag styr världen från sina strategiskt väl utvalda positioner, trofast understödda av en över alla gränser brutal och övergödd militärmakt, deklarerar kraftfullt och bestämt – med en fanatisk övertygelse – att för att kunna åstadkomma ett perfekt samhälle, där humanism, demokrati, fred och frihet existerar, så måste ett minimalt skatteuttag, avregleringar, privatiseringar och en stark krigsmakt självklart premieras framför ett socialt skyddsnät, en fungerande skola och allmän hälso- och sjukvård.

Världen styrs nu bevisligen av djävulsmedvetandets och kapitaldiktaturens allra mest kallhamrade och högerorienterade agenter.

Den patetiska och svårt misshandlade demokrati man i dag talar om och låtsas omhulda så varmt är helt underställd affärsvärlden

och kapitalet och är därmed i själva verket ingenting annat än just en ren kapitaldiktatur. Ogenomblickbara affärsintressen skyddas och det mesta sveps noggrant in i stor sekretess, och dessutom så vill affärsvärlden givetvis att staten subventionerar forskning, utveckling, produktion och export, att bolagsskatten tas bort och att marknader regleras på ett sätt som gör att ett maximalt affärsvänligt klimat kan garanteras över hela världen, vilket i dessa sammanhang såklart betyder största möjliga vinst för företagen och dessas ägare, slopad vinstskatt samt minsta möjliga lön till arbetarna, vilket i sin tur är ett kristallklart exempel på hur den falska affärsprincipen fungerar.

Den demokrati som man i dag från så många håll påstår att vi har är således egentligen blott och bart en cynisk kapitaldiktatur, som fungerar som en ypperlig garant för en lyxtillvaro för de riktigt rika, där staten inte har någon som helst möjlighet att ingripa mot ägarnas och direktörernas privilegier. Sann demokrati existerar ännu inte på detta klot, alla sådana påståenden är rent hyckleri. Vad det handlar om är alltså ett urspårat samhällsskick, en hänsynslös och monstruös kapitaldiktatur, som i de flesta fall bygger på en ruggigt obehaglig och falsk affärsprincip – fylld av korruption, dålig och inte sällan fullkomligt livsfarlig arbetsmiljö, ett samvetslöst utnyttjande av billig arbetskraft, skatteflykt, barnarbete och rent slavarbete – som ser till så att affärsvärldens och kapitalets totala dominans över världens politiska system är tryggat.

Det hela rör sig sålunda om ett oerhört förrädiskt och odemokratiskt styrelseskick, där själva kapitalets och dess giriga vapendragares makt tycks vara total, men som vid en närmare granskning avslöjas som ett spöklikt missfoster som är uppbyggt och fungerar på ett sätt som inte någon, inte ens de som tror sig dirigera det hela, verkligen förstår sig på. Lägg förutom detta till att en obehagligt stor majoritet av jordmänniskorna är fullkomligt bortkollrade och därmed inte har en aning om vad det är som egentligen håller på att hända. Man har fått för sig att det är så här som det bara måste vara, vilket i och för sig inte är så svårt att förstå, då den totala galenskapen och all världens urspårningar för närvarande lyfts fram som självklara och helt riktiga levnadssätt och därmed på alla vis också skyddas och gynnas av de största företagen, de mest rovlystna affärsidkarna, de makthungrigaste politikerna och världens samlade militär-

makt. De flesta inser inte heller att de är slavar åt makteliten. Man förstår inte att man lever i en välregisserad lögn.

Skillnaden mellan grotesk rikedom och absurd fattigdom är nu så stor att man undrar hur det är möjligt att jordmänskligheten, som ju är tämligen långt kommen i sin utveckling, fortfarande accepterar och till och med skapar goda förutsättningar för denna så horribla ojämlikhet. Att en enda människa tillåts äga så provocerande stora tillgångar medan miljoner människor svälter är ett tydligt bevis på att man nu befinner sig så djupt in i det totala vansinnets ekonomi som man kan komma. Det handlar följaktligen om ett synnerligen allvarligt sjukt och totalt urspårat system. Självcentreringen och högmodet har för närvarande nått sådana höjder att sann logik och verklig omtanke om sin nästa är egenskaper som är helt bortblåsta.

Insamlade och beräknade data av finansnyhetssajten *Finbold* visar att i juni 2023 ägde USA:s tio rikaste personer tillsammans tillgångar till ett nettovärde av 1 005,8 miljarder dollar, vilket den 30 juni 2023 motsvarade drygt 10 850 miljarder svenska kronor, närmare bestämt 10 850 570 400 000 svenska kronor – en penningsumma som överträffar den sammanlagda bruttonationalprodukten (BNP) för de 106 fattigaste länderna med 7,6 miljarder dollar, alltså 81 988 800 000 svenska kronor.

Många av dagens jordmänniskor ser det, av allt att döma, fortfarande som självklart att roffa åt sig så mycket man orkar, i stället för att i jämlikhetens och den globala solidaritetens namn visa empati och generöst dela med sig, så att alla kan ha en behaglig tillvaro.

Men vad beror detta på?

Jag lämnar här än en gång ordet till Martinus:

Hela världssituationen är således ett resultat av den samlade mänsklighetens begränsade förmåga att manifestera en fullkomligt kärleksfull livsföring. Att vara fullkomlig, att hysa människokärlek, är således inte enbart en viljeakt. Jag tror att de flesta människor mycket gärna skulle vilja vara mycket kärleksfullare än de just nu är. Men när förmågan att vara fullkomligt kärleksfull mot nästan inte är tillräckligt utvecklad, kan människan omöjligt prestera en sådan kärlek. Det räcker inte att ha viljan att utföra en manifestation eller skapelse, man måste också ha förmågan till det.
(Kosmiska lektioner 3, st. 5.8)

Ja, dessa insikter är mycket viktiga, och de är helt nödvändiga i vårt fortsatta arbete med att skapa en fredlig värld i sann harmoni. Det är ett enormt jobb vi har framför oss, och för att detta ska fortlöpa så klokt och smidigt som möjligt behöver vi alla de grundläggande kunskaperna om själva livet och dess eviga lagar mer än någonsin. Utvecklingen inom alla möjliga områden går nu dessutom allt snabbare, snabbare än vid någon annan tidpunkt i vår historia, och det kommer att gå ännu fortare framöver.

Samtidigt som detta är oerhört inspirerande, så ställer det också allt större krav på oss jordmänniskor, vilket kanske för många känns både stressande och skrämmande. De mörka krafter som nu samlas och kulminerar i form av våldsamma, rovlystna och egoistiska tankeklimat samt otaliga galna, krigiska och blodiga aktioner över hela vår värld – framför allt i form av den militarism och slakt av både människor och djur som vi dagligen antingen upplever direkt eller ser de katastrofala följderna av – kan ju göra vem som helst både chockad och uppgiven.

Vi måste helt enkelt snart få stopp på de ständiga jordmänskliga urspårningarna, och för att detta ska bli görligt, och dessutom kunna genomföras på det allra vettigaste sättet, så är det absolut nödvändigt att våra materiella långt framskridna kunskaper kompletteras med den sanna andliga vetenskapen.

Tävla, konkurrera och slå ut varandra. Ta för dig så mycket du kan av den gemensamma kakan, ju större bit du lyckas sno åt dig, desto mer hyllad blir du. Detta synsätt leder tveklöst till en hel del förödande konsekvenser och behöver självklart genomgå en grundlig förändring.

En viktig faktor som stoppar oss från att ha en underbar värld i dag är alltså just konkurrensen mellan människor och mellan nationer – man lever på att slå ut sin så kallade motståndare eller fiende. Det säger sig ju självt att ett sådant system inte kan leda till något annat än ett samhälle i konflikt – där våld och krig härskar.

Vi vet att det i dag dessutom är så att en skrämmande stor del av jordmänniskorna går till sina jobb utan inspiration eller glädje. Man arbetar ofta i dålig miljö – det är stressigt, enformigt och slitsamt. Därtill jobbar man alldeles för många timmar i veckan.

Så därför – korta ner arbetstiden, ge alla en bra baslön och skapa arbetsplatser där man förstår att använda sig av varje individs fan-

tastiska och unika kreativitet. Alla inblandade ska också ha chans att framföra sina idéer och på olika vis vara delaktiga i alla beslut som tas. På så sätt skapar man en allt mänskligare och i sanning demokratisk värld.

Tids nog kommer vi alla att bli medborgare i en världsstat, ledd av fullkomliga människor, med hundraprocentig moral, vilket kommer att garantera varje invånare en trygg och behaglig tillvaro, där var och en bidrar till välfärden på sitt sätt. Det är alltså inte längre tal om att ett självbeundrande och psykopatiskt gäng bestående av korrumperade mångmiljonärer och helgalna militärer ska styra och göra som de vill. Nej, en väl fungerande världsstat, där människor och djur lever i den vackraste av miljöer, i fullständig harmoni med varandra, har i detta skede blivit den verklighet som vi så länge har sett fram emot – vi har då äntligen lyckats skapa ett riktigt paradis på vår sköna planet.

Jag är naturligtvis medveten om att detta nästan låter för bra för att vara sant. Likväl är det just så det kommer att bli – men det förstår vi kanske först när vi också inser att vi alla hela tiden utvecklas till att bli den fullkomliga människan. Denna viktiga kunskap om vår utveckling ingår i den andliga vetenskap som Martinus beskriver, och som successivt kommer att sprida sig bland människorna här på jordklotet. Kanske tycker du likväl att detta fortfarande låter som rena önsketänkandet – något som endast världsfrånvända och ovanligt naiva personer kan tro på.

Men tänk då efter en liten stund till, för även om det ser hiskligt mörkt ut för tillfället i många delar av världen, så kan vi också notera att allt fler jordmänniskor vänder sig bort från kriminalitet, krig och dödande, för att i stället ägna sig åt osjälviska och godhjärtade sysslor. Vi kan därtill konstatera att den tekniska utvecklingen för närvarande är fullkomligt makalös – och allteftersom jordmänskligheten moral utvecklas, så kommer den tekniska utvecklingen, som en naturlig följd av detta, att alltmer rikta in sig på sådant som är till gagn för ett fredligt, demokratiskt, humant och altruistiskt samhälle.

Det är av stor betydelse att vi faktiskt förstår att vi ännu inte är helt färdigutvecklade. Vi har under mycket lång tid varit fullt upptagna med en synnerligen omfattande, komplicerad och mångfasetterad utbildning – nämligen den som slutligen leder oss fram till att bli riktiga människor, och nu kan vi väl ändå säga att många av oss är

inne på själva uppploppet. Ytterst viktigt att komma ihåg är att inbakad i denna så unika utbildning finns en oerhört värdefull och i högsta grad uppmuntrande och orubblig sanning som gäller alla och envar, nämligen den att ingen kommer att slås ut och därmed misslyckas – alla deltagare kommer att erhålla högsta betyg och få tillgång till allt som man någonsin kunnat drömma om, och mycket mer därtill.

Vi kommer alltså att skapa ett kommunistiskt och demokratiskt världsomspännande samhälle – jämlikt och rättvist – där miljövänliga maskiner sköter allt monotont och tungt arbete, där arbetstiden är betydligt kortare än i dag, där varje individ sysslar med det som hen är intresserad av, där födan består av enbart frukt, där miljön är giftfri och hälsosam på alla sätt och där vi har lärt oss att sköta våra kroppar så att ingen sjukvård längre behövs.

Nu vill jag poängtera att jag självfallet talar om ett fulländat och äkta kommunistiskt samhälle och en fullständigt sann demokrati.

Jag vet att många reagerar starkt negativt på ordet kommunism, och dessa individer kanske tror att jag har blivit tokig när jag med stor säkerhet påstår att vi kommer att leva i just ett kommunistiskt samhälle när vi har utvecklats till riktiga människor, och att denna tillvaro kommer att vara föredömlig – ja, rent paradisisk. Men då måste vi vara på det klara med att dessa personers funderingar och åsikter i detta fall beror på en djup okunnighet om vad kommunism egentligen handlar om, vilket i sin tur orsakas av att ordet har missbrukats något så fruktansvärt genom åren.

Varken själva ordet kommunism eller det samhällssystem som med rätta kan kallas kommunistiskt har uppfunnits av Östtyskland, Sovjetunionen, Kina eller någon annan stat. Faktum är att det aldrig har funnits en nation på detta klot som har använt sig av ett äkta kommunistiskt samhällssystem.

När vi verkligen inser detta, så begriper vi också att alla de som med stor emfas fördömer kommunismen – alla de som talar om kommunismens fall, alla de som menar att detta system har misslyckats och hävdar att kommunismen aldrig kan ha någon plats i vår framtida värld – helt klart inte har en aning om vad de talar om. Dessa gravt okunniga och totalt vilseledda personer har således å det grövsta missförstått och förvrängt detta i grunden vackraste och mest solidariska samhällssystem, och det har man alltså till största

delen gjort utifrån studier av något som inte på långa vägar handlar om den äkta kommunismen.

Det som man här i vår värld ofta menar när man talar om kommunism, och som flera stater sägs ha begagnat sig av, är i själva verket mycket långt ifrån sanningen om den verkliga kommunismen. Utvecklingsnivån hos en stor majoritet av jordmänskligheten har hittills gjort det omöjligt att åstadkomma ett väl fungerande kommunistiskt samhälle. Viljan att skapa något riktigt bra har säkert funnits, men förmågan har alltså saknats, och det gör den tyvärr fortfarande hos de allra flesta av oss. Rovlystnaden och egoismen förhindrar sålunda alltjämt ett äkta kommunistiskt samhälles förverkligande.

Själva ordet kommunism kommer från latinets *communis*, som betyder gemensam, vilket ger oss en tydlig ledtråd till varför den jordiska mänskligheten ännu inte är redo för ett samhällssystem av detta slag. Vi måste också begripa att kommunismen inte är uppfunnen av vare sig Vladimir Lenin, Friedrich Engels, Karl Marx eller någon annan jordmänniska.

För att verkligen förstå vad sann kommunism innebär, så måste vi vidga våra vyer en hel del. Begreppet kommunism är nämligen på det djupaste planet lika med ett fullt utvecklat samarbete mellan alla de levande väsen som existerar i en organism – vilket självfallet krävs för att organismen ska kunna fungera optimalt. Den äkta kommunismen är följaktligen något som alla levande väsen innerst inne, medvetet eller omedvetet, strävar efter att uppnå.

Sann kommunism beskriver således den högst utvecklade samvaron mellan levande väsen, där jämlikheten, kunskapen om livet och dess lagar samt efterlevnaden av dessa är total.

Hittills har man alltså försökt skapa ett fulländat system för fullkomliga människor med hjälp av felaktiga metoder, bristfälliga verktyg och ofullkomliga jordmänniskor. Detta har helt begripligt utmynnat i ett flertal tillkortakommanden, som i vissa fall lett till att stater som kallat sig kommunistiska backat tillbaka och svängt in på den kapitalistiska vägen igen.

Martinus menar att den verkliga kommunismen inte är ett uppfunnet eller uppdiktat politiskt system. Den är i stället ett utvecklingssteg, inom vilket kollektivismen, gemenskapen eller kärleken till nästan är helig. Han skriver bland annat så här:

Men när ett kommunistiskt samhälle alltså måste gå tillbaka till tidigare kapitalistiska tillstånd, så tyder ju detta på att man gått för våldsamt till verket. Man har gått före utvecklingen. Kapitalismen var inte helt utlevd hos individerna i fråga. Och det som inte är utlevt kan varken en individ eller ett samhälle springa ifrån, lika lite som man med hjälp av diktatur kan hoppa över något utvecklingssteg. Allt måste utvecklas. Vägen till kommunism är uteslutande utveckling, för kommunism är inte ett uppdiktat eller uppfunnet politiskt system, den är ett utvecklingssteg på vilket kärleken till nästan – som här innebär gemenskapen, kollektivismen eller känslan av samhörighet – är helig, är ett bud, en livsbetingelse. Kommunismen kan inte vara identisk med den antipati mot kapitalmakten som det väsen känner som är förtryckt av denna och därför ansluter sig till kommunismen, intill det ögonblick då väsendet av en eller annan orsak kommer i besittning av pengar och självt blir kapitalist och då ansluter sig till kapitalmakten. En sådan mental inställning kan ju bara vara förräderi mot kommunismen och stämplar vederbörande som en förrädare mot detta mentala tillstånd. Det är solklart att ett kommunistiskt parti eller samhälle som består av alltför många sådana väsen inte kan tas på allvar i fråga om sin kommunism. Att den kommunism som ett sådant samhälle representerar absolut inte kan vara renodlad är också självklart. Under en viss period i utvecklingen är den fortfarande mer eller mindre en jakt efter kapital eller rikedom.
(Livets Bog, del 4, st. 1336)

För att kunna implementera ett fullt ut fungerande kommunistiskt system, så måste jordmänniskan först ha levt ut alla sina djuriska beteenden. Det är dessa utlevelser som vi nu ser ske i världen, med utomordentlig assistans av kapitalismen och nationalismen, som uppenbarligen ger den jordiska människan perfekta möjligheter att tillgodose all sin egoism och girighet. Det hela rör sig dessutom om ett gigantiskt hyckleri, där man betonar friheten och chansen till enorm rikedom, men håller tyst om att detta möjliggörs endast med hjälp av slaveri och plundring, alltså andras ofrihet och fattigdom.

När vi talar om nationalism och kapitalism, så är det ”vi mot dem” och ”hellre ta än ge” som gäller, vilket ju säger sig självt leder till kriminalitet, utslagning, ojämlikhet, förtryck, hat, osämja, konflikter,

rofferi, terror och oräkneliga krig. Det är alltså dessa dårskaper som jordklotet med hjälp av jordmänniskan nu håller på att göra sig av med för gott.

Vår planet är ju en organism som, liksom alla andra organismer, är beroende av en veritabel kommunism – ett perfekt samarbete mellan alla de levande väsen som utgör dess kropp – för att kunna fungera felfritt, och vi ser nu, under den stora utrensningen, hur två av dess allvarligaste sjukdomar, kapitalismen och nationalismen, panikartat blossar upp och kulminerar, för att snart tyna bort och dö.

Martinus har skrivit mycket om politik, demokrati och kommunism. Han förklarar att demokrati och kommunism, till sin kosmiska natur, är identiska – båda grundade på solklar identitet med kärleken till nästan, det definitivt högsta religiösa och politiska ideal som över huvud taget existerar – och att en sann demokrat eller kommunist är en person som har nått det fullkomliga människostadiet, som har blivit den färdiga människan, skapad till Guds avbild.

Vi förstår därmed att alla de som i dag svartmålar kommunismen och hävdar att den är misslyckad och död, egentligen inte vet vad de talar om – de är sannerligen inte ens i närheten av att begripa vad den renodlade kommunismen innebär, vilket tyvärr inte heller många av dem som utger sig för att vara kommunister tycks vara.

Martinus klargör att måttstocken för en sann kommunist är Jesus, alltså själva upphovet till den nya begynnande kommunismen.

Jordmänniskornas praktiserande av denna kommunism lämnar obestridligen fortfarande väldigt mycket övrigt att önska. Så länge man kan göra sig skyldig till terror, plundringar, misshandel, rån och mord samt delta i allsköns krigshandlingar, så är man naturligtvis mycket långt ifrån den äkta kommunismen, även om man kallar sig kommunist och säger sig kämpa för ett rättvist och jämlikt samhälle. Alla sådana personer är såklart falska kommunister. Den rena kommunismens fundament är ju pacifism, visdom och allkärlek.

Jesus var alltså den renodlade kommunismens och den verkliga demokratins fulländade representant. Han kom hit för att visa oss hur man möter ondskan på det otvivelaktigt bästa sättet, hur man genom den ultimata sanningen, den högsta förståelsen och den helt oslagbara allkärlekens kraft kan förlåta precis allt – smädelser, hat, lögner, hot och våld – och därigenom låta visdomen, kärleken och

ljuset genomsyra hela vår tillvaro. Hans stora mission här på vårt vackra lilla klot var således att lära oss hur man skingrar mörkret och därmed får ljuset att bli den dominerande kraften i allt mänskligt handlande. Att han till och med kunde förlåta sina plågoandar med de välkända orden ”Förlåt dem, för de vet inte vad de gör” visar hur ett fullt utvecklat väsen beter sig för att skapa en fredlig värld.

Det var givetvis inte meningen att Jesus, denna sannfärdiga människa, skulle komma hit bara för att ta på sig hela jordmänsklighetens synder, vilket väldigt många märkligt nog fortfarande tror, trots det så sjukt ologiska i ett sådant synsätt.

Jesus har löst alla våra problem – han har tagit på sig alla våra synder. Nu kan vi, fria från synd, följa honom in i himmelriket!

Nej, detta är naturligtvis en fruktansvärt grov feltolkning!

Det Jesus gjorde var att visa oss hur en fullt utvecklad människa besegrar ondskan, hur man bryter våldsspiralen genom att endast använda sig av den sanna kärleken.

Detta fulländade utvecklingsstadium kommer vi emellertid alla tids nog att uppnå, men först måste vi lära oss av våra egna misstag, förstå vart dessa leder och agera i allkärlekens namn. Först då kan vi skapa ett i sanning kommunistiskt och demokratiskt samhälle.

De stater som hittills kallat sig kommunistiska och som använt sig av våldsamma revolutioner för att omfördela kapitalet är alltså inga riktiga kommunistiska stater. Det fanns säkerligen från början en god vilja hos många, men den var alldeles för svag i förhållande till de mer egoistiska och rovlystna krafterna. Jordmänniskan var då och är fortfarande inte tillräckligt human för att ett så fullkomligt samhällssystem ska kunna fungera fullt ut.

Varje form av förtryck – oavsett om det utövas med hjälp av våld, vapen, militär, religion, hot eller de penning- och finanssystem som i realiteten inte är något annat än kamouflerad och legitimerad plundring – leder obönhörligen till sin egen undergång.

Alla sorters översittarsystem är följaktligen dömda att misslyckas redan från början. Ett tydligt exempel på ett sådant bristfälligt och bedrägligt system är den nu så totalt dominerande kapitalismen, som obestridligen är en noggrant designad och kusligt utstuderad form av den kamouflerade och legitimerade plundring som jag nyss nämnde.

Det allvarligaste felet som begåtts gentemot den äkta kommunismen är naturligtvis att jordmänskligheten har valt att kalla dessa misslyckade samhällssystem för just kommunistiska. Där har vi också den viktigaste orsaken till att en stor andel av jordens befolkning i dag har en djupt rotad antipati mot kommunismen och en helt och hållet falsk bild av vad äkta kommunism innebär. Ett annat tungt vägande skäl till dessa beklagliga missförstånd har såklart med USA:s kommunistskräck att göra, en fanatisk fobi som bland annat resulterat i en massiv och ständigt pågående desinformation, en allvarligt sjuklig lögnspridning samt en djävulsk smutskastning. Hela detta patologiska beteende från USA:s rabiata maktelit härrör alltså från en sinnessjuk rädsla för allt som skulle kunna tänkas komma i närheten av socialism eller kommunism. Det handlar sannerligen om ett besinningslöst hat, som även har lett till de mest djävulska aktioner som tänkas kan gentemot många av de stater som på något sätt försökt skapa ett kommunistiskt samhälle. Detta har skett i form av ideliga, blodiga militära interventioner, djävulska terrorangrepp, massmord och allehanda andra helvetiska våldsdåd. Därefter har man ersatt dessa länders regimer med sina egna små gullgossar – underbara fascister och högerextrema psykopater och massmördare – som man till fullo kontrollerat med allsköns mutor.

Vi tvingas således konstatera att det fortfarande finns alldeles för starka egoistiska, nationalistiska, våldsamma och rovdjurslika individer bland jordmänniskorna för att ett sant kommunistiskt samhälle skulle kunna existera på vårt klot i dag. Därför har vi sett en tydlig tillbakagång till kapitalismen världen över, alltifrån den riktigt råa och våldsamma diktatoriska kapitalismen, där ingen hänsyn tas till i stort sett någonting – det är bara högsta vinst som premieras – till den litet mildare formen, där man åtminstone har ett litet skyddsnät för dem som blir påkörda, frånåkta eller prejade av vägen i detta det allra galnaste av världens alla urspårade rikedomsrallyn, även om hållfastheten för detta skyddsnät ligger betydligt under de värden som rekommenderas. Att själva nätet därtill har otrevligt stora maskor samt har hängts upp på farligt instabila nätstolpar visar ju bara att man inte heller här egentligen har något intresse av att på allvar satsa på petitesser som har med allmän välfärd att göra.

Det är inte utan att man ibland längtar sig bort från denna tillvaro, in i en ljus och harmonisk framtid.

Det känns befriande att veta att den verkliga demokratin och den genuina kommunismens ljus trots allt snart kommer att lysa över mänskligheten, i en human, jämlik och på alla vis fredlig tillvaro, utan några veton och märkliga undantagslagar, vare sig för enskilda individer, företag, organisationer eller stater.

Den viktigaste anledningen till att vi ännu inte är där är självklart den låga moral som fortfarande genomsyrar mänskligheten, där egoismen, girigheten, nonchalansen och högmodet är de egenskaper som solklart premieras och på ett föga tilltalande sätt dominerar inom de flesta områden. Ett gediget bevis på detta ser vi när vi granskar hur jordens tillgångar är fördelade – hur fruktansvärt snedfördelat allt faktiskt är. De enorma klyftor som existerar i dag är så groteskt stora att man har svårt att fatta hur jordmänskligheten så ogenerat kan tillåta sig vistas i dessa sjukt grava missförhållanden. Man har gått så kusligt vilse att det tycks som om de flesta inte ens reagerar på alla de märkliga och ytterst motbjudande skillnader som vårt samhälle i dag visar upp. Till detta ska självfallet läggas att de rikaste sällan nöjer sig med att vara jordklotets förmögnaste väsen. Nej, eftersom pengar och makt är två väldigt goda och i stort sett oskiljbara vänner, så har dessa knösar via sina enorma rikedomar även försett sig med kusliga möjligheter att påverka och styra stora delar av skeendet här på vår planet.

Jordmänniskans samlade erfarenheter och kunskaper om de eviga livslagarna är således ännu inte längre komna än så här. De flesta känner därmed heller inte till att varje individ endast kan uppleva det öde som hen själv har skapat och att det därför, på det allra djupaste planet eller kosmiskt sett, helt enkelt inte finns något som är orättvist eller felaktigt i hela vårt oändliga och eviga universum. Allt är ju faktiskt alltid, i varje ögonblick, exakt så som det ska vara, precis så som det bara måste vara – helt enligt livets eviga och alltigenom tillförlitliga kosmiska lagar.

Martinus betonar att kosmiskt sett kan ingen vare sig göra eller lida orätt. Han menar också att rättfärdighet och kärlek är identiska. Han beskriver rättfärdigheten som kulminationen av humanitet eller nästakärlek, att den är detsamma som uppfyllelsen av livslagarna, vilket innebär att den är för evigt ofelbar.

Martinus skriver bland annat följande:

Vad är rättfärdighet?

Rättfärdighet kan uteslutande manifesteras genom det faktum att ingen kan göra orätt och ingen kan lida orätt. Om de levande väsendena verkligen kunde tillfogas lidande som de var helt oskyldiga till och som inte på ett eller annat sätt betydde något gott för dem, så vore hela världsalltet i olag. Då skulle det eviga svaret ”allt är mycket gott” vara en omöjlighet. Men eftersom allt är mycket gott, vilket också innefattar alla de företeelser och omständigheter som för människorna visar sig som orätt, måste allt vad människorna vant sig vid att uppfatta som det onda, såsom hat och förföljelse, mord och dråp, tortyr och lemlästning, sorg och sjukdom och så vidare, också vara uttryck för rättfärdighet. Det betyder i sin tur att hela det ragnarök som jordmänniskorna är i färd med att uppleva, den dödsdans vi kallar världskrig med alla dess följder av döds- och lidandemanifestationer, också måste vara uttryck för en gudomlig rättfärdighet. Men då det är rättfärdighet, är det också kärlek. Rättfärdighet och kärlek kan omöjligt vara två ting. Rättfärdighet kan i sin innersta analys endast vara att uppleva verkningarna av allt det man med sitt liv, sin manifestation eller sitt sätt att vara blir orsak till. Varje levande väsen är alltså orsak till sitt eget öde. Om det inte vore det, skulle rättfärdighet och därmed kärlek vara en omöjlighet.
(Artiklar 1945–1972, ”Rättfärdighet”, st. 23.2)

Men för att verkligen inse det sanna i detta, så måste vi även förstå karmalagen och det eviga livet.

Varje varelse upplever alltså bara det som just denna individ ska erfara för att kunna komma vidare i sin utveckling, vare sig det rör sig om glädje eller sorg, kärlek eller hat, lycka eller olycka. Ingenting är förgäves. Ingen lider mer än någon annan. Ingen kan egentligen göra fel i förhållande till sin moraliska utveckling. Vi gör alla så gott vi kan – och det leder oss hela tiden till en allt större mognad och klokhet.

Var och en av oss genomgår följaktligen en kontinuerlig och högst personlig utbildning. Det här kräver såklart djup eftertanke och en äkta vilja att förstå. Vi behöver inse att allt följer en noggrann och helt logisk händelseutveckling, att vi alla är eviga och hela tiden skapar vår egen framtid, både vad gäller ljus och mörker eller gott och ont.

Att känna till det här är intressant också ur ett annat perspektiv. Karmalagen smular nämligen fullständigt sönder alla teorier som finns angående det så kallade perfekta brottet. Det finns givetvis inte något perfekt brott, alltså en förbrytelse vars utövare går fri från att skörda dess följder. Alla kriminella handlingar, stora som små, blir egentligen upptäckta och avslöjade redan i samma ögonblick som de genomförs, då brottsutövaren i samband med själva brottet skickar ut dess förödande energi, som alltså vid ett senare tillfälle, då betingelserna är de rätta, kommer att återvända till sitt ursprung. Om vi inte förstår detta, utan bara betraktar tillvaron som ett stort, planlöst och oförklarligt kaos – ett oberäkneligt universum som uteslutande producerar ett oändligt antal slumpartade händelser, där alla levande väsen lever blott ett liv, för att sedan för alltid försvinna och bli till intet – ja, då blir alltsammans naturligtvis fruktansvärt orättvist och helt ologiskt. Men eftersom vi alla i sinom tid kommer att nå fram till insikten om att vårt universum är oändligt och evigt, där logik och en kärleksfull grundton regerar, och att vi dessutom kommer att bli på det klara med att alla levande väsen är eviga, så kan vi lugnt släppa den där meningslösa illusionen, och i stället, med grundmurad sinnesro och inspirerande tillförsikt, koncentrera oss på att försöka förstå oss själva och hela vår omgivning. Vi kommer då ganska snart att komma underfund med att den värld som vi betraktar och som vi själva är en del av för närvarande kan liknas vid en gigantisk byggarbetsplats eller ett innovativt men ännu ofullbordat konstverk.

Till sist kommer således all dårskap att vara ersatt med visdom. Varje bit av det unika, gåtfulla och krävande världspusslet har då funnit sin perfekta plats. Jordklotet har därmed nått sitt fulländade stadium, där allt formas och kännetecknas av den fullt utvecklade moralen samt den renodlade allkärleken eller nästakärleken.

När detta stora arbete är gjort och vi därmed befinner oss på det trappsteg i vår utveckling där moralen är hundraprocentig – när världsbygget står klart, när det monumentala, geniala och alldeles enastående konstverket är fullbordat, när vi alla förstår varandra, är vänner och hellre ger än tar – då har vi alltså äntligen lyckats skapa det som ibland kallas för paradiset. Här genomströmmar den helt oförvanskade nästakärleken allt och alla – vi lever alla tillsammans, hand i hand med den helgjutna logiken, den ultimata kunskapen

och den kosmiska sanningen om allt – i total symbios med den sanna demokratin och den äkta kommunismen.

Vi har då åstadkommit en värld i fullständig harmoni.

Ja, det låter ju onekligen som en saga för god för att vara sann!

Men den kommer att bli verklig – om cirka 3 000 år, om vi ska tro på vad Martinus har sagt om detta.

Alltså, den sanna kosmiska kommunismen har varken Marx eller Engels eller Lenin eller någon annan jordmänniska uppfunnit – och det finns självklart ingen nation på detta klot som hittills har kunnat visa upp en sann demokrati och därmed även en äkta kommunism, långt därifrån.

Den fullkomliga, demokratiska och kosmiska kommunismen är helt enkelt ett mål som varje väsen i varje spiralkretslopp, medvetet eller omedvetet, oavbrutet utvecklas mot och strävar efter att bli en del av. Det hela handlar följaktligen om något så fundamentalt som världsalltets eller universums organiska samarbetsprincip. I denna finns bevisligen inte någon som helst konflikt mellan individen och kollektivet. Individen vill inte längre roffa åt sig något av kollektivets tillgångar, och kollektivet vill inte längre på något vis förtrycka individen. I ett samhälle av det här slaget tjänar individualismen och kollektivismen varandra på bästa sätt, utan några motsättningar. Det kollektiva gör allt för att varje väsen ska få möjlighet att leva sitt liv i högsta välmåga, och varje väsen bidrar med all sin begåvning och omsorg för att hela kollektivet ska fungera på ett fulländat vis. Allt som här försiggår sker i den totala allkärlekens ljus.

Martinus menar att den fullkomliga demokratin och den fullkomliga kommunismen är identiska och utgör det absolut högsta politiska ideal som existerar.

För att kunna förstå livet och allt som hör därtill, så är det av yttersta vikt att vi känner till att hela universum bygger på eviga och helt och hållet förnuftsmässiga lagar, att alla delar av vårt oändliga kosmos – mikrokosmos, mellankosmos och makrokosmos – är en komplett, perfekt fungerande enhet, där allt har en mening och en logisk förklaring. Ett på samtliga plan genomgripande, humant och fullödigt samarbete är vad varje organism behöver för att fungera optimalt. Vi ser genast hur galet det blir när egoismen och girigheten tar över, hur ojämlikt och illa allt fungerar. Vi vet ju också hur beroende vi är av att organen och cellerna i våra kroppar samarbetar.

Man skulle kunna säga att allt, både på individuell och universell nivå, faktiskt handlar om politik. Politik är nämligen kampen mellan självviskhet och osjälviskhet. Varje individ som kämpar för någon form av social förändring av ett samhälle är därigenom en politiker. Ett samhälle i fullkomlig harmoni, vare sig det handlar om en cell i en människokropp eller ett helt jordklot, kräver naturligtvis fullända-de politiska ageranden, där total allkärlek råder.

Man kan även se det, som Martinus skriver, som ett uttryck för kampen mellan det Gamla testamentets och det Nya testamentets två olika ideologier – mellan första testamentets oinskränkta herre-folksmoral, egendomsrätt och utsugningsrätt gentemot nästan, och det andra testamentets upplösning av denna moral, till förmån för skapandet av ett skydd för nästan och omgivningen, genom lagen om kärlek till nästan.

I detta sammanhang vill jag varmt rekommendera två intressanta och lärorika böcker, **”Kapitalet i tjugoförsta århundradet”** och **”Kapitalet och ideologin”**, båda skrivna av den franske författaren och nationalekonomen **Thomas Piketty**.

Jag har en innerlig önskan om att världens ledare tar sig den tid som krävs för att studera och på djupet förstå dessa båda storverk. Piketty ger oss här hopp om att ett betydligt mer jämlikt samhälle än det som finns i dag är fullt möjligt, bara viljan finns. Han ger oss där-till ett nytt och viktigt perspektiv på världshistorien. Hans böcker förmedlar en välgrundad och bitvis vass kritik av vår nutida politik, men också väldigt sunda, uppfriskande, absolut nödvändiga och fullt genomförbara förslag, som helt säkert skulle bidra till stora för-bättringar av dagens ekonomiska system.

Den bästsäljande **”Kapitalet i tjugoförsta århundradet”** har bli-vit banbrytande i den internationella debatten om ojämlikhet. Vårt sätt att se på ideologi, globalisering och samhällsförändring utma-nas här på ett strålande vis. Thomas Piketty låter oss följa med i och kritiskt granska de synsätt som på olika vis har rättfärdigat den ojämlikhet som har härskat under det senaste årtusendet. Han åskådliggör även de ekonomiska och politiska tämligen förvirrade, till viss del oroväckande och mer eller mindre rovlystna idéer och tankemönster som för närvarande är så tydligt dominerande i vår värld – och blickar sedan framåt mot en ny politisk världsordning.

En ännu mer omfattande och kanske helt nödvändig bok för den som på allvar vill förstå samtidens strukturella ojämlikheter har fått titeln **”Kapitalet och ideologin”**. Denna bok ger oss också mycket intressanta förslag på hur vi kan göra upp med dessa ojämlikheter en gång för alla. Piketty tar oss här med på en mäkta intressant resa genom kapitalets och ideologiernas historiska utveckling i olika delar av världen – och avslutar med att servera oss kloka tankar om hur en omfördelning av världens kapital skulle kunna ge mänskligheten en betydligt ljusare och oerhört mycket mer jämlik och inspirerande framtid än den morgondag som vi med dagens system tycks vara på väg emot.

Thomas Piketty har även skrivit boken **”En kort historik om jämlikhet”**, som jag också rekommenderar. Det är en insiktsfull och välskriven bok, fylld av visdom och intressanta fakta. Man kan säga att den är en sorts sammanfattning av hans tidigare alster.

David Rolfe Graeber var en amerikansk antropolog, arbetskritiker och anarkist. I början av 2000-talet deltog Graeber i antiglobaliseringsrörelsens protester till förmån för skuldavskrivningar för de fattiga länderna. Han var därefter aktiv i *Occupy*-rörelsen – en global proteströrelse som riktar uppmärksamheten på ekonomiska klyftor, girigheten i företagsvärlden, banksystemets brister, problemet med lobbyism med mera – och anses ha myntat dess slogan *We are the 99%*. Graeber dog år 2020, men hann innan dess skriva flera omdebatterade böcker, däribland följande:

- **”Debt – the first 5 000 years”**
- **”Bullshit jobs”**
- **”The democracy project”**
- **”Reglernas utopi”**

Michael Hudson är en amerikansk ekonomiprofessor, författare och före detta politisk rådgivare i ett flertal länder. Han anses vara en av världens främsta experter på pengars och skulders historia, och han hävdar att USA:s strategi helt klart är att hålla fast Europa i en finansiell depressiv och destruktiv struktur, så att man med hjälp av sin krigsorganisation Nato kan styra hela Europa och förhoppningsvis snart hela världen, efter att man grundligt har saboterat och söndrat allt samarbete mellan Europa och Asien.

USA styr, med dollarn som hjälp, den finansiella struktur som föder landets miljardärer. Man menar att de rika ska ha all makt. Privata skolor, privat sjukvård och all övrig galen och manisk privatisering av medborgarnas gemensamma tillgångar får naturligtvis till följd att de flesta av landets mellan- och låginkomsttagare blir skuldsatta och på så sätt mycket lättstyrda – helt perfekt. Motsatsen är ju att ge alla medborgare fri utbildning, fri sjukvård och riktiga löner, samtidigt som man upprättar ett globalt rättvist fungerande finansiellt system. Detta skulle förstås gynna alla människor och leda till ett blomstrande samhälle för alla – med mer fritid, en bättre hälsa, en positiv livssyn och en ypperlig möjlighet att ta tillvara alla människors fantastiska kapacitet när det gäller att hitta goda lösningar på all världens problem. Som det nu är måste de flesta i stället ägna större delen av sina liv åt att på alla tänkbara sätt betjäna de bortskämda miljardärerna. Dessa penningmatadorer är såklart väldigt nöjda med den makt och rikedom som man i dag har tillskansat sig, inte sällan via ohederliga och kriminella metoder, där det givetvis ingår maximal hjälp från det korrumperade samhället med att se till så att alla de skuldsatta små slavarna kuvas och utnyttjas optimalt.

En annan lättledd, zombielik flock består av Europas makthavare, som i fjäskeriets och den totala dumhetens namn konstant accepterar USA:s skenheliga och skandalösa direktiv, som alla grundar sig på ren självishet, makaber rovlystnad och diaboliska lögner.

Det är resultaten av denna cyniska och extremt blodtörstiga nations kompletta djävulsmedvetande som vi dagligen tvingas bevittna, när vi exempelvis noterar den sinnessjuka utvidgningen av Nato, det välplanerade proxykriget mot Ryssland, det infernaliska stödet till apartheid- och terrorstaten Israel – i detta lands utrotningskrig i Gaza – och i alla de förberedelser som nu görs för ett kommande storkrig mot Kina.

Det som man i västvärlden i dag talar om som demokrati är lika med USA:s metoder att bestämma över andra länder, vilket betyder privatiseringar av hela världens tillgångar, som i sin tur medför att det mesta av pengarna och makten alltid hamnar hos de amerikanska rikaste bank- och affärsmännen. Denna USA-manipulerade och extremt missbildade demokrati är följaktligen inget annat än andra länders förmåga att tacksamt och underdånigt gå i USA:s

strama ledband och att föra en politik som först och främst går ut på att fylla på den här så sjukt egotrippade statens miljardärers bankkonton. Gör man inte det så ska man självfallet krossas – av ett fullkomligt sinnessjukt finansiellt system och en slaktglad militär.

Som vi tidigare har konstaterat, så är det solklart att det ännu inte finns ett enda land i världen som kan kalla sig för en fungerande demokrati. De stater som ändå gör detta har givetvis inte förstått den verkliga innebörden av ordet demokrati. Extra löjeväckande blir det när ett land som USA kallar sig för demokrati – dock inte det minsta förvånande. Vi vet ju att lögnen och självförgudningen stormtrivs i detta land.

”Pengars och skulders historia kan få oss att komma underfund med mer av ekonomin, finanselitens makt och hur världen styrs i dag”, säger Michael Hudson, som alltså varit rådgivare till ett flertal länders regeringar, till exempel USA:s, Kinas och Rysslands.

Flera av hans böcker har översatts till tyska, spanska, kinesiska, japanska och ryska, men tyvärr ännu inte till svenska. Här följer de engelska titlarna på några av dessa böcker:

”Killing the host”

”J is for junk economics”

”… and forgive them their debts”

”The destiny of civilization”

”The collapse of antiquity”

”Super imperialism”

Det finns också många tankeväckande intervjuer och föredrag med Michael Hudson att ta del av på internet.

Michaels egen digra och mycket berikande webbplats finner du på adressen **michael-hudson.com**, där du kan lära dig åtskilligt om världens politik och ekonomi. Jag råder dig att studera denna sida noggrant, där finns nämligen mycket omfattande och särdeles intressant material, bland annat flera djuplodande och lärorika intervjuer, som alla är utomordentliga källor för den som vill förstå vad som händer i dagens världspolitik. Här får vi även – via välgrundad, klar och tydlig information – möjlighet att genomskåda de lögner som sprids av USA och resten av den så kallade västvärlden samt vad som faktiskt ligger bakom detta avskyvärda beteende.

Det som dessa länders ledare håller på med är skandalöst, totalt ansvarslöst, föraktfullt och skrämmande respektlöst gentemot allmänheten – det är skamligt och ruttet på högsta nivå!

Det är sannerligen hög tid att västvärldens jordmänniskor får veta vad deras hycklande politiker håller på med.

Jeffrey Sachs är en amerikansk världsberömd ekonomiprofessor, analytiker, global ledare i hållbar utveckling och författare till ett flertal bästsäljande böcker. Han är öppet kritisk till vad han anser vara sitt eget lands expansiva strategi för att upprätthålla sin plats på den globala arenan. Ett återkommande tema i Sachs argumentation om USA:s utrikespolitik är vad han kallar amerikansk exceptionalism. Den innebär en uppblåst självbild där USA ser sig som den enda supermakten och därför menar att man självklart ska ha vissa privilegier. Sachs tycker att hela idén om USA:s position som världsledare är både problematisk och djupt skadlig. Han påpekar bland annat att inget annat land i världshistorien har haft en lika expansiv militär närvaro som USA och att Natoutvidgningen givetvis är en del av denna. Han betraktar den här aggressiva militära utbredningen som helt vansinnig och mycket oroväckande. Den leder självfallet till en otryggare och alltmer destabiliserad värld. Jeffrey hävdar också att Sveriges Natomedlemskap är ett stort misstag, och han uttrycker sin besvikelse på följande vis:

”Sveriges önskan att gå med i Nato är sorglig av två skäl. Den gör det svårare att nå fred i Ukraina och den förminskar Sverige, som är ett fantastiskt land, delvis för att det är neutralt. När Sverige talar lyssnar världen – inte av rädsla, som för USA, utan av stor respekt. Det är beklagligt att se Sverige ansluta sig till USA:s militärallians. Jag anser att det är onödigt för Sveriges säkerhet och oklokt för Sveriges unika roll i världen.”

Som ekonom och tidigare rådgivare åt FN:s generalsekreterare har Sachs något att säga också om de sanktioner som USA och andra västländer nu riktar mot Ryssland:

”De kommer sannolikt inte att påverka krigets utgång. Jag skulle bli oerhört förvånad om de knäcker Putins vilja eller krigsförmåga. De kommer dock att skapa stor huvudvärk för världsekonomin och skada de fattiga i hela världen, samtidigt som de slår mot både USA och Europa med stagflationstryck.”

Stagflation är en sammanslagning av begreppen stagnation och inflation och beskriver en komplex samhällssituation där den ekonomiska tillväxten är låg eller har avstannat och arbetslösheten är hög, samtidigt som den allmänna prisnivån ökar och pengar blir mindre värda.

Jeffrey Sachs tycker att USA borde ha handlat annorlunda för att förebygga den ytterst beklagliga och helt vansinniga situation som nu har uppstått i Ukraina.

”USA drömmer om hegemoni. Man vill permanent tränga undan Ryssland – och man kommer att agera därefter. Det är helt feltänkt. USA:s idé är att det bara finns plats för en sheriff i stan – USA – och att resten av världen, inklusive Ryssland och Kina, helt enkelt måste lyda”, skriver han.

Jeffrey ser det som självklart att USA skulle ha förhandlat med Ryssland om Natoutvidgningen. Detta har det dock aldrig varit tal om, eftersom USA:s stridslystna ledare och så kallade förhandlare inte tycks vara särskilt intresserade av förhandlingar. Herr Sachs påminner oss om att när USA ”förhandlar”, så rör det sig därför allt som oftast inte om några riktiga förhandlingar, utan i stället om att USA presenterar sin kravlista för och sedan hotar sin motpart – och att man vid ett par tillfällen på senare tid dessutom gått så långt att man helt oprovocerat och mitt under pågående förhandlingar, båda gångerna med Iran, genomfört militära attacker mot detta land.

Jeffrey Sachs har en hel del goda idéer om hur vi ska bära oss åt för att skapa en fredlig och behaglig tillvaro för hela jordens befolkning, där ett sunt och välgörande samarbete mellan världens alla länder premieras. Det finns en uppsjö av intressanta, inspirerande och lärorika intervjuer och föredrag på internet i vilka du kan ta del av hans omfattande kunskaper. Du kan även välja att lyssna på de spännande berättelser som förmedlas i podcasten **Book Club with Jeffrey Sachs** (**www.bookclubwithjeffreysachs.org**). Bland alla de tankedigra intervjuer som där finns, vill jag lyfta fram den med **Norman Solomon** – en amerikansk mediakritiker, aktivist och författare som har skrivit de två högst aktuella böckerna **”War made easy”** och **”War made invisible”**. Här serveras vi nämligen många kloka ord, som jag tror att vi alla kan ha stor nytta av att lyssna på och ta till oss.

Den grekiske nationalekonomen, politikern, universitetsläraren och författaren **Yanis Varoufakis** har också många intressanta idéer om hur vi ska kunna skapa en bättre och jämlikare värld. Det finns ett flertal uppfriskande och mycket informativa intervjuer med honom på internet, som jag råder dig att lyssna på.

Här följer titlarna på några av de böcker som Yanis har skrivit:

- **”Adults in the room”**
- **”Another now”**
- **”And the weak suffer what they must?”**
- **”Technofeudalism”**
- **”Till min dotter”**

Frågan är i dag, liksom i varje tidigare epok, vem eller vilka som ska äga vad och vem eller vilka som ska gynnas av pengarna och skulderna. I Bibeln kan vi läsa om jubelår, som återkom med vissa mellanrum, då alla skulder avskrevs. Detta gjordes för att rätta till de obalanser som lätt uppstår i ekonomier över tid.

Med det ekonomiska system som vi i dag har, så är den naturliga följden inte endast rent groteska ojämlikheter, utan också att hushåll och företag periodvis garanterat får gigantiska svårigheter att betala sina skulder, som ibland blir till oöverstigliga hinder, vilket leder till upprepade finanskriser, som i sin tur hotar att rasera hela samhällsstrukturen. Många ekonomer motsätter sig dock att introducera återkommande regelbunden skuldavskrivning.

Men varför var skuldavskrivning en självklarhet för flera tusen år sedan, men inte i dag?

Många av världens länder – ja, egentligen alla världens länder, för inte heller de rika länderna mår bra av den ojämlikhet som för närvarande existerar – är bevisligen i stort behov av skuldavskrivning.

Vi behöver med andra ord ett verkligt jubelår – för alla!

Om vi använder oss av de kunskaper som förmedlas av Piketty, Graeber, Hudson, Sachs och Varoufakis, vilket jag anser vore högst välbetänkt, så kan vi skapa ett ekonomiskt system som gynnar alla människor. Vi skulle med dessa lärdomar kunna bygga ett globalt ekonomiskt system till gagn för hela mänskligheten, till skillnad från dagens sanslösa plundringssystem, där drygt 99 procent av befolkningen tvingas slava för de allra mest uppblåsta penningfurstarna.

Vår värld är ovedersägligen i stort behov av ett nytt ekonomiskt system – ett i sanning hedervärt system – som vi efter hand kan omvandla till det perfekta system som Martinus förespråkar.

Det är synnerligen viktigt att vi gör förändringar som gynnar allas möjligheter till ett gott liv, att vi omöjliggör korruption och skatteflykt, att vi kraftigt dämpar de giriga, nyliberala stämningarna, att vi avvecklar kapitalismen, att vi i grunden omvandlar den så kallade fria marknaden, som ju inte alls är fri, utan tvärtom bygger på slaveri, på enorm skuldsättning för låg- och medelinkomsttagare, på berikning av de rikaste samt på krossandet av fattiga och, enligt detta systems grundare och förespråkare, värdelösa människor.

Vi är i dagsläget således insnärjda i ett vanskapt och oförsvarbart ekonomiskt system – ett system som är totalt urspårat, helt ologiskt och därtill utnyttjas maximalt av världens allra mäktigaste och till synes omättliga penningmagnater. Den cyniska kapitaldiktaturen håller obestridligen jordklotets mänsklighet i ett järngrepp.

Richard Wilkinson och **Kate Pickett** har tillsammans skrivit två mycket hoppingivande och inspirerande böcker om vikten av ökad jämlikhet – **”En trösterik sanning”** och **”Jämlikhetsanden”**.

”Island of Shame”, **”Base Nation”** och **”The United States of War”** är, inte minst för oss svenskar, högst angelägna böcker, som alla skrivits av den amerikanske författaren och professorn **David Vine**. Han förser oss på detta vis med relevanta uppgifter om varför ingen stat i världen bör ingå några militära avtal med USA, ej heller lita på någon som helst information som kommer från denna ytterst våldsbenägna terrornations hycklande maktelit.

Jag föreslår vidare ett besök på Davids mycket berikande och tankeväckande webbplats, som har adressen **www.davidvine.net**.

Det som resten av världen behöver lära sig är att USA, med detta lands nuvarande sjukligt våldsbenägna, extremt rovlystna och maktgalna narcissister, psykopater och mytomaner vid rodret, aldrig har för avsikt att i sanning samarbeta med eller hjälpa något annat land – förutom Israel. Det enda man strävar efter är världshegemoni och högsta möjliga avans, vilket innebär att man – utan några som helst samvetsbetänkligheter – ständigt ägnar sig åt att införa allsköns sanktioner, hota, terrorisera, kriga, mörda och plundra.

För dig som vill fortsätta att granska möjligheterna att skapa en betydligt humanare, hälsosammare, jämlikare och kärleksfullare värld än den vi har i dag, känner jag mig manad att föreslå en titt på **The Venus Project – beyond politics, poverty and war**, som du hittar på adressen **www.thevenusproject.com**. Detta projekt kan ses som höjdpunkten av den amerikanske futurologen Jacque Frescos livsverk. Projektet handlar om en integration av dagens främsta vetenskap och teknologi, som man sedan använder sig av i en omfattande plan för ett nytt samhälle. Det är en global vision av hopp om mänsklighetens framtid i vår teknologiska tid. **Jacque Fresco** dog år 2017, 101 år gammal, men hans medarbetare sedan länge, **Roxanne Meadows**, har fortsatt arbetet med detta projekt. Deras samarbete med att utveckla och främja **The Venus Project** började redan år 1975. Detta gjorde man för att finna alternativa lösningar på de många problem som vid denna tidpunkt blivit allt större och tydligare i vår värld.

Roxanne har regisserat den mycket intressanta dokumentärfilmen **”Paradise or Oblivion”**, där både hon själv och Jacque medverkar. Det är en skarpsinnig och tänkvärd film, som härmed rekommenderas å det varmaste. Den finns att se på internet, med svensk text, på webbadressen **topdocumentaryfilms.com/paradise-oblivion/**. Roxanne har även assisterat Jacque vid arbetet med hans bok **”The best that money can’t buy”**.

Jag vill här ta tillfället i akt att tipsa om ytterligare några värdefulla, högklassiga och av mycket viktiga kunskaper välfyllda webbplatser:

- **Animal Rights Watch** (**animalrightswatch.us**)
- **Breaking Points** (**www.youtube.com/@breakingpoints**)
- **World Affairs in Context** (**www.worldaffairsincontext.com**)
- **World Beyond War** (**worldbeyondwar.org/sv/**)

Låt oss nu gå över till något av det värsta som någonsin drabbat nationen Sverige, något som på ett ytterst skamligt och respektlöst sätt förgiftat och förmörkat vårt natursköna land. Det är så sorgligt att jag knappt orkar skriva om det, samtidigt som jag känner att jag bara måste ägna ännu en stund åt detta så fruktansvärt tragiska händelseförlopp, som nu alltså resulterat i ett katastrofalt, hotfullt, extremt mörkt och i högsta grad chockerande faktum.

Den 7/3 2024 är ett datum som för alltid kommer att vara förknippat med sorg och bedrövelse hos oss svenskar som önskar sann fred och äkta demokrati i vårt land. Sveriges självständighet, många svenskars vilja att hålla fast vid och vidareutveckla ett harmoniskt, humant och i sanning fredligt samhälle, hela vårt lands trovärdighet och Sverige som en ledande nation för fred, frihet, jämlikhet och rättvisa utsattes nämligen just denna dag för ännu ett synnerligen lömskt – ja, rent djävulskt – övergrepp av den fanatiska, sjukligt USA-dyrkande och livsfarligt inkompetenta svenska regeringen, denna gång med ödesdigra och förödande konsekvenser. Det är följaktligen med djupaste sorg och ilska som vi härmed tvingas konstatera att vår så värdefulla och högt älskade svenska neutralitet till sist, efter en lång och utdragen kamp, blivit kallblodigt mördad.

Sveriges regering och stora delar av den övriga riksdagen står nu åtalade för överlagt mord, och bevisningen är odiskutabel. På de anklagades bänk finner vi hela den konspirerande gangsterorganisationen – denna totalt ansvarslösa, oförsvarligt respektlösa, galet krigshetsande och allvarligt sinnesrubbade församling – i form av Socialdemokraterna, Sverigedemokraterna, Centern, Liberalerna, Kristdemokraterna och Moderaterna.

Den vidriga mordkomplotten, även kallad Natoansökan, undertecknades av den huvudlösa Ann Linde, dåvarande utrikesminister, den 17 maj 2022 och lämnades dagen därpå över till den store vampyrliknande gudfadern Jens Stoltenberg, som med hjälp av sin kraftigt blodbestänkta terrororganisation Nato till sist, efter nästan två års horribel smutskastning och grym misshandel av Sveriges fredliga och vänliga neutralitet, i maskopi med först och främst ett av själva djävulens egna absoluta favorittriumvirat – bestående av Ulf Kristersson, Tobias Billström och Pål Jonson – lyckades ta död på vårt kära lands neutralitet.

Orsaken till hela denna ödesdigra sammansvärjning, som alltså mynnade ut i ett kallblodigt mord, kan sammanfattas med att den svenska neutraliteten åstadkommit alldeles för mycket och för långvarig fred i landet Sverige och i de nationer som sett Sverige som ett föregångsland i detta hänseende, vilket lett till en militär nedrustning och därmed också självklart verkat för en allt sundare och fridsammare stabilitet och ytterst välgörande avspänning i vårt land och i alla våra internationella kontakter, vilket i sin tur den sjuka och

alltid så mordlystna militären och den giriga vapenindustrin har sett som en fullständig katastrof och därför, via sina skrupelfria, ivriga lobbyister, satsat stenhårt på att få till en drastisk förändring, där det brutala mordet på den svenska neutraliteten länge stått högst på önskelistan och därför in i minsta detalj planerats, vilket således till sist gav ett ur dessa bestialiska monsters svårt vanskapta synvinkel ytterst lyckat resultat.

Sverige är nu helt i händerna på världens kusligaste och mest förhatliga mord-, maffia-, krigs- och terrororganisation – även kallad Nato – som emellertid, tragiskt nog, stora delar av Sveriges förvirrade och lättlurade befolkning nu tycks vara högeligen förtjusta över att liera sig med.

Den svenska neutralitetens anhängare har bevisligen tyvärr inte klarat av att skydda sin vän, vilket dock inte är särskilt konstigt, med alla de ständiga Säpo- och militärunderstödda samt USA-, CIA- och Natosponsrade mordförsök som framför allt den perfida, militanta, obegåvade och patologiskt stridslystna högerflanken inom svensk politik under många år stått för.

Den 26/2 2024 var alla medlemmar i Natomaffian till sist överens med den svenska rabiata och fullständigt sinnesförvirrade lynchmobben, även kallad Sveriges regering, om att mörda den svenska neutraliteten, och tio dagar senare verkställdes följaktligen denna helt och hållet orättfärdiga, på alla vis makabra och av klockrena stolpskott utfärdade dödsdom.

Dödförklaringen av Sveriges neutralitet ägde alltså rum den 7/3 2024 klockan 17.30 svensk tid, strax efter att den predatoriske och självförgudande lille psykopaten Ulf Kristersson rivit ut dess hjärta och lämnat över detta till en av USA:s för närvarande vansinnigaste och utan tvekan grövsta brottslingar, utrikesminister Antony Blinken.

Föregående dag, alltså den 6/3 2024, kidnappades vårt lands då svårt medtagna men så oerhört värdefulla och av miljoner svenskar högt älskade neutralitet av Ulf Kristersson och Tobias Billström, som tvingade den med sig till USA för att där först förnedra och tortera den å det grövsta – varpå den blodgirige lille Ulf sålunda fick uppdraget att avsluta hela detta djävulska och utdragna plågeri.

De skador som tillfogats den svenska neutraliteten av alla stridslystna och gravt förståndshandikappade svenska Natoanhängare under nästan 75 års tid – och som, vilket troligtvis de flesta känner

till, på senare år blivit av allt allvarligare art – var redan före själva kidnappningen så genomgripande att hoppet om ett tillfrisknande inte längre fanns ens hos de mest optimistiska.

Ulf Kristersson tilldelades således uppdraget att utdela nådastöten på Sveriges neutralitet eller alliansfrihet och därmed även självständighet, vilket han såg som en stor ära och den ultimata höjdpunkten i sitt liv. Detta var ju något som han ända sedan barnsben drömt om, planerat och sett fram emot med en glödande fanatism.

Förutom detta tillmötesgående gentemot Sveriges statsminister, så berodde hela det här avslutande och på alla vis genomruttna förfarandet – med kidnappningen, resan till USA och själva avrättningen där, mitt framför ett digert pressuppbåd – på att det ju är förbjudet med avrättningar i Sverige, vilket det såklart inte är i USA. Så trots att hela det här händelseförloppet är det största brott och det mest djävulska övergrepp som någonsin genomförts mot nationen Sverige, så ville den svenska regeringen av någon anledning ändå inte bryta mot just den här lagen. Man skulle förvisso ha kunnat lägga till även denna lagändring i samband med alla de andra lagändringarna som man nu gör med anledning av Sveriges Natomedlemskap och andra militära avtal med USA, men man tyckte antagligen att det var att gå lite för långt.

Eller …?

Nej, så var det faktiskt inte alls – för dessa svenska politiker har ingen som helst skam i kroppen. Anledningen var helt enkelt att man inte skulle hinna få igenom lagändringen före avrättningen, varför det blev självklart att handla enligt nyss nämnda scenario.

Den äkta upprymdheten och den maniska stoltheten över att ha lyckats utföra detta fasansfulla missdåd gentemot Sverige och hela dess befolkning gick inte att ta miste på hos de båda leende och kavata små marodörerna Uffe och Tobbe.

Kära Sveriges neutralitet – tack för allt du har gjort för oss svenskar och övriga länders medborgare.

Tack för att du har orkat kämpa så här länge.

Tack för din fredliga och vänliga attityd.

Tack för att du har hållit vårt fridfulla och storslagna land fritt från stridigheter och krig.

Vi har alltid sett upp till dig som en av våra absolut bästa och trognaste vänner i allt vårt fredsarbete.

Det är således med stor vördnad och djup tacksamhet som vi i dag ser tillbaka på över 200 års fred i vårt land, mycket tack vare dig, vår kära vän. Må du ta igen dig på andra sidan och samla kraft för att så småningom återuppstå. Vi väntar på din återkomst, som vi ju vet kommer att ske inom en inte alltför avlägsen framtid. Du är älskad och saknad, men, som sagt, vi vet att du snart är tillbaka i en ny skepnad – med din alltid så kärleksfulla och fredliga attityd – som inga mörka krafter kommer att kunna rå på. Vila i frid, så länge du behöver. Ett stort tack till dig, vår vackra, kloka och alltid så fridsamma vän – och välkommen tillbaka!

Begravningen äger rum i stillhet. Du som vill hedra neutraliteten – tänk på fred och nedrustning. Alla blommor undanbedes, skänk i stället pengar till de svenska fredsorganisationerna, som nu är i större behov av ekonomisk hjälp än någonsin tidigare, med tanke på allt det baktaleri, den demonisering samt plundring som de utsatts för av den svenska regeringen, som bland mycket annat sjukligt och kriminellt agerande stulit hela deras bidrag för att i stället använda dessa pengar till att finansiera militära vapenpaket till Ukraina.

Måndagen den 18/3 2024 firades det att Sverige nu är med i Nato. Den svenska nationens konung, Carl XVI Gustaf, höll ett tal utanför riksdagen. På plats vid denna ceremoni var givetvis regeringen, flera partiledare, ambassadörer, överbefälhavare Micael Bydén samt andra representanter för den svenska så kallade försvarsmakten. Alla dessa bortkollrade och högmodiga Natovänner stod i givakt med självgoda miner medan den anskrämliga Natoflaggan hissades till ackompanjemang av den vedervärdiga Natohymnen, som följdes av Sveriges nationalsång.

Kungens tal började som följer:

”Natoflaggan hissas i dag utanför riksdagshuset. Denna symboliska handling visar på vår vilja att tillsammans med övriga Natoländer trygga fred och frihet, inte bara för oss som lever här nu, utan även för kommande generationer.”

Sveriges okunnigaste och mest krigshetsande individer har nu tvingat in Sverige i en av världens definitivt onödigaste, osundaste, värdelösaste och farligaste organisationer – en bloddrypande och av ruttenhet stinkande mord-, maffia-, krigs- och terrororganisation,

vars miljöförstörande, livsfientliga, lömska, provocerande, hätska, stridslystna, destruktiva och ständigt konfliktskapande aktioner omöjligt kan åstadkomma annat än oro, otrygghet, motsättningar, hat, krig, ödeläggelse och en mörk, förgiftad, inhuman, splittrad och dystopisk värld.

När man ser hur nöjda dessa kavata små svenska jubelidioter nu är och hör hur obildat de uttrycker sig, så blir det glasklart att de inte har förstått någonting av vad de har ställt till med. Kungens bisarra, patetiska, höggradigt förvirrade och skenheliga tal, som avslutades med orden ”Sverige hotar ingen – Sverige vill fred”, är ännu ett övertydligt bevis på hela detta blasfemiska och odiösa spektakels totala avsaknad av intelligens och logik. Vill man ha fred och visa att man inte utgör något hot mot sin omgivning, så går man naturligtvis inte med i Nato – som representerar precis allt det motsatta!

Sveriges tvetungade, odemokratiska, skurkaktiga, inkompetenta och därmed ytterst olämpliga ledare – både kung och regering – är obestridligen fullständigt tondöva och gör sitt bästa för att dra oss tillbaka ända till medeltiden med sina absurda ageranden. Det känns pinsamt att vara svensk numera, med dessa genomusla och huvudlösa skadegörare till ledare – som bevisligen har bestämt sig för att bestrida, lyncha och sedan noggrant begrava Sveriges rykte som en fredlig och pålitlig nation. Man ägnar sig nu ivrigt och helt okritiskt åt att förvandla vårt land till en alldeles unik, specialutrustad och extremt dödsbringande lekpark, med ett överflöd av avancerad och högt uppskattad lekutrustning, bestående av allsköns sataniska vapen, däribland förhoppningsvis några kärnvapen, med andra ord ett gigantiskt militärt dårhus för USA:s, CIA:s och Natos maniska vapendyrkare, krigsskadade virrhjärnor, schizofrena yrkesmördare, fanatiska massmördare, paranoida slaktare och pundiga terrorister.

Jag kan i detta sammanhang inte låta bli att åter tänka på de högtravande men ack så motsägelsefulla ord som vår statschef yttrade vid nyss nämnda tal. Bedrövelsen och gapskrattet kämpar vilt med varandra inombords, för det som i detta tal sägs är ju så kapitalt ologiskt att man ögonblickligen inser att Sveriges konung, denne zombiernas överzombie, av allt att döma inte ens är i närheten av att begripa den sanna innebörden i de ord som han så grötmyndigt deklamerar, vilket tyvärr inte känns särskilt förvånande.

JAGET, MEDVETANDET OCH LIVET

Jag har funderat en del kring alla de val som vi ständigt gör – och vad dessa leder till, på kort och lång sikt. Vi ställs ju hela tiden inför olika och ibland väldigt svåra valsituationer.

Så hur ska vi egentligen bete oss i dessa lägen?

Måste man välja, över huvud taget?

Nej, det måste man inte. Men på ett vis så blir faktiskt även det ett val. Jag menar, då väljer man ju att låta bli att välja.

Hm, just det – så är det.

Vi gör alltså hela tiden olika val – medvetet eller omedvetet.

Men hur ska vi veta vilket alternativ som är det bästa?

Hur ska vi göra för att vi ska få ett så bra resultat som möjligt av alla våra val?

Räcker det att vi ändrar på någon liten detalj, eller ska vi skrota allt och tänka i helt nya banor?

Tja, det beror givetvis på vilken situation vi har hamnat i – ibland räcker det ju med en liten justering, medan vi i vissa fall behöver se på saken på ett helt nytt sätt.

Men hur ska vi då bära oss åt?

Hur ska vi veta när vi ska göra vad – och vad är det rätta?

Vad vill vi – egentligen?

Ja, hur ska vi gå till väga för att klara av att skapa en så bra tillvaro som möjligt, både för oss själva och vår omgivning?

Hur ska vi kunna genomföra alla de förändringar som är absolut nödvändiga för att nå fram till det där eftersträvansvärda tillståndet, där vi kan känna oss inspirerade och fulla av livsglädje?

Kanske börjar vi, när vi kommit så här långt i våra reflektioner, att snudda vid de lite djupare funderingarna, för att till sist komma fram till några av de mest komplicerade och svårbesvarade frågorna som vi kan tänka oss – som handlar om jaget, medvetandet och livet i sig självt:

Vem är jag – och vad är det i mig som är själva jaget?

Vad är medvetandet – och vad består det av?

Vad är det verkligt levande i ett väsen – alltså själva livet?

Finns det några riktigt bra svar på den här typen av frågor – helt sanningsenliga svar?

Ja, naturligtvis!

Det finns logiska och till 100 procent sanningsenliga svar på alla frågor – och när vi har nått vår fulla potential, då vi utvecklats till riktiga människor, med kosmiskt medvetande, så kommer var och en av oss att ha obegränsad tillgång till denna oändliga skatt.

Martinus kunde just tack vare sitt kosmiska medvetande åtnjuta och förmedla dessa logiska och sanningsenliga svar. Han menar att jaget är den evige upplevaren och den evige röraren – ”något som är”. Jaget är evigt, oföränderligt och helt stilla. Vi är alla en del av Guds eviga jag – och allas jag är likadant.

Martinus vägleder oss här i jakten på våra gåtfulla och eviga jag:

Hur skall varelser som endast ser, endast vill se och endast kan tro att det skapade (materiekombinationerna) är det enda som är till, kunna finna skaparen?

Det skapade kan endast avslöja orsak och verkan, men orsak och verkan är endast uttryck för det skapade, och därmed har ju forskaren inte kommit ett steg längre. I det skapade existerar endast det skapade, men när det skapade är ett faktum, måste det också kunna bli ett faktum att det existerar en skapare. Men denne skapare måste vara något helt annat än det skapade. Denne måste skilja sig från det skapade genom att inte vara skapad. Det måste alltså finnas en sådan företeelse bakom alla skapade ting. Men då den inte är skapad, kan den i sig själv ingen analys ha utöver denna enda att den utgör något som är. Men detta något har alltså varken ålder eller rymd eller form. Då det inte är skapat, så är det inte något som har blivit till, utan något som alltid har varit till. Det kan därför inte ha någon ålder och blir därigenom identiskt med själva evigheten. Av samma orsak kan det inte heller ha andra analyser, som till exempel att vara gult, grönt eller blått. Det kan inte vara vänligt eller ovänligt. Det kan inte vara vist eller mindre vist – ja, det kan inte vara något som helst utöver detta enda att vara till. Då det sålunda i sig självt inte kan utgöra någon som helst kontrast till något, är det identiskt med själva oändligheten. Evigheten och oändligheten är sålunda i verkligheten inte blott och bart främmande, fantastiska och oförståeliga ting som existerar utanför oss själva, utan de är i absolut mening just det levande inom oss själva. Oändligheten i tid och rum är det levande väsendets eller vår egen grundanalys.
(Mänskligheten och världsbilden, kap. 34)

Jaget är följaktligen själva livskärnan i det levande väsendet, och denna eviga livskärna kan omöjligt ha någon analys utöver den att den existerar och endast utgör ”något som är”. I hela universum är jaget det enda som existerar med endast denna analys.

Eftersom jaget utgör själva evigheten och oändligheten, kan det varken vara stort eller litet eller på annat sätt uttryckas genom mått eller vikt, vilket naturligtvis gör det väldigt svårt att kunna konstatera detta jags eller gudomliga någots existens. Att som forskare bli ställd inför något som omöjligt kan konstateras med hjälp av den traditionella, materialistiskt vetenskapliga forskningsmetoden – via konstaterande av rörelse, vibration, mått, vikt, volym, färg och så vidare – måste självfallet, åtminstone inledningsvis, skapa en stor skepsis, vilket inte sällan även leder till att man väljer att se på detta ”jag” som någon form av övertro, fantasi eller ren gallimatias.

Martinus menar dock att en sådan inställning ingalunda kan vara hållbar, emedan den bara är ett påstående som inte på något vis kan slås fast i verkligheten. Att påstå att man inte existerar som ett självständigt och evigt ”något” är ju detsamma som att förneka sitt eget varande. Bara förnekandet av jaget är ju ett bevis för att jaget måste finnas.

Vad är det annars som kan förneka jagets existens?

Vi kan ju inte komma ifrån att vår organism eller kropp hela tiden brukas av något, en sorts osynlig härskare som finns i organismen och som styr eller behärskar denna.

Mitt jag, ditt jag och alla andras jag har förmågan att behärska och utnyttja materiens fasta, flytande, gasformiga och strålformiga tillstånd, och det är tack vare just denna enastående förmåga som jagets manifestation och medvetandeliv över huvud taget existerar.

Det här är ju väldigt spännande.

Tänk vilka formidabla färdigheter vi alla faktiskt besitter.

Martinus klarlägger att jagets upplevelse av livet betingas av ett i övermedvetandet rotfäst generalorgan för varje grundenergi, och då varje grundenergi bildar ett visst bestämt tillvaroplan, så kommer jagets sex generalorgan således att vara identiska med en kropp för varje tillvaroplan. Upplevelsen av livet i varje tillvaroplan kan alltså direkt endast äga rum genom den för just detta speciella tillvaroplan existerande kroppen. Men emedan dessa kroppar liksom alla andra skapade ting till sist blir obrukbara och därför måste ersättas med

nya, så blir jagets upplevelse av livet på varje särskilt tillvaroplan avbruten från det ögonblick då den gamla kroppen för planet i fråga skiljs från jaget, till dess att födelsen av den nya kroppen för samma plan äger rum. När den gamla kroppen skilts från jaget, så är det sålunda helt omöjligt för jaget att förnimma tillvaroplanet i fråga. Därför kommer jaget att vara mer eller mindre medvetslöst på detta plan, så länge den nya kroppen ännu inte är färdigbyggd.

Denna förnyelseprocess är i princip lika för alla sex manifestationskropparna, vilket betyder att jaget eller det levande väsendet får sex olika återkommande avbrott i sin hela upplevelse av livet. Avbrotten kan dock, enligt universums eviga lagar, endast omfatta ett enskilt tillvaroplan åt gången, vilket medför att endast en kropp i taget kan vara föremål för förnyelse. På så sätt kommer individen alltid, så länge en sådan förnyelseprocess äger rum, att få uppleva livet genom de fem andra kropparna i evighetskroppen. Individens upplevelse av livet kan därmed aldrig bli helt avbruten.

Martinus förklarar att jaget förnims som det allra djupaste i vår egen organisms mittpunkt. Hela vårt framträdande är en markering av ”jag” och ”det”, där jaget är den absolut fasta punkten, upphovet till all rörelse, alltså den fasta punkt kring vilken all rörelse rör sig. Jaget eller detta osynliga ”något” bakom varje organism är således den djupaste orsaken till allt som kan upplevas och manifesteras, och allt som utgår från jaget kommer någon gång tillbaka till sitt upphov. Detta jag är evigt, odödligt och orörligt och har, vilket vi nyss konstaterat, ingen annan analys utöver att det är.

Om detta jag skriver Martinus bland annat följande:

Alla dessa levande organismer har ett jag, och genom mina analyser av detta jag förstår vi att det är något som inte kan delas. Det är inte något som är timligt, det är något som är. Därför är alla jag samma element. Jaget i er, jaget i mig och jaget i alla övriga väsen i världen bildar tillsammans ett enda stort element. Detta är den fasta punkten – den enda existerande fasta punkten i världen. Det finns ingen annan fast punkt, utan därifrån dirigeras allt som är i rörelse: klot, världar, solar, vintergator och allt vad vi nu känner till av naturen. Allt vad vi känner till av den materiella världen dirigeras från denna fasta punkt.
(Storkursen, st. 394)

Ja, vi hör sannerligen alla ihop. Vi är ett. Varje levande väsens jag – i hela vårt oändliga och eviga universum – bildar alltså ett enda gränslöst element. Det är en minst sagt svindlande tanke.

Men hur kan det vara så, egentligen?

Jag menar – vi upplever ju oss som åtskilda, individuella väsen.

Martinus förklarar:

De levande väsendenas skenbara åtskillnad från varandra ger sig till känna genom att de var för sig har ett psyke, bestående av fysiska och andliga kroppar. Dessa kroppar är som bekant utformade redskap, genom vilka förnimmande och manifestation möjliggörs. Men dessa kroppar eller sinnesredskap är alltså rotfästa i väsendets jag. Denna rotfästnings struktur känner vi till som jagets övermedvetande, som rymmer ödeselementet och talangkärnorna, genom vilka väsendet kan upprätthålla sitt undermedvetande, som består av dess dags- och nattmedvetande. Det är dessa förnimmelse- och manifestationskroppar som jaget och övermedvetandet ikläder sig och som skapar en skenbar åtskillnad mellan de levande väsendena, och därigenom upprätthåller upplevelsen av deras individuella tillstånd och därmed upplevelsen av deras åtskillnad från tillvarons övriga väsen.
(Livets Bog, del 7, st. 2474)

Vi får förvisso, genom alla de så oerhört välbehövliga kunskaper som Martinus förmedlar till oss, viktiga insikter om hur det levande i oss fungerar och vad livet egentligen är för något, vilket självfallet även ökar möjligheterna för var och en av oss att skapa och uppleva våra liv på ett nytt, betydligt intressantare och klokare sätt. Vi får också en ny och synnerligen betydelsefull förståelse av att vi alla är eviga och viktiga komponenter i den oändliga och eviga enhet som har fått namnet Gud.

All denna kunskap, som hjälper oss att komma allt närmare den ultimata och helt oförvanskade sanningen, ger oss naturligtvis även bättre förutsättningar att kunna göra så bra val som möjligt. Vi vill såklart göra perfekta val hela tiden, för att nå de absolut bästa resultaten, i alla situationer. Men för att vara kapabel att göra just de där väl genomtänkta livsvalen, där förståelse av och hänsyn alltid tas till universums livslagar, krävs en hel del. Vi vet ju att alla val vi gör medför ett antal konsekvenser.

Det gäller alltså för oss jordmänniskor att inte endast komma underfund med hur vi ska handla för att våra mål ska uppnås, utan också bli väl medvetna om och lära oss hur vi ska bete oss för att undvika alla de negativa sidoeffekter som våra gärningar i dagsläget tråkigt nog, men helt naturligt på grund av vår okunskap och nonchalans, ofta lämnar efter sig.

Att göra dessa så väl genomtänkta val, som alltid leder till önskade resultat, ur alla synvinklar, kräver utan tvekan ett mycket välutvecklat medvetande.

Men vad är medvetandet, egentligen?

Hur är medvetandet strukturerat – och hur fungerar det?

Hur bildas medvetandet – och var finns det?

Försvinner medvetandet när vi dör?

Är det vår hjärna som skapar medvetandet – är det verkligen så att detta så fantastiska och mångfasetterade medvetande bara består av mer eller mindre invecklade elektrokemiska och biologiska processer i hjärnan?

Är det bara vi människor som har ett medvetande – eller är hela vårt universum fyllt av olika medvetanden?

Kan det alltså vara så att vi alla lever i ett oändligt, fullkomligt och evigt medvetet universum, där varje väsen, litet som stort, som till exempel en subatomär partikel (en partikel som är mindre än en atom), en atom, en cell, ett organ, en växt, ett djur, en människa, en planet, en stjärna, en galax, en galaxhop eller en superhop (en lös ansamling av galaxhopar), har sitt individuella, eviga och unika medvetande, och att alla dessa medvetanden är delar av ett enda stort, evigt och oändligt medvetande – det allomfattande gudomliga medvetandet?

Dessa frågor och djupa funderingar har det såklart spekulerats kring under en mycket lång tid, och i våra dagar är medvetandet ett studieobjekt inom flera olika forskningsområden. De forskare som studerar medvetandet är filosofer, psykologer, psykiatriker, läkare, neurobiologer, fysiker och matematiker.

Medvetandeforskningen har intensifierats under senare år, men ännu kan man inte säga att man har kommit särskilt långt. Det finns dock en stor mängd olika teorier om vad själva medvetandet egentligen är och var det är beläget. Vissa menar dock att en teori för medvetandet är omöjlig, på grund av dess komplexitet.

The hard problem of consciousness är ett tämligen välkänt begrepp när det gäller forskningen kring och de alltmer frekventa och variationsrika försöken att avslöja medvetandets hemlighet.

Själva problemet handlar om hur vi kan ha så kallade qualia, om verkligheten till fullo går att reducera till materiella samband. Qualia är en term inom medvetandefilosofin som betecknar den subjektiva fenomenvärlden, med betoning på hur någonting känns för subjektet. Uttrycket står alltså för den subjektiva kvaliteten hos medvetna upplevelser, det vill säga sådana känslor eller upplevelser som man menar inte går att beskriva, som till exempel smaken av choklad, upplevelsen av olika färger eller fysisk smärta.

Detta har lett till en omfattande filosofisk debatt som rönt uppmärksamhet både i och utanför specialistkretsar, även i Sverige.

Själva formuleringen *The hard problem of consciousness* uttalades från en scen i en hörsal i University of Arizona i USA i april 1994. Där stod David Chalmers, då en okänd filosof från Australien. Han beskrev sådant som han kallade för de enkla problemen – som till exempel hur minnen lagras, vilka delar i hjärnan som styr de olika sinnena och hur smärta transporteras i nervsystemet. Allt det här är väldefinierade, enkla problem som går att lösa, menade han.

Men varför upplever vi smärta?

Varför upplever vi någonting över huvud taget?

Hur går det till?

Det var detta som David Chalmers kallade för medvetandets svåra problem.

Ja, visst kan man se medvetandets gåta som ett svårlöst problem, faktiskt ett av universums största mysterier över huvud taget.

Det finns emellertid de som menar att medvetandet helt enkelt inte existerar, medan andra påstår att det kan reduceras till enbart hjärnprocesser. En annan uppfattning är att medvetandet är en icke-fysisk entitet, som inte är reducerbar. Det finns även de som säger sig vara övertygade om att medvetandet är starkt relaterat till fundamentala teorier i fysik, medan somliga bestämt hävdar att vi aldrig någonsin kommer att förstå vad det som vi kallar för medvetandet i själva verket är.

Så vad ska man tro?

Enligt Martinus förklaringar så har vi definitivt ett medvetande, men det är inte alls hjärnan som är upphovet till detta medvetande.

Nej, medvetandet existerar helt oberoende av vår fysiska organism, menar han. Men självklart är vi beroende av att vår hjärna fungerar som den ska, för att vi ska kunna leva här i den fysiska världen. Det är alltså inte processerna i vår hjärna som ger upphov till vårt medvetande och att vi är levande, utan i stället vårt medvetande som gör att vår fysiska kropp framstår som levande. Liv är samma sak som medvetande, och medvetandet är under ständig förändring.

Vårt medvetande är jagets eviga syn av sig själv.

Jaget ägnar sig sålunda åt en evig skapelse av bilder av sig själv.

När vi är vakna och vid medvetande, så är medvetandet i en typ av symbios med nervsystemet. Medvetandet verkar i nervsystemet, vilket gör att vi kan styra vår kropp på ett sätt som lätt kan få oss att tro att vi är vår kropp. Men här gäller det att bli på det klara med att vi absolut inte *är* vår kropp, utan att vi i stället *har* vår kropp.

Kopplingen mellan nervsystemet och medvetandet är en sorts tvåvägskommunikation, där nervsystemet, via hjärnan, ger signaler från våra fem sinnen till medvetandet, och medvetandet ger signaler till nervsystemet, via hjärnan, och styr på detta sätt kroppen. Hjärnan fungerar följaktligen både som mottagare och sändare av signaler, som den sedan skickar vidare i båda riktningarna.

När vi sover djupt har medvetandet till stora delar lämnat kroppen tillfälligt, detta för att nervsystemet då ska kunna återhämta sig och repareras.

När vi sedan till sist ”dör”, så lämnar medvetandet kroppen för gott. Detta betyder dock inte att vi som levande väsen upphör att existera, det handlar alltså inte om någon egentlig död, för vi är ju alla eviga, på resa genom evigheten i vårt oändliga universum.

Men vad består alla våra tankar, känslor, upplevelser och minnen av – och var finns de?

Enligt Martinus analyser består dessa av en mycket fin form av elektricitet, en så kallad strålformig materia. Med hjälp av materiens fasta, flytande och gasformiga tillstånd skapar varje väsen sin egen fysiska kropp samt, via just denna fysiska kropp, en mängd andra förgängliga ting eller världsliga manifestationer. Genom materiens fjärde tillstånd, som är det strålformiga, frambringar individen sina medvetenhetsmässiga, själsliga eller andliga kroppar – instinkt-, känslo-, intelligens-, intuitions- och minneskropparna – vilka i sin tur betingar skapelsen av tyngdkroppen eller den fysiska organismen.

Martinus fastslår att strålar och vågor är den materia som alla våra tankar, känslor, minnen och drömmar är gjorda av. Men då dessa strålar och vågor är otillgängliga för fysiska sinnen – och därmed för fysisk forskning – kan de heller inte utforskas av den materialistiska naturvetenskapen. Detta betyder dock inte att de är immateriella. De utgör, liksom allt annat skapat, en del av materiens kretslopp, närmare bestämt den materia som Martinus betecknar som den strålformiga. Det här rör sig sålunda om materiens fjärde och för oss osynliga existensform – vid sidan av den fasta, den flytande och den gasformiga materien. Denna strålformiga materia är även basen för de övriga tre formerna av materia.

Martinus gör tydligt för oss att medvetandet består av instinkt-, tyngd-, känslo-, intelligens-, intuitions- och minnesenergier i olika konstellationer. Omfattningen och blandningen av dessa energier ändras under vår utveckling. Att materien kan ha olika grader av täthet, med olikartade egenskaper, beror på att kombinationen av grundenergierna varierar. Jaget kan med sin briljanta skapar- och upplevelseförmåga alstra både mer förtätad materia, som framträder som fysisk materia, och mer förfinad materia, som framträder som andlig eller strålformig materia.

Jaget äger som bekant en kropp eller organism som utgör ett till jaget knutet delvis evigt, delvis skapat livsbefordrande redskap.

Den eviga delen kallar Martinus för det levande väsendets övermedvetande, till vilket är knutet ett delvis evigt, delvis föränderligt organ för var och en av de sex grundenergierna. Varje grundenergiorgan är orubbligt rotfäst i den eviga delen och är på så vis ett med övermedvetandet.

Den föränderliga delen av grundenergiorganen är kombinerad i ett samarbete, genom vilket jaget kan åstadkomma den slutliga utformningen av sin livsupplevelse och manifestation eller skapelse. Dessa grundenergiers kombination kallar Martinus för det levande väsendets undermedvetande.

Genom speciella eviga organ i övermedvetandet utlöses den sjunde grundenergin – av Martinus kallad för moderenergin – som från övermedvetandet fortplantar sig till grundenergiorganen, som den håller i en evigt skiftande kombination. Genom dessa skiftande kombinationer av grundenergierna och med hjälp av grundenergiorganen kan jaget frambringa sin manifestation och livsupplevelse.

Till följd av att grundenergierna i vissa kombinationer genererar fysisk materia och i andra kombinationer genererar andlig materia, och materien utgör materialet för skapelse, kan jaget således skapa och uppleva både i fysisk och i andlig materia.

Vad övermedvetandet beträffar, så framträder detta som den utlösande huvudfaktorn i allt så kallat ödesskapande, som ju är det skapande som i kosmisk mening utgör tillblivelsen av ett levande väsens upplevelse av verkningarna av de orsaker som det självt har utlöst. Övermedvetandet skulle emellertid inte kunna användas av väsendet om inte undermedvetandet var knutet till det.

Medan övermedvetandets organ, i form av talangkärnor och ödeselement, existerar i den sjunde grundenergin – moderenergin – förefinns undermedvetandets organ i materier som tillhör de sex andra grundenergierna i tillvaron. Som organ för undermedvetandet existerar följaktligen den fysiska kroppen i förbindelse med de fem andra kropparna.

Martinus informerar oss också om att undermedvetandet i sin tur indelas i två faktorer – dagsmedvetandet och nattmedvetandet.

Dagsmedvetandet är det område av medvetandet som individen styr medvetet eller viljemässigt, medan nattmedvetandet är det område av medvetandet som dirigeras omedvetet eller automatiskt.

Det är genom dagsmedvetandet som individen utlöser hela sin medvetna växelverkan med energierna och på så sätt regerar över hela sitt framtida öde. Det som här sker är alltså helt avgörande för individens välfärd.

All form av livsupplevelse är identisk med en växelverkan mellan väsendets energiutstrålning och omgivningens energiutstrålning, och därför kommer varje form av upplevelse att vara detsamma som ett mottagande och ett avsändande av energi – och då ingen som helst energi kan gå i rät linje, utan måste röra sig i en cirkel, kommer varje avsänd energi förr eller senare oundvikligt tillbaka till sitt upphov. De olika kropparna utgör således i själva verket ett slags apparater för avsändande och mottagande av energier.

Men hur lång tid tar det egentligen för dessa olika energier att återvända till sitt upphov?

På grund av energiernas speciella natur och de hämningar och påskyndanden som de varit utsatta för, blir tidpunkten för deras tillbakavändande till sitt upphov mycket varierande.

Som vi tidigare har kunnat konstatera, så består varje väsen av tre absolut orubbliga realiteter, nämligen ”jaget”, ”jagets skapar- och upplevelseförmåga” och ”det skapade”. Dessa tre principer är oskiljbara – om en av dem inte existerade, skulle var och en av de båda andra vara en omöjlighet – och då de var för sig är uttryck för en särskild princip, betecknas det levande väsendets kosmiska analys som ”en treenig princip”.

Martinus förklarar för oss att det som är levande endast kan vara levande. Livet kan aldrig någonsin dö, liksom en absolut död aldrig någonsin kan bli liv. Ett levande väsen kan därför, tack vare sin struktur enligt ”den treeniga principen”, aldrig någonsin bli annat än evigt och därmed odödligt. Att den fysiska kroppen byts ut när den blivit utsliten eller obrukbar, kan ju omöjligt betyda ”döden”, utan befordrar i stället ”livet”.

För djupare förståelse studerar vi följande citat av Martinus:

Jaget, övermedvetandet, ödeselementet och undermedvetandet, genom vilket upplevelsen blir till dags- och nattmedvetande, bildar alltså tillsammans ”det evigt levande” i det levande väsendet. Denna väsendets innersta struktur är i sig själv oavhängig av reinkarnation eller återfödelse. Det är denna väsendets eviga kosmiska struktur som skapar och ombesörjer väsendets reinkarnation eller återfödelse, inte tvärtom. Detta ”evigt levande” garanterar således sig självt evig upplevelse och manifestation. Och här står vi alltså inför den verkliga eller absoluta analysen av det i Bibeln omtalade ”eviga livet”.
(Livets Bog, del 6, st. 2172)

Möjligheterna att skaffa sig nya kunskaper är i dag utomordentliga. En stor del av det mest värdefulla vetande som över huvud taget existerar finns faktiskt tillgängligt helt gratis på internet, men samtidigt är risken att lockas in på helt galna avvägar större än någonsin. Att orientera sig fram till det som i faktisk mening är oförvanskat och i sanning hälsosamt kräver oerhört mycket av oss jordmänniskor, både beträffande ren intelligens, faktagranskning och moralisk noggrannhet.

När vi väl har klarat av detta stora arbete, så är det såklart av största betydelse att vi använder oss av den inhämtade och välgrundade kunskapen på ett hänsynsfullt och osjälviskt sätt – att vi

är kapabla att göra just de där perfekta valen, där ett välutvecklat medvetande, kristallklar logik och sann altruism regerar.

Eftersom vi nu är inne på själva medvetandet och alla de till synes oändliga beslut som vi ständigt måste ta, så ser jag det som högst relevant att vi på allvar börjar inse vilken enorm makt vi faktiskt har som konsumenter, gällande vilka varor som produceras.

Ju mer medvetna och bättre val vi gör, desto mer medvetna och bättre tvingar vi naturligtvis producenterna att bli. När vi inte längre låter oss luras och bli beroende av någon värdelös produkt som endast tillverkas för att fylla några giriga affärsmäns bankkonton, så skiftar plötsligt makten sida. Tillverkaren måste ju då rätta sig efter det som kunden verkligen har nytta av och vill ha.

Det hela är ju tämligen enkelt – så länge vi köper skit, så kommer skit också att tillverkas. Våra möjligheter att förbättra världen på ett synnerligen genomgripande sätt blir bara bättre och bättre ju mer kunskap, ju högre moral och ju högre utvecklat medvetande vi utrustar oss med.

Något av det absolut viktigaste vi behöver känna till i detta sammanhang är hur våra val av våra så kallade livsmedel påverkar vår omgivning, att vi lär oss att välja livsmedel och inte de dödsmedel som ju de flesta jordmänniskor gladeligen nöjer sig med i dag. De tycks inte förstå vilken katastrofal förödelse som deras i de flesta fall horribla matvanor innebär för miljö, djur och andra människor. Denna ignorans och högst motbjudande arrogans är både sorglig och ödesdiger ur alla perspektiv. Alla matvaror som innehåller något från djurriket, och som därför definitivt inte är något annat än rena dödsmedel, resulterar alltid i ett fruktansvärt öde för alla inblandade, där djurens lidanden är av det mest djävulska slaget.

Detta måste naturligtvis rättas till – jordmänniskan behöver lära sig att göra hänsynsfulla och medvetna val, val som innebär minsta möjliga lidande för allt och alla. Den oförfalskade verkligheten om vad som sker i djurfabrikerna och på slakterierna behöver bli allmänt känd. Det som nu sker är så sjukt och fullkomligt vansinnigt att man undrar hur det är möjligt. Den chockerande okunskap och fatala nonchalans som så många personer visar upp när de helt obesvärat och utan några som helst samvetsbetänkligheter väljer produkter som medfört ett helvetiskt lidande för andra varelser visar på en tämligen lågt utvecklad empatisk förmåga. Hela detta bete-

ende framstår som ett extremt provocerande hån – ja, ett i det närmaste sjukligt förakt – mot livet i sig.

Vi måste helt enkelt förkovra oss vad gäller våra insikter om själva livet, öka vår förståelse för vad livet egentligen handlar om. Detta höjer vårt medvetande och gör att våra val till sist blir ytterst kunskapsbaserade och helt och hållet moraliska, vilket i sin tur medför minsta möjliga lidande för och största möjliga kärlek till allt levande.

I takt med att samvetet och medvetandet utvecklas, så börjar vi också förstå alltmer av det som sker i våra liv och i vår omgivning.

Karmalagen och reinkarnationsprincipen hjälper oss dessutom att allt tydligare urskilja den kompletta bilden av hur alltsammans faktiskt hänger ihop, vilket gör oss mer ödmjuka och får oss att tänka och agera förståndigt och kärleksfullt.

Det känns som att det nu är dags att fokusera på det obestridligen mest fundamentala i tillvaron – livet.

Utan livet så har vi ju ingenting.

Allt bygger sålunda på detta så fullkomligt enastående och på många sätt gåtfulla liv. Ibland upplever vi det som underbart, ibland som ett rent helvete. Så är det för oss alla, och det är helt naturligt. Livet innehåller nämligen alla kontraster, och måste så göra för att ständigt kunna ge oss nya upplevelser i den evighet och oändlighet som var och en av oss är en del av. Men vi ska komma ihåg att den mörka delen av varje spiralkretslopp aldrig är större än vad som är absolut nödvändigt. Tillvarons smärtsamma och riktigt obehagliga avsnitt är således endast en minimal del av varje spiralkretslopp, ett minsta möjliga inslag. Våra eviga liv framlevs till största delen i en helt underbar, paradisisk tillvaro – så fantastiskt välgörande och lycklig att vi i vårt nuvarande fysiska liv omöjligt kan föreställa oss hur denna framtida existens kommer att te sig. Tidsmässigt är alltså denna fulländade levnad oerhört mycket längre än den tillvaro där vi på grund av vår okunskap drar på oss allt det lidande – alla de mörka och så kallade onda erfarenheter – som vi alla måste genomleva för att vi ska kunna uppnå det kosmiska medvetandet.

Lidandet är alltså helt nödvändigt för att vi ska kunna uppleva dess kontrast – välbefinnandet – till fullo.

Det finns bevisligen en djup mening med allt som händer – allt som vi råkar ut för. Varje liv är unikt och fyllt av en aldrig sinande ocean av upplevelser.

Men vad är livet i sig självt?

Ja, det är ju inte så lätt att förklara. Många har dock försökt, och jag tycker att vi även inom detta så centrala ämne får de definitivt bästa beskeden från en viss Martinus. Han har som bekant skrivit väldigt många kloka ord om det så fantastiska och mystiska livet.

Han påpekar bland annat att livsmysteriets lösning absolut inte är en vetenskap som liksom den materialistiska endast kan skrivas med formler och tecken som blott de lärda eller ett ytterst fåtal av de mest framträdande intelligenserna efter åratals studier kan läsa och på riktigt förstå.

Nej, den andliga vetenskapen eller den vetenskap som utgör livsmysteriets lösning är inte en vetenskap som skall räkna med miljondels millimeter eller lika små bråkdelar av en sekund. För denna vetenskap är tusen år som en dag och en dag som tusen år. Här är allt i det stora som i det lilla och i det lilla som i det stora. Den här vetenskapen är en insikt som är höjd över tid och rum – och som arbetar med själva livet. I motsats till den materiella vetenskapen, så är den totalt oberoende av mått och vikt.

Själva livet är ju något som är evigt, och något evigt kan givetvis varken ha ålder eller storlek. Det är inte så märkligt att man genom den materialistiska forskningen ej kan finna livsmysteriets eller världsgåtans lösning, som ju är själva evigheten.

Det är naturligtvis en omöjlighet att med en forskarinställning och undersökningsmetod som endast kan stödja sig på mått och vikt, på avstånd och volym eller andra timliga företeelser kunna hitta den fasta punkten bakom alla rörelserna i universum eller världsalltet och därigenom nå fram till den absoluta sanningen.

Livets djupaste facit kan inte vara det upplevda, utan det som upplever, vilket medför att inte ens den allra modernaste materiella vetenskapen kan lösa livsmysteriet, eftersom den betraktar det som en oemotsäglig regel att endast hålla sig till materiella eller timliga företeelser och att uppfatta varje forskning som avviker därifrån som ovetenskaplig och därmed förkastlig.

Man förstår uppenbarligen inte att man på så vis avskärmar sig från utforskningen av det som upplever och att man med denna så inskränkta inställning aldrig kommer att kunna få fatt i annat än just det upplevda, det skapade, det timliga. Evigheten och oändligheten blir därför bara något abstrakt och oåtkomligt.

För att finna livsmysteriets korrekta och kompletta lösning blir vi helt enkelt tvungna att rikta blicken mot en annan forskningsmetod – en metod som inte skapar total förvirring, en metod som vänder sig bort från det verkliga livets förnekande, en metod som vänder sig bort från den dödskult som försöker göra gällande att ”det döda” skapar ”det levande”, att allt bara är tillfälligheter och som envist hävdar att allt är utan något ”jag” och därmed egentligen livlöst.

Vi måste försöka komma i kontakt med det inom oss själva som hungrar efter en riktig förklaring till sin egen existens. Det kan ju i sanningens namn inte vara något annat än just det som är verkligt levande – själva livet – som efterfrågar en fullödig redogörelse för vad livet faktiskt är.

Det är inte så märkligt att de forskare vilkas metoder är dråp, uppskärning och dissektion inte kan finna vare sig själ eller ande i någon organism. Dessa personer anammar inte sällan en ideologi i vilken livet endast är en reaktion på en slumpmässig kombination av kemikalier. Döden blir, i stället för livet, dessa väsens högsta tro eller övertygelse.

Den verkliga lösningen på livsmysteriets gåta är helt omöjlig att komma åt så länge man inte inser det gudomliga någots existens bakom varje levande väsen. Att man utan denna insikt kommer att känna sig som ett med materien – som en ganska obetydlig liten slumpartad förgänglig figur – är ju inte så konstigt.

Detta kan emellertid omöjligt vara acceptabelt som det levande väsendets slutfacit eller slutliga mål. Det går inte att komma ifrån det gudomliga något, hur ogripbart det än kan tyckas vara.

Detta mystiska ”jag” eller ”gudomliga något” skiljer sig ju helt från allt annat, genom att det är i total avsaknad av sådant som varje annat ting uppvisar, såsom exempelvis mått, vikt, volym och färg, vilket förvirrar varje forskare som helt och hållet förlitar sig på det materiella eller tingliga.

Martinus gör sålunda helt klart för oss att man inte kan tillägna sig lösningen på livsmysteriets stora gåta genom rent materialistisk forskning. Hur ansenlig och bländande intelligensen eller talangen för utforskning av materier eller olika ämnen än är, så kommer den alltså inte att ge oss svaret på denna gåta, även om en sådan forskning kan vara till stor nytta. Vid vissa tillfällen kan dock en dylik talang vara till direkt hinder för denna kosmiska upplevelse.

Martinus förklarar:

Som tidigare nämnts, kan lösningen på livets gåta endast upplevas med hjälp av intuitionen. Men så länge denna förmåga hos väsendet ännu bara utgör ett utslag av en sinnesstämning och i lyckligaste fall endast kan manifestera sig som en liten, stundom ännu tvivelaktig, kosmisk glimt, är det naturligtvis i motsvarande grad begränsat hur mycket av kosmisk kunskap och upplevelse som med denna kosmiska glimt kan sippra in i väsendets vakna dagsmedvetande. Men eftersom intuitionsförmågan endast kan framträda oavbrutet eller permanent till följd av en föregående, särskilt påtaglig utveckling av förhållandet mellan väsendets intelligens och känsla, där känslan här betyder dess humana sinne, så blir tillgängligheten till livsmysteriets lösning därför en fråga om moral. Man kan således utan intuition tillägna sig mycket kunskap om rent materiella företeelser, materier eller ämnen, kraft, solar, planeter, atomer, elektroner, celler, molekyler och så vidare, men denna kunskap kan absolut endast utgöra ett vetande om rörelse, vibration, mått, vikt, volym etcetera. Något absolut vetande om själva livets innersta kärna, den ”fasta punkten” i världsalltet, de mellankosmiska, mikrokosmiska och makrokosmiska levande väsendenas jag och övermedvetanden, utan vilka rörelse omöjligt kan uppstå, är det omöjligt att uppnå enbart genom ett intelligensmässigt forskande eller förnimmande som endast baserar sig på registrering av rörelse eller reaktioner mellan energier eller ämnen. Då de levande väsendenas jag och övermedvetanden, vilka som nämnts utgör världsalltets fasta punkt, är total stillhet och således orörliga och oföränderliga till själva sin natur, så kan denna natur inte skapa någon som helst reaktion. Och där ingen reaktion förekommer, kan det inte finnas något att registrera för de sinnen som uteslutande baseras på sådan registrering. Det är därför omöjligt för väsendena att med dessa sinnen uppleva sitt eget högsta själv eller de övriga eviga kosmiska facit som gör livsmysteriets lösning till verklighet.
(Livets Bog, del 6, st. 2188)

URBEGÄRET OCH DEN HÖGSTA ELDEN

Jag tänkte att vi nu ska titta lite närmare på två företeelser som är av helt grundläggande betydelse för själva livet. Martinus har valt att kalla dessa för urbegäret och den högsta elden.

Om vi börjar med att granska urbegäret, så finner vi att det är ett evigt, fundamentalt och kosmiskt begär, ett begär som knyter jaget till dess sjunde stora kraftkälla, den så kallade moderenergin. Via denna moderenergi förbinds urbegäret med alla de sex övriga grundenergierna.

Urbegäret är själva lusten till manifestation, som är detsamma som lusten till livet. Denna lust eller längtan ligger dock helt utanför individens fysiska dagsmedvetande, eftersom den existerar som en evig automatfunktion.

Martinus menar att urbegäret är både den sista slöjan mellan forskaren och livets upphov, när forskaren kommer utifrån materien och söker sig inåt mot förklaringen av livet, och den första slöjan, när forskaren inifrån detta upphov söker sig utåt mot materien.

Martinus klargör att urbegäret är livets eller tillvarons allra första späda grodd. Han skriver bland annat följande om själva urbegäret och dess betydelse:

Alla former av manifestation – ända från den minsta lilla suck hos mikroväsendenas mikroväsen till de omätliga former av energivälde som styr världar, solar och vintergator i makroväsendena – är utan undantag ett avslöjande av hunger och mättnad. Det finns absolut ingenting som är direkt tillgängligt för förnimmelse, ingenting som kan ses, höras, förnimmas, tänkas eller upplevas, som inte är uttryck för någon grad av hunger och någon grad av mättnad. Denna hunger och mättnad har sin början eller sitt ursprung i ”X2” och framträder här som det vi känner till under benämningen urbegäret. Då detta är den allra första början till uppenbarandet eller tillkännagivandet av jagets existens, liv eller tillvaro, framträder alltså detta begär här som det allra första existerande något, hos vilket vi träffar på den huvudrealitet hos jaget eller ”det gudomliga något” som vi kallar livet. Urbegäret är alltså en substans varav livet består. Det är det första huvudmaterialet bakom varje form av liv.
(Livets Bog, del 3, st. 773)

Urbegäret knyter oupplösligt samman jaget med övermedvetandet och ödeselementet och utgår därifrån till undermedvetandet. Det har sina rötter i ”det gudomliga något”. Detta urbegär är den första form av energi via vilken jagets existens kan konstateras. Vi befinner oss här obestridligen vid livets allra innersta och första analys. Urbegärets energi är det material eller den materia genom vilken all uppenbarelse av liv och tillvaro så oerhört genialt förtonar in i det eviga, det allra högsta ”något” (X1) och blir ett med detta. Urbegäret är sålunda varje individs eget innersta väsen, vars framträdande, tankar, viljande och kunnande man skulle kunna säga är barn av detta eviga ”kosmiska äktenskap” mellan jaget och urbegäret.

Jaget och urbegäret visar sig följaktligen som ett harmoniskt sammansmält ting med två analyser – som en enhet bestående av två principer, en enhet som utgör jagets absolut sanna analys.

Det är alltså genom urbegäret som jaget är rotfäst i materien och materien i jaget. Det finns över huvud taget inte något jag som inte befinner sig i eller är sammansmält med materia – och heller inte någon materia i vilken ”det gudomliga något” inte förekommer.

Men enbart jaget med dess urbegär har inte någon som helst form av manifesterat medvetande eller någon upplevelse av några andra väsens existens eller tillvaro. Det är i sig självt utan tanke, utan erfarenhet, utan organfunktion. Det befinner sig mitt i en evig stillhet, en total tystnad, som endast bryts av dess eget urbegär, som det här, helt i avsaknad av organ eller sinnen, omöjligt kan se, höra, förnimma eller på annat sätt göra begripligt för sig.

Nej, jaget har här ingen som helst kunskap om sin egen existens. Det kan inte ens göra sig medvetet i själva urbegäret.

Om det inte vore så att jaget genom urbegäret vore knutet till den sjunde grundenergin, moderenergin, så skulle vi här få bevittna en evig natt, en allomfattande stillhet, en konstant livlöshet – ja, ett evigt tillstånd av död. Moderenergin har ju sitt säte i själva jaget, förtonar in i detta, liksom jaget förtonar ut i energin och således på sätt och vis blir ett med denna energi.

I och med att jaget blir ett med moderenergin, så kan det reagera med de övriga sex grundenergierna i tillvaron. Resultatet av detta blir ett synnerligen eminent upprätthållande av övermedvetandet, och med hjälp av denna realitet bevarar jaget sin eviga individualitet och utgör därmed en självständig enhet i världsalltet.

Övermedvetandets existens beror alltså i första hand på jagets delvisa identitet med moderenergin och dess härigenom betydande förmåga att reagera med alla de övriga energierna i tillvaron. Denna reaktion är förstås ovärderlig för jaget, eftersom den utgör jagets samlade medvetandeliv och gör jaget till ett levande väsen.

Övermedvetandet är sålunda huvudsätet för detta medvetandeliv och utgörs av jaget och dess eviga urbegär – ett urbegär som uppstår i kraft av jagets eviga beröring med moderenergin.

Emedan allt begär är detsamma som tilldragning, så blir resultatet av denna jagets eviga tilldragning av materia (grundenergierna) en motsvarande materieförtätning. Tilldragningen hopar alltså materia kring sitt upphov, men naturligtvis inte slumpmässigt, utan på ett i allra högsta grad ändamålsenligt sätt.

Urbegäret utlöses efter en bestämd metod, som gör att den nyss nämnda materieanhopningen alltid kommer att framträda som ett för upplevelse av livet lämpligt redskap eller organ.

Jaget vidmakthåller på så vis, genom sitt urbegär, ett organ eller redskap för upplevelse av liv. Övermedvetandet har sitt säte i detta organ, som Martinus kallar för ödeselementet. I detta organ hittar vi väsendets alla förmågor, anlag eller talanger.

Det levande väsendets övermedvetande består således av jaget, urbegäret och ödeselementet, som tillsammans utgör det levande väsendets överkommando. Den huvudsakligen bärande energin här är som nämnts den sjunde grundenergin – moderenergin.

Vi ska emellertid vara helt på det klara med att det endast är i analysen som man kan skilja dessa företeelser från varandra. I verkligheten förekommer de sammanknutna till en samarbetande enhet, men var och en behåller sin speciella och för samarbetet livsviktiga egenskap.

Martinus betonar också, vilket är mycket viktigt att förstå, att en absolut skaparförmåga definitivt inte kan existera i världsalltet. Det som vi kallar för skapande är sålunda endast ett omskapande av något till något annat. Ett helt nytt något kan omöjligt uppstå.

Sammanfattningsvis kan man säga att urbegäret är själva lusten till manifestation, själva begäret efter livsupplevelse – helt enkelt den ursprungliga aptiten på livet. Detta urbegär finns bakom alla synliga eller manifesterade företeelser hos det levande väsendet. Det är alltså detta urbegär tillsammans med moderenergin som gör

det möjligt för jaget att skapa och uppleva rörelse. Urbegäret söker sig absolut inte mot något speciellt, utan är en evigt existerande dragning till allt och alla, till både gott och ont, till harmoni och disharmoni. Det är det ständiga bindemedlet mellan jaget och dess övermedvetande och ödeselement. Man kan säga att det är själva urkraften i jagets evighetskropp – ”den högsta eldens” grundkälla eller djupaste ursprung.

Ja, ju mer vi lär oss om livet och allt som hör därtill, desto mer spännande blir det, åtminstone tycker jag det. Därför tänkte jag att det kunde vara passande att genast gå vidare på denna upplysta och mäkta inspirerande kunskapens väg genom att bekanta oss lite mer med begreppet ”den högsta elden”, något som Martinus har skrivit väldigt mycket om.

Så vad är då detta märkliga fenomen?

Martinus ger oss kunskap om den högsta elden på många ställen i det **Tredje testamentet**, bland annat på följande sätt:

Det bärande kosmiska, organiska fundamentet för det levande väsendets livsupplevelse, dess medvetandes många stadier, dess förvandling från djur till människa, är väsendets sympatiska anlag, som är detsamma som organstrukturen för den högsta elden, vilken ligger till grund för väsendets kretsloppspassage genom ljus- och mörkerområdena. Det åstadkommer väsendets framträdande som hankönsväsen, honkönsväsen och som människokönsväsen, vilket sistnämnda vill säga den färdiga människan som Guds avbild. Den högsta elden ligger till grund för såväl krig som fred och blir därigenom huvudorganet för väsendets ödesskapande. Den har sitt säte i väsendets övermedvetande och upprätthålls genom urbegäret och moderenergin och utlöses härifrån genom de sex grundenergier som vi redan känner till som instinkt-, tyngd-, känslo-, intelligens-, intuitions- och minnesenergin. Den upprätthåller kontrastprincipen, genom vilken möjligheten till all form av förnimmelse existerar.
(Den eviga världsbilden, del 3, st. 33.3)

Den högsta elden är sålunda en central, kosmisk urkraft i tillvaron, som enligt Martinus reglerar allt som ingår i vår upplevelse av livet. Den är själva drivkraften bakom hela vår utveckling, all vår längtan, förvandlingen av vår sexualitet och vår tilltagande humanitet. Den högsta elden är varken ond eller god, utan en helt och hållet neutral

urkraft som utgör det namnlösa ”X1:s” utstrålning av ”något som är”, och som därmed är självbevarelsens eviga urkraft, genom vilken jaget kan uppleva och skapa. Den är själva skaparförmågan eller ”X2:s” vibrationsdomän, genom vilken jaget eller ”X1” utformar ”X3”, som därvid blir kulminationen av den högsta eldens tillfredsställelse. Med hjälp av den högsta elden eller den sexuella principen kan Försynen växelvis skapa spiralens två stora kontraster – ljuset och mörkret.

Det är med tänkandets inträde som väsendet medvetet börjar ta del i att kombinera de olika energierna. Det kan efter hand, med sitt tänkande, medvetet reglera tilldragningen och frånstötningen av energierna och blir därigenom i stånd att gripa in i den så kallade automatfunktionen. Det kan skapa nya automatfunktioner och upplösa de gamla, och det är detta medvetna ingripande i sin egen energimanifestation som ligger till grund för det vi kallar utveckling. Detta medvetna ingripande bärs alltså av begäret. Begäret i sin mest fullkomliga form förnims av väsendet som en längtan efter den eller det som begärs. Detta åter betyder att den största bärande kraften hos det levande väsendet förnims som längtan.

Allt medvetet tänkande är präglat av en inre längtan, som ju är den högsta eldens flammande lågor, det vill säga den allt bärande sexuella principens genomträngande kraft.

Martinus sammanfattar den högsta elden och dess betydelse på följande sätt:

Utan den högsta elden inget medvetande, ingen organism, ingen skapelse, ingen upplevelse, inget universum, inget liv. Blott ett evigt ”intet” och därmed en evig död skulle existera där nu ett evigt liv tindrar och lyser. Den högsta elden är Guds ansiktes strålflöde synliggjort i allt och alla. Den är den eviga anden över vattnet.
(Livets Bog, del 5, st. 1938)

Alla de livskraftiga och solida insikter som den andliga vetenskapen innehåller är ju så oerhört viktiga, inte bara för att ge oss kunskap om att vi är eviga, utan också för att denna vetenskap skänker oss en djup visshet om hur allt hänger ihop, vilka vi är, vad hela universum och Gud egentligen är, att det är vi själva som styr våra öden – och att vi alla, utan undantag, är för evigt sammanlänkade i detta så oerhört vackra, fullkomligt rättvisa, eviga, kärleksfulla och oändliga

universum. Allt detta ger oss givetvis de allra bästa förutsättningarna för en ljus, inspirerande och vänlig livsåskådning.

Om vi i stället granskar den livsåskådning som är så vanlig i den materialistiska värld som vi i dag lever i – där väldigt många människor är mer eller mindre övertygade om att de bara är sin fysiska kropp, och när den dör, så är allt slut – så ser vi att den i själva verket är en dödsåskådning. Denna iskalla dödsåskådning är själva grunden till jordmänsklighetens dödsfruktan, som i sin tur ligger bakom alla de olika rädslor som finns hos människorna. Vi behöver förstå att vi är eviga varelser och att våra kroppar bara är tillfälliga boningar för våra eviga jag och våra eviga medvetanden. Det är denna insikt som är helt avgörande för att vi ska kunna förvandla den frostiga och nedslående dödsåskådningen till den varma och inspirerande livsåskådningen. Detta kommer att befria oss från alla rädslor och hjälpa oss att bli de livsbejakande och lyckliga varelser som vi alla är ämnade att bli. Vi ska dock veta att dödsåskådningen, som vi alla under en period av vår utveckling kommer att anamma, faktiskt är absolut nödvändig för att vi så småningom ska kunna förstå och ta till oss den verkliga livsåskådningen. Vi behöver sålunda uppleva mörkret för att kunna uppskatta ljuset.

Det handlar alltså om den oumbärliga kontrastprincipen. Mörker och ljus, sorg och glädje, hat och kärlek – allt har en mening och skall erfaras av oss alla. Var och en av oss måste så att säga läsa varje sida i livets bok, inte hoppa över eller stressa igenom något avsnitt, för att i sinom tid, efter att ha upplevt det fysiska livets hela färgsprakande palett, kunna begåvas med det så efterlängtade kosmiska medvetandet.

Martinus berättar för oss att den jordiska människan ända från början mötte lidandet i stort sett överallt, med följden att detta lidande blev bestämmande för hens mentala inställning. Det lade grunden till fruktan, som i sin tur blev orsak till religiositet. Detta ledde så småningom – via ett otal mörka, hedniska, primitiva och dräpande religioner – fram till de stora, mer humana världsreligionerna.

Jordmänskligheten har otvivelaktigt funnit någon form av tröst och en viss trygghet i dessa dogm- och trosreligioner, trots att de presenterar en hel del ologiska påståenden och dessutom är starkt präglade av en i de flesta fall väldigt svårtydbar symbolik. Detta är

emellertid inte alls så märkligt som man kanske kan tycka, eftersom religiositet utgör ett instinktmässigt sökande efter förmåner från en kraftfull högsta makt, en sorts överjordisk makt som kan besegra den djävulska eller onda makt som man tror är upphov till livets alla plågor.

För länge sedan fanns såklart varken förmåga eller vilja, ej heller något behov av, att på ett djupare plan förstå livet och allt som hör därtill. Man lärde sig och nöjde sig med att det var själva tron som var det viktiga.

Det påstås ju till exempel att Guds vägar är outgrundliga, med andra ord alldeles för svåra – ja, till och med helt omöjliga – för den enkla jordmänniskan att komma underfund med.

Att försöka begripa vad allt egentligen handlar om – att vilja ta reda på vad universum och Gud i själva verket är, att bli en andlig forskare och ifrågasätta alla de konstigheter som läggs fram i de så kallade heliga skrifterna, att påtala alla orimligheter, tydliga motsägelser och osanningar som uppenbarligen finns i flera av dessa verk, samt att vara så vetgirig att man till och med vågar söka de heltäckande och sanna svaren på livets gåtor på annat håll – var fordomdags förståeligt nog inte aktuellt och är fortfarande inte något som man enligt den stelbenta och dogmatiska religiösa överheten ska ägna sig åt. De svar som vi små jordmänniskor behöver finns i de heliga skrifterna – punkt slut!

Men i takt med att jordmänniskornas intelligens har tilltagit, så har de också börjat se alltmer av det ofullkomliga i detta synsätt – och därmed känt ett allt större behov av att ifrågasätta alla dogmatiska påståenden, tänkesätt och religioner. Hos dessa individer blir det både obegripligt och tämligen naivt, faktiskt rent av löjligt och helt förnuftsvidrigt, att förlita sig på religionerna.

Det finns följaktligen ett par jättelika, solklara och helt avgörande problem med dessa så kallade dogmreligioner:

- De har för jordmänskligheten förkunnat en allsmäktig, allvis och allkärleksfull Gudom, men inte på långa vägar klarat av att på ett intellektuellt sätt fastställa denna gudomliga storhet som vetenskap eller näring för intelligensen.
- De förenar på intet sätt jordens folk, utan särskiljer dem, vilket givetvis resulterar i en splittrad värld, fylld av konflikter.

Den moderna människan vill ha tydliga och definitiva svar på sina frågor om livet och allt som hör därtill. Detta nya, ifrågasättande perspektiv och tydligt kritiska resonemang leder självfallet till att allt fler överger den religiösa tron och blir ateister. Man uppfattar nu alla de gamla religionerna som förlegade, primitiva, trångsynta och ytterst ointressanta – som rena sagor – och omfamnar därför i stället den handfasta materialismen. Det är naturligtvis här som man ska finna svaren på alla de frågor som de gamla religionerna inte har kunnat besvara, alltså i den materia som allt är uppbyggt av, den materia som kan mätas och vägas – för det finns ju inget annat!

Vi kan emellertid betrakta även denna åskådning som en typ av religion, så egentligen har man bara flyttat över sin tro från ett område till ett annat. Man blir på så vis en trogen materialist. Det är dock inget fel i detta, utan tvärtom helt rätt att under en viss period av sin tid här på jorden koncentrera sig helt och hållet på det materialistiska. Människan ska ju bli genialisk på att förstå och använda sig av allt som den materiella världen består av och har att erbjuda.

Vi kan se att jordmänskligheten har kommit väldigt långt när det gäller just den materiella biten. Man skapar numera helt fantastiska verktyg, maskiner, datorer och hjälpmedel av olika slag. Den materiella välfärden är i dag långt kommen. De tekniska framstegen är inom många områden fenomenala – ja, rent genialiska – och sker dessutom med en i det närmaste ofattbar hastighet. Tyvärr så är tillgången till dessa enorma landvinningar fortfarande ytterst begränsad – ojämlikheten i världen är ju som bekant av det himmelsskriande slaget. Detta kommer dock tack och lov snart att rättas till, men givetvis inte förrän jordmänsklighetens egoism, girighet och låga moral har omvandlats till altruism, generositet och hög moral.

Den till synes gränslösa och explosionsartade utveckling som vi i våra dagar alltså upplever inom det tekniska området, inte minst inom den så kallade AI-teknologin (AI står för artificiell intelligens), kommer så småningom att skänka hela jordmänskligheten kolossala möjligheter inom ofantligt många olika sektorer.

Detta låter ju sagolikt bra – både spännande och inspirerande!

Efter hand kommer dock allt fler av oss att förnimma en växande tomhet i våra liv. Vi kan till och med börja känna att det här livet är ganska meningslöst, trots alla de oerhörda framsteg som hela tiden görs på det materiella planet.

Vad tänker du på?

Jo, jag funderade lite på … vad allt det här egentligen är värt.

Det är väl värt jättemycket! Tänk bara på hur …

Ja, jag vet. Men nu talar jag om själva livet. Var och en av oss är ju bara en liten oförklarlig – visserligen unik – men likväl gåtfull, tillfällig och slumpmässigt sammansatt materieklump. Jag menar, vi ska ju alla dö och tillintetgöras. Plötsligt tar det här lilla ynkliga äventyret slut och allt blir mörkt, precis som innan vi föddes. Vi är då för evigt borta. Det är ju sjukt – helt djävla nattsvart …

En världsbild av detta slag – som alltså grundar sig på en okunnig och tämligen deprimerande syn på livet, som varande en enda obegriplig och slumpmässig existens – leder därför inte sällan till någon form av ångest och dödsfruktan.

Alla tankar som antyder ett lagbundet universum – där sann logik, en kärleksfull och total rättvisa samt ett evigt liv råder – blir med en sådan övertygelse inget annat än rena absurditeter.

Så småningom når vi emellertid ett stadium där vi börjar fundera kring om det ändå inte är så att vi på något sätt fortsätter vår tillvaro, att vi efter det som vi kallar för döden faktiskt lever vidare i en annan sorts existens. Vi börjar ifrågasätta och analysera både oss själva och vår omgivning – och öppnar då också upp våra medvetanden för nya impulser. Vi blir återigen andligt sökande, men på ett nytt sätt. Vi kan inte längre nöja oss med vare sig de gamla dogmatiska religionerna eller ett slumpmässigt, materiellt universum. En tilltagande humanism och intellektualitet i kombination med ett alltmer utvecklat självständigt tänkande och sätt att vara, gör oss till de utvecklade sanningssökare eller moderna andliga forskare som upptäcker och med observanta sinnen vandrar fram på nya och spännande stigar, som finner nya och sunda sätt att leva och som betraktar själva livet ur nya och intressanta perspektiv. Vi utrustas följaktligen med en allt djupare kännedom om både det lilla och det stora i den oändliga evighet eller eviga oändlighet eller outplånliga helhet eller odödliga enhet som vi också kan kalla för Gud.

Medan vi förkovrar oss på alla möjliga områden och efter hand når en allt djupare insikt om det eviga livet, så kommer också vår moral och vår förståelse av hela världsalltet och Gudomen att gradvis förädlas till något som slutligen kulminerar i ett fullt utvecklat och klarseende medvetande – det kosmiska medvetandet.

Vi är då riktiga människor, genier både inom den materiella och den andliga vetenskapen.

De scenarier som jordens människor i dag fruktar mest – att vi kommer att förinta oss själva i ett helvetiskt kärnvapenkrig, att den så forcerade utvecklingen inom AI-teknologin till sist kommer att leda till att självstyrande maskiner utplånar oss, att klimatförändringarna kommer att bli så omfattande att det blir omöjligt för oss att leva på detta klot eller att vi kommer att drabbas av en pandemi som tillintetgör hela världens befolkning – kommer absolut inte att äga rum. Att nya svårigheter kommer att uppstå och att några av de problem som vi i dag har kommer att eskalera är helt klart, men alla dessa vedermödor kommer vi att lösa tillsammans.

Varken kärnvapenkrig eller högintelligenta robotar, ej heller klimatförändringar eller pandemier eller något annat elände, kommer således att göra slut på oss jordmänniskor. Kärnvapnen kommer snart att skrotas, robotarna kommer att på bästa möjliga sätt stå till tjänst för alla levande väsen på denna underbara planet, klimatet kommer att vara stabilt och framöver bli alltmer gynnsamt för jordklotets alla invånare, alla pandemier och övriga sjukdomar kommer i takt med att vi lär oss att leva hälsosamt, enligt de eviga livslagarna, att minska, för att till sist helt försvinna.

Vi kommer alltså garanterat att reda ut alla problem, men det kommer att krävas ett stort jobb.

Vår tilltagande kunskap om livet och dess eviga lagar, ett andligt uppvaknande, en hög moral och sann allkärlek är några av de viktigaste ingredienserna i detta lyckosamma arbete.

Till vår hjälp kommer vi också att ha en alltmer förfinad maskinpark. Det är dock vi som bestämmer över maskinerna, inte tvärtom. Att en maskin skulle kunna utveckla ett medvetande och tillsammans med sina maskinkompisar ta herraväldet här på jorden är självklart endast en fantasi – en ren och skär omöjlighet. Det är bara så länge som jordmänniskorna ännu inte vet vad medvetandet egentligen är för något som sådana tankar kan ses som trovärdiga.

Framtidens teknologi kommer att hjälpa oss på sätt som vi ännu inte kan föreställa oss. Naturligtvis så är det angeläget att vi ser till så att utvecklingen av AI-teknologin och all annan teknologi hålls under strikt kontroll och sker på ett ändamålsenligt och till fullo människovänligt sätt. Detta är såklart ytterst viktigt, vi vill ju inte ha

några onödiga urspårningar, som på olika vis försenar vårt arbete med att skapa en idealisk värld. Alla nya tekniska rön och alla de alltmer förfinade maskiner som i framtiden kommer att skapas blir utan tvekan mycket viktiga komponenter i vårt framtida samhälle och kommer sannerligen bara att användas till goda och på alla vis allmännyttiga syften.

Vi kommer att utveckla jordklotets maskinpark något alldeles enormt, till ett stadium dit inte ens vår fantasi kan ta oss i dag. Hela denna in i minsta detalj fullkomligt mästerliga och välplanerade struktur kommer obestridligen att vara alltigenom miljö-, djur- och människovänlig. Vi kommer alltså att bli genialiska i vår hantering av AI-teknologin och inom alla andra områden som har med fysisk materia att göra – men inte nog med detta, vi kommer också att utveckla vår förståelse av den andliga materien alltmer.

Jordmänniskans moral kommer att höjas avsevärt under de närmaste åren, vilket självfallet kommer att göra oss alla mer humana, osjälviska och villiga att arbeta tillsammans i stället för att försöka slå ut och tillintetgöra varandra.

Parallellt med vår moraliska och övriga utveckling tilltar givetvis även hjärnans kapacitet, vilket gör det möjligt för oss att tillägna oss alltmer sofistikerade färdigheter, vilket sedermera leder oss fram till full insyn i kosmos. Allt fler delar av hjärnan – detta så komplexa och synnerligen magnifika organ – utvecklas, förfinas, öppnas upp och aktiveras kontinuerligt, för att slutligen bli komplett i sin mottagning, även av de kortvågiga och allt finare strålarna. All ångest, all dödsfruktan och alla övriga rädslor och bekymmer är i detta stadium borta – allkärleken eller nästakärleken, den kosmiska sanningen och den fullkomliga logiken har till sist tagit plats i våra medvetanden. Vi har äntligen blivit riktiga människor, med en hundraprocentig moral och en oinskränkt insikt i både den andliga och den fysiska tillvaron.

När vi har kommit så långt att vi har både vilja och förmåga att kombinera vår genialitet på det fysiska planet med den kompletta andliga vetenskapen och den fullt utvecklade moralen, så är det äntligen möjligt att frambringa den perfekta tillvaro som vi så länge längtat efter – det så omtalade himmelriket på jorden, som vi hittills bara hört talas om, läst om och fantiserat kring – alltså det varande som ligger fullt och fast i linje med Gudomens högsta medvetande,

där den oförvanskade sanningen och den äkta allkärleken är ständigt rådande.

Vi är då helt på det klara med att livet i dess allra djupaste mening inte är något som vi har – för något som vi har kan vi ju också mista. Livet måste därför vara något som vi är, något som vi alltid har varit och som vi alltid kommer att vara.

Vi kan på grund av detta solklara faktum aldrig mista våra liv.

Var och en av oss är alltså detsamma som det eviga livet.

ATT SKAPA INRE FRID, YTTRE FRED, FRIHET, TRYGGHET OCH HARMONI

När jag ser ut över världen och snabbt kan konstatera hur det rena djävulsmedvetandet i nära allians med en till synes omättlig, girig och synnerligen krass kapitaldiktatur bestämmer obehagligt stora delar av våra levnadsvillkor, så känner jag en stor förståelse för dem som inte tror att vi någonsin ska kunna skapa en riktigt rättvis och kärleksfull värld.

Vad är det vi människor behöver mest just nu – och i framtiden?

Jo, som de flesta nog vet, så är det rent vatten, ren luft, näringsrika och odlingsbara jordar, giftfri växtbaserad mat, giftfria kläder och bostäder, ren och förnybar energi, kärlek till allt levande och en omfördelning av resurserna, så att varje individ kan leva ett behagligt, intressant och inspirerande liv.

Vi behöver alltså, kort sagt, en ren och giftfri värld i fullständig harmoni, där fred, frihet, trygghet och allkärlek råder – och där alla resurser är jämnt fördelade.

Detta är ju grundbultarna i en hälsosam och idyllisk tillvaro, vilket är tämligen enkelt att förstå.

Som vi har varit inne på tidigare, så är det ju självklart att detta inte kan ordnas i en handvändning, speciellt inte när man ser på vilken nivå vi i nuläget befinner oss i vår utveckling. Men det viktiga är ju att vi går åt rätt håll – att vi åtminstone försöker bete oss på ett sätt som ligger i linje med det som vi vill uppnå.

Varför jag tar upp detta igen beror helt enkelt på att vi, gång på gång, behöver bli påminda om att vi måste koncentrera oss på rätt saker om vi ska kunna ta oss till målet – och dessutom göra det så fort som möjligt. För jag tror inte att särskilt många av oss vill leva kvar i den situation som i dag råder här på jordklotet, med det rena helvete som faktiskt en skrämmande stor majoritet av hela jordmänskligheten oavbrutet, medvetet eller omedvetet, är med om att förorsaka och till synes helt skrupelfritt göder med liv och lust.

Det handlar för närvarande om den ena obegåvade, i vissa fall hjärndöda, urspårningen efter den andra. Det finns liksom ingen hejd på vansinnet.

Ett sunt tankeklimat – där altruism, pacifism, veganism och äkta

allkärlek ingår – är bevisligen något som i dag varken existerar eller tycks önskvärt, vare sig i de styrande kretsarna eller bland drygt 99 procent av den övriga befolkningen i vårt lilla nordiska USA eller Sverige, som märkligt nog fortfarande är det officiella namnet på detta land. Här finns sålunda ett akut behov av dels sann kunskap om vad livet egentligen handlar om, dels ett uppvaknande från den sjukliga dårskap, den djävulska manipulation, den masspsykos som har svept in över och sakta håller på att kväva hela vårt land, hela Norden, hela Europa. Vi måste inse vad det är som håller på att hända och förstå att vi tillsammans måste få stopp på det här.

Jordmänniskan är uppenbarligen i stort behov av kvalificerad hjälp med i stort sett allt. Det är tveklöst så att man i nuläget inte har en aning om att man i själva verket har spårat ur fullständigt.

Vi måste initialt bli på det klara med vilket globalt och skräckfyllt helvete som karnismen och militarismen förorsakar samt hur och varför dessa dåraktigheter hämmar vår utveckling. De bidrar inte med något som helst positivt, utan producerar enbart ständiga och djävulska lidanden. Dessutom skapas ett mörkt öde för var och en som på något sätt gynnar dessa absurditeter.

Därtill behöver vi självfallet avslöja alla de stora lögnarna – alla dessa så infernaliskt självförgudande, rovlystna och makthungriga politiker, militärer och penningmatadorer. Att genomskåda och visa upp de gangsterfasoner som sorgligt nog håller på att ödelägga vår planet – hur allt det fördolda rofferiet går till och vart det leder – är oerhört viktigt.

När vi till exempel iakttar vad som nu sker i Sverige och övriga Europa, så är det kristallklart att det som man här ägnar sig åt i mångt och mycket fortfarande handlar om att göra de felaktigaste och skadligaste vägvalen. Ofta ser det faktiskt ut som om man tävlar om vem som kan gräva ned sig djupast i det allra ondskefullaste och sjukaste djävulsmedvetandet.

Det är sannerligen dags att man vaknar upp ur denna vanställda zombietillvaro och börjar tänka klart – och det snabbt!

Jag ska nu lite kort sammanfatta några av de fasansfulla, tragiska och definitivt mest obegåvade ageranden som jordmänniskan i dagsläget ägnar sig åt i stor skala – tokigheter som man kan tycka borde vara ett minne blott – och som vi därför är i akut behov av att befria oss från:

- Våra så kallade livsmedel är till största delen rena dödsmedel.
- Vår mat, våra kläder, våra bostäder, våra kroppar – ja, hela vår tillvaro – innehåller stora mängder allsköns gifter och patogener, av vilka många är skapade och manipulerade av jordmänniskan.
- Vi har djurfabriker i en mängd som aldrig någonsin tidigare skådats, där djuren plågas och prepareras med bland annat tillväxthormoner och antibiotika av olika slag, för att till sist, oftast under ytterst plågsamma förhållanden, fraktas till ett slakteri där de avrättas på de mest brutala vis. Det är så avskyvärt att man blir sjuk av att bara tänka på det! Sveriges stolta och förljugna djurhållare och politiker skryter ju inte sällan om vilken fantastiskt bra djurhållning vi har i det här landet och vilken utmärkt animaliebaserad mat vi producerar. Dessa otäcka hycklare och sorgligt ansvarslösa psykfall berättar sagor och hittar på lögner så att de har börjat tro sig själva. De är vårt samhälles värsta mytomaner.
- Jordmänsklighetens energibehov blir allt större och täcks till stor del fortfarande av fossila bränslen och kärnkraft – alltså de mest hälsofientliga, miljöförstörande och allvarligt riskfyllda alternativen – där kärnkraften är det garanterat oklokaste valet, den absoluta kulminationen av komplett vansinne.
- Den cyniska kapitalismen tar från de fattiga och ger till de rika. Dessa rika tillåts plocka åt sig alltmer av jordens tillgångar och smiter för det mesta undan allt ansvar för vad deras vinstgivande sysselsättningar ställer till med i fråga om nedskräpning och förgiftning av naturen. Dessutom tilldelas dessa superegoister förmåner av olika slag, där kraftiga skattesänkningar givetvis ingår. Därtill köper man sig allt oftare politisk makt, vilket för närvarande är tydligare än någonsin. Korruptionen sker inför öppen ridå.
- Militären och vapenindustrin håller i dag på att förstöra hela vår planet. Världens totala militärutgifter uppgick år 2023 till 2 443 miljarder dollar, en ökning med 6,8 procent i reala termer jämfört med år 2022. Försök förstå hur mycket bra saker vi skulle kunna göra för dessa pengar! Det här handlar bevisligen – jämte den groteska karnismen – om världens destruktivaste, onödigaste, värdelösaste, dödligaste och vansinnigaste beståndsdel, som kan liknas vid en monstruös, jättelik och omättlig parasit.

Drömmen om en värld i fred och harmoni, där vapen inte längre finns, slås för tillfället i spillror. Vi tvingas nu i stället bevittna en ödesdiger militär upprustning över i stort sett hela världen. Den helt vansinniga och horribelt vinstgivande vapenindustrin bara sväller. I Sverige kan vi höra hur Socialdemokraternas ledare Magdalena Andersson ger ett mycket aktuellt och tragiskt exempel på hur en människa som inte klarar av att bryta sig ur den masshypnos som hela västvärldens ledande politiker i dag ses vara drabbade av agerar, när hon påpekar att Europa behöver producera fler vapen och att Sverige ska upprätta en direktproduktion av ammunition till Ukraina. Ett annat liknande exempel åskådliggörs av den alltid så självsäkre, tillika omdömeslöse, Ulf Kristersson, när han försäkrar att Sverige under sitt ordförandeskap i EU, från och med den 1/1 2023 till och med den 30/6 2023, har ett fortsatt militärt stöd till Ukraina som högsta prioritering. Han talar inte ens om att försöka skapa fred, utan tycks vara helt besatt av att utöka den svenska vapentillverkningen och att fortsätta kasta bort svenska skattepengar på vapen som ska skickas till Ukraina, en av världens mest korrupta stater, som därtill styrs av krigshökar från USA och Nato.

Vi har också kunnat se och höra den nye svenske försvarsministern och moderaten Pål Jonson i SVT:s Agenda, den 22 januari 2023, benhårt försvara Sveriges fortsatta vapenleveranser till Ukraina.

Enligt det svenska Regeringskansliet har Sverige sedan den 24 februari 2022 bidragit med militärt stöd till Ukraina i en allt större omfattning. I detta stöd, som nu alltså flödar i en allt stridare ström, har det efter hand även skett en betydande förändring vad gäller själva innehållet – från skyddsutrustning i det första paketet, till ammunition, stridsvagnar, avancerade vapensystem och stridsflygplan i senare paket.

Numera handlar det bevisligen enbart om att skicka mordredskap, för att åstadkomma ett så långvarigt och förödande inferno som möjligt, vilket framför allt göder den redan smällfeta vapenindustrin.

Med stödpaket nummer 22, värt hela 25,2 miljarder kronor – ännu ett nytt, sinnessjukt rekord – som den 28 maj 2026 presenterades av den allvarligt psykiskt störda svenska vapen- och dödsdyrkande zombieregeringen, markeras än en gång att det numera är ett spöklikt djävulsmedvetande som dirigerar hela Sveriges riksdag!

Efter det sextonde paketet, på 13,3 miljarder kronor, uttalade sig Kristdemokraternas Mikael Oscarsson på följande mäkta förvirrade sätt:

”Vi måste komma ihåg att det är farligare om vi inte skulle ge stöd. Det skulle direkt få konsekvenser för vår egen trygghet om Putin skulle vinna kriget.”

Den här mannen har gjort sig känd för det ena extremt obegåvade och stridslystna uttalandet efter det andra och är uppenbarligen en av de allra värsta tokstollarna bland Sveriges riksdagsledamöter, alltså ännu en strålande representant för denna trångsynta församlings stoltaste töntar – de som helt och hållet har tappat kontakten med verkligheten. Han är en av den gigantiska zombieflockens mest lättstyrda och därmed också, hos dem som håller i trådarna, mest uppskattade företrädare. Att Sveriges riksdag till största delen består av den här sortens små löjeväckande marionetter är på något märkligt sätt både skrämmande och skrattretande.

Skattepengar som skulle gå till att bygga upp ett fredligt Sverige används nu till ett krig som endast innebär ett helvete för alla inblandade, och den svenska regeringen gör absolut ingenting för att få stopp på kriget. Man väljer att sabotera allt fredsarbete och på alla tänkbara vis gynna och intensifiera det kompletta vansinnet.

Utöver all denna högkvalitativa stollighet har Sverige bland annat ingått ett upphandlingssamarbete för krigsmateriel med Ukraina samt bidragit med personal till ett flertal militära utbildningsinsatser. Under Volodymyr Zelenskyjs besök på Harpsund den 19 augusti 2023 signerade han och Sveriges statsminister Ulf Kristersson ett samarbetsavtal. I avtalet står att länderna ska verka för ett fördjupat samarbete vad gäller produktion av krigsmateriel och träning av soldater. En del i avtalet är att svenska stridsfordon 90 får börja tillverkas och underhållas i Ukraina. Tidigare under år 2023 fattade Sveriges vapentillbedjande och krigsträngtande regering beslut om att skicka just stridsfordon 90 till Ukraina, och under våren utbildades ett gäng infantila ukrainska soldater för att kunna hantera dessa så kolossalt eftertraktade leksaker. Zelenskyj har sedan hyllat fordonen för den utsökta effektivitet som de visat upp vid fronten.

”Stridsfordon 90 är starka maskiner. Våra soldater är tacksamma för dem. Fordonen har räddat livet på flera soldater”, säger den lille mutkolven, denne skenhelige USA-marionett, som väljer att offra sitt

land och dess folk, bara för att göra terrornationen USA till viljes och på så sätt berika sig själv med åtskilliga miljoner dollar.

Detta var dock inte det enda som den svenske statsministern och Ukrainas president diskuterade. Enligt Zelenskyj pratade ledarna även om möjligheterna för Ukraina att få ta del av JAS Gripen-plan. Sverige är bevisligen en allt aktivare deltagare i kriget – så stort tack till Ulf Kristersson och resten av Sveriges riksdag för att vi svenskar ännu en gång får vara med och på riktigt allvar bidra till det rena helvete som nu äger rum i stora delar av världen.

Den här svenska regeringen – som för övrigt är den obestridligen militantaste, nonchalantaste, högmodigaste, kriminellaste, sämsta, ödesdigraste och mest obegåvade regering som vi någonsin haft i det här landet – är dessutom specialist på att flytta över hur mycket skattemedel som helst från allas våra absolut viktigaste samhällssektorer till sina egna hjärndöda och genomruttna favoriter eller åbäken, nämligen de militära.

Zelenskyjs patetiska skådespeleri lyfter honom inom vissa primitiva kretsar, där EU:s och Sveriges ledarskap givetvis ingår, till någon form av grotesk och fullkomligt oförtjänt hjältestatus, samtidigt som han fortsätter att skicka runt önskelistor till hela EU:s, USA:s och övriga västvärldens krigstomtar, varpå respektive lands militanta små tomtenissar omgående beordras att tillverka, paketera och snarast skicka i väg alltmer bastanta mordpaket till Ukraina. Han sköter följaktligen sitt jobb alldeles perfekt, helt enligt USA:s direktiv, alltmedan denna terrorstats makthavare skrattar och njuter över att kunna använda ett annat lands territorium och befolkning i sin sjuka strävan efter att nå fullkomlig världshegemoni. Den genomkorrumperade Zelenskyj, som alltså för USA:s räkning skickar ut en stor del av sitt eget lands unga befolkning i helvetet och garanterar resten av Ukrainas invånare en otrygg och livshotande tillvaro, kan som tack för denna vackra gärning se åtskilliga miljoner dollar rulla in på sitt av djävulska lidanden, blod och död gravt nedsolkade bankkonto.

Att kasta miljard efter miljard av skattebetalarnas pengar på den mest utpräglade idiotverksamhet som finns har utan tvekan blivit den svenska regeringens självklart viktigaste uppdrag. Dessa individer visar med allt större eftertryck hur djupt olämpliga de är som representanter för ett land som arbetar för en sann och bestående

fred, när de nu i stället har valt det rakt motsatta, nämligen att agera stolta assistenter åt världens värsta terrorister och mördare – alltså USA:s maktelit och militär, CIA, Nato och vapenindustrins ägare.

Sunda och fredliga tankar, pacifistiska och altruistiska beteenden, diplomatiska och konstruktiva lösningar på konflikter i världen tycks numera vara bannlysta i den svenska riksdagen.

Att man i det nyss nämnda tv-programmet Agenda betonade att Sveriges försvarsminister Pål Jonson har studerat krigsvetenskap och doktorerat i detta ämne vid King's College i London – som för att göra hans uttalanden mer viktiga att lyssna på – bevisar ju bara vad det är som verkligen uppskattas och anses betydelsefullt i de här sammanhangen. Visst kan det vara bra att ha egna erfarenheter av och att i övrigt känna till så mycket som möjligt om krig och det helvete som där skapas, men det som är verkligt viktigt är naturligtvis att kunna använda sig av dessa kunskaper i fredens tecken. Man behöver dessutom ha klart för sig vilka de verkliga orsakerna till ifrågavarande krig är och vad som ligger bakom våldsyttringar över huvud taget – vad det är som skapar dessa så oönskade tillstånd. Viktigt är alltså att begripa själva företeelsen i sig, varför jordmänniskorna gång på gång blir invecklade i ett så galet beteende, och framför allt att förstå hur man ska undvika att hamna i sådana situationer samt hur man ska bete sig för att på ett snabbt och smidigt sätt få stopp på alla de våldsamheter som redan har brutit ut. Det gäller helt enkelt att i alla lägen skapa de absolut bästa förutsättningarna för fred.

Vi behöver därför ta oss en rejäl funderare kring följande:

- Hur bygger vi ett samhälle som inkluderar och på ett kärleksfullt sätt tar hand om alla dess invånare – både människor och djur?
- Hur ombesörjer vi att vi alla har en ren och giftfri miljö att leva i?
- Hur skapar vi en jämlik, rättvis, trygg och fredlig värld?

Att finna väl genomtänkta svar på de här frågorna och att dessutom anstränga oss till det yttersta för att förverkliga dessa visioner, är självfallet av fundamental betydelse för att vi ska kunna frambringa en värld som i sanning fungerar.

Som vi enkelt kan konstatera, så finns det fortfarande en hel del som vi måste lära oss för att detta ska bli verklighet. Väldigt många av oss jordmänniskor ägnar sig ju sorgligt nog åt det totalt motsatta.

Jag hade gärna sett att vi i Sverige, i stället för den oförståndige och vad gäller äkta fredsarbete sorgligt talanglöse försvarsminister som vi nu har, hade presenterat Europas första fredsdepartement med tillhörande fredsminister. Inom detta departement skulle såklart endast Sveriges absolut kunnigaste personer när det gäller äkta fredsarbete ta plats.

Detta är tyvärr fullkomligt omöjligt med den regering som vi nu har, men låt oss hoppas på att det snarast möjligt blir ett regeringsskifte och att den nya svenska regeringen då kommer att bestå av riktiga politiker, som alla arbetar i sanningens tjänst och som därmed inom alla områden är betydligt mer begåvade och har kommit avsevärt mycket längre vad gäller human utveckling än de kvasipolitiker som vi för närvarande tvingas stå ut med – och att man då som första europeiska regering kommer att visa sig stark nog att kasta det gamla unkna försvarsdepartementet med dess försvarsministerpost i soptunnan och i stället inrätta ett sunt, modernt och väldigt efterlängtat fredsdepartement, där en tillförlitlig fredsminister utses, som vet att använda sig av det äkta fredsarbetet och därmed också är kapabel att inspirera världens övriga länder att tillsätta bra ledare, som tillsammans kan skapa de bästa förutsättningarna för en värld i fred och frihet.

Under begreppet politik döljer sig den oerhört segslitna kampen mellan rikedom och fattigdom, mellan den cyniska egoismen och den godhjärtade altruismen.

Martinus har en hel del mycket viktigt att säga om sann politik och poängterar bland annat att Nya testamentets evangelium utgör den rena kommunismen. Han ger oss följande tänkvärda ord att fundera lite extra kring:

Begreppet politik är i själva verket ett uttryck för kampen mellan Gamla testamentets och Nya testamentets två olika ideologier, mellan det första testamentets oinskränkta herrefolksmoral, äganderätt och utsugningsrätt gentemot nästan, och det senare testamentets upplösning av denna moral till förmån för skapandet av ett skydd för nästan och omgivningen genom lagen om kärlek till nästan. Politik är kampen mellan självviskheten och osjälviskheten. Alla som kämpar för en social förändring av samhället är alltså politiker.
(Livets Bog, del 4, st. 1334)

Ja, någon gång i framtiden så kommer all politik att vara en produkt av den absoluta sanningen och därmed till fullo präglas av den verkliga nästakärleken eller allkärleken.

Men där är vi bevisligen inte ännu – för i dessa dagar är det de motsatta krafterna som regerar i världen.

Nu stövlar en stor del av jordmänskligheten alltså i stället vidare, med kavata steg, rakt in i själva djävulens tempel, för att där liera sig med de mest predatoriska plutokraterna, de största lögnarna och de allra mest fanatiska och militanta psykfallen.

Lyckligtvis finns det en sakta framväxande motkraft som faktiskt drar åt det humana, förnuftiga och hälsosamma hållet. Det är ju denna kraft som vi måste stötta för att kunna skapa den värld i fred och harmoni som jag tror att de flesta av oss vill ha.

Jag har påpekat det många gånger redan – och med risk för att bli tjatig gör jag det igen:

- Mer vapen leder till mer krig, till mer lidande, till mer ödeläggelse och död samt till en fattig och dystopisk värld – ja, helt enkelt till ett rent helvete.
- Ätandet av animalier gör våra kroppar till stinkande massgravar och hela världen till en bloddränkt och synnerligen makaber krigsskådeplats, med gigantiska och högeffektiva koncentrationsläger och avrättningsplatser. Allt plågeri och dödande av djuren skapar inte bara ett helvete för dessa stackars väsen, utan ger naturligtvis även dem som regisserar och på andra sätt deltar i dessa så sinnesrubbade aktiviteter mycket smärtsamma erfarenheter i form av olyckor, krig, naturkatastrofer, sjukdomar, svält, fattigdom och alla övriga tänkbara lidanden.

Snälla, snälla, snälla jordmänniska, var du än befinner dig på vårt fantastiska och så underbart vackra klot – vakna upp, tänk till och förse dig med den så viktiga andliga vetenskap som i dag finns tillgänglig här på jorden och som är absolut nödvändig för att vi ska kunna orientera oss fram till en i sanning kärleksfull värld.

Vakna upp ur denna fruktansvärda massuggestion!

Detta vanskapta och fullkomligt sinnesförvirrade tillstånd är såklart även ytterst fördärvligt för alla inblandade.

De väl uppkörda helvetesspåren leder till den råaste och mest inhumana uppdelning av ett samhälle som man kan tänka sig.

Men bry dig inte om det, för du har makten, och du kan göra vad du vill! Utnyttja och plundra allt och alla – och döda gärna så många fattiga, svältande och försvarslösa som du kan, på din väg till makt, rikedom, ära och berömmelse! Ta för dig av allt som finns – och det riktigt ordentligt! Njut av de hälsosamma tobaksprodukterna, drick av den berusande, välsmakande och välgörande alkoholen, ta dig en frigörande tripp in i drogernas värld och tillåt dig att frossa i alla de nyttiga, välkryddade och blodiga köttstyckena!

Exakt så här cyniskt uttrycks kanske inte den reklam som vi dagligen matas med, men budskapet är detsamma. Det är just den här typen av egoism, girighet, plundring, nonchalans och på alla vis förödande okunskap som genomsyrar vårt nuvarande allvarligt missbildade och urspårade samhällssystem, dock givetvis under ett flertal olika, ytterst väl genomarbetade och vilseledande täckmantlar.

Vi ser otaliga varianter av tragiska, totalt hänsynslösa och fruktansvärt barbariska händelseförlopp utspelas gång efter annan, runt om i hela vår värld.

Ser man till detta, så verkar ju det mesta vara tämligen dystert – för att inte säga fullkomligt meningslöst!

Hm, just det …

Så kan det tyckas, men innerst inne vet vi alla att det inte stämmer. Ingenting är meningslöst, och hur mörkt något än verkar, så kommer det garanterat bättre tider – ofantligt mycket bättre tider. Dessutom så tror jag att de flesta känner till att det är som mörkast, som allra djävligast, just innan det vackraste och mest kärleksfulla ljuset gör entré. De sista galenskaperna ska levas ut innan det är dags för det sanna förnuftet att ta över.

Men vad ska man då göra om man har fått nog, om man inte längre vill vara med i den kvävande dödskult som en så stor del av jordmänskligheten i dag ivrigt hyllar och ständigt deltar i?

Hur klarar man av att stå emot all galenskap, att vända sig bort från alla gamla, destruktiva vanor – och att till sist lämna den stora, högljudda och trångsynta flocken?

Ja, det är minsann ingen liten eller lätt uppgift, men ack så viktig.

Varje människa kommer så småningom till en punkt i livet när hen inte längre står ut med att leva med den dödsåskådning som i dag dominerar hos den stora och absurt vilseförda flocken. Det är då dags att bryta sig loss. Detta är en stor och på många sätt omväl-

vande process, som absolut inte görs i en handvändning, men som varje individ måste genomgå för att kunna bli den fria, oberoende och självständigt tänkande, riktiga människan. Det handlar således om en kolossalt stor förändring i sättet att tänka, i sättet att agera – ja, i hela sättet att leva. Att fullt ut stå för sina nya, högre utvecklade och godhjärtade värderingar – att göra de justeringar i sin livsföring som man känner är absolut nödvändiga för att helt enkelt kunna stå ut med sig själv, att lämna flocken, att vara ärlig mot både sig själv och sin omgivning samt att kämpa för att hela tiden göra det absolut rätta – kräver sannerligen en hel del, både vad gäller visshet och civilkurage. Att leva alltmer i samklang med den högsta moralen och livets eviga lagar, vilket i vissa situationer betyder att man måste ändra sin livsstil radikalt, kan ibland kännas oerhört påfrestande, även om man samtidigt vet att det man gör är rätt och ytterst värdefullt. Det är inte ovanligt att man i samband med denna förnuftiga frigörelse kan känna sig väldigt ensam och utlämnad. Man blir kanske inte förstådd av omgivningen, utan sedd som en märklig, naiv och besvärlig person. Man riskerar därför att bli helt allena – ju större och fler skillnader gentemot flocken, desto tydligare aversion möts man av från dess medlemmar. Man kan i somliga fall uppfattas som en person som ingen vare sig orkar eller vill umgås med. Man blir bara en tålamodsprövande, ytterst oönskad och fruktansvärt tråkig särling – ja, i många fall ses man endast som en stor provokation – eftersom man vänder sig bort från just det levnadssätt som flocken anser vara självklart och som absolut måste följas om man ska få vara en del av dess gemenskap. Intolerans, hån, förakt, utestängning, förlöjligande, skitprat, svartmålning, baktaleri, demonisering, utfrysning, hat, hot, mobbning, misshandel, tortyr och mord är några av alla de vidriga verktyg som den ociviliserade och enkelspåriga flocken i olika sammanhang ofta använder sig av för att visa sin avsky för den som inte längre accepterar dess primitiva livsstil. För vissa personer kan det här givetvis innebära att man i stället för att följa sina inre värderingar och sin äkta vilja att förändra sitt liv likväl väljer att fortsätta som förut, endast för att få vara med i flocken – man tvingar sig sålunda att leva i en tämligen obehaglig kognitiv dissonans. Andra individer tycks inte bry sig det minsta om vad flocken tycker, utan gör rätt och slätt det som känns etiskt riktigt, oavsett hur ensam man är i detta val. Man finner det befriande

och absolut nödvändigt att helt lämna det som man nu ser som ett obehagligt, trångsynt, okunnigt, inhumant, ansvarslöst, respektlöst och primitivt sätt att leva. Man byter följaktligen ut en mörk, destruktiv dödsåskådning mot en ljus, konstruktiv livsåskådning.

Men hur det än känns och förefaller för tillfället, så kommer var och en av oss förr eller senare att hitta fram till och med bestämda steg samt en okuvlig tillförsikt vandra framåt på den klart upplysta, från lögner och skadliga biverkningar helt befriade, men ännu så länge glest trafikerade hälso- och faktaleden, den väg som definitivt kommer att leda fram till den högsta moralen och den oförvanskade sanningen om livet, där den äkta allkärleken eller nästakärleken genomsyrar allt.

Denna vetskap i samverkan med den inre alltmer aktiva, distinkta, klart tillförlitliga och detaljerade moraliska kompassen gör givetvis att ingen kommer att vare sig kunna eller vilja stå emot dessa av ren livsglädje, kärlek och allmänt välbefinnande solklart präglade och efter hand alltmer självklara och solida livsstilsförändringar, även om dessa naturligtvis genomförs på ett otal varierande vis och kan ta olika lång tid. Varje väsen har ju sitt alldeles unika erfarenhetsmaterial och sina egna metoder när det gäller att bearbeta och ta sig igenom allehanda förändringar.

I detta så omfattande transformationsarbete har vi i dag den bästa hjälp vi kan tänka oss, nämligen, som jag redan har påtalat vid ett flertal tillfällen, den andliga vetenskap som Martinus har presenterat för oss i form av det **Tredje testamentet**. Här finns exakta analyser och klargöranden inom alla de områden där jordmänskligheten för närvarande är i stort sett totalt urspårad.

Om vi nu gör ett försök att fokusera på vad var och en av oss kan göra för att skapa en bättre värld, så låt oss då allra först vara överens om och konstatera att varje individ är delaktig i hur världen av i dag ser ut. Oavsett vad vi tror, så är det otvivelaktigt på det viset att vi alla är precis lika betydelsefulla och att vi alla har lika stor inverkan på världssituationen, vare sig vi vill eller inte. Många hävdar emellertid bestämt att det inte spelar någon roll vad de gör. De har fått för sig att de är fullkomligt chanslösa mot alla de mäktiga krafter som finns i vår värld. Men här gäller det att tänka till lite extra, för detta påstående stämmer alltså inte, och det riktigt tråkiga med ett sådant tankemönster är att det kan få vem som helst att känna

hopplöshet, att bli deprimerad, att betrakta sig själv och livet i sig som enbart meningslösa tillfälligheter och därför kanske även börja ägna sig åt diverse destruktiva och skadliga aktiviteter. Det här är i och för sig inte särskilt förvånande, inte när man beskådar vad som faktiskt händer omkring oss, när man ser vilka obegåvade och farliga personer som nu, inte minst här i Sverige, har tagit sig fram till positioner där de tycks ha tillåtelse att göra precis vad de vill, där de, utan att ens för en sekund lyssna på genuint kloka argument, helt sonika genomför sina vanskapta och helidiotiska idéer, i vilka den oinskränkta galenskapen och de största lögnerna tillåts härja fritt. Likt maniska och ostoppbara psykopater häller de, som ett självklart resultat av hela denna idiotcirkus, gigantiska mängder bensin på den ena helveteselden efter den andra.

Ju längre det här odemokratiska vansinnet får fortgå, desto fler av dess bekämpare kommer att känna frustration och vanmakt.

Martinus menar dock att hela denna övertygelse om maktlöshet kosmiskt sett är felaktig och bygger på en illusion. Vi har nämligen alla lika stort inflytande på världssituationen och världsutvecklingen, och det i kraft av vad vi själva manifesterar i vår vardag. Det som vi upplever som vårt kollektiva öde är således ett resultat av alla enskilda individers samlade ödesuttryck, som det är för stunden.

När man studerar jordmänskligheten historia, så får man lätt en känsla av att den sanna visdomen vid vissa tillfällen har gjort små snabbvisiter här på jorden, visiter som successivt varat allt längre, väckt allt större debatt och uppmärksamhet samt blivit alltmer utspridda över hela klotet – ja, det är faktiskt så att denna kära visdom vid några tillfällen till och med har gjort allvarliga försök att bosätta sig här på jorden, vilket endast somliga av dess allra närmaste vänner känner till. Ganska snart har denna så välbehövliga och vänliga gäst emellertid känt sig så ovälkommen och hotad att den blivit tvungen att fly. Vid sitt senaste försök att leva kvar här, som dessutom var det hittills längsta besöket, blev visdomen efter hand alltmer nonchalerad och till sist så pass hårt angripen att den inte såg någon annan utväg än att ge sig i väg på en längre resa, en rofylld och stärkande semester, till en betydligt mer utvecklad planet i ett annat solsystem. Men den lämnade faktiskt ett mycket glädjande besked till sina trognaste lärjungar, där den klargjorde att den snart kommer tillbaka – och då för att bosätta sig här på jorden för gott.

Låt oss hoppas att detta sker snart – mycket snart!

Det är så enormt viktigt att vi förstår att vi alla är delar av den stora helheten, och att vi alltid – i varje sekund, med varje tanke, med varje handling – påverkar inte blott oss själva, vår egen hälsa och vårt framtida öde, utan även vår omgivning och hela det individuella och unika universum, i form av en människokropp, som var och en av oss har fått äran att sköta om.

Om vi sänder ut intolerans, hat och våldsamheter, så anlägger, intensifierar och sprider vi konflikternas, krigens och katastrofernas eldar, men om vi i stället sänder ut tolerans, kärlek och fred, så medverkar vi till att släcka alla dessa eldar. Det här är ett val som varje enskild människa har – och det spelar definitivt en viktig roll, både på det övergripande kosmiska planet och för individen själv.

Detta faktum är ytterst nyttigt att komma ihåg och värdefullt att ha med sig. Var och en av oss spelar således en avgörande roll i den ständigt pågående världsutvecklingen – och alla gör det exakt lika mycket, även om det inte alltid verkar så på det lokala planet.

När jag verkligen förstår vad detta innebär, så finns det mycket goda chanser att jag fylls av en orubblig inre styrka och inspiration, som i sin tur får mig att med glädje och stor övertygelse göra vad jag kan för att bidra till skapandet av en värld i harmoni – en värld där varje väsens välfärd garanteras och där ständig fred råder.

Men för att kunna göra detta, för att kunna åstadkomma denna fredliga tillvaro med hela min omgivning – denna helgjutna, äkta och varaktiga yttre fred – så är det av helt avgörande betydelse att jag även kan skapa inre frid, en i sanning fridfull miljö inom mig själv, vilket i sin tur kräver att jag har en harmonisk och kärleksfull relation till alla de väsen som lever i min kropp.

Så hur är egentligen mitt förhållande till min egen kropp och alla dess invånare?

Vilka signaler sänder jag till detta enastående universum?

Beter jag mig alltid på ett sätt som frambringar fred, lycka, kärlek och en god hälsa?

Visar jag att jag förstår vad ett genuint, godhjärtat och ansvarsfullt samarbete med min kropps alla invånare innebär?

Gör jag verkligen exakt det som behövs för att nå mina ädla mål?

Hur väl medveten är jag om alla de fantastiska väsen som lever sina liv inuti min kropp – och hur behandlar jag dessa?

När vi stannar upp och verkligen begrundar dessa frågor, så tror jag att vi alla inser att vi faktiskt har en hel del kvar att lära på det här området.

Alla organ, celler, molekyler, atomer, elektroner och så vidare – ja, hela den unika och magnifika värld som utgör min kropp – är beroende av hur jag sköter mig. Den miljö som jag skapar för alla dessa enastående och samspelta väsen, får jag själv givetvis känna på via den miljö som jag vistas i – vad man sår får man också skörda.

Jag måste följaktligen skapa en giftfri, näringsrik, lycklig, glad, harmonisk, hänsynsfull, kärleksfull, inspirerande, lugn och hälsosam miljö i mitt inre universum – helt enkelt en äkta livsåskådning i en livsbejakande omgivning – precis en sådan miljö som jag själv vill ha och som jag tror att vi alla helst vill vistas i.

Detta ämne har vi ju tidigare varit inne på, men jag tycker att det är av så helt grundläggande betydelse att det behöver upprepas om och om igen. Det är så oerhört viktigt att vi förstår att det är den rena, giftfria och fettsnåla växtbaserade kosten som passar oss bäst just nu, inte bara för vår egen hälsas och välgångs skull, utan också för att detta är det för närvarande, i vår aktuella utvecklingsfas, överlägset bästa och mest moraliska sättet att leva, ur alla synvinklar – i vårt förhållande till djuren, för miljöns skull, för att kunna skapa fred på jorden, för att minimera och så småningom kunna eliminera sjukdomar, olyckor, naturkatastrofer, fattigdom, krig och svält samt att på lämpligaste sätt befrämja hela jordklotets och alla dess invånares utveckling. När vi dessutom ser till så att ingen narkotika, tobak eller alkohol tillåts störa ordningen, så har vi tagit ytterligare ett stort steg i rätt riktning. Om vi därtill är så insiktsfulla att vi kompletterar med god och tillräcklig sömn, minskad stress, gott om tid till eftertanke och omtanke, fysisk träning och ett optimistiskt, klart och kärleksfullt tankeklimat, vilket naturligtvis även är en förutsättning för att alla de andra bitarna ska falla på plats, så har vi kommit väldigt långt och gett oss de absolut bästa förutsättningarna för att snarast möjligt kunna nå ett fullkomligt liv i en ljus och hälsosam tillvaro.

Men varför är tankeklimatet så viktigt?

Jo, för att fel tankar gör att vi tar fel beslut i alla möjliga situationer, och fel beslut leder till all världens olika slags lidanden, såsom sjukdomar, naturkatastrofer, olyckor, krig, svält och andra plågor,

som alltså inte bara drabbar oss själva och vår omgivning, utan också alla de små väsen som lever sina liv i våra kroppar.

Det är först när vi börjar tänka i de rätta, hälsosamma och kärleksfulla banorna som själva grunden till en djupare förståelse för oss själva och vår inre och yttre värld läggs. Vi reducerar följaktligen våra felaktiga beslut när vi inser vart de leder, och med denna nya insikt föds även en allt starkare inspiration och livsglädje. Vi börjar på detta vis komma underfund med de eviga livslagarna och vad dessa i verkligheten innebär.

Martinus menar att bittra, hatiska och vreda tankar skapar mental förgiftning, man sänder nämligen i detta tillstånd strömmar genom nervsystemet som kan skapa kortslutningar och därmed katastrofer. Om man fastnar i ett sådant mörkt tankeklimat under en längre tid, så bidrar detta till olika former av cancer och andra mycket allvarliga sjukdomar. Vi ska ha i åtanke att alla tankearter är av elektrisk natur och går genom blodet, vilket innebär att blodet blir förgiftat vid all sorts irritation och hetsighet, vilket i sin tur bidrar till att hela människan blir förgiftad. Det är således oerhört viktigt att ha koll på sina tankar.

Ju högre upp vi klättrar mot vår fenomenala livsförståelses bergstopp, desto större överblick och djupare insikter begåvas vi självklart med. I samband med detta väcks en äkta vilja att förbättra världen, att göra tillvaron avsevärt tryggare och behagligare för hela jordens befolkning. Denna vilja finns i dag hos allt fler, men är fortfarande långt ifrån tillräcklig för att nå det önskvärda resultatet – och den är ytterst sällsynt, för att inte säga helt obefintlig, bland vår världs lilla maktelit, där egoismen och girigheten är så tydlig att man kan undra hur det är möjligt för den typen av personer att få tillträde till de maktpositioner som de nu besitter. De samhällsförändringar som är mest akuta och absolut nödvändiga för jordmänniskans möjligheter att komma vidare i sin utveckling har i nuvarande politiska klimat inte en chans att bli genomförda.

De flesta förstår nog ändå att sann altruism, frihet, fred och en jämlik fördelning av jordklotets resurser är själva grunden för ett lyckat globalt samarbete.

Jo, det kan man ju hoppas – men hur ska vi nå dit?

Vad börjar vi med?

Ja, det är ju bra frågor att ställa sig. Men egentligen så är det inte

alls så komplicerat som man kanske skulle kunna tro. Det som varje människa alltid kan jobba med, det som är själva fundamentet till allt lyckat fredsarbete, är att först sluta fred med sig själv och sina inre väsen – att bli en harmonisk människa, som i alla lägen söker fredliga lösningar, utan någon som helst inblandning av våld eller vapen. Det är endast på det här viset som man på ett hållbart sätt kan förbättra världen – och ju bättre man blir på detta, desto mer kommer man att inspirera sina medväsen.

Vårt självständiga tänkande är naturligtvis en viktig ingrediens i detta skeende – och ju högre nivå vår nyss nämnda bergsklättring tagit oss till, desto mindre risk är det att vi dras med i den stora och okunniga flockens tämligen primitiva och brutala tankeklimat.

Vi ser ju hur stora delar av världen i dag, inte minst västvärlden, styrs av bedrövliga, militaristiska, nationalistiska och huvudlösa flockledare, som befinner sig ganska djupt ner i det allra mörkaste djävulsmedvetandet, där förståelsen av det verkliga livet och den äkta sanningen är ytterst svag, om den ens existerar. Dessa väsen är inte sällan sjukligt maktlystna och använder ofta sin intelligens tillsammans med rovdjurets moral för att nå sina mål, vilket inte kan resultera i så mycket annat än nationalism, militarism och karnism.

Men jag behöver inte följa denna primitiva flock – med alla de där galningarna som bara vill kriga, hämnas, skada, döda, tillhöra krigs- och terrororganisationer som Nato samt producera allsköns vapen. Jag behöver aldrig godkänna dessa mörksens gärningar eller själv bli en del av dem. Jag kan när som helst säga stopp och gå min egen väg, men för det krävs kunskap, klokhet och mod.

Om jag befinner mig i en sådan flock, så gäller det ju att först inse vad jag faktiskt håller på med, att det här är riktigt tokigt, och sedan utrusta mig med det mod som krävs för att våga lämna denna urspårade flock – dess usla ledare och övriga inskränkta medlemmar.

Det finns en solklar och av sann visdom strålande metod för att komma bort från krig och andra våldsamheter samt för att komma vidare i sin utveckling, nämligen den som innebär att man aldrig medverkar till plågeri och dödande av andra väsen. Man lämnar den krigiska flocken och möter sitt eventuella mörka öde utan våld, hat och hämnd. Man ser på livet ur ett nytt, logiskt, sannfärdigt och altruistiskt perspektiv. Man sluter fred med sig själv och alla andra. Man avslutar sin vandring i fientlighetens och våldets skuggor.

Vad vi alla kan och bör göra är följaktligen att ständigt förädla oss själva och träna oss på att förlåta och älska vår nästa – och på så vis inspirera alla vi möter till att också vilja göra gott.

KARMALAGEN OCH REINKARNATIONS-PRINCIPEN

Det är alltså av största vikt att vi inte hänger upp oss på och fastnar i ilska och irritation över dumheter som andra ställer till med, utan i stället koncentrerar oss på vad vi själva kan göra för att bidra till en bättre värld för allt och alla.

Det är sålunda helt nödvändigt att lära sig att vända andra kinden till, när man på något sätt attackeras. Detta agerande är inte, som många tror, ett bevis på undfallenhet eller rädsla.

Nej, det är däremot ett tydligt tecken på att man har förstått karmalagen – att man, i stället för ett primitivt återgäldande av det man blivit utsatt för, visar upp en stor humanitet och förlåter sin nästa. Man vet ju att det i verkligheten bara handlar om ens egen en gång utsända energi som nu återvänder. Det är denna så guldkantade insikt som till sist gör så att vi lägger ned våra vapen och slutar upp med all vedergällning. Det finns ingen annan väg att gå, inte om man vill nå fram till och i fortsättningen, i fred och frihet, kunna njuta av den högsta och behagligaste tillvaron. Att förstå detta på djupet är att förstå en av livets absolut viktigaste beståndsdelar. Oavsett vad jag råkar ut för, så har jag skapat det själv. All utsänd energi återvänder således till sitt ursprung. Det gäller att förstå att den som utsätter mig för något endast är en budbärare – en som returnerar den energi som jag själv en gång sänt ut – alltså en kosmisk kurir. När jag blir klar över detta, så inser jag också att det är tämligen obegåvat att bli arg på den som bara returnerar min egen post.

Jag kan därför också konstatera att de enda som kan komma i kontakt med min utsända energi är de som har den karma som gör dem mottagliga för just denna energi. Jag kan följaktligen aldrig påföra någon vare sig lidanden eller välbehag utan att denna individ genom sin karma är öppen för just detta.

Om jag blir utsatt för en våldshandling – som jag alltså i grunden alltid själv bär skulden till – och väljer att inte hämnas, så alstrar jag heller ingen ny mörk karma för mig själv. I detta läge står det mig självfallet helt fritt att antingen återgälda våldet, och skapa mig ny mörk karma, eller att förlåta – och på så vis undvika att dra på mig ett nytt mörkt öde.

Den som utförde våldshandlingen mot mig, och som därigenom agerade kosmisk kurir i just detta energikretslopp, gjorde sig naturligtvis skyldig till att föra den mörka karman vidare till sin egen person. Men i och med att jag väljer att inte återgälda våldet, så kan förhoppningsvis detta agerande också motivera min angripare att göra på samma sätt, när hen så småningom på något vis drabbas av sin återvändande våldsamma energi. Med denna metod ser vi alltså inte bara till så att vi själva inte råkar ut för mer elände, utan inspirerar också i bästa fall vår omgivning till att handla på samma okrigiska sätt – och genom detta förfarande skapa en fredligare och mer harmonisk värld.

Under vissa förutsättningar behöver dock inte den person som utdelar våldet drabbas av dess återverkningar, det vill säga om det skulle vara så att hen, innan detta mörka öde förverkligas, hinner ändra sitt sätt att leva och i stället bli en fredlig och i högsta grad hänsynsfull person som bara gör gott. Det vore ju helt meningslöst om en sedan länge utsänd våldsam energi tilläts skada en individ som redan i sanning ångrat sin handling och därmed blivit ett väsen i den renodlade allkärlekens tjänst. Ett sådant scenario skulle inte på något sätt bidra till en kärleksfullare värld, tvärtom så skulle det gå i strid med den logik som hela vårt universum är byggt på.

Den mörka karman kan med andra ord bara återverka på sitt ursprung så länge detta väsen inte gör sig immun mot just sådana verkningar, vilket hen alltså gör om hen på ett genomgripande vis byter färdriktning i sitt liv – på det sätt som jag nyss beskrev. Personens förändrade aura neutraliserar eller upplöser i sådana fall per automatik, helt omärkligt för individen i fråga, de återvändande ödesbågar som hen annars skulle blivit offer för.

Det är detta som är syndernas förlåtelse – den naturliga, logiska och verkligt kosmiska syndaförlåtelseprincipen.

Med denna typ av uppvaknande hos individ efter individ kommer jordmänniskans våldsyttringar undan för undan att försvagas och till sist helt dö ut. Allt färre av oss vill hämnas, enär allt fler förstår att det som vi drabbas av egentligen endast är återverkningar av våra egna mörka handlingar. Detta får till följd att det till sist inte finns någon kvar som vare sig är mottaglig för eller kan returnera ett mörkt öde, vilket i sin tur innebär att det då inte längre existerar några som helst mörka ödesutbrott på detta klot. All återvändande

mörk karma oskadliggörs nämligen då av människornas förlåtande och kärleksfulla utstrålning.

Känsloenergin har således i denna utvecklingsfas vuxit sig så stark att den har lyckats få kontroll över den tidigare så dominanta och svårhanterliga tyngdenergin.

Martinus informerar oss om att båda dessa energier uppträder dels inne i vårt medvetande, dels ute i världsrymden. Det handlar alltså om två energier som är varandras motsatser – tyngdenergin är värme och känsloenergin är kyla. I förening med känsloenergin bildar tyngdenergin rent fysiskt vår kroppstemperatur, men på det andliga planet bildar den vår kraft. Genom en organisk förbindelse mellan dessa båda energier uppstår en spänning – en spänning som blir till den livskraft som kommer till uttryck genom alla levande väsen. Det är spänningen mellan tyngdenergin och känsloenergin som medför att vi kan använda vår vilja, att vi kan tala, att vi kan gå, att vi kan lyfta våra armar – ja, att vi över huvud taget kan röra oss.

Martinus skriver bland annat följande om jordmänniskans förvandling till den riktiga människan:

Efter tyngdenergins kulmination tilltar känsloenergin och intelligensenergin i sådan grad att den dräpande energin blir mer och mer bunden. Explosionernas våldsamhet är i starkt avtagande. De förlorar efter hand sin dräpande natur. Reaktionen mellan energierna blir av en mer stillsam karaktär. Denna stillsamhet upplever det djuriska väsendet som frid. Och med fridens insteg i medvetandet börjar ett nytt rike inkarnera i jordiskt kött och blod. Med den tilltagande harmonin mellan tyngd-, känslo- och intelligensenergi blir friden till kärlek. Och på mordgenialitetens ruiner uppstår ”nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor”. Ett rike som inte hör till den här världen lyser och strålar över jordiska kontinenter. Den rent materiella värdeadministrationen har här för länge sedan övergått till att vara ”C-vetande”. Det goda som väsendet vill, det gör det, och det onda som väsendet inte vill, det gör det inte. Denna natur har för länge sedan blivit en automatfunktion hos väsendet. Kärleken är här absolut och självklar. Och med denna medvetandets harmoni med livets lagar håller en ny energi sitt intåg i medvetandet, nämligen intuitionsenergin.
(Livets Bog, del 2, st. 361)

Ja, detta utvecklingsstadium är sannerligen något att sträva efter och se fram emot. Vi har dock, i dagsläget, en ganska lång väg att vandra innan vi är framme vid denna sedan länge så kolossalt och med stor förväntan emotsedda milstolpe.

Det är utan tvekan, inte minst på grund av just detta faktum, hög tid för jordmänskligheten att inse att ett sant fredsarbete inte är detsamma som militär upprustning. Det som nu sker är ju inget annat än ett fullkomligt vansinne!

Är det krig eller fred man vill ha?

Flera av Sveriges politiker, militärer och övriga vapenskramlare har på senare tid i sin iver att verka bildade och som någon sorts förklaring till den sinnessjuka militarisering vi nu ser i Sverige svängt sig med ett drygt 1 600 år gammalt yttrande från en romersk författare vid namn Publius Flavius Vegetius Renatus.

”Igitur qui desiderat pacem, praeparet bellum”, påstod denne man med bestämdhet, vilket betyder: ”Den som önskar fred, må förbereda sig för krig.”

Tror man på den typen av huvudlösa påståenden, så behöver man tveklöst kvalificerad vård.

Vill vi ha en hållbar, världsomspännande, genuin och helt och hållet trovärdig fred, så är det endast en total avveckling av den militära sektorn som gäller. Alla de pengar som i dag läggs på någon form av militär verksamhet bidrar endast till förödelse. Alla dessa biljoner kronor borde självfallet användas till att bygga en vacker, fredlig, jämlik och human värld, där det militära inte längre existerar.

Man bygger inte fred genom att utöka sin vapenarsenal. Det spelar ingen roll vilka eller hur många som har bestämt att vi måste bygga ut vårt militära försvar för att säkra freden – dessa primitiva individer är garanterat ute på ödesdigra irrvägar. Vi vet att de har helt fel – ja, de kan faktiskt inte ha mer fel i denna fråga.

Världens alla militärer, krigiska politiker och övriga vapendyrkare ger följaktligen ständiga prov på sanslös dumhet. Man sysselsätter sig oavbrutet med sina dödligt grova tankefel och bidrar på så vis endast med förstörelse, lidanden och mord. Dessa löjeväckande personer är inte sällan så grundligt hjärntvättade att de är övertygade om att alla de lögner och den totalt förvridna bild av verkligheten som de själva presenterar är sann.

Låt dig aldrig luras av dessa infama marodörer och deras vanskapta synsätt!

En annan fördärvlig och fruktansvärt brutal ideologi, som en förkrossande stor del av jordklotets mänsklighet märkligt nog fortfarande är anhängare av, är karnismen. Hela detta morbida system är förvisso vedervärdigt, men likväl dominerande i vår värld, faktiskt så sanslöst utbrett och grundligt inarbetat att dess läror och principer är i det närmaste osynliga – invävda i själva samhällsstrukturen – och formar på så sätt traditioner, övertygelser, normer, lagar och så vidare.

Psykologen och författaren **Melanie Joy** introducerade begreppet karnism bland annat för att tydliggöra att köttätandet är så mycket mer än bara en diet.

”Karnismen har lärt oss att förvränga våra uppfattningar, dämpa vår naturliga empati och gå emot våra grundläggande värderingar om omsorg och rationalitet – utan att ens inse vad vi gör. De flesta människor skulle aldrig stödja karnismen om de visste hur de har blivit indoktrinerade – att de har blivit lärda att tänka, känna och agera på vissa sätt. De ser på världen genom karnismens lins och känner sig defensiva mot allt som utmanar deras köttätande”, säger Melanie.

Karnismen är sålunda ett väldigt dominerande system, men även ett förtryckande och våldsamt sådant – ett system som bygger på ett organiserat och djävulskt djurplågeri. Men inte nog med det – karnismens förhärskande status ger också dess lobbyister och tillbedjare de bästa förutsättningarna för att framföra sina absurda lögner och vilseledande propaganda. Hela vårt samhälle utsätts därmed ständigt för en mycket skadlig och skurkaktig manipulation, som kan liknas vid en kollektiv hjärntvätt.

”Vi lär oss att rättfärdiga ätandet av djur. För att inte reflektera över att det vi äter är döda djur har vi fått lära oss att köttätandet är normalt, naturligt och nödvändigt”, konstaterar Melanie Joy.

Hela vår värld är sorgligt nog genomsyrad av detta köttätande och all övrig fasansfull exploatering av djuren. Vi ser till exempel hur våra stora institutioner oavbrutet, på många olika sätt och med en till synes kronisk sinnesförvirring stöttar och driver på denna så ohälsosamma och horribla sedvänja.

Min åsikt är att det är just denna karnism – denna råa, abnorma oart och oförsvarbara idioti, med allt det ohyggliga lidande och den rysliga förödelse som den för med sig – som är den enskilt största orsaken till den helvetesliknande tillvaro som vi för närvarande har här på jorden. Det man kontinuerligt sysslar med är bevisligen noggrant planerade brott mot djuren – och här talar vi om de definitivt grövsta och mest djävulska brott som över huvud taget är möjliga. Det handlar följaktligen om ett legitimerat permanent blodbad, som dessutom pågår i en omfattning som visar på en global och total urspårning, där jordmänniskan visar upp sin allra sämsta sida. Att skapa sig ett mörkare öde än det man nu ådrar sig – via denna rent sataniska massaker – torde vara mycket svårt.

För att jordmänniskan ska kunna ta nästa riktigt stora och helt avgörande steg i sin utveckling till att bli den riktiga människan, så är det absolut nödvändigt att dräpandet och köttätandet upphör. Det är en omöjlighet att få till stånd en fredlig, fridfull, hälsosam och human värld om man inte gör dessa förändringar – det säger sig ju självt.

För att underlätta denna så betydelsefulla och fundamentala insikt och på så sätt även bidra till att snabba på det förändringsarbete som måste till, så vill jag återigen understryka vikten av att känna till och förstå karmalagen och reinkarnationsprincipen. Det är ju dessa livslagar som garanterar rättvisa och som på ett synnerligen genialt sätt berikar individens mentala utveckling.

Martinus påpekar att karmalagen, även kallad ödeslagen, absolut inte är en straffprincip, utan en speglingsprincip, som innebär att inget som helst angrepp på något väsen kan förekomma utan att vara en noggrann återgivning av ett föregående angrepp från samma väsen emot omgivningen. Var och en av oss är följaktligen sitt eget ödes första orsak, vilket gör varje form av våldsgärning eller krigshandling synnerligen dåraktig och ologisk, även om den skulle kunna uppfattas som ett försvar – den blir nämligen ofrånkomligen orsak till en ny ödesvåg som förr eller senare kommer tillbaka till sitt upphov som en återgäldning. Denna grundregels eviga struktur garanterar hela vår tillvaros för alltid gällande kosmiska logik och rättvisa – genom lagen om orsak och verkan. Det ska klart betonas att det givetvis finns både ljus och mörk karma. Det är också viktigt att känna till att tidsrymden mellan orsak och verkan kan vara mycket varierande, alltifrån en kort tid inom samma liv, till en lång period

som sträcker sig över flera liv och ibland till och med över ett helt spiralkretslopp. Vi kan uttrycka det på följande vis:

Varje väsen komponerar, framför och avlyssnar ständigt sin egen variationsrika och helt unika ödessymfoni. Varje ton avslöjar mognad, sinnesstämning, vilja och förmåga.

Om vi vill förstå den fysiska verklighet som vi nu befinner oss i, se det absolut logiska och rättvisa i tillvaron, bli på det klara med vilka vi innerst inne är och vad vi egentligen gör här, så är det nödvändigt att inse att vi alla är eviga varelser. Vi behöver dessutom begripa den så helt oumbärliga reinkarnationsprincipen, som innebär att vi upplever tillvaron växelvis i en fysisk kropp och i en andlig kropp.

Som vi så väl känner till, så blir våra kroppar slitna och till sist obrukbara, och måste därför bytas ut. Martinus förtäljer att det eviga jaget i sitt så kallade övermedvetande har en oförstörbar förmåga att skapa sig nya kroppar för nya upplevelser. Det är då så enastående underbart och genialiskt ordnat att vi därtill, mellan alla våra fysiska inkarnationer, får en lång viloperiod i den paradisiska andliga världen, där det inte finns någon smärta eller något lidande över huvud taget. Varje levande väsen i vårt eviga och oändliga universum använder sig av just denna så eminenta reinkarnationsprincip för att kunna uppleva livet och gå vidare i sin utveckling.

Efter det som vi kallar för döden och fram till födelsen i en ny fysisk kropp, tillbringar man alltså sitt liv i den andliga världen, som ett diskarnerat väsen, där ens medvetande uppbärs av den så kallade känslokroppen, en av de kroppar som man har till sitt förfogande i sin långa utvecklingsperiod, under vilken man, i en bestämd ordning, tar sig igenom de sex riken som Martinus kallar för ett spiralkretslopp, som omfattar eoner av tid. Dessa riken är växtriket, djurriket, det riktiga människoriket, visdomsriket, den gudomliga världen och salighetsriket.

Det levande väsendet är sålunda ständigt på vandring genom något av de sex rikena i ett spiralkretslopp och får i varje sådant kretslopp uppleva både en kulmination av mörker och en kulmination av ljus, som ju är de två stora kosmiska kontrasterna. Varje gång ett väsen har genomlevt ett spiralkretslopps mörker- och ljusepok, så inträder det i ett nytt spiralkretslopp, som därtill alltid framträder i en för väsendet helt ny och högre variation.

Denna kosmiska andning, som Martinus beskriver den här eviga och oändliga kedjan av olika spiralkretslopp som, blir därmed en garant för det levande väsendets evigt skiftande tillvaro.

Martinus sammanfattar vår utveckling genom ljusets respektive mörkrets zoner med följande ord:

Den gudomliga skaparprincipens helhetsframträdande i världsalltet manifesterar sig alltså i form av en ljus och en mörk utstrålning. I enlighet härmed befordras således väsendenas eviga utvecklingsvandring genom en zon där den mörka utstrålningen är härskande och därefter genom en zon där den ljusa utstrålningen besjälar allt. Två sådana zoner bildar tillsammans ett utvecklingsavsnitt, inom vilket de levande väsendenas upplevelse av livet i lika mån kommer att kulminera i kosmiskt mörker och ljus. När ett väsen har passerat ett sådant avsnitt, så har det fått sina kvalifikationer så mycket utvecklade att dess upplevelse av livet kan föras vidare in i ett nytt avsnitt av samma slag, men naturligtvis i en högre form – och så fortsätter det. Därigenom kommer de levande väsendenas eviga liv att forma sig till en upplevelse av växlande perioder av ljus och mörker – det eviga livets ”dagar” och ”nätter”.
(Livets Bog, del 1, st. 37)

Spiralkretsloppets övergripande syfte är att väsendets eviga livsupplevelse ska upprätthållas, vilket förverkligas genom att väsendets medvetande i varje spiralkretslopp genomgår en utveckling från en lägsta till en högsta nivå. Efter att ha genomlevt ett komplett spiralkretslopp – med en kulmination av kosmiskt medvetande i den gudomliga världen, där väsendet upplevt den sanna tillvaron från Guds egen utsiktspunkt, och en därpå följande introvert viloperiod i salighetsriket, där den i detta rike dominerande minnesenergin gjort det möjligt för väsendet att minnas allt från alla sina inkarnationer i det aktuella spiralkretsloppet – påbörjar väsendet följaktligen en ny resa in i den fysiska världen i ett nytt spiralkretslopp.

Det nya spiralkretsloppet äger dock alltid rum i en högre form av tillvaro, vilket innebär att utvecklingen aldrig går i cirklar, utan alltid rör sig mot en allt högre fullkomlighet. Förnyelsen av individens medvetande, som alltså äger rum i spiralkretsloppet, innebär i grunden samtidigt en evig förnyelse av Gudomens medvetande, som ju omfattar alla livsenheter som existerar.

Jag vill också tillägga att i salighetsriket, där väsendet uteslutande lever med sina minnen i sin inre värld, har alla minnen förädlats och blivit till det som Martinus kallar för guldkopior, vilket gör att även de mest obehagliga upplevelserna har blivit till en stor njutning att gå igenom – alla minnen upplevs sålunda som lyckliga och behagliga.

Vi ska därtill veta att i den första delen av salighetsriket är den så kallade salighetskroppen eller minneskroppen – alltså den kropp som domineras av minnesenergi och utgör den manifestationskropp som uppbär dagsmedvetandet för salighetsväsendet i salighetsriket – en helt och hållet andlig kropp, bestående av strålformig materia.

Salighetsväsendet koncentrerar sig helt på sina forna primitiva upplevelser, som det här i salighetsriket återupplever i form av nyss nämnda guldkopior, och har alltså ingen medveten funktion utåt i den yttre världen. Martinus klargör hur dessa återupplevelser blir till en obeskrivlig njutning för salighetsväsendet, på grund av att de utgör en dominerande kontrast till den högintellektualitet och frihet som väsendet i så utomordentligt hög grad blivit mätt på under sin passage genom det föregående riket – den gudomliga världen.

I salighetsriket, som är det sjätte och sista riket i spiralkretsloppet, sker således en gradvis förändring i individens medvetande, där en allt större mättnad på ljuset i de högsta andliga världarna medför en allt större hunger efter mörkret, en ny längtan efter att åter manifestera sig i den fysiska världen – ja, ett allt intensivare och i sanning oemotståndligt begär efter att göra entré i ett nytt spiralkretslopp.

Återinträdet i den fysiska världen, i ett nytt spiralkretslopp, förbereds genom att minneskroppen förtätas till fast mineralisk form. Väsendet befinner sig då i den andra och sista delen av salighetsriket och manifesteras i den fysiska världen i form av mineralmateria.

Martinus har valt beteckningen salighetsriket på spiralkretsloppets sista rike med anledning av den salighetsupplevelse som alla de förädlade minnena, de så kallade guldkopiorna, genererar. Det som han kallar för mineralriket är helt enkelt salighetsrikets manifestation här på vårt klot. I detta mineralrike ingår alla mineraler, metaller och materialet i exempelvis hår, naglar och torkat trä. Dessa material består också av levande väsen, vilka emellertid är ovetande om den yttre världen, eftersom även dessa väsen, precis som de väsen som har sin tillvaro i den enbart andliga delen av salighetsriket, uteslutande lever i en inre värld, bestående av minnen.

Martinus förser oss med följande upplysningar:

När väsendet, efter sin kulminerande mättnad på den gudomliga världens strålande överflöd av genialitet i skönhet, konst och fullkomlighet, vänder blickarna mot sin egen forntida, yttre fysiska värld, vilken här i denna del av spiralkretsloppet där väsendet nu befinner sig endast kan existera som dess minnesvärld, det vill säga en inre värld, så kommer denna inre värld på grund av väsendets hunger att framträda i en kraftigt förstärkt njutning. Det är denna förstärkta njutning av livsupplevelsen som vi kallar salighet. Salighet är alltså detsamma som upplevelsen av guldkopior.
(Livets Bog, del 3, st. 642)

Reinkarnationsprincipen kännetecknar framför allt djurriket och början av det så kallade riktiga människoriket, varefter denna form av återfödelseprincip gradvis upphör. Orsaken till detta är att den riktiga människan lär sig att manifestera sig direkt på det fysiska planet, med hjälp av en speciell tankekoncentration. Även i växtriket förekommer till en viss del en reinkarnationsprincip. Denna utgör dock inte en fullt utvecklad reinkarnation, då väsendets dagsmedvetande i detta stadium fortfarande befinner sig på det andliga planet.

I djurriket är väsendets upplevelse av en åtskillnad mellan den fysiska och den andliga världen som starkast. Detta resulterar i att väsendet upplever den så kallade döden och den separation från sin fysiska kropp som denna medför som ett chockerande förlopp, som det i kraft av självbevarelsedriften försöker skydda sig från.

Det är först i de senare och högst utvecklade stadierna av sin inkarnation i den fysiska materien som väsendet kan få andligt dagsmedvetande med sig in på det materiella eller fysiska planet. Det är detta som sker till fulländning vid den kosmiska invigningen.

Vid detta utvecklingsstadium befinner sig reinkarnationsprincipen i i avtagande, i samma grad som det andliga dagsmedvetandet tränger in i den fysiska hjärnan.

Väsendets framträdande i fysisk materia blir successivt alltmer eterisk – ja, den fysiska organismen blir så småningom faktiskt så genomsyrad av andliga materier att reinkarnation i detta tillstånd sker genom vaken dagsmedveten viljeföring av väsendet självt.

Det är detta som är det riktiga människorikets stora privilegium – att väsen här på det fysiska planet får uppleva himmelriket eller

kulminationen av ljus på det materiella planet, liksom de i djurriket eller den dräpande principens regioner fått uppleva kulminationen av mörker.

Den materialistiska människans syn på döden, som ett definitivt slut på livet, är enligt Martinus bevisligen en hundraprocentigt falsk föreställning av tillvaron. Döden är enbart en illusion – den existerar egentligen inte – eftersom livet och upplevelsen av livet är en evig företeelse.

Martinus skriver bland annat följande om reinkarnation:

Denna reinkarnation sträcker sig från den jordiska människan bakåt till djuren, bakåt till växterna och mineralerna, till mikroberna och vidare in i mikrokosmos, liksom den också sträcker sig från den jordiska människan framåt till det riktiga människoriket, framåt genom spiralens övriga riken och därifrån vidare fram till överliggande spiraler och in i makrokosmos. Hela denna oändliga serie av reinkarnationer är i verkligheten endast kosmisk undervisning och utgör alltså det vi kallar livet.
(Logik, kap. 72)

I varje spiralkretslopp använder vi oss således av reinkarnationsprincipen, så att vi i våra fysiska inkarnationer ska kunna utbilda oss till fullt utvecklade individer med kosmiskt medvetande, varpå vi, som de riktiga människor vi då blir, kommer att kunna manifestera oss direkt på det fysiska planet med hjälp av tankekoncentration. Fram till dess är vi dock beroende av att födas i en ny fysisk kropp med hjälp av fysiska föräldrar, som tillhandahåller startmaterialet för den nya organismen, tillsammans med de anlag och förmågor som vi själva bär med oss från våra tidigare liv i form av talangkärnor.

Här invänder säkert de flesta jordmänniskor och hävdar att anlag och talanger, begåvning och karaktär, fel och laster och så vidare ärvs från föräldrarna, i viss mån från far- och morföräldrarna och kanske även från andra släktingar till individen i fråga.

Ett sådant påstående är dock, enligt Martinus, ingen förklaring av de verkliga förhållandena, utan fungerar bara som ett täcke av spindelväv över det stora hål eller den logiska brist som finns i varje påstående som går ut på att det levande väsendet är ett med sin fysiska kropp och att reinkarnation och övriga kosmiska realiteter därför är övertro eller fantasi.

Vi ska titta närmare på nyss nämnda talangkärnor i nästa kapitel, men först avslutar vi detta kapitel med följande visdomsord från Martinus:

Det är således i kraft av övermedvetandet som det levande väsendet existerar som odödligt. Genom detta övermedvetande fungerar alltså väsendet permanent. Det är i kraft av detta som det skapar sin reinkarnation eller är sina inkarnationers eller återfödelsers verklige herre och skapare. I kraft av samma övermedvetande lever det alltså i en oavbruten tillvaro, ständigt förnyande sina kroppar eller manifestationsredskap. I kraft av sitt övermedvetande existerar individen livslevande och fungerande likaväl i det vi kallar döden som i det vi kallar livet. Då övermedvetandet således blir det levande väsendets främsta redskap, eftersom det är organet för uppbyggande av kropparna och i sig självt befinner sig utanför det timliga, trots sin inre förvandlingsförmåga, kan vi också kalla detta övermedvetande för evighetskroppen. I denna kropp förvarar det levande väsendet konsekvenserna av tidigare liv i frötillstånd (talangkärnorna), det vill säga sädeskornen till dess framtida talangmässiga möjligheter. Evighetskroppen är således det levande väsendets verkliga ödeskropp.
(Livets Bog, del 2, st. 328)

TALANGKÄRNORNA

En annan helt avgörande faktor när det gäller att förstå livet, att verkligen inse varför vi är som vi är och vad det är som gör att vi ständigt utvecklas, är att vi känner till och begriper hur de nyss nämnda så kallade talangkärnorna fungerar.

Martinus beskriver en talangkärna som ett andligt organ, vars funktion är att upprätthålla en talang, en egenskap eller en förmåga i en individs övermedvetande. Han klargör att det är just tack vare våra fenomenala talangkärnor, vilka i princip är detsamma som psykiska växtfrön, som våra egenskaper, förmågor och anlag överlever våra fysiska organismers undergång.

Dessa talangkärnor är sålunda oerhört betydelsefulla – ja, faktiskt helt oumbärliga – för vår eviga utveckling.

En individs talangkärnor bevaras i det så kallade ödeselementet, vilket utgör en andlig förrådskammare i varje enskilt väsens övermedvetande, och förblir där även under individens diskarnerade tillstånd, alltså mellan de fysiska liven. Väsendet kan därmed öva upp sina talanger inom ett visst område under flera inkarnationer, ända till dess att fulländning uppnås, vilket enligt Martinus analyser är förklaringen till att många barn föds med stora talanger inom exempelvis idrott, musik och konst.

Varje levande väsen har ett oerhört stort antal alltigenom unika andliga talangkärnor för olika förmågor och talanger. Dessa övas upp i liv efter liv genom tre olika stadier, nämligen A-stadiet (dagsmedvetet eller teoretiskt vetande), B-stadiet (medveten vilja och handling eller manifestation) och C-stadiet (självständig skaparfunktion eller automatfunktion). När en talangkärna har övats upp till att bli automatisk, övergår den till det så kallade vanemedvetandet, vars funktioner sker utan att individen behöver styra dem med sin dagsmedvetna vilja. Exempel på helt automatiska talangkärnor är djurs och människors talangkärnor för fysisk organskapelse, med vilka de, i liv efter liv, kan bygga upp en ny fysisk organism.

Det är sålunda från undermedvetandet som alla de självständiga funktionerna i våra kroppar leds och styrs, som exempelvis hjärt-, körtel-, matsmältnings- och tillväxtfunktionerna.

Överallt där individens vetande är på A-stadiet, alltså det dagsmedvetna stadiet, kan skapandet bara äga rum med utgångspunkt i

intellektualitet eller medvetet vetande. Skapandet av alla nuvarande organ har följaktligen en gång börjat i fysisk materia som medvetna intellektuella viljefunktioner och därmed hört hemma i vetandet på A-stadiet.

Martinus berättar för oss att dessa organ då ännu inte hade blivit organ, utan befann sig på de nuvarande maskinernas stadium, och att ifrågavarande väsen på den tiden hade andra organismer eller kroppar, vilka sedan efter hand blivit avlösta av de nuvarande. På samma sätt kommer även de nuvarande organen att bli avlösta av organ som i dag befinner sig på ”maskinstadiet”. Den medvetna tekniken blir sålunda genom tillräcklig upprepning till vanefunktion och därmed en självständig funktion, oavhängig av hjärnan.

När funktioner efter hand gör sig oavhängiga av hjärnan, så omskapar de den fysiska kroppen, som till följd därav utrustas med det ena självständigt arbetande centrumet efter det andra. Skapandet, vilket började som vetande på A-stadiet, övergår på så vis till att vara vetande på B-stadiet, för att sluta som en hundraprocentigt självständig skaparförmåga, som alltså är vetande på C-stadiet.

Martinus fastslår att om det inte förhöll sig så som här framhållits, skulle det vara helt omöjligt att förvärva egenskaper och färdigheter. Vi är ju väl medvetna om att övning gör mästaren och att ingen får rutin utan övning eller träning. Själva vetandet finns givetvis inte till för att enbart existera som en dagsmedveten kunskap om det ena eller det andra, utan även för att omsättas i vilja och därigenom övergå till manifestation, för att sedan omformas till självständiga funktioner, såsom anlag, talanger eller egenskaper.

Bakom det lilla nyfödda barnets organism eller kropp existerar en uppsjö av självständigt arbetande funktioner eller talanger.

Att påstå att dessa talanger skulle vara nedärvda från barnets föräldrar avslöjar endast okunnighet om hur det verkligen ligger till.

Dessa talanger eller anlag har dock självklart ett ursprung – de kan inte bli till ur intet. Vi vet ju att ingen höjning av mentaliteten kan äga rum annat än genom upplevelser och erfarenheter, ambitiöst arbete, flitigt studium och idogt övande. Just detta ihärdiga arbete och denna mödosamma träning blir till nya vanor, som är embryon till nya automatfunktioner, som är detsamma som nya egenskaper, talanger eller anlag.

Martinus ger oss följande logiska förklaring:

Dessa krafter är alltså vetande på C-stadiet. Men då vetandet för att kunna framträda på C-stadiet (självständig skaparfunktion) först måste ha existerat på B-stadiet (medveten vilja och handling) och dessförinnan på A-stadiet (dagsmedvetet vetande), så visar här livet självt för oss hur de mentala krafter som uppenbarar sig bakom organismens tillblivelse en gång varit klart ”dagsmedvetet vetande”, och gör det därmed till faktum att dessa mentala krafter, det vill säga det medvetande som yttrar sig i det nyfödda barnets kropp, har existerat tidigare som ”klart dagsmedvetande”. Att samma medvetande har existerat i en tidigare fysisk kropp blir även till ett faktum, eftersom fysiska egenskaper och talanger ju endast kan bli till genom fysiska erfarenheter, och dessa återigen endast kan upplevas genom en fysisk organism, som ju är det levande väsendets redskap för all fysisk manifestation. Reinkarnationen är alltså inte längre en utopi eller en dogm, inte ett blint påstående, utan kulminerande logik. Läran om de levande väsendenas okränkbarhet som eviga eller odödliga realiteter är vetenskap. En stor sanning, som i sig själv är nyckeln till all fortsatt förståelse av tillvaron, uppenbarar sig härigenom för världen.
(Logik, kap. 94)

Denna kunskap är dock ännu så länge långt ifrån allmän.

Så vad menar man då vanligen när man i dag talar om talang, och vilka förklaringar har man till att vissa personer är så oerhört duktiga, i en del fall fullkomligt genialiska, inom ett speciellt gebit?

Ja, här har vi ännu ett fält där meningarna går vitt isär, dels när det gäller själva förståelsen av vad en talang faktiskt är, dels hur stor betydelse den har.

Kanske känner du till den så kallade 10 000-timmarsregeln, som i korthet går ut på att det fordras 10 000 timmars medveten träning för att bli en expert eller högpresterare på absolut toppnivå inom ett specifikt område.

10 000-timmarsregeln är ett begrepp som myntades av författaren Malcolm Gladwell, som menar att vem som helst kan bli expert på vad som helst med 10 000 timmars ambitiös träning.

Detta anmärkningsvärda påstående baseras på studier som gjorts av en svensk forskare vid namn **K. Anders Ericsson**, som i sin forskning säger sig ha funnit belägg för att medfödd talang har

en ytterst liten effekt på hur skicklig en individ kan bli på något, och att det i stället till stor del handlar om hur mycket tid som läggs på målmedveten träning samt hur denna träning utformas. Han fastslår dock att just 10 000 timmar inte ska uppfattas som något absolut, utan endast som en ungefärlig tidsaspekt, vilket han utvecklar ytterligare i boken **”Peak – Vetenskapen om att bli bättre på nästan allt”**, som han har skrivit tillsammans med **Robert Pool**, där han också ger oss det inspirerande och synnerligen glädjande budskapet att människans kapacitet är fenomenal – oerhört mycket större än de flesta av oss tror. Han förklarar även att i den träning som bedrivs för att bli mästerlig in om ett speciellt område – för att kunna bli professionell eller kanske till och med bäst av alla – är det av största vikt att tre särskilda komponenter ingår, nämligen handledd övning, mentala representationer och målmedveten övning. Att bara koncentrera sig på antalet träningstimmar, utan att utmanas eller bli uppmärksammad på vad man behöver fokusera på, räcker oftast inte för att leda till virtuositet. Anders Ericsson framhåller därtill, som ju både bokens titel och innehåll klart vittnar om, att det här handlar om vetenskap som kan hjälpa oss alla att förbättra våra egna prestationer eller kanske bidra till andras framgångar, men bara vad gäller *nästan* allt.

Naturligtvis så finns det en hel del som man efter 10 000 timmars träning kan bli utomordentligt duktig på, men att detta samband skulle gälla för alla utövare, oavsett syssla, är följaktligen en myt. Hur snabbt en genuin mästarstatus kan uppnås är självfallet till stor del beroende på vilken aktivitet det handlar om och under vilka premisser som träningen bedrivs, som till exempel med vilken attityd, motivation och noggrannhet som aktören deltar, eventuella tränares kompetens samt vilka hjälpmedel och inlärningsmetoder som är tillgängliga. Dessutom finns det forskning som visar att en del personer kan uppnå expertnivå, exempelvis vissa schackspelare och musiker, efter knappt 1 000 timmars träning, samtidigt som man har kommit fram till att andra individer, trots över 25 000 timmars övning, inte når upp till samma nivå.

Så hur stor roll spelar själva träningen, egentligen?

Hur stor del av det uppnådda resultatet beror på andra faktorer, som till exempel vilka gener man har och vid vilken ålder träningen tar sin början?

Kan det kanske vara så att det i somliga fall räcker med enbart medfödd talang, som i sinom tid på ett naturligt vis väcks till liv?

Men hur ska man i så fall förklara denna så gåtfulla talang?

Ja, dessa frågor har vi genom åren fått många skiftande svar på.

En del forskare hävdar bestämt att vissa individer har en alldeles unik talang – en sorts medfödd potential, en naturlig förmåga – som gör att de tämligen snabbt kan bli väldigt duktiga inom en viss verksamhet, utan speciellt mycket träning. Somliga menar att någon form av talang är en absolut förutsättning för att kunna bli riktigt bra på något, medan andra anser att det inte finns några klara bevis för detta, utan att all så kallad talang är klart överskattad.

I studien ”Deliberate Practice and Performance in Music, Games, Sports, Education and Professions: A Meta-Analysis”, som publicerades i tidningen *Psychological Science* den 1 juli 2014, påvisar forskare att fokuserad, medveten träning enbart utgör 26 procent av variationen i prestation när det gäller spel, såsom schack, att motsvarande siffra inom musik är 21 procent och för sport 18 procent.

Författarna till studien menar att det är faktorer som bra gener, rätt utrustning, rätt tidpunkt, bra tränare med mera som är det mest avgörande för att kunna uppnå expertkompetens.

Jag följer för närvarande herrarnas fotbolls-VM i Qatar och får då möjlighet att se några av alla de fantastiskt skickliga fotbollsspelare som finns i världen i dag. Inom denna sport, precis som inom vilken annan idrott eller vilket annat ämne som helst här på jorden, finns det en liten klick – den yttersta eliten – som är lite skickligare än alla de andra. I det pågående VM-slutspelet kan vi alltså beskåda några av världens absolut bästa fotbollsspelare, som till exempel Messi, Ronaldo, Neymar, Lewandowski och Mbappé.

Men varför blir vissa spelare så oerhört skickliga, medan andra, som kanske till och med tränar både mer och klokare än dessa så kallade genier, inte klarar av att nå samma briljans?

Ja, lyssnar man till hur tränare, psykologer, forskare, journalister, författare, kommentatorer och andra så kallade experter uttalar sig angående denna så exceptionella genialitet, så inser man tämligen omgående att det i dessa försök till klargöranden saknas den absolut viktigaste insikten. Det man brukar säga är nämligen att dessa stjärnor har begåvats med något utöver det vanliga. Man har ofta kunnat se att de här spelarna redan i tidig ålder har visat prov på

extrema färdigheter. Somliga har det bara, de får det med sig från födseln, brukar det heta. Av någon outgrundlig anledning så har slumpen eller den så eftersträvansvärda och sägenomsusade turen skänkt just dessa individer denna så sagolika gåva. Vanligtvis påstår man att de här personerna har förärats med synnerligen goda och passande gener, att de helt enkelt har ärvt sina fördelaktiga egenskaper från sina föräldrar, sina mor- eller farföräldrar eller någon annan nära släkting.

De här virtuoserna har alltså, enligt många, utan att själva på något sätt ha gjort sig förtjänta av det, fått dessa så oerhört värdefulla talanger helt gratis och utan någon egentlig anledning. Man måste med andra ord ha en extrem tur i detta talanglotteri, om man ska ha en möjlighet att bli mästerlig på något.

Lutar man sig i stället mot Martinus uttalanden beträffande talang och genialitet blir förståelsen av dessa begrepp av en helt annan karaktär. Han hävdar nämligen, vilket vi nyss berörde, att för att kunna bli riktigt bra på något – för att kunna bli ett geni inom en bestämd sfär – krävs gedigen träning, inte sällan under flera liv. Det kan behövas tre eller fyra livs ambitiös träning för att nå upp till fulländad genistatus.

Allt som man har tränat på i de närmast föregående fysiska liven har man således med sig i sina talangkärnor när man föds på nytt.

Så egentligen är man ju, bland dem som försöker sig på att förklara vissa individers fantastiska kapacitet inom ett specifikt område, inne på rätt spår när man säger att det handlar om en medfödd talang. Det är bara det att man i sina försök att ge en klar bild av denna så mystiska, medfödda talang – som alltså i somliga fall mynnat ut i en genialitet – inte fullföljer sina tankar på rätt sätt, utan svänger in på en helt igenväxt återvändsväg.

Även de som menar att träning är det absolut viktigaste för att uppnå fulländning inom en viss sysselsättning är ju inne på helt rätt spår, det är bara det att man inte heller här fullföljer denna tanke. Man står sålunda kvar i den stora okunskapen om vad sann talang faktiskt är och varifrån den kommer, eftersom man inte har förstått hur det eviga livet fungerar, hur vi hela tiden utvecklas med hjälp av våra oumbärliga talangkärnor. Ingen av dessa individer tycks således se det självklara sambandet mellan talang och träning.

Utan träning kan självklart ingen talang uppstå. Talangen skapas

och utvecklas bevisligen av just träning. Faktum är att träning är det enda som bygger talang.

I detta sammanhang blir det väldigt intressant att fundera kring ett ständigt återkommande spörsmål inom psykologin, nämligen vad det är som skapar den för varje individ så helt unika personligheten.

På senare tid har åtskilliga experter, exempelvis flera professorer inom psykologin, gjort gällande att man kommit underfund med det som man menar är en av psykologins viktigaste upptäckter – att vår personlighet formas av slumpen och våra gener!

Jag föreslår att du tar dig en titt på tv-serien **”Din personlighet”**, där psykiatrikern och författaren **Anders Hansen** försöker lösa den så komplexa personlighetens gåta. I det första av fyra avsnitt granskar han bland annat just den nyss nämnda hypotesen.

Detta är ett synsätt som följaktligen har blivit populärt hos en del av världens mest framstående psykologer, vilket onekligen lätt kan uppfattas som inte endast ologiskt och självmotsägande, utan även tämligen beklämmande och talanglöst.

Men så blir det ofta när man bortser från den andliga vetenskapen, när man inte har någon verklig kännedom om vad själva jaget är, vad varje väsens evighetskropp är, vad övermedvetandet spelar för roll, vad ödeselementet och talangkärnorna egentligen omfattar, vad karmalagen och reinkarnationsprincipen faktiskt betyder och så vidare.

Det finns av allt att döma en hel del som man behöver upptäcka och tillgodogöra sig inom den ännu så länge svårt haltande psykologin, liksom inom alla andra discipliner. Men visst, det som nu sker är ju bara ännu ett naturligt steg in i den mörka osanningens djupa djungel, som obestridligen först måste utforskas, innan det är dags att bekanta sig med och på verkligt allvar tillägna sig hela den oförvanskade sanningen.

Men vad är det då som formar en människas personlighet?

Ja, under lång tid har denna fråga för det mesta besvarats genom hänvisning till antingen arv eller miljö – eller till en kombination av dessa. Men om vi väljer att lyssna till Martinus, så får vi veta att personligheten har sin rot i det så kallade ödeselementet. Detta eviga organ rymmer nämligen en individs alla talangkärnor och avgör därmed både vilken kropp och vilka andliga förmågor som personen i fråga föds med. Men inte nog med det, detta så briljanta

och fundamentala organ styr även vilka föräldrar och vilken kultur som individen dras till. På detta vis blir varje människa den första orsaken till sin personlighet.

Som jag flera gånger redan påpekat, så är det av största vikt att vi inser att vi är eviga väsen, att vi lär oss vad reinkarnationsprincipen innebär, att vi förstår hur karmalagen fungerar, att vi begriper hur våra talanger skapas, bibehålls och utvecklas och så vidare.

Det är alltså under våra jordiska liv som vi förädlar våra talanger genom träning, för att efter hand erhålla en allt större skicklighet i det vi tar oss för. När man verkligen förstår detta, så begriper man också att det endast är hängiven träning som skapar genialitet. Det här gäller självfallet för alla väsen och inom vilket område som helst, vilket innebär att genistatus absolut inte är något som endast vissa speciellt lyckligt lottade individer har möjlighet att åtnjuta.

Denna vetskap är synnerligen viktig att ta till sig.

Vill du bli en sann mästare på något?

Vill du bli världens bästa fotbollsspelare?

Vill du bli världsetta i tennis, golf eller schack?

Vill du bli virtuos inom musik eller måleri?

Vill du bli ett geni?

Ja, då måste du ägna en hel del tid åt dedikerad träning, vilket de flesta känner till – och i åtskilliga fall är det nödvändigt att denna träning fortskrider under flera liv, vilket däremot ganska få känner till. Det finns ingen annan väg att gå, och det glädjande är ju att varenda en av oss på så vis kan bli ett geni inom precis vilket gebit som helst, bara den rätta viljan och uthålligheten att träna så länge som behövs finns.

Det är alltså aldrig för sent att börja träna. Det är förmodligen mestadels personer med övertygelsen om att man har blott ett enda fysiskt liv som inte kan ansluta sig till detta optimistiska synsätt. Men även dessa väsen kommer någon gång i framtiden att bli helt på det klara med att det finns ett fundamentalt fel i det tankemönster som leder fram till deras pessimistiska förvissning.

”Din hjärna” och **”Smartare än hjärnan”** är ytterligare två sevärda tv-serier i vilka nyss nämnde **Anders Hansen** tar oss med på högst aktuella, spännande och intellektuella äventyr. Båda finns, liksom **”Din personlighet”**, att se på **SVT Play**.

Jag skrev ju härförleden att jag följer herrarnas fotbolls-VM, som avgörs i Qatar, och jag kan nu följa upp detta konstaterande med att tillkännage att jag alldeles nyss såg finalen i just detta VM – mellan Argentina och Frankrike.

Hela VM-turneringens två bästa spelare, Lionel Messi och Kylian Mbappé, som vid denna tidpunkt dessutom var lagkamrater i samma klubblag, Paris Saint-Germain FC, tog sig alltså, båda två, fram till finalen, som blev en oerhört dramatisk uppgörelse – kanske den mest spännande VM-finalen någonsin.

Resultatet efter full tid var 2–2, efter förlängning 3–3, varpå straffläggning tog vid, där Argentina segrade med 4–2.

Lionel Messi vann därmed äntligen detta så hett eftertraktade VM-guld med sitt Argentina.

Både Messi och Mbappé strålade verkligen under denna fantastiskt underhållande match, precis som de lysande superstjärnor de är. Mbappé gjorde två mål och Messi gjorde ett mål under ordinarie matchtid, i förlängningen stod de för varsitt mål, varpå båda lyckades näta på sina straffar i den avslutande straffläggningen.

Nu finns det många som menar att Messi, som är ungefär 11,5 år äldre än Mbappé, är världens bäste fotbollsspelare genom tiderna, vilket jag absolut håller med om, och att Mbappé mycket väl skulle kunna vara den som någon gång i framtiden tar över denna titel.

Vi får väl se hur det blir med det.

Nämnas bör att det bland världens fotbollsexpertis och övriga fotbollsintresserade finns en hel del som fortfarande anser att Pelé (Edson Arantes do Nascimento), Diego Armando Maradona eller Johan Cruyff är världens genom tiderna bäste fotbollsspelare.

Ja, att dela ut en sådan titel, som dessutom är med den definitiva sanningen helt överensstämmande, är sannerligen en oerhört svår uppgift.

Även om det finns väldigt många kolossalt framstående personer runt om i världen, inom alla möjliga områden, så kan vi inte komma ifrån det faktum att det existerar ett litet fåtal individer som befinner sig på en skicklighetsnivå som inga andra mäktar med att nå upp till, trots att de alla tycks träna lika mycket och lika målmedvetet.

För att få en riktigt trovärdig och logisk förklaring på vad det är som i själva verket ligger bakom detta fenomen, varför bara vissa

individer verkar kunna bli så oerhört mästerliga och framgångsrika, menar jag att vi måste återvända till Martinus och hans kosmiska analyser. Jag tycker därför att det kan vara på sin plats med både lite komplettering och repetition av det som vi tidigare lärt oss.

Martinus hävdar ju bestämt att varje talang har sin rot i ett andligt organ i form av en talangkärna. Dessa talangkärnor är en absolut förutsättning för alla livsformers evolutionsprocesser, och Martinus klargör att det finns både eviga och tidsbundna talangkärnor. De så kallade grundtalangkärnorna finns i den eviga delen av oss – i övermedvetandet eller evighetskroppen – bortom tid och rum. De utgör det innersta sätet för det levande väsendets förmågor och anlag. I kraft av dessa grundtalangkärnor finns i ödeselementet en kosmisk och därmed evig organstruktur för var och en av de sex grundenergierna.

De här eviga talangkärnorna kan alltså inte förändras eller på något sätt påverkas av jagets vilja.

De tidsbundna talangkärnorna kan däremot bearbetas av jaget. Vi förvärvar fortlöpande nya erfarenheter och förmågor, vilka lagras i nyskapade tidsbundna talangkärnor. När vi inte längre använder oss av dessa färdigheter, så kommer de att tyna bort och bytas ut mot nya förmågor, som förvaras i nya talangkärnor, tills även de en dag blir föråldrade, skrotade och ersatta av ännu högre utvecklade färdigheter, talanger och erfarenheter, vilka lagras i ännu modernare talangkärnor och så vidare. Detta förlopp gäller givetvis både för andliga och fysiska förmågor.

Den långvariga, förundransvärda och på många vis sagolika utveckling som varje individ får uppleva under sin spännande och helt unika resa mot fulländning i varje spiralkretslopp vore alltså omöjlig utan talangkärnorna.

Det handlar följaktligen inte alls om att bara ha turen att födas med gåvor som man inte själv har gjort sig förtjänt av.

Det skulle onekligen vara intressant att få veta hur många timmar som exempelvis Lionel Messi har ägnat åt att träna fotboll – och under hur många inkarnationer dessa timmar är fördelade.

Ja, där har vi något att fundera på.

Jag tycker att vi stannar kvar i det gröna fältets schack en stund till. I samband med sitt arrangörskap av herrarnas fotbolls-VM år

2022, så har ju Qatar, av flera olika anledningar, fått motta mycket skarp kritik, en kritik som i de flesta fall varit ytterst välbefogad. Men man kanske ska ge lite beröm också, för det som har varit bra. Ett mycket bra beslut togs nämligen bara ett par dagar innan den stora fotbollsfesten startade.

Två dagar före VM-premiären kom beskedet att arrangörslandet Qatar förbjuder försäljning av alla alkoholhaltiga drycker på samtliga åtta VM-arenor. Detta är ett beslut som hela världen givetvis borde omfamna och entusiastiskt applådera. Att det inte ska finnas några berusningsmedel att köpa på en idrottsarena är ju en obestridlig grundprincip – åtminstone för alla som har tillgång till någon form av tankeverksamhet. Ett förnuftigare, hälsosammare och mer klockrent beslut finns inte i denna fråga.

Sportbladet, en svensk sporttidning som är en del av dagstidningen Aftonbladet, frågade den dåvarande svenske förbundskaptenen för herrlandslaget i fotboll, Janne Andersson, vad han tyckte om detta beslut.

Svaret blev:

”Jag kan säga så här – hade jag varit supporter, så hade jag blivit galen! Det är klart att man ska kunna ta en bira om man ska gå och se en fotbollsmatch. Det är helt otroligt! Det måste jag säga.”

Herr Anderssons sorgligt omdömeslösa yttrande visar att han blev påtagligt upprörd över detta sunda och glädjande förbud.

”Om du ska se på ett VM-slutspel, där du inte kan ta en öl – det är för mig helt obegripligt! Det visar väl bara vad hela den här Qatargrejen är för något. Det är något som det över huvud taget inte har varit innan. Det är något annat man håller på med där nere nu”, fortsätter den hetlevrade och ölälskande Janne Andersson.

Kanske borde han tänka över vad han själv håller på med.

Att en svensk förbundskapten uttrycker sig på det här obegåvade viset är naturligtvis bedrövligt. Förmodligen är det besvikelsen över att inte ha klarat av att guida det svenska landslaget till detta VM-slutspel som lyser igenom i det här indignerade uttalandet.

Här vill jag betona att narkotika, tobak och just alkohol är mycket skadliga ämnen för våra så värdefulla talangkärnor. Ju längre missbruk, desto allvarligare konsekvenser, inte bara i det innevarande livet, utan även i framtida liv, eftersom den här typen av skador på talangkärnorna gör att väsendets förmåga att skapa en fungerande

kropp i nästkommande liv avtar. Så ju längre och tyngre missbruk, desto större och mer elakartade skador på talangkärnorna. Dessa kommer dock att repareras, när man lägger av med missbruket, men ju längre missbruket pågår, desto längre tid tar också reparationsarbetet.

Tilläggas ska att fotbollspubliken inte behövde sitta törstiga på arenorna i Qatar, där fanns både alkoholfri öl och annan alkoholfri dryck.

Alla som verkligen tycker om idrott och vill ha möjlighet att uppleva olika idrottsevenemang på plats vill givetvis också slippa en massa berusade och bråkiga supportrar. Alkohol hör inte på något sätt ihop med vare sig idrottsaktiviteter eller några andra sysslor, emedan den inte tillför annat än allskköns tråkigheter och problem.

När vi nu ändå är inne på ämnet fotboll, så vill jag ta tillfället i akt att propagera för ett skrotande av denna så underbara sports förhatliga offsideregel. Denna idiotiska regel har i själva verket endast skapat massvis med problem och kontroverser genom åren, dels som den värsta av alla tänkbara spelförstörare, dels som ett plågsamt litet helvete för domarna, som naturligtvis omöjligt kan klara av att följa en så absurd regel. Nu har man i allt fler ligor, cuper och turneringar visserligen hjälp av det så kallade VAR-systemet (VAR står för Video Assistance Referee), vilket såklart är bra, men tillgången till detta system är givetvis ytterst begränsad. Allt tjafs kring situationer som har med denna stolliga regel att göra kastar förstås ett löjets skimmer över denna annars så intressanta och älskade sport.

Jag har så länge jag kan minnas önskat en omgående förintelse av detta fruktansvärt värdelösa påhitt – detta bisarra skämt – som utan tvekan kan ses som fotbollens definitivt värsta fiende.

Bara det att regeln belastar domarna med en omöjlig uppgift är ju ett synnerligen fullgott skäl till att den genast borde tas bort. Men som jag ser det, så är det likväl inte där som själva grundproblemet ligger. Det verkligt fundamentala felet med denna offsideregel – oavsett om den är lätt, svår eller omöjlig att följa – är att den över huvud taget existerar. Den tillför inte fotbollen ett dugg, tvärtom så saboterar alla de högst irriterande, ofta diskutabla och titt som tätt helt felaktiga offsideavblåsningarna hela spelet. Förutom alla de bedrövliga spelavbrott som denna regel är orsak till, så begränsar

den såklart även spelarnas kreativitet samt skapar åtskilliga, helt onödiga konflikter.

Denna urusla regel är helt enkelt förödande, och den giljotinerar gång på gång konstruktiv, snillrik och elegant anfallsfotboll.

Det är följaktligen hög tid att plocka bort denna skadegörare. Fotbollen skulle då bli mycket målrikare, konstnärligare och betydligt mer underhållande. Alla skulle givetvis må bra av en så gynnsam och livsbejakande operation – spelarna, domarna, publiken – ja, alla inblandade skulle tjäna på ett sådant genidrag. Att man inom denna så oerhört populära och världsomfattande sport ännu inte tycks ha insett detta är ju nästan ofattbart. Snacka om konservativ inställning – och rädsla för att tänka åtminstone lite grann utanför den i detta sammanhang så kvävande och dammiga boxen.

Alla ni som i sanning älskar spelet fotboll – öppna upp, släpp ut och ge denna så konservativa sport lite nytt liv. Att kasta den här offsideregeln bland soporna skulle få fotbollen att lyfta flera nivåer. Det handlar om utveckling – det handlar om att komma underfund med den inskränkthet som låser fast denna fina sport i gamla unkna, mossiga, tråkiga och dogmatiska vanemönster.

Vad man än sysslar med, så är det av stor vikt att man är så pass klar i skallen att man kan begripa när något är allvarligt fel, när något endast hämmar och förstör, och att man då också är kapabel att göra de förändringar som behövs.

Man skulle ju kunna tro att denna vansinniga offsideregel har hittats på av någon som hatar fotboll, någon som vill döda allt intresse som finns för denna sport.

Ja, det känns faktiskt så.

Trots detta sinistra mordförsök lever och frodas fotbollen över hela världen, vilket är ett bra bevis på dess okuvliga styrka och alldeles speciella dragningskraft. Utan den frustrerande offsideregeln skulle fotbollsintresset naturligtvis vara ännu större – och fotbollen skulle blomstra som aldrig förr.

Jag har lyssnat på många som gärna talar om fotboll, både allmänt fotbollsintresserade och så kallade experter, exempelvis flera av världens mest framstående tränare, när de av olika anledningar har försökt försvara offsideregeln, men ingen har någonsin kunnat åstadkomma något annat än okunnigt och substanslöst svammel –

sjukligt enkelspåriga, anmärkningsvärt konservativa och alltigenom ointressanta argument.

Jag har faktiskt aldrig någonsin hört ett enda godtagbart skäl för denna offsideregels existensberättigande. Den solklara anledningen till detta är att det aldrig har funnits ett sådant argument.

Att fotbollen i våra dagar fortfarande dras med en så miserabel och vanskapt regel är förstås uppseendeväckande, men beror troligtvis på underutvecklade talangkärnor vad gäller den allra mest grundläggande spelförståelsen hos majoriteten av dem som bestämmer vilka regler som ska gälla för denna så populära idrott.

Jag uppmanar därför alla som är intresserade av fotboll – och som dessutom vill se denna sport ta ett stort, epokgörande och väldigt efterlängtat utvecklingssteg – att förespråka ett skrotande av dess omoderna offsideregel.

En så synnerligen värdefull reform, som jag givetvis hoppas att vi å det snaraste kommer att kunna bevittna, vore en betydelsefull och särdeles välkommen seger för fotbollen!

Ja, med denna stora förhoppning lämnar vi fotbollen för den här gången. Vår utveckling ska vi dock gå vidare med.

VIKTEN AV ETT SUNT TANKEKLIMAT

Martinus fastslår att den syn på döden som den materialistiska människan har – som ett definitivt upphörande av liv – innebär en falsk föreställning av tillvaron, eftersom livet och hela upplevelsen av livet är en evig företeelse. Det är alltså viktigt att förstå att vi alla är eviga väsen och att allt som vi råkar ut för, vad det än handlar om, är vi själva orsak till. Vi måste alla ta oss igenom allt, både vad beträffar mörker och ljus, för att lära oss hur vi ska leva i sann kärlek och harmoni.

Det hela handlar ju faktiskt om det största projekt som över huvud taget är möjligt, nämligen att varje individ i varje spiralkretslopp ska utvecklas från en tillvaro som det allra mest primitiva väsendet till att bli en fredlig och kärleksfull riktig människa, med kosmiskt medvetande – som därmed självklart ska kunna hantera alla situationer på ett fredligt och kärleksfullt sätt.

Så länge vi väljer att försvara oss med vapen, håller vi den mörka karman levande. Här är det givetvis viktigt att förstå, som jag tidigare nämnde, att det är vi själva som har satt oss i alla de situationer som vi råkar ut för.

Om någon alltså utsätter mig för något obehagligt, så är den som utför själva handlingen, den handling som i grund och botten utgörs av min egen mörka karma, bara universums budbärare, som i sin tur drar på sig ett mörkt öde, när hen utsätter mig för obehag. Om jag då svarar med ett våldsamt beteende, så drar jag åter på mig ett mörkt öde, och så fortsätter det, så länge hämnden och våldet får härska. För att få stopp på våldet och ge freden en chans, måste uppenbarligen någon bryta detta tråkiga scenario.

Vi måste således lära oss att en hämndaktion aldrig är att föredra.

Men har man inte rätt att försvara sig – även om det skulle kräva både våld och vapen?

Inte ska man väl stå där som en mes och bara ta emot stryk, va?

Ja, så tänker nog många av oss jordmänniskor.

Men tänk då ett steg längre. Om det som du råkar ut för bara är en återvändande energi, som du själv tidigare har sänt ut, så blir ditt så kallade försvar, om du hämnas och ger tillbaka med samma mynt, egentligen ett nytt angrepp, som belastar dig med en ny mörk

karma. Den som verkligen har förstått universums lag och dessutom vill få stopp på våldet, inser att det alls inte finns någon ond kraft där ute någonstans, som slumpmässigt kan drabba vem som helst av oss. Nej, det handlar däremot bara om ens egen tidigare ivägskickade energi, som i sinom tid kommer tillbaka.

Ingen, absolut ingen, kan därmed lida för något som hen själv inte, på det djupaste planet, är orsak till. Det finns alltså ingen tur eller otur, ej heller något onödigt lidande. Det är alltså bara du själv som kan stoppa ditt eget lidande. Om du gör det, så bidrar du också till en fredligare värld, eftersom du då slutar upp med all mörkerskapande verksamhet och i stället blir en ljusets, kärlekens och fredens budbärare. Du blir ett föredöme – en sann hjälte!

När vi granskar den situation som vi i nuläget befinner oss i, så ser vi ganska tydligt att vi framför allt har att göra med två av mänsklighetens olika mentaliteter, nämligen angreppsmentaliteten och försvarsmentaliteten. Dessa är helt dominerande i vår värld, och därför tvingas vi också vara kvar i det våldsamma och av lidanden fyllda samhälle som vi i dag lever i. Där de här två medvetandeformerna så tydligt härskar finns alltså kriget – där våldet och helvetets alla plågor varje dag gör sig påminda. Båda dessa väsen, angripare och försvarare, är ju våldsverkare, även om det så kallade försvarsväsendet har kommit längre i sin utveckling. Angriparen drivs ju av hänsynslös självviskhet, medan försvararen drivs av en vilja att skydda antingen sig själv eller en annan individ, i ett slags nödvärn, mot angriparens överfall.

Om inte en mental förvandling från de två nyss nämnda medvetandeformerna någon gång skulle inträffa, så skulle det aldrig kunna bli fred i världen. Men nu är det helt visst så lyckligt ordnat, att ut ur detta helvete, som ju världens alla krig innebär, föds så småningom en alltmer tilltagande längtan efter en absolut och bestående fred, och eftersom varken angreppsmentaliteten eller försvarsmentaliteten representerar den sanna uppfyllelsen av livet eller dess syfte och följaktligen inte heller någonsin kan frambringa den permanenta freden, så skapar just denna fredslängtan ett nytt medvetande hos mänskligheten.

Martinus menar att på grundval av konsekvenserna av de båda nuvarande så dominerande mentala inställningarna uppstår det en helt ny medvetandeform, som varken utgör angrepp eller försvar,

utan i stället uttrycker en innerlig kärlek till alla levande väsen, oberoende av dessa väsens eventuellt gynnsamma eller ogynnsamma, primitiva eller intellektuella framträdanden.

Martinus informerar oss på följande insiktsfulla sätt:

Den jordiska människans psyke utgör alltså en mental treenighet. I kraft av sin angrepps- och försvarsmentalitet är hon ett djuriskt och kosmiskt sett primitivt eller hedniskt väsen. Men genom sin växande kärlek till nästan och den åtföljande degenererande straff- och hämndlystnaden mot denna är hon ett uttryck för den sanna kristendomen eller en högre intellektuell kultur. Med kärleken till allt och alla i sitt hjärta är hon ett kosmiskt väsen. Hon är den begynnande ”freden på jorden”. Att en i denna utveckling framskriden människa inte kan vara med om att straffa eller hämnas, inte kan vara med om att slakta djur eller utföra andra helt onödiga och därför dåraktiga grymheter är naturligtvis självklart. Att hon är vapenvägrare och motståndare till vivisektion och alla andra former av tortyr av levande väsen är naturligtvis också självklart. Att hon, genom sin insikt i mikrovärldens liv, molekylernas och cellernas och andra små livscentrums reaktion i hennes organism mot tobak, alkohol och andra narkotiska njutningsmedel och giftämnen, i högre eller lägre grad är asket på dessa områden, kan naturligtvis inte heller undgå att vara en självklarhet. Där denna avhållsamhet praktiseras – inte på grund av fåfänga eller fanatism, utan enbart på grund av kärlek till de levande väsendena – är den en organisk funktion. Denna funktion är ett begynnande symtom på himmelriket. Att förakta ett sådant väsens sätt att vara eller liv, är att trampa på den fred, glädje och välsignelse som hela jordmänskligheten suckar och stönar efter.
(Artiklar 1945–1972, ”Den mentala treenigheten”, st. 20.46)

Vi går således en paradisisk framtid till mötes, och den är inte alls så långt borta som man kanske skulle kunna tro när man betraktar den galenskap som i dag florerar på vårt klot. Det är ju hur uppenbart som helst, för den som har ögon att se med och öron att höra med, att jordmänniskan på de flesta områden har spårat ur och för närvarande – med obegåvade resonemang och kavata, bestämda steg – raskt och taktfast marscherar fram på den underminerade, olycksdigra, allt mörkare, hotfullare, spöklikare och monstruösare kapitalismens, militarismens och karnismens blodiga återvändsväg.

Många jordmänniskor ser följaktligen inte sammanhangen i det som händer i vår värld, om man nu ens tror att det finns några, ej heller vad som i första hand behöver rättas till, utan vandrar blint vidare på de väl upptrampade stigarna. Detta är naturligtvis förrädiskt och skapar ett svårbemästrat arbetsklimat för det fåtal individer som faktiskt inser vad som behöver göras och därför också, allra helst omgående, vill genomföra dessa förändringar, för att så snabbt som möjligt kunna skapa en harmonisk värld, där fred, frihet, jämlikhet och allkärlek regerar.

Jag tänkte nu, med hjälp av Martinus briljanta analyser, i korta ordalag beskriva tre grupper av jordbor som befinner sig på helt olika stadier vad beträffar förståelsen av livet och universums eviga livslagar.

Den första gruppen har en dogmatisk tro på någon av alla de olika religioner som finns i vår värld. Man lever i övertygelsen om att man funnit livsmysteriets verkliga lösning i form av tron på Jesus Kristus eller någon annan av de stora jordmänskliga ledarna. Man anser sig härmed ha just de kvalifikationer som krävs för att vara auktoriteter och moralskapare för alla sina medväsen. Dessa individer är helt fria från skepsis i sin tro – och de nöjer sig med det som deras religion talar om att de ska tro på. Att ifrågasätta Guds ord är inte ens en tänkbarhet, trots att de gamla religiösa skrifterna sannerligen är katastrofalt dåliga när det gäller logiska klargöranden av det mesta här i livet.

Vi går nu vidare till den andra gruppen, som lever i det rakt motsatta tillståndet, det vill säga, de tror inte alls på någon gudomlig makt, utan är ateister och materialister ut i fingerspetsarna. De förnekar allt så kallat andligt – allt som de själva inte kan förstå. De menar att individer som befinner sig i den första gruppen behärskas av vidskepelse och tycker vanligen att dessa är naiva och okunniga. Man anser sig själva vara de verkliga auktoriteterna, med rätt att fastställa jordens morallagar. Det finns ingen djupare mening med någonting. Världen är slumpartad, med helt naturliga orättvisor, som är omöjliga att förklara. Vilket liv vi får handlar i grunden bara om tur eller otur. Det gäller att ta för sig så gott det går. Man lever ju bara en gång – och när man sedan dör, så är allt slut. Man försvinner då in i ett stort och evigt mörker. Så är det bara. Det är inget som vi kan ändra på. Vi måste se det hela på ett sansat och realistiskt sätt.

Så har vi då slutligen en tredje kategori, vars väsen varken tror eller förnekar – utan i stället verkligen förstår. Dessa är naturligtvis de som är de genuint kloka, som i kraft av sin höga livskunskap kan framträda som verkliga moralauktoriteter.

När man jämför dessa olika väsen, så förstår man genast att deras tankar och handlingar måste bli högst olikartade, eftersom de har så divergerande synsätt på livet. Emedan de två första kategoriernas väsen är överlägset flest, den tredje kategorins väsen existerar endast som en liten minoritet, så blir det följaktligen så att de två förstnämnda kategoriernas till stora delar felaktiga förståelse av den sanna visdomen överlägset dominerar. Ingen av de här två första grupperna förstår således det rätta sammanhanget, och de kan därför inte heller visa varandra den respekt som alla har rätt till. Dessa två zoners tankeklimat reagerar alltså starkt gentemot varandra, och det uppstår här en bristfällig kosmisk kemi.

De som tillhör den tredje gruppen inser naturligtvis att de själva och deras idéer ofta kommer att mötas av oförståelse, ointresse, hånfullhet, aggressioner och allehanda övrigt motstånd, enär individerna ur de två första grupperna ännu inte är kapabla att se klart på tillvaron – de befinner sig mestadels så fastlåsta i sina bestämda och enkelspåriga tankebanor att det kan kännas meningslöst att ens försöka resonera med dem. De verkligt kloka människorna har i kraft av sin egen stora förståelse av hur allt hänger ihop en djup förståelse även för detta och är därmed givetvis både toleranta och respektfulla gentemot allt och alla, på ett kärleksfullt och förnuftigt sätt. Att vara i sanning vis innebär ju också att man äger visshet om att alla gör så gott de kan, hur primitivt de än beter sig.

Förändringens vindar blåser dock ständigt och kommer i sinom tid att skingra okunskapens alla mörka och obehagliga dimmor – ja, all dårskap kommer att försvinna och lämna plats åt sanningens ljus.

Det tredje tankeklimatet – det hederliga, fredliga, kärleksfulla och visa tankeklimatet – kommer när tiden är mogen att vara det enda existerande här på vår planet. Det kommer att behärska hela mänskligheten och därmed befria den från djurtillståndet, från alla krig och övriga lidanden. Denna tankeklimatstransformering sker sakta men säkert, allteftersom jordmänniskan blir berikad med olika slags lidandeserfarenheter. Tack vare dessa lärdomar börjar väsendet att använda sig av sin intelligens på ett nytt sätt, för att alltmer

tjäna medlidandet, humaniteten och toleransen – alltså den verkliga allkärleken. Man är på så sätt också med om att befrukta, upprätthålla och föröka detta nya världsfrälsande tankeklimat.

Vi kommer alla, när vi har nått det nödvändiga mognadsstadiet, att begåvas med de oskattbara och fullt ut välförtjänta nycklarna till det kosmiska medvetandets gyllene salar.

Så här skriver Martinus angående den kärkomna förbättringen av jordmänniskans medvetande, den omdaning av psyket som för närvarande sker i ett alltmer forcerat tempo, den uppseendeväckande förändringsprocess från jordmänniska till riktig människa som utan tvekan kommer att leda oss alla in i en helt ny världskultur, där den så efterlängtade freden och kärleken till vår nästa blir sann:

Frukten av de kosmiska analyserna skall bli en på dessa analyser byggd ny världskultur. Denna världskultur måste alltså ännu ett bra tag befinna sig i sitt rena fostertillstånd. Den kan naturligtvis inte förstås av de väsen som ännu inte besitter den humana kapacitet eller den nästakärlek till följd av vilken människor känner avsky mot avrättning av andra människor och även mot det förfärliga mördande som består i slakt av djur. De känner avsky mot att vara med om att äta andra väsens organismer och mot att jaga och fiska. De känner avsky mot alla de olyckor och lidanden, sorger och bekymmer som det gängse penningsystemet frammanar. De avskyr bruket av tobak och alkohol och alla andra gängse bruk av gifter och ämnen som skapar onaturliga vanor. I sitt levnadssätt uppvisar de mycket ofta en begynnande harmonisk förening av de hos dem framträdande maskulina och feminina principerna, vilket återigen skapar en motsvarande nästakärlek. Det är inte så märkvärdigt att sådana människor av sina ännu tämligen primitiva och inhumana eller humanitetslösa medmänniskor ibland betraktas som särlingar, som abnorma eller dylikt. Men dessa väsens psyke och levnadsart är icke desto mindre ett begynnande tecken på att en verklig fredens världskultur är i antågande, ett tecken på en begynnande vårtids milda vindar. I dessa människors psyke, liv och handlande utgör således de kosmiska analyserna en ny världskulturs födelse.
(Livets Bog, del 7, st. 2658, punkt 35)

Det är sannerligen mycket som måste förändras innan vi på verkligt allvar kan ta del av denna nya världskultur här på jorden. Men som

vi tidigare kunnat konstatera, så befinner vi oss för närvarande i en kolossalt forcerad utveckling, där vi erbjuds väldigt många och högst varierande upplevelsemöjligheter, som även, på grund av vår omogenhet och okunskap, medför en massa lidandeserfarenheter, vilka, när de inträffar så ofta som det här kan bli fråga om, givetvis skyndar på hela vår förändringsprocess. Det är ju, som vi nu så väl känner till, just våra lidandeserfarenheter som utvecklar vår känsloförmåga, som skapar vår visdom och som dessutom utökar och förstärker vår nästakärlek.

Martinus klargör att en forcerad utveckling inte har något med brådska eller hastverk att göra. Nej, det betyder i stället utvidgade upplevelsemöjligheter. Ju fler upplevelsemöjligheter som finns inom en viss tidsrymd, desto mer utvecklat kan väsendet bli inom samma tidsrymd.

Jordklotet och dess invånare upplever i denna tid en sorts våldsam kulmen av allt som har med omdömeslösa, ologiska och makabra urspårningar att göra. Vi har således fullt upp med att ta oss igenom de allra mörkaste zonerna – de avsnitt av spiralkretsloppet där det fullt utvecklade djävulsmedvetandet regerar – ja, alla de helvetiska etapper som tvunget måste genomkämpas innan vi kan implementera den nya, ljusa och kompletta världskulturen, där bara det allra bästa för var och en är gott nog.

Samtidigt som vi alltså förfäras och plågas av alla de hemskheter och den rena dårskap som i nuläget florerar i vår värld, så utvecklas vi och lär oss så sakteliga vad som verkligen ligger bakom detta helvete. Vi förstår sålunda alltmer av de djupaste orsakerna till den galenskap som vi nu ser utspela sig här på vår planet, och det är först när denna utbildning är avslutad som vi kan göra de definitivt bästa och enda verkligt rätta insatserna för att skapa en värld i harmoni.

Vi måste helt enkelt lära oss att leva enligt de eviga livslagarna och på så sätt komma bort från den förödande dödsåskådning som i våra dagar råder här på jorden. Vi behöver förstå att det finns något att lära i allt som sker, att inget händer av en slump, att allt har en betydelsefull och logisk orsak samt att det enda som skapar fred, harmoni och lycka är en total militär avrustning i kombination med det ofrånkomliga kravet på jordmänniskans upphörande med att dräpa – både varandra och djuren.

Ska det verkligen vara så svårt och behöva ta så lång tid att fatta dessa självklarheter?

Ja, av allt att döma är det så.

Det är sannerligen dags att inse och göra något åt det vansinne som nu mer än någonsin härjar fritt över hela världen!

Att få hela bilden klar för oss inbegriper givetvis att vi också måste förstå mörkret eller det onda – varifrån det kommer, vilka dess egentliga orsaker är samt det fundamentala skälet till att mörkret över huvud taget har ett existensberättigande.

Allt har nämligen en mening – det finns faktiskt inget onödigt i vårt universum. Detta är en ovedersäglig sanning. Alla levande väsen, all skaparförmåga och allt det skapade – allt som i varje moment existerar i vårt eviga och oändliga universum – fyller således en viktig funktion, på ett eller annat sätt.

Ju närmare vi kommer det fulländade utvecklingsstadiet, vilket vi som bekant uppnår i varje spiralkretslopp, desto mer förstår vi, både av oss själva och allt det övriga, och när tiden är mogen så finns det absolut ingenting som kan hindra oss från att förvärva den ultimata och alltigenom oförvanskade kosmiska sanningen – det så kallade kosmiska medvetandet.

Vi kommer sålunda, när vi nått den erforderliga utvecklingsnivån, att erhålla den intuitionsförmåga som ger oss möjlighet att utforska det osynliga i livet. Vi kommer då att begåvas med kunskaper om livets mest grundläggande principer och lagar via vår intuition.

Martinus informerar oss om att människor som har en fullt utvecklad intuitionsförmåga, som han själv och Jesus hade, kan få kunskap om sådant som inte kan observeras eller uppfattas med våra fysiska sinnen. Till exempel så kunde Martinus med sin intuition ta del av vår inre värld, vår allra innersta och eviga struktur – som består av jaget och medvetandet – och komma till omedelbar insikt om hur hela detta system och dessutom varje del i denna helhet fungerar.

Eftersom intuitionsförmågan för de allra flesta av oss ännu är väldigt svag, så har vi vanligtvis ingen erfarenhet av just detta sätt att få kunskap om livet.

Martinus menar dock att intuitionen börjar göra sig gällande hos allt fler framskridna, humant utvecklade och seriösa forskare, uppfinnare, sanningssökare, konstnärer, författare och musiker.

Flera av dessa framstående individer har själva också beskrivit hur oerhört viktig intuitionen har varit för dem i deras upptäckter och skapande verksamheter.

Varje levande väsen designar och genomför alltså sin egen alldeles unika, eviga resa genom denna gåtfulla men – vilket vi alla i sinom tid, i varje spiralkretslopp, kommer att bli varse – helt och hållet logiska tillvaro. Efter ett i sanning vördnadsbjudande, mäkta innehållsrikt, absolut suveränt och svindlande strapatsrikt äventyr – fyllt av en synnerligen ihärdig och pyramidal livslåga samt ett enträget sökande efter den ultimata kunskapen, den universella, eviga, kosmiska sanningen om allt – där det äkta logiska tänkandet, den renodlade allkärleken och den ofelbara intuitionen ständigt har växt sig allt starkare, är vi så äntligen framme vid den högsta, grandiosaste och gudomliga utsiktspunkten, där vi har en perfekt överblick över helheten, där vi ser allt precis som det är.

Att nå detta tillstånd är givetvis något som vi alla ser fram emot, men för att komma dit, så behöver vi, som vi ju redan vid ett flertal tillfällen kunnat konstatera, genomföra en hel del justeringar i vår livsföring.

I det fysiska livets hårda men rättvisa och i högsta grad fenomenala och välmenande skola utsätts vi alla för just de prövningar som behövs för att vi ska förädlas till de klarsynta och osjälviska individer som på djupet inser att vi alla är eviga väsen, att vi alla är viktiga delar i en oändlig helhet, att universums grundton är allkärlek och att alla de besvärligheter som vi råkar ut för har sina rötter i våra egna tankeklimat, som så länge de är ofullkomliga, utan renodlad nästakärlek och harmoni, styr oss in på villovägar, där vi gång på gång handlar felaktigt – ologiskt och kärlekslöst.

Vi har således väldigt mycket att lära, bland annat hur vi ska bära oss åt för att genomskåda lögner och propaganda. Med tanke på det sjukligt militanta, krigshetsande och extremt vilseledande tankeklimat som nu härskar i västvärlden, inte minst i Sverige – där just lögner och en djävulsk propaganda spelar helt avgörande roller – så är det av största vikt att så många som möjligt av dem som fortfarande klarar av att tänka sunda tankar samlar sig för att, med sina omistliga, kloka och fredliga argument, ge sig på den vanskliga men ack så viktiga uppgiften att en gång för alla avväpna de vanskapta och samvetslösa krafter som ständigt försöker lura i oss att det en-

dast är genom att bygga upp en stark militärmakt som vi kan känna oss lugna och trygga. Denna typ av höggradig galenskap bygger ju på ett gruvligt ociviliserat och obegåvat tänkande, som vi bara hittar hos cyniska och sorgligt obildade individer. Tyvärr så är det ett obestridligt faktum att de flesta av dagens jordmänniskor alltjämt har väldigt svårt att förstå den eviga sanning som säger att den som tar till vapen också kommer att förgöras med vapen.

Den som kan behålla sitt lugn och aldrig låta sig provoceras till att besvara eventuella angrepp med våld eller hat, utan i varje situation väljer att vandra fram på den kloka, humana och vänliga fredens väg samt lever i visshet om den eviga sanningens seger över alla lögner och all okunskap, kommer alltid att vara en vinnare.

Det här stadiet tar givetvis oerhört lång tid att uppnå, men en sak är helt säker – vi kommer alla att lyckas med denna ädla bedrift.

Mycket måste givetvis genomlevas för att komma till denna geniala insikt och därtill klara av att praktisera den i alla lägen.

En helt avgörande faktor i detta gigantiska arbete är att utveckla ett sunt och logiskt självständigt tänkande.

Ofta slevar vi i oss en märklig och fruktansvärt ohälsosam soppa, både vad gäller föda och information, utan att ens reflektera över en enda av alla de bedrägliga och giftiga ingredienser som där ingår, vilket gör att vi efter en sådan spis, utan att ha en aning om det, har tagit ännu några steg in i ett allt mörkare, demenslikt tillstånd.

Detta är såklart tragiskt och mycket allvarligt.

Vi behöver lära oss att kritiskt granska allt som vi intar, både vad gäller föda och information. Det är helt förödande att anamma allt som presenteras för oss – mycket av detta är nämligen blott och bart rena lögner och fatal dumhet. Det är långt ifrån klokt att bara lydigt ta plats i den stora flocken, en flock som oftast befolkas av trångsynta och allvarligt urspårade individer och som dessutom ofta leds av samhällets girigaste och mest maktlystna väsen, personer med mycket bristfälliga kunskaper om livets viktigaste ingredienser.

Om vi alla tänker efter bara en liten stund, så tror jag att vi kan vara överens om åtminstone följande:

- Att använda vapen, vare sig det handlar om anfall eller försvar, ger oss inget annat än stora problem och leder oss endast in på ödeläggelsens och våldets blodiga irrvägar.

- Att arbeta för en sann, trovärdig och hållbar fred innebär att verka för total militär avrustning.
- Man kan tala om fred hur mycket som helst, men så länge man samtidigt tillverkar och exporterar mordvapen blir dessa fagra tal inget annat än skenheliga floskler.
- Krig måste förbjudas.
- All exploatering och slakt av djur måste förbjudas.
- Alla verkliga livsmedel ska vara hälsosamma och främja livet.
- Ljusa och kärleksfulla tankar, en pacifistisk ideologi, en hälsosam vegansk kost, en god sömn, ett drogfritt leverne, en balanserad fysisk aktivitet och en levnad i sanningens, osjälviskhetens och allkärlekens tecken skapar livsbetingelser för och drar till sig de allra livskraftigaste och högst utvecklade mikroväsendena och skapar därmed också den friskaste kroppen samt skänker oss den bästa möjliga tillvaron på det fysiska planet.
- Den enda väg som leder till den alltigenom äkta klarsynen – det kosmiska medvetandet – är den som till 100 procent är byggd av sanning och allkärlek.
- En sann livsåskådning inspirerar och gynnar allt levande.
- Verklig lycka skapas av ett fredligt och godhjärtat sinne.

Vi behöver onekligen lyssna till och ta till oss de ord av visdom som Martinus var så generös med. Hans kloka budskap är ju både eviga och universella. När han fick frågan om vad man bör göra om kriget bryter ut, så svarade han att det är av största vikt att man håller sig själv på rätt köl.

Den, som jag tycker, självklara tolkningen av det här uttalandet är att det fundamentala och för varje individ helt avgörande i en sådan situation är att aldrig låta sig dras med i någon form av krigshets eller militarism, som ju alltid, utan några som helst undantag, leder till djävulska urspårningar, lidanden och förödelse.

Här i Sverige och övriga västvärlden ser vi i detta nu ett solklart exempel på just en sådan urspårad och vapenskramlande flock, som anförs av en genomrutten och korrumperad vapenindustri, omoraliska, hycklande och zombieliknande politiker samt maniska, självbeundrande och allvarligt efterblivna militärer.

Det är alltså dessa oberäkneliga och ociviliserade individer som

vi, med fredliga medel och sann visdom, måste försöka avväpna och inspirera till att tänka rätt och utföra goda gärningar, samtidigt som vi bombarderar dem med kärleksfulla tankar – om vi vill skapa de bästa förutsättningarna för fred.

De värsta formerna av komplett vansinne, extrem perversion och sjukt fördärv ser vi i dag inom den globala, på alla vis sinnessjuka och totalt oacceptabla djurindustrin samt i allt som har med krig mellan människor att göra – den militära upprustningen, den eskalerande vapentillverkningen, det tilltagande hatet gentemot en så kallad fiende och så vidare. För att inte dras med i eller på något sätt gynna dessa dårskaper behöver var och en av oss alltså hålla sig på rätt köl, vilket innebär något så synnerligen värdefullt som att bevara friden i sitt sinne, att se klart på verkligheten och att i sann pacifistisk anda aldrig ta till vapen, utan i stället hålla fast vid ett lugnt och fredligt tankeklimat, vilket såklart ger oss de allra bästa möjligheterna att agera klokt. Det är enkom på detta vis som vi faktiskt kan övervinna och utplåna den groteska idiotin, där dräpandet av djur och människor, där det besinningslösa krigets och alla övriga stridigheters galenskaper har sin hemvist.

De som känner att de bara måste bråka och kriga får naturligtvis göra det, ända tills de har fått så mycket stryk att de inte orkar eller vill fortsätta med detta längre. Dessa bataljer ska emellertid aldrig genomföras med någon som helst hjälp från oss som vill ha fred – aldrig någonsin!

Alltså – den som är klok och vill leva i en harmonisk och fredlig värld tillverkar naturligtvis inga vapen och förser självklart heller inga stridande med några vapen, utan jobbar enbart i pacifismens kärleksfulla anda.

Detta är en odiskutabel – ja, sannerligen solklar – ståndpunkt för en vis och hänsynsfull människa med hög moral, som dessutom har förståelse för livets djupare mening.

Vi måste helt enkelt inse det sinnesrubbade i den gruvliga och högst pinsamma gallimatias om militär upprustning som i denna tid intensifieras alltmer bland Sveriges och övriga Natoländers huvudlösa ledare. Ett så horribelt, bedrövligt omodernt, sjukligt konservativt – ja, faktiskt rent stenåldersmässigt – resonemang leder oss endast rakt in i världens allra mest djävulska lidanden och en ohygglig ödeläggelse, vilket man kan tycka att jordmänskligheten

borde ha förstått vid det här laget!

Oavsett situation, så är det absolut nödvändigt att vi ser på oss själva och hela vår omgivning med ett fredligt förnuft, där tanken på att ta till vapen inte ens existerar.

Martinus betonar gång på gång även hur väsentligt det är att vi lär oss att använda bönen på rätt sätt, detta så oerhört kraftfulla redskap, som ger oss styrka att klara oss igenom alla tänkbara svårigheter.

Förutom att ingjuta nyss nämnda lugn och fred i våra medvetanden, kan och bör vi alltså använda oss av bönen för att få kraft och inspiration att göra det ideala och omtänksammaste i alla situationer och därmed även kunna förmedla den bästa motivationen till alla i vår omgivning att göra detsamma.

Martinus poängterar också hur viktigt det är att förstå att det enda sättet att bli av med sina fiender är att göra dem till sina vänner.

Att följa alla dessa kloka och mycket sunda vägledningar kan ju tyckas både enkelt och självklart, men att fullt ut ta till sig och förverkliga dem är bevisligen i det närmaste omöjligt för den nuvarande jordmänskligheten.

En annan betydelsefull del i ett sunt leverne, som Martinus med stor emfas ofta påpekar, är att se till att inte fastna i någon form av offerroll eller martyrskap, det är nämligen något av det allra mest förödande man kan göra. Han menar att martyrskapet utan tvekan är en av jordmänniskornas värsta fiender, eftersom det ger en falsk bild av verkligheten. Det finns nämligen inte något egentligt martyrskap – det är en stor livslögn. Ingen kan någonsin bli en martyr, i betydelsen oskyldigt offer, eftersom inget väsen någonsin kan lida orätt, alltså utan att själv vara orsak till sitt lidande, och ingen kan därmed heller på det djupaste planet göra orätt.

Ingenting sker sålunda av en slump – så när en jordmänniska har det jobbigt, med problem av olika slag, och känner sig som ett offer eller en martyr, just för att hen tror att det har begåtts någon orättfärdighet mot hen, så beror detta på ren okunskap. Denna falska martyrkänsla kan självfallet ha väldigt många olika orsaker, såsom personens felaktiga inställning till varför hen drabbas av naturens våldsamma krafter eller den oriktiga förståelsen av varför hen utsätts för en annan individs våldsamma utbrott, baktaleri eller andra elakheter.

Martinus hävdar att det är i högsta grad både fysiskt och psykiskt osunt att använda sin energi till en massa negativa tankar, jobbiga känslor och självmedlidande.

Hela martyrskapet, denna så allvarliga felbedömning, bottnar i att personen i fråga inte har en total överblick över situationen, utan endast ser en liten lokal del av helheten.

Vi måste således vidga våra perspektiv för att kunna förstå vad det är som egentligen sker i våra liv, för att kunna se de ursprungliga orsakerna till allt som händer, och på så vis få de tydliga bevisen på att ingenting sker av en slump. Allt som händer är dessutom till 100 procent rättvist. Därmed kan vi en gång för alla göra oss kvitt alla offerroller och allt martyrskap.

Nu finns det kanske några som invänder mot detta och menar att Jesu lidande och död på korset var ett tydligt martyrium.

Det kan väl inte finnas någon rättvisa i att en oskyldig människa ska behöva lida en förbrytares död, därtill genom något så fruktansvärt som en korsfästelse?

Martinus klargör tydligt för oss att Jesus kände väl till sin mission innan han inkarnerade på jorden, och han visste att han begick ett intelligensbrott genom att låta sig korsfästas. Martinus påpekar dock att om Jesus inte hade låtit sig korsfästas, så skulle det ha skett något mycket värre, för då skulle världen inte ha fått någon fundamental demonstration av hur ett utvecklat väsen tar de största lidandena, och då skulle jordmänniskorna inte ha kommit så långt i sin utveckling som de nu har. Genom Jesu liv och uppträdande – hans död utan hat och bitterhet, hans förbön för sina bödlar och hans uppståndelse i en andlig, efter hand helt materialiserad kropp – har mänskligheten kommit i besittning av en rad eviga sanningar, som i framtiden kommer att få den allra största betydelsen, när människorna till sist lär sig förstå den kosmiska eller universella meningen med det hela.

Jesus världsåterlösning bestod sålunda framför allt i att vara den modell efter vilken den jordiska människans fysiska omskapelse till gudamänniska kunde fullföljas. Han visade tydligt hur varje jordisk människa måste lära sig att ta sitt öde – med vilken hållning hen bör möta all orätt, sorg och fiendskap, alla lögner och elakheter, all uselhet och ondska, allt hat och lidande och all annan motgång – för att utvecklas till att övervinna dödens fasa, bli herre över livet

och därigenom uppstå i en gudomlig, överjordisk förklaring.

Martinus ger oss ytterligare information med orden som här följer:

Denna världsåterlösares mission var alltså inte en enbart teoretisk undervisning, utan också att med sitt eget liv, sin egen tillvaroform, ge en praktisk, fysisk demonstration av detta för den jordiska människan så nödvändiga förhållningssättet och dess verkningar. Och eftersom tillägnandet av detta förhållningssätt i det dagliga, praktiska livet är den enda grunden för den jordiska människans omskapelse från djur till människa, från en primitiv till en förklarad tillvaro, från naivitet till högsta vetande, så är det uteslutande detta sätt att vara som är den jordiska människans frälsning från mörkret, hennes befrielse från lidandet, hennes tillträde till upplevelsen av odödlighet och att vara ett med Fadern. Att tro att Jesus handlingssätt var avsett att blidka en vred gud eller att fritaga människorna från ansvaret för sina synder eller brott, att tro att förgörandet av Jesu kropp och utgjutandet av hans blod var till behag, var en njutning och därmed ett oavvisligt krav eller begär hos en gudom, det är en idé som endast kan ha sin upprinnelse i hedniska tankegångar, i naivitet, i okunnighet, helt bortsett ifrån att den ju i betänklig grad påminner om perversitet och sadism. När icke desto mindre miljoner människor i århundraden levt i tron på en sådan gud, så beror detta på suggestionens makt samt okunnighet om idéns verkliga analys.
(Påsk, kap. 3)

Att vi håller oss på rätt köl, att vi använder oss av bönen på rätt vis och att vi aldrig ser på oss själva som offer eller martyrer är onekligen av stor betydelse för att vi ska kunna utvecklas och klara oss igenom livets alla svårigheter på ett bra sätt. Om vi sedan lägger till en växtbaserad, fettsnål och näringsrik kost, en god sömn, lite allsidig fysisk träning, livsbejakande, positiva, ljusa och friska tankar samt ett fredligt och hänsynsfullt sinne, där allkärleken härskar, så har vi försett oss med de allra bästa förutsättningarna för ett hälsosamt liv i harmoni, glädje och lycka.

Ja, där har vi sannerligen en hel del att ombesörja, men vi ska veta att vi alla är på väg till en strålande vacker, genial och helt och hållet gudomlig tillvaro – med andra ord en i alla hänseenden fulländad existens – och ingen kommer att misslyckas med detta.

Vi behöver bevisligen fördjupa oss i den andliga vetenskapen för att få klart för oss vad själva livet är och hur allt som hör därtill faktiskt fungerar. Ju grundligare och mer koncentrerat vi studerar och rent praktiskt tränar oss på att leva våra liv i enlighet med livets eviga lagar, desto snabbare kan vi såklart korrigera våra tokigheter och börja leva i sann visdom – i fred och frihet – med en solid och äkta livsåskådning.

Var och en av oss måste naturligtvis börja med sin egen inre förvandling – att bygga ett sunt och optimistiskt tankeklimat, att skapa ett kärleksfullt och fredligt sinne. Det är nämligen just så som man inte bara ger sig själv de fördelaktigaste förutsättningarna, utan även på bästa sätt kan inspirera sin omgivning, eftersom denna själsro – denna välgörande fredens ljusstråle – lyser upp både en själv och allt i ens närhet.

Jag vill här också passa på att informera dig om att det nu görs en hel del mycket spännande upptäckter inom många olika områden, såsom epigenetik, neurovetenskap, psykologi, biologi, kvantfysik, hypnos och mänskligt medvetande. En stor del av de utomordentligt inspirerande, angelägna och högst fascinerande kunskaper som forskningen inom dessa discipliner på senare år lett fram till, som ibland kan vara lite komplicerade och svåra att förstå och ta till sig, förmedlas på ett mycket skickligt, klargörande och lättförståeligt sätt av **Joe Dispenza**, **Bruce H. Lipton** och **Gregg Braden**. Dessa tre herrar gör ett på flera vis banbrytande arbete, både vad gäller forskning (inom flera av de nyss nämnda vetenskapsgrenarna) och när det handlar om att presentera nya och uppseendeväckande upptäckter, samtidigt som de bygger viktiga och allt solidare broar mellan den materiella och den andliga vetenskapen. Förutom att tillgodogöra oss dessa välgörande insikter genom att läsa deras böcker, vilka jag redan rekommenderat på sidan 377 i denna bok, erbjuds vi mycket goda möjligheter att via många berikande kurser, föredrag och seminarier på internet ta del av deras värdefulla kunskaper. Vi får där lära oss åtskilligt om de senaste rönen angående det mänskliga medvetandet, om tankens kraft och om sambanden mellan det materiella och det andliga. Dessa färska och relevanta vetenskapsnyheter observeras och anammas nu, runt om i världen, av allt fler sanningssökare och blir därmed också allt tydligare och

självklarare ingredienser i den nya, alltmer djupgående och, ur flera aspekter, högst användbara vetenskap som i denna tid, snabbare än någonsin, håller på att växa fram. Detta skänker oss naturligtvis en uppsjö av nya möjligheter, inte minst sett ur ett hälsoperspektiv, från vilket vi nu börjar inse hur vi själva, på de mest sensationella vis, kan påverka och förbättra vårt eget välmående.

Jag tänker avsluta detta tankedigra kapitel med några tankar kring det ljusa, sunda kontra det mörka, sjuka tankeklimatet.

Det är uppenbart att vi nu lever i en ytterst kontrastrik tid, där mäktiga, militaristiska, giriga, egoistiska, stormrika, arroganta och genomkorrumperade små figurer – inte sällan med ett fullt utvecklat djävulsmedvetande, i vilket de allra mörkaste tankarna ges fritt spelrum – styr och ställer efter eget behag, utan att bry sig om något annat än sin egen makt och rikedom. Samtidigt ser vi, på allt fler ställen runt om i vår värld, ett allt större antal sunda, fridsamma, osjälviska och kloka individer – med ett kärleksfullt medvetande, i vilket de allra ljusaste tankarna ges full frihet – som på olika men alltid fredliga sätt tålmodigt kämpar vidare för att skapa en för alla djur och människor hälsosam, fridfull och vacker miljö att leva i, en i sanning paradisisk värld där militarismen och karnismen inte längre existerar.

SVERIGES TOTALA URSPÅRNING

När vi nu ser hur åtskilliga av världens länder rustar för krig, hur vansinnet fullkomligt exploderar i vår närhet, så är det extremt viktigt att vi håller oss på rätt köl, att vi tar vårt förnuft tillfånga och börjar tänka självständigt, att vi är så pass vakna att vi kan se vad som faktiskt pågår, att vi inser att det framför allt är gedigen kunskap och ett i sanning fredligt sinne som behövs för att eliminera alla krig och alla andra våldsamma konflikter.

Kunskapen inhämtar vi i dag från en mängd olika källor – utbudet har aldrig varit större, och det fortsätter bara att växa, dag för dag.

En av dessa källor är SVT, som ju är det svenska massmedieföretag som har till uppgift att bedriva reklamfri televisionsverksamhet i allmänhetens tjänst här i Sverige, vilket givetvis inkluderar ett stort ansvar. Vi ska kunna lita på att detta företag förser oss svenska medborgare med ett brett, varierande, underhållande och lärorikt programutbud, och att man dessutom presenterar djupgående och så sanningsenliga analyser av vår verklighet som möjligt. Att man till fullo ska lyckas med detta uppdrag är kanske att hoppas på för mycket, och vi behöver därför heller inte bli särskilt förvånade eller alltför upprörda när bristerna gång efter annan tydligt lyser igenom. Mycket av det spännande och verkligt betydelsefulla som pågår i vår värld visas tyvärr sällan upp tillräckligt, om det ens nämns. Jag vill här understryka att jag likafullt hävdar att Sveriges public service, som består av tre olika företag – Sveriges Television AB (SVT), Sveriges Radio AB (SR) och Sveriges Utbildningsradio AB (UR) – är de absolut viktigaste massmedieföretagen vi har här i landet. Det är onekligen utomordentligt värdefullt att ha en opartisk, mångsidig och helt reklamfri kraft som vi kan vända oss till i det enorma medielandskap som breder ut sig alltmer över världen. Denna snabba, välbehövliga och inspirerande tillväxt ger oss naturligtvis fantastiska möjligheter – men ställer också stora krav på oss. Otaliga är nämligen de vinsthungriga och skrupelfria företag som här sprider enkelriktad, manipulerad och horribelt vilseledande information – ren rappakalja – som därtill oftast är uppblandad med en ointressant, kväljande och lögnaktig reklam.

Det är följaktligen mycket viktigt att våra public service-bolag har samvetsgranna, sanningssökande och helt oberoende journalister.

Men hur är det med det, egentligen?

Är vår public service verkligen så bra, fri, opartisk och sanningsenlig som sig bör?

Om vi väljer att koncentrera oss på två av de mest uppmärksammade och utdragna händelserna under de senaste åren – coronapandemin och kriget mellan Ukraina och Ryssland – så kan vi utan större svårigheter konstatera att i stort sett alla de stora svenska medieföretagen, inklusive public service-bolagen, har gett oss en fruktansvärt enkelriktad information. Ensidigheten och en otvetydig mörkläggning av synnerligen viktig information har varit både sanslös, motbjudande och i högsta grad skadlig. Dessutom har rena lögner i flera sammanhang lyfts fram som sanningar. Att man därtill har visat upp en katastrofal ovilja att låta de allra kunnigaste och överlägset klokaste personerna komma till tals, för att i stället ge plats åt arroganta och okunniga hycklare, har naturligtvis lett till att Sveriges medborgare har styrts in på farliga villovägar i de aktuella ämnena. Detta skandalösa och olycksbådande förfarande har nu resulterat i ett otal missförstånd, en felaktig bild av verkligheten, en stor och definitivt obefogad oro, svårartade och alltigenom onödiga konfliktsituationer samt allsköns ologiska och fatala beslut.

Det svenska Natomedlemskapet och DCA-avtalet med USA är två solklara exempel på vad som kan ske när klokheten tvingas lämna plats för det kompletta vansinnet. Sveriges usla politiker och militärer har drivit igenom dessa förvända skapelser på det mest odemokratiska sätt som tänkas kan – och man har gjort det med ett massivt stöd från i stort sett alla svenska etablerade nyhetsmedier, som oavbrutet ägnat sig åt att skrämma upp Sveriges befolkning med den, som man bestämt hävdar, lögnaktige och farlige Putin.

Är det något land som har en lögnaktig och farlig ledare – ja, en fullständigt livsfarlig, patologisk storlögnare – så är det USA. Denna terrorstats makthavare har genom åren visat prov på chockerande och kronisk opålitlighet, hybris och brottslig verksamhet.

”Att vara USA:s fiende är farligt, men att vara dess vän kan vara dödligt”, som denna krigiska terrorstats forne utrikesminister, krigsförbrytare och mottagare av Nobels fredspris år 1973 (ofattbart) Henry Kissinger lär ha sagt.

Några farhågor angående detta ovedersägliga faktum har såklart inte presenterats eller ens antytts från våra mäktiga, vinklade och

hycklande mediebolag. Det här är naturligtvis djupt tragiskt. Hela den helveteslika militanta process som Sverige nu genomgår är ännu ett bevis på att vi lever i en alltmer odemokratisk och allvarligt sjuk tillvaro här i vårt fria och fredsivrande land. De ständigt upprepade lögner som vi dagligen utsätts för är givetvis i högsta grad motbjudande och utan tvekan skadliga för landets medborgare.

De flesta svenska journalister, politiker och militärer är vanligtvis inte villiga att lyssna på vad Vladimir Putin, Xi Jinping och deras närmaste ryska respektive kinesiska medarbetare har att säga, utan väljer, som de himmelsskriande omogna och lättledda individer de är, att i stället blint tro på och nitiskt hörsamma alla de stolliga och totalt ologiska sagor som sprids från Vita husets, Pentagons och USA:s otaliga försåtliga tankesmedjors psykopater, narcissister och fullkomligt besinningslösa mytomaner, där det med stor glöd och ackuratess ådagaläggs vad som sägs från ryskt och kinesiskt håll och vad man har att vänta från dessa båda nationer framöver.

Sverige och övriga Natoländer, som alla för närvarande fungerar som USA:s lydstater eller lättmanövrerade marionetter, är onekligen viktiga kuggar i USA:s maniska krigsmaskineri – och dessa korkade stater tar dessvärre, hängivet och okritiskt, tacksamt emot all amerikansk militär propaganda, som man sedan flitigt för vidare.

Europas länder borde självklart snarast möjligt lämna det vulgära och blodtörstiga monstret Nato. Det är ju tveklöst så att Europa har de absolut bästa förutsättningarna att utvecklas till ett fredligt, teknologiskt och socialt föredöme för resten av världen – att vara den ledande kraften i det globala fredsarbetet, i jämlikhetsfrågor, i miljöfrågor, i djurrättsfrågor, i människorättsfrågor och i all övrig viktig och verkligt uppbyggande verksamhet.

Genom att överge Nato och i stället genast påbörja en skyndsam, ytterst välbehövlig total militär avrustning, genom att satsa på en omfattande och kreativ upprustning av vårt övriga samhälle samt att få till stånd och utveckla ett i sanning fredligt, rättvist och ärligt samarbete med världens alla länder, så visar vi att vi faktiskt menar allvar med allt tal om fred, frihet, ärlighet och jämlikhet, vilket självklart skulle ge jordmänskligheten en oerhört välkommen skjuts i rätt riktning.

Att anamma det dödsbringande budskap som basuneras ut av den infernaliska vapenindustrin och de primitiva krigshökarna från

Washington leder naturligtvis enbart till katastrof. Dessa krafter är så brutala och bakåtsträvande att det är ytterst pinsamt att de ens existerar.

Det är en katastrof av det absolut värsta slaget att Europas ledare låter sig styras av dessa underutvecklade och allvarligt urspårade individer.

Vad gäller DCA-avtalet och alla andra liknande militära tokigheter, så måste vi förstå att det endast finns en lämplig plats för dessa – soptunnan!

Hur svårt kan det vara att inse denna självklarhet?

Ja, om vi lyssnar till deltagarna i den partiledardebatt som sändes i SVT i början av maj 2024, så måste vi tyvärr konstatera att det för de flesta av dessa individer tycks vara mycket svårt, på gränsen till omöjligt, att inse en sådan grundprincip. Det vi här får bevittna är ännu ett praktexempel på hur total tankekollapsen i den svenska riksdagen för närvarande är och vilken skrämmande kunskapsbrist om livet och dess eviga lagar som där råder. Kompetensen är upprörande låg i de verkligt viktiga frågorna hos i stort sett alla svenska riksdagspartier, och i vissa fall får vi övertydliga bevis på att den genuina vetskapen om hur allt hänger ihop och fungerar är lika med noll, framför allt när man kommer in på ämnen som kriget i Ukraina, Israels förintelsekrig i Gaza, vad det svenska Natomedlemskapet egentligen betyder, vad DCA-avtalet innebär, varför Sverige genomför den nu pågående, alltigenom ansvarslösa militära upprustningen och allt annat som har med det militära att göra. Vi hör givetvis inte ett ljud från dessa små patetiska USA-marionetter om USA:s ständiga terror gentemot alla länder som inte dansar efter dess pipa, inte ett ljud om Israels 75 år långa förtryck, terror och apartheid gentemot palestinierna, vilket naturligtvis är den grundläggande orsaken till Hamas attack den 7 oktober 2023.

Ulf Kristersson, Ebba Busch, Johan Pehrson, Jimmie Åkesson, Muharrem Demirok, Magdalena Andersson, Daniel Helldén och Nooshi Dadgostar visade här upp ett kväljande högmod, en pinsam dumhet, en sanslös respektlöshet, en grotesk ansvarslöshet samt en total underkastelse för USA:s och det rena djävulsmedvetandets makt. De enda som blandade upp sitt skitsnack med några vettiga ord var Miljöpartiets Daniel Helldén och Vänsterpartiets Nooshi Dadgostar.

De cyniska hycklare som i nuläget utgör Sveriges regering använder dagligen sina maktpositioner till att fördärva Sveriges rykte som en fredssträvande, opartisk och rättvis nation. De ställningstaganden som man gjort i framför allt de nyss nämnda frågorna är ett tydligt hån mot själva livet, ett extremt obegåvat resonemang, som endast leder till mer död och lidande. Hela den här självgoda församlingen borde skämmas ögonen ur sig efter denna prestation, som var ett lågvattenmärke av sällan skådat slag. Slutresultatet av denna sorgliga debatt blev följaktligen ännu en förkrossande seger för alla de lömska vapenlobbyisterna och deras avskyvärda krigspropaganda.

Ulf Kristersson säger vid ett tillfälle att han är allvarligt bekymrad över att världens konflikter ska ta sig in på svensk mark och även här leda till förfärliga scener, men hävdar samtidigt att Sverige nu gör precis det som man kan och ska göra. Han betonar att han är rädd för att man nu från olika håll drar in konflikter i Sverige, på ett sätt som kan få oöverskådliga konsekvenser. Han menar samtidigt att han själv, hans regering och Sveriges riksdag agerar helt perfekt i världens stora konflikter och att allt som man beslutar om och gör inom den militära sektorn är precis det som ska ge oss svenskar den bästa tryggheten och det bästa skyddet.

Detta resonemang är så motsägelsefullt att man genast förstår att det omöjligt kan förekomma några särskilt avancerade och humana tankemönster innanför det där pannbenet.

Man måste inse att det är just alla de förödande galenskaper som nu genomförs här i Sverige – den förnuftsvidriga, starkt tilltagande svenska vapenproduktionen, alla svenska vapen som skickas till Ukraina, Sveriges absurda vapenaffärer med Israel och stödet till denna totalt besinningslösa apartheid- och terrorstats utrotningskrig i Gaza, den svenska helt sanslösa militära upprustningen, det svenska Natomedlemskapet, det svenska DCA-avtalet med USA, vår planets största och definitivt värsta terrorstat, plus allt annat helvete som den svenska regeringen och hela Sveriges riksdag har ställt till med – som gör att Sverige drar till sig och drabbas av en ökande brottslighet, där fruktansvärda och allt fler grova våldsdåd ingår.

Det är alltså exakt det som herr Kristersson själv, hans regering och Sveriges riksdag har beslutat om och som nu verkställs – den

alltid så destruktiva vapenproduktionen, de bisarra vapenleveranserna och all den övriga upptrappningen av militär verksamhet – som är de primära orsakerna till just det våld, till just den brutala brottslighet, med oöverskådliga konsekvenser, som statsministern talar om och är så rädd för!

Det här handlar om de mest uppenbara och självklara samband som tänkas kan. Om du bidrar till ett ökat våld, med död och lidanden, så är det också det som du själv får uppleva. Om man inte kan begripa detta, utan i stället lägger all skuld på andra – vilket vår nuvarande statsminister och hans närmaste medarbetare har för vana att göra – så har man gått rejält vilse.

Alla de riksdagsledamöter som stöttar det vansinniga förfarande som vi nu tvingas bevittna borde naturligtvis omedelbart entledigas från allt riksdagsarbete. Att ett så hänsynslöst, respektlöst, ansvarslöst och okunnigt agerande fortfarande tillåts, och att det därtill av många svenskar helt ogenerat applåderas, är bedrövligt och ett signifikativt symtom på en skrämmande omogenhet, ett urspårat, ologiskt tänkande och en rent katastrofal oförmåga att se de allra tydligaste samband som finns!

Sveriges politiska ledning står nu helt uppenbart för mycket allvarliga felbedömningar i varenda viktig fråga – det handlar utan omsvep om ideliga dödliga missgrepp.

Denna sorgliga församling är således en total katastrof inom många olika områden, och man klarar inte ens av att skapa de allra mest grundläggande och självklaraste förutsättningarna för ett sunt fredsarbete. I den nyss nämnda SVT-debatten fick vi flera alldeles strålande exempel på ren idioti, kvalificerat skitsnack, propaganda för den avskyvärda svenska vapenindustrin, ödesdigra och helt felaktiga antaganden plus en hel del utstuderade lögner. Så här beter sig bara tvättäkta USA-ledda zombier, enfaldiga vapendyrkare och militanta dårar!

I detta program visades också hur Sveriges försvarsbudget är tänkt att förändras från år 2020 till år 2030. För år 2020 var den 60 miljarder kronor, för år 2025 är det tänkt att den ska uppgå till 135 miljarder kronor – och år 2030 kommer hela detta vansinneskalas att kosta Sveriges befolkning 185 miljarder kronor!

Den mest obegåvade, i flera av de militära frågorna, visade sig, kanske lite överraskande för många, vara Centerpartiets Muharrem

Demirok. Han hävdade, med stort eftertryck, att dessa budgetar likväl inte är tillräckligt stora. Han menade att Sverige behöver öka sina satsningar på det svenska militära försvaret ännu mer och att man dessutom kraftigt bör utöka det militära stödet till Ukraina. Han ansträngde sig verkligen till det allra yttersta för att visa att han för närvarande, åtminstone i just dessa frågor, är det rena vansinnets okrönte konung, och jag kan inte påstå annat än att han sannerligen gjorde sig förtjänt av detta föga avundsvärda epitet, vilket är en oerhörd prestation i en så mördande konkurrens.

Inte ett enda förståndigt ord, inte en enda klok, fredssträvande tanke eller ens en glimt av vilja att få stopp på kriget i Ukraina, inte den minsta lilla antydan till en enda vettig idé eller ett enda förnuftigt yttrande angående den ödesdigra militarisering av Sverige som nu pågår gick att skymta i denna cyniska, krigshetsande och värdelösa debatt. Varje svensk medborgare som är utrustad med minsta lilla gnutta visdom, minsta lilla humanitet och moral, kan ju omöjligt rösta på något av dessa partier, som alla tycks ha drabbats av en fullskalig hjärnblödning.

Under en tämligen kort tidsrymd har Sveriges politiska makthavare på ett i högsta grad odemokratiskt sätt, med stor beslutsamhet, bestämt att vi ska ha en utökad vapentillverkning, en utökad vapenexport, en ökning av antalet värnpliktiga, en påtaglig ökning av de militära anslagen, ett medlemskap i Nato och ett DCA-avtal med USA.

Alla dessa sinnessjuka beslut är detsamma som ett ytterst välriktat och infernaliskt dråpslag mot Sverige som en fredlig nation.

Processerna med Natomedlemskapet och DCA-avtalet har på ett mycket beräknande sätt forcerats fram av USA, som i hela detta händelseförlopp givetvis har dragit stor nytta av oron kopplad till det krig i Ukraina som man efter idogt arbete lyckats provocera fram.

De stora svenska medierna har som väntat varit mycket dåliga på att uppmärksamma dessa processer på ett objektivt, förståndigt och sanningsenligt sätt.

När man lyssnar till vad Pål Jonson, Sveriges försvarsminister, har att förtälja i SVT:s Agenda den 16/6 2024, så är det uppenbart att den här mannen inte är något annat än Washingtons lille patetiske, bortkollrade och hjärntvättade springpojke. Han är så fullmatad med lögner och amerikansk propaganda att han inte har någon

som helst aning om vad det är han egentligen håller på med. Han sätter Sverige i en djävulsk knipa med detta DCA-avtal, som tveklöst blir ett helt perfekt komplement till vårt Natomedlemskap – dock inte för Sverige såklart, utan för USA:s djävulska krigsplaner.

Den 18/6 2024 röstade Sveriges riksdag igenom DCA-avtalet, med stor majoritet – bara Miljöpartiet, Vänsterpartiet och riksdagens två enda ledamöter utan partibeteckning röstade emot.

Sveriges svårt förståndshandikappade makthavare har därmed lämnat över ännu några delar av vårt land till den farligaste, krigshungrigaste, girigaste och opålitligaste staten i världen – USA.

Här följer lite fakta kring DCA-avtalet:

- Avtalet ger USA tillgång till 17 svenska militärbaser. På baserna kan USA lagra vilka vapen som helst, utan några begränsningar, eftersom inga förbud eller restriktioner är inskrivna i avtalet, inte ens mot kärnvapen. ”Det är svensk praxis som är anledningen till att det nya försvarsavtalet mellan USA och Sverige inte innehåller någon klausul om att utesluta kärnvapen på svensk mark”, säger försvarsminister Pål Jonson till SVT Nyheter. Enligt honom hanterades Sveriges Natoansökan på samma sätt. Där hade man inte heller några formella undantag i anslutningsdokumentet. Sveriges förre försvarsminister, Socialdemokraternas Peter Hultqvist, ger oss information som endast är en banal upprepning av den nuvarande svenska regeringens mystiska och otroligt korkade mantra: ”Utplacering av kärnvapen i Sverige är inte en aktuell fråga.” Pål Jonson och Peter Hultqvist, dessa båda patologiska lögnare och bedrövligt insmickrande Pentagonlakejer, borde naturligtvis ha tillfogat att det numera även är svensk praxis att aldrig säga eller göra något som inte ligger helt i linje med USA:s militära mål.
- Sverige har inte någon rätt att kontrollera vilka vapen USA lagrar eller vad de i övrigt faktiskt sysslar med på dessa 17 militärbaser.
- Amerikanskt flyg ska fritt få disponera svenskt luftrum och får inte inspekteras av svenska myndigheter.
- Amerikansk sjöfart ska fritt få disponera svenskt territorialvatten och får inte inspekteras av svenska myndigheter.
- På begäran ska USA få möjlighet att utnyttja privat mark och andra privata tillgångar, inklusive vägar, hamnar och flygplatser.

- USA får rätten att fritt bygga ut områden och anläggningar, för att där kunna lagra vapen och försvarsmateriel.
- Amerikanska lagar ska gälla för alla USA:s militärer, dessas anhöriga och all övrig amerikansk personal på de 17 svenska militärbaserna.
- Enligt avtalet får USA vidta militära åtgärder om man skulle få för sig att någon situation är exceptionell, vilket givetvis betyder att dessa militära åtgärder kan sättas in i stort sett när som helst – vi känner ju väl till hur oberäkneliga, obildade och primitiva USA:s militärer är och hur galet dessa oftast tolkar olika situationer.
- I och med detta avtal så har USA nu tillgång till militärbaser i hela Norden, och Sverige blir ett perfekt uppmarschområde för USA:s krig mot Ryssland. Osäkerheten i vårt närområde ökar på detta vis markant – och vi riskerar utan tvekan att bli ett kärnvapenmål.
- Privilegierna för USA:s soldater och deras anhöriga samt för de anställda vid de privata säkerhetsföretagen och underhållsenheterna är omfattande och specificerade in i minsta detalj.
- Alla bilar som ägs av tjänstgörande amerikaner skall förses med svenska nummerskyltar, som dock inte ska kunna spåras.
- All amerikansk personal är befriad från svensk skatt, även från mervärdesskatt och punktskatt på sina inköp. De åtnjuter därtill full tullfrihet på alla varor de vill föra ut ur eller in i landet, vilket också gäller valuta, utan några begränsningar. Man behöver inte betala skatt, avgift eller annan kostnad för innehav eller bruk av radio- eller tv-mottagare eller internetanordningar – någon public service-avgift är alltså inte heller aktuell. Självklart så har dessa, av den svenska regeringen och riksdagen, godkända ockupanter rätt till skattefri sprit och tobak, vilket är synnerligen viktigt, så att de kan sköta sina åtaganden på ett klanderfritt sätt.
- Amerikanska styrkor får fritt inrätta marketenterier, intendenturer, andra försäljningsställen, mässar, centrum för sociala aktiviteter och utbildning samt rekreationsområden på gemensamt fastställda platser på svenskt territorium för medlemmar av de amerikanska styrkorna, dessas anhöriga och all annan bemyndigad personal som parterna kommit överens om. Amerikanska styrkor får driva och förvalta sådana militära serviceverksamheter själva

eller genom avtal. Sverige ska inte kräva licens eller tillstånd för, ej heller ägna sig åt kontroll eller annan tillsyn av den här typen av verksamheter. De amerikanska militärerna, deras familjemedlemmar samt de amerikaner som betjänar detta snyltande sällskap står bevisligen över den svenska lagen. Inte ens Säpo får inspektera deras fordon eller bostäder. Det är dessutom väldigt oklart vad det svenska rättsväsendet kan göra, vilka befogenheter man har, om man ens har några, när alla dessa stridslystna och vapenfixerade amerikanska våldsverkare börjar begå brott här i vårt land. Det här avtalet ger oss, på punkt efter punkt, solklara bevis på Sveriges löjeväckande inställsamma och i det närmaste självutplånande attityd gentemot USA.

- Unga män kommer att utgöra merparten av alla de utstationerade soldaterna. De kommer att vara beväpnade och tränade att ta till våld. De är alla uppvuxna i en våldsfixerad kultur, där skjutvapen tillhör vardagen. En del av dem är garanterat svårt traumatiserade efter krigande i Afghanistan, Afrika och Mellanöstern. Det finns talrika rapporter om prostitution, trafficking, våldtäkter, misshandel och mord kring USA:s övriga militärbaser. Att köra bil alkoholpåverkad är ett av dessa ociviliserade och omdömeslösa militärers största fritidsnöjen, och bruket av kokain, heroin och metamfetamin (meth) växer stadigt, särskilt bland elitsoldaterna.
- Alla kommande aktiviteter på de 17 svenska militärbaser som amerikanska soldater nu har fått tillgång till – som också kommer att föra med sig ett ökat antal vapentransporter och en frekvent användning av amerikanska militära fordon på svensk mark, en allt tätare flygtrafik i svenskt luftrum samt ett tilltagande antal krigsfartyg på våra territorialvatten – innebär självfallet att ett flertal olika utsläpp, flera av dem oroväckande giftiga, drastiskt kommer att öka, vilket förstås försämrar och förstör vår miljö på många olika sätt.
- Dricksvattentäkter kommer givetvis att påverkas väldigt negativt.
- Fisklivet i dessa områden kommer att drabbas hårt.
- De vilda djuren som lever omkring dessa platser kommer att utsättas för stor stress och djävulska övergrepp.
- Ströv- och fritidsområden hotas och ödeläggs.

- Sist men inte minst, så är det ju av yttersta vikt att komma ihåg att det här handlar om en avtalspartner som har namnet USA – den rabiataste, respektlösaste, våldsammaste, lögnaktigaste, girigaste, mest självviska och överlägset djävligaste krigs- och terrorstat som världen någonsin skådat. Med Sveriges nya medlemskap i Nato, som ju styrs helt och hållet av USA, och ett alldeles färskt DCA-avtal eller lydavtal eller, om man så vill, underkastelseavtal med USA – där Sveriges enda uppgifter är dels att upplåta mark, vatten och luft till ett gäng mer eller mindre psykotiska amerikaner, som där ges rätt att ägna sig åt sin ruttna militära verksamhet och annan osund sysselsättning, dels att foga sig i allt som dessa våldsfixerade vapendyrkare tar sig för – så har Sverige naturligtvis försäkrat sig om de definitivt bästa förutsättningarna för att bli en stridande part i all världens oroligheter, konflikter och krig. Man har med detta agerande definitivt klargjort att man nu har tappat allt – precis allt – vad gäller vett, fredsarbete, respekt, samvete, solidaritet, kunskap och logiskt tänkande.

Man skulle ju kunna tro att ingen svensk har tillåtits läsa detta avtal förrän efter undertecknandet. Det handlar alltså om ett avtal som förvandlar var och en av de 17 aktuella svenska militärbaserna till något som kan liknas vid 17 små nya amerikanska delstater.

Det råder ingen som helst tvekan om att det här är en av Sveriges största politiska skandaler någonsin!

Allt som framkommer i det här avtalet medför en otrygg, hotfull och ohälsosam tillvaro för Sveriges invånare, och ju mer man studerar dess innehåll, desto svårare blir det att fatta att det faktiskt är på riktigt, att Sveriges regering har varit så lättlurad att den har gått med på allt detta.

Vi vet så väl att all militär verksamhet är detsamma som komplett galenskap och att dessa makabra sysslor skadar och förgiftar hela vår natur – mark, vatten och luft – samt på alla tänkbara vis ställer till med ett rent helvete för jordklotets människor och djur, men detta välgrundade faktum skiter naturligtvis vår militanta regering fullständigt i. Så här fungerar en cynisk kapitaldiktatur, där ett vrålhungrigt och helt skrupelfritt djävulsmedvetande tillåts härja fritt.

Den svenska regeringen har inte ett enda bra svar till någon av alla de granskare som riktar väldigt stark och i högsta grad befogad

kritik mot detta DCA-avtal. Det man i stället ägnar sig åt – som man numera nästan alltid gör, eftersom man hela tiden handlar på ett sätt som är så fullkomligt vansinnigt att det omöjligt kan försvaras – är att på olika vis hota dem som vågar säga emot eller råkar kritisera något av alla deras skandalösa ageranden. Man försöker få sina kritiker att framstå som brottslingar genom att påstå att de sprider desinformation och lögner, att de är farliga terrorister som hotar demokratin och att de endast är ute efter att skada Sverige och Sveriges intressen. Om man argumenterar för fred och nedrustning när regering och riksdag är för krig och upprustning så beskrivs man som en antistatlig extremist som sprider misstro mot myndigheterna. Dessa fula tricks är allt man har att komma med – och det är så in i märgen uselt! Det finns inte ett ord sanning i det som dessa vidriga mytomaner påstår. De som verkligen skadar Sverige och Sveriges intressen, de som inte bara hotar utan också har tillintetgjort den lilla demokrati som Sverige en gång hade, de som oavbrutet och med stor frenesi sprider desinformation, propaganda och djävulska lögner, de som verkligen samarbetar med världens värsta terrorister – USA:s och Israels makthavare – är just Ulf Kristersson och hans storljugande kompisar i den svenska regeringen. Dessa små kaxiga och äckligt lismande USA-marionetter blir både farligare och löjligare för var dag som går.

På grund av Natomedlemskapet och DCA-avtalet har Sverige nu, från att ha varit alliansfritt och därmed också helt fritt från några som helst militära hot från omvärlden, blivit ett primärt mål i ett eventuellt tredje världskrig.

Detta faktum borde få Sveriges befolkning att vakna upp och förstå att det är något allvarligt fel med den svenska regeringen och att det som nu sker i Sveriges riksdag är fruktansvärt ödesdigert och på alla sätt skadligt för Sverige.

Jag menar att det är både sorgligt och genant att Sverige ännu inte har skrotat all militär verksamhet – att man över huvud taget ägnar sig åt dessa sysslor visar på en genomusel moral och ett i högsta grad underutvecklat tankeklimat. Att detta militära åbäke än i dag tillåts vara en del av vårt samhälle – och nu dessutom utökas med ett gäng beväpnade, barbariska, knarkande, alkoholskadade, svårt krigstraumatiserade, fullkomligt livsfarliga och ytterst primitiva amerikaner – kan omöjligt betraktas som något annat än ett synner-

ligen allvarligt symtom på en skrämmande smittsam mentalsjukdom, som nu bevisligen har drabbat hela den svenska riksdagen, denna militanta, vapendyrkande och förljugna lilla sekt. Det kulminerande vansinnet är således ett faktum.

Den alltigenom destruktiva och ödesdigra militarisering av Norden som vi nu tvingas bevittna undergräver drastiskt hela detta områdes säkerhet. Lagar ändras och skattemedel stjäls endast för att tillfredsställa den stora krigsguden. Norden, som lätt skulle kunna vara en perfekt förebild för ett äkta fredsarbete och en total militär avrustning, omvandlas nu i stället till en amerikansk militär frontlinje.

Sveriges riksdag och regering tilldelas ständigt direktiv från Washington om hur man ska agera i olika frågor, bland annat hur man ska förhålla sig till FN:s kärnvapenkonvention (TPNW, Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons), som är ett omfattande avtal som förbjuder alla former av kärnvapenaktiviteter. Det innebär ett förbud mot att utveckla, testa, producera, skaffa, inneha, lagra, använda och hota att använda kärnvapen samt att stödja andra länders kärnvapenprogram. Förbudet är förankrat i och stärker internationell humanitär rätt. Som vi tidigare varit inne på, så kan det ju tyckas märkligt att Sverige ännu inte har anslutit sig till detta förbud, trots att man år 2017 faktiskt röstade ja till att anta just denna kärnvapenkonvention i FN. Men egentligen är det inte alls konstigt, inte när vi påminns om att vi ju faktiskt slaviskt lyder under de mäktiga galningarna i Vita huset. Sveriges riksdag rättar sig såklart till punkt och pricka efter order från sin verkliga regering, som ju numera är belägen i Washington, och eftersom Sverige nu dessutom har blivit en stolt medlem i Nato, så befinner man sig i en situation där det känns mycket avlägset med en svensk signering av något som helst förbud mot några som helst kärnvapenaktiviteter.

Det är följaktligen framför allt på det militära området som den här svenska låtsasregeringen och riksdagen taktfast slår nya och mäkta olycksbringande rekord, även om denna sjukliga och så befängda rekordslakt obestridligen omfattar också en hel del andra områden.

I samma veva som Sveriges militära upprustning slår nya rekord, så får vi veta att vår regering beslutat att det mångåriga och mycket viktiga stödet till landets fredsorganisationer slopas. Det är så här man gör för att motarbeta och tysta de kritiska röster som förespråkar nedrustning, konfliktförebyggande arbete och en fredlig konflikt-

hantering i stället för militär upprustning, en ökad vapentillverkning, ökade vapenleveranser och stöttande av krig. Det här kan inte ses som något annat än en högeligen föraktfull och totalitär metod från regeringen för att visa sin makt och därmed kuva alla kritiska röster och hela det folkliga engagemanget för fred. Det är sorgligt och mycket oroande. Den svenska regeringen avskaffar följaktligen stödet till alla svenska fredsorganisationer år 2024, som skulle uppgått till cirka 20 miljoner kronor, samtidigt som man ökar bidraget till det svenska militära vidundret med hela 27 miljarder kronor.

På regeringens webbplats kan vi läsa att för att ytterligare förstärka Sveriges stöd till Ukraina och säkerställa en långsiktighet, så är regeringen och Sverigedemokraterna överens om att utarbeta en treårig ram för det militära stödet till Ukraina på sammanlagt 75 miljarder kronor för åren 2024–2026, alltså 25 miljarder kronor per år. Här får vi sannerligen kristallklara bevis på att Sveriges ledning fortsätter sin kavata och alltmer sinnesrubbade marsch in i det stora djävulsmedvetandets allra glödhetaste, sjukaste, mörkaste och mest bloddrypande salonger.

Sverige visar nu med stor emfas att man inte längre är en neutral och fredsälskande stat, utan i stället har förvandlats till en riktigt obehaglig nation, som helt och hållet rättar sig efter de psykotiska mytomaner och krigshetsande makthavare i Washington som dagligen planerar djävulskap runt om i världen. Vi tvingas numera ständigt bevittna hur Sveriges makthavare, med en överväldigande och högst motbjudande frenesi, försöker imponera på dessa amerikanska galningar och övertyga dem om att Sverige minsann är att räkna med när det gäller att i sanning gynna krig, vapentillverkning och alla befintliga militära krafter.

Ett annat vanskapt och genomruttet agerande från svensk sida har med Atlantic Council att göra, en tankesmedja som skapar propaganda för Nato och har som mål att verka för en värld som leds av USA. En av dessa stridslystna, självbelåtna och ociviliserade lögnhalsars absolut viktigaste arbetsuppgifter är att smutskasta och demonisera fredsrörelser, miljörörelser och privatpersoner som inte följer USA:s politiska agenda. Carl Bildt, vem annars, sitter såklart i Atlantic Councils internationella råd, som bland annat samarbetar med den svenska tankesmedjan Frivärld, bildad år 2011, som alltsedan starten verkat för ett svenskt medlemskap i Nato. Under sin

tid som Sveriges utrikesminister såg Carl Bildt till så att Atlantic Council fick cirka 2,5 miljoner kronor från Sveriges skattebetalare, årligen. I detta makthungriga sällskap hittar vi också en av cheferna för vapensmedjan Saab. Det här handlar sålunda om att svenskt näringsliv, med hjälp av Carl Bildt och Frivärld, gör precis det som man satt i system att beskylla sina meningsmotståndare för att göra, nämligen samarbeta med främmande makt för att påverka den inhemska opinionen. Flera av Sveriges korrupta högerpolitiker, militärer och skrupelfria affärsmän har under flera decennier ägnat sig åt bedräglig samverkan med USA:s kriminella regim och militär, samtidigt som man anklagat sina politiska motståndare för samröre med fienden, alltså med Sovjetunionen och numera Ryssland, vilket aldrig handlat om något annat än rent förtal och mytomani.

Tankesmedjan Frivärld har försett exempelvis Svenska Dagbladet med ledarskribenter som haft indirekta kopplingar till den brittiska underrättelsetjänsten, vilket läsarna förstås aldrig fått veta. Frivärld har även deltagit i det hemliga projektet *Integrity Initiative*, som är finansierat av den brittiska staten och i första hand ägnar sig åt att sprida desinformation om Ryssland och Kina. År 2016 publicerade Frivärld en rapport, Trolltider, som fick en oerhört stor betydelse för det fortsatta svenska debattklimatet. Hetsen mot alla dem som inte inordnade sig i den västliga synen på världen tog enorm fart i och med denna skrifts utgivning. Den handlade om Rysslands påstådda informationskrig mot västvärlden – alltså den vanliga högervridna desinformationen och skrämselpropagandan. Man hävdade här även att det stora problemet var att det fanns många svenskar som hade samma åsikter som ryssarna, och det var de här människorna som man skulle rikta in sig på. I denna skrift presenterades faktiskt något av en mall för hur smutskastning av meningsmotståndare ska gå till. Det blev satt i system att anklaga fredsvänner och vänsterskribenter för att vara ryssvänliga Putin-megafoner. Metoden var bland annat demonisering via *guilt by association*, som till exempel när man vid ett tillfälle påstod att en fredskonferens var kopplad till Kreml, endast beroende på att ett rykte spreds om att det på denna konferens hade funnits en person som var kopplad till rysk säkerhetstjänst, vilket aldrig bevisades. Detta är en väldigt omtyckt metod hos de lögnaktiga och egotrippade högersympatisörerna, dit vi i dag tyvärr även måste räkna Socialdemokraterna.

Saabs vd Micael Johansson, Marcus Wallenberg och Carl Bildt är de 3 svenskar som sitter i det internationella rådet för Atlantic Council, som sammanlagt har 39 deltagare.

Naturligtvis gynnar kriget i Ukraina den svenska vapenindustrin, som nu har ypperliga möjligheter att göra reklam för, tjäna stora pengar på och demonstrera alla sina formidabla och sagolikt effektiva helvetesmaskiner, precis som man år 2011 fick chansen att göra vid ödeläggelsen av Libyen – som då var en av Afrikas mest välfungerande stater – där svenska JAS var med och på olika sätt bidrog till att stora delar av detta lands infrastruktur, människor och djur demolerades och massakrerades. Världens militärindustriella komplex, i vilket Sverige har blivit en allt viktigare kugge, trivs utan tvekan alldeles förträffligt i sällskap med Carl Bildt, Ulf Kristersson, Magdalena Andersson, Peter Hultqvist, Ann Linde, Tobias Billström, Pål Jonson med flera, som alla, av allt att döma, absolut inte vill se någon fred vare sig i Ukraina eller Mellanöstern.

Atlantic Council är en av USA:s mäktigaste tankesmedjor och är nära lierad med ett flertal neokonservativa och oerhört inflytelserika personer och instanser i USA. Man har mycket goda relationer till Vita huset, och som jag nyss nämnde så har man som målsättning att vara en fundamental stöttepelare till Nato samt att, framför allt, verka för en värld som domineras av USA. Denna tankesmedja har varit involverad i så gott som alla USA:s krigsäventyr under de senaste 50 åren, och man har arbetat hårt och målmedvetet för att täcka CIA-sponsrade underminerande operationer, mord och olika slags politiska manipulationer i världens alla hörn. Atlantic Council sponsras av vapentillverkare, oljebolag, banker och ett flertal andra stora aktörer inom affärsvärlden. Man erhåller därtill ekonomiskt stöd från privatpersoner och från cirka 25 USA-vänliga regeringar runt om i världen. I Sverige hittar vi 24 bidragsgivare till Atlantic Council, och av dessa placerar sig följande trio i den näst högsta kategorin (250 000–999 999 dollar):

- *Marianne and Marcus Wallenberg Foundation*
- *Saab North America, Inc.*
- *Swedish Ministry for Foreign Affairs*

Sann demokrati är, vilket jag tidigare påpekat, något som ännu inte existerar i vår värld. I Sverige gör regering och riksdag precis som

man vill numera, utan någon klar förankring bland folket. Att tala sanning har ju aldrig varit en stark gren bland våra politiker, och på senare tid har det blivit så illa att man måste lyssna väldigt noggrant och väldigt länge för att till äventyrs, händelsevis, möjligtvis, kanske, eventuellt kunna uppfatta ett enda trovärdigt och något så när logiskt resonemang. Desinformation, propaganda och rena lögner sprids från riksdagens talarstol och i våra medier på ett avskyvärt, respektlöst och ansvarslöst sätt. Detta är horribelt och en oförsvarlig förolämpning gentemot vårt vackra land och alla dess invånare!

USA och dess vapenbroder Storbritannien har lyckats lura med sig hela EU i ett gruvligt, infamt och synnerligen illistigt spel. Först ser man till så att kriget mellan Ryssland och Ukraina triggas i gång. När denna del är avklarad, så omintetgör man alla försök till fredsförhandlingar mellan dessa båda länder. Man fortsätter sedan med sin över ett decennium långa helt absurda, krigshetsande och sjukligt omfattande militära sponsring av Ukrainas ultranationalistiska, nazistiska och fascistiska krafter, för att dessa ska kunna vinna det här kriget, som alltså egentligen är USA:s noggrant planerade ombudskrig mot Ryssland. Detta krig har ju under lång tid på åtskilliga lömska och skamliga sätt pressats och provocerats fram av USA, framför allt via Nato och CIA, och det vore såklart en fruktansvärd missräkning och ett ytterst svårsmält nederlag för USA:s krigshökar om Ryssland och Ukraina skulle komma överens och sluta fred. Nej, det får ju bara inte ske.

Ryssland måste, till varje pris, besegras på slagfältet!

Detta blir hela västvärldens ständigt upprepade mantra.

USA spränger sedan sönder Nord Stream 1 och 2, med ett troget stöd från de allra mest korkade och lättmanipulerade européerna, men man lägger naturligtvis all skuld på Ryssland. Detta för hela Europa så kostsamma, ödesdigra och idiotiska attentat får till följd att flera europeiska länder ser sig tvungna att köpa dyr gas från USA i stället. De europeiska bolagen tvingas betala 3–4 gånger mer än vad de amerikanska bolagen betalar för denna gas, som då fraktas sjövägen från USA till Europa i tankfartyg, i flytande form, efter nedkylning till minus 162 grader, då 600 kubikmeter naturgas i gasform omvandlas till 1 kubikmeter i flytande form. Detta leder, föga förvånande, till att många amerikanska bolag ganska enkelt kan

konkurrera ut de europeiska, vilket i sin tur resulterar i att flera bolag i Europa går under eller väljer att flytta till USA.

Vad inte så många tycks ha räknat med är att alla de sanktioner som västvärlden infört gentemot Ryssland inte alls får de avsedda effekterna. I stället är det så att det alltmer förvirrade och militanta Europa börjar vackla. Flera europeiska länders ekonomier håller på att slås i spillror, alltmedan dessa staters ledare väljer att prioritera krig och en fullkomligt vansinnig militär upprustning.

Krig, allmän förödelse och en förstörd ekonomi är således att föredra framför fred, allmän välfärd och en blomstrande ekonomi.

Trots västvärldens idoga försök att globalisera konflikten mellan Ryssland och Ukraina, så har bara 34 nationer – som representerar drygt en åttondel av världens befolkning – infört sanktioner mot Ryssland och skickat militärt bistånd till Ukraina. Det handlar såklart om Storbritannien, USA, Kanada, Australien, Nya Zeeland, Japan, Sydkorea och EU:s medlemsländer, med andra ord USA och de otäckt lismande nationer som är under USA:s inflytandesfär.

USA:s ledare styr reservationslöst det som nu sker i Europa – man gör precis som man vill. Merparten av Europas ledare säger ja och amen till allt som kommer från Washington, oavsett hur det påverkar de länder som de själva representerar och ska arbeta för.

Lars Drake, miljöekonom, docent i nationalekonomi, före detta adjungerad professor vid SLU (Sveriges lantbruksuniversitet), under lång tid aktiv inom miljö- och fredsfrågor, tidigare ordförande i riksföreningen Nej till Nato samt engagerad i nätverket Folk och Fred, är en välunderrättad och kunnig person inom flera områden, som på ett klart och tydligt sätt förmedlar den sanning som de svenska politikerna och massmedierna borde förse oss svenska medborgare med, vilket de givetvis inte gör, eftersom de till 100 procent går det osunda militärindustriella komplexets ärenden. Det finns ett flertal bra och klargörande intervjuer med herr Drake på internet, där vi också kan ta del av flera spännande föredrag som han har hållit, bland annat inom nätverket Folk och Fred. Jag vill här ta tillfället i akt att tipsa om hans tänkvärda och avslöjande essä **”Anledningen till att Pål Jonson låter USA äventyra svensk säkerhet”**, som finns att läsa i den utmärkta nättidningen **Parabol**. Han skriver där, bland mycket annat, att det så kallade DCA-avtalet egentligen bara

handlar om att stärka USA militärt i relation till Ryssland. Sverige är de stora förlorarna i detta avtal, som inte ger oss någonting annat än stora ekonomiska kostnader och en massa helt onödiga och mycket svårlösta problem. Enligt Lars Drake innebär DCA-avtalet bland annat följande:

- Sverige avsäger sig sin suveränitet.
- Sverige blir en frontstat för USA:s konfrontation med Ryssland.
- Sverige blir ett militärt mål i kommande krig.
- Risken för krig i Sverige ökar.

Dessa punkter anser jag även gäller för Sveriges Natomedlemskap. Det finns naturligtvis fler negativa följder av Natomedlemskapet och DCA-avtalet, faktiskt en oändlig mängd, av vilka jag har lyft fram en hel del. De enda som tjänar på detta vansinne är USA:s och Natos patologiska krigshetsare och beräknande egoister, som på detta sätt skaffar sig dels de bästa möjliga positionerna i ett framtida storkrig, dels utmärkt åtkomst till naturtillgångar i Arktis, allteftersom isen där smälter undan.

Jag vill här tipsa om följande lärorika och tankeväckande böcker:

- **”Konsten att överleva mobbning”**, med **Gunnar Johansson** som författare.
- **”Leva etiskt”**, skriven av **Annika Spalde** och **Pelle Strindlund**.
- **”Vitare kan tvätten inte bli”**, författad av **Stefan Lindgren**.
- **”Sverige i Afghanistan”**, skriven av **Lars-Gunnar Liljestrand** och **Stefan Lindgren**.
- **”Bananrepubliken Sverige”**, författad av **Johannes Klenell**.
- **”George W. Reinfeldt”**, skriven av **Per-Anders Forstorp** och **Brian Palmer**.
- **”Profit och politik: Kapitalismen i Sverige”**, författad av **Peter Sundborg**.
- **”Folkmordet i Irak”**, skriven av **Peo Österholm**.
- **”Björnen kommer!”**, författad av **Mattias Göransson**.
- **”Världens dummaste folk?”**, skriven av **Sven Ruin**.
- **”Den härskande klassen”**, författad av **Bengt Ericson**.
- **”Ofärdsland”**, med **Kent Werne** som författare.

Jag rekommenderar dig att besöka den högkvalitativa och viktiga nyhetssajten **Synapze**, med adressen **www.synapze.se**. Där finns förutom relevant information även en stor öppenhet för dig som har ambitionen att bidra med nyhetsartiklar, krönikor och fördjupande texter eller vill medverka med debattinlägg eller delta i diskussioner kring andras inlägg. Synapze drivs helt av ideella krafter och utgör en oerhört välbehövlig motvikt mot borgerlig media.

När man ser hur Sveriges regering nu agerar gentemot svenska fredsrörelser, så blir det återigen kristallklart att Sverige i dag har en regering som har riktat in sig på att göra livet så besvärligt som möjligt för svenska fredsaktivister, bland annat genom att svartmåla och demonisera dem samt stjäla deras bidrag. Man vill krossa allt fredsarbete till förmån för den fördärvliga vapenindustrin, de totalt samvetslösa vapenleveranserna till i första hand Ukraina, de helt sinnessjuka vapenaffärerna med terrorstater som exempelvis Israel, DCA-avtalet med USA, medlemskapet i krigs-, terror-, mord- och maffiaorganisationen Nato samt den helt rubbade upprustningen av det svenska militära åbäket, som nu sväller likt en galopperande och ytterst aggressiv cancer.

Det här handlar med andra ord om en helt förryckt inställning, som befrämjar en militaristisk, totalitär stat, där en liten urspårad sekt, bestående av genomkorrupta, krigiska och sjukt härsklystna politiker, militärer och miljardärer, styr och ställer som den vill.

Den hänsynslösa kapitaldiktaturen och det kallhamrade, bestialiska djävulsmedvetandet har nu tagit ett stadigt strupgrepp på hela den svenska nationen, där moralen och demokratin håller på att kvävas till döds.

Det pågår alltså, vilket jag tidigare nämnt, en märklig och förödande förföljelse av svenska fredsaktivister och fredsorganisationer. Man försöker, från den svenska regeringens håll, att på alla sätt tysta dessa kloka människor.

Vi får numera inte säga något som helst negativt om Nato eller den svenska militären. Att vara pacifist och vapenvägrare är detsamma som att vara en landsförrädare, en Putin-agent eller en rysk spion. Den som inte är beredd att tillbe vapenindustrin, USA:s krigshökar, Nato och den svenska militären borde enligt Sveriges nuvarande regering inte få vara svensk medborgare.

”Natos bombningar av den Federala republiken Jugoslavien för 25 år sedan var en brutal attack av den hittills största krigsmaskinen i historien. Under 78 dagars bombningar dödades tusentals oskyldiga civila samt förstördes skolor, sjukhus, broar, tv-stationer och annan civil infrastruktur under falska förevändningar. Nato spred terror och död i ett i förväg, av organisationen och dess medlemsstaters regeringar, planerat imperialistiskt brott. Klusterbomber, kemiska vapen och utarmat uran användes mot befolkningen i Jugoslavien. Detta förebådade en ny era av imperialistiska brott, utförda av USA, Nato och EU, som senare skulle ske i andra delar av världen.”

Detta förklarade Världsfredsrådets generalsekreterare Athanasios (Thanasis) Pafilis i sin rapport till Världsfredsrådets sekretariat vid ett möte i Belgrad den 21 mars 2024. Mötet hölls i samband med konferensen **”Från aggression till en ny rättvis världsordning”**, som pågick under två dagar, 22–23 mars 2024, i Belgrad.

Sveriges Fredsråd är medlem i **Världsfredsrådet** (**World Peace Council**) och deltog också i denna internationella fredskonferens. Intressant att notera är att Världsfredsrådet fördömer förföljelsen av fredsaktivister i Sverige.

”Tillåt oss här också nämna och fördöma förföljelsen av fredsälskande krafter i Sverige, där nyligen en ren häxjakt har genomförts, för deras motstånd mot Nato. Nato och alla dess medlemsländers regeringar använder sig av skrämselmetoder som inbegriper förhör, rapporter från underrättelsetjänster samt utpekande av personer och organisationer som så kallade Putin-agenter, vilket bland annat drabbat Sveriges Fredsråd”, sade Pafilis.

Det här handlar utan tvekan inte bara om en enskild attack mot Sveriges fredsorganisationer, utan om en fundamental, illistig, väl utarbetad och genomtänkt myndighetsstrategi för att skrämma alla fredsrörelser och aktivister till tystnad.

Världsfredsrådet fördömer även alla fruktansvärda aktioner som nu genomförs av den israeliska ockupationsregimen och dess armé gentemot det palestinska folket, som nu har lidit av denna brutala kolonisation och apartheid i drygt 75 år. Som vi mycket väl känner till så stöds Israels makabra gärningar av USA och den Europeiska unionen, vilket givetvis gör dem till medbrottslingar.

När det gäller USA:s och Natos lömska och långvariga krigföring i Ukraina, mot Ryssland, så poängterar Världsfredsrådet att det hela

startade med statskuppen i Ukraina år 2014, som sedan följdes av trakasserier mot delar av den rysktalande befolkningen – och i vissa fall rena massakrer. USA, Nato och EU använder sig av kriget i Ukraina för att främja sina egna ekonomiska intressen och försäkra sig om kontroll över hela Östeuropa, bland annat för att snabbt och effektivt kunna bemöta allt som betraktas som minsta lilla hot från framväxande, konkurrerande intressen.

USA tjänar självklart en hel del på sanktionerna mot Ryssland, inte minst genom att man, tack vare just dessa sanktioner, nu får möjlighet att markant öka sin försäljning av flytande gas till Europa och övriga världen.

USA:s sabotage mot Nord Stream 1 och 2 har, inte helt oväntat, resulterat dels i en ännu större egen försäljning av flytande gas, dels i stora konkurrensfördelar för amerikanska företag gentemot europeiska, som nu måste köpa dyr, flytande gas från USA, i stället för att köpa billig gas från Ryssland. USA har följaktligen förstört en viktig del av Europas infrastruktur. Detta skurkaktiga attentat genomfördes av ett flertal olika anledningar, vilka alla mynnade ut i ett enda alldeles självklart syfte, nämligen att gynna egoismens, girighetens, nationalismens, militarismens, krigshökarnas, självförgudandets, lögnens och det fullt utvecklade djävulsmedvetandets högborg – nationen USA. Det är så här man gör hela tiden. Man smutskastar, trakasserar, torterar, saboterar, intrigerar, ljuger, mördar och bombar sönder för att skaffa sig alla tänkbara egna fördelar – och detta godtar Europas makthavare utan att blinka, inte minst Sveriges numera livsfarligt inkompetenta och korrumperade politiker och affärsmän.

Jag menar att vi nu tydligt ser hur i stort sett alla regeringar i västvärlden dirigeras av och troget följer sin avgudade flockledare USA, hur dessa patetiska och pinsamt lättstyrda USA-kopior nu oavbrutet använder sig av en ytterst obehaglig och grov krigsretorik, en högst osmaklig propaganda, en ödesdiger och vidrig desinformation samt helt absurda och infernaliska lögner, vilket såklart ligger helt i linje med alla de föreskrifter som måste följas i den dogmatiska kult som man numera så uppenbart tillhör. Stolta, kavata, hånfulla och äckligt skenheliga står man för en på alla vis vansinnig och genomrutten uppbackning av det ena militära stödpaketet till Ukraina efter det andra. Det handlar om mångmiljardbelopp som man nu gång på

gång, sjukligt och ologiskt in i minsta detalj, förskingrar från sina länders skattebetalare, endast för att maximera förödelse, lidanden och död i ett krig som man mycket enkelt skulle kunna avsluta, via något som kallas för fredsförhandlingar, vilket man inte tycks vare sig känna till eller ens vilja höra talas om. Den som försöker tala om fred, detta hemska ord, blir ögonblickligen och utan pardon bryskt nedtystad. Det enda verkligt viktiga i detta läge är obestridligen att ammunition- och vapenleveranser, där alltmer sofistikerade vapensystem ingår, skickas i en allt stridare ström till Ukraina. Vi befinner oss bevisligen i en mardrömslik tillvaro för närvarande. Detta blir inte mindre tydligt när man lyssnar på de psykopater och heltokiga mytomaner som utan tvekan, uppblåsta och självgoda, rättfärdigar den rabiata terrorstaten Israels besinningslösa beteende gentemot palestinierna – denna horribla slakt, detta avskyvärda folkmord, denna helvetiska förintelse – som naturligtvis aldrig skulle kunna pågå utan USA:s enorma militära stöd.

En annan mycket negativ faktor, som Pafilis lyfte fram vid nyss nämnda fredskonferens, var att imperialismens väpnade gren, Nato, nu har lyckats få med Sverige och Finland som medlemmar. Detta har länge varit en av Natos stora drömmar, som tidigare inte har kunnat gå i uppfyllelse på grund av ett starkt motstånd från de här båda ländernas medborgare.

Finland har intressant nog Europas längsta gräns mot Ryssland – den är 1 340 kilometer lång.

Det framgår med all önskvärd tydlighet att Sveriges och Finlands Natomedlemskap tillsammans med dessa båda länders DCA-avtal med USA, som åtminstone i Sveriges fall mestadels innehåller tydliga direktiv från USA:s militärledning om hur man ska ta kontrollen över vårt land, är avancerade redskap dels för USA:s sedan länge planerade upptrappning av det pågående kriget mot Ryssland, dels för att ge USA de allra bästa förutsättningarna för åtkomst till de olje-, gas- och mineralfyndigheter som finns i Arktis, vilka blir alltmer lättåtkomliga allteftersom isen där smälter undan.

Sveriges politiker har ju länge talat sig varma – ja, faktiskt alldeles genomsvettiga – för Natomedlemskapet och hävdar nu också med stor emfas att det suveräna DCA-avtalet med USA är den ultimata partnern till det gudomliga Natomedlemskapet samt att ett påkostat giftermål mellan dessa är oundvikligt och exakt vad som krävs för

att Sveriges befolkning ska kunna känna sig riktigt lugn och trygg.

Faktum är att det i verkligheten är precis tvärtom. Både Natomedlemskapet och DCA-avtalet med USA är alltigenom förödande för den i grunden så fredligt sinnade nationen Sverige. Vår trygghet minskar radikalt, och vi utsätts nu för risker som annars aldrig hade varit ens i närheten av att bli aktuella – risker som till 100 procent beror på att vi nu har dessa båda djävulsredskap i vår verktygslåda. Vårt underbart vackra och fredsälskande land har bevisligen blivit kidnappat av ett gäng våldsfixerade, primitiva militärer och ett antal svårt förvirrade, trångsynta och sorgligt obildade så kallade politiker, för att sedan bli tvångsbältat i en vanvördig, ytterst hälsovådlig och utsatt position.

Den rappakalja som vi nu hört till leda från de svenska politikerna, inte minst när det gäller just detta militärdominerade och förljugna ämne, där man bland annat allt oftare poängterar hur oerhört viktigt Natos så kallade kärnvapenparaply är, att detta är en absolut nödvändig ingrediens i fredsarbetet, är självfallet inget annat än sjukligt vilseledande och därtill något av det absolut lögnaktigaste och mest avancerade skitsnack som någonsin uttalats i Sveriges riksdag – ja, faktiskt inom svensk politik över huvud taget, oavsett var detta dösnack har framförts!

Vi har sålunda blivit överösta med enkelspåriga och helt absurda argument. Det råder ingen som helst tvekan om att den förljugenhet och militanta, destruktiva och på alla vis mycket samhällsfarliga propaganda och desinformation som Sveriges medborgare under de senaste åren oupphörligen utsatts för, både av otillförlitliga medier och en alltmer totalitär regim, är tydliga bevis på att det som nu händer är exakt det som Martinus avser när han påpekar att den definitiva sanningen är det absoluta vetandet om osanningen, som är detsamma som det fullkomliga livets alla mörka kontraster – alla överträdelser av livets och kärlekens allmänna lagar. Varje väsen måste därför föras till osanningens eller mörkrets speciella sfär eller domän, vilket jag alltså menar är precis det som under en längre period har skett i Sverige och övriga världen och som i våra dagar otvetydigt fortfarande pågår – nu i ett alltmer uppskruvat tempo.

Martinus tydliggör att vi alla, ur ett flertal olika perspektiv, behöver få uppleva vad det fullt utvecklade vansinnet och det allra djupaste djävulsmedvetandet kan åstadkomma. Var och en av oss måste så-

ledes genomleva hur det känns att själv begå de allra grövsta misstagen och de allra kriminellaste handlingarna samt att därefter drabbas av allt det lidande som dessa felaktiga gärningar leder till, för att vi till sist, efter en oerhört långvarig, tålmodig och grundlig träningsperiod, på det djupaste planet ska förstå hur vi behöver bete oss för att bli riktiga människor, fullkomliga individer eller Guds avbilder, som är fullt kapabla att skapa en i sanning fridfull, fredlig, lycklig, sund, kärleksfull och fulländad värld, en värld som jag är helt övertygad om att vi alla – varje evigt levande väsen – kommer att få uppleva i vareviga spiralkretslopp.

Ja, det kommer säkert att bli alldeles utmärkt, men innan vi kan börja med finputsningen och utsmyckningen av detta mästerverk har vi som bekant en hel del grundläggande grovjobb att uträtta.

Vi ser nu Sveriges förljugna och bedrövliga ledare ta huvudlösa och ödesdigra beslut på löpande band, vilket följande information på ett högst alarmerande sätt ger oss ett sorgligt och kristallklart exempel på:

Den 19 juni 2025 presenterade Sveriges regering, tillsammans med Socialdemokraterna, Sverigedemokraterna, Vänsterpartiet, Centerpartiet och Miljöpartiet, en överenskommelse om att göra en historisk utbyggnad av det svenska försvaret för att nå Natos nya mål för försvarsutgifter, som då bedömdes bli 3,5 procent av BNP, och att utbyggnaden ska göras skyndsamt med hjälp av lånefinansiering.

Man påstår alltså att detta är ett historiskt styrkebesked, men det handlar snarare om ett historiskt vansinnesdåd, utfört av en svårt depraverad och psykotisk, helt och hållet besinningslös flock, som gör allt för att vara den usla och korrupta mord-, krigs-, maffia- och terrororganisationen Nato till lags.

Om Nato skulle enas om ett ytterligare mål på 1,5 procent av BNP för bredare försvars- och säkerhetsrelaterade investeringar är alla riksdagens partier överens om att Sverige också bör uppnå detta.

Hela 300 miljarder kronor kommer då att lånas upp för att ge försvaret extra pengar till år 2030, av vilka 250 är tänkta att gå till det militära försvaret och 50 till civilförsvaret. Ukrainastödet räknas emellertid inte in i dessa 300 miljarder kronor. Lånet kommer att öka Sveriges statsskuld med omkring 3 procentenheter och bidrar till att Sverige kommer att nå 5 procent av BNP i försvarskostnader, vilket är helt i linje med Natos nya och nu även fastställda mål.

Natos nye nederländske generalsekreterare Mark Rutte, för övrigt ett synnerligen passande namn på en ledare för denna skändliga och genomruttna organisation, höll nämligen den 22 juni 2025 en presskonferens inför Natotoppmötet i Haag, där han fastslog att medlemsländerna ska avsätta minst 5 procent av BNP till försvar. Detta nya procentmål fördelas på 1,5 procent för investeringar av så kallad militär nytta, till exempel broar, och 3,5 procent för de traditionella och korkade eller varför inte bombade militärutgifterna. Det gamla målet låg på 2 procent av BNP och bestämdes år 2014.

År 2030 kommer Sverige således att satsa 5 procent av BNP på det svenska försvaret.

Underbart – ännu ett fantastiskt rekord i den allra renaste formen av dumhet!

Det här handlar obestridligen om en total urspårning, som utan tvekan kommer att ta mycket lång tid att rätta till.

Innan vi lämnar detta sorgesamma kapitel ska vi titta lite närmare på ytterligare några exempel där Sveriges ledning, med sin tragiskt bristande eller ska vi kanske säga obefintliga politiska förmåga och till synes enda stora ambition – att vara USA:s, Israels, Natos och EU:s grovt kriminella, narcissistiska och psykopatiska mytomaner till lags – gör sig till åtlöje, samtidigt som man skämmer ut Sverige å det grövsta.

Vi börjar med att ta en liten runda in i den artificiella intelligensens värld, där vi kan konstatera hur Sveriges statsminister, i ett högst förvirrat utspel, än en gång stolt demonstrerar att han minsann lyssnar på och hängivet lyder minsta lilla vink från sina verkliga uppdragsgivare och stora idoler – i Vita huset.

Den enorma utveckling som nu sker inom AI är naturligtvis väldigt intressant och spännande, men den ställer också stora krav på dem som arbetar med och driver på dess utveckling.

Jag har alldeles nyss tagit del av ett videoavsnitt i **Folkets Radio** (**folketsradio.se**), där dess grundare **Per Shapiro**, erfaren grävande reporter, nyhetsjournalist och dokumentärmakare, som arbetat för bland annat P1 Dokumentär, Kaliber, Uppdrag granskning och Ekot, intervjuar sin bror **Max Tegmark**, fysiker, författare, kosmolog, professor och AI-forskare, som genom åren ofta och av många kallats världens smartaste svensk. Max är följaktligen mycket väl insatt

i vad som händer inom AI-området och vilka risker som där finns. Han har länge talat och skrivit om detta och om behovet av en tydlig reglering inom denna sfär.

Jag rekommenderar alla att se och lyssna på denna intervju.

Max Tegmark informerar oss här bland annat om EU:s försök att införa viktiga regleringar inom AI-området – som även om de är långt ifrån tillräckliga ändå visar att man har slagit in på rätt linje i denna fråga – och om USA:s självklara ogillande och försök att hindra alla sådana sundhetstecken.

Vad det handlar om är att EU har en ny AI-lag, som alltså enligt Max är ett litet steg i rätt riktning. En del av denna lag, som kommer att träda i kraft i augusti 2025, ser ett flertal amerikanska storföretag som ett stort problem, varför man satsat åtskilliga miljoner dollar på lobbyverksamhet, vars uppgift är att fördröja denna lagstiftning. Först försökte man stoppa hela EU-lagen. Till exempel så hotade företaget *Open AI*, som gjorde *Chat GPT*, med att lämna Europa om denna lag röstades igenom, vilket dock inte skedde, trots att just denna lag röstades igenom. Nu har de här företagen i stället försökt fördröja denna del av lagen genom en gigantisk amerikansk påverkanskampanj mot Europa.

Max anser också att Sverige har Europas sämsta AI-säkerhet.

Ulf Kristersson upprepar, trots detta penibla läge, exakt det som Trump-administrationen kräver – att EU ska skjuta upp denna lag – och är därmed, pinsamt nog, den ende statschefen i hela Europa som hittills har gått ut med denna begäran. Han påstår att lagen är förvirrande, precis som de stora företagens lobbyister bestämt hävdar. Max menar tvärtom att det är Ulf Kristersson som är förvirrad.

Lobbyisterna från de amerikanska företagen basunerar ut att det är alla regleringar som är orsaken till att Europa hamnat på efterkälken inom AI-området gentemot USA och Kina. Detta blir såklart helt och hållet ologiskt, när man vet att det faktiskt var ett antal år sedan som Europa halkade efter sina stora konkurrenter och att de lagar som man menar är förklaringen till detta kommer att träda i kraft först den närmaste framtiden. Det fanns nämligen inga som helst regleringar inom AI-området när Europa blev frånåkt.

Max Tegmark menar att den verkliga anledningen till att Europa hamnat i bakvattnet helt enkelt är att alltför många européer på den tiden hade fått för sig att AI skulle vara science fiction ännu en bra

bit in i framtiden, medan ett flertal entreprenörer i USA och Kina insåg att det alls inte handlade om science fiction och därför genast började satsa på och utveckla AI.

Max fortsätter sin förklaring och menar att om Europa inte inför några regleringar, så kommer företag från USA att helt dominera AI-marknaden här i Europa, vilket naturligtvis kommer att innebära att den europeiska befolkningen och de europeiska företagen då får sina nyheter från amerikanska AI-företag, vilket i sin tur betyder att man blir alltmer beroende av USA:s industri. Om man däremot inför dessa regleringar, som även amerikanska företag måste följa, så har Europa klart bättre möjligheter att skapa sig en betydligt framgångsrikare och säkrare framtid.

Från den USA-dyrkande och alltid så kavate lille smilfinken Ulf Kristerssons bedrövliga utspel går vi vidare till ännu ett par av vårt lands nuvarande regerings oräkneliga ödesdigra, skurkaktiga och i högsta grad avskyvärda ageranden.

I oktober 2024 röstade det israeliska parlamentet Knesset igenom en lag som förbjuder FN:s hjälporganisation för palestinska flyktingar, UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East), att verka i Gaza, på Västbanken och i östra Jerusalem, ett beslut som trädde i kraft i slutet av januari 2025.

Den 20 december 2024 informerades vi om att Sveriges regering bestämt sig för att stoppa stödet till UNRWA, vilket givetvis var ett chockerande och katastrofalt beslut, som fått både humanitära och politiska konsekvenser. Man visar genom detta vansinniga handlande vilken hop med hjärtlösa, omogna och rent barbariska individer som vårt land nu styrs av. Inte nog med att man på detta vis återigen demonstrerar sin hårresande inkompetens och sin allvarligt kroniska övertygelse om att Sveriges absolut viktigaste uppgift är att stötta USA och Israel, världens två farligaste, mest förljugna och rabiata terrorstater, oavsett vad dessa beslutar och tar sig för – man skämmer dessutom ut Sverige fullständigt genom att bete sig så här. Men det skändligaste och hemskaste av allt är såklart att man genom detta samvetsbefriade och horribla förfarande helt ogenerat assisterar Israels djävulska folkmord på palestinierna.

Vi ska också ha ett annat gruvligt och rent sataniskt agerande i åtanke, nämligen det att Sveriges skrupelfria och allvarligt sinnes-

rubbade makthavare tillåter fortsatta vapenaffärer med Israel, både vad gäller import och export, trots det som nu händer. Det här är sannerligen vedervärdigt!

Hjälpaktörerna beskriver UNRWA:s arbete som unikt och understryker att ingen annan organisation kan ersätta dess funktioner.

”Vi beklagar att Sverige har stoppat allt sitt bistånd till UNRWA och vill betona den betydelse som UNRWA har”, skriver Diakonia, Läkare Utan Gränser Sverige, Oxfam Sverige, Plan International Sverige och Rädda Barnen i ett gemensamt pressmeddelande.

Tillsammans vädjar man till Sverige att återuppta stödet till denna verksamhet, som är livsviktig för att förhindra ytterligare lidanden och död. Trots denna uppmaning uppger Sveriges regering att de inte har några planer på att återuppta stödet.

Sverige har annars, historiskt sett, varit en av de betydelsefullaste givarna till UNRWA, som under 75 års tid varit aktiva i Gaza med att tillhandahålla en stor del av infrastrukturen för utbildning, sjukvård och matleveranser.

Andra FN-organ och icke-statliga organisationer är beroende av UNRWA för att kunna leverera sina bistånd. Detta innebär givetvis att Sveriges uteblivna hjälp utökar det fruktansvärda lidande som väldigt många människor i Gaza nu utsätts för.

Att Israel förbjuder verksamhet för ett FN-organ är ett mycket allvarligt övertramp mot den internationella rätten och förpliktelsen att följa FN:s mandat och resolutioner. Det är ytterligare ett exempel på Israels till synes totala likgiltighet inför den internationella rätten.

Detta är dock inget att bli förvånad över. Vi vet ju att det finns två länder på det här klotet som tror att de har rätt att göra vad de vill, två nationer som är helt övertygade om att de kan komma undan med precis allting, två nationer som inte bryr sig det minsta om våra internationella lagar, två extremt lömska och kriminella stater som endast håller sig till avtal och överenskommelser så länge dessa gynnar dem själva, två ytterst rabiata och skurkaktiga terrorstater – Israel och USA. Att planera för och genomföra allehanda former av terrordåd, krig och andra sorters våldsdåd är bevisligen dessa båda länders makthavares absoluta favoritsysselsättningar.

Det manar onekligen till eftertanke att det nu bara är två tidigare biståndsgivare till UNRWA som helt avbrutit stödet till denna så oerhört viktiga organisation – Sverige och USA.

Att Sveriges regering kryper för USA och Israel är ju ingen nyhet, och nyligen fick vi ytterligare ett tydligt bevis på detta.

För Aftonbladets Lisa Röstlund berättar Greta Thunberg om den brutala behandling som hon och de andra aktivisterna på Global Sumud Flotilla utsattes för i det israeliska tortyrfängelset.

De fick bland annat utstå allehanda grova kränkningar, slag och sparkar – med bakbundna händer och ögonbindlar. Man vägrades därtill rent vatten under flera dygn i den påfrestande hettan.

Vid ett tillfälle stod Israels säkerhetsminister Itamar Ben-Gvir och skrek på Greta, medan ett mediateam filmade.

”Jag ska personligen se till att du behandlas som en terrorist och att du ruttnar i fängelse! Du är Hamas! Du är terrorist! Du vill döda judiska bebisar!” vrålade denne allvarligt sinnesrubbade man.

Greta Thunberg och de övriga aktivisterna har obestridligen behandlats vedervärdigt av israeliska soldater och medlemmar av den israeliska regeringen.

Vad tänker då vår svenska regering om detta?

”De har själva utsatt sig för en stor risk. Global Sumud Flotilla åkte mot Gaza igen, med samma resultat som senast – ingen nödhjälp nådde fram till civilbefolkningen i Gaza med dess fartyg”, påpekar Sveriges nya utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M).

Så kallsinnigt yttrar sig alltså Sveriges utrikesminister när hon får information om hur illa fredliga och välmenande människor – som till skillnad från Sveriges regering ansträngt sig till det yttersta för att hjälpa sina svårt utsatta medmänniskor – behandlats.

Den svenska zombieregeringen ger således än en gång prov på sin notoriska arrogans och sorgliga inkompetens. Dess medlemmar är givetvis väl medvetna om de trakasserier och den misshandel som Greta och de andra aktivisterna utsatts för, men ingen tycks bry sig.

Att Israel, som nu begår ett bestialiskt folkmord mot palestinier, använde tortyrmetoder mot sina fångar förvånar såklart ingen. Att bryta mot mänskliga rättigheter, att strunta i internationella lagar, att stjäla, att plundra, att ständigt föra krig, att utöva tortyr, att begå mord och att genomföra allskköns blodiga terrorhandlingar har hela tiden varit Benjamin Netanyahus och hans till 100 procent dårhusmässiga gangstergängs signum, ett beteende som dessutom alltid stöttats av USA:s grovt kriminella och maffialiknande ledarskap.

Sveriges lednings attityd till hela denna historia är både skamlig och skrämmande. Att Maria Malmer Stenergard beter sig som hon gör blir man emellertid inte det minsta överraskad av. Hon är ju en självklar del av och spelar numera, som utrikesminister, en stor roll i vår nations allra mest omdömeslösa och förmätna politikerskara, där vi såklart även hittar den sprickfärdiga självbelåtenhetens okrönta drottning – Ebba Busch – som medelst sina kusligt inskränkta ageranden och lögnaktiga uttalanden gång på gång ger pregnanta prov på vilken bedrövligt låg nivå som hon och hela den här skrupelfria svenska regeringen befinner sig på.

Ett aktuellt och klockrent exempel på detta får vi när Ebba uttalar sig om Israels besinningslösa terror i Gaza – ett rent sataniskt folkmord, ett av de allra värsta i jordmänsklighetens historia. Med sin sedvanliga arroganta attityd påstår hon nämligen bestämt att det som nu sker bara handlar om det militära försvar som Israel naturligtvis har rätt till. Dessutom hävdar hon att Israel gör världen en tjänst när man nu försöker oskadliggöra och upplösa Hamas. Hon hyllar sålunda Israels pågående folkmord och menar tydligen att allt är tillåtet, bara man säger att man bekämpar Hamas. Det är ledsamt nog inte det minsta förvånande att vi får höra den här sortens uttalanden från Sveriges vice statsminister – hon visar ju stolt och med stor eufori ständigt upp sin fanatiska beundran för Israel och USA, oavsett hur vidrigt dessa båda stridslystna terrorstater uppför sig. Hon lägger således all skuld på Hamas för det som Israels monstruösa politiker och soldater eller besinningslösa slaktare gör sig skyldiga till i Gaza, vilket betyder att hon antingen är helt renons på kunskap om den avskyvärda apartheid och djävulska terror som Israel utsatt palestinierna för ända sedan staten Israels bildande år 1948 eller att hon helt enkelt ignorerar detta högst relevanta och otvivelaktiga faktum, samt ser den förintelse som Israel nu ägnar sig åt som fullkomligt berättigad.

På ett i högsta grad respektlöst, lögnaktigt och bedrövligt okunnigt sätt kritiserar Ebba Busch dessutom Greta Thunberg för det ädla och humana arbete som hon oförtröttligt utför. Ebba hånar sålunda denna modiga unga kvinna och hennes enastående kamp för en bättre värld, som i just det här fallet alltså handlar om en fredlig och osjälvisk aktion till förmån för fruktansvärt utsatta människor, något som Sveriges regering självfallet, för länge sedan, borde ha givit sitt

helhjärtade stöd, men i stället har man, föga förvånande, med all önskvärd tydlighet visat både sin motvilja mot denna hjälpinsats och att man inte på långa vägar har vare sig det kurage eller den empati som krävs för att genomföra en så heroisk insats.

Ebba Busch blottlägger här således ännu en gång sin okunnighet, sin vämjeliga nonchalans och sitt patetiska fjäskande för USA och Israel. Hon är av allt att döma gränslöst fascinerad och attraherad av världens två kriminellaste och mest krigiska stater, som ideligen ägnar sig åt infernalisk terror, där försvarslösa individer torteras, stympas och mördas.

Vi har här följaktligen en svensk vice statsminister som är gravt desorienterad – en självbeundrande, osympatisk och chockerande oupplyst person, som inte ens besitter den mest grundläggande förståelsen av vad som händer i världen – vilket måste anses som mycket allvarligt.

Kristdemokraternas partiledare är bevisligen även oerhört förtjust i att själv begå vidriga blodsdåd, vilket exemplifieras i en minst sagt vedervärdig film på Youtube, där hon med en ytterst motbjudande stolthet och ruggigt äkta lycksalighet visar hur hon minsann klarar av att skadeskjuta och döda en liten försvarslös dovhjortskalv.

Visst är hon modig!

Ebba är heller inte sen med att i olika sammanhang omnämna sin böjelse för just jakt. Hon och en annan uppblåst liten kavat jägare, Ulf Kristersson, ger sig gärna ut i skogen tillsammans, iklädda full jaktmundering, med varsitt jaktgevär, för att där – utan minsta uns av moraliska betänkligheter – jaga, stressa och skjuta ihjäl skogens värnlösa och vackra djur.

Sanning, moral och medkänsla är uppenbarligen tämligen okända begrepp för dessa vanelögnare, egocentriker och i vissa fall rena psykfall. Det enda viktiga i deras inskränkta värld tycks vara att försöka tillfredsställa sina bottenlösa självhävdelsebehov, att roffa åt sig av samhällets resurser, att gynna sina egna karriärer och att visa upp hur fantastiskt duktiga man är på att lyda USA:s rubbade och skurkaktiga direktiv, vilket bland annat betyder att man bergfast ska hålla en genomrutten israelisk gangster- och fascistregim om ryggen. Man ger följaktligen dessa galningar och sataniska monster sitt tveklösa, konstanta och synnerligen makabra stöd, oavsett vad de tar sig för, alltmedan man ivrigt svartmålar osjälviska, moraliska

och humana föredömen – alla de sanna hjältarna – och deras ädelmodiga handlingar!

Greta Thunberg – denna briljanta unga kvinna – visar gång på gång upp en humanitet, en moral, en klokhet och ett mod som vida överglänser Sveriges hela regering. Vad hon tråkigt nog ofta tvingas utstå för detta inspirerande, klarsynta och sunda beteende är grova lögner, spydigheter, hån och andra skamliga angrepp, inte endast från Sveriges, Israels och USA:s förljugna och grovt kriminella makthavare, utan också från andra rejäla stolpskott, som exempelvis de båda självrättfärdiga samhällsdebattörerna Joakim Lamotte och Henrik Jönsson, som i djup förtvivlan över att själva inte kunna uträtta något vettigt bevisligen känner sig tvungna att smutskasta den som visar äkta hjältemod.

Den unika attityd och storartade ihärdighet som Greta ideligen demonstrerar i det hon gör, samt hennes förmåga att inte bry sig om eller störas av alla perfida individers usla påhopp, utan i stället fokusera på att genomföra sina godhjärtade projekt, är verkligen imponerande. Vi vet ju dessutom att Greta Thunbergs alla meningsfränder – de fredliga, förnuftiga och osjälviska personer runt om i världen som sympatiserar med henne, som innerligt stöttar hennes värdefulla arbete och i sanning begriper vilken oerhört begåvad, medkännande och kärleksfull person hon är – utgör en mycket stor skara, som naturligtvis bara kommer att bli större, allteftersom jordmänskligheten fortsätter att utvecklas.

Obegåvade och ologiska beslut, skrämmande och rent groteska motiveringar, avskyvärda och patologiska lögner, chockerande och absurda ageranden, hänsynslösa och skamlösa uttalanden – ja, det oinskränkta vansinnet har under de senaste åren onekligen fått fritt spelrum i Sveriges riksdag.

Ett av de färskaste bevisen på detta får vi om vi lyssnar till vad Sveriges försvarsminister Pål Jonson numera ideligen talar om. Denne militante, vapendyrkande och totalt förvirrade man visade oomtvistliga prov på sin tragiska brist på förstånd när han i oktober 2025 i en intervju med tyska *RedaktionsNetzwerk Deutschland* (RND) än en gång uppmanade till skärpta sanktioner mot Ryssland och ett mentalt skifte i Europa.

”Vi måste ställa om till krigsläge för att avskräcka – och försvara

och bevara freden. Freden är inte en gåva – den måste försvaras varje dag”, betonade han.

Pål Jonson har under lång tid också hävdat att det inte längre är frivilligt att stödja Ukraina militärt – det är en plikt!

Så här yttrar sig naturligtvis bara en totalt ansvarslös, stridslysten och hårresande okunnig person. Hans dogmatiska påståenden om vad som är vår plikt, hur fred och säkerhet ska uppnås samt hans påstridiga argument för den panikartade militära upprustning som nu sker i Sverige och övriga Europa är givetvis helt förnuftsvidriga och fyllda med olycksbådande lögner. Alla som har minsta förmåga till egen tankeverksamhet begriper att det han säger inte är något annat än just lögner och skadlig desinformation eller dimbildning, som givetvis strider mot all visdom. Det har ingenting med verkligheten att göra, utan är endast avsett att dupera Sveriges befolkning, så att den omoraliska och farligt primitiva regering som nu har makten i vårt land ska kunna fortsätta med sitt vanstyre och sin förödande militära upprustning, samtidigt som man okritiskt samarbetar med och hyllar terrorister och massmördare, fjäskar för och mycket noggrant lyder de båda terrorstaterna USA och Israel, bidrar till folkmord i Gaza, bidrar till fortsatt krig i Ukraina och därmed en förhöjd risk för ett tredje världskrig, raserar vår nations ekonomi, marginaliserar oliktänkande, inskränker rättigheter, normaliserar absurditeter, saboterar fredsarbete, pressar igenom en katastrofal social nedrustning och dessutom, med stor entusiasm, ägnar sig åt sin bisarra krigspropaganda och omfattande brottsliga verksamhet.

Om vi så vänder våra blickar mot ojämlikheten, fattigdomen och den alltmer sargade välfärden i det här landet, så är det nästan omöjligt att undgå att bli både ledsen och förbannad.

Extremt felriktade – ja, rent djävulska och kriminella – satsningar på två livsfarliga monster, i form av helt sinnessjuka subventioner till den alltigenom destruktiva och dödsbringande animalieindustrin, med alla dess ohyggligt tärande och morbida förgreningar, och svindlande miljardsatsningar på det enbart fördärvbringande och hjärndöda militära åbäket, samt en alltmer barock och urspårad skattepolitik, som bland annat innebär att landets rikaste personer behöver bidra allt mindre till vår nations välfärd, avslöjar att Sverige har blivit ett allt sjukare, alltmer korrupt, alltmer ojämlikt, alltmer

odemokratiskt, alltmer militaristiskt, alltmer girigt, alltmer egoistiskt, alltmer cyniskt, alltmer amoraliskt, alltmer inhumant och alltmer gangsterstyrt land, följaktligen ett litet paradis för den laglösa och utstuderade egoismen, där de destruktivaste industrierna och de rovgirigaste penningmatadorerna tillåts misshandla och plundra sin omgivning. Sverige håller således på att fördärvas i grunden av en självbelåten och ödesdiger politisk ledning, som bevisligen låter sig bli alltmer styrda av de durkdrivna lobbyisterna inom de nyss nämnda branscherna. Under flera decennier har en besinningslös privatiseringsprocess dessutom förstört alla möjligheter till ett jämlikt och väl fungerande samhälle. Välfärden monteras nu ned allt hastigare, vilket i sin tur bland annat innebär långa vårdköer, en allt större vantrivsel hos den alltmer utarbetade vårdpersonalen, samt horribla och djupt skadliga nedskärningar i skolan, som leder till för få lärare, stökiga lektioner, usel undervisning, undermåligt undervisningsmaterial, sämre kunskaper hos eleverna och allmänt kaos.

Alla dessa spöklika ingredienser vispas fortlöpande – taktfast och med tydliga fascistiska undertoner – ihop till en oaptitlig, stinkande och deletär soppa, som Sveriges befolkning dagligen tvångsmatas med. Vi tvingas nu sålunda genomleva allt fler chockerande och omisskännliga symtom på ett tragiskt och mardrömslikt nationellt sönderfall, både på det materiella och det moraliska planet.

Ju mer vi försöker likna USA och rätta oss efter detta osunda lands direktiv, desto våldsammare, ojämlikare, kriminellare, sjukare, förfallnare och mer militaristiskt blir vårt kära Sverige.

Vi ser till exempel att både de ekonomiska och sociala klyftorna i Sverige i dag är av det alltmer bisarra slaget och tycks därtill bara bli värre. Oxfam Sverige konstaterar till exempel att Sveriges fem rikaste personer äger mer än vad fem miljoner av hela den svenska befolkningen äger tillsammans, vilket borde få varje individ med förmåga att tänka att inse att det är något som är fruktansvärt fel.

Den nuvarande skattepolitiken i Sverige är onekligen helt misslyckad – ja, en ren katastrof – och gynnar egentligen bara de allra rikaste, medan de som lever i fattigdom blir allt fler och dessutom är den del av Sveriges befolkning som tvingas att bära den största bördan. Detta okunniga och rent brottsliga förfarande från högsta ort sprider sig såklart likt en ödesdiger farsot genom hela samhället och skapar tråkigt nog mycket goda förutsättningar för ett korrupt

och på många andra sätt kriminellt och djupt depraverat samhälle, där en alltmer urholkad välfärd blir resultatet – ett sjukt samhälle i snabbt förfall. När resurserna koncentreras hos ett fåtal, samtidigt som resten av landets medborgare tvingas kämpa med stigande levnadskostnader och minskad tillgång till alla de viktiga välfärdstjänsterna, så blir den helt naturliga följden segregation, missämja, vantrivsel, motsättningar, kriminalitet, hat, hot, våld och till sist allvarliga kravaller och mord.

År 2023 fick Sverige 100 000 nya dollarmiljonärer – vilket betydde att antalet dollarmiljonärer i vårt land ökade till 575 000 – samtidigt som inkomstskillnaderna eskalerade och nådde alltmer befängda nivåer. Det här är naturligtvis inte tal om något annat än ytterligare en mycket allvarlig urspårning.

Ännu mer anmärkningsvärt blir det när man tittar lite närmare på de siffror som presenteras angående fattigdomen i Sverige, inte minst vad gäller barnfattigdomen, som ökar dramatiskt i vårt så rika land. Det är ju fullständigt absurt att detta händer i Sverige – men så är det. Det är faktiskt så galet att vart åttonde barn lever i fattigdom i Sverige, enligt Rädda Barnens Barnfattigdomsrapport 2025, vilket innebär omkring 276 000 utsatta barn, alltså nästan 13 procent av alla barn i vårt land. Det är så mycket som 100 000 fler barn än vad tidigare uträkningar visat. Rädda Barnen har i denna rapport använt sig av ett nytt mått på barnfattigdom, som man menar bättre speglar de verkliga levnadskostnaderna och de faktiska behoven. Detta mått bygger på Konsumentverkets beräkningar för hushållens baskonsumtion. Analyserna utgår från hushåll med barn (0–17 år) utifrån inkomststatistik och om de uppburit försörjningsstöd, det som tidigare kallades för socialbidrag. Här får vi sannerligen ögonöppnande information om hur besvärligt väldigt många barnfamiljer i Sverige har det i dessa dagar.

”Jag tycker inte att detta är värdigt ett välfärdsland som Sverige”, säger Rädda Barnens generalsekreterare Åsa Regnér.

Forskning visar att en uppväxt i fattigdom leder till sämre fysisk och psykisk hälsa, sämre skolresultat och svårare att få ett jobb, samt ökar riskerna för bland annat kriminalitet och missbruk.

Att bekämpa fattigdomen är följaktligen oerhört viktigt, men vi vet också att jordmänsklighetens egoism och girighet fortfarande lägger gigantiska hinder i vägen för detta meningsfulla arbete.

Rädda Barnen påpekar att flera åtgärder behövs för att bekämpa barnfattigdomen i Sverige, till exempel ett uppdaterat och fullgott försörjningsstöd, som många barnfamiljer är i stort behov av i dag.

”Alla barn i Sverige har rätt till en skälig levnadsstandard. Får du försörjningsstöd måste det räcka till att betala hyran, till att sätta mat på bordet och till barns grundläggande behov”, poängterar Åsa Regnér avslutningsvis.

Alltså – år 2023 får Sverige 100 000 nya dollarmiljonärer och år 2025 rapporterar Rädda Barnen att barnfattigdomen i Sverige har utökats med 100 000 barn.

Är det märkligt – eller kanske självklart?

Det som Sveriges så kallade Tidöregering nu i själva verket håller på med är att cementera fattigdom inom vissa grupper i samhället. Den bidragsreform som bland annat innehåller det bidragstak som denna pinsamma regering skryter vitt och brett om och som många, till exempel Röda Korset och Rädda Barnen, hävdar strider mot FN:s barnkonvention, bygger enligt många forskare och experter på grova felaktigheter och kommer med stor sannolikhet att skapa väldigt många och mycket allvarliga problem, som exempelvis en ökad ungdomsbrottslighet. Vår briljanta regering tycks sålunda inte ha särskilt bra koll på vare sig det ena eller det andra.

I en debattartikel i Dagens Nyheter riktade nyligen 18 fattigdomsforskare skarp kritik mot Sveriges regering och poängterade bland annat att ett bidragstak inte handlar om en rättvis politik utan om en bestraffande politik. Man skrev bland annat att människor i Sverige hålls kvar i fattigdom samtidigt som de misstänkliggörs för att vara lata, otacksamma och bidragsberoende. Man slog även ned på den svenska regeringens djupa okunskap om försörjningsstödssystemet och klandrade dessutom dess medlemmar för att de förstärker en demoniserande bild av utrikesfödda barnfamiljer i utsatthet.

Att allt fler lever i fattigdom i Sverige är givetvis både uppseendeväckande och tragiskt, och enligt en rapport från våren 2025, från Institutet för mänskliga rättigheter, uppfattar många den sociala tryggheten som hotad i vårt land. En av de många olika faktorer som ligger bakom denna alltmer utbredda fattigdom är att en förkrossande majoritet av svenskarnas löner inte alls har hängt med inflationen, utom lönerna för landets verkställande direktörer såklart, som har ökat, vilket faller sig naturligt, eftersom Sverige, inte helt

otippat, numera är sämst i Norden på att bekämpa ojämlikhet.

”Vi ser ett Sverige som glider isär. Generellt sett ser vi en dyster utveckling med ökade ekonomiska skillnader mellan grupper. Det är problematiskt”, säger Abigail Booth, utredare på nyss nämnda myndighet, i en intervju med tidningen Syre.

I sin årsrapport belyser Institutet för mänskliga rättigheter flera uppenbara och mycket allvarliga problem i Sverige. Ett av dessa gäller försörjningsstödet. Det har nämligen aldrig varit så få som beviljas försörjningsstöd av socialtjänsten, samtidigt som ett flertal civilsamhällesorganisationer vittnar om att allt fler människor söker sig till dem för att få bland annat mat.

Att ha en tillfredsställande levnadsstandard är en mänsklig rättighet, och om man inte lyckas försörja sig själv ska staten erbjuda ekonomisk trygghet.

Andelen av Sveriges befolkning som lever i social och materiell fattigdom ökar alltså, och många grupper drabbas mycket hårt, som exempelvis personer med funktionsnedsättning, som i allt högre grad tvingas leva på försörjningsstöd under lång tid.

”Vi ser också hur medellivslängden för kvinnor med låg utbildning sjunker och att antalet barnvräkningar ökar. Det är många punkter”, konstaterar Abigail Booth.

FN:s kommitté för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter (ESK-kommittén) kritiserade i sin årsrapport för år 2024 dessutom Sverige för att inte leva upp till konventionen i frågor som rör rätten till social trygghet och tillfredsställande levnadsstandard. Man påpekade också att arbetslöshetsersättningen på grundläggande nivå är för låg och att den dagliga ersättningen för asylsökande inte har ändrats sedan år 1994, samt att Sverige bör införa riktade åtgärder för att kunna hantera den ökade fattigdomen.

Kommittén uppmärksammade även fattigdomen hos nyanlända, att en oproportionerligt hög andel av personer med utländsk härkomst är fattiga och fattigdomen hos ensamstående, äldre kvinnor – allt detta i det så fantastiska och rika land som kallas Sverige.

”Tyvärr konstaterar Oxfam att Sverige under flera decennier misslyckats med att minska ojämlikheten. Politiken som nu förs gör att klyftorna fortsätter att öka. Den senaste statsbudgeten är ett tydligt exempel på hur regeringen och Sverigedemokraterna prioriterar dem som redan har råd. Ojämlikhet leder till otrygga samhällen, där

missnöje gror och tilliten människor emellan minskar. Den nuvarande skattepolitiken gynnar de rikaste, medan de som lever i fattigdom tvingas bära den största bördan. Resurserna koncentreras därmed hos ett fåtal, samtidigt som vanliga medborgare kämpar med stigande levnadskostnader och minskad tillgång till viktiga välfärdstjänster. Detta beror i stor utsträckning på ett bristande skattesystem och en nedmonterad välfärd. Sverige behöver ett progressivt skattesystem, med en ny förmögenhetsskatt, som skulle kunna generera 158 miljarder kronor årligen och därmed också säkerställa att de allra rikaste är med och finansierar det gemensamma, med en liten del av sina förmögenheter. Både makt och resurser behöver omfördelas för att komma åt ojämlikheten. Dessutom behöver vi samla in statistik över hushållens förmögenheter och skulder, för att kunna ta bättre politiska beslut", säger Suzanne Standfast, generalsekreterare för Oxfam Sverige.

En annan bedrövlig och skadlig utveckling i Sverige är den ökade privatiseringen och den vinstdrivande verksamheten inom skola, vård och omsorg, vars konsekvenser måste ses som väldigt allvarliga. Vinstjakten i välfärden urholkar och förstör det förtroende som vår gemensamt finansierade välfärd vilar på. Många människor mår naturligtvis dåligt av det här vanskapta systemet, samtidigt som kriminella nätverk ser sin chans att roffa åt sig våra skattepengar.

Vi har i dag således ett oetiskt, förnuftsvidrigt och i högsta grad förkastligt system, där privatägda skolor och vårdbolag mjölkas på miljontals kronor, samtidigt som allt fler lektioner förvandlas till håltimmar och eleverna får hålla tillgodo med klart undermåligt, eller i vissa fall klara sig helt utan, undervisningsmaterial och till på köpet undervisas av obehöriga lärare, samt där vårdtagare på olika sätt råkar illa ut för att vårdbolagen snålar med utrustningen och drar ner på bemanningen och utbildningen av personalen – allt för att minska sina kostnader och kunna ta ut större vinster.

Det här leder självfallet till stor ilska hos många och ett praktiskt taget obefintligt förtroende för de styrande som alltför länge skapat gynnsamma villkor för och okritiskt understött detta horribla system.

Sverige är faktiskt det enda landet i världen som tillåter obegränsade vinstuttag från skattefinansierade skolor. Alla andra länder tycks åtminstone ha någon liten förståelse för att skolan är så pass viktig och av ett så stort nationellt intresse att man där inte bör

släppa in de så kallade marknadskrafterna, där det glupande vinstintresset och den osunda snikenheten oftast dominerar. I dessa andra länder verkar det sålunda som om man har insett att dessa egoistiska små mammonsträlars roffaranda inte passar så bra ihop med ett välutvecklat och något så när rättvist samhällssystem.

Sverige är alltså ensamt i världen om att tillåta företag som äger skolor, och därmed erhåller skattepengar av staten, att tjäna pengar på och ta ut vinster från denna verksamhet. Det är hög tid att sätta ett definitivt stopp för dessa djupt skadliga stollerier, som helt klart kan liknas vid sanktionerade brott mot den svenska välfärden!

På tal om brottsliga handlingar, så upplever jag att det i Sverige faktiskt satsas en hel del på att inte bara begå utan också bekämpa brott, men att detta framför allt görs via repressiva åtgärder och straff. Det vore säkerligen oerhört mycket bättre att implementera riktigt seriösa satsningar på förebyggande åtgärder – för att bland annat motverka utanförskap, segregation och rekrytering av barn till kriminella gäng – exempelvis medelst ett kontinuerligt, genuint och genomgripande arbete för att utradera den så deprimerande och alltigenom förödande fattigdomen och genom att se till så att alla har rätt till ett sunt boende och gratis utbildning och hälsovård.

Tidöpartierna – Moderaterna, Kristdemokraterna, Liberalerna och Sverigedemokraterna – visar dock tydligt att man saknar både vilja och förmåga att inte blott inse dessa realiteter, utan även att förstå vad som i själva verket ligger bakom den ökade grova och organiserade brottsligheten i Sverige. Att det till stor del är summan av alla deras egna bedrövliga, skadliga och djupt kriminella politiska beslut och synnerligen omdömeslösa ageranden som skapat en självklar och mycket gynnsam grogrund för all form av brottslighet, klarar man såklart inte av att komma underfund med eller erkänna.

Att ta från de fattiga och ge till de rika, att tillverka och skicka ut dödliga vapen över världen, att på alla möjliga sätt gynna världens två överlägset största, alltigenom destruktiva och rent sataniska monster – karnismen och militarismen – att stötta de båda rabiata terrorstaterna USA och Israel och dessas sinnessjuka och djävulska ageranden runt om i världen, att drastiskt dra ned på biståndet till de fattiga länderna, att kraftigt minska eller helt ta bort anslag som ska värna om miljön och djuren samt att avskaffa alla bidrag till alla organisationer som arbetar för militär nedrustning och fred kan ju

omöjligt föra med sig något annat än att man själv råkar ut för den ena katastrofen efter den andra.

Det man ger ut får man tillbaka – svårare än så är det ju inte.

Att Tidöregeringen (vars namn stammar från Tidö slott, beläget i Västerås kommun i Västmanland, där en stor del av den skriftliga överenskommelse som går under namnet Tidöavtalet förhandlades fram mellan de fyra nyss nämnda riksdagspartierna efter riksdagsvalet år 2022) är helt främmande inför detta orubbliga faktum förstärks ytterligare genom ännu ett av dess uppseendeväckande ogenomtänkta förslag – att sänka straffbarhetsåldern från 15 år till 13 år. Det här är ett ödesdigert ingrepp som både rättsväsendet och forskningen varnar för. Det kommer bara att skapa ännu mer brottslighet, menar man.

Ja, visst är det så, men det går liksom inte att få dem som nu har makten i vårt land att begripa detta – i stället fortsätter man att med berått mod stapla absurditeter på varandra, vilket givetvis leder till kaos och ett accelererande förfall. Det här rör sig följaktligen inte om några små olyckshändelser, utan om medvetna val, dock ytterst okloka sådana, i form av omdömeslösa beslut, katastrofala avtal samt en mängd andra usla ageranden – alltså ett pinsamt vanstyre.

Visst är det rörande med regeringens behjärtansvärda, äkta och varma omhuldande av landets mångmiljonärer och miljardärer, men nu är det ju så att det faktiskt finns invånare i det här landet som inte tillhör dessa kategorier, som inte har möjlighet att driva företag som ger mångmiljonvinster, hur konstigt nu detta än kan låta.

Så kanske vore det rimligt att ägna även dessa medborgare en gnutta omtanke?

Eller borde dessa oduglingar kanske för evigt förvisas från det här landet, särskilt de som dessutom ägnar sig åt något så hotfullt och hemskt som någon form av fredlig aktivism – alltså alla de som vår käre Ulf Kristersson och hans fenomenala regering numera kallar för terrorister – dessa livsfarliga individer som ihärdigt kämpar för att skapa ett samhälle där samtliga människor och djur mår gott och lever i en fredlig, fridsam, vacker och ren miljö, alltså precis det som våra politiker borde syssla med.

Ulf Kristersson och hans gelikar betonar dock gärna och bestämt att vi alla måste hålla ihop och värna om de svenska värderingarna.

Men vad är det för värderingar de talar om egentligen?

Visst finns det människor här i Sverige som har både kloka och sunda värderingar, exempelvis alla de individer som jag nyss nämnde, som jobbar hårt för att åstadkomma fred, en ren miljö och sann välfärd för både människor och djur. Detta är ovedersägligen något att slå vakt om. Men när vi talar om regeringens åsikter och värderingar, så tycks det sannerligen inte finnas mycket som är värt att samlas kring. Det som man bevisligen valt att prioritera och med ett skrämmande stort engagemang ägnar sig åt är grova lögner, korruption, smutsiga vapenaffärer, en ödesdiger och på alla sätt dårhusmässig lydnad gentemot USA, ett vedervärdigt stöd till Israel och dess diaboliska folkmord i Gaza, hjärndöda vapenleveranser till Ukraina, bisarra satsningar inom jordbrukspolitiken, en sinnessjuk upprustning av det svenska militära åbäket, Nato-medlemskapet, DCA-avtalet med USA, en fördärvlig skattepolitik som bara gynnar de redan rika, en katastrofal miljöpolitik, nedskärningar i biståndet, indragningar eller kraftiga minskningar av bidrag till ett stort antal värdefulla, ideella organisationer samt allsköns smutskastning och grova förolämpningar gentemot fredliga aktivister. Man gynnar och lovordar därmed de allra renaste formerna av destruktivitet och barbari samtidigt som man bekämpar och svartmålar alla välvilliga människors aktioner för att åstadkomma demokrati, fred, jämlikhet, en ren och hälsosam miljö samt en sann välfärd för alla människor och djur – och kallar dem därtill för terrorister! Är det några som kan liknas vid terrorister, så är det förstås de notoriska och fullblodiga skadegörarna Ulf Kristersson, Ebba Busch, Jimmie Åkesson och – ja, hela den lömska lilla sekt som nu styr Sverige mot avgrunden!

Att USA:s lille springpojke Ulf Kristersson och hans svansviftande medarbetare agerar som de nu gör är självklart inget som gör oss förbryllade, då vi sedan länge är mycket väl medvetna om att dessa små marodörers högsta önskan är att förvandla Sverige till ett USA i miniatyr – Usaverige. Att det i detta arbete ingår att på alla tänkbara sätt militarisera, fördärva, förgifta och skämma ut Sverige, att öka de sociala och ekonomiska klyftorna samt att tillintetgöra allt arbete som har med miljövård och sann välfärd för människor och djur att göra är självfallet heller inte något som på minsta sätt förvånar. Att alla dessa usla, depraverade, skändliga, kriminella och huvudlösa operationer till på köpet sker i en svindlande hastighet är ju bara ännu ett bevis på en urspårning som är total.

En nattsvart dystopisk framtid känns både troligare och närmare för var dag som går. Urspårningen är total och helt uppenbar för alla som har ögon att se med, men den beror, vilket jag nyss påpekade, givetvis inte på ett antal oturliga och oförutsägbara olyckshändelser.

Maktlystnaden, girigheten, egoismen och prestigen förblindar dock och gör de omogna och redan svårt desorienterade ledarna till än mer vilsegångna individer – i vissa fall till brutala och mardrömslika figurer, som inte drar sig för att gå över lik för att nå sina mål.

Sverige kunde ju lätt vara ett neutralt, fredligt, generöst, på alla sätt kapabelt och lysande föredöme i det kompakta mörker som nu lägrar sig över vårt lilla klot, men vår nations beklagligt okunniga och inkapabla ledning har obestridligen bestämt sig för att följa den galna flocken och på så sätt begå både moraliskt och ekonomiskt självmord. Det gigantiska missdåd som man nu genomför och som förstör vårt land i grunden är så grovt kriminellt att alla medlemmar i den nyss nämnda lilla sekten självfallet genast borde entledigas från sina uppdrag och placeras på lämpligt behandlingshem.

Detta kommer dock troligtvis inte att ske, hur gärna vi än önskar att så vore fallet.

Men hur ska vi då bekämpa den allt grövre brottsligheten, när den värsta gangsterorganisationen av dem alla – den som mycket noga planerat och nu maniskt begår en perfid demolering och plundring av vår nation – bevisligen tillåts härja fritt i Sveriges riksdag?

Ja, där har vi ju något att fundera på.

För att kunna ge ett konstruktivt svar på den frågan behöver vi påminna oss om att all förändring börjar inom oss själva. Varje land har precis det styre som landets invånare gjort sig förtjänta av. Man kan därför säga att en nations regering är en helt naturlig spegling av denna nations hela befolknings genomsnittliga utvecklingsnivå.

I mitten av oktober 2025 släppte Sveriges Stadsmissioner sin årliga rapport om fattigdomen i Sverige – Fattigdomsrapport 2025 – som visar att hela 698 000 människor i Sverige i dag lever i social och materiell fattigdom, vilket är nästan en fördubbling sedan år 2021. Här kan vi alltså notera ytterligare ett tragiskt exempel på vad alla de helt galna felprioriteringar som våra politiker under de senaste åren gjort sig skyldiga till faktiskt resulterat i. Rapporten visar på en högst alarmerande utveckling, där allt fler människor hamnar utan-

för samhällets skyddsnät, samtidigt som de politiska förslagen om kvalificeringskrav, bidragstak och andra begränsningar riskerar att ytterligare fördjupa dessa människors redan stora utsatthet.

Med denna nedslående information i våra tankar blir det kanske extra intressant, men givetvis även upprörande och provocerande, att studera följande lista över Sveriges tio rikaste personer, framräknad i mars 2025 av tidskriften Affärsvärlden:

1. Stefan Persson	188,1	miljarder kronor
2. Antonia Ax:son Johnson med familj	121,4	miljarder kronor
3. Martin Lorentzon	115,3	miljarder kronor
4. Finn Rausing	108,2	miljarder kronor
4. Jörn Rausing	108,2	miljarder kronor
4. Kirsten Rausing	108,2	miljarder kronor
7. Carl Bennet	107,2	miljarder kronor
8. Fredrik Lundberg	80,9	miljarder kronor
9. Daniel Ek	78,9	miljarder kronor
10. Carl Douglas	72,8	miljarder kronor

Ett annat bedrövligt agerande från Sveriges nuvarande regering är dess klart undermåliga arbete med Agenda 2030. Riksrevisionens rapport om regeringens arbete med Agenda 2030 visar nämligen att det nästan helt har avvecklats under pågående mandatperiod.

Petra Flaum, hållbarhets- & policystrateg på Sustainable Buddy Initiative (SBI), skriver att man i höstbudgeten dessutom kan se att regeringen föraktar allt vad miljömässig, social och ekonomisk hållbarhet heter.

Naturskyddsföreningens nya rapport ”Miljön i siffror 2025” visar att tillståndet för såväl klimat som biologisk mångfald blir allt sämre i vårt land – i hög utsträckning som en direkt följd av Tidöregeringens politik. De ökade utsläppen är ett resultat av medvetna politiska val och prioriteringar.

Regeringen håller just nu på att försvaga miljölagarnas grundläggande mekanismer för skyddet av luft, vatten och natur i Sverige. Det handlar om en lång rad allvarliga ingrepp – som kommer att märkas i vardagen, skriver Karin Lexén, Naturskyddsföreningens generalsekreterare, och Oscar Alarik, Naturskyddsföreningens chefsjurist, i en debattartikel i Dagens industri den 21 januari 2025.

I Naturskyddsföreningens mycket intressanta och betydelsefulla rapport ”Politik i strid med naturen” från juni 2025, där man granskar den svenska regeringens politik både i Sverige och inom EU sedan tillträdet år 2022, konstateras att regeringens agerande generellt inte ligger i linje med svenska och internationella miljömål. Tvärtom så agerar regeringen tyvärr i många fall på ett sätt som riskerar att förvärra krisen för naturen.

Sveriges ansvarslösa regering väljer exempelvis att gå vidare med planerna på en massiv utbyggnad av kärnkraften, trots att man fått kraftig kritik från alla håll. Kritiken har alltså inte kommit endast från miljörörelsen, utan även från forskningen, från flera statliga myndigheter samt från ett flertal aktörer inom energibranschen.

”Inför förra riksdagsvalet försökte Tidöpartierna lura hela svenska folket att ny kärnkraft skulle leda till billig och bra el. Alla seriösa granskningar av denna regerings planer har emellertid slagit fast att ekvationen inte går ihop. Ny kärnkraft kommer att kräva några av de största statliga subventionerna i Sveriges historia och kommer dessutom att öka utsläppen och försena industrins elektrifiering. Det blir således dyrare, långsammare och sämre för klimatet att satsa på kärnkraft i stället för att satsa på förnybart”, säger Rolf Lindahl, som är kampanjledare i organisationen Greenpeace och jobbar med klimat-, energi- och finansrelaterade frågor.

I statsbudgeten finns åtskilliga skattelättnader och skatteundantag som innebär att utsläpp av skadliga ämnen gynnas. Det handlar bland annat om rabatt på bilresor genom reseavdrag, skattenedsättningar på diesel och skattebefrielse på bränsle till sjöfart och flyg. Totalt uppgick de svenska hälso-, miljö- och klimatskadliga subventionerna till minst 23,7 miljarder kronor år 2024 – drygt 4,1 miljarder kronor mer än hela miljöbudgeten samma år. För år 2025 ligger miljöbudgeten på 16,4 miljarder kronor, vilket är en sänkning med 3,2 miljarder kronor jämfört med år 2024 och med 7,3 miljarder kronor jämfört med år 2022, då denna så omogna och miljöfientliga regering tillträdde. De miljöskadliga subventionerna utgörs ledsamt nog av mycket mer än subventioner till fossila bränslen, och deras totala skadeverkningar är alltjämt höljda i dunkel. Just nu är Sverige långt ifrån att nå både sina egna och Parisavtalets klimatmål.

Åtta partipolitiskt obundna miljöorganisationer är mycket tydliga med att Sveriges nuvarande regeringen är den absolut sämsta för

klimatet i modern tid i Sverige. Denna ynkliga regering får dessutom skarp kritik för sin klimat- och miljöpolitik i en ny rapport från OECD.

Till alla dessa nonchalanta fasoner måste även läggas den helt hysteriska svenska militära upprustningen, Natomedlemskapet och DCA-avtalet med USA, som tillsammans kommer att orsaka en ofantlig miljöförstöring – förutom allt annat helvete som dessa tre klandervärda och hundraprocentigt idiotiska fanskap ställer till med.

Vad gäller djurskydds- och djurrättsfrågor, så är den här svenska regeringen en total katastrof. Man gör allt man kan för att maximera animaliefabrikernas produktion och vinster, oavsett vilka förfärliga lidanden det innebär för djuren. Sveriges landsbygdsminister Peter Kullgren visar inte minsta tecken på att vilja skapa bra livsvillkor för djuren, utan väljer konstant att fungera som industrins förlängda arm och utreder gärna hur det redan nu minimala så kallade djurskyddet, om det ens existerar något sådant, skulle kunna försämras ytterligare, endast och allenast för att tillgodose den naturvidriga animalieindustrins alla önskemål om högre vinster – vilka inte sällan kommer från de stora koncernerna, som allaredan gör stora vinster.

Trots en diger kritik, så har den totalt hänsynslösa, beklagligt okunniga och extremt djurfientliga svenska regeringen beslutat att virtuella elstängsel ska tillåtas i Sverige, för får och nötdjur. Det fungerar så att varje djur har ett GPS-aktiverat halsband, som kan anslutas till webb- och mobilapplikationer, vilket gör det möjligt för djurägare att stängsla in, flytta och övervaka boskap på distans via mobiltelefon eller dator. Djurägaren kan följaktligen rita ett virtuellt stängsel var som helst på sin egendom. När ett djur närmar sig den virtuella eller osynliga gränsen, hörs ett antal varningssignaler – och om djuret fortsätter framåt ger halsbandet en eller flera elektriska stötar.

”Jag mottar dagens besked med djup bestörtning. Vad blir vi för typ av samhälle, när vi till och med medvetet börjar utsätta djur för stress och obehag? Det här är inget annat än ett moraliskt haveri och ett enormt svek mot djuren. Nu har Peter Kullgrens urholkning av djurskyddet gått för långt”, säger Tina Hogevik, som i maj 2025 valdes till ny riksordförande för Djurens Rätt.

Förslaget om virtuella stängsel ingick i resultatet av den kraftigt kritiserade, till fullo respektlösa och ur djurens perspektiv urusla,

djupt kränkande och synnerligen skräckfyllda statliga utredningen ”Animalieproduktion med hög konkurrenskraft och gott djurskydd”, i vilken man även föreslog att kornas betesrätt skulle slopas. Djurens Rätt har tidigare skickat in en kritisk kommentar till EU om förslaget med virtuella elstängsel och där varnat för att tekniken riskerar att skapa både stress och lidande för djuren.

”Den här utredningen är det sämsta som hänt Sveriges djurpolitik på decennier. Den har flyttat oss 40 år bakåt i tiden. Vi har behövt ägna större delen av den här mandatperioden åt att försvara något så självklart som kors rätt till bete – och nu detta. I princip allt som kommit ur den här utredningen saknar ju både vetenskapligt stöd och respekt för djurskyddslagen. Oavsett vilket regeringsalternativ det kommer från, så behöver Sverige ett helt nytt ledarskap kring djurpolitiken”, betonar Tina Hogevik avslutningsvis.

Förslaget om att tillåta virtuella stängsel i Sverige har alltså mötts av skarp kritik, men inte enbart från organisationer som Djurskyddet Sverige och Djurens Rätt, utan också från Jordbruksverket och forskare inom djurvälfärd. Utan att ta någon som helst hänsyn till detta har nu den självrättfärdiga Tidöregeringen beslutat om en ändring i djurskyddsförordningen, som gör det möjligt att från och med den 1 januari 2026 använda dessa virtuella elstängsel.

Under de senaste åren har därtill förutsättningarna för att fasa ut plågsamma djurförsök och skapa en djurfri forskning förändrats och försämrats radikalt, eftersom Sveriges 3R-center har fått kraftigt minskade resurser. 3R står för *replace*, *reduce*, *refine* (ersätta, minska, förfina). Alltsedan invigningen år 2017 har 3R-centret, som kan ses som Sveriges kunskapsnav för forskning utan djurförsök, erhållit en årlig summa på 15 miljoner kronor, som i sig indikerar en skamlig snålhet, men som, trots detta generande faktum, nu alltså kraftigt skärs ned – till endast 3 miljoner kronor per år!

En oerhört viktig ingrediens i det stora arbete som krävs för att så snart som möjligt kunna utplåna alla de gigantiska brister – hela den brutala vanvård – som i dag finns inom svensk djurhållning är att tillsätta en djurskyddsminister med tillhörande expertmyndighet, där alla inblandade tar sina jobb på största allvar och arbetar **för** djuren, inte **mot** dem, som ju fallet obestridligen är i dag.

Alla de miljontals djur som lever sina liv i Sveriges genomusla, mardrömslika och infernaliska djurfabriker är sannerligen i behov av

kunniga och medkännande personer, som vill och kan tala för dem, alltså raka motsatsen till alla de psykopater som i dag utövar sin makt över dem och ser till så att deras sadistiska plågoandar prisas och ges fritt spelrum att utöva sina helvetiska vidrigheter.

Den kompromisslösa militarismen och det skurkaktiga – ja, rent djävulska – sabotaget mot all välfärd och mot allt fredsarbete tilltar sålunda på ett i högsta grad skrämmande sätt bland vårt lands omogna politiker. Detta visades med all önskvärd tydlighet än en gång då Sveriges usla, krigshetsande och huvudlösa regering den 28 maj 2026 stolt presenterade det tjugoandra militära stödpaketet till Ukraina, till ett värde av cirka 25,2 miljarder kronor.

Från februari 2022 till juni 2026 har Sverige därmed bidragit med motsvarande cirka 153,5 miljarder kronor till att dels förstöra, dels hjälpa Ukraina – det militära förstörelsebidraget uppgår till hela 128 miljarder kronor medan det civila, inklusive det humanitära, stödet uppgår till 25,5 miljarder kronor. Sveriges regering tycks dessutom vara extra mån om att snabba på Ukrainas förintelse, eftersom man nu beslutat att det svenska fredssabotaget eller militära bidraget för åren 2026 och 2027 ska utökas till 40 miljarder kronor per år.

Det här är onekligen ett solklart exempel på ett motsägelsefullt och extremt obegåvat beteende. Sverige skickar alltså kolossala mängder vapen till ett av världens korruptaste länder – fasansfulla vapen, med vilka människor och djur skadas och dödas, natur ödeläggs och infrastruktur, sjukhus, skolor, bostäder och kulturarv förstörs. Samtidigt är det ett välkänt faktum att en massiv majoritet av Ukrainas befolkning inte vill ha vare sig vapen eller krig – det man längtar efter är fred och välfärd. Det är faktiskt så att sju av tio ukrainare önskar att ett fredsavtal omgående förhandlas fram, detta enligt en gallupundersökning (som är en statistisk metod för att mäta den allmänna opinionen, namngiven efter sin amerikanske uppfinnare – sociologen George Gallup) från augusti 2025. Den ukrainska entusiasmen för fortsatt krig har bevisligen dämpats märkbart. Det är stor skillnad mot hur det var år 2022, då tre fjärdedelar av de tillfrågade ville att Ukraina skulle fortsätta strida.

Sveriges regering och den övriga västvärldens regimer gör dock ingenting för att på allvar hjälpa Ukrainas befolkning. Nej, tvärtom! Man fortsätter i stället med alla sina lögner om Ryssland och allt

som har med det här kriget att göra, samtidigt som man matar på med allt fler och alltmer avancerade vapen. Man struntar fullständigt i de önskningar om fred som en överväldigande majoritet av det ukrainska folket har. Det har för den delen aldrig handlat om någon äkta medkänsla med Ukrainas invånare från den så russofobiska västvärldens sida. Man har ju oavbrutet – angeläget och med stor stridslystnad – skjutit alla fredsplaner i sank. Skurkaktigt och mäkta arrogant göder man sålunda en rekordartad destruktivitet och ett otyglat vanvett när man backar upp Ukrainas genomkorrumperade fascistiska och högerextrema regim, som nu allt oftare, i sin allt större desperation, använder sig av makabra metoder för att fylla på sin krigsmakt – brutala rekryterare åker runt i landet, kidnappar sina landsmän och tvingar in dem i den förhatliga militära köttkvarnen. Sveriges politiker slår sig samtidigt stolt och ivrigt för bröstet och manar på övriga Europa att öka på sina bidrag till dessa fanatiska och skrupelfria galningar. Förutom allt det lidande som västvärldens regimer kontinuerligt orsakar med sina vapenpaket, sina vidriga ränksmiderier och sina horribla hyllningar till Ukrainas fascistledare, ser vi även hur allt fler miljarder kronor, i en svindlande takt, skyfflas in i detta krigshelvetes glupska och till synes omättliga flammor – pengar som ideligen och utan några som helst betänkligheter stjäls från världens välfärd. Sveriges urspårade zombieregering upprepar därtill ständigt sina väl inövade vulgära och infama lögner för att på så sätt försöka försvara och allra helst dölja det gräsliga vanstyre som man sedan sitt tillträde i oktober 2022 dagligen ägnat sig åt.

USA:s, Natos och vissa av de europeiska ländernas mest krigshetsande ledare – utan tvekan några av världens för närvarande värsta psykfall – spekulerar nu dessutom, inte helt oväntat, kring hur man skulle kunna gå segrande ur ett kärnvapenkrig.

Ett av många sorgliga och explicita bevis på detta snedvridna tankeklimat är Natos årliga, två veckor långa, kärnvapenövning *Steadfast Noon* – en omfattande och hjärndöd militärövning, där de medverkande antingen genomför simulerade kärnvapenoperationer eller assisterar utförandet av dessa.

År 2025 deltar Sverige för första gången med sitt JAS 39 Gripen, som sägs utgöra ett viktigt bidrag till kärnvapenavskräckningen.

Längst fram i denna stridslystna Natoflock hittar vi givetvis Ulf Kristersson, Pål Jonson och deras mest bombade medbrottslingar.

”Kärnvapenavskräckningen är en del av Natos samlade avskräckning, som ytterst syftar till att garantera de allierades säkerhet. I en allt osäkrare värld behöver Nato ha en trovärdig kärnvapenförmåga för att förhindra angrepp mot alliansen. Steadfast Noon bidrar till att säkerställa detta”, säger den i de flesta avseenden icke tillförlitlige svenske statsministern Ulf Kristersson i ett av alla sina patetiska försök att försvara sitt ansvarslösa agerande.

”Genom att delta med konventionellt stridsflyg i Steadfast Noon, så bidrar Sverige till att Natos kärnvapenavskräckning förblir robust, trovärdig och effektiv. I övningen visar Nato att man har förmåga och beredskap att skydda och försvara samtliga allierade”, hävdar den väldrillade och fatalt lättstyrde USA-marionetten Pål Jonson.

Denna fanatiskt militanta regering föreslår dessutom i sin budgetproposition för år 2026 att det militära åbäket ska övergödas med 26,6 miljarder kronor extra nästa år och på så vis tillåtas tugga i sig hela 175 miljarder kronor av de skattepengar som det alltmer vanskötta svenska samhället sannerligen behöver till annat.

”Nu tar vi nästa stora steg i vår upprustning av det svenska försvaret. Vi pratar om mycket stora investeringar i vapensystem och annan försvarsmateriel, både för armén, flygvapnet och marinen”, meddelade den totalt förvirrade men alltid lika självrättfärdige Ulf Kristersson vid en presskonferens den 15 september 2025.

Ovanpå alla dessa huvudlösa manövrer tillför man anslaget för förbandsverksamhet ytterligare 5 miljarder kronor i budgeten för år 2026, utöver de 9,7 miljarder kronor som redan är budgeterade. Dessa pengar används bland annat till utbildningar och övningar, nationella och internationella stupida, destruktiva operationer, såsom Natos krigsföretag, samt underhåll av materiel.

”Det här utgör själva kärnan i vår försvarsförmåga och är vårt viktigaste bidrag till Nato som allierad”, poängterade en annan rabiat och pinsamt förvirrad liten figur – Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson.

Dessa patologiska vapenskramlare avslöjar konstant sin penibla oförmåga och olämplighet att styra ett land. Ännu ett deprimerande exempel på detta är att den svenska staten väntas gå back med 167 miljarder kronor under år 2026 och att statsskulden efter Tidöregeringens mandatperiod beräknas landa på hela 363 miljarder kronor – detta enligt uppgifter som publicerades den 16 november

2025 av SVT Nyheter. Det här är till största delen ett resultat av de förnuftsvidriga anslagen till det militära åbäket – men till viss del även orsakat av de obefogade skattesänkningar som genomförts för Sveriges redan burgna och mäktiga penningmagnater.

Alla dessa mörksens gärningar blottlägger en fullskalig och helt oprovocerad ödeläggelse av freden, sanningen och välfärden – en total urspårning – i ett alltmer odemokratiskt och korrupt Sverige.

Det känns nästan obegripligt – på många sätt mardrömslikt och rent åt helvete – att Sverige och de övriga nordiska länderna nu tveklöst befinner sig längst fram i den på detta lilla klot allra mest förödande, krigshetsande, motbjudande, ologiska, olärda, moraliskt förfallna och blint Natodyrkande flocken, inte minst med tanke på att alla dessa nationer i grunden har utomordentligt goda förutsättningar att vara just de förebilder och föregångsländer, vad gäller sann välfärd, äkta demokrati, total militär avrustning och genuin fredsmäkling, som hela vår värld i våra dagar så väl behöver. Man väljer nu sålunda hellre att montera ned all sorts välfärd och fullständigt mosa sönder det lilla skygga embryo till demokrati som vi hittills, mycket mödosamt, har arbetat oss fram till. Det är fruktansvärt nedslående att bevittna alla de sinnesförvirrade och ödesdigra aktioner som numera ständigt och med stor dogmatism ivrigt genomförs av våra högfärdiga politiker och övriga makthavare, alltmedan de slänger ur sig militaristiska och mycket väl inövade flagranta lögner och vedervärdiga floskler. Man river sönder och raserar all trygghet och kreativitet till förmån för oförståndiga satsningar på det militära åbäket, vapenleveranser till Ukraina, ofattbara bidrag till Nato och hundraprocentigt dårhusmässiga avtal med terrorstater som USA och Israel och dessas otäcka, ruttna vapenföretag. Att vara den äckliga mord- och terrororganisation Nato, med dess perfida spjutspets USA, samt ett hiskligt misskött EU till lags är uppenbarligen något som för närvarande har högsta prioritet bland de nordiska ländernas ledare, samtidigt som man lyssnar allt mindre på sina undersåtars vilja. Man skapar på så sätt ett militantare och alltmer odemokratiskt samhälle, med rysliga drag åt det fascistiska hållet. Det är av allt att döma ingenting annat än fler och hemskare vapen samt en övergödd militär som, enligt våra ytterst enfaldiga ledare här i Norden, kan lösa världens problem. Dessa undermåliga och

generande beskäftiga politiker tycks vara helt i händerna på den ödeläggande vapenindustrin och alla dess cyniska, sjukligt förljugna, gruvligt korrumperade och gravt sinnesrubbade lobbyister.

Vi bombarderas numera dagligen med synnerligen obegåvade, hotfulla, patetiska och provocerande vansinnigheter från ett otal tanklösa och tragiskt inkompetenta makthavare.

En av alla dessa lömska och dumdryga små figurer är tveklöst den före detta generalsekreteraren för Nato, Jens Stoltenberg, som nu är Norges finansminister. Nyligen kunde vi konstatera ännu ett rejält bottennapp från denne insnöade man.

Vid ett möte med Warszawas säkerhetsforum den 30 september 2025 yttrade sig herr Stoltenberg bland annat på följande sätt:

”Jag vet att en extra miljard till Ukraina eller en extra miljard till nationellt försvar är en miljard mindre till andra goda ändamål, som hälsa, utbildning och infrastruktur. Men vi måste komma ihåg att den högsta kostnaden är att låta Putin vinna.”

Här får vi alltså ytterligare ett ruggigt exempel på denne stolte och farligt vilsegångne Stoltenbergs många ansvarslösa och inskränkta uttalanden, som visar – precis som flera av hans allvarligt sinnesförvirrade yttranden som chef för Nato – på den bisarra linje som nu för tiden måste följas i Norge, Sverige, Finland, Danmark och i stort sett hela den övriga västvärlden.

Ett sådant påstående är givetvis både avslöjande och generande för Jens Stoltenberg, inte minst med tanke på alla de nedskärningar som nu genomförs i Norge.

Som Natos generalsekreterare försäkrade Jens Stoltenberg gång på gång att Rysslands invasion av Ukraina var absolut oprovocerad och hade ingenting med Nato att göra, ända tills han till sist kände sig tvungen att erkänna att Putin faktiskt hade bett dem att inte utvidga Nato, men att de naturligtvis hade gjort det ändå.

Herr Stoltenberg har verkligen visat upp en avskyvärd sida i många olika sammanhang och på många olika sätt. Hans oärlighet och vårdslösa retorik har gjort stor skada i relationerna mellan Ryssland och Europa, samtidigt som hans lögner målat upp en helt falsk bild av kriget i Ukraina och dess orsaker och därmed självfallet fört stora delar av Europas befolkning bakom ljuset.

En annan rejäl norsk vurpa har Norges Nobelkommitté nyligen stått för, när man valde att dela ut Nobels fredspris för år 2025 till

den krigiska venezuelanska oppositionsledaren María Corina Machado, en högerextrem politiker som prisat och uttryckt sin stora beundran för två av världens genom tiderna farligaste, galnaste och definitivt uslaste politiska ledare – USA:s president Donald Trump och Israels premiärminister Benjamin Netanyahu.

Man beslutar sig sålunda för att ge Nobels fredspris till en kvinna som ber dessa båda monstruösa, djupt kriminella ledare och deras genomkorrumperade militära mordmaskiner om hjälp för att genomföra ett regimskifte i sitt hemland Venezuela. Att tilldela en sådan person ett fredspris är ju inget annat än ett hån mot allt fredsarbete, en skymf mot alla dem som **verkligen** arbetar för fred och därmed vore tusen gånger mer förtjänta av Nobels fredspris än Machado.

Årets val av fredspristagare blottlägger alltså på många sätt ännu en gång ett bedrövligt norskt hyckleri – ett i högsta grad skändligt och riktigt uselt ställningstagande – vilket Norges Nobelkommitté emellertid gjort sig skyldiga till vid ett flertal tidigare tillfällen.

Genom att tilldela María Corina Machado – en politiker som både stöttat Israels krigsbrott i Gaza och försvarat folkrättsvidriga militära ingripanden mot sitt eget lands befolkning – detta mycket viktiga och nobla pris, så bidrar Norges Nobelkommitté till att ytterligare trasa sönder och fördärva inte endast det redan gravt nedsolkade och vandaliserade fredspriset (på grund av ett flertal tidigare helt ologiska utnämningar), utan också de ädla begreppen demokrati och fred, vilket måste ses som både ledsamt och upprörande.

”María Corina Machado är en modig kvinna, och Sverige stödjer oppositionen i Venezuela”, säger föga oväntat den småviktiga svenska utrikesministern Maria Malmer Stenergard.

Nomineringstiden för Nobels fredspris år 2025 gick ut redan den 31 januari 2025, men Donald Trump, som då nyligen hade tillträtt sin andra sejour som USA:s president, fortsatte att trumma på med sin alltmer patetiska, intensiva och aggressiva kampanj för att själv få Nobels fredspris, trots alla sina krigiska aktioner, vilket sammantaget troligtvis fick till och med Norges Nobelkommitté att inse det högst olämpliga i att tilldela denne, till farligt nära bristningsgränsen, uppblåste narcissist och mytoman detta ärofyllda pris.

Så vad skulle då dessa svansviftande och väldresserade små knähundar i den norska Nobelkommittén göra för att på bästa sätt likväl tillfredsställa sin husbonde?

Jo, man valde således att ta sig runt detta stora problem, som det sannolikt innebar att inte förära Donald Trump priset, på ett, som man förmodligen tyckte, briljant och finurligt sätt, genom att i stället ge det till en av Donald Trumps och Benjamin Netanyahus allra största beundrare, en som liksom dessa båda laglösa psykfall ser Venezuelas nuvarande ledning som något som måste röjas ur vägen med militär hjälp.

Att tilldela den sanna och innerliga Trumpvännen María Corina Machado Nobels fredspris 2025 blev alltså den perfekta lösningen.

Intressant att tänka på i detta sammanhang – då Trump hävdar att det är han och ingen annan som borde tilldelats Nobels fredspris för år 2025, att han är den ende som gjort sig förtjänt av detta pris – är att under Trumps senaste år vid makten, så har USA bombat, vad vi vet, sju länder. Dessa länder är Irak, Iran, Jemen, Nigeria, Somalia, Syrien och Venezuela. Dessutom har herr Trump sett till så att USA fortsatt har levererat enorma mängder vapen till Ukraina, samtidigt som han givetvis, som den store Israelvän han är, matat Israel med massor av vapen, som denna terrorstat sedan använt i sina infama attacker mot Iran, Jemen, Libanon, Palestina, Qatar och Syrien. Vi får heller inte glömma den uppsjö av vapen som USA förser Taiwan med, som ingår i planerna för ett kommande krig mot Kina. Detta i kombination med alla de abderitiska, helt besinningslösa och krigiska uttalanden som Trump ständigt sprider omkring sig, alla bisarra handelskrig som Trump så gärna och ofta startar, alla kuppförsök och övriga militära interventioner runt om i världen som USA har genomfört under Trumps ledning, de helt och hållet sinnesrubbade satsningar på USA:s militära åbäke som Trump står bakom, de rättsvidriga sanktioner mot både stater, organisationer och privatpersoner som Trump och hans maffiagäng fanatiskt verkställer på löpande band, de hot och fördomsfulla kommentarer som Trump kastar ur sig mot allt och alla som inte passar in i hans inskränkta världsbild, samt alla de övriga sjukligt självupptagna, stridslystna och laglösa uppträdanden som denne lynnige president ideligen gör sig skyldig till i alla möjliga sammanhang, resulterar självfallet i att det inte endast blir exceptionellt löjeväckande utan också spöklikt huvudlöst att över huvud taget nämna denne hetlevrade, extremt opålitlige och självförgudande lille knasbolls namn i samband med någon fredsprisutnämning.

När María Corina Machado fick veta att hon tilldelats detta så prestigefyllda pris, ringde hon till Donald Trump och tackade honom för hans, som hon uttryckte det, avgörande stöd – hon till på köpet tillägnade honom sitt pris. Att denna stridslystna kvinna och uppenbara landsförrädare dessutom påpekar att hon och hennes vänner nu mer än någonsin räknar med president Trump, och att man med hjälp av USA:s militär ska ta makten i Venezuela och på så vis bli USA:s viktigaste allierade i hela regionen, understryker ju bara hur extremt olämplig denna person är som mottagare av ett fredspris!

Donald Trump har såklart – på sitt oefterhärmliga, självcentrerade sätt – framhållit sitt långvariga stöd till Machado.

María och hennes högerextrema partivänner har under många år erhållit finansiellt stöd från USA:s regering. Man hade till exempel mycket goda relationer med George W. Bush, som man år 2002 supportade vid den USA-initierade statskuppen i Venezuela, som dock misslyckades.

María Corina Machado är alltså ledare för den opposition som USA under en lång period finansierat för att åstadkomma ett regimskifte i det så oerhört oljerika landet Venezuela. María har i sin stora iver att ta över ledningen i sitt hemland deltagit i en hel del mycket illavarslande, omdömeslösa och skrupelfria aktiviteter. År 2002 skrev hon till exempel under *El Carmonazo* – ett kuppdekret – som upphävde konstitutionen, upplöste nationalförsamlingen och avskaffade högsta domstolen i Venezuela. Hon har dessutom deltagit i våldsamma gatuupplopp och vid åtskilliga tillfällen vädjat till starkt högerinriktade statschefer, som exempelvis Israels premiärminister Benjamin Netanyahu, att hjälpa henne att genomföra en statskupp i sitt hemland Venezuela.

Bland Marías bästa vänner finner vi sålunda flera högerextrema terrorister, militarister, ultranationalister, explicita antidemokrater, psykopater, narcissister och mytomaner, såsom USA:s president Donald Trump, USA:s tidigare president George W. Bush, Israels premiärminister Benjamin Netanyahu, Argentinas president Javier Milei och Brasiliens före detta president Jair Bolsonaro.

Machados väl innötta och ytterst flagranta fjäskeri för USA:s makthavare är onekligen motbjudande. Alla hennes uttalanden om att hon önskar att USA:s militär ska hjälpa till med att störta hennes hemlands regim och på så sätt öppna upp för en utförsäljning av

Venezuelas naturrikedomar och industrier till privata amerikanska miljardärer är ju precis sådant som omedelbart borde diskvalificera henne från allt vad fredspris heter. Men så har bevisligen inte skett.

I stället ser vi en stor majoritet av västvärldens menligt insnöade representanter eller, om man så vill, USA:s vasallstaters lismande och ryggdunkande små löjliga företrädare ivrigt klappa händerna och jubla åt detta ologiska och penibla val av fredspristagare.

Det är så bedrövligt att man knappt tror att det är sant.

María Corina Machado har alltså med stor bestämdhet förkunnat att hon, när hon blir sitt lands nya ledare, efter den förhoppningsvis snart verkställda USA-ledda statskuppen, kommer att privatisera, privatisera och privatisera, framför allt inom energisektorn, vilket bland annat innebär att Venezuelas enorma oljetillgångar kommer att säljas ut till USA:s miljardärer, som därmed kommer att berika sig med ännu ett stort antal miljarder dollar, alltmedan befolkningen i Venezuela bara kommer att bli fattigare och få det sämre.

Det här är följaktligen, med all önskvärd tydlighet, ännu ett riktigt uselt val av Norges Nobelkommitté – ett val som med rejäla spadtag undergräver Alfred Nobels önskan. Dessutom lyckas självfallet Norges Nobelkommitté på detta vis återigen blamera sig rejält – denna lilla märkliga sekt kan ju omöjligt tas på allvar efter att man gång på gång gör bort sig så grundligt i sin högst ohälsosamma ambition att vara USA:s ledare till lags. Man har ju, som nog många känner till, vid ett flertal tidigare tillfällen delat ut fredspriset till både amerikanska krigsförbrytare och underdåniga, högerextrema USA-marionetter i länder där USA, med hjälp av just dessa fanatiska supportrar, har genomfört eller planerar att genomföra statskupper.

Vi har sålunda, via detta senaste och flera tidigare klandervärda val av fredspristagare, fått pregnanta bevis på att Norges Nobelkommitté inte är i närheten av att besitta den kompetens som krävs för att dela ut ett så viktigt pris som Nobels fredspris – och att man därtill är USA:s och Natos yttersta makthavares lydiga tjänare.

Norges Nobelkommitté består av fem personer, som utses av norska Stortinget. Kommitténs ledamöter väljs på sex år och kan väljas om. Denna lilla skara har till uppgift att utse mottagare av Nobels fredspris. Till skillnad från de övriga Nobelkommittéerna är Norges Nobelkommitté inte bara ett beredande organ, utan beslutar även om vem som ska få priset.

Vi ska tänka på att Alfred Nobel gjorde fullständigt klart för dem som delar ut priset att det ska ges till den fredsförespråkare som under året har verkat mest eller bäst för

- folkens förbrödrande
- avskaffande eller minskning av stående arméer
- bildande och spridning av fredskongresser.

Det har emellertid vid åtskilliga tillfällen, vilket jag nyss påpekade, väldigt tydligt framgått att Nobelkommittén i Oslo inte på långa vägar klarat av att följa dessa solklara direktiv.

Det handlar således om att via diplomati, utan något som helst vapenskrammel, mäkla fred – så att alla parter kan känna sig nöjda och trygga, i visshet om att ingångna fredsavtal är riktigt solida och väl genomarbetade – samt att verka för global militär nedrustning.

Intressant är också vad den norske advokaten, författaren och fredsaktivisten **Fredrik Stang Heffermehl** skrivit om Nobels fredspris. Han har nämligen på ett minutiöst sätt granskat vilka som fått priset, motiveringarna till dessa val och därtill tagit reda på fakta som inte nämns i dessa motiveringar, samt kontrollerat om allt detta sammantaget ligger i linje med Alfred Nobels vilja och krav.

I Heffermehls sista bok – **”The real Nobel Peace Prize”** – som lanserades på hans 85-årsdag, den 11 november 2023, bara en dryg månad före hans död, som inträffade den 21 december 2023, visar han att knappt 27 procent av alla utdelade Nobels fredspris uppfyller de kriterier som Alfred Nobel ville skulle vara avgörande för valet av pristagare.

Fredrik var djupt kritisk till hur Norges Nobelkommitté förvaltat sitt uppdrag. Han ansåg att Stortingets förhållande till fredspriset är en mörk historia om bedrägeri och att priset aldrig har varit oberoende av Stortinget. Han menade att den norska förvaltningen av Nobels fredsvision inte kan ses som något annat än ett totalhaveri och påpekade att Nobelkommittén inte vet något om riktigt fredsarbete, utan har hittat på ett eget fredsbegrepp, i vilket man nonchalerar Nobels krav och önskningar angående detta så betydelsefulla pris.

Enligt Heffermehl visar en historisk och juridisk analys att den norska Nobelkommittén är skyldig att respektera att Alfred Nobel ville upprätta ett pris för aktivt fredsarbete och en ny internationell rättsordning, där stater säkert skulle kunna avskaffa sina militära

system. Fredrik hävdade att Norges Nobelkommitté missförstått sin uppgift, då man valt att göra sin egen tolkning av Nobels fredspris i stället för att rätta sig efter Alfred Nobels vilja, vilka krav han ställde och hans specifika syfte med priset.

Fredrik Heffermehl underströk att avsikten med detta fredspris var långtgående – Alfred Nobels ambition var rätt och slätt att få slut på alla krig genom globalt samarbete och internationell lag.

Den norska Nobelkommitténs förmåga att vid sina utnämningar och motiveringar av fredspristagare rätta sig efter Natos och USA:s önskningar är sannerligen exemplarisk, vilket innebär att man oftast helt sonika struntar i Alfred Nobels avsikter med priset. Detta blir uppenbart för den som granskar fredspristagarna genom åren.

Vill man ha riktigt bra hjälp med att komma underfund med både vad Norges Nobelkommitté faktiskt ägnar sig åt och vad ett äkta fredsarbete innebär, så förespråkar jag att man tar del av Fredrik Heffermehls gedigna kunskaper inom dessa områden, vilka han framför allt har förmedlat i sina böcker **”The Nobel Peace Prize”** och **”The real Nobel Peace Prize”**.

En nära vän till Alfred Nobel var **Bertha von Suttner** – det sena 1800-talets portalfigur i kampen för fred. Genom fredskongresser och internationella domstolar ville hon skapa fred i världen. Det var till stor del Berthas tankegångar kring fred och hennes genuina fredsarbete som inspirerade Alfred Nobel till att instifta fredspriset och som även la grunden för idén om internationella institutioner för att bevara freden i världen. Bertha von Suttner var författare, tidskriftsredaktör och fredsaktivist. Hennes omtalade roman **"Ned med vapnen"** blev en bästsäljare och gjorde henne till en förgrundsgestalt i den framväxande fredsrörelsen. Romanen väckte stor debatt när den kom och dess tydliga budskap – en total militär avrustning av alla stater i världen – är ju i högsta grad både lovvärt och önskvärt.

I dag ser vi tyvärr i stället obestridliga bevis på att den militära upprustningen nått ända fram till det kompletta vansinnets absolut yttersta gränser.

Alfred Nobel fascinerades alltså storligen av Bertha von Suttners fredsarbete, och år 1905 blev hon den första kvinnan att tilldelas Nobels fredspris, ett pris som sålunda tillkommit mycket tack vare hennes egna kloka tankegångar och sunda arbete vad gäller fred i

världen. Det anses för övrigt att Alfred Nobel ville att just Bertha von Suttner skulle bli den första kvinnliga mottagaren av priset.

Profilen på en stor majoritet av dem som genom åren fått fredspriset har emellertid inte alls stämt överens med de ambitiösa freds- och nedrustningsarbetare som Alfred Nobel karaktäriserade i sitt testamente, i vilket själva kärnan i hans tankar kring och tydliga strävan efter en sann världsfred i klara ordalag definieras.

Fredrik Heffermehl menade att den norska Nobelkommittén aldrig har följt upp sin huvuduppgift, som ju är att främja Nobels idé om ett globalt samarbete för en hållbar fred. Denne uppriktige fredskämpe poängterade också ofta att vi inte har råd med en fortsatt militär upprustning, som bara kommer att öka risken för att vi ska förinta oss själva. Han var verkligen en tydlig kontrast till sin förvirrade landsman Jens Stoltenberg, som i ett tal under sin tid som Natos generalsekreterare kavat och kraftfullt uttryckte sig på följande sätt:

”Weapons are the way to peace.”

Hm, vad ska man säga om ett sådant yttrande?

Ja, först och främst så är det ju ett kristallklart exempel på ett djupt tragiskt, helt och hållet bakvänt, rysligt ologiskt och ur alla tänkbara perspektiv synnerligen obegåvat uttalande.

Men vad annat kan man vänta sig från en Natochef?

Man får ju hoppas att alla inser att det är en horribel och gränslös vanföreställning som ligger bakom åsikter av det här slaget.

Låt oss se denne herr Stoltenberg, åtminstone på detta område, som ett utomordentligt avskräckande exempel på hur det kan bli när den tvättäkta dumheten bjuds in, omfamnas och ges fritt spelrum.

För att bryta militarismens destruktiva, ödestyngda och onda cirkel behöver världen Nobels, von Suttners och Heffermehls visionära idéer om världsfred via globalt samarbete och internationella lagar.

Som vi redan konstaterat, så kan María Corina Machado inte med bästa vilja i världen sägas stå för främjandet av solidaritet, rättvisa, jämlikhet och förståelse över kulturella och politiska gränser – de grundvärden som väger tungt för världens alla sanna fredsaktivister. Hennes kamp symboliserar i stället en farlig sammanblandning av befogat sunt politiskt motstånd, militaristisk laglöshet, råkapitalism, högerextremism och en mycket skadlig nyliberalism. Detta är självfallet inte något som vare sig den venezuelanska befolkningen eller världens övriga länders invånare behöver.

María Corina Machados politiska retorik bygger på konfrontation, ekonomisk bojkott och stöd för hårda sanktioner – åtgärder som i praktiken kraftigt förvärrat Venezuelas humanitära situation och även bidragit till en ökad, allt hotfullare polarisering.

Den mest förbisedda delen av Alfred Nobels testamente gäller hans önskan om avskaffande eller minskning av stående arméer, vilket Machado inte alls verkat för.

Nej, denna stridslystna kvinna har inte varit i närheten av att uppfylla de krav som Alfred Nobel fastställde för att man skulle kunna komma i fråga som mottagare av hans fredspris. Tvärtom har María uppmanat till internationella påtryckningar på och militärt tryck mot Venezuelas regering. Hennes okritiska support för utländska sanktioner och förbehållslösa stöd för militär extern hjälp för att avsätta sitt lands regim står i direkt kontrast till Nobels ideal om icke-våld. Hon är dessutom, vilket jag tidigare påpekat, en stor beundrare av Israels bestialiske premiärminister Benjamin Netanyahu och har tydligt uttryckt sitt helhjärtade stöd för hans sätt att lösa konflikten i Gaza. Dessutom har hon lovat att flytta Venezuelas ambassad från Tel Aviv till Jerusalem om hon får den möjligheten. María Corina Machados oppositionsparti Vente Venezuela har sedan år 2020 ett samarbetsavtal med det israeliska högerpartiet Likud, som ju leds av Benjamin Netanyahu. Israels kamp är Venezuelas kamp, har María sammanfattat de nära relationerna.

Den senaste tidens upptrappning av USA:s militära aktioner gentemot Venezuela – högst kriminella attacker, i vilka man resolut och kallblodigt mördat människor, på grund av att dessa individer, enligt vad som påstås från USA:s sida, sysslat med narkotikasmuggling – strider ju mot allt vad demokrati och internationell lag heter, vilket emellertid aldrig tidigare har hindrat USA från att utföra sina perfida våldsdåd.

Det är alltså så att USA under en längre period har genomfört ett flertal bombattacker i Karibien utanför Venezuelas kust mot båtar vilkas last man hävdar ska innehålla droger, vilket dock ännu inte bevisats. Men även om det skulle visa sig handla om just knarksmuggling, så är naturligtvis USA:s aktioner helt och hållet olagliga. Det som denna amoraliska, alltmer bisarra och laglösa terrorstat nu ägnar sig åt är således utomrättsliga avrättningar – som ju är en av denna notoriska skurknations allra äldsta och käraste traditioner.

Krigsminister Pete Hegseths order var otvetydig – alla ombord på de så kallade knarkbåtarna skulle dödas. Detta avslöjar att USA:s ledning gör allt man kan för att förhindra att sanningen om vad det här egentligen rör sig om ska uppdagas, förutom att det vittnar om absolut laglöshet, total renons på humanism och ett synnerligen djupt moraliskt förfall hos den patologiskt martialiske Hegseth och hans barbariska medbrottslingar.

Alldeles i början av år 2026 kan vi konstatera att María Corina Machados högsta önskan kan vara på väg att uppfyllas. Det är nämligen så att USA:s militär, i samband med sin senaste attack mot Venezuela, nu har kidnappat och fängslat den venezuelanske presidenten Nicolás Maduro och dennes fru Cilia Flores. Enligt flera av världens främsta journalister och politiska analytiker är skälen till dessa kriminella militära aktioner framför allt följande:

- Man vill pådyvla Latinamerika USA:s dominans.
- Man tänker exploatera Venezuelas naturtillgångar.
- Man har som mål att skära av Latinamerikas band till Kina.
- Man vill hota och skrämma andra vänsterregimer i regionen.
- Man vill förstöra det regionala integrationsprojektet i Latinamerika och Karibien.

Tilläggas skall att Donald Trump, i samma veva som USA:s militär begick förbrytelser gentemot Venezuela, passade på att hota ytterligare sex länder med militära interventioner om dessas ledare inte lyder herr Trump och hans ominösa lilla maffiagäng. De hotade länderna är Mexiko, Colombia, Kuba, Danmark, Nigeria och Iran.

Med alla dessa fakta kan man ju tycka att Donald Trump och María Corina Machado inte ens borde nämnas i verkligt seriösa diskussioner om vem som är värd och bör tilldelas Nobels fredspris.

María Corina Machado tycks faktiskt ha en viss självinsikt:

”Jag förtjänar inte detta pris”, var hennes första kommentar när hon blev uppringd av Nobelkommittén.

Nu har hon dock åter demonstrerat sin stollighet, då hon vid ett möte med Donald Trump erbjöd honom sin fredsprismedalj!

Att Norges Nobelkommitté tillåts fortsätta med sitt bedrövliga och inkompetenta arbete – att solka ned och bryskt demolera Nobels fredspris – är ännu ett exempel på den svenska något besynnerliga inställningen till själva begreppet fred samt Sveriges till synes helt

oförblommerade ointresse för att bevara värdet av ett så viktigt pris som Nobels fredspris ju faktiskt är. Man borde naturligtvis se till så att den här norska lilla inkompetenta juntan fråntas sin rätt att dela ut Nobels fredspris om man inte rättar sig efter Alfred Nobels krav.

Vi tvingas härmed följaktligen lägga ytterligare några tragikomiska bidrag till det digra – ja, egentligen redan överfulla – arkivet med blamerande Norge- och Sverigehistorier.

Depraverade, militaristiska och kusligt sinnesrubbade uttalanden samt genomkorrumperade, hänsynslösa och till fullo förnuftsstridiga aktioner haglar bevisligen över stora delar av världen för tillfället, även över oss här uppe i vårt annars så intelligenta, präktiga, sunda och fredliga Norden.

Det talas ju vitt och brett om att vi ska lära oss att tänka sunt, fredligt, osjälviskt och kritiskt – och det är ju självfallet väldigt bra och något att definitivt sträva efter. Men det som vi nu ser ske bland de styrande i framför allt Natoländerna, inte minst i Sverige, Norge och alla de andra nordiska staterna, blottlägger tydligt att man här gör precis tvärtom. De trerätters hälsovådliga middagar – tillagade av allsköns grova lögner, helt absurd desinformation och svulstig propaganda – som dagligen serveras av Vita huset, Pentagon och CIA, spetsade med smaklösa, toxiska terrorkryddor från Knessets ultranationalistiska sionister, sväljs lydigt och obetänksamt, osunt och okritiskt av dessa små patetiska marionettstaters makthavare, som i sin tur dukar fram samma förödande sörja till sina respektive länders medborgare, utan minsta lilla tanke på vad denna osunda, osmakliga och djupt skadliga förtäring kommer att leda till.

En viktig del i Sveriges totala urspårning är, vilket vi redan vid ett flertal tillfällen har kunnat konstatera, den i vårt fredliga land numera skenande och på alla sätt destruktiva, olycksbådande militarismen. Att hylla och göda det genomkorrumperade, monstruösa och alltid lika hungriga militära åbäket, som bara glufsar i sig och äter upp allt större del av vår välfärd, tycks emellertid inte bekymra särskilt många i den svenska riksdagen – om ens någon. Tvärtom så anstränger man sig till det yttersta för att – med stor hjälp av Sveriges skamlösa etablerade medier – sprida vapen- och krigspropaganda.

Ett tydligt och skrämmande bevis på detta militaristiska vansinne är den historiskt höga nivå som vapenexporten numera befinner sig

på. År 2024 exporterade svenska företag vapen och annan krigsmateriel för 29,4 miljarder kronor – nytt rekord – och för år 2025 var den svenska krigsmaterielexporten 28,2 miljarder kronor.

Sveriges största vapenkund år 2025 var den totalt besinningslösa terrorstaten USA, ett land som under det senaste året har bombat sju länder och är den överlägset största understödjaren av Israels folkmord på palestinierna.

En annan kund som finns på denna, för det så fredliga Sverige, djupt komprometterande lista är just Israel, som gör allt man kan för att bli hela Mellanösterns härskare, via sataniska krigsbrott och brott mot mänskligheten i Gaza och på Västbanken, rent helvetiska attacker mot Libanon, där över en halv miljon människor tvingats på flykt, samt rabiata och ideliga anfall mot Iran, då tillsammans med sin kära vapenbroder USA.

Att göra vapenaffärer med världens två allra blodtörstigaste och mest barbariska terrorstater visar ju att man är, inte endast genomusel, utan också allvarligt sinnesrubbad och djupt kriminell.

Sverige beväpnar sålunda världen som aldrig förr – och man gör det med en i högsta grad opassande stolthet, utan några som helst samvetsbetänkligheter. Det är vidrigt, det är kriminellt, det är absurt, det är skändligt och det är helt hjärndött!

Ännu ett bedrövligt exempel på Sveriges zombieregerings skamliga undergivenhet och vämjeliga fjäskeri gentemot USA och Israel fick vi i december 2025, då Israels finansminister, extremhögerpolitikern Bezalel Smotrich, meddelade att man godkänt ytterligare 19 bosättningar på den av Israel olagligt ockuperade Västbanken. Smotrich beskrev det som ett sätt att blockera bildandet av en palestinsk stat. Israel har därmed sammanlagt godkänt 69 bosättningar under de senaste tre åren, och enligt en FN-rapport har planer för drygt 47 300 bosättningsenheter fortskridit under år 2025.

FN:s generalsekreterare António Guterres fördömde, i samband med detta, vad han beskrev som Israels oupphörliga expanderande av bosättningar på ockuperat område. Han påpekade att detta bara fortsätter att elda på spänningar, förhindra palestiniernas tillgång till deras mark och hota möjligheten för en självständig, demokratisk, sammanhängande och suverän palestinsk stat.

Till och med så Israelvänliga stater som Tyskland, Storbritannien

och Frankrike fördömer nu Israels godkända etablering av nya bosättningar på den ockuperade Västbanken – men inte Sverige.

”Vi – staterna Belgien, Kanada, Danmark, Frankrike, Tyskland, Italien, Island, Irland, Japan, Malta, Nederländerna, Norge, Spanien och Storbritannien – fördömer godkännandet från Israels säkerhetskabinett av 19 nya bosättningar på den ockuperade Västbanken”, lyder ett gemensamt uttalande från dessa 14 stater. ”Vi påminner om vårt tydliga motstånd mot alla former av annektering och mot utvidgningen av bosättningspolitiken”, påpekar man.

Trots alla de flagranta bevis som i dag finns vad gäller Israels så extremt brutala och skräckfyllda terror gentemot den palestinska befolkningen i Gaza och på Västbanken – detta djävulska folkmord – samt att flera av Israels ledare är efterlysta av den Internationella brottmålsdomstolen (ICC), så fortsätter Sveriges skenheliga och på många sätt farligt inkompetenta regeringen sitt samarbete med denna självrättfärdiga och blodgiriga skurkstat, inte minst när det handlar om vapenaffärer. Man vägrar dessutom fortfarande att ge bistånd via FN-organet UNRWA och att ta emot svårt krigsskadade palestinska barn för specialistvård.

Ulf Kristersson och hans spöklika lilla flock går stolt och huvudlöst vidare med sin, på alla områden, vanskapta och urspårade politik, och de kommer givetvis för all framtid att bli betraktade som usla medlöpare till det folkmord som Israel nu begår. Dessa skamlösa marodörer drar sannerligen ner Sverige i skiten – och det rejält!

Ja, det är verkligen ledsamt.

Det finns dock, tack och lov, många i det här landet som har fått mer än nog av dessa sinnessjuka och högst vanärande ageranden, men tyvärr så syns ingenting av detta i den alltmer Nato-, Israel- och USA-drogade svenska riksdagen. De flesta tycks hålla med och fjäska för vår lille maniske russofob och fanatiske Natonörd till statsminister, Ulf Kristersson, och hans huvudlösa zombievänner i Sveriges urspårade regering – denna militaristiska, depraverade och skamlösa lilla sekt – som i sin tur definitivt ställer sig bakom och krusar för en av världens mäktigaste kvinnor, EU-kommissionens vampyrliknande ordförande Ursula von der Leyen, och hennes lilla genomkorrupta vänkrets, i vilken vi givetvis hittar den heltokige och alltid lika plågsamt pinsamme generalsekreteraren för Nato, Mark Rutte. Dessa små löjeväckande, väldrillade flockdjur rättar sig, i sin

tur, slaviskt och blint efter minsta lilla tillrättavisning från Donald Trump, hans bästa kompis Benjamin Netanyahu och deras maffia-liknande gangstergäng, oavsett vad dessa kompletta galningar tar sig för och vilka lagar de bryter mot – ända tills …

Ja, absolut! Gör precis som ni vill! Bomba sönder, terrorisera och plundra hela den övriga världen! Kriga, mörda, tortera, svält ut, stjäl, lura, hata, hota, råna, skövla, ruinera, starta handelskrig, inför hur höga och hur många tullar ni vill, verkställ alla tänkbara och olagliga sanktioner, förgifta och ödelägg naturen, roffa åt er landområden och naturresurser, genomför statskupper och bryt mot alla lagar som finns. Ja, använd er av vilka metoder ni vill – vi ska inte hindra er, vi ska i stället självklart hjälpa er så gott vi kan – men …

”Vad säger ni, herr president? Vill ni ha Grönland? Oj då! Men det bryter ju mot internationell lag – dessutom så är det ju faktiskt en del av oss själva, så att säga … Vad sa …?”

Ursula von der Leyen lägger chockat ifrån sig telefonen.

”Han la bara på …”

”Baa ä e schum älne, ahama?”

”Ta ut nappen ur munnen, Mark, om du ska prata med mig!”

Ursula tittar uppfordrande på Mark Rutte, som just snubblat in till krismötet i Europabyggnaden i Bryssel och nu, något motvilligt, spottar ut nappen i sin högra hand.

”Vad är det som händer, mamma?” frågar han sedan.

”Jag är inte din mamma!” påpekar Ursula, nu än mer irriterad. ”Vår käre vän Donald sa att han vill ha Grönland – snarast möjligt!”

”Grönland? Var ligger det?”

”Hm … Grönland ligger mellan Norra ishavet och Atlanten, öster om Kanadas arktiska öar!” säger Ursula och betonar varje stavelse, samtidigt som hon ser Mark stint i ögonen.

”Vill pappa ha hela Grönland?” mumlar Mark ängsligt.

*”Ja, det verkar faktiskt så – **hela** Grönland”, muttrar Kaja Kallas. ”För övrigt vill jag betona att jag hatar Ryssland!” lägger hon snabbt till – i ett betydligt högre och bryskare tonfall.*

”Pappa vill ha hela Grönland – oj då! Varför vill han det?”

”Ja, han fick ju inte Nobels fredspris”, kastar Ursula ilsket ur sig.

”Fick han inte det?” utbrister Finlands president Alexander Stubb förvånat, halkar av stolen och slår pannan i bordskanten.

”Nej, just det! Det fick han inte!” vrålar Danmarks statsminister

Mette Frederiksen, i samma ögonblick som hon för första gången anar sambandet mellan dessa båda händelser. ”Djävla Norge!”

”Just det!” ylar Macron, Starmer och Merz – i kör. ”Djävla, djävla, djävla Norge!!!”

”Men det kan han väl få, då – Grönland, menar jag – en liten bit åtminstone?” föreslår Rutte och sätter tillbaka nappen i munnen.

*”Du är ju inte klok, han vill ju ha **hela** Grönland!” skriker Ursula och gestikulerar vilt. ”Vad säger du, Ulf?”*

Ulf Kristersson, som just slumrat till, vaknar med ett ryck, råkar riva av sig glasögonen och hukar sig snabbt bakom Mette. När han inser att han inte är hotad, rättar han flinkt till slipsen, trycker fumligt glasögonen på plats och sätter sig åter vid bordet, märkbart skakad.

”Äh, var är vi … eller var var vi, menar jag?” får han till sist ur sig.

”Jo, jag undrade vad du säger.”

”Äh, jaha …? Om vad då?” viskar Ulf – alltmer besvärad.

”Om Trump och Grönland, naturligtvis. Hur ska vi göra?”

”Hm, jag tror att jag måste ringa till Ebba – Busch, alltså. Ja, jag menar … eller … Jo, hon kan ju höra med sin och Donalds bästa vän Benjamin – Israels … Ja, ni vet … Han vet säkert, i alla fall!”

”Jaa, så … bja!” sluddrar Stubb, halvt medvetslös, i samma stund som han, svettig och blodig, lyckas kravla sig upp på stolen igen.

”Bravissimo!” skriker Macron, Starmer och Merz – i kör.

”Men jag börjar nog med att ringa till Pål Jonson. Ja, jag ringer till honom nu genast, faktiskt!” deklarerar herr Kristersson kavat.

Han lyssnar upphetsat till vad Pål har att förmedla, tittar sedan med självbelåten min på sina förväntansfulla vänner, nickar nöjt, skjuter stolt fram hakan och proklamerar högtravande:

”Jag bestämmer härmed att Sverige ska sända militär hjälp till Grönland. Pål tycker att vi bör skicka två eller kanske tre officerare. Jag tycker att vi ska skicka några JAS-plan också! Vad tycker ni?”

Självklart, Ulf! Och att det blir Sveriges politiker och militärer som kommer att ordna upp alltihop är ju precis lika självklart.

Den 17 juni 2026 fick vi ännu ett kristallklart men ack så tragiskt och förhatligt bevis på Sveriges totala urspårning. Denna komplettering till det numera fullt utvecklade vansinnet och den helt absurda krigshysteri som Sveriges nu styrande psykopater ständigt eldar på, röstades alltså igenom ett par dagar före midsommarafton. Det hela

rör sig om en på många sätt synnerligen fördärvlig lagändring, då den ger alla Natoländer, men även flera andra länder inom EU, rätt att använda sig av svenskt territorium för att bedriva krig mot andra stater. Hela 36 nationer bjuds in att agera militärt på svensk mark, också i konflikter som vi själva inte har något som helst med att göra – enbart som en följd av att Sverige är medlem i Nato och EU.

Åtskilliga kritiker beskriver detta beslut som ett av de farligaste, mest omdömeslösa och långtgående politiska vägvalen i modern svensk historia. De varnar för att svensk mark i framtiden kan komma att användas för krigshandlingar ledda av Nato. Sverige kommer på så vis självfallet att dras allt djupare in i flera oönskade och katastrofala internationella konflikter.

Den breda majoritet som gav klartecken för och därmed står bakom detta hårresande och till fullo abderitiska beslut, består av Sveriges numera besinningslöst militaristiska, sjukt USA-dyrkande, menligt ologiska och notoriska krigshetsare – Kristdemokraterna, Moderaterna, Sverigedemokraterna, Liberalerna, Centerpartiet och Socialdemokraterna. Totalt röstade 322 ledamöter ja till utskottets förslag, vilket är ett tydligt tecken på en riksdag i allvarligt moraliskt förfall – och därför, utan gensägelse, i akut behov av specialistvård.

Tilläggas ska, att i detta så dårhusmässiga beslut även ingår att regeringen tillåts kringgå riksdagen beträffande beslutsfattandet i dessa frågor, vilket innebär att Sveriges regering enväldigt kommer att kunna godkänna att Natos trupper opererar på svensk mark, om man från Natos ledning, i samband med någon konflikt, så skulle önska. Ulf Kristersson, Pål Jonson och deras gangsterkompisar hävdar bestämt att denna lagändring var ett ofrånkomligt krav för att Sverige skulle kunna fullgöra sitt ansvar inom Nato, samt för att alla viktiga beslut i fortsättningen snabbt ska kunna behandlas.

De gravt inkompetenta och huvudlösa zombier som nu sitter i Sveriges regering kommer följaktligen att själva kunna fatta beslut i dessa avgörande frågor framöver – tala om komplett livsfara!

Denna lagändring, liksom väldigt mycket annat som dessa små läbbiga skräckfigurer ligger bakom, är så alltigenom förnuftsvidrig att den självklart aldrig någonsin ens borde ha föreslagits.

Som jag ser det, så är detta ännu en satanisk och livshotande dolkstöt i ryggen på den ”demokrati” som nu snart har dragit sin sista suck i det här landet.

Ett alltmer dystopiskt, militaristiskt och toppstyrt, ett allt mörkare, uslare och sjukare Sverige tar nu obestridligen allt fastare former.

Vi ser gång på gång vilka ödesdigra ingrepp i Sveriges lagar som medlemskapet i Nato resulterar i. Det är ju endast kompletta idioter som kan påstå att Sverige nu skulle vara tryggare än innan vi blev medlemmar i denna krigs-, maffia-, mord- och terrororganisation. Det är naturligtvis precis tvärtom. USA, som ju styr Nato, struntar fullständigt i Sveriges säkerhet. Målet har hela tiden varit att komma åt precis det som man nu – via Sveriges Natomedlemskap, den nya svenska lagändringen och DCA-avtalet med Sverige – har uppnått.

Vad detta faktiskt betyder för Sverige är såklart inget annat än ständiga och helt groteska stegringar av de militära utgifterna, en ständigt ökad och på många olika sätt förödande miljöförstöring, en söndersmulad välfärd och alltmer försämrade livsvillkor för vårt lands människor och djur, en tydligt försämrad ekonomi, en farlig försämring av vårt lands infrastruktur, en allt räddare, otryggare, olyckligare, fattigare och sjukare befolkning, en allt sämre skola, en allt sämre sjukvård, en allt sämre omsorg, en allt större ojämlikhet, en allt snabbare borttynande redan svårt misshandlad demokrati, en allt större brottslighet, ett allt vapentätare samhälle (med allt vad det innebär), en försvinnande självständighet samt en chockerande stor och dessutom ständigt ökad risk för att dras med i allsköns vansinniga och katastrofala krig. Detta är sålunda vad denna svenska så in i märgen förljugna, narcissistiska, psykopatiska och huvudlösa zombieregering nu lyckats åstadkomma.

Den nya lagändringen kommer därtill att genomföras utan någon som helst debatt – en förkrossande majoritet av Sveriges befolkning har inte en aning om vad som nu sker. Vårt lands makthavare beter sig tvivelsutan återigen bedrövligt, odemokratiskt och skrupelfritt, precis som man gjorde när man ingick DCA-avtalet med USA och när man tvingade in Sverige i helvetessekten Nato.

Mitt i detta så penibla, fullödiga och förnedrande politiska haveri, tycker jag att vi ändå bör ge Sveriges karriärsugna politiker lite äkta beröm också. De har ju, förutseende nog, på ett både originellt och oväntat vis, ordnat ett för sig själva, efter sina förhoppningsvis snart avslutade riksdagskarriärer, ytterst välförtjänt, särdeles adekvat och inte minst intagande boende. Jag menar, de har de facto beslutat om att avsevärt öka antalet fängelseplatser i vårt land.

Tilläggas bör emellertid att hela detta generande debacle, detta monumentala politiska fiasko – denna totala urspårning – på intet sätt ses som ett misslyckande bland Tidöregeringens medlemmar, utan tvärtom uppfattas som en fantastisk, ärofull triumf, vilket därför högst sannolikt också innebär att den här regeringen, om den får hållas, stolt och påstridigt, med sin exceptionella hybris, kommer att fullfölja denna spöklika färd, som obevekligt för Sverige allt djupare in i en av nyss nämnda psykopatregering minutiöst designad och hett efterlängtad nattsvart, militaristisk och fascistisk dödskultur.

Denna genuint livsfarliga Tidö- eller zombieregering – Sveriges sämsta någonsin – har till råga på allt lyckats övertyga en stor del av den svenska riksdagens övriga ledamöter, alltså ännu ett gäng med märkliga sömngångare, att det numera är följande som gäller:

* Krig är fred.
* Orättvisa är rättvisa.
* Ojämlikhet är jämlikhet.
* Galenskap är visdom.
* Totalitarism är demokrati.
* Militarism är fredsarbete.
* Hyckleri är äkthet.
* Miljöförstöring är miljövård.
* Djurplågeri är djurvälfärd.
* Ofärd är välfärd.
* Terrororganisationer är försvarsallianser.
* Omoral är moral.
* Nato är Gud.
* Lögn är sanning.
* Folkmord är självförsvar.
* Apartheid- och terrorstater är demokratier.
* Fredsarbetare och miljöaktivister är sabotörer och terrorister.
* Verklig fred skapas endast med fler och hemskare vapen.
* Ta från de fattiga och ge till de rika.
* Lögnen ska göra oss fria.

DAGS ATT VAKNA

Att USA dirigerar en hel del av det helvete som nu utspelas här på vår jord kan väl knappast ha gått någon förbi.

Nej, det där tror jag att … Jag menar, denna underbara och fredliga nations hänsynsfulla och godhjärtade ledare, som ju bara vill alla väl och ständigt delar med sig av sina rikedomar och inte minst sitt kära lands gudomliga demokrati, är ju allihop de bästa föredömen man kan tänka sig … kanske … eller …

USA använder sig precis som vanligt, brutalt och helt respektlöst, av alla till buds stående medel för att försäkra sig om största möjliga vinst på alla plan, numera dock på ett alltmer panikartat sätt.

Nej, men … det kan väl inte vara sant?

USA väljer, hur otroligt det än kan låta, att dessutom agera på ett extremt självcentrerat, girigt, blodtörstigt och för det mesta grovt kriminellt sätt när det gäller att försöka behålla sin enda verkligt önskvärda position – som världens mäktigaste stat – och man gör det faktiskt till största delen med hjälp av sin kaxiga och groteskt överviktiga militär, sitt kära, ständigt konspirerande och mordlystna CIA samt den alltigenom bedrövliga och abominabla maffia-, mord-, krigs- och terrororganisationen Nato, och alla dessa absurda och psykopatiska aktiviteter genomförs givetvis helt utan några som helst samvetsbetänkligheter.

Nej, nu tycker jag minsann att det räcker med …

USA drar sig heller inte för att, på åtskilliga obskyra sätt, använda sig av IMF (International Monetary Fund) och Världsbanken för att öka sin makt och roffa åt sig så mycket som möjligt av vår världs gemensamma resurser.

Kan detta verkligen stämma?

Intressant att notera är att medan USA exporterar misstänksamhet, hat, osämja, mord, vapen, lidanden, korruption, krig, helvetisk och titanisk miljöförstöring, allmän förödelse och blodig terror runt om i världen samt försätter fattiga länder i djävulska skuldfällor, så visar Kina upp en sann vilja till samförstånd, fredlig gemenskap samt en solklar och uppriktig önskan att samarbeta med världens alla länder för att tillsammans kunna skapa de bästa, modernaste och miljövänligaste transportleder som tänkas kan. Genom sitt idoga arbete skapar Kina en fantastisk, snabbt framväxande, hållbar

och högteknologisk global infrastruktur, som kommer att underlätta för hela jordens befolkning att kommunicera, umgås, transportera varor och handla med varandra på ett för alla utomordentligt gynnsamt vis – och dessutom under fredliga och rättvisa former. Man är också noga med att inte sätta något land i en ohållbar skuldsits, utan ser i stället till så att även världens alla fattiga länder via livskraftiga och inspirerande metoder får goda möjligheter att hänga med i och ta del av den snabba tekniska utveckling som nu äger rum. Kina har gett bistånd till andra länder sedan 1950-talet, gärna till regimer som delat det kinesiska kommunistpartiets idéer, men också till andra länders regeringar. Förutom bidrag har det även handlat om förmånliga lån, ofta utan några krav på motprestationer eller avkastning. I vissa situationer, om låntagaren till exempel av någon anledning ansetts oförmögen att betala, har lånet helt enkelt strukits.

”Målet är att komplettera alla de inblandade ländernas utvecklingsstrategier. Vi kommer inte att hänge oss åt föråldrad geopolitisk styrning. Det vi vill uppnå är en modell för samarbete, där alla parter är vinnare”, säger Kinas ledare Xi Jinping angående Kinas många stora och mycket spännande arbeten runt om i världen, av vilka ett stort antal ingår i det gigantiska projektet **Belt and Road Initiative**.

Här ser vi således hur man i det ena lägret bygger murar, saboterar, desinformerar, ljuger, utnyttjar, krigar, kuvar, terroriserar, provocerar, understödjer folkmord, skapar motsättningar och manipulerar, blott och bart för egen vinnings skull, medan man i det andra lägret satsar på att bygga broar, skapa förtroende, stärka det globala fredsarbetet, avveckla fattigdom, visa respekt och tolerans samt åstadkomma en global infrastruktur som gagnar alla och binder samman en mångkulturell och multipolär värld, där rättvisa, jämställdhet, ärlighet, fredlig och inspirerande samvaro samt ett utvecklande och högteknologiskt internationellt samarbete gynnas.

Ett av de största problemen med politiker och övriga makthavare i Europa i dag är att man så enkelt låter sig kuvas av USA och dess sjukliga strävan efter total världshegemoni. Man går snällt och lydigt i denna terrorstats strama koppel och har därmed blivit en lättstyrd och osjälvständig bricka i stormakternas vedervärdiga maktspel. Detta är förklarligt nog fatalt – att följa USA så slaviskt betyder att man lämnar över styret av Europa till en mycket lömsk, lögnaktig,

militant och egensinnig kraft som befinner sig flera pinnhål lägre på utvecklingsstegen – och det får givetvis förödande konsekvenser inom många olika områden och på många olika sätt.

Europas länder borde såklart göra sig fria från denna översittare och i stället för att tillverka och exportera vapen, gynna krig, sprida lögner, våld och vansinne satsa på att göra Europa till en frihetens, fredens, klokhetens och humanismens världsdel, alltså en riktigt fin förebild för resten av världen. Man skulle lätt kunna visa hur man via ett bergfast och pålitligt samarbete kan förverkliga människovänliga, djurvänliga, miljövänliga, högteknologiska och jämlika välfärdssamhällen, där även en uppriktig, konstruktiv och rättvis samverkan med hela den övriga världen är en självklarhet. Ärlighet och välvilja ska vara kristallklara ledstjärnor i hela denna process, där varje land ska gynnas och bli en lycklig vinnare. Vi ska ju bygga en väl fungerande värld tillsammans. Hela vår planet ska följaktligen arbeta som ett perfekt maskineri, där fullkomlig harmoni ska råda i varje del. Inget land ska på något sätt kunna bestämma över eller utnyttja ett annat land. Det lämpar sig naturligtvis mycket illa att hota, sabotera, utnyttja, vilseleda, bygga murar och rusta för krig om det är fred, tillit, harmoni, skönhet och välfärd man vill ha.

Att det ska vara så besvärligt att förstå detta.

Ja, det kan ju tyckas märkligt, men det är bevisligen, för somliga, oerhört svårt att begripa och inte minst erkänna att något som man under lång tid varit involverad i faktiskt är ren galenskap, som bara leder till problem och stora lidanden för alla inblandade.

Det är just en sådan galenskap som en förkrossande majoritet av jordmänskligheten för närvarande är intrasslad i. Det handlar om ett urspårat, besinningslöst, dåraktigt, förhatligt och hundraprocentigt destruktivt agerande – en skrämmande vanvördnad och hånfullhet gentemot all sann visdom, en världsomspännande, chockerande och mycket allvarlig dekadens, en form av global dödskult, ett till fullo obegåvat, skändligt och i högsta grad abnormt beteende – som de flesta jordmänniskor likväl bestämt hävdar är smart, betydelsefullt, naturligt och helt nödvändigt. Denna synnerligen blamerande dumhet hänger likt ett blodigt, tungt och ödesmättat moln över, samt ligger såsom en förrädisk, bloddränkt, olycksdiger och slipprig matta under, alla de personer som ägnar sig åt eller på något vis främjar dessa urspårade och djupt skadliga verksamheter. En sådan ren

idioti eller bestialisk dödsåskådning spelar självklart en väldigt stor roll i många av de besvärligheter och hemskheter som blodtörstiga jordmänniskor ständigt drabbas av och tvingas brottas med, vilket emellertid ytterst få av dessa individer tycks förstå.

Det som jag här än en gång belyser är såklart jordmänsklighetens monstruösa, brutala, perversa, sataniska och gränslöst omfattande misshandel och slakt av djuren. Jag menar att det är av kolossal betydelse att vi, ur alla tänkbara perspektiv, så ofta vi kan, granskar och öppet ifrågasätter alla dessa vedervärdiga aktiviteter. Det finns absolut ingenting som rättfärdigar så gruvliga och helvetiska beteenden. Göromål av detta slag måste förstås upphöra helt och hållet, vilket de tack och lov så småningom kommer att göra – de hör inte på något vis hemma i vår framtida harmoniska och vackra värld, där sann logik och verklig allkärlek kommer att råda.

Att man fortfarande, trots den kunskap som i dag finns, ägnar sig åt dessa djävulska sysslor, måste ses som skandalöst och ofattbart korkat. Det hela rör sig ju om ett vidrigt, på alla sätt och vis osunt och onaturligt beteende. Den grova vanskötsel och kallhamrade behandling som djuren utsätts för, som inte bara blundas för och tillåts fortgå, utan till råga på allt, på grund av exempelvis allt större profithunger och nya effektivitetskrav, befordras – och som hela karnismens vanligtvis oresonliga anhängare och försvarare dagligdags deltar i, oftast utan att ens reflektera över det – är självfallet högst upprörande för alla som faktiskt kan se, höra och tänka.

Det makabra djävulsmedvetandet kulminerar för närvarande på vår planet. Mitt i denna globala och himmelsskriande brist på kärlek, moral och sunt förnuft pågår och gynnas därmed det nyss nämnda alltigenom dödssjuka och så in i märgen infernaliska djurplågeriet – dessutom i en omfattning som är minst sagt svindlande.

Det finns dock ljusglimtar. En liten del av jordmänskligheten har genomskådat och på djupet börjat förstå hur sanslöst ologisk, urspårad och genomusel karnismen i själva verket är och har därför ändrat levnadssätt. Man tar nu helt avstånd från denna barbariska livsstil och möjliggör därmedelst skapandet av en paradisisk värld. Det kanske verkar förbryllande för somliga att detta skulle hänga ihop, men om man ägnar sig åt lite logiskt tänkande och utvecklar sin förståelse av livets eviga lagar, så blir denna koppling helt naturlig, ofrånkomlig och solklar – en för alltid gällande kärnpunkt i hela

vårt oändliga och outsläckliga universum. Karnismen kan omöjligt existera i en frisk, vacker, logisk och kärleksfull värld.

Det är sannerligen hög tid för detta så oerhört viktiga, absolut nödvändiga och på alla vis sunda paradigmskifte.

När vi ändå är inne på jordmänsklighetens grava urspårningar, så kan det kanske vara intressant att notera att elbilsföretaget Teslas aktieägaromröstning den 13/6 2024 – gällande medgrundaren och vd:n Elon Musks incitamentsprogram eller belöningsprogram, bestående av aktier i företaget till ett värde av 56 miljarder dollar, vilket med nyss nämnda datums kurs motsvarar drygt 587 miljarder svenska kronor – resulterade i ett klart godkännande. Detta skedde i samma veva som ett förslag till en ny policy, som skulle öppna upp för stärkta fackliga rättigheter inom Tesla, röstades ned.

När jag skriver detta så har OS i Paris just startat, och visst är det trevligt med detta grandiosa evenemang och alla de fantastiska prestationer som vi där får se. Jag vill dock poängtera det ytterst märkliga i att världens två största terrorstater – USA och Israel – ännu en gång tillåts deltaga i en stor internationell begivenhet, men att nationerna Ryssland och Belarus fortfarande inte är välkomna. Om det nu är så att man över huvud taget ska utesluta något land från de internationella idrottsevenemangen, så är Israel och USA utan tvekan just de två nationer som allra först borde stängas av, allt annat är ju ett avskyvärt hån gentemot resten av världen, mot idrotten, gentemot alla fredssträvande människor – ja, mot allt som har med sanning, ärlighet, rättvisa, fred och frihet att göra.

Det finns naturligtvis mycket som är bra här i världen och som med lite hjälp kommer att bli alldeles utmärkt.

Ja, visst är det så, men det råder ingen som helst tvekan om att det också är väldigt mycket som för närvarande är fullständigt åt helvete, rent ut sagt!

Så vad ska vi göra?

Hur ska vi eliminera dessa galenskaper, som dessutom väldigt ofta stöttas på alla tänkbara sätt av dem som innehar de allra inflytelserikaste maktpositionerna här på vår jord?

Hur behöver vi tänka och agera för att komma till rätta med först och främst alla de skadliga och destruktiva urspårningar som i olika

skepnader undergräver alla de verkligt seriösa försök som görs för att skapa den så eftersträvansvärda jämlika och globala välfärden?

Finns det över huvud taget något vi kan göra?

Ja, det finns minsann en hel del som vi kan göra – absolut!

Vi ska veta att det finns helt perfekta lösningar på alla problem, oavsett hur komplicerade de tycks vara.

Jag tror att vi ska börja med att ställa oss några viktiga frågor:

Vad behöver jag?

Vad behöver alla andra?

Vad behöver världen?

Vad behöver universum?

Det gemensamma svaret på dessa frågor är – sann kärlek.

Vi måste följaktligen lära oss att se på allt levande med äkta kärlek samt att i varje skede av våra liv, oavsett vad eller vem vi möter, träna oss på att praktisera de bevingade orden:

”Du skall älska din nästa som dig själv.”

Ja, där har vi onekligen lite att jobba med.

Men vem är då min nästa?

Ja, svaret på denna fråga kan naturligtvis variera, beroende på var man söker detta svar. Men för att erhålla det kosmiskt sett definitivt enda och till 100 procent sanningsenliga svaret, för att kunna begripa vad det här begreppet innefattar och varför en efterlevnad av ovanstående uppmaning är så fundamental – ja, helt oumbärlig för att vi ska kunna utvecklas till fullkomliga väsen, till Guds avbilder – så erfordras givetvis betydligt djupare insikter i vad själva livet egentligen är, hur dess universella, eviga lagar fungerar samt vad ett levande väsen de facto består av, än de uppseendeväckande bristfälliga förklaringar som ges i till exempel Bibeln, i många andra religiösa skrifter och inom naturvetenskapen.

Det här handlar nämligen inte blott om andra jordmänniskor, utan även om djuren och växterna, om jordklotet – ja, det handlar faktiskt om hela universums alla levande väsen, om alla dem som vi har omkring oss, men också om alla dem som lever inuti våra kroppar.

Vi lär oss alla så sakteliga att utvidga vår sanna kärleksförmåga, från att enbart omfatta oss själva och våra allra närmaste familjemedlemmar, vidare till att innefatta även andra delar av jordmänskligheten, såsom vänner och bekanta, samt vissa djur, därnäst alla jordmänniskor, sedan alla djur, alla växter, jordklotet och alla andra

himlakroppar, men också våra inre organ, våra celler och så vidare – alltså både ut i det oändliga makrokosmos och in i det oändliga mikrokosmos – till dess att vi enkom utstrålar den äkta och enda sanna allkärleken, när vi älskar allt och alla, när ingenting kan få oss att bli vreda och elaka, när ingenting kan få oss att tillgripa våld. Vi har då blivit riktiga människor med kosmiskt medvetande – Guds avbilder.

Så länge vi inte begriper att alla de olyckor, sjukdomar, problem och övriga obehagligheter som vi drabbas av endast är speglingar av våra egna obegåvade, egoistiska, makabra och illvilliga tankar och gärningar, så inser vi såklart inte heller vad vi behöver göra för att slippa allt lidande.

Vi måste förstå att alla elakheter och all misshandel, inte bara gentemot våra medmänniskor, utan även mot djuren, är förödande och olycksbringande – ur alla perspektiv.

När vi granskar den ödesdigra djurindustrin, så upptäcker vi omgående, inte minst här i Sverige, hur man där anstränger sig till det yttersta för att skyla över en fullkomligt hänsynslös behandling av djuren. Detta sker oftast med hjälp av en rosaskimrande, glättig och vacker fasad, som är byggd på ren och skär lögn, där man vill visa hur man genom sin godhjärtade omsorg får dessa pigga och välskötta djur att glatt och villigt, på alla möjliga sätt, tjäna den så välmenande jordmänskligheten. Ofattbart stora resurser läggs på denna motbjudande och skamligt vilseledande reklam. Djurägarna visar upp sina kära och lyckliga djur – hur de, välmående och ystra, får röra sig fritt i naturen – vilket givetvis inte handlar om något annat än ett extremt hyckleri, vars enda syfte är att öka försäljningen av animaliska produkter. Det som man här hängivet ägnar sig åt är otvivelaktigt ännu en absurd urspårning – en sjuk, vederstygglig, hånfull, lögnaktig och kriminell handling, som vårt rättssystem väljer att konstant blunda för.

När man blir medveten om hur omfattande, hur perverst och hur barbariskt detta fullödiga vansinne är, hur kallsinnigt och kärlekslöst dessa djur behandlas samt vilka iögonenfallande, fruktansvärt negativa följder som dessa sinnesrubbade sysslor konstant leder till, på alla plan, så blir man såklart både frustrerad, arg och ledsen.

I stället för att försöka rätta till denna helt förvridna och psykopatdominerade verklighet, så ägnar sig nu den styrande makten åt att

hitta på och genomföra den ena sinnessjuka verksamheten efter den andra. Det finns liksom ingen hejd på denna renodlade dumhet. Att detta tillåts fortgå är ett klockrent bevis på jordmänsklighetens mycket sorgliga och upprörande brist på kunskap och medkänsla.

Varje dag fångas, förtrycks, utnyttjas, misshandlas och dödas enorma mängder djur runt om i världen, och dessa grova brott ses av de flesta jordmänniskor som helt naturliga och som absolut nödvändiga företeelser i vår värld. Dessa bestialiska och perversa övergrepp – som alltså är en accepterad och fundamental del av en korrupt och synnerligen djupt depraverad mångmiljardindustri – uppmuntras, subventioneras och stöttas dessutom på alla tänkbara vis av världens regeringar.

Ett mer urspårat och genomruttet beteende finns inte!

Djuren plågas, förtrycks, insemineras, exploateras, utsätts för helvetiskt smärtsamma experiment och slaktas alltså endast för att jordmänniskorna ska kunna fortsätta med sina naturvidriga, sjukdomsframkallande och bedrövligt primitiva levnadsvanor, där man ser det som självklart att dricka dessa grovt misshandlade varelsers mjölk, att äta deras kött, att bära deras pälsar, att producera skor, väskor, skinnjackor och så vidare av deras hudar samt att använda dem som försöksdjur, vilket inte bara är ett chockerande, fasansfullt och obestridligt bevis på ett psykopatiskt beteende, utan också ett symtom på ett tankemönster som medför ett levnadssätt som leder till ett oöverskådligt eget lidande, eftersom alla dessa obegåvade och avskyvärda handlingar givetvis mynnar ut i mycket besvärliga sjukdomar och en otalig mängd andra svåra lidanden för alla dessa nonchalanta, brutala och självgoda jordmänniskor.

Vi behöver onekligen reflektera över och försöka sätta oss in i vad djuren faktiskt upplever när de skiljs från sina föräldrar och ungar, när de spänns fast och tvingas utstå djävulskt plågsamma och grymma experiment av olika slag, när de reser sammanpressade i trånga utrymmen, när de kvävs eller pressas ihjäl, när de väntar på att bli avrättade på slakterierna, när de bedövas med koldioxid, bultpistol, kulvapen, hagelgevär eller elektricitet, när de slaktas, när de utsätts för tvångsinseminering, när de jagas, skjuts ihjäl, skadeskjuts eller fångas i fällor, när de stressas ihjäl, när de flås levande, när de fiskas upp med krokar, nät eller trålar, när de stympas, när de svälts eller tvångsmatas, när de tvingas utföra ansträngande,

livsfarliga jobb, när de tillfångatas och låses in för att visas upp för oss, när de dresseras till att göra konster för att underhålla oss, när de tvingas leva i fruktansvärt dålig och extremt sjukdomsalstrande miljö, när de stängs in i trånga utrymmen och kedjas fast samt när de tvingas stå och ligga i sin egen avföring och urin.

När vi har skaffat oss denna djupare förståelse för djurens lidanden, när vår medkänsla har nått en viss utvecklingsnivå, så kommer vi inte att på något sätt kunna vara delaktiga i sysslor som har det minsta lilla att göra med någon som helst form av djurplågeri. Det blir helt enkelt en absolut omöjlighet. Vi har då dessutom begåvats med de verkligt djupa insikterna om vilka odiskutabla samband som faktiskt råder mellan alla de nyss nämnda horribla övergreppen, som jordmänniskorna utsätter djuren för, och allt det elände som dessa så okunniga och känslokalla individer själva tvingas erfara när de till exempel drabbas av krigets alla fasor, när de råkar ut för hemska olyckor, när de utsätts för våldtäkter, när de inte tillåts träffa sina nära och kära, när de trycks ihop i trånga, smutsiga miljöer, när de tvingas leva i fattigdom, när de förföljs, när de fördrivs från sina hem, när de tvingas leva i ständig skräck i våldsamma, kriminella och kärlekslösa miljöer, när de pinas och hånas, när de låses in och isoleras, när de behandlas som produkter som någon ska tjäna pengar på, när de tvingas till slavarbete, när de jagas, utnyttjas och stympas, när de drabbas av naturkatastrofer, när de blir utsatta för plågsamma vetenskapliga experiment samt när de förödmjukas, torteras och mördas.

Så länge man inte kan eller vill förstå att det här hänger ihop på ett oskiljaktigt sätt – och därmed sätter stopp för allt djurplågeri – utan fortsätter med den bestialiska behandlingen av våra fina medväsen, så måste man såklart även bli kvar i det egna eländet.

Jordmänniskans fruktansvärt grymma behandling av miljarder djur varje sekund runt om i världen beror först och främst på en mycket allvarlig brist på dels kunskap, dels medkänsla.

Det är av största vikt att man verkligen inser att allt man gör mot sin nästa – människa eller djur – inverkar på ens eget liv.

Att bete sig som blodtörstiga, usla mördare och från topp till tå vettlösa psykopater innebär självfallet en säker plats i kön till ett eget djävulskt lidande.

”Som man sår får man skörda.”

Jag vill här skjuta in ännu ett lästips, ett både ytterst ovanligt och oerhört viktigt sådant. Det handlar om den gastkramande romanen **”Djurhus A”**, skriven av **Louise Cederlöf** och **Lise-Lott Alsenius**. Detta är något så ovanligt som en deckare som sätter fokus på en av vårt samhälles avskyvärdaste och oomtvistligt grymmaste företeelse – djurförsöken. Läsaren tas här med på ett sällsynt, ruggigt spännande och verklighetstroget äventyr. Författarna, som båda har lång erfarenhet av arbete inom olika djurskyddsorganisationer, ger oss i thrillern ”Djurhus A”, som är deras debutroman, tydliga bevis på att de är väl insatta i det aktuella ämnet, när de guidar oss in i en miljö där de brutalaste och mest infernaliska djurförsöken äger rum. Som ett perfekt komplement till den synnerligen spänningsmättade intrigen bjuds vi alltså här även på en mycket intressant och värdefull inblick i forskar- och djurrättsvärlden. Allt detta görs dessutom ur ett annorlunda, kusligt och högeligen tankeväckande perspektiv – det är faktiskt svårt att lägga ifrån sig boken, när man väl har börjat läsa den. Att på detta sätt kombinera blodisande spänning med nödvändig, rysligt avslöjande och vederhäftig information visar på en högt utvecklad kompetens och skarpsinnighet hos dessa båda författare. Den som läser den här boken berikar sig onekligen med väsentlig kunskap inom flera olika områden, vilka för de flesta jordmänniskor är helt okända marker, som nästan aldrig beträds och undersöks, utan i stället nonchaleras, tystas ned och glöms bort. Jag är helt övertygad om att alla som läser denna bok kommer att bli berörda på ett sätt som gör att det blir väldigt svårt för dem att blunda för den makabra behandling som försöksdjuren utsätts för. Min förhoppning är att denna berättelse får varje läsare att vilja hjälpa till med att synliggöra och stoppa alla dessa barbariska och sanslöst sinnessjuka sysslor. Djurförsök ska givetvis inte tillåtas fortgå i en civiliserad värld. Dessutom så finns det ju i dag mycket bättre och moraliskt sett utmärkta alternativ. Det här handlar helt klart om en av de absolut värsta urspårningar som över huvud taget existerar här på vår planet. Det är viktigt att vi skyndsammast ser till att, en gång för alla, få stopp på dessa råa och hjärtlösa aktiviteter. De hör definitivt inte hemma på vårt vackra klot. ”Djurhus A” är ett välkommet och starkt kort i denna kamp. Att denna roman – förutom att skänka läsaren en hel del viktig kunskap – är oerhört spännande och därtill välskriven gör att den får högsta betyg av mig.

Här vill jag sticka in en liten kommentar angående herrarnas final i tennis i OS i Paris, som avgjordes söndagen den 4 augusti 2024. Jag har just bevittnat denna match, som spelades mellan Novak Djokovic från Serbien och Carlos Alcaraz från Spanien, en match som slutade 7–6 (7–3), 7–6 (7–2) i Novaks favör. Jag har sett ett otal tennismatcher genom åren, och den här bataljen var en av de absolut bästa som jag någonsin beskådat. Novak Djokovic, som med denna seger tog sitt första OS-guld och sin, hör och häpna, 99:e turneringsseger totalt, anses nu av många vara den bäste och mest framgångsrike av alla tennisspelare – någonsin. Förutom att han har vunnit flest Grand Slam-turneringar i singel, 24 stycken, så har han varit rankad som nummer 1 i världen hela 428 veckor sammanlagt, vilket ingen av de övriga spelarna ens är i närheten av. Han är dessutom innehavare av massvis med andra rekord.

Men vad har detta med djurens rätt och veganismens alla geniala fördelar att göra?

Jo, när det gäller just Novak Djokovic, så är han en av de alltjämt ytterst få men samtidigt allt fler personer som har insett just det som jag har skrivit så mycket om, nämligen att den överlägset bästa, helt enkelt idealiska, födan för oss jordmänniskor – både för vår egen, för djurens, för miljöns och för hela vår planets skull – består av växtbaserade livsmedel. Denne eminente tennisspelare är på så vis en utmärkt förebild också ur det här så oerhört viktiga perspektivet.

Ju högre utvecklat medvetande man är begåvad med, desto klokare och kärleksfullare tänker och agerar man.

Vi har ju tidigare varit inne på vad själva medvetandet egentligen är, hela dess fascinerande och omfattande innehåll och komplexitet, att varje levande väsen har ett evigt, individuellt medvetande, att detta fantastiska medvetande genomgår en ständig förändring samt hur det utvecklas och når sin obeskrivbart långvariga och gudomliga blomstringstid i ett kosmiskt medvetande i varje spiralkretslopp. Alla medvetanden har följaktligen alltid funnits och kommer garanterat alltid att existera – och de genomgår en fortlöpande utveckling och förnyelse i spiralkretslopp efter spiralkretslopp. Eftersom varenda spiralkretslopp är helt unikt och förutom detta alltid äger rum i en högre form av tillvaro än det föregående spiralkretsloppet, så kan ju utvecklingen aldrig någonsin stanna upp och bara gå i cirklar, utan

måste alltid röra sig mot en allt högre fullkomlighet. Den förnyelse av varje individs medvetande som fullbordas i varje nytt spiralkretslopp innebär samtidigt en evig förnyelse av Guds medvetande, som ju omfattar alla existerande livsenheter.

Martinus informerar oss om att det evigt existerande eller definitivt oförgängliga hos varje levande väsen är själva jaget och dess övermedvetande, det vill säga polprincipen, ödeselementet, grundtalangkärnorna, ödestalangkärnorna och de härtill knutna eviga mellanledsorganen för jagets eller övermedvetandets förbindelse med den tids- och rumsdimensionella delen av dess samlade organism, samt moderenergin och urbegäret.

Martinus klargör vidare att de undermedvetna andliga kropparna, de kroppar som utgör dags- och nattmedvetandet, i framtidens andliga vetenskap kommer att framträda som det som vi i dag kallar för själen. Man kan således säga att det levande väsendet består av ett jag, ett övermedvetande, en själ och en fysisk kropp. Det skapade, alltså det som Martinus betecknar som X3, består sålunda av en själslig struktur samt en fysisk organism. Martinus kallar också själen för individens egen fysiska tankevärld.

Vad gäller övermedvetandet, så förklarar Martinus att detta är det levande väsendets främsta redskap, eftersom det är organet för uppbyggandet av individens alla kroppar, både de fysiska och de andliga. Själva övermedvetandet är, som tidigare nämnts, evigt och därmed beläget utanför det timliga eller förgängliga, trots sin inre förvandlingsförmåga, varför vi kan kalla det för evighetskroppen. I denna evighetskropp magasinerar väsendet konsekvenserna av sina tidigare liv i sina så kallade talangkärnor, det vill säga i ett slags frötillstånd, som sädeskorn, i vilka essensen eller mallen till individens alla talanger, färdigheter och erfarenheter finns lagrade. Det är således just här som väsendets alla framtida talangmässiga möjligheter ryms.

Evighetskroppen är följaktligen det levande väsendets verkliga ödeskropp.

Om någon kommer in i mitt liv, så är hen på något sätt förbunden med eller en del av min ödeskropp. Vore hen inte på våglängd med någon aspekt av mitt medvetande, så kunde hen heller inte komma i kontakt med mig, hen skulle inte kunna beröra varken min kropp eller mitt medvetande.

Medvetandet fångar in tankar och impulser helt oberoende av alla fysiska avstånd. Därför kan vi faktiskt aldrig, djupast sett, säga att där är du och här är jag. Vi kan bara säga att där är din kropp och här är min kropp. Egentligen ska vi alltså inte tala om medvetandet som varande av en viss storlek, för det handlar mer om ett tillstånd. Allt som medvetandet är på våglängd med kan det komma i kontakt med. Om vi träffar individer som är otrevliga och hänsynslösa mot oss, så förstår vi att de representerar något i vårt förflutna som vi ännu inte har gjort oss fria från, vilket betyder att dessa väsen har något att lära oss.

Det är av stor betydelse att vi också känner till att här finns en hundraprocentig skyddsprincip. Vi kan nämligen endast möta det obehag som vi själva har sått fröet till och som kan lära oss något, vilket garanterar oss en fullkomlig och meningsfull undervisning.

Det är kanske inte alltid som vi genast fattar vad vi ska lära oss av det som sker, men vi ska veta att det alltid har en grundlig verkan. Så länge vi inbillar oss att vi bara drabbas av slumpmässiga händelser och att vi själva kan agera hur som helst utan att detta ger några återverkningar, så är vi långt ifrån att kunna frigöra oss från lidanden. Vi behöver helt enkelt lära oss att se på världen som den verkligen är, att med hjälp av logik och allkärlek närma oss den kosmiska sanningen om livet och allt som hör därtill. Vi måste begripa att varje individ har sitt framtida öde i sina egna händer. Det är ingen annan än jag själv som, genom mitt tankeklimat och mina handlingar, är kapabel att öppna upp för och bjuda in olika krafter eller energikombinationer i mitt liv. Dessa energikombinationer kan således uteslutande nå mig via mitt eget beteende. Det finns inget annat sätt.

Vi inser härmed att allt hänger ihop och att allt som vi genomlever bottnar i vad vi faktiskt har för kunskaper om oss själva och vår omgivning samt hur långt vi har kommit i vår moraliska utveckling. Alla levande väsen som vi kommer i kontakt med är en spegling av oss själva. Allt smärtsamt som vi råkar ut för – alla krig, olyckor, skador, sjukdomar, naturkatastrofer, all fattigdom och alla övriga lidanden – kan endast drabba oss så länge vi gör oss tillgängliga för dessa energikombinationer.

Vår värld är i dag på ett otal sätt ytterst motsägelsefull. Samtidigt som allt hemskare vapen och allt destruktivare apparater och red-

skap av olika slag – som alla orsakar förfärliga lidanden för både människor och djur samt ödelägger vår vackra natur – uppfinns, produceras och säljs i svindlande mängder, så ser vi klara tecken på det rakt motsatta, nämligen hur mångahanda allt bättre, alltmer välgörande, allt smartare och i vissa fall helt självstyrande system och maskiner blir allt vanligare i våra hem och samhällen runt om i världen. Det är minsann inte så konstigt att många känner sig vilsna och lite oroliga inför den lavinartade tekniska utveckling som här och nu äger rum, inte minst inom artificiell intelligens (AI).

Det är naturligtvis angeläget att vi så snart som möjligt avvecklar all tillverkning av vapen och alla andra förödande produkter samt att vi inför en tydlig gemensam reglering för artificiell intelligens.

Självfallet så är det också viktigt att vi förstår att maskinerna och de så kallade döda tingen aldrig någonsin kan skada oss när vi skapar och använder dem med förnuft, med hög moral, med genuin logik och för ett kärleksfullt syfte, eftersom det när allt kommer omkring är just våra kunskaper och vår moral som genomsyrar alla våra maskiners funktioner. Det är ju vi som uppfinner, tillverkar och styr maskinerna. Meningen är att vi ska kunna betrakta dem som våra bästa vänner, vilkas enda uppgift är att förse oss med all nödvändig och högvärdig service.

Maskinerna underlättar ju redan nu för oss jordmänniskor inom ett stort antal olika sfärer, bland annat genom att göra sådant som vi själva inte vill syssla med, inte orkar göra eller av andra anledningar inte klarar av att utföra, och i framtiden kommer de utan tvekan att betjäna oss ännu mycket mer, både snabbare och effektivare – dessutom på ett alltmer förfinat miljö-, djur- och människovänligt sätt. Vi kommer alla i allt större omfattning att kunna ägna oss åt sådant som verkligen intresserar oss.

Tack vare vår gradvis tilltagande empati och förbättrade moral, så kommer vi att mer och mer använda oss av vår tekniska briljans i fredens och allkärlekens tecken, för att till sist frambringa enbart de geniala lösningar och uppfinningar som gagnar allt och alla.

Egoismen och nationalismen kommer successivt att träda tillbaka för altruismen och internationalismen. Vår värld ska ju så småningom fungera som en perfekt enhet – en verkligt sund och strålande organism – där ingen del lider brist på något, där allt hänger ihop och där alla samarbetar i total harmoni.

Alla våra magnifika tekniska framsteg kommer alltså att integreras med en fulländad moral och därmed resultera i en sann demokrati, där vi tillsammans åstadkommer en hälsosam, lycklig, fredlig och på alla vis behaglig tillvaro för vår planet och varje levande väsen som där har sitt hem.

Det är viktigt att vi begriper att det som vi nu ser här på jorden bara är en fas i ett gigantiskt byggprojekt, som så småningom kommer att resultera i ett fulländat byggnadsverk, ett sagolikt paradis, där varje invånare kommer att leva i högsta välmåga.

Oj, vad det låter bra!

Ja, visst låter det bra, och det är sant också. Det är inte bara en utopisk dröm. Det ska faktiskt bli så vackert. Men för att detta ska bli verklighet måste vi onekligen förändras på många plan, och det tar givetvis lite tid, kanske ytterligare 10–30 fysiska liv, för de flesta av oss.

Som jag tror att alla förstår, så gäller det att vara utrustad med ett enormt tålamod när man har som målsättning att frambringa ett världsomspännande konstverk av det här slaget. Det är otaliga helt vansinniga, absurda, urspårade, ödesdigra och allvarligt skadliga föreställningar som ska ersättas med den solklara visdomen, den fullkomliga logiken och den helt oförvanskade sanningen. Vi har minsann fortfarande åtskilligt att komma till insikt om och korrigera i vår livsföring. Som väl är så höjer varje individ så sakteliga sitt medvetande och förfinar varje del av sitt väsen, och efter träget arbete når vi alla så småningom fram till ett stadium då vi kan ta del av och bli en del av nyss nämnda snillrika och mästerliga konstverk.

Det fordras bevisligen en hel del av oss, bland annat att vi inte ska låta oss bli nedslagna av allt bedrövligt som nu sker, utan i stället fortsätta med att försöka göra det rätta och mest moraliska i varje situation samt att begrunda vad vi kan lära oss av allt det som jordmänskligheten nu drabbas av, för det finns ju faktiskt en djupare mening med allt som sker.

En för detta monumentala projekt synnerligen gynnsam aktivitet är att träna sig på att låta sitt inre, kärleksfulla ljus skina åt alla håll – på alla individer, på allt levande – alltså även på alla dem som man kanske tycker förtjänar det allra minst. Var och en av oss har alltid, i varje sekund, möjlighet att fungera som en gudomlig inspirationskälla för alla levande väsen i vår omgivning.

Vi kan alla bli som små solar.

Som jag vid ett flertal tillfällen redan betonat, men som omöjligt kan upprepas för ofta, så måste vi på djupet förstå och därmed också praktisera följande gamla välbekanta uppmaning:

”Du skall älska din nästa som dig själv.”

Det är ju vår behandling av alla våra medväsen – människor, djur och alla övriga levande varelser – som ådagalägger vår moral och därmedelst också visar vilken utvecklingsnivå som vi har uppnått.

Min nästa, som alltså, enligt Martinus, innefattar inte endast min familj, mina vänner och mina landsmän, utan hela världens befolkning, men inte bara det, utan också djuren och växterna. Men inte nog med detta, Martinus menar att även alla de väsen som bor i våra kroppar i form av organ och celler – ja, hela det mikrokosmos som finns inuti oss – omfattas av uttrycket ”din nästa”. Men inte ens det räcker, för det är ju faktiskt så att enligt det **Tredje testamentet**, så inkluderar denna formulering hela vårt sagolikt vackra och eviga universum, som ju är en enda, sammanlänkad oändlig enhet, en enhet som innehåller allt och alla, en enhet som många av oss valt att ge namnet Gud. Att känna till detta är givetvis oerhört värdefullt.

Det är också till stor hjälp om vi i den påfrestande verklighet som vi nu upplever – där sjukdomar, krig, hat, olyckor, naturkatastrofer och övrigt lidande är så förhärskande – är på det klara med att denna tid är en så kallad brytningstid. Den föråldrade men fortfarande starkt framträdande dödskulten, där djävulsmedvetandet regerar, håller sakta på att gå under. Jordklotet och alla dess invånare går en ljus och kärleksfull tid till mötes, hur mörkt allt än kan tyckas vara för närvarande. Det som nu händer, i mörkrets sista tider, är att de obehagliga krafterna gör en sista ansträngning och blossar upp, precis som den falnande elden gör just innan den slocknar. Det är denna process som man brukar kalla för ragnarök, domedagen, harmagedon eller världens undergång.

Men det handlar alltså inte alls om att jorden ska gå under eller att hela jordmänskligheten ska utrotas. Nej, absolut inte, dessa olika uttryck syftar i själva verket på ett slut för den samhällsstruktur, den dödskult, som alltjämt, med sitt kulminerande djävulsmedvetande, härskar här på jorden. För oss jordmänniskor är det, i stället för en fasansfull undergång, en visdomens tid, eftersom visdomen

är den självupplevda kunskapen om verkningarna av de fördärvliga handlingar som vi själva tidigare gjort oss skyldiga till.

De förfärliga lidanden som vi utsätts för i dessa dagar har sålunda, utan undantag, sina ursprung i våra egna felsteg – och de får oss att till sist bli ödmjuka inför sanningen om hur allt hänger ihop.

Med hjälp av denna oumbärliga kunskap kommer var och en av oss i sinom tid att bli en riktig människa, begåvad med det så efterlängtade kosmiska medvetandet, där samtliga insikter om hela vårt universum och alla dess lagar ryms. Det finns följaktligen inga förtappade själar – och jorden kommer definitivt inte att gå under. Det ska vi alla vara väl medvetna om. Allt kommer faktiskt att bli så oerhört mycket bättre än det vi i dag ser runt omkring oss. Vi kommer alla, samt och synnerligen, att få uppleva en obeskrivligt lång, sagolik och alltigenom paradisisk tillvaro.

Som vi tidigare har konstaterat, så finns det fortfarande en hel del att lära innan vi är tillräckligt kvalificerade för att kunna ta det där sista steget på vår långa vandring mot det sedan länge hett emotsedda målet – där det glimrande kosmiska medvetandet, Guds eget medvetande, väntar på oss.

Varenda etapp av detta så ofattbart strapatsrika äventyr, som förser oss med erfarenheter av de mest mångskiftande slag, lär oss något nytt och obligatoriskt – och måste såklart därför upplevas. Det finns inga genvägar. För att det ska vara möjligt att utvecklas till fullkomliga och kärleksfulla riktiga människor, så måste vi genomleva alla sidor av livet, från de allra mörkaste till de allra ljusaste.

Vi ska även vara helt på det klara med att ingen är på något sätt bättre eller större än någon annan, vi befinner oss bara på olika steg i vår utveckling.

Genom att hela tiden försöka bli en vänligare, hänsynsfullare och på alla övriga sätt bättre människa – att träget och uppmuntrande arbeta för det moraliska och sunda, där varje tanke och handling har en logisk och kärleksfull prägel – kan vi inspirera vår omgivning till att göra goda gärningar. Vi bidrar på så vis till att göra jordklotet till en välmående och blomstrande planet. Som allt fler kommer att förstå, så är lögner, korruption, hat, våld, mord, krig, vapenproduktion, militär upprustning, utnyttjande av djur och människor samt miljöförstöring helt värdelösa redskap i dessa sammanhang. De som inte har fattat detta, utan prompt bestämt sig för att använda

sig av just dessa mörkerskapande verktyg, kommer helt ogenerat att göra så, ett tag till, till dess att det egna lidandet får även dessa omogna individer att begripa hur vansinnigt ett sådant förfarande är.

Allt våld måste helt enkelt upphöra. Jag uppmanar nu därför var och en att stanna upp och begrunda hur det är möjligt att våldet fortfarande spelar en så stor roll i jordmänskligheten tillvaro.

Om någon utsätter dig för något otrevligt, vad som helst, försök då att påminna dig om det faktum att det egentligen, på det djupaste planet, är du själv som är skyldig till denna händelse, genom att just du själv någon gång, i det innevarande eller i ett tidigare liv, har utsatt någon annan för något liknande. Försök att inse detta. Svara inte med att hämnas, utan vänd i stället den andra sidan till, som Jesus flera gånger för cirka 2 000 år sedan så grundligt och klokt förklarade för oss. Detta innebär givetvis inte att man är en vekling – som inte vågar säga ifrån, utan tyst finner sig i, eller till och med tigger om, att bli misshandlad och kuvad – vilket somliga har fått för sig. Nej, det handlar i stället om att vända sin humana sida till, vilket faktiskt betyder att man inte endast förlåter den som utsatt en för det obehagliga, utan att man också förlåter sig själv för det nedriga som man en gång gjort – alltså för den otrevliga gärning som är den i sanning djupaste orsaken till det nu skedda.

Jag ber dig därför att anstränga dig till det yttersta för att inte hämnas – både för din egen och för alla andras skull.

Svara inte med samma gamla rostiga mynt, som så sorgligt många gånger har bytt ägare genom historien – det fungerar inte.

Nej, var i stället en sann altruist – en riktig människa – som tydligt visar att förlåtelsen och nästakärleken är de huvudsakliga och överlägset bästa redskapen att använda sig av när man har som mål att frambringa en fulländad värld. Ska vi någon gång lyckas med detta konststycke, så måste vi helt enkelt utesluta alla våldsamma vedergällningar och i stället behandla alla med sann allkärlek.

Vi är i stort behov av att lära oss att hantera både andras och vår egen vrede, att kyla ned hetlevrade känslor och på så vis skapa ett tillmötesgående, sunt och moget tanke- och samtalsklimat.

Vi står följaktligen upp för våra åsikter och värderingar på ett kärleksfullt och solklart sätt, utan att göra någon illa.

När vi nu har kommit så långt att vi teoretiskt begriper hur vi bör agera, så anser jag att det är lämpligt att vi även börjar praktisera

dessa kunskaper, för jag kan tänka mig att de flesta av oss inte är speciellt intresserade av att tillbringa mer tid än nödvändigt i de plågsamma regioner som vi nu irrar runt i.

Låt oss därför omgående börja träna oss på att bete oss på det sätt som vi nu vet är ett måste för att vi så snart som möjligt ska kunna åstadkomma det som jag tror att flertalet av oss innerst inne allra helst önskar, nämligen en tillvaro där vi kan leva våra liv i fred och frihet, där varje individ har precis allt det som behövs för att kunna leva ett bekvämt och underbart liv – en tillvaro där var och en på sitt sätt bidrar till att skapa en värld i perfekt harmoni, där den enda sanna allkärleken eller kärleken till vår nästa genomsyrar allt.

Martinus skriver bland annat följande om vägen till invigning:

Här kan det vara bra att komma ihåg att det bara finns en enda väg till den stora födelsen, och denna väg är uteslutande själens växt från den djuriska, dräpande principen – var och en är sig själv närmast – till principen för kärlek till nästan – var och en är sin nästa närmast. Detta betyder att man helt och fullt förstår sitt livs högsta uppgift och mening, nämligen att man inte har kommit till världen för att låta sig tjänas, utan för att tjäna, och att denna kunskap ska omsättas i livet som ett absolut totalt sätt att vara. Allt som avslöjar självviskhet är en falsk väg till invigning och kommer förr eller senare att på ett mer eller mindre obehagligt sätt avslöja sig för sitt upphov som tröskelns väktare.
(Livets Bog, del 6, st. 2007)

Martinus ger oss även viktig information om hedendomens präster:

I samma mån som man lär ut något som förringar eller förnekar kärleken till nästan som vägen till ljuset eller fullkomligheten, avviker man från Kristus. Och allt som avviker från Kristus kan omöjligt bli något annat än ren hedendom. Detta gäller också i situationer när man förkunnar den så kallade heliga vreden eller rättfärdiga harmen. Vi ser alltså i många sådana samhällsreformatorer i själva verket bara ett slags hedendomens präster, en sorts Baalsprofeter. Dessa är således inte vägen till freden, de är i stället vägen till kriget. Förödelse, lemlästning, död och undergång är den skörd som kommer dem till del som offrar sina liv på dessa väsens altare.
(Livets Bog, del 6, st. 2010)

Så vad gör vi?

”Är den här stora, breda vägen verkligen den bästa?” frågar någon lite försynt.

”Ja, det är klart att den är!” hörs en irriterad och orubblig mansröst genast svara. ”Den här vägen är det definitivt bästa valet. Det är faktiskt det enda valet, om vi vill ha krig, förtryck och fascism … nej, fred, frihet och demokrati, menar jag ju, såklart! Så är det! Antingen så går ni med i vår terrororganisation … i vår försvarsorganisation, menar jag, eller så vänder ni oss ryggen, och då är ni våra fiender. Alltså – alla som inte följer mig … oss, kommer vi att betrakta som våra fiender! Så är det med det! Och för att bli medlem av vårt speciella krigssällskap … försvar, så måste du såklart beväpna dig och vara beredda att dö för min skull … eller jag menar … för vår skull! Medlemskapet i den här exklusiva församlingen är de facto ingen resehandling! Nej, sannerligen inte! Vi måste ju alla kunna och vilja försvara oss, med vapen i hand, annars är vi inte värda att leva!”

Nästan alla har hittills valt att ta sig fram på just denna till synes så gedigna led, som därtill helt nyligen ska ha genomgått en mycket väl genomtänkt och högteknologisk modernisering. Flera av vår tids välkändaste och mest beundrade auktoriteter står dessutom för ett unisont och övertygande yttrande, där man hävdar att det här, utan tvekan, är den i särklass säkraste, tryggaste och mest välbyggda färdväg som över huvud taget existerar.

”Men vänta nu, ha inte så bråttom”, säger någon, som fortfarande känner sig lite tveksam. ”Låt oss se med egna ögon.”

”Nej, nu går vi! Vi har inte tid med onödigt tjafs!” domderas det från några av de kompromisslösa personerna längst fram i ledet.

”Här finns inget att frukta. Det här är den enda vägen. Fatta det! Det här blir ju perfekt. Ta nu ditt vapen och följ med här! När vi kommer fram så är det fest! Öl, sprit, tobak, knark samt nyfångade och nyslaktade djur finns där i överflöd! Vi bjuds på välkryddade, uppstyckade eller helstekta grisar, nötkreatur, kycklingar, kalkoner, lamm, fiskar och allt vad ni vill!” kungör den mest fanatiske i den lilla fascistgrupp som nu har tagit befälet, alltmedan han passeras av den ena anonyma, dock mycket välkända, djurtransporten efter den andra, på väg till något undangömt slakteri i närheten.

Den stora flocken – denna vidunderliga zombiesekt – jublar i

högan sky över detta meddelande, medan dess ledare, ackompanjerade av all världens mest djävulska vapen och krigsmaskiner, snabbt och beslutsamt intar sina tätpositioner. Med bestämda, högdragna miner och en väl inövad militant hållning marscherar dessa psykopater, narcissister och mytomaner – hånfulla och dumdryga, stolta och sturska, blodsnitiska och nackstyva – rakt in i den allra uslaste, råaste och rent sataniska karnismens samt det hjärndöda och helvetiska krigets tunga och blodröda dimmor.

Vi är dock några få som nu har fått nog.

Just när vi vänder om och sakta vandrar tillbaka, för att så snart som möjligt vika av från denna helvetesled, förnimmer vi en känsla av obehag, som snabbt tilltar i styrka, alltmedan vi granskar vår omgivning, som nu avslöjar allt fler underligheter.

Vad är det som ligger där i dikena – och vad är det för en märklig dimma som sveper in oss i sin kväljande odör?

Vi tar ett steg till och sedan …

Det hugger till i magen och en våg av ångest och panik sköljer över oss. I samma ögonblick ser vi hur den, enligt alla experter, så solida vägbanan börjar spricka sönder och lösas upp under våra fötter, samtidigt som vi känner oss alltmer omtöcknade av den där mefitiska dimman, som allt rysligare slingrar sig runt oss, som för att krama ihjäl och sedan svälja oss, likt en jättelik orm.

Vi flyttar återigen våra blickar mot vägdikena och lägger nu märke till att det är massgravar som vi tittar ned i, på båda sidor om vägen, fyllda med människor och djur. Några av dem lever fortfarande, men är behäftade med all världens dödliga sjukdomar, som sakta förtär dem, till dess att de drar sina sista, halvkvävda suckar, medan andra är massakrerade, slaktade och mosade till oigenkännlighet i ett enda virrvarr av ruttnande likdelar. Förfärade hör vi nu ett högst oroande ljud uppifrån, och när vi vänder våra blickar mot himlen, så ser vi en kuslig svärm av stridsflygplan snabbt närma sig den stora flocken bakom oss, den som vi nyss lämnade och som nu är på väg mot ett obeskrivligt och utdraget lidande i en mardrömslik, diabolisk tillvaro. Vi försöker kvickt ta oss bort från denna ödesdigra och vilseledande väg, när vi känner hur våra fötter plötsligt börjar sjunka ned i en svart, bubblande och vidrigt stinkande sörja.

Med hjälp av våra sista krafter, vimmelkantiga och djupt skärrade, lyckas vi på något mirakulöst sätt ta oss tillbaka till platsen där vi

befann oss innan vi i vår tanklöshet – omogna och okunniga, med en katastrofal oförmåga till självständigt och sunt tänkande – klev in på den försåtliga och enda säkra vägen till det rena helvetet.

Omtumlade och chockade av vår gastkramande upplevelse sätter vi oss ned på marken och försöker hitta tillbaka till ett något så när klart medvetande.

När vi börjar inse vad det var som vi i själva verket nyss upplevde, så förstår vi också vad vi måste göra, oavsett vad den stora flocken och dess upphöjda ledare – som i verkligheten endast är primitiva, patetiska små dumbommar – har att säga.

Vi samlar därför ihop oss och ser oss sedan noggrant omkring.

Plötsligt skymtar vi en liten stig som vi inte såg tidigare – den är väldigt smal och den ser knappt använd ut. Den är ljus och vacker. Långt där borta i fjärran, dit stigen tycks leda, ser vi hur en generös, gigantisk guldboll, vår högt älskade sol, från en molnfri himmel, låter naturen bada i sitt livgivande gyllene ljus.

Vi reser oss sakta upp och smyger, med diskreta steg, fram till och sedan varsamt in på den idylliska lilla stigen. Våra lungor fylls av en energigivande och ren luft. Färggranna och hänförande växter kantar vår stig, vackrare och mer väldoftande för varje steg vi tar. Lite längre fram ser vi ett skogbevuxet berg, från vilket några vattenfall, via branta klippor, letar sig ned i en kristallklar och spegelblank sjö. Det är en fantastisk upplevelse. Fria, sagolikt graciösa och lyckliga djur skuttar, flyger och simmar omkring i vår närhet, orädda och hjärtligt välkomnande. Vi känner oss friare, vitalare, gladare och alltmer euforiska ju längre in på stigen vi kommer.

Efter ytterligare några steg vänder vi oss mot varandra och ler.

Nu vet vi – helt säkert – att vi har valt den rätta vägen.

Vi går sakta vidare genom det ljuvligaste och storslagnaste landskap som vi någonsin har upplevt – och det tycks bara bli bättre och bättre för varje steg vi tar.

Ja, vad tycker du?

Ska vi vara tysta och låta andra bestämma?

Ska vi sluta tänka och bara följa flocken?

Ska vårt samhälle byggas på hot, våld, vapenmakt och rädsla?

Det finns onekligen och sorgligt nog fortfarande en hel del jordmänniskor som tycker att det är precis så det ska vara.

Min förhoppning och absoluta övertygelse är emellertid att allt fler allt tydligare och allt oftare – både i ord och handlingar – kommer att ta avstånd från allt det vansinne som vi nu ser omkring oss i alla möjliga sammanhang, att allt fler kommer att bli pålitliga företrädare för den höga moralen och den hälsosamma, fredliga allkärlekens väg.

Vi ska nedmontera och avveckla alla de destruktiva krafter som det militära utgör. Vi ska naturligtvis å det snaraste stänga ned alla djurfabriker och i stället satsa fullt ut på en i sanning hälsosam och helt växtbaserad kost. Vi måste också våga granska samhällets makthavare, avslöja deras lögner och kriminella handlingar samt träget söka den ultimata sanningen. Den korrumperade makten är inte starkare än vad vi ger dess medlemmar tillåtelse att vara.

Vi kan naturligtvis fortsätta med att hata, hämnas och döda, men detta tycker jag att vi har gjort tillräckligt, nu är det dags att vi lär oss att förlåta och älska varandra. Tänk på att det är vi alla – med våra gemensamma krafter, kunskaper, viljor och värderingar – som ska skapa den nya värld som vi ska leva i. Vi ska komma överens om vilka regler som ska gälla framöver. Våra mänskliga rättigheter är givetvis viktiga och självklara, men precis lika viktiga och självklara är våra mänskliga skyldigheter, vars innersta kärna är något som ofta glöms bort i den samhälleliga debatten. I dessa skyldigheter ingår nämligen att vi ska leva på ett sätt som minimerar allt lidande, så att vi till sist ska kunna sudda bort lidandets kval helt och hållet. Träna därför på att vara just den som du helst av allt skulle vilja möta. Bli en liten sol, som lyser på allt och alla, med ett vänligt och livgivande sken. Kärleken till allt levande ska ju bli den ofrånkomligt viktigaste ingrediensen i vårt stora, gemensamma samhällsbygge.

Alla ska räknas med – ingen ska förbigås.

Jag vill här gärna rekommendera några böcker som **Kay Pollak** har skrivit, som alla förmedlar spännande tankar om livet och hur vi utvecklas som människor. Här finns värdefull visdom att ta till sig. Vi delges till exempel upplysningar om hur vi styrs av våra tankar, hur vi kan välja att vara lyckliga eller offer, hur viktigt det är att vi tränar oss i att tänka på ett livgivande och kärleksfullt sätt samt hur vi kan göra för att förändra ett destruktivt tankeklimat till ett kreativt och hälsosamt dito – alltså just sådant som Martinus framhävde så ofta.

Våra tankar styr ju till stor del hur vi mår och hur vi ser på livet.
Böckerna som Kay Pollak har skrivit är följande:

- **”Att växa genom möten”**
- **”Att välja glädje”**
- **”Nya tankar – ett nytt liv”**
- **”Ett bättre liv”**

Rupert Sheldrake är ännu en person som har många tänkvärda idéer, vilka du via flera föredrag och intervjuer på internet kan ta del av. Han har också skrivit flera böcker, exempelvis följande:

- **”The science delusion”**
- **”Morphic resonance”**
- **”The presence of the past”**
- **”Ways to go beyond and why they work”**
- **”Science and spiritual practices”**
- **”Dogs that know when their owners are coming home”**
- **”The sense of being stared at”**
- **”Seven experiments that could change the world”**
- **”A new science of life”**
- **”The rebirth of nature”**
- **”Science set free”**

Herr Sheldrake är troligtvis mest känd för sina okonventionella och till viss del kontroversiella naturvetenskapliga teorier, såsom morfisk resonans och morfogenetiska fält, för sina tankar i fråga om vissa oförklarliga fenomen hos djur och människor samt för sina uppfriskande resonemang om paradigmskiften inom filosofi, naturvetenskap, parapsykologi, psykologisk forskning, religion och spiritualitet. För dessa idéer har han misskrediterats av somliga, medan han från åtskilliga andra erhållit beröm och ett flertal fina utmärkelser. Hans vilja att bredda naturvetenskapens forskningsfält och därmed möjliggöra konstruktiva dialoger mellan de nyss nämnda områdena är både inspirerande och högst lovvärd. Han är tveklöst en av de vetenskapsmän som har begripit att en sammansmältning av naturvetenskapen och den andliga vetenskapen är nödvändig för att kunna förstå vad livet och universum består av och handlar om.

Det är både intressant och glädjande att allt fler forskare numera öppnar upp även för den andliga sidan när man söker svaren på alla de riktigt stora frågorna. Man börjar så sakteliga fatta att det är just detta som måste ske, för det som man har tillgång till inom den materiella vetenskapen är ju bara en liten del av den stora helheten, vilket naturligtvis är oerhört långt ifrån tillräckligt för att kunna förstå livet och allt som hör därtill. Också här händer det sålunda väldigt spännande saker, som alltmer närmar sig det som kungjorts av Martinus i det **Tredje testamentet**.

Else Byskov är en dansk författarinna, som i flera böcker har skrivit om den världsbild som Martinus har gjort bekant för oss i sitt stora livsverk, det **Tredje testamentet**. Jag vill här därför rekommendera alla som är intresserade av att skaffa sig grundläggande kunskaper om universum, Gud, livet och oss jordmänniskor att besöka Elses engagerande och vackra webbplats **New Spiritual Science**, som har adressen **newspiritualscience.com**. Här finns en uppsjö av inspirerande material att ta del av, i form av artiklar, intervjuer, filmer, podcaster och utdrag ur några av hennes böcker.

I nedanstående böcker ger Else oss en utmärkt introduktion till Martinus kosmologi:

- **”Death is an illusion”**
- **”The undiscovered country”**
- **”The art of attraction”**
- **”The beginning is near”**
- **”The downfall of marriage”**
- **”Key life lessons from Martinus”**
- **”The best available evidence for the survival of human consciousness after permanent bodily death”**
- **”The earth, the universe and God in a cosmic perspective”**

Else Byskov har dessutom, tillsammans med livscoachen, psykologen och regressionsterapeuten **Maria McMahon**, skrivit följande tre böcker:

- **”Reincarnation in a nutshell”**
- **”Fate and karma in a nutshell”**
- **”Life after death in a nutshell”**

På vår kontrastrika och spännande resa mot allt större visdom finns åtskilliga ställen värda att stanna till vid – kunskapsoaser som alla är viktiga hjälpmedel i vår stora uppvaknandeprocess. Kvintetten som följer exemplifierar detta på ett fint sätt via sina intressanta och vidsynta perspektiv på både aktuella och historiska händelser:

- **The Cradle** (**thecradle.co**)
- **Strategic Culture Foundation** (**strategic-culture.su**)
- **acTVism Munich** (**www.actvism.org**)
- **BettBeat Media** (**www.youtube.com/@BettBeat_Media**)
- **Democracy Now!** (**www.democracynow.org**)

Vi tar oss sedan vidare till en stor trave ytterst tankedigra böcker:

- **”Israel: Ockupation och apartheid”**, författad av **Gunnar Olofsson**.
- **”Ett förväntat folkmord”**, skriven av **Chris Hedges**. I denna bok ingår rapporten **”Folkmord som kolonial utradering”**, författad av **Francesca Albanese**.
- **”Den etniska rensningen av Palestina”** och **”Kort historik över Israel-Palestina-konflikten”**, båda skrivna av **Ilan Pappe**.
- **”USA som världspolis”**, författad av **Ulf Karlström** och **Anders Romelsjö**.
- **”Morgon i Jenin”**, **”Every moment is a life”**, **”The blue between sky and water”** och **”Against the loveless world”**, alla skrivna av **Susan Abulhawa**.
- **”Israel i Palestina”**, författad av **Yakov M. Rabkin**.
- **”Varför vi älskar att hata Ryssland”**, skriven av **Guy Mettan**.
- **”Samtal med Putin”**, författad av **Oliver Stone**.
- **”Domedagsmaskinen”**, skriven av **Daniel Ellsberg**.
- **”Riggad sanning”**, författad av **Bryan Stevenson**.
- **”Den sista flickan”**, skriven av **Nadia Murad**.
- **”Destroying Yemen”**, författad av **Isa Blumi**.
- **”Vägen till fred i Europa”**, **”A new foreign policy”** och **”The ages of globalization”**, alla skrivna av **Jeffrey D. Sachs**.

Jag vill här också passa på att presentera den eminente norske akademikern, författaren och statsvetaren **Glenn Diesen**, som har mycket spännande och högst relevanta uppgifter att förmedla. Hans klarsynta analyser finns att ta del av i hans böcker, samt i åtskilliga intervjuer, videor och podcaster på internet, förslagsvis på adressen **www.youtube.com/@GDiesen1**, där han samtalar med en mängd högkompetenta personer inom ekonomi, politik, historia med mera.

En annan seriös och ytterst kapabel person som verkligen är värd att lyssna på är **Ben Norton** – förstklassig journalist och politisk analytiker – som har en hel del att förtälja om ett flertal olika ämnen, speciellt de som berör geopolitik, internationell politisk ekonomi och USA:s utrikespolitik. Denne skarpsynte herre delar generöst med sig av sina gedigna kunskaper på ett väldigt tydligt och pedagogiskt sätt. Det finns många oerhört spännande och lärorika intervjuer, podcaster och videor på internet, bland annat på Youtube, i vilka denne skicklige kunskapsförmedlare förser oss med angelägen och definitivt tillförlitlig information – tankeväckande uppgifter som oftast ignoreras och tystas ned här i västvärlden.

Jag hoppas att du även tar dig tid att kolla in de två lärorika, viktiga och synnerligen aktuella dokumentärfilmerna **”Gaza fights for freedom”** (2019), som visar Israels förtryck och rysliga brutalitet gentemot den frihetssträvande palestinska befolkningen, och **”Earth’s greatest enemy”** (2025), som helt oförblommerat avslöjar och anklagar USA:s militär som vår planets största förorenare – båda finns att se på Youtube och är regisserade av **Abby Martin**, en oerhört engagerad kvinna, som med dessa blottläggande och tänkvärda filmer har gjort jordmänskligheten en stor tjänst. Du kan se och lyssna på henne i flera videor och podcaster på internet, bland annat på webbadressen **www.youtube.com/EmpireFiles**.

En av lassvis med ögonöppnande och djupt upprörande uppgifter som offentliggörs i filmen **”Earth’s greatest enemy”** är att USA:s militär, detta helvetiska och hundraprocentigt destruktiva monster, varje dag förbrukar cirka **270 000** ***barrels*** (**42 930 000 liter**) olja!

Jag vill också slå på trumman för den alldeles utmärkta, ur flera perspektiv högeligen intressanta och högaktuella dokumentärfilmen **”Cuba After Castro”** (2026), som är regisserad av **Abby Martin** och **Matthew Belen**. Denna film finns också att se på Youtube.

Anjezë Gonxhe Bojaxhiu (**moder Teresa**), **Martin Luther King**, **Desmond Mpilo Tutu** och **Rosa Louise McCauley Parks** är några av vår planets största berömdheter och förebilder, som självfallet bör lyftas fram i detta sammanhang. Precis som åtskilliga andra hjältar, av vilka jag redan har nämnt en hel del, har dessa personer ovedersägligen stått för humana bedrifter som vi alla kan inspireras och dra lärdom av.

Viktigt att komma ihåg är dock att vi naturligtvis inte behöver söka efter goda föredömen och kärleksfulla gärningar endast bland den här sortens välbekanta banbrytare. Varje hjälpsam och godhjärtad insats, liten som stor, är såklart vederkvickande, gudomlig och alltid värd att hyllas, och vi får ju faktiskt ganska ofta uppleva väldigt fina exempel på sådana prestationer i vår allra närmaste omgivning. Att tacksamt ta emot, vårda och skicka dessa vänliga handlingar vidare är i sanning en av våra allra viktigaste uppgifter.

Jag tar här tillfället i akt att föreslå ett besök på den uppfriskande och utomordentligt berikande webbplatsen **Plant Based Treaty** (**plantbasedtreaty.org**). Där hittar vi mycket angelägen, värdefull och hälsofrämjande information. Vi får också ett flertal kloka och godhjärtade förslag på hur vi kan bidra till en sund och kärleksfull tillvaro för oss alla – för växterna, för djuren, för människorna och för det lilla vackra klot som vi alla bor på.

Jag vill också skicka med följande lilla men ack så viktiga tips till dig som har rösträtt här i Sverige. Min förhoppning är att du, innan du bestämmer dig för vilket parti som ska få din röst i höst (valdagen är den 13 september 2026), tar dig tid att noggrant läsa igenom och begrunda det intressanta, omdömesgilla och lovvärda partiprogram som **Feministerna** (före detta **Feministiskt initiativ**) presenterar på sin webbplats, som du finner på adressen **feministerna.se**. Där finns många särdeles inspirerande och logiska ställningstaganden, sunda värderingar, kloka tankar och klarsynta åsikter, just sådana konstruktiva och altruistiska grundidéer som vi i detta land – ja, i hela världen – är i stort behov av att omsätta i praktiken. Sverige behöver onekligen genomgå en omfattande renovering, särskilt nu, efter den katastrofala Tidöregeringens fyra år långa totalt ansvarslösa, gravt inkompetenta och djupt skadliga behandling – ja, helt enkelt skandalösa vanskötsel – av landets struktur, tillgångar, hälsa

och rykte. Inför valet samarbetar Feministerna med socialistiska, feministiska, antifascistiska och dekoloniala partier, aktivistgrupper, organisationer och folkrörelser för att så småningom kunna åstadkomma en radikal samhällsförändring. Dessa samlade krafter kommer i riksdagsvalet år 2026 att ställa upp under namnet **Enad Röst**, som du kan lära dig mer om på webbadressen **enadrost.se**.

Självklart så är det ju helt absurt och ett tydligt bevis på en global urspårning att krig, fattigdom och svält över huvud taget existerar på vårt lilla fina klot, samtidigt som många av världens allra rikaste individer – denna snabbt växande skara av giriga mångmiljonärer och miljardärer – vältrar sig i lyx och leker Gud.

Men hur vi än vänder och vrider på det här gigantiska problemet, så menar jag att vi, för att komma tillrätta med denna totala och världsomspännande urspårning, måste begripa att allt hänger ihop på ett logiskt sätt. Det finns inga slumpartade händelser. Ingenting sker utan en föregående orsak. All energi eller rörelse går dessutom i kretslopp, så det vi skickar ut kommer sålunda någon gång att komma tillbaka till oss själva. Vi ska följaktligen inte inbilla oss att vi kan fortsätta att medverka till en förgiftad miljö, krig, lidanden och död, utan att själva behöva genomleva en sådan livsstils följder.

För att en organism, vilken sorts organism vi än talar om, ska fungera perfekt, så måste alla dess delar vara i optimalt skick och samverka i fulländad harmoni. Vill vi leva i en paradisliknande värld, så måste vi alltså skapa förutsättningar för just en sådan existens.

Det finns i dag framför allt fem synnerligen problematiska och väl ingrodda komponenter i vår tillvaro – fem obehagliga och ändlöst glupska monster – som håller oss fast i ett järngrepp och hindrar oss från att komma vidare i vår utveckling, och som därför behöver bekämpas och utplånas. Detta måste emellertid ske med hjälp av endast fredliga metoder, eftersom det ju är en kärleksfull, jämlik, fridfull och perfekt fungerande värld vi vill åstadkomma.

Den mörkrets femklöver som jag här syftar på, denna så oerhört mäktiga kvintett, detta sanslöst överdimensionerade, självsäkra, osunda och favoriserade femhövdade vidunder – som konstant och till synes kompromisslöst roffar åt sig och kräver alltmer näring och allt större uppmärksamhet – består av egoismen, nationalismen, kapitalismen, militarismen och karnismen.

Vi jordmänniskor ska ju så småningom bli fullkomliga människor – riktiga människor – som älskar alla andra levande väsen som oss själva. Vi är därmed i stort behov av att hänga av oss egoismens, nationalismens, kapitalismens, militarismens och karnismens så otidsenliga, anskrämliga, ofräscha och penibla mantel för att i stället låta den mästerliga, eleganta, briljanta, moderna och kompletta kunskapen i perfekt harmoni med den altruistiska och helt igenom sanningsbärande kärleken klä oss – inifrån och ut.

Men att lära sig att älska alla – även dem med det allra uslaste beteendet, även dem som faktiskt uppträder allra sämst och våldsammast här på vår planet – är obestridligen en av de svåraste uppgifter man kan tänka sig.

Att det är möjligt vet vi dock. Jesus har ju visat oss detta, med all önskvärd tydlighet, och eftersom vi alla, varenda levande väsen, i sinom tid kommer att nå samma höga utvecklingsstadium som denne store världsåterlösare, så kommer vi också att klara av att leva upp till detta så eftersträvansvärda bud.

Men hur når vi dit?

Martinus fick ibland just denna fråga. Han förklarade då att det inte räcker med enbart en stark vilja för att verkligen kunna älska sin nästa, utan att denna förmåga, i likhet med exempelvis musikbegåvning, baseras på en medfödd talang.

En medfödd talang är i sin tur ett resultat av en kanske genom ett flertal liv kontinuerlig träning. Ett sådant idogt övande utmynnar slutligen i talangens kulmination, då individen framträder som ett geni på ifrågavarande område.

Med avseende på själva uppövningen av den moraliska genialiteten eller den fullkomliga förmågan att älska sin nästa, så sker den huvudsakligen per automatik, genom individens upplevelser av alla sina egna lidanden, och är således, för den delens vidkommande, utanför viljans kontroll.

Det finns emellertid några viktiga delar där viljan regerar och där individen av den orsaken medvetet kan jobba med att utveckla sin förmåga att älska sin nästa.

Det här är mycket viktigt att känna till.

Vi kan faktiskt förvandla den här världen till ett alldeles underbart och fulländat paradis – och jag är helt säker på att vi kommer att lyckas med detta gudomliga projekt.

Här tycker jag därför att det passar utmärkt med en presentation av de värdefulla tips som Martinus gav oss beträffande hur vi bäst kan träna oss på att älska vår nästa och uppnå moralisk perfektion, sanna visdomsord som skänker oss välbehövlig hjälp i vår fortsatta strävan efter fulländning – som förser oss med kraftfull inspiration i vår fenomenala förvandling till färdigutvecklade människor.

Martinus betonar följande punkter för att kunna nå detta mål:

- Utplåna begreppet fiende ur ditt medvetande.
- Var absolut opåverkbar av smicker, beröm eller klander. Att ha en korrekt bild av sig själv är viktigt, så att man inte tror att man är bättre eller sämre än man verkligen är.
- Var helt sann i livets alla situationer. Var därför också ytterst noggrann med all information som du för vidare.
- Ett alldeles utmärkt sätt att höja sitt medvetande på är att träna sig på att se alla de människor som man tycker mest illa om som sina vänner, att tänka kärleksfullt om just dessa individer och att sända dem positiva, vackra tankar.
- Återgälda aldrig vrede, förtal eller andra former av obehag som riktas mot dig. Detta blir lättbegripligt i samma stund som du inser att du aldrig kan drabbas av något som du inte själv har sänt ut.
- Är det så att du får höra något om dig själv som du vet är sant, hur obehagligt det än må vara, så kan du ju tacka för påminnelsen och försöka bättra dig. Skulle du däremot få höra något om dig som inte är sant, så behöver du såklart inte bry dig – då är det ju bara den som ljuger som är i behov av att förändra sitt beteende. Hen kommer så småningom att inse detta, då hen får uppleva de obehagliga konsekvenserna av sitt usla agerande.
- Säg aldrig något ont om någon eller något. Försök i stället att förstå varför någon tycker si eller så eller handlar på ett sätt som verkar helt galet.
- Var aldrig med om att dräpa, såra eller lemlästa. Visa vördnad för andra levande väsens liv och livsglädje.
- Glöm aldrig bort att fundera över hur du på bästa sätt kan tjäna dina medväsen.

Martinus menar att det är på detta vis som vi bäst tränar den delen av vår utveckling som är ställd inom vår viljas räckvidd och som i förbindelse med den övriga delen av livets egen bearbetning av vår natur slutligen skall föra oss till den moraliska genialitet som gör oss till fullkomliga väsen eller gudamänniskor.

Vi bör sålunda, så ofta vi kan, följa dessa kloka råd.

Ja, där har vi minsann lite att sysselsätta oss med – en hel del faktiskt. Mm, just det – träning, träning och åter träning, samt en stor portion tålamod. Det är vad som behövs. Det verkar ju logiskt.

Allt kommer säkert att bli bra – ja, helt perfekt – i sinom tid.

Ett annat av alla de kärleksfulla och förnuftiga tips som Martinus gav oss var att varje dag be till Gud om att få vara till nytta, glädje och välsignelse för alla som man möter eller på något sätt kommer i kontakt med – både människor och djur.

Kom ihåg att varje altruistisk tanke, varje handling av medkänsla och kärlek är ett stort steg i rätt riktning.

Låt oss bli sanna fredsmäklare!
Låt oss bli den äkta allkärlekens budbärare!
Låt oss bli visdomens företrädare!
Låt oss bli riktiga människor!

Jag avslutar detta kapitel med att tipsa om ett par som jag tycker – både vad gäller text och musik – synnerligen briljanta, upplyftande och mäktiga kompositioner, som jag tror kan inspirera oss alla på vår strapatsrika, spännande och upplysande forskningsresa mot det hägrande kosmiska medvetandet. Dessa välklingande musikaliska alster harmonierar därtill utomordentligt väl med de budskap som Martinus förmedlar i det **Tredje testamentet**.

Vad jag här talar om är följande två mästerverk:

- **”Love will live”** – skriven av **Zeno Roth**, framförd av **Zeno**.
- **”Road to eden”** – skriven av **Darren Wharton**, framförd av **Dare**.

ETT GIGANTISKT PARADIGMSKIFTE

Jag har vid ett flertal tillfällen varit inne på hur viktigt det är att vi så snart som möjligt kommer bort från den nationalism och patriotism som i dag är så tydlig världen över – i vissa fall sjukligt överdriven och sorgligt förödande. Vi behöver sannerligen anstränga oss för att utveckla vår allkärlek och bli kvitt alla de krig och övriga vansinnigheter som för närvarande svämmar över och håller på att dränka hela vår värld – det handlar om totala urspårningar som i många fall beror på just den ödesdigra nationalismen, ländernas självviskhet.

Martinus betonar att eftersom jordklotet är en enhet, en organism, en kropp, så är dess enskilda delar naturligtvis avsedda för samarbete. Den samlade jordmänskligheten är därför också en enhet, som måste samarbeta på ett rättvist och ärligt sätt, där ingen roffar åt sig, myglar eller utnyttjar andra. Den så kraftigt uppblossande, militanta och i sin helhet förnuftsvidriga nationalism som vi i dag ser på åtskilliga ställen runt om i världen är därmed förödande för både jordklotet och alla dess invånare. Vi ser dagligen hur den frambringar den ena katastrofen efter den andra, i form av krig, svält, fattigdom, miljöförstöring och andra tragedier.

Martinus klargör vidare att mänsklighetens sanna styrelseform är uteslutande allkärlek, som står högt över all nationalism. Världens sanna natur och andliga kurs heter internationell utveckling. Genuin internationalism är det band varmed Gud sammanfogar världen.

Nationalismen – med sina invandringsförbud, sitt murbyggande, sitt rashat, sin främlingsfientlighet, sin protektionism med mera – är ett stort hinder i jordmänniskans humana utveckling. Den gynnar på många olika sätt girigheten, egoismen, rofferiet, vapenindustrin och alla de militära krafterna.

FN (Förenta Nationerna), som grundades den 24 oktober 1945 för att främja internationellt samarbete, är ett alldeles utomordentligt redskap att använda sig av för att arbeta sig fram till den fullt utvecklade internationalismen. Med sina 193 medlemsländer är FN just det mellanstatliga, globala forum för olika slags samarbeten, beslut och överenskommelser som behövs och kan vara av helt avgörande betydelse i frågor som är viktiga för hela mänskligheten. FN:s huvudsyfte inkluderar att upprätthålla internationell fred och

säkerhet, skydda mänskliga rättigheter, bistå med humanitärt stöd, främja hållbar utveckling samt upprätthålla internationell lag.

Vid FN:s toppmöte den 25 september 2015 antog världens stats- och regeringschefer Agenda 2030 för hållbar utveckling. Agendan innehåller 17 globala mål och 169 delmål och är tänkt att bidra till en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar utveckling. Tanken är att alla dessa mål ska vara uppnådda till år 2030 i världens alla länder. Detta är den mest högtsträvande plan för hållbar utveckling som världen någonsin antagit. Varje stat har härmed tagit på sig ansvaret att bidra till att skapa en jämlikare, hållbarare och inom åtskilliga områden betydligt bättre värld än den vi har i dag. Det här är ju oerhört stort och väldigt glädjande! Detta monumentala och enastående projekt kan, om det genomförs på ett klokt sätt, ta många stora steg in på den rätta vägen. Det är naturligtvis mycket som behöver göras för att allt ska bli så bra som möjligt, exempelvis att se till så att girighetens, egoismens och rofferiets krafter hålls borta från styrningen av detta gigantiska arbete.

Det är viktigt att vi är rädda om och vårdar FN, detta så värdefulla instrument, och att vi anstränger oss till det yttersta för att på bästa sätt vidareutveckla och finjustera alla dess delar, så att hela organisationen så småningom ska kunna fungera felfritt tillsammans med världens alla länder i den paradisiska tillvaro som vi med varje god gärning närmar oss alltmer.

FN är således ett utmärkt verktyg för att kunna åstadkomma en sund internationalism, där jämlikheten, skapariglädjen och det äkta samarbetet blomstrar. I nuläget ser vi emellertid en hel del som måste förbättras inom organisationen, och då talar jag inte enbart om små finjusteringar. Nej, det är tveklöst ett flertal ganska stora korrigeringar som måste göras. Detta är dock inget att förundras över, eftersom varken FN eller dess skapare, jordmänskligheten, har nått det färdigutvecklade stadiet – det är ju på vägen dit som man prövar sig fram och utvecklas steg för steg.

Ett av alla dessa synnerligen viktiga steg, ett steg som man kan tycka borde ha tagits för länge sedan, är borttagandet av den så märkliga och i alla avseenden allvarligt skadliga vetorätten.

Ordet veto är latinskt och betyder ”jag förbjuder”.

Vissa stater i FN:s säkerhetsråd är alltså fortfarande utrustade med denna vetorätt, vilket väcker stark kritik från allt fler håll.

I generalförsamlingen, som är FN:s centrala huvudorgan, kan varje nation framföra sin uppfattning och bli hörd av de andra nationerna i vilken fråga det än må vara. Alla medlemmar i FN representeras i generalförsamlingen. Varje land har en röst, rika som fattiga, stora som små.

Men vad är säkerhetsrådet – och vad gör man där?

Säkerhetsrådets ansvar är att upprätthålla världsfred och avvärja hot mot den internationella säkerheten. Medan generalförsamlingen kan diskutera vilket globalt problem som helst, ägnar sig säkerhetsrådet enbart åt frågor som rör fred och säkerhet.

FN:s samtliga medlemsländer har åtagit sig att följa och genomföra säkerhetsrådets beslut. Säkerhetsrådets uppgifter är följande:

- Att undersöka varje konflikt eller situation som skulle kunna leda till en internationell konflikt.
- Att presentera förfaringssätt och förlikningsvillkor för att få fram en lösning.
- Att rekommendera åtgärder mot hot eller aggressiva handlingar.
- Att presentera förslag för generalförsamlingen i samband med val av generalsekreterare.

Säkerhetsrådet består av femton medlemmar. Tio av dessa väljs in på två år vardera, enligt modellen fem länder från Asien och Afrika, två från Latinamerika, två från en grupp som består av Västeuropa, Kanada, Australien och Nya Zeeland samt ett från Östeuropa. De övriga fem är Frankrike, Kina, Ryssland, Storbritannien och USA, som alla är permanenta medlemmar i säkerhetsrådet och de enda som har vetorätt.

Ordförandeposten innehas en månad i taget och cirkulerar bland medlemmarna i bokstavsordning efter ländernas engelska namn. Sverige har vid fyra tillfällen, åren 1957–1958, 1975–1976, 1997–1998 och 2017–2018, suttit i säkerhetsrådet.

För att FN:s säkerhetsråd ska kunna fatta beslut krävs att minst nio av dess medlemmar, bland dem alla de fem permanenta, röstar för det föreliggande förslaget. Det räcker således att en av de fem ständiga medlemmarna väljer att använda sig av sin vetorätt och därmed rösta emot det aktuella resolutionsförslaget, för att denna resolution inte ska antas, oavsett hur många av de resterande medlemmarna som röstar för förslaget.

Detta är ju helt absurt. Vetorätten bör förstås ofördröjligen skrotas. Hela säkerhetsrådets sammansättning och arbetsmetoder behöver dessutom snarast möjligt genomgå ett rejält reformarbete. Bara det att säkerhetsrådet har ett land som USA som permanent medlem med vetorätt – vår planets lögnaktigaste, självgodaste, farligaste, fientligaste, mest stridslystna och utan tvekan djävligaste terrorstat, som ideligen genomför statskupper runt om i världen och därtill konstant understödjer Israels terrorism, apartheidsystem och övriga grovt kriminella ageranden – strider ju mot allt förnuft. Detta land ska givetvis inte ha större makt i FN än någon annan stat. USA är det land som för det mesta ställer till med ett helvete för världens övriga länder och saboterar därmed också ideligen arbetet i FN. Denna så viktiga organisation kan omöjligt fungera som sig bör med en medlemsstat som USA i en maktposition som inte bara är helt ologisk, utan därtill både provocerande och till 100 procent oförtjänt.

FN behöver följaktligen bli väldigt mycket jämlikare och självklart betydligt starkare än det FN vi har nu. Den lilla ynkliga budget som man har att röra sig med är ju rent löjlig, inte minst när man jämför med hur mycket pengar som satsas på världens gigantiska militära monster. Finansieringen av FN är uppdelad i två delar – en frivillig och en obligatorisk. FN:s godkända ordinarie budget för år 2025 är 3,72 miljarder USD, vilket kan jämföras med världens samlade militära utgifter för år 2023, som uppgick till 2 443 miljarder USD!

Det råder ju ingen tvekan om att jordmänskligheten fortfarande beter sig fruktansvärt omoget och uppenbarligen har en hel del att fundera över och lära sig.

Nyligen kunde vi se hur USA, denna kaxiga, stridslystna, brutala, hycklande, giriga, sjukligt nationalistiska, extremt militaristiska och sprickfärdiga plutokrati – som av någon ytterst märklig anledning fortfarande envisas med att kalla sig för demokrati – förberedde sig för det stora slaget mellan det miljardärunderstödda och miljardärstyrda Demokratiska partiets Kamala Harris och det miljardärunderstödda och miljardärstyrda Republikanska partiets Donald Trump. Denna absurda teater, i vilken, bland många andra konstigheter, ett ovanligt korkat och missbildat valsystem blottläggs, är framför allt en övertydlig hyllning till den oinskränkta egoismen, den ogenerade lögnen, den totala korruptionen, den kompletta galenskapen och

den fullt utvecklade kapitaldiktaturen. Man kan dock omöjligt bli förvånad, då det ju är precis så här som det brukar gå till. Hela detta tragikomiska skådespel ger oss vart fjärde år ett oförblommerat och ytterst pinsamt kvitto på vilken morbid, förljugen, bedrövlig och djupt patetisk tillvaro som väldigt många jordmänniskor alltjämt befinner sig i – och dessutom, utan några som helst skrupler, lovsjunger.

Resultatet av denna uppstyltade, floskulösa och parodiliknande kraftmätning blev att Donald Trump och hans cyniska, självgoda krösusgäng, där flera abnormt övergödda dollarmiljardärer ingår, under de närmaste fyra åren kommer att bestämma i Vita huset och därmed göra allt för att realisera det exceptionellt nationalistiska projekt som bär namnet MAGA (Make America Great Again).

Efter sitt andra tillträde som USA:s president, den 20 januari 2025, gick Trump direkt på offensiven och visade som vanligt oförblommerade och särpräglade prov på sin sjuka makthunger och nonchalanta stil i sina uttalanden kring bland annat Gaza, Kanada, Grönland, Panama, Panamakanalen, Mexikanska golfen och berget Denali, som är Nordamerikas högsta berg.

Pengar har otvivelaktigt alltid spelat en stor roll i USA:s politik, och den här gången tar Trump detta faktum till en ny nivå. Med hjälp av sin nya administration, där Elon Musk och ett flertal andra uppblåsta penningmatadorer numera ingår, har Trump som mål att bland mycket annat genomföra följande förändringar:

- Kanada ska bli USA:s 51:a stat.
- Namnet på Mexikanska golfen ska ändras till Amerikanska golfen.
- Namnet på Nordamerikas högsta berg, Denali (som är ursprungsbefolkningens namn på detta berg, vilket betyder ”det höga” eller ”den höge”), ska ändras tillbaka till Mount McKinley (efter USA:s 25:e president William McKinley).
- USA ska köpa Grönland av Danmark.
- USA ska ta kontroll över Panamakanalen.
- USA ska ta kontroll över och äga Gaza.
- Natoländernas försvarsutgifter ska vara minst 5 procent av de enskilda ländernas BNP.
- USA ska införa tullar på 20 procent på produkter från Kina och på 25 procent på varor från EU, Kanada och Mexiko.

Det är både intressant och skrattretande, men också på ett vis skrämmande, att höra denne egenmäktige gudfader försköna sina imperialistiska uttalanden och maffialiknande ageranden med den inte sällan upprepade och helt absurda förklaringen att han på så sätt ska skydda den fria världen.

Donald Trump såg även till att genast plocka bort USA från Parisavtalet, som är ett internationellt klimatavtal, framtaget under FN:s klimatkonferens år 2015 i Paris, som består av bestämmelser som rör bland annat minskade utsläpp av växthusgaser, klimatanpassning och omfördelning av ekonomiska medel för att hjälpa dem som drabbas av klimatförändringarna.

Trump har således rivstartat sin andra presidentperiod med en lång rad kontroversiella beslut. Här följer ytterligare några av dessa:

- USA ska lämna WHO.
- Den amerikanska biståndsmyndigheten USAID ska stängas ned.
- USA ska införa sanktioner mot anställda vid den Internationella brottmålsdomstolen eller krigsförbrytartribunalen (International Criminal Court, ICC), som är en internationell domstol och en permanent tribunal för att åtala personer för folkmord, brott mot mänskligheten, brott mot krigets lagar och aggressionsbrott. Sanktionerna riktar sig mot personer som hjälper till med ICC:s utredningar av USA:s medborgare eller allierade.
- USA ska dra sig ur FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East, UNRWA) och lämna FN:s flyktingkommissariat (United Nations High Commissioner for Refugees, UNHCR).
- Benådning av cirka 1 500 personer som var inblandade i stormningen av Kapitolium den 6 januari 2021.
- USA ska se över sitt medlemskap i Unesco (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), med andra ord FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur.

Allt det här speglar tämligen väl Donald Trumps gränslösa självupptagenhet och översittarfasoner. Tilläggas ska att detta endast är en liten del av alla de göromål som Trump ägnade sig åt under sina första veckor av denna sin andra mandatperiod.

Att USA:s makt på den här planeten måste begränsas avsevärt behöver väl knappast ens sägas – ett tydligare faktum finns inte. Detta lands extremt arroganta hållning och bisarra översitteri är ju välkänt och naturligtvis ett väldigt stort och svårlöst problem för hela den övriga världen. Vi ser gång på gång hur fruktansvärt illa och härsklystet som USA:s skurkaktiga – ja, rent maffialika – ledare beter sig. Man intervenerar, bryter avtal, ljuger, mutar, hotar, torterar, krigar och mördar efter eget gottfinnande.

Israels premiärminister Benjamin Netanyahu besökte Donald Trump i Vita huset i Washington i början av februari 2025 och inledde då sitt tal med att lovorda USA och Trumps arbete i Mellanöstern:

”Jag är hedrad över att få vara den första utländska ledaren att besöka Vita huset under din andra mandatperiod. Du är den störste vän Israel någonsin har haft i Vita huset”, sa Netanyahu, som utan tvekan är en av historiens farligaste och mest krigiska ledare – en man som är internationellt efterlyst för krigsbrott, som är åtalad för korruption i sitt hemland, som styr Israels djävulska apartheid mot palestinierna, som ligger bakom folkmordet i Gaza och som dessutom har varit en synnerligen drivande kraft i flera av USA:s krig i Afrika och Mellanöstern under de senaste decennierna.

Israel har, som jag tidigare påpekat, ett tämligen stort inflytande på USA:s utrikespolitik, vilket har att göra med de evangelikala, konservativa och pro-israeliska ståndpunkter som är djupt rotade hos USA:s många helt skrupelfria politiker, vilka vanligtvis, föga förvånande, är köpta av miljardärer inom den sionistiska rörelsen.

Jag ser det som mycket möjligt att det är just Israels och USA:s självförgudning, evangelikala bibelsyn, extremt sjukliga makthunger och totalt förnuftsvidriga, militaristiska inställning som sammantaget kommer att bli den tändande gnistan till ett tredje världskrig. Det är i Mellanöstern – där den kompromisslösa, förtryckande och ytterst blodgiriga israeliska militären, alltid med ett helhjärtat och fanatiskt stöd från sin trofasta bundsförvant USA, ständigt provocerar, misshandlar och slaktar sina grannar – som jag tror att detta fruktansvärda inferno kommer att frambringas. Det känns alltså, ledsamt nog, som om ett tredje världskrig står för dörren – med alla de hot, allt det hat, all den fiendskap, all den militära upprustning och all den rena dumhet som för närvarande råder här på jorden.

Låt oss därför be och göra vårt bästa för att så inte ska bli fallet.

Om vi nu återgår till Trumps förehavanden, så finner vi att det bland hans nyligen framförda planer och förslag faktiskt existerar några riktigt bra och oerhört efterlängtade inslag – såsom inledandet av fredsförhandlingar med Ryssland och, hör och häpna, funderingar kring att stormakterna USA, Ryssland och Kina skulle kunna halvera sina militära utgifter och sluta göra nya kärnvapen för att i stället använda pengarna till att gör bra saker.

Mycket av det som den självförhärligande Donald Trump säger bör vi såklart ta med en nypa salt, men vi kan ju hoppas att de här sistnämnda idéerna snabbt förverkligas – och att man då gör just *bra* saker för de pengar som sparas in på det militära åbäket.

Det som tyvärr säger emot dessa lovvärda tankar är att Trump nyligen undertecknade en exekutiv order om att bygga ett stort nytt missilförsvarssystem som ska täcka USA och dess militärbaser utomlands, vilket kan leda till en ny kapprustning och givetvis kommer att få en enorm prislapp. Republikanerna i kongressen vill också öka de militära utgifterna med minst 100 miljarder dollar.

Motsägelsefullt?

Ja, men det är ju Donald Trump som vi här har att göra med.

Vi ska dock inte tro att fredsförhandlingarna med Ryssland skulle ha några moraliska betänkligheter i grunden. Nej, det handlar givetvis inte om moral över huvud taget. Det handlar i första hand om att Donald Trump har insett att man inte kommer att kunna besegra Ryssland, vilket allt fler har börjat fatta, men endast ett fåtal ännu vill erkänna. Att befinna sig på förlorarsidan är ju en total katastrof för herr Trump, något som han bara inte kan acceptera, varför han nu jobbar hårt för att bli ihågkommen som en nobel fredsmäklare.

Man kan ju tycka att drygt tre års militära misslyckanden och en allt hårdare sargad ekonomi samt en protesterande befolkning, alltmer missnöjd över vad detta förödande krig har kostat och lett till, borde få västvärldens alla ledare att unisont ivra för fred.

Den situation som nu är rådande ger följaktligen den äregirige Donald Trump en gyllene chans att få spela hjälte, vilket naturligtvis är att föredra framför att fortsätta kriget och till sist behöva erkänna sig besegrad av Ryssland – vilket vore något av det absolut värsta som skulle kunna hända för denne ärkenarcissist.

President Trump ser givetvis även affärsmässiga fördelar i att agera som han nu gör. Han har redan meddelat att USA vill ha tillgång till Ukrainas sällsynta jordartsmetaller i utbyte mot ett fortsatt militärt och ekonomiskt stöd till landet, uppger den brittiska affärstidningen *Financial Times*. Ukraina har stora reserver av titan, järnmalm och kol samt enligt vissa beräkningar cirka 500 000 ton oupptäckt litium.

Enligt ett avtalsutkast som brittiska tidningen *The Telegraph* tagit del av kräver Trump att Ukraina ska betala 500 miljarder dollar för amerikanskt krigsstöd genom att ge USA hälften av landets framtida intäkter från naturresurser. Avtalet skulle ge USA kontroll över ukrainska hamnar, infrastruktur samt olje- och gasresurser, varför kontraktet har väckt stor oro i Kiev. Enligt vissa experter är kraven hårdare än de krigsskadestånd som Tyskland tvingades betala efter första världskriget. Ukrainas president Volodymyr Zelenskyj hade tidigare föreslagit ett samarbete kring mineraltillgångar, men det nya avtalsförslaget från USA går mycket längre än så.

Efter det mästrande tal som den 14 februari 2025, under den så kallade säkerhetskonferensen i München, hölls av USA:s vicepresident James David Vance, där han bland annat kritiserade ett flertal europeiska länder för inskränkningar av yttrandefriheten, ska det bli intressant att se hur EU och det övriga Europa kommer att bete sig. I denna ovanligt skarpa åthutning – som i sig var välbehövlig, i viss mån korrekt och dessutom, av reaktionerna att döma, tycks ha varit chockerande för åtskilliga av Europas toppolitiker och höga militärer, som alla under lång tid som bekant varit USA:s mest inskränkta och underdåniga betjänter – saknades dock väldigt mycket av det som världen i dag behöver, nämligen kloka ord om hur stater bör bete sig både sinsemellan och gentemot sina egna medborgare. Dessutom blir ju hela detta spektakel väl magstarkt när man vet vem som har ordet och vilket land denne självbeundrande lille man representerar samt vilka djupt kriminella och rysliga illgärningar som just denna nations äckligt arroganta makthavare genom historien ägnat sig åt och fortfarande, utan några som helst skrupler, ständigt gör sig skyldiga till. USA är ju den stat i världen som är i överlägset störst behov av ytterst noggranna tillrättavisningar – både i inrikes- och utrikesfrågor. I stort sett alla tal som hålls av någon amerikansk högt uppsatt politiker eller militär är inhöljda i en förbannad massa

lögner och en sjukt nationalistisk, löjligt självförgudande dimma – och det här talet var givetvis inget undantag. Självkritik existerar som bekant inte hos dessa individer, och något erkännande av det egna landets brister och avskyvärda aktioner nämndes naturligtvis inte ens i förbigående. Detta var självklart inte heller att vänta från en person som Vance, som likt var och en av det amerikanska maktpacket ser sig själv som en felfri, gudalik varelse och resten av världens befolkning som sina underordnade slavar.

Hur patetiskt EU:s etablissemang är fick vi ett tydligt exempel på vid Münchenmötet i februari 2025, då den tyske diplomaten Christoph Heusgen, som har varit ordförande för säkerhetskonferensen i München mellan åren 2022 och 2025, började gråta. Hade han grå-tit för att han var sorgsen över alla de offer som kriget krävt och den förödelse detta dåraktiga krig ställt till med samt varit ärligt ångerfull för den explicita idioti som han själv och hans obegåvade kollegor bidragit med, så hade det varit befogat med tårar – väldigt många sådana. Det hade ju visat på åtminstone någon liten form av med-mänsklighet. Men av sammanhanget tolkar jag det som att så inte alls var fallet. Det framgick tydligt att tårarna i stället representerade en plötslig fruktan för att kriget var förlorat, att Europas krigshets mot Ryssland kanske inte ens var önskvärd längre och att man därmed, hemska tanke, inte skulle få möjlighet att fortsätta med sina högaktade vapenleveranser till Ukraina, samt en djup sorg över att USA:s makthavare inte tycktes vara nöjda med honom och alla hans lismande små otäcka medarbetare. När herr Heusgen i denna stund sålunda kommer underfund med detta chockerande faktum – att hans avgudade flockledare i Vita huset i Washington är missnöjd med hela den så lydiga europeiska flock som han själv med så stor stolthet ingår i – drabbas han av en överväldigande känsla av övergivenhet och vilsenhet och brister därför i gråt.

Förhoppningsvis kommer Christoph Heusgen och alla hans kolle-gor så småningom att förstå att EU har gjort bort sig grundligt i detta krig, att man i själva verket endast har förlängt lidandet, att man med sina horribla, sjukligt ansvarslösa och militaristiska handlingar bidragit till ett utbrett helvete både i Ryssland och i Ukraina, att man har medverkat till att försätta flera andra länder i allmänt kaos och ekonomisk förödelse, att man energiskt har hjälpt till att döda och

lemlästa miljoner människor och djur, att man har kastat bort miljarder euro på vapen samt att man har stått för en förfärlig, sjukdomsbringande och katastrofal miljöförstöring. Man har alltså ödslat cirka 135 miljarder euro av Europas skattemedel på Ukraina, endast på grund av ett krig som man med lätthet, om man hade haft bara ett uns av vett, hade kunnat förhindra. En stor del av dessa pengar har såklart hamnat på de redan smällfeta bankkontona hos de allra värsta krigshökarna och vapenproducenterna. Denna vansinniga krigshets och i grunden sjukligt kriminella verksamhet borde naturligtvis ersatts av omedelbara fredsförhandlingar och ett uppriktigt erkännande av det omdömeslösa agerandet i den till fullo absurda, helt sinnesrubbade och mäkta provocerande utbredningen av Nato.

De europeiska politikerna, medierna och militärerna har ju hittills gått fullständigt vilse i sin iver att imponera på och lyda sin hyllade krigsgud – USA. Det som nu har hänt får i bästa fall hela Europa att vakna upp och inse vilken lömsk djävul man under lång tid har valt att rätta sig efter och vars skurkaktiga uppdrag man gång på gång, till synes helt utan någon moralisk kompass, underdånigt utfört. Det är, milt uttryckt, både önskvärt och absolut nödvändigt för Europas medborgare att börja tänka självständigt, att visa att man inte längre är intresserade av att gå USA:s smutsiga och blodiga ärenden, att man nu i stället väljer den fria, rena, jämlika, kloka och fredliga vägen. Att strikt följa och lyda ett land som USA, som har skaffat sig en så massiv, becksvart karma, kan självklart endast leda till den ena katastrofen efter den andra.

Det är nu alltså av yttersta vikt att Europa vaknar upp ur sin fördärvliga masshypnos, att man omedelbart lämnar Nato, att man sluter fred med Ryssland och att man börjar bygga ett pålitligt, starkt, demilitariserat och därmed fredligt Europa – ett sunt Europa med nya, kloka ledare, ett Europa som visar respekt och omtanke mot sin omgivning, ett Europa som blir just den ansvarsfulla fredsstiftare och samarbetspartner som resten av världen så väl behöver.

En annan intressant detalj i hela detta tragikomiska skådespel är det laddade möte som den 28 februari 2025 ägde rum i den Ovala sandlådan eller det Ovala rummet i Vita huset i Washington mellan å ena sidan Zelenskyj och å andra sidan Trump och Vance – ett möte som utspelade sig direkt inför världens tv-kameror. Här kunde vi tydligt se hur galet det kan gå när tre trotsiga och pinsamt bort-

skämda män möts. De betedde sig som tre små bångstyriga barn i en alldeles för liten sandlåda, med alldeles för avancerade leksaker.

Vi fick här sålunda en intressant och övertydlig exemplifiering av det bedrövligt låga utvecklingsstadium som åtskilliga av världens politiska ledare i dag representerar. Härutöver gavs vi, genom just detta omogna uppträdande, grundläggande kännedom om varför jordmänskligheten fortfarande klafsar omkring bland blodiga likdelar i det globala dårhusets allra mörkaste labyrinter. Man mördar och slaktar människor och djur, skapar krig och allmän osämja, ökar på ojämlikheter, åstadkommer fattigdom, sprider lögner, hatar, hotar, förstör miljön och så vidare, samtidigt som man ivrigt hävdar att det enda som kan ge oss trygghet och säkerhet är att vi rustar upp och satsar mycket mer pengar på den militära sektorn.

En värld där ett fullt utvecklat djävulsmedvetande i samarbete med den tveklöst mest cyniska och mest omoraliska kapitalmakten eller kapitaldiktaturen får lov att dominera kan naturligtvis inte bli bättre än just den värld vi nu lever i. Denna högst osunda miljö omöjliggör självfallet alla kloka och välgörande överenskommelser, som resulterar i en hälsosam och hållbar fred – där alla blir segrare. Nu blir alla i stället förlorare.

Avskyvärda lögner och djävulsk propaganda sprids numera på ett så intensivt och utbrett sätt att dess kreatörer till sist själva tycks tro att det är sanningen som de så fanatiskt och hetlevrat basunerar ut, vilket nyss nämnda möte tydligt bevisar.

Vi ska dock inte misströsta, allt kommer givetvis att bli bra till sist, frågan är bara hur långt vansinnet måste fördjupas och vad det måste leda till för att en förnuftig förändring ska ta plats i dessa förvridna medvetanden.

Tilläggas bör att jag inte menar något illa med att jämföra dessa så kallade vuxna män med små barn. Förlåt alla barn som fortfarande leker och bråkar i diverse sandlådor, jag menar inte att ni är så korkade som dessa tre personer, det var bara en liknelse för att måla upp en bild av ett omoget beteende, där ingen vill erkänna sina egna fel, utan envetet håller på sitt som det definitivt enda rätta och därtill orubbligt framhåller att all osämja är alltigenom och utan gensägelse den andres fel. De omisskännliga drag av narcissism och mytomani som här avslöjas – som gång på gång vanemässigt visas upp för omvärlden av ett stort antal män och kvinnor i ledande

positioner – har ni såklart ännu inte hunnit utveckla, tack och lov, och förhoppningsvis kommer ni inte heller att göra det.

USA kräver nu en ursäkt av Zelenskyj för dennes beteende under mötet med Trump och Vance, vilket den ukrainske presidenten inte tycks bry sig om.

På tal om att be om ursäkt, så finns det bevisligen en hel del betydligt viktigare saker som USA:s ledare borde be resten av världen om ursäkt för. Det saknas ju inte precis anledningar till ett sådant förfarande. USA:s historia är sprängfylld av händelser som man ofördröjligen borde be om ursäkt och på något sätt kompensera för. Här följer ett litet axplock av denna egotrippade nations alla gruvliga illdåd och vad dessa mörksens gärningar lett till:

- USA har krigat i ett kusligt stort antal länder runt om i världen, inte minst efter andra världskrigets slut. Det förmodas att mellan 20 och 30 miljoner människor har dödats i dessa krig, vilket troligtvis är en underskattning. Om härutöver läggs till minst 10 gånger så många sårade, vilket vissa myndigheters beräkningar tyder på, så innebär det att dessa krig även förorsakat minst 200–300 miljoner sårade. Plussar vi därefter på med alla de miljoner individer som på något sätt drabbats av någon eller några av de hemska och ofta allvarliga sjukdomar, både fysiska och psykiska, som de här sataniska krigen varit orsak till, så inser vi snart att otaliga mörka, ödesmättade moln är på väg in över den grälsjuka nationen USA. Den summa som vi nu är uppe i är dock långt ifrån tillräcklig om vi vill inkludera alla som genom historien har lidit på grund av USA:s krig och terror. I så fall måste vi nämligen komplettera denna summa med hela det antal drabbade som all den utsugning av fattiga länder, allt det rofferi, alla de ekonomiska krig och all den övriga brottslighet som den så militaristiska och av självbelåtenhet sprickfärdiga stormakten USA gjort sig skyldig till, har resulterat i. Exakt hur många personer som på något sätt har råkat illa ut på grund av USA:s alla krig, terroraktioner och andra grovt kriminella sysslor är av förståeliga skäl omöjligt att säga, men vi kan vara helt övertygade om att det rör sig om åtskilliga hundra miljoner.
- År 1776 grundades USA. Vissa påstår att landet alltid befunnit sig i krig. Andra menar att man haft fred i 11 år, somliga hävdar 17 år av fred. Oavsett vilket, så vittnar det om en mycket krigisk nation.

- USA har genom historien genomfört minst 80, förmodligen en bra bit över 100, regimförändringsoperationer runt om i världen, ibland helt öppet, ibland i hemlighet – vissa lyckade, andra misslyckade.
- USA har genomfört minst 251 militära interventioner mellan åren 1991 och 2022. Ytterligare 218 militära interventioner har utförts av denna stat mellan år 1798 och år 1990. Det visar sig alltså att USA har verkställt totalt 469 militära interventioner mellan åren 1798 och 2022.
- USA:s alla vettlösa och diaboliska krig har givetvis alltid varit detsamma som katastrof för djurlivet. Hur många djur som på något sätt lidit av alla dessa krig är förstås omöjligt att veta, men vi kan vara hundraprocentigt säkra på att det handlar om väldigt, väldigt många miljarder.
- I denna lugubra listas sista punkt vill jag ta upp och understryka den hårresande och oöverskådliga förstörelse av naturen som USA:s militära åbäke ständigt orsakar. Den militära sektorn är ju som bekant en helt och hållet destruktiv del av samhället, ur alla tänkbara perspektiv. I just detta fall åsyftar jag den ödesdigra och på alla sätt helvetiska, både lokala och globala, miljöförstöring som USA:s dårhusmässiga militär taktfast vållar – dels via den absurda vapentillverkningen, dels genom alla sina övningar och militärbaser på hemmaplan och i andra länder runt om i världen, dels till följd av alla de djävulska och idiotiska krig man startar och bevisligen älskar att delta i. Den långtgående och mardrömslika miljöförstöring som dessa alltigenom huvudlösa sysslor resulterar i är självfallet högst alarmerande. USA:s militär är obestridligen ett vederstyggligt och perverst monster av den allra destruktivaste, skadligaste, värdelösaste och onödigaste sorten – en avskyvärd varböld som helt sonika borde opereras bort.

Den svenska exporten av krigsmateriel uppgick år 2023 till drygt 18 miljarder kronor. År 2024 eskalerade dessa machiavelliska och gravt oetiska affärer explosionsartat, vilket resulterade i vårt lands morbidaste, mest sinnesrubbade och förödande agerande någonsin inom detta genomkorrumperade och på alla vis moraliskt förkastliga område. Sverige exporterade nämligen krigsmateriel under år 2024 för 29,4 miljarder kronor. Motsvarande siffra för år 2025 var 28,2 miljarder kronor.

När vi nu tar oss en sista titt på världens totala militärutgifter, denna gång för åren 2023, 2024 och 2025, ser vi tydliga bevis på att det helt fritt härjande vansinnet fortsätter att dominera bland världens nationer. Enligt Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI) uppgick världens totala militärutgifter för år 2023 till 2 443 miljarder USD, för år 2024 till 2 718 miljarder USD och för år 2025 till 2 887 miljarder USD. De alltmer pinsamma och läskigt vilsegångna Natoländerna kastade under dessa tre år bort 1 341, 1 506 respektive 1 581 miljarder USD på det militära fanskapet.

Här följer världens tio-i-topp-lista för militärutgifter år 2023:

1.	USA	916,0	miljarder USD
2.	Kina	296,0	miljarder USD
3.	Ryssland	109,0	miljarder USD
4.	Indien	83,6	miljarder USD
5.	Saudiarabien	75,8	miljarder USD
6.	Storbritannien	74,9	miljarder USD
7.	Tyskland	66,8	miljarder USD
8.	Ukraina	64,8	miljarder USD
9.	Frankrike	61,3	miljarder USD
10.	Japan	50,2	miljarder USD

Sverige hittar vi på plats 28 (8,8 miljarder USD) i denna tabell.

Här följer världens tio-i-topp-lista för militärutgifter år 2024:

1.	USA	997,0	miljarder USD
2.	Kina	314,0	miljarder USD
3.	Ryssland	149,0	miljarder USD
4.	Tyskland	88,5	miljarder USD
5.	Indien	86,1	miljarder USD
6.	Storbritannien	81,8	miljarder USD
7.	Saudiarabien	80,3	miljarder USD
8.	Ukraina	64,7	miljarder USD
9.	Frankrike	64,7	miljarder USD
10.	Japan	55,3	miljarder USD

Sverige hittar vi på plats 26 (12,0 miljarder USD) i denna tabell.

Här följer världens tio-i-topp-lista för militärutgifter år 2025:

1. USA	954,0	miljarder USD
2. Kina	336,0	miljarder USD
3. Ryssland	190,0	miljarder USD
4. Tyskland	114,0	miljarder USD
5. Indien	92,1	miljarder USD
6. Storbritannien	89,0	miljarder USD
7. Ukraina	84,1	miljarder USD
8. Saudiarabien	83,2	miljarder USD
9. Frankrike	68,0	miljarder USD
10. Japan	62,2	miljarder USD

Sverige hittar vi på plats 25 (16,5 miljarder USD) i denna tabell.

År 2025 ökade världens militära utgifter för elfte året i rad, vilket är ännu en tydlig spegling av den totala tankekollaps som har drabbat en skrämmande stor del av jordmänskligheten.

I detta sammanhang kan det kanske också vara av intresse att känna till att Donald Trump nu anser att USA:s militärbudget för år 2027 bör uppgå till 1 500 miljarder (1,5 biljoner) USD!

I Ukraina pågår för närvarande, i skuggan av kriget och alla dess fasor, stora privatiseringar, en skurkaktig plundring av landets allra värdefullaste resurser och en alltmer intensifierad och katastrofal skuldsättning. Predatoriska och alltigenom skrupelfria affärsmän konstaterar att här finns väldigt goda möjligheter att roffa åt sig enorma tillgångar. Somliga av dessa använder sig till och med av en täckmantel av bistånd för att kunna komma åt landets dyrbara naturrikedomar.

Västvärlden har ända från början eldat på kriget i Ukraina, ett krig som annars enkelt skulle kunna avslutas, till enorm lycka och vinst för alla inblandade, vilket en stor majoritet av västvärldens vapenlobbyister, politiker, militärer och medier fortfarande vägrar erkänna. Dessa trångsynta sabelskramlare kör i stället envetet på i samma dödsdömda hjulspår och knuffar därmed bryskt in Ukraina i ett plågsamt och kostsamt pinorum, samtidigt som de, förblindade av den egna russofobin och gränslösa prestigen, hängivet ägnar sig åt ett uppseendeväckande och mycket allvarligt självskadebeteende.

Det enda vettiga som USA och dess europeiska lakejer nu kan göra är att fatta att kriget är förlorat, att erkänna sig skyldiga till sina grovt okunniga och självviska ageranden och därefter göra sitt bästa för att skapa en varaktig fred och en ljusnande framtid för alla – inte genom att erbjuda Ukraina fler rovgiriga lån, inte heller genom att utnyttja och sno åt sig stora delar av landets naturrikedomar, som USA nu gör, utan genom att framför allt skriva av alla skulder och förkasta alla privatiseringsprogram, som ju enbart skulle gynna utländska stora företag. Därefter borde västvärldens nationer givetvis se till att upprätta en ärlig, på alla plan fredlig och väl fungerande relation med Ryssland och Kina, lyfta bort alla de sanktioner som hindrar och saboterar en positiv utveckling av dessa relationer samt anstränga sig till det yttersta för att åstadkomma en global militär avrustning och i samband med detta lovvärda arbete naturligtvis prestera trovärdiga och hållbara avtal länderna emellan – avtal i vilka alla berörda parter garanteras den respekt, säkerhet och trygghet som är en förutsättning för en varaktig fred och sann välfärd.

Det är så man löser problem – genom diplomati och en äkta vilja att förstå varandra. Ur detta fredliga arbete frambringar man sedan den bästa möjliga globala välfärden.

Vi fortsätter med att granska och fundera lite kring Israels ursinniga aktioner i Mellanöstern, där den senaste operationen utgör det oprovocerade angreppet på Iran – ett angrepp vars genomförande man legitimerar med rena lögner och sjukliga fantasier, men som självklart backas upp av den självbeundrande mytomanen Donald Trump och hans genomkorrumperade stab, denna självupptagna administration som till stora delar styrs av ett livsfarligt psykopatiskt gangstergäng, bestående av ett antal sionistiska, narcissistiska mångmiljardärer.

Den fanatiska och laglösa krigsnationen Israel går nu sålunda bärsärkagång genom stora delar av Mellanöstern, hela tiden våldsamt stöttat av sin massmördarkompis USA, vilket givetvis riskerar att mynna ut i ett tredje världskrig.

Det verkar inte spela någon roll vad dessa självförgudande och helt besinningslösa individer tar sig för – hur brottsliga och monstruösa handlingar de än gör sig skyldiga till – det handlar alltid om stackars Israels rätt att försvara sig. Denna blodtörstiga nations

barbariska högerextrema ledare har nu uppenbarligen druckit sig ordentligt berusade på den straffrihet som man av västvärlden till synes har fått till skänks.

Vi befinner oss nu tidsmässigt i början av juli 2025, och under de senaste månaderna har vi sett en synnerligen flagrant överträdelse av internationell lag från Israels sida – förbrytelser som skulle vara omöjliga utan just den absurda straffrihet som man nu tycks åtnjuta. Detta lands grovt kriminella makthavare är av allt att döma helt övertygade om att de har rätt att göra precis som de vill och att de självfallet inte kommer att kunna bli anklagade för något enda av alla de fruktansvärda brott som de nu begår.

Efter Hamas attack den 7 oktober 2023 har Israel intensifierat sin apartheid- och terrorpolitik i Palestina – där man nu dessutom med stor lust ägnar sig åt folkmord. Man har också utfört åtskilliga terrordåd, bland annat med hjälp av exploderande personsökare, och annat väpnat våld i Libanon samt massvis med militära attacker i Syrien, Jemen och Iran. Den olagliga ockupationen av Palestina och libanesiskt och syriskt territorium samt ett stort antal utomrättsliga avrättningar, bombningar och andra brottsliga förehavanden på utländskt territorium pågår följaktligen för fullt och tycks tyvärr bara eskalera.

Det av Israel, på internationellt vatten, nyligen utförda skamlösa och högst upprörande missdådet gentemot besättningen på det obeväpnade hjälpsändningsfartyget *Madleen* – som endast bestod av fredliga aktivister, däribland svenska Greta Thunberg, som hade som mål att nå fram med nödhjälp till de mycket svårt plågade och svältande palestinierna i Gaza – är ytterligare ett tydligt bevis på ett grymt och ytterst primitivt agerande.

Samtidigt har denna skurkregim anlitat sina ombud i andra länder runt om i världen för att förfölja, hota och plåga människorättsförsvarare samt för att korrumpera västvärldens regeringar.

Förutom att bomba sönder Gaza, så ägnar sig Israels militär även åt att svälta ut palestinierna. De omkring 400 ställen – skötta av FN och andra erfarna internationella hjälporganisationer – där de sjuka, hungriga, skadade, uttorkade, utmattade och av ett stort antal skräckfyllda upplevelser svårt traumatiserade palestinierna tidigare kunde erhålla de allra nödvändigaste matransonerna och medicinerna för att kunna överleva, har nu Israel ersatt med en knapp

handfull matutdelningsställen, som sköts av en privat amerikansk stiftelse, med oklar finansiering, som drivs med hjälp av beväpnade amerikanska leverantörer och som därtill står under full kontroll av israelisk militär. Detta sker först efter att Israel stoppat all införsel av humanitär hjälp i nästan tre månader. Nu har man således, dock motvilligt, efter massiva internationella påtryckningar, bestämt sig för att dela ut ett begränsat antal matpaket, men man har valt att göra detta i ett område där få människor bor och som därutöver, av Israel, är klassat som en militär zon, där civila egentligen inte får vistas. Att förlägga matutdelningscentralerna inom ett sådant område är naturligtvis både cyniskt och diaboliskt. Matutdelningen börjar därtill tidigt på morgonen och pågår bara under några timmar, vilket gör att de flesta behövande tvingas att gå eller cykla långa sträckor i mörkret för att hinna fram i tid och därmed eventuellt få lite mat.

Läget är givetvis akut, och enligt FN står ren svält för dörren om inte mer hjälp släpps in. Likväl hindrar Israel kallsinnigt de hundratals lastbilar som i Egypten står fullastade med mat, mediciner och sjukvårdsmateriel från att nå fram med denna så välbehövliga hjälp.

Tilläggas ska att som ockupationsmakt är Israel skyldigt att se till så att civilbefolkningen får humanitär hjälp, vilket Israel helt sonika struntar i.

Men inte nog med detta, i närheten av dessa matstationer ligger israeliska IDF-soldater och prickskjuter utsvultna och på ett otal andra sätt nödställda människor. IDF står för Israel Defense Forces, men borde givetvis byta namn till IDS (Israel Death Squads), med tanke på vad de håller på med. Man skjuter således ihjäl extremt nödställda människor som står i kö för att få lite mat – det är ett så avskyvärt och rent djävulskt beteende att man knappt tror att det är sant. Men sant är det, vilket åtskilliga trovärdiga vittnen intygat. Dessutom så är detta inget som Israel anstränger sig för att hemlighålla – ett flertal IDF-soldater har, upprymda och stolta över sina illdåd, avslöjat vad de faktiskt håller på med.

Detta är alltså verkligheten i Gaza i juli 2025. Ett folkmord pågår för fullt, med hela västvärldens sorgligt ociviliserade och skrupelfria regeringar som både iskalla vittnen och skändliga medbrottslingar. Dessa skamlösa och djupt kriminella regimer har alltså på många olika sätt supportat Israel i dess helvetiska massaker och är alltså medskyldiga till det djävulens hantverk som nu sker i Gaza, till vars

försvar man nitiskt och kontinuerligt upprepar sitt i detta fall helt och hållet intelligensbefriade mantra – Israel måste få försvara sig!

Det är verkligen anmärkningsvärt att så stora delar av Europa, som ju drabbades så hårt av nazismen under andra världskriget, i dag, så stolt och kompromisslöst, helt ogenerat bistår ett nytt folkmord – ett folkmord som vi dessutom kan följa på ett sätt som under andra världskriget var omöjligt. Vi får dagligen massvis med ytterst trovärdiga vittnesuppgifter och andra otvetydiga bevis för vad som faktiskt pågår.

Det är dessutom väl känt att amerikanska CIA länge arbetat ihop med israeliska Mossad (Institutet för underrättelser och särskilda operationer), mest i Mellanöstern, men även på andra ställen i vår sköna värld. Detta djupt kriminella och bloddrypande samarbete har pågått i drygt 60 år vid det här laget, och det är dessa mörka krafter som är en stor del av den så kallade djupa staten, som hela tiden verkar i skuggan av det vi ser och hör från världens politiska arena. Man har genom åren med skrämmande stort engagemang stöttat terrorister, fascister, nazister, diktatorer, tyranner, yrkesmördare och andra våldsverkare runt om i världen, på alla tänkbara sätt. Att de här båda avarterna till organisationer fortfarande tillåts existera är ännu ett beklämmande bevis på jordmänsklighetens omogenhet.

Israels ledare Benjamin Netanyahu har envist, i drygt 30 år, påstått att Iran nu är mycket nära eller bara veckor ifrån att frambringa kärnvapen – samma argument och påstående år efter år.

Om vi i stället lyssnar på vad som sägs från iranskt ledarhåll, så blir bilden en helt annan. De iranska ledarna har vid upprepade tillfällen, även nu senast, vidhållit att man aldrig varit intresserade av att producera kärnvapen – man vill inte utsätta sig för den risken. Men naturligtvis så lyssnar inte Israels och USA:s ledare på detta. Dessa båda staters makthavare har för vana att endast bry sig om och respektera varandra – inga andra. Man bestämmer sig för vad man vill göra och sedan räknar man med att resten av världen, utan några som helst invändningar, helt enkelt ska finna sig i detta.

Israels fanatiska, sjukligt förljugna och extremt högerorienterade regeringsmedlemmar uttalar sig jämt och ständigt om hur hemska och oerhört farliga Israels grannar är, medan det i själva verket är just Israel som, tillsammans med USA, är de otvivelaktigt värsta

marodörerna på detta klot – och som likt maniska pyromaner tänder den ena mordbranden efter den andra, efter eget gottfinnande.

Israel lagrar nukleära, biologiska och kemiska vapen, men man är ett av de få länder som inte har undertecknat det så kallade icke-spridningsavtalet – ett avtal som trädde i kraft som internationell lag år 1970 och vars avsikt är att förhindra spridning av kärnvapen till nya aktörer, att nedrusta existerande arsenaler samt att ge rätt till fredlig användning av kärnenergi (kärnkraft). Israel tillåter heller inga internationella inspektioner av sina fruktansvärda vapen.

Att Israel styrs av en högerextrem, djupt rasistisk, fundamentalt våldsam och fullkomligt livsfarlig regim är ju ett välbekant faktum. Men likväl, trots Israels alla grova internationella överträdelser och monstruösa kriminella förehavanden, så har man av den äckligt lismande västvärlden, naturligtvis ledd av USA, på något gåtfullt sätt lyckats bli garanterad någon form av obegriplig straffrihet, som ingen annan stat, förutom USA, har lyckats erhålla.

Israels nyss nämnda attack på Iran den 13 juni 2025, i vilken man bland annat mördade flera representanter ur Irans ledning, är ännu ett exempel på en oprovocerad, olaglig militär attack, där man från israeliskt håll hävdar att man bara försvarade sig mot ett, som man uttrycker det, otvivelaktigt framtida angrepp från en farlig fiende – i det här fallet alltså Iran. Detta är dock ett tydligt brott mot artikel 51 i FN-stadgan – och självfallet även mot internationell lag och FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna.

Artikel 51 behandlar staters rätt till självförsvar i händelse av ett väpnat angrepp, vilket detta inte på något sätt rörde sig om. Israels attack på Iran utgjorde därmed obestridligen ett aggressionsbrott inom internationell lag. Det hela handlar sålunda om ett brott mot denna fundamentala bestämmelse, där hot om eller användande av våld tydligt förbjuds.

Israel älskar ju som bekant att använda sig av rysligt våldsamma och fullkomligt hänsynslösa aktioner i sin strävan efter att uppnå sina mål. Detta lands hela historia präglas av oprovocerade militära attacker, blodiga massakrer och lömska mord. Minst lika förtjusta är landets självrättfärdiga makthavare i att bestämt påstå att dessa illgärningar är oundvikliga och endast utförda i självförsvarande och förebyggande syften. Man använder sig bevisligen av exakt samma taktik som USA så ofta gör.

Själva avsikten med FN-stadgan, som ju är ett bindande avtal för alla medlemsstater, är att förbjuda väpnade attacker som inte handlar om självförsvar eller som är auktoriserade av säkerhetsrådet. Men eftersom Israel styrs av en laglös och helt respektlös regering – en synnerligen brutal, nonchalant och självförgudande regim – som anser sig vara ofelbar och ha tillåtelse att agera helt efter eget behag, utan några som helst hänsynstaganden till sin omgivning, så anser man sig heller inte behöva några lagliga argument för sina våldsdåd, även om flera av landets representanter runt om i världen hela tiden försöker ange just lagliga argument, vilka dock tar sig allt bisarrare uttryck. Man försöker till exempel tänja på reglerna om när det är tal om godtagbara självförsvarsåtgärder, så att man i detta begrepp kan lägga in betydelsen att Israel har rätt att attackera alla som kanske någon gång i framtiden skulle kunna tänkas ha möjlighet att angripa just Israel, vilket alltså betyder att Israel ser sig ha rätt att med militära medel anfalla en annan stat i stort sett när som helst i förebyggande och självförsvarande syfte, eftersom alla stater kan betraktas som presumtiva fiender som någon gång i framtiden skulle kunna utgöra ett hot mot just Israel.

Att den här sortens egenrättfärdiga och urspårade tankeklimat härskar inom Israels makthavarsfär är dock inte oväntat – tvärtom.

Ett viktigt steg i riktning mot en hållbar fred är naturligtvis att se till så att de nyss nämnda ultranationalistiska slaktarna får betydligt färre redskap att arbeta med. Detta skulle snabbt kunna åtgärdas, helt enkelt genom att alla de som nu stöttar Israels militär slutar upp med att leverera vapen till dessa mordgalna monster. Ett sådant beslut kommer emellertid inte USA:s ledning att följa, åtminstone inte så länge man låter sig styras av sitt lands fundamentalistiska evangelikala rörelse, som tillsammans med Israels sionistiska mångmiljardärer för närvarande har en ruggig makt i USA.

Att Europas stater gör sig fria från dessa obehagliga krafter och via en omfattande militär nedrustning tydligt visar att det är en sund och fredlig värld man vill skapa är självklart i högsta grad önskvärt.

Bara genom att flytta över de helt absurda penningbelopp som nu satsas på ren destruktivitet, alltså världens militär, till sådant som skapar ett genuint välfärdssamhälle, skulle vi snabbt få hela världen att blomstra, utvecklas och moderniseras på alla tänkbara sätt.

Ett sådant skarpsinnigt ställningstagande och beundransvärt handlande är inte endast önskvärt, utan faktiskt också oundvikligt – tack och lov. Till och med de allra oförståndigaste, blodtörstigaste och mest ociviliserade krigarna kommer nämligen någon gång att bli fredliga väsen. Frågan är bara hur länge den nuvarande så fatala dumheten klarar av att överskugga klokheten.

För Israel och USA – vilkas varande hittills genomsyrats av våld, lögner, korruption, hybris och fanatisk militarism – tycks begrepp som humanitet, sanning, ärlighet, ödmjukhet och fred inte existera. Dessa båda egenrättfärdiga och rysligt urspårade skurkstaters hela tillvaro kretsar i stället bevisligen kring synnerligen grov kriminalitet, våldsamt översitteri, abnormt vapenskrammel, i princip konstant krigstillstånd och ständiga överträdelser av internationella lagar. Alla som inte snällt går i deras ledband måste naturligtvis förgöras, helt enkelt för att undanröja alla nuvarande och eventuella framtida hot.

Det förefaller därmed vara bortom alla tvivel att det är just USA och Israel som har åtagit sig uppgiften att leda in världen i det tredje världskriget. Om de ska lyckas med detta djävulska uppdrag återstår dock att se. Hur som helst så är det uppenbart att dessa båda krigiska nationer med stor iver och utan minsta lilla självinsikt för närvarande gräver sina egna djupa gravar, och man gör det inte med några små bräckliga leksaksspadar.

För att för gott bli kvitt alla former av krig och övriga våldsdåd, så måste vi alla nå ett stadium i vår utveckling då vi klart och tydligt, i alla lägen, vägrar att befatta oss med dessa galenskaper.

Det lär dock, av allt att döma, dröja ännu ett tag innan vi är där, men vi kan och bör naturligtvis redan nu träna oss på att alltid välja den pacifistiska vägen i alla typer av konflikter.

I detta sammanhang måste vi påminna oss om att verklig fred inte skapas bara genom att vi jordmänniskor ingår fredsavtal och slutar kriga mot varandra – vi behöver också sluta upp med att mörda och äta upp djuren. Den obestridligt största orsaken till det lidande som jordmänskligheten i dag drabbas av på olika sätt är den masslakt av djuren som man gör sig skyldig till. Vår viktigaste uppgift – själva fundamentet i arbetet med att skapa en fulländad värld – är ju att behandla allt levande med kärlek och respekt. Detta är ett orubbligt faktum – något som vi ständigt bör ha i åtanke.

Vi är därmed tvungna att skaffa oss nya kunskaper, lära oss att tänka självständigt, klokt och logiskt samt utvidga vår medkänsla. Det är ju vi alla – tillsammans – som skapar jordens framtid.

Vi måste sålunda tänka till lite och inse vad som är själva grunden i det så vittförgrenade helvete som vi nu tvingas utstå här på vår i övrigt så vackra och generösa planet. Vi behöver helt enkelt begripa att en förkrossande majoritet av jordmänniskorna för närvarande med stor iver och en sjuklig, helt urspårad och i det närmaste tvångsmässig entusiasm utspisar våra absolut värsta fiender, alltså just de två gigantiska och bestialiska monster som – välkända och på åtskilliga sätt hyllade runt om i världen – nu med stor aptit och spöklik beslutsamhet ägnar sig åt att äta upp hela vår planets livsbetingelser. Den så överväldigande och sanslöst tragiska okunskap som jordmänskligheten här så generande och explicit visar upp, när det gäller att förstå vad man faktiskt håller på med och vad detta i förlängningen ofrånkomligen kommer att resultera i, är såklart både chockerande och ödesdiger. De båda skräckfigurerna – dessa vår världs ovedersägligen skamlösaste och vanvördigaste marodörer, till synes omättliga månghövdade vidunder – smyger sig nämligen ideligen, i alla möjliga sammanhang, in i och genomsyrar hela vår tillvaro, dessutom på ett sätt som för de allra flesta jordmänniskor upplevs som helt naturligt och nödvändigt.

Nu karakteriserar jag alltså inte USA och Israel.

Nej, i just det här fallet talar jag om två andra avsevärt större och mäktigare monstrum – vår världs två definitivt vidrigaste, lömskaste och farligaste angripare. Deras namn är karnism och militarism. Dessa båda mörkrets furstar är tydliga symtom på att det helgjutna djävulsmedvetandet för närvarande är i absolut toppform och därmed, med hjälp av de allra mest skrupelfria jordmänniskorna, i varje ögonblick, sprider sitt ödeläggande giftmoln över hela vår planet.

När vi väl har insett vidden av denna idioti, alltså vilket gigantiskt misstag det var att bjuda in dessa båda djävulska skadegörare i våra liv, så är det av största vikt att vi inte använder oss av dessa missfosters egna redskap – lögner, hat, plågeri, våld, terror, krig och mord – för att bekämpa dem. För om vi gör det, så kommer vi självfallet bara att åstadkomma ett ännu större problem – i stället för att bli kvitt dessa avgrundsskapelser, så kommer vi att uppslukas av dem, bli en del av dem och förstärka dem. Vi måste i stället lära oss

att avveckla dem på fredlig väg – ta ett uppriktigt och bestämt farväl av dem, för att sedan låta dem lugnt somna in i de allra mörkaste katakomberna i det vid denna tidpunkt helt utslocknade djävulsmedvetandet.

Sveriges och en massiv majoritet av det övriga Europas politiska ledare förlitar sig nu blint på en besinningslös upprustning av det militära monstret, och det blir ju inte precis bättre av att våra stora medier ger största möjliga utrymme åt stridslystna, obegåvade och panikslagna militärer, politiker och journalister. Man släpper dessutom fram allehanda depraverade och skenheliga vapentillverkare, samhällsdebattörer, ekonomer och andra så kallade sakkunniga, som alla får tala sig varma för en aldrig tidigare skådad expansion av det militära vidundret. Alla i dessa synnerligen klandervärda och sorgligt obildade sällskap verkar tycka exakt likadant, och taktfast stryker man varandra medhårs – ingen med ett annat synsätt, en verkligt sund och klok åsikt, är välkommen. Visdom och sanning tycks för dessa individer vara helt främmande begrepp.

Militant hysteri och hat mot Ryssland är genomgående teman bland EU:s politiker, militärer, affärsmän, journalister och i stort sett alla övriga personer som tillåts uttrycka sig i västvärldens största medier och public service-företag. SVT är verkligen inget undantag, tyvärr. Man visar gång på gång att man stöttar gravt urspårade så kallade experter och dessas pinsamma okunskap, grova lögner och militaristiska skitprat. Krigshot, russofobi och ett påstått akut behov av militär upprustning – som man ivrigt framhåller är ett absolut måste för att skydda oss mot den farlige Putin – används för att få Sveriges och det övriga Europas befolkning att snabbt och helt utan eftertanke acceptera att välfärden slaktas till förmån för en rutten militarism och en satanisk vapenindustris hutlösa och omoraliska vinster. Det handlar således om en bedrövlig, djupgående och skadlig vanföreställning hos våra makthavare – en sjuklig fantasi som leder till ett gruvligt sabotage av hela vårt samhälle, ett hjärnspöke som endast gynnar stridslystna, farligt obegåvade militärer och de genomusla vapenföretagens cyniska, gravt korrupta ägare.

Sveriges numera helt vansinniga riksdag har nyligen beslutat att anslagen till det så kallade svenska militära försvaret – vilket ju bara är ett patetiskt försök till en förskönande omskrivning av den allra

sjukaste, djur- och människofientligaste, korruptaste, destruktivaste, mest miljöförstörande, helt och hållet intelligensbefriade och på alla sätt värdelösaste delen av hela vårt samhälle – ska uppgå till totalt 143 miljarder kronor för år 2025.

Alla de svenska riksdagspartierna tycks vara mycket nöjda med att alla är så överens om den omfattande, oumbärliga, kolossalt brådskande och saliggörande upprustning av det svenska militära åbäket som man nu har beslutat om. Alla tar alltså parti för dessa stollerier, som man bestämt hävdar bara **måste** genomföras. I verkligheten rör det sig om några av de mest omdömeslösa och bombade beslut som någonsin tagits i Sveriges riksdag. Någon insikt om alla de långtgående och ödesdigra konsekvenser som dessa tokigheter garanterat kommer att få – vilket sorgesamt öde som på detta vis skapas för nationen Sverige samt vilket dysfunktionellt, förgiftat och dystopiskt samhälle som landets alla invånare på grund av denna besinningslöshet kommer att tvingas leva i – saknas helt. Men det spelar ju ingen roll – huvudsaken är att man är överens.

Vi ser här sålunda ännu ett exempel på hur den ängsliga, vilseförda och fanatiska flocken envist väljer att gå den felaktiga vägen. Ingen får säga emot. De få som ändå vågar opponera sig smutskastas och hånas eller ignoreras fullständigt. Det är otvetydigt så att man i många sammanhang anser det vara betydligt viktigare att vara eniga inom vansinnets inskränkta domäner – i just det här fallet om det tveklöst dummaste och ur alla perspektiv destruktivaste alternativet – än att våga sticka ut, att våga skilja sig från mängden, och i stället välja den kloka, sunda, konstruktiva och ljusa vägen.

Det är detta samhälle som vi i dag lever i – ett tragiskt och mycket sjukt samhälle – som dirigeras av giriga, makthungriga, korrupta, enkelspåriga och zombieliknande politiker, militärer, affärsmän och mediemänniskor, som alla använder sig av väl inövade och ständigt upprepade skräckskildringar och lögner för att främja en alltmer nyliberal politik, en politik som förespråkar en i högsta grad osund och helt absurd privat äganderätt, en politik som skapar allt större ekonomiska och sociala klyftor, en politik som leder till en våldsammare och alltmer utbredd brottslighet samt gynnar och driver på en miljöförstörande och på alla vis djur- och människofientlig militär upprustning. I tid och otid matar man befolkningen med en oaptitlig, stinkande och livsfarlig soppa, bestående av enbart ominösa,

osmakliga och förgiftade ingredienser, såsom dödlig desinformation, genomruttna lögner och en förpestad propaganda. Man jobbar hela tiden stenhårt för att framställa, sprida och konsolidera just den förljugna bild av verkligheten som man så väl behöver för att kunna fortsätta med sitt hänsynslösa, rovlystna och brutala översitteri. Den här sortens klandervärda kriminella förfaringssätt har emellertid hittills alltid slutat i katastrof för alla dess kreatörer – och kommer så alltid att göra. Vad man sår får man nämligen också skörda.

Vid ett uppseendeväckande huvudlöst extrainsatt toppmöte i början av mars 2025 tillkännagav EU-kommissionen att EU:s 27 länder nu bestämt sig för att satsa 800 miljarder euro (cirka 8 800 miljarder svenska kronor) extra på militär upprustning!

Jaha, just det …

Känns det igen?

Jo, alltför väl.

Hur var det nu med de där zombierna?

Har de varit framme här också?

Dessa spöklika sömngångare sägs ha sitt högkvarter någonstans i Bryssel – och deras gudmoder lär visst heta Ursula von der Leyen.

”Det är bråttom att beväpna Europa!” betonade hon vid nyss nämnda möte.

Denna synnerligen makthungriga kvinna gör verkligen allt hon kan för att beväpna och på så sätt förgifta och förmörka Europa. Tillsammans med Natos nye och spritt språngande galne generalsekreterare Mark Rutte – som är både omognare och farligare än sin företrädare Jens Stoltenberg – kommer hon och Europas övriga beslutsfattare obestridligen att ställa till med mycket stora problem för väldigt många av Europas invånare, vilket förstås är tråkigt men också ett kvitto på vad denna befolkning behöver för att vakna upp.

Det är ovedersägligen så att kakistokratin – ett styre bestående av de allra uslaste, minst lämpade och minst kvalificerade individerna, där hyckleri, självgodhet, inkompetens och korruption genomsyrar hela det politiska ledarskapet – för närvarande är helt dominerande i vår värld. Detta hårresande och illavarslande vanstyre premieras, beundras och breder ut sig likt en dödlig farsot, framför allt i Israel och USA, där det ju alltid fått härja fritt. Vi måste emellertid medge att hela västvärlden är mycket hårt drabbad av denna fruktansvärt

tragiska och grova misskötsel – och att Sverige utmärker sig som ett av de mest strålande exemplen på ett land där den fullblodiga kakistokratin avgudas och nu har uppnått i det närmaste total makt.

Att Sveriges medborgare har lyckats rösta fram en så destruktiv, skurkaktig, arrogant, gravt urspårad och farligt obegåvad regering kanske kan tyckas märkligt.

Men är det verkligen det?

Nej, absolut inte. Sveriges befolkning klarar inte av att rösta fram en bättre regering. De personer som nu ingår i denna regering visar oss exakt vilken typ av ledarskap som vår så stolta nations invånare för närvarande är förtjänta av. Dessa makthavare gör självklart så gott de kan, men deras kompetens räcker ju inte till mer än att åskådliggöra hur man definitivt **inte** ska styra ett land, vilket i det här fallet är helt perfekt, eftersom detta är deras viktigaste uppgift, även om de själva inte har minsta aning om detta specialuppdrag.

Vi har alla bevisligen väldigt mycket att komma till insikt om.

Hur ansvarsfulla och altruistiska är vi egentligen?

Hur sköter vi vår vackra planet – detta mirakulösa lilla klot?

Hur behandlar vi det strålande landskap som omger oss?

Hur förvaltar vi jordklotets fantastiska resurser och dess geniala, livgivande och unika miljöer?

Hur beter vi oss i praktiken mot våra medväsen – mot djuren, mot våra medmänniskor, mot alla de oräkneliga små väsen som lever sina liv i våra kroppar och mot allt övrigt levande?

Svaren på dessa frågor ger oss mycket att begrunda. Vi handlar inte sällan i blindo – vårdslöst och obildat – och därtill ofta självisk t.

Det gäller dock att, samtidigt som vi observerar och funderar över alla de galenskaper, misstag och dumheter som vi alla så många gånger har gjort och fortfarande gör oss skyldiga till, se till så att vi inte drunknar i detta gigantiska, djupa världshav av okunskap – för det är ju faktiskt just okunskap som allt otrevligt, plågsamt och så kallat ont i grunden består av – utan i stället vetgirigt och med stort tålamod seglar vidare och navigerar oss igenom det av lögner och halvsanningar bräckta vattnet, för att till sist nå fram till den eviga, kompletta sanningens eller den rena kunskapens hägrande ocean. Det gamla latinska ordspråket *navigare necesse est* (att segla är nödvändigt) lämpar sig sålunda väl i samband med denna metafor.

En annan högst relevant fråga, som jag har funderat mycket på den senaste tiden, lyder som följer:

Hur kan vi omöjliggöra att våra skattepengar kastas bort på en massa vansinnigheter och allehanda absurditeter?

Det känns fruktansvärt frustrerande att delar av de pengar som jag betalar i skatt används till att konsolidera och hylla den ruttna, våldsbejakande och primitiva kultur som för närvarande genomsyrar vår värld – en i åtskilliga avseenden allvarligt vanskapt och djävulsk dödskultur – där man kontinuerligt befrämjar och tillber det gräsliga militära åbäket, den genomusla, grymma karnismen, den alltmer groteska kapitalismen och den rena dumheten. Det ska självklart inte få ske – det är ju helt sjukt! Våra skattepengar ska naturligtvis användas till att bygga ett harmoniskt, jämlikt, blomstrande och på alla sätt kärleksfullt, lyckligt och vackert samhälle – inte ett samhälle som bygger på rädsla och hat, lidanden och död, där narcissistiska miljardärer glorifieras, skäms bort och tillåts köpa sig alltmer makt medan hundratals miljoner människor lider av akut undernäring, försummas och tynar bort, inte ett samhälle där man först och främst vurmar för och göder något så monstruöst, hjärndött och ur alla tänkbara perspektiv helt förödande som en jättelik militär malign tumör, inte ett samhälle där man prioriterar en sjukdomsbringande, ödeläggande och fasansfullt brutal livsföring, i vilken ett ständigt pågående ofattbart plågeri och hänsynslöst utnyttjande av djuren ses som normalt, inte ett samhälle där man tystar ned, smutskastar, bekämpar och raserar det uppbyggliga, kloka, livsbejakande och i sanning sunda arbete som görs av osjälviska, fredssträvande individer. Det är följaktligen något som är ruttet i själva grunden i vårt samhälle – något som vi skyndsamt måste åtgärda. Som det nu är tvingas vi alltså sponsra en makaber dödsåskådning, en sjuk och gravt urspårad livsstil, vilket givetvis borgar för en ödesdiger och dyster framtid, en framtid som inbegriper en lavinartad ökning av hemska och tragiska olyckor, krig, naturkatastrofer, plågsamma sjukdomar, fattigdom, en förgiftad och ödelagd natur samt en mardrömslik känsla av frustration och total maktlöshet – med andra ord en ytterst smärtsam och skräckfylld tillvaro. Det är sannerligen hög tid att vi vaknar, att vi på allvar inser vad vi sysslar med och vart detta leder oss. Nu skyfflas som bekant miljard efter miljard av våra skattepengar – på ett helt och hållet förnuftsvidrigt, skandalöst och

skurkaktigt sätt – rakt in i den utbredda korruptionens, den nonchalanta karnismens och det vedervärdiga militära vidundrets glupska gap. Ett beteende av detta slag saknar onekligen precis allt som har med logik, kärlek, sans och respekt att göra.

Det är följaktligen ett synnerligen högljutt larm som nu ihållande och på ett chockerande sätt ljuder över världen. Det är verkligen hög tid att vakna upp ur vårt zombieliknande tillstånd och med fredliga medel se till så att det framöver blir de mest lämpade – de som jobbar för fred, frihet, jämlikhet, demokrati, internationalism, en ren, giftfri miljö och en sann välfärd för både djur och människor – som ges makt att leda jordmänskligheten.

Den alltigenom irrationella upprustning av vårt samhälles allra nattsvartaste och destruktivaste kraft – den militära – som vi nu tvingas bevittna, på grund av okunniga politikers panikartade beslut, innebär såklart en nedrustning av resten av vårt samhälle. Att dessa ansvarslösa, inskränkta och arroganta makthavare dessutom har bestämt sig för att denna klockrena idioti ska skyndas på i högsta möjliga tempo omöjliggör naturligtvis en sannfärdig och särdeles välbehövlig analys av det aktuella läget. Hysterisk militarism, infama lögner, censur av oliktänkande, demonisering av aktivister och all tänkbar övrig idioti är sådant som man i nuläget föredrar framför ett fridfullt sinne, sanning, lyhördhet, fredligt samarbete och visdom.

Så vad behöver vi göra för att hitta ut ur och för all framtid slippa den kaotiska, mörka dimma som vi under så lång tid, vimmelkantiga och oupplysta, irrat omkring i?

Hur ska vi tänka och agera för att kunna klättra upp ur det tärande helvete vars dåraktigheter vi är invecklade i på så många olika sätt?

Ja, en viktig del i detta stora arbete är definitivt att träna oss på att förstå, avslöja och vända oss bort från det djävulsmedvetande som för närvarande dominerar här på jorden – och att vi i ljuset av detta upplysta agerande också i vår livsföring visar att vi i grunden har begripit att vi ska behandla varandra med kärlek och omtanke, att vi ska samarbeta med och hjälpa varandra, att vi ska bygga en värld i harmoni och samförstånd, där alla är välkomna och ingen utnyttjas, samt att vi i alla lägen, gentemot varje individ, ska vara respektfulla, fredliga och sanningsenliga, som om vi alla tillhörde samma stora familj, vilket vi förvisso gör.

Jordmänskligheten står nu obestridligen inför ett antal synnerligen genomgripande och superviktiga livsföringsförändringar. Det handlar om omvandlingar som obönhörligen måste genomföras, för att man ska kunna utvecklas till riktiga människor med kosmiskt medvetande.

Det rör sig först och främst om att byta ut egoismen, militarismen, karnismen och nationalismen mot en betydligt intressantare och trevligare fyrklöver, bestående av altruismen, pacifismen, veganismen och internationalismen.

Det här är alltså ett måste – och det kommer naturligtvis att ske i sinom tid. Det är framför allt den tilltagande moraliska mognaden som kommer att göra denna monumentala transformationsprocess både möjlig och självklar.

Faktum är att utan en hundraprocentig uppfyllelse av de universella eller kosmiska moraliska villkoren – utan att vara utrustad med de kompletta moraliska kvalifikationerna – är man inte heller mogen för och kan därför omöjligt komma i besittning av det kosmiska medvetande som ger en tillgång till alla de kosmiska sanningarna. Moralen spelar följaktligen en helt och hållet avgörande roll i detta digra arbete, som slutligen kommer att leda fram till det gudomliga kosmiska medvetandet.

Man kan också säga att vägen till det kosmiska medvetandet går genom utvecklingen av förmågan att förstå, förlåta och älska alla sina medväsen.

Detta får oss att inse att det är först när vi i alla lägen praktiserar den fullt utvecklade moralen och den totala allkärleken eller nästakärleken som vi begåvas med den kompletta intuitionsförmågan, varigenom vi får oinskränkt tillgång till världsalltets kosmiska medvetandeplan eller den gudomliga visdomsoceanen. Det är sålunda genom just denna tillgång som vi blir kosmiskt medvetna varelser och därmed representanter för slutresultatet av Guds skapelse av människan till sin avbild.

Hela denna process är en hundraprocentigt kärleksfull, logisk och självklar konsekvens av den gudomliga allkärleken i samspel med den gudomliga allmakten och det gudomliga allvetandet, det vill säga den eviga Gudomens tre huvudegenskaper. Det är en garanti för att allt sker i sinom tid, i den verkliga logikens och den kosmiska sanningens namn.

Martinus hävdar att om inte allkärleken blev en talang hos jordmänskligheten, så skulle jordklotet fortsätta att vara hemvist för en djurisk, dräpande värld – en förfärlig, barbarisk, mardrömslik och renodlad djävulsvärld. Det är nämligen så, att om inte verkningarna av de lidanden som jordmänniskan utsätter andra väsen för vände tillbaka till sitt upphov och blev dettas öde, skulle samma upphov bli ett permanent kulminerande djävulsväsen. Allt djävulsmedvetande, alla krig, allt hat, all förföljelse, grymhet, svartsjuka, intolerans och liknande beror uteslutande på frånvaron av allkärlek. Men tack vare att allt det som sänds ut måste återvända till sitt ursprung, skapas förmågan till nästakärlek eller allkärlek, vilket till sist gör det omöjligt för varje levande väsen att göra ett annat väsen illa. Den växande allkärleken hos jordmänskligheten kommer därför att föra den fram till att utgöra ett renodlat kärlekens rike på jorden, där alla älskar alla – ett världsrike i vilket alla nationer kommer att vara förenade och ha en för alla existerande nationer gemensam regering.

Martinus påpekar att i denna framtida världsstat kommer allt att vara fullkomligt organiserat och styrt. Pengarna kommer att vara helt avskaffade – arbetsprestationen kommer då att vara det enda betalningsmedlet. Allt manuellt arbete utförs då helautomatiskt med maskiner. Ingen människa behöver längre befatta sig med något som helst grovt och slitsamt arbete. Varje person kommer endast att behöva prestera det antal arbetstimmar som motsvarar vad hens eget livsbehov kräver, vilket i detta rike kommer att resultera i att arbetstiden blir något helt annat än man i dag är van vid – kanske så lite som 2–3 timmar i veckan. Detta arbete kommer emellertid att vara fullt tillräckligt för att ge tillgång till en levnadsstandard som täcker ett mycket högt kulturstadiums moderna behov.

Vi behöver således ett helt nytt system. Vi måste alla, oberoende av nationalitet, förenas i en stat med en regering. Den nuvarande starkt uppblossande nationalismen är bevisligen en hämsko för jordmänniskans utveckling – en sorts kvävningsdöd för varje folks vetande och kunnande av internationellt format. De mycket långt framskridna och väsentliga kunskaperna är nu så omfattande att de inte längre får plats inom den enskilda staten, utan endast kan leva och till fullo tillämpas genom den fredliga, fördomsfria, solidariska, demokratiska, vitala och vidsynta internationalismen.

Nationalismen täcker i själva verket en urgammal princip, det så

kallade flocktillbedjandet, som är en urdrift och inte någon politisk föranstaltning uppfunnen av jordmänniskan. Den är fundamentalt närvarande i djurriket, där den utgör en skyddsanordning, och för de primitiva stammarna i urskogen var den ett absolut gott.

Men lika lyckobringande som denna typ av tankekoncentration är för väsen på ett lägre utvecklingsstadium, lika olycksbringande är den för den moderna jordmänniskan.

Martinus menar att den isolerande nationalism vi i dag ser på vår planet, med gränshinder, militarism och ständigt vapenskrammel, är emot utvecklingens gång – ja, faktiskt emot själva livet.

Att vara med de krafter som befordrar skapandet av ett i sanning internationellt världsrike med en centralregering som omfattar alla nationer, vars enskilda medlemmar är i djupaste överensstämmelse med den innersta kärnan i alla de stora, humana världsreligionerna, är alltså detsamma som att vara i kontakt med själva världsplanen. Det är att vara med de lagar på vilka all sann lycka beror.

Världskriget som startade år 1914 har, enligt Martinus, egentligen inte upphört, utan existerar fortfarande och kommer att fortsätta med sin av ödesmättade härjningar chockerande resa över jorden ända till dess att isolationspolitiken eller nationalismen har tagit kål på sig själv och en världsregering bildats. Denna regering kommer att baseras på en hundraprocentigt demokratisk maktprincip, och det är självklart att det inom det internationella lag- och rättsväsen som denna framtida otadliga världsregering då utgör, inte existerar vare sig vetorätt eller möjlighet att utträda för någon enda stat.

Detta betyder naturligtvis inte att de av folkens nationella särdrag och traditioner som inte skadar eller är hämmande för andra staters välfärd ska utplånas, tvärtom. Världsregeringen är ju faktiskt den absolut enda form under vilken såväl dessa särdrag och traditioner som de enskilda medborgarnas personliga frihet och välfärd kan beskyddas och bevaras.

Det alltigenom lagstridiga förfarande som vi i dag ser åtskilliga skandalösa exempel på i vår värld – där den starkares rätt att bete sig hur som helst mot sin omgivning, helt enligt den så kallade djungelns lag – är onekligen jordmänsklighetens sanna dödsfiende. Detta nedriga beteende matas och vårdas ömt av den sprickfärdiga nationalismen, det löjligt trångsynta förhärligandet av fosterlandet och en på detta självbeundrande synsätt åtföljande stridslysten och

gravt egotrippad politik, i vilken ett allt bastantare, glupskare och perversare militärt monster omhuldas och serveras de allra bästa möjligheterna att förgifta, underminera och ödelägga allt som är vackert och livsviktigt, också i det egna landet. Denna så osunda nationalism hotar sålunda inte enbart andra stater, utan är därtill, på alla tänkbara sätt, extremt självdestruktiv.

Martinus poängterar att det ännu ligger utanför den stora allmänhetens horisont att man via denna absurda nationalism begår mord på eller tillintetgör sin medborgarrätt i det internationella världsrike som man ju blivit medborgare i genom att ens materiella vetande och kunnande vuxit över alla nationella gränser och därmed antagit internationella format. Man förstår följaktligen inte att nationalism är kollektiv egoism, medan internationalism är kollektiv osjälviskhet. Internationalismen utgör i själva verket den sanna kristna princip genom vilken hela jordmänskligheten till sist kommer att välsignas.

Martinus skriver:

Internationalism är således mänsklighetens absolut enda väg till befrielse från mörkret, till kultur, till frihet, till fred och lycka. Och då den andliga vetenskapen uteslutande är en vetenskap om människornas internationalism, deras inbördes kosmiska broderskap, en berättelse om framtidsstaten eller världsrikets struktur, kort och gott är en upplysning om allt det i det levande väsendets öde som varken den materiella vetenskapen eller den kyrkliga religionen har kunnat ge människorna, är det här uppenbart att mänsklighetens sanna framtidslycka endast kan baseras på andlig vetenskap. Det innebär i sin tur en vetenskap som avslöjar livets mysterium och dess lagar, inte som trosdogmer, utan som sammanhängande logiska tankeföljder, som får allt broderskap mellan nationer, folkslag och individer att framstå som en livsbetingande självklarhet för intelligensen. Människans förvärv av denna kunskap om livets eller det levande väsendets kosmiska analys är det enda som kan fullända den kultur eller den hjärtats bildning som får människan att framträda som ”Guds avbild”, skapad till att vara lik honom. Och med en världsomfattande samhällskropp av väsen eller celler har julbudskapets löfte uppfyllts. Den bestående freden lyser ut över jordens kontinenter och hav.

(Kosmiska lektionen 4, st. 2.18)

Värt att notera är att Martinus, förutom att informera oss om att vår planet och dess invånare kommer att vara utrustade med kosmiskt medvetande inom 3 000 år, klargör att vi redan om cirka 500 år kommer att ha en mycket stor kristuspolitik här på vårt klot.

När Martinus talar om kristuspolitik, så är det viktigt att vi känner till att den sanna kristendomen för Martinus inte är en religion, utan ett allkärlekens och gåvoprincipens levnadssätt. Lägg därtill hans glädjande och vederkvickande upplysningar om att stormakternas dominans snart kommer att försvinna och att krigen faktiskt kommer att förbjudas redan under detta århundrade.

Det känns självklart hoppfullt och väldigt uppfriskande att få ta del av så ljusa framtidsscenarier, inte minst i dessa tider av mörker och allsköns galenskaper.

När vi nu så sakteliga börjar närma oss slutet av det här kapitlet, vars rubrik refererar till den så oerhört inspirerande, hoppingivande, efterlängtade och stora förändring som vi nu, på alla plan, står inför – den transformation som Martinus på ett så klarsynt, välgörande och förtroendeingivande sätt presenterat för oss – tycker jag att det passar bra att lyfta fram ett par riktigt trevliga nyheter.

Jag väljer att återge dessa i den ordning som jag nåtts av dem, vilket betyder att jag börjar med att konstatera att Julian Assange äntligen är fri.

Assanges advokater har alltså till sist nått en uppgörelse med USA:s justitiedepartement, som innebär att Julian erkänner sig skyldig till att olovligen ha tagit emot och därefter spridit hemligstämplad nationell försvarsinformation. Straffet för detta har han ju redan avtjänat, då han satt inspärrad i Storbritannien.

Som vi tidigare varit inne på, så har Julian Assange jagats av USA:s myndigheter i 14 år, sedan Wikileaks år 2010 läckte de hemligstämplade dokument och filmer som avslöjade den amerikanska försvarsmaktens krigsbrott i Afghanistan och Irak. Han har åtalats för spionerі och riskerade en fängelsedom på 175 år, innan den nyss nämnda uppgörelsen blev ett faktum.

”Det här är resultatet av en global kampanj som spänner över gräsrotsorganisatörer, pressfrihetsaktivister, lagstiftare och ledare från hela det politiska spektrumet, hela vägen till FN”, skriver Wikileaks om frigivningen av sin tidigare chefredaktör.

En stor del av Julians journalistkollegor världen över har emellertid inte visat någon som helst stöttning, utan i stället antingen varit helt tysta eller hjälpt USA:s rabiata och livsfarliga ledning att smutskasta och döma ut honom. Dessvärre så tvingas vi konstatera att det är ytterst få inom den svenska maktsfären – vilken till största delen består av en synnerligen bisarr, patetisk och ivrigt svansviftande skara av USA-dyrkande patologiska lögnare – som har stämt in i den nyss nämnda globala kampanjen och på så vis stått upp för pressfriheten och yttrandefriheten. Denna svenska hycklande och korrumperade överhet, dessa Vita husets små ryggradslösa och väldresserade tjänare, har i stället gång på gång under dessa år sprungit ärenden åt USA:s grovt kriminella makthavare.

Nästa glädjande nyhet handlar om Kinas fina förmåga att skapa goda relationer till andra länder, hur man arbetar för en jämlikare värld och hur man därmed också hjälper till med att lägga grunden för en sund internationalism.

Kina och Afrikas länder arbetar allt tätare tillsammans, och Kina har nyligen utlovat drygt 50 miljarder dollar för att utveckla Afrika under de kommande 3 åren. Kinesiska företag har därtill skapat hela 1,1 miljoner jobb i Afrika under de senaste 3 åren. Afrika är nu Kinas näst största utomeuropeiska kontraktsmarknad, och under det senaste decenniet har kinesiska företag tecknat kontrakt i Afrika till ett värde av över 700 miljarder dollar. Kina har även tillkännagett att 33 av de minst utvecklade afrikanska nationerna framöver kommer att få åtnjuta en ny så kallad nolltariffbehandling, vilket i princip innebär att dessa länder kommer att ha nolltullar på alla produkter eller varor som exporteras till Kina, vilket i sin tur ger dem direkt tillgång till den mest värdefulla konsumentmarknaden i världen.

Dessa välkomna, inspirerande och kloka beslut kungjordes vid *2024 Forum on China–Africa Cooperation (FOCAC)*, som ägde rum i Peking, där ledare från drygt 50 av Afrikas länder träffade Kinas ledare för att befästa samarbetet mellan Afrika och Kina.

Här följer Kinas kraftfulla öppningsanförande vid årets forum:

”De afrikanska länderna upplever ett nytt uppvaknande och inser att externt påtvingade modeller inte har lett till stabilitet och välstånd. De afrikanska nationernas medborgare måste utforska utvecklingsvägar som passar deras egna nationella förutsättningar samt ta ett fast grepp om sina respektive länders framtid.”

En stor anledning till Kinas framgångar i Afrika är att Kina respekterar de individuella behoven hos alla de afrikanska nationerna. Man skräddarsyr ett unikt erbjudande för varje land, med fokus på lösningar som alla vinner på, vilket står i väldigt skarp kontrast till hur USA historiskt sett har behandlat Afrika. USA har nämligen alltid betraktat Afrika som ett problem som måste lösas, medan Kina ser på Afrika som en kontinent med möjligheter. Kinas sätt att arbeta med de afrikanska länderna som genuina partner, och inte som problem som ska lösas, är givetvis både uppfriskande och absolut nödvändigt om man vill ha ett fungerande och gott samarbete.

USA:s i högsta grad motbjudande skenhelighet är välkänd runt om i världen, inte minst i Afrika. Man låtsas vilja göra gott och lovar vitt och brett, men bryr sig egentligen inte ett skvatt om Afrika, utan gör i stället precis som man brukar, nämligen roffar åt sig allt som tänkas kan, utnyttjar och förtrycker, samtidigt som man via djävulska lögner, ett sjukligt hyckleri och grova kriminella handlingar gör allt för att förhindra och sabotera Kinas framgångar.

Genom att ta itu med varje lands prioriteringar och utmaningar bidrar Kina till att underlätta utvecklingen, samtidigt som banden länderna emellan stärks, vilket i sin tur medför allt större välgång och trygghet för alla inblandade. Kina vill verkligen väl, man hotar inte och kräver inga militärbaser. Kinas ledare talar heller inte om för de afrikanska ledarna hur de ska styra sina länder, och man lägger sig inte i den lokala politiken. Kina fokuserar enbart på handel, utveckling och på att jobba för ett ömsesidigt gynnsamt samarbete. Utöver alla de miljarder dollar i investeringar som utlovats till Afrika under de kommande 3 åren, tog Kinas ledare Xi Jinping följaktligen ytterligare ett stort steg på den fredliga och humana vägen genom att avskaffa alla tullar för 33 afrikanska länder. Detta står återigen i skarp kontrast till USA:s utrikespolitik.

USA:s sanktioner har trappats upp avsevärt under de senaste åren. Man visar, också inom detta område, ständiga prov på den mest utpräglade egoismen och dumheten. Vid en närmare granskning av USA:s utrikespolitik, från nationens födelse till dags dato, ådagaläggs dessutom detta lands allt annat än sunda metoder för att härska över, förtrycka och utnyttja resten av världen. Det hela blir så övertydligt att man inte kan låta bli att fundera över hur det är möjligt att det fortfarande finns länder som väljer att ingå avtal med

denna så grovt kriminella och fullkomligt vansinniga terrorstat.

Den osminkade sanningen om USA:s sanktioner mot Kina är att de har slagit tillbaka med full kraft. Det som hänt är att sanktionerna har tvingat Kina att förnya sig och bli ännu starkare, vilket bidragit till att några av USA:s viktigaste teknikföretag nu lider svårt, då dessa företag har blivit avskurna från den kinesiska marknaden.

Under år 2023 växte Kinas export av nya elbilar och litiumbatterier kraftigt. Kina är i dag världsledande inom dessa två sektorer och för att kunna fortsätta att vara det förlitar man sig till stor del på naturresurser från afrikanska gruvor, vilket man hela tiden varit tydlig med. Här handlar det dock inte om något rofferi i västerländsk stil, utan om ett ärligt samarbete länder emellan, där alla blir vinnare.

Kina beskylls ofta av USA och dess allierade för att dra afrikanska länder in i skuldfällor, trots att Kinas lån både har lägre ränta och längre återbetalningstid än västländernas. Kina har även skrivit ner och efterskänkt lån när länder inte kunnat betala. Med finansiering från kinesiskt håll följer inte heller några motkrav i form av exempelvis avregleringar, nedskärningar och privatiseringar, som så ofta är fallet när det gäller finansiering från USA-kontrollerade institutioner som Internationella valutafonden. Flera infrastrukturprojekt i Afrika, både sociala och ekonomiska, har dessutom av ren välvilja skänkts av Kina. Kineserna ger bevisligen åtskilliga prov på en äkta vilja att dela med sig av sina egna framgångar till utvecklingsländerna.

Den stora och verkligt grundläggande skillnaden mellan Kina och västvärlden vad gäller relationerna med Afrika är således att man från Kinas håll värnar om ett hederligt samarbete, som gynnar alla parter och därmed resulterar i ömsesidig utveckling – i stället för den dumdryga, egoistiska och i många fall brutala strategi som västvärlden oftast använt och fortfarande använder sig av.

I sitt tal i nyss nämnda forum betonade Xi Jinping alla länders rätt till modernisering och att Kinas och Afrikas gemensamma strävan efter en sådan modernisering givetvis måste genomföras med lika rättigheter och möjligheter för alla länder samt att hänsyn ska tas till nationernas olika behov och förutsättningar. Han påpekade även det fördärvliga med västvärldens kolonialism, vilka enorma lidanden som den har lett till i åtskilliga utvecklingsländer. Xi konstaterade också att Kina sedan 15 år tillbaka är Afrikas största handelspartner och beskrev Kinas och Afrikas relationer som de bästa någonsin.

Här ser vi ett tydligt, mycket glädjande och intressant exempel på en tilltagande internationalism, vars positiva konsekvenser hela världen naturligtvis kommer att få stor nytta av, på väldigt många olika sätt.

I detta flöde av hoppingivande, inspirerande och glädjande tankar och handlingar tar jag tillfället i akt att presentera den lysande och mycket begåvade fredsaktivisten **Medea Benjamin**, som under lång tid har arbetat ihärdigt för att skapa de bästa förutsättningarna för en fredlig och kärleksfull värld. Denna beundransvärda kvinna har väldigt viktig och omdömesgill information att förmedla. Hon är dessutom medgrundare till både den internationella människorättsorganisationen **Global Exchange** (**globalexchange.org**) och den feministiska fredsorganisationen **CODEPINK** (**www.codepink.org**).

En annan modig, klok, osjälvisk och utomordentligt briljant kvinna, som jag hoppas och tror att allt fler kommer att lyssna på och ge sitt stöd, är FN:s särskilda rapportör för de ockuperade palestinska områdena, den italienska juristen och folkrättsspecialisten **Francesca Albanese**. I en stor intervju med *The Intercept* framförde hon bland annat krav på att högt uppsatta tjänstemän inom den Europeiska unionen – inklusive Europeiska kommissionens ordförande Ursula von der Leyen – ska ställas inför anklagelser om medverkan i krigsförbrytelser, på grund av deras stöd till Israel under denna nations då 18 månader långa vedervärdiga angrepp mot Gazas invånare.

Francesca aviserade också att hon arbetar på en rapport som kommer att blottlägga bankers, pensionsfonders, teknikföretags och universitets medbrottslighet i förödelsen av Gaza.

Förhoppningsvis kommer Francescas arbete att bidra till att EU:s till stora delar miserabla och gravt korrumperade ledning inom kort avskedas och ersätts med ärliga och humana individer.

Jag råder dig att se den väldigt aktuella, tankeväckande, lärorika, uppriktiga och välgjorda dokumentärfilmen **”Disunited Nations”**, där vi bland annat får följa Francesca Albanese i hennes oerhört viktiga och ur många perspektiv väldigt påfrestande arbete som FN:s särskilda rapportör för de ockuperade palestinska områdena. Regissör är **Christophe Cotteret**. Filmen finns att se på flera olika ställen på internet.

På tal om fenomenala, altruistiska, kloka och enastående kvinnor, så känns det självklart att här även nämna **Nina Jackel** – journalist, aktivist och känd för att åstadkomma glädjande och mycket värdefulla förändringar för åtskilliga djur runt om i världen, oftast genom den utsökta organisation, vid namn **Lady Freethinker**, som hon startade år 2013, då som en personlig blogg. Du kan bli en god kraft och stor hjälp genom att gå in på denna fina organisations webbplats – dess adress är **ladyfreethinker.org** – och på olika sätt stötta det här lovvärda och mycket viktiga arbetet.

Du som är en sann djurvän och vill få inspiration att vända dig bort från den förödande karnismen, för att i stället välkomna veganismen i ditt liv, gör klokt i att också besöka **The Vegan Compass Podcast** (**www.youtube.com/@TheVeganCompass**) och **Our Hen House** (**www.ourhenhouse.org**). Jag ska här givetvis även tipsa om den strålande och utomordentligt värdefulla **Rädda Djuren-klubben** (**www.raddadjuren.se**) – Sveriges största klubb för barn som bryr sig om djur.

Om du vill inhämta kunskap om viktiga historiska skeenden och om hur världen fungerar i dag – vad som har hänt och vad som nu händer på den politiska arenan och inom världsekonomin – om du vill lyssna på kloka ord från en begåvad person, som förespråkar en multipolär värld, en jämlik och rättvis värld, där alla deltar på lika villkor, en fredlig värld, där vi tillsammans bygger ett FN som kan stå som garant för en värld i harmoni, lyssna då på **Jeffrey Sachs**. Jag vill speciellt lyfta fram två briljanta, vederhäftiga, kraftfulla, avslöjande och viktiga tal som denne klartänkte man hållit – det första hölls den 19 februari 2025 och det andra den 16 mars 2026 – vilka du kan avnjuta på följande webbadresser:

- **www.youtube.com/watch?v=VjcMoDFU1xg**
- **www.youtube.com/watch?v=zar47AUS56E**

Jag rekommenderar dig att också lyssna på advokaten, aktivisten och journalisten **Dimitri Lascaris**. Hans kunskaper och insiktsfulla betraktelser ger oss viktig kännedom om flera av de skeenden som västvärldens etablerade medier varken tycks ha förmåga eller vilja att förmedla på ett sanningsenligt sätt. Besök därför gärna Dimitris webbplats **Reason2Resist** (**www.youtube.com/@reason2resist**).

Att vi numera ständigt blir förda bakom ljuset av korrupta etablerade medier, deras värdelösa journalister och våra arroganta, huvudlösa zombiepolitiker, som blint följer minsta lilla vink från Washingtons depraverade, narcissistiska, psykopatiska, förljugna, militaristiska och bindgalna maffiagäng, är högst alarmerande och undergräver givetvis tilliten, freden, demokratin och – ja, hela vår tillvaro.

Därför väljer jag att här lyfta fram ännu några ytterst kompetenta och skarpsinniga personer, som gärna och generöst delar med sig av sina digra kunskaper och sunda tankegångar, exempelvis via spännande och tänkvärda böcker samt medelst ögonöppnande och synnerligen berikande föredrag, intervjuer, podcaster och filmer på internet:

- **Peter Kuznick** – historiker, författare och kärnvapenforskare.
- **Emma Hurst** – politiker, djurrättsaktivist och kroppsbyggare.
- **Biljana Vankovska** – professor, statsvetare och fredsforskare.
- **Max Blumenthal** – journalist och författare.
- **Malala Yousafzai** – utbildningsaktivist och författare.
- **Daniele Ganser** – historiker, fredsforskare och författare.
- **Eleanor Goldfield** – aktivist och filmskapare.
- **Chris Hedges** – journalist och författare.
- **Caitlin Johnstone** – journalist, konstnär, poet och essäist.
- **Naomi Klein** – journalist, författare och aktivist.
- **Nadia Murad** – människorättsaktivist och författare.
- **Norman Finkelstein** – historiker, författare och statsvetare.
- **David Swanson** – författare och fredsaktivist.
- **Richard Wolff** – nationalekonom och författare.
- **Jill Stein** – läkare, politiker och aktivist.
- **Aaron Maté** – journalist och författare.
- **Katie Halper** – komiker, författare och politisk kommentator.
- **Patrik Baab** – journalist och författare.
- **Seyed Mohammad Marandi** – professor och politisk analytiker.
- **Susan Abulhawa** – författare och människorättsaktivist.
- **Arundhati Roy** – författare, samhällsdebattör och fredsaktivist.
- **David Attenborough** – naturvetare, författare och programledare.

Jag känner att jag här även bör föreslå att du lyssnar på **Craig Mokhiber**, som är jurist med inriktning på internationell rätt och mänskliga rättigheter samt före detta chef för New York-kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, en post som han lämnade i protest mot Israels pågående folkmord i Gaza. Craig har mycket relevant och värdefull information att förmedla, inte minst vad gäller Israels blodgiriga folkmord i Gaza och den bisarra plan som vissa har valt att kalla för en fredsplan för Gaza, men som vid en lite närmare granskning visar sig vara en förvånansvärt dåligt kamouflerad och extremt cynisk imperialistplan till förmån för de båda notoriska skurkstaterna Israel och USA, alltså ett ypperligt verktyg för dessa båda skenheliga förtryckarnationers egocentriska hövdingar – den alltid så spöklike sadisten, blodtörstige vampyren och självförgudande massmördaren Benjamin Netanyahu och den suveräne världsmästaren, tillika världsrekordhållaren, i den sagolika hybrisens gyllene trekamp, i vilken vulgär narcissism, patologisk lögnaktighet och patetiskt självberöm ingår, med andra ord den till bristningsgränsen uppblåsta självgodhetens okrönte konung Donald Trump – i deras maniska och gränslösa jakt på makt och rikedom.

I samband med att Craig Mokhiber lämnade sin post i FN skrev han ett brev till sin chef Volker Türk, i vilket han förklarade sin sorti. Han skrev bland annat att FN hade misslyckats med att förhindra flera folkmord tidigare – på tutsier i Rwanda, muslimer i Bosnien, yazidier i irakiska Kurdistan och rohingyer i Myanmar – och att man nu återigen hade misslyckats med sin plikt, som i det här fallet var att förhindra Israels folkmord på palestinier i Gaza. Han pekar även ut USA och stora delar av Europa, framför allt Storbritannien, som definitivt delaktiga i denna utrensning. Han fastslår också att den nuvarande massakern på det palestinska folket, som har sina rötter i en etnonationalistisk bosättarkolonial ideologi och är en fortsättning på decennier av systematiska förföljelser och etnisk rensning, är ett läroboksexempel på folkmord.

I ett flertal videor och podcaster på internet delar Craig Mokhiber med sig av sina reflektioner och välgrundade analyser, framför allt kring Israels vedervärdiga illgärningar i Gaza och på Västbanken.

I denna vår spännande, oförtrutna och ytterst välgörande jakt på kännedom om vad som faktiskt sker i vår värld för närvarande, var-

för det sker och hur vi på bästa sätt ska kunna medverka i själva förädlingen av just denna värld, vill jag här presentera ytterligare några mycket viktiga kunskapskällor. Vi börjar med följande böcker:

- **”Djurfabrikerna”**, skriven av **Camilla Bergvall**.
- **”When the world sleeps”**, skriven av **Francesca Albanese**.

Vi fortsätter sedan till nedanstående webbplatser:

- **The Grayzone** (**thegrayzone.com**)
- **Geopolitical Economy Report** (**geopoliticaleconomy.com**)
- **Dialogue Works** (**www.youtube.com/@dialogueworks01**)
- **Rachel Blevins** (**www.youtube.com/rachelblevins**)
- **Empire Watch** (**www.youtube.com/@EmpireWatch**)
- **Democracy At Work** (**www.youtube.com/@democracyatwrk**)
- **DiEM25** (**www.youtube.com/@DiEM25official**)

Jag hoppas att du tar dig tid att även besöka **Dr Myriam Francois** (**www.youtube.com/@DrMyriamFrancois1**), **BreakThrough News** (**www.youtube.com/breakthroughnews**) och **Radhika Desai Geopolitical Economist** (**www.youtube.com/@RadDesai**).

Jag tänkte att vi här också ska ta oss en liten titt på vad alla de sanktioner som i dag så ofta och gärna används, särskilt från USA:s sida, faktiskt resulterar i. Även om detta tyvärr inte är någon särskilt trevlig läsning, så ger den oss betydelsefull information.

En ny studie, som publicerades sommaren 2025 i den brittiska medicinska tidskriften *The Lancet Global Health*, visar att ensidiga ekonomiska sanktioner – till den odiskutabelt största delen genomförda av USA – från år 1971 till år 2021 lett till i genomsnitt cirka 564 000 dödsfall per år, vilket är ungefär lika många dödsfall som alla krig runt om i världen orsakar varje år. Sanktioner av det här slaget är sålunda lika dödliga som militära konflikter och uppnår därtill oftast inte sina mål, utan straffar nästan enbart civilbefolkningen i de drabbade länderna, vilket klart framkommer i denna studie, då vi här kan utläsa att de flesta av de sanktionsrelaterade dödsfallen under dessa fem decennier var barn under fem år.

I studien konstaterar man också att denna ekonomiska krigföring i betydande grad bidragit till ekonomisk kollaps i de länder som varit föremål för sanktionerna.

All sorts krigföring, som att exempelvis verkställa illvilliga, cyniska, rent djävulska och dödsbringande sanktioner, är bevisligen något som tilltalar USA:s ledning något alldeles oerhört och som man därför mycket gärna och ofta sysselsätter sig med. Man inför ideligen, med gränslös förtjusning och vedervärdig lömskhet, alla tänkbara sanktioner – inte sällan alltigenom lagvidriga och helt absurda – mot nationer, organisationer och privatpersoner, på grund av att dessa verkar för en socialistisk eller kommunistisk värld, inte till punkt och pricka följer USA:s direktiv, är modiga nog att avslöja någon eller flera av denna så krigiska terrorstats ständigt pågående kriminella aktioner eller ägnar sig åt något annat som inte fullt ut tilltalar gangsterstaten USA.

En av de senaste att drabbas av den här perfida, maktfullkomliga och uppseendeväckande opålitliga skurknationens sanktioner är den italienska juristen, experten på mänskliga rättigheter och FN:s särskilda rapportör för de ockuperade palestinska områdena – Francesca Albanese – till följd av att hon i sin senaste rapport, på ett helt och hållet korrekt sätt, avslöjar och pekar ut USA och flera andra stater, samt åtskilliga av dessa länders största företag, som medhjälpare till Israels folkmord på palestinierna.

Ett så felfritt utpekande kunde förstås inte den trumpne Donald Trump finna sig i, utan svarade omedelbart, i sin totala och numera permanenta sinnesförvirring, med att införa helt bisarra, lagstridiga och ur alla tänkbara perspektiv hundraprocentigt oetiska sanktioner gentemot Francesca, alltså enbart på grund av att hon har gjort ett perfekt, på alla sätt minutiöst, helgjutet och magnifikt jobb. Detta gravt depraverade förfarande ligger för övrigt helt i linje med Vita husets genomusla lilla maffiagängs sedvanliga och utpräglat rättsvidriga fasoner. Att detta, från USA:s ökända och bindgalna ledning, så dåraktiga och gemena handlande inte omedelbart förklarades ogiltigt är självfallet skandalöst – ja, helt vansinnigt!

Förutom de sanktioner som Francesca Albanese drabbats av, som alltså på ett i högsta grad kriminellt vis införts av Donald Trump och hans lilla morbida mördarsekt, så har hon och hennes familj utsatts för ett flertal mycket obehagliga trakasserier, bland annat mordhot. Den enda anledningen till alla dessa allvarliga kränkningar är således att Francesca har skött sitt synnerligen viktiga jobb på ett till fullo klanderfritt sätt.

Den 25 juli 2024 kunde man i *Washington Post* läsa att USA nu för tiden implementerar tre gånger så många sanktioner som något annat land eller internationellt organ. Sanktionerna riktar sig mot en tredjedel av alla nationer – med någon form av ekonomisk påföljd för människor, egendomar eller organisationer – och de har blivit ett reflexmässigt vapen i en ständigt pågående ekonomisk krigföring. Man skriver vidare att överanvändningen av de här sanktionerna erkänns på högsta regeringsnivå, men att amerikanska presidenter numera bevisligen finner verktyget alltmer oemotståndligt.

EU har, precis som vanligt, visat att man mycket noggrant rättar sig efter och helst av allt vill vara minst lika duktig som sin stora kriminella förebild – USA – varför man nyligen införde sanktioner mot ett flertal personer på grund av att de, som man uttryckte det, spridit prorysk propaganda och uttalat sig kritiskt angående västvärldens narrativ om globala konflikter, inklusive kriget i Ukraina. Jacques Baud, schweizisk författare och fristående konsult i Bryssel inom underrättelse- och säkerhetsområdet, och den schweizisk-kamerunska aktivisten och influeraren Nathalie Yamb, som är känd för bland annat sin skarpa, vederhäftiga och i högsta grad berättigade kritik mot det västerländska inflytandet i Afrika, är två av alla dem som spridit flera, för EU, högeligen obekväma sanningar och därför drabbats av denna alltmer bedrövliga, korrupta och förljugna unions sanktioner. De obestridliga fakta som nu alltså sprids och därmed också synliggör EU:s lögner, desinformation och bisarra propaganda når allt fler människor, vilket sålunda EU:s nuvarande alltmer stressade – ja, i vissa fall panikslagna – ledare inte klarar av att hantera på annat vis än att, på ett skamligt och regelvidrigt sätt, införa sanktioner mot de sanningssägare som har mod nog att säga emot och blottlägga EU:s falska narrativ.

De exempel som jag här presenterat uppvisar således ett olagligt förfarande – ett kriminellt, auktoritärt och antidemokratiskt, på gränsen till fascistiskt, agerande – och borde därmed givetvis rendera de skyldiga till detta rättshaveri kraftiga böter samt uppsägning från de högt uppsatta poster som dessa illvilliga och skrupelfria figurer på ett så iögonenfallande ohederligt sätt visat sig synnerligen långt ifrån lämpliga att inneha.

EU var och är ju ett fredsprojekt – baserat på frihet, demokrati, jämlikhet, en fungerande rättsstat, människors lika värde och

mänskliga rättigheter. Dessa vackra tankar är man nu bevisligen och tragiskt nog mycket långt ifrån.

Den 5 december 2025, i samband med lottningen av herrarnas förestående fotbolls-VM, som kommer att spelas i Kanada, Mexiko och USA under perioden 11/6–19/7 2026, inträffade något som jag menar är ännu ett tecken på den uppochnedvända, korrupta och förljugna värld vi i dag lever i.

Det som snabbt förvandlade detta trevliga arrangemang till något ganska obehagligt men också farsartat, var när Gianni Infantino, ordförande för det internationella fotbollsförbundet Fifa, delade ut Fifas nyinstiftade fredspris till Donald Trump! Det var sannerligen en väl utförd uppvisning i gränslöst fjäskeri, som både förmörkade och drog ett löjets skimmer över hela den här VM-lottningen.

Herr Infantino har vid ett flertal tillfällen uttryckt sin beundran för sin vän Donald Trump, och nu fick han alltså möjlighet att tydligt demonstrera sin penibla fjäskighet och infantilitet för stora delar av världen. Detta anmärkningsvärda och mäkta snedvridna tilltag har fått mycket och välgrundad kritik, och Infantino anklagas nu för att ha brutit mot Fifas etikregler. Det har därtill framkommit att ytterst få personer utanför Infantinos närmaste krets inom Fifa ens var medvetna om att priset skulle instiftas.

Gianni Infantinos äckligt insmickrande hyllningstal till Donald Trump vid denna underliga – ja, rent parodiska – prisceremoni är ett kristallklart exempel på maktmissbruk och brott mot skyldigheten att som Fifas ordförande vara politiskt neutral. Hela denna högstämda lovsång var naturligtvis även ur många andra perspektiv extremt olämplig, inte minst med tanke på vilken utpräglad gangster som alla dess berömmande ord riktades till.

Den brittiska dagstidningen *The Times* har rapporterat om vissa än mer bisarra detaljer från förspelet till prisceremonin. Man påstår nämligen att Trump hade explicita önskemål inför prisutdelningen. Bland annat ska presidenten ha begärt att själva trofén som han tog emot skulle vara minst lika hög som VM-trofén. Det kravet fick han uppfyllt utan några som helst problem.

Vidare ska Trump ha begärt att marinsoldater från USA:s militär skulle följa med honom upp på scenen och på så vis förknippas med utmärkelsen. Detta kravet sa Fifa faktiskt nej till – hoppsan!

Ytterligare en nämnvärd detalj i hela denna absurda teater, som än en gång understryker Donald Trumps rekordmässiga narcissism, blev vi vittne till då man i samband med denna VM-lottning – som förrättades i Washington, D.C. i The John F. Kennedy Memorial Center for the Performing Arts – ändrade namnet på denna anrika lokal till The Donald J. Trump and The John F. Kennedy Memorial Center for the Performing Arts.

Visst är det fantastiskt!

Det finns liksom ingen hejd på vare sig Trumps självförgudande beteende eller hans beundrares fjäskeri.

USA står alltså som värd för både fotbolls-VM för herrar år 2026, tillsammans med Kanada och Mexiko, och sommar-OS år 2028. Att dessa fina idrottsevenemang ska hållas i världens värsta gangster- och terrorstat är givetvis helt galet! Om något land borde uteslutas från dessa stora idrottshändelser, både som värd och deltagare, så är det tveklöst USA. Att det nu inte är så, blottlägger än en gång världens övriga staters högst pinsamma krypande för denna vedervärdiga och totalt laglösa skurknation. USA tillåts gång på gång bete sig hur illa som helst, men respekteras, hyllas, glorifieras och avgudas likafullt – i stället för att ställas till svars för det helvete som man åstadkommer runt om i världen.

Redan några dagar innan nyss nämnda fotbolls-VM inleddes fick vi åtskilliga explicita bevis på hur felaktigt det var att låta USA bli ett av arrangörsländerna. Vi har nu vid ett flertal tillfällen nämligen kunnat bevittna hur ojuste, otrevligt och direkt skurkaktigt man bemött vissa länders deltagare, alltmedan man hjärtligt välkomnat andra. Det är uppenbart att man gör stor skillnad på spelare, ledare, domare, journalister och supportrar beroende på vilket land dessa kommer ifrån. Det handlar sannerligen om ett klandervärt och på många sätt ytterst skamligt bemötande, alltså ännu en solklar och förväntad bekräftelse på varför USA aldrig borde komma i fråga vad gäller att arrangera något som helst internationellt mästerskap. Det är ju såklart beklagligt, det som nu händer, men samtidigt nästan omöjligt att förvånas över, eftersom det är allmänt bekant hur arrogant, djupt kriminell och extremt egenrättfärdig denna översittarnation är.

Många länders spelare och ledare välkomnas och behandlas väl, precis som sig bör, medan somliga länders dito behandlas föraktfullt

och tvingas utstå rigorösa visiteringar, flera timmar långa förhör och noggranna kontroller av sina bagage innan de släpps in i landet, precis som sig absolut inte bör. Detta är ett av många exempel på USA:s hyckleri och perfiditet. USA är ju, enligt det avtal som man skrev på när man fick detta mästerskap, tvunget att se till så att alla kvalificerade länders deltagare släpps in på samma villkor och att alla erbjuds likvärdiga förutsättningar. USA har sålunda gjort precis tvärtom. Men det är ju som vanligt. USA bryr sig nämligen inte om några avtal eller regler, utan agerar helt efter egna principer och förväntar sig att världens övriga länder ska acceptera detta. Det tragiska, men också ganska märkliga, är att denna anspråksfullhet tycks fungera – världens övriga nationer tillåter bevisligen USA att inte bara delta, utan även härska, hur illa man än beter sig.

Vi noterar att ett flertal ledare, supportrar och journalister har förvägrats visum, endast beroende på sin nationalitet. Exempelvis så har lednings- och administrationspersonal och andra som är en del av Irans landslag nekats inresevisum till USA. USA har dessutom återkallat Irans tilldelning av VM-biljetter (som enligt Fifa ska vara åtta procent av biljetterna till varje match man spelar) och sett till så att Iran tvingas ha sin bas i Mexiko, trots att laget spelar alla sina gruppspelsmatcher i USA. Irans fotbollslandslag ges bara tillåtelse att vistas i USA högst 24 timmar åt gången, i samband med sina matcher. Man har från USA:s sida tydligt klargjort att man allra helst skulle vilja beröva Iran rätten att över huvud taget delta i det här mästerskapet, och man har obestridligen, på en mängd olika sätt, ständigt trappat upp sin synnerligen vedervärdiga, lågsinnade och avsiktligt diskriminerande behandling av Irans fotbollslandslag.

Till exempel så hade Donald Trump och hans vidriga maffiagäng mage nog att påstå att det givetvis vore bäst om Iran inte deltog alls i detta fotbolls-VM – att Fifa i stället borde bjuda in Italien, som ju inte lyckades kvalificera sig till detta mästerskap. Det här blev dock, tack och lov, inte verklighet, då Italien klargjorde att man inte hade där att göra, just på grund av att man inte hade kvalificerat sig.

Ett annat uppmärksammat fall av uppenbar kränkning drabbade en av de 52 huvuddomare som blivit utvalda att döma matcherna i detta VM – Omar Artan, som korades till Afrikas bästa domare år 2025 – när han stoppades på flygplatsen i Miami och tvingades åka hem igen, trots att han ska ha haft ett giltigt visum. Orsaken sades

vara att Omar ansågs vara en säkerhetsrisk, då han kommer från Somalia och inte kunde bevisa att han inte hade några kopplingar till vad som Trump och hans fanatiska gangsterpolare – denna så förhatliga lilla terroristsekt – bestämt hävdar är terrororganisationer. Donald Trump har därtill vid ett flertal tillfällen förtalat, demoniserat, smutskastat och hånat Somalia och dess invånare, som i likhet med flera andra länders medborgare har inreseförbud till USA.

Ett så fientligt och plumpt beteende från ett arrangörsland är ju både sjukt och penibelt, men förstås även intolerabelt och oetiskt, och det borde självfallet diskvalificera USA från att arrangera något som helst internationellt mästerskap i framtiden, så länge man inte håller sig till de regler som gäller för alla arrangörer, utan i stället agerar så här ogästvänligt, självsvåldigt och diskriminerande.

Vad som krävs är helt enkelt att Fifa och dess medlemsländer börjar ställa krav och tydligt visa att detta är oacceptabelt. Om inte alla deltagare behandlas respektfullt, likvärdigt, vänligt och ges samma förutsättningar, så blir det heller inget tävlande – och de länder som inte ställer upp på dessa självklarheter ska naturligtvis uteslutas från allt vad internationella mästerskap heter.

Kriminaliteten, förljugenheten, våldet, egoismen, korruptionen och den vämjeliga dansen kring guldkalven präglar bevisligen vår värld. Det fullfjädrade och grundmurade djävulsmedvetandet härjar utan gensägelse fritt i våra dagar, och Israel och USA är dess givna fanbärare – stolta över sina djupt kriminella och genomusla gärningar.

Vi kan numera dagligen bevittna hur huvudlöst och olycksbådande våra makthavare styr och ställer på den här lilla himlakroppen. Det vimlar uppenbarligen av små spöklika, farligt omogna och läskigt okunniga narcissister, mytomaner och psykopater, tillika kriminella, i världens alla maktsfärer – individer som aldrig borde få finnas ens i närheten av de kretsar där de verkligt viktiga besluten fattas.

Om vi nu hade en helt perfekt värld, så skulle dessa varelser över huvud taget inte kunna existera på den här planeten – de skulle i stället befinna sig på ett klot där just deras egenskaper passar in. Men nu är det ju så att vår planet ännu inte har den kapacitet som krävs för att kunna presentera en helt och hållet felfri värld, utan än så länge är just det lilla klot där dessa små giriga, kallsinniga och egoistiska figurer fortfarande ges stora möjligheter att leva rövare.

USA:s Donald Trump och hans kriminella, klockrena stolpskott till medarbetare, som exempelvis Marco Rubio, Pete Hegseth, Keith Kellogg, Peter Navarro, Lindsey Graham, Scott Bessent, Mike Waltz, James David Vance och Stephen Miller, utgör, tillsammans med Israels Benjamin Netanyahu och dennes gravt mentalsjuka, blodgiriga förbrytarliga, världens definitivt farligaste och perversaste maffiagäng. Europas för närvarande ovanligt många abderitiska makthavare – Emmanuel Macron, Friedrich Merz, Keir Starmer, Mark Rutte, Volodymyr Zelenskyj, Ursula von der Leyen, Donald Tusk, Kaja Kallas, Alexander Stubb, Ulf Kristersson, Ebba Busch, Pål Jonson och Jimmie Åkesson med flera – anstränger sig dock till det yttersta för att sjunka lika djupt som sina depraverade förebilder. Man blottlägger stolt sin kroniska dumhet i så gott som allt man gör.

Det är onekligen så att en stor del av världens politiker och övriga makthavare nu beklagligt nog styr sina respektive länder, med allt högre hastighet, rakt ner i helvetets blodisande och allra lugubraste gravkammare. I alla dessa av det oförblommerade vansinnet så ruggigt genomsyrade nationer – där den höggradigt arroganta, urspårade och avskyvärt militaristiska så kallade västvärlden (vilket i sig är ett tämligen märkligt och ur flera perspektiv diffust begrepp, med tanke på vilka länder man i våra dagar räknar in i denna så självgoda församling) dominerar – existerar det sålunda inte mycket till logik, särskilt inte i kretsen av alla de så fanatiska och krigiska europeiska regimer som nu på ett hårresande obegåvat och rysligt dogmatiskt sätt titt som tätt framhäver att vi européer utan vidare spisning måste förbereda oss på ett storkrig mot Ryssland.

Den här sortens uppmaningar låter givetvis helknäppa för alla som har något att tänka med.

För att verkligen förstå varför vi har begåvats med de här osunda, olycksbringande och bedrövliga makthavarna måste vi naturligtvis få grepp om själva grundorsaken till att det nu är så här galet – och att det, hur otroligt det än kan låta, faktiskt bara tycks bli värre!

Men vad är syftet med detta vansinne – om det nu finns något?

Ett kort och sammanfattande svar på denna fråga är att alla vi små fina jordmänniskor måste få smaka på just det vanvett som vi själva har sått. Ingen kan ju råka ut för något som hen själv inte är den djupaste orsaken till.

Men hur ska vi då lösa det här – vad ska vi göra?

Ja, till att börja med så måste vi alla bli på det klara med att varje framsteg eller förbättring begynner inom oss själva – i våra tankar.

Så länge jordmänskligheten befinner sig på sin nuvarande, vad gäller moral och medkänsla, tämligen låga utvecklingsnivå, så blir det också, helt följdriktigt, just den sortens lågt utvecklade politiker och penningmatadorer som regerar. Allt galet ledarskap är sålunda, förutom ett tecken på okunskap, även ett signifikativt symtom på den dårskap som härskar hos den stora underlydande flocken. Det är alltså av yttersta vikt att vi får klart för oss att den ansvarslösa, krigiska och självgoda makthavaren är en sorts spegelbild av den ansvarslösa, krigiska och självgoda folkmassa som hen så stolt och dåraktigt dirigerar. Med dessa konstateranden, så blir det också självklart att varje okunnig och vilsegången ledare här i världen inte kan annat än att leda in sin flock på just de farliga, dystra och ödesdigra villovägar som varje flockmedlem, var och en på sitt speciella sätt, varit med om att grundlägga. Tillsammans bygger vi nämligen exakt den värld som vi alla har gjort oss förtjänta av – och som vi gradvis ska förfina till perfektion.

Att på riktigt komma underfund med att det i själva verket är våra egna levnadsvanor som är källan till varför vi nu är i klorna på alla dessa kroniska förbrytare, skamlösa strebrar och det allra vederstyggligaste hyckleriets virtuoser är följaktligen helt avgörande för att vi ska kunna ta oss ur denna så dystra och skadliga belägenhet och efter hand åstadkomma de fundamentala förändringar som är nödvändiga för att kunna frambringa den vackra, ljusa och kärleksfulla tillvaro som jag tror att vi alla önskar oss.

Åtskilliga och tuffa träningspass måste vi obestridligen genomleva för att till sist bli mästare på att genomlysa alla de lögner, all den desinformation och all den vämjeliga propaganda som falskhetens små obehagliga juntor oavbrutet och passionerat syr ihop, men också, vilket naturligtvis är det viktigaste av alltihop, för att slutligen kunna ta till oss den kunskap som säger oss att det är vi själva som oavbrutet skapar vår framtid. Vi måste således både avslöja och besegra vansinnet, på alla plan, alltså inte bara det som sprids av våra omogna, okunniga och omoraliska ledare, utan även det som vi själva bär inom oss och som vi förgiftar både oss själva och vår omgivning med – alla våra våldsamma tendenser, vår egoism, vår girighet, vår enfald och alla våra övriga destruktiva egenheter.

Vår rådande vrede, okunskap och brist på allkärlek placerar oss helt naturligt i en värld av krig, lögner och en rad andra otrevliga skeenden. Vi kan omöjligt riktigt förstå och en gång för alla bli kvitt våra lidanden, brister och problem, så länge vi inte begriper att de reella orsakerna, själva rötterna, till dem alla finns inom oss själva.

Det handlar helt sonika om att var och en av oss först måste åstadkomma frid i sitt inre, för att sedan kunna frambringa yttre fred. Vi ska inte tro att vi kan få klanderfria, omtänksamma och geniala ledare, som skapar fred och löser världens stora problem, så länge vi själva skapar kaos och elände inom och omkring oss. Vi måste bli godhjärtade och osjälviska individer – sluta plåga varandra, sluta plåga djuren, sluta förstöra naturen, sluta sabotera livsbetingelserna för alla de väsen som lever sina liv i våra kroppar, sluta vara så förbannat egoistiska och giriga – först då har vi gjort oss förtjänta av korrekta, goda och kloka ledare, som arbetar för allas bästa.

Alla de personer som befinner sig i ledande positioner runt om i världen är, precis som varje annat levande väsen, universums eviga budbärare, och vi kan för alltid vara hundraprocentigt förvissade om att alla försändelser, utan några som helst undantag, kommer att levereras till rätt mottagare av den för tillfället mest lämpade kuriren samt att detta kommer att äga rum vid exakt rätt tidpunkt, alltså vid just det tillfälle som är det gynnsammaste för alla inblandade.

Allteftersom vi mognar och ser allting klarare och därmed också kommer att bete oss allt klokare, så kommer vi även att märka hur allting, både inom och omkring oss, förvandlas till det bättre. Vi kommer i och med detta gudomliga händelseförlopp efter hand att omges av allt visare och sundare individer, i samma grad som våra kroppar kommer att bebos av allt klokare och friskare mikroväsen.

I denna utveckling mot fullkomlighet tilltar kärleken till vår nästa, för att slutligen mynna ut i den stora allkärleken, som är universums grundton – den totala kärleken, som omfattar allt och alla – den kärlek genom vilken Gud upprätthåller hela världsalltet. Det är så det fungerar i vårt eviga och oändliga universum. Här inträffar inget slumpartat. Allt följer, har alltid följt och kommer alltid att följa de eviga kosmiska och in i minsta detalj rättvisa lagarna. Försynen ser hela tiden till så att allt i detta gränslösa kosmos är precis så som det ska vara – är själva garanten för att vi alla alltid begåvas med just den tillvaro som vi har gjort oss förtjänta av och som på bästa

sätt gynnar vår vidare utveckling. För att verkligen förstå detta – hur allt fungerar och hänger ihop – så behöver vi naturligtvis även förstå vad reinkarnationsprincipen och karmalagen säger.

Genom vår odödlighet eller eviga passage genom olika kretslopp är vi garanterade att för alltid få uppleva nya och spännande äventyr – i alla tänkbara roller, i alla tänkbara sammanhang – genom både mörker och ljus. Utvecklingen går i kretslopp – ja, allt går ju faktiskt i kretslopp – vilket betyder att allt som vi sänder ut kommer i sinom tid, via olika vägar, att återvända till oss själva. Detta är en oerhört viktig lärdom, som vi alla – när vi, i varje spiralkretslopp, nått en viss nivå i vår utveckling – kommer att förstå vidden av.

Vi har ju tidigare, vid ett flertal tillfällen, berört FN och dess mycket viktiga funktion. Som vi redan har konstaterat, så finns det åtskilligt som behöver rättas till inom FN, för att detta, för hela vår värld, så basala organ ska kunna fungera som det är tänkt. Det som jag här vill tillägga är att det känns fruktansvärt fel – ja, det kan inte kännas mer fel, faktiskt – att FN:s högkvarter är beläget i New York i USA, ett land som tillsammans med sin bästa vän Israel är världens våldsammaste, opålitligaste, kriminellaste och mest militaristiska stat. USA och Israel visar ständigt upp ett explicit och i högsta grad skandalöst förakt gentemot FN och alla dess övriga medlemsstater. Man ådagalägger nonchalant och helt oförblommerat sitt genuina ointresse för internationella lagar och allt annat som FN står för. Dessa båda sjuka terrorstater gör bevisligen precis som de vill, utan någon som helst hänsyn till FN-stadgan och världens övriga länder.

Att FN:s högkvarter borde finnas i ett neutralt land, som främjar, högaktar och i sanning arbetar i FN:s fredliga och utvecklande anda, samt gör allt för att alla ska känna sig hjärtligt välkomna, är ju egentligen en självklarhet. Det är inte bara skamligt och obegripligt, utan också ett gigantiskt hån mot hela FN:s existens och alla dess viktiga uppgifter – ja, mot hela världen – att FN:s högkvarter alltjämt finns i New York. Att USA därtill har vetorätt, vilken man frekvent utnyttjar för sina egna och Israels sjuka, rovlystna och hegemoniska intressen, är både upprörande och huvudlöst – helt enkelt horribelt!

FN fyllde som bekant 80 år den 24 oktober 2025 – och det vore sannerligen önskvärt att dess nästa födelsedag firas med ett nytt högkvarter på en vacker plats i ett neutralt, vänligt och fredligt land.

När vi nu närmar oss slutet av detta kapitel, känner jag att det ånyo är på sin plats att framhålla jordmänsklighetens stora behov av det **Tredje testamentet**, där Martinus förmedlar exakt det som vi alla måste lära oss för att kunna förstå livet och hur dess eviga lagar fungerar – och därmed kunna utvecklas till riktiga människor, med kosmiskt medvetande. Där finns följaktligen just den eftersökta och fundamentala visdom som vi alla så väl behöver, inte minst i de så extremt absurda och krigiska tider som vi nu tvingas uppleva, där exempelvis USA:s och Israels himmelsskriande, sataniska brutalitet och oinskränkta laglöshet eller hundraprocentiga brottslighet – i form av infernaliskt översitteri, diaboliska sanktioner, kuslig fascism, djävulska tortyrmetoder, fanatisk terrorism, ständigt pågående massmord och folkmord, bloddränkta maffiametoder, hänsynslösa plundringar, gränslös miljöförstöring, sinnessjukt förstörelseraseri, bottenlös makthunger, bråddjup korruption och monstruösa militära illdåd – normaliseras och rent av, framför allt bland högerextrema krafter, glorifieras. En rekordmässig kriminalitet accepteras alltså och sätts i vissa fall, otroligt nog, på piedestal. Vi tvingas även att konstatera hur militarismen och karnismen, via vidrig propaganda och hisklig förljugenhet, oavbrutet och ivrigt försvaras och hyllas. Ja, det är minsann en på många sätt förnuftsstridig tid vi lever i.

Något som vi verkligen behöver träna oss på är att sätta oss in i och försöka förstå andra individers belägenheter – att bli empatiska och uppmärksamma iakttagare och lyssnare. På vår resa mot fulländning måste vi såklart också lära oss att i alla lägen bibehålla vårt lugn och aldrig ta till vapen. Om vi i stället väljer att beväpna oss med tålamod, allkärlek och kunskap, så har vi kommit väldigt långt. Som jag tidigare påpekat, så är det av yttersta vikt att vi – via ett självständigt, sunt och logiskt tänkande – inser vad våra handlingar faktiskt leder till och att vi i ljuset av just denna klarsynthet agerar på ett sätt som för oss in i en altruistisk, genialisk, hälsobringande, fridfull och blomstrande framtid, helt enkelt en existens fylld av sann glädje, äkta kärlek och gudomlig visdom.

För att nå denna högönskliga och gyllene tillvaro krävs självfallet att vi blir helt kvitt karnismen och militarismen, vilket vi i sinom tid definitivt kommer att klara av. Det är dock mycket viktigt att ha i åtanke att detta inte sker i en handvändning, vilket jag tror att alla är

väl medvetna om. Det är en lång process, och alla de som i dag är veganer och pacifister är ju faktiskt bara en ytterst liten del av hela jordmänskligheten, men dessa individer är pionjärer och visar vägen till ett fridfullt, osjälviskt, kärleksfullt och moraliskt fulländat leverne på vårt allt erfarnare, vackrare och klokare klot.

Det grundläggande motivet till att en person blir vegan bör vara att hen har nått fram till att känna verklig respekt för djurens liv, att hen är helt på det klara med att det är fruktansvärt fel att hänsynslöst utnyttja dem, misshandla dem och döda dem – ja, att på alla sätt förtrycka och exploatera dem. Så länge man inte har begripit detta, utan fortsätter med köttätandet och djurplågeriet, så bidrar man till en brutal värld, där den verkliga freden är helt utesluten. Det spelar ingen roll om man är human och trevlig mot andra människor – även om detta förstås är en av grundförutsättningarna för fred i världen – så länge man plågar, dödar och äter djuren. Man blir då utan skydd mot krig och annat elände.

Martinus menar att det omöjligt kan skapas fred här på jorden så länge jordmänniskornas auror präglas av mord. Han poängterar att den riktiga, fullkomliga freden aldrig någonsin kommer att kunna bli permanent så länge jordmänniskan inte har förstått och klarar av att hålla sig till växtbaserad föda.

Naturligtvis så måste vi också bli pacifister för att vara skyddade mot krig. Martinus betonar att de personer som i sanning är för fred – de som är emot vapen och all sorts krigshets, de som väljer att själva skapa fred och inte förespråkar krig, de som inte på något sätt propagerar för några som helst militära aktioner eller för något som helst stöd av eller medlemskap i någon militär allians eller för ett militärt försvar, samt de som inte plågar, dödar eller äter djuren, utan visar respekt för alla dessa väsen – absolut inte behöver vara rädda för att drabbas av krig. De är nämligen, tack vare sitt fredliga levnadssätt, beskyddade från krigen.

Många är ju i dag oroliga för att bli indragna i något hemskt krig och där råka ut för allsköns fasor, men det behöver man alltså inte vara, om man är en äkta fredsvän – en person som inte begagnar sig av något som helst våld, mot vare sig människor eller djur.

Det enda sättet att skapa fred på jorden är således att verkligen älska sin nästa, vilket givetvis inkluderar att en gång för alla lämna militarismens och karnismens blodiga irrvägar för att i stället ta det

geniala, helt nödvändiga och definitiva steget in på veganismens och pacifismens väl upplysta, bedårande, sunda, fridfulla, gudomligt vackra och av sann visdom välkonstruerade huvudgata.

Martinus förklarar att vi absolut inte kommer att kunna ödelägga vår planet, göra den till ett lik och på så sätt obeboelig. Jordklotet är en levande organism, med ett jag och ett medvetande, precis som vi själva, och vi kan definitivt inte regera över detta väsen. Han framhåller därtill att jordklotet har ett synnerligen ljust öde, att det nu befinner sig i den stora födelseprocessen mot fullkomlighet och att det därför, i detta långt framskridna utvecklingsstadium, omöjligen skulle kunna drabbas av ödeläggelse och död. Krigen kommer emellertid inte att upphöra på vår förtjusande planet förrän jordmänskligheten blivit växtätare och vapenvägrare.

Vi ser, glädjande nog, hur både veganismen och fredsrörelsen växer sig allt starkare, men det kommer att dröja ett tag till innan vi alla har förstått vad som krävs för att vi ska kunna skapa en riktigt human värld – en för hela jordklotets alla varelser, ur alla tänkbara perspektiv, hälsosam och sagolik tillvaro.

Ännu finns det på den här planeten väldigt många personer som sitter ordentligt fast i karnismens och militarismens så förgörande och rent sataniska grepp – individer som älskar att äta djurens kroppsdelar och bära deras pälsar, samt mycket gärna krigar och slåss. Därför har vi alltjämt några stora och hemska krig framför oss. Men som sagt, för ett sant fredsväsen finns inget att frukta.

Enligt Martinus kommer krigen att vara över inom 500 år. Då har vårt kära jordklot utvecklats så pass att det omöjligt kan skapas några förutsättningar för krig här.

Martinus har också klargjort för oss att om ungefär 3 000 år har jordens mänsklighet blivit fullkomlig, och den världsregering som vi då har består av kosmiskt medvetna väsen. Jorden är i detta skede inte längre uppdelad i många nationer, som i dag, utan har då blivit ett enda rike – ett planetrike. I denna underbara fredens tidsålder, då vi jordmänniskor äntligen har utvecklats till riktiga människor, föds vi genom materialisation och dör via dematerialisation.

Martinus bedömde det som möjligt att vissa individer på det här klotet kan vara så långt framme i sin utveckling att de skulle kunna få kosmiska glimtar och kanske till och med begåvas med kosmiskt medvetande redan i denna eller nästkommande inkarnation.

Jag är helt övertygad om att varje person innerst inne vill hjälpa till med att skapa en fulländad värld, men man vet kanske inte riktigt hur man ska bära sig åt. Man känner måhända dessutom att man inte mäktar med att bli vare sig pacifist eller vegan med en gång. Detta är givetvis fullt förståeligt – och det finns heller ingen som bara så där helt plötsligt blir kapabel att genomföra och hålla fast vid en så stor omställning. Nej, så är aldrig fallet, även om det ibland kan verka så. En så genomgripande förändring har nämligen alltid föregåtts av en långvarig utveckling eller evolution.

Mitt råd till varje jordmänniska blir därför:

Försök att vara så mycket pacifist och vegan som möjligt. Sträva alltid efter att agera på ett sätt som innebär minsta möjliga lidande för alla inblandade. Var som ett välgörande solsken. Bemöda dig om att vara till välsignelse för alla levande väsen. Ibland lyckas du, ibland inte. Huvudsaken är att du försöker. På så vis gör du precis det som kan förväntas av dig. Ingen kan begära mer. Ett så ädelmodigt beteende kommer därtill att inspirera både dig själv och alla i din omgivning till att göra än fler mästerliga och kärleksfulla gärningar. Det här är ovedersägligen den effektivaste och vackraste vägen och på så vis också den allra snabbaste och lämpligaste vägen till det kosmiska medvetandet – sålunda ett idealiskt vägval.

Det gäller alltså för oss alla att utveckla kärleken till vår nästa, som förutom att omfatta alla våra medmänniskor även inkluderar alla djur och naturen. Men inte nog med det, vi måste också lära oss att sköta om våra kroppar, i vilka ett oändligt antal väsen lever sina liv. Varje organism, liten som stor, är ju en unik och fantastisk skapelse, som behöver kärlek och omtanke för att kunna fungera optimalt.

Det är obestridligen hög tid att plocka fram den korrekta kartan och med dess hjälp orientera oss bort från den svårgenomträngliga okunnighetens dystra terräng, alla dess förrädiska labyrinter, ödelagda träskmarker och vansinniga dödskulturers mörka katakomber, för att så småningom – efter noggranna studier, nya insikter och ett flertal nödvändiga, geniala korrigeringar – hitta fram till och slå in på den blomstrande kunskapens paradgata, som slutligen leder oss rakt in i den efterlängtade och välkomnande värld där varje individ, i den äkta allkärlekens namn, lever ett behagligt, friskt och intressant liv i perfekt harmoni med sin omgivning.

Det här handlar sannerligen om ett paradigmskifte av gigantiska mått – en vetenskaplig revolution – som helt säkert kommer att leda oss alla in i den attraktivaste, behagligaste, briljantaste, fredligaste, gladaste, klokaste, konstnärligaste, kärleksfullaste, lyckligaste, mästerligaste, sundaste, vackraste och ädlaste existens som över huvud taget är möjlig.

Till sist – ännu en liten påminnelse om bönen, denna så magiska kraft, som rätt förstådd och rätt använd blir ditt viktigaste hjälpmedel på din omfattande, storslagna, upplevelserika och unika resa mot kosmiskt medvetande och en paradisisk tillvaro.

SLUTORD

För att kunna bli just de allvetande, alltigenom moraliska och kärleksfulla väsen som vi alla ska bli, så är det alltså nödvändigt att också känna till allt det obehagliga, att vi genomlever även detta, att vi verkligen förstår dess mening, att vi inser varför vi har hamnat där och sedan kan gå vidare i vår utveckling, förfina vårt leverne och allt oftare göra sådant som leder oss in på den rätta vägen, den väg som utmynnar i just den upplysta och gudomliga tillvaro som varje levande väsen i sinom tid garanterat kommer att få uppleva.

Alla de hinder, i form av varierande galenskaper, som vi möter på vår oändliga resa genom vårt eviga kosmos gör oss mer medvetna om vilka vi är, hur vi och vår omgivning fungerar och hur vi ska bära oss åt för att kunna skapa just det fullkomliga tillstånd i tillvaron där allkärleken, logiken och den eviga sanningen härskar.

Jordmänskligheten har nu nått dithän i sin utveckling att det börjar bli dags att vända ryggen åt den destruktiva och mycket skadliga dödsåskådning som för närvarande dominerar här på vår vackra planet, för att i stället finna och hålla fast vid den äkta livsåskådning som är nödvändig för att man ska kunna se och förstå den sanna verkligheten och därmed även så småningom kunna ta de sista stegen i sin långa, vittfamnande och synnerligen fascinerande mognadsprocess.

Min intention är absolut inte att försöka pracka på dig som läser detta mina tankar, åsikter och värderingar. Däremot har min avsikt hela tiden varit, och är givetvis fortfarande, att dela med mig av det vetande och den förståelse av verkligheten som jag hittills har uppnått samt de åsikter och värderingar som jag tycker är viktigt att förmedla för att vi alla tillsammans ska kunna göra den här planeten så perfekt, så briljant och så kärleksfull som möjligt.

Att verkligen komma underfund med vad livet är, att förstå hur dess eviga lagar fungerar, att inse att vi alla är eviga väsen i en tillvaro där den styrande principen – universums grundton – är kärlek samt att ha förmågan att skapa ett helt och hållet sunt tankeklimat, som borgar för ett hundraprocentigt kärleksfullt och moraliskt agerande, är vad som behövs för kunna bli den riktiga människan, med kosmiskt medvetande.

Det är alltså denna tilltalande tillvaro som vi alla, var och en på

sitt unika sätt, för närvarande strävar efter att uppnå, vare sig vi är medvetna om det eller ej. Det är helt klart ingen lätt uppgift, men den ska göras, och alla kommer i sinom tid att lyckas med den, vilket är mycket viktigt att komma ihåg.

Martinus förklarar det kosmiska medvetandet på flera ställen i sina böcker och menar att det är samma sak som den helige Ande eller Guds medvetande. Han skriver bland annat så här:

De kosmiska krafterna representerar de allra högsta medvetandeskikten, de allra högsta tankearterna och därmed det allra högsta vetandet i universum. Denna ocean av gudomligt vetande utgör i verkligheten det som i Bibeln fått beteckningen ”den helige Ande”. Det är den ocean av materia som vibrerar i en speciell våglängd och kan uppfattas av en hjärna som kan ställas in på denna våglängd. Då denna ocean är tillvarons allra högsta medvetandeskikt och rymmer allt existerande vetande, är det sålunda i verkligheten detsamma som ”Guds medvetande”. Att permanent och på normalt vis uppleva denna ocean av vetande är detsamma som att få ”kosmiskt medvetande” och därmed bli ”ett med Gud”. Det är detta medvetandeskikts naturliga nedslag i ett väsens medvetande och den härav alstrade permanenta kosmiska upplevelseförmågan och det kosmiska medvetandet som utgör den stora organiska invigning vi genom Livets Bog känner till under beteckningen ”den stora födelsen”.
(Livets Bog, del 6, st. 2001)

Martinus menar att detta medvetande utgör den allra högsta kontakt som det levande väsendet kan nå med allt det övriga i tillvaron. Det är den absoluta grunden för all fullkomlighet i universum. Det utgör med andra ord väsendets upplevelse av själva Gudomens eget medvetande. Det kosmiska medvetandet blir på så vis rättesnöret eller måttstocken för skapandet av all livsupplevelse – helt klart det fundamentala i all tillvaro. Så länge man inte har kosmiskt medvetande behärskas man till en viss grad av primitivitet. Man kan då ses som ett sovande väsen, emedan ens förmåga att uppleva det verkliga livet, att upptäcka och förstå den kosmiska sanningen och sin egen höga gudomliga härkomst tillfälligt befinner sig i vila.

Den eviga och alltigenom kärleksfulla kosmiska sanningen gör inget onödigt väsen av sig. Den använder sig inte av dyr reklam,

flashiga och coola försäljningstrick eller giriga små egotrippade försäljare – den bara finns där. För den individ som ärligt söker dess suveräna natur, kommer den att uppenbara sig på det underbaraste och naturligaste sätt man kan tänka sig. Trots att den gång på gång möts av likgiltighet, oförståelse, feltolkningar, vanvördnad, hat, hårresande lögner, fruktansvärda övergrepp och allehanda mordförsök, så står den helt oberörd – lugn och bergfast.

Ingenting kan fördärva eller knäcka sanningen, inte ens åsamka den minsta lilla skada.

Sanningen bryter igenom precis allt, den besegrar all världens lögner, stora som små, den kan helt enkelt inte hållas tillbaka, den är definitivt okrossbar och oövervinnerlig. Det finns inget som kan stå emot dess okuvliga styrka.

Sanningen finns överallt, konstant, det har den alltid gjort och kommer alltid att göra, även om vi under vissa perioder inte har förmåga att se den.

Sanningen har givetvis alla svaren – den är just den eviga visdom som vi alltid kan förlita oss på.

När vi har funnit den äkta sanningen och handlar efter dess eviga och obestridliga lagar, så kan inget bli fel.

Sanningen är hos oss hela tiden, men för att kunna upptäcka, förstå och värdesätta den och dess skönhet, måste vi först uppleva dess motsats – det usla hyckleriet, den odiösa skenheligheten, den avskyvärda förljugenheten, den horribla och skadliga lömskheten samt den renodlade, brutala och infama osanningen.

Jag vill här upprepa ett citat som jag hade med i början av denna bok – ett citat som jag tycker är så oerhört viktigt att vi förstår, inte minst för att vi ska orka kämpa vidare i sökandet efter den eviga, kosmiska sanningen. Jag lämnar därför återigen ordet till Martinus, som härmed än en gång ger oss följande värdefulla klargörande:

Då sanningen är ett absolut vetande om osanningen, som är detsamma som det fullkomliga livets kontraster – hat, hämnd, mord, dråp, smärta, lidande, osundhet, sjukdom eller kort sagt om överträdelser av alla livets och därmed kärlekens allmänna lagar – så måste väsendet eller gudasonen föras till osanningens eller mörkrets speciella sfär eller domän.
(Vad är sanning?, kap. 13)

Martinus har skrivit väldigt mycket tänkvärt om sanningen. I följande citat hittar vi många intressanta och kloka ord:

Att det just är i kraft av den helige Ande som mitt upplysningsarbete skapas kan kännas igen därpå att mina analyser inte på något enda område har något annat facit än kärleken. Det är överallt ett enda stort försvar för uppfyllandet av det stora budet ”älska varandra”. Det är ingenting mindre än en matematisk utredning av odödligheten, av ”vad en människa sår, det skall hon ock skörda”. Det är en evig, förklarad tillvaros åskådliggörande på det fysiska planet, nedtransformerad och avpassad för jordiska ögon och öron. Jag själv är ett levande bevis för att man kan komma till kunskap genom andra än de hittills av jordiska människor erkända och uppfattade vägarna och källorna, samtidigt som jag genom mitt arbete lämnats ut till offentligt beskådande för envar som har lust och förmåga till att se, höra och iaktta. Varje uppfattning som beskriver mig som hädare, som bedragare, som högmodig och egenkär och så vidare saknar således rot i verkligheten, är endast baserad på okunnighet, fåfänga och intolerans. Att motarbeta mig är att motarbeta sanningen. Att motarbeta sanningen är att gå till rätta med solen, det är att trotsa stjärnornas gång. Som ytterligare garanti för mitt arbetes identitet med sanningen kan anföras att det, för dem som har förmåga och lust att studera det, blir till en matematisk utredning av varje tings uppgående i den gudomliga, allt omfattande världsplan som är ett utlösande moment för ett orubbligt, intelligensmässigt, kärleksalstrande syfte, vilket återigen, för den utvecklade andlige forskaren, är kulminationen av den högsta garanti på vilken en världsuppfattnings identitet med sanningen eller verkligheten kan baseras, samt att varje världsuppfattning som avviker härifrån bevisligen är ett större eller mindre falsarium.
(Vägen till invigning, Kring mina kosmiska analyser, kap. 25)

Väldigt ofta drabbas vi jordmänniskor av till synes helt oförklarliga svårigheter – vi blir oskyldiga offer för någon slumpartad händelse.

Men så är det naturligtvis inte.

Nej, absolut inte, även om det via ett ytterst begränsat synsätt, grundat på ett enda lokalt fysiskt liv, kan tyckas så. Genom livets och universums andliga lagar och eviga principer lär vi oss dock att allt som vi råkar ut för, är vi i grund och botten själva upphov till.

Den som medvetet gör någon illa ska självklart avslöjas, ställas inför rätta och ta konsekvenserna av sina missgärningar – absolut. Men vi måste även våga ta nästa steg, som är att inse att det finns en betydligt djupare orsak till det inträffade än vad man vid en första anblick skulle kunna ana, vilket dock de flesta, i den stora okunskap om orsak och verkan som fortfarande härskar, ryggar tillbaka inför och under inga som helst omständigheter vill befatta sig med.

När själva händelsen är klarlagd, oavsett om det handlar om ett brott, en olycka eller något annat otrevligt, så är det alltså absolut nödvändigt att den drabbade, som ju på ett djupare plan är den som ligger bakom det skedda, faktiskt också inser detta. Det finns nämligen inte minsta lilla risk att man skulle kunna drabbas av någon som helst otrevlighet utan att själv vara dess ursprungliga orsak.

Detta syftar såklart inte till att skuldbelägga och få någon som har råkat illa ut att må ännu sämre än vad hen antagligen redan gör. Nej, det handlar i stället om att denna individ måste fatta att hen själv någon gång har sänt ut just den energikombination som nu har återvänt till sitt ursprung och på så vis drabbat just hen själv.

Det sämsta man kan göra är nämligen att betrakta sig själv som ett oskyldigt offer, utan förmåga att påverka sitt eget levnadslopp, likt en person som när som helst kan drabbas av allehanda slumpartade tråkigheter och motgångar. Det är ju i själva verket precis tvärtom – var och en styr till 100 procent sitt eget öde.

Detta är en fundamental lärdom, som vi alla någon gång kommer att anamma och ha utomordentligt stor nytta av.

Det är dock oftast inte möjligt att veta eller minnas exakt vad man själv har gjort som föranlett det aktuella skeendet – vilket kan ha sin upprinnelse i något som ägt rum för mycket länge sedan, kanske så långt tillbaka som i ett tidigare liv – men det är heller inte nödvändigt, det gäller att förstå principen. Dessutom är det ju så att så länge man kan råka ut för tråkigheter av olika slag, så är man i ett stadium i sin utveckling då man fortfarande skulle kunna utsätta någon annan för något liknande, annars skulle man inte kunna nås av denna mörka karma.

Här kommer vi återigen in på syndernas förlåtelse. Det du inte nänns göra mot någon annan, kan du omöjligt själv råka ut för, även om du tidigare har utsatt någon för något liknande.

Du kan sålunda endast drabbas av något som du själv någon

gång har gjort dig skyldig till och fortfarande skulle kunna utföra. Nänns du inte längre göra det, kan inte den återvändande energin nå dig. Din humana utveckling, att du faktiskt lärt dig din läxa, befriar dig således från den återvändande mörka karma eller det mörka öde som du en gång sått. Det är denna befrielse från mörkt öde som utgör den verkliga eller absoluta syndernas förlåtelse. Det skydd du ger andra har du nämligen också själv.

Vi jordmänniskor behöver sannerligen lära oss att förlåta. Detta är så oerhört viktigt, faktiskt av fundamental betydelse för hela vår framtida fredliga tillvaro. Det innebär givetvis inte att vi måste förlåta alla hemska illgärningar, som ju kan vara hur fruktansvärda som helst, däremot att i varje situation förlåta personen i fråga, eftersom denna individ varken förstod vad hen gjorde eller hade kapacitet att agera på något annat vis – och dessutom, på det djupaste planet, endast var universums sändebud för den återvändande energikombination som vi själva en gång i tiden skickat i väg.

I denna förlåtelseprocess ingår såklart att även förlåta sig själv för det som man en gång gjorde – för det som alltså är grundorsaken till den aktuella händelsen.

Att förlåta är emellertid inte det lättaste, vilket vi alla vid åtskilliga tillfällen fått erfara. Dessutom består ju själva förlåtelsen av två väldigt olika delar – den intellektuella och den känslomässiga.

Det handlar således om att först verkligen förstå det skedda och därmed, på ett intellektuellt plan, kunna förlåta – att alltså få grepp om vad som faktiskt hänt och att inse att detta beror på en tidigare egen missgärning – samt att sedan även känslomässigt förlåta, både den individ som utsatt en för det plågsamma och sig själv, för att därpå kunna släppa det hela och gå vidare.

Den kompletta och renodlade förlåtelsen är en gudomlig konstart som vi alla, efter gedigen träning, kommer att bli mästare inom.

Martinus betonar hur oerhört viktigt det är att vi verkligen förstår att varje levande väsen i hela vårt oändliga universum befinner sig på en evig resa genom olika utvecklingsstadier, där nya erfarenheter resulterar i nya insikter, vilket gör att vi efter hand ser på tillvaron på ett alltmer nyanserat sätt. Vi begriper att var och en av oss är en del av det stora hela – en del av evigheten – en oersättlig och mycket viktig del, som så småningom, i varje spiralkretslopp, kommer att bli

fullt utvecklad, med ett kosmiskt medvetande. Allt detta möjliggörs genom att det i Gudomens eviga medvetandestruktur existerar ett område där Guds medvetande kulminerar i allvishet, allmakt och allkärlek, samt ett område där Guds medvetande är latent eller kosmiskt sett sovande. Gudomen är följaktligen utrustad med ett kontinuerligt förnyat och kulminerande medvetande av allvisdom, allmakt och allkärlek, samtidigt som hen äger ett degenererat, latent eller sovande medvetande under utveckling.

Martinus förklarar vad utveckling i grund och botten handlar om:

Allt som vi kallar utveckling är således i sin högsta analys en förnyelse av Guds eviga livsupplevelseförmåga. I kraft av spiralkretsloppets särskilda struktur i Gudomens psyke eller allmedvetande lämnar väsendena hans primära medvetandeområde. Allteftersom väsendena blir mättade av ljusmanifestationerna, blir trötta och önskar vila, degenererar de och går in i salighetsriket, som är deras egen inre värld, och där upplevelserna endast utgörs av deras egna minnen från deras liv genom spiralkretsloppet. Här kommer så längtan efter manifestation och livsupplevelse i den yttre världen tillbaka. Och för att få medvetande och yttre manifestationsförmåga måste väsendena tillbaka till upplevelsen i den fysiska världen. Men för detta krävs en fysisk organism. Och vi ser här hur denna organism långsamt blir till, först genom kristallbildningar, senare genom vegetabiliska materier, för att till sist framträda i animalisk materia och bli till den verkligt fullkomliga människokroppen med organ för manifestation av den totala kärleken till nästan eller kärleken till allt och alla. Och här får väsendet alltså kosmiskt medvetande. Efter denna utveckling och förnyelse av livsupplevelseförmågan ingår väsendena så åter som fullkomliga medvetandeorgan och livsenheter i Guds primära medvetande i kulminationen av allvisdom, allmakt och allkärlek. Spiralkretsloppen och utvecklingen är således blott företeelser genom vilka Gudomen för evigt kan hålla sitt medvetande i permanent kulmination av denna allvishet, allmakt och allkärlek, och de levande väsendena likaså kan få sin eviga livsupplevelseförmåga förnyad. Utveckling är således i själva verket endast en förnyelseprocess av Gudomens och de levande väsendenas förmåga att uppleva och manifestera livet.
(Livets Bog, del 6, st. 2388)

När vi får tillgång till Gudomens högsta medvetande blir det givetvis också uppenbart för oss vad som ligger bakom alla dårskaper, elakheter och våldsamheter. Sanningen är ju faktiskt den, att jordmänniskornas motsättningar, fiendskaper, brottsliga verksamheter, krig och alla övriga dumheter djupast sett orsakas av okunnighet om livets eviga lagar, vilket betyder att dessa individer egentligen inte har en aning om vad de håller på med. All kriminalitet, alla krig och all fiendskap beror alltså på okunskap och brist på medkänsla.

Den sanna kunskapen och förlåtelsen kommer till sist att lösa alla världens konflikter. Att oförtrutet träna sig på att omsätta dessa oumbärliga teoretiska kunskaper i praktiken innebär naturligtvis ett jättekliv på vägen mot en hållbar fred och en ljus, kärleksfull tillvaro.

Martinus hjälper oss med följande kloka ord:

Sanningens avslöjande kan naturligtvis i många fall verka mycket hårt. Detta gäller särskilt i sådana fall då den just avslöjar läsarens egna speciella förhållanden till den. Men då den samtidigt, genom att leda vidare, till slut avslöjar att den verkliga orsaken till varje konflikt med livets lagar är identisk med okunnighet och att alla ”syndare” alltså ”inte vet vad de gör”, blir den ju i sig själv detsamma som ”ett universellt försvar” för alla levande väsen. Och det är just helt i kontakt med denna livets högsta logik, kärleken, som mina manifestationer blir till. Därför är det ju självklart att jag inte kan betrakta slaktare, fiskare, jägare, köttätare, tobaksrökare, drinkare, blomsterplockare, likbrännare eller andra utövare av den dräpande principen som mina fiender, utan räknar dem till mina vänner lika väl som alla andra människor, vilka i mindre grad är redskap för denna princip. Och om denna vänskap i något fall inte är ömsesidig, kan det alltså endast bero på okunnighet eller missförstånd från motpartens sida. Jag är helt på det klara med att dessa människors levnadssätt är naturligt för dem. Verkningarna av dess ofullkomlighet eller disharmoni med livets sanna mening kommer inte över mig, utan över dem själva. Och då de efter upplevelsen av dessa verkningar inte kan undgå att en gång under sin eviga tillvaro bli sökande, bli mottagliga för upplysningar om de eviga fakta, kan det endast vara något gott att jag just i dag är med om att tillrättalägga vägen också för dessa ”kommande släkten”.
(Bisättning, kap. 145)

Här känner jag att det återigen är berättigat och självklart med en påminnelse om jordmänsklighetens för närvarande enskilt största problem – det helt och hållet vansinniga agerande som ligger bakom det överlägset mesta av lidandet här på jorden – nämligen den bestialiska, perverterade och rent djävulska behandlingen av den här planetens övriga djur. Detta absurda agerande innebär ju därtill ett mycket allvarligt mordförsök på själva intelligensen, på moralen och på den äkta allkärleken.

När man på något sätt bidrar till plågeri och död, så skickar man ut en förödande och ödesdiger kraft, en dödsåskådningens energi, som garanterat kommer att återvända till en själv. Detta är något som man helt enkelt måste förstå och ta till sig. Om man vill leva i harmoni, i kontakt med sanningen och logiken, så kan man givetvis inte dag ut och dag in trampa runt i en genomusel och patologisk lögn. Det strider ju mot allt förnuft att leva i och njuta av våldets, mördandets och det totala djävulsmedvetandets dödsåskådning och samtidigt hävda att man är human, att man älskar människor och djur och att man borde få leva ett lyckligt och friskt liv.

Snacka om makabert hyckleri!

För att kunna må riktigt bra är det viktigt att man då och då stannar upp, funderar kring och granskar sin livsföring samt att man känner efter om man verkligen lever i harmoni med sitt samvete.

Det finns så oerhört mycket som man kan göra för att förbättra sin egen och sina medväsens tillvaro. Varje litet steg på sanningens och allkärlekens väg medverkar till en lyckligare, glädjerikare och fridfullare värld.

Vi ska dock vara väl medvetna om att en av de absolut svåraste uppgifter som finns är att försöka förklara sanningen för någon som hela sitt liv har levt i en lögn och gjort denna lögn till sin privata sanning.

Vi måste helt enkelt våga se våra brister, vara ärliga och göra allt vi kan för att bli riktiga, kärleksfulla människor. Vi behöver lära oss att leva i en sann livsåskådning i stället för i en ologisk dödsåskådning. Vi har inget annat val, om vi vill slippa alla hemska sjukdomar och olyckor, all kriminalitet och allsköns andra tråkigheter.

Denna helt avgörande transformation kommer obestridligen att gradvis äga rum, bland annat med hjälp av allt det lidande som vi alla tvingas genomleva så länge vi gör felaktiga val.

Vi kommer att lära oss att se igenom alla lögner och att förstå att allt som händer i själva verket har en betydligt djupare innebörd än vad som vid första anblicken kan tyckas självklar. Vi vet att det till varje enskild händelse existerar en alltigenom logisk förklaring och att det inbyggt i denna finns ett budskap samt en bakomliggande kraft. Detta är själva händelsens kosmiska sanning, den sanning som tar oss med på en svindlande och lärorik resa. Varje rörelse, varje manifestation och varje fenomen som framträder i tillvaron är nämligen en verkan av en föregående orsak. Denna verkan blir i sin tur orsak till en ny verkan och så vidare. Bortom det som kan förnimmas finns emellertid ett innersta centrum eller ett evigt levande, gudomligt något, alltså en orsak som inte har någon som helst egen orsak. Detta är, enligt Martinus, ”den orsakslösa orsaken”, som just genom denna identitet gör sin eviga existens till ett faktum.

Martinus ger oss följande upplysningar:

Att tingen från en viss synpunkt är illusion är helt riktigt, men denna synpunkt ligger som nämnts helt ”utanför” livet och kan omöjligt användas som logiskt rättesnöre i någon som helst viljeföring. Att den ligger ”utanför” livet betyder inte att den inte existerar. Den utvecklade forskaren har ju, likaså genom de genomgångna analyserna i Livets Bog, sett att alla de skapade tingen omöjligt kan existera eller bli till utan att peka tillbaka på en för sinnena otillgänglig orsak. Men då denna orsak följaktligen ligger utanför sinnena och därmed är utanför direkt upplevelse och skapelse, kan den i sig själv inte existera som ett skapat ting, det vill säga som tid, rum, ämne, materia, storlek, inveckling och utveckling, utan endast som ett namnlöst ”något som är”. Det är denna tingens identitet med det för sinnena icke förnimbara som betecknas med X3, vars existens i sin tur betingas av X2 och X1 och omvänt. Och dessa tre X utgör alltså tillsammans den orubbliga ”orsakslösa orsaken” eller det evigt existerande levande väsendet.
(Livets Bog, del 4, st. 1055)

”Den orsakslösa orsaken” utgör ett innersta centrum, till vilket allt annat endast kan existera som periferi. Denna ”orsakslösa orsak” utgör ”ett levande något”.
(Livets Bog, del 3, st. 694, styckerubrik)

Det är sorgligt men också oerhört lärorikt att vi här och nu så tydligt får möjlighet att studera hur galet den okunniga, högljudda och ivrigt vapenskramlande flocken – i vilken Sveriges alla riksdagspartier bedrövligt nog har tagit plats – beter sig.

Att försöka hålla sig på rätt köl, som Martinus så klokt hävdar, är givetvis av största vikt, men under rådande omständigheter något av det svåraste man kan tänka sig.

Jag menar att det finns väldigt stora risker för tragiska och förödande händelseförlopp med en så besinningslös och dumdristig militaristisk, ojämlik politik som i dag förs, samt med alla de absurda hot om krig som vi numera ständigt får upptryckta i våra ansikten. När vi sedan granskar hur jordmänniskorna beter sig mot djuren, hur man förgiftar miljön, inte minst via all militär verksamhet, och hur man misshandlar sina kroppar med allehanda giftiga så kallade njutningsmedel och katastrofala dieter, så inser vi genast att här finns det kusligt mycket som man behöver hjälp med att förstå.

Vi behöver sannerligen begripa vad det är som egentligen händer, på det allra djupaste planet, och därmed också komma underfund med hur den tragedi som dagligen utspelas framför våra ögon, hur den vansinnestsunami som sköljer över oss – som, i stället för att bekämpas, välkomnas och drivs på av våra stora medier – påverkar oss, varifrån den ursprungligen kommer, varför vi nu drabbas av den, vad denna nattsvarta jättevåg betyder, vad den har att säga oss och hur vi bör bete oss för att kunna navigera oss bort från dess ödesdigra framfart, som är på väg att dränka oss alla i en mardrömslik dystopi, där hela vårt samhälles välfärd slaktas till förmån för en helt och hållet sinnesrubbad militarism.

Jordmänskligheten är bevisligen i skriande behov av den kunskap som förmedlas i det **Tredje testamentet**. De insikter som Martinus där presenterar är oumbärliga. Hans klarsynta kosmiska analyser tydliggör hur det andliga och det fysiska tillsammans bildar en till fullo förnuftsenlig helhet, en på den genuina allkärleken grundad kosmologi – en fullkomligt logisk världsbild – där mikro-, mellan- och makrokosmos förklaras. Det handlar om en solklar gudomlig kunskapskälla, en ren visdomsocean, som består av den kosmiska och eviga sanningen, den hundraprocentiga, för evigt gällande och definitivt sanna vetenskapen eller läran om allt – rätt och slätt en

obestridlig och ovärderlig kunskap, som vi alla kan använda oss av när som helst, i alla tänkbara situationer, och ha oändlig nytta av.

Här följer ytterligare några välgörande, minnesvärda, kloka och vackra ord från Martinus, de sista i denna bok, ord som på ett stämningsmättat, i högsta grad upplyftande och strålande sätt sammanfattar allas vår eviga resa genom kosmos:

Man har således passerat vägen, har upplevt sanningen och har därmed blivit ett med livet eller ett med Fadern. Och genom hela ens själ och väsen lyser härefter Guds andes strålflöde ut över himlakroppar, världar och mänskligheter på vår himmelska väg. Ut över tid och rum, fram genom evigheten, tindrar vår eviga bana. I sanning, gudasonen framträder här på skyarna med stor makt och härlighet. Svaret på den stora frågan ”Vad är sanning?” är således en äventyrsberättelse från det verkliga livet, en berättelse om ett förhållande mellan en evig Fader och en likaså evig son. Då detta förhållande är det verkliga livet, och detta liv är en ofelbar väg till erfarenheterna, och erfarenheterna är en likaså ofelbar väg till sanningen, och sanningen är upplevelsen av Gudomen och därmed av det levande väsendets högsta eller verkliga identitet som varande ett med denna Gudom, och nämnda väsen med denna sin identitet som gudason är tidens och rummets skapare eller evighetens behärskare, är den eviga sanningen således ett orubbligt avslöjande av att livet, tillvaron eller ovannämnda förhållande mellan fader och son, mellan Gudomen och det levande väsendet, är en evigt rinnande ström av kärlek.
(Vad är sanning?, kap. 30)

Ja, detta är sannerligen trösterika och stärkande ord, som jag tror att vi alla kan ha väldigt stor nytta av, inte minst i de tider vi nu tvingas uppleva.

Att förstå vad polprincipen innebär, att komma underfund med vad reinkarnationsprincipen och karmalagen handlar om samt att inse hur vårt förhållande till våra medmänniskor, till djuren, till naturen och till hela det universum som vi alla bär omkring i våra kroppar faktiskt påverkar våra liv och våra framtida öden är såklart av helt avgörande betydelse för hur vi, var och en av oss, och hela vårt samhälle mår.

Det är nu dags för mig att förmedla den här bokens sista filmtips. Det handlar om en synnerligen sevärd, lärorik och relevant film, nämligen den senaste dokumentärfilmen från Kip Andersen, i vilken han och Kameron Waters undersöker en av historiens absolut bäst bevarade hemligheter.

Oavsett vad man har för tro eller kosthållning, så är det en film som garanterat väcker starka känslor, debatt och eftertanke.

I filmen, som har titeln **”Christspiracy”** (2024), får vi se vilken gränslöst brutal, perverterad, förhatlig och rent djävulsk behandling som djuren utsätts för runt om i vår värld – oavsett land, kultur och religion. Filmen ger oss även åtskilliga intressanta nytolkningar av historiska skeenden, bland annat några av de händelser i Bibeln i vilka Jesus spelar huvudrollen, samt många glädjande, positiva och inspirerande indikationer som gör att vi, trots alla de nyss nämnda odiösa hemskheterna, ändå kan se framtiden an med tillförsikt och hopp. Vi får också träffa och lyssna på en mängd mycket kloka och altruistiska människor – individer som har kommit långt i sin utveckling och har en djup förståelse för hur vi bör leva för att förverkliga en strålande och kärleksfull värld. Filmens avslutning skänker oss dessutom en hel del uppfriskande och särdeles vackra exempel på hur människor och djur umgås i sann harmoni samt hur veganismen och altruismen glädjande nog växer sig allt starkare. Det är sålunda en oerhört intressant och på många sätt berikande film, som har ett väldigt tydligt och viktigt budskap till oss alla!

De nytolkningar som filmen presenterar av vissa centrala bibliska händelser och om Jesu liv tycker jag är högintressanta. Huvudtesen är alltså att Jesus var vegetarian och djurrättsaktivist, samt att den rörelse som han ledde i grunden handlade om att skydda djur och stoppa djuroffer. Filmen hävdar att denna sanning har mörklagts av kyrkan i 2 000 år.

Här följer fyra av de mest uppmärksammade och kontroversiella nytolkningarna som filmen lyfter fram:

1. Rensningen av templet

Den traditionella bibelsynen är att Jesus driver ut ett antal månglare eftersom de förvandlat Guds hus till en marknadsplats (”rövarnas kula”). Filmen hävdar att det grekiska ordet *lestai* i det här fallet inte betyder rövare, utan i stället våldsverkare eller mördare. Man menar

att templet fungerade som ett enormt, industrialiserat slakteri för djuroffer. Jesus och hans medhjälpare ska alltså ha tagit sig in i templet för en fredlig fritagning av djur för att stoppa masslakten, vilket kan ha varit den verkliga anledningen till att Jesus greps och korsfästes.

2. Jesus av Nasaret
Enligt traditionen växte Jesus upp i staden Nasaret. Filmens version är att Nasaret bara var en liten by på Jesu tid, och man menar att titeln ursprungligen var ”Jesus nasarén”, vilket syftar på en specifik judisk, asketisk grupp (likt esséerna) som var strikta vegetarianer och motståndare till djuroffer.

3. Brödet och fiskarna
Den traditionella synen är att Jesus mättar 5 000 människor med bröd och fiskar. Filmen lyfter i stället fram tidiga kristna texter (som Ebioniterevangeliet) där det beskrivs att miraklet i själva verket bara handlade om bröd – och att fiskarna lagts till senare. Även den sista måltiden tolkas som en manifestation utan kött (inget påsklamm), där brödet och vinet var en direkt protest mot köttätandet.

4. Paulus roll
Filmen målar upp aposteln Paulus som den som förändrade Jesu ursprungliga budskap. För att göra den nya religionen mer lättsåld i det romerska riket – där både köttätande och djuroffer var mycket djupt rotade – tonade Paulus ner vegetarianismen, vilket banade väg för den köttätande kristendom vi ser i dag.

Filmen har hyllats inom vegan- och djurrättsrörelser för att den lyfter fram ett viktigt etiskt perspektiv på hur vi behandlar djur. Samtidigt har den mött hård kritik från bibelforskare, historiker och teologer, vilket inte är förvånande, då dessa individer ofta är dogmatiska, trångsynta och högst ovilliga att ifrågasätta det som står i Bibeln.

”Christspiracy” är sannerligen en fantastisk film, som berör på ett djupt plan – en oerhört intressant och värdefull film, som jag önskar att alla kunde se.

Stanna upp, lyssna, se, lär, tänk noggrant efter och gör sedan ditt val – ett val som är oerhört viktigt.

Jag vill här passa på att skicka ett stort och hjärtligt tack till alla er som praktiserar ett fredligt och kärleksfullt agerande gentemot era medväsen. Varje vacker tanke, varje liten kärleksfull handling medverkar till att bygga den paradisiska tillvaro som ovedersägligen snart kommer att vara verklighet här på vår vackra planet.

Alla ni som arbetar i den renodlade godhetens och den fulländade sanningens tjänst, alla ni människorättsaktivister, djurrättsaktivister, fredsaktivister, miljöaktivister och alla ni andra som ger era bidrag till världen på ett fredligt, positivt och kärleksfullt sätt är synnerligen värdefulla som förebilder och inspiratörer för er omgivning. Det är ni som går först och visar vägen in i en framtid fylld av harmoni och djupa insikter om hur vi alla kan leva våra liv tillsammans i en fullkomlig värld, där logiken, sanningen och allkärleken regerar.

Oavsett hur stark motvinden är, så vet vi att den snart kommer att mojna, för att till sist dö ut och släppa fram den uppfriskande och stärkande medvinden.

Oavsett hur ogenomträngligt mörkret verkar, så vet vi att det snart kommer att vika hädan för det mest livgivande och strålande ljus vi någonsin upplevt.

Det som vi alltid, i alla situationer, kan träna oss på – det som enligt Jesus och Martinus är det väsentligaste i tillvaron – är följande:

”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.”
(Lukasevangeliet, 10:27)

Vi är alla tidlösa, konstnärliga och oumbärliga skådespelare i Guds eviga föreställning – ett universellt och elektriserande drama som bygger på ständigt nya äventyr i en för alltid livfull oändlighet – en grandios kosmisk pjäs, vars grundton är den sanna kärleken.

Viktigt att också komma ihåg, vilket Martinus så ofta påpekade, är att ödmjukheten är nyckeln till visdomens port.

Vår stora uppgift nu är att skapa det paradis på jorden där vi alla kan njuta av livet, där vi alla hjälps åt, där fred, frihet, logik, sanning och allkärlek är ständigt och överallt rådande, samt där var och en av oss förstår den kosmiska sanningen i att – allt är mycket gott.

Du, kära läsare, är nu snart framme vid den sista meningen i denna bok. Jag hoppas att du här har funnit något som berikar ditt liv och som du kan ha nytta och glädje av i framtiden. Jag önskar dig ett stort och innerligt lycka till på din fortsatta forskningsresa mot ljuset, sanningen och det kosmiska medvetandet.

Avslutningsvis skickar jag med några ord som jag tycker är värda att fundera kring – ord som jag tror och hoppas kan inspirera oss alla till att göra gott:

*Allt har en mening – det finns ingenting som är meningslöst.
*Altruism, tacksamhet och ödmjukhet skapar tillit och harmoni.
*Bönen är vårt starkaste och bästa redskap – ett evigt hjälpmedel.
*Det är i grunden mitt tankeklimat som styr mitt liv.
*En central uppgift för oss alla är att skapa fred, lycka och optimism.
*Pacifism och veganism bygger en klok och kärleksfull värld.
*Var som solen – lys upp allas tillvaro.
*Varje god gärning tar oss ett steg närmare det sanna paradiset.
*Vi måste fullt ut lära känna och leva enligt universums eviga lagar.
*Vi är alla lika värdefulla – men var och en på sitt unika sätt.
*Jag förlåter alla.
*Jag har ansvar för alla mina tankar, känslor och handlingar.
*Jag har ett universum att sköta om – min kropp.
*Jag har mina rättigheter.
*Jag har mina skyldigheter.
*Jag ska agera medvetet – med fullkomlig moral som mål.
*Jag ska alltid göra mitt bästa.
*Jag ska bemöta alla levande väsen med förståelse och omtanke.
*Jag ska göra allt för att sprida glädje, kunskap och vänlighet.
*Jag ska göra allt jag kan för att minimera lidandet på jorden.
*Jag ska inspirera och stötta mina medväsen.
*Jag ska le och skratta så ofta jag kan.
*Jag ska stanna upp, granska, lyssna, läsa och tänka efter.
*Jag ska söka sanningen.
*Jag ska träna på att i varje jobbig situation tänka ljusa tankar.
*Jag ska tänka självständigt – med kärlek och logik som ledstjärnor.
*Jag ska älska min nästa som mig själv.
*Jag är en del av den oändliga och eviga Gudomen.
*Jag är liv – för evigt.

FRÅN MÖRKER

TILL LJUS

PETER OLSSON